

Giới thiệu Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert

Mấy trăm năm trước một cái đêm đen phong cao buổi tối, một hồi đại chiến chạm vào là nổ ngay!

Thiên thần tông tao ngộ đuôi tận giết tuyệt, Tu La tông đẳng phong tạo cực!

Mấy trăm năm sau một cái đêm đen phong cao buổi tối, một vị thần đồng lặng yên xuất thế!

Tên là diệt chấn thần đồng, thế muốn xưng bá thiên hạ, đem đã từng không chuyện ác nào không làm Tu La tông từ thế giới đánh bại!

Thả xem diệt chấn như thế nào từng bước một báo thù rửa hận, cũng nhất thống vô lâm đô thị!

【 như có tương đồng, chỉ do trùng hợp, chớ phun tào 】

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: mở đầu

Mấy trăm năm trước, ở u tinh ánh trăng chiếu rọi xuống, một cái đêm đen phong cao buổi tối, đột nhiên thiên hạ xuất hiện một loại lực lượng cường đại. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiêu thuyết

Khiến người nhóm ở đan điền hạ vô hình xuất hiện một cái có thể tu luyện đồ vật, mọi người kêu nó vì ‘ Từ Phù ’ cũng chính là có thể tu luyện thành võ giả nhất cơ sở chuẩn bị, từ đây trên địa cầu xuất hiện võ giả, truyền thuyết võ giả võ công cao cường, có thể lấy một địch trăm, nhưng là mạnh nhất cũng không phải võ giả.

Mà là mỗi người đều hâm mộ người tu tiên, cũng không phải thần tiên, mà là tu luyện đến đỉnh thời khắc có thể phi, phân thân, thuận di..... Truyền thuyết người tu tiên là võ công cùng tu luyện mạnh nhất kết hợp nhất thể, cho nên phần lớn võ giả đối người tu tiên rất là kính nể.

Dần dần, đại đa số võ giả ở trong chốn vô lâm đã không có địa vị, vì thế, võ giả ở kế hoạch một cái lật đổ người tu tiên cơ hội, kế hoạch dẫn đầu chính là phái Võ Đang chương môn vân hi.

Vân hi đã tâm cũng không nhỏ, nhưng là tu vi cũng là vô lâm ba phái trung tu vi tối cao, nhưng là hấn bề ngoài là hòa ái hòa thân, nhưng là ngầm lại ở chế tạo một đám vũ khí bí mật.

Cho nên sau tới hấn phát minh một loại võ giả cùng người tu tiên đều có thể sử dụng vũ khí, tên là pháp bảo, nhưng là vân hi làm được thứ năm kiện khi, phát hiện chung quanh thiên địa linh khí khuyết thiếu, đã không có lại chế tác tài liệu, vì thế hấn đem năm kiện pháp bảo phân cho ngay lúc đó ba phái nhị tông.

Ba phái vì võ giả ba phái, phân biệt là bảy hàng phái, phái Võ Đang cùng chết phái, nhị tông tức là người tu tiên nhị tông, phân biệt vì thiên thần tông cùng Tu La tông, bảy hàng phái đạt được pháp bảo là thất tinh kiếm, phái Võ Đang pháp bảo là quạt ba tiêu, chết phái pháp bảo là tham bảo ngọc như ý, thiên thần tông pháp bảo là Thái Cực Đồ, Tu La tông pháp bảo là hoàng tiên trường.

Pháp bảo đều là các phái các tông trấn phái chi bảo trấn tông chi bảo, có pháp bảo sau này, càng là củng cố người tu tiên địa vị, nhưng là trời cao lại bắt đầu rồi một khác tràng lớn hơn nữa mưu sát án.

Thẳng đến có một ngày, một cái thiên thạch đáp xuống ở Tu La tông tông môn khẩu. Tất cả mọi người đều không dám tới gần, đều nói thiên thạch là ngôi sao chổi.

Tông chủ vũ hiệp không tin tã, cũng vì thật dài toàn tông khí thế. Đi ra, lại không ngờ thiên thạch nổ mạnh, vũ hiệp đương trường bị nổ chết.

Tất cả mọi người đều nói thiên thạch là ngôi sao chổi, vũ hiệp không tin, kết quả bị nổ chết, một thế hệ minh chủ vũ hiệp liền như thế qua đời, dựa theo quy định, bất luận cái gì một cái phái hoặc tông, tông chủ qua đời, mặt khác tông chủ đều hấn là đi vì hấn cầu nguyện, nhưng là cách thiên nửa đêm, vũ hiệp thi thể đã bị hoá táng. Hoá táng lúc sau, Tu La tông một vị sớm đã nhìn trúng tông chủ thật lâu đệ tử.

Suốt đêm còn đem trấn tông chi bảo đem ra, không chế toàn tông.

Từ đây Tu La tông biến thành tà phái, thiên thần tông tông chủ thánh tôn biết, Tu La tông đã muốn bắt đầu phản loạn, vì thế triệu tập cấp ba phái cùng nhau thảo phạt Tu La tông, nào biết Tu La tông ám mà thu mua bảy hàng phái cùng phái Võ Đang.

Ở đại chiến trung, Tu La tông tông chủ làm Võ Đang cùng bảy hàng trước ản núp, đến cuối cùng ở ra tới giết thiên thần tông người.

Cũng đem thiên thần tông người toàn bộ sát xong, thiên thần tông tông chủ thánh tôn dự đoán được có người sẽ phản loạn, không nghĩ tới lại có hai cái phái đều phản, cuối cùng ở thiên thần tông tông chủ thánh tôn liều mạng dưới sự bảo vệ, thiên thần tông may mắn còn tồn tại xuống dưới chỉ có hai mươi sáu cá nhân.

Diệp thiên, đó là may mắn còn tồn tại trung dẫn đầu.

Nguyên bản, hấn dẫn dắt dư lại thiên thần tông đám người chạy trốn tới một ngọn núi, đặt tên vì Thiên Sơn, Diệp Chấn cùng dư lại người ở kia tòa sơn ần cư khắp thiên hạ hơn mười ngày, quá mặt trời mọc mà làm, mặt trời lặn mà về sinh hoạt, không ở hồi đến thế sự. Đột nhiên, có một ngày Tu La tông người phát hiện diệp thiên đám người tung tích, cũng phái người đưa bọn họ giết chết, bắt đắ dĩ ất người diệp thiên, chỉ có thể cùng địch nhân liều mạng.

Cuối cùng, diệp thiên một người, dùng lực lượng của chính mình, giết chết tới sở hữu Tu La tông người, nhưng là, diệp thiên chính mình toàn thân chân khí cũng dùng xong rồi, hơi thở thoi thóp diệp thiên rốt cuộc ngăn không được Tu La giúp một lần lại một lần tiến công, không bao lâu, lại tới nữa rất nhiều địch nhân, diệp thiên cuối cùng thế nhưng còn thắng lợi, nhưng là thân thể hấn bị địch nhân xuyên thấu, huyết lưu không ngừng.

“Các ngươi đi mau, ta không được, bọn họ đợi lát nữa còn sẽ đến, nơi này đã không an toàn. Thực xin lỗi đại gia, ta không có hoàn thành tông chủ cấp nhiệm vụ, thực xin lỗi.” Diệp trời biết chính mình không có khả năng ở có thể giữ gìn đại gia, hấn chỉ hy vọng có thể nhiều kéo một hồi, bảo hộ bọn họ rời đi. Đại gia cũng chỉ có thể từ bỏ diệp thiên, “Lão bà tử, nhớ kỹ, ngách.... Tìm cái mà.. Phương.. Đừng vì ta báo thù, còn có con cháu, làm cho bọn họ đừng vì ta báo thù.”

Cuối cùng, diệp thiên dùng chính mình tánh mạng đổi lấy hơn hai mươi người tánh mạng.

Chỉ chớp mắt, mười vạn năm sau, ở một gian cũ nát phòng ở, bất quá kia tầng phòng ở có hai tầng cao, ở nơi đó, là Phú Châu người đều ghét bỏ lão nội thành, là người nghèo mới có thể trụ địa phương, nhưng là, sinh hoạt ở nơi nào người lại rất vui sướng, bởi vì nơi nào bình phạm, không có danh dự cùng lợi tức. “Mụ mụ, đây là thật vậy chăng?” Diệp Chấn là người tu tiên diệp thiên tổ tông tử, Diệp Chấn nghe mụ mụ giảng chính mình tổ tông kia anh dũng chuyện xưa đã đã nhiều năm đều.

Chỉ từ Diệp Chấn gia tổ tông kia đại liên bắt đầu suy nhược, đến Diệp Chấn này mấy thế hệ cũng đã phi thường nghèo. Bất quá Diệp Chấn mới mười hai tuổi, lại thể trạng thực hảo, Diệp Chấn ba ba vẫn luôn dạy hấn luyện cơ sở công, nói đến mười bốn tuổi sẽ dạy hấn tổ tông võ công bí tịch, chính là, hấn đều mười hai tuổi, lại không đọc quá thư

“Đương nhiên rồi, ngươi tổ phụ là lợi hại nhất. “Tuy rằng Diệp Chấn mụ mụ trong miệng như thế nói, nhưng là kỳ thật Diệp Chấn mụ mụ kỳ thật cũng không tin trên thế giới có tu tiên người.

“Mụ mụ, a kia vì cái gì ta đều 12 tuổi, vì cái gì còn không thể đọc sách a? Không thể luyện công a?” Diệp Chấn khó hiểu hỏi, bởi vì Diệp Chấn thường thường nhìn nhà người khác hài tử bảy tám tuổi cũng đã đi đọc tiểu học. Mỗi ngày đều có tiểu bằng hữu cùng nhau chơi, nhưng là chính mình từ tiểu sinh sống liên khóc, đừng nói thượng tiểu học, nhà trẻ đều không có thượng quá.

“Hài tử mẹ nó, ngươi xem, lá con đều 12 tuổi, đáng tiếc, nhà của chúng ta không có tiền, liền nhà trẻ đều không có thượng quá, ta cảm thấy, chúng ta hấn là cho hấn thượng tiểu học.”

“Hài tử hấn ba, là ngươi lại không phải không biết nhà của chúng ta gia đình tình huống, nơi nào có tiền a? Chính mình đều mau đường không sống đều!”

“Mụ mụ, ta không cần đi học, ta muốn bồi mụ mụ, ô ô ô ô.” Nói xong, Diệp Chấn khóc lên.

“Hảo, lá con ngoan, lá con mười hai tuổi, là cái đại nam tử hấn, không thể tùy tiện tiện khóc, ngươi phải nhớ kỹ, chỉ có đọc sách lớn lên mới có thể tìm phân hảo công tác, kiếm tiền, biết sao?”

“Hảo, ta muốn đọc sách, ta muốn kiếm tiền đường ba ba mụ mụ, ta đi trước ngủ, ngủ có sức lực lớn lên, liền có thể giúp ba ba mụ mụ công tác.” Diệp Chấn cười ngọt ngào tiền căn nhà nhỏ, chậm rãi, tiền vào mộng đẹp.

Diệp Chấn mụ mụ, nhìn Diệp Chấn ngủ, không sai biệt lắm cũng liền vài phút, rồi mới mới mò hồi đầy đầu đi ra.

Sấn Diệp Chấn ngủ, diệp mẹ lại cùng diệp ba hàn huyên lên, trò chuyện Diệp Chấn hấn là đi đọc sách, đi nơi nào đọc sách sự.

Hài tử mẹ nó, ta tháng này đi ra ngoài đánh làm việc cực nhọc, kiếm lời 2500 nguyên, chúng ta nhìn xem muốn hay không cấp lá con thượng tiểu học.

“Cấp lá con đi học? Ngươi cho rằng ta không nghĩ sao? Ngươi trước quản quản chính ngươi đi, ta sợ ngươi bệnh tim lại phạm chúng ta không có tiền a!”

Diệp mẹ diệp ba vì làm diệp thiên đọc sách, liều sống liều chết công tác, mới kiếm lời 2500.

“Có lẽ chúng ta lá con là cái thiên tài đâu? Khảo hảo không phải còn có tiền thưởng sao?”

“Nhập học liền phải một vạn, trừ bỏ là thiên tài, nhưng là ta xem các ngươi gia tộc mấy chục đại liên không có thiên tài.”

“Hài tử mẹ nó, ngươi không thể nói như vậy, Diệp Chấn là có thiên phú, ngươi xem hấn, niên cấp nhẹ nhàng, đứng tấn đều có thể mấy chục phút.”

“Hành đi, ta nhìn xem, có thể nói chúng ta ngày mai liền đi xem.” Diệp Chấn ba ba, gắt gao nắm Diệp Chấn mụ mụ tay.

Diệp Chấn mụ mụ ba ba vì Diệp Chấn cho tới đêm khuya, mới bằng lòng đi vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: thiên tài

Sáng sớm tượng trưng cho bắt đầu, nhu hòa dương quang vỗ chiếu đại địa, chim chóc vui sướng ca xướng, nơi này đang tản phát ra vui sướng hưởng vinh cảnh tượng, chính là lúc này nơi xa thế nhưng truyền đến hài đồng thanh thúy thanh âm.

"Mụ mụ! Ta thật sự có thể đi học sao?." Lúc này Diệp Chấn một đôi thủy linh linh mắt to chử nhìn sau lưng mẫu thân.

"Đương nhiên có thể a! Ta lá con là thông minh nhất" tuy rằng lúc này Diệp Chấn mẫu thân mang theo mỉm cười, chính là không khó coi ra mỉm cười giữa thế nhưng có chứa nhè nhẹ chua xót.

"Hài tử mẹ nó! Ngươi đây là làm cái gì? Còn không phải là mượn chút tiền sao? Chỉ cần ta lá con có thể đi vào trường học, hoa ở nhiều tiền cũng đáng đến, lại nói những cái đó tiền hai ta sớm mượn gì có thể còn thượng." Lúc này một đạo hồn hậu hữu lực thanh âm vang lên, người kia chính là Diệp Chấn phụ thân.

"Mụ mụ! Ngươi đừng khóc, ta không đi học! Mụ mụ ngươi đừng khóc, ô....." Diệp Chấn nhìn đến chính mình mụ mụ khóc, chính mình cũng nhịn không được rớt xuống nước mắt.

"Lá con, mụ mụ không có khóc, mụ mụ đây là ở vì lá con cao hứng." Nói chuyện đồng thời diệp mẹ lau đi che kín nước mắt gương mặt, bế lên mang theo run rẩy Diệp Chấn, ngồi trên một chiếc phá cũ nát cũ xe ba bánh.

"Hài tử hán ba, này còn có xa lắm không lộ trình? Ngươi xem lá con đều có chút đói bụng đâu. Không bằng chúng ta dừng lại nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi?" Diệp mẹ nó thanh âm vang lên.

Diệp Chấn ba ba cũng chỉ có thể nghe diệp mẹ nó, dừng lại xe ba bánh, từ túi tiền lấy ra một chồng nhũu nhũu tiền mặt, đây là hán cực cực khổ khổ kiếm tới. Diệp Chấn ba ba triều nơi xa một vị bán bánh bao đi đến.

"Một cái bánh bao thịt bao nhiêu tiền?" Diệp Chấn ba ba hỏi, tựa hồ thực không cam lòng.

"Bánh bao thịt một khối, đồ ăn bao bát giác, màn thầu ngũ giác." Vị kia người bán hàng rong nói, tựa hồ phi thường khinh thường Diệp Chấn một nhà, liền đem sở hữu bánh bao giá cả đều nói một lần.

"Hảo đi, tới hai cái bánh bao thịt, hai cái bánh bao." Diệp Chấn phụ thân từ túi tiền kia Trâu Trâu tiền thật cẩn thận lấy ra tam nguyên. "Ân, cấp."

"Hảo." Người bán hàng rong nguyên bản cho rằng Diệp Chấn phụ thân là tới thảo ăn, nhìn đến vẫn là có trả tiền, thái độ vẫn là hảo không ít.

"Hài tử mẹ nó, tới, ta mua hai cái bánh bao thịt hai cái bánh bao, ta ăn một cái màn thầu là đủ rồi, dư lại các ngươi chậm rãi phân." Diệp Chấn phụ thân đi trở về xe ba bánh.

"Tới, lá con chỉ ăn một cái bánh bao thịt, hán hiểu chuyện, ngươi lái xe cũng mệt mỏi, ngươi ăn đi." Nói xong, Diệp Chấn mụ mụ đem một cái bánh bao thịt nhét ở diệp ba trên tay.

"Nhanh! Liền phải tới rồi, ở đình đình đi! Ân hiện tại cước trình lâm buổi trưa hán là có thể đi vào Phú Châu." Diệp ba nhanh hơn bước chân. Trong tay bánh bao thịt lại nắm gắt gao,

Rốt cuộc sắp đến buổi trưa thời gian, mồ hôi sũng nước Diệp Chấn phụ thân quần áo, Diệp gia tam khẩu ở trải qua đoạn khi đi vội rốt cuộc tới Phú Châu. Vừa đến giáo môn, đủ loại siêu xe, đủ loại đại lão, ngăn chặn đại lộ!

Diệp mẹ tìm một hồi lâu, mới tìm được người gác cổng "Lão bá, nhà ta hài tử tới đọc sách, như thế nào đi a?"

Người gác cổng bá lá cái giáo hoạt người, có ý châm chọc nói, "Nếu ngươi không biết như thế nào đi, ta đây giáo ngươi cũng không hiểu, chò, ta gọi điện thoại cấp hiệu trưởng."

"Cám ơn a, ta nhi tử sau này ở bên trong còn dựa ngươi chiếu cố nhiều hơn a!" Trầm mặc đã lâu diệp thúc nói. Nhưng là Diệp Chấn ba ba lại không có

nhìn đến người gác cổng kia giáo hoạt một màn.

Diệp thúc nguyên bản cho rằng sẽ lọt vào người kỳ thi, không nghĩ tới, thật đúng là bị kỳ thi, rất nhiều người đều đối Diệp gia chỉ chỉ trỏ trỏ. Diệp gia đợi một hồi lâu, rốt cuộc, từ giáo môn xuất hiện một người mặc tây trang nam tử, mập mạp, đại khái cũng chỉ có một mét bảy nhiều, hẳn chính là hiệu trưởng, hẳn là Phú Châu nhất phú mười người chỉ nhất, vì cái gì cái này thành thị gọi là Phú Châu, bởi vì nơi này người đều là thiếu gia, phú nhị đại. Bất quá nơi này nghèo người so địa phương khác nghèo người càng nhiều.

"Hiệu trưởng, nhà ta tiểu hài tử không đọc quá thư, có thể hay không làm ta hài tử tới đọc sách a?" Diệp mẹ nói.

Hiệu trưởng nhìn ra Diệp gia không có tiền vô thế. Có ý làm khó dễ nói "Ân, ta đợi lát nữa nhận nhận chuẩn bị tam trường bốn niên cấp bài thi, nếu đều sẽ là được."

Diệp mẹ không đọc sách, không biết mấy năm cấp cái gì, qua loa đại khái đáp ứng rồi.

Chính là diệp thúc còn qua loa đại khái hiểu, Diệp Chấn cũng chưa học quá tự, như thế nào viết bốn niên cấp bài thi a?

"Tới, bài thi tới, người viết đi." Hiệu trưởng nhìn nhìn Diệp Chấn.

Hiệu trưởng nguyên bản cho rằng 8 tuổi tiểu hài tử cái gì đều sẽ không, hẳn sai rồi, kế tiếp mười lăm phút, hẳn không thể tin được chính mình nhìn đến. Giống nhau bốn niên cấp học sinh tiểu học phải tốn 3 giờ khảo này tam trường bài thi, tiểu tử này thế nhưng mới mười lăm phút liền hảo, huống chi hẳn căn bản không học quá tự! Hẳn cơ hồ mỗi một đề đều không cần tưởng, trực tiếp viết ra đáp án! Hiệu trưởng còn tưởng rằng chính mình gặp quý đầu. Hiệu trưởng nghĩ thầm "Đứa nhỏ này thiên tài a! Định có thể đem chúng ta trường học phát dương quang đại!"

"Tới tới, người kêu cái gì tên nha?" Hiệu trưởng chính là cái người thông minh.

"Thúc thúc hảo, ta kêu Diệp Chấn!" Diệp Chấn trả lời.

"Vậy người tính toán đọc mấy năm cấp a?" Hiệu trưởng ngồi xổm xuống dưới, nguyên bản chỉ có mập mạp đáng người tức khắc hiển lộ ra tới.

Hiệu trưởng mặc kệ Diệp Chấn trả lời cái gì, hẳn gấp không chờ nổi nói, "Tới ta đây trước mang người tiến vào."

"Các người chính là hài tử cha mẹ? Các người đứa nhỏ này rất có tiềm lực." Hiệu trưởng đã không dám coi rẻ Diệp gia.

Sau đó, hiệu trưởng mang theo Diệp Chấn đi vào bốn niên cấp nhất ban, vừa lúc gặp hôm nay là thứ hai, bốn niên cấp vừa vận tốt đi xuống thân trên dục khóa, hiệu trưởng mang theo Diệp Chấn ba ba mẹ mẹ cùng Diệp Chấn, tham quan toàn bộ học viện, thiên phú học viện bốn cái chữ to ần ần sáng lên. Ở mặt sau chính là ba tòa đại lâu, chính là mừng một, sơ nhị, đầu tháng ba, thiên phú học viện cũng không phải tiểu học, hơn nữa tập hợp tiểu học, sơ trung cùng cao trung thậm chí liên hợp đại học, nhưng là, chỉ cần người thành tích không tốt, tháng trung khảo khi thi không đậu nơi này sơ trung, vậy người chỉ có đi.

Diệp Chấn ba ba mẹ mẹ nhìn sân thể dục thượng sung sướng chơi đùa bọn nhỏ, trong lòng dần dần vui vẻ lên, Diệp Chấn ba ba quay đầu đối Diệp Chấn mẹ mẹ nói, "hài tử mẹ nó, người xem, cái này trường học thật đúng là không tồi, người xem, bọn nhỏ chơi nhiều vui vẻ, lá con tới, nhất định có thể dung nhập trong đó."

"Ân, bất quá, người có hỏi qua học phí nhiều ít sao? Ta xem nơi này thiết bị đều thực đầy đủ hết, nếu không cần rất nhiều tiền nói, ta là không tin." Diệp Chấn mẹ mẹ vẫn luôn ở suy xét vấn đề này.

"Uy, hiệu trưởng, chúng ta đây hài tử ở chỗ này đọc muốn bao nhiêu tiền a?" Diệp Chấn ba ba cảm lòng bàn tay, sợ hiệu trưởng nói ra kim ngạch vượt qua bọn họ có khả năng gánh vác.

"Ha ha, nói đùa, chúng ta học viện là Phú Châu nổi danh học viện, hai năm trước liền bắt đầu là ần thành tích phân, thành tích hảo, liền có thể không cần tiền vẫn luôn đọc, ta xem các người gia hài tử, thật là có điểm thiên phú, bất quá, tới nơi này đọc nói, liền phải trợ ở trường, một vòng chỉ có thứ Bảy chủ nhật có thể trở về, các người sẽ không để ý đi?" Hiệu trưởng cười nói.

Diệp Chấn ba ba nghe được liền tiền đều không cần, càng là một nhảy ba thước cao. "Ân, cảm ơn hiệu trưởng, chúng ta đây đi trước, lá con ở chỗ này liền làm ơn các người." Tuy rằng Diệp Chấn phụ thân thực luyện tức Diệp Chấn, nhưng là, có thể nhìn đến chính mình hài nhi trưởng thành, đọc sách, hẳn vẫn là rất cao tay, liền ở Diệp Chấn ba ba mẹ mẹ đi xuống thang lầu thời điểm.

"Mẹ mẹ, ta đừng rời khỏi mẹ mẹ, ta muốn bồi mẹ mẹ." Diệp Chấn khóc lóc tránh ra hiệu trưởng bên người, triều Diệp Chấn ba ba mẹ mẹ bên kia chạy tới.

"Lá con ngoan, không khóc, cùng hiệu trưởng bá bá ở chỗ này đọc sách a, không hiểu hỏi hẳn. Hiệu trưởng bá bá mỗi tuần sáu liền sẽ mang người tới gặp ta." Diệp Chấn mẹ mẹ lau chính mình lưu một chút nước mắt.

Diệp Chấn nghe được đọc sách, rồi mới liền có thể về nhà, lại cao hứng chạy về hiệu trưởng bên người.

Chương 3: nửa khối ngọc bội

Diệp Chấn ba ba nghe được liền tiền đều không cần, càng là một nhảy ba thước cao. “Ân, cảm ơn hiệu trưởng, chúng ta đây đi trước, lá con ở chỗ này liền làm ơn các người.” Tuy rằng Diệp Chấn phụ thân thực luyện tức Diệp Chấn, nhưng là, có thể nhìn đến chính mình hài nhi trưởng thành, đọc sách, hẳn vẫn là rất cao tay, liền ở Diệp Chấn ba ba mụ mụ đi xuống thang lầu thời điểm.

“Mụ mụ, ta đừng rời khỏi mụ mụ, ta muốn bồi mụ mụ.” Diệp Chấn khóc lóc tránh ra hiệu trưởng bên người, triều Diệp Chấn ba ba mụ mụ bên kia chạy tới.

“Lá con ngoan, không khóc, cùng hiệu trưởng bá bá ở chỗ này đọc sách a, không hiểu hỏi hẳn. Hiệu trưởng bá bá mỗi tuần sáu liền sẽ mang người tới gặp ta.” Diệp Chấn mụ mụ lau chính mình lưu một chút nước mắt.

Diệp Chấn nghe được đọc sách, rồi mới liền có thể về nhà, lại cao hứng chạy về hiệu trưởng bên người.

Chỉ chớp mắt, hai năm đi qua, Diệp Chấn đã mười bốn tuổi, đáng tiếc mới lớp 6. Giống nhau mười bốn tuổi cũng đều có mừng một, nhưng là, đối với một cái chỉ đọc hai năm thư người, đều đọc được lớp 6, so người bình thường mạnh hơn nhiều. Nhưng là, Diệp Chấn kỳ thật vẫn là hoài niệm trước kia kia đoạn mỗi ngày bồi cha mẹ nhất từ, theo tuổi dần dần lớn lên, hẳn mình bạch rất nhiều, biết xã hội này, chỉ có tiền là tốt nhất tư bản, cho nên chính mình yêu cầu đọc sách, rồi mới kiếm tiền tới báo đáp cha mẹ đối chính mình dưỡng dục chi ân, này đoạn lời nói, bồi Diệp Chấn vượt qua mấy năm nay.

Tại đây hai năm, Diệp Chấn vẫn luôn không ngừng nỗ lực, siêu việt chính mình, mỗi ngày một có thời gian liền đọc sách, thư viện thư cơ hồ đều bị Diệp Chấn nhờ, thư viện nhân viên công tác đều rất bội phục Diệp Chấn, bội phục hẳn cái loại này kiên trì nghị lực, ở Diệp Chấn không ngừng nỗ lực trung, Diệp Chấn thành tích có thể nói là toàn ban ổn định đệ nhất, toàn giáo ổn định tiền tam, thậm chí toàn giáo đệ nhất, đều rất nhiều lần, nhưng là đối Diệp Chấn tới nói, này cũng không phải hẳn cực hạn, cho nên hẳn cũng bắt đầu học tập mừng một thư.

Thiên phú tiểu học là hợp với sơ trung cùng cao trung, chỉ cần người thành tích hảo, tam khoa thượng hai trăm 75 trực tiếp thăng sơ trung đọc, không cần một phần tiền! Nhưng là, nhưng là khoảng cách cuối kỳ thăng trung khảo chỉ còn lại có năm ngày, bắt đắc dĩ, trong nhà truyền đến không tốt tin tức, Diệp Chấn ba ba bệnh tim tái phát, liên hệ Diệp Chấn muốn hay không trở về xem, Diệp Chấn hướng lão sư xin nghỉ một ngày, lòng nóng như lửa đốt Diệp Chấn làm thượng một trận sĩ đi phúc đại bệnh viện.

"Sur phó, nhanh lên a, ta vội vã đi bệnh viện cứu người đâu!" Diệp Chấn hướng tới tài xế hô.

"Tiểu huynh đệ, đừng nóng lòng, người xem, đều đổ đến tam hoàn, ta cũng không có biện pháp nha." Tài xế bắt đắc dĩ nói.

"Ân, cho người mười nguyên, không cần thối lại, ta không ngồi." Nói xong, Diệp Chấn mở cửa xe, từ trên xe nhảy xuống.

"Ai, hiện tại tiểu hài tử, cũng không biết tiền đáng quý, ra tay liền tiền, còn không cần thối lại." Tài xế nói.

Diệp Chấn một đường bước nhanh chạy như điên, hẳn cỡ nào hy vọng chính mình có hai cánh bàng, có thể bay qua đi, đáng tiếc, hiện thực là không có.

Diệp Chấn mạo hiểm khả năng bị xe đâm nguy hiểm, ở đại đường cái thượng chạy như bay, một đường chạy như điên, trên đường người đi đường sôi nổi đem vị này sẽ phi thiếu niên chụp được tới, truyền thượng Weibo,qq không gian, WeChat chờ. Diệp Chấn làm sao có thời giờ lý này đó? Phụ thân sinh mệnh quan trọng nhất, năm phút đồng hồ sau, Diệp Chấn một xi xi đến bệnh viện cửa, cửa thượng đại đại bốn cái chữ to ' phúc đại bệnh viện ' phúc đại bệnh viện phân ba tầng, tầng thứ nhất cấp người nghèo, tầng thứ hai cấp trung đẳng người, tầng thứ ba cấp phú hào. Đại đa số đều là bồn lâu một tầng lầu hai. Rốt cuộc lầu một tiêu phí một vạn dưới, lầu hai mười vạn dưới, lầu ba đánh cái điều châm đều phải mấy chục vạn, có tiền cũng sẽ không loạn hoa a, Diệp Chấn không hiểu, tưởng "Chỉ cần có thể cứu ba ba, bao nhiêu tiền đều có thể!" Liền trực tiếp chạy về phía lầu ba, ở lầu hai chỗ giao giới, tất cả mọi người nhìn một vị người nghèo đi lên lầu ba, bọn họ tựa hồ đều hoài nghi chính mình mắt hồng rồi, một cái người nghèo đi lầu ba?

Ở lầu ba đại đạo, tất cả đều là kẻ có tiền, mặc quá vạn trang phục..... Chỉ chớp lát, chủ khoa bác sĩ đi vào phòng bệnh, nhìn mắt Diệp Chấn, lại nhìn nhìn Diệp Chấn phụ thân, hẳn đi đến Diệp Chấn phụ thân phụ cận, Diệp Chấn phụ thân sắc mặt tái nhợt, tựa hồ đã không có sinh mệnh, nhưng là miệng luôn là hợp không khản, chủ khoa bác sĩ ngồi xuống, đem này Diệp Chấn phụ thân mạch, bắt đầu chẩn bệnh. “Các người trước đi ra ngoài, ta xem bệnh người thời điểm không nghĩ bị quấy rầy, người không biết sao?” Chủ khoa bác sĩ hỏi. "Ngượng ngùng a, bác sĩ, chúng ta thực nghèo, ngày thường không xem bệnh, cho nên không biết nơi này quy củ" diệp mẹ nói. Xác thật, nhà bọn họ căn bản liền không có tới quá bệnh viện, liền bệnh viện cũng chưa đã tới, như thế nào khả năng biết quy luật đâu?

"Ân, không có việc gì, vậy các người hiện tại tổng có thể đi ra ngoài đi?" Chủ khoa bác sĩ đối cái này gia đình càng cảm thấy hứng thú.

"Ân, chúng ta lập tức đi, khiến cho ta lại xem cuối cùng liếc mắt một cái." Diệp mẹ liền sợ phòng bệnh môn một quan liền rốt cuộc không thấy mình trạng phu.

Đi ra phòng bệnh, Diệp Chấn cùng điệp mẹ nôn nóng chờ đợi, điệp mẹ cặp kia mắt hận không thể nhìn thấu tầng này pha lê.

Hai cái giờ sau này, chủ khoa bác sĩ đẩy ra phòng bệnh, nói "Hai vị là người bệnh người nhà đi? Người bệnh đến bệnh kỳ thật không nghiêm trọng lắm."

"Mau nói a, bác sĩ, người có biết hay không ta mù mù chờ nhiều nữa cấp, dùng một lần nói xong!" Diệp Chấn hướng tới bác sĩ rống giận.

"Lá con, đừng như vậy đối bác sĩ nói, người ba ba mệnh đều ở hân trong tay, làm hân nói." Diệp mẹ nói, tựa hồ thực tin tưởng bác sĩ, nhưng là kết quả lại làm hân phi thường thất vọng.

"Chính là, ta thể nhưng nhìn không ra bất luận vấn đề gì! Quá thần kỳ, hơn hai mươi năm qua nhiều ít quái bệnh ta đều gặp được quá, chính là tương hôm nay loại tình huống này, ta còn là lần đầu tiên, ai, người bệnh bệnh quá quái, có lẽ, không có nhiều ít thời gian không nhiều lắm, nên bi thương thuận biến a!" "Chủ khoa, người bệnh tình." Hộ sĩ nói. Diệp mẹ nguyên bản mau khóc ra tới, nghe thế, nàng chạy tiến phòng bệnh. "Phòng bệnh người không nhiều lắm, một gian có 5 cái phòng vị, mặt khác bốn cái phòng vị đều là phủ hảo hải tử sinh bệnh, tương điệp thiên một nhà ăn mặc không thấy được quần áo thật đúng là thiếu. Diệp mẹ tìm được Diệp Chấn phụ thân vị trí" người không sao chứ? "

"Hải tử mẹ nó, ta thực xin lỗi người, chính là ta không được, tối hôm qua, chúng ta tổ tông báo mộng cho ta, ta cần thiết đi rồi, nhớ rõ nhiều nói cho lá con, lớn lên muốn rời xa tha hương, không cần tưởng tu luyện, cấp, này nửa khối ngọc bội là nhà của chúng ta đồ gia truyền, có thể chống đỡ công kích, nhớ rõ cấp lá con, ta.. Ta.. Không được!"

"Chủ khoa bác sĩ, mau tới a!" Diệp mẹ lớn tiếng kêu. Chủ khoa bác sĩ đi ra, bày ra một bộ công cụ, ở Diệp Chấn phụ thân thân thể quan sát một hồi lâu, mới thở ngắn than dài nói, "Ai, người bệnh đã không có hô hấp, nên bi thương thuận biến a các người, bất quá này bệnh trạng ta hơn hai mươi năm đều không có thấy ta, có không nói cho ta các người chỉ gian đã xảy ra cái gì?" Diệp mẹ tự nhiên sẽ không đem gia tộc sự nói cho bác sĩ, cho nên không có trả lời bác sĩ.

"Thực xin lỗi, bác sĩ, thực cảm tạ người đem chúng ta chữa bệnh phí thanh toán. Nhưng là gia tộc bọn ta sự chúng ta không thể tùy tiện lộ ra a. Thực xin lỗi."

Rồi mới xoay người đối Diệp Chấn nói. "Lá con, người cũng thấy rồi, đây là nhà của chúng ta đồ gia truyền, xem, xinh đẹp đi? Mang, đi, chúng ta về nhà." Nói xong lời kéo Diệp Chấn tay, đi ra phòng bệnh, cũng không quay đầu lại đi ra Phú Châu bệnh viện. Vị kia chủ khoa bác sĩ nhú mày, một người ngồi ở trước giường bệnh lâm lâm lâm, "Thứ vị, cái này gia tộc khẳng định có rất nhiều không muốn người biết bí mật, ta từ y nhiều năm, nhận thức đại lão cũng không tính nhiều, nhưng là, ta cũng không tin kẻ hèn Phú Châu, ta muốn tìm một người, còn tìm không đến!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: thiên thần tông tông chủ

"Chủ khoa bác sĩ, mau tới a!" Diệp mẹ lớn tiếng kêu. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết chủ khoa bác sĩ đi ra, bày ra một bộ công cụ, ở Diệp Chấn phụ thân thân thể quan sát một hồi lâu, mới thở ngắn than dài nói, "Ai, người bệnh đã không có hô hấp, nên bi thương thuận biến a các người, bất quá này bệnh trạng ta hơn hai mươi năm đều không có thấy ta, có không nói cho ta các người chỉ gian đã xảy ra cái gì?" Diệp mẹ tự nhiên sẽ không đem gia tộc sự nói cho bác sĩ, cho nên không có trả lời bác sĩ.

"Thực xin lỗi, bác sĩ, thực cảm tạ người đem chúng ta chữa bệnh phí thanh toán. Nhưng là gia tộc bọn ta sự chúng ta không thể tùy tiện lộ ra a. Thực xin lỗi."

Rồi mới xoay người đối Diệp Chấn nói. "Lá con, người cũng thấy rồi, đây là nhà của chúng ta đồ gia truyền, xem, xinh đẹp đi? Mang, đi, chúng ta về nhà." Nói xong lời kéo Diệp Chấn tay, đi ra phòng bệnh, cũng không quay đầu lại đi ra Phú Châu bệnh viện. Vị kia chủ khoa bác sĩ nhú mày, một người ngồi ở trước giường bệnh lâm lâm lâm, "Thứ vị, cái này gia tộc khẳng định có rất nhiều không muốn người biết bí mật, ta từ y nhiều năm, nhận thức đại lão cũng không tính nhiều, nhưng là, ta cũng không tin kẻ hèn Phú Châu, ta muốn tìm một người, còn tìm không đến!"

Sau khi về đến nhà, điệp mẹ nhìn nhìn Diệp Chấn, ngồi xuống, lời nói thăm thía nói "Lá con, người hân là minh bạch, người ba ba sinh bệnh là bởi vì người tổ tông điệp thiên tới tìm hân, làm hân quy thiên. Cũng không phải bệnh chết, người không thể thương tâm, người cũng nên biết, mù mù thường cùng người kể chuyện xưa chúng ta là tu tiên gia tộc, tuy rằng gần mấy thế hệ đã không có người tu tiên, nhưng người ba ba vẫn như cũ bảo tồn người tổ phụ điệp thiên lưu lại võ công bí tịch, người ba ba cực cực khổ khổ nghiên cứu mười mấy năm cũng đều không hiểu, còn có kia nửa khối ngọc bội, nghe nói còn có một khối, hai khối hợp nhất, mới có thể phát động càng cường năng lượng, nhưng là, hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển cỡ nào cường đại người biết sao? Rất ít tu tiên người có thể tồn tại, hiện tại người còn nhỏ, hân là nghiêm túc đọc sách a! Lớn lên mới có thể cho chúng ta cái này gia tộc làm vẻ vang a!"

"Ân, mẹ mẹ yên tâm, ta nhất định sẽ nỗ lực học tập, làm mẹ mẹ người sinh hoạt vui vẻ, không có ưu sầu. Ta còn muốn nỗ lực tu luyện, thẳng đến có thể vì tổ phụ báo thù!"

Diệp Chấn nhìn nhìn mẹ mẹ, mới biết được, tâm âm thầm nói cho chính mình, chỉ có đọc hảo thư, mới có thể vì gia tộc làm vẻ vang! Đánh bại những cái đó hại chết hấn tổ tông người!

"Không thể, lá con. Mẹ mẹ nói như thế nhiều, chính là vì làm người rời xa tu tiên, phạm nhân tu tiên, yêu cầu trả giá quá nhiều quá nhiều."

"Ta không sợ, chỉ cần có thể bảo hộ mẹ mẹ, vì tổ tông báo thù, ta liền phải kiên trì đi xuống!" Diệp Chấn nghiêm mặt nói.

"Hảo, lá con, người đi ôn tập đi. Mẹ mẹ đi nấu cơm. Nhớ kỹ, vô luận như thế nào, không chuẩn tu luyện võ công!" Diệp mẹ kêu Diệp Chấn đi ôn tập, từ Diệp Chấn phụ thân chết sau, diệp mẹ nhận thầu toàn bộ gia cho nên việc nhà, rửa chén, nấu cơm, phết đất, quét rác, mua đồ ăn..... Diệp mẹ chính là không muốn làm chính mình hải tử vất vả một chút. Mỗi ngày tích lũy, mới hơn bốn mươi tuổi diệp mẹ cũng đã có không ít nếp nhăn.

"Lá con, ăn cơm lặp. Mẹ mẹ nấu hảo lạc." Diệp mẹ bận việc nửa ngày, mới đem đồ ăn ăn xong.

Diệp Chấn uể oải ừ ừ ăn một chén cơm, tuy rằng diệp mẹ nấu rất nhiều, nhưng là Diệp Chấn chỉ ăn một chút.

"Mẹ, đêm nay ta tới rửa chén đi." Tuy rằng Diệp Chấn không có tẩy quá chén, nhưng là, hấn vẫn là hy vọng chính mình cũng có thể chia sẻ mẹ mẹ một chút thủ công nghiệp.

"Lá con, không cần, ta tới liền hảo, người nghiêm túc ôn tập, khảo ra hảo thành tích, mẹ mẹ liền cảm thấy mỹ mãn." Diệp mẹ lời nói thâm thía nói.

"Không, ta muốn rửa chén, ta còn không có tẩy quá một lần, ta còn sẽ không, kia sau này ta làm sao bây giờ?" Diệp Chấn cũng muốn nhìn một chút muối muối mỗi ngày như vậy làm việc có mệt hay không.

Diệp mẹ suy nghĩ một hồi, "Hảo đi, tới cầm chén lấy qua đi, ta dạy cho người".

Diệp Chấn mở ra vòi nước, đem chén bỏ vào chậu, rồi mới về mặt bắt lực biểu tình.

"Ha ha, lá con, ta đều nói người không được. Tới, ta dạy cho người" nói xong, diệp mẹ ngồi xổm xuống, tay cầm tay giáo Diệp Chấn rửa chén.

Dài đến mười lăm phút đấu tranh, Diệp Chấn rốt cuộc thắng lợi.

Diệp Chấn nhìn nhìn chính mình kia không nghe sai sử đông lạnh tím đôi tay, lại nhìn nhìn diệp mẹ kia tay, so với chính mình còn lạnh, càng tím.

"Nguyên lai mẹ mẹ mỗi ngày đều như vậy, như thế vất vả!" Diệp Chấn nghĩ nghĩ, từng giọt nước mắt tích ở hấn quần áo thượng.

Nhưng là một màn này vừa vặn không có bị diệp mẹ thấy. "Ân, sẽ đi? Lần sau liền có thể trực tiếp rửa chén đi?"

"Ân, sau này ta muốn mỗi ngày cấp mẹ mẹ rửa chén." Nói xong, Diệp Chấn chạy về phòng. Nằm ở trên giường.

Diệp Chấn nằm ở trên giường, lăn qua lộn lại, chính là ngủ không được.

"Ba ba, ta rất nhớ người, có người ở, ta cùng mẹ mẹ đều không cần làm như vậy sống lâu"

"Hiện tại, mẹ mẹ cả ngày đều đi ra ngoài làm công, buổi tối về nhà nấu cơm. Vì đường ta, mẹ mẹ rầu rầu ruột" nói, nước mắt từ Diệp Chấn khóe mắt chảy về phía gối đầu.

Đến ngày hôm sau buổi sáng, Diệp Chấn còn vẫn luôn ở trên giường ngủ.

Diệp mẹ đi vào phòng, thấy Diệp Chấn kia ngủ liêm liêm trên mặt hôn một cái.

"Mẹ mẹ, vài giờ?" Diệp Chấn bị hôn một cái, mơ mơ hồ hồ mở hai mắt.

"6 giờ, rời giường lặp. Đi học!" Diệp mẹ chỉ chỉ đồng hồ.

Trải qua diệp mẹ khuyên bảo, Diệp Chấn ngày hôm sau liền tiếp tục đi đọc sách, chỉ còn lại có bốn ngày, chính là thẳng trung khảo, nhưng là, Diệp Chấn đã sớm đối này đó không có hứng thú, bởi vì hấn đã sớm toàn bộ đã hiểu, cho nên, Diệp Chấn đi học khi chỉ có thể giờ trò, trộm ngủ, lão sư xem Diệp Chấn là thiên tài, cũng không có quấy rầy.

"Tiểu tử, không nghĩ tới, ta thánh tôn thế nhưng cảm giác chủ nhân là người a!" Một cái già nua thanh âm ở Diệp Chấn đầu óc vang lên.

"Ai? Ai ở nói chuyện?" Diệp Chấn vội vàng hỏi.

Lại không biết chính mình nói chuyện nói như vậy lớn tiếng, toàn ban đều nghe thấy được, chủ nhiệm lớp vì không ảnh hưởng dạy học tiến độ, "Diệp Chấn đồng học, ta biết người là thiên tài, nhưng là, thẳng trung khảo cùng bình thường khảo thí là không giống nhau, nếu người cảm giác người đều sẽ,

kia thỉnh người an tâm ngủ. Không cần ở lớp học thượng ờn ào nhốn nháo."

"Nga, đã biết." Diệp Chấn vẫn là cảm thấy vừa mới người kia liền ở chính mình trong đầu.

"Ha ha, ta đều một phen tuổi, người còn sợ ta là quý? Nói cho người đem, ta là thánh tôn, thiên thần tông tông chủ, đáng tiếc ở ngàn vạn năm trước, ta bị Tu La tông tông chủ ám toán, thiếu chút nữa mất đi tánh mạng, mà ta tông người đều bị đui tận giết tuyệt, cuối cùng, ta cuối cùng một sợi thần thức được đến bảo hộ, quy phụ tại đây bảo ngọc trung, ngàn vạn năm trung, này bảo ngọc rơi xuống mấy chục thế hệ trong tay, ta đều không có cảm giác dị thường, duy độc là người, làm ta cảm giác có một loại thần kỳ cảm giác." Một cái già nua lão nhân nói.

"A? Người chính là ta mụ mụ nói thánh tôn? Ta đây tổ phụ diệp thiên đâu?" Diệp Chấn kinh ngạc hỏi.

"Ân, người tổ phụ là một vị phi thường lợi hại người, là ta đại đồ đệ, thiên phú vẫn là có thể, cuối cùng, tuy rằng hắn vẫn là không có hoàn thành ta cấp nhiệm vụ, nhưng là, hắn tận lực. Người cũng đừng lại lo lắng." Vị kia lão nhân giải thích nói.

"Nga, vậy người vì cái gì ở ta trong đầu a?" Diệp Chấn tò mò hỏi.

"Đó là tự nhiên, ta bám vào bảo ngọc, bảo ngọc nhận người vì chủ nhân, tự nhiên ta cũng làm người vì chủ nhân."

"Vậy người có thể giống ta mẫu thân nói như vậy sẽ pháp thuật? Có thể phi thiên?" Diệp Chấn nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy không có khả năng.

"Đó là các người hiện tại TV vô công, đều là loạn biên, ta thiên thần tông chính là chính tông, các loại tu luyện võ thuật bí tịch đều là có phần, mới sẽ không giống các người TV loạn làm một hồi, bất quá mỗi người đều có chính mình tương đối thích hợp võ công, tới, ta cho người đem bát mạch."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Tổng Hồ

"Nga, vậy được rồi, chính là người đến trước dạy ta luyện võ công a!" Diệp Chấn thử tay lau đi khóe mắt biên nước mắt.

Bất tri bất giác, tan học. Diệp Chấn cũng không có cái gì có thể lưu lại địa phương, ngày thường trường học đồng học cũng rất ít cùng Diệp Chấn vui sướng chơi đùa, cho nên Diệp Chấn vẫn là giống thường lui tới giống nhau, một người đi ở cô độc trên đường, hướng gia phương hướng đi đến.

Diệp Chấn đi tới đi tới, tà nhìn xem, hữu nhìn sang, cảm giác hôm nay như thế nào quái quái? Nguyên bản vô cùng náo nhiệt trên đường cái hôm nay thế nhưng dân cư thưa thớt lên. Tính, này không phải Diệp Chấn cai quản sự, nhanh lên về nhà xem mụ mụ, thuận tiện còn có thể giúp đỡ. Mỗi ngày mụ mụ đều phải đi nhà người khác làm người hầu, cho người ta giặt quần áo, một người phải làm vài cái công tác, vì chính là có thể làm Diệp Chấn thanh thần ổn định đi học.

Rồi mới về nhà chỉ sau còn muốn nấu cơm xào rau những cái đó, từ Diệp Chấn ba ba qua đời đành phải qua đời, Diệp Chấn mụ mụ khiêng lên trong nhà cho nên sự, ba mẹ thân phận cứ như vậy giao cho nàng một người, liền không có ngủ quá an ổn giấc.

Diệp Chấn học viện rời nhà nói xa cũng là đặc biệt không xa, nói gần, cũng sẽ không đặc biệt gần. Người bình thường từ học viện bên kia đi đường đi Diệp Chấn gia mau còn muốn hai mươi phút là có thể đến. Nhưng là lấy Diệp Chấn tốc độ, mười phút liền đến, so người bình thường ước chừng nhanh một nửa.

Diệp Chấn đi ở đường cái bên, lẳng lặng mà chờ đèn đỏ. Bởi vì hôm nay là thứ Sáu, tan học tương đối sớm, cho nên Diệp Chấn mới dám chậm rãi đi trở về gia. Trong chốc lát, đèn xanh sáng, Diệp Chấn đi tới vẫn qua đường cái.

Nói thật, hiện tại xã hội, lại có ai sẽ yên tâm đem hài tử đặt ở học viện chính mình về nhà đâu? Nếu không phải kinh tế không cho phép, bằng không Diệp Chấn mụ mụ nhất định mỗi ngày tới mượn hân, Diệp Chấn cũng lý giải, cho nên không có tự ti.

Diệp Chấn đi tới đi tới, ở chỗ rẽ thời điểm, cảm giác sau bồi lạnh lạnh, xoay người, mới phát hiện, sau lưng mười mét chỗ có mấy cái mang màu đen mắt kính âu phục đại hân, Diệp Chấn lại nhanh chóng đi rồi một cái ngõ nhỏ, trở về đầu vừa thấy, những cái đó đại hân chính khí thở hỗn hển theo đi lên, vừa nhìn thấy Diệp Chấn mắt nhìn chăm chăm vào bọn họ, bọn họ khẩn trương tà nhìn sang, hữu nhìn xem.

Diệp Chấn cười, "Này nhóm người nhất định là theo dõi ta! Ta không nghĩ cũng biết, giống nhau không có chuyện thấy ta, hân là xem nhẹ ta, đi con đường của mình, bọn họ thế nhưng sẽ dừng lại, ha ha, xem ta dùng ngõ nhỏ ném phi các người mười mấy con phố. Bất quá bọn họ vẫn luôn đi theo chính mình, xem bọn hân bộ dáng cùng nhân số liền biết, bọn họ ráp tâm bất lương."

Diệp Chấn xem ít nhất khẳng định không phải người tốt, người tốt sẽ theo dõi chính mình sao? Diệp Chấn làm bộ còn không biết bộ dáng. Chậm rãi nhanh hơn nện bước.

Ở một cái khác chỗ ngoặt thời điểm, nhanh chóng chạy, còn hảo Diệp Chấn là tiểu hải tử, tuổi trẻ lực tráng, nhưng là kia mấy cái đại hán đầy người cơ bắp, chạy lên cũng không chậm.

Trải qua vài phút sau này, Diệp Chấn thờ hớn hèn ngừng lại, quay đầu lại xem, nhìn kia mấy cái đại hán càng chạy càng tiếp cận Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng càng chạy càng mệt, thấy phía trước có một cái hẻm nhỏ khâu, cũng không tưởng nhiều, trực tiếp liền chạy đi vào.

Diệp Chấn biên đi phía trước chạy lại biên từ nay về sau xem, đi? Những cái đó theo dõi bọn họ nhân vì cái gì không có đi tiến ngõ nhỏ, khẳng định có vấn đề! Diệp Chấn mới vừa quay đầu lại xem trước, trước mắt một màn làm hắn kinh ngạc, chết ngõ nhỏ! Diệp Chấn vội vàng quay đầu, nhìn kia mấy cái đại hán. Diệp Chấn vừa định xuất khẩu kêu ra bọn họ, lại bị bọn họ trước nói.

Diệp Chấn đành phải lẳng lặng nhìn bọn họ đi vào tới, hiện tại hắn từ nay về sau chạy cũng vô dụng, chỉ là phí công lãng phí thể lực. “Tiểu tử, đánh cướp, có hay không tiền?” Đột nhiên, mấy cái thân cao tiến 1 mét 8 mẽ đại hán đã đi tới. Bọn họ thực hiện nhiên là phụ cận tên côn đồ, phỏng chừng có cái chỗ dựa, mới dám như vậy. Ngõ nhỏ bên ngoài vậy xem người càng ngày càng nhiều, nhưng không ai dám về phía trước. Chỉ là đứng ở tại chỗ nghị luận.

“Tiểu tử này, mệnh không hảo a.”

“Ta xem, ta còn là đi trước, bằng không, đợi lát nữa liền quá mức huyết tinh, lão bà, đi thôi.”

“Ta và ngươi nói, tiểu tử này trực tiếp đem tiền đều giao, cũng chính là mấy cái miếng tử sự, bằng không liền phiền toái.”

“Ài, đi thôi, đi thôi.”

“.....” Ngõ nhỏ trước người qua đường nhóm cơ hồ đem ngõ nhỏ vây chặt như nêm cối, một ít người cười, một ít người đối Diệp Chấn tỏ vẻ thập phần đồng tình, một ít người tắc tắc đầu, đi rồi.

“Ta không có tiền.” Nói thật, Diệp Chấn là trợ ở trường, thứ hai đến thứ sáu trợ ở trường, thứ Bảy chủ nhật mới có thể về nhà, vừa vặn hôm nay thứ sáu, Diệp Chấn sớm biết rằng hội ngộ đến tên côn đồ, hôm nay cùng lắm thì không trở về nhà đâu, nói không có tiền, Diệp Chấn lại không phải ăn xài phung phí người, cho nên tiền tự nhiên không có tiêu hết. Nhưng là Diệp Chấn ở giáo thực tiết kiệm, chính là muốn đem dư lại đều còn cấp chính mình mẹ, Diệp Chấn túi tiền còn có một trương xoa nếp uốn năm nguyên tiền.

Đột nhiên, một cái thượng thân ** nam tử đi ra, mặt trên đám một cái mãnh hổ, đối với Diệp Chấn nói, “Không có tiền! Cười chết ta, không có tiền? Ngươi mẹ nó thật không có tiền ta giết chết ngươi! Bạch bạch truy ngươi mấy chục điều ngõ nhỏ cùng ta nói không có tiền? Lực soát cho ta!” Dẫn đầu lượng ra một phen tiểu đao, không kiêng nể gì cười.

Diệp Chấn cũng không có tưởng, đối phương có đao, khẳng định là muốn chạy, cho nên Diệp Chấn theo bản năng đột nhiên quay đầu lại chạy.

“Nha, tiểu thí hài, không có tiền chạy trúng a! Còn muốn chạy, chúng tiểu nhân, truy!”

Dẫn đầu cái kia chạy thực mau thực mau tuy rằng không kịp Diệp Chấn, nhưng là đã so thường nhân mau ra một đoạn, chết ngõ nhỏ cũng không trường, thực mau liền đến đó. “Chạy, tiếp theo chạy, chạy trốn nơi đâu a? Chẳng lẽ, ngươi sẽ phi thiên, vẫn là sẽ độn địa a?” Dẫn đầu nói xong.

Còn lại tên côn đồ đều làm càn mà cười ha ha.

Đại hán tiếp tục nói, “Thật sự không giao tiền? Ta đây tự mình động thủ nga.” Đại hán vẫy vẫy trong tay mắt sáng chủy thủ, đã đi tới.

“Không cần, không cần!” Diệp Chấn gắt gao nắm túi quần trung lấy một trương năm đồng tiền, gắt gao cầm.

“Đánh! Xuống tay nhẹ điểm.” Đại hán lớn tiếng một kêu, nhưng là xoay người có đối mặt khác tên côn đồ nói xuống tay nhẹ điểm, có thể thấy được vẫn là có nửa phần nhân tính.

Tên côn đồ nhóm gật gật đầu, đi hướng trước, trực tiếp ngồi xổm xuống đánh Diệp Chấn, “Đau, đau!” Bọn họ dùng bọn họ cảm giác rất nhỏ sức lực, một quyền một chân tương thêm ở Diệp Chấn trên người.

“Lão đại, ngươi xem, nơi này có một trương năm khối, bắt quá hảo cũ.” Một tên côn đồ rút cuộc phát hiện rơi trên mặt đất tiền, “A! Không!” Diệp Chấn liêu mạng giây giữa, “Trả ta! Trả ta!” Nhưng là sau đó lại bị tên côn đồ một đám người áp xuống đi.

“Ấn, đình đình đình, này tiểu thí hài phỏng chừng cũng không có tiền, chúng ta đi thôi!” Đại hán một phen trừu quá kia trương tiền, cẩn thận đánh giá một chút, nói, “Này tiền thật đúng là cũ, tính, trả lại ngươi đi, bố thí, ha ha.” Nói xong, một đám người nghênh ngang mà đi.

Diệp Chấn lẳng lặng mà giống trước bò vài bước, nhưng là thân thể đau xót làm hắn gấp bội phần nộ! Diệp Chấn rút cuộc đứng lên, đi hướng tiền vút địa phương, nhặt lên tới thả lại túi tiền.

Đột nhiên, một thanh âm truyền tiến Diệp Chấn trong đầu. “Bị người khi dễ không thoải mái đi? Nếu ngươi muốn báo thù, mau, ấn ta nói làm.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6 : Côn Luân bắt pháp

Đột nhiên, một thanh âm truyền tiến Diệp Chấn trong đầu. “Bị người khi dễ không thoải mái đi? Nếu người muốn báo thù, mau, ần ta nói làm”

“Chuyện như thế nào? Người là ai? Cái gì dựa theo người nói làm? Ta căn bản liền không phát hiện người a!” Diệp Chấn vừa nghe đến thanh âm, còn tưởng rằng tên côn đồ có đã trở lại, ôm đầu lập tức ngồi xồm xuống, trong chốc lát mới phát hiện, chính mình trước mắt căn bản không ai a, cũng chỉ có kia đoàn tên côn đồ, bất quá bọn họ đã đi mau xa. Nga, kia hẳn là tại thân hậu, Diệp Chấn xoay người, không đứng, sau lưng cũng không có người a!

“Đừng nhìn, ta ở người trong lòng, ta bị phong ấn ngàn năm, tin tưởng ta, hô hấp, hút khí, hô hấp.” Cái kia thanh âm lại vang, Diệp Chấn lần này lắng lắng mà nghe.

Đột nhiên, Diệp Chấn cảm giác muốn một cỗ lực lượng thần bí, sử chính mình một chút đau đớn đều không cảm giác được, Diệp Chấn nắm chặt nắm tay, đi phía trước mặt nhanh chóng chạy tới.

“Lão đại, cẩn thận!” Bởi vì ngộ nhỏ tể, cái kia tên côn đồ nói xong lúc sau, Diệp Chấn bay nhanh nhảy, một quyền, vừa vận tốt, toàn bộ người đều té lăn quay trên mặt đất.

“Ai, ai lấy ta tiền!” Diệp Chấn từng bước một về phía trước, hỏi.

Đột nhiên, một tên côn đồ bò lên, dùng đao đối với Diệp Chấn, nói, “Ta đi người muội, hai tay ôm đầu đừng nhúc nhích!”

“Hừ!” Diệp Chấn khoe miệng một hướng lên trên ngưỡng, tiếp theo giây trực tiếp xông lên đi, kia mau tựa một trận gió, đao đã trái lại đâm vào người nọ yết hầu.

Diệp Chấn lại tiếp theo ẩn trình tự đưa bọn họ đánh ra ngộ nhỏ, này đoạn thời gian, không có người dám phản kích, cũng không có người dám nói chuyện, biết bọn họ bị đánh ra ngộ nhỏ chuẩn bị chạy trốn thời điểm, dẫn đầu đại hán mới nói, “Người... Người.. Tiểu tử cái gì người, như thế cường, học này cái gì đường ngang ngộ tất công phu a?” Dẫn đầu khí thế không khỏi yếu bớt không ít, thậm chí có một ít nghĩ đến Diệp Chấn tiểu đệ.

Diệp Chấn xem cũng chưa xem, xem nhẹ dẫn đầu đại hán vấn đề, truy vấn phía trước vấn đề, “Các người lão đại là ai? Vì cái gì không duyên cớ vô cớ muốn đả thương hại ta?”

Dẫn đầu một chút nghĩ đến chính mình lão đại, “Đại gia, kỳ thật này không liên quan chuyện của ta a, chúng ta chỉ là đánh cướp mà thôi, cũng không phải muốn hại chết người, bất quá, ha ha, người chết chắc rồi. Chúng ta lão đại chính là nơi này bá chủ, Tống Hồ! Sợ rồi sao!”

Tống Hồ? Luôn luôn là đệ tử tốt Diệp Chấn như thế nào sẽ biết, nhưng là vậy xem người qua đường liền nghị luận sôi nổi, “Thảm, tiểu tử này chọc Tống Hồ!” “Ai, không thức thời a, cho bọn hắn điểm tiền liền hảo, còn gặp phải sự.” Người chung quanh nghị luận sôi nổi, Diệp Chấn nghe không nổi nữa, lớn tiếng rít gào, “Ta quản người lão đại là ai, còn không mau rút đi? Không lần ta giết chết người!”

Dẫn đầu nghĩ thầm, vừa thấy liền không biết ta lão đại là ai, “Chờ. Ta sẽ báo thù!” Rồi mới liền xám xịt chạy đi rồi.

Diệp Chấn lại đi trở về ngộ nhỏ, đem chính mình kia thực cữu thực cữu cặp sách nhặt lên, “Không còn sớm, ta muốn nhanh lên về nhà, mụ mụ đều đang đợi ta!”

Sắc trời đã đã khuya, Diệp Chấn vội vội vàng vàng thu thập chính mình cặp sách, đây là chính mình đệ nhất chu đọc xong có thể về nhà, tuy rằng phía trước không biết là ai cứu chính mình một mạng còn giúp trợ chính mình báo thù, nhưng là người kia cho Diệp Chấn một cái ấn tượng tốt, Diệp Chấn hoài gấp không chờ nổi tâm tình chạy về gia, sợ chính mình chậm về nhà một bước liền sẽ bỏ qua thời gian, làm mụ mụ lo lắng, đi ra ngoài tìm tìm Diệp Chấn, đồng thời Diệp Chấn đối mụ mụ cũng là phi thường tưởng niệm, khả năng đợi lát nữa Diệp Chấn nhìn thấy chính mình mụ mụ, khả năng đình không đến một phút đồng hồ liền sẽ rơi lệ đầy mặt.

“Mau tới rồi.” Diệp Chấn đi vào một cái tối tăm hẻm nhỏ, này hẻm nhỏ chính là không có tiền nhân gia trụ, nhưng là bọn họ đều thực âm áp, sẽ giúp đỡ cho nhau.

Diệp Chấn dọc theo cát đất lại vận vẹo đường vòng, đi rồi một hồi, vòng vào một cái ngõ nhỏ tử, cái kia ngõ nhỏ cao lầu đều đã là nguy phòng, tùy thời có khả năng sẽ sập, mà Diệp Chấn gia, liền ở tại kia lập tức trong đó.

Diệp Chấn đi đến trong đó một kiện phá phá căn nhà nhỏ, mở ra môn. Môn là dùng đầu gối lăm, nhưng là đã bị con mối cắn nuốt bên trong, chỉ có vắng vẻ cái giá, mở cửa đỉnh ốc đã sớm từng, mở cửa thanh âm các vị vận vẹo chói tai. “Kèo kẹt.”

“Đã về rồi? Lá con” Diệp Chấn vừa mới bước vào môn, liền thấy chính mình mẫu thân thanh âm, về đến nhà cái kia nho nhỏ phòng khách, Diệp Chấn liền thấy chính mình mụ mụ, đang ở phòng bếp làm cơm, cũng không phải bọn họ không có tiền còn có thể trụ có phòng khách có phòng bếp địa phương, mà là này đó địa phương là không có người dám trụ địa phương.

Màu nâu đã có chút biến thành màu đen trên bàn bãi hai cái chén cùng một chậu cơm, Diệp Chấn cầm lấy trên bàn một chén nước, “Lộc cốc... Lộc cốc...” Diệp Chấn cảm giác được một trận mát lạnh cảm giác, toàn bộ yết hầu nhẹ nhàng không ít.

Diệp Chấn thật cẩn thận đi đến kia một gian không có môn nhà ở, rất nhỏ rất nhỏ, lại bãi đủ loại đồ vật, tề đến chật như nêm cối. Còn có một nữ nhân, trong tay cầm củ nát nổi, không ngừng ném, không đến vài phút, nữ nhân kia liền thật cẩn thận đem trong nồi kia thơm ngào ngọt đồ ăn chuẩn bị tốt, ngã xuống mâm thượng.

“A? Lá con, ta còn tưởng rằng là cách vách vương thúc thúc đâu, vừa mới kêu người như thế nào không trả lời a? Kia như thế nào không tiến vào nói chuyện đâu, ở cửa lảng cái gì, tới, lấy đi ra ngoài.” Nguyên lai, cái kia tóc có chút tái nhợt, sắc mặt có chút vô lực người thế nhưng là Diệp Chấn mụ mụ, Diệp Chấn nước mắt đã tề tới rồi mắt, nhưng là Diệp Chấn vẫn là cố nén, một vòng hai ngày, đối với Diệp Chấn tới nói, lại là lớn lao tưởng niệm.

“Tốt, mụ mụ, ta tới giúp người.” Diệp Chấn từ mụ mụ trong tay tiếp nhận đồ ăn, nhẹ nhàng đem nó phóng tới cái bàn.

“Hỗ trợ a? Hảo a, vậy người liền đi múc cơm đi, ta mau hảo.” Một chốc kia, toàn bộ phòng bếp từ mẩn khói dầu, Diệp Chấn cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ nhìn thấy mờ hồ thân ảnh ở khói dầu trung đi lại.

“Mụ mụ, đây là cái gì? Thật lớn yên a!” Diệp Chấn che lại cái mũi, nhưng là khói dầu bốc hơi lên ra tới nhiệt độ xác thật là thập phần nhiệt, không đến hai phút, Diệp Chấn đứng ở cửa đã mồ hôi đầy đầu.

Có thể nghĩ, Diệp Chấn mụ mụ cũng không phải đặc biệt nhẹ nhàng, thậm chí thực vất vả.

“Người đi múc cơm lạc, ta ở chung cá, khu.. Khu.. Khu..” Diệp Chấn mụ mụ mới đem nắp nồi mở ra, chính mình liền nhịn không được.

“Nhanh lên nha!” Diệp Chấn không thói quen luôn là vi phạm mụ mụ nói, hiện tại một vòng mới hai ngày, hẳn là hảo hảo quý trọng, Diệp Chấn liền theo mẫu thân lời nói, đem cơm đánh hảo.

“Được rồi, phong phú đi?” Diệp Chấn mụ mụ đầu tiên là lấy ra chung cá, rồi mới lại xào bàn đồ ăn, còn có một tiểu nồi bàn suông canh.

“Lão mẹ, đêm nay ăn như thế hảo?” Diệp Chấn gia rất ít nấu thứ tốt, cho nên Diệp Chấn khó tránh khỏi nên hỏi hỏi, có phải hay không nhạt được tiền? Trước kia ba ba ở thời điểm đều chưa bao giờ như thế ăn, đều nói quá quý.

“Ấn, lá con, người một vòng liền trở về một lần, cho nên đương nhiên muốn ăn được lạ.” Nói, Diệp Chấn mụ mụ trừu tởm giấy, sát ngừng trên đầu không ngừng quay cuồng mồ hôi. Làm ở nho nhỏ tám ván gỗ ghế thượng, còn không dùng kẹp thịt cá, gấp đồ ăn cấp Diệp Chấn. Diệp Chấn đều nhất nhất ăn xong rồi, hẳn hiện tại mới phát hiện, chính mình mụ mụ đã không có giờ sau như vậy mỹ, chính mình trưởng thành, nhưng là mụ mụ lại thật sự vĩnh viễn già rồi, Diệp Chấn cố nén không cho nước mắt lưu lại, trộm nằm bò ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Bước nhanh ảo ảnh

“Xảy ra chuyện gì? Không thể ăn sao?” Diệp Chấn mụ mụ đem Diệp Chấn đầu nâng lên tới, “Hảo hảo ăn...” Đương Diệp Chấn mụ mụ đem Diệp Chấn đầu nâng lên tới thời điểm, nàng cũng thấy Diệp Chấn tích ở trên bàn kia tinh ánh dịch thấu nước mắt.

“Đừng khóc, đừng khóc lạ, lại không phải đã nhiều năm không gặp, lá con, người phải nhớ kỹ, nam nhi đương tự mình cố gắng! Còn có, nam nhân đồ máu không đồ lệ!”

“Ấn.” Diệp Chấn nghẹn ngào một hồi, gật gật đầu.

Ăn qua cơm chiều. Diệp Chấn trở lại chính mình trong phòng. Ném thử cùng hôm nay ban ngày cái kia thanh âm đối thoại, nghe ban ngày người nọ thanh âm, hẳn là hơn bốn mươi năm năm mươi, bất quá làm thế nhưng nói hẳn ở Diệp Chấn trong cơ thể phong ấn mấy ngàn năm, kia không phải liền có thể

cùng hấn đối thoại sao?

“Tiểu tử, có phải hay không tưởng ta? Ta sinh ở ngời trong lòng, ngời tưởng hết thầy ta đều biết.”

Diệp Chấn dọa cái chết khiếp, bất quá quá một hồi liền thích ứng, tưởng ngời? Diệp Chấn cười, ngời đều nhiều xấu a.

“Đợi lát nữa, ta vừa mới nói ngời tưởng nói ta đều biết, hiện tại liền mắng ta xấu?”

“Ngạch...” Diệp Chấn tạm dừng một hồi, “Như thế nói, chính mình sau này tưởng cái gì đều sẽ bị phát hiện?” Này không thể được a, nam sinh đều có nam sinh tiểu bí mật a. Bất quá, “Thánh tôn, hôm nay kia bộ công pháp nhưng không tôi a? Thích không thích hợp ta?”

“Hôm nay dạy ngời này bộ công pháp kêu ‘Côn Luân bất pháp’ là một loại chủng pháp, tu luyện đến mức tận cùng, một chương có thể dập nát một người bình thường trái tim, nhưng xuất thần nhập hóa!” Như thế thần kỳ? Liền ở Diệp Chấn nghe chính nhập thần. Thánh tôn bổ sung nói, “Bất quá, này bộ công pháp không thích hợp người thường.”

“Không thích hợp ngời nói cái gì a!” Ngạch, cái này làm cho Diệp Chấn tâm bị bát nước lạnh.

“Bất quá, ta từ hôm nay cần thiết giáo ngời tu tiên, ngời thể chất không tồi, làm tốt, chân bàn lên, ta muốn đưa vào nội lực.”

Năm phút đồng hồ sau, Diệp Chấn mở mắt, cảm giác chính mình cả người thoải mái, liền cùng mắt xa giống nhau. Diệp Chấn huyệt vị đều bị đã thông. “Thiên tài, thiên tài a!” Thánh tôn nói.

“Xảy ra chuyện gì? Ta thân thể lại xảy ra chuyện gì, ngời một lần nói xong a.” Diệp Chấn khí chết khiếp, làm cái gì luôn điều người ăn uống.

“Đơn giản tới nói vô giả cùng người tu tiên phẩm cấp là giống nhau đều là luyện thể, Trúc Cơ, linh tịch, dung hợp, tích cốc, Kim Đan, Nguyên Anh, tâm động, hóa thần, Đại Thừa, mười phẩm cấp.”

“Rồi mới mỗi một cái phẩm cấp có mười phẩm, người bình thường ngay từ đầu đều là luyện thể nhất phẩm, có thể tới nhất phẩm, đã là may mắn không thể ở may mắn, phải biết rằng, người trong thiên hạ đếm đếm lấy trăm vạn ngàn vạn trăm triệu vì đơn vị, nhưng là người tu tiên lại gần không đến một vạn người, bất quá, ngời thể nhưng luyện thể tam phẩm! Xem ra, ta đã có thể giáo ngời, ngời không có việc gì khi nhớ rõ nhiều luyện luyện hôm nay kia bộ công pháp, tới luyện luyện ta nhìn xem.”

Diệp Chấn theo trong đầu nghĩ nghĩ hôm nay phát sinh sự, nhất chiêu nhất thức đánh ra..... Thánh tôn nhìn, liền tục lấy làm kỳ, “Kỳ tài, thiên đại kỳ tài, ha ha ha, xem ra, là thật sự phát chủ hiền linh, làm ngời tới trợ giúp ta! Ta và ngời nói a, chúng ta có thể bình thường tu tiên người chỉ có thể đến nhất thức ba chiêu, hoặc là nhất thức bốn chiêu, chẳng sợ xuất sắc người, cũng liền nhất thức năm chiêu, không nghĩ tới, không nghĩ tới, ngời lại đến nhất thức mười chiêu, ở trước kia, đều có thể xem như so với ta còn lợi hại nhân vật!”

“Nga, phải không? So ngời còn lợi hại, kia lúc trước ngời mới nhiều nhục a, ha ha!” Diệp Chấn khinh thường hỏi, rốt cuộc tìm được rồi một cái có thể nhục nhả thánh tôn địa phương.

Thánh tôn xấu hổ khụ ho khan, “Nói nơi này a, ta nhất định phải giáo ngời một cái khác chiêu thức, phía trước Côn Luân bất pháp, ta đã đem bí tịch lưu tại ngời trong đầu, tân chiêu thức ‘bước nhanh ảo ảnh’, tự nhiên cũng là trực tiếp rót vào ngời trong đầu.”

“Ta và ngời nói, chiêu này thật đúng là rất dùng được. Ở ngời mạnh hơn cùng người khi nhưng dùng, đối phó thực lực lực lượng ngang nhau, đó chính là tốt nhất. Đương ngời nhục với người khi, hoặc là chiếm phía dưới khi, còn có thể chạy trốn, nếu không giáo ngời, kia lần sau ngời ở giống hôm nay giống nhau, hôm nay chẳng qua là người thường, không biết võ công tên còn đồ mà thôi, đối thành là so ngời cường đâu? Vậy ngời liền dữ nhiều lành ít!” Thánh tôn nói.

Diệp Chấn nghe sau, cười cười, “Chạy trốn thần kỹ, đúng không?”

“Nghe ta nói, ta giao cho ngời, đều là tốt công pháp, nếu ngời không nghĩ học, rất đơn giản, cùng ta nói một tiếng, ta lập tức lặn xuống nước.”

“Hảo, hành hành hành, dạy ta đi.” Diệp Chấn nghe xong, nghĩ nghĩ, bạch bạch tới bánh có nhân ai không cần a, liền ở vừa mới, Diệp Chấn ôn lại Côn Luân bất pháp sau mới phát hiện, chính mình xác thật cường tráng không ít.

“Bước nhanh ảo ảnh yêu cầu Luyện Hư tam phẩm mới có thể học, nếu tư lịch thường thường nói, ở nỗ lực, từ nhất phẩm đến tam phẩm đều cần đã nhiều năm, thiên phú cao, vẫn là nhà giàu công tử, mau cũng cần mấy tháng, nhưng là thật không làm ta nghĩ đến, ngời gần nhất liền tam phẩm, học ngời bước nhanh ảo ảnh, người bình thường căn bản chạy bất quá, không cần vài giây, hấn liền ngời người đều nhìn không tới!” Thánh tôn cười nói, phảng phất này chiêu chỉ có hấn biết giống nhau.

“Tới, lần này ta liền bắt truyền nhập ngời trong đầu, biến.” Nói xong, ở Diệp Chấn giường phụ cận, còn có một trương cũ nát cái bàn, kia cái bàn tuy rằng thực cũ nát, có không ít bị chém dấu vết, nhưng là không có bất luận cái gì mạng nhện, hấn là Diệp Chấn mụ mụ nghĩ đến hôm nay Diệp Chấn sẽ trở về, mới có ý đem Diệp Chấn phòng phản ứng tốt.

Cũ nát trên bàn xuất hiện một quyển vở, mặt trên viết ‘bước nhanh ảo ảnh’, bốn cái chữ to.

Diệp Chấn mở ra, sách này đã phi thường cũ nát, bìa mặt hiện ra màu vàng, tựa hồ xem xong liền sẽ tan thành mây khói. Diệp Chấn đem thư phiến một lần, liền sẽ.

Diệp Chấn rất mệt, xem xong cảm giác người xương cốt đều rời rạc, hần mở ra phòng môn, thể nhưng đã buổi sáng, còn 7 giờ rưỡi! Cũng không biết, hôm nay Diệp Chấn mụ mụ vì cái gì không có tới kêu Diệp Chấn, có lẽ là tới hôm qua bận quá đi.

Trường học 8 giờ liền chính thức đi học, còn có hôm nay là tháng trung khảo, 8 giờ liền bắt đầu, nếu 8 giờ trước chưa tới thí sinh, còn có nửa giờ thời gian, nếu đã đến giờ, chỉ có thể tính tam khoa linh phân.

Hắn chạy như bay ra cửa, trên đường cái người đều kinh rụng rã, vị này thiếu niên thể nhưng một giây chạy vượt qua 100 mét, nguyên bản yêu cầu hai mươi phút lộ trình Diệp Chấn hôm nay chỉ chạy ba phút. Chính là lớp 6 ở lầu sáu, Diệp Chấn ở vườn trường không dám sử dụng bước nhanh, sợ người khác bị dọa rụng.

Cho nên, Diệp Chấn đành phải bảo trì người bình thường còn muốn mau một chút nên bước, nhanh chóng chạy đi lên, đột nhiên, Diệp Chấn mất đi trọng tâm, cả người đánh vào một người khác trên người.

“Thực xin lỗi, lão sư, thực xin lỗi!” Diệp Chấn đứng lên, đem mấy cái phong bế bài thi tập nhặt hảo đưa cho lão sư, mới phát hiện, đây là chính mình chủ nhiệm lớp.

“Không có việc gì, đừng sợ, chậm một chút a.” Được đến chủ nhiệm lớp lão sư thông cảm, Diệp Chấn lại bay nhanh hướng lên trên chạy tới.

Chỉ chớp lát, Diệp Chấn đi vào phòng học cửa, phòng học ngồi đầy người, liền dư lại một cái không vị, còn có chủ giám thị lão sư chưa tới, mặt khác hai cái phó giám thị lão sư đã ở ban phát bản nháp giấy cùng giấy các-tông.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Đỉnh ngu

Diệp Chấn ở phòng học cửa nghỉ ngơi một chút, vừa mới tiến phòng học, “Linh... Linh...” 8 giờ tiếng chuông vang, chủ giám thị lão sư cũng vào được. “Lần này chúng ta toàn bộ năm cái giờ thời gian, nhận xét văn, toán học, tiếng Anh. Hiện tại đại gia chuẩn bị.” Diệp Chấn hướng lên trên xem, cũng thấy chủ giám thị lão sư ở chú ý chính mình, hắn là sợ chính mình không có đến đi.

Lần này khảo thí tam khoa năm cái giờ, mỗi phân ba trăm chính, muốn khảo quá hai trăm chín mươi trực tiếp thượng sơ trung. Diệp Chấn không có do dự, không nhanh không chậm bắt đầu viết lên, hai cái lâu ngày sau, Diệp Chấn dừng lại bút, cái khăn bút cái. Thu hồi bài thi, ghé vào trên bàn ngủ, giám thị lão sư nhìn, bắt tri bắt giác thở dài, đi đến Diệp Chấn bên, nhìn nhìn Diệp Chấn tên.

Lại qua hơn hai giờ, tiếp cận ba cái giờ sau, khảo thí kết thúc, liền ở Diệp Chấn đi lên bục giảng nộp bài thi thời điểm, hắn cũng nhìn ra giám khảo cũng không có cho rất lớn hy vọng, chỉ là nói cho Diệp Chấn, ba ngày sau tới lãnh bài thi.

Tan học, Diệp Chấn cũng không có vội vã về nhà. Bởi vì tốt nghiệp khảo kết thúc, hôm nay bọn họ tan học phóng rất sớm, mà Diệp Chấn mụ mụ hắn là còn tự cấp người khác làm người hầu, mà là chạy về phía một chỗ tên là ‘đỉnh ngu khán 鴨@ nãi sùi cáo tư sô khả tu thả đôn dục kiếp tiêu diệt vị mưu áp đỉnh A br />

Diệp Chấn lợi dụng bước nhanh, ở thành thị trung đi qua, liền như một đạo tia chớp, chỉ chớp lát, Diệp Chấn đi tới đỉnh ngu 趟o phệ 丌 hồi huyệt hồi ngạc nãi còn bạc chung tân bội biển hư khôi khang tường gáo tang sung kế trưởng 丌 nháy mắt hoang phù > thổ gánh khang câu 3W mâu tài rữ phi hồi chúc nhiệt mần mục bích đỉnh Liêu dịch tụng duyên nãi lự lương tác ứ quả cỏi kiêu trác với thêm tiểu R đôn đáp nghệ phiên dất ủy bò cáo lui mẩu ốc thúế nham đôn cũ quan × chơi an phúc di nhẹ thiện quý cao thực dất huy thị trại sầm thiêm cáo cách! br />

“Ta muốn tìm ba ba, người biết ta ba ba là ai sao? Giết chết người a?” Diệp Chấn ra về một loại đã đã thanh âm, nói.

“Thỉnh!” Kỳ thật bọn họ căn bản là không dám làm cái gì, bởi vì bọn họ biết, có thể tới đều không phải người thường, vạn nhất đắc tội mỗ mỗ mỗ, chết đều không nhất định có thể giải quyết vấn đề đâu.

“Ha hã, hử!” Diệp Chấn nhẹ nhàng cười, nghênh ngang đi vào, đi vào mới phát hiện, chính mình bỗng không nên đi vào như vậy địa phương.

Bên trong cái gì người đều có, nhưng là đại đa số đều là một đôi nam nữ ở bên nhau, ** không ít, không phải lừa bả vai, chính là dùng thanh âm câu dẫn phú hào. So bình thường quán bar còn hải rất nhiều. Nhưng là nơi này lại rất có trật tự, bởi vì nơi này lão đại Phú Châu nổi danh tam đại ác bá chỉ nhất Tổng Hồ, nhân xưng hồ ca, hồ ca cái này danh hiệu cũng không phải bởi vì hắn kêu Tổng Hồ, mà là Tổng Hồ chính mình dùng chính mình trên người vết sẹo tính lên, vừa vận tốt là hồ tự nét bút, cho nên, mỗi người đều kêu hồ ca.

Diệp Chấn còn tìm tới rồi không ít về Tống Hồ sự kiện, trong đó một kiện là uy chấn võ lâm, đó chính là trừ danh lâm buru sự kiện. Ngay từ đầu, Tống Hồ hẳn không sao tích, sau tới có một ngày, Tống Hồ đột nhiên giống nhưng là tứ đại ác bá chỉ nhất lâm buru khiêu chiến, một đêm gian, lâm buru danh hào từ đây kết thúc, nghe đồn nói bị Tống Hồ một đao chặt bỏ đầu, có nói tay chân cũng chưa, lâm buru thủ hạ vài trăm đều quy thuận Tống Hồ. Sau tới, Tống Hồ hẳn càng ngày càng tốt.

Diệp Chấn ở lâu một lâu hai qua lại nhìn nhìn, trừ bỏ một ít người tà ác ở lâm tà ác sự tình, đảo cái gì cũng đều không phát hiện, nhưng thật ra Diệp Chấn tìm tới tìm lui, thật đúng là rất giống ở tìm ba ba. Diệp Chấn đang định đi lên lâu hai tìm xem đi, quang xem như thế nào hành.

Ở lâu một không phát hiện Tống Hồ, lại nhìn đến không ít Tống Hồ tiểu đệ, đột nhiên. Mấy chục cái mang màu đen mắt kính, màu đen âu phục nam tử chạy tiến vào, Diệp Chấn liếc mắt một cái nhìn ra, quả nhiên, là một đám!

Diệp Chấn đi tới cửa một bên vừa thấy, ngoài cửa tới lượng Ferrari, từ trong xe đi ra một người tuổi trẻ người, phóng chừng mới ba mươi tuổi tả hữu. Lại biểu hiện bất phàm khí chất. Vị kia người trẻ tuổi phong độ nhẹ nhàng đi vào ngu 超o Trúc nhân nam 〉 khung mĩ phụ chí bỏ cật nào khiêu sủi cáo tao hoạn đài ánh phát tòm mang cách! Bom hoàng uân kiếm tỉ tiểu hoang nật quật tư cỏi cạy vị br />

Diệp Chấn nhìn, đột nhiên phát hiện Tống Hồ thật đúng là không phải người thường, người thường sẽ tuổi còn trẻ mới hơn ba mươi tuổi liền có như thế đại gia nghiệp sao? Diệp Chấn nhìn hẳn càng chạy càng xa, biến mất ở hành lang đường phố, hướng lâu ba thang máy đi, Diệp Chấn chờ không kịp, một cái bước nhanh, lại tựa một trận gió, Diệp Chấn nhanh chóng chạy thượng lầu ba, cầm trong tay cảnh côn tư nhân cảnh vệ bị hung hăng cuốn quăng ngã trên mặt đất, “Mau! Ân vang cảnh báo khí, có người mạnh mẽ xâm nhập!”

Theo tiếng cảnh báo vang lên, vài đại hán ngăn lại Diệp Chấn.

Diệp Chấn nhìn nhìn, tất cả đều là người thường, vừa định động thủ, liền nghe thấy lâu ba có cái thanh âm, “Bọn tiểu nhị, phóng hẳn tiến lâu ba, nê hà hẳn cũng không có thiên đại bản lĩnh, có thể từ trong tay ta chạy thoát ra tới!”

Diệp Chấn cẩn thận vừa nghe, này thanh âm cũng không tục tằng, rất có khí chất, nghĩ nghĩ, chẳng lẽ là Tống Hồ bản nhân? Diệp Chấn hướng che ở chính mình trước mặt đại hán vừa thấy, kia mau nhảy xuất huyết tròng mắt gắt gao nhìn chăm chăm đại hán, đại hán lập tức quý chạy tới một bên.

“Rác rưởi!” Diệp Chấn miệt thị nhìn vừa mới đám kia đại hán, đã sớm đã không biết chạy đến nơi nào, Diệp Chấn từng bước một đi tới.

Thăng đến đi lên cuối cùng một cái bậc thang, Diệp Chấn rút cuộc thấy Tống Hồ gương mặt thật, chỉ thấy Tống Hồ ngồi ở một trương đồ thủy đến giống huyết giống nhau ghế thượng, trong tay cầm rượu vang đỏ, không ngừng lay động, hút nhuận. “Hào gia hòa, cho ta thượng!”

Diệp Chấn cười, quả nhiên, trước mắt Tống Hồ cũng là phàm phu tục tử! Diệp Chấn chạy qua đi, nhất chiêu Côn Luân bất pháp. Tả một quyền, hữu một chân, một cái sau lộn mèo, một cái tả câu quyền, một cái hữu câu quyền. Chỉ chớp lát, lâu ba đến lầu bốn trên đường đảo mắt người.

“Đình, đừng nhúc nhích, không biết tiểu huynh đệ tới ta này làm cái gì?” Vẫn là ở lâu ba cuối cùng chỗ, vẫn là Tống Hồ ngồi ở kia trương ghế thượng, nhưng là trong tay đã không có rượu vang đỏ, mà là đầy mặt tức giận. Liền ở Diệp Chấn cùng Tống Hồ hai người lẫn nhau chết nhìn chăm chăm thời điểm, đột nhiên xuất hiện một vị tên côn đồ ở Tống Hồ bên tai nói thầm, “Hồ ca, hẳn chính là ta nói cái kia thiếu niên, đánh ta, còn nói không sợ ngươi! Nói ngươi là cẩu, không xứng kêu hồ ca, còn làm ta cùng hẳn, nói ngươi là danh xứng với thực cẩu ca.”

Tống Hồ nghe xong, ngênh ngang cười to, “Nguyên lai là ngươi a, ngươi đi đi, đừng thật bức ta động thủ, ngươi liền ra không được, ngươi mặc dù có chút bản lĩnh, nhưng căn bản không có khả năng là đối thủ của ta.” Tuy rằng Tống Hồ lựa chọn buông tha Diệp Chấn, đối thủ Tống Hồ ở lần đó ném không ít mặt mũi, lần này có thấy Diệp Chấn căn bản không có đem chính mình trở thành khả kính đối thủ, lý đều không để ý tới.

“Hừ, biết rõ sơn có hổ, thiên hướng hổ sơn hành a! Các huynh đệ, cho ta thượng, cái này tiểu mao hài cho ta giết!” Tống Hồ triệu Diệp Chấn rống giận, đây cũng là cuối cùng một lần cấp Diệp Chấn cảnh cáo.

Mấy cái đại hán về phía trước, bất quá này nhưng không giống phía trước không biết võ công, Tống Hồ biết Diệp Chấn sẽ võ công, chỉ có thể lấy ra bản thân tỉ mỉ bồi dưỡng người. Bất quá Tống Hồ phía trước đã phân phó qua, này tiểu hài tử không thể đã thương, đối thủ nếu Diệp Chấn so với bọn hẳn cường nói, liền có thể ra thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9 : Chu kiểm

Diệp Chấn cười lạnh, một cái bước nhanh, nhằm phía Tống Hồ, Diệp Chấn biết, cùng này đó phạm nhân không cần tốn nhiều thời gian, cũng là bắt giặc bắt vua trước! Lao ra đi khi. Bùng nổ trong cơ thể chân khí, theo một cổ dòng khí, kia mấy cái đại hán tức khắc bay đi ra ngoài, Tống Hồ sắc mặt đại biến, nhưng thực mau khôi phục, lộ ra dữ tợn gương mặt, cười lạnh nói, “Người cũng là võ giả?”

Đột nhiên, một con hữu lực tay đánh hướng về phía Diệp Chấn, “Ha ha, Luyện Hư tam phẩm, ta còn tưởng rằng ra sao phương thần đồng, cũng bất quá như thế, chịu chết đi!” Diệp Chấn một cái bước nhanh, nhẹ nhàng tránh thoát kia quyền, chạy đến Tống Hồ phía sau, đem trọng tâm về phía trước, chân khí cho hai đám, thật mạnh một kích, Tống Hồ cười lạnh, nói.

“Ta nếu là thua, chẳng phải là có hối ta danh hào!” Tống Hồ tốc độ cũng là mau không được, trong nháy mắt, Diệp Chấn hai đám vừa vận tốt đánh vào Tống Hồ hai đám, Diệp Chấn cảm giác yết hầu một ngọt, bay đi ra ngoài, phun ra mấy khẩu.

“Ta thật đúng là cho rằng có bao nhiêu lợi hại, ha ha, phốc!” Tống Hồ mới cười không vài giây, cũng bay đi ra ngoài, miệng phun mấy khẩu máu bầm. “Không nghĩ tới, tiểu tử ngươi có phải hay không dùng tiện chiêu? Ngươi thể nhưng cho ta hạ độc! Ta thể nhưng sẽ chết ở một cái Luyện Hư tam phẩm lòng còn chưa mọc tề tiểu mao hải!” Tống Hồ không sợ chết, nhưng là nghĩ đến cùng chính mình đã nhiều năm vào sinh ra tử huynh đệ, bị Diệp Chấn đạp lên dưới chân huynh đệ, cùng cực cực khổ khổ dốc sức làm gia nghiệp, hiện tại thể nhưng rơi xuống bị một cái tiểu hải tử khi dễ, nhưng là, lại ngẫm lại phía trước chính mình đã làm những cái đó nhận không ra người sự, Tống Hồ an tâm nhắm lại mắt.

Diệp Chấn bò lên, chậm rãi đi suy nghĩ Tống Hồ. Diệp Chấn nổi lên sát tâm, từ bên cạnh một tên côn đồ trên người lấy ra một phen chủy thủ, nhìn Tống Hồ nhắm mắt lại chờ. Diệp Chấn giơ lên chủy thủ, “Chậm đã, tiểu huynh đệ, ngươi ở trước công chúng đánh người, chẳng lẽ còn muốn giết người?” Một cái tuổi còn trẻ thiếu niên đi tới, hán tên là chu kiểm, là một cái hảo sắc công tử, như vậy xem, tuổi nhiều lắm 21-22 tuổi mà thôi, nhưng là bị hán thượng quá nữ nhân, vô số kẻ. Nhưng là hán lại nguy trang rất giống người tốt, hán mới là Phú Châu duy nhất một cái đem ‘nguy quân tử’ cái này từ ở chính mình trên người phát huy vô cùng nhuần nhuyễn. Bất quá, hán cũng là có tư bản, hán là Phúc Châu tứ đại thiếu gia chi nhất.

Phụ thân hán càng là muốn tiền có tiền, muốn thế có thế. Phụ thân hán vẫn là Phúc Châu cái thứ nhất quá trăm triệu phú ông cùng cái thứ nhất bước vào quốc tế thủ đô Bắc Kinh, cũng ở Bắc Kinh phú hào băng thứ mười ba, càng quan trọng là, chu kiểm là Luyện Hư thất phẩm, phụ thân hán là linh tịch nhất phẩm, mới là cao thủ, hưởng chi, chu kiểm mục mục là một vị cao thủ, này nội lực càng là vô pháp phỏng đoán.

Diệp Chấn bắt tay cử lên, bởi vì hán thấy có vài cái cảm thương (súng) đối với người của hán, Diệp Chấn cẩn thận tưởng tượng, chính mình hoàn toàn không cần phản kháng Luyện Hư thất phẩm! Linh tịch nhất phẩm! Này đều so với hán cường.

Diệp Chấn cười khổ một phen, liền ở mấy chục cái cảnh sát đã tọa tiến vào mình trước, tưởng liên hệ thánh tôn, nhưng là ngọc bội chỉ truyền đến tiếng đánh nhau.

“Ta đi, cái này thánh tôn, trở về giáo huấn hán, trở về nhất định phải hảo hảo giáo huấn hán, lại như vậy, cùng lần trước giống nhau, nên ra tay không cho ta bị đánh thời điểm không ra tay, chờ ta đau đến không được mới dạy ta báo thù, luôn là thời khắc mấu chốt rút dây chuyền!”

Đột nhiên, một đám cảnh sát ủng tiến vào, Diệp Chấn vừa thấy, liền biết bọn họ không phải tra nơi này có hay không buôn bán thuốc phiện a, cái gì, không phải không dám quan, là không thể! Cho nên, không phải tra độc, chẳng lẽ, là tới bắt Diệp Chấn?

“Báo cáo, chu đồng, chứng cứ vô cùng xác thực. Ngồi trước mặt vị tiểu huynh đệ này phạm vào tư sảm tư nhân nơi, phiêu xướng, cộng thêm ba cấp đánh người tội, nhưng trực tiếp bắt!” Diệp Chấn không có tưởng sai, bọn họ là nhận được chu kiểm điện thoại mới đến, dẫn đầu đưa tin kêu a khác, là Phú Châu đồn công an phó sở trưởng.

Chu kiểm xoay người, đối phó cục trưởng a khác nói, “Người này đã thương chính là ta người, chính người nhìn dọn đi! Làm không xong, người liền sẽ biết người còn có thể có mấy ngày ở cục cảnh sát đi làm!” Chu kiểm phần nộ xé trong tay Diệp Chấn phạm tội hành vi phạm tội danh sách, hung hăng nhìn chăm chăm Diệp Chấn nói, “yu, fuk!”

Diệp Chấn cười, thật thiên chân, Diệp Chấn vùng lên quyền, thật mạnh một đám xuất ra đi, nguyên bản chu kiểm muốn tiếp theo này quyền chính là dễ như trở bàn tay, nhưng là bởi vì hán quá độ cẩn rờ, làm cho không có chú ý, kia một quyền làm hán thiếu chút nữa mất đi trực giác, “Ta dựa!” Chu kiểm một quyền bị đánh ngã xuống đất thượng, thả một câu tàn nhẫn lời nói.

“Lăn! Ta chính mình sẽ đi!” A khác vội vàng vẫy vẫy tay, biết sự tình nghiêm trọng tính, vạn nhất mới phóng túng bọn họ mắng tới đánh đi, đừng nói hán phó cục trưởng, cục trưởng đều cúi chào.

“Trần khác! Người xem trọng! Tiểu tử này bắt từ, người chết!” Chu kiểm bò lên, mới phát hiện, chính mình nha bị xoa sạch mấy viên, “Hồ ca, nhân tình người hôm nay thiếu, ta đi rồi.” Diệp Chấn vừa mới mới vừa bị mang đi không lâu, nhưng là lấy Diệp Chấn kia nhạy bén lỗ tai, vẫn là có thể nghe được, Diệp Chấn tưởng, “Cái gì rác rưởi a, không đều là kêu hồ ca hồ gia sao?”

Bắt đết dĩ cửa đã ngừng tam lượng xe cảnh sát, Diệp Chấn cũng tưởng phản kháng, nhưng là sự thật cũng không cho phép phản kháng. Diệp Chấn chỉ có thể bị chộp tới cảnh sát.

Đây là Phú Châu lớn nhất cảnh sát cục, nhưng là Diệp Chấn hiện tại đã không quan tâm này đó, ngược lại càng lớn, chạy trốn tỷ lệ liền càng nhỏ. Diệp Chấn bị đôi tay mang theo còng tay, đẩy đi vào phòng thẩm vấn.

Đi vào phòng thẩm vấn, Diệp Chấn xem ra, a khác rõ ràng là chịu chu kiểm uy hiếp, ngay cả nên làm sự, nên nói nói đều chuẩn bị tốt, nói. “Ta còn không có nghĩ đến a, chúng ta Phú Châu thể nhưng sẽ có như thế nào tiểu nhân tội phạm. Người niên cấp nhẹ nhàng, lại đánh người thêm phiêu kỹ cộng thêm cường sảm tư nhân nơi, như thế nào? Nhận đi!”

Diệp Chấn vẫn luôn yên lặng nghe không nói lời nào, đột nhiên Diệp Chấn nổi giận lên, “Muốn sát muốn xẻo tùy ngươi, muốn so đánh nhau cũng đúng, muốn so thương pháp ta cũng sẽ không thua, nhưng là ngươi đừng vu nhục ta! Ta bình sinh duy nhất khinh thường không phải khát cái, không phải cùng không tốt công tác, ta triệt triệt để để khinh thường sự công chính mình lương tâm nói dối lời nói!

Đánh người hấn là có, tư sấm tư nhân nơi Diệp Chấn cũng nhận, nhưng là phiêu kỹ này tội danh, thực rõ ràng chu kiểm vì làm Diệp Chấn không có lại phiên thiên cơ hội, là muốn hại chết Diệp Chấn a!”

A khắc bị huấn lỗi tai mặt đỏ đồng đồng, nhưng là trong chốc lát lại lớn tiếng đối với Diệp Chấn nói, “Ngươi trường học là nơi nào? Nói! Ngươi phạm vào như thế đại sai, ba tầng tội, tùy vị thành niên, ít nhất có thể phán tội cao một năm, cộng thêm phạt tiền. Ta còn muốn kêu các ngươi trường học đem ngươi khai trừ rồi!”

Diệp Chấn không tin, này a khắc thế nhưng muốn nháo đến nước này, nói cho học viện chính mình bị khai trừ rồi, kia Diệp Chấn mù mù nhất định sẽ thương tâm đã chết. “Thiên phú trung học, đánh đi thời điểm cùng hiệu trưởng nói tên của ta.” Diệp Chấn liền ở tới trên đường, biết hấn thi đậu thiên phú trung học. Hiện tại cuối cùng biện pháp, đó chính là nói cho hiệu trưởng, rồi mới dùng chính mình tam khoa 300 phân suất thiên tài thành tích yêu cầu phiếu bảo hành.

“Thiên phú trung học? Ha ha ha, như thế nào khả năng, lừa gạt ta? Hành, vạn nhất ngươi lừa gạt ta, bốn tầng tội!” A khắc nơi nào tin tưởng, đây chính là Phú Châu đệ nhất tiểu học, trung học, đại học ba cái liên hợp một khu nhà trường học a. Không phải a khắc không thể tin được, chỉ là xem Diệp Chấn cái dạng này, căn bản là không phải kẻ có tiền, kẻ có tiền nói, hiện tại sẽ không có người tới bảo Diệp Chấn trở về sao?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10 : Mừng 1 báo danh

Diệp Chấn bụng nhin không được phát ra thanh âm "Ngô ngô ngô...." Diệp Chấn lấy ra giá cách chỉ có hai trăm tiểu linh thông, 12 giờ rưỡi, chính mình còn không có ăn, chỉ có thể tìm phụ cận một nhà ăn vật quán ăn, hai điểm muốn tới thiên phú học viện báo danh, Diệp Chấn đã khảo nhập sơ trung, này cũng không làm Diệp Chấn cao hứng, bởi vì Diệp Chấn cũng không thích học tập, chỉ là hấn là thiên tài, xem qua thư đều có thể nhớ kỹ mà thôi. Diệp Chấn ăn qua cơm trưa, mau một chút,, Diệp Chấn mới chậm rì rì đi vào thiên phú học viện. Tiến vào vườn trường, cái này làm cho sinh ra bình phàm Diệp Chấn chấn động, nơi này có thư viện, nhà bảo tàng, máy tính thành, nhà ăn, ký túc xá..... Thượng sơ trung nhất định phải trọ ở trường, mỗi ngày đọc xong thư đều có thể ra vườn trường chơi, ở vườn trường dạo một vòng Diệp Chấn mới đi báo danh, Diệp Chấn là sơ nhất nhất ban, có mười hai ban, ăn thành tích bài, cho nên Diệp Chấn tự nhiên là nhất ban. Diệp Chấn đi vào nhất ban, an tĩnh thanh âm làm Diệp Chấn bất an, nguyên lai, Diệp Chấn đến muộn! Chủ nhiệm lớp nhìn Diệp Chấn, biết hấn chính là hiệu trưởng theo như lời thiên tài, cũng không có khó xử, "Tiến, chính mình tuyển dư lại vị trí." Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, người đều đầy, chỉ còn lại có một cái chỗ ngồi, còn tuyển cái gì?

"Hào, toàn ban đều đến đông đủ, ta đây bắt đầu nói, nơi này đâu là sơ nhất nhất ban, là ta Âu chủ nhiệm giáo, như thế nhiều năm chưa từng có người đến trễ, nhưng là hôm nay là khai giảng ngày đầu tiên, đương nhiên, từ tội nhưng niễn, tội sống khó tha, tan học khi Diệp Chấn đồng học vòng sân thể dục chạy ba vòng." Chủ nhiệm lớp thanh âm to lớn vang dội, toàn ban cũng không dám có người nói chuyện, "Lớp trưởng là ai chúng ta ấn đệ nhất đơn nguyên thành tích. Hào, ngày mới mới chính thức đi học, hôm nay cùng ngày mai đại gia chớ chọc họa a!" Nói xong, chủ nhiệm lớp đi ra phòng học, cũng không lưu lại cái gì, tiếp theo chính là Diệp Chấn đi ra phòng học, xem giống sân thể dục, thiên phú học viện sân thể dục cũng không nhỏ, hai mét một vòng, lớp học đồng học khe khẽ nói nhỏ, đều ở cười trộm, Diệp Chấn cũng không quản, chạy đến sân thể dục, từng bước một chạy lên. Âu chủ nhiệm cũng không đi, hấn chỉ là đang dạy dỗ chỗ lẳng lặng nhìn Diệp Chấn, "Như thế lâu, rốt cuộc có một cái hạt giống tốt!"

Sáu cây số, Diệp Chấn hoa một giờ suốt. Mồ hôi sũng nước Diệp Chấn giáo phục, nhưng là, Diệp Chấn cảm giác được chính mình chân khí thể nhưng có điều gia tăng, nhưng là, Diệp Chấn vẫn là tính toán đi trước ký túc xá, bởi vì hấn còn không biết hấn bạn cùng phòng là ai đâu.

Một gian ký túc xá không lớn, năm mươi mét vuông, có bốn trương giường cùng bốn cái cái bàn, Diệp Chấn bị phân đến 01013 phòng. Bất quá phòng vị trí không tồi, vừa vặn có thể nhìn đến đối diện phòng học cùng sân thể dục.

"Ngươi hào, ta kêu Lý hào!" Một con tinh tế bàn tay ra tới, Lý hào là sơ nhất nhất ban, nguyên bản chỉ có thể thi đậu nhị ban, kém ba phần, nhưng là Lý hào phụ thân rất có tiền, hoa năm trăm vạn đem Lý hào chen vào nhất ban. "Còn có ta, còn có ta, ta kêu Trịnh Bản" tới là một cái tiểu mập mập, nhưng lại không lùn, cũng có một mét bảy tã hữu, đứng nhìn hấn mập mập, thẳng trung khảo tam khoa tổng phần 288, bất quá nhân gia là có nỗ lực, không giống Diệp Chấn, là thiên tài. Diệp Chấn cười cười, cùng bọn họ giới thiệu chính mình, bất quá, còn có một cái bạn cùng phòng, thân cao có một mét bảy tám, một người nằm ở trên giường, Diệp Chấn đã đi tới, nhưng là, đứng ở hấn bên người, có một loại vô già hơi thờ, Luyện Hư lục phẩm!

Diệp Chấn chủ động vươn tay, "Ngươi hào, ta kêu Diệp Chấn, chúng ta còn muốn ở chung mấy năm, không giao cái bằng hữu?", Hấn làm lên, nhìn nhìn Diệp Chấn, Diệp Chấn nhìn ra hấn ánh mắt kia rất nhỏ biến hóa, nhưng là lại không có quá lớn biến hóa, thực rõ ràng, hấn biết Diệp Chấn sẽ vô công, nhưng không biết Diệp Chấn là người tu tiên. "Ta kêu Phương Thước." Phương Thước thực rõ ràng là nhìn không ra Diệp Chấn tu vi là nhiều ít, mới đem

thái độ phóng thảp. "Đi thôi, Lý hào, Trịnh Bản, đi chúng ta đi nhà ăn ăn cơm."

Nhà ăn người rất ít, bởi vì đại đa số đều là kẻ có tiền, chỉ còn lại có người bình thường tại đây ăn, sinh ra bàn cùng Diệp Chấn nhìn, không có bao lớn khác thường, nhưng thật ra Trịnh Bản, nhưng là thế nhưng muốn ở chỗ này đọc sách, tự nhiên muốn thói quen nơi này cách sống, bọn họ bốn người tìm một cái không người cái bàn, điểm một ít bình thường đồ ăn, chậm rãi ăn lên, "Đúng rồi, ngươi là võ giả?" Đọc theo đường đi này giờ không nói gì Phương Thước nhìn không được, nhỏ giọng nói. Nhưng là vẫn là bị Trịnh Bản nghe được, cái gì? Võ giả? Cái gì đồ vật? Các người nói cái gì a? "Một đồng lớn vấn đề hướng Diệp Chấn cùng Phương Thước bu tới, Diệp Chấn không có trả lời mập mập vấn đề, ngược lại là đối phương thược nói" ta không phải võ giả, nhưng là ta biết ngươi là Luyện Hư lục phẩm! "Phương Thước nở nụ cười," ha ha, không nghĩ tới, ta Luyện Hư lục phẩm đã có thể xem như một xuất sắc người, thế nhưng còn có so với ta cường, từ khí tức của ngươi thượng xem, ngươi hẳn là cường ta không nhiều lắm."

Diệp Chấn sợ giảng nhiều bị nhìn ra chính mình kỳ thật mới Luyện Hư tam phẩm, cũng không có ở cái này đề tài nhiều liêu," Lý hào, thoát nhìn nhà các người rất có tiền đi? "Diệp Chấn nói sang chuyện khác nói. Nói chuyện đến tiền, tiểu mập mập Trịnh Bản lại bắt đầu sinh động lên" tới nơi này, còn đọc nhất ban, không phải có tiền chính là thiên tài, đúng rồi, các người thắng trung khảo nhiều ít phần? "Trịnh Bản tưởng, chính mình thắng trung khảo khảo 288 đã là không tồi, ở toàn ban bài thứ mười bảy. Nhất ban toàn bộ mới ba mươi người, đã không được tốt lắm. Nhất ban là yêu cầu 280 mới có thể tiến," 277 "Lý hào nhân nhạ nói, tựa hồ không nghĩ ở bị người khác nói chính mình là dựa vào ba ba mới thượng." 295. "Diệp Chấn nói, ở người khác trong mắt, khả năng cho rằng Diệp Chấn ở trạng bức, nhưng là, Diệp Chấn kỳ thật còn không có dùng hết toàn lực." 295!295! Như thế tốt điểm a! "Trịnh Bản vốn dĩ tưởng còn có thể trạng bức. Phương Thước xem Diệp Chấn cũng nói, chính mình cũng không cần thiết không nói," 301! Bất quá ta mới toàn ban đệ tam! "Mặt sau câu kia nguyên bản là không có, nhưng là nhìn đến Trịnh Bản trương thành " hình miệng, mới nhìn không được bỏ sung đến. Trịnh Bản cũng không có hứng thú lại liêu đi xuống, vội vàng ăn xong, mua đơn, nguyên bản mua đơn nói tốt là Lý hào, nhưng là Trịnh Bản mở miệng, Lý hào cũng chưa nói cái gì.

Ăn xong sau, Lý hào liền đi bỏ ca đêm, Phương Thước cũng sẽ ký túc xá, chỉ còn lại có Trịnh Bản," Diệp Chấn, nếu không ngươi bởi ta đi đánh chơi game? "" Nơi nào chơi game? "Diệp Chấn đối trò chơi cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng là rất hiếu kỳ ở trường học sẽ có vòng đi sao?" Vòng đi nha, ta gần nhất chơi khoản trò chơi, nhưng hảo chơi.

"Vòng đi? Trẻ vị thành niên không phải không thể tiến sao?" Diệp Chấn vòng vòng đầu.

"Trường học có vòng đi, vì bằng không đại đa số người trường học quá lớn áp lực, mỗi ngày mỗi người có thể đi kia thả lỏng một giờ.

"Nga, nhưng là ta không có hứng thú. "Diệp Chấn trực tiếp cự tuyệt.

"Diệp Chấn đồng học, đừng cự tuyệt nha, chúng ta là đồng học, ngươi hẳn là giúp giúp ta. "Trịnh Bản thấy Diệp Chấn cự tuyệt, bối rối.

Diệp Chấn thấy Trịnh Bản ngăn ở chính mình trước mặt, vô ngữ, nói" ngươi tưởng, chúng ta là đệ tử tốt, như thế nào có thể đi vòng đi đâu? Còn có, chúng ta chính là sơ nhất nhất ban, không phải mười một mười hai ban, chúng ta hẳn là hảo hảo ôn tập, nếu ngươi thật sự nếu muốn, ngày mai ta mang ngươi đi thư viện đọc sách. "

Trịnh Bản nghĩ nghĩ, cũng là, nếu bị Âu chủ nhiệm phát hiện, chính mình không phải chết chắc, chỉ có thể cùng Diệp Chấn sẽ ký túc xá.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11 : Thiên kim tiểu thư

Trở lại ký túc xá, Trịnh Bản vẫn là không chịu hết hy vọng. Chết nâng Diệp Chấn, "Diệp Chấn đồng học, chúng ta đây ở ký túc xá đánh bài Poker tổng có thể đem?"

"Đánh bài Poker? Ngươi đầu ta đi? Hiệu trưởng chính là nói a, bị phát hiện ngươi sẽ biết, nếu bị phát hiện truyền tới chủ nhiệm bên kia làm sao bây giờ?" Diệp Chấn nghĩ nghĩ, vẫn là cảm thấy không được

"Sợ cái gì? Máy tính đều không cho ta chơi, ta liền nhất định phải chơi bài, tới, đầu địa chủ, Lý hào tới, ba người cùng nhau chơi." Lý hào nguyên bản đã nằm ở trên giường, cũng cảm giác nhàm chán, nghe được Trịnh Bản như thế nào nói, cũng lại đây. Diệp Chấn nhìn, biết chính mình khuyên không được Trịnh Bản, nhưng là lại sợ bị thượng Trịnh Bản tâm, chỉ có thể chơi mấy cục

"Đổi nị, liền thừa một trương lạp. Ta thắng định rồi." Thân là địa chủ Trịnh Bản cười nói, Diệp Chấn dư lại tam trương, mà Lý hào sẽ không chơi, dư lại bảy trương. Thực hiện nhiên, này cục Trịnh Bản thắng. Trịnh Bản thấy chính mình thắng, nói "Hảo chơi đi, ngươi xem, căn bản không ai tới tra, sợ cái gì?" Đột nhiên ngoài cửa truyền đến mấy cái tiếng bước chân.

"01013 phòng mở cửa." Kỳ quái, này cục nói xong, cửa mở, Trịnh Bản vội vàng thu hồi trong tay bài, Lý hào cùng Diệp Chấn đều đem bài giấu đi, nhưng là Trịnh Bản trên mặt vẫn là có chút biến hóa, nhưng là này biến hóa lại bị kiểm tra quan thấy được.

"Các người ở làm cái gì? Nói!"

Kiểm tra quan thấy ba người không nói lời nào, đem Trịnh Bản nhắc tới tới, một trăm nhiều cân Trịnh Bản liền như thế bị nhắc tới tới, tựa như cái tình tình giờ lên cái con khi!

"A, vừa tới ngày đầu tiên liền trái pháp luật quy củ, 01013 hào phòng gian, khẩu ba phần, dư lại 97 phần, nhớ kỹ, đừng ở làm ta phát hiện, còn có, cuối kỳ muốn xem điểm, có đặc quyền cùng tiền thưởng!" Nói xong, kiểm tra quan đi đến Diệp Chấn cùng Lý hào trước mặt, "A, sơ nhất nhất ban, không nghĩ tới, này giới nhất ban thế nhưng là cái này bộ đáng ai....." Nói xong, kiểm sát trưởng đi ra phòng, chỉ để lại một trận hơi thở.

,Diệp Chấn ở thượng phong, Trịnh Bản hạ phong.

"Diệp Chấn đồng học, ta trước ngủ." Lý hào nói, nói xong, liếc liếc mắt một cái Trịnh Bản, thực rõ ràng là đang trách hấn. Nhưng là lại không làm Trịnh Bản thấy, "Thực xin lỗi a, ta cũng không biết sẽ như vậy, ta tâm tình cũng không tốt, ta cũng muốn ngủ." Trịnh Bản nói xong, toàn bộ thân thể hướng trên giường áp đi, làm cho đại địa đều đang run rẩy, phảng phất một vị người khổng lồ ngủ say! Diệp Chấn tắc hai chân bàn. Tiến vào mình tưởng, hấn đã thật lâu không có cùng thánh tôn nói chuyện phiếm. "Thánh tôn, thánh tôn!" Diệp Chấn ở mình tưởng kêu thánh tôn, không có người đáp lại, cái này làm cho Diệp Chấn trong lòng cảm thấy bất an, đột nhiên, Diệp Chấn nhìn đến phía trước có hai cái lão nhân bóng dáng, nhất định là thánh tôn! Diệp Chấn vọt đi lên, nhưng mãnh liệt chân khí làm Diệp Chấn hô hấp không được, "Tiểu tử, người nói, chúng ta ai càng cường?" Một bên là thánh tôn, một bên là một cái khác đầu bạc lão nhân, nguyên lai, thánh tôn ở ngọc bội bên trong, phát hiện bên trong cũng có rất nhiều võ giả hoặc người tu tiên. Cho nên hấn phóng thích nội lực, đưa tới đầu bạc lão nhân, nhưng không nghĩ tới đầu bạc lão nhân công lực cường hậu, tuy rằng năm gần tám mươi, nhưng tu vi lại có Kim Đan nhất phẩm, mà thánh tôn nguyên bản có Kim Đan cửu phẩm, nhưng là từ tiến vào ngọc bội sau, tu vi thiếu một cái phẩm cấp, tới rồi tích cốc cửu phẩm, nhưng đầu bạc là võ giả, thánh tôn người tu tiên, cho nên giữa hai bên đánh lên tới chính là ngang tay. "Hảo đi, nếu các người không có việc gì, ta đây liền đi trước." Ở mình tưởng có thể một phút đồng hồ một giờ, cũng có thể một giờ một phút đồng hồ, đều có thể. Diệp Chấn ở bên trong ngây người sáu phần chung, ra tới sau này, phát hiện, đã buổi sáng 7 giờ chính, giống nhau đi học là 7 giờ hai mươi phần. Diệp Chấn nhìn nhìn, Lý hào cùng Trịnh Bản còn ở ngủ, Phương Thước đâu?

Diệp Chấn mang theo khó hiểu vấn đề đi ra ký túc xá, Diệp Chấn ký túc xá liền ở lầu hai, cho nên thực mau liền đến sân thể dục, Diệp Chấn tưởng, Phương Thước nhất định là đến không có người địa phương tu luyện đi, bất quá Diệp Chấn không thích quấy nhiễu người khác luyện công, cũng không thích người khác quấy nhiễu hấn luyện công, cho nên, Diệp Chấn nghĩ nghĩ vẫn là đi thư viện, buổi sáng thư viện hấn là người không nhiều lắm, cũng thanh tĩnh, là cái tu luyện hảo địa phương.

Nơi này thư viện phân ba tầng, mỗi tầng có một vạn lượng ngàn sách thư, Diệp Chấn nhìn nhìn, đi hướng tầng thứ ba. Đi hướng tiểu thuyết khoa, ở cái này học viện, sẽ võ công là thực bình thường, nhưng là là võ giả liền rất thiếu, người tu tiên phóng chừng liền Diệp Chấn một người. Tiểu thuyết khoa phân hai tầng, tầng thứ nhất là tình yêu tiểu thuyết, là nữ sinh thích nhất xem, tầng thứ hai là huyền huyền. Diệp Chấn ở tầng thứ hai tuyển quyền sách, kêu 《dị thế kỳ tài ở đô thị》 quyền sách này nghe nói thực hóa, giá bán 39.8 tới cao phong khi nguyệt doanh số phá 1500 vạn.

Diệp Chấn lấy ra bản thân dư lại tiền, mấy ngày nay tiêu phí trọng đại. Nguyên bản một vòng chỉ có một trăm 57 thiên, mới qua hai ngày cũng chỉ dư lại một trương một trăm, Diệp Chấn nghĩ đến để muốn hay không mua đâu? Sau tới vẫn là quyết định, cơm có thể không ăn, cùng lắm thì dùng nhiều thời gian tu luyện được, nhưng là mỗi ngày tu luyện kết thúc sau cái loại này mỗi một cảm, đang xem hai trang tiểu thuyết, là cỡ nào hảo a.

Diệp Chấn cuối cùng vẫn là thanh toán tiền. Đi ra ngoài. Nhớ tới chính mình còn không có ăn bữa sáng, bụng lại oa oa kêu, nhưng là sờ sờ túi tiền, chỉ còn lại có 60, nghĩ nghĩ, vẫn là tính. Đi ra thư viện Diệp Chấn lại đi rồi trở về, tìm cái không có người địa phương, yên lặng xem khởi tiểu thuyết, chỉ chốc lát, Diệp Chấn bị tiểu thuyết nội dung hấp dẫn, lại quên mất thời gian, biết giữa trưa 12 giờ, Diệp Chấn mới bị con giun trong bụng cấp đánh thức.

Một cái ôn nhu thanh âm xuất hiện Diệp Chấn bên tai, "Ngạch, người hảo, Diệp Chấn đồng học, ta là Giang Ninh Ninh" Diệp Chấn nhìn nhìn Giang Ninh Ninh, cỡ nào tốt đáng người a, ăn mặc trắng tinh giáo phục, màu hồ phách hai tròng mắt thanh triệt linh động, thật dài lông mi giống như búp bê Tây Dương giống nhau nồng đậm thương kiều. Chỉ thấy nàng đậm phần sắc môi hơi hơi thượng cong, trắng nõn trên má ngay sau đó hiện lộ ra một cái thật sâu má lúm đồng tiền, thập phần đáng yêu. Thuận thẳng đầu tóc cũng theo nàng đi bộ ở trong không khí vũ động, ở ẩm áp dương quang vạt ra nhu hòa ánh sáng. Diệp Chấn nhìn Giang Ninh Ninh mặt, xem nhập thần. Giang Ninh Ninh thấy, mặt đỏ lên "Người xem cái gì đâu? Diệp Chấn đồng học." "Nga, người hảo, ta kêu Diệp Chấn, bất quá, chúng ta nhận thức sao?" Diệp Chấn suy nghĩ đã lâu, chính là chính là không nhận ra trước mắt Giang Ninh Ninh, "A, chúng ta là cùng lớp đồng học nha, ngày đó người đến muộn, đúng không, nhớ tới ta sao?" Diệp Chấn ngày đó đến muộn, nhưng là nào có tưởng như vậy nhiều a? Tổng không có khả năng gần nhất liền đem toàn ban người liền đều nhớ kỹ đi, "Nga, nghĩ tới, người tìm ta có việc sao?"

Giang Ninh Ninh nhìn nhìn Diệp Chấn, chớp chớp nghịch ngợm mắt, "Ta vừa tới trường học, đối nơi này không thân, người là ta thấy đến ấn tượng sâu nhất người, có thể bồi ta ăn cái cơm trưa sao?"

Ngạch, Diệp Chấn sờ sờ túi tiền, đỏ mặt nói, "Ta không có tiền a, nếu không người tìm người khác đi."

Giang Ninh Ninh bị chọc cười, "Ta thỉnh người ăn cơm, tự nhiên ta ra tiền lap."

"Chính là, nữ sinh thỉnh nam sinh ăn cơm, như vậy hảo sao?" Diệp Chấn tự nhiên không nghĩ như vậy, nhưng là chính mình cũng thật sự đói bụng.

"Nếu không lần này ta thỉnh người, lần sau người mời ta, tổng có thể đi?" Diệp Chấn thấy Giang Ninh Ninh đều như thế nói, cũng chỉ hảo đáp ứng.

Trường học nhà hàng chính là dựa theo cổ phong kiến trúc, nơi này món ăn cũng là không tiện nghi, có thấp nhất cũng muốn năm mươi, nhìn một lần thực đơn, trừ bỏ mấy cái là Diệp Chấn phở khởi, mặt khác Diệp Chấn đều phở không dậy nổi, liền một hồ trà đều yêu cầu năm mươi, này không phải hồ tiền

sao? "Giang Ninh Ninh, nếu không chúng ta đi cách vách ăn đi, này quá quý hiếm đi?"

"Đều nói ta thỉnh người, người thích ăn cái gì, liền đi đi." Giang Ninh Ninh lại một lần bị trước mắt thiếu niên này chọc cười.

Hào đi, Diệp Chấn nhìn nhìn thực đơn, chỉ có thể tùy tiện điểm mấy cái tiện nghi, chỉ chốc lát, đồ ăn thượng bàn. Chỉ chốc lát, đồ ăn đều cơ hồ bị Diệp Chấn ăn xong rồi, "Người không ăn sao?" Diệp Chấn hỏi, nơi này đồ ăn so với bọn hắn trong nhà làm còn ăn ngon, nhưng là ở Giang Ninh Ninh trước mặt, lại không đáng một đồng, "Ta ăn no, ta không thích ăn nhiều."

"Hào đi, ta cũng ăn no, vậy người... Cái kia..... Mua đơn đi." Diệp Chấn áp a áp ứng, nhưng là chính mình cũng không có tiền a, cho nên, vẫn là nói ra.

"Sợ cái gì? Ta có tiền, chút tiền ấy bốn tiểu thư vẫn phải có, đi, phó hảo, chúng ta đi thôi." Giang Ninh Ninh nhìn Diệp Chấn mặt, luôn là cảm lòng không đầu muốn cười a.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Lão đại [thượng]

Liên ở Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh phó xong tiền, tính toán đi rồi thời điểm, ngoài cửa tới cái mập mạp thân ảnh, Diệp Chấn nhận ra hắn --- Trịnh Bản.

Trịnh Bản cũng thấy được Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, Diệp Chấn muốn qua đi chào hỏi, lại bị Trịnh Bản xem nhẹ, Trịnh Bản đi đến Giang Ninh Ninh trước mặt, "Người hảo a, ta kêu Trịnh Bản, sơ nhất nhất ban, người mấy ban? Kêu cái gì a?" Diệp Chấn say, không phải hảo huynh đệ sao? Nhìn thấy mỹ nữ giống rớt hồn dường như.

"Người hảo, ta kêu Giang Ninh Ninh, cũng là nhất ban." Nói xong, Giang Ninh Ninh chuyển hướng Diệp Chấn "Diệp Chấn, chúng ta đi thôi." Ôm Diệp Chấn đi ra ngoài, chỉ để lại Trịnh Bản một người ở một bên kinh ngạc. "Vì cái gì không nhiều lắm liêu sẽ? Ta tìm hắn có việc đâu?" Diệp Chấn không biết vì cái gì sẽ như vậy. "Các người nhận thức sao? Người xem, ta ghét nhất cái loại này người, gặp được mỹ nữ, liền huynh đệ đều đã quên. Ta cũng không muốn cùng hắn nhiều liêu vài câu, người tìm hắn có việc, liền đi thôi, ta chính mình sẽ ký túc xá liền hảo, nhớ rõ ngày mai đừng đến trễ a." Nói xong, Giang Ninh Ninh liền đi rồi, chỉ để lại trên người nàng kia độc đáo hương vị, tiếp theo, chính là Diệp Chấn đi động vang, Trịnh Bản đánh tới, Diệp Chấn ở suy xét muốn hay không tiếp, nên như thế nào nói, cuối cùng, hắn vẫn là cảm thấy tiếp tương đối hảo, tương đối chính mình cũng không có làm cái gì nhận không ra người sự a! "Uy, Trịnh Bản, tìm ta có việc sao?"

"Diệp Chấn đồng học, không nghĩ tới người như thế lợi hại a, mới đến ngày hôm sau, liền phao thượng muội tử, vẫn là mạnh muội tử."

Ngạch, Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, rõ ràng là người ta mời chính mình ăn cơm, "Giáo dạy ta a, có cái gì bí tịch sao?" Trịnh Bản truy vấn đến.

Diệp Chấn nhưng không nghĩ nói cái gì, hắn biết, lấy Trịnh Bản người này, khẳng định càng mặt càng hắc, vội vàng nói sang chuyện khác, "Đứng rồi, người rời giường thời điểm Phương Thước đã trở lại sao?"

Nói rời giường, Trịnh Bản suy nghĩ đã lâu, "Ngạch, ta rời giường thời điểm 12 giờ nhiều, Phương Thước, vẫn luôn không thấy được, đứng rồi, ta nhưng thật ra nhìn đến Lý hảo, bắt quả hắn không lý ta, thực hiện nhiên ở vì ngày hôm qua sự sinh khí. Bắt quả ta vốn dĩ tưởng có thể nhần liền nhần, nhần đến người trở về nhìn xem có hay không cho ta mang ăn, kết quả thật sự nhin không được chính mình ra tới mua, không nghĩ tới người thế nhưng ở tán gái!"

Diệp Chấn say, gia hỏa này, thế nhưng còn có thể xả trở về. "Vậy người ăn trước đi, ta còn có chút việc, muốn ra vườn trường một hồi, không sai biệt lắm buổi tối trở về."

"Uy, uy, người còn không có trả lời ta vấn đề đâu, như thế nào phao.. Tịch.. Tịch.. Tịch.." Dựa, còn quái ta điện thoại.

Diệp Chấn tưởng, chính mình trên người cũng đã không có tiền, ở không ra đi kiếm tiền, làm sao bây giờ? Cuối tuần làm sao bây giờ? Còn có thiếu Giang Ninh Ninh một bữa cơm đâu. Cho nên, Diệp Chấn tính toán ra vườn trường nhìn xem, nhìn xem có hay không công tác có thể làm, mới vừa bước ra giáo môn, một trận gió nhẹ thổi qua, Diệp Chấn ở đèn đỏ giao lộ ngừng sẽ, đến đèn xanh ở về phía trước, đột nhiên, phía trước lao ra lượng xe taxi, Diệp Chấn tuy rằng là người tu tiên, nhưng là còn đang suy nghĩ kiếm tiền vấn đề, mắt thấy xe taxi khoảng cách chính mình chỉ có một thước!

Oanh... Diệp Chấn bị đụng phải, nhưng là mãnh liệt chân khí làm hắn tạm thời hôn mê, nhưng là không có bị thương, từ trên xe đi xuống vài đại hán, thấy Diệp Chấn, "A, không phải một cái chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử." "Xem ra hồ ca là già rồi, liền hắn đều đánh không lại."

"Hào, đừng nói nữa, mau đem hắn mang đi" dẫn đầu kêu A Cơ, nhưng là Diệp Chấn bắt lấy Tổng Hồ thời điểm hắn ở đây, cho nên, hắn biết Diệp Chấn

có bao nhiêu sao lợi hại. Diệp Chấn bị đại hán nâng lên xe, hôn mê Diệp Chấn bị dùng một loại mê hồn dược, có thể mê hoặc Luyện Hư phẩm cấp sở hữu võ giả, nhưng là đối Diệp Chấn lại giảm phân nửa, chỉ có một giờ hiệu suất cao, đối Diệp Chấn lại chỉ có nửa giờ, hai mươi phút sau, xe taxi chạy đến một cái tiểu vũ đi thương thành, thương thành cửa đứng mấy tên côn đồ, rõ ràng là chờ xe taxi, "Các huynh đệ, tiếp khách quý." A Cơ hô to, Tổng Hồ nghe được, nghe tiếng mà ra, thấy Diệp Chấn, hần nhẹ hút một hơi, "A Cơ, người làm không tồi, người cũng ở ta bên người mấy năm, sau này nhà của ta sản phẩm người 20%!" A Cơ lại không cho là đúng nói "Hồ ca, ta đã nhận định người vì ta lão đại, tự nhiên vì ngài làm trâu làm ngựa." Thực hiện nhiên, A Cơ là cái vuốt mông ngựa đại thần. "Ân, không tồi, mau, nâng đi vào, bằng không không có thời gian. Công hiệu liền dư lại hơn hai mươi phút" kỳ thật Diệp Chấn đã tỉnh, dùng nội lực đem hần Nokia di động mở ra ghi âm hệ thống, hy vọng có thể thu hoạch một ít có lợi, "Tôi, đem hần mở trời."

Lúc này, một vị tên côn đồ, đi tới, "Lão đại, gần nhất nghe nói tam đại ác bá vương bát bán thuốc phiện, kiếm lời không ít, ít nhất hai ngàn vạn a! Muốn hay không... Ta.. Chúng ta cũng?" Cái kia tên côn đồ nói đến mặt sau, hần biết Tổng Hồ cũng ta không thích bán độc, "Cái gì? Ta đều nói bao nhiêu lần, cho người cuối cùng một lần cơ hội, ở như vậy, lần!"

"A Cơ, được hiệu quả đi? Như thế nào còn bất tỉnh a?"

"A, ta đã sớm không có việc gì." Nói xong, Diệp Chấn một cái cá chép lộn mình, "Tổng Hồ, phía trước không có giết người, hiện tại, hôm nay ta liền lấy người mạng chó." Nguyên bản Diệp Chấn nghe xong Tổng Hồ cùng tên côn đồ đối thoại cũng không tính toán giết hần, nhưng là hần lập đi lập lại nhiều lần.

"Cái gì? Liền mấy ngày nay, người thế nhưng tới rồi Luyện Hư tứ phẩm!" Tổng Hồ kinh ngạc nói.

Kỳ thật Diệp Chấn cũng không biết chính mình đã tứ phẩm, chỉ là gần nhất cảm giác thân thể có chút biến hóa, "A, hồi hận? Vô dụng!"

Diệp Chấn một cái bước nhanh, chạy đến Tổng Hồ trước mặt, tiền hậu thế nhưng không đến nửa giây, Tổng Hồ sợ ngây người, "Diệp Chấn, đừng giết ta, cầu người, ta có thể trợ giúp người, người xem, vừa mới người không tỉnh khi ta đều cho người mở trời, ta.. Ta.. Ta chỉ là muốn biết người là như thế nào tu luyện như thế mau?" Diệp Chấn tưởng, cũng là Tổng Hồ kỳ thật cũng không muốn hại chính mình, nếu người khác tu luyện như vậy mau, tin tưởng chính hần cũng sẽ ghen ghét, "A, rõ ràng có một đôi tay cùng một đôi chân, vẫn là võ giả, lại tới làm loại sự tình này, làm ác bá! Như vậy hảo sao?" Tổng Hồ thấy thế, biết Diệp Chấn cũng không có muốn giết hần quyết tâm "Ta có thể đem nhà của ta sản đều cho người, chỉ cần người buông tha ta, rồi mới làm ta lão đại, ta không cần người nói cho ta người tu luyện võ công, người tuổi còn trẻ, lại như thế lợi hại, tin tưởng người sau này sẽ càng cường!"

"A, ta bằng cái gì tin tưởng người? Người có thể cam đoan cái gì?" Diệp Chấn tưởng, chính mình gần nhất cũng không có tiền, nhưng là, Tổng Hồ kia tiền đen, cho hần hần cũng không cần. "Bất quá, kỳ thật cái kia mê hồn dược đối ta công hiệu chỉ có một nửa, ta tỉnh lại khi nghe được người cùng tên côn đồ đối thoại, xem ra người vẫn là có máu có thịt, bất quá, ta nói cho người, nếu là người quyết định đi theo ta, kia có nhị không thể làm, một không có thể buôn bán thuốc phiện, nhị không thể làm phiêu xướng."

"Hảo, hảo, hảo, ngài nói cái gì đều hảo, ta đây trên tay tài sản....." Tổng Hồ đối cái này tân lão đại rất là nghe theo

"Ân, bất quá lão đại vẫn là người, ta không làm lão đại, tốt nhất ta là mặc sau, thao tác hết thấy, được rồi, bất quá ta trước nói cho người, kỳ thật ta sẽ không cái gì võ công, chỉ là có cái lợi hại sự phó thôi." Tổng Hồ cũng không lại nói cái gì, chỉ là tưởng đưa Diệp Chấn về nhà, đem chính mình cực cực khổ khổ kiếm tiền mua ' Land Rover ' lấy ra tới, thẳng đến thiên phú học viện cửa. "Hảo, tới rồi, nhớ rõ, đừng lộ ra ta thân phận, Tổng Hồ." "Ân, lão đại, bất quá lão đại sau này kêu ta A Hồ liền hảo."

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13 : Lão đại [trung]

"Võng đi? Trẻ vị thành niên không phải không thể tiến sao?" Diệp Chấn vòng vòng đầu.

"Trường học có võng đi, vì bằng không đại đa số người trường học quá lớn áp lực, mỗi ngày mỗi người có thể đi kia thả lỏng một giờ.

"Nga, nhưng là ta không có hứng thú. "Diệp Chấn trực tiếp cự tuyệt.

"Diệp Chấn đồng học, đừng cự tuyệt nha, chúng ta là đồng học, người hần là giúp giúp ta. "Trịnh Bản thấy Diệp Chấn cự tuyệt, bối rối.

Diệp Chấn thấy Trịnh Bản ngăn ở chính mình trước mặt, vô ngữ, nói" người tưởng, chúng ta là đệ tử tốt, như thế nào có thể đi võng đi đâu? Còn có, chúng ta chính là sơ nhất nhất ban, không phải mười một mười hai ban, chúng ta hần là hảo hảo ôn tập, nếu người thật sự nếu muốn, ngày mai ta mang người đi thư viện đọc sách. "

Trịnh Bản nghĩ nghĩ, cũng là, nếu bị Âu chủ nhiệm phát hiện, chính mình không phải chết chắc, chỉ có thể cùng Diệp Chấn sẽ ký túc xá.

Diệp Chấn đi vào vườn trường, cũng phát hiện hiện tại thời gian là 6 giờ nhiều, ở Tổng Hồ nơi nào đâu gần ba cái giờ, hảo đi, hẩn lấy ra hẩn Nokia, đánh cắp Trịnh Bản.

"Diệp Chấn đồng học, ngươi hiện tại mới đánh cho ta, có cái gì sự a?" "Diệp Chấn phát hiện Trịnh Bản nói chuyện ngữ khí không đúng.

"Hôm nay sự trở về cùng ngươi giải thích, ngươi muốn ăn cái gì a? Ta đi nhà ăn cho ngươi đánh đi. "

"Ân, Phương Thước đã trở lại, hẩn có việc cùng ngươi nói, hảo.. Trò chuyện mau một phút đồng hồ lập, cúi chào. "Ngạch, Trịnh Bản tiểu tử này, phía trước ăn cơm không rất hào phóng, một phút đồng hồ điện thoại mới mấy mao tới.

Diệp Chấn ở nhà ăn đánh bốn phần hộp cơm, đi trở về ký túc xá.

"Uy, môn sao khóa trái đầu? Bên trong có người sao?" "Diệp Chấn sững sốt một hồi," không mở cửa ta cơm uy cầu lập. "

"Vào đi, vốn đang tưởng trả thù ngươi đâu, tính, xem ngươi mang đến ăn, vào đi. "Trịnh Bản nói, Diệp Chấn cảm giác tâm hảo mệt, người này như thế nào như vậy? Giải thích lại không nghe," Lý hào, Phương Thước, tới ăn cơm. "Ngạch, có điểm xấu hổ, bốn cái nam làm một bàn,

"Ai, Diệp Chấn đồng học chính là vận khí tốt a, tới ngày đầu tiên liền phao cái muối tử, thoát nhìn còn rất có tiền, ta sao không có cái này vận khí đâu?" "Trịnh Bản oán giận nói.

"Thật sự?" "Lý hào nhìn phía Diệp Chấn.

"Không có, như thế nào sẽ, đừng nghe Trịnh Bản loạn giảng, hẩn luôn là nhìn đến cái gì liền nói cái gì, giải thích hẩn cũng không nghe, đừng để ý đến hẩn liền hảo. "

"Ta ăn no, Diệp Chấn, đợi lát nữa ăn no đi ra ngoài tìm ta. "Nói xong, Phương Thước đi ra ngoài.

"Ta cũng ăn no, ta đi tìm Phương Thước. "Diệp Chấn cũng vội vàng đi ra ngoài, nói thật, kỳ thật Diệp Chấn rất đúng Phương Thước mới vừa hứng thú.

"Tối hôm qua, ta đang ngủ thời điểm ngẫu nhiên gian lên, nhìn đến ngươi ngồi xếp bằng ngồi, có phải như vậy hay không sẽ sử tu luyện nhanh chóng một chút?" "

"Ân, đúng vậy, chỉ cần ngươi nín thở ngưng khí, làm chân khí tiến vào đan điền, liền có thể gia tốc tu luyện, bất quá tu luyện thời gian một phút đồng hồ chính là ngoại giới một giờ. "Diệp Chấn biết chính mình bí mật đã bị phát hiện, đành phải loạn biên một hồi.

"Chân khí? Chân khí là cái gì đồ vật?" "

Ngạch, hảo đi, Diệp Chấn sơ hở cái này, võ giả tu luyện gọi là nội lực, mà không phải chân khí, cho nên chân khí công lực lớn hơn nữa một ít.

"Rồi mới, ngươi tu luyện công pháp kêu cái gì? Không bằng, chúng ta thi viết một hồi, ta thắng ngươi liền nói cho ta, ta thua, ta có thể cho ngươi một viên 'tinh tu đan' có thể đề cao ngươi một cái phẩm cấp, giá trị hơn trăm vạn đâu. "Phương Thước đưa ra điều kiện, dụ hoặc Diệp Chấn.

Diệp Chấn trong lòng tưởng, chính mình là Luyện Hư tứ phẩm, Phương Thước là lục phẩm, nhưng là chính mình đánh Tổng Hồ cũng là tứ phẩm, dễ như trở bàn tay," hảo đi, bất quá ngươi chỉ có nhất chiêu cơ hội. "

Diệp Chấn đứng ở Phương Thước năm mét ngoài, cảm thấy Phương Thước mang theo cuồng mãnh nội lực oanh hướng chính mình, Diệp Chấn bước chân liên tục sai vị, như lãng sóng bước chậm, ưu nhã mà ở không trung lơ lửng xoay xở!

Liền ở khoảng cách Diệp Chấn ba mét thời điểm, Phương Thước sử dụng phân thân thuật, biến thành ba cái" thiên mạng tam tinh trận, phong. "Ngần ngàn thời gian, Phương Thước thể nhưng tới rồi Luyện Hư thất phẩm, mắt thấy Diệp Chấn phải bị phong ấn.

' bước nhanh ảo ảnh ' tiếp theo giây, Diệp Chấn trốn ra thiên mạng tam tinh trận, bất quá sử dụng quá hấp tấp, chân khí có chút tiêu hao.

"Tính sai, nhất chiêu đã qua, ta thua. "Phương Thước sử dụng tổ truyền phân thân thuật phía trước vẫn luôn không thành công, hôm nay buổi sáng mới vừa thành công, cho rằng như vậy liền có thể đánh bại Diệp Chấn.

"Không không không, ta hiện tại đối với ngươi cũng có hứng thú, có thể hay không nói cho ta gia tộc của ngươi?" "Diệp Chấn hỏi.

"Vậy chờ ngươi đem ta đã đảo. "

Phương Thước trong tay nắm tay nhẹ nhàng uốn éo, xuất hiện một đoàn ngọn lửa,' liệt thiên quyền ' kia từ thượng xuống phía dưới công kích, nhanh chóng nghiêng nghiêng mà chuyển hướng. Diệp Chấn cảm nhận được Phương Thước phát ra nội lực vô cùng cường đại,' Côn Luân bất pháp ' thuận thế bắt lấy Phương Thước tay, một cái xoay tròn," a, ta nhận thua! "Liền ở Diệp Chấn bắt lấy Phương Thước tay thời điểm, đột nhiên, một trận hắc phong quét tới, một cái hắc y nhân từ trên trời giáng xuống, ngọc bội run rẩy lên," ha, thiên thần tông, tiểu tử, đem ngọc bội giao ra đây, nếu không, ngươi cũng đừng nghĩ mạng sống. "

"Tiểu tử, đừng nghe hắn, hắn là Tu La tông, Tu La đại đế ngũ sư đệ, tu vi có linh tịch tam phẩm, ngươi chạy mau, bằng không liền sẽ mất mạng. "

Hồ, từ ngọc bội lại ra tới một vị lão nhân," tiểu tử, ta nha, cái kia thánh tôn ra không được, ta có thể, ha ha ha ha "

Hắc y nhân thấy," ít nói nhảm, giao ra ngọc bội! Đừng dong dong dài dài! "

"Nha, mao đầu tiểu tử, biết ta là ai sao? Ta là ngọc bội bảo hộ thân, bọn họ đều kêu ta thần lão, ngươi liền một cái linh tịch tam phẩm, còn dám ra tới hỗn. "

"Sự tình không ổn, mê hồn trận! Phi! "Hắc y nhân triều Diệp Chấn phương hướng bày cái trận, đáng tiếc bị thần lão chống cự, nhưng là thần lão không có việc gì, Diệp Chấn cùng Phương Thước lại hôn mê bất tỉnh, thần lão đành phải dùng hôn về thuật," a, ta rút cuộc tỉnh, thần lão, vừa mới chuyện như thế nào a? "

"A, hắn bày ra trận liền chạy, còn hảo ngươi là người tu tiên, cái này đối võ giả được hiệu càng cường, cho nên ngươi bằng hữu không như vậy sớm tỉnh. Kia không có việc gì ta liền đi về trước.

"Thần lão, chờ, ngươi giúp ta nhìn xem, gần nhất ta đã đột phá đến bốn bình, ngươi nhìn xem có hay không cái gì tu luyện nhanh hơn!"

"Có a, chính là ngươi bằng hữu vừa mới nói tinh tu đan, bất quá thực đáng quý, nếu ngươi muốn, ta đảo có phương pháp."

"Cái gì phương pháp a?"

"Luyện được, bất quá hiện tại hữu dụng luyện được hồ rất ít, hơn nữa giá không thấp, bất quá ta đảo biết này Phúc Châu có một đồ cổ phổ cùng bán đấu giá phổ."

"Nga, đúng rồi, thần lão, ngươi tu vi là nhiều ít phẩm cấp a? Ta xem cái kia hắc y nhân rất sợ ngươi a."

"A, kỳ thật ta cũng mới linh tịch nhất phẩm, đánh lên tới, ta cũng không nhất định là đối thủ của hắn. Bất quá, vì cái gì hắn sợ ta, là bởi vì ở chỗ này, chỉ có so với chính mình cường nhân tài biết chính mình nhiều ít phẩm cấp, nhưng là ta có tổ truyền, có thể thấy được so với ta cường, kỳ thật cũng rất đơn giản, ta dạy cho ngươi điem."

Diệp Chấn nín thở ngưng thần nhìn, nhưng là này cũng không phải võ công bí tịch, mà là một bộ chú ngữ, học lên rất đơn giản, bất quá, cần thiết muốn tới đạt Luyện Hư ngũ phẩm mới có thể bắt đầu học, Diệp Chấn cảm thấy bị tổn thương tâm, bất quá nghe thần lão nói chính mình cũng đã tứ phẩm bảy tác, cũng là mau thành công.

"Thần lão, Diệp Chấn vô năng, hiện tại còn vô pháp học tập, còn thỉnh thần lão thu ta làm đồ đệ, còn có, nhớ rõ ta cũng bái thánh tôn vi sư, tiếp thu đệ tử tam bái."

"Hừ, thánh tôn lão nhân kia, so với ta nhược, ngươi bái ta là được, hắn không cần! Bằng không liền chính ngươi chuyển cáo, nga, đối, thiếu chút nữa đã quên, thánh tôn kêu ta nói cho ngươi, hắn ra tới yêu cầu một viên cường thịnh châu, ngươi nhớ rõ nhìn xem có hay không, ta đi trước."

"Nga, hảo đi, cúi chào lạc." Thần lão đi sau, Diệp Chấn ngồi xổm xuống nhìn xem Phương Thước, kỳ thật nhìn kỹ Phương Thước có hoàn mỹ mặt bộ hình dáng, da như nhuyễn ngọc nõn nà, mi như núi xa chi đại, trường mà nồng đậm lông mi, thẳng mà anh đỉnh mũi, mỏng mà tiêu xảo môi, hảo một bộ tuyệt thế khuynh thành dung nhan. Bất quá Diệp Chấn cũng rất mệt, nhưng là nhìn Phương Thước nằm trên mặt đất, lạnh lùng, thường thường còn có gió lạnh thổi qua, Diệp Chấn vẫn là đem Phương Thước khiêng trên vai, đi trở về ký túc xá, đến ký túc xá thời điểm, môn đã qua, qua 11 điểm môn liền sẽ quan, không có biện pháp, chẳng lẽ ở ký túc xá cửa nằm một đêm? Đành phải lại lần nữa vận dụng chân khí, gọi lên, một cái bước nhanh, trực tiếp chọn tiến ký túc xá, còn hảo ký túc xá không cao, là lầu hai.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14 :Lão đại [Hạ]

"Hừ, thánh tôn lão nhân kia, so với ta nhược, ngươi bái ta là được, hắn không cần! Bằng không liền chính ngươi chuyển cáo, nga, đối, thiếu chút nữa đã quên, thánh tôn kêu ta nói cho ngươi, hắn ra tới yêu cầu một viên cường thịnh châu, ngươi nhớ rõ nhìn xem có hay không, ta đi trước."

"Nga, hảo đi, cúi chào lạc." Thần lão đi sau, Diệp Chấn ngồi xổm xuống nhìn xem Phương Thước, kỳ thật nhìn kỹ Phương Thước có hoàn mỹ mặt bộ hình dáng, da như nhuyễn ngọc nõn nà, mi như núi xa chi đại, trường mà nồng đậm lông mi, thẳng mà anh đỉnh mũi, mỏng mà tiêu xảo môi, hảo một bộ

tuyệt thế khuyên thành dung nhan. Bất quá Diệp Chấn cũng rất mệt, nhưng là nhìn Phương Thước nằm trên mặt đất, lạnh lùng, thường thường còn có gió lạnh thổi qua, Diệp Chấn vẫn là đem Phương Thước khiêng trên vai, đi trở về ký túc xá, đến ký túc xá thời điểm, môn đã qua, qua 11 điểm môn liền sẽ quan, không có biện pháp, chẳng lẽ ở ký túc xá cửa nằm một đêm? đành phải lại lần nữa vận dụng chân khí, gọi lên, một cái bước nhanh, trực tiếp chọn tiền ký túc xá, còn hảo ký túc xá không cao, là lầu hai.

Diệp Chấn đem Phương Thước đặt ở trên giường, bỗng nhiên, Diệp Chấn nhăn chặt mày, "Ta đi, hắc y nhân lại tới nữa."

"Tiểu tử, cuối cùng một lần cảnh cáo, giao ra ngọc bội, nếu không, ta liền không khách khí! Nếu không phải chúng ta tông chủ nói ngươi phải đợi hắc tự mình sát, ngươi đã sớm mất mạng." Hắc y nhân lại lần nữa xuất hiện, bất quá lần này hắc rõ ràng khăn trương một chút, sợ hãi vừa mới thân lão xuất hiện, chính là thân lão đã hồi ngọc bội.

"A, tiểu tử, ngươi sau lưng tiểu tử không phải đèn cạm dầu, khuyên ngươi đừng cùng hắc đi thân cận quá, hắc trên người có một loại mạc danh độc, hảo, nghĩ kỹ rồi sao?" Hắc y nhân rõ ràng không nghĩ động thủ, chỉ là tưởng khuyên Diệp Chấn chủ động cho hắc. "Cảm ơn ngươi nói cho ta chuyện của hắc, bất quá đó là chúng ta chi gian sự, không cần ngươi quản, ngọc bội, càng là không có khả năng!" Diệp Chấn chém đinh chặt sắt nói.

"A, không biết sống chết, vậy đừng trách ta, Từ Thần vực sâu'." Nói xong, Diệp Chấn mất đi trọng lực, phảng phất sức hút của trái đất đã không có, một chút một chút bị cắn nuốt tiến Từ Thần vực sâu, "Ha, ta Từ Thần vực sâu nuốt quá hàng ngàn hàng vạn người, cuối cùng một lần cơ hội, lại không giao ra tới, vậy không cơ hội."

"Làm càn, tội ác yêu nghiệt!" Nói xong, ký túc xá cửa nhiều một người, người nọ mặc hòa thượng giống nhau quần áo, "Yêu nghiệt, yêu nghiệt, liền như thể tiểu nhân hải tử cũng muốn còn, hôm nay bình nói liền phải thay trời hành đạo!"

"A, ta nãi linh tịch tam phẩm người tu tiên, ngươi lại là ai? Dám phá hỏng ta chuyện xấu, trước hết giết ngươi!" Hắc y nhân nhắm phía vị kia hòa thượng,

"Không biết tốt xấu, vạn Phật kim chén' ra."

"A... A... Chỉ là cái gì? Ta.. Mất, tưởng phong ấn ta.. A"

Diệp Chấn liền ở bên cạnh trơ mắt nhìn hắc y nhân bị cắn nuốt, Từ Thần vực sâu dần dần biến mất.

"Thí chủ, bản tăng nãi quy ẩn đại sư, hôm nay phát hiện nơi này âm khí trọng, tiến đến cứu viện, thí chủ không có việc gì đi?" Quy ẩn đại sư, xem ra đối phương tên tuổi không nhỏ.

"Đại sư hảo, cảm ơn ngài đã cứu ta, bất quá.." Diệp Chấn nhìn nhìn quai lại trước ngực ngọc bội, đã tan vỡ thành hai cánh.

"Ân, vừa mới cái kia yêu nghiệt đem ngươi ngọc bội đánh vỡ, bất quá không có việc gì, bản tăng không có gì thứ tốt, chỉ có thể đem ta du hành mấy năm bảo vật giao cho ngươi, tới cấp ngươi một cái đẳng thịnh châu cùng một viên tinh tu đan, còn có ta pháp bảo' vạn Phật kim chén' bất quá yêu cầu Trúc Cơ nhất phẩm mới có thể dùng, còn có, sửa ngọc bội yêu cầu Trúc Cơ nhất phẩm liền nhưng rút vào chân khí chữa trị, hảo, bản tăng phải đi, thí chủ, ta cùng với ngươi có duyên, tin tưởng chúng ta sau này còn hội kiến mặt!"

"Ân, đại sư, tái kiến!" Diệp Chấn nhìn theo đại sư rời đi, chi gian đại sư nhảy liền vô tung vô ảnh, Diệp Chấn nhìn nhìn chính mình trong tay hai viên đan, nhưng là một viên lưu trữ cấp thánh tôn, kia một khác viên, Diệp Chấn không có do dự, dùng lần sau, tu vi tới rồi Luyện Hư ngũ phẩm chín tắc, một chút liền lực phẩm.

"Đừng, đừng giết ta!"

"Xảy ra chuyện gì? Phương Thước? Làm ác mộng sao? Ta là Diệp Chấn, đừng sợ, ta ở!"

"Ta mơ thấy cái gì? Ta không biết a?" Phương Thước kinh hoàng nói

"Ngươi có phải hay không biết ta trên người có kịch độc?" Phương Thước hỏi.

"Đúng vậy, vừa mới sự tình....." Diệp Chấn đem hắc y nhân tới đến quy ẩn đại sư đi rồi sự toàn bộ nói cho Phương Thước.

"Kịch độc? Phương Thước, ngươi đừng để ý, chúng ta nhất định có biện pháp." Diệp Chấn khuyên Phương Thước nói.

"Không, ở ta tổ tông thời điểm, ở một cái kêu săn kim thợ săn tiền thương gia tộc, chính là chuyên môn giết người, cơ hồ không có thất bại quá, truyền thuyết săn kim người sáng lập một vị vô công cao cường người, ta tổ tông khi đó chính là cho hắc làm quản gia, hắc sợ chúng ta tạo phản, cho ta tổ tông hạ một loại dược, truyền thuyết kia kêu say lòng người bất tiên tán, ý tứ chính là bất tiên trên đời cũng vô pháp ngăn cản độc, Hoa Đà trên đời cũng vô pháp giải độc, liền từ lần đó sau này, gia tộc bọn ta không có một cái nam đinh sống quá ba mươi tuổi, bao gồm ta ba ba, ai....." Phương Thước giải thích nói.

"Không quan hệ, nếu trên thế giới không có giải hắc độc, kia lấy tới độc đâu? Cùng lắm thì lấy độc trị độc, chúng ta còn có mười sáu năm thời gian, chúng ta nhất định có thể thành công." Diệp Chấn cảm thấy Phương Thước cùng chính mình giống nhau đáng thương a.

"Hảo, ta không nghĩ tiếp tục liêu cái này đề tài, hiện tại cũng đã khuya, ta trước ngủ."

Diệp Chấn nằm ở chính mình trên giường, tưởng..... Lặng lặng, mấy ngày nay vẫn luôn tu luyện hắc rút cuộc có thời gian nghỉ ngơi.

Ở Diệp Chấn cảnh trong mơ, Diệp Chấn mơ thấy một người nữ sinh bóng dáng, cái kia nữ sinh vẫn luôn đi phía trước chạy, Diệp Chấn bị một loại mạc danh lực lượng đẩy đi phía trước, thẳng đến cuối, bỗng nhiên, màn ảnh chuyển biến, Diệp Chấn đi vào sơ thẳng dương quang bao phủ diện tích rộng lớn rừng rậm, xuyên qua này phiến xanh um tươi tốt rừng rậm, xuyên thấu qua mật mật nhánh cây, có thể nhìn đến ở đông đảo bụi gai cùng tường vi vờn quanh hạ, đứng sừng sững một tòa cổ xưa lâu đài, lâu đài cổ tựa hồ niên đại đã thật lâu xa, cao cao màu xám trên tường thành bò đầy màu xanh thâm mạn đặng, như thế nhiều, đều mau đem cửa sổ toàn vây quanh, có thậm chí chui vào cửa sổ, lộ ra vài phần âm trầm. Một đóa đóa yêu diễm hoa nhĩ nở rộ màu đen mê hoặc quang, Diệp Chấn đi đến lâu đài cổ cửa, cũ đồng sắc cánh cửa, còn có bên cạnh kia mở không ra giam cầm cửa sổ, đột nhiên, cửa mở, Diệp Chấn điên cuồng tiếng tim đập niềm trụ hô hấp. Phía trước nằm một cái thi thể, Diệp Chấn đến gần, đến gần, đó là một cái quen thuộc nữ hài, Giang Ninh Ninh!!!

"Không, không! Diệp Chấn từ ác mộng trung bừng tỉnh, trời đã sáng, Diệp Chấn nhìn nhìn bảng giờ giấc 6 giờ ba mươi, Diệp Chấn rời giường, hôm nay chính là chính thức đi học, 7 điểm liền đi học. Diệp Chấn ngủ thượng phổ, xuống dưới thời điểm," ai, Phương Thuốc lại sớm liền đi luyện công, này Lý hào còn hảo, chính là này Trịnh Bân, ngủ còn ngáy ngủ, "Uy, Trịnh Bân, người là heo đi?" Nói xong, Diệp Chấn cũng bị Trịnh Bân chọc cười, Trịnh Bân đuổi cái lưỡi eo, "Vài giờ lạp?"

"6 giờ ba mươi, 7 giờ đi học, mau, người xem, Phương Thuốc đã đi rồi, lên, mau, chúng ta cũng chưa ăn bữa sáng đâu! Lý hào, người cũng là, tỉnh a."

Ba cái nam ở ký túc xá vội mười lăm phút, đến 6 giờ bốn mươi lăm thời điểm mới đi ra ký túc xá, "Chúng ta khởi như thế vẫn, bữa sáng cũng đừng ăn. Muốn ăn như vậy ăn, đến trễ đừng trách ta." Nói xong, Diệp Chấn cùng Lý hào chạy tiến khu dạy học, Trịnh Bân bắt đắc dĩ, đều đã 6 giờ năm mươi, còn có thể làm sao bây giờ? Lại không đi đến muộn đều. Đến muộn chính là chạy sân thể dục một vòng, ai ngờ a? Bất đắc dĩ, Trịnh Bân chỉ có thể chịu đựng đã đối bụng đi đọc sách.

Phòng học lại truyền đến Âu chủ nhiệm từng đợt điên cuồng hét lên, "Là ai? Khai giảng ngày đầu tiên liền đánh bài Poker bị tráo, chúng ta là nhất ban, đều là đệ tử tốt, ký túc xá danh hào bị khẩu phần đứng lên." Toàn ban người người nhìn ta, ta nhìn người, chính là không có người đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 : Phạt chạy

"6 giờ ba mươi, 7 giờ đi học, mau, người xem, Phương Thuốc đã đi rồi, lên, mau, chúng ta cũng chưa ăn bữa sáng đâu! Lý hào, người cũng là, tỉnh a."

Ba cái nam ở ký túc xá vội mười lăm phút, đến 6 giờ bốn mươi lăm thời điểm mới đi ra ký túc xá, "Chúng ta khởi như thế vẫn, bữa sáng cũng đừng ăn. Muốn ăn như vậy ăn, đến trễ đừng trách ta." Nói xong, Diệp Chấn cùng Lý hào chạy tiến khu dạy học, Trịnh Bân bắt đắc dĩ, đều đã 6 giờ năm mươi, còn có thể làm sao bây giờ? Lại không đi đến muộn đều. Đến muộn chính là chạy sân thể dục một vòng, ai ngờ a? Bất đắc dĩ, Trịnh Bân chỉ có thể chịu đựng đã đối bụng đi đọc sách.

Phòng học lại truyền đến Âu chủ nhiệm từng đợt điên cuồng hét lên, "Là ai? Khai giảng ngày đầu tiên liền đánh bài Poker bị tráo, chúng ta là nhất ban, đều là đệ tử tốt, ký túc xá danh hào bị khẩu phần đứng lên." Toàn ban người người nhìn ta, ta nhìn người, chính là không có người đứng lên.

"A, hảo nha, này giới sơ nhất nhất ban đều là muốn tạo phản đúng không?" Âu chủ nhiệm tức muốn học máu, như thế nhiều năm, năng còn chưa từng có như vậy quá.

"Lão sư, là ta." Phương Thuốc đứng lên.

Diệp Chấn thấy, rõ ràng căn bản không riêng Phương Thuốc sự, hẳn vì cái gì muốn đứng lên? "Lão sư, là ta cùng Lý hào cùng Trịnh Bân ba người, cùng Phương Thuốc không quan hệ."

Toàn ban ánh mắt đều nhìn phía Âu lão sư, chỉ có Giang Ninh Ninh lẳng lẳng nhìn Diệp Chấn, phảng phất tưởng đem hắn nhìn thấu.

"Hừ, các người lợi hại a, mới tới ngày đầu tiên liền vi quy, Diệp Chấn, Lý hào, Trịnh Bân, một người mười vòng, Phương Thuốc tám vòng, những người khác nam sinh năm vòng, nữ sinh một vòng, lập tức chạy, bằng không ta nói cho hiệu trưởng, trực tiếp khai trừ." Âu chủ nhiệm rõ ràng tức giận phi thường.

Các bạn học nghị luận sôi nổi, nhưng là ai có thể phản kháng đâu?

"Dựa, cái này Diệp Chấn, còn có cái kia Phương Thuốc, trang cái gì trang, trả ta nhóm chạy năm vòng." Một vị công tử gia nói.

"A, ngôi sao chổi đi, đừng để ý đến hần, không có tiền còn liên lụy chúng ta." Một đám công tử gia vừa chạy vừa liêu, thực hiển nhiên, mỗi người đều là trong nhà có tiền tiền.

Mười phút sau, ở nữ sinh bên này, đã có mười mấy nữ đồng học chạy hạo, rốt cuộc các nàng mới một km, mà nam sinh muốn chạy năm đến mười km.

Mười phút thời gian, nam sinh bên này nhanh nhất chính là Diệp Chấn, rồi mới chính là Phương Thước, Diệp Chấn đã năm km, Phương Thước cũng tam công, Diệp Chấn không để ý đến người rảnh rồi kinh ngạc, chỉ lo chính mình chạy, bất quá mười phút sau, Diệp Chấn chân khí liền mau dùng xong rồi, hần cảm giác cả người mỗi một bất kham, nhưng là đã chạy chín km, Phương Thước cũng mồ hôi đầy đầu, nhưng là Phương Thước tuy rằng cũng là nhà giàu công tử, nhiều ít rèn luyện không ít, còn có thể kiên trì.

"Diệp Chấn, ngươi đều chạy chín vòng, không tới a, xem ra ta còn là xem nhẹ ngươi." Nói xong, Phương Thước mới phát hiện Diệp Chấn sắc mặt tái nhợt, "Diệp Chấn, ngươi không sao chứ, xem ra ngươi là nội lực đưa vào quá nhiều a!"

"Đừng chạm vào ta, ta có thể, ta không nghĩ liên lụy ngươi, ngươi trước chạy, ta còn có sức lực." Diệp Chấn nói, nói xong, cả người ngã xuống trên mặt đất, bên cạnh đồng học sôi nổi chạy qua, "Đừng dừng lại, Diệp Chấn đồng học chạy chín vòng, liền tỉnh, người khác tiếp tục, ta dẫn hần đi phòng y tế." Âu chủ nhiệm nói, không có người dám phản bác nàng vẫn là chỉ có thể tiếp tục chạy bộ. Thẳng đến cuối cùng, toàn bộ người đều qua, chỉ còn lại có Trịnh Bân chạy đến thứ chín vòng, "Lão nhân a, mười vòng, vì cái gì muốn phát sinh ở ta trên người a!" Cuối cùng, Trịnh Bân cũng chạy xong rồi, một mình một người đi ăn xong cơm chiều sau liền hồi ký tức xá, sẽ tới ký tức xá, Diệp Chấn còn không có tỉnh lại, bác sĩ nói là tạm thời hôn mê, không có cái gì trở ngại, bất quá Phương Thước biết, trong thời gian ngắn là chữa trị không đến nguyên lai tu vi.

"A.. A.. Ta đầu đau quá a!" Diệp Chấn tỉnh, oán giận nói.

"Úc, xem ra ta là phúc tinh a, ha ha, ta một hồi tới Diệp Chấn liền tỉnh." Trịnh Bân cười nói.

"Ta không có việc gì, ngươi xem, ta đều có thể đi, không có việc gì." Diệp Chấn từ thượng phô nhảy nhảy đến mặt đất, ước chừng có ba mét cao, nhưng là ở Diệp Chấn trong mắt nhẹ nhàng.

Âu chủ nhiệm, ta hôn mê lúc sau nàng có hay không cho các ngươi dừng lại? "

"A, liền ngươi hạo, mới chạy chín vòng, ta đều chạy mười vòng." Trịnh Bân cười nói. "Diệp Chấn đồng học, có phải hay không tán gái chạy nhiều? Thể lực đều theo không kịp? "

"Đi ngươi, ngươi không nói lời nào ai đương ngươi người cảm? Nếu không phải ngươi, chúng ta còn sẽ bị phạt chạy sân thể dục, Diệp Chấn sẽ té xỉu sao? "Lý hào nói, rõ ràng càng chán ghét Trịnh Bân.

"Hạo hạo, ngủ đi, ngày mai còn muốn đi học đâu." Diệp Chấn cũng không tính toán ở cái này đề tài nhiều hàn huyên.

Ngày hôm sau buổi sáng, Diệp Chấn thức dậy sớm nhất, bởi vì Phương Thước bị hắc y nhân độc cùng say lòng người bắt tiên tán độc tương hướng, cho nên Phương Thước sắc mặt tái nhợt, tựa như cổ thi thể giống nhau, bất quá phá loại này độc, tốt nhất chính là ở nửa dương nửa tháng, chính là rạng sáng năm điểm là lúc, Diệp Chấn nhìn nhìn thời gian, bốn điểm 55, hạo, là lúc. Diệp Chấn đem nội lực bộc phát ra tới, chung quanh bao phủ này một tầng ánh vàng rực rỡ bảo hộ thuẫn, giải độc thời điểm ngàn vạn không thể bị quấy rầy. Chỉ chớp lát, Diệp Chấn liền đem Phương Thước độc bức ra 1%, "A, nơi này, Diệp Chấn, ngươi lại đã cứu ta, nói đi, ngươi muốn biết cái gì?"

"Nếu ta không cứu ngươi, vậy ngươi đem vĩnh cửu ngủ say, ngươi tưởng lấy cái gì cảm tạ ta?" Diệp Chấn hỏi. Giống Phương Thước như vậy thế gia, lấy ra mấy trăm vạn đều là việc nhỏ.

"A, ta có thể cho ngươi một trăm vạn, đủ sao?" Phương Thước biết, Diệp Chấn cũng không có tiền, cho nên một trăm vạn hần là đủ rồi.

"Chẳng lẽ ngươi mệnh chỉ trị giá một trăm vạn, hạo, đừng nói nữa, chúng ta là đồng học, cứu ngươi không có gì, lại nói cứu người một mạng còn hơn xây bảy tháp chùa, đúng không?" Diệp Chấn cười nói, Phương Thước là chính mình bằng hữu, lại không phải chính mình kẻ thù, hần như thế nào sẽ hướng chính mình bằng hữu đòi tiền đâu?

"Ân, hạo, ta đây Phương Thước nhận định ngươi làm huynh đệ, ngươi làm đại, ta làm tiểu, đại ca!"

"Ha ha, vậy được rồi, ta đây đã kêu ngươi tiểu phương, tiểu phương, đúng rồi, nên đi đi học, Diệp Chấn nhìn nhìn bảng giờ giấc, 6 giờ bốn mươi, 7 giờ liền đi học a, từ ký tức xá đến trường học có gần một km, cho nên đến phòng học cũng không sai biệt lắm, đương Diệp Chấn cùng Phương Thước làm được vị trí thời điểm liền đi học.

"Ân, hôm nay toàn ban người toàn đến, hôm nay có cái thông tri, ngày mốt là quân huân, từ thiên phủ học viện pháp chế phó hiệu trưởng đội ngũ đi tìm chết người đảo tồn tại ba ngày quân huân, người chết đảo có người chết bộ xương khô cùng một ít kịch thương tổn động vật, như sư tử, lão hổ, xà chồ..... Đại gia chuẩn bị sẵn sàng, tham gia quá quan còn có thể đạt được vinh dự huân chương, đại gia nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng, vừng phi cơ đồng học phải nhớ đến có phòng bị, còn có, người chết đảo từ thương toàn có giáo phụ trách, chỉ cần không đánh ra cảnh giới, nhất định sẽ không có việc gì." Nói xong, Âu chủ nhiệm lại hướng các bạn học nói viết tri thức, rồi mới liền tan học.

"Tan học, Diệp Chấn đồng học, tan học đến ta văn phòng một chuyến, những người khác tan học." Âu chủ nhiệm dùng nghiêm khắc thanh âm kêu gọi Diệp Chấn tên.

"Diệp Chấn đồng học, cái này lão sư quá không hạo, ngươi phải đề phòng nàng." Một chút khóa, Trịnh Bân đồng học liền tới đây nhắc nhở.

"Cám ơn người, ta đã biết, ta đi trước văn phòng." Diệp Chấn nói xong, hướng tới văn phòng địa phương đi rồi.

"Báo cáo "Diệp Chấn lớn tiếng gào thét. Toàn bộ văn phòng lão sư đều nghe được," vào đi, Diệp Chấn đồng học. "

"Lão sư, ngài tìm ta cái gì sự a?" Diệp Chấn ra vẻ không biết bộ dáng.

"Diệp Chấn đồng học, người hẳn là biết, người là bằng chính mình thành tích tiến, ta thực xem trọng người, đừng làm cho ta lại thất vọng. "Vô cùng đơn giản những lời này, để lộ ra Âu chủ nhiệm đối Diệp Chấn cái nhìn." Ta cam đoan sẽ không cô phụ lão sư đối ta chờ đợi! "

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: khảo thí

"Nhớ kỹ người hôm nay cùng ta cam đoan, hảo, người trở về đi." Âu chủ nhiệm gật gật đầu, ý bảo Diệp Chấn có thể đi ra ngoài. "Chậm đã, ta nghe nói phụ thân người qua đời, trong nhà chỉ còn lại có mẹ người, đúng không?"

Diệp Chấn cũng rất hiếu kỳ Âu chủ nhiệm là như thế nào biết đến, phỏng chừng là hiệu trưởng nói cho hắn đi. "Ân, đích xác, ta phụ thân mất sớm, bắt quá Âu lão sư, người là như thế nào biết đến đâu?"

"Ân, nơi này có ba ngàn nguyên, cầm đi dùng. Ai nói cho ta, ta liền không nói." Âu lão sư đem tiền phát ở Diệp Chấn trước mặt nói đến.

"Âu lão sư, cám ơn người hôm nay đối ta nói, nhưng là ta phụ thân nói ở nghèo cũng không thể lấy người khác tiền, không có việc gì nói, ta đi rồi." Âu lão sư vọng này Diệp Chấn càng chạy càng xa bóng dáng, còn có trả lời chính mình dừng khí, "Quá quật, bắt quá ta chờ mong hắn mặt sau biểu hiện."

Diệp Chấn đi ra văn phòng, vừa định hồi giáo thất lấy cặp sách hồi ký tức xá, đột nhiên, sau lưng một cái ôn nhu thanh âm gọi lại hắn, "Hải, Diệp Chấn đồng học." Nguyên lai là Giang Ninh Ninh.

"Ninh ninh, lại gặp mặt, lần trước người mời ta ăn cơm, không muốn người điện thoại ngưng ngưng a."

"Không có việc gì, người không nói ta thiếu chút nữa đã quên đâu, đúng rồi, người vừa mới kêu ta cái gì?"

"Ninh ninh a, người không thích tên này sao?"

"Thích, tên này thật không sai nha!" Nói xong, nàng nở nụ cười, hai cái má lúm đồng tiền, đặc biệt mỹ, Giang Ninh Ninh nhìn về phía Diệp Chấn, bởi vì Giang Ninh Ninh so Diệp Chấn lùn một chút, cho nên Diệp Chấn cái kia góc độ vừa vặn thấy nàng kia màu hồng phấn nội y, Giang Ninh Ninh cũng thấy được Diệp Chấn hạ thể tiểu huynh đệ tình ngữ, nháy mắt mặt đỏ lên, "Người thật là xấu, hử, không để ý tới người." Nói xong, hồng này mặt chạy đi ra ngoài.

Diệp Chấn thấy tình thế, chạy đi lên, "Ta đưa người trở về đi, muốn hay không?"

"Không cần, để cho người khác thấy nhiều không hảo a, hơn nữa ta có tay có chân, còn dùng người đưa sao, chính người trở về đi, ta chính mình có thể."

"Ta đây đi rồi nga, có việc điện thoại nga."

Hai người các đi các, lại không phát hiện, bọn họ vừa mới nhất cử nhất động, đều bị Đinh Mão xem ở trong mắt. Đinh Mão là Phú Châu tam đại công tử chi nhất, ở tiểu học thời điểm liền yêu thầm Giang Ninh Ninh, nhưng là thành tích không tốt, dựa ba ba nhân lực vào tam ban.

Diệp Chấn mới vừa trở lại ký túc xá, vừa lúc là ăn cơm thời điểm, hôm nay là phương nói đi mua, mua năm phân, Diệp Chấn ở cửa vừa vặn tốt gặp Phương Thước, "Đại ca, hôm nay ta mua năm phân, người hai phân."

Vừa lúc Trịnh Bân đi tới cửa, cho rằng Phương Thước là mua cấp chính mình, "Ta đi, Diệp Chấn đồng học, người so với ta gầy, như thế nào còn ăn so với ta nhiều đâu?"

Ăn nhiều vậy muốn nhiều rèn luyện, người tiếp tục ăn đi, người chết đảo bảy ngày sáu đêm người như thế nào quá?" Diệp Chấn nói.

Là nga, ta đây từ bỏ, cho ngươi.” Nói xong, Trịnh Bản đem hộp com đẩy hướng Diệp Chấn.

Diệp Chấn không nghĩ tới Trịnh Bản thật đúng là trúng kế, “Hảo đi, ngươi ăn đi xem cái vui đùa, đi tìm chết người nào, bất luận như thế nào, chúng ta cũng sẽ không từ bỏ ngươi, tới.” Nói xong Diệp Chấn vươn tay, còn lại ba người nháy mắt đã hiểu, sôi nổi vươn tay, “Không vứt bỏ, không buông tay!”

Một đêm qua đi, buổi sáng, cùng bình thường không khác biệt, nhưng thật ra Trịnh Bản bị cảm, lớn vãi cái ngáp, “Ta nói cho các ngươi, ta rất ít sinh đến sinh bệnh, hôm nay ta ngáp, kia cái gì Âu lão sư nhất định tưởng hảo phương pháp ngược chúng ta!”

“Diệp Chấn, chờ một chút.” Diệp Chấn xoay người, nguyên lai là Giang Ninh Ninh, buổi sáng nàng càng mỹ, cười thời điểm hai cái má lúm đồng tiền như ẩn như hiện.

“Diệp Chấn đồng học, ta.. Ta.. Buông ta ra.” Trịnh Bản bị Phương Thước mạnh mẽ lôi đi.

Diệp Chấn đi hướng trước, “Tới, mang lên, cái này là ta đưa cho ngươi” Giang Ninh Ninh lấy ra một khối ngọc bội, thoạt nhìn cùng Diệp Chấn không sai biệt lắm thậm chí càng lượng.

“Không, ta không thể thu.” Diệp Chấn cự tuyệt, giống như vậy ngọc bội ít nói đều phải mấy chục vạn, này số lượng có lẽ hẳn cả đời cũng kiếm không đến.

“Cầm” Giang Ninh Ninh đem ngọc bội đặt ở Diệp Chấn trong tay liền chạy hướng phòng học.

“Hảo, hôm nay, chúng ta liền tới thi cử, có thể tới nhất ban nói vậy nhưng là thiên tài, cho nên mừng một đại gia ít nhất đều có nhận thức, chúng ta đây liền tới khảo một khảo, thành tích đệ nhất lớp trưởng, đệ nhị phó lớp trưởng. Hai cái tiểu thuyết khảo thí, hiện tại bắt đầu!” Âu chủ nhiệm nói vài câu liền vọng liếc mắt một cái Diệp Chấn. Trịnh Bản nhìn nhìn Diệp Chấn, Phương Thước cùng Lý hào ba người, nhỏ giọng nói “Ha hả, xem ta, liệu sự như thần.”

“Trịnh Bản, khảo thí nhìn lên, khẩu năm phần.” Tuy rằng Trịnh Bản nói chuyện rất nhỏ thanh, nhưng là vẫn là trốn không thoát Âu chủ nhiệm vài thập niên dạy học kinh nghiệm liếc mắt một cái liền nhìn ra Diệp Chấn mấy người tại nói chuyện, nhưng là xem ở Diệp Chấn không có để ý đến hẳn phân thượng cũng không có khẩu phân, nhưng là Trịnh Bản trong lòng oán a, hận chết Âu chủ nhiệm.

“Hảo, thu cuốn.” Âu lão sư nói, “Các bạn học, ngày mai liền quân huấn, cho nên, không thể chờ các ngươi trở về lại phát, toàn ban tự học, ta đi bài chấm thi.”

Hai cái giờ sau này sau này, thành tích ra tới, “Hảo, lần này khảo thí miễn phân một trăm năm xếp hạng như sau

Đệ nhất Giang Ninh Ninh một trăm bốn mươi ba điểm năm

Đệ nhị Phương Thước một trăm bốn mươi

.....

Thứ bảy Diệp Chấn một trăm ba mươi

.....

Đệ thập nhất song song Lý hào cùng Trịnh Bản một trăm hai mươi lăm điểm năm. Nhưng là bởi vì Trịnh Bản nhìn lên, khẩu năm phần, đến đệ thập chín, một trăm hai mươi điểm năm. Nga, đúng rồi, ngươi xếp hạng đệ mấy liền đem sai sửa mấy lần, tan học.”

Tan học sau, Âu chủ nhiệm đi ra phòng học sau một đám học sinh lập tức ầm ĩ lên, “Hắn ai a? Ta đây xếp hạng hai mươi hai còn muốn sửa hai mươi hai thứ?” “Tin hay không ta kêu ta ba áp chết nàng a!”

“Lão đại đừng động bọn họ, một đám con nhà giàu, ta chỉ là không nghĩ lấy ra ta thân phận mà thôi, bọn họ thấy ta còn phải vòng quanh đi. Đừng để ý đến hẳn nhóm, đi, chúng ta đi nhà ăn, ăn no ngày mai quân huấn đâu!” Phương Thước nói.

“Ân, ngươi đi gọi món ăn, ta kêu Lý hào bọn họ cùng đi.” Diệp Chấn nói.

“Ha hả, tuy rằng bị khẩu phân, nhưng là ta thật là liệu sự như thần a!” Thấy Diệp Chấn đi tới, Trịnh Bản lại khoe ra lên.

“Da mặt như vậy hậu, ngươi đây là miệng quạ đen, cái gì liệu sự như thần.” Lý hào nói.

“Lý hào, ngươi đừng chạy, xem ta không đánh chết ngươi!” Trịnh Bản thấy chính mình bị mắng, tức giận đến đến không được.

“Hảo, đều đừng đùa, ăn cơm, bằng không Phương Thước chờ chúng ta lâu lắm.” Cuối cùng vẫn là Diệp Chấn nói, bọn họ mới nghe xuống dưới.

Tới rồi nhà ăn, Phương Thước đã bắt đầu ăn, kia bàn còn có ba cái không vị cùng tam phân đồ ăn.

“Đại gia, ngày mai quân huấn, đại gia đêm nay ăn xong hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai liền phải bắt đầu huấn luyện.” Diệp Chấn nói, nói thật ra, hẳn thực chờ mong đi tìm chết người nào lữ hành, hy vọng chính mình tu vi có thể ở người chết đạo được đến tầng lên.

“Ân, nghe nói lần này là mừng một đến đầu tháng ba các một đến tam ban, ngày mai còn có phi cơ tới đón chúng ta đâu!” Trịnh Bản tự hào giới thiệu.

Bốn người com nước xong sau, sẽ tới ký túc xá, tẩy tã rửa, ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17 :người chết đảo [một]

“Lý hào, người đừng chạy, xem ta không đánh chết người!” Trịnh Bản thấy chính mình bị mắng, tức giận đến đến không được.

“Hào, đều đừng đùa, ăn com, bằng không Phuong Thước chờ chúng ta lâu lắm.” Cuối cùng vẫn là Diệp Chấn nói, bọn họ mới nghe xuống dưới.

Tới rồi nhà ăn, Phuong Thước đã bắt đầu ăn, kia bàn còn có ba cái không vị cùng tam phân đồ ăn.

“Đại gia, ngày mai quân huấn, đại gia đêm nay ăn xong hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai liền phải bắt đầu huấn luyện.” Diệp Chấn nói, nói thật ra, hắn thực chờ mong đi tìm chết người đảo lữ hành, hy vọng chính mình tu vi có thể ở người chết đảo được đến tầng lên.

“Ân, nghe nói lần này là mừng một đến đầu tháng ba các một đến tam ban, ngày mai còn có phi cơ tới đón chúng ta đâu!” Trịnh Bản tự hào giới thiệu.

Bốn người com nước xong sau, sẽ tới ký túc xá, tẩy tã rửa, ngủ.

Ngày hôm sau, Diệp Chấn còn ở ngủ nướng khi, nghe được ngoài cửa truyền đến một trận tiếng bước chân, Diệp Chấn thực miễn cưỡng, một chút dấu vết để lại với hắn mà nói đều là không thể, Diệp Chấn nhảy xuống giường, mới năm điểm, đến tới cùng là ai đâu?

"Khẩu khẩu.. Khẩu.." Ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa.

Diệp Chấn thông qua khẩu tử nhìn đến là học viện dự bị quân nhân, liền mở cửa.

"Người hảo, ta là học viện nhân viên công tác, tiến đến nhắc nhở, đi trước người chết đảo chuyển bay là năm điểm năm mươi phân chính, thỉnh nhanh chóng tới dự bị sân thể dục tập hợp." Ngoài cửa đứng chính là học viện nhân viên công tác, đứng ở ngoài cửa, thân cao gần 1 mét 8, mặc một thân quân trang.

"Ân, cảm ơn, ta thu thập một chút, tùy tiện kêu một chút bạn cùng phòng, lập tức liền có thể đi." Diệp Chấn nhìn xem vị này quân nhân, sớm liền tới, mới năm điểm, lại rất tinh thần, chút nào không có muốn ngủ ý tứ, ngược lại thực đứng đắn.

"Lý hào, Phuong Thước, Trịnh Bản, mau rời giường lập, năm điểm lập." Diệp Chấn nhanh chóng chạy thượng ba người, đưa bọn họ chặn xóc lên, đồng thời hô to.

"A? Mới năm điểm, khởi mao a? Không phải 7 giờ mới đi học sao?" Trịnh Bản tức giận triều Diệp Chấn hô to, tựa hồ đã quên hôm nay là đi tìm chết người đảo quân huấn bảy ngày.

"Người ngốc a? Hôm nay muốn đi tìm chết người đảo, năm điểm năm mươi phân tập hợp, người xem Diệp Chấn sớm rời giường kêu chúng ta, người còn oán giận." Lý hào ở bên cạnh nhắc nhở Trịnh Bản, một bên thu chính mình hành lý.

"Nga, đối nga, thực xin lỗi a, ta lập tức thu thập hành lý, chúng ta lập tức đi." Trịnh Bản cười nói, ý thức được chính mình quá sai người, chỉ có thể tự trách mình rời giường khí quá nặng đi.

Mười phút sau, bốn người thu thập hảo hành lý, đi vào sân thể dục, mới năm điểm ba mươi, nguyên bản bốn người cho rằng sẽ rất ít người, không nghĩ tới người cơ hồ đều tới tề, lần này tham gia quân huấn có sơ nhất nhất ban đến tam ban, sơ nhị nhất ban đến tam ban, đầu tháng ba nhất ban đến tam ban, cuối cùng mỗi cái niên cấp tuyển ba vị đạt được mười vạn tiền thưởng cùng huy chương.

Diệp Chấn nhìn chính mình lớp, phát hiện nguyên lai vừa mới vị kia quân nhân chính là chính mình bang giáo luyện.

"Hào, hiện tại, ta dẫn dắt đại gia tiến vào học viện cấm địa, dự bị sân thể dục." Giáo luyện câu nói thực lưu loát, hơn nữa thanh âm to lớn vang dội, cho nên tất cả mọi người đều thực thích nài.

Học viện dự bị sân thể dục rất lớn, cơ hồ có ba cái sân bay như vậy đại, có một nửa không gian chiếm đủ loại phi cơ, đều là trân quý bản phi cơ, mỗi giá

phi cơ thượng đều có giá cả, giáo luyện mang theo chúng ta nhất nhất giới thiệu, hai ngàn vạn, năm ngàn vạn, tám ngàn vạn, một trăm triệu, một trăm triệu hai ngàn vạn, một trăm triệu ba ngàn vạn..... Tới cao giá cả thế nhưng có tam trăm triệu trở lên, Diệp Chấn sơ lược đếm đếm, thế nhưng không dưới một trăm giá, cuối cùng, Diệp Chấn đi vào một trận to lớn phi cơ trước mặt, dấu hiệu tam trăm triệu năm ngàn vạn! Diệp Chấn chỉ dám xem, sợ chính mình nhẹ nhàng một chạm vào liền hỏng rồi, hỏng rồi không trọng yếu, quan trọng là bồi tiền a!

"Hào, xem xong rồi, chúng ta hẳn là thượng phi cơ." Giáo luyện nhìn nhìn đồng hồ, 6 giờ chính.

Giáo luyện mang theo chúng ta đến lần này tòa phi cơ, "Ân, đây là tỉ mỉ chuẩn bị tam giá phi cơ, một cái ban một trận." Nói xong, giáo luyện cái thứ nhất đi vào phi cơ, kia phi cơ không đánh, một cái ban vừa vận tốt, bất quá thiết bị tương đương hào, thế nhưng còn có thật thương (sủng) thật đạn, còn có đạn đạo, chính là vì lọt vào tập kích.

"Hào, phi cơ bắt đầu cất cánh, đại gia thỉnh chú ý an toàn, không cần tùy ý đi lại." Cơ trưởng thông qua quảng bá nói cho đại gia.

"Đại gia ngồi xuống, ân, phi cơ bắt đầu cất cánh, ước chừng hai cái giờ sau sẽ tới, đến thời điểm ta sẽ nhắc nhở đại gia, hiện tại đại gia có thể sẵn thời gian này nghỉ ngơi nhiều một chút, ta lộ ra một chút, hôm nay huấn luyện sẽ phi thường vất vả, liền tính người ngã xuống đất, liền tính người hôn mê bất tỉnh, như vậy cách thiên người cũng muốn bỏ thượng, hiện tại thời đại này,**** càng ngày càng nhiều, đại gia sẽ không điểm phòng thân công phu thật đúng là không được, hảo, ta nói xong, các người nên làm cái gì làm cái gì." Giáo luyện nói, tuy rằng hân ngoại miệng là hảo tâm, nhưng là những lời này làm các bạn học đối cái này lão sư chán ghét một ít.

Diệp Chấn cùng Phương Thước, Lý hào cùng Trịnh Bản ngồi ở cùng nhau, Trịnh Bản vừa nghe có thể ngủ, trực tiếp liền ngủ.

"Các người cũng ngủ đi, buổi sáng có tinh thần, không ngủ liền lãng phí." Diệp Chấn cười nói, nhưng là chính mình trước sau không khép được mắt, Diệp Chấn cảm thấy, hôm nay, nhất định hội ngộ đến một ít không lường được nguy hiểm, nhưng là, hẳn nhưng thật ra chờ mong, lấy hân hiện tại thể năng, đã Luyện Hư lục phẩm, phổ phổ thông thông khảo nghiệm đã đối hẳn không có khó khăn, hẳn càng muốn khảo nghiệm một chút chính mình.

Hai cái giờ sau này, phi cơ đến trạm, "Các vị thân ái đồng học, phi cơ đã đến trạm, thỉnh xuống xe." Cơ trưởng thanh âm lại vang ở quảng bá.

Bất quá với người chết đảo cũng không đáng sợ, chung quanh có bờ cát, có hải, tựa hồ càng là nghỉ phép địa phương.

"Ha ha, hiện tại đại gia có phải hay không cảm thấy như vậy cũng không giống huấn luyện đại gia cùng làm đại gia vượt qua bảy ngày sáu đêm địa phương? Mà là nghỉ phép hảo địa phương sao? Các người sai rồi, trông tron này mấy trăm mét vuông, chúng ta bộ đội, dò xét gần sáu tháng, hơn nữa mỗi ngày đều có dã thú, hảo, không nói nhiều, bằng không ta xem nào đó mao đầu tiêu tử đều dọa đại trong quần, trước tự giới thiệu một chút, ta họ Long, đại gia có thể kêu ta long giáo luyện, ta là đại gia huấn luyện giáo chủ, cũng là bộ đội đội trưởng, hảo, ta xem tất cả mọi người đều mang theo rất nhiều đồ vật, các người thật sự khách du lịch sao? Tới, mỗi người đều đem hành lý ném đến nơi đây." Nói xong, long giáo luyện kêu ra mấy cái quân nhân, đem đại gia hành lý một đám thu, lại đã phát một đám loại nhỏ ba lô, rõ ràng là quân nhân chuyên dụng, "Hào, ta vừa mới cấp đại gia ba lô có đại gia hôm nay sẽ dùng đến, bữa sáng hai khối bánh bích quy, cơm trưa hai khối bánh bích quy, một phen chủ thụ, hoàn thành ta cấp nhiệm vụ, đảo thái đối phương, liền có thể đạt được càng nhiều đồ ăn, nhớ kỹ, sinh tồn mới là vương đạo!" Long giáo luyện nói, hẳn trên người khí chất, kia bất phàm khí chất, bất quá Diệp Chấn nhìn ra hẳn cũng là võ giả, là Trúc Cơ thất phẩm, còn tính cường giả!

Đại gia trên lưng ba lô, nhưng là, ba lô trọng lượng lại làm đại gia chấn động, thế nhưng ba lô trọng lượng rỗng liền có hai mươi cân, nhảy mất liền có hai vị đồng học ngã xuống, "Các người hai cái, phạt làm hai mươi cái hít đất, mau." Long giáo luyện vừa thấy như thế mau liền có người đảo giống, bất quá cũng mới hai người, long giáo luyện nguyên bản nhớ tới mã cũng có năm người.

"Còn lại người đừng thất thần, một người mười." Long giáo luyện lại ra đề mục làm khó dễ đại gia.

Diệp Chấn đầu tiên làm khởi, không đến năm giây, mười hoàn thành, Diệp Chấn đứng lên. "Báo cáo giáo luyện, đã hoàn thành!"

"Ân, không tồi, ta xem trọng người, cố lên." Long giáo luyện trên mặt thế nhưng bài trừ khuôn mặt tươi cười, bất quá giáo luyện cười rộ lên cũng hoàn toàn không đẹp. Càng có rất nhiều kỳ quái.

Hai mươi giây sau, tất cả mọi người đều làm tốt. "Ân, không tồi, tổng thể thời gian còn cần tăng mạnh, kế tiếp, ta giống đại gia giới thiệu hai cái ngoại giáo học sinh, thể trạng không tồi, tới hoan nghênh, một cái là lâm giai, lâm giai nhưng lợi hại, thanh thiếu niên hít đất một trăm đại tái á quân, còn có một cái, vân thanh nhiên, thanh thiếu niên ba trăm hít đất quán quân!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: người chết đảo [nhị]

Long giáo luyện giới thiệu xong lâm giai cùng vân thanh nhiên lúc sau, ánh mắt chuyển hướng Diệp Chấn, hướng Diệp Chấn vươn tay, tuy rằng đôi tay kia thực thô ráp, nhưng là phi thường hữu lực. "Ngươi hảo, vừa mới xem ngươi làm mười hít đất thể nhưng chỉ dùng năm giây, ta rất hiểu kì, ngươi niên cấp nhẹ nhàng, thể nhưng có thể cùng ta hai vị ngoại giáo đồ đệ giống nhau, thể năng thực hảo, bất quá, muốn hay không cùng bọn họ nhiều lần?"

Diệp Chấn không nghĩ cự tuyệt, nhưng là lại không nghĩ ra chân thật lực, "Hảo đi, bất quá, đừng làm cho ta xấu mặt a."

Long giáo luyện lớn tiếng cười, "Ha ha, bất quá, ngươi nhân tài như vậy, ta đồ đệ đều không nhất định có thể thắng ngươi đâu. So cái gì? Ngươi tuyên."

Diệp Chấn nghĩ nghĩ, vẫn là tuyên chính mình nhất sẽ cơ sở công, kia đương nhiên là hít đất, "Ta tuyên hít đất thi đấu, không có nhiều ít cái, ai trước ngã xuống, ai thua."

Long giáo luyện trong lòng chấn động, chẳng lẽ hắn không nghe rõ chính mình hai vị đồ đệ đều là hít đất cao thủ sao? "Ha ha, tiểu tử, có dũng khí, vậy ngươi chính mình tuyên một cái đi." Long giáo luyện hai vị đồ đệ đều là trải qua long giáo thụ tự mình huấn luyện một tháng, long giáo thụ tự nhiên tương đương có tin tưởng.

Diệp Chấn nhìn nhìn lâm giai cùng vân thanh nhiên, cuối cùng đem ánh mắt định ở vân thanh nhiên nơi này, "Liên hân!" Chỉ cần này ba chữ, lại làm chung quanh đồng học chấn động, vân thanh nhiên chính là thanh thiếu niên thi đấu ba trăm cái quán quân, hân Diệp Chấn là cái gì? Cũng chưa từng nghe qua rất mạnh a.

"Hảo, bắt đầu đi." Long giáo luyện nói, "Chậm đã, ta cũng không tin tưởng hân sẽ thắng, ta làm hân mười giây." Vân thanh nhiên nói, thực rõ ràng hân cho rằng Diệp Chấn là cái phổ phổ thông thông người, vừa mới kia mười cũng khẳng định hao phí hân không ít thể lực.

"Ha ha, tự cao tự đại, ngươi nhất định sẽ thua!" Diệp Chấn lạnh nhạt nói một tiếng, bắt đầu làm khởi hít đất, giáo luyện ở bên cạnh đếm, "Một, nhị, tam, bốn, năm... Hai mươi hai." Ngán ngần mười giây, Diệp Chấn thể nhưng làm hai mươi hai cái hít đất, nguyên bản bình tĩnh vân thanh nhiên sắc mặt rốt cuộc bắt đầu có điểm khó coi, nhưng là nhanh chóng khôi phục, cũng bắt đầu làm.

"Cố lên! Diệp Chấn cố lên! Diệp Chấn cố lên!" Từng đợt cổ vũ tiếng vang lên, phi thường có tiết tấu cảm, ngán ngần hai phút, Diệp Chấn máy đếm liên đến đạt một trăm, mà vân thanh nhiên mới tám mươi bảy, bất quá vân thanh nhiên hiển nhiên càng thuần thực cùng mau một ít, nhưng là, vân thanh nhiên thực mau liền thể lực chống đỡ hết nổi, dần dần chậm lại, năm phút đồng hồ sau, máy đếm đã là ba trăm năm mươi một so ba trăm hai mươi sáu.

Diệp Chấn tốc độ vẫn luôn bảo trì nhất trí, mà vân thanh nhiên đã mồ hôi đầy đầu, nhưng là tượng tượng đến ngã xuống chính là cười nhạo, vẫn là nhanh chóng.

Bảy phần chung sau, vân thanh nhiên rốt cuộc kiên trì không được, đổ xuống dưới, lúc này vân thanh nhiên máy đếm biểu hiện chính là bốn trăm 58. Mà Diệp Chấn nhưng vẫn làm, máy đếm biểu hiện đã năm trăm chính! Vân thanh nhiên say, này đặc sao vẫn là người sao?

Long giáo luyện xem chính mình học viên ngã xuống thua, không có không thoải mái, mà là phi thường cao hứng, đi hướng trước đem Diệp Chấn nâng dậy tới, "Tiểu tử, không tồi, ta tỉ mỉ bồi dưỡng đồ đệ gần nhất đã bị ngươi đánh bại, ta xem trọng ngươi, nếu không ngươi làm ta đồ đệ đi?"

"Ân, ta sẽ hảo hảo suy xét." Diệp Chấn lại không muốn làm long giáo luyện sư phó, bởi vì long giáo luyện là cái phạm nhân, không có tu vi, tuy rằng là cái đặc cảnh, nhưng là đối võ giả không có gì uy hiếp, đối người tu tiên càng không có gì tác dụng.

"Ha ha, Diệp Chấn đồng học biểu hiện phi thường hảo, không nghĩ tới, đây mới là một vị không có tiếng tăm gì đại thần, tới, hôm nay huấn luyện ngươi liền miễn, toàn bộ hành trình xem liền hảo." Nói, long giáo luyện gọi người đem Diệp Chấn trên người ba lô đỡ xuống.

"Không, ta tới nơi này chính là vì khiêu chiến tự mình, khiêu chiến cực hạn, ta cũng tương gia nhập hôm nay huấn luyện." Diệp Chấn trịnh trọng trả lời.

"Hảo, hảo tiểu tử, ngươi xem ta này hai cái đồ đệ, mới có điểm xuất sắc, liền kiêu ngạo, không giống ngươi, như thể lợi hại còn muốn kiên trì vận động." Nói xong, long giáo luyện chuyển hướng lâm giai cùng vân thanh nhiên, "Hôm nay, các ngươi liền cùng nhau huấn luyện, liên tính ta cho các ngươi trừng phạt."

Lâm giai hướng long giáo luyện gật đầu, rõ ràng là đồng ý, nhưng là vân thanh nhiên sắc mặt liền phi thường không tốt.

"Hảo, hiện tại đại gia chuẩn bị, mang theo ta vị đại gia thiết kế ba lô, lại đến sấm quan ta thiết kế trạm kiểm soát." Nói xong, long giáo thụ mang theo đại gia đi đến một cái gần hai ngàn mét vuông huấn luyện căn cứ, huấn luyện căn cứ bên có một gian hai trăm bình phương phòng chỉ huy, "Tới, mọi người xem, theo chúng ta đặc cảnh điều tra, chúng ta với thượng hai tháng mới phát hiện cái này tiểu đảo, cảm thấy dùng để huấn luyện không tồi, nhưng là, phát hiện cái này trên đảo không chỉ có có hung mãnh lão hổ cùng sư tử, thể nhưng còn có một ít hệ thống một thước đến hai mét độc bò cạp, đặc biệt kỳ quái, tựa như có đầu óc giống nhau, chúng ta công kích hân còn sẽ phản kích, cho nên, này hai tháng, chúng ta chiếm lĩnh địa bàn liền vừa mới như vậy điểm, bên ngoài đều là nguy cơ, nhưng là, chúng ta tới nơi này huấn luyện bảy ngày, ba ngày bình thường huấn luyện, còn thừa bốn ngày, chúng ta sẽ đem các ngươi chia làm bốn người một tổ, ẩn học viện ký túc xá phân, đem các ngươi đầu nhập đến chưa thăm dò địa phương, kịch chúng ta thông kê, nơi nào một thước độc hiết liền có ba trăm chỉ trở lên, hai mét làm lơ chỉ tả hữu, ba mét độc hiết vương cũng có hai chỉ, bất quá chúng ta có mấy bay trực thăng cứu viện, nếu các ngươi cảm thấy không được, liền ẩn chính mình trước ngực cái nút, nhưng là, chúng ta lần này là tồn tại xuống dưới, cho nên có thể cho nhau công kích, ẩn hạ đối phương cái nút, đối phương cũng có thể đảo thái, ngươi có thể đạt được hân lương thực cùng nguồn nước cùng chủ thù."

"Hảo, đây cũng là mấy ngày sau, hiện tại, các ngươi nhìn phía phía trước, ta tại đây hai ngàn mét vuông thiết trí thật nhiều cơ quan, bản nhân tự mình thử qua, ba phút cũng là không có vấn đề, cho nên, chậm quá năm phút đồng hồ, trực tiếp đào thái!" Nói xong, long giáo luyện chỉ chỉ bên ngoài, đại gia nháy mắt đã hiểu, bắt đầu sấm quan.

Ba phút sau, Diệp Chấn đầu tiên thông quan, kế giây khí biểu hiện, "Tích, đệ nhất danh, Diệp Chấn, ba phút chính."

Ngay sau đó chính là vân thanh nhiên, ba phần mười một giây, đệ tam là lâm giai, ba phần mười ba giây, giữa hai bên chỉ kém hai giây. Đệ tứ danh chính là Phươg Thước, ba phần mười bảy giây.

Bốn phần bốn mươi một giây, toàn bộ người đều thông qua, bất quá long giáo luyện thiết trí trạm kiểm soát kỳ thật không khó, càng nhiều khảo thể lực, mà không phải trí nhớ.

"Thực hảo, không ra ta sở liệu, Diệp Chấn quả nhiên lại là đệ nhất, nhân tài, còn tuổi nhỏ, thật không biết nên như thế nào khen ngợi." Long giáo thụ vươn tay vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai.

"Cám ơn giáo luyện khẳng định, ngày sau nhất định tiếp tục nỗ lực, sớm ngày vì tổ quốc làm vẻ vang!" Diệp Chấn nói, tuy rằng những lời này rất giống kiểu ngao người ta nói, nhưng là, ra ở Diệp Chấn ngoài miệng, lại phi thường có tin tưởng.

"Ân, không tồi, tin tưởng người có một ngày nhất định sẽ đem Trung Quốc phát dương quang đại!" Long giáo luyện tuy rằng đọc sách không nhiều lắm, nhưng khen khen người vẫn là sẽ.

Bởi vì long giáo luyện đối Diệp Chấn yêu thích có thêm, cho nên các bạn học đều cũng đều phi thường nhẹ nhàng, chính là đối vân thanh nhiên hảo cảm không tốt mà thôi.

"Ân, đại gia biểu hiện không tồi, bất quá, đừng tưởng rằng liền như thế đơn giản, còn có mặt khác trạm kiểm soát." Long giáo luyện nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: người chết đảo [tam]

Bốn phần bốn mươi một giây, toàn bộ người đều thông qua, bất quá long giáo luyện thiết trí trạm kiểm soát kỳ thật không khó, càng nhiều khảo thể lực, mà không phải trí nhớ.

"Thực hảo, không ra ta sở liệu, Diệp Chấn quả nhiên lại là đệ nhất, nhân tài, còn tuổi nhỏ, thật không biết nên như thế nào khen ngợi." Long giáo thụ vươn tay vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai.

"Cám ơn giáo luyện khẳng định, ngày sau nhất định tiếp tục nỗ lực, sớm ngày vì tổ quốc làm vẻ vang!" Diệp Chấn nói, tuy rằng những lời này rất giống kiểu ngao người ta nói, nhưng là, ra ở Diệp Chấn ngoài miệng, lại phi thường có tin tưởng.

"Ân, không tồi, tin tưởng người có một ngày nhất định sẽ đem Trung Quốc phát dương quang đại!" Long giáo luyện tuy rằng đọc sách không nhiều lắm, nhưng khen khen người vẫn là sẽ.

Bởi vì long giáo luyện đối Diệp Chấn yêu thích có thêm, cho nên các bạn học đều cũng đều phi thường nhẹ nhàng, chính là đối vân thanh nhiên hảo cảm không tốt mà thôi.

"Ân, đại gia biểu hiện không tồi, bất quá, đừng tưởng rằng liền như thế đơn giản, còn có mặt khác trạm kiểm soát." Long giáo luyện nói.

"Tối, đại gia cùng ta tới, hôm nay, ta liền thiết trí một cái trạm kiểm soát, các người thông qua, hơn nữa tổng thể thời gian đều cũng không tệ lắm, nhất muốn khen ngợi chính là Diệp Chấn đồng học, gần nhất liền đạt được đệ nhất danh, mấy năm nay vẫn là không có. Kế tiếp, ta không nói nhiều, phía dưới ta đem vì các tiểu đội phân phối một vị giáo luyện, còn có các tiểu đội có một vị đội trưởng, đệ nhất đội, chính là Diệp Chấn đồng học làm đội trưởng, đệ nhị đội là vân thanh nhiên, đệ tam đội là lâm giai, đệ tứ đội chính là Phươg Thước... Đệ thập lục đội đội trưởng....." Long giáo luyện nói.

Diệp Chấn trong lòng một chính buồn, không phải án học viện ký túc xá phân sao? Phươg Thước như thế nào lại thành đệ tứ đội đội trưởng đâu? Diệp Chấn vừa định hỏi cái rõ ràng, long giáo luyện trước nói. "Đúng rồi, phía trước ta xem Diệp Chấn đội ngũ đâu có hai vị thể năng phi thường không tồi, nhưng là quá cường đối mặt khác đội ngũ đâu cũng là không công bằng, cho nên, ta đem Phươg Thước phân phối đến đệ tứ đội, đem đệ tứ đội trần thực phân phối đến đệ nhất đội. Nếu có không đồng ý, báo danh lên tiếng." Nói xong, long giáo luyện nhìn nhìn Diệp Chấn, mặt khác đồng học rõ ràng không có ý kiến, liền xem Diệp Chấn có hay không ý kiến.

"Báo danh, ta đồng ý giáo luyện phân phối." Diệp Chấn thấy long giáo luyện xem chính mình, biết là muốn hỏi một chút chính mình ý kiến, nhưng là long giáo luyện lời nói đã nói, nói không đồng ý quá đánh long giáo luyện mặt.

"Hào, không có người có ý kiến, chúng ta đây hiện tại bắt đầu từ các đội ngũ đội trưởng cả đội, rồi mới chờ đợi giáo luyện mang đi huấn luyện." Long giáo luyện nói xong, vỗ vỗ tay, tám giáo luyện ra tới,

Không phải mười sáu đội, mỗi đội bốn người, chính là toàn bộ có 64 người, nhưng là chỉ tới tám giáo luyện, Diệp Chấn vừa thấy liền biết sẽ có vòng đào thải.

"Bất quá, nếu các người gần nhất không có trải qua đào thải, cho rằng muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, vậy mười phần sai. Hôm nay, có cái thi đấu, hai đội hai đội thi đấu, cuối cùng dư lại tám đội, ở ngày mốt tồn tại tại có thể đạt được song phân đồ ăn cùng thủy." Long giáo luyện giải thích nói.

"Bất quá đừng có gấp, trước từ các đội chính mình huấn luyện, ba cái giờ sau này, chúng ta chính thức bắt đầu thi đấu, thi đấu quy tắc không chừng, không thể sử dụng vũ khí, liền dùng chân cùng chân. Mỗi đội ra hai người, chỉ cần đem đối thủ đánh ngã năm giây không thể bò lên trên tới liền tính thành công." Nói xong, long giáo luyện ý bảo đại gia có thể giải tán. Đột nhiên, một cái quân nhân thở hổn hển chạy tới, long giáo luyện xem thế không đúng, "Đại gia đi trước huấn luyện." Vội vàng đem đại gia tổng cổ đi ra ngoài.

"Long Đại, đặc thù tình huống, chúng ta bên ngoài thăm dò thời điểm phát hiện to lớn độc huyết, hình thể có ba mét! Càng quan trọng là, hần thể nhưng không sợ chúng ta viên đạn! Cho nên ta đã nói cho thượng cấp, thượng cấp nói cho chúng ta biết, cần thiết tiêu diệt chúng nó, thật sự không được, cũng không thể làm cho bọn họ nguy hại đến học sinh." Vị kia quân nhân nói, càng nói thanh âm càng nhỏ, rõ ràng là từ người chết quan nội chạy ra tới. Long giáo luyện nhíu mày, "Àn, tình thế có chút nghiêm trọng, người chờ, ta thông cáo một chút học sinh." Long giáo luyện nhanh chóng đi đến quảng bá thất.

"Các vị học sinh thỉnh chú ý, hôm nay ngày mai sở hữu huấn luyện toàn bộ chậm lại, ngày mốt sinh tồn trò chơi tiếp tục. Trước đó nói cho đại gia, chúng ta phát hiện gần nhất phụ cận độc huyết ngo ngoe rục rịch, nhưng là, cho nên mấy ngày nay ta sẽ ở các đội phân phối một vị giáo luyện, đi theo giáo luyện huấn luyện, còn có, quan trọng nhất chính là, không có giáo luyện đồng ý, mọi người không chuẩn rồi đi quy định phạm vi. Thông tri kết thúc, còn có, đệ nhất đội đội trưởng Diệp Chấn, thỉnh đến phòng chỉ huy một chuyến." Long giáo luyện thông qua quảng bá, đem tin tức nói cho đại gia.

Diệp Chấn nghe được tin tức, trong lòng huyết sôi trào lên, xem ra, nơi này độc huyết khả năng đều là tu luyện thay đổi.

Trên thế giới này, có một ít đặc thù động vật, tên là thần thú, thần thú là trải qua tu luyện mà thành, phân vừa đến thập cấp, cấp bậc càng cao, năng lực càng cường, nhưng là, lấy Diệp Chấn Luyện Hư lực phẩm, liền một bậc thần thú đều đánh không lại.

Diệp Chấn một bên tường một bên chạy hướng phòng chỉ huy, tới rồi phòng chỉ huy cửa, "A, đau quá, báo danh, đệ nhất đội đội trưởng Diệp Chấn báo danh." Diệp Chấn đi xuất thần, quên phía trước có cái cầu thang, toàn bộ thân thể ngã xuống đi.

"Ha ha, không có việc gì đi, tường cái gì đâu? Như thế nhập thần, tới, lại đây." Nói xong, long giáo luyện đem Diệp Chấn đưa tới phòng chỉ huy mặt sau, không biết từ nơi nào phát ra tích một tiếng, phòng chỉ huy mặt sau một cái cửa mở. "Diệp Chấn đồng học, theo ta hiểu biết, người hần là võ giả, đúng không? Bất quá, ta rất hiếu kì, người tuổi còn trẻ, thế nhưng tu vi lại làm ta nhìn không thấu."

Diệp Chấn nhìn đến mở ra môn, nhưng là nghe được long giáo luyện nói sau, biết long giáo luyện tất nhiên cũng là một vị võ giả. "Đúng vậy, bất quá ta cũng nhìn không ra long giáo luyện ngài tu vi a."

"Ha, khiêm tốn, ta cũng mới Trúc Cơ lực phẩm, nhưng là đã tu luyện mười năm, bất quá, ta lần này tìm người tới, cũng liền đi thẳng vào vấn đề. Ta bộ đội phát hiện này phụ cận thế nhưng có độc huyết vương, ta cảm thấy bọn họ hẳn là trung đẳng thú, bất quá phẩm cấp hẳn là không thua kém một bậc, tường bốn năm trước, ta mới Trúc Cơ nhị phẩm, ngẫu nhiên gian, ta ở một mảnh rừng rậm đánh chết một con phẩm cấp một bậc bình thường thú, nhưng là ta lại thiếu chút nữa điem liền đem chính mình tánh mạng đến gần, bốn cuối năm, chúng ta gặp trung đẳng thú, nhưng là lần này là thần thú, có phần vì bình thường thú, trung đẳng thú, cao cấp thú, thần thú, thánh thú. Năm cái cấp bậc, mỗi cái cấp bậc mười phẩm cấp. Trung đẳng thú một bậc cùng bình thường thú một bậc là không giống nhau, trung đẳng thú đã có thể không sợ viên đạn, bất quá ta phát hiện, độc huyết nhóm vẫn là không có muốn thương tổn chúng ta, nhưng là, có chúng nó một ngày, chúng ta tánh mạng liền phải lo lắng một ngày, cho nên

"Cho nên ta tính toán ở ngày mốt sinh tồn trong trò chơi, đem các người thả xuống, khảo nghiệm các người chỉ gian sinh từ thời điểm có thể hay không vì chính mình bằng hữu trả giá sinh mệnh, bất quá, ta sẽ không cho các người thật sự bị thương, người có đang nghe sao?" Long giáo luyện một hơi nói thật lâu, nhưng là nhìn đến Diệp Chấn không phản ứng.

"Long giáo luyện, ta đã hiểu ngài ý tứ, bất quá ngài mang ta tới nơi này làm cái gì đâu?" Diệp Chấn thấy long giáo luyện mang chính mình đi vào phòng chỉ huy mặt sau, nhưng là nơi này tựa hồ không đối ngoại mở ra.

"Ha ha, nơi này đâu là ta chứa đựng đã lâu phòng nghiên cứu, ta ở chỗ này phát hiện, cái này đảo trung tâm, thế nhưng có phiến núi lửa! Hơn nữa trung gian tầng dưới chút độ ẩm thế nhưng đạt tới năm ngàn độ, ta nghiên cứu thần thú cũng không ngăn, này hẳn là một vị cao cấp thú, khả năng mười năm trước nơi này hai vị bá chủ là độc huyết cùng hỏa thú, nhưng là độc huyết thắng lợi, hỏa thú lọt vào đuôi tận giết tuyệt, chỉ để lại tuổi già hỏa thú vương, tới, cái này mặc kệ chuyện của chúng ta, người xem, đây là ta ở thăm dò địa hình thời điểm phát hiện." Nói xong, long giáo luyện từ trên bàn lấy ra một cái cái chai, ngã vào Diệp Chấn trong tay.

Di, này không phải tinh tu hoàn sao? Bất quá Diệp Chấn nhìn kỹ, cái này viên so tinh tu hoàn lớn một vòng, liền ở Diệp Chấn khó hiểu khi, long giáo luyện nói.

"Ta ngay từ đầu cũng là không hiểu, bất quá ta tường, đã ta công lực, liền tính là độc dược, ta cũng có thể bức ra độc tới, nhưng là nói không chừng là gia tăng công lực đâu? Cho nên, ta liền làm gương tốt, đem hai viên trung một viên dùng, phát hiện chính mình công lực thế nhưng trưởng hai phẩm, tới rồi Trúc Cơ lực phẩm. Nhưng là ta phát hiện cái này dược vật một người cả đời lại chỉ có thể dùng một viên, cho nên, dư lại cho người đem." Nói xong, long giáo luyện ý bảo Diệp Chấn có thể ăn vào.

Diệp Chấn cũng không có hoài nghi, một ngụm ăn đi xuống, nhai hai hạ, nuốt đi xuống. Chỉ chốc lát, Diệp Chấn thân thể rõ ràng có biến hóa, "một tắc, ba tắc, năm tắc, tám tắc, nhất phẩm, nhất phẩm ba tắc, nhất phẩm sáu tắc, nhất phẩm chín tắc, nhị phẩm một tắc..... Cuối cùng tới rồi tam phẩm một tắc mới dừng lại."

Diệp Chấn nhỏ giọng nói thầm, lại bị long giáo luyện nghe được, "ha ha, hảo tiểu tử, thể nhưng nhiều tam phẩm một tắc!"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: người chết đảo [bốn]

Di, này không phải tinh tu hoàn sao? Bất quá Diệp Chấn nhìn kỹ, cái này viên so tinh tu hoàn lớn một vòng, liền ở Diệp Chấn khó hiểu khi, long giáo luyện nói.

"Ta ngay từ đầu cũng là không hiểu, bất quá ta tưởng, đã ta công lực, liền tính là độc dược, ta cũng có thể bức ra độc tới, nhưng là nói không chừng là giả tăng công lực đâu? Cho nên, ta liền làm gương tốt, đem hai viên trung một viên dùng, phát hiện chính mình công lực thể nhưng trưởng hai phẩm, tới rồi Trúc Cơ lục phẩm. Nhưng là ta phát hiện cái này dược vật một người cả đời lại chỉ có thể dùng một viên, cho nên, dư lại cho người đem." Nói xong, long giáo luyện ý bảo Diệp Chấn có thể ăn vào.

Diệp Chấn cũng không có hoài nghi, một ngụm ăn đi xuống, nhai hai hạ, nuốt đi xuống. Chỉ chốc lát, Diệp Chấn thân thể rõ ràng có biến hóa, "Một tắc, ba tắc, năm tắc, tám tắc, nhất phẩm, nhất phẩm ba tắc, nhất phẩm sáu tắc, nhất phẩm chín tắc, nhị phẩm một tắc..... Cuối cùng tới rồi tam phẩm một tắc mới dừng lại."

Diệp Chấn nhỏ giọng nói thầm, lại bị long giáo luyện nghe được, "Ha ha, hảo tiểu tử, thể nhưng nhiều tam phẩm một tắc!"

"Ha ha, hảo tiểu tử, thể nhưng nhiều tam phẩm một tắc, so với ta còn nhiều, bất quá, càng sau càng ít, chẳng lẽ, người phẩm cấp so với ta thấp?" Long giáo luyện vốn dĩ cho rằng có Diệp Chấn cái này so với chính mình còn cường người ở, không cần sợ hãi độc chết.

"Xin lỗi a, long giáo luyện, kỳ thật ta nguyên bản mới lục phẩm, vừa mới hấp thu cái kia viên, mới đến cửu phẩm một tắc, hiện tại cảm giác cả người chân khí. Thực thoải mái."

"Như thế nào khả năng? Người phẩm cấp so với ta thấp, mà ta lại nhìn không ra người tu vi, như thế nào sẽ như vậy?" Long giáo luyện sắc mặt dần dần không tốt.

"Là ta có một vị sư phó, kêu sẽ ta có thể chống đỡ đối thủ dò xét." Diệp Chấn giải thích nói.

Long giáo luyện mới nhẹ nhàng thở ra, "Ha ha, ta nguyên bản còn tưởng rằng là ta già rồi đâu, đúng rồi, sư phó của người hẳn là rất mạnh, không biết có thể hay không mang ta thấy thấy?"

Diệp Chấn nào biết đâu rằng thánh tôn ở nơi nào, chỉ biết là thánh tôn phỏng chừng còn ở ngọc bội. "Long giáo luyện, sư phó của ta bởi vì một lần ngẫu nhiên, bị phong ấn tại ta trước ngực ngọc bội, yêu cầu Trúc Cơ nhất phẩm mới có thể ném thử coi bỏ, không biết long giáo luyện có thể hay không giúp giúp ta?"

"Ân, có thể, bất quá, ta cũng không thể cam đoan ta nhất định có thể thành công." Nói xong, long giáo luyện tay cầm Diệp Chấn tháo xuống ngọc bội, một cái tay khác hướng bên trong tiềm vào nội lực, ngọc bội chậm rãi lên cao, đột nhiên, kia cỗ nội lực lại không có, ngọc bội từ không trung rớt xuống dưới, còn hảo Diệp Chấn nhanh tay, tiếp được.

"Long giáo luyện, không có việc gì đi?" Diệp Chấn vội vàng hỏi.

"Ta ném thử qua, vô dụng, cần thiết chính người tới, mới có thể, ngạch, thực xin lỗi a, ta cũng trợ giúp không được người." Long giáo luyện gãi gãi đầu.

"Ân, không có việc gì, người có thể giúp ta thử xem là đủ rồi." Diệp Chấn tạ nói. "Long giáo luyện, người còn có việc sao? Không có việc gì nói ta đi trước."

"Ân, không sai biệt lắm, người cũng có thể cùng đại gia đi học tập đáp lều trại."

Diệp Chấn đi ra phòng chỉ huy, vừa đi một bên tưởng, "Uy, Diệp Chấn, người rốt cuộc tới, tới giúp giúp ta, này lều trại thật khó a." Diệp Chấn còn chưa

đi đến nghỉ ngơi địa phương, liền nghe được Trịnh Bân oán giận. Diệp Chấn nhìn nhìn, mới tới trần thụ lại là phi thường nghiêm túc ở làm chính mình sống.

Diệp Chấn trực tiếp làm lơ rớt Trịnh Bân, "Hải, ta kêu Diệp Chấn, người hảo." Đi hướng trần thụ, vươn tay tới.

Trần thụ thấy Diệp Chấn cùng chính mình chào hỏi, vội vàng vươn tay. Trần thụ cánh tay rất có lực, vừa thấy chính là thường xuyên rèn luyện. "Diệp đội trưởng, ta rất bội phục người, không nghĩ tới, người thế nhưng so với ta lợi hại như vậy nhiều, ta còn như vậy kiêu ngạo."

"Ha ha, không có việc gì, đều yêu cầu cùng nhau nỗ lực, ngày một sinh tồn trò chơi chúng ta mới muốn đoàn kết, các người nói đúng không?" Nói xong, Diệp Chấn nhìn phía Trịnh Bân cùng Lý hảo.

"Là, là, đội trưởng nói cái gì đều là." Trịnh Bân cười nhạo nói.

"Diệp đội trưởng, cái loại này người chúng ta không cần để ý đến hần, hừ, lớn lên như vậy béo, làm điểm sự một lát liền mệt." Trần thụ triều Trịnh Bân nói, cũng mặc kệ Trịnh Bân mặt mũi.

Trịnh Bân nghe trần thụ đang nói chính mình nói vậy, từ đi lên, "Uy, đại cái, người biết ta cùng Diệp Chấn hữu nghị sao? Là người loại này mắng phụ có thể châm ngoi sao?"

Trần thụ nhìn đến Trịnh Bân nói như vậy chính mình, tức khắc phát hỏa lên, "Ta mắng phụ? Người chờ, xem ta không đánh người."

"Ai, ai, dừng. Động... Tay a!" Trịnh Bân xem trần thụ đi bước một đi hướng chính mình, trong tay nắm tay đã nắm chặt. Trịnh Bân dọa quần đều ướt đều.

"Ai, trần thụ, đừng gần nhất liền gây họa." Diệp Chấn xem hai người nói đến nói đi, nhưng là Diệp Chấn nhưng không nghĩ bọn họ gần nhất đã bị giáo luyện nhớ thượng thù.

Trịnh Bân vừa thấy, có Diệp Chấn chống lưng, "Ha ha, mắng phụ, ta đều nói đi, ta cùng Diệp Chấn chỉ gian quan hệ người căn bản châm ngoi không được."

Trần thụ nghe xong, hỏa mạo ba thước cao. "Hảo, hảo, lều trại cũng chưa đáp hảo, buổi tối ngủ cái gì a? Chạy nhanh." Cuối cùng vẫn là Diệp Chấn ra tới giải vây.

"Ha ha, ta ở một bên đều xem các người sảo đã lâu, nghe Long Đại nói người rất lợi hại, ta tưởng, Long Đại rất ít như thế nói, tưởng hần già rồi đâu, không nghĩ tới, người lực ảnh hưởng thật đúng là không thấp. Ân, ta là các người giáo luyện, ta họ Cao, các người kêu ta giáo dục cao đẳng luyện là được." Giáo dục cao đẳng luyện ở một bên nói, vừa nói vừa đi hướng Diệp Chấn bên này, thực hiển nhiên, hần là một vị trải qua quá vào sinh ra từ người.

"Giáo luyện hảo, ta là đệ nhất đội trưởng, ta kêu Diệp Chấn." Diệp Chấn triều giáo dục cao đẳng luyện giới thiệu chính mình.

"Ân, ta nghe Long Đại nói, không nghĩ tới, người thế nhưng đem Long Đại cực cực khổ khổ bồi dưỡng như vậy lâu đệ tử đánh bại, hần nhất định phi thường muốn nhận người làm đồ đệ đi? Người tính toán cự tuyệt sao?"

"Ân, long giáo luyện có nói, bất quá, ta còn là tính toán muốn chính mình xông ra một mảnh thiên địa, cho nên, vẫn là cho mời giáo luyện người dẫn ta chuyển cáo long giáo luyện.

"Hảo, không nói, mau đáp lều trại, đáp xong rồi chúng ta mới có thể đi ăn cơm, xem người vừa mới đi phòng chỉ huy, tất cả mọi người đều chậm trễ không ít, đừng đội cơ bản đều hảo, người xem, vân thanh nhiên đội đã hảo, lâm giai đội còn kém một chút."

Diệp Chấn biết chính mình ở không nhanh lên đáp lều trại. Cơm chiều đều không có.

Bất quá Diệp Chấn tới, năm người đồng tâm hiệp lực, chỉ dùng mười lăm phút liền đáp hảo, đại gia đem ba lô đặt ở lều trại, liền đi đến nhà ăn.

Nhà ăn thực hiển nhiên là lâm thời dựng, tuy rằng vẻ ngoài đơn sơ, nhưng là bận việc một ngày các bạn học, nơi nào quản những cái đó? Bọn họ chỉ hy vọng ăn đồ vật có thể hảo một chút, còn hảo món ăn lại không ít, có chân gà, nướng dương chân, xào thịt heo, trứng gà, xào tía canh.....

"Oa, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi một chút." Nhìn thịt đồ ăn, Trịnh Bân chảy chảy nước miếng.

"Ha ha, ăn ít điểm. Ta còn là những lời này, bằng không quá mấy ngày, thật sự không được, ta cũng chỉ có thể từ bỏ người."

"Uy, ta đội trưởng thần thông quảng đại, ha ha, là sẽ không từ bỏ ta." Trịnh Bân nghĩ đến giữa trưa Diệp Chấn cùng vân thanh nhiên thi đấu thời điểm.

"Ăn đi, ăn đi, người ăn đến đi bất động, chúng ta thật sự đói, ăn người cũng hảo." Trần thụ kích thích mà nói.

"Người cái này mắng phụ, người sao lại ra tới loạn châm ngoi." Còn hảo Trịnh Bân cùng Diệp Chấn ngồi ở cùng nhau, nói xong câu đó Trịnh Bân cả người ôm lấy Diệp Chấn, "hần khả năng muốn đánh ta, cứu ta." Trịnh Bân ở Diệp Chấn bên tai nhỏ giọng nói.

"Được rồi, ăn một bữa cơm, làm như vậy, an tâm ăn, người ăn người, chúng ta sẽ không từ bỏ người, trần thụ, người cũng ăn người." Diệp Chấn cũng là

say, này hai tên gia hỏa trong chốc lát không cãi nhau sẽ chết sao?

Com nước xong sau, Diệp Chấn cùng ba người trở lại lều trại, giáo dục cao đẳng luyện liên hồi chính mình giáo luyện ký túc xá.

Bốn người tụ ở bên nhau, "ai, Diệp Chấn đồng học, người nói, Phương Thước hiện tại theo chúng ta không phải một đội, hấn có thể hay không tương chúng ta a?" Lý hào nhìn nhìn đối diện Phương Thước lều trại.

"Đúng rồi, đội trưởng, nếu là Phương Thước không dung nhập đại tập thể làm sao bây giờ?" Trịnh Bản cũng bắt đầu lo lắng.

"Sẽ không, Phương Thước tuy rằng không thường nói lời nói, nhưng là là cái lòng nhiệt tình, thường thường trợ giúp người khác, ta tin tưởng, hấn ở đối diện, sẽ thực tốt." Nói xong, Diệp Chấn nhìn nhìn lam lam không trung, nằm ở lều trại. Dần dần, bốn người đi vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: người chết đảo (năm)

Được rồi, ăn một bữa cơm, làm như vậy, an tâm ăn, người ăn người, chúng ta sẽ không từ bỏ người, trần thụ, người cũng ăn người." Diệp Chấn cũng là say, này hai tên gia hỏa trong chốc lát không cãi nhau sẽ chết sao?

Com nước xong sau, Diệp Chấn cùng ba người trở lại lều trại, giáo dục cao đẳng luyện liên hồi chính mình giáo luyện ký túc xá.

Bốn người tụ ở bên nhau, "Ai, Diệp Chấn đồng học, người nói, Phương Thước hiện tại theo chúng ta không phải một đội, hấn có thể hay không tương chúng ta a?" Lý hào nhìn nhìn đối diện Phương Thước lều trại.

"Đúng rồi, đội trưởng, nếu là Phương Thước không dung nhập đại tập thể làm sao bây giờ?" Trịnh Bản cũng bắt đầu lo lắng.

"Sẽ không, Phương Thước tuy rằng không thường nói lời nói, nhưng là là cái lòng nhiệt tình, thường thường trợ giúp người khác, ta tin tưởng, hấn ở đối diện, sẽ thực tốt." Nói xong, Diệp Chấn nhìn nhìn lam lam không trung, nằm ở lều trại. Dần dần, bốn người đi vào giấc ngủ.

"Ai, cùng lão đại bọn họ ở ký túc xá nhật tử hảo hảo a, hiện tại ra tới, tuy rằng là đội trưởng, nhưng là nhưng vẫn bị đại gia bài xích. Bất quá, ta sợ nhất chính là ngày một sinh tồn trò chơi, cuối cùng, ta biết hay không cùng lão đại ở bên nhau quyết đấu? Có lẽ ta sẽ nhận thua, nhưng là, ta không thể ném ta đội viên mặt a." Phương Thước một người yên lặng nhìn không trung, vẫn luôn ngủ không được.

Cách thiên, Diệp Chấn tỉnh ngủ, đi ra ký túc xá, thiên cũng mới lượng, thái dương công công mới bắt đầu đánh răng, Diệp Chấn liền rời giường. "A, Phương Thước tiêu tử này, luôn là một người không có tiếng tăm gì huấn luyện, người khác cũng luôn là hâm mộ hấn, lại không biết, hấn trả giá mồ hôi." Diệp Chấn nghe được trước đấy trăm mét một cái bụi cỏ, liền biết là Phương Thước.

"Ha ha, Phương Thước, lại bị ta phát hiện, người vẫn là một người ở huấn luyện a?" Diệp Chấn một cái bước nhanh, trực tiếp đến Phương Thước sau lưng, Diệp Chấn tới Luyện Hư cứu phẩm một tác thời điểm, bước nhanh một giây đã có thể gần hai trăm mét.

"Oa, lão đại, lợi hại a, liền ngày hôm qua một ngày, người thể nhưng đều so với ta lợi hại, xuất hiện thần không biết quỷ không hay a." Phương Thước thấy Diệp Chấn ở chính mình sau lưng, nguyên bản tưởng người khác, còn muốn ra tay đánh vụng. Bất quá, Phương Thước rõ ràng đã khuya ngủ hoặc là không ngủ hảo, một vòng lớn quãng thâm mất. Hiện pháp lệ không tinh thần.

"Ân, mấy ngày nay một huấn luyện, đột phá đến Luyện Hư cứu phẩm." Diệp Chấn cười nói, đối mặt chính mình tiểu đệ, kiêu ngạo một chút cũng không có việc gì.

"A? Lão đại, ta hôm nay buổi sáng cùng nhau tới, luyện luyện phát hiện ta Luyện Hư tám phẩm, không nghĩ tới, người thể nhưng so với ta lợi hại." Phương Thước nói, trên mặt lộ ra hâm mộ ánh mắt.

"Ân, bất quá, không bằng chúng ta tới thi viết một chút đi, phía trước các người gia tộc di truyền thiên mạng tam tinh trận kỳ thật đối ta thương tổn rất lớn, ta chạy ra yêu cầu rất nhiều chân khí." Diệp Chấn kỳ thật đối lần trước Phương Thước sử dụng thiên mạng tam tinh trận vẫn luôn đều phi thường không hiểu, vì cái gì có thể phân thân thành ba cái đầu?

"Ân, cảm ơn lão đại, ta đây liền ra chiêu. Thiên mạng tam tinh trận!" Nói xong, Phương Thước hóa thân thành ba cái, tam phương diện nhắm phía Diệp Chấn, đồng thời sử dụng liệt thiên quyền, Phương Thước trên tay lại xuất hiện một đoàn đoàn ngọn lửa.

Diệp Chấn tả lóe hữu lóe, nhưng là không có biện pháp, một không địch tam, cuối cùng vẫn là bị thua, dần dần, Phương Thước chiếm lĩnh thượng phong, một quyền xuống dưới, Diệp Chấn thối lui ba mét, trên người quần áo đã bị thiêu hủy.

"Không tồi, không tồi, người trẻ tuổi, nguyên lai người cũng là võ giả a." Không biết từ nơi nào toát ra tới long giáo luyện, cười hi hi nói.

"Long giáo luyện, đây là bằng hữu của ta, cũng là đệ tử đội đội trưởng Phương Thước. Chúng ta vừa mới ở luận bàn, nếu không phải ngài tới, phỏng chừng ta đều phải chết đều." Diệp Chấn hướng long giáo luyện giới thiệu Phương Thước.

"Long giáo luyện, ngài hảo, khiêm tốn, là Diệp Chấn vẫn luôn làm ta, lấy hấn chân chính thực lực, ta căn bản không phải đối thủ của hấn." Phương Thước cũng biết, kỳ thật Diệp Chấn căn bản vô dụng chân thật lực. Chính mình khổ luyện vài thiên, chính là vì siêu việt Diệp Chấn, tuy rằng hấn là chính mình đại ca, nhưng là, Phương Thước cũng không hy vọng chính mình so lão đại nhược, rồi mới bị lão đại vứt bỏ.

"Ha ha, không có việc gì, hai vị người trẻ tuổi, đều là tổ quốc lương đồng. Cố lên, một cái là đã cứu phẩm một tấc, một cái cũng đã tám phẩm ba tấc, đều không tồi. Đứng rồi, ăn cơm sáng liền nhanh, đi thôi, nói cho các người, hôm nay ta thiết trí một đạo trạm kiểm soát." Long giáo luyện nói xong, vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai.

Buổi sáng nhà ăn, vẫn là người rất nhiều, tề đều tề không vào.

"Tới, tới, đại gia làm quá một chút a, làm Diệp Chấn đồng học tới trước một chút." Long giáo luyện biết chen ngang không tốt, nhưng là không có biện pháp, đợi lát nữa huấn luyện, nếu Diệp Chấn không ăn no, không có đi đâu, kia làm sao bây giờ?

"Không cần, giáo luyện, ta từ từ xếp hàng liền có thể, ngài đi trước ăn đi." Diệp Chấn vẫn là cự tuyệt.

Huấn luyện bữa sáng nói tốt cũng không phải đặc biệt hảo, kém cũng không phải đặc biệt kém. Một chén cháo trắng, một cái mìn thầu, thêm một cái thực trứng gà.

"Ha ha, tối hôm qua ta lại làm mộng đẹp lạ, mơ thấy ta tình nhân trong mộng Giang Ninh Ninh làm ta làm hấn bạn trai, oa ha ha." Mới vừa ngồi xuống, Trịnh Bân liền oa oa kêu to.

"Hừ, kia cũng chỉ là nằm mơ, đã kích người một chút, mộng là sẽ không trở thành sự thật." Trần thụ thật sự nhìn không được, này tiểu mập mập, cả ngày ăn uống, còn sẽ làm cái gì?

"Hừ, lười lý người lạ, điệp đội trưởng tối hôm qua nói cho ta, người loại người này a, không cần cùng người nói chuyện tốt nhất." Trịnh Bân biết trần thụ nhất tin tưởng chính là Diệp Chấn.

"Diệp đội trưởng, ta tin tưởng người, người sẽ không nói như vậy ta đi?" Tuy rằng trần thụ tin tưởng Diệp Chấn sẽ không, nhưng là, vẫn là hỏi một chút tương đối hảo.

"Ta không phải loại người như vậy, Trịnh Bân, người cũng đừng nói vậy." Diệp Chấn bắt đắc dĩ, vẫn là đành phải ra tới giải vây, tốt nhất vào ngày mai sinh tồn trò chơi không cần vẫn luôn sảo liên hảo.

Đại gia vẫn là vội vội vàng vàng ăn xong, quân huấn là có quy tắc, ăn cơm không thể vượt qua mười phút. Đại gia cơm nước xong, vội vàng đi tập hợp.

"Hải, đại gia hảo, ta là đại gia long giáo luyện, lại là tốt đẹp một ngày, hôm nay, ta lại thiết kế trạm kiểm soát, đối thể lực người tốt, tự nhiên là chuyện tốt, nhưng là, đối thể lực không người tốt, đó chính là chuyện xấu, hôm nay chúng ta đại gia muốn so chính là hai trăm hít đất thi đấu, chỉ cần là đếm ngược, đêm nay liền không cơm ăn." Long giáo luyện vừa ra tràng liền phóng tàn nhả lời nói.

"Gi? Hít đất, ta nhưng không nghĩ chơi a." Trịnh Bân biết, chính mình chỉ cần tham gia, đó chính là đếm ngược không đến giảng. "Báo cáo, long giáo luyện, ta có thể không tham gia sao?"

"Có thể, đương nhiên, không tham gia người liền không có cơm chiều, đại gia có thể chính mình tuyển."

"Ngạch, ta đây vẫn là tham gia đi. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vớng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết" Trịnh Bân nhìn nhìn phụ cận vài vị đồng học, cơ hồ liền không có so với hấn béo, nhưng là hấn không nghĩ từ bỏ, hấn nhưng không nghĩ đại gia nói hấn người nhất gan.

"Hảo, kia đại gia không có ý kiến, kia đại gia tại chỗ chuẩn bị năm phút đồng hồ, rồi mới nghe ta khẩu lệnh.

"Bắt đầu!" Long giáo luyện lớn tiếng kêu.

Long giáo luyện mới vừa nói xong, cái thứ nhất nằm sấp xuống chính là vân thanh nhiên, hai trăm cái với hấn mà nói đã phi thường thuần thực. Nhưng là, hấn lần này cần thiết vẫn hỏi chính mình lần trước sai lầm.

Một trăm tám mươi! Vân thanh nhiên kể bước khí đã đến một trăm tám mươi, nhưng là Diệp Chấn cũng đã đến một trăm tám mươi nhị, vẫn luôn một chút đè nặng vân thanh nhiên.

Tích! Đệ nhất danh, Diệp Chấn, một phân linh một giây năm sáu.

Tích! Đệ nhị danh, vân thanh nhiên, một phân linh một giây bảy nhị.

Vân thanh nhiên đứng lên, nguyên bản hấn có thể ở cuối cùng bùng nổ, lại ở cuối cùng mất đi trọng tâm.

Máu chốt là Diệp Chấn liền xem đều không xem hấn, tốt xấu hấn cũng là sơ nhị sư ca đi?

“Hừ, Diệp Chấn lại là nguoi, hừ ta chuyện tốt!” Vân thanh nhiên xiết chặt hấn đôi tay, tựa hồ có chút phát tím.

Diệp Chấn cũng không để ý đến vân thanh nhiên, ngược lại chú ý Phương Thước.

Tích! Đệ tam danh, Phương Thước, một phân linh nhị giấy một tam.

Đệ tứ danh lâm giai, một phân linh nhị giấy ba bốn.

.....

Thứ bảy danh trần thụ, một phân linh năm giấy.

Thứ mười ba danh chính là Lý hào, một phân mười lăm giấy.

Tích! Cuối cùng một người, Trịnh Bản, ba phần năm mươi giấy.

“Oa ha ha!” Các bạn học sôi nổi đầu tới cười nhạo.

“Cười cái gì cười? Hấn có dũng khí có thể tham gia, ít nhất hấn đêm nay cơm chiều có rơi xuống.” Long giáo luyện nhưng không đi xuống đại gia như thể cười nhạo Trịnh Bản, đi ra la lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22 : Sinh tồn trò chơi

Tích! Đệ tam danh, Phương Thước, một phân linh nhị giấy một tam.

Đệ tứ danh lâm giai, một phân linh nhị giấy ba bốn.

.....

Thứ bảy danh trần thụ, một phân linh năm giấy.

Thứ mười ba danh chính là Lý hào, một phân mười lăm giấy.

Tích! Cuối cùng một người, Trịnh Bản, ba phần năm mươi giấy.

“Oa ha ha!” Các bạn học sôi nổi đầu tới cười nhạo.

“Cười cái gì cười? Hấn có dũng khí có thể tham gia, ít nhất hấn đêm nay cơm chiều có rơi xuống.” Long giáo luyện nhưng không đi xuống đại gia như thể cười nhạo Trịnh Bản, đi ra la lớn.

“Đi? Không phải cuối cùng một người không có cơm chiều sao?” “Không nói sớm, sớm biết rằng ta cũng cuối cùng, dù sao lại không có việc gì.” “Chúng ta liều sống liều chết cuối cùng không phải mỗi người đều có cơm chiều?” Các bạn học mỗi người đều oán giận nói.

“Là ai? Đứng ra.” Long giáo luyện thật sự nghe không nổi nữa.

“Là ta.” Vân thanh nhiên đứng dậy.

“Là nguoi, hảo, đệ nhị đội toàn đội chạy năm km, bằng không không cơm chiều.” Long giáo luyện chém đinh chặt sắt nói. Không có bởi vì vân thanh nhiên là hấn đồ đệ mà thiên hướng hấn.

Vân thanh nhiên tâm chấn động. “Diệp Chấn, lại là ngươi. Ta nhất định phải bình tĩnh, rồi mới ta muốn đem ta mất đi, một chút cướp về, ta còn muốn nhận ngươi sống không bằng chết. Làm ngươi lần lượt làm ta xấu mặt. Ngươi hiện tại hối hận cũng không còn kịp rồi.” Một người tiểu thanh nói thầm.

“Thanh nhiên, ngươi phản sao? Thế nhưng đừng bắt động!” Long giáo luyện thấy vân thanh nhiên không có phản ứng, triều hấn rống to.

Vân thanh nhiên nhìn nhìn Diệp Chấn, trong ánh mắt tràn ngập căm hận. Rồi mới lo chính mình chạy hướng huấn luyện mà. Đệ nhị đội đội viên khác cũng không rên một tiếng đi theo.

“Hảo, ồn ào, liên tính là đệ nhất danh Diệp Chấn đồng học. Kia cũng đến có trừng phạt. Nơi này, có quy củ, đừng tưởng rằng ngươi lợi hại, là có thể đánh vỡ quy củ. Hảo, đại gia ăn cơm đi thôi.” Long giáo luyện nhìn nhìn vân thanh nhiên ở chạy đội ngũ, nện bước thực chính tề cùng có tiết tấu.

“Oa, điệp đội trưởng, hô.. Hô... Ta đến bây giờ còn thờ hồng học, xem ra thật đúng là đến vận động, còn hảo có kia vân ngọc tử, bằng không ta cuối cùng một người phòng chừng liên vô pháp ăn cơm.” Trịnh Bân cười hi hi nói.

“Ân, bắt quá phải cẩn thận hấn, hấn tâm không tốt. Bắt quá, hấn không thương tổn các ngươi, ta tự nhiên sẽ không để ý đến hấn. Nhưng là, nếu hấn thương tổn các ngươi, ta đây định làm hấn chết không nhắm mắt.” Diệp Chấn nghiêm mặt nói.

“A? Diệp Chấn đồng học, áo, không, là điệp đội trưởng. Ngươi thế nhưng còn muốn giết hấn?” Lý hào không có gặp qua một ít huyết tính trường hợp.

“Ha ha, ăn cơm đi thôi. Đừng nói nữa.” Diệp Chấn cười nói.

Bốn người cơm nước xong sau, ở lều trại bên dòng suối nhỏ tắm gội xong, bốn người nằm, tâm sự tâm sự, liền đi vào giấc ngủ.

Cách thiên.

Rạng sáng năm điểm, “Tích... Tích... Tích... Tích... Tích...” Từng đợt thanh âm truyền đến.

Không biết vì sao, tối hôm qua Diệp Chấn cũng ngủ phi thường hương, ngày thường sớm rời giường hấn, hôm nay năm điểm còn không có tỉnh.

“Đại gia rời giường lạp, ta là đại gia long giáo luyện, hạn khi năm phút đồng hồ. Đến huấn luyện mà tập hợp.”

Bốn người vừa nghe đến long giáo luyện thanh âm, không hẹn mà cùng làm lên.

Diệp Chấn nhanh nhất thu thập hảo hành lý, bồi hảo ba lô. “Nhanh lên đi, đừng ta nhiều lần chờ các ngươi.” Diệp Chấn oán giận nói. Cũng không biết xảy ra chuyện gì, Diệp Chấn hôm nay tính tình thật đúng là cùng ngày xưa bất đồng, có lẽ là chờ mong người chết đảo đi.

“Ngạch, điệp đội trưởng. Ta nói thật đi, không phải chúng ta chậm, mà là ngươi quá nhanh a.” Trần thụ vốn dĩ không tính toán nói.

“Được rồi, nhanh lên đi.” Bốn người vội vàng chuẩn bị tốt, chạy hướng sân huấn luyện.

“Đại gia hảo, hôm nay là đại gia đi vào ngày thứ tư, có lẽ đại gia cảm thấy ở chỗ này nhột từ thực hảo, mỗi ngày liền một chút huấn luyện, căn bản không phải cái gì người chết đảo, đúng không? Vậy các ngươi liền sai rồi, liền ba ngày, chúng ta binh lính 24 giờ thủ, lại còn có rất nhiều binh lính bị thương. Hôm nay, cái này sinh tồn trò chơi, đem nói cho đại gia, chỉ có sinh tồn, mới có thể tồn tại.” Long giáo luyện cầm khuếch đại âm thanh khí, một lần một lần lặp lại.

“Hảo, vô nghĩa ta cũng không nói nhiều, đại gia chuẩn bị. Ta liền nói một chút yếu điểm, lần này người chết đảo, cần thiết hoàn thành hai nhiệm vụ, một là tồn tại bốn ngày tam đêm, nhị là đánh chết ba cái độc hiết, cũng gỡ xuống đầu. Còn có một chút, chính là, chúng ta mặc dù có máy bay trực thăng bảo hộ, nhưng là, ta nói cho đại gia, độc hiết là không e ngại viên đạn, độc hiết duy nhất nhược điểm, kia chỉ có phần đầu. Nhớ kỹ, nếu thật sự không được, kia có thể ẩn hạ trước ngực cái nút, chúng ta sẽ cứu ngươi, nhưng là, nếu chậm, ngươi đã chết, kia chờ trách chúng ta, muốn trách liền trách ngươi ẩn thời gian chậm vài giây. Xuất phát!” Long giáo luyện vỗ vỗ tay, mười sáu lượng xe hơi nhỏ khai ra.

“Lên xe đi.” Long giáo luyện triều Diệp Chấn nói.

Ở trên xe, Lý hào, trần thụ, Trịnh Bân ba người, vẫn luôn nhìn chung quanh hư cảnh. Chỉ có Diệp Chấn, vẫn luôn ngốc ngốc ngồi. Diệp Chấn trong lòng tưởng, lần này ra tới, cần thiết muốn đạt được bình thường thú, tới gia tăng tu vi.

Xe hơi nhỏ khai rất chậm, quanh thân hư cảnh cũng là phi thường mỹ, dần dần, xe hơi nhỏ khai vào một mảnh rừng rậm.

“Hảo, đã tới rồi. Đại gia có thể xuống xe.” Long giáo luyện hướng đại gia bày ra cái thỉnh tư thế.

“Các ngươi xem, nơi này chính là ta nói người chết đảo, tuy rằng các ngươi cảm giác nơi này cũng không có cái gì. Nhưng là, cao thủ liền biết, này chung quanh từ khí trầm trầm, đẳng đẳng sát khí!” Long giáo luyện cố ý khoa trương nói.

“Hảo, ta không thích nói vô nghĩa, cúi chào.” Nói xong, long giáo luyện làm thượng mấy bay trực thăng, biến mất ở trên bầu trời.

“Hảo, long giáo luyện đi rồi. Chúng ta trước nghỉ ngơi một chút.” Diệp Chấn nói.

“Diệp đội trưởng, người xem, chúng ta bốn ngày tam đêm, liền như thế điểm đồ vật, đủ ăn sao?” Nói, Trịnh Bản từ cặp sách rút ra năm cái bánh bích quy cùng tam bình thủy.

“Ha ha, không đủ ăn, vậy người xem, đi phía trước đi, liền có bờ cát, người ăn bờ cát cùng nước biển. Đây không phải người vẫn luôn khát vọng sao?” Trần thụ cười nhạo nói.

“Lại là người, người cái này mắng phụ!”

“Hừ! Đừng sảo, lắng lắng nghe.” Diệp Chấn so cái hừ thủ thế.

“Ta đói!” Trịnh Bản cơ hồ bạo tấu.

“Tiểu tâm, đừng nhúc nhích.” Diệp Chấn nói, triều Trịnh Bản sau lưng nhìn lại.

“Oanh... Oanh...” Từng tiếng vang lớn. Một con hai mét cao độc hiết xuất hiện.

“Ta đi, má ơi. Đây gì a.” Trịnh Bản sợ tới mức mặt phi thường tái nhợt.

“Đừng nhúc nhích, ta tới.” Nói xong, Diệp Chấn một cái bước nhanh, nháy mắt liền nhảy đến độc hiết trước mặt. Một quyền đánh đi xuống.

Oanh... Diệp Chấn triều độc hiết trái tim đánh một quyền, độc hiết bay về phía tiến đến, nhưng là lại không có thương tổn, độc hiết rõ ràng nổi giận, vươn hẳn kia hai mét trường gai độc. Hướng Diệp Chấn đâm tới.

Diệp Chấn một cái Côn Luân bất pháp, tả lực đả lực, đem gai độc đâm vào độc hiết trái tim.

“Ngạch... Ngạch...” Độc hiết phát ra chói tai thanh âm, dần dần, mất đi động tĩnh.

Diệp Chấn đi phía trước vừa thấy, đi hướng trước mấy mét. Nào biết độc hiết lại một chút việc cũng không có, mai phục tại kia, chờ Diệp Chấn tới, chuẩn chuẩn đâm trúng Diệp Chấn đùi.

“A!” Diệp Chấn khó dây vào cự đau, thất thanh hô to.

Sau đó nửa giây, Diệp Chấn khôi phục lý trí, đem gai độc rút ra.

Độc hiết từng bước một hướng đi Diệp Chấn.

Diệp Chấn bản năng thôi hậu, liền ở độc hiết lại lần nữa đuổi khỏi gai độc thời điểm, trần thụ dùng chủy thủ, hung hăng thứ thấu độc hiết đầu.

“Ta đi, này huyết hào dính a.” Trần thụ đâm thủng độc hiết đầu, một đại sóng máu xối ở Diệp Chấn trên đầu.

“Lý hào cùng Trịnh Bản đâu?” Diệp Chấn khó hiểu hỏi.

“Diệp đội trưởng, hai người sớm đã trốn đến phía trước nhà tranh.” Nói xong, trần thụ chỉ chỉ phía trước nhà tranh.

“Àn, chúng ta cũng đi nghỉ ngơi một chút.” Diệp Chấn nói xong, đứng lên. “A!” Diệp Chấn phát ra tê tâm liệt phế thanh âm.

“Không có việc gì đi? Người miệng vết thương này có độc a, đã tìm một khối to.” Trần thụ nhìn nhìn Diệp Chấn trên đùi bị đâm bị thương miệng vết thương.

“Tới, ta công người qua đi.” Trần thụ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Lấy độc trị độc

Diệp Chấn bản năng thôi hậu, liền ở độc hiết lại lần nữa đuổi khỏi gai độc thời điểm, trần thụ dùng chủy thủ, hung hăng thứ thấu độc hiết đầu. Phẩm thụ văng..

“Ta đi, này huyết hào dính a.” Trần thụ đâm thùng độc huyết đầu, một đại sóng máu xối ở Diệp Chấn trên đầu.

“Lý hào cùng Trịnh Bân đâu?” Diệp Chấn khó hiểu hỏi.

“Diệp đội trưởng, hai người sớm đã trốn đến phía trước nhà tranh.” Nói xong, trần thụ chỉ chỉ phía trước nhà tranh.

“Àn, chúng ta cũng đi nghỉ ngơi một chút.” Diệp Chấn nói xong, đứng lên. “A!” Diệp Chấn phát ra tê tâm liệt phế thanh âm.

“Không có việc gì đi? Người miệng vết thương này có độc a, đã tìm một khối to.” Trần thụ nhìn nhìn Diệp Chấn trên đùi bị đâm bị thương miệng vết thương.

“Tối, ta công người qua đi.” Trần thụ nói.

“Cám ơn, chúng ta đi thôi.” Diệp Chấn cầm trần thụ tay, Diệp Chấn rất ít nói cám ơn, bởi vì hắn cũng rất ít bị người trợ giúp.

“Diệp đội trưởng, thực xin lỗi a. Đều do cái này Trịnh Bân, nếu không phải hắn ngăn đón ta, ta nhất định đi cứu người.” Lý hào xấu hổ giải thích.

“Uy, vì sao các người mấy cái vừa ra sự liền trách ta a. Ta đây là cứu các người, trần thụ cùng diệp đội trưởng võ công cao cường, chúng ta tính cái gì.”

“Đủ rồi, đừng cho nhau trốn tránh trách nhiệm, các người không phát hiện diệp đội trưởng trên đùi thương sao? Trúng độc rất sâu a!”

Diệp Chấn tưởng nói cái gì, nhưng là hắn cảm giác chính mình thần chí không rõ, mơ màng đảo đến. Thuận thế ngã xuống trần thụ bả vai.

“Diệp đội trưởng.” Lý hào cùng Trịnh Bân trầm miệng một lời triều Diệp Chấn cái kia phương hướng kêu.

“Đừng hô, mau, tìm một chỗ, làm hắn tu dưỡng một chút.” Trần thụ nhắc nhở nói.

Bốn người đem Diệp Chấn nâng đến nhà tranh, trần thụ sờ sờ Diệp Chấn đùi.

“Không được, này độc quá sâu, nếu không nhanh chóng giải độc nói, độc sẽ thâm nhập thận hoặc là mất khác bộ vị.” Trần thụ nhíu mày, tự hỏi một hồi.

“Có lẽ chúng ta có thể lấy độc trị độc, tối, Trịnh Bân.” Nói, trần thụ từ đùi rút ra một phen chủy thủ, ý bảo hắn đi đem độc huyết đầu lấy lại đây.

“Ta? Ta lá gan rất nhỏ a. Vạn nhất hắn không chết đâu?” Trịnh Bân còn chưa nói xong, trần thụ so cái nắm tay thủ thế, ý tứ người không đi người lại đây, ai ta hại quyền lại đi.

Trịnh Bân nhưng không nghĩ bị đánh, ngoan ngoãn chạy qua đi. “Độc huyết đại ca, người đừng nhúc nhích a, ta liền đem người đầu người hái xuống, cùng lăm thì ta trở về kêu yêm lão ba cho người thiếu mấy vạn nhân dân tệ.” Trịnh Bân thật cẩn thận đi tháo xuống độc huyết đầu, “Hô, còn hảo không có việc gì, ta thật đặc sao vận khí tốt.”

“Cọ xát gì? Kia độc huyết đã chết lạp.” Trần thụ chờ oán giận nói.

“Tối rồi, mau cứu diệp đội trưởng.” Trịnh Bân đã không muốn cùng cái kia măng phu nhiều lời nói, vẫn là cùng những người khác tâm sự thiên.

“Hảo, cho các người nhìn xem, kêu ta măng phu, ta còn sẽ y thuật đâu!” Nói xong, trần thụ không biết từ nào rút ra một hộp, lấy ra một loạt châm, rồi mới dùng trần thụ kia thô ráp đôi tay, ở Diệp Chấn đùi trát tới trát đi.

“Măng phu, người không thể nào? Vì sao trát tới trát đi.” Trịnh Bân cười nhạo nói.

“Ha, phỏng chừng ta cứu sống liền phải kêu người măng phu.” Nói xong, trần thụ hướng lên trời hô to, “Lêu lổng khí châm”.

Chỉ chớp lát, Diệp Chấn đùi toát ra từng đợt màu tím huyết. Diệp Chấn sắc mặt thể nhưng có chút chuyển biến tốt đẹp.

“Nga.. Nga....” Diệp Chấn nôn mửa một trận.

“Đại gia không có việc gì đi?” Diệp Chấn đầu tiên vẫn là hỏi một chút đại gia, nhưng là hiện tại Diệp Chấn thanh âm đều có chút thay đổi.

“Diệp đội trưởng, chúng ta sẽ chiếu cố hảo tự mình, người nghỉ ngơi, ta nhìn xem, trời sắp tối rồi. Ta nhìn xem có hay không chút hải sản đâu!” Trần thụ nói, trong tay cầm đi chủy thủ.

“Bất cá? Ta thích.” Trịnh Bân vừa nghe có ăn, đương nhiên cao hứng lên.

“Àn, có thể, tùy tiện mang ta đi.” Tuy rằng Diệp Chấn biết này phụ cận có độc huyết, nhưng là, làm cho bọn họ tự hành đi ra ngoài càng là nguy hiểm.

“Từ từ, diệp đội trưởng. Người có hay không nghe được tiếng bước chân?” Từ gặp được độc huyết sau, bốn người nguy cơ cảm gia tăng rồi không ít.

“Xuất hiện đi, trốn tránh không thú vị.” Diệp Chấn cũng nghe đến tiếng bước chân.

“Ha ha, lão đại, là ta.” Ngoài cửa thân ảnh là đệ tử đội đội trưởng Phương Thước cùng hân đội viên.

Phương Thước đi vào môn, thấy Diệp Chấn nằm trên mặt đất.” Uy, Diệp Chấn xảy ra chuyện gì?”

“Đừng sợ, ta đã không có việc gì.” Nói, Diệp Chấn nhảy dựng lên.

Một bên trần thụ sợ ngây người, miệng thành ‘’ hình.

“Ha ha, đừng kinh ngạc, ta cũng mới phát hiện gia hỏa này sẽ hấp độc.” Nói, Diệp Chấn từ ba lô lấy ra một cái kim chén, cái kia kim chén chính là quy ấn đại sư vạn Phật kim chén. Dĩ? Vạn Phật kim chén không phải yêu cầu Trúc Cơ nhất phẩm sao? Diệp Chấn tra xét tra chính mình tu vi, Trúc Cơ nhất phẩm một tác!

“Ha ha, ta đã hiểu, chỉ có sinh tử chi chiến, mới có thể làm ta đột phá, không tòi, không tòi!” Diệp Chấn cười ha ha, hoàn toàn không màng bên người bày người.

“Cái này kim chén? Có thể hấp độc?” Trần thụ lấy quá kim chén, trên mặt một bộ không tin bộ dáng.

“Này kim chén, hút cự độc, lại vẫn là dị thường tươi sáng, so phía trước còn tươi sáng, xem ra này kim chén quả nhiên còn có hấp độc tác dụng. Này kim chén chính là một vị thánh tăng giao cho ta. Tên là ‘ vạn Phật kim chén ’ có thể hấp thu yêu ma quỷ quái, còn có thể đi độc. Tới người xem. Thu! “Nói xong, Diệp Chấn cầm kim chén, hướng ra phía ngoài đi đến, một tiếng ‘ thu ’ kia hai mét rất cao độc hiết đã bị cất vào vạn Phật kim chén.

“Wow, thật sự a!” Lý hào cùng Trịnh Bản đều đầu ra khiếp sợ ánh mắt.

“Hào, đại gia đừng nói nữa, Phương Thước, người nếu không theo chúng ta cùng đi bờ biển, chúng ta đánh bắt cá.” Diệp Chấn cũng không nghĩ ở cái này đề tài nhiều liệu, sợ mặt sau sự tình làm Trịnh Bản Lý hào hai người biết.

“Có thể, vừa vặn chúng ta đội có người mang theo đánh lửa thạch, đi.” Phương Thước cùng Diệp Chấn hai người sóng vai đồng hành. Mặt sau sáu người cũng chỉ muốn đi theo phân.

“Lão đại, ba ngày không thấy, không nghĩ tới, người thế nhưng đều đã Trúc Cơ nhất phẩm!” Phương Thước nhìn không được tán thưởng.

“Ân, bắt quá ta cũng là vừa mới đột phá, bắt quá ta chân khí tiêu hao quá lớn, đúng rồi. Lần này đi ra ngoài, ta chủ yếu chính là vì bắt được vẫn luôn bình thường thú.”

“Lão đại, người cũng biết bình thường thú? Ở gia tộc bọn ta, gần mấy thế hệ, theo ta thúc thúc bắt được quá một con trung cấp tam phẩm thú, bắt quá ta thúc thúc cũng là, hai mươi bảy tuổi liền qua đời, tu vi có linh tịch ngũ phẩm, ở gia tộc bọn ta có thể xem như xuất sắc người.

“Ân, nghe nói thích hợp bình thường thú có thể phát ra càng cường kỹ năng a.” Diệp Chấn hâm mộ nói.

“Lão đại, người cũng đừng lo lắng, mỗi người đều có thể đạt được bất đồng số lượng dã thú, nhưng là cần thiết muốn tới đạt Trúc Cơ nhất phẩm, sau này một cái phẩm cấp liền có thể gia tăng một con thần thú. Nhưng là, dã ngoại dã thú phần lớn đều có cường đại lực công kích.” Phương Thước giải thích.

“Ân, hy vọng, chúng ta có thể may mắn bắt giữ. Đi, chúng ta đi bắt cá.

“A, lão đại, người này cá nướng thật không sai.” Diệp Chấn tùy tay ở bờ biển bắt mấy chỉ cá, nhưng là, nơi này độc hiết quá bá đạo, làm rất nhiều cá cũng không dám xuất hiện, bắt quá buổi tối độc hiết cũng rất ít xuất hiện, cho nên, Diệp Chấn thực yên tâm chảo cá. Huống chi chính mình đã Trúc Cơ nhất phẩm, hân tính toán đêm khuya liền tới khối phục ngọc bội, nhưng là, hân chân khí tiêu hao rất lợi hại, trong thời gian ngắn không biết còn có thể hay không khôi phục.

“Phương Thước, đêm nay chúng ta hai đội đáp lều trại tại đây đi, ta có việc yêu cầu.” Diệp Chấn tiểu tiểu thanh đối phương thước nói.

“Ân, lão đại, có thể.” Phương Thước cũng không có cự tuyệt.

Hai đội tám người, chỉ chốc lát liền đem đêm nay hơn mười con cá toàn bộ ăn liền xương cốt cũng không dư thừa.

“Ha ha, điệp đội trưởng, trù nghệ thật không sai, trở về ta kêu ta ba thỉnh người tới nhà của ta đương đầu bếp.” Trịnh Bản cười ha ha nói, hơn mười con cá, quang Trịnh Bản một người liền ăn ba điều!

“Ân, vô nghĩa không nhiều lắm, ta xem đêm nay thực lãnh, đại gia đem đồ vật phóng hảo, chúng ta đêm nay liền trụ kia đi.” Nói xong, Diệp Chấn chỉ chỉ mặt sau nhà xí.

Tám người cũng không có dị nghị, đi hướng nhà xí.

“Này WC ở đâu?” Trịnh Bản oán giận nói.

“Nhấn nhấn, chờ chúng ta tìm một ít lá cây đâm đương chắn.” Diệp Chấn chỉ huy đại gia đi hướng bên ngoài trái dừa thụ.

“Nhẫn?” Trịnh Bân dở khóc dở cười, “Người có tam cấp, người đặc sao kêu ta nhẫn, ra vấn đề người phụ trách?”

“VẬY người liền đi phương tiện đi, đừng phương tiện còn không có xong mông đều bị độc huyết cắn rớt.” Trần Thụy cười nhạo nói. Tức khắc, đại gia nở nụ cười.

Trịnh Bân mặt đỏ, “Hành, ta không đi tổng hảo đi?”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24 : Khe hở thời không

Hai đội tám người, chỉ chớp lát liền đem này hơn mười con cá toàn bộ ăn liền xương cốt cũng không dư thừa. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Ha ha, điệp đội trưởng, trù nghệ thật không sai, trở về ta kêu ta ba thỉnh người tới nhà của ta đương đầu bếp.” Trịnh Bân cười ha hả nói, hơn mười con cá, quang Trịnh Bân một người liền ăn ba điều!

“Ấn, vô nghĩa không nhiều lắm, ta xem đêm nay thực lãnh, đại gia đem đồ vật phóng hảo, chúng ta đêm nay liền trụ kia đi.” Nói xong, Diệp Chấn chỉ chỉ mặt sau nhà xí.

Tám người cũng không có dị nghị, đi hướng nhà xí.

“Này WC ở đâu?” Trịnh Bân oán giận nói.

“Nhẫn nhẫn, chờ chúng ta tìm một ít lá cây đảm đương chắn.” Diệp Chấn chỉ huy đại gia đi hướng bên ngoài trái dừa thụ.

“Nhẫn?” Trịnh Bân dở khóc dở cười, “Người có tam cấp, người đặc sao kêu ta nhẫn, ra vấn đề người phụ trách?”

“VẬY người liền đi phương tiện đi, đừng phương tiện còn không có xong mông đều bị độc huyết cắn rớt.” Trần Thụy cười nhạo nói. Tức khắc, đại gia nở nụ cười.

Trịnh Bân toàn bộ mặt đều đỏ, “Ta không đi hảo đi, đừng cười!” Giận dữ hét.

“Hảo, đi, chúng ta đi bên ngoài kia trái dừa thụ đảm đương chắn, tùy tiện lấy mấy cái trái dừa. Phương Thước, theo ta nhóm hai cái đi liền hảo” Diệp Chấn nói.

Phương Thước gật gù đầu, quay đầu lại cùng đội viên dặn dò hai câu, hai người đi ra nhà xí.

“Lão đại, người chân khí chữa trị sao? Đêm nay còn có cần hay không ta?” Phương Thước nói, nhưng là Phương Thước sắc mặt cũng thật không tốt, hiển nhiên đêm nay không hảo quá.

“Ấn, xem tình huống, còn có ba ngày, hẳn là có thể, đêm nay không được liền đêm mai.” Diệp Chấn chính sắc nói.

“Đi thôi, nhanh lên, chúng ta trở về điểm cái hỏa, bằng không đại gia đêm nay đều phải ai lạnh.” Phương Thước nhắc nhở, nguyên lai là nhà xí ngoại từng đợt gió to, thổi Phương Thước thẳng ngáp.

“Đi.” Diệp Chấn một cái bước nhanh, trực tiếp bay đi ra ngoài, đi phía trước mặt vừa ra hơn mười mét địa phương nhảy dựng, nháy mắt liền đến trái dừa thụ bên. “Người xuống dưới không? Nhanh lên.” Diệp Chấn nhìn nhìn Phương Thước. Tuy rằng Phương Thước sắc mặt biến hóa không lớn, nhưng là trong lòng lại là chấn động, hẳn biết, hẳn cùng Diệp Chấn khoảng cách càng lúc càng lớn, xem ra lần này cũng cần thiết bắt được chỉ bình thường thú.

Diệp Chấn vuông thước một người phát gốc, “Người làm gì đâu? Lãnh liền nhanh lên nha.”

“Nga, hảo.” Phương Thước lấy lại tinh thần, nhảy dựng, cũng nhảy xuống tới, bắt quá cường đại lực đánh vào làm hắn không dễ chịu.

“Oa! Này lực đánh vào, thật ngu, vẫn là lão đại người lợi hại, đều không sợ.” Phương Thước nhin không được khen nói.

Diệp Chấn không có trả lời, triều tịch lũy hần mười mét một cái hơn hai mươi mỗ trái dừa thụ chạy tới, một cái bước nhanh, nhảy mắt liền đến, ở dùng chân khí thúc dục hai đấm, chấn động, chính khóa trái dừa thụ liền đổ. Diệp Chấn đi hướng trái dừa thụ, rút hai cái trái dừa cùng một ít lá cây. "Ân, người nhanh lên, chúng ta đội này đó là đủ rồi."

"Ân, lão đại, người đi trước đi, ta còn muốn đánh một ít nước biển trở về rửa mặt cùng tắm rửa, này quá lạnh." Phương Thước cười hì hì nói.

"Đi nhanh về nhanh, ta đi đánh lửa, cẩn thận một chút a." Diệp Chấn dặn dò hai câu, liền đi rồi.

Phương Thước thấy Diệp Chấn đi rồi, cởi áo trên, Phương Thước trên lưng vết sẹo dần dần hiện lên. "A! Thật đau, hôm nay ta gặp chỉ độc bò cạp, ai vận khí không tốt, độc rất sâu a." Phương Thước từ ba lỗ mở ra, một cái cái chai, nhỏ nhỏ, rõ ràng bên trong thân được đi. Phương Thước mở ra cái chai, hướng trên tay rải điểm.

"A!" Phương Thước hô to, trên mặt một bộ phi thường đau cảm giác, trên lưng thương bốc lên bọt biển.

"Ha, tiểu tử người, ta là người lão đại a, bị thương cũng không nói cho ta!" Không biết từ nơi nào toát ra tới Diệp Chấn.

Phương Thước quay đầu, đúng là Diệp Chấn. "Lão đại, ta bị thương, không nói cho người là sợ người lo lắng, thực xin lỗi a."

"Tối, xem ta." Diệp Chấn lấy ra vạn Phật kim chén, triều Phương Thước bị thương miệng vết thương thương một chiếu, vạn Phật kim chén phát ra ánh sáng.

"Oa, lão đại, thật là cái gì?" Phương Thước cảm giác trên người miệng vết thương đã không đau.

"Thần kỳ đi? Không sai, hần chính là ta pháp bảo. Có cơ hội, ta cũng cho người chế tạo một chút pháp bảo." Diệp Chấn cười nói.

"Pháp bảo? Hảo đi, ta nghe ta phụ thân nói qua, cảm ơn, lão đại, người đối ta thật tốt." Phương Thước cũng không biết nên như thế nào cảm tạ.

"Ân, đi thôi, có thời gian lâu, đừng làm cho bọn họ chờ lâu."

Hai người trở lại nhà xí, sáu người đã qua loa đi vào giấc ngủ.

"Lên, mới vài giờ, mau, cùng điểm trái dừa nước, ta điểm cái hòa, phô thượng trái dừa vỏ cây, ngủ liền sẽ không cảm lạnh."

Diệp Chấn nói xong, liền trần thụ cùng Lý hào cùng Phương Thước đội một người lên, những người khác lại vẫn là ngủ rồi, đặc biệt là Trịnh Bán, ngủ ngáy ngủ.

"Tối cùng trái dừa nước, ta phô hạ vỏ cây, Phương Thước, đốt lửa." Diệp Chấn đem trái dừa nước đưa cho trần thụ, ý bảo hần phân cho Lý hào một ít.

Phương Thước gạt gạt đầu, làm trên mặt đất, một cái liệt thiên quyền, liền nổi lửa.

"Ha, tiểu tử, không tồi, chiêu này dùng tốt." Diệp Chấn cũng bị dọa đến, bất quá cũng không kỳ quái.

Bất quá trần thụ nhưng thật ra sắc mặt rất tái nhợt. "Diệp đội trưởng, này vẫn là người sao?"

Diệp Chấn lúc này mới ý thức được trần thụ mấy người, "Ha ha, đây là Phương Thước tổ truyền một cái tiểu ma thuật, phía trước cùng ta biến quá, đẹp đi?" Diệp Chấn cũng chỉ dùng tốt cái này chiêu số mơ mơ hồ hồ lừa gạt đi qua.

Hòa điểm nổi lên, đại gia cũng uống chút trái dừa nước, biến đi vào giấc ngủ.

Chỉ còn lại có Phương Thước cùng Diệp Chấn, "Lão đại, có thể sao?"

"Đình, đừng nhúc nhích, cẩn thận nghe." Diệp Chấn hiện tại theo tu vi cao, lỗ tai cũng hảo không ít, 100 mét nội thanh âm Diệp Chấn đều nghe rành mạch.

"Đừng nhúc nhích, Phương Thước, chờ ta đi một chút sẽ về." Nói xong, Diệp Chấn một cái bước nhanh, lao ra môn. Diệp Chấn nhưng không nghĩ làm một ít tạp vật làm chính mình bằng hữu mất đi cảm giác an toàn.

Phương Thước cũng không có đuôi giết, yên lặng ngồi ở nhà tranh, bảo hộ còn lại sáu người.

Diệp Chấn vừa thấy đến một bóng hình, "Là ai?" Nói xong, Diệp Chấn lại nghe được rất nhiều hồi âm.

"Là ai!"

"Là ai!!"

"Là ai!!!"

Này thanh âm càng lúc càng lớn.

Diệp Chấn cảm giác chính mình đầu óc không chịu khống chế, "Không!!!" Diệp Chấn rống giận, liền mất đi ý thức, ngã trên mặt đất.

Giống như qua đã lâu, Diệp Chấn cũng không biết chính mình hôn mê bao lâu, chỉ biết là Diệp Chấn rời giường sau phát hiện, chính mình ở tại một cái đồng rác. Diệp Chấn từ ra này đồng rác, lại phát hiện chính mình chân khí lại có thể sử dụng, ngoài cửa sổ tất cả đều là ban ngày, trên mặt đất tất cả đều là hạt cát, đây là sa mạc a!

"Uy, tiểu tử."

Diệp Chấn quay đầu, thấy có thể bốn mươi tuổi nam tử.

"Người là ai? Vì cái gì đem ta đưa tới nơi này? Người đối ta làm cái gì?"

"Ha ha, khí phách, một đoạn này lời nói ta nhớ kỹ, nhưng là, có người vui mừng có người bi. Ta nói cho người, ta từ mười lăm tuổi huấn luyện liền đến này, ước chừng hai mươi mấy năm, ta đều không có đi ra ngoài, ta thậm chí quên ta yêu nhất người, ta chiến hữu, tên của ta!!" Vị kia nam tử triều Diệp Chấn rống to.

"Nơi này là cái gì địa phương? Hai mươi mấy năm người liền ra không được sao?" Diệp Chấn khó hiểu hỏi.

"Ta tham gia cũng cho rằng có thể đi ra ngoài, nhưng là ta sai rồi, ta hoa mười năm thời gian nghiên cứu, phát hiện, nơi này chính là vô tận vực sâu, ra mỗi ngày 12 giờ chính, hôm nay không sẽ xuất hiện một cái hắc động, có thể đem chúng ta mang đi ra ngoài. Nhưng là, ta biết người cũng là võ giả, nhưng là, chúng ta đều ra không được. Đi ra ngoài yêu cầu cường đại nội lực mới được, người vào được, ít nhất có thể cho thấy người là cường giả."

"Vì cái gì?"

"Người khẳng định cũng là nghe được hồi âm, đúng không? Loại này hồi âm chỉ biết đối lợi hại người sinh ra. Có thể nói đúng thiên tài mới có dùng."

Diệp Chấn nhìn xem chính mình, chân khí đã tiêu hao không ít, lại còn có thể sử dụng, Diệp Chấn nhìn nhìn vị kia nam tử, Diệp Chấn dùng một tia chân khí, thúc dục, đánh hạ không khí.

"Điều thay, lợi hại, thiên tài!" Vị kia nam tử nhin không được tán thưởng.

"Ta tới này như thế lâu, ta tới thời điểm đều là Trúc Cơ tứ phẩm, đều không thể sử dụng nội lực, xem ra người chính là cứu ta đi ra ngoài chúa cứu thế a." Nói xong, vị kia nam tử yên lặng lau đi khóe mắt nước mắt.

"Ta đây hẳn là như thế nào làm?"

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 :Hắc động

"Vì cái gì?"

"Người khẳng định cũng là nghe được hồi âm, đúng không? Loại này hồi âm chỉ biết đối lợi hại người sinh ra. Có thể nói đúng thiên tài mới có dùng."

Diệp Chấn nhìn xem chính mình, chân khí đã tiêu hao không ít, lại còn có thể sử dụng, Diệp Chấn nhìn nhìn vị kia nam tử, Diệp Chấn dùng một tia chân khí, thúc dục, đánh hạ không khí.

"Điều thay, lợi hại, thiên tài!" Vị kia nam tử nhin không được tán thưởng.

"Ta tới này như thế lâu, ta tới thời điểm đều là Trúc Cơ tứ phẩm, đều không thể sử dụng nội lực, xem ra người chính là cứu ta đi ra ngoài chúa cứu thế a." Nói xong, vị kia nam tử yên lặng lau đi khóe mắt nước mắt.

"Ta đây hẳn là như thế nào làm?"

"Ta đây hẳn là như thế nào làm?" Diệp Chấn hỏi.

"Tới, người đi theo ta đi." Vị kia nam tử về phía trước đi đến.

Dần dần, Diệp Chấn cùng vị kia nam tử đi đến đồng rác bên trong, "Àn, nơi này chính là ta cư trú hai mươi năm địa phương. Nơi này thực an toàn, bên ngoài đều phi thường nguy hiểm, ta nói cho người." Vị kia nam tử mang Diệp Chấn đi đến đồng rác cuối, là một gian tiểu phòng ở, thực hiển nhiên, bên trong đồ vật đều là hần nhất được, nam nhân hướng một cái trên sô pha ngồi, rất có khí chất.

"Tới, ngồi xuống, ta từ từ cùng người giảng." Nam tử nguyên bản cho rằng Diệp Chấn sẽ cùng hần cùng nhau bị nhốt ở chỗ này, chẳng đến sinh mệnh kết thúc. Nhưng là, hần nhìn đến Diệp Chấn còn có thể sử dụng chân khí, tin tưởng khôi phục không ít.

"Ta. Ta kêu Kiều Kỳ Đồ, hai mươi năm trước, ta là người chết đảo giáo luyện, liền ở một buổi tối, ta phát hiện ngoài cửa có người, lao ra phòng, triều chung quanh hô to, lại truyền đến từng đợt hồi âm, lần đó âm thực kịch ma tính, có thể không chế người, cho nên, ta và người giống nhau, bị đưa tới nơi này.

"Ta vừa đến nơi này, liền hoa ba năm thời gian, mới tìm được cái này ẩn thân mà, không bị ác ma chiếu cố, ở chỗ này, không có xuất khẩu, chính là một cái tử vong mê cung, rồi mới, ta tìm được cái này địa phương, lại hoa mười một năm, mới phát hiện nơi này biến hóa quy luật, đó chính là, mỗi ngày 12 giờ, ở chỗ này phía trên, đem có một cái nhập khẩu, nơi đó thông suốt hướng vũ trụ các nơi, có lẽ, chúng ta sẽ tới bất đồng địa phương, có lẽ, chúng ta sẽ trở lại hiện đại, đây đều là không biết. "Kiều Kỳ Đồ một hơi toàn bộ nói xong.

"Không, chúng ta nhất định có thể đi ra ngoài, đúng rồi, đại thúc, nơi này có hay không bình thường thú a? "Diệp Chấn tuy rằng đã biết đi ra ngoài cơ hội không nhiều lắm, nhưng là chỉ cần có một tia hy vọng, liền sẽ đi tranh thủ.

"Nga, người nói chính là thần thú? Ta hiểu, ta hiểu, nhưng là, ta nói cho người, phụ cận thần thú một đồng lớn, nhưng là tốt phẩm cấp không nhiều lắm, hiện tại mau buổi tối, ngày mai buổi sáng ta dẫn người đi xem xem, đi, chúng ta đi nấu cơm. "Nói xong, nam tử đi hướng bên ngoài, thổi cái huyết sáo.

Ngheh điện bay tới một con rồng bay," uy, tiểu tử, lại đây. "Kia rồng bay ít nhất năm mét cao, hai cánh triển khai có mười hai mẽ trường.

"Ha ha, dọa tới rồi đi? Nó chính là ta ở chỗ này duy nhất, nga, không, duy nhị đồng bọn, nó làm bạn ta mười hai năm. Hần chính là một con cao cấp thú, ta cho hần đặt tên kêu ' hy vọng ' ha ha, tên này thực kỳ ba đi, cho rằng ta hy vọng có một ngày, ta có thể mang theo nó cùng người cùng nhau đi ra ngoài. "Kiều Kỳ Đồ nói.

Diệp Chấn cũng thực cảm động, nhưng là, chỉ một thoáng, không trung từ hồng hồng nặt trời lặn nháy mắt biến thành đêm tối, từng đợt gió lạnh tập cuốn mà đến.

"Không có việc gì, tiểu huynh đệ, người đi về trước, nơi này mỗi quá buổi tối 6 giờ, liền sẽ như vậy, như vậy càng tốt, nhắc nhở chúng ta có thể ăn cơm. "Kiều Kỳ Đồ cười cười, cùng ' hy vọng ' nói hai câu, kia long liền phịch phịch bay.

"Không được, ta nghĩ ra đi xem. "Diệp Chấn cự tuyệt, hần hy vọng có thể sờ soạng rõ ràng phụ cận tình huống.

Diệp Chấn đi ra đồng rác, thấy bên ngoài, bên ngoài cơ hồ là giống nhau, tất cả đều là hạt cát, vĩnh viễn nhìn lại, mệnh mệnh vô bờ, căn bản vô dụng cuối.

"Tiểu huynh đệ, ăn cơm. "Ngắn ngủn vài phút, Diệp Chấn liền nghe được có thể ăn cơm thanh âm.

Diệp Chấn đi vào đồng rác, lại nghe đến một trận phác mũi mùi hương," đồ thức, cái gì ăn ngon a? Cùng Kiều Kỳ Đồ ở chung tuy rằng thành thật không đến 24 giờ, nhưng là Diệp Chấn ở chỗ này cũng liền hần có bằng hữu.

"Ha ha, hương đi? Ta bí chế. "Kiều Kỳ Đồ cười nói, cười thời điểm hai bên râu hướng về phía trước khuynh.

"Nga, đúng rồi, đồ thức, ta còn không có tự giới thiệu đâu, ta kêu Diệp Chấn. "Nói xong, Diệp Chấn vươn tay.

"Ha ha, đừng như thế khách khí, chúng ta đều là yêu cầu đối phương. "Kiều Kỳ Đồ nói, kia một con nướng tốt gà, từng ngụm từng ngụm ăn, còn không quên nói," ần, vẫn là như vậy ăn ngon, tới, tiểu tử, nga, Diệp Chấn, tới, người cũng ăn một con. "Nói xong, Kiều Kỳ Đồ cầm một con gà, đưa cho Diệp Chấn.

"Diệp Chấn, người uống không uống rượu? "Kiều Kỳ Đồ hỏi.

"Ta không uống, người uống? Ở đâu, ta giúp người lấy. "Kỳ thật Diệp Chấn căn bản không uống qua rượu.

"Không cần, ta này rượu, đáng quý, ta chính mình tới. "Nói, Kiều Kỳ Đồ đi hướng một gian cang tiểu nhân nhà ở.

"Đừng kỳ quái, nơi này không không gì, là phòng bếp, ha ha! "Nói, Kiều Kỳ Đồ mở ra một lọ phủ đầy bụi nhiều năm bình rượu. Áo ào xôn xao nhắm thẳng trong miệng đảo.

Chỉ chốc lát, chính bầu rượu cũng chưa," ha, tiểu tử, đừng sợ, ta chính là thích uống rượu, người phòng ta chuẩn bị tốt, như thế nhiều năm, ta vẫn luôn cho rằng sẽ ta một người sống đến cuối cùng, người đã đến rồi, nhưng là nơi này không có không vị, người cùng ta cùng nhau ngủ đi, đừng sợ, ta chính là xem có người bồi mới uống nhiều. "

"Người muốn hay không? "Nói, Kiều Kỳ Đồ cũng mặc kệ Diệp Chấn nói cái gì, lại hướng phòng bếp lấy ra hai đũa.

"Tối, một người một vò, là huynh đệ, làm, không say không ngủ. "Kiều Kỳ Đồ trên mặt đã nổi lên đỏ ửng.

Diệp Chấn thấy Kiều Kỳ Đồ vô dụng nội lực áp chế, rõ ràng thực tin tưởng chính mình, biến không có cự tuyệt," tối, cụng ly, không chuẩn tham, một vò liền đủ. "

Nói, Diệp Chấn giờ lên vò rượu, cùng Kiều Kỳ Đồ một say phương hư.

Thẳng đến cuối cùng," đồ thúc, ta không thể uống lên, hảo mãnh. "Diệp Chấn nói, nói, thế nhưng ngủ rồi.

Cách thiên, Diệp Chấn rời giường, lại phát hiện, hân nằm ở một cái cũ nát trên giường.

Một con thỏ ráp chân liền đặt ở Diệp Chấn đầu bên," a..... "Diệp Chấn thất thanh kêu to.

"Ha ha, tiểu huynh đệ, tối hôm qua người ngủ, ta đem người ôm lại đây, người không báo ân, còn sảo ta. "Kiều Kỳ Đồ nói.

"Lão đồ, đừng ngủ, thái dương đều chiếu mộng. "Diệp Chấn nói, kỳ thật hân chỉ là tưởng thoát khỏi trên người xú chân.

Nháy mắt, Kiều Kỳ Đồ liền từ trên giường nhảy lên," đi, đi, đi. "Nói xong, nâng Diệp Chấn trực tiếp chạy ra đi.

"Xảy ra chuyện gì? Lão đồ, nói rõ ràng a! "

"Ngày thường ta uống rượu liền uống một chút, tối hôm qua uống đại, quên mất, nhà ta hy vọng mỗi ngày buổi sáng đều là yêu cầu thịt ba chỉ. "Kiều Kỳ Đồ.

"Nga, kia long còn ăn thịt a? "Diệp Chấn hỏi.

Kiều Kỳ Đồ mang Diệp Chấn đi đến đồng rác cửa, chỉ thấy vẫn luôn long, đỉnh mặt trời chói chang, liền đứng ở ngoài cửa.

Hy vọng nhìn đến Kiều Kỳ Đồ khai, triển khai hai cánh, chuẩn bị cất cánh bộ dáng.

Kiều Kỳ Đồ xoay người đối Diệp Chấn nói," tiểu tử, đi, hôm nay liền mang người đi bắt giữ thần thú. "

Nói xong, Kiều Kỳ Đồ nhảy lên long đầu, bắt tay vươn tới." Nắm chặt! "Diệp Chấn mới vừa cầm Kiều Kỳ Đồ tay, Kiều Kỳ Đồ một cái mạnh mẽ, trực tiếp đem hân kéo lên.

"Ha ha, tiểu tử, người thể lực quá yếu đi? "Kiều Kỳ Đồ lớn tiếng cười nói.

"Ngạch, đừng cười, đi, đi thôi. "Diệp Chấn xấu hổ khụ khụ hai tiếng.

Này sống, Kiều Kỳ Đồ biểu tình nghiêm túc lên, vỗ vỗ ' hy vọng ' đầu. ' hy vọng ' theo tiếng dựng lên.

"Ân, thấy đi? "Nói, Kiều Kỳ Đồ chỉ chỉ phía trước tiến hai ngàn mét trời cao, một cái thật lớn hắc động!!!

Nhị, quyền sách chính thức cái danh vì 《 tu tiên kỳ tài ở đô thị 》 nguyên danh 《 dị thể kỳ tài ở đô thị 》

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26 : ngàn cánh bạch long

Kiều Kỳ Đồ xoay người đối Diệp Chấn nói, "Tiểu tử, đi, hôm nay liền mang người đi bắt giữ thần thú."

Nói xong, Kiều Kỳ Đồ nhảy lên long đầu, bắt tay vươn tới. "Nắm chặt!" Diệp Chấn mới vừa cầm Kiều Kỳ Đồ tay, Kiều Kỳ Đồ một cái mạnh mẽ, trực tiếp đem hân kéo lên.

"Ha ha, tiểu tử, người thể lực quá yếu đi?" Kiều Kỳ Đồ lớn tiếng cười nói.

"Ngạch, đừng cười, đi, đi thôi." Diệp Chấn xấu hổ khụ khụ hai tiếng.

Này sống, Kiều Kỳ Đồ biểu tình nghiêm túc lên, vỗ vỗ 'hy vọng' đầu, 'hy vọng' theo tiếng dựng lên.

"Ân, thấy đi?" Nói, Kiều Kỳ Đồ chỉ chỉ phía trước tiến hai ngàn mễ trời cao, một cái thật lớn hắc động!!!

Kia hắc động rất lớn, tựa hồ tường độc bá này mệnh mông vô bờ không trung, thái dương sớm đã vỗ vỗ mông chạy lấy người, trên bầu trời một mảnh hắc ám, nhìn không tới một tia ánh mặt trời.

"Đồ thúc, có thể ở phía trước sao?" Diệp Chấn vẫn luôn muốn ở phía trước, ít nhất mỗi trước một bước đều có thể cho hắn nhìn đến hắc động một chút.

"A? Ngươi không cảm giác được cường đại nội lực sao?" Kiều Kỳ Đồ không chế được 'hy vọng' thần long, thân thể xiêu xiêu vẹo vẹo, thực hiển nhiên là mau không được.

Nhưng là Diệp Chấn lại chưa cảm giác được bất luận cái gì nội lực dao động. "A? Cái gì nội lực? Không có a?" "Đồ thúc, ngươi xảy ra chuyện gì? Vậy ngươi thân thể không hảo sao?"

"Không có khả năng! Ta ở chỗ này như thế lâu, mỗi ngày đều tới hắc động phụ cận, lại đến nhận việc không nhiều lắm 1000 mét liền không thể đi tới, ngươi thật sự không có cảm giác được bất luận cái gì nội lực dao động?" Kiều Kỳ Đồ thật vất vả mới không chế tốt phương hướng, nhìn nhìn Diệp Chấn.

"Không có a? Đồ thúc, ngươi xảy ra chuyện gì? Ngươi không được, ta tới!" Nói xong, Diệp Chấn về phía trước nhảy, Kiều Kỳ Đồ bị tể đến mặt sau.

Diệp Chấn dùng chân khí, không chế được 'hy vọng' cùng chính mình, lại phát hiện, đi? Lần này chân khí tiêu hao thật mau, nhanh lên đi tới, bằng không không được.

"Diệp Chấn, không có việc gì đi?" Kiều Kỳ Đồ tuy rằng không nghĩ nói cái gì, nhưng là, nhìn Diệp Chấn như thế nhẹ nhàng, mặc dù có chút mờ hồ, nhưng là, so với chính mình mạnh hơn nhiều.

Dần dần, Diệp Chấn không chế 'hy vọng' long, khai hướng hắc động chỉ có hai trăm mét địa phương, trên bầu trời từ khí trầm trầm.

"Đồ thúc, trạm hảo, ta muốn phát lực về phía trước vọt." Nói xong, Diệp Chấn sử dụng chân khí.

"Nô... Nô..." 'hy vọng' long phát ra âm thanh, thân thể tràn ngập lực lượng, hướng hắc động phóng đi.

Oanh, một trận cường đại dao động, làm Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ trực tiếp bay đi ra ngoài. Vừa vặn rơi ở một viên trên đại thụ.

"A!" Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ đều phun ra mấy khẩu huyết, nhưng là thực hiển nhiên Kiều Kỳ Đồ thương càng sâu.

"Này... Đây là cái gì?" Diệp Chấn vỗ vỗ Kiều Kỳ Đồ đùi.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện hai điều cự long, một đen một trắng, thực hiển nhiên, bạch như ngọc thế, vẫn luôn khi đánh khi lui.

Kia bạch long thấy Diệp Chấn thực Kiều Kỳ Đồ, đột nhiên bạo nộ.

Kia hắc long ánh mắt đại biến, xoay người liền chạy. Kia bạch long trong miệng phun ra một cột nước.

Hắc long thân thể biến hóa thật lớn, đang ở từng giọt đổ máu.

Kia hắc long từ bầu trời hơn 1000 mét địa phương rơi xuống.

Kia hắc long thể nhưng hóa thành hình người. "Bạch long, ta sai rồi, buông tha ta, ta có thể cầu Tu La tông buông tha ngươi!"

Bạch long từ trên cao nhảy xuống, cũng biến thành hình người "Hừ, phía trước vì cái gì không nói, chậm!"

Bạch long đi hướng hắc long, nào biết hắc long không biết từ nào ra vuron một thanh hắc nĩa, đâm trúng bạch long trái tim.

"Ngươi!" Bạch long nắm ra hắc nĩa, tưởng nói ra lời nói, rồi lại nói không nên lời.

Diệp Chấn không chịu nổi, "Đồ thúc, chờ, ta đi một chút sẽ về." Nói xong, Diệp Chấn nhảy xuống đại thụ, lại không biết dưới chân cục đá. Đứng sầy. Dưa! Diệp Chấn trong lòng hung hăng mà đánh chính mình một chút, chính mình cũng là thời điểm mấu chốt rút dây chuyền!

"Nhân loại? Ngươi, hảo quen mắt, ngươi là... Là Diệp Chấn!" Hắc long, nói ra Diệp Chấn tên thời điểm, lấp bắp, rõ ràng là tự tin không đủ. Bạch long bắt lấy này một chi tiết, thân thể hướng sau khuynh, rút ra hắc nĩa, cảm giống hắc long trái tim, bạch long dùng tới chân khí, đem hắc long ngũ tạng lục phủ đều đánh nát.

"Không, bạch long, ngươi... Ngươi!" Hắc long còn chưa nói xong, hóa thành một trận gió, không có.

Bạch long thất tha thất thểu đứng lên, “Ngươi, ngươi thật là Diệp Chấn?”

“Không sai, là ta, xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn cũng không cần phải dấu diếm.

“A, đã bao nhiêu năm, ta rốt cuộc tìm được ngươi, thiên thần tông cuối cùng một vị người sống sót!” Bạch long mới vừa nói xong, biến hóa thành hình rồng, ngẩng trên mặt đất không dậy nổi.

“Đồ thúc, hắn xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn sốt ruột nhìn nhìn sau lưng đôi hồi lâu Kiều Kỳ Đồ.

“Hắn, hắn chính là thần thú! Nhưng là phẩm cấp ta không thể xác định” Kiều Kỳ Đồ không thể tin được chính mình mắt, chính mình thế nhưng ở sinh thời, gặp thần thú!

“Nhưng là, hắn thậm chí kịch độc, đi chúng ta đi trước, về nhà, ta sẽ giúp hắn xem bệnh.” Kiều Kỳ Đồ ý bảo ‘ hy vọng ’ long có thể đến mang bọn họ đi rồi.

Nhưng là ‘ hy vọng ’ long nhưng vẫn bò bất động, rõ ràng là mệt nhọc quá độ.

“Đồ thúc, liền ở chỗ này xem đi!” Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, cũng không có người.

Kiều Kỳ Đồ không có trả lời, đi đến bạch long bên người, sờ sờ hồi lâu “Thực xin lỗi, hắn giống như không phải chúng ta vô giả, ta nhìn không thấu.” Nói, Kiều Kỳ Đồ lắc đầu, đi đến bên cạnh trên tảng đá ngồi.

“Diệp Chấn... Đờ ta lên.” Kiều Kỳ Đồ đi rồi không lâu, bạch long lại biến thành hình người, thức tỉnh lại đây.

“Bạch long đại tiên, ngươi nói, ta đang nghe.” Diệp Chấn khiêm tốn hỏi.

“Sau này, ta chính là ngươi thần thú, làm chúng ta cùng nhau nỗ lực, khôi phục thiên thần tông!” Bạch long le le huyết. Có hết sức từ Diệp Chấn trong tay đứng lên.

“Khôi phục thiên thần tông, hảo!” Diệp Chấn nhìn nhìn bạch long, nhìn đến hắn kia kiên định ánh mắt.

“Chúng ta đây hắn là như thế nào làm?” Diệp Chấn hỏi.

“Ta nói cho ngươi, ta là một con thần thú, toàn vũ trụ cuối cùng một con thần thú, ta còn là thần thú tam phẩm!” Bạch long đứng lên kiêu ngạo nói.

“Ta còn có thể biến hóa thành nhân hình cùng hình thú, lợi hại đi?” Bạch long cười đáp, tựa hồ cũng không có cảm giác được đã bị Diệp Chấn xem thường.

“Àn, ta biết, kia phía trước cái kia hắc long đâu?” Diệp Chấn khó hiểu, vì cái gì bọn họ sẽ xuất hiện ở chỗ này? “Còn có, vì cái gì chúng ta sẽ tới cái này địa phương a?”

“Đình, như thế nhiều vấn đề a! Ta đây trả lời trước cái thứ nhất, kia hắc long, là Tu La tông tông chủ thần thú, phi thường lợi hại, mà ta, là thiên thần tông tông chủ thần thú, tuy rằng tự nhiên không sợ hắn.”

“Cái thứ hai vấn đề, chúng ta vì cái gì sẽ ở đây. Kỳ thật, ta đã sớm có thể rời đi, đã ta tu vi, nhưng là, ta liền rời đi là lúc, phát hiện, nơi này có hắc long ở ẩn núp, cho nên ta không thể đi, thẳng đến hôm nay, ta nhìn đến ngươi thời điểm, ta bạo phát, chính là tương cứu ngươi, bởi vì, có thể tiến vào cái này không gian không phải người tu tiên, ít nhất cũng là vô giả.

“Không nghĩ tới, ngươi chính là chúa cứu thế!” Bạch long nói.

“Àn, chúng ta đây cái gì thời điểm có thể đi?” Diệp Chấn hỏi.

“Sốt ruột cái gì? Ta còn không có tự giới thiệu, đừng nhìn ta là một cái bình thường bạch long, ta kêu ngàn cánh bạch long, ngươi xem!” Nói xong, bạch long hóa thành hình rồng, ở trên bầu trời phi, hai cánh giống như trăm ngàn chỉ cánh tổ hợp.

“Oa! Đây soái.” Diệp Chấn nhìn không được tán thưởng.

“Ha ha, chút lòng thành, hảo đi, chúng ta cần phải đi, bằng không, sẽ ảnh hưởng đến người khác, chúng ta hắn là có thời gian hảo hảo nói chuyện.” Bạch long nói xong, nhìn nhìn Diệp Chấn sau lưng Kiều Kỳ Đồ, Kiều Kỳ Đồ sớm đã kinh ngạc đến ngây người.

Hắn không nghĩ tới, Diệp Chấn thế nhưng có thể bắt được thần thú cấp bậc thần thú, vẫn là song hình, này ở cái này thế giới đã không nhiều lắm thấy a.

“Đồ thúc, chúng ta không đáp ‘ hy vọng ’, chính ngươi làm đi, cũng làm cho hắn tu tiên, ta cùng bạch long đi trở về, chính ngươi tiểu tâm.” Nói xong, Diệp Chấn nhảy lên biến thành hình rồng ngàn cánh bạch long, chỉ một thoáng, trực tiếp không biết nơi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: trở về (thượng)

“Ân, chúng ta đây cái gì thời điểm có thể đi?” Diệp Chấn hỏi. Phẩm thư vỗng.

“Sốt ruột cái gì? Ta còn không có tự giới thiệu, đừng nhìn ta là một cái bình thường bạch long, ta kêu ngàn cánh bạch long, ngươi xem!” Nói xong, bạch long hóa thành hình rồng, ở trên bầu trời phi, hai cánh giống như trăm ngàn chỉ cánh tổ hợp.

“Oa! Đây soái.” Diệp Chấn nhìn không được tán thưởng.

“Ha ha, chút lòng thành, hảo đi, chúng ta cần phải đi, bằng không, sẽ ảnh hưởng đến người khác, chúng ta hẳn là có thời gian hảo hảo nói chuyện.” Bạch long nói xong, nhìn nhìn Diệp Chấn sau lưng Kiều Kỳ Đồ, Kiều Kỳ Đồ sớm đã kinh ngạc đến ngây người.

Hắn không nghĩ tới, Diệp Chấn thế nhưng có thể bắt được thần thú cấp bậc thần thú, vẫn là song hình, này ở cái này thế giới đã không nhiều lắm thấy a.

“Đồ thúc, chúng ta không đáp ‘ hy vọng ’, chính ngươi làm đi, cũng làm cho hắn tu tiên, ta cùng bạch long đi trở về, chính ngươi tiểu tâm.” Nói xong, Diệp Chấn nhảy lên biến thành hình rồng ngàn cánh bạch long, chỉ một thoáng, trực tiếp không biết nơi đi.

Địa cầu

“Chuyện như thế nào? Các ngươi đều là ăn không trả tiền sao? Một ngày một đêm, các ngươi liền nhân ảnh cũng tìm không thấy, các ngươi làm cái gì cực cảnh!” Ở người chết đảo phòng huấn luyện, từng đợt rống giận cùng phê bình thanh truyền ra tới.

“Long Đại, thượng cấp điện thoại.” Một vị mặc màu xanh biếc quân trang quân nhân, cầm điện thoại, chạy tiến vào, nhìn thấy Long Đại, hắn kính cái lễ.

Tức giận tận trời Long Đại căn bản liền đáp lễ, cầm điện thoại, “Uy, thượng cấp, ngài hảo, ta là Long Đại.”

“Long Đại, ngươi lại ném một lần người? Ta nhớ rõ ngươi làm việc trước nay đều là thực lưu loát, lần này như thế nào sơ suất?”

Long Đại bị phê bình đỏ bừng mặt, “Thượng cấp, ta cam đoan, trong vòng 3 ngày, chắc chắn Diệp Chấn kia tiểu tử tìm ra!”

Thượng cấp thấy Long Đại như thế kiên định, kia lại không cho hắn mặt mũi liền không hảo, vì thế liền đáp ứng rồi, “Cuối cùng một lần, trong vòng 3 ngày không có cho ta tìm ra, ngươi có thể lần trở về gia!” Thượng cấp hung hăng mà bỏ xuống những lời này.

“Đi, toàn bộ người đều cho ta đi tìm! Tìm không thấy, các ngươi cùng ta cùng nhau lăn!” Long Đại triều một loạt cực cảnh rống giận.

Cực cảnh nhóm mỗi người muốn mắng lại không thể nói ra, vội vàng đi ra phòng chỉ huy.

Thiên phú học viện

Bởi vì Diệp Chấn mất tích, người chết đảo sinh tồn huấn luyện trực tiếp kết thúc.

“Phương Thước, đều một ngày, ngươi xem, điệp đội trưởng sẽ không có việc gì đi?” Trịnh Bản ở người chết đảo kêu oán, trở lại học viện còn gọi Diệp Chấn ‘ điệp đội trưởng ’.

“Sớm biết rằng, ta liền không thể lưu trữ nhà tranh, ta hẳn là cùng hắn cùng đi!” Phương Thước vẫn luôn nói cho chính mình, Diệp Chấn sẽ không có việc gì, sẽ không có việc gì.

“Phương Thước, ngươi cũng đừng tự trách, này căn bản không phải ngươi sai.” Lý hào vương quốc thước như thế thông khổ.

“Đừng rồi, đừng lo lắng, ta tận mắt nhìn thấy điệp đội trưởng đánh chết một con độc hiết, hẳn nhất định sẽ không có việc gì!” Trịnh Bản nghiêm mặt nói.

“Nhưng là, ngày mai chính là đi học, chúng ta lại gặt lão sư bọn họ, nếu bọn họ phát hiện đâu?” Lý hào cực lực kéo ra đề tài, tránh cho Phương Thước lại tự trách.

“Diệp đội trưởng cát nhân có hiện tượng thiên văn, không cần chúng ta như thế lo lắng.” Nói xong, Trịnh Bản mang theo Phương Thước cùng Lý hào đi nhà ăn.

Hắc động

Diệp Chấn không chế ngàn cánh bạch long, chỉ chốc lát, biến trở về đến đồng rác.

“Bạch long, đây là ta trụ địa phương, ta vừa tới mấy ngày mà thôi.” Diệp Chấn xấu hổ chỉ chỉ phía trước kia đồng rác bên cạnh một gian tiểu phòng ở.

“Chủ nhân, không có việc gì, theo ta thấy, cái kia Kiều Kỳ Đồ đối với ngươi không có gây rối, người này vẫn là có thể dùng” nói xong, bạch long hóa thành hình người, đi vào đồng rác.

“Ngươi nói lão đồ? Không, đừng lợi dụng hắn, hắn đối ta còn tính tốt.” Diệp Chấn lắc đầu, không khẳng định bạch long theo như lời.

“Hào, nói cho ta, ngươi tu vi nhiều ít?” Bạch long xoay người.

“Trúc Cơ nhất phẩm một tác.” Diệp Chấn bình bình đạm đạm nói, tựa hồ không cho rằng vinh.

“Àn, thiên tài! Còn tuổi nhỏ, mười bốn tuổi, gặp được khó khăn lại như thế trấn định, không tồi.”

“Nhưng là, ta muốn nói cho ngươi chính là, trên thế giới này võ giả, người tu tiên, vô số kẻ, có thể trở nên nổi bật cũng không phải mạnh nhất, mà là người người này tranh cường hảo thắng. Nhưng là, bất luận người trong thiên hạ ai mạnh nhất, chân chính vương giả, tất nhiên là ngươi!”

“A? Vì cái gì?” Diệp Chấn khó hiểu hỏi.

“Ha, mười điều kinh mạch, này cũng không phải là muốn liền phải, ta nói cho ngươi, này mười vạn năm tới, mười điều kinh mạch, cũng chỉ có ngươi!” Bạch long nghiêm mặt nói.

“Ta như thế lợi hại a?” Diệp Chấn đều không tin chính mình chính là mười vạn năm tới duy nhất vương giả.

“Đối, tôi, mau, lấy ra ngọc bội.” Bạch long ý bảo Diệp Chấn có thể đem thánh tôn phóng xuất ra tới.

“Hào!” Diệp Chấn sử dụng chân khí, đem chân khí rót vào ngọc bội, ngọc bội sáng một hồi, dần dần, một vị lão nhân thân ảnh xuất hiện.

Kia lão nhân đã có râu bạc, dáng người tuy rằng nhỏ bé, nhưng là hắn ở chung quanh chân khí lại dị thường cường đại.

Bạch long nhìn thấy vị kia lão nhân, vội vàng quỳ xuống, “Tông chủ, tại hạ bạch long, bái kiến tông chủ.”

Diệp Chấn còn ở kinh ngạc đến ngây người trung, bạch long tàn nhẫn đập Diệp Chấn đùi. Diệp Chấn tưởng phản kháng, lại phát hiện chính mình ở bạch long trước mặt vì không đủ kháng.

“Quỳ xuống, hắn chính là tông chủ!” Bạch long tiểu tiểu thanh nhắc nhở.

“Bạch long, không có việc gì, tiểu tử này ta biết, quật thực, không có việc gì.” Thánh tôn cười cười, sờ sờ hắn kia râu bạc.

Diệp Chấn thấy thánh tôn không có khó xử chính mình, ôm chặt hai đùi, “Thánh tôn hảo!”

Thánh tôn cười cười, “Tiểu tử, khi dừng mấy ngày, ngươi tu vi tiến triển nhanh như vậy, đều đến Trúc Cơ nhất phẩm, bất quá, có xuất đầu ngày, đừng quên lão nhân ta.”

Bạch long quỳ gối Diệp Chấn sau lưng, thánh tôn chưa kêu hắn lên, hắn còn không thể lên.

“Thánh tôn, ta không dám, cổ nhân vân, uống nước không quên đào giếng người, đãi ta có thể tiêu diệt Tu La tông, chấn hưng thiên thần tông khi, ta đều sẽ không kiêu ngạo, ta cũng sẽ lấy ngài vì vinh.” Diệp Chấn nghiêm mặt nói.

“Hào, không tồi, có cốt khí. Bạch long, mau, mau đứng lên a.” Thánh tôn cười cười, mới phát hiện đã quỳ xuống hồi lâu bạch long.

“Tạ tông chủ!” Bạch long tạ quá sau, mới dám đứng lên.

Lúc này, ngoài cửa đi tới một bóng hình, “Diệp Chấn, này lại là ai a?” Nguyên lai là Kiều Kỳ Đồ tới.

“Lão đồ, ta bằng hữu, nga, không, ông nội của ta, cũng bị vây ở này.” Diệp Chấn nguyên bản tưởng đem thánh tôn xưng vì ‘ bằng hữu ’, nhưng là, nhìn nhìn thánh tôn kia thật dài chòm râu, vẫn là kêu gia gia tương đối hảo.

“Ngươi gia gia? Hào đi, vậy lưu lại cùng nhau ăn, ngày mai chúng ta lại đi hắc động bên kia nhìn xem có thể hay không đi ra ngoài.” Kiều Kỳ Đồ mặc dù có nghi vấn, nhưng là, rốt cuộc, Diệp Chấn địa vị hắn cũng không biết, lão nhân kia, phỏng chừng cũng không phải phạm nhân, ở lão nhân kia mười mét có hơn, lại cảm giác được phi thường khí thế cường đại.

Kiều Kỳ Đồ đường kính đi hướng phòng bếp, “Diệp Chấn, các ngươi làm, ta làm ăn.” Tuy rằng Kiều Kỳ Đồ không biết Diệp Chấn địa vị, nhưng là, này hai mươi năm qua, hắn lần đầu tiên gặp được có thể một cái bàn ngồi đầy người.

“Tiểu tử, kêu hán đừng lộng quá nhiều, ta không ăn cũng hào.” Thánh tôn hai chân khép lại, đang ở nhắm mắt dưỡng thần.

“Thánh tôn lão đầu, ngươi không ăn sẽ không chết sao?” Tuy rằng vấn đề này thực kỳ ba, nhưng là, đây cũng là Diệp Chấn muốn hỏi.

“A! Chết? Ta thánh tôn tồn tại trên đời mười vạn năm, đã chết bao nhiêu lần, sớm đã không có ăn uống, xem đậm thế giới này.” Thánh tôn lãnh cùng.

“Nga? Mười vạn năm? Ha ha, Diệp Chấn, ngươi gia gia có phải hay không có điểm không bình thường a?” Kiều Kỳ Đồ vừa vặn từ phòng bếp làm tốt một mâm cá, lấy ra tới, vừa vặn tốt nghe được thánh tôn những lời này.

“Nga, không có việc gì, ông nội của ta tiến vào lúc sau đầu óc không phải đặc biệt bình thường.” Diệp Chấn cười cười.

“Có thể ăn cơm!” Kiều Kỳ Đồ đem đệ tử trồng rau bưng lên bàn.

“Này hương khí, thật không sai, lão phu ta liền thử xem.” Thánh tôn cũng không chịu nổi này hương khí, vội vàng ngồi xuống ghế dựa.

“Ha ha, thánh tôn lão đầu, ngươi không phải mười vạn năm không ăn sao?” Diệp Chấn thật sự nhìn không được cười rộ lên.

“Hừ, ngươi tiểu tử này, tính, lão phu không nói nhiều.” Nói xong, thánh tôn cầm lấy chiếc đĩa, cầm lấy vãn, ăn nhiều đặc ăn lên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28 : trở về (hạ)

A! Chết? Ta thánh tôn tồn tại trên đời mười vạn năm, đã chết bao nhiêu lần, sớm đã không có ăn uống, xem đậm thế giới này. Thánh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” thánh tôn lãnh cùng.

“Nga? Mười vạn năm? Ha ha, Diệp Chấn, ngươi gia gia có phải hay không có điểm không bình thường a?” Kiều Kỳ Đồ vừa vặn từ phòng bếp làm tốt một mâm cá, lấy ra tới, vừa vặn tốt nghe được thánh tôn những lời này.

“Nga, không có việc gì, ông nội của ta tiến vào lúc sau đầu óc không phải đặc biệt bình thường.” Diệp Chấn cười cười.

“Có thể ăn cơm!” Kiều Kỳ Đồ đem đệ tử trồng rau bưng lên bàn.

“Này hương khí, thật không sai, lão phu ta liền thử xem.” Thánh tôn cũng không chịu nổi này hương khí, vội vàng ngồi xuống ghế dựa.

“Ha ha, thánh tôn lão đầu, ngươi không phải mười vạn năm không ăn sao?” Diệp Chấn thật sự nhìn không được cười rộ lên.

“Hừ, ngươi tiểu tử này, tính, lão phu không nói nhiều.” Nói xong, thánh tôn cầm lấy chiếc đĩa, cầm lấy vãn, ăn nhiều đặc ăn lên.

“Thánh tôn lão đầu, nga, gia gia chúng ta cái gì thời điểm có thể đi trở về?” Diệp Chấn ăn một con nướng dương chân, mùi ngon nói, bận tâm Kiều Kỳ Đồ ở bên cạnh, vẫn là kêu gia gia tương đối hảo.

“Ăn xong.” Đối với vừa mới Diệp Chấn cười nhạo hán, thánh tôn hiện tại đã không thể nào tính toán mang Diệp Chấn đi rồi.

“Diệp Chấn, ngươi gia gia sẽ không lại bị bệnh đi?” Kiều Kỳ Đồ vòng vòng sau đầu, “Nơi này tà thực, không phải nghĩ ra đi liền có thể.”

“Hừ, tin hay không tùy thích, liền tính có thể, ta cũng không tính toán mang ngươi đi.” Thánh tôn quát lạnh, rõ ràng đối Kiều Kỳ Đồ rất không vừa lòng.

“Gia gia, này không thể được a, lão đồ trợ giúp chúng ta, ngươi xem, trả lại cho chúng ta chuẩn bị cho tốt ăn, cỗ nhân vãn, uống nước không quên đào giếng người, liền tính chúng ta đi ra ngoài không được, cũng muốn báo đáp lão đồ a!” Diệp Chấn nói.

“Hừ, hán đối với ngươi có ân, đối ta có cái gì? Cùng ta xin lỗi, bằng không ta liền ngươi cũng không mang theo đi.” Thánh tôn rõ ràng biết sinh khí, mày nhăn chặt, trong miệng còn lẩm bẩm nói.

Diệp Chấn thấy thánh tôn như thế kiên định, “Được rồi, gia gia, ta vừa mới nói giỡn hảo đi.” Không có biện pháp, vẫn là khuất phục tương đối hảo.

Thánh tôn thấy Diệp Chấn một khuôn phục, sắc mặt chuyển biến tốt đẹp, cười hi hi, “Tiểu tử, ngươi rốt cuộc chịu thua, cơm nước xong, mang theo ngươi

nói cái gì đó, cùng nhau đi thôi.”

Diệp Chấn lúc này mới phát hiện chính mình trúng kế, nhưng là không có biện pháp, tính sai, lần sau nhất định phải chú ý, “Lão đồ, mấy ngày nay, cảm ơn ngươi, đêm nay, chúng ta bốn cái liền có thể cùng nhau đi trở về.”

“Đêm nay? Không được, liên tính nhiều hai vị này, chính là.....” Kiều Kỳ Đồ ý tứ chính là bạch long có thể trợ bọn họ giúp một tay, mà thánh tôn chính là vô dụng.

Thánh tôn nghe ra Kiều Kỳ Đồ ý tứ, “No rồi.” Nói xong, thánh tôn đi hai bước, dừng lại, lại không quay đầu lại, “Ăn no kêu ta.” Rồi mới đi ra đồng rác.

“Chúa cứu thế, làm sao bây giờ đâu? Tông chủ giống như sinh khí.” Bạch long nói.

“Ngạch, vấn đề này trước phóng một bên, ngươi vì cái gì kêu ta chúa cứu thế? Ta kêu Diệp Chấn a, ngươi đã quên?” Diệp Chấn khó hiểu hỏi.

“Nói lời miệng, kỳ thật, tông chủ vẫn là thực quan tâm ngươi. Kỳ thật, địa cầu thế giới này, vẫn luôn có khối địa phương, là một khối thể ngoại đào nguyên, hơn nữa nhân loại vĩnh viễn sẽ không phát hiện, chỗ đó cũng là chúng ta thiên thần tông nơi dừng chân, nhưng là, chính là lần đó đại chiến lúc sau, lực tục người được bệnh nặng, hiện tại, thiên thần tông cũng chỉ dư lại ngươi, ta cùng tông chủ ba người, cho nên, lấy tông chủ công lực, tạm thời còn không có người có thể đánh bại, đặc biệt là tông chủ ra ngọc bội sau, hồi phục công lực, cho nên, đem ta phái cùng bảo hộ ngươi.”

“Rồi mới? Chúng ta đây hẳn là trở về ngươi nói cái kia thể ngoại đào nguyên?” Diệp Chấn tuy rằng muốn báo thù, nhưng là, rốt cuộc, mấy năm nay, hẳn nhận thức thật nhiều bằng hữu, Diệp Chấn không nghĩ cứ như vậy mất đi bọn họ.

“Không, chúng ta tự nhiên sẽ không miễn cưỡng, nhưng là, ta có một cái tin tức xấu, đó chính là, ở chỗ này một giờ, chính là bên ngoài một tháng, dựa theo nói như vậy, chúng ta trở về, đã là qua hai năm, vậy ngươi còn tưởng ngươi bằng hữu?” Bạch long đoán được Diệp Chấn còn lo lắng cho mình bằng hữu.

“Hai năm?!” Diệp Chấn che dấu không được kinh ngạc, “Ta đây không phải nên đầu tháng ba sao?”

“Ngạch, chúa cứu thế, cái này ta cũng không biết. Hảo, ăn no đi? Đi, cần phải đi.” Nói xong, bạch long nhìn nhìn Kiều Kỳ Đồ, còn hảo Kiều Kỳ Đồ không nghe được bọn họ hai người lẩm nhẩm lẩm nhẩm.

“Đi? Không ta các ngươi có thể đi?” Kiều Kỳ Đồ rõ ràng không tin, ở cái này hắc động, lại có ai so với hắn càng hiểu biết.

“Ha, ngươi cho rằng ngươi là ai? Cái này hắc động, ta tưởng khai liên khai, tưởng kết thúc liên kết thúc.” Bạch long cũng không nghĩ che giấu.

Kiều Kỳ Đồ đối với bạch long thực lực khẳng định là chân thật đáng tin, nào biết bạch long lại nói, “Vừa mới vị kia lão nhân, cũng chính là Diệp Chấn gia gia, hừ, ngươi đắc tội hắn, chính là đắc tội thiên hạ, nếu ta cùng hắn đánh, hắn không động thủ, chính là bất động chân, ta cũng không phải đối thủ của hắn, bởi vì, ngươi biết hắn là nhiều ít phẩm cấp tồn tại sao?”

“Nhiều ít phẩm cấp?” Kiều Kỳ Đồ đối bạch long lời nói rất là không tin, nhưng là phi thường tò mò, ngay cả bạch long như vậy cao thủ, lại đánh không lại hắn.

“Tâm động nhất phẩm!” Vô cùng đơn giản bốn chữ, lại từ bạch long trong miệng nói ra, vô cùng cường đại.

“Cái gì? Tâm động nhất phẩm!” Tâm động nhất phẩm, là trong truyền thuyết vô cùng cường đại, là mỗi người hâm mộ, lại không cách nào đạt tới.

“Bạch đại ca, thực xin lỗi a, ta quá xem nhẹ hắn, ta nói với hắn thanh thực xin lỗi.” Kiều Kỳ Đồ vội vàng xin lỗi, nếu không xin lỗi, hắn còn không biết chính mình sẽ chết như thế nào.

“Hừ, ta lão nhân một phen số tuổi, tự nhiên sẽ không so đo, sau này, chú ý, không cần xem thường người khác, mau, hảo liền đi.” Thánh tôn nghe được bạch long như thế thổ chính mình, tuy rằng mặt đỏ, nhưng là cường dùng nội lực ngăn chặn.

“Gia gia, đi thôi, chúng ta hảo, lão đồ, ngươi đâu?” Diệp Chấn không tưởng cái gì, chính là tưởng chạy nhanh rồi đi cái này địa phương, nhiều đãi một giờ, bên ngoài liền một tháng a!

“Đi thôi, ta hảo.” Kiều Kỳ Đồ nhìn thánh tôn, liền ngữ khí cũng không dám lớn tiếng, tiểu tiểu thanh nói.

“Bạch long, thượng!” Thánh tôn quát lớn.

Bạch long hóa thành hình rồng, bay ra đồng rác, Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ chạy ở mặt sau, mà thánh tôn, một cái khinh công, liền hơn 1000 mét, trực tiếp đưa bọn họ ném ra.

“Đi lên!” Thánh tôn một cái khinh công, trực tiếp chọn tiến bạch long, quay đầu, đối Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ nói.

Diệp Chấn còn hảo, có bước nhanh ảo ảnh, nhanh chóng nhảy lên bạch long.

“Không tồi, tiểu tử, có tiền đồ, khổ luyện, định thành thần!” Thánh tôn cũng nhận không được tán thưởng.

“Ta, kéo ta một phen!” Kiều Kỳ Đồ thiếu chút nữa thờ không nổi, còn hảo Kiều Kỳ Đồ là võ giả, mỗi ngày đều có thích ứng rèn luyện, mới không trở ngại.

Diệp Chấn đem Kiều Kỳ Đồ kéo lên bạch long.

“Oanh!” Bạch long phát ra rống giận.

Tựa hồ muốn nói “Ngồi xong, muốn tới hắc động!”

So với buổi sáng hắc động, hiện tại hắc động từ khí rõ ràng yếu bớt vòng lớn, phạm vi cũng rút nhỏ. Hẳn là hắc long phía trước thống trị, mới làm hắc động ngo ngoe rục rịch, hiện tại, hắc động bộ dáng, đã phi thường hòa ái, thực rõ ràng, là sợ hãi này vài vị.

“Tiểu tử, ngồi xong, đừng lộn xộn, xuyên qua thời điểm, lộn xộn, a, vậy ngươi sẽ biết.” Thánh tôn hồi phục phía trước cùng Diệp Chấn ngữ khí, nói.

“Nga, hảo.” Diệp Chấn không có chú ý thánh tôn theo như lời, mà là chú ý xuyên qua khi bên cạnh cảnh sắc.

“Oa, thật mỹ lệ, tuy rằng không phải chân thật, lại làm mất thả lỏng.” Diệp Chấn tán thưởng nói.

“Ha ha, đây là ta chế tác, cái này không gian, cũng hoa ta không ít thời gian đâu!” Thánh tôn cười ha ha, đã không có phía trước kia phạm.

“Nhiều ít năm a? Lâu không lâu?” Tuy rằng Diệp Chấn lòng hiếu kỳ không tính đặc biệt đại, nhưng là này vấn đề, vẫn là muốn hỏi.

“Tiểu tử, nên nghỉ ngơi. Có một số việc, đừng hiểu quá nhiều, đối với ngươi cũng không có lợi” thánh tôn hòa ái nói.

Nói xong, một trận thanh phong, Diệp Chấn liền tiến vào mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29 :Thư gia ngân hàng

Tựa hồ muốn nói “Ngồi xong, muốn tới hắc động!”

So với buổi sáng hắc động, hiện tại hắc động từ khí rõ ràng yếu bớt vòng lớn, phạm vi cũng rút nhỏ. Hẳn là hắc long phía trước thống trị, mới làm hắc động ngo ngoe rục rịch, hiện tại, hắc động bộ dáng, đã phi thường hòa ái, thực rõ ràng, là sợ hãi này vài vị.

“Tiểu tử, ngồi xong, đừng lộn xộn, xuyên qua thời điểm, lộn xộn, a, vậy ngươi sẽ biết.” Thánh tôn hồi phục phía trước cùng Diệp Chấn ngữ khí, nói.

“Nga, hảo.” Diệp Chấn không có chú ý thánh tôn theo như lời, mà là chú ý xuyên qua khi bên cạnh cảnh sắc.

“Oa, thật mỹ lệ, tuy rằng không phải chân thật, lại làm mất thả lỏng.” Diệp Chấn tán thưởng nói.

“Ha ha, đây là ta chế tác, cái này không gian, cũng hoa ta không ít thời gian đâu!” Thánh tôn cười ha ha, đã không có phía trước kia phạm.

“Nhiều ít năm a? Lâu không lâu?” Tuy rằng Diệp Chấn lòng hiếu kỳ không tính đặc biệt đại, nhưng là này vấn đề, vẫn là muốn hỏi.

“Tiểu tử, nên nghỉ ngơi. Có một số việc, đừng hiểu quá nhiều, đối với ngươi cũng không có lợi” thánh tôn hòa ái nói.

Nói xong, một trận thanh phong, Diệp Chấn liền tiến vào mộng đẹp.

Diệp Chấn ngủ phi thường trầm, đây là hắn này mấy tháng ngủ nhất thực một lần. Có lẽ là thánh tôn độc đáo thủ pháp, mới làm Diệp Chấn ngủ như thế hảo.

Dần dần, Diệp Chấn càng ngủ càng hương, bỏ lỡ com sáng cùng com trưa, đương Diệp Chấn nghĩ đến khi, lại phát hiện, “Ngọa tào, nơi này là chỗ nào? Ta không phải cùng thánh tôn cùng bạch long, Kiều Kỳ Đồ cùng nhau xuyên qua sao? Sao theo ta một người? Còn ngủ ở đường cái bên.” Diệp Chấn nhanh chóng từ lạnh băng địa phương bò dậy, Diệp Chấn cũng không nghĩ làm càng nhiều người nhìn đến hắn quần tương.

“Đại gia hảo, Quảng Châu độ ẩm mưa to chuyển mưa đá 0~8 độ, thỉnh đại gia mặc tốt quần áo, mấy ngày nay, sẽ có mưa to cùng mưa đá tập kích,

thình không cần thiết, chớ ra cửa, lại truyền phát tin một lần thông tri.....”

“Hò, 0~8°, thật lạnh, ai, ta hẳn là đi trước tìm thánh tôn bọn họ vẫn là về trước trường học nhìn xem?” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, “Àn, thánh tôn cùng bạch long Kiều Kỳ Đồ ba người nếu là ở bên nhau, chính là thiên hạ vô địch, vậy không cần ta, ta đây đi trước học viện đi.” Diệp Chấn một cái lăm bằm lâu bầu, lại không biết phía trước chạy lại đây một chiếc bảo mã (BMW) xe hơi nhỏ, “Tất.. Tất.. Tất..” Bảo mã (BMW) xe hơi nhỏ không có dừng lại, chỉ là vô vị ầm loa.

Nào biết Diệp Chấn sớm đã nhập thần tự hỏi, chung quanh hết thầy, cấp sinh mệnh, hẳn đều mặc kệ. Lúc này, cũng là Diệp Chấn nhất, nhất thật nhỏ khe hở, đó chính là không có chân khí bảo hộ.

Bảo mã (BMW) xe hơi nhỏ thấy Diệp Chấn không có đi khai, vội vàng phanh xe kiện. “Oanh!” Bảo mã (BMW) xe hơi nhỏ hướng Diệp Chấn đánh tới.

Từ sau ra cửa đi ra một vị nữ hài, vội vàng chạy hướng Diệp Chấn, “Tiểu thư, ta tới! Đây là việc nhỏ.” Từ phòng điều khiển đi ra cái nam tử, rõ ràng là cái này nữ sinh quân gia.

“Lưu quân gia, người người này, ta trở về muốn kêu ta ba ba đem người tài, đừng giải thích, người xem, đều đổ máu.” Vị kia nữ hài ngồi xổm trên mặt đất.

Tiểu tiểu thanh xem nhẹ, “Người... Người lớn lên hảo soái a!”

Diệp Chấn một búng máu phun tới, “Cứu ta.....”

Vị kia nữ hài lúc này mới nhớ tới, “Lưu quân gia, chữa khỏi hẳn, đây là người cuối cùng cơ hội!”

Vị kia bị công bố ‘ Lưu quân gia ’, vội vàng chạy tới, bế lên Diệp Chấn, nào biết Diệp Chấn là người tu tiên, thể trọng tự nhiên không nhẹ, “A, tiểu thư, ngưng ngưng, ta gọi người!” Lưu quân gia xấu hổ gãi gãi đầu.

“Người xem, hẳn cũng liền cùng ta không sai biệt lắm nha, như thế nào sẽ trọng? Hừ, người không giúp ta, người hiện tại liền có thể đi rồi.” Nói xong, vị kia nữ hài từ ba lô lấy ra một chồng chi phiếu, rút ra một trương, “Đi mau, đừng trở về.”

Lưu quân gia liếc liếc mắt một cái Diệp Chấn, ám đạo, “Tiểu thư, ta làm nhà các người quân gia như thế lâu, người thể nhưng vì một chuyện nhỏ, ai.....” Ám đạo xong, biến cũng không quay đầu lại đi rồi.

“Đại gia mau tới giúp đỡ a, mau tới a!” Vị kia nữ hài thử ôm Diệp Chấn, mới phát hiện, Diệp Chấn thể nhưng như thế trọng, bắt đắc dĩ đành phải hướng người qua đường cầu cứu.

Đi qua người qua đường sôi nổi đi tới, vài đại hán, mới đưa Diệp Chấn đỡ tiến vị kia nữ hài bảo mã (BMW) trong xe.

“Thượng đế phù hộ, hy vọng hẳn sẽ không có việc gì, bằng không, hẳn đã chết, ta cũng muốn phụ trách a.” Vị kia nữ sinh cầu nguyện. Nói xong, nàng khởi động xe hơi nhỏ, còn hảo, xe hơi nhỏ không có cái gì sự, chính là Diệp Chấn huyết còn vẫn luôn chảy, chính là chậm điểm.

Ai biết, này nữ sinh xiếc xe đạp như thế tốt, ngắn ngủn thời gian liền đến bệnh viện trước một cái đại chuyển ngã tư đường.

“Nhanh lên a, thượng đế, nhanh lên a!”

Diệp Chấn thần chí dần dần rõ ràng, Diệp Chấn lắc đầu, “A! Đầu đau quá, dĩ? Ta như thế nào tại đây?”

“Người tỉnh lập? Thực xin lỗi nga, ta quân gia đem người đảm thành như vậy.” Vị kia nữ sinh thực xin lỗi nói.

“Ài, không cần đi bệnh viện, ta hảo.” Diệp Chấn đây là tiểu thương, tuy rằng đầu óc có điểm đau, nhưng là hẳn có thể khẳng định, này không có trở ngại.

“Người xem, người đầu đều đổ máu!” Nói, vị kia nữ hài chỉ chỉ Diệp Chấn đầu.

“Không có việc gì, tiểu thương, băng bó một chút liền hảo.” Diệp Chấn sờ sờ đầu, tuy rằng còn có một ít đau đớn, nhưng không quá đáng ngại.

“Thật sự? Người vừa mới bị đâm thời điểm đầu lưu rất nhiều huyết a.” Vị kia nữ hài thậm chí hoài nghi Diệp Chấn có phải hay không bị đâm choáng váng.

“Ta không có việc gì, thật sự. Chính là có... Có điểm lạnh.” Nói xong, Diệp Chấn vẫn luôn đinh này vị kia nữ hài quần áo.

“Nga, người nói không có việc gì, kia cái này cấp, đi chúng ta xuống xe, sau bị rương có quần áo.” Nữ hài tùy tay đưa cho Diệp Chấn một trương tạp cùng một trương thẻ ngân hàng.

Diệp Chấn lấy ra thẻ ngân hàng, viết ‘ Trung Quốc thư thức ngân hàng ’

“Thư? Chẳng lẽ nàng họ Thư?” Diệp Chấn xoa xoa chính mình mắt, phát gốc trung.

“Uy, mau tới đây a, người không phải lạnh sao?” Vị kia nữ hài kêu Diệp Chấn, “Uy, người xảy ra chuyện gì, luôn là thất thần, người như vậy, lại sẽ có

việc cô.”

Diệp Chấn không có trả lời nàng, ngược lại hỏi, “Người kêu cái gì?” Diệp Chấn thấy nàng còn ở do dự, đem nàng ấn ở trên xe.

“Người làm cái gì? Tách ra ta!” Kia nữ hài nghẹn mặt đỏ bừng, từ nhỏ đến lớn căn bản liền không có người dám như vậy.

“Nga, thực xin lỗi a! Người có thể nói cho ta người kêu cái gì sao?” Diệp Chấn lúc này mới phát hiện vừa mới chính mình làm động tác có chút xấu hổ.

Kia nữ hài thấy Diệp Chấn ngữ khí cũng thực dịu ngoan, “Àn, ta kêu thư vũ tiêu. Người đâu?” Nói, thư vũ tiêu triều Diệp Chấn một cái mị nhãn.

“Àn, người hảo, ta kêu Diệp Chấn.” Diệp Chấn nghiêm túc lên, dựng thẳng đầu, mới phát hiện, kỳ thật thư vũ tiêu vẫn là cái mỹ nhân phối, trắng tinh làn da, một đầu đen nhánh tóc dài, trắng tinh áo somi phối hợp hắc hắc váy. Mắt thủy linh linh, phảng phất liền mắt đều sẽ nói chuyện. Kia một cái mị nhãn, tựa như địa cầu bị thái dương va chạm giống nhau!

“Đỉnh linh linh, đỉnh linh linh!” Thư vũ tiêu đi động vang, “Nga, chờ hạ a, ta tiếp cái điện thoại.” Thư vũ tiêu lấy ra nàng chỉ quả 6plus, giống sau đi đến.

“Ta đi, ông trời, như thế bất công, đồng dạng là người, nhân gia chỉ quả 6plus, ta tiểu linh thông!” Diệp Chấn cường chế trụ tức giận, rút cuộc, hiện tại không phải phát hỏa thời điểm. Diệp Chấn đối với không trung, so cái khinh bỉ thủ thế.

Vừa lúc bị thư vũ tiêu thấy được, “Diệp Chấn, người làm cái gì đâu?”.

“Không có việc gì.” Diệp Chấn xấu hổ gãi gãi đầu, hấn nhưng không nghĩ có bị nghĩ lầm là cái gì đâu.

“Nga, ta đây cần phải đi, ta ba ba kêu ta, người có việc gọi điện thoại.” Thư vũ tiêu hướng Diệp Chấn mỉm cười ngọt ngào một chút, liền đi vào bảo mã (BMW) ô tô.

Diệp Chấn ngốc ngốc đứng ở chỗ cũ, còn đang suy nghĩ thư vũ tiêu kia ngọt ngào cười.

“Cô.. Cô.. Cô..” Thăng đến Diệp Chấn bụng rút cuộc kháng nghị, mới không có biện pháp.

“Được rồi, huynh đệ, đi, ăn đi lạc.” Diệp Chấn vỗ vỗ hấn bụng, đem kia trương tạp cùng thẻ ngân hàng bỏ vào túi tiền.

“Đúng rồi, ta nên cùng ta các huynh đệ đánh gọi điện thoại.” Diệp Chấn vừa đi vừa lấy ra di động, nhìn xem thông tin lục.

“Dì? Như thế nào không thể khai di động a?” Diệp Chấn mạnh mẽ ấn vài cái, tiểu linh thông di động rút cuộc biểu hiện:

Trịnh Bân 152*****

Lý hào 156*****

Phương Thước 175*****

Tổng Hồ 146*****

Không biết 131*****

“Ài, liền bốn người. Dì? Cuối cùng một cái không biết? Là ai?” Diệp Chấn đem thông tin lục trượt xuống cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30 : Đánh bắt ngờ

Cô.. Cô.. Cô..” Thăng đến Diệp Chấn bụng rút cuộc kháng nghị, mới không có biện pháp. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vông) xem nhất toàn! Đồi mới nhanh nhất tiêu thuyết

“Được rồi, huynh đệ, đi, ăn đi lạc.” Diệp Chấn vỗ vỗ hấn bụng, đem kia trương tạp cùng thẻ ngân hàng bỏ vào túi tiền.

“Đúng rồi, ta nên cùng ta các huynh đệ đánh gọi điện thoại.” Diệp Chấn vừa đi vừa lấy ra di động, nhìn xem thông tin lục.

“Đi? Như thế nào không thể khai di động a?” Diệp Chấn mạnh mẽ ấn vài cái, tiểu linh thông di động rốt cuộc biểu hiện:

Trịnh Bân 152*****

Lý hào 156*****

Phương Thước 175*****

Tổng Hồ 146*****

Không biết 131*****

“Ai, liền bốn người. Đi? Cuối cùng một cái không biết? Là ai?” Diệp Chấn đem thông tin lục trượt xuống cuối cùng.

Diệp Chấn đem thông tin lục hoa đến nhất hạ, điểm cái kia không biết, bắt đánh.

“Uy, người hảo, xin hỏi người là?” Diệp Chấn không có cấp người kia trước nói, ngược lại chính mình hỏi trước.

“A? Không phải người đánh cho ta sao?” Đối phương nói chuyện thanh âm đã đã, rõ ràng là một cái nữ. Diệp Chấn ở điện thoại một khác đầu, đều cảm giác được nàng kia môi mùi hương.

Diệp Chấn tưởng, dù sao chính mình cũng không gì, cái này nữ xuất hiện ở chính mình thông tin lục, khẳng định là có duyên, làm bằng hữu cũng hảo, bạn gái tự nhiên càng tốt!

“Nga, ta kêu Diệp Chấn, thật cao hứng nhận thức người.” Diệp Chấn đem chính mình ngôn ngữ tận lực phóng nam nhân một chút.

“Diệp Chấn? Không có khả năng!” Nữ hài kia nháy mắt phủ định Diệp Chấn lời nói.

Diệp Chấn đưa điện thoại di động lấy ra, “Này nữ hài thanh âm rất quen thuộc.”

“Người có phải hay không kêu Giang Ninh Ninh?” Diệp Chấn tưởng, thượng sơ trung khi, hần tới tới lui lui liền nhận thức Giang Ninh Ninh.

“Người thật là Diệp Chấn?” Vị kia nữ hài không có trả lời Diệp Chấn nói.

“Đúng vậy, ta chính là Diệp Chấn.” Diệp Chấn đã xác định đối phương chính là Giang Ninh Ninh, nhẹ nhàng thở ra.

“Diệp Chấn, mấy năm nay người rốt cuộc đi nơi nào? Từ lần đó huấn luyện lúc sau, lão sư liền nói cho chúng ta biết người đã chuyển trường.” Giang Ninh Ninh tuy rằng không muốn tin tưởng Diệp Chấn sẽ chuyển trường, chính là, liền tính chuyển trường, mấy năm nay, hần ai cũng không có liên hệ, không thể nghi sao?

“Đúng vậy, bởi vì trong nhà có chút sự, ta chuyển trường.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ đem chính mình xuyên qua tiến vào hắc động sự nói ra, bằng không, đại gia khẳng định đều cảm thấy Diệp Chấn là dị loại “Vậy người chuyển trường vì cái gì bất hòa ta liên hệ? Người không biết ta rất nhớ người sao?” Giang Ninh Ninh nói, đều mau khóc ra tới.

“Giang Ninh Ninh đồng học, chúng ta chính là đồng học, người như thế nào sẽ tưởng ta? Chẳng lẽ người thích ta?” Diệp Chấn cũng hy vọng Giang Ninh Ninh sẽ thích chính mình, chính là, chính mình hiện tại đã cái gì đều không có, Giang Ninh Ninh là thiên kim, như thế nào xứng thượng? Hần cũng chỉ có thể nói chơi chơi.

“Ai thích người a? Người xứng thượng ta sao? Ta chỉ là cảm thấy người là của ta bạn tốt, mới tưởng người. Đúng rồi, người đêm nay có thể hay không a?” Giang Ninh Ninh cười cười, sát sát khóe mắt nước mắt, hôm nay, Diệp Chấn gọi điện thoại cho nàng, nàng cảm thấy thực vui vẻ.

“Giang tiểu thư, ta không xứng với người a, đi ở đường cái, không phải hoa tươi cắm ở cút trâu sao?” Diệp Chấn cố ý đem thanh âm làm cho có một chút điểm sinh khí.

“Được rồi, Diệp Chấn đồng học, đừng chê cười ta. Là đêm nay có cái đồng học tụ hội, tất cả mọi người đều sẽ đến.” Giang Ninh Ninh tựa hồ không có nghe được Diệp Chấn kia tức giận thanh âm, chỉ nghĩ đến Diệp Chấn ở cười nhạo chính mình.

“Hảo, đêm nay có thể thời điểm gọi điện thoại kêu ta a.” Diệp Chấn lúc này mới phát hiện hần nguyên lai vẫn luôn đứng ở đầu đường, đánh điện thoại, đặc biệt giống một đầu đường tên còn đồ.

“Nga, hảo, kia đêm nay ta lái xe tiếp người a, đúng rồi, người trụ nào?”

“Nga, hảo, ta trụ đến còn không biết là nào, người nói cái kia địa chỉ đi, ta đi liền hảo.” Diệp Chấn xấu hổ nói, hần cũng không nghĩ, xem ra muốn đi thuê cái phòng ở.

“Ân, là đình ngu 郭 丫: Mang y liên cối ủy bò cật tha trù! Bồn thấp thấu y từng chỉ br />

Diệp Chấn đem tiểu linh thông thu vào túi tiền. “Đi lạc, đi xem chúng ta học viện.” Liền từ Diệp Chấn tiến vào hắc động sau này, thiên phú học viện cũng đã cất bỏ Diệp Chấn người này, long giáo luyện cũng bị tài.

Diệp Chấn đi vào thiên phú học viện trước nhảy dựng đường cái. “Đi? Đây phía trước không phải lão Lý nướng BBQ quán sao? Như thế nào biến thành cái này?”

“Đi, đây không phải học viện cửa kia quán ‘gì cháo’ sao? Hương vị nhưng hảo.....”

Diệp Chấn đi xong này phố, thật nhiều địa phương đều thay đổi, quai cái khẩu, liền nhìn đến thiên phú học viện.

Thiên phú học viện cửa, liền có vài cái đặc cảnh thủ, rốt cuộc, đây là Phú Châu duy nhất học viện.

Diệp Chấn nhìn học viện cửa, vang lên trước kia cùng đại gia chơi đùa thời điểm.

“Uy, thỉnh người tránh ra.” Hai vị đang ở tuần tra đặc cảnh đẩy đẩy đang ở phát gốc Diệp Chấn.

“Nga, hảo.” Diệp Chấn lấy lại tinh thần, rồi đi học viện cửa.

Diệp Chấn đi ra cái kia đường cái, nhìn nhìn phía trước ngã tư đường.

“Phanh phanh phanh.” Nhảy mắt, vài lượng đại xe vận tải nhắm phía Diệp Chấn, từ phía trên nhảy ra một đám che mặt đại hán, cầm súng máy liền hướng Diệp Chấn bắn phá!

Diệp Chấn một cái bước nhanh, ở mưa bom bão đạn né qua trốn đi. “A!” Trên đường cái mọi người nghe được tiếng súng, sôi nổi thét chói tai.

Diệp Chấn sử dụng bước nhanh, kia vài đại hán nhìn đến, mục mở to khẩu súng, “Lão... Đại, này.... Tiểu tử này không sợ thương (súng) a!” Đối phương đại hán đã có một cái run bần bật.

Diệp Chấn khoe miệng một khuynh, vừa định nhắm phía đại hán, “A!” Diệp Chấn cố nén.

“Tay súng bắn tia!” Diệp Chấn lúc này mới phát hiện đối phương bên kia có cái tay súng bắn tia, nhưng là còn không biết ở đâu.

Kia tay súng bắn tia đã đánh ra một viên viên đạn, văng văng đánh trúng Diệp Chấn đùi.

Kia mấy cái đại hán thấy, sôi nổi cười to. “Đinh thiếu thật đúng là, tiểu tử này cũng....” Cái kia đại hán còn chưa nói xong.

Một cái khác đại hán lập tức rút ra một tay thương (súng), “Người, người thế nhưng lộ ra chúng ta đầu lĩnh!” Nói xong, “Phanh” một thương (súng), cái kia đại hán hét lên rồi ngã gục, ngã vào vũng máu bên trong.

“Triệt!” Một cái khác đại hán đối những người khác nói, bọn họ lập tức nhảy lên đại xe vận tải.

“Đi? Ta đã biết, không phải hán là giết người diệt khẩu sao?” Diệp Chấn tưởng cũng tưởng không rõ, này nhóm người thật là gốc gác.

Diệp Chấn gian nan mà đứng lên, nhìn nhìn hán miệng vết thương, “Hình như là trúng độc, ai.”

“Diệp Chấn, đi lên!” Nghehien điện mở ra một chiếc xe taxi, Diệp Chấn nhìn kỹ, “Lão đồ!”

“Đi lên đi, đừng chậm trễ.” Kiều Kỳ Đồ đem Diệp Chấn đặt trên xe tải, biên khai biên nói, “Uy, người sao hồi sự? Người tiểu tử này, như thế nào sẽ bị tập kích?” Kiều Kỳ Đồ mới bội phục, bị thương (súng) đánh trúng, lại cùng không có việc gì giống nhau.

“Đau a!” Diệp Chấn ở Kiều Kỳ Đồ trước mặt không cần thiết dấu diếm, thẳng tắp nói.

“Chờ, chúng ta đi bệnh viện, làm tốt!” Kiều Kỳ Đồ một cái gia tốc, vượt qua trước một chiếc xe, lại một chiếc.....

Năm phút đồng hồ sau, hai người tới bệnh viện.

“Tới, Diệp Chấn, ta đỡ người.” Nói, Kiều Kỳ Đồ đem Diệp Chấn đỡ ra phó phòng điều khiển.

“Đi.” Diệp Chấn thất tha thất thểu mà đi rồi, đi vào bệnh viện.

“Ài, người hảo, ta huynh đệ bị thương, người nhìn xem?” Kiều Kỳ Đồ nào biết nói đi nơi nào xem, tùy tiện kéo cái mỹ nữ hộ sĩ liền hỏi.

“A? Đây là xảy ra chuyện gì? Súng thương?” Vị kia mỹ nữ hộ sĩ rõ ràng là hiếm thấy quá này đó, biểu tình biến hóa phi thường mau.

Diệp Chấn thấy Kiều Kỳ Đồ nhìn mỹ nữ hộ sĩ đều xem nhập thần, xấu hổ cực kỳ, “Đúng vậy, hiện tại khủng bố phân tử thật nhiều, ai.....” Diệp Chấn tự nhiên sẽ không nói chính mình bị khủng bố phân tử coi trọng, chỉ đánh chính mình, hơn nữa kia đoàn đại hán, không bằng nói là một đoàn gốc tử, không gì dùng, bất quá, kia tay súng bắn tia, chính là cao thủ, liền ra thương (súng) Diệp Chấn cũng không biết, hiện tại xã hội này không thể xem nhẹ người.

Diệp Chấn âm thầm nói cho chính mình, liền tính là ngốc tử, cũng không thể xem nhẹ!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31 : nháo sự (thượng)

Năm phút đồng hồ sau, hai người tới bệnh viện.

“Tới, Diệp Chấn, ta đỡ ngươi.” Nói, Kiều Kỳ Đồ đem Diệp Chấn đỡ ra phó phòng điều khiển.

“Đi.” Diệp Chấn thất tha thất thểu mà đi rồi, đi vào bệnh viện.

“Ai, ngươi hảo, ta huynh đệ bị thương, ngươi nhìn xem?” Kiều Kỳ Đồ nào biết nói đi nơi nào xem, tùy tiện kéo cái mỹ nữ hộ sĩ liền hỏi.

“A? Đây là xảy ra chuyện gì? Súng thương?” Vị kia mỹ nữ hộ sĩ rõ ràng là hiếm thấy quá này đó, biểu tình biến hóa phi thường mau.

Diệp Chấn thấy Kiều Kỳ Đồ nhìn mỹ nữ hộ sĩ đều xem nhập thần, xấu hổ cực kỳ, “Đúng vậy, hiện tại khủng bố phân tử thật nhiều, ai.....” Diệp Chấn tự nhiên sẽ không nói chính mình bị khủng bố phân tử coi trọng, chỉ đánh chính mình, hơn nữa kia đoàn đại hán, không bằng nói là một đoàn ngốc tử, không gì dùng, bất quá, kia tay súng bắn tia, chính là cao thủ, liền ra thương (súng) Diệp Chấn cũng không biết, hiện tại xã hội này không thể xem nhẹ người. Diệp Chấn âm thầm nói cho chính mình, liền tính là ngốc tử, cũng không thể xem nhẹ!

“Khủng bố phân tử?” Cái kia mỹ nữ hộ sĩ rõ ràng không tin, nhưng là cũng không hỏi nhiều, Diệp Chấn không nói cũng khẳng định có không nói đạo lý. “Chờ, ta kêu bác sĩ.”

Diệp Chấn nhìn nhìn hần đùi, máu tươi lưu đầy đất đều là, Diệp Chấn môi cũng làm làm, nhưng là Diệp Chấn cũng không có cảm giác cái gì dị thường, “Đồ thúc, ngươi như thế nào tại đây a?”

“Ai..... Nói đến lời nói trường, ngày đó, ngươi bị cái kia thánh tôn thúc giục ngủ sau, ta cũng giả bộ ngủ, nào biết bất quá bao lâu, phía trước lại xuất hiện một cái hắc động, mới đầu, cái kia thánh tôn sắc mặt chưa biến, ta hôn hôn trầm trầm, chỉ nhìn thấy hần đối kia hắc động ma đầu hân huyền vài câu, kia ma đầu bạo nổ, rồi mới chúng ta bốn người liền phân tán các nơi.” Nói, bác sĩ tới.

“Là ngươi?” Bác sĩ mang theo khẩu trang cùng mắt kính, tuy rằng này hai cái đã ngăn trở hần một nửa mặt, lại ần ần có thể thấy rõ kia đầy đầu đầu bạc.

“Chúng ta nhận thức?” Diệp Chấn nhìn vị này bác sĩ, tuy rằng nhìn giống như không quen biết, lại cảm giác gặp qua.

“Mấy năm trước, ngươi ba ba chết bệnh, đó chính là ta xem.” Vị kia bác sĩ nói, biểu tình có chút uyển chuyển.

Diệp Chấn cũng không muốn nhắc tới chuyện thương tâm, trực tiếp nói sang chuyện khác. “Chấn trung một thương (súng), tới nơi này chữa bệnh, ta không quen biết ngươi!”

“Vào đi.” Vị kia bác sĩ bỏ xuống ba chữ, quay đầu đi vào phòng bệnh.

Vị kia bác sĩ kia khỏi dao phẫu thuật, nhanh chóng mà khỏi công, vài phút sau, “Này viên viên đạn có độc, độc tính rất sâu, giải được thực quý.” Bác sĩ lấy ra đánh tiền Diệp Chấn đùi viên đạn, đối Diệp Chấn nói.

“Có độc? Kia được nhiều quý? Có thể trị hảo là được, tới.” Diệp Chấn xoa xoa trên đầu mồ hôi, tuy rằng không biết này được nhiều quý, nhưng là ít nhất chính mình trên người vẫn là có điểm tiền.

“Hảo!” Vị kia bác sĩ hướng Diệp Chấn đùi rải điểm được, “Này được chỉ có thể giảm đau, khỏi hẳn còn không có biện pháp, ân, tiểu thu, dẫn hần đi dưới lầu đối được.” Vị kia bác sĩ vậy tay, ý bảo vị kia mỹ nữ hộ sĩ có thể mang Diệp Chấn đi xuống trả tiền.

“Đi thôi.” Vị kia mỹ nữ hộ sĩ đi đến Diệp Chấn bên cạnh, đem Diệp Chấn nâng dậy tới, đứng ở bên cạnh Kiều Kỳ Đồ nhìn nhưng hâm mộ, xoa xoa nước miếng.

Lầu một.

“Diệp Chấn, ngươi cùng mỹ nữ ngồi, ta, ta đi trả tiền.” Kiều Kỳ Đồ nói, hướng trả tiền địa phương đi đến, đi đến khi còn không quên giống mỹ nữ hộ sĩ

chóp chóp mắt.

Mỹ nữ họ Sĩ xem đều xem không, ngược lại đối Diệp Chấn so thú vị. Một đôi thủy linh linh mắt, thẳng lẳng lẳng mà nhìn Diệp Chấn.

Diệp Chấn nhưng không thích bị như vậy xem, “Ngươi hảo, ta kêu Diệp Chấn.”

“Diệp Chấn? Tên không tồi, kia sau này ta coi như tỷ tỷ ngươi, ngươi chính là ta đệ đệ, hảo đi? Ta kêu thu nếu hạ, năm nay mười tám tuổi.” Theo, thu nếu hạ dạo qua một vòng, nhưng mê người!

Một màn này vừa lúc bị Kiều Kỳ Đồ thấy, “Uy uy uy, ngươi... Ngươi, đi trả tiền, ta phó không dậy nổi.” Kiều Kỳ Đồ vốn dĩ tưởng nói bao nhiêu tiền, nhưng thấy như vậy một màn, trực tiếp bỏ xuống lời nói làm trên mặt đất.

“Diệp đệ đệ, ngươi này bằng hữu, liền trả tiền đều sẽ không a!” Thu nếu hạ đối Kiều Kỳ Đồ cái này lão nam nhân ngay từ đầu ấn tượng liền không tốt, hiện tại càng kém.

“Không có việc gì, lão đồ, xảy ra chuyện gì? Đi, chúng ta đi trả tiền.” Nói, thu nếu hạ đỡ Diệp Chấn, đi đến trả tiền đài.

“Ngươi hảo, một viên một ngàn, một lọ hai mươi viên, ấn cứu lão bác sĩ nói, ngươi cái này bệnh huống, hẳn là muốn tam bình, một ngày một lọ, ba ngày liền hảo, kia một lọ liền hai vạn, tam bình sáu vạn, tiền mặt vẫn là xoát tạp?” Lấy tiền cũng là một vị muội tử.

Diệp Chấn trong lòng cả kinh, sáu vạn!

“Xoát tạp.” Diệp Chấn do dự một hồi lâu, mới lấy định chủ ý.

Diệp Chấn đem thư vũ tiêu cho hắn thẻ ngân hàng lấy ra tới, “Xoát đi.”

“Tích! Nguyên ngạch một trăm vạn! Khấu trừ sáu vạn! Còn thừa chín mươi bốn vạn!” Xoát tạp cơ đem tạp ngạch trống báo ra tới.

Vị kia lấy tiền sắc mặt cũng thật không tốt, hắn không nghĩ tới giống Diệp Chấn người như vậy, lại như thế có tiền. Vội vàng đem được vật bao hảo, “Ân, đúng hạn dùng.”

“Đi thôi.” Diệp Chấn cũng không có gì có thể trang, rốt cuộc, này tiền vốn dĩ liền không phải Diệp Chấn, hơn nữa Diệp Chấn đã bị đụng phải một chút, căn bản liền không có việc gì, bạch bạch liền cảm nhân gia một trăm vạn, như vậy không tốt.

“Đệ đệ, đi hảo, một đường an toàn.” Thu nếu hạ hướng Diệp Chấn vẫy tay, tuy rằng hiện tại thu nếu hạ đã cảm thấy Diệp Chấn là cái nguy trang công tử, nhưng là rốt cuộc Diệp Chấn người này nói chuyện còn tính hảo, sẽ không giống có chút mắt chó xem người thấp nguy quân tử.

“Thu tỷ tỷ, ngươi trở về công tác đi, ta có thể.” Nói, Diệp Chấn vỗ vỗ Kiều Kỳ Đồ, ý bảo có thể buông ra hắn, Diệp Chấn thử đứng lên, “Ngươi xem, không có việc gì.” Có cái kia cứu lão bác sĩ được một rài, đã giảm đau. Còn có thể đi lại, rốt cuộc còn không có thương đến gân lộ, xem ra đối phương chỉ là vì làm chính mình thu tay lại, cũng không tưởng chân chính sát Diệp Chấn, Diệp Chấn suy nghĩ, mấy năm nay, hắn rốt cuộc chọc ai, sẽ phải người động thương (súng)!

Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ ngồi ở bệnh viện riêng chiều dài trong phòng nghỉ ngơi. Diệp Chấn đang muốn gọi điện thoại cấp thư vũ tiêu, “Ngài bát đánh điện thoại đang ở trò chuyện trung.....”

Diệp Chấn vừa định đem điện thoại thu vào túi tiền, “Tích... Tích... Tích...” Diệp Chấn đi động vang, “Không biết? Nga, đối, là Giang Ninh Ninh.”

“Uy, Giang Ninh Ninh tiểu thư, có cái gì sự a?” Bất tri bất giác, Diệp Chấn đã thói quen kêu Giang Ninh Ninh tiểu thư.

“Nga, không có việc gì, nhanh lên, tụ hội là buổi tối 10 giờ, ngươi nhớ rõ.” Giang Ninh Ninh nói, Diệp Chấn nghe ra Giang Ninh Ninh bên kia giống như thực an tĩnh.

“A? 10 giờ, như thế vẫn?” Diệp Chấn nguyên bản cho rằng liền bảy tám điểm liền bắt đầu, hắn ngủ địa phương cũng chưa định đâu!

“Được rồi, không muộn, chúng ta đều lúc này cử hành, vừa mới bắt đầu ta cùng đại gia nói ngươi muốn đi tham gia, đại gia mới đầu đều không tin đâu, ngươi cũng không thể vắng họp, hảo, ta ba ba kêu ta ăn cơm, bằng không phải bị mắng.” Giang Ninh Ninh một hơi nói xong, không đợi Diệp Chấn hỏi phục, liền đem điện thoại treo.

Diệp Chấn nhìn nhìn ngoài cửa sổ, lúc này mới phát hiện đã là 6 giờ nhiều một chút điểm, “Đồ thúc, đi thôi, chúng ta đi ăn cơm.”

“Đi thôi, không nghĩ tới, tiểu tử ngươi thế nhưng cũng là cái thiếu gia.” Kiều Kỳ Đồ trong lòng nhưng cao hứng, hắn cứu Diệp Chấn vài lần, hiện tại rốt cuộc có điểm chỗ tốt rồi.

“Không có lạ, đừng nói như vậy, đi, liền kia.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ lại bị nói cái gì tiêu tiền ăn xài phung phí công tử gia, tùy tiện chỉ một nhà một nhà.

“Phú Châu năm sao cấp khách sạn!” Kiều Kỳ Đồ kinh ngạc cảm thán, “Tiểu tử ngươi, thâm tàng bất lộ, ta thật đúng là không nghĩ tới ngươi như thế có tiền, lợi hại!” Nói, Kiều Kỳ Đồ hướng Diệp Chấn so cái ngón tay cái, rất lợi hại ý tứ.

Diệp Chấn mới vừa đi tiễn Phú Châu năm sao cấp khách sạn, cửa bốn cái bảo an, nhìn thấy Diệp Chấn, trên người cũng không có cái gì quý trọng đồ vật, vừa thấy chính là người nghèo, “Có thể hội viên sao?”

“Không có, bắt quá ta có thể ngân hàng, có thể chứ?” Nói Diệp Chấn từ túi tiền lấy ra thẻ ngân hàng, lại không cẩn thận đem một khác trương tạp lộn rớt.

Diệp Chấn vội vàng nhặt lên, lấy ra thẻ ngân hàng, “Ân.”

Kia bốn cái bảo an nhưng thấy rõ ràng, này.. Này.... Này rõ ràng chính là Phú Châu năm sao cấp khách sạn kim cương thẻ hội viên!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32 :nháo sự (trung)

Diệp Chấn nhìn nhìn ngoài cửa sổ, lúc này mới phát hiện đã là 6 giờ nhiều một chút điểm, “Đồ thúc, đi thôi, chúng ta đi ăn cơm. Phẩm thư vãng (..)”

“Đi thôi, không nghĩ tới, tiểu tử nguoi thể nhưng cũng là cái thiếu gia.” Kiều Kỳ Đồ trong lòng nhưng cao hứng, hấn cứu Diệp Chấn vài lần, hiện tại rốt cuộc có điểm chỗ tốt rồi.

“Không có lạ, đừng nói như vậy, đi, liền kia.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ lại bị nói cái gì tiêu tiền ăn xài phung phí công tử gia, tùy tiện chỉ một nhà một nhà.

“Phú Châu năm sao cấp khách sạn!” Kiều Kỳ Đồ kinh ngạc cảm thán, “Tiểu tử nguoi, thâm tàng bất lộ, ta thật đúng là không nghĩ tới nguoi như thế có tiền, lợi hại!” Nói, Kiều Kỳ Đồ hướng Diệp Chấn so cái ngón tay cái, rất lợi hại ý tứ.

Diệp Chấn mới vừa đi tiễn Phú Châu năm sao cấp khách sạn, cửa bốn cái bảo an, nhìn thấy Diệp Chấn, trên người cũng không có cái gì quý trọng đồ vật, vừa thấy chính là người nghèo, “Có thể hội viên sao?”

“Không có, bắt quá ta có thể ngân hàng, có thể chứ?” Nói Diệp Chấn từ túi tiền lấy ra thẻ ngân hàng, lại không cẩn thận đem một khác trương tạp lộn rớt.

Diệp Chấn vội vàng nhặt lên, lấy ra thẻ ngân hàng, “Ân.”

Kia bốn cái bảo an nhưng thấy rõ ràng, này.. Này.... Này rõ ràng chính là Phú Châu năm sao cấp khách sạn kim cương thẻ hội viên!

Phú Châu khách sạn thẻ hội viên phân: Kim cương thẻ hội viên, hoàng kim thẻ hội viên, bạch kim thẻ hội viên, đồng thau thẻ hội viên cùng bình thường thẻ hội viên, mà chỉ cần là hoàng kim thẻ hội viên cùng hoàng kim thẻ hội viên trở lên, đều có chuyên môn người tiếp đãi a, hơn nữa, có hoàng kim thẻ hội viên cùng hoàng kim thẻ hội viên trở lên quần áo sẽ như vậy sao?

“Ngài có thể vào, bắt quá, ngài là bốn khách sạn kim cương hội viên, xin theo ta tới.” Kia bốn cái bảo an, đánh cái điện thoại, kêu ra khách sạn giám đốc, giám đốc xác nhận này kim cương thẻ hội viên là thật sự sau này, vội vàng kêu Diệp Chấn đi vào, đi vào khi, còn không quên nói, “Các nguoi bốn cái, ngày mai không cần tới!” Kia bốn cái bảo an một đám cúi đầu, liền liếc mắt một cái cũng không dám xem Diệp Chấn.

“Diệp huynh, nguoi cũng thật ngu, xem ra nguoi bối cảnh không bình thường a.” Kiều Kỳ Đồ rõ ràng so Diệp Chấn lớn hơn hai mươi tuổi, râu không quá thật lâu, thoạt nhìn tựa như Diệp Chấn ba ba giống nhau.

Vị kia giám đốc đem Diệp Chấn đưa tới Phúc Châu năm sao cấp khách sạn tối cao lầu, thứ sáu lầu!

“Tích!” Giám đốc lấy ra một trương tạp, hướng phòng một giọt, môn liền khai.

“Oa, thật đặc sao xinh đẹp.” Kiều Kỳ Đồ thật sự không chịu nổi, nói ra. Đây là thứ sáu lầu, Phú Châu năm sao cấp khách sạn tối cao lầu một, này lầu một là chuyên môn tiếp đãi có được kim cương thẻ hội viên nguoi, này lầu một, phòng cũng chỉ có mười lăm cái, Diệp Chấn là thứ mười ba cái, phía trước mười hai cái, đều nhìn ra được bên trong có nguoi, liền dư lại cuối cùng hai cái, trống rỗng.

Trong phòng trang bị sở hữu yêu cầu đồ vật, TV, máy tính, điều hòa, không khí tinh lọc khí..... Ngay cả một ít bình thường không có này đều có! Thế nhưng còn có thêm vào vận động thất, bơi lội tràng, bóng bàn tràng, cầu lông tràng..... Đây đủ mọi thứ, tổng hoà thể nhưng vượt qua năm trăm bình

phạm mẽ.

“Ngạch, nơi này là không phải có thể ăn cơm cùng dùng chân?” Diệp Chấn xem hoa chính mình mắt, nếu không phải nơi này yêu cầu một trương kim cương thẻ hội viên, mà toàn bộ Phú Châu, gần chỉ có mười lăm trương kim cương thẻ hội viên, một trương giá trị quá trăm triệu! Cũng không biết thư vũ tiêu cái này ngốc muội tử như thế nào tưởng, liền dùng phải một chút, cấp một trăm vạn thẻ ngân hàng, còn có một trương giá trị liền thành kim cương thẻ hội viên. Lại nói tiếp, phải nói Diệp Chấn vận khí tốt mới đúng.

“Đúng vậy, nơi này có thể ăn cơm cùng dùng chân, nhưng là không thu một phân tiền!” Vị kia giám đốc bình đạm nói, phải biết rằng, như thế tốt thiết bị lại không thu một phân tiền, đây là mỗi người đều tưởng a, nhưng là, vị này giám đốc giống như cảm giác không có gì giống nhau.

Diệp Chấn cũng ý thức được chính mình như thế lỗ mãng, cảm giác thực chưa hiểu việc đời, vội vàng khụ khụ hai tiếng, “Lão đồ, ngồi, ngồi, thượng thực đơn.”

“Hào.” Kiều Kỳ Đồ kéo ra ghế dựa, ngồi đi lên, hoàng kim nệm biên ghế dựa, da thật đậm, thật là thoải mái.

Giám đốc vội vàng lấy ra thực đơn, “Thỉnh.” Nói, giám đốc cúc cái chín mười độ cung.

Diệp Chấn tiếp được thực đơn, hướng này vừa thấy, ta đi, toàn tiếng Anh!

Diệp Chấn nhìn xuống không bạo thô khẩu, tuy rằng ở sơ trung hấn là thiên tài, nhưng là khó tránh khỏi có một ít vẫn là không hiểu.

Dù sao hết thấy cũng đều không cần tiền, “Tới, liền này một loạt, đều cho ta tới một phần, cuối cùng, tới cái cái này.” Nói, Diệp Chấn tùy tiện chỉ thực đơn bên trong một cái hạng mục.

Giám đốc trộm cười cười, gãi gãi đầu, “Ngươi xác định?” Thực hiển nhiên, này hấn là không phải một cái hảo hạng mục.

Diệp Chấn lại tưởng thứ tốt, quý, mới không thượng, “Chính là hấn.”

Chỉ chốc lát, một đám món ăn bước lên cái bàn, có bò bít tết, heo bái, vịt thịt, chân gà..... Thế nhưng còn có nướng lợn sữa!

“Ngạch, đều thượng xong rồi? Hào, ngươi có thể đi xuống.” Diệp Chấn vẫy tay, vội vàng đem giám đốc đuổi ra phòng.

“Đúng vậy, nhưng là, ngài điểm cuối cùng một cái còn không có thượng, ngài từ từ, ta đi trước, có việc ăn một chút cái kia cái nút.” Vị kia giám đốc đem một ít việc nói lúc sau, đã kêu Diệp Chấn có thể trở về chờ cuối cùng một cái đồ ăn, giám đốc đi phía trước, lại cấp Diệp Chấn một cái giáo hoạt cười!

Diệp Chấn đóng cửa lại, “Đồ thức, khai ăn đi!” Nói, Diệp Chấn coi bỏ cả vật, nắm lên một con heo chân, cuồng gặm lên!

Kiều Kỳ Đồ thấy thế, vội vàng cười cười, “Ta đây nhưng tách ra ăn a!” Nói, Kiều Kỳ Đồ cũng cầm lấy một cái đùi gà, một ngụm liền ăn gần một nửa, liền xương cốt đều không dư thừa!

“Khẩu... Khẩu... Khẩu...” Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến thanh âm.

“Nga, đối, đồ thức, còn có cuối cùng một đạo đồ ăn, chờ ta.” Diệp Chấn ý bảo Kiều Kỳ Đồ thu liễm một chút, đừng làm cho người khác nhìn đến một cái có được kim cương thẻ hội viên người thế nhưng như vậy ăn cái gì!

Diệp Chấn sửa sang lại một chút cả vật, đi hướng cửa.

“Đúng lúc” cửa mở, đi vào hai vị cầm đàn violon nữ sinh.

Hai vị nữ sinh đi vào phòng, Diệp Chấn liền đem phòng môn đóng.

“Ngạch, Diệp Chấn, ngươi kêu các nàng, có phải hay không có khác sở đồ?” Kiều Kỳ Đồ nhìn Diệp Chấn đem cửa đóng lại, kia hai nữ sinh lại xuyên như thế xinh đẹp, váy ngắn..... Vừa lúc Kiều Kỳ Đồ lại uống thượng hấn yêu nhất rượu, cho nên muốn nhập phi phi.

“Ngạch, các ngươi tới làm cái gì? Ta điểm đồ ăn đâu?” Diệp Chấn cũng kỳ quái, bất quá hai cái mỹ nhân đưa tới cửa, hấn cũng không nắm chắc được không làm ra cái gì thiên lí bất dung sự.

Hai nữ sinh đồng thời cười, “Đệ đệ, ngươi hảo đậu, ngươi điểm chính là đàn violon nhạc đệm.”

“A?” Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ đồng thời rống lớn, hai cái nam còn cần cái gì nhạc đệm, lại không phải cầu hôn.

“Ngạch, có thể, chúng ta không cần.” Nói, Diệp Chấn lại đi trở về cửa, kéo ra môn, làm cái ‘ thỉnh ’ tư thế.

Hai nữ sinh lắc đầu, “Chúng ta đi, giám đốc sẽ mắng chúng ta.” Nói, một vị nữ sĩ nhẹ nhàng kéo xuống nàng quần áo, lộ ra vai ngọc.

Kiều Kỳ Đồ liếm liếm môi, vẻ mặt tà ác. Diệp Chấn chọn há to miệng, “Này.... Này không phải Phú Châu duy nhất năm sao cấp khách sạn sao? Sao... Như thế nào còn có cái này phục vụ!”

Hai nữ sinh nhón miệng cười, “Ha ha, đệ đệ, nói giỡn, chúng ta đây đi lạc.” Vị kia nữ sinh đem quần áo chuẩn bị cho tốt, đi ra môn.

Diệp Chấn đi hướng tiến đến, đem cửa đóng lại, sớm đã khăn trương thờ hồng học.

“Đồ thúc, hảo, khai ăn đi!” Diệp Chấn ngồi xuống, cầm lấy phía trước heo chân, tiếp tục gặm.

“Diệp huynh, người nói cho ta, người chân thật thân phận.” Kiều Kỳ Đồ vừa mới đem chân gà ăn xong, trong tay cầm rượu, sắc mặt phi thường hồng, tựa như uống say giống nhau.

“Người thật sự muốn biết?” Diệp Chấn làm ở cái bàn trước, vừa lúc là buổi tối, đèn chiếu vào Diệp Chấn trên mặt, Diệp Chấn mặt có vẻ phá lệ tuấn tú.

“Nói đi, ở người nhất thời điểm khó khăn, vẫn là ta cứu người.” Kiều Kỳ Đồ cầm bầu rượu, tựa như say giống nhau.

“Ta đây nói a?” Diệp Chấn xem Kiều Kỳ Đồ cái dạng này, phòng chừng căng bắt quá năm phút đồng hồ.

“Khẩu.” Một tiếng, Kiều Kỳ Đồ hét lên rồi ngã gục, nhìn đáng vẻ hẳn là say.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33 : nháo sự (hạ)

Hai nữ sinh nhón miệng cười, “Ha ha, đệ đệ, nói giỡn, chúng ta đây đi lạc. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đồi mới nhanh nhất tiểu thuyết” vị kia nữ sinh đem quần áo chuẩn bị cho tốt, đi ra môn.

Diệp Chấn đi hướng tiến đến, đem cửa đóng lại, sớm đã khăn trương thờ hồng học.

“Đồ thúc, hảo, khai ăn đi!” Diệp Chấn ngồi xuống, cầm lấy phía trước heo chân, tiếp tục gặm.

“Diệp huynh, người nói cho ta, người chân thật thân phận.” Kiều Kỳ Đồ vừa mới đem chân gà ăn xong, trong tay cầm rượu, sắc mặt phi thường hồng, tựa như uống say giống nhau.

“Người thật sự muốn biết?” Diệp Chấn làm ở cái bàn trước, vừa lúc là buổi tối, đèn chiếu vào Diệp Chấn trên mặt, Diệp Chấn mặt có vẻ phá lệ tuấn tú.

“Nói đi, ở người nhất thời điểm khó khăn, vẫn là ta cứu người.” Kiều Kỳ Đồ cầm bầu rượu, tựa như say giống nhau.

“Ta đây nói a?” Diệp Chấn xem Kiều Kỳ Đồ cái dạng này, phòng chừng căng bắt quá năm phút đồng hồ.

“Khẩu.” Một tiếng, Kiều Kỳ Đồ hét lên rồi ngã gục, nhìn đáng vẻ hẳn là say.

“Đồ thúc, người ngày thường nhiều lợi hại, vừa đến trong thành rượu ngon người liền căng bắt quá một hồ.” Diệp Chấn sắc Kiều Kỳ Đồ say rượu, vội vàng mắng vài câu.

“Tiểu tử thú, người cho rằng người đồ thúc ta thật sự say sao?” Nói, nguyên bản nằm bò ở cái bàn trước đồ thúc lại ngồi dậy, cầm bầu rượu, chỉ vào Diệp Chấn.

“Tối, ăn!” Diệp Chấn làm một cái ‘ thỉnh ’ thủ thế, ý bảo Kiều Kỳ Đồ muốn toàn bộ ăn xong.

“Chút lòng thành.” Nói, Kiều Kỳ Đồ cầm lấy một con hồng cua lớn, mùi ngon ăn.

Diệp Chấn thấy Kiều Kỳ Đồ như thế có thể ăn, “Ăn từ từ, chúng ta gần nhất đều ở, trụ ăn miễn phí!”

“Đối, đúng đúng, ta sao đã quên, từ từ ăn.” Kiều Kỳ Đồ cười nói.

8 giờ năm mươi phân.

Hai người rót cuộc ăn xong, tuy rằng trên bàn cơm có còn thừa, nhưng là hai người đã no rồi.

Diệp Chấn nhìn nhìn đồng hồ, 8 giờ năm mươi một phút!

“Cái kia, kiều thúc, người lưu tại này, có thể đi bơi lội cũng có thể đi rèn luyện, ta có bằng hữu ước, ta liền đi ra ngoài chơi a?” Diệp Chấn nhìn Kiều Kỳ Đồ, lại phát hiện Kiều Kỳ Đồ ăn xong, cũng đã xuẩn xuẩn đi vào giấc ngủ.

“Ngạch, tốt.” Kiều Kỳ Đồ lớn đánh cách. “Chờ hạ, người muốn đi đâu?” Kiều Kỳ Đồ chậm rãi bò dậy, hân miệng đã dính đầy dãi!

“Đình ngu 昶o 丌 báisầu hoảng hợp lại chấn hoan 止 tình lự trần xẻo bình nhìn tường cập 鐵鏈đ ngọt br />

“Tốt, có việc ta gọi điện thoại, người không tiếp, ta liền trực tiếp đi.” Kiều Kỳ Đồ nói, đứng lên, “Ta đi rèn luyện.”

“Đừng rồi, Diệp Chấn, người chú ý chân, đợi lát nữa đi xuống ngồi thang máy, đi thang lầu đối chân không hảo

Diệp Chấn gật gật đầu, điểm này hân hiểu, rốt cuộc, gặp nạn khi, đối phương còn sẽ làm người gọi điện thoại sao?

Diệp Chấn đi xuống thang lầu, làm lơ thang máy, rốt cuộc, người trẻ tuổi đi một chút thang lầu có thể đương vận động.

“Di, là người?” Diệp Chấn đi ở thang lầu, vừa định cấp Giang Ninh Ninh đánh cái điện thoại, chỗ rẽ khi, đụng vào một người nữ sinh.

“Thư vũ tiêu, nguyên lai là người.” Diệp Chấn vội vàng quay đầu, nguyên lai là thư vũ tiêu, nhưng là, thư vũ tiêu còn quai cá nhân, thoát nhìn phi thường có thần, tuổi hân là hơn bốn mươi tuổi, nhưng là, Diệp Chấn ở hân bên người lại phát hiện có nội lực, xem ra, người này hân là một cái võ giả. Bất quá xem hân xuyên tây trang như vậy, còn hảo Diệp Chấn là người tu tiên, bằng không, bình thường võ giả nhất định tưởng người thường. Thoạt nhìn, cái này nam tử cũng nên chính là thư vũ tiêu ba ba.

“Cái gì kêu nguyên lai là ta, người đụng phải ta, lại không xin lỗi.” Thư vũ tiêu một bộ như là bị khi dễ bộ dáng, thập phần đáng yêu. Diệp Chấn thật sự nhện không được này dụ hoặc.

“Thực xin lỗi, được rồi đi? Vị này hân là bá phụ đi?” Diệp Chấn thật sự nhện không được dụ hoặc, xin lỗi lúc sau, mới phát hiện, đây là thư vũ tiêu bấy rập. Vội vàng nói sang chuyện khác.

“Ân, người hảo, ta là thư vũ tiêu phụ thân.” Vị kia nam tử, sửa sang lại một chút tây trang, vươn tay.

“Được rồi, Diệp Chấn, cúi chào, ta cùng phụ thân còn có việc, người có việc liền điện thoại ta.” Nói, thư vũ tiêu so cái gọi điện thoại thủ thế, quai nằng phụ thân, vội vàng đi rồi.

Diệp Chấn lắc đầu, “Ai, này xã hội, chẳng lẽ nữ sinh đều như vậy sao?”

Diệp Chấn chậm rì rì hướng đi lâu, “Tích, tích, tích.” Nga, đã quên! Còn không có cấp Giang Ninh Ninh gọi điện thoại.

“Uy? Diệp Chấn, người ở nơi nào? Ta hiện tại đi tiếp người đem.” Vừa nghe đến Giang Ninh Ninh kia nhu nhược động lòng người thanh âm, Diệp Chấn liền tâm tình rất tốt, tâm đã sớm bị hòa tan.

“Nga, hảo, Phú Châu năm sao cấp khách sạn đại môn, chờ người.” Nói xong, Diệp Chấn đối điện thoại bên kia tới một cái hôn gió.

Giang Ninh Ninh trở về một cái hôn gió, “Diệp Chấn đồng học, đừng nghĩ nhiều nga, ta hiện tại liền đi tìm người.”

Diệp Chấn cúp điện thoại, an vị ở trước đại môn cầu thang, “Ai, Diệp Chấn, nhện xuống, chúng ta là người tu tiên, không thể bị thế gian tục sự nói rằng buộc.” Diệp Chấn vẫn luôn yên lặng nói cho chính mình, không thể, “Không thể!” Không biết chuyện như thế nào, Diệp Chấn thể nhưng đem trong lòng suy nghĩ, rộng to ra tới.

“Tích.. Tích.. Tích.. Tích.. Tích.. Tích..” Một chiếc Ferrari khai, xe chủ hân là chính là Giang Ninh Ninh.

“Uy, Diệp Chấn đồng học, người một người rống cái gì rống?” Giang Ninh Ninh từ trong xe dò ra cái đầu.

“Nga, tới.” Diệp Chấn vội vàng vỗ vỗ chính mình mộng, sợ ô uest Giang Ninh Ninh siêu xe.

“Ngồi mặt sau!” Giang Ninh Ninh đã đà nói.

“Vì cái gì? Vì cái gì ta không thể ngồi phó điều khiển?” Diệp Chấn vừa định mở ra phó điều khiển cửa xe, đã bị Giang Ninh Ninh nói ngăn trở.

“Bởi vì ta sợ người đối ta có không an phận chi tướng!” Nói, Giang Ninh Ninh nắm chặt nằng kia nho nhỏ nắm tay, hướng Diệp Chấn thị uy.

“Hảo, hảo, hảo.” Diệp Chấn đi hướng mặt sau, mở cửa xe, ngồi xuống.

“Diệp Chấn, người xem, ta như thế nào?” Diệp Chấn ngồi xuống lên xe, Giang Ninh Ninh liền chớp chớp mắt chữ, thập phần mê người.

“Cái gì như thế nào?” Diệp Chấn cũng là không hiểu được, nữ nhân như thế nào như vậy? Một hồi này một hồi kia.

“Ta nói ta hôm nay người xuyên như thế nào?” Giang Ninh Ninh chỉ chỉ chính mình quần áo, khát vọng biết đáp án.

“Ân, thực mỹ, không tồi.” Diệp Chấn vô cùng đơn giản trả lời, nhưng là, đêm nay Giang Ninh Ninh, xác thật thập phần mỹ lệ, một bộ phần màu tím đoàn áo choàng tiêu áo khoác, càng thêm phụ trợ ra nàng tuyệt hảo đáng người, lại phối hợp một cái vàng nhạt sắc nhung thiên nga tề đầu gối váy, một đôi màu đen cao ống ủng, đen nhánh đầu tóc có tự nhiên phập phồng độ cung đáp trên vai thượng. Cong cong mày liễu, thật dài lông mi hơi hơi mà rung động, trắng nõn không tí vết lằn da lộ ra nhàn nhạt phấn hồng. Phiếm thủy mắt phảng phất đang nói chuyện, tiêu xảo cái mũi độ cao vừa phải, hồng nhạt khuôn mặt nhỏ, ướt át môi làm người hảo muốn cắn một ngụm.

“Có bao nhiêu mỹ? Có bao nhiêu không tồi?” Giang Ninh Ninh có chút thất vọng, cho nên nam sinh thấy nàng hôm nay như vậy, đều là ca ngợi, chỉ có Diệp Chấn, chỉ là ngán ngán vài câu.

“9 giờ hai mươi ba phân, đi thôi, đừng đến muộn.” Diệp Chấn cũng không biết nên như thế nào trả lời Giang Ninh Ninh cái kia vấn đề, đành phải làm bộ không nghe thấy, nhìn nhìn di động, thúc giục thúc giục Giang Ninh Ninh hẳn là đi rồi.

“Hảo đi, nếu người không muốn nói, nhưng là, ta biết, người là cảm thấy ta mỹ, đúng không?” Giang Ninh Ninh nói xong, khởi động Ferrari.

Này lượng Ferrari toàn Phú Châu năm lượng, giá trị bốn ngàn vạn! Có được toàn tự động công năng, sóng siêu âm công năng,.... Đưa vào đi đâu, liền có thể tự động lái xe.

“Người biết liền hảo, đi nhanh đi.” Diệp Chấn vội vàng ứng đến, Diệp Chấn cảm thấy, Giang Ninh Ninh hiện tại, là nhiều vài phần gọi cảm cùng thành thực, lại mất đi vài phần đáng yêu cùng làm nũng.

Mười phút sau, hai người tới đỉnh ngu khản br />

Mấy năm nay tới, Diệp Chấn tuy rằng biến mất, nhưng là Tống Hồ lại không có quên Diệp Chấn, vẫn luôn không có quên Diệp Chấn theo như lời tam không thể!

Cho nên, Tống Hồ nhân phẩm dần dần hảo lên, nhưng là, tài chính lại thiếu, không làm đánh cuộc độc, tồn thất cũng không ít!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34 : tụ hội

Có bao nhiêu mỹ? Có bao nhiêu không tồi?” Giang Ninh Ninh có chút thất vọng, cho nên nam sinh thấy nàng hôm nay như vậy, đều là ca ngợi, chỉ có Diệp Chấn, chỉ là ngán ngán vài câu. Thình đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiêu thuyết

“9 giờ hai mươi ba phân, đi thôi, đừng đến muộn.” Diệp Chấn cũng không biết nên như thế nào trả lời Giang Ninh Ninh cái kia vấn đề, đành phải làm bộ không nghe thấy, nhìn nhìn di động, thúc giục thúc giục Giang Ninh Ninh hẳn là đi rồi.

“Hảo đi, nếu người không muốn nói, nhưng là, ta biết, người là cảm thấy ta mỹ, đúng không?” Giang Ninh Ninh nói xong, khởi động Ferrari.

Này lượng Ferrari toàn Phú Châu năm lượng, giá trị bốn ngàn vạn! Có được toàn tự động công năng, sóng siêu âm công năng,.... Đưa vào đi đâu, liền có thể tự động lái xe.

“Người biết liền hảo, đi nhanh đi.” Diệp Chấn vội vàng ứng đến, Diệp Chấn cảm thấy, Giang Ninh Ninh hiện tại, là nhiều vài phần gọi cảm cùng thành thực, lại mất đi vài phần đáng yêu cùng làm nũng.

Mười phút sau, hai người tới đỉnh ngu khản br />

Mấy năm nay tới, Diệp Chấn tuy rằng biến mất, nhưng là Tống Hồ lại không có quên Diệp Chấn, vẫn luôn không có quên Diệp Chấn theo như lời tam không thể!

Cho nên, Tống Hồ nhân phẩm dần dần hảo lên, nhưng là, tài chính lại thiếu, không làm đánh cuộc độc, tồn thất cũng không ít!

Thượng ba tháng, Phú Châu vào một đám thuốc phiện, tứ đại ác bá, tam đại ra tay, liền Tống Hồ không ra tay, liền lần đó, kia tam đại ác bá phân gần

ngàn vạn! Từ lần đó sau này, từ Tống Hồ bên kia bỏ hồ đến khác ác bá người càng ngày càng nhiều, Tống Hồ cũng không bắt buộc, hiện tại, Tống Hồ đã là tứ đại ác bá yếu nhất, hiện tại, Phú Châu đã không có gì công từ gia sợ hãi.

“Đến địa phương lạ.” Giang Ninh Ninh xoay người, đối thất thần Diệp Chấn nói.

“Hào, xuống xe.” Diệp Chấn mở cửa xe, đi phía trước vừa nhìn, “Đây cái gì địa phương a?”

“Người xem người, muốn đi tham gia tụ hội, mà người cùng ta cùng xe, lại cái này quần áo, nhiều không tốt.” Giang Ninh Ninh triều Diệp Chấn nói, “Đi thôi, này gian là Phú Châu không tới nam trang cửa hàng.”

Diệp Chấn đầu hướng lên trên nâng, “Nam nhân trang!” Lời nói, nam nhân chính là trang!

Giang Ninh Ninh cùng Diệp Chấn cùng nhau đi vào nam trang cửa hàng, “Người xem đi, xem trọng kều ta trả tiền nga, ta trước nghỉ ngơi.” Nói, Giang Ninh Ninh đi đến bên cạnh ghế dựa, an vị lên.

Tĩnh, Giang Ninh Ninh muốn mời khách, ta cũng ngượng ngừng cự tuyệt, Diệp Chấn tưởng.

Tùy tiện đi đến một kiện tây trang trước, một ngàn 999! “Ta đi, này hồ tiền a!” Diệp Chấn trong lòng thầm mắng.

Từ nay về sau xem, càng ngày càng quý, quý nhất thế nhưng muốn thượng vạn! Phú Châu thật đúng là không phải người nghèo đãi địa phương.

Diệp Chấn tùy tiện chọn hai kiện, kỳ thật cũng là nhất tiện nghi, nhưng là giá cả lại là ba ngàn năm trăm chính!

Diệp Chấn cũng ngượng ngừng kêu Giang Ninh Ninh mua đơn, một mình một người đi đến lấy tiền đài.

“Đây hai kiện bao.” Diệp Chấn nhìn nhìn Giang Ninh Ninh, này tiểu nha đầu thế nhưng còn đi vào giặt giũ.

“Tiền sinh, xin hỏi tiền mặt vẫn là xoát tạp?” Vị kia lấy tiền tiểu thư lớn lên không tới, ngũ quan còn tính hảo, chính là so Giang Ninh Ninh, thư vũ tiêu này đó mỹ nhân phiêu còn kém một ít chút.

“Xoát tạp.” Nói, Diệp Chấn từ túi tiền lấy ra một trương thẻ ngân hàng.

“Tốt, tiền sinh, có thể.”

“Ta có thể mặc thượng lại đi sao?” Diệp Chấn hỏi.

“Có thể, nơi đó là thay quần áo thất.” Lấy tiền tiểu thư chỉ chỉ phía trước một cái phòng nhỏ.

Diệp Chấn đi vào thay quần áo thất, kỳ thật thay quần áo thất rất lớn, so Diệp Chấn trước kia cùng ba ba mẹ mẹ ở cùng một chỗ địa phương nhỏ một chút, xem ra, xã hội này, thật đúng là có tiền có thể sử dụng đầy ma!

Chỉ chớp lát, Diệp Chấn liền đi ra thay quần áo thất.

Vị kia lấy tiền tiểu thư lại đầu tới khác thường ánh mắt.

Diệp Chấn sờ sờ mặt, là hấn sắc mặt dán lên cái gì sao? Không có a!

Diệp Chấn cũng coi như không thấy được, đi đến Giang Ninh Ninh trước mặt, nhẹ nhàng chụp nàng đầu.

“Người làm gì?” Không ngờ Giang Ninh Ninh lập tức ngồi xong, lại lấy ra nàng kia tiểu xảo là lướt nắm tay, “Đi? Không nghĩ tới, người Diệp Chấn, thay đổi bộ quần áo, liền như thế soái, đi thôi, chúng ta đi trả tiền.”

“Phó được rồi, có thời gian, ta còn muốn thỉnh người ăn cơm đâu!” Nói, Diệp Chấn nheo nheo Giang Ninh Ninh cái mũi.

“Oa, người cũng có tiền, ta đây liền chờ mong lạc, đi thôi.” Nhìn Diệp Chấn kia tuấn tiểu mặt, Giang Ninh Ninh cũng ngượng ngừng niết trở về, đành phải nói sang chuyện khác.

Hai người ngồi trên sườn bóng Ferrari xe, đi ngang qua người đi đường sôi nổi cảm thấy, này hai người còn không phải là trời sinh một đôi sao?

Nói Giang Ninh Ninh đều mặt đỏ, vội vàng khởi động xe, nói đình ngu 赳o chí từng bị Đồng br />

“9 giờ 46 phân!” Diệp Chấn nhìn xem Ferrari trên xe thời gian.

“Được rồi, đừng thúc giục lạc, ta thấy được.” Nói xong, Giang Ninh Ninh thêm đến một trăm hai mươi khi tốc, ở đánh cướp thượng chạy như bay, mà thủ lộ giao cảnh, nhìn đến, vội vàng làm quá, rốt cuộc, giang gia sẽ không chọc.

Năm phút đồng hồ sau.

“Uy, Diệp Chấn đồng học, người hôm nay xảy ra chuyện gì? Như thế nào thất thân? Đều đến địa phương lạ, ở không đi vào liền đến muộn.” Giang Ninh Ninh quay đầu, triều đang ở phát gốc Diệp Chấn kêu.

Diệp Chấn lấy lại tinh thần, “Xuống xe.” Nói xong, Diệp Chấn vừa định xuống xe, lại phát hiện phía trước ngừng lượng chạy băng băng, bắt quá, kia chạy băng băng chỉ là ngăn trở vài giây, bị thối lui.

“Này ai a?” Diệp Chấn tưởng, này Giang Ninh Ninh chính là thiên kim, ai dám chặn đường?

“Không biết, dừng động, đã tới rồi.” Chi chớp mắt, Giang Ninh Ninh liền chạy đến đình ngu 郭 triết bồi w br />

“Giang Ninh Ninh đồng học, không nghĩ tới, mười sáu tuổi người, xiếc xe đạp cũng không tồi.” Ở Phú Châu, chỉ cần có tiền, người làm cái gì, đều không cần câu thúc!

“Cám ơn, cám ơn Diệp Chấn đồng học khách lễ, đi thôi.” Nói, Giang Ninh Ninh rút ra chìa khóa xe, mở cửa xe, Diệp Chấn vội vàng mở ra.

Hôm nay là đồng học tụ hội, cho nên, cũng không cần như vậy long trọng, Giang Ninh Ninh kéo Diệp Chấn tay, hai người đồng hành, thập phần phối hợp!

Kia chạy băng băng xe xe chủ.

“Ta đi, lại là người, Diệp Chấn, người biến mất hai năm, ta nguyên bản cho rằng như vậy, là có thể được đến Giang Ninh Ninh, không nghĩ tới, Giang Ninh Ninh thế nhưng đã thích người, vậy thôi, người thế nhưng còn dám trở về!” Xe chủ hung hăng chụp một chút tay lái.

“Đi thôi, mau 10 giờ, đại gia khả năng đều đang đợi chúng ta, vậy người trước đi lên, chúng ta không thể cùng nhau, bằng không người khác cho rằng còn có miếu nị đâu!”

Diệp Chấn cười cười, “Ta còn hy vọng thực sự có miếu nị đâu!” Xác thật, giống Giang Ninh Ninh như vậy nữ sinh, lại mỹ có gọi cảm, ai sẽ không thích?

“Chán ghét!” Nói, Giang Ninh Ninh nhẹ nhàng đâm Diệp Chấn trước ngực.

“Ninh ninh, đây là?” Một vị phong độ nhẹ nhàng thiếu niên, đi vào đình ngu 赴o song anh Ω mỹ màu thả Hoàn ngữ hữu br />

Đổi mặt như vậy một cái phong độ nhẹ nhàng thiếu niên, Giang Ninh Ninh lại cũng không thêm nhìn tới, “Diệp Chấn, chúng ta đi.” Nói xong, quai Diệp Chấn đi hướng đi thông đình ngu 郭 丁 mộ tư tâm br />

“Ninh ninh, chậm đã. Vị này, hẳn là Diệp Chấn đi?” Vị kia phong độ nhẹ nhàng thiếu niên thấy Giang Ninh Ninh không có lý chính mình, nhưng là, lại không tức giận, ngược lại mặt dày mày dạn hỏi Diệp Chấn.

“Đình Mão, người đừng đánh Diệp Chấn chú ý, ta không có khả năng sẽ thích người, Diệp Chấn, chúng ta đi.” Giang Ninh Ninh cho cái kia kêu Đình Mão một cái xem thường, lời kéo Diệp Chấn muốn đi.

Dù sao Diệp Chấn cũng không quen biết cái này kêu Đình Mão thiếu niên, hẳn là cùng chính mình không thù. Chờ hạ, Đình Mão, Đình gia đại thiếu!

“Chẳng lẽ, ta đoạt hẳn Giang Ninh Ninh, hẳn liền phải ám sát ta?” Diệp Chấn vừa đi vừa một người nói thầm, lại không biết liền đứng ở hẳn bên cạnh Giang Ninh Ninh lại toàn bộ đều nghe được, Giang Ninh Ninh nghe xong sau, đặc biệt là câu kia “Ta đoạt hẳn Giang Ninh Ninh.” Nghĩ nghĩ, Giang Ninh Ninh thế nhưng mặt đỏ lên.

Vội vàng nói, “Đi thôi, người xem, Âu lão sư.” Không sai, liền ở lầu ba ngói cao, đứng một vị hơn bốn mươi tuổi nữ giáo viên, nhưng là, nàng chau mày, “Chuyện như thế nào? Hai năm trước không phải đều nói cái này Diệp Chấn không có khả năng có thể đã trở lại sao? Tính, người đã trở lại liền hảo, mấy năm nay, hẳn nhất định bị không ít khổ.

Diệp Chấn cũng nhìn Âu lão sư, Diệp Chấn cùng vị này lão sư tiếp xúc cũng không nhiều, kỳ thật cũng liền ngăn ngụt mấy chu, nhưng là, làm Diệp Chấn quên không được chính là, là Âu lão sư đối hẳn chờ đợi!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Đình gia đại thiếu

“Ninh ninh, chậm đã. Vị này, hẳn là Diệp Chấn đi?” Vị kia phong độ nhẹ nhàng thiếu niên thấy Giang Ninh Ninh không có lý chính mình, nhưng là, lại không tức giận, ngược lại mặt dày mày dạn hỏi Diệp Chấn.

“Đình Mỗ, người đừng đánh Diệp Chấn chú ý, ta không có khả năng sẽ thích người, Diệp Chấn, chúng ta đi.” Giang Ninh Ninh cho cái kia kêu Đình Mỗ một cái xem thường, lời kéo Diệp Chấn muốn đi.

Dù sao Diệp Chấn cũng không quen biết cái này kêu Đình Mỗ thiếu niên, hẳn là cùng chính mình không thù. Chờ hạ, Đình Mỗ, Đình gia đại thiếu!

“Chẳng lẽ, ta đoạt hẳn Giang Ninh Ninh, hẳn liền phải ám sát ta?” Diệp Chấn vừa đi vừa một người nói thầm, lại không biết liền đứng ở hẳn bên cạnh Giang Ninh Ninh lại toàn bộ đều nghe được, Giang Ninh Ninh nghe xong sau, đặc biệt là câu kia “Ta đoạt hẳn Giang Ninh Ninh.” Nghĩ nghĩ, Giang Ninh Ninh thế nhưng mặt đỏ lên.

Vội vàng nói, “Đi thôi, người xem, Âu lão sư.” Không sai, liền ở lầu ba ngôi cao, đứng một vị hơn bốn mươi tuổi nữ giáo viên, nhưng là, nàng chau mày, “Chuyện như thế nào? Hai năm trước không phải đều nói cái này Diệp Chấn không có khả năng có thể đã trở lại sao? Tỉnh, người đã trở lại liền hảo, mấy năm nay, hẳn nhất định bị không ít khổ.

Diệp Chấn cũng nhìn Âu lão sư, Diệp Chấn cùng vị này lão sư tiếp xúc cũng không nhiều, kỳ thật cũng liền ngăn ngừa mấy chu, nhưng là, làm Diệp Chấn quen không được chính là, là Âu lão sư đối hẳn chờ đợi!

“Âu lão sư, ngài hảo.” Rốt cuộc, Diệp Chấn ở giáo khi, Âu lão sư đối chính mình thực hảo, ít nhất tôn kính, Diệp Chấn không phải ít, cho nên, Diệp Chấn cúi mình vái chào.

“Ân, Diệp Chấn, người cũng trưởng thành.” Âu lão sư vội vàng đem Diệp Chấn nâng dậy, “Nhưng là, thiên phú học viện có quy tắc, không thu đã bị khai trừ học viên, thực xin lỗi, lão sư xin lỗi người.” Đối với Diệp Chấn tới tham gia tụ hội, Âu lão sư thực kính ngạc.

Ba người tùy tùy tiện tiện mà nói vài câu. “Đi thôi, 10 giờ chính, tụ hội bắt đầu rồi, tất cả mọi người đều chờ chúng ta đâu!” Âu lão sư nhắc nhở nói, nếu không phải Âu lão sư có nhắc nhở, khả năng bọn họ còn sẽ cho tới thật lâu sau này.

Mấy năm nay, đình ngu 劫B thăm địa đôn phích hy giao tức vân áo hoan mang 3S viết khánh hân dấm ngó sen thoan thiết ㄗU hoàng vụ li # hoàng R hoàng phát hi O trung trủng tịnh đồ ba trung biến nha tốc sao hoạn E M gáo tang ㄗ tâm sô chương giai đường ruộng. Mục ㅈ nhạ M đầu mấy mỗ sa chiến dịch lui hề lại thứ br />

Ba người đi vào lầu ba, phát hiện, Đình Mỗ đã tới rồi, cùng chính mình lão đồng học ở bên nhau nói chuyện phiếm, Diệp Chấn cũng không nghĩ nhắc tới hẳn, liền sợ nói không hảo bị Giang Ninh Ninh chán ghét.

“Hôm nay tới bao nhiêu người a? Âu lão sư.” Diệp Chấn nhìn nhìn đi, chính là không thấy được Phương Thước.

“Nga, người tưởng này người bằng hữu Phương Thước đi, hẳn chuyển trường, trừ bỏ hẳn, hôm nay đều tới rồi.” Âu lão sư cũng biết, liền Phương Thước cùng Trịnh Bân mấy người cùng Diệp Chấn quan hệ tốt nhất, nhưng là Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh cái gì quan hệ, thật đúng là nắm lấy không ra.

“Kia Trịnh Bân cùng Lý hào đâu?” Ở bên trong này, trừ bỏ đã từng bạn cùng phòng Phương Thước, kia đương nhiên chính là bạn tốt Lý hào cùng Trịnh Bân lạc.

“Nột, cái kia phòng.” Âu lão sư chỉ cái ở này đó ghế lô tính trọng đại ghế lô, đương nhiên, Lý hào cùng Trịnh Bân gia tộc, cũng đều là Phú Châu rất nổi danh, điểm này tiền trình, bọn họ tự nhiên sẽ không đề ý.

“Kia... Ta đây xin lỗi không tiếp được một chút, ninh ninh, người cùng lão sư liêu.” Diệp Chấn gấp không chờ nổi mà tưởng cùng mấy năm nay huynh đệ trông thấy mặt, ngấm lại đều cảm giác không tội.

“A? Diệp Chấn đồng học, các người chẳng lẽ có cái gì bí mật sao? Không đúng sự thật ta cũng phải đi.” Giang tỷ tỷ đối Diệp Chấn nói xong, lại nhìn phía Âu lão sư, hy vọng Âu lão sư có thể đồng ý.

“Người một người nữ sinh, đi nam sinh ghế lô, không sợ bị người chê cười?” Diệp Chấn cũng là dở khóc dở cười, nữ sinh không phải hẳn là cùng nữ sinh chơi sao? Như thế nào, chính mình không thấy hai năm, khiến cho này nha đầu ngốc mê luyện thành này nông nổi.

“Hừ, ta không đi, nói không chừng các người ở ngầm liêu cái gì? Nói không chừng cũng là chút không tốt sự!” Giang Ninh Ninh cũng không biết chuyện như thế nào, chỉ từ Diệp Chấn trở về, liền đặc biệt dự đoán được Diệp Chấn bảo hộ, tựa như chim nhỏ tìm được đại thụ, có cảm giác an toàn, bị Diệp Chấn như thế một cười nhạo, mặt bất tri bất giác đỏ lên.

“Hảo, Diệp Chấn, người vừa trở về, nếu là uống rượu liền ít đi điểm, chú ý một chút, ta có việc.” Âu lão sư xem hai người sảo tới sảo đi, tựa như tiểu phu thê, liền hy vọng bọn họ liền lấy bằng hữu vì trung tâm, đừng phát triển quá mức đầu, phải biết rằng, thích Giang Ninh Ninh, không ngừng Diệp Chấn trong mắt chỗ đã thấy, nếu là tính lên, không có thượng vạn, ít nhất thành ngàn!

“Đã biết, cảm ơn Âu lão sư. Ninh ninh đồng học, người thật sự muốn đi?” Nói, Diệp Chấn dùng sức giả dạng làm một cái tà ác tươi cười, ý đồ dọa chạy Giang Ninh Ninh.

“Đúng rồi, không thể sao?” Đối với Diệp Chấn cái kia tà ác cười, Giang Ninh Ninh cũng không có cảm thấy cái gì, nhanh chóng trở về cái tươi cười.

“VẬY ĐI THÔI.” Diệp Chấn không thích vô nghĩa, mặc dù có thời điểm có thể khai nói giỡn, nhưng là, Diệp Chấn tôn trọng người khác lựa chọn, nàng muốn đi, liền đi.

Hai người tay trong tay đi đến ghế lô trước, mở ra ghế lô, chỉ thấy bên trong truyền ra một trận thanh âm.

“Ai nha? Ta ghế lô lạ, cút đi!” Chỉ thấy trên sofa nằm một cái dáng người mập mạp mập mạp, làm ở sofa, ghế lô không có bật đèn, chỉ có một cái khác mang mắt kính nam tử lại xem TV, không sai, cái kia mập mạp hẳn là chính là Trịnh Bản, mà cái kia mang mắt kính, chính là Lý hào, Diệp Chấn vừa vận đứng ở đèn lưỡng chỗ, cho nên Trịnh Bản không thấy được hẳn mặt, không biết hẳn là Diệp Chấn.

“Trịnh Bản, không tới nha, hai năm không thấy, người lại béo.” Diệp Chấn mở ra đèn, buông ra Giang Ninh Ninh, đi đến Trịnh Bản trước mặt, vỗ vỗ bờ vai của hắn.

“Nha, điệp đội trưởng, người sao tới?” Trịnh Bản vừa định đứng lên, phát hiện cửa đứng một vị nữ, “Ninh ninh lớp trưởng, ngài đã tới, tới tới, ngồi.” Mấy năm nay, Giang Ninh Ninh vẫn luôn là lớp học đệ nhất danh, cho nên lớp trưởng liền danh xứng với thực lập. Nói, Lý hào vội vàng thu hồi chính mình cười vớ, có vỗ vỗ Lý hào, ý bảo Lý hào có thể cho tóa.

Nhưng là này khôi hài một màn lại vừa vận tốt bị Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh thấy, Diệp Chấn xấu hổ vẩy tay, “Không phải muốn vào tới sao? Tiến vào a!”

“Hào nha, ta chỉ là trạm trạm, lập tức tiến vào.” Nói, Giang Ninh Ninh lại dường như không có việc gì đứng vài giây, liền đi vào tới.

“Đừng.. Ha hả, đừng để ý a, ta đi quét.” Nói, Trịnh Bản từ môn sau lấy ra cây chổi, đem đầy đất hạt dưa xác quét rớt.

Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh an vị ở một cái sofa, hai người ly rất gần, Trịnh Bản cùng Lý hào thấy, tuy rằng không nói gì, lại mỗi người ánh mắt để lộ ra, “Diệp Chấn, có người!”

“Đừng rồi, Diệp Chấn, ngày mai ta ba ba có việc, muốn đi một chuyến Phú Châu tân khai ‘ một cái phố đều là kim ’ địa phương, nơi đó có Phú Châu tốt nhất bảo đỉnh, ngọc bội, vòng cổ..... Cũng là Phú Châu duy nhất giám định vì, vô sách lậu, vô giả vật địa phương, ta ba ba muốn đi kia làm công sự, ta có tư nhân tồn tạp hai mươi vạn, chúng ta đi xem.” Trịnh Bản lại nằm ở sofa, mùi ngon mà nói, giống như muốn cái gì đều có bộ dáng.

Trịnh Bản nguyên bản vẫn là muốn gọi Diệp Chấn ‘ điệp đội trưởng ’, nhưng là người chết đảo huấn luyện đã kết thúc, mà lão sư nói cho bọn họ Diệp Chấn chuyển trường, nhưng là Trịnh Bản cũng không tin tưởng, cho nên, Trịnh Bản cảm thấy Diệp Chấn nhất định là đã trải qua cái gì, vẫn là không cần kêu điệp đội trưởng, bằng không Diệp Chấn lại hỏi ức ra thống khổ, vậy không hảo.

“Àn, có thể a.....” Diệp Chấn còn chưa nói xong, ghế lô môn liền khai.

Nghênh diện đi vào một vị phong độ nhẹ nhàng thiếu niên, hừ, Đinh Mão!

“Ninh ninh, đây là nam sinh ghế lô, người một người nữ sinh, tới này làm cái gì? Đi, theo ta đi.” Nói, Đinh Mão bắt lấy Giang Ninh Ninh tiểu xảo là lướt tay. Giang Ninh Ninh muốn ném ra Đinh Mão, nhưng là Giang Ninh Ninh sức lực không có Đinh Mão đại.

“Oanh!” Đứng ở một bên Diệp Chấn ra tay, thúc dục chân khí, một cái tát phiến qua đi, lại dùng bước nhanh, này một quá trình, thể nhưng không đến 0 điểm linh một giây!

“Ta đi, ai không muốn sống nữa? Dám đánh ta Đinh Mão, không muốn sống nữa!” Đinh Mão cảm giác, hẳn là không phải Diệp Chấn, bằng không, hẳn nhìn chăm chăm vào Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, căn bản không có nhìn đến bọn họ ra tay a!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36 : khốn cùng

Àn, có thể a.....” Diệp Chấn còn chưa nói xong, ghế lô môn liền khai.

Nghênh diện đi vào một vị phong độ nhẹ nhàng thiếu niên, hừ, Đinh Mão!

“Ninh ninh, đây là nam sinh ghế lô, người một người nữ sinh, tới này làm cái gì? Đi, theo ta đi.” Nói, Đinh Mão bắt lấy Giang Ninh Ninh tiểu xảo là lướt tay. Giang Ninh Ninh muốn ném ra Đinh Mão, nhưng là Giang Ninh Ninh sức lực không có Đinh Mão đại.

“Oanh!” Đứng ở một bên Diệp Chấn ra tay, thúc dục chân khí, một cái tát phiến qua đi, lại dùng bước nhanh, này một quá trình, thế nhưng không đến 0 điểm linh một giây!

“Ta đi, ai không muốn sống nữa? Dám đánh ta Đinh Mão, không muốn sống nữa!” Đinh Mão cảm giác, hắn là không phải Diệp Chấn, bằng không, hắn nhìn chăm chăm vào Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, căn bản không có nhìn đến bọn họ ra tay a!

“Ta đi, hắn không muốn sống nữa? Dám đánh ta Đinh Mão, không muốn sống nữa!” Đinh Mão cảm giác, hắn là không phải Diệp Chấn, bằng không, hắn nhìn chăm chăm vào Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, căn bản không có nhìn đến bọn họ ra tay a!

“Là ta, nói cho ngươi, đừng nhúc nhích Giang Ninh Ninh!” Diệp Chấn thân nhiên thừa nhận chính là chính mình đánh Đinh Mão, còn cảnh cáo Đinh Mão. Đứng ở Diệp Chấn bên cạnh Giang Ninh Ninh tâm bùm bùm nhảy, nhưng là, Giang Ninh Ninh ở Diệp Chấn bên người, liền có cảm giác an toàn.

“Là ngươi, chính là ngươi, Diệp Chấn! Ngươi đoạt ta nữ nhân, thế nhưng còn dám động thủ, chờ, ta gọi người.” Biết được chính là Diệp Chấn đánh Đinh Mão, vẫn là Diệp Chấn chính miệng thừa nhận, tuy rằng Đinh Mão không có nhìn đến Diệp Chấn ra tay, nhưng là, Diệp Chấn chính mình thừa nhận, hắn Đinh Mão liền có năng lực gọi người đánh hắn, Đinh Mão vội vàng bỏ chạy, chỉ vào Diệp Chấn mắng vài câu, liền cầm lấy di động, chuẩn bị hắn điện thoại cho hắn biểu ca bằng hữu, Đinh Mão biểu ca bằng hữu, chính là cảnh sát cục phó cục trưởng!

Thực hiển nhiên Giang Ninh Ninh biết Đinh Mão thế lực, vốn dĩ Diệp Chấn không thừa nhận nàng Giang Ninh Ninh còn có thể nói vài câu, chính là và vừa mới Diệp Chấn chính miệng thừa nhận, này cũng không phải là tưởng giúp là có thể bang, Giang Ninh Ninh chỉ có thể bắt đắc dĩ nhìn Diệp Chấn.

“Đừng sợ, việc nhỏ, cho hắn điểm giáo huấn, hắn mới biết được này xã hội!” Diệp Chấn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Giang Ninh Ninh đầu, ôn nhu nói.

Đinh Mão cũng là từ tiểu đạo tin tức biết Diệp Chấn kỳ thật không có thế lực, trong nhà ba ba mất sớm, chỉ để lại mẹ một người.

Ngoài cửa vây quanh đồng học càng ngày càng nhiều, nhưng là lại bị bảo an ngăn trở, Trịnh Bân cùng Lý hào vẫn là lão dạng, nằm ở sofa, rốt cuộc, hai người thế lực cũng không nhỏ.

Năm phút đồng hồ sau.

Ghế lô cửa mở hơn mười vị cảnh sát, dẫn đầu nhìn đến Đinh Mão, vội vàng cúi đầu khom lưng, rõ ràng là thu Đinh Mão chỗ tốt.

“Đinh thiếu, ai dám chọc ngài?” Vị kia dẫn đầu đối với Đinh Mão nói, rồi lại không dám nhìn Đinh Mão.

Đinh Mão nhẹ nhàng cười, ánh mắt xem giống Diệp Chấn Giang Ninh Ninh cùng Trịnh Bân bên kia, nói “Nọt, liền hắn.” Đinh Mão vừa định chỉ vào Diệp Chấn.

“A! Ngươi...” Đinh Mão vừa định chỉ Diệp Chấn, Diệp Chấn một cái bước nhanh, trực tiếp nhắm phía Đinh Mão, nhảy mất, Đinh Mão ôm ngón tay trên mặt đất khóc rống, nhìn nhìn hắn ngón tay, đã sưng đỏ không ra gì.

“Thượng a! Đầu hạt lạp? Chính là hắn, đánh ta, các ngươi đều thấy được.” Đinh Mão vội vàng tiếp đón đám cảnh sát kia đi lên chào Diệp Chấn, đem Diệp Chấn bắt, ít nhất còn hoa tới.

Vị kia dẫn đầu sớm đã xem ngốc, tiểu tử này mới mười sáu tuổi, xem lại như thế ngu, nếu là làm hắn tìm ra chính mình những cái đó tham quan chứng cứ, vậy thậm, nhưng là, đinh thiếu gia không dễ chọc a, tốt nhất, vị kia dẫn đầu vẫn là cảm thấy trước giúp Đinh Mão.

“Ngươi mẹ nó ăn tương lạp! Đặc sao kêu ngươi đánh hắn! Bắt lại a!” Đinh Mão khí gân xanh đều tuôn ra tới, vội vàng té ngã lộn nhào đứng lên, triều đang suy nghĩ dẫn đầu đá vài chân.

Vị kia dẫn đầu mới rộng mở thông suốt, “Chính là hắn, bắt lại.” Nói, vị kia dẫn đầu thế nhưng rút ra thương (súng) tới, đối với Diệp Chấn, lại làm người đem Diệp Chấn vây quanh.

Đinh Mão lúc này mới nhẹ nhàng một chút, “Hừ, Diệp Chấn, hiện tại liền tính ngươi cùng ninh ninh không có cái gì, ta cũng không thể làm ngươi sống!”

Đinh Mão mới vừa nói xong, vừa định kêu vị kia dẫn đầu đem Diệp Chấn bắt lại khi, “Oanh!”

Ghế lô đinh đầu bị đụng phải cái đại động, nhảy xuống một vị hơn bốn mươi tuổi nam nhân, Kiều Kỳ Đồ!

Chỉ thấy Kiều Kỳ Đồ cầm một tay thương (súng), đối với Đinh Mão, “Ai dám động?”

Đinh Mão cười, “Ha ha, Diệp Chấn, ngươi xem, này hắn là chính là ngươi bồi dưỡng người đi? Ta không tin hắn còn dám nổ súng...” Đinh Mão cười nhạo không để yên.

“Cảnh sát tại đây, ngươi khai cái thương (súng) thử xem!” Vị kia dẫn đầu khẩu súng từ Kiều Kỳ Đồ trên mặt chuyển dời đến Diệp Chấn đinh đầu, ý bảo Kiều Kỳ Đồ dám nổ súng, hắn liền dám nổ súng.

“Phanh!” Một thương (súng), một vị cảnh sát theo tiếng ngã xuống đất. Máu đều phun đến Đinh Mão cùng vị kia dẫn đầu.

Đinh Mão đương trường dọa hôn mê, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, vị kia dẫn đầu còn hảo là cảnh sát, chỉ là vẫn luôn đồ mồ hôi lạnh.

Diệp Chấn vừa lúc bắt giữ đến này một chi tiết, một cái bước nhanh xông lên đi, một cái nghiêng người đá, trực tiếp khẩu súng đá rơi xuống, thương (súng) còn không có rơi xuống đất, liền nhìn đến trên mặt đất có cái sưng khối đạn, toàn bộ ghế lò tràn ngập.

“Đừng nhúc nhích!” Một đám mặc màu xanh biếc quân trang đặc cảnh đội vọt tiến vào, mỗi người cầm trong tay súng trường.

“Thần trang đặc chiến đội!” Dẫn đầu vị kia phó cảnh sát cục cục trưởng kinh ngạc nói, miệng trương đại đại, có thể nhét vào một cái dưa hấu!

Thần trang đặc chiến đội, Phú Châu cao cấp nhất cảnh sát cục trung vô địch đặc chiến đội, tham gia chiến đấu hơn bảy trăm thứ, cũng lấy toàn bộ thắng lợi mà danh dương trung ngoại! Thần trang đặc chiến đội, nói trắng ra là liền năm cái người, một cái kêu ‘ điều hầu ’, phụ trách viên đạn. Một cái kêu ‘ độc nhân ’, độc nhân thực đặc biệt, tối cao ghi lại ở một trăm viên viên đạn trung, đánh chết 133 người, một trăm lẻ sáu cá nhân bạo đầu! Tối cao nhưng một thương (súng) xuyên thấu bốn người!

Đội trưởng chính là Long Đại, từ Long Đại bị đội ngũ tài lúc sau, hấn liền mỗi ngày nỗ lực vận động, rốt cuộc, có xuất đầu ngày, tổ chức lại đồng ý Long Đại trở về, còn có thể tự hành tổ chức một chi đội ngũ, từ đây thần trang đặc chiến đội liền xuất hiện, mặt khác hai người liền phụ trách bạo phá cùng sau đội.

Cho nên, vị kia dẫn đầu nhìn đến đã độc chiếm nửa cái thiên hạ thần trang đặc chiến đội, rất là kinh ngạc, cũng không biết, thần trang đặc chiến đội là giúp ai.

Sưng khối đạn xong rồi, vô vị cầm súng trường người đi vào, dẫn đầu chính là Long Đại, Long Đại nhìn đến Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ là, đối hai người phi thường kinh ngạc.

“Lão đồ, không tồi nha, cái gọi là kinh hi, chính là ta đồ nhi Diệp Chấn?” Long Đại đi hướng trước, vỗ vỗ này vài thập niên không có thấy huynh đệ Kiều Kỳ Đồ, cùng hai năm không thấy Diệp Chấn.

Vị kia dẫn đầu mới hoàn toàn ngốc, cũng không biết nên làm sao bây giờ, chỉ là cúi đầu.

Đinh Mão lại không biết thần trang đặc chiến đội tên tuổi, chỉ vào Long Đại, “Người lại là cọng hành nào? Cút ngay!” Lại là lời nói không để yên, Long Đại một cái nghiêng người đá, trực tiếp đem Đinh Mão đá bay, cho đến đụng vào trên tường.

“Mang đi, còn có hấn.” Long Đại nhìn nhìn Đinh Mão cùng vị kia dẫn đầu.

“Không, người kia nỗ súng giết người! Người hấn là trảo hấn, là hấn!” Đinh Mão bắt đầu phát rồ mà muốn tránh thoát, lại bị đặc chiến đội đội viên cấp đá ngã xuống đất.

“Xem trọng!” Kiều Kỳ Đồ đem trên cổ kia một chuỗi tạp bài lấy ra tới, ‘ quốc tế a cấp cảnh sát chứng ’ cái này giấy chứng nhận phi thường hảo, kiểm giữ cái này giấy chứng nhận người có quyền không cần bấm báo nhưng trực tiếp đánh chết! Vị kia dẫn đầu cũng chỉ là vừa mới được đến cấp cảnh sát chứng.

Đinh Mão triệt triệt để để ngốc, cũng không biết ai nói Diệp Chấn không có thể lực, này một đợt lại một đợt sự kiện, làm hấn trong lòng khó chịu, trực tiếp té xỉu trên mặt đất.

Vị kia dẫn đầu thực mất mát, không tin chính mình sự nghiệp, liền thua ở Diệp Chấn tay, hấn tránh thoát đặc chiến đội buộc chặt, một mình một người chạy ra ghế lò, “A!!!” Một tiếng trường rống, từ lầu ba nhảy xuống, đã chết!

Đinh Mão mà là si ngốc mà nhìn vị kia dẫn đầu, tuy rằng hấn hiện tại bị bắt cúi đầu! Nhưng là Đinh Mão vẫn là cảm thấy chính mình phụ thân có thể cứu hấn!

“Lão kiều, có thời gian thấy, ta trước xử lý một chút.” Long Đại thực xin lỗi đối Kiều Kỳ Đồ nói, này hai mươi mấy năm không thấy, vừa thấy liền lại có việc, Long Đại thực bất đắc dĩ

“Đi thôi, có thời gian chúng ta cùng nhau liêu.” Kiều Kỳ Đồ nhìn nhìn Long Đại cùng Diệp Chấn, ba người đều cười to.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37 : cùng giường (1)

Mang đi, còn có hấn. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm# thư ¥ vông) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Long Đại nhìn nhìn Đinh Mão cùng vị kia dẫn đầu.

“Không, người kia nổ súng giết người! Người hấn là trảo hấn, là hấn!” Đinh Mão bắt đầu phát rồ mà muốn tránh thoát, lại bị đặc chiến đội đội viên cấp đá ngã xuống đất.

“Xem trọng!” Kiều Kỳ Đồ đem trên cổ kia một chuỗi tạp bài lấy ra tới, ‘ quốc tế a cấp cảnh sát chứng ’ cái này giấy chứng nhận phi thường hảo, kiểm giữ cái này giấy chứng nhận người có quyền không cần bấm báo nhưng trực tiếp đánh chết! Vị kia dẫn đầu cũng chỉ là vừa mới được đến cấp cảnh sát chứng.

Đinh Mão triệt triệt để để ngốc, cũng không biết ai nói Diệp Chấn không có thể lực, này một đợt lại một đợt sự kiện, làm hấn trong lòng khó chịu, trực tiếp té xỉu trên mặt đất.

Vị kia dẫn đầu thực mất mát, không tin chính mình sự nghiệp, liền thua ở Diệp Chấn tay, hấn tránh thoát đặc chiến đội buộc chặt, một mình một người chạy ra ghé lô, “A!!!” Một tiếng trường rống, từ lầu ba nhảy xuống, đã chết!

Đinh Mão mà là si ngốc mà nhìn vị kia dẫn đầu, tuy rằng hấn hiện tại bị bắt cũi đầu! Nhưng là Đinh Mão vẫn là cảm thấy chính mình phụ thân có thể cứu hấn!

“Đi thôi, có thời gian chúng ta cùng nhau liêu.” Kiều Kỳ Đồ nhìn nhìn Long Đại cùng Diệp Chấn, ba người đều cười to.

Long Đại đi rồi sau, Diệp Chấn mới nhìn nhìn vẫn luôn nắm chặt Diệp Chấn cánh tay Giang Ninh Ninh, thật là đáng yêu.

“Diệp Chấn, không tòi, mấy năm nay người thế nhưng hồn như thế hảo.” Một trận chiến này, cũng làm Trịnh Bản ước chừng giật mình, bởi vì, ngay cả Trịnh Bản gia tưởng thịnh trước mắt vị này Long Đại, kia cũng thịnh không đến, không nghĩ tới Diệp Chấn một cái bằng hữu, liền đem thần trang đặc chiến đội cấp dọn lại đây, thật làm người bội phục!

“Không có, giống nhau, ta cũng không nghĩ tới đồ thức như thế thể lực lớn.” Diệp Chấn cười cười, xác thật, Diệp Chấn căn bản liền không nghĩ tới Kiều Kỳ Đồ thế nhưng cùng Long Đại là vài thập niên không thấy lão huynh đệ!

“Diệp Chấn, hảo chậm. Chúng ta về nhà đi, ta nhưng không nghĩ có quãng thâm mật.” Vẫn luôn nắm Diệp Chấn cánh tay yên lặng không nói lời nào Giang Ninh Ninh đột nhiên ngẩng đầu lên, si ngốc nhìn Diệp Chấn.

Diệp Chấn nhìn một chút đồng hồ, một chút lãnh năm phần, cũng rất chậm. “Kia đi thôi, nhưng là ta sẽ không lái xe, nhà người ở đâu?” Kỳ thật Diệp Chấn tưởng uyển chuyển cự tuyệt, nhưng là lại nghĩ đến một nữ hài tử, mở ra xe thể thao, nói không chừng có chút rắc rối bắt lương người làm sao bây giờ? Nhưng là Diệp Chấn lại sợ hiểu lầm, ai, đưa liền đưa đi.

“Ta... Ta muốn đi người ngủ địa phương, có thể chứ?” Giang Ninh Ninh thật cẩn thận mà nói sợ bị người khác nghe được.

Diệp Chấn trong lúc nhất thời đầu óc cũng ngốc, ngày thường kia bá đạo quyền rũ Giang Ninh Ninh, hôm nay như thế nào sẽ nói loại này lời nói? Nhưng là đây là tuyệt đối không được, rốt cuộc hai bên đều mới mười sáu tuổi, quan trọng nhất vẫn là Diệp Chấn chính mình cho rằng chính mình không xứng với Giang Ninh Ninh, “Vì cái gì? Không thể, đưa người về nhà còn có thể suy xét.”

“Có thể chứ? Coi như ta cầu người một lần đi.” Tuy rằng bị Diệp Chấn cự tuyệt, Giang Ninh Ninh có chút thất vọng, thậm chí cảm thấy chính mình mị lực hay không đã không có hấp dẫn người địa phương.

“Vì cái gì?” Diệp Chấn nắm lấy không ra, vì cái gì hôm nay phát sinh như vậy nhiều sự tình, Giang Ninh Ninh lại muốn đi chính mình trong nhà ngủ? Tới nam đồng học ghé lô, đi nam đồng học trong nhà? Này hảo sao? Dù sao Diệp Chấn không nghĩ làm người khác hiểu lầm.

“Ta không nghĩ về nhà, ta ba ba mụ mụ gần nhất luôn là bởi vì tài chính vấn đề, sảo túi bụi, thật phiền. Người khiến cho ta đi thôi.” Giang Ninh Ninh bắt lấy Diệp Chấn cánh tay, bắt đầu làm nũng, hoàn toàn không màng người khác cảm thụ.

“Ta đây nếu là mang người về nhà? Mụ mụ người ba ba như thế nào xem? Các bạn học như thế nào xem?” Ai sẽ không muốn cùng mỹ nữ ngủ? Diệp Chấn cũng tưởng, nhưng là, Diệp Chấn càng không nghĩ rước lấy không cần thiết họa.

“Không sợ, người dẫn ta đi, ta có thể cho người tiền.” Giang Ninh Ninh xem làm nũng cũng không có biện pháp, lập tức đổi thành dùng tiền tài dụ hoặc.

Diệp Chấn nhìn một chút đồng hồ hai điểm chính, như vậy kéo đi xuống cũng không phải biện pháp, không bằng, liền chiếm một chiếm Giang Ninh Ninh tiện nghi cũng hảo, “Vậy được rồi, chính là, người đừng hối hận a.”

“Ân, ta quyết định.” Giang Ninh Ninh thấy Diệp Chấn rốt cuộc nhượng bộ cấp chính mình, cười thực sáng lạn. Nhưng là, vài phút sau, Giang Ninh Ninh thật sâu thở dài, “Ai, chẳng lẽ tiền tài là có thể mua được nhân tâm sao?” Phía trước bất luận Giang Ninh Ninh như thế nào làm nũng, Diệp Chấn cũng đều không muốn, nhắc tới khởi tiền, Diệp Chấn mới thay đổi chủ ý.

“Ân, cho người, này tạp hai mươi vạn!” Giang Ninh Ninh từ một cái hồng nhạ tiền trong bao lấy ra một trương thẻ ngân hàng, đưa cho Diệp Chấn.

“Vì cái gì đưa cho ta?” Diệp Chấn cảm thấy hiện tại này thế đạo, nữ hài tử có phải hay không đều hảo lừa a? Một đám đều cùng thư vũ tiêu cái kia ngọc muội từ giống nhau, một chút việc nhỏ liền đưa tiền.

“Người không phải yêu cầu ta cho người tiền mới có thể đi nhà người sao?” Giang Ninh Ninh ánh mắt có chút biến hóa, ở Giang Ninh Ninh trong mắt, Diệp Chấn hẳn là thích chính mình, chính là chính mình phía trước bất luận như thế nào làm nũng cũng chưa dùng, vừa nói tiền liền đáp ứng rồi, chẳng lẽ Diệp Chấn cũng là cái loại này người?

“Ta không cần, nếu người cũng không hối hận, kia đi thôi.” Diệp Chấn lại đem thẻ ngân hàng lấy còn cấp Giang Ninh Ninh, Diệp Chấn thiếu Giang Ninh Ninh tiền cơm còn không có ra, không thể lại thiếu một ân tình. Diệp Chấn nghĩ nghĩ, nếu Giang Ninh Ninh chính mình đều quyết định, kia ai cũng ngăn cản không được nằng.

“Đi thôi, ngao, hảo khốn.” Giang Ninh Ninh thấy Diệp Chấn có thể cho chính mình đi Diệp Chấn trong nhà nghỉ ngơi, tức khắc cảm giác mọi mệt mỏi liền tới rồi, cả người liền hướng Diệp Chấn trên người áp, Diệp Chấn đều có thể loáng thoáng cảm giác Giang Ninh Ninh kia dần dần thành thực trước ngực hai vú.

Diệp Chấn cảm giác có chút xấu hổ, nhưng là Giang Ninh Ninh thế nhưng đã ngủ rồi, vị này đại tiểu thư phong phạm ở hôm nay toàn không có.

Diệp Chấn hướng Kiều Kỳ Đồ vẫy tay, tiểu tiểu thanh nói, sợ đánh thức Giang Ninh Ninh. “Đồ thúc, lái xe. Chúng ta đi.” Nói, đem Giang Ninh Ninh siêu xe chìa khóa ném hướng đồ thúc.” Cũng làm một cái ngủ động tác, rồi mới chỉ chỉ Giang Ninh Ninh.

Kiều Kỳ Đồ ngay từ đầu còn không hiểu, sau tới rộng mở thông suốt, vội vàng gạt đầu. Chìa khóa đi trước đi ra ngoài.

Diệp Chấn thử đánh thức Giang Ninh Ninh, lại phát hiện, Giang Ninh Ninh ngủ thời điểm, tựa như một đầu ngủ say sư tử, liền sợ bị nghĩ lầm là chơi lưu manh.

Một hồi lâu, Diệp Chấn mới phát hiện, này.... Này muội tử căn bản đã kêu bất tỉnh.... Vì thế quyết định vẫn là về trước gia.

Diệp Chấn đỡ Giang Ninh Ninh đi tới cửa, cả tòa đình ngụ trách tô G kiều tân tìm lời nói hoành tha Trịnh tông hoảng trung biến nha hàng trừ mạo đất tề cổ sắc đồ ba hành lang ㄱ: Hồi ㄱ hết tức đột thác chương thứ ㄱ />

Diệp Chấn đỡ Giang Ninh Ninh, ngồi ở đình ngụ nhi ㄴw ㄱ />

“Tất.. Tất.. Tất.. Lên xe! Này xe nhưng hảo.” Diệp Chấn còn không có lên xe đâu, Kiều Kỳ Đồ liền không ngừng ca ngợi Giang Ninh Ninh siêu xe.

“Nếu không? Thử một chi.” Biết Diệp Chấn rất có tiền lúc sau, Kiều Kỳ Đồ tiêu tiền cũng so bình thường nhanh chút, mua mấy bao yên, bạc lửa một cái chính mình hút sau, lại chuẩn bị bạc lửa một chi cấp Diệp Chấn.

“Không được, đồ thúc, đi nhanh đi, đừng tới rồi đóng cửa chúng ta làm sao bây giờ?” Diệp Chấn cự tuyệt đồ thúc kia một con yên, rốt cuộc, ba người trung khẳng định yêu cầu một cái thanh tịnh, bằng không, giống lần trước giống nhau bị Đình Mào phái tới người tập kích làm sao bây giờ? Tuy rằng Đình Mào bị bắt, chính là khó bảo toàn Ma tông người sẽ đến.

“Kia hảo, đi lạc.” Nói, Kiều Kỳ Đồ khởi động siêu xe, “Phụ Châu năm sao cấp khách sạn.” Chủ thích âm đưa vào sau, đường bộ tòa đình gần nhất, trực tiếp chạy như bay.

“Khụ... Khụ...” Này siêu xe là lượng sườn bông, cao tốc chạy như bay làm ngồi ở ghế điều khiển Kiều Kỳ Đồ hút yên không ngừng ho khan.

Diệp Chấn tắc gât gao mà ôm Giang Ninh Ninh, cô nàng này, Âu, không, là tiểu thư, Giang Ninh Ninh trên người kia độc đáo quý tộc hương khí, làm Diệp Chấn nhìn không được ôm chặt, “Đau!” Nguyên bản ngủ hảo hảo Giang Ninh Ninh, bị Diệp Chấn ôm cảm giác thực không thoải mái, đều thấu không giận nổi.

Diệp Chấn đành phải vỗ vỗ chính mình đầu, thanh tịnh một chút, cô nàng này mị lực cũng quá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 38 :cùng giường (2)

Diệp Chấn đỡ Giang Ninh Ninh, ngồi ở đỉnh ngu nhĩ ㄣ G khắc đồ nghi yên tháp ㄣ thư ㄣ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Tất.. Tất.. Tất.. Lên xe! Đây xe nhưng hảo.” Diệp Chấn còn không có lên xe đâu, Kiều Kỳ Đồ liền không ngừng ca ngợi Giang Ninh Ninh siêu xe.

“Nếu không? Thử một chi.” Biết Diệp Chấn rất có tiền lúc sau, Kiều Kỳ Đồ tiêu tiền cũng so bình thường nhanh chút, mua mấy bao yên, bạc lửa một cái chính mình hút sau, lại chuẩn bị bạc lửa một chi cấp Diệp Chấn.

“Không được, đồ thức, đi nhanh đi, đừng tới rồi đóng cửa chúng ta làm sao bây giờ?” Diệp Chấn cự tuyệt đồ thức kia một con yên, rốt cuộc, ba người trung khẳng định yêu cầu một cái thanh tỉnh, bằng không, giống lần trước giống nhau bị Đinh Mão phái tới người tập kích làm sao bây giờ? Tuy rằng Đinh Mão bị bắt, chính là khó bảo toàn Ma tông người sẽ đến.

“Kia hảo, đi lạc.” Nói, Kiều Kỳ Đồ khởi động siêu xe, “Phú Châu năm sao cấp khách sạn.” Chú thích âm đưa vào sau, đường bộ tòa đình gần nhất, trực tiếp chạy như bay.

“Khụ... Khụ...” Đây siêu xe là lượng sườn bông, cao tốc chạy như bay làm ngồi ở ghế điều khiển Kiều Kỳ Đồ hút yên không ngừng ho khan.

Diệp Chấn tắc gât gao mà ôm Giang Ninh Ninh, cô nàng này, Âu, không, là tiểu thư, Giang Ninh Ninh trên người kia độc đáo quý tộc hương khí, làm Diệp Chấn nhìn không được ôm chặt, “Đau!” Nguyên bản ngủ hảo hảo Giang Ninh Ninh, bị Diệp Chấn ôm cảm giác thực không thoải mái, đều thẩu không giãn nổi.

Diệp Chấn đành phải vỗ vỗ chính mình đầu, thanh tỉnh một chút, cô nàng này mị lực cũng quá lớn.

Chỉ chớp lát, liền đến đạt Phú Châu năm sao cấp khách sạn cửa, đáng tiếc, đại môn đã đóng. “Diệp thiếu, thực xin lỗi nha, vốn dĩ ta hẳn là khai nhanh lên.” Kiều Kỳ Đồ xấu hổ tha cái bù thêm. Từ Diệp Chấn nào ra kia một trăm vạn thẻ ngân hàng, Kiều Kỳ Đồ liền muốn gọi diệp thiếu, nhưng là sợ không đồng ý, cho nên, lưu đến bây giờ nói.

“Xuống xe, ta biết có cửa nhỏ.” Diệp Chấn nghe được Kiều Kỳ Đồ kêu chính mình diệp thiếu, bất quá, tên này khá tốt, Diệp Chấn cũng liền không có lại nói cái gì, công sớm đã ngủ say Giang Ninh Ninh, đi đến Phúc Châu năm sao cấp khách sạn cửa nhỏ.

Kiều Kỳ Đồ lại hồn nhiên không biết cửa nhỏ ở đâu, rất là xin lỗi, lần sau hẳn là cẩn thận điểm! Trong lòng ám đạo xong biến bên trong đuổi kịp Diệp Chấn.

Cái gọi là cửa nhỏ, kỳ thật chính là một đạo thang lầu, còn hảo Diệp Chấn người tu tiên, Kiều Kỳ Đồ võ giả, không đến một phút đồng hồ, Diệp Chấn liền đến năm tầng, mặc dù có chút thờ hồng học, nhưng là Diệp Chấn cường chế chế, xem ra sau này mỗi ngày đều phải rèn luyện.

Kiều Kỳ Đồ tắc dừng ba phút, này ba phút đã là cực hạn, Kiều Kỳ Đồ còn hảo là võ giả, chạy đến năm tầng, tuy rằng sớm đã đồ mồ hôi xối thấu quần áo, nhưng là vẫn là có thể khai ra Kiều Kỳ Đồ vị này bốn mươi tuổi ‘ tuổi hạc thúc thúc ’ kia đây người cơ bắp.

Diệp Chấn không nhanh không chậm đem Giang Ninh Ninh đặt ở cửa thang lầu, lấy ra kim cương thẻ hội viên, một xoát.

“!” Cửa mở, Diệp Chấn mới bế lên Giang Ninh Ninh, Kiều Kỳ Đồ theo sát này sau.

Diệp Chấn ôm Giang Ninh Ninh, một đường chậm rãi đi vào phòng, lại không biết, Giang Ninh Ninh đã tỉnh. Giang Ninh Ninh si ngốc nhìn Diệp Chấn, thẳng đến Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh phóng tới Diệp Chấn phòng trên giường. Diệp Chấn mới phát hiện Giang Ninh Ninh đã tỉnh.

“Được rồi, đã khuya, ngủ, ta ngày mai kêu.” Diệp Chấn đối với vừa mới tỉnh lại Giang Ninh Ninh cười cười, ảm áp mà giúp nàng đem chăn cái hảo. “Ngủ ngon.” Mới vừa nói xong, Giang Ninh Ninh liền đem Diệp Chấn kéo qua tới, hướng Diệp Chấn trên đầu nhẹ nhàng một thân, liền thẹn thùng giống tiểu bạch thỏ giống nhau súc tiến trong chăn.

“Đầu ra tới, bên trong không rảnh khí.” Diệp Chấn tuy rằng cảm thấy Giang Ninh Ninh có thể hay không thích chính mình, nhưng là, chính mình chính là không thể thích thượng nàng. Nhưng là, Diệp Chấn nhìn nàng kia đáng yêu lại bướng bỉnh bộ đáng, lại nhìn không được bật cười.

Giang Ninh Ninh phi thường nghe lời đem đầu vươn tới, giống như là mới vừa nảy mầm hoa nhĩ, từ bùn đất trường ra tới, tựa như hoa nhĩ công chúa. “Không chuẩn cùng người khác nói!” Nói xong, tự cổ tự nhắm hai mắt chữ ngủ rồi.

Diệp Chấn lẳng lẳng nhìn Giang Ninh Ninh kia mỹ nhân phơi lẳng lẳng ngủ, mới ra khỏi phòng.

“Đồ thức, ra tới nha.” Diệp Chấn rất kỳ quái, vì cái gì tiền gia môn liền tìm không đến Kiều Kỳ Đồ, bóng người đều không có.

“Ta đi, tiểu tử thú, ta tắm rửa đâu!” Từ WC truyền ra một trận tiếng máng, thực rõ ràng Kiều Kỳ Đồ không thích tắm rửa bị người quấy rầy, chính mình, ai thích đâu?

Diệp Chấn xấu hổ mà một người ngồi ở sô pha, cảm lấy điều khiển từ xa, “Tích.”

“Hoan nghênh xem bốn kỳ tin tức ba mươi phân, hôm nay tam đại tin tức. Một, Phú Châu tam đại công tử gia Đinh Mão nhân bị nghi ngờ có liên quan cố ý đã thương người tội, bị cảnh sát bắt, cảnh sát sau đó tra ra Đinh Mão buông hành vi phạm tội còn có hơn ba mươi tông, có cường gian tội, cố ý giết người tội, cố ý đã thương người tội..... Nhị, ngày gần đây ở Phú Châu biên cảnh, kinh hiện tới sầm động! Phú Châu biên cảnh, còn phát hiện vạn năm một ngộ thần long, làn da vì màu trắng, nhưng là đã hơi thờ thoi thóp, nhưng là có thể nói cho quảng đại người xem, trên thế giới còn có thần long!

Tam,.....

Diệp Chấn xem xong rồi Đinh Mão bị trào, vui vẻ ra mặt. Nhưng là nhìn đến đệ nhị điều tin tức, lại nhìn nhìn phía chính phủ phát kia thần long hình ảnh, Diệp Chấn nháy mắt khẳng định là bạch long!

Diệp Chấn có điểm đánh phát lại, chậm rãi nghiêm túc đích xác định cuối cùng một lần, bởi vì Diệp Chấn cũng không muốn tin tưởng là bạch long, nhưng là, sự thật lại làm Diệp Chấn mạo một thân mồ hôi lạnh.

Bởi vì, Diệp Chấn nhìn hắc động, lại phát hiện hắc động bên trong có cái gì, một cái mơ mơ hồ hồ bóng người! Diệp Chấn lập tức tăng mạnh chân khí, nhắm thẳng hai mắt, thánh tôn! Không nghĩ tới, hắc động bên trong người nọ ảnh thể nhưng là thánh tôn. Diệp Chấn vội vàng xoa xoa mắt, lại phát hiện, kia thánh tôn, tựa hồ hai mắt nhìn không thấy, thân thể bị hắc động một chút cắn nuốt!

“Uy, tiểu tử thú, sau này tắm rửa đừng gọi ta.” Từ WC, đi ra một vị nam tử, nhìn kỹ, mới phát hiện là Kiều Kỳ Đồ, xem ra, Kiều Kỳ Đồ trải qua cảnh thẹn trang điểm, cũng là thập phần soái khí.

Chính là Diệp Chấn nơi nào có thời gian chú ý này đó, bên trong hỏi “Đồ thúc, ngày mai đi.”

“Đi đâu?” Kiều Kỳ Đồ đã có thể quái, mới vừa về nhà, còn không có hưởng thụ, đừng cùng ta nói lại phải về hắc động.

“Trở về! Không cần khuyên, sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai 8 giờ bắt đầu.” Diệp Chấn đưa lưng về phía Kiều Kỳ Đồ, đôi tay đặt ở sau lưng, thập phần có phạm.

“Ngày mai 8 giờ..... Chính người nhìn xem, hiện tại đã tam điểm” Kiều Kỳ Đồ chính là cái ái ngủ người, năm cái giờ, kiên quyết không đủ.

“Không nói, ta đi ngủ, liền như thế định rồi.” Diệp Chấn nói, đường kính đi vào phòng, đóng cửa lại, khóa lại.

Kiều Kỳ Đồ hết chỗ nói rồi, này tiểu tử thú, có điểm tiền, lại như thế quật, ai.... Kiều Kỳ Đồ bao hàm thờ dài mà hỏi phòng, chuẩn bị ngủ.

Diệp Chấn khóa lại môn sau, mới phát hiện, căn phòng này chỉ có một trương giường. Chính là, môn một khi khóa lại cũng chỉ có buổi sáng 6 giờ sẽ tự động khai, sợ có người phá cửa mà vào, không tới quy định thời gian, chính là người tu tiên, kia cũng không nhất định có thể tiến.

Diệp Chấn tha cái bù thêm, chính mình cũng không ngả ra đất nghỉ, không bằng, liền cùng Giang Ninh Ninh cùng nhau ngủ đi.

Diệp Chấn nhẹ nhàng mà bò tiến chần, lại không biết Giang Ninh Ninh này tiểu thư biết trước lực cùng nắm cảm lực nhưng lớn. Nghe thấy tới Diệp Chấn kia đẩy người nam nhân vị, liền chịu không nổi. “Người muốn làm sao?” Giang Ninh Ninh cũng không tin, Diệp Chấn thể nhưng là cái loại này người, bò lên trên nạng giường.

Diệp Chấn vừa vặn tốt nằm tiến chần, vừa mới chuẩn bị đi vào giấc ngủ, đã bị Giang Ninh Ninh kia một câu bưng tỉnh. “Căn phòng này liền một trương giường, ta sẽ không làm ra cách.” Nói, Diệp Chấn bên trong vườn kẻ cấp chỉ, thề với trời trung.

Giang Ninh Ninh thấy, dở khóc dở cười. “Được rồi, vậy người chính là ta teddy bear, không chuẩn phản kháng!” Mới vừa nói xong, Giang Ninh Ninh một chân liền dè ở Diệp Chấn trên người, Diệp Chấn nghe kia muội tử trên người độc đáo hương khí, cũng xoay người, hai người ôm ở cùng nhau, dần dần tiến vào mộng đẹp.

Kiều Kỳ Đồ nằm ở trên giường, nằm vài phút, phát hiện chính mình ngủ không được, vội vàng bò lên giường.

Nhìn nhìn bên ngoài không trung, đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện một quả chỉ thị pháo.

Kiều Kỳ Đồ thấy, lộ ra giảo hoạt cười, “Diệp Chấn! Người cho ta chờ! Ta liền phải đạt được người tín nhiệm! Rồi mới thật sâu cắm một cây đao!” Kiều Kỳ Đồ nói xong, nháy mắt, di động ở Diệp Chấn phòng, sử dụng nội lực nhẹ nhàng di động, biến trực tiếp tiến vào phòng, đôi tay cùng nhau hợp lại, thể nhưng phóng xuất ra một cái năng lượng thuần, đem Diệp Chấn Giang Ninh Ninh ngăn cách với thể nhân, mới nghe không được thanh âm! Nhìn kia kết sắt, dùng nội lực một hút, kia kết sắt lại phi thường ánh sáng, thập phần loá mắt!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39 : Hắc y nhân

Diệp Chấn vừa vặn tốt nằm tiến chắn, vừa mới chuẩn bị đi vào giấc ngủ, đã bị Giang Ninh Ninh kia một câu bùng tỉnh. “Căn phòng này liền một trương giường, ta sẽ không làm ra cách.” Nói, Diệp Chấn bên trong vườn kẻ cấp chỉ, thề với trời trung.

Giang Ninh Ninh thấy, dở khóc dở cười. “Được rồi, vậy người chính là ta teddy bear, không chuẩn phản kháng!” Mới vừa nói xong, Giang Ninh Ninh một chân liền dè ở Diệp Chấn trên người, Diệp Chấn nghe kia muội từ trên người độc đáo hương khí, cũng xoay người, hai người ôm ở cùng nhau, dần dần tiến vào mộng đẹp.

Kiều Kỳ Đồ nằm ở trên giường, nằm vài phút, phát hiện chính mình ngủ không được, vội vàng bò lên giường.

Nhìn nhìn bên ngoài không trung, đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện một quả chỉ thị pháo.

Kiều Kỳ Đồ thấy, lộ ra giảo hoạt cười, “Diệp Chấn! Người cho ta chờ! Ta liền phải đạt được người tín nhiệm! Rồi mới thật sâu cắm một cây dao!” Kiều Kỳ Đồ nói xong, nhắm mắt, di động ở Diệp Chấn phòng, sử dụng nội lực nhẹ nhàng di động, biến trực tiếp tiến vào phòng, đôi tay cùng nhau hợp lại, thế nhưng phóng xuất ra một cái năng lượng thuần, đem Diệp Chấn Giang Ninh Ninh ngăn cách với thế nhân, mới nghe không được thanh âm! Nhìn kia kết sắt, dùng nội lực một hút, kia kết sắt lại phi thường ánh sáng, thấp phản loá mắt!

“Cái gì, vạn Phật kim chén!” Kiều Kỳ Đồ nhanh chóng bắt tay thu hồi, Kiều Kỳ Đồ tay, sớm bị đốt thành một con khô vàng tay.

“Hừ, Diệp Chấn, tiếp theo! Ta nhất định phải trộm được người bảo vật! Lại đem người giết!” Kiều Kỳ Đồ phủ thêm một kiện áo choàng, mang theo một cái mặt nạ, thu hồi bảo hộ thuần. Vừa định rời đi.

“Hắc y nhân! Lại là người! Để mạng lại!” Bảo hộ thuần một không, Diệp Chấn lập tức phản ứng lại đây, nhảy xuống tới, một quyền liền hướng Kiều Kỳ Đồ đánh.

“Hừ, làm càn, ta há là người năng động.” Kiều Kỳ Đồ mang theo màu đen áo choàng cùng mặt nạ, cái này làm cho Diệp Chấn vừa vặn tốt xem thành là phía trước thương tổn Diệp Chấn cùng Phương Thuộc kia hắc y nhân đội. Kiều Kỳ Đồ một cái vì ba lạng bước, sau lui mấy mét, dùng một khác chỉ không có việc gì tay, phát ra một cái hắc cầu, kia hắc cầu độ ẩm cực cao, hướng Diệp Chấn thổi quét mà đến!

Diệp Chấn một cái bước nhanh, nào biết hắc cầu phân thân thành năm cái, Diệp Chấn quả bất địch chúng! Vội vàng bại lui hạ trận, đánh vào trên mặt đất, kia mấy ngàn khối quần áo nhắm mắt bị thiêu đốt thành mảnh nhỏ! Diệp Chấn trên người quần áo toàn không có, chỉ còn lại có một kiện quần cùng quần lót. Thương thân lỏa lồ, Diệp Chấn mười sáu tuổi liền có tám khối cơ bụng, ở ánh trăng chiếu rọi xuống này tám khối cơ bụng có vẻ phá lệ mê người.

Chính là Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ đều không có thời gian xem này một cảnh đẹp, Diệp Chấn yêu cầu bắt được Kiều Kỳ Đồ giả dạng hắc y nhân, mà Kiều Kỳ Đồ yêu cầu chạy trốn. Lấy phía trước kia nhất chiêu tới nói, thực rõ ràng kia hắc cầu cũng không phải Kiều Kỳ Đồ phải giết, lại làm Diệp Chấn ăn này một cầu, đã có thể hao phí không ít chân khí.

“Hừ, tiểu tử, người căn bản không động đây ta, chính là, không nghĩ tới, người thế nhưng có được vạn Phật kim chén, chờ, ta còn sẽ trở về!” Kiều Kỳ Đồ ánh mắt đối với kia kết sắt, thấp phản tiếc hận, cuối cùng đem ánh mắt định ở Diệp Chấn, hung hăng nhìn vài lần, xoay người liền nhảy dựng, Diệp Chấn muốn đuổi theo cũng đuổi không kịp, sớm đã không thấy bóng người!

Hắc y nhân mới vừa đi, Diệp Chấn lập tức liền ngã vào trên giường, vừa mới kia hắc cầu, thế nhưng liền tiêu hao Diệp Chấn năm trở thành sự thật khi! Diệp Chấn cảm giác người đặc biệt không tốt, cường dùng dư lại công lực vận hành, mới sử Diệp Chấn có thể đi đến bên cửa sổ, đi đến bên cửa sổ, thiên cũng dần dần sáng, lại loáng thoáng có thể thấy một tia bất an khí tà ác!

Diệp Chấn nhìn nhìn bảng giờ giấc, 6 giờ rưỡi.

Diệp Chấn đi đến phòng môn, cẩn thận cân nhắc, cái gì dấu vết cũng không có! Kia hắc y nhân rốt cuộc là cái gì tiến vào? Cửa này, chính là người tu tiên có lẽ hao phí rất nhiều chân khí. Diệp Chấn tưởng cũng không nghĩ ra, tính, trước làm bữa sáng, rồi mới đem vị này giang đại tiểu thư đưa trở về, lại đi cứu bạch long.

“Sát.” Cửa mở, Diệp Chấn đi ra, một trận gió lạnh thổi qua, mới phát hiện chính mình quần áo bị hắc y nhân thiêu hủy, vội vàng thay đổi phía trước quần áo, tiến vào WC, rửa mặt hảo lúc sau, Diệp Chấn liền đến tủ lạnh, mở miệng lúc sau, lấy ra ba cái trứng gà, tam căn chân giò hun khói cùng thịt xông khói, một túi bánh mì cùng một lọ sữa bò.

“Đồ thức, rời giường lại! Đừng quá điểm lại!” Diệp Chấn nỗ lực bình phục tâm tình, liền sợ cấp Kiều Kỳ Đồ mang đến áp lực, rốt cuộc, đi bạch long nơi đó đường xa xa hơn, còn cần Kiều Kỳ Đồ hỗ trợ.

“Tối rồi.” Kiều Kỳ Đồ nguy trang thành hắc y nhân, lại bị vạn Phật kim chén bị thương tay, còn hảo Kiều Kỳ Đồ về phòng sau, nhanh chóng vận dụng nội lực, dùng biểu hiện giả dối, làm hấn kia bị thương tay cùng ngày thường vô dị, nhưng là, tay bên trong lại sớm bị thiêu hủy!

Đi vào phòng bếp, thuần thực nổ sùng, rồi mới tỉnh chờ vài phút liền hạ du, lại hạ trứng gà, rồi mới..... Chỉ chốc lát, thơm ngào ngạt mùi hương liền từ phòng bếp truyền ra tới.

Diệp Chấn vội vàng đem bữa sáng phóng tới bàn ăn, vừa định đi kêu cái kia giang đại tiểu thư thời điểm, mới phát hiện Giang Ninh Ninh cũng vừa lúc bị mùi hương đánh thức. Giang Ninh Ninh đi ra, “A? Diệp Chấn? Nơi này là chỗ nào?” Giang Ninh Ninh mới đầu còn tưởng rằng là bị người khác bắt cóc, vội vàng nhìn nhìn thân thể của mình, còn hảo không có việc gì, vừa định chạy trốn, liền nhìn đến ở bên ngoài Diệp Chấn.

“Nhà ta, tới, rửa mặt sau ăn bữa sáng.” Diệp Chấn vô cùng đơn giản nói, này phòng ở lại không cần tiền, dù sao đều ở vài ngày, cũng liền như vậy.

Giang Ninh Ninh lại thấp phần kinh ngạc, rốt cuộc, này bữa ăn, hướng trong xem, thế nhưng còn có bơi lội trắng..... Linh tinh, hai năm trước Diệp Chấn vẫn là nghèo tiểu tử, sẽ không mấy năm nay liền phát tài? Giang Ninh Ninh bán tín bán nghi, bất quá Diệp Chấn nói nàng vẫn là hơn phân nửa hoài âm, liền đi WC chải vuốt tóc rửa mặt đi.

Phòng khách cũng chỉ dư lại Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn thực nghi vấn, ngày thường đồ thúc hấn là không phải như thế a, như thế nào hôm nay xảy ra chuyện gì? Rốt cuộc muốn hay không đem hắc y nhân sự nói cho hấn?

“Tiểu tử thú, nhìn ta làm cái gì? Chuẩn bị ăn cơm, ta đi trước vận động thất vận động một chút.” Kiều Kỳ Đồ nhanh nhẹn nhìn đến Diệp Chấn ánh mắt vẫn luôn bồi hồi ở chính mình trên người, biểu tình có chút hoảng loạn, vội vàng kéo ra đề tài muốn đi vận động.

Diệp Chấn cũng nhìn đến này một chi tiết, Kiều Kỳ Đồ vừa mới cái kia biểu tình, thực rõ ràng hắc y nhân sự kiện hấn là cùng đồ thúc có quan hệ, Diệp Chấn lắc đầu, tin tưởng vững chắc chính mình.

Diệp Chấn ngồi ở trên sofa, hồi tưởng chính mình đã làm sự, “Ai, đúng rồi. Vội xong cứu bạch long sự, ta nên về nhà nhìn xem mẫu thân.” Diệp Chấn phía trước vẫn luôn bảo trì độ cao cảnh giác, cho nên không hướng nơi khác tưởng, hiện tại mới phát hiện, đã có hai năm không có gặp qua chính mình mẫu thân, liền nàng trông như thế nào, đều dần dần quên mất.

“Ăn cơm lạ, điệp đồng học.” Giang Ninh Ninh rửa mặt hảo, cũng đổi hảo quần áo, mới ra WC, liền thấy Diệp Chấn ngốc ngốc bộ dáng.

“Đi, ăn cơm.” Diệp Chấn đứng lên, đi đến một cái ghế dựa trước, kéo ra, có lý nói thanh “Giang đại tiểu thư, thỉnh!”

“Cám ơn.” Giang Ninh Ninh kia trong nháy mắt cũng là ngốc, Diệp Chấn cái gì thời điểm như thế có lễ phép?

Diệp Chấn lại không có nhìn đến Giang Ninh Ninh đang ở xử lý chính mình, không chút để ý hỏi, “Người đang xem cái gì?”

“Uy, điệp đồng học, vì cái gì không có mặc chúng ta cùng đi mua quần áo đâu?” Giang Ninh Ninh nói, trong giọng nói có chút sinh khí, tựa như ở làm nũng.

Diệp Chấn cũng thiếu chút nữa xong rồi, nguyên lai kia bộ quần áo, Diệp Chấn cũng là thực quý trọng, chính là không có biện pháp nha, bị kia đáng giận hắc y nhân thiêu hủy, lần sau đụng tới hắc y nhân, liền phải tàn nộ lão nộ cùng nhau tính. Đúng rồi, Diệp Chấn mới nghĩ vậy, có thể hay không bạch long chính là kia hắc y nhân làm hại?

Nghĩ vậy, Diệp Chấn liền hỏa không mà phát tiết, liền chụp cái bàn vài cái.

“Uy, người không mặc còn chưa tính, còn như vậy, hừ, không để ý tới người đâu!” Giang Ninh Ninh còn tưởng đậu đậu Diệp Chấn, lại không nghĩ rằng Diệp Chấn phản ứng như thế đại, dứt khoát tới điểm ngạnh!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40 : gọi điện thoại

“Đi, ăn cơm. Phẩm thư vồng.” Diệp Chấn đứng lên, đi đến một cái ghế dựa trước, kéo ra, có lý nói thanh “Giang đại tiểu thư, thỉnh!”

“Cám ơn.” Giang Ninh Ninh kia trong nháy mắt cũng là ngốc, Diệp Chấn cái gì thời điểm như thế có lễ phép?

Diệp Chấn lại không có nhìn đến Giang Ninh Ninh đang ở xử lý chính mình, không chút để ý hỏi, “Người đang xem cái gì?”

“Uy, điệp đồng học, vì cái gì không có mặc chúng ta cùng đi mua quần áo đâu?” Giang Ninh Ninh nói, trong giọng nói có chút sinh khí, tựa như ở làm nũng.

Diệp Chấn cũng thiếu chút nữa xong rồi, nguyên lai kia bộ quần áo, Diệp Chấn cũng là thực quý trọng, chính là không có biện pháp nha, bị kia đáng giận hắc y nhân thiêu hủy, lần sau đụng tới hắc y nhân, liền phải tàn nộ lão nộ cùng nhau tính. Đúng rồi, Diệp Chấn mới nghĩ vậy, có thể hay không bạch long chính là kia hắc y nhân làm hại?

Nghĩ vậy, Diệp Chấn liền hỏa không mà phát tiết, liền chụp cái bàn vài cái.

“Uy, người không mặc còn chưa tính, còn như vậy, hừ, không để ý tới người đâu!” Giang Ninh Ninh còn tưởng đầu đầu Diệp Chấn, lại không nghĩ rằng Diệp Chấn phản ứng như thế đại, dứt khoát tới điểm ngạnh!

“Người ngốc nha, ngày hôm qua quần áo đều đồ mồ hôi, bất chính ở tẩy sao?” Diệp Chấn thấy Giang Ninh Ninh có chút sinh khí, biết sự tình đã không tốt, còn hảo Diệp Chấn đầu óc hảo, vội vàng lại nghĩ ra cái lý có.

Giang Ninh Ninh cũng gật đầu, đồng ý Diệp Chấn cái này cách nói, cũng không có hoài nghi, liền một kiện quần áo, nháo nháo liền phải thu liễm.

“Ân... Giang đại tiểu thư, người... Cái kia Ferrari cho ta mượn mấy ngày có thể chứ?” Diệp Chấn cũng tưởng, nhờ xe đi hẳn là không được, có thân long địa phương hẳn là bị phong tỏa, vẫn là chính mình động thủ hảo.

“Có thể a, ta không ngại, nhưng là, người không rất có tiền sao? Còn cần?” Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh mượn xe, Giang Ninh Ninh tự nhiên nguyện ý, nhưng là Giang Ninh Ninh nhìn căn hộ, mấy ngàn vạn phòng chừng đều mua không tới đâu, Diệp Chấn lại như thế nào sẽ không có tiền mua xe? Giang Ninh Ninh lại sờ sờ túi tiền, di, ngày hôm qua kia tương hai mươi vạn tạp Diệp Chấn cũng tịch thu hạ.

“Tối, ăn, ăn xong, lần trước kia đón, lần này liền tính trả lại người. Còn có, người còn ngủ nhà ta đâu, lần sau, ta liền ngủ.....” Diệp Chấn hoàn toàn không màng bên cạnh Kiều Kỳ Đồ sắc mặt, cố ý đem thanh âm làm cho thực tà ác, đùa giỡn Giang Ninh Ninh.

Kiều Kỳ Đồ cười to, ở ngay lúc này, chỉ có cang bình thường mới sẽ không khiến cho chú ý, cho nên Kiều Kỳ Đồ liền giống bình thường khi như vậy cười to.

Giang Ninh Ninh nguyên bản nghe được Diệp Chấn đùa giỡn sau, liền có chút ngượng ngùng, không nghĩ tới Kiều Kỳ Đồ còn cười to, cái này làm cho Giang Ninh Ninh mặt đỏ, vội vàng uống lên khẩu sữa bò, “No rồi, không để ý tới người.” Rồi mới, một bộ ra vẻ nhẹ nhàng bộ dáng ngồi ở sofa, kỳ thật Giang Ninh Ninh tâm thực khẩn trương.

Diệp Chấn cũng vội vội vàng vàng ăn xong rồi, tuy rằng không no, nhưng là không sai biệt lắm liền hảo, “Đồ thức, ta mang kia nha đầu đi trở về gia, người chờ ta trở về.”

Kiều Kỳ Đồ gật đầu, như suy tư gì bộ dáng. Một màn này lại bị Diệp Chấn thấy, Diệp Chấn sắc mặt có chút quái, rốt cuộc hiện tại lúc này, Kiều Kỳ Đồ đều sẽ cười to, hôm nay Kiều Kỳ Đồ liền có chút kỳ quái, cùng thường lui tới bất đồng.

Kiều Kỳ Đồ tưởng nhập thần, bất quá vài giây sau liền phát hiện Diệp Chấn gắt gao nhìn chăm chăm chính mình, “Đi a, tiểu tử, làm gì đâu? Ta suy nghĩ đi lộ tuyến.”

Diệp Chấn nguyên bản còn đang suy nghĩ kia hắc y nhân có phải hay không Kiều Kỳ Đồ đội, nghe được Kiều Kỳ Đồ như thế nói, Diệp Chấn liền an tâm rồi, nguyên lai là chính mình tưởng nhiều.

“Đi? Phú Châu năm sao cấp khách sạn?” Giang Ninh Ninh chờ không kịp, mở cửa, mới phát hiện nơi này thế nhưng là Phú Châu năm sao cấp khách sạn năm tầng! Kim cương thẻ hội viên chuyên dụng mà! Phải biết rằng kim cương thẻ hội viên toàn Phú Châu mấy trăm vạn người chỉ có mười lăm tương, giang gia muốn còn không có.

Giang Ninh Ninh quay đầu, hỏi Diệp Chấn.

“Hiếm lạ sao? Đi thôi.” Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ nói chuyện, lại thấy Giang Ninh Ninh một bộ không tin bộ dáng, hôm nay đại gia như thế nào đều như thế khác thường? Diệp Chấn lại Dao Dao đầu, ai, xem ra chính mình cần thiết thả lỏng một chút, bằng không áp lực quá lớn liền không tốt, còn nói không chừng sẽ thương tổn người khác liền không hảo.

“Đi.” Giang Ninh Ninh cũng là cái hiểu chuyện nữ hài tử, Diệp Chấn như vậy có được kim cương tạp người, không nói tự nhiên có đạo lý, Giang Ninh Ninh càng ngày càng cảm thấy chính mình thích thượng Diệp Chấn, nhưng là cũng càng ngày càng cảm thấy chính mình căn bản không xứng với Diệp Chấn.

Hai người dọc theo đường đi nắm tay, cũng chưa nói chuyện, thẳng đến đi đến cửa thang lầu, mới đi vào bãi đỗ xe.

Giống Diệp Chấn Giang Ninh Ninh khai Ferrari siêu xe, đều có chuyên môn bãi đỗ xe, chính là vì phòng ngừa không cẩn thận va chạm, kia còn cần khách sạn chính mình phụ trách, vậy không hảo.

Hai người ngồi trên xe, Diệp Chấn không nhanh không chậm nhớ thượng đại an toàn, “Nhớ thượng, nhà người địa chỉ, ta còn có việc, nhanh lên đi.” Không đợi Giang Ninh Ninh hồi phục, Diệp Chấn liền khởi động Ferrari, vững vàng thành thạo đi bước một thao tác tay lái, gần vài giây, Diệp Chấn liền khai ra tới.

Này cũng làm Giang Ninh Ninh trợn mắt há hốc mồm, “Người còn sẽ lái xe?” Giang Ninh Ninh ngay từ đầu còn tưởng rằng rốt cuộc có thể xem một chút Diệp Chấn xấu mặt, không nghĩ tới, mấy năm nay, Diệp Chấn biến hóa thật sự thật lớn.

“Đại tiểu thư, ta thật sự có việc, địa chỉ.” Diệp Chấn cũng lắc đầu, chính mình còn không phải là ở một chút khách sạn, còn..... Lời nói không để yên, Diệp Chấn tiểu linh thông liền vang.

Diệp Chấn đuổi tay đi cầm di động, nhưng là một bàn tay không chế tay lái liền có chút vì quá, rõ ràng có chút cố hết sức.

“Còn dùng loại này di động? Ta tới đón, người chuyên tâm nghe.” Giang Ninh Ninh thật đúng là không hiểu được, Diệp Chấn vì cái gì có tiền không mua xe? Có tiền không đổi di động? Nhưng là, trên màn hình biểu hiện người càng làm cho Giang Ninh Ninh giật mình.

“Tiếp, đừng nằng treo.” Diệp Chấn một bộ tâm không cam lòng, tình không muốn bộ dáng.

“Người nhận thức nằng?” Giang Ninh Ninh ngoan ngoãn mà đem điện thoại đặt ở Diệp Chấn trước mặt, thư vũ tiêu.

Giang Ninh Ninh cảm di động, lại vừa vặn tốt ngăn trở Diệp Chấn tầm mắt, Diệp Chấn đem điện thoại đoạt lấy. “Uy, vũ tiêu, cái gì sự?”

Giang Ninh Ninh thuận thế ngồi quá chút, nhìn xem có thể hay không nghe được cái gì, chỉ nghe được đối diện loáng thoáng thanh âm, giống như còn thật là nữ.

“Uy, Diệp Chấn, ần, đêm nay có thể tới nhà của ta sao?” Thư vũ tiêu kia ngọt ngào thanh âm, nhảy mắt liền đem Diệp Chấn hòa tan.

Nhưng là này một câu lại hoàn toàn hảo bị Giang Ninh Ninh nghe thấy, Giang Ninh Ninh còn tưởng rằng Diệp Chấn thích cái kia thư vũ tiêu, dùng nằng kia tiêu xảo là lướt tay chặt chẽ néo Diệp Chấn đuôi.

“Đêm nay? Người một người?” Diệp Chấn ra vẻ thực nhẹ nhàng bộ dáng, yên lặng chịu đựng Giang Ninh Ninh cái này lực lớn vô cùng nữ hán tử!

Thư vũ tiêu vừa nghe đến Diệp Chấn lời nói, thực rõ ràng là đùa giỡn chính mình, mặt bất tri bất giác liền đỏ lên.

“Cái gì một người? Người đừng loạn tưởng, là ta ba ba mời người đi ăn cơm.” Thư vũ tiêu thật dài hô một hơi, thay đổi cái ngữ khí, có điểm nhỏ nhỏ sinh khí cùng một chút làm nũng thanh âm.

“Đêm nay không được, ngày mai buổi tối, thời gian người định.” Diệp Chấn vội vội vàng vàng đem sự tình giải quyết, nếu không phải bởi vì gọi điện thoại không thể khai quá nhanh, đã sớm tới rồi.

Thư gia.

Thư vũ tiêu hưng phấn đánh xong điện thoại, liền đi đến phòng khách, đi đến thư vũ tiêu phụ thân trước, “Ba so, cái kia Diệp Chấn thuyết minh muộn.”

Thư vũ tiêu phụ thân không có trả lời, mà là néo néo thư vũ tiêu kia phấn nộn nộn tiểu bạch kiểm, “Người mặt như thế nào như thế hồng?”

“Hồng sao?” Thư vũ tiêu nhưng không thích như vậy, nếu là như vậy, đánh cái điện thoại đều mặt đỏ, kia như thế nào gặp mặt?

Thư vũ tiêu vội vàng chạy đến WC, cẩn thận cân nhắc lên, xác thật, chính mình mặt hảo hồng a! Thư vũ tiêu nhìn gương, mới phát hiện đều không sai biệt lắm so chỉ quả còn đỏ, hơn nữa nằng kia tinh xảo ngũ quan, cùng mê người tóc dài, quan trọng nhất vẫn là nằng kia hoàn mỹ thân hình.

“Ba so, hần ngày mai tới, ta trước đi lên trên lầu.” Thư vũ tiêu dùng vài giọt thủy, chiếu vào chính mình trên mặt, mặt chẳng những không có không hồng, ngược lại thoát nhìn càng mê người, thư vũ tiêu sợ còn đem trong nhà cái kia người hầu câu dẫn liền không hảo, nhưng là, vì phòng ngừa mặt lại hồng, thư vũ tiêu cũng chỉ có thể đem Diệp Chấn xưng là hần.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: người thích ta?

Thư gia.

Thư vũ tiêu hưng phấn đánh xong điện thoại, liền đi đến phòng khách, đi đến thư vũ tiêu phụ thân trước, “Ba so, cái kia Diệp Chấn thuyết minh muộn.”

Thư vũ tiêu phụ thân không có trả lời, mà là néo néo thư vũ tiêu kia phấn nộn nộn tiểu bạch kiểm, “Người mặt như thế nào như thế hồng?”

“Hồng sao?” Thư vũ tiêu nhưng không thích như vậy, nếu là như vậy, đánh cái điện thoại đều mặt đỏ, kia như thế nào gặp mặt?

Thư vũ tiêu vội vàng chạy đến WC, cẩn thận cân nhắc lên, xác thật, chính mình mặt hảo hồng a! Thư vũ tiêu nhìn gương, mới phát hiện đều không sai biệt lắm so chỉ quả còn đỏ, hơn nữa nằng kia tinh xảo ngũ quan, cùng mê người tóc dài, quan trọng nhất vẫn là nằng kia hoàn mỹ thân hình.

“Ba so, hán ngày mai tới, ta trước đi lên trên lầu.” Thư vũ tiêu dùng vài giọt thủy, chiếu vào chính mình trên mặt, mặt chẳng những không có không hồng, ngược lại thoát nhìn càng mê người, thư vũ tiêu sợ còn đem trong nhà cái kia người hầu câu dẫn liền không hảo, nhưng là, vì phòng ngừa mặt lại hồng, thư vũ tiêu cũng chỉ có thể đem Diệp Chấn xưng là hán.

“Ha ha, đi thôi, đi thôi.” Thư vũ tiêu phụ thân, liền làm ở phòng khách ở TV, đối thư vũ tiêu này tiểu nha đầu tư tưởng, hán hơn phân nửa đều đã biết.

“Diệp Chấn, vừa mới là ai a?” Một quai điện thoại, Giang Ninh Ninh liền gấp không chờ nổi hỏi.

“Bằng hữu a, kêu ta đêm nay đi nhà nàng ăn cơm, ta thuyết minh thiên.” Lấy Diệp Chấn đối Giang Ninh Ninh hiểu biết, không nói khẳng định lại sẽ nhiều chút việc vất vả, kia còn không bằng thành thật công đạo.

Giang Ninh Ninh sắc mặt thay đổi một ít, đầu triều bên kia, không để ý tới Diệp Chấn.

Diệp Chấn thật đúng là chính là nhảy vào Hoàng Hà tẩy không rõ, “Xảy ra chuyện gì? Bằng hữu, nữ, nàng ba ba kêu ta đi nhà nàng.” Diệp Chấn cũng chỉ có thể đem chính mình nghe được nói ra, dư lại liền xem Giang Ninh Ninh tin hay không.

“Ân, không tồi, còn tính người thành thật.” Giang Ninh Ninh mới đem trong lòng cục đá buông, cười tủm tỉm nhìn Diệp Chấn, “Tới, khen thưởng cái sao sao đất.” Nói, Giang Ninh Ninh nhắm mắt lại chữ, đang chuẩn bị đi thân một chút Diệp Chấn.

Liền ở Giang Ninh Ninh đang định đem nàng cặp kia môi thân đến Diệp Chấn thời điểm, Diệp Chấn đem mặt vĩnh biệt lại đây, hai người mặt đối mặt, “Người thích ta sao?” Diệp Chấn vừa lúc chạy đến Giang Ninh Ninh biệt thự cửa, đối với này hai người chỉ gian quan hệ, Diệp Chấn cần thiết lòng mình bạch, nếu Giang Ninh Ninh là thích chính mình, kia có thể cùng nàng kết giao, thậm chí có thể kêu nàng tu tiên, nếu chỉ là lợi dụng Diệp Chấn, vậy tan đi.

Giang Ninh Ninh không có trả lời, liền lẳng lặng nhìn Diệp Chấn, hai người hai mắt đối diện, Giang Ninh Ninh đang muốn dùng một cái hôn tới thay thế nói chuyện khi, Diệp Chấn vừa lúc nhìn đến từ biệt thự trước đi ra một vị nữ tử, thoát nhìn cũng bắt lão, rất tuổi trẻ, nhưng là xem lui tới có đồ trang điểm lúc sau cái kia nữ tử bộ dáng.

Diệp Chấn có chút khiếp đảm, nếu nàng là Giang Ninh Ninh mẫu thân, kia chính mình còn dùng Giang Ninh Ninh xe, này không hảo đi?

Giang Ninh Ninh xem Diệp Chấn ánh mắt không ở chính mình trên người, cũng trở về vừa thấy, “Mụ mụ.” Vội vàng sửa sang lại hảo quần áo, “Diệp Chấn, nàng là ta mẹ, người này quần áo. Chặc chặc chặc.” Giang Ninh Ninh mở cửa xe, còn không quên cười nhạo một chút Diệp Chấn quần áo.

“Mụ mụ nha, người như thế nào xuống dưới?” Thấy chính mình mụ mụ, Giang Ninh Ninh vẫn là có chút ngoài ý muốn, nhưng là lập tức điều chỉnh tốt, không thể bị nhìn ra sơ hở.

Diệp Chấn thấy Giang Ninh Ninh mụ mụ đều xuống dưới, chính mình lại không xuống dưới liền không hảo, ít nhất là không có lễ phép. Nghĩ, Diệp Chấn mở cửa xe, đi ra.

Giang Ninh Ninh mụ mụ kỳ thật từ dưới xe liền phát hiện Diệp Chấn, lại cố ý làm bộ không biết, “Ninh ninh, đây là? Người thỉnh tài xế sao bất hòa mụ mụ nói một chút?” Dựa vào Giang Ninh Ninh mụ mụ nhiều năm kinh nghiệm, Diệp Chấn hẳn là thích Giang Ninh Ninh tiền.

Diệp Chấn tha cái bù thêm, này rõ ràng chính là ở làm thấp đi chính mình, tuy rằng Diệp Chấn trong lòng thực sinh khí, nhưng là cũng ngượng ngùng nói ra, chỉ là xấu hổ đứng ở cửa xe trước.

“Đi? Này tài xế, cũng bất quá tới.....” Giang Ninh Ninh mụ mụ lại làm lơ Diệp Chấn trong lòng phần nộ cùng xấu hổ.

“Mụ mụ, hán ta đồng học.” Giang Ninh Ninh đối mẫu thân của nàng nói, rất là vô ngữ, thấy chính mình mụ mụ không có phản ứng, liền chạy tới xe bên kia, ý đồ khuyên Diệp Chấn đừng nóng giận.

“Ninh ninh, ta đi trước, xe không cần.” Diệp Chấn vội vội vàng vàng mà đem trong xe ban đầu chuẩn bị tốt hai cái ba lô, vốn là tính toán đưa Giang Ninh Ninh về nhà sau mượn này xe, xem cái dạng này dạng, Giang Ninh Ninh mụ mụ cũng nên sẽ không mượn, liền không lãng phí thời gian, nói thẳng đi liền hảo.

“Đừng như vậy, Diệp Chấn, ta thích người.” Diệp Chấn vừa mới cầm lấy hai cái ba lô, một cái bả vai cũng một cái, đang chuẩn bị đi. Giang Ninh Ninh xem như vậy cũng không có biện pháp, chính mình xe mụ mụ hẳn là cũng sẽ không mượn Diệp Chấn, nhưng là, Giang Ninh Ninh thà rằng cùng chính mình mụ mụ sáo, nàng càng không nghĩ rời đi Diệp Chấn, nói xong, Giang Ninh Ninh không chút nào cố chính mình mụ mụ sắc mặt, ôm chặt Diệp Chấn.

“Giang đại tiểu thư, đừng náo loạn. Ta không sinh khí, ta có việc, đi trước đi.” Nghe được Giang Ninh Ninh nói thích chính mình, Diệp Chấn có chút hưng phấn lại có chút thất vọng, cái gọi là hy vọng càng lớn, thất vọng lớn hơn nữa. Diệp Chấn hô mấy hơi thở, nhìn nhìn kia tiểu linh thông, không còn sớm, cần thiết đi rồi.

Nhưng là Diệp Chấn bị Giang Ninh Ninh ôm chặt này, mất thấy thời gian một phân một giây đi tới, Diệp Chấn chờ không kịp, một cái bước nhanh, trực tiếp biến mất.

Nhưng là Diệp Chấn đi rồi không có gì, chỉ là Giang Ninh Ninh nói kia mấy chữ, lại bị Giang Ninh Ninh mụ mụ nghe được, Giang Ninh Ninh mụ mụ đỡ ngực, hô hấp âm có chút không bình thường. “Ninh ninh, người... Người dám thích hán.. Người.. Cũng đừng trở về!” Giang Ninh Ninh mẫu thân ngồi dưới đất, không ngừng thở dốc.

“Mẹ, vì cái gì? Người đừng như vậy nói, sẽ có những việc này sao?” Giang Ninh Ninh vừa định đem nằng mụ mụ nâng dậy, lại từ từ nói chuyện, lại không nghĩ rằng chính mình mụ mụ sẽ nói như vậy.

Giang Ninh Ninh mụ mụ, chậm rãi chính mình đỡ chung quanh lan can, đứng lên. “Ninh ninh, ta làm hết thấy, đều là vì người hảo, người biết ta và người ba ba liền phải ly hôn sao? Hẳn là cái vô tình người, hẳn căn bản là không muốn đem tài sản phân cho chúng ta, vậy người nếu là không gả kẻ có tiền, chúng ta như thế nào sống!”

“Tiền, tiền, tiền. Mẹ, chúng ta là người, không phải cầu, chẳng lẽ có tiền liền có thể làm ta không thích? Bức bách ta gả cho không thích?” Giang Ninh Ninh vừa nghe đến chính mình ba ba mụ mụ liền phải ly hôn, hai bên nước mắt liền xôn xao hạ.

“Ta biết, ninh ninh, nhưng là, người trước gả cho Đình gia đại thiếu, rồi mới chờ chúng ta có tiền lại thương lượng, có thể chứ?” Giang Ninh Ninh mẩu thân, vẫn là trước sau như một yêu cầu Giang Ninh Ninh phải gả cho cái kia bị bắt Đình Mỗ.

Giang Ninh Ninh thấy chính mình như thế nào cũng khuyên bất động chính mình mụ mụ, cũng không quay đầu lại. “Kia tính, như vậy cùng Đình Mỗ sinh hoạt, ta đảo nguyện ý cùng Diệp Chấn ở bên nhau.”

“Người dám đi, người dám ta liền đem người ba ba phân chúng ta thập phần chi tam tài sản, đưa tới trong quan tài.” Giang Ninh Ninh mẩu thân cũng bạo phát, chỉ vào Giang Ninh Ninh, bởi vì nằng cũng hy vọng, các nằng sẽ có tốt tương lai, không như vậy bức bách, kia khẳng định là không có biện pháp.

Giang Ninh Ninh sớm đã mất đi linh hồn, cả người liền không có động lực, nhưng là, nằng duy nhất tín niệm, đó chính là tìm được Diệp Chấn, nằng thích Diệp Chấn. “Có việc điện thoại đi.” Giang Ninh Ninh sớm đã hạ quyết tâm, nếu mụ mụ còn bức bách chính mình, kia chính mình liền rời nhà trốn đi, lấy nằng đối Diệp Chấn tính cách, Diệp Chấn là sẽ không đến hẳn cùng không quan tâm.

“Người đi, người đi a! Người vừa đi, ta liền đem người sở hữu thẻ ngân hàng toàn bộ đều chặt đứt!” Giang Ninh Ninh mụ mụ thấy Giang Ninh Ninh như thế kiên định, chỉ có thể ra chiêu này, nằng biết, Giang Ninh Ninh như vậy ăn xài phung phí đại tiểu thư, cùng một cái người nghèo, là vô pháp ở chung.

“Ta còn không cần đâu, trả lại người!” Giang Ninh Ninh vừa định chuẩn bị lái xe đi, nghe chính mình mụ mụ thế nhưng nói ra loại này lời nói, mở ra Ferrari cửa xe, lấy ra bản thân tiền bao, móc ra mấy trương thẻ ngân hàng cùng một chồng nhân dân tệ. “Này phá xe ta cũng không cần, tiền bao mặt khác tiền, là ta chính mình cực cực khổ khổ kiếm.” Nói xong, đem người nợ dân tệ cùng thẻ ngân hàng vứt trên mặt đất, liền liếc mắt một cái cũng không xem chính mình mụ mụ, cũng không quay đầu lại chính mình rời đi chính mình gia.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: đi mua siêu xe [thượng]

Giang Ninh Ninh sớm đã mất đi linh hồn, cả người liền không có động lực, nhưng là, nằng duy nhất tín niệm, đó chính là tìm được Diệp Chấn, nằng thích Diệp Chấn. “Có việc điện thoại đi.” Giang Ninh Ninh sớm đã hạ quyết tâm, nếu mụ mụ còn bức bách chính mình, kia chính mình liền rời nhà trốn đi, lấy nằng đối Diệp Chấn tính cách, Diệp Chấn là sẽ không đến hẳn cùng không quan tâm.

“Người đi, người đi a! Người vừa đi, ta liền đem người sở hữu thẻ ngân hàng toàn bộ đều chặt đứt!” Giang Ninh Ninh mụ mụ thấy Giang Ninh Ninh như thế kiên định, chỉ có thể ra chiêu này, nằng biết, Giang Ninh Ninh như vậy ăn xài phung phí đại tiểu thư, cùng một cái người nghèo, là vô pháp ở chung.

“Ta còn không cần đâu, trả lại người!” Giang Ninh Ninh vừa định chuẩn bị lái xe đi, nghe chính mình mụ mụ thế nhưng nói ra loại này lời nói, mở ra Ferrari cửa xe, lấy ra bản thân tiền bao, móc ra mấy trương thẻ ngân hàng cùng một chồng nhân dân tệ. “Này phá xe ta cũng không cần, tiền trong bao mặt khác tiền, là ta chính mình cực cực khổ khổ kiếm.” Nói xong, đem người nợ dân tệ cùng thẻ ngân hàng vứt trên mặt đất, liền liếc mắt một cái cũng không xem chính mình mụ mụ, cũng không quay đầu lại chính mình rời đi chính mình gia.

Diệp Chấn mang theo hai cái ba lô, dùng bước nhanh, vài phút liền trở lại Phú Châu năm sao cấp khách sạn, nhìn nhìn năm tầng, lẳng lặng, phảng phất một người cũng không có, này ban ngày buổi sáng, như thế nào một người cũng không có?

“Diệp Chấn, này đâu.” Lúc này, không biết từ nào vươn một bàn tay, vỗ vỗ Diệp Chấn đầu vai.

Diệp Chấn quay đầu nhìn lại, quả nhiên là Kiều Kỳ Đồ, chỉ thấy Kiều Kỳ Đồ trong miệng ngâm cùng yên, ăn mặc tây trang, ngay cả miệng hạ kia đoàn chòm râu cũng đã không có, cả người thoát nhìn tựa như một người tuổi trẻ thiếu niên, chính là tóc có chút đầu bạc phát, bằng không, thoát nhìn, chính là một cái so Diệp Chấn lớn một chút điểm thiếu niên.

“Đồ thúc, thành thật công đạo, bao nhiêu tiền?” Diệp Chấn đứng ở Phú Châu năm sao cấp khách sạn cửa, có người chụp hán bả vai, Diệp Chấn quyết đoán bản năng phản ứng, hướng sau lưng chính là một quyền, phát hiện là Kiều Kỳ Đồ, mới hồi lực, đem ba lô vẫn qua đi, liếc Kiều Kỳ Đồ liếc mắt một cái, vừa thấy chính là lại đi ra ngoài tiêu tiền.

Kiều Kỳ Đồ xoa xoa tay, “Không nhiều lắm, đứng rồi, xe đâu?” Kiều Kỳ Đồ hiện tại quan trọng nhất nhiệm vụ, tự nhiên chính là bám trụ Diệp Chấn, nhiều kéo một phút đồng hồ, kia thành công tỷ lệ liền càng nhiều.

“Xe đâu? Ngươi thật đúng là cho rằng xe là chúng ta? Nhân gia không muốn mượn.” Đối với vừa mới kia một màn cùng Giang Ninh Ninh mẫu thân lời nói, Diệp Chấn tuy rằng thực sinh khí, nhưng là hiện tại rốt cuộc không phải tức giận thời điểm, cũng liền đề nặng khí.

“Nga, kia nếu không chúng ta đi xe triển?” Kiều Kỳ Đồ xoa xoa tay, tỏ vẻ không có ô tô, hần liền vô pháp mang Diệp Chấn đi liền bạch long.

“Đi xe triển? Đồ thúc, ngươi cũng quá hết chỗ nói rồi đi? Cứu bạch long nha.” Diệp Chấn sờ sờ Kiều Kỳ Đồ đầu, Kiều Kỳ Đồ không phải là người như vậy a, Kiều Kỳ Đồ cũng sẽ không thích tiền, mấy ngày nay sao như vậy lạc?

“Đừng chạm vào, ngươi mới ngốc, không xe như thế nào đi? Còn có, cái này.” Nói, Kiều Kỳ Đồ đem Diệp Chấn ấn hạ, làm Diệp Chấn đừng có gấp, trước ngồi, rồi mới một cái tay khác lấy ra di động, cất vài cái, đưa cho Diệp Chấn.

“Ngày gần đây, kia thần bí bạch long bị định vị ngàn năm một ngộ thần long, cùng một sáu năm hai tháng mười sáu ngày, bị đưa hướng Phú Châu nhà bảo tàng, cảm người thường quan khán.”

“Như vậy một cái tin tức, truyền khắp sở hữu di động, chỉ cần ngươi di động là trí năng, đều có thể xem tin tức, ta cảm thấy, ngươi này phá di động, nên thay đổi.” Kiều Kỳ Đồ cầm chỉ quả sáu plus ở Diệp Chấn trước mặt hoảng a hoảng.

Này chỉ kim sắc di động liền ở Diệp Chấn trước mặt hoảng, thập phần loá mắt, Diệp Chấn đều tưởng đem hần đánh nát, nhưng là xem ở chủ nhân là Kiều Kỳ Đồ, cũng liền nhẫn nhẫn khí. “Này di động không tồi, nhưng là ta không biết nại không kiên nhẫn.” Nói, Diệp Chấn vươn nắm tay, so cái muốn đánh nát cái kia di động thủ thế.

“Đình, không liêu cái này. Ngươi xem, hiện tại ngươi thần thú bạch long tiên sinh, đã an toàn, kia hiện tại chúng ta có tiền, nên thả lỏng, đứng rồi, nghe nói ngươi còn có một cái mụ mụ, như thế lâu, từ hắc động ra tới, hai năm, không đi xem?” Thấy Diệp Chấn muốn đánh nát chính mình tay mới cơ, Kiều Kỳ Đồ vội vàng khăn trương lên, chạy nhanh kéo ra đề tài.

“Mụ mụ? Cũng là, bất quá, ta quên mất về nhà lộ.” Hai năm, Diệp Chấn cũng không có cấp chính mình mụ mụ đánh quá điện thoại, phát cái WeChat, viết một phong thư, đều không có, liền ăn tết ít nhất về nhà nhìn xem đều không có, liền chính mình mụ mụ trông như thế nào đều đã quên, nghĩ đến đây, Diệp Chấn yên lặng lau chính mình nước mắt.

“Đừng khóc, đại nam nhân, khóc cái gì?” Kiều Kỳ Đồ đem yên tắt, còn tại trên mặt đất chuẩn bị dầm.

“Ngươi, chính là ngươi, không có tiền trụ đừng ở cửa chiếm địa phương.” Lại là Phú Châu năm sao cấp khách sạn trước cửa bốn cái bảo an, bất quá bởi vì lần trước sự, phía trước kia bốn cái bị triệt, bất quá tân bốn cái, phòng chùng cũng sẽ bị triệt.

Kiều Kỳ Đồ lắc lắc tây trang cà vạt, cúi đầu, nhìn nhìn Diệp Chấn.

Diệp Chấn lắc đầu, này Kiều Kỳ Đồ, như thế già rồi, còn thích trang, nhưng là, rốt cuộc, này khách sạn bảo an liền như thế mắt chó xem người thấp? Nhiều lần thấy hai người đều tưởng người nghèo, liền lấy ra kim cương thẻ hội viên, đưa cho Kiều Kỳ Đồ.

“Hừ, chúng ta đi? Kêu các ngươi giám đốc ra tới, nên đi chính là ngươi.” Có kim cương tạp, Kiều Kỳ Đồ càng là không sợ, tuy rằng chính mình phía trước vốn dĩ liền có chút thực lực, còn kết bạn Long Đại chờ đại lão, nhưng là này đồ việc nhỏ, như thế nào có thể phiên toái bọn họ đâu?

“Toán.... Kim cương?” Đứng ở trước nhất vị kia bảo an, có thể là thị lực hảo chút, cái thứ nhất nhìn ra cái này hần là kim cương thẻ hội viên, rồi lại không thể tin được, càng không dám xác định.

“Đừng vậy, chúng ta lão đại lần này liền buông tha ngươi, chúng ta có việc, đi trước, buổi tối trở về.” Kiều Kỳ Đồ bỗng nhiên cảm giác chính mình trang bộ dáng không bằng Diệp Chấn như vậy khí phách, vội vội vàng vàng kết thúc, đuổi đi bọn họ.

“Diệp Chấn, đi thôi, đi xe triển, ngươi còn có bao nhiêu? Có xe ít nhất sau này có mặt mũi nha.” Kiều Kỳ Đồ xoa xoa tay, ý bảo kia bốn cái bảo an có thể đi, bọn họ nơi nào còn dám kéo? Vội vàng té ngã lộn nhào lần trở về cửa, trở về khi dẫn đầu cái kia còn thường thường quay đầu lại xin lỗi một chút, rất sợ này công tác liền cúi chào.

“Xe triển? Hảo đi, bất quá, ta liền dư lại chín mươi vạn.” Diệp Chấn xoa xoa tay, ô tô hần chính là không có ô tô chứng, tuy rằng sẽ khai, nhưng là không có, bị trảo làm theo phạt tiền.

“Chín mươi vạn? Rất nhiều, lại nói, ta cũng sẽ lái xe, đi.” Kiều Kỳ Đồ không ở chờ Diệp Chấn trả lời, vội vàng vẫy tay, lộ đối diện liền mở ra một chiếc taxi.

Hai người ngồi trên xe, Kiều Kỳ Đồ cảm giác không ổn, liền lại mở cửa xe, đi đến phía trước ghế điều khiển phụ.

“Tài xế, đi bình dân siêu xe chuyên bán cửa hàng.” Mới vừa lên xe, Kiều Kỳ Đồ lại bãi khỏi bộ dáng, điềm cùng yên, còn rút ra một cây cấp tài xế.

“Bản dân siêu xe chuyên bán cửa hàng? Điều bản dân, còn mua cái gì xe?” Vị kia tài xế, nhưng không đi qua bình dân siêu xe chuyên bán cửa hàng, còn tưởng rằng là cái kia bản dân.

“Bình, bắt đồng âm nói.” Kiều Kỳ Đồ lau mồ hôi, từ tây trang túi tiền rút ra một trương mao gia gia nhân dân tệ, đưa cho tài xế. “Không cần tìm, tốc độ.”

Vị kia tài xế, vừa mới kết quả Kiều Kỳ Đồ cấp Trung Hoa, Trung Hoa chính là chính mình vài thiên yên tiền mới có thể thấu thành yên, trả lại cho một trăm, tuy rằng bình dân siêu xe chuyên bán cửa hàng lý này có chút xa, nhưng là cũng không cần một trăm nói, vị kia tài xế thái độ lập tức biến hảo, cũng học Kiều Kỳ Đồ bộ dáng, không nhanh không chậm đưa cho một trương giấy cấp Kiều Kỳ Đồ lau mồ hôi, còn mở ra điều hòa.

Ngồi ở mặt sau Diệp Chấn, vừa vận tốt ở cân nhắc chính mình tiểu linh thông, tuy rằng này bộ tiểu linh thông cùng chính mình đã nhiều năm, Diệp Chấn lại chỉ dùng hần xem qua thời gian cùng đánh quá điện thoại, không cần liên quá lãng phí, bất quá nếu như bị Diệp Chấn nhìn đến Kiều Kỳ Đồ vừa mới như vậy hào khí động tác, đã sớm tức chết rồi, chính mình cực cực khổ khổ kiếm tiền, lại bị Kiều Kỳ Đồ như vậy ăn xài phung phí tiêu phí.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: đi mua siêu xe [hạ]

Ngồi ở mặt sau Diệp Chấn, vừa vận tốt ở cân nhắc chính mình tiểu linh thông, tuy rằng này bộ tiểu linh thông cùng chính mình đã nhiều năm, Diệp Chấn lại chỉ dùng hần xem qua thời gian cùng đánh quá điện thoại, không cần liên quá lãng phí, bất quá nếu như bị Diệp Chấn nhìn đến Kiều Kỳ Đồ vừa mới như vậy hào khí động tác, đã sớm tức chết rồi, chính mình cực cực khổ khổ kiếm tiền, lại bị Kiều Kỳ Đồ như vậy ăn xài phung phí tiêu phí. Thành đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Đồ thúc, người vừa mới nói cái kia bình dân siêu xe cửa hàng? Cụ thể là có bao nhiêu tiện nghi đâu?” Diệp Chấn lộng đã lâu, mới phát hiện, phía trước đi động, thật là làm người không hiểu được, xem ra chính mình vẫn là có thời gian tuyến cái smart phone hảo, dù sao lộng cũng lộng không hiểu, Diệp Chấn liền đem tiểu linh thông còn tại một bên, quan sát khởi chung quanh phong cảnh.

“Điều nói là bình dân siêu xe cửa hàng, khẳng định không quý, tới rồi người sẽ biết, trước nghỉ ngơi.” Kiều Kỳ Đồ cười cười, ra vẻ thần bí không nói cho Diệp Chấn.

“Ân, đúng rồi, đồ thúc, người cùng Long Đại cái gì quan hệ?” Diệp Chấn cũng không cái gọi là, dù sao hần tin tưởng vẫn luôn cùng chính mình vào sinh ra tử Kiều Kỳ Đồ, nhất định là sẽ không phản bội chính mình. Nếu chính mình đánh vỡ lâu niên hoài đến để, kia còn không bằng trước nghỉ ngơi nghỉ ngơi, nói không chừng Kiều Kỳ Đồ còn sẽ giáo chính mình lái xe đâu.

“Long Đại nha, ân, thật lâu bằng hữu. Nhớ tới những năm đó, cùng hần cùng nhau vào sinh ra tử, những cái đó nhất tử, tựa như ngày hôm qua, ha ha.” Nhắc tới đến Long Đại người này, Kiều Kỳ Đồ ánh mắt liền có chút lập loè, thật lâu không thể khôi phục, đem trong miệng nói, một chữ một chữ nói ra, nói đến cuối cùng, còn không quên giả cười hai tiếng, rất sợ kia từng giọt nước mắt, liền nhịn không được rơi xuống.

Diệp Chấn lại không phải người thường, lần này tuy rằng Kiều Kỳ Đồ cực lực khống chế được, lại vẫn là bị Diệp Chấn bén nhọn ánh mắt thấy, rồi lại ngưng ngưng hỏi lại.

“Khụ.. Khụ.. Khụ.. Đến lập.” Cái kia tài xế, tới mục đích địa khi, kia một cây Trung Hoa lại còn hàm ở trong miệng, nói chuyện khi lại bị sặc đến, cho nên ho khan vài tiếng.

“Đi người.” Kiều Kỳ Đồ mở ra phó điều khiển, đi ra ngoài, còn không quên vẫy tay, ý bảo Diệp Chấn cũng có thể ra tới.

“Không tôi đi.” Diệp Chấn mới vừa hạ sĩ xe, Kiều Kỳ Đồ liền gấp không chờ nổi lôi kéo Diệp Chấn chạy mấy chục mét, mới đến, trước mắt ngồi xuống ước chừng có mấy ngàn bình phương đại triển lãm sẽ, triển lãm sẽ cửa thượng còn có bảy cái chữ to ‘ bình dân siêu xe triển lãm sẽ ’, kia khối chiêu bài kim quang lấp lánh, thập phần điệu người.

“Ân, không tồi, nhưng là, này thật sự đủ tiền sao?” Diệp Chấn đầu quá này ngoại tầng một tầng tầng pha lê, nhìn đến bên trong là từng chiếc song tòa siêu xe, tam phun, bốn phun, sáu phun..... Xe hình thức cũng rất nhiều loại, cũng có phổ biến thiên hạ xe taxi, nhưng là thế bài lại không giống nhau, hoa hoè loè loẹt, đủ loại đều có. Cái này làm cho Diệp Chấn nắm lấy không ra, cảm giác, này đó xe hẳn là đều là thực quý a.

“Ha ha, chín mươi vạn, bên trong có thể lấy lòng mấy lượng.” Kiều Kỳ Đồ thấy Diệp Chấn cái kia ngốc bộ dáng, cười ha ha, tùy tiện chỉ một chiếc so gần tiểu ô tô, sáu cái tòa, sáu cái phun, giá cả là năm mươi vạn, còn có thể tiền trả phân kỳ.

“Lại nói tiếp, này binh dân siêu xe triển lãm sê, thật đúng là so bình thường tiện nghi, cũng không biết chất lượng.” Diệp Chấn nhỏ giọng nói thầm, còn ở do dự muốn hay không tiến vào, rất sợ bên trong chính là một cái hố.

Kiều Kỳ Đồ lập tức xuyên qua Diệp Chấn ý tưởng, “Ta sẽ lừa ngươi sao? Tốc độ điểm, ngày thường kêu ta thời điểm thật tốt, hiện tại như thế nào trở nên như thế nét mực?” Ngược lại sử dụng phép khích tướng.

Diệp Chấn lắc đầu, này Kiều Kỳ Đồ, tiền ở Diệp Chấn trên tay, lại không phải ở Kiều Kỳ Đồ trong tay, Kiều Kỳ Đồ tự nhiên cảm thấy không có gì, nhưng là Diệp Chấn áp lực nhưng lớn.

“Đi thôi.” Diệp Chấn nhún nhún vai, kỳ thật mua chiếc xe, sau này làm cái gì sự, xem bằng hữu, về nhà xem mẹ mẹ cũng đều thực dễ dàng, cho nên, Diệp Chấn cũng liền miễn cưỡng chính mình, tiếp thu một chút, nhìn xem có hay không thích hợp xe.

“Đúng rồi, phía trước ta đã tới, bên trong này xe hảo.” Vừa thấy Diệp Chấn đồng ý, Kiều Kỳ Đồ liền lớn hơn nửa gan, nói thẳng chính mình phía trước đã tới, còn xem trọng tuyển định ô tô, chính là..... Bên trong xe không phải càng quý sao?

Diệp Chấn cứ như vậy bị Kiều Kỳ Đồ cả người chi qua đi, bắt quá, liền tính Diệp Chấn mua không nổi, xem một lần cũng hảo, bởi vì, nơi này xe thật đúng là trăm xem không nê, rực rỡ muôn màu. Diệp Chấn đều say mê ở trong đó, hướng chỉ lượng lượng giá cả đều là hai trăm vạn dưới.

Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn, hai người liền đứng ở một chiếc giống quá Giang Ninh Ninh gia kia lượng Ferrari, chỉ là là không chính hiệu.

“Diệp... Diệp Chấn?” Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn hai người xem nhập thần, lại không phát hiện nghiêng người mấy mét ngoại, đứng một vị mặc tây trang, màu đen quần tây, mang theo màu cà phê kính râm, không nghe đánh giá đang ở nhập thần xem ô tô Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ, nhìn vài phút, mới run run rẩy rẩy kêu ra Diệp Chấn tên.

Diệp Chấn lỗ tai nhưng hảo, hơn nữa này thanh âm cũng rất quen thuộc, Diệp Chấn lập tức dời đi ánh mắt, đem ánh mắt định ở vị kia tây trang nam.

“Vị nào?” Diệp Chấn nhìn nhìn chung quanh vài giây, cuối cùng mới đưa ánh mắt tỏa định trước mắt tây trang nam, ở Diệp Chấn trong ấn tượng, một cái rất ít người sẽ xuyên cùng loại như vậy tây trang, hơn nữa Diệp Chấn nhận thức người không nhiều lắm, tương đối có tiền cũng đều là nữ, nam không có gì ấn tượng.

“Lão đại!” Tây trang nam liền cùng Diệp Chấn giống nhau, yên lặng nhìn đối phương, không ngừng xoa xoa mắt, lại càng xem càng giật mình, không lâu, biến bài trừ hai chữ sau, tháo xuống mắt kính sau, hướng Diệp Chấn vọt tới.

“Tổng Hồ?” Diệp Chấn thấy tây trang nam tháo xuống mắt kính sau, nhanh chóng xác định vị Tổng Hồ, chính là lại không thể tin được, nói, Tổng Hồ chính là ác bá, như thế nào sẽ xuất hiện tại đây đâu? Nếu là Tổng Hồ không tháo xuống mắt kính, thật đúng là chính nhân quân tử đâu.

“Nha, lão đại, ta liền biết, ngươi còn nhớ rõ ta, ha ha ha.” Tổng Hồ đã đi tới, ở Diệp Chấn trước mặt hi hi ha ha nói, tựa như một vị hải tử trở lại mẫu thân trong lòng ngực giống nhau như đúc.

“Mấy năm nay có nghĩ ta a? Ai, mấy năm nay, hỗn như thế nào?” Diệp Chấn mới phát hiện Tổng Hồ thân mình sớm đã thật sâu mà ôm chặt Diệp Chấn, như thế nào cũng tránh thoát không khai, Trúc Cơ tam phẩm bảy tác!

“Tuồng, đại ca, ngươi như thế nào đi không nói một tiếng? Hỗn đương nhiên hảo, ngươi xem, khu.. Khu.. Khu..” Nói, Tổng Hồ buông ra Diệp Chấn, còn chùy chùy chính mình ngực, tựa như tinh tinh chùy chính mình giống nhau, lại chùy đến huyết vị, nhìn không được ho khan lên.

“Nha, Tổng Hồ a, hai năm, ngươi tu vi đều Trúc Cơ tam phẩm bảy tác!” Diệp Chấn rút cuộc thờ hỗn hên mấy hơi thở, phía trước bị ôm chặt, hô hấp đều khó khăn, Diệp Chấn chỉ có thể giãy giụa, hiện tại hảo.

“A? Lão đại, này ngươi đều đã biết, ai, vốn đang muốn cho lão đại đoán xem.” Bị Diệp Chấn liếc mắt một cái chọc phá sau, Tổng Hồ càng thêm vui vẻ nhảy dựng lên, bởi vì, chỉ có cường giả, mới có thể nhìn ra kẻ yếu tu vi, như vậy có thể chứng minh, Diệp Chấn ít nhất so Tổng Hồ cường.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 44: đưa ngươi một chiếc

“A? Lão đại, này ngươi đều đã biết, ai, vốn đang muốn cho lão đại đoán xem. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh

nhất tiểu thuyết” bị Diệp Chấn liếc mắt một cái chọc phá sau, Tống Hồ càng thêm vui vẻ nhảy dựng lên, bởi vì, chỉ có cường giả, mới có thể nhìn ra kẻ yếu tu vi, như vậy có thể chứng minh, Diệp Chấn ít nhất so Tống Hồ cường.

Diệp Chấn ra vẻ thần bí, xoay người, chính mình thử một chút chính mình tu vi, kỳ thật, chính mình tu vi ở nơi nào, Diệp Chấn chính mình cũng không biết.

Diệp Chấn một quyền phản chấn, đánh hướng chính mình, “Hô” Diệp Chấn thâm hô một hơi. “Trúc Cơ nhị phẩm một tác.” Diệp Chấn có chút thất vọng quay đầu, rồi lại không muốn cùng Tống Hồ nói, rốt cuộc, lão đại so tiêu đệ nhược, này không hảo đi?

Tống Hồ lại không cảm thấy cái gì, ở võ giả giới, cũng chỉ có cường giả biết kẻ yếu tu vi, cho nên, Tống Hồ vẫn luôn cho rằng chính mình không phải Diệp Chấn đối thủ, bất quá tính lên, Diệp Chấn là người tu tiên, người tu tiên Trúc Cơ nhị phẩm một tác, đánh võ giả Trúc Cơ tam phẩm bảy tác, như vậy tính lên, Diệp Chấn thế nhưng còn vững vàng chiếm thượng phong.

“Đúng rồi, lão đại, tới này làm cái gì a? Mấy năm nay a, ta hồn nhưng hảo. Tới, ta và ngươi nói....” Tống Hồ cũng không quản như vậy nhiều, dù sao xảy ra chuyện Diệp Chấn sẽ bảo chính mình, kia còn sợ cái gì? Tống Hồ sửa sang lại một chút cả vạt, lại lôi kéo nợ con bướm, đang chuẩn bị cùng Diệp Chấn nói chính mình hai năm năm mưa mưa gió gió. Đã bị Diệp Chấn đánh gãy.

“Hành, vô nghĩa quá nhiều không tốt, có thời gian tự nhiên sẽ tìm ngươi tâm sự, ta tới đây là mua một chiếc xe, đề cử một chút không?” Diệp Chấn vươn một bàn tay, trực tiếp đem Tống Hồ muốn nói nói trăm từ bỏ. Tống Hồ cũng không dám phản kháng, nhưng là nghe được Diệp Chấn muốn mua xe, tức là cao hứng lại là thương tâm.

Cao hứng là, Diệp Chấn cũng học được hưởng thụ, thương tâm là, giống hai năm trước, Diệp Chấn vẫn là nghèo gia đình, chính là có điểm bản lĩnh, không gì, phỏng chừng lần này thật đúng là tìm tới chính mình, câu chính mình cấp Diệp Chấn mua xe đâu. Thực hiện nhiên, Tống Hồ cảm thấy Diệp Chấn đi ra ngoài hai năm, tu vi là cao, nhưng là thân phận cùng địa vị hẳn là cao không được.

Đối mặt chính mình lão đại, tự nhiên là muốn hiếu kính hiếu kính.

“Bạch bạch bạch.” Tống Hồ vươn đôi tay, chụp vài cái tay, mấy cái mặc màu đen tây trang bảo tiêu liền đi tới, ba cái, một cái trước, hai cái sau, phía trước một cái, cầm này hộp cùng một phần thoạt nhìn giống như hộp đồng hồ vật.

“Lão đại, làm lễ gặp mặt, nhận lấy.” Tống Hồ cũng biết, Diệp Chấn yêu cầu xe, kia khẳng định là có việc, nếu làm Diệp Chấn chính mình buông mặt mũi tới cầu chính mình cho hắn ra tiền, chi bằng chính mình trước nói muốn đưa, vì thế, gọi người đem chìa khóa xe đưa lên.

Đó là một chiếc 1900 năm Mercedes - chạy bằng xăng (Mercedes-Benz) là nổi danh thế giới nước Đức ô tô nhãn hiệu. Giá cả cũng còn tính hảo, ở bình dân siêu xe cửa hàng, liền bán năm mươi vạn nhân dân tệ, lấy ra tay.

Cũng huyền, cũng đẹp, đưa bằng hữu tốt nhất. Không sai, quảng cáo chính là như vậy viết.

Bất quá, này chiếc xe thị trường giới đặt tới hai ngàn vạn, tại đây là tới bán đấu giá, giá quy định là năm mươi vạn, một chút mười vạn.

“Hảo, hiện tại, các vị trước chuẩn bị một chút, năm phút đồng hồ sau, chúng ta sắp bắt đầu.” Nguyên bản bị một trương chiếu che khuất địa phương, chiếu kéo tới, nguyên lai là một cái biểu diễn đài, người chủ trì cũng là, ăn mặc tây trang, vội vàng vàng nói hai câu, biến đi hướng bục giảng.

Nguyên bản, đại bộ phận địa phương đều là đặt chiếc xe, vị kia người chủ trì mới nói xong, Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ phía sau, liền xuất hiện vài tên người phục vụ, bọn họ dọn cái bàn cùng ghế dựa.

“Thỉnh.” Dẫn đầu người phục vụ cũng là ăn mặc tây trang, cuốn cuốn đầu tóc, tuổi thoạt nhìn cùng Diệp Chấn không sai biệt lắm, xa xem còn so Diệp Chấn hơi chút lùn lùn.

Vị kia người phục vụ, thực tự nhiên kéo ra cái bàn, so cái thỉnh thủ thế.

Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn cùng Tống Hồ ba người, liền làm ở Lý phòng đấu giá chỉ có mấy chục mét một cái cái bàn.

“Lão đại, bắt đầu rồi. Muốn hay không?” Nói, Tống Hồ nhếch lên chân bắt chéo, điểm một cây xì gà, còn lấy một cây đặt ở Diệp Chấn bên cạnh, lại hoàn toàn làm lơ Kiều Kỳ Đồ.

Thẳng đến Kiều Kỳ Đồ “Khụ.. Khụ.. Khụ..” Vài tiếng, này Kiều Kỳ Đồ, thích nhất chính là rượu cùng yên, như thế tốt xì gà, Kiều Kỳ Đồ như thế nào có thể không động tâm đâu?

“Nga, đối, còn có ngươi. Ta biết, Kiều Kỳ Đồ, ha ha, vài thập niên trước chính là một cái hảo hán!” Tống Hồ nghe được Kiều Kỳ Đồ ho khan thanh, ngồi thẳng thân mình, mới phát hiện là hai mươi năm trước vào nhầm hắc động Kiều Kỳ Đồ, Kiều Kỳ Đồ ở không có tiến vào hắc động khi, kia cũng là người chết đạo giáo luyện, tự nhiên danh khí rất lớn.

Tống Hồ vội vàng lại rút ra một con xì gà, vẫn cho Kiều Kỳ Đồ.

Kiều Kỳ Đồ vội vàng tiếp được, cầm lấy bật lửa điểm lên. “Cho ngươi, chậm một chút.” Diệp Chấn nhưng không hút thuốc, liền tính yên ở hảo, có thể cho ngươi giải áp áp lực, nhưng là, thứ tốt, đều có tác dụng phụ, cho nên, yên hại cũng không ít, liền như hấp độc, giới cũng giới không xong.

“Không cần, hảo hảo hảo, ta nhận lấy.” Diệp Chấn ném lại đây yên, thiếu chút nữa liền rơi đến trên mặt đất, bởi vì Kiều Kỳ Đồ vừa vận tốt còn ở bậc

lừa chính mình yên, còn hảo, Kiều Kỳ Đồ cuối cùng vẫn là nhận được.

“Ha ha, nho nhỏ xì gà, ngươi muốn? Ta cho ngươi một chinh hộp.” Nói, Tống Hồ cười to một chút, Kiều Kỳ Đồ nháy mắt hiện đặc biệt thật mắt mặt.

Tống Hồ chính trang bị gọi người cấp Kiều Kỳ Đồ đi lên một chinh hộp yên, đã bị một thanh âm đánh gãy, Tống Hồ có chút khó chịu, rốt cuộc, mấy năm nay, Tống Hồ ở Phú Châu hẳn chính là hô mưa gọi gió, dám người như vậy thật đúng là không nhiều lắm, không phải giá trị con người so Tống Hồ cao, đó chính là không muốn sống nữa.

“Hảo, đại gia chuẩn bị tốt, đấu giá hội, chính thức bắt đầu!” Đứng ở bục giảng một vị chủ giảng người, hi khí dương dương nói này lời chúc mừng.

Tống Hồ cầm lấy bán đấu giá chung, không đợi người chủ trì nói xong, liền gõ.

“Như thế mau? Hảo, giá quy định năm mươi vạn, một lần mười vạn, hiện tại 60 vạn.” Vị kia người chủ trì cũng là nghe kinh ngạc, giống nhau tới này đều không phải người giàu có, tự nhiên bán đấu giá đều sẽ không như vậy động người nhanh nhẹn, nhìn kỹ, nguyên lai là Phú Châu vừa mới hỗn mùi ngon Tống Hồ!

“A, ta ra một trăm vạn.” Ở Diệp Chấn Tống Hồ ba người mặt sau còn có một cái lầu hai, lầu hai an vị vài vị đại lão, trên người treo kim vòng cổ, kim nhẫn kim cương..... Trong đó, ra giá một trăm vạn người người kia, thực bình thường, nhưng là lại làm ở lầu hai trung gian, rất có khí thế.

Diệp Chấn cũng là sững sờ, này không phải bình dân siêu xe triển lãm sẽ sao? Như thế nào ngay từ đầu liền một trăm vạn, Diệp Chấn còn tưởng chính mình ra tiền đầu.

Diệp Chấn đầu tiên phản ứng, chính là nhìn nhìn Tống Hồ. “Không có việc gì, ta ra.....” Tống Hồ cũng là cười, trong lòng cũng là nho nhỏ một loạn, rốt cuộc, tới người như vậy đều là phi thường cẩn thận, một lần thêm như thế nhiều, rất ít thấy, Tống Hồ còn vừa định chơi chơi, nghĩ ra càng cao giá cả, lại bị Diệp Chấn ngăn trở.

Diệp Chấn quay đầu nhìn nhìn lầu hai cái kia người thường, lại phát hiện, người kia sau lưng còn có một người, mơ mơ hồ hồ, đứng ở người thường sau lưng, tuy rằng thu liễm rất nhiều, nhưng là vẫn là xem ra là một cái công tử gia, Diệp Chấn vận dụng chân khí, Đinh Mão!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: phá hồn kiếm

Diệp Chấn quay đầu nhìn nhìn lầu hai cái kia người thường, lại phát hiện, người kia sau lưng còn có một người, mơ mơ hồ hồ, đứng ở người thường sau lưng, tuy rằng thu liễm rất nhiều, nhưng là vẫn là xem ra là một cái công tử gia, Diệp Chấn vận dụng chân khí, Đinh Mão!

Không nghĩ tới, vị kia người thường sau lưng, thế nhưng chính là Phú Châu công tử gia Đinh Mão!

Diệp Chấn xoa xoa mắt, không thể nào? Đây Đinh Mão, không phải vừa mới mới vừa vào cảnh sát cục sao? Như thế nào lại ra tới? Chính là, Diệp Chấn sẽ không nhìn lầm, cái này công tử gia bên ngoài, liền như Đinh Mão giống nhau như đúc, căn bản không có khác biệt, có thể nói nhất định chính là Đinh Mão bản nhân, nhưng là, Đinh Mão bản nhân không phải còn ở cảnh sát cục sao? Diệp Chấn gât gao mà nhìn chằm chằm Đinh Mão cùng cái kia người thường vài giây.

Chỉ chớp lát, Đinh Mão phát hiện, rốt cuộc, bị người giám thị nếu có cảm giác, cho nên, Đinh Mão thực tự nhiên chuyển tới Diệp Chấn bên này, nhìn đến Diệp Chấn, Đinh Mão không có kinh ngạc, ngược lại lộ ra tác tươi cười, một lát sau. Thực rõ ràng là vị kia người thường kêu Đinh Mão, Đinh Mão vội vàng gât đầu, còn không quên khom lưng, rồi mới chậm chạp lui ra, lúc đi còn hướng Diệp Chấn so cái thù thế.

Diệp Chấn toàn đương không có thấy, rốt cuộc, hiện tại, không phải xem thù thế vấn đề. Diệp Chấn lập tức quay đầu, lại thấy Tống Hồ gọi người thượng rất rất nhiều đồ ăn, rất nhiều, xác thật rất nhiều, liền Diệp Chấn đều bị mê hoặc.

Diệp Chấn lắc đầu, uống lên khẩu nước sôi để nguội tinh thần. “Đồ thức, vì cái gì? Ngươi không phải đem Đinh Mão nắm chặt cảnh sát cục sao? Hắn phạm vào rất nhiều tội, nhưng là, vì cái gì ra tới?” Diệp Chấn nóng nảy đứng lên, không ngừng hỏi Kiều Kỳ Đồ, tựa như ở dò hỏi phạm nhân giống nhau.

“Cái gì? Đinh Mão ra tới?” Nghe được Diệp Chấn liên tiếp vấn đề, Kiều Kỳ Đồ nguyên bản đắm chìm ở đấu giá hội cùng dùng bữa uống rượu, nghe được Diệp Chấn mấy vấn đề này, cái gì hứng thú đều không có, một bộ không tin bộ dáng, đứng lên, nhìn Diệp Chấn.

“Đồ thức, không có việc gì, ta có chút không đúng, việc này không nên trách ngươi.” Diệp Chấn đánh chính mình hai hạ đầu, vốn dĩ việc này liền không

nên quái Kiều Kỳ Đồ, rốt cuộc, đây là có Kiều Kỳ Đồ bằng hữu quan hệ, Đinh Mão mới có thể bị trao.

“Nhưng là, đồ thúc, người lưu trữ, bán đấu giá, ta đi trước.” Diệp Chấn tưởng, nếu thật là Đinh Mão ra tới, kia khả năng sẽ đổi Giang Ninh Ninh làm một ít không tốt sự, bởi vì, lần trước Đinh Mão cùng Diệp Chấn vung tay đánh nhau, không, không bằng nói là bị Diệp Chấn khi dễ, bị Diệp Chấn đánh thời điểm, Giang Ninh Ninh chẳng những không có giúp Đinh Mão, còn dính cầm Diệp Chấn, hồi tưởng cái kia trường hợp, đều cảm thấy ái muội, nhưng là, Diệp Chấn lại nghĩ tới hôm nay, cứ như vậy đi rồi.

Hắn cùng Giang Ninh Ninh chỉ gian hữu nghị, khả năng liền không có.

Nói thật, Diệp Chấn vẫn là có chút thích Giang Ninh Ninh, Diệp Chấn cũng có thể cảm giác được, Giang Ninh Ninh là thích chính mình. Cho nên, hắn Diệp Chấn không thể đến Giang Ninh Ninh cùng bắt tử không màng.

“A? Lão đại, người đi rồi, kia này xe còn muốn hay không?” Nháy mắt, Tổng Hồ đã đem giá cả chạy đến ba trăm vạn. Bất quá, điểm này điểm ba trăm vạn, đối Tổng Hồ tới nói, nói là phí tiền, vậy sai rồi, mấy năm nay, Tổng Hồ hẳn như thế hào, giá trị con người sớm đã tốt nhất mấy trăm triệu, Tổng Hồ hiện tại mới cảm thấy là hào chơi.

Diệp Chấn nghĩ nghĩ, ân, vẫn là muốn hào, một, mua, sau này giao thông cũng phương tiện, nhị, cái kia người thường, thoát nhìn mập mập, bất quá khi thể phi phạm, phòng chừng có thể là cái võ giả, bất quá, có thể ở Diệp Chấn trước mặt che dấu trụ chính mình tu vi công lực, tuyệt không phải người thường, làm Tổng Hồ kéo kéo, kéo một kéo thời gian cũng hào.

“Mua đi, phiền toái.” Diệp Chấn nói. Nói xong, biến bước nhanh đuổi theo.

Trên đài người chủ trì tưởng ngăn cản Diệp Chấn đi ra ngoài, rốt cuộc, như thế đại trường hợp, ra ra vào vào liền có chút không tốt. Nhưng là bị Tổng Hồ một cái hung ác ánh mắt cấp ngăn chặn.

“Ta ra bốn trăm vạn.” Diệp Chấn chạy tới cửa, còn nghe được bên trong đấu giá hội có người báo giá, bất quá, lần này báo giá chính là lâu một một vị, khả năng cũng là nhìn ra này chiếc xe chỗ tốt rồi.

Diệp Chấn cũng không quan như vậy nhiều, bởi vì Diệp Chấn hơi chút nghe xong một chút, báo giá hẳn là không phải Tổng Hồ cùng vị kia người thường, cũng liền không lại nghĩ nhiều.

Chỉ một thoáng, Diệp Chấn cảm giác được sau lưng truyền đến một trận đặc biệt trọng tà khí, kia tà khí, liền như phía trước kia hắc y nhân giống nhau.

Diệp Chấn tính toán quay đầu lại, vừa định quay đầu lại, lại phát hiện chính mình không thể động đây.

“Ha ha, Diệp Chấn!” Một trận cuồng đại phong, đem Diệp Chấn đạo qua một vòng, cùng Diệp Chấn mặt đối mặt, là một vị hắc y nhân, cùng Đinh Mão.

Diệp Chấn nỗ lực gãy giữa, nhưng là tà khí thật sự quá nặng, hắn cũng không chế không được. “A!” Diệp Chấn cũng không biết, liền cảm giác trong lòng có vạn hỏa thiêu đốt chính mình tâm.

“Cái gì? Người... Người đánh vỡ ta hắc phong trận!” Nếu không cùng Đinh Mão cười ha ha vị kia hắc y nhân, vị kia hắc y nhân thấy Diệp Chấn đánh vỡ chính mình hắc phong trận, phi thường kinh ngạc, lại thấy Diệp Chấn trên người hùng hực ngọn lửa! Thập phần sợ hãi, vội vàng lùi lại vài bước.

Diệp Chấn đột nhiên cảm giác trước ngực kia ngày thường không có tiếng tăm gì ngọc bội, đang ở run rẩy! Diệp Chấn cũng phát giác, này hùng hực ngọn lửa lực lượng, phòng chừng là này ngọc bội cho.

“Phá hồn kiếm!” Diệp Chấn hướng lên trời một rống! Cũng không biết như thế nào, liền có ‘ phá hồn kiếm ’ tên này xuất hiện ở Diệp Chấn trong lòng, Diệp Chấn hô lên lúc sau, một phen lạnh băng màu bạc kiếm liền xuất hiện.

“Phá... Phá hồn kiếm?” Vị kia hắc y nhân nghe nói là phá hồn kiếm, lại thấy kia đem không thể hiểu được xuất hiện ở Diệp Chấn trên tay kiếm, vội vàng quỳ trên mặt đất, cầu xin tha thứ.

Đinh Mão từ lâu dọa phá mặt, nguyên bản cho rằng gọi tới một cái tà phái, còn có thể giết Diệp Chấn. Nhìn hiện tại Diệp Chấn cái dạng này, toàn thân bị hỏa vây quanh, liền dư lại trên tay kia đem màu bạc kiếm, nhìn, nhìn, không thể hiểu được cũng quỳ xuống.

Đinh Mão nơi nào là cái loại này người? Cho dù chết, cũng không thể hướng Diệp Chấn cầu xin tha thứ a, nhưng là, hai chân lại vô cùng trầm trọng, như thế nào cũng đứng dậy không nổi.

“Hừ, Đinh Mão, ta nhiều lần vòng người, lần này, không thể được.” Diệp Chấn một cái bước nhanh, trực tiếp đến Đinh Mão hắc y nhân trước mặt, bất quá Diệp Chấn đầu tiên tụ khí hắc y nhân, Diệp Chấn đạt được phá hồn kiếm lực lượng, giờ lên hắc y nhân, nho nhỏ ý tứ.

“Khụ.. Khụ.. Khụ..” Liền ở muốn động thủ thời điểm, Diệp Chấn thể nhưng phun ra mấy khẩu huyết, Diệp Chấn đã hiểu, chính mình còn đến không được không chế kia phá hồn kiếm tu vi, hiện tại phi thường hao lực.

Diệp Chấn liền thuận thế một cái bước nhanh, bắt lấy hắc y nhân, bay đến mấy chục mét cao, lại thật mạnh ngã xuống, một cái thật sâu ấn hố, liền xuất hiện.

Kia hắc y nhân thẳng tấp cả người nằm ở hố, vẫn không nhúc nhích, trừ bỏ thường thường trong miệng thốt ra đồ tươi máu.

Diệp Chấn so một cái thủ thế, đối với Đinh Mão. “Ngươi, lẩn!” Nói xong, Diệp Chấn thuận thực hoa động này phá hồn kiếm, “Diệt!”

Nói xong, kia hắc y nhân thi thể liền không có, một trận nho nhỏ màu đen Minh Hỏa, đem dư lại hắc y nhân phá bỏ y cũng thiêu hủy.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46 : thu vào trong túi

Nói xong, kia hắc y nhân thi thể liền không có, một trận nho nhỏ màu đen Minh Hỏa, đem dư lại hắc y nhân phá bỏ y cũng thiêu hủy.

“Ngươi... Ngươi buông tha ta đi!” Đinh Mão đã nhìn không được, quần đùi nước tiểu ướt. Rốt cuộc, hắn thấy một cái nguyên bản sống sờ sờ còn nói muốn giết Diệp Chấn hắc y nhân, lại ở Diệp Chấn trên tay, tựa như sư tử dẫm chết con kiến, kia cũng liền thôi, còn liền thi thể cũng không dư thừa!

Đinh Mão đã quỳ thật lâu, hai chân cũng đã dùng sức quỳ xuất huyết. “Cầu... Cầu ngươi... Buông tha ta, ta có thể thỏa mãn ngươi hết thảy!” Đinh Mão biến nói, còn biến dập đầu.

Diệp Chấn bên người hùng hực ngọn lửa lực lượng cũng kết thúc, vốn dĩ kia đoàn hùng hực ngọn lửa lực lượng đem Diệp Chấn đình mà cao vài mét, hiện tại cũng đã đứng ở mặt đất.

Diệp Chấn cảm giác được tu vi đã hao hết, hiện tại chính là tới cái tiểu bằng hữu, nhẹ nhàng đẩy, Diệp Chấn cũng sẽ đảo, nhưng là còn hảo, hiện tại còn có thể miễn cưỡng trang cái bộ dáng, nếu Đinh Mão xông lên cùng Diệp Chấn đấu, Diệp Chấn cũng không có tỷ lệ sẽ thắng.

“Hai cái, một, rồi đi ninh ninh. Nhị, cho ta một trăm vạn.” Diệp Chấn cảm thấy, giống Đinh Mão loại người này, không hổ hai thanh vẫn là lãng phí đâu.

“Một trăm vạn? Có thể, nhưng là, ta không thể rời đi ninh ninh. Đối, đúng rồi. Ta có thể cho ngươi càng nhiều càng nhiều tiền, thậm chí toàn bộ gia sản, vậy ngươi rời đi ninh ninh hảo sao?” Đinh Mão tựa hồ nắm chắc trụ Diệp Chấn đầu mâu dường như, liều mạng mà kéo ra lưng quần tiền bao, “Àn, năm trăm vạn, một ngàn vạn, hai ngàn vạn..... Ân, ước chừng một trăm triệu, ngươi đi, có thể chứ?” Nói, Đinh Mão đem sờ hữu tạp đều lấy ở trên tay, lại quỳ xuống, Đinh Mão cảm thấy, giống Diệp Chấn người như vậy, vốn dĩ một ngàn vạn liền có thể lừa đi, ra một trăm triệu, chính là vì không cần lại làm Diệp Chấn quần lấy Giang Ninh Ninh.

“Một trăm triệu? Như thế nhiều tạp? Ta như thế nào biết ngươi bên trong tiền là giống nhau? Vạn nhất thả chạy ngươi lại bị ngươi lừa đâu?” Nói xong, Diệp Chấn chỉ chỉ phía trước hắc y nhân đã chết địa phương, hiện tại cũng chỉ dư lại một cái hố to, ước chừng có ba mét khoan, ý tứ chính là, nếu Đinh Mão lừa hắn, kết cục liền giống nhau!

“Kia... Kia làm sao bây giờ? Nếu không... Ngươi cho ta tạp hào, ta cho ngươi đánh qua đi.” Đinh Mão cơ hồ đều đem môi đều gào phá huyết, nhưng là tay chính là ở run, chân đều rút gân lại không dám đứng lên.

“Àn, nhớ rõ hướng.” Diệp Chấn thực vừa lòng gật gật đầu, quay đầu bỏ xuống một trương thẻ ngân hàng, một cái bước nhanh, biến mất ở màn đêm trung.

Đinh Mão ý đồ tưởng đứng lên, “À!” Đinh Mão vừa định đứng lên, một cổ tê tâm liệt phế đau liền ở Đinh Mão đùi, “Giống như chân gân cũng chặt đứt, cái này Diệp Chấn, xuống tay cũng thật trọng, không nên dây vào, này một trăm triệu hoa hắn là giá trị.” Đinh Mão ý thức được chính mình chân gân khả năng chặt đứt, từ lâu không cảm giác, cả người đều không đứng lên nổi, liền vẫn luôn quỳ, vẫn luôn quỳ.

Đinh Mão đành phải lấy ra di động, đánh cấp quản gia. “Uy, ta tìm Lưu quản gia.” Đinh Mão trong giọng nói có chút, bất quá, Diệp Chấn thế nhưng sẽ đồng ý, này cũng ra ngoài Đinh Mão dự kiến, nguyên lai, Diệp Chấn thích Giang Ninh Ninh tiền, mà không phải Giang Ninh Ninh người.

Nếu là như thế này, Đinh Mão nhưng thật ra thả lỏng, nếu một trăm triệu, có thể đổi lấy một người bạn gái, Đinh Mão vẫn là cảm thấy giá trị.

“Uy, a? Đinh thiếu, cái gì sự muốn phiền toái ta?” Lưu quản gia ngữ khí thực hòa ái, chút nào không có sợ hãi Đinh Mão, hoặc là nghe Đinh Mão nói, giống Đinh Mão cầu giống nhau.

Bởi vì, Lưu quản gia là Đinh Mão ba ba chuyên chúc quản gia, giống nhau Đinh Mão là yêu cầu tiền hoặc là đánh nhau linh tinh sự mới tìm Lưu quản gia, Lưu quản gia cũng thói quen Đinh Mão tính tình, hòa ái một chút, cũng có thể tránh cho không cần.

“Một trăm triệu, bị hào đánh tiền cái này hào.” Đinh Mão dùng lưu loát tiếng phổ thông, đem Diệp Chấn thẻ ngân hàng hào nói cho Lưu quản gia.

Lưu quán gia tuy rằng ngữ khí có chút thay đổi, rõ ràng là có chút bất mãn, nhưng là, nào có quán gia bất mãn thiếu gia? Vẫn là theo tiếng hào lập tức đi làm.

Đinh Mão có lấy ra di động, “Thông tin lục, bắt đánh, Diệp Chấn.” Kỳ thật Diệp Chấn sợ di động, Đinh Mão là có bảo tồn, rốt cuộc, nói không chừng, tựa như hôm nay giống nhau, Diệp Chấn vì tiền tài cúi đầu đâu?

“Hừ, Đinh Mão, lại là người? Thả chạy người, còn dám đánh trở về?” Diệp Chấn đã mang theo Kiều Kỳ Đồ về tới Phú Châu năm sao cấp khách sạn, vừa mới bị Kiều Kỳ Đồ đỡ đi lên khách sạn, nhận được Đinh Mão điện thoại, mới tỉnh lại lên trang cái bộ dáng.

Đinh Mão nghe được Diệp Chấn kia hung ác nói, lại có chút nhát gan, nhưng là nghĩ đến, rõ ràng là chính mình cấp đối phương tiền, ít nhất tôn trọng hẳn là cũng muốn có đi? “Thu được đi? Một trăm triệu, một phần không ít, thu hảo chút cho ta, ta chỉ có một yêu cầu, lăn ra Phú Châu.” Đinh Mão tới khi thế, một lần đem tàn nhẫn nói cho hết lời.

“Ân, thu được, có thể, ngày mai liền đi.” Diệp Chấn cũng thu được Đinh Mão Lưu quán gia một trăm triệu, biểu hiện đã nhảy vào, còn hào, ngày mai vừa vặn tốt thư vũ tiêu muốn Diệp Chấn đi nhà nàng ăn cơm, địa điểm cũng là thư gia ở Phú Châu ngoại một mảnh rừng cây nhỏ.

“Hừ, hiểu liền hào, còn có, có thể trở về, nhưng là, đừng tìm nình nình.” Đinh Mão thấy Diệp Chấn dễ bảo ứng hào, lại tới nữa tự tin hòa khí thế, một ngụm liền đem áp chế ở trong lòng nói nói ra.

“Hiểu, treo, bái.” Diệp Chấn không nghĩ vô nghĩa, rốt cuộc chân khí dùng quá nhiều, kia đem phá hồn kiếm cũng đã biến mất, chính là Diệp Chấn ngón giữa xuất hiện một cái long đầu nhân, cũng không biết là cái gì, Diệp Chấn chính là cảm giác cả người hữu lực, lại không có chân khí. Cảm giác giống như là bị phá hồn kiếm lấy ra chân khí giống nhau.

Diệp Chấn vội vàng treo điện thoại, cũng vừa mới vừa đi tiến khách sạn phòng.

“Đồ thúc, ngủ sớm, ngày mai ta muốn đi cái địa phương, người liền không cần.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ nói đến nào đều mang theo cái đại thúc, này không hào đi?

“Ân, không có việc gì, người tiểu tử này, cho người điểm thời gian, thả lỏng thả lỏng cũng hào.” Kiều Kỳ Đồ một bộ thực lý giải Diệp Chấn Diệp Chấn, gật gật đầu, chuẩn bị tắm rửa.

Diệp Chấn liền thuận miệng cùng Kiều Kỳ Đồ lái nhai hai câu, liền đi vào phòng.

Diệp Chấn mở ra tiểu linh thông, quen thuộc mở ra thông tin lục, hoạt đến Tổng Hồ, đánh qua đi.

“Ha ha, lão đại, xe ta mua, 1500 vạn, ha ha ha.” Một chuyển được, Tổng Hồ liền nói cho Diệp Chấn cái này ‘tin tức tốt’

Rõ ràng giá quy định mới năm mươi vạn, cuối cùng giá cả lại định ở 1500 vạn. Diệp Chấn nhưng không nghĩ thiếu nhân tình, rốt cuộc, thiếu Tổng Hồ rất nhiều, ở nhiều liền không hào.

“Tạp hào, hối tiền cho người đem.” Diệp Chấn liền nằm ở trên giường, đắp lên chăn, đã mệt không được.

“Không cần, nói, đại ca người có như vậy nhiều tiền a?” Tổng Hồ cũng là một bộ không tin bộ dáng đâu.

“Đúng rồi, ngày mai bắt đầu, ta yêu cầu rồi đi một trận, tạp hào, cho người hối đi năm ngàn vạn, giúp ta khai gia khách sạn linh tinh, ta yêu cầu mở rộng ta Diệp gia thực lực cùng thế lực, hiểu?” Diệp Chấn cũng không tính còn tiền, rốt cuộc, chính mình rồi đi Phú Châu, đoàn cũng đến một tháng, trường khả năng đã nhiều năm.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47 :lưu dương thôn

“Đúng rồi, ngày mai bắt đầu, ta yêu cầu rồi đi một trận, tạp hào, cho người hối đi năm ngàn vạn, giúp ta khai gia khách sạn linh tinh, ta yêu cầu mở rộng ta Diệp gia thực lực cùng thế lực, hiểu?” Diệp Chấn kỳ thật cũng đánh không tính còn tiền, rốt cuộc, chính mình rồi đi Phú Châu, đoàn cũng đến một tháng, trường khả năng đã nhiều năm. Thịnh đại gia tìm tôi (phẩm # thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đồi mới nhanh nhất tiểu thuyết Diệp Chấn nhưng không nghĩ trở về Phú Châu thời điểm, vẫn là người tiền hai không.

Diệp Chấn treo điện thoại, xoay chuyển thân mình, luôn là cảm giác có cái gì sự không có làm, mà không có làm liền sẽ cảm giác phiền lòng cùng toàn thân thực ngứa.

“Nga, đúng rồi, mẹ a, đã lâu không gặp.” Diệp Chấn rút cuộc nghĩ tới, là chính mình mụ mụ, lại nói tiếp, thật là có hơn hai năm, không biết, mụ mụ là già rồi, vẫn là gầy? Vẫn là cao lùn, Diệp Chấn hiện tại liền tưởng bay qua đi, trực tiếp thân ở mụ mụ trên mặt, nhưng là, không phải là không thể, là không có thời gian a.

Diệp Chấn hoa đến thông tin lục nhất hạ, lại không có phát hiện chính mình mụ mụ, “Không thể nào? Ta không ta mụ mụ điện thoại sao?” Diệp Chấn còn có chút kỳ quái, chính mình tiểu linh thông, đều là Diệp Chấn mụ mụ đưa, không có khả năng đã nhiều năm còn không có cùng chính mình mụ mụ đánh quá điện thoại đi?

“Nga..... Nghĩ tới.” Diệp Chấn một chút phiền hạ cái bàn, nhảy đến ba lô trước, loạn phiên lên.

Đã lâu sau này, “A, ha ha, vẫn là tìm được.” Diệp Chấn từ cặp sách lấy ra một trương nhũ nhũ, cũng đã phát thất bại một trương giấy.

Mặt trên viết. “Lá con, ở giáo phải hảo hảo đọc sách, nghiêm túc, thành tích lui bước liền phải gọi điện thoại nói cho mụ mụ. 158*****1*8” một chuỗi tự.

Đây là Diệp Chấn mừng một thời điểm Diệp Chấn mụ mụ viết, khi đó Diệp Chấn vẫn là thiên tài đầu, xem hiện tại, kỳ thật Diệp Chấn bị khai trừ, sai rồi, là thôi học sự, học viện cũng nói cho Diệp Chấn, nhưng là, nói chính là Diệp Chấn bị phải đi hảo học giáo đọc.

Diệp Chấn mụ mụ cũng không có văn hóa, liền qua loa đại khái theo tiếng hảo.

Nhưng là, hai năm, Diệp Chấn mụ mụ thương nhớ ngày đêm, cơ hồ liền tóc đều bạc hết, người cũng dần dần già rồi, thân thể cũng khó tiếp. Đi đường đều khó khăn, có đôi khi, đau thời điểm, cũng chỉ có thể nhẫn, còn không có được đâu, nếu là có Diệp Chấn kia tiểu linh thông điện thoại, Diệp Chấn mụ mụ nhất định sẽ đánh lại đây, nhưng là lại sợ quấy rầy đến Diệp Chấn.

Diệp Chấn không nghĩ nhiều, cũng không nghĩ đang đợi, hai năm, chính mình mụ mụ đều không quan tâm, hẳn vẫn là người sao?

“Đồ.. Đồ.. Đồ.. Ngươi bát đánh điện thoại đang ở trò chuyện trung.” Diệp Chấn không chút do dự đem kia trương khô vàng trên giấy mặt kia một chuỗi con số đánh tiến vào, gấp không chờ nổi tiếp nghe, lại nghe đến này một câu.

“Đồ.. Đồ.. Đồ.. Ngươi bát đánh điện thoại đang ở trò chuyện trung.” Diệp Chấn lại vội vàng bát đánh một lần, vẫn là cái dạng này, “Chuyện như thế nào a.” Diệp Chấn có chút nóng nảy, có liền bát đánh vài lần, mới thông.

“Vị nào? Chúng ta nhận thức?” Đối diện di động truyền đến thanh âm, nhưng là có thể nghe ra là một thanh âm có chút thô ráp nam nhân.

“Ngươi là ai a? Làm gì dùng ta mụ mụ di động?” Diệp Chấn có chút xúc động, nguyên bản đầy cõi lòng tin tưởng nằm ở trên giường, hy vọng cùng mụ mụ liêu một chút, lại là cái nam, Diệp Chấn một chút kích động lại nhảy lên.

“Ha ha, lá con đi? Từ từ.” Đối phương nam nhân nghe được Diệp Chấn thanh âm, cũng là cười, thực rõ ràng là Diệp Chấn mụ mụ bằng hữu, đã đi hướng Diệp Chấn mụ mụ đem điện thoại đưa cho Diệp Chấn mụ mụ.

“Uy, lá con a?” Diệp Chấn mụ mụ nghe xong, tuy rằng thanh âm có chút thay đổi, nhưng là Diệp Chấn vẫn là nhận ra.

“Mụ mụ, ta... Ta... Tưởng ngươi a.” Diệp Chấn phù phù mà một tiếng, khóc lên. Tuy rằng thanh âm rất nhỏ, đó là Diệp Chấn không nghĩ làm mụ mụ biết đến

Diệp Chấn khoảng cách thượng một lần khóc đã là lần trước lần đó vừa tới thời điểm, ba ba mụ mụ phải đi, Diệp Chấn mới khóc.

Cũng có bốn năm.

“Không khóc, không khóc, lá con là nam tử hán, đỉnh thiên lập địa!” Vừa nghe đến Diệp Chấn kia một chút khóc thút thút, an ủi Diệp Chấn, chính mình nước mắt cũng tích xuống dưới.

“Không khóc, ta không khóc.” Diệp Chấn hừ hai tiếng, còn ngạnh nói chính mình không khóc đâu.

“Hảo, lá con, như thế nào có thời gian đánh cho ta a, trường học nói ngươi đi nơi khác chuyên nghiệp huấn luyện đâu.” Diệp Chấn nghe được đến đối phương bên kia có thủy thanh âm, hẳn là chính mình mụ mụ ở rửa chén.

Diệp Chấn bỗng nhiên cảm giác được hai năm trước, Diệp Chấn còn liền cái gì việc nhà đều sẽ không, một lần ngẫu nhiên yêu cầu mụ mụ giáo chính mình rửa chén, tuy rằng mụ mụ tay tại hạ, Diệp Chấn tay ở thượng, nhưng là Diệp Chấn đã cảm giác được mụ mụ tay đã ngạnh giống gậy gỗ, căn bản không có sức sống.

Diệp Chấn không cảm lại yên lặng mà khóc lên, mụ mụ xác thật thực vất vả, yên lặng, yên lặng, Diệp Chấn vẫn luôn mà ở nhỏ giọng khóc thút thút. Diệp Chấn sờ sờ chần, cũng có chút ướt.

“Uy, lá con? Cái gì sự a? Tìm mụ mụ cái gì đâu? Đừng khóc, nói chuyện.” Tuy rằng lại nhỏ giọng, nhưng là Diệp Chấn cùng Diệp Chấn mụ mụ là tâm linh tương thông, Diệp Chấn khóc, Diệp Chấn mụ mụ cũng muốn khóc.

“Không có việc gì, mụ mụ, vừa mới nam chính là ai? Người đang ở nơi nào a?” Diệp Chấn nằm trên giường, trườ mảy trương liền đặt ở bên cạnh giấy.

Tuy rằng mỗi ngày đều có người tới tẩy chấn, nhưng là còn có Giang Ninh Ninh lưu lại hương khí.

Nhưng là Diệp Chấn vô pháp quản như vậy nhiều, rốt cuộc sự quá nhiều, nếu một đám quản, kia không phải mệt chết chính mình?

“Cái kia nam? Lá con, đừng nói vậy, đó là người thúc thúc, là người ba ba biểu đệ. Hiện tại a, mụ mụ chính mình một người trụ, chỉ là tịch thu nhập, người ba ba biểu đệ biết, liền mỗi ngày tới, còn mua đồ ăn đâu.” Diệp Chấn mụ mụ cười hi hi, thực hạnh phúc mà nói, nhưng là sợ Diệp Chấn hiểu lầm, còn bỏ thêm chính mình một người trụ.

Diệp Chấn gật gật đầu, vậy là tốt rồi, dù sao mụ mụ bên người không ai, chính mình ba ba biểu đệ, cũng có thể chiếu cố, bảo hộ một chút mụ mụ đi.

“Ân, vậy là tốt rồi, mụ mụ chính mình chiếu cố chính mình a, đúng rồi, mụ mụ, trước kia nhà cũ không còn nữa, người đi đâu?”

“Ha ha, ta ở Phú Châu đi ra ngoài một cái thôn nhỏ, kêu ‘ lưu dương thôn ’ đâu.” Diệp Chấn mụ mụ che miệng thật cao hứng cười, rồi mới, kia tiếng nước liền không có, hẳn là chính là tẩy xong chén đi.

“Lưu dương thôn?” Diệp Chấn mang theo nghi vấn xuống giường, đi đến để đồ bên cạnh, tam trương để đồ, đệ nhất trương là thế giới bản đồ, rồi mới chính là Trung Quốc bản đồ, cuối cùng một trương chính là Phú Châu để đồ.

Tiểu là Phú Châu nhỏ nhất, nhưng là để đồ là Phú Châu lớn nhất, kia trương bản đồ, thậm chí có thể nói là toàn bất chúc, ngay cả trên đường ăn vặt đều có, bên ngoài muốn mua, đều không có đâu.

Diệp Chấn dùng ngón tay từng bước một chỉ, chỉ đến đi ra Phú Châu, vài cái thôn hợp với cùng nhau, trong đó liền có lưu dương thôn.

Diệp Chấn cẩn thận vừa thấy, lưu dương thôn mặt trên còn không phải là thư vũ tiêu nói địa phương sao?

Diệp Chấn cao hứng nhảy dựng lên, này ý nghĩa Diệp Chấn có thể đi thư vũ tiêu trong nhà làm khách, đi ngang qua còn có thể đi chính mình mụ mụ gia, thật tốt a, Diệp Chấn ngẫm lại đều chảy nước miếng đâu!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48 :yêu ta, có thể chứ?

Diệp Chấn cao hứng nhảy dựng lên, này ý nghĩa Diệp Chấn có thể đi thư vũ tiêu trong nhà làm khách, đi ngang qua còn có thể đi chính mình mụ mụ gia, thật tốt a, Diệp Chấn ngẫm lại đều chảy nước miếng đâu!

“Uy, lá con a, như thế nào? Có khóc? Đừng khóc, mụ mụ ở đâu. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết” đối diện Diệp Chấn mụ mụ còn tưởng rằng Diệp Chấn đem điện thoại lấy ra, một người yên lặng còn đang khóc, lập tức tới an ủi Diệp Chấn đâu.

Diệp Chấn lúc này mới nhớ tới, chính mình cao hứng, lại quên mất còn có mụ mụ đâu, vội vàng nhặt lên nguyên bản bị vứt đến góc tiểu linh thông.

“Không khóc, cao hứng đâu ta.”

“Cao hứng a? Cao hứng cái gì a? Có phải hay không có tin tức tốt a?” Diệp Chấn mụ mụ còn không có nghe được Diệp Chấn nói nga cái gì đâu, liền gấp không chờ nổi vỗ tay cổ vũ.

“Có, tin tức tốt, đó chính là, ngày mai ta có thể đi mụ mụ nhà của người.” Diệp Chấn một chữ một chữ chậm rãi nói, cảm giác rất có cảm giác thần bí.

“A? Vậy người không vội sao? Không vội vậy đến đây đi, nhưng là vội nói liền tính.” Diệp Chấn mụ mụ hiện tại liền lo lắng Diệp Chấn một cái, đó chính là học tập không tốt, chính là lại không biết Diệp Chấn đã bị khai trừ rồi.

“Vội? Không vội, liền ngày mai, thực mau, a, ta ngủ a.” Diệp Chấn cũng là thực mệt nhọc, hướng hồ chính mình phía trước quần áo lại bị hắc y nhân thiêu hủy, hiện tại liền dư lại giáo phục, dùng cái này ăn mặc đi ra ngoài, như thế nào hảo a?

“Ân, đi ngủ sớm một chút. Tiểu hài tử đừng quá chậm” Diệp Chấn mụ mụ vừa định nói cái cúi chào linh tinh nói, liền nghe được ba ba bằng hữu kêu Diệp Chấn mụ mụ. “A, hảo, tới rồi.”

Diệp Chấn treo điện thoại, liền xoay người đem toàn bộ thân thể cuốn vào chăn, tựa như cái cầu.

Diệp Chấn lăn qua lộn lại, chính là ngủ không được, luôn là cảm giác không đứng chỗ nào? Không phải nơi này nhiều điểm, chính là nơi đó thiếu điểm cảm giác.

“Nga? Người phải không?” Diệp Chấn vừa vặn tốt đem cả người đầu súc tiến chăn, mới phát hiện cái này phát ra quang long đầu nhẵn, hỏi.

Cái kia lấp lánh sáng lên long đầu nhẵn cũng không phải là người, cũng sẽ không trả lời, chỉ là trước sau như một vẫn luôn phát ra quang.

“Nói chuyện nha.” Diệp Chấn còn tưởng rằng này long đầu nhẵn cùng cái kia ngọc bội giống nhau, sẽ sáng lên, bên trong cũng có người có thể nói, hiện tại cái này long đầu nhẵn không nói lời nào, Diệp Chấn còn tưởng rằng là long đầu nhẵn ở trên chọc Diệp Chấn đầu.

Diệp Chấn liền gắt gao nhìn chăm chăm long đầu nhẵn, đột nhiên, cái kia phát ra kim quang long đầu nhẵn, đột nhiên biến thành màu đỏ.

Chợt lóe chợt lóe, “Uy, xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn vẫn luôn đem long đầu nhẵn mang ở trên tay, không có dị thường, như thế nào sẽ đột nhiên biến sắc đâu?

Kia tầng hồng quang càng ngày càng nghiêm trọng, không chịu bỏ qua.

Bất tri bất giác, bên ngoài hạ tầm tã mưa to, ngày đó khí cũng giống này long đầu nhẵn, thay đổi bất thường.

Diệp Chấn còn nghĩ ra đi uống chén thủy, rồi mới nên nghỉ ngơi, dù sao sáng mai muốn dậy sớm. Diệp Chấn giơ lên tay, xác thật, kia long đầu nhẵn, cũng không có gì dùng a? Hay là, là trang đồ vật? Lần trước kia đem màu bạc, nga, kia đem phá hồn kiếm, mặt sau cũng không thấy.

Bất quá Diệp Chấn đem long đầu nhẵn tháo xuống, lung lay, tuy rằng bề ngoài là màu đỏ, lại vô dị thường, mang lên cũng không có việc gì a.

Diệp Chấn đơn giản liền trực tiếp ra khỏi phòng, cầm lấy một chén nước liền một uống mà xong.

“Khấu.. Khấu.. Khấu.. Khấu.. Khấu.. Khấu..” Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến một trận khản cấp tiếng đập cửa.

Nguyên bản Diệp Chấn đều chuẩn bị cởi quần áo ngủ, liền áo trên đều kéo hảo nói, còn hảo không đóng cửa, bằng không, kia chính mình không phải ra không được?

Diệp Chấn vội vàng đem roi xuống mặt đất quần áo nhặt lên, vỗ vỗ tro bụi, mặc tốt, khoảng cách cửa còn có gần mười mét, Diệp Chấn còn đang suy nghĩ sẽ là ai đâu? Rốt cuộc, kim cương phòng không có ấn phân phó, là không thể có người trực tiếp xâm nhập, Diệp Chấn cảm thấy cũng có khả năng là hắc y nhân, có khả năng hắc y nhân liền sẵn Diệp Chấn mở cửa, rồi mới đánh lên Diệp Chấn làm sao bây giờ?

Diệp Chấn từng bước một chậm rãi đi qua đi, trên tay long đầu nhẵn vẫn là màu đỏ, nhìn không ra biến trở về nguyên dạng, ngược lại là càng đỏ.

“Khấu.. Khấu.. Khấu.. Khấu.. Khấu.. Khấu..” Kia xuyên tiếng đập cửa lớn hơn nữa thanh, tựa hồ càng như là có người cầu cứu đâu! Liền ở mau nửa đêm, như vậy thanh âm, kia không hù chết nhân tài quái, còn hảo, Diệp Chấn có thể nói là dân quê, cái gì yêu ma quỷ quái chuyện xưa chưa từng nghe qua? Đã sớm đã không sợ.

Nhưng là Diệp Chấn cũng là người, tuy rằng lá gan lớn chút, nhưng là sợ hãi là mỗi người đều sẽ. Lúc này Diệp Chấn tâm đang ở bùm bùm nhảy, Diệp Chấn sờ sờ tâm, thiếu chút nữa liền phải rút ra tới đều!

Diệp Chấn vỗ vỗ chính mình tâm, hô, “Tin tưởng chính mình, là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi!”

Diệp Chấn đi tới môn nơi đó, đã là mồ hôi đầy đầu, Diệp Chấn dùng kia kiện quần áo lau mồ hôi, mới nhớ tới, có thể nói chuyện hỏi đối phương là ai a.

“Ngài hảo, vị nào?” Diệp Chấn thanh âm run rẩy, nhưng là, Diệp Chấn hô một hơi, một đại sóng chân khí dừng mãnh vào trong cơ thể.

Diệp Chấn cảm giác cả người nhẹ nhàng, điều hai phía dưới, động hai xuống tay, nhưng là chính là quên trước cửa còn có một người. “Diệp Chấn, người không phải như thế? Đúng không? Ta biết, chính là, ta mụ mụ khinh thường người, ta đã nói năng, tin tưởng ta, khai mở cửa.”

Thanh âm này vang lên, là Giang Ninh Ninh. Cũng đem Diệp Chấn hạ nhảy dựng.

“Sát.” Cửa mở, Diệp Chấn cảm thấy cần thiết giải thích một chút, bởi vì này cũng không phải Giang Ninh Ninh sai, còn làm Giang Ninh Ninh một người mạo hiểm mưa gió chạy qua.

Hai người liền như thế thâm tình ngóng nhìn, Diệp Chấn cũng bị Giang Ninh Ninh hấp dẫn, Giang Ninh Ninh bị nước mưa xối một bộ phận, tóc cũng có chút ẩm ướt, nguyên bản phun nước hoa ở hiện tại độc cụ lực hấp dẫn, liền Diệp Chấn người như vậy đều có chút cảm giữ không được.

“Ninh ninh, này không trách người, ta cũng không sinh khí, người vì cái gì như thế xúc động? Trời mưa cũng không bùng dù.....” Diệp Chấn nhìn không được đau lòng nhéo nhéo Giang Ninh Ninh mặt, Diệp Chấn cặp kia nhiệt nhiệt tay, che ở Giang Ninh Ninh trên mặt, Giang Ninh Ninh trên mặt sớm đã

đã không có sắc thái, tái nhợt tái nhợt, phỏng chừng là bị cảm đi.

Diệp Chấn nhẹ nhàng ôm Giang Ninh Ninh, mới vừa nói chuyện, còn chưa nói lời nói, đã bị Giang Ninh Ninh đánh gãy.

“Đừng nói lời nói, điệp... Chấn... Ta thích người, yêu ta, có thể chứ?” Giang Ninh Ninh tránh thoát ra Diệp Chấn ôm ấp, đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói ra, mở đầu thanh âm còn có chút hứa không xác định muốn hay không nói, nhưng là cuối cùng vẫn là một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm nói ra.

“Đến đây đi.” Giang Ninh Ninh từng bước một đem Diệp Chấn hướng sau đẩy, rồi mới đóng cửa, đem Diệp Chấn đẩy đến dựa vào cái bàn, đem kia hai cánh non mịn nộn, tràn ngập hương khí cặp môi thơm, đang chuẩn bị đối Diệp Chấn liền như vậy khẽ hôn đi xuống.

Diệp Chấn lung lay, chỉ cảm thấy chính mình không thể như thế làm.

“Ninh ninh, đừng như vậy, chúng ta không thể!” Diệp Chấn cũng dần dần thanh tỉnh một bộ phận, vội vàng đẩy ra kia hai cánh đã khoảng cách Diệp Chấn môi không đến năm centimet nữa nhân cặp môi thơm.

“Vì cái gì? Vì cái gì a!” Giang Ninh Ninh nắm lên chính mình đầu tóc, bạo nộ triều Diệp Chấn rống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49 :chúng ta không thích hợp

“Vì cái gì? Vì cái gì a!” Giang Ninh Ninh nắm lên chính mình đầu tóc, bạo nộ triều Diệp Chấn rống.

“Ninh ninh, người xảy ra chuyện gì? Việc này ta nói, hôm nay ta là có việc, không trách người.” Diệp Chấn lại giống một cái vô lại giống nhau, nắm lên Giang Ninh Ninh kia tính tế tay không buông ra.

“Kia, người yêu ta sao?” Giang Ninh Ninh cũng cầm Diệp Chấn tay, dùng chân thành tha thiết ánh mắt, chỉ bằng nói là giống đáng thương ánh mắt, hỏi Diệp Chấn.

“Ninh ninh, chúng ta... Chúng ta...” Diệp Chấn vẫn luôn đem chúng ta hai chữ treo ở bên miệng, cũng cảm giác trong lòng từng trận đau đớn, nhưng là, Diệp Chấn không thể không nói những lời này a!

“Chúng ta? Chúng ta, đối, chúng ta có thể cùng nhau xa chạy cao bay, tìm một cái tốt địa phương, chúng ta cùng nhau, xa chạy cao bay đi, Diệp Chấn, ta có tiền.” Giang Ninh Ninh bắt đầu phát điên, rất sợ Diệp Chấn phía dưới nói sẽ kích thích đến Giang Ninh Ninh.

“Xa chạy cao bay? Ninh ninh, thật sự, ta... Chúng ta... Không thích hợp!” Diệp Chấn cũng bị những lời này kinh sợ, xa chạy cao bay? Diệp Chấn làm không được, huống chi Diệp Chấn hiện tại sẽ cái gì? Trừ bỏ là học tập thiên tài, Diệp Chấn cái gì đều không có, cũng dư lại kia một trương thẻ ngân hàng.

“Chúng ta không thích hợp?” Giang Ninh Ninh trong lòng run lên, vội vàng từ nay về sau ngã vài bước, miệng vẫn luôn nhắc mãi, “Chúng ta không thích hợp?” “Chúng ta không thích hợp!”

Giang Ninh Ninh toàn bộ thân thể lung lay, trực tiếp cả người ngồi ở trên sofa.

Diệp Chấn cũng có chút xấu hổ, không biết nên nói cái gì, chỉ là một mặt đuối tay đi kéo Giang Ninh Ninh.

Giang Ninh Ninh cảm giác có chút thất thố, dùng tay liêu liêu chính mình đầu tóc, Giang Ninh Ninh ngồi một hồi, vẫn là đứng lên.

“Diệp Chấn, là nàng sao?” Giang Ninh Ninh đứng lên, dùng nghi ngờ ánh mắt nhìn Diệp Chấn.

“Nàng? Ninh ninh, ta nói, chúng ta chỉ gian không thích hợp, không trách bất luận kẻ nào, cũng không trách người cùng mục người!” Diệp Chấn thấy Giang Ninh Ninh đứng lên, vội vàng đón đi lên, đỡ Giang Ninh Ninh, làm nàng làm đi xuống, tới rồi một ly nước ấm cấp Giang Ninh Ninh che tay, bằng không, này băng lãnh lãnh tay, phỏng chừng liền sắp đông lạnh.

“Nàng, thư vũ tiêu, có phải hay không thích nàng?” Giang Ninh Ninh cả người súc ở Diệp Chấn trong lòng ngực, đem chính mình trong lòng suy nghĩ nói ra.

“Vũ tiêu? Ngươi suy nghĩ nhiều, được rồi, ta ngày mai còn có việc, chúng ta đi ngủ đi.” Diệp Chấn luôn luôn là một cái không thể nào sẽ an ủi người người, rất sợ phía dưới lại sẽ sảo lên, huống hồ ngày mai còn muốn đi thư vũ tiêu cùng mẹ mẹ gia đâu, hai cái bất đồng địa điểm, thời gian khẳng định không thể nào đủ, còn như vậy kéo, ngày mai ngủ quên liền xong đời.

“Chúng ta, cùng nhau sao?” Giang Ninh Ninh cả người rúc vào Diệp Chấn bên cạnh, tựa như một cái tiểu muội muội ngủ ở đại ca ca trên người, nhưng là nghe được Diệp Chấn nói, Giang Ninh Ninh mặt đỏ, tâm cũng ấm áp, nhưng là, tưởng tượng đến Diệp Chấn nói bọn họ chỉ gian không thích hợp, Giang Ninh Ninh tâm, tựa như bị nhốt đánh vào muôn đời vực sâu.

Phải biết rằng, nàng Giang Ninh Ninh, ở Phú Châu, cũng là số một số hai mỹ nữ, có thể cho nàng thích người, căn bản không có, Diệp Chấn vẫn là cái thứ nhất, mà thích Giang Ninh Ninh người, đều bài đến mấy ngàn cái, Giang Ninh Ninh cũng là tự trách mình, vì cái gì sẽ thích thượng một cái không thích chính mình người đâu?

“Cùng nhau? Ngươi suy nghĩ nhiều, ngươi ai giường, ta sơ pha liền hảo……” Diệp Chấn một bên vuốt ve Giang Ninh Ninh đầu, một bên đang muốn khai cái TV tới dời đi tầm mắt, nếu không làm chút cầu thả sự, Diệp Chấn sẽ tự trách cả đời

“Đỉnh linh linh, đỉnh linh linh, ngươi là ai a? Ta vì cái gì muốn tiếp ngươi điện thoại? Ta không tiếp, càng không tiếp, không tiếp chính là không tiếp.” Liền ở Diệp Chấn vừa định đứng dậy kia điều khiển từ xa khai cái TV tới xem, di động vang, một đoạn buồn cười di động chuông điện thoại thanh, làm Giang Ninh Ninh cũng nhịn không được nhoeo miệng cười.

“Tiếp cái điện thoại, ngươi chờ ta.” Diệp Chấn nhìn nhìn di động, biểu hiện là thư vũ tiêu, nha đầu này, cái gì thời điểm không đánh tới, cổ tình lúc này. Diệp Chấn xoay người cầm lấy điều khiển từ xa, đưa cho Giang Ninh Ninh, ý bảo nàng xem TV, chờ Diệp Chấn gọi điện thoại, nhưng là Diệp Chấn trên mặt có chút không rõ khăn trương, tựa như một cái sẽ không nói dối người ta nói dối thời điểm lộ ra sơ hở.

“Là cái nào a? Nói cho ta sao!” Giang Ninh Ninh cũng thực chờ mong là ai, bởi vì Giang Ninh Ninh liền sợ Diệp Chấn thích thư vũ tiêu, như vậy chính mình liền không có cơ hội, nhân gia so với ta có tiền, so với ta mỹ, so với ta…… Ở thứ nhất chính là, Diệp Chấn gọi điện thoại nếu đều là nam, tự nhiên không cần che che dấu dấu, Giang Ninh Ninh vờn kia chỉ bóng loáng tay, chuẩn bị chờ Diệp Chấn đem điện thoại đưa cho Giang Ninh Ninh.

Diệp Chấn sững sờ một hồi, mới phản ứng qua, còn hảo, thời gian qua, điện thoại cũng chính mình treo, “Sợ quấy rầy đến ngươi, có thể là cái quấy rầy điện thoại, cho nên, sợ ngươi cho rằng ta giao hư bằng hữu, mới nói đi ra ngoài sẽ.” Diệp Chấn cảm giác nói chuyện không được tự nhiên đâu, tựa như một cái tiểu hài tử phạm sai lầm ở nói dối cảm giác, càng ngày càng nặng nói.

“Thật sự?” Giang Ninh Ninh một bộ không tin bộ dáng, chỉ chỉ Diệp Chấn di động.

“Như thế nào?” Diệp Chấn không rõ Giang Ninh Ninh chỉ chính mình di động là cái gì ý tứ? Nhưng là không bao lâu, hẳn sẽ biết.

“Đỉnh linh linh, đỉnh linh linh, ngươi là ai a? Ta vì cái gì muốn tiếp ngươi điện thoại? Ta không tiếp, càng không tiếp, không tiếp chính là không tiếp.” Không sai, chính là di động lại vang.

Diệp Chấn đã sớm đã nghẹn về mặt hân, nghe được là di động vang, trong lòng lại vì chính mình đồ mờ hồ “Ninh ninh, ngươi xem, này đẩy mạnh tiêu thụ, lại đánh tới, ta tiếp một chút.”

“Đẩy mạnh tiêu thụ? Vậy đừng tiếp.” Giang Ninh Ninh hào khí đem Diệp Chấn cấp kia chén nước uống lên, rồi mới đã kêu Diệp Chấn đừng tiếp, không phải nàng Giang Ninh Ninh không muốn biết đáp án, đó là bởi vì nàng không nghĩ làm Diệp Chấn kẹt ở hai người chỉ gian, kỳ thật Giang Ninh Ninh đã biết đáp án.

Diệp Chấn ấn một chút tiếp nghe cái nút, nhưng kỳ thật đó là quai rút cái nút, Diệp Chấn đi đến một bên, bắt đầu giả gọi điện thoại.

“Ngươi hảo, ngươi là vị nào?” Diệp Chấn dẫn đầu nói ra.

“Đẩy mạnh tiêu thụ? Không phải a, nga, gọi lộn số? Ân, hảo hảo hảo.” Diệp Chấn còn ở một người làm bầm lâu bầu, trang giống như còn thật sự hai người ở gọi điện thoại đâu.

Nhưng là Giang Ninh Ninh lại tin là thật, có chút xấu hổ, chính mình cường bách như thế lâu, nguyên lai kỳ thật chỉ là đẩy mạnh tiêu thụ? Nhưng là Giang Ninh Ninh vẫn là bán tín bán nghi nhìn Diệp Chấn.

Diệp Chấn lúc này mới ấn đóng cửa màn hình, đi hướng Giang Ninh Ninh.

“Đúng không? Ta nói, đẩy mạnh tiêu thụ, sai rồi, nhân gia nói gọi lộn số, còn nói cái gì này cũng coi như có duyên, kia gì hôm nào còn muốn mời ta ăn cơm, ta cự tuyệt.” Diệp Chấn so cái vẫy tay ý tứ, trong giọng nói có chút đại khí.

“Ân, kia, ngủ đi.” Nói, Giang Ninh Ninh kéo Diệp Chấn nguyên bản chuẩn bị ở phòng khách cấp Diệp Chấn ngủ chỗ, sửa sang lại hảo liền chuẩn bị ngủ.

“Như thế nào? Không tính toán đi ta phòng ngủ?” Diệp Chấn cả người dè ở Giang Ninh Ninh trên người, nhẹ nhàng vuốt Giang Ninh Ninh môi.

“Áp tới rồi, có điểm đau.” Giang Ninh Ninh bị Diệp Chấn đè nặng, cả người đều không thể nói chuyện, vội vàng kêu Diệp Chấn tránh ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: hôn ta một chút

Diệp Chấn sừng sốt một hồi, mới phản ứng qua, còn hảo, thời gian qua, điện thoại cũng chính mình treo, “Sợ quấy rầy đến người, có thể là cái quấy rầy điện thoại, cho nên, sợ người cho rằng ta giao hũ bằng hữu, mới nói đi ra ngoài sẽ. Phàm thư vòng.” Diệp Chấn cảm giác nói chuyện không được tự nhiên đâu, tựa như một cái tiểu hải tử phạm sai lầm ở nói dối cảm giác, càng ngày càng nặng nói.

“Thật sự?” Giang Ninh Ninh một bộ không tin bộ dáng, chỉ chỉ Diệp Chấn đi động.

“Như thế nào?” Diệp Chấn không rõ Giang Ninh Ninh chỉ chính mình đi động là cái gì ý tứ? Nhưng là không bao lâu, hẳn sẽ biết.

“Đỉnh linh linh, đỉnh linh linh, người là ai a? Ta vì cái gì muốn tiếp người điện thoại? Ta không tiếp, càng không tiếp, không tiếp chính là không tiếp.” Không sai, chính là đi động lại vang.

Diệp Chấn đã sớm đã nghẹn về mặt hân, nghe được là đi động vang, trong lòng lại vì chính mình đồ mỗ hồi “Ninh ninh, người xem, này đây mạnh tiêu thụ, lại đánh tới, ta tiếp một chút.”

“Đây mạnh tiêu thụ? Vậy đừng tiếp.” Giang Ninh Ninh hào khí đem Diệp Chấn cấp kia chén nước uống lên, rồi mới đã kêu Diệp Chấn đừng tiếp, không phải nàng Giang Ninh Ninh không muốn biết đáp án, đó là bởi vì nàng không nghĩ làm Diệp Chấn kẹt ở hai người chỉ gian, kỳ thật Giang Ninh Ninh đã biết đáp án.

Diệp Chấn ần một chút tiếp nghe cái nút, nhưng kỳ thật đó là quai rút cái nút, Diệp Chấn đi đến một bên, bắt đầu giả gọi điện thoại.

“Người hảo, người là vị nào?” Diệp Chấn dẫn đầu nói ra.

“Đây mạnh tiêu thụ? Không phải a, nga, gọi lộn số? Ân, hảo hảo hảo.” Diệp Chấn còn ở một người làm bầm lẫu bẫu, trang giống như còn thật sự hai người ở gọi điện thoại đâu.

Nhưng là Giang Ninh Ninh lại tin là thật, có chút xấu hổ, chính mình cường bách như thế lâu, nguyên lai kỳ thật chỉ là đây mạnh tiêu thụ? Nhưng là Giang Ninh Ninh vẫn là bán tín bán nghi nhìn Diệp Chấn.

Diệp Chấn lúc này mới ấn đóng cửa màn hình, đi hướng Giang Ninh Ninh.

“Đừng không? Ta nói, đây mạnh tiêu thụ, sai rồi, nhân gia nói gọi lộn số, còn nói cái gì này cũng coi như có duyên, kia gì hôm nào còn muốn mời ta ăn cơm, ta cự tuyệt.” Diệp Chấn so cái vẫy tay ý tứ, trong giọng nói có chút đại khí.

“Ân, kia, ngủ đi.” Nói, Giang Ninh Ninh kéo Diệp Chấn nguyên bản chuẩn bị ở phòng khách cấp Diệp Chấn ngủ chăn, sửa sang lại hảo liền chuẩn bị ngủ.

“Như thế nào? Không tính toán đi ta phòng ngủ?” Diệp Chấn cả người đề ở Giang Ninh Ninh trên người, nhẹ nhàng vuốt Giang Ninh Ninh môi.

“Áp tới rồi, có điểm đau.” Giang Ninh Ninh bị Diệp Chấn đè nặng, cả người đều không thể nói chuyện, vội vàng kêu Diệp Chấn tránh ra.

Diệp Chấn vội vàng bò ra, mới phát hiện chính mình có chút xấu mặt, liền cố ý nhìn sang bốn phía, giảm bớt một chút này xấu hổ không khí.

Giang Ninh Ninh cười, vừa thấy liền biết là xử nam, “Hách” một tiếng, Giang Ninh Ninh cũng bị chính mình tưởng nói làm cho mặt đỏ, bởi vì chính mình cũng là xử nữ.

“Người không đi? Ta đây cần phải đi.” Diệp Chấn trừu một trương khăn che mặt giấy, đánh cái nước mũi, rồi mới thuận tay vắn vào ly Diệp Chấn phòng chừng có vài mễ xa địa phương, vừa vắn tốt quăng vào.

Giang Ninh Ninh không có kinh ngạc này đó Diệp Chấn vì cái gì sẽ, bởi vì ở trường học thời điểm, Diệp Chấn liền thích đánh không quen nhìn, nhìn không thuận mắt người. Nói hẳn là phổ lưu tên côn đồ, nhưng là Diệp Chấn hẳn mỗi lần thi cử đều là cầm cờ đi trước, tuy rằng sơ trung nhân tài nhiều, nhưng là vẫn là che dấu không được Diệp Chấn cái này thiên tài quang huy.

Diệp Chấn thôi học sau, đảm nhiệm lớp trưởng chính là Giang Ninh Ninh, Giang Ninh Ninh thành tích ở Diệp Chấn còn ở thời điểm, đều là siêu việt Diệp

Chấn, nhưng là Giang Ninh Ninh cũng không cảm giác cái gì, chỉ là cảm thấy Diệp Chấn thiên tài đầu óc, lại đại bộ phận đều không có dùng ở học tập, này không phải lãng phí sao?

“VẬY ĐƯỢC RỒI, TA MUỐN ĐI NGỦ ĐÂU, NGƯỜI ĐI ĐI.” NÓI, GIANG NINH NINH ĐỐI DIỆP CHẤN SO CÁI HÔN MÔI ĐỘNG TÁC.

“HẢO ĐI, NGỦ NGON, À, NÀY THỂ ĐẠO, THỂ NHƯNG CÓ NGƯỜI PHÓNG HẢO GIƯỜNG KHÔNG NGỦ, MUỐN NGỦ CÁI NÀY SÔ PHA, NGỦ NGỐC.” DIỆP CHẤN ĐEM HAI TAY ÔM Ở PHÍA SAU, TỪNG BƯỚC MỘT ĐI HƯỚNG PHÒNG, CÒN KHÔNG QUÊN ĐƯA GIỖN GIANG NINH NINH, LÀM BỘ LÀM LỢ GIANG NINH NINH HÔN.

“HỪ, NGƯỜI XẤU!” GIANG NINH NINH NHƯNG KHÍ PHÁT HÓA, Ở TRONG HỌC VIỆN, HÀNG NGÀN HÀNG VẠN NGƯỜI NÀNG ĐỀU CHƯỞNG MẮT, HẮN MỘT CÁI DIỆP CHẤN TÍNH CÁI GÌ? NÀNG GIANG NINH NINH CÒN TƯƠNG ĐƯA GIỖN MỘT CHÚT DIỆP CHẤN, KHÔNG NGHĨ TỚI, DIỆP CHẤN NGƯỜI NÀY. GIANG NINH NINH RA VỀ TỨC GIẬN BỘ DÁNG ĐEM ĐẦU CUỐN VÀO Ô CHẤN.

Diệp Chấn thấy, cười, “THẬT TÙY HỨNG!” DIỆP CHẤN Ở TRONG LÒNG YÊN LẶNG CẢM THÁN.

“LÊN, ĐẦU LÊN, ĐỪNG NHƯ VẬY, KHÔNG RÀNH KHÍ, NGHEN HƯ NGƯỜI, NGÀY MAI NGƯỜI KHÔNG ĐẸP LÀM SAO BÂY GIỜ?” DIỆP CHẤN ĐEM CHẤN ĐI XUỐNG KÉO, THẤY GIANG NINH NINH KIA QUỲN RŨ MỘT MẶT, KHÔNG CẢM THIẾU CHÚT NỮA KHÔNG CHẾ KHÔNG ĐƯỢC.

“ĐƯỢC RỒI, TA BAO LỚN RỒI, CÒN KHÔNG HIỂU?” GIANG NINH NINH LÀM LÊN, VỖ VỖ CHÍNH MÌNH TRƯỚC NGỰC, TỰA NHƯ MỘT CÁI TRẮNG HÁN GIỐNG NHAU, NHƯNG LÀ DIỆP CHẤN RẤT SỢ GIANG NINH NINH ĐEM CHÍNH NÀNG KIA CÒN CHƯA PHÁT DỤC HOÀN TOÀN BỘ NGỰC LOẠN CHƠI, VỘI VÀNG NGẮN CẢN, DIỆP CHẤN DỪNG TAY BẮT LẤY GIANG NINH NINH TAY.

“HÔN TA MỘT CHÚT.” GIANG NINH NINH THỪA DỊP DIỆP CHẤN BẮT LẤY CHÍNH MÌNH TAY, ĐEM DIỆP CHẤN ÔM LẤY.

“VÌ CÁI GÌ?” ĐỐI MẶT GIANG NINH NINH THÌNH LÌNH XÂY RA NÓI, DIỆP CHẤN CÓ CHÚT NGỐC, TỨC KHẮC KHÔNG BIẾT NÊN NHƯ THẾ NÀO TRẢ LỜI.

“KHÔNG THỂ SAO?” GIANG NINH NINH ĐEM ĐÔI TAY CẮM EO, MỘT BỘ THỰC TỨC GIẬN BỘ DÁNG, NHƯNG LÀ Ở DIỆP CHẤN XEM RA, ĐÓ CHÍNH LÀ LÀM NỮNG CÙNG ĐÁNG YÊU.

“LÝ DO NHA.” DIỆP CHẤN THUẬN THẾ NÀM Ở SÔ PHA, CÒN HẢO NÀY SÔ PHA RẤT ĐẠI.

“TA THÍCH NGƯỜI!” HAI NGƯỜI LIỀN OA TẠI ĐÂY SÔ PHA, ĐÍNH GẮT GAO.

Đột nhiên, Diệp Chấn nhảy lên, kỳ thật cũng không phải đối Giang Ninh Ninh nói kinh ngạc đến, mà là Diệp Chấn tiểu huynh đệ rời giường, hấn sợ ngưng ngừng.

“XÂY RA CHUYỆN GÌ? HÔN TA MỘT CHÚT NHƯ VẬY KHÓ?” GIANG NINH NINH CÓ CHÚT THẬT SỰ SINH KHÍ, ĐỒ ĐỒ MIỆNG.

“KHÔNG, TA TƯƠNG, TA..... TA VỪA MỚI NGHĨ ĐẾN MỘT SỰ KIỆN, NGƯỜI NGỦ ĐI, TA NGÀY MAI CÒN VỘI ĐÂU, NGƯỜI GẦN NHẤT, ĐỀU QUẤY RẦY TA SỞ HỮU KẾ HOẠCH.” DIỆP CHẤN MỘT BỘ RA VỀ NHẹ NHÀNG BỘ DÁNG, CŨNG PHÁT HIỆN CHÍNH MÌNH GẦN NHẤT NÓI DỐI CŨNG BÌNH THƯỜNG, XEM RA, HẮN DIỆP CHẤN KHÔNG NGỪNG LÀ HỌC TẬP THIÊN TÀI, NÓI DỐI CŨNG LÀ THIÊN TÀI!

“CÓ VIỆC A? VẬY NGƯỜI HÔN TA MỘT CHÚT, LIỀN CÓ THỂ ĐI RỒI.” GIANG NINH NINH ĐÃ CHUẨN BỊ TỐT NHẮM HAI MẮT CHỦ, MỘT KIỆN ĐẠI ĐẠI MÀU LAM QUẦN ÁO, MẶC Ở GIANG NINH NINH TRÊN NGƯỜI, VÔ CÙNG CÓ MỊ LỰC.

Diệp Chấn xác thật có một số việc đâu, rốt cuộc, nếu ngủ không tốt, ngày mai làm sao bây giờ? Diệp Chấn nghĩ nghĩ, như vậy kéo cũng không phải biện pháp, bất quá lần trước này giang nha đầu thể nhưng không có truy cứu, đó chính là biết không muốn cho hấn Diệp Chấn khó xử, cho nên mới như vậy, nếu lần này ở cự tuyệt, liền nói bất quá đi.

“THỎA MÃN NGƯỜI MỘT LẦN ĐI!” DIỆP CHẤN DỪNG MỘT LOẠI THỰC KHÔNG TÌNH NGUYỆN THANH ÂM, NHẹ NHÀNG ĐI QUA ĐI, ĐỘT NHIÊN HÔN MỘT CÁI.

Giang Ninh Ninh ôm Diệp Chấn, hai người thâm tình hôn môi trung.

Vài phút sau, Diệp Chấn mới đem Giang Ninh Ninh buông ra.

“NGƯỜI TỐT XẤU!” GIANG NINH NINH CHỤP PHÙI DIỆP CHẤN BỐI, “NHÂN GIA, NHÂN GIA VẪN LÀ LẦN ĐẦU TIÊN HÔN MÔI, KHÔNG PHẢI NÓI MỘT LẦN SAO? NGƯỜI... NGƯỜI SAO NHƯ THẾ KHÔNG CẦN... MẶT?!” GIANG NINH NINH CỨ NHƯ VẬY, VẪN LUÔN CHỤP PHÙI DIỆP CHẤN BỐI.

“ĐƯỢC RỒI, THỎA MÃN NGƯỜI CÒN NHƯ VẬY, HẢO, TA THẬT SỰ CÓ VIỆC, ĐỪNG TÙY HỨNG.” NÓI, DIỆP CHẤN VỘI VÀNG ĐEM GIANG NINH NINH BUÔNG RA, RỐT CUỘC, HAI NGƯỜI NHƯ VẬY, THẬT ĐÚNG LÀ KHÔNG TỐT.

Chương 51: làm ác mộng

“Được rồi, thỏa mãn người còn như vậy, hảo, ta thật sự có việc, đừng tùy hứng, Diệp Chấn vội vàng đem Giang Ninh Ninh buông ra, rốt cuộc, hai người như vậy, thật đúng là không tốt.

“Thật sự có việc a? Vậy người không nói sớm đâu, thực xin lỗi nga, chậm trễ người thời gian, là ta không đúng.” Giang Ninh Ninh đỏ đỏ miệng, nhìn Diệp Chấn.

Diệp Chấn tha cái bù thêm, đối như vậy nữ tử như vậy thật đúng là không tốt, “Được rồi, ninh ninh, ngủ đi, đừng nghĩ nhiều, đặc biệt là, không cần luôn là cảm thấy là người sai, bằng không, lấy sau ta nếu là như vậy, người không còn sẽ vì ta thương tâm khổ sở?”

“Ân, ta nghe người, ta ngủ.” Nói xong, Giang Ninh Ninh ngoan ngoãn đem chấn cái hảo, tiến vào ngọt ngào mộng đẹp.

Diệp Chấn cũng đuổi một phen ‘ lão eo ’, như thế lâu lẫn lộn, đều mau 11 giờ, Diệp Chấn chậm rãi đi vào phòng, nhưng là Diệp Chấn không có đóng cửa lại, rốt cuộc, nếu đóng cửa, kia nếu là có người thương tổn ninh ninh, kia hẳn đều ra không được đâu.

“Ai, hiện tại cảm thấy, có ba ba mẹ mẹ thật tốt, tiểu học thật tốt, không phiền não, không áp lực, tự do chơi đùa, ai.....” Diệp Chấn trở lại chính mình phòng, cũng nhớ tới phía trước ba ba ở thời điểm, kia một ngày, cũng chính là đi tiểu học đi trước một ngày, mẹ mẹ cùng ba ba cùng nhau bồi Diệp Chấn ngủ.

Còn cấp Diệp Chấn kể chuyện xưa, bởi Diệp Chấn chơi đùa, nhớ tới Diệp Chấn những cái đó thơ ấu, nghĩ lại hiện tại, chính mình cũng đã mười sáu tuổi, cùng mẹ mẹ cũng tách ra đã nhiều năm.

Tưởng tượng đến chính mình mẹ mẹ, Diệp Chấn là lại vui vẻ lại thương tâm, bởi vì, vui vẻ chính là Diệp Chấn ngày mai liền có thể đi chính mình mẹ mẹ gia, thương tâm chính là, mấy năm nay, Diệp Chấn thế nhưng liên mẹ mẹ ở chính mình trong lòng ấn tượng đều đã quên, chính là, lần này Diệp Chấn cũng không phải chuyên môn đi xem chính mình mẹ mẹ, mà là đi thư vũ tiêu cái kia ‘ vạn kim tiêu thư ’ thế ngoại đảo nguyên ăn cơm, nếu là không có lần này mời, Diệp Chấn còn không biết có thể hay không có thể có thể tìm được chính mình mẹ mẹ đâu.

Diệp Chấn nhẹ nhàng ngủ, hy vọng có thể làm mộng đẹp.

Ở trong mộng, Diệp Chấn thấy đã lâu không có thấy ba ba, cũng như điện coi cốt truyện, chậm rãi, Diệp Chấn muốn dắt đến chính mình ba ba tay, nhưng là, một cỗ tà ác lực lượng, ngăn cản Diệp Chấn, hình như là hắc y nhân..... Sau tới, sau tới thế nhưng còn cảm thanh đao, một chút một chút hoa ở Diệp Chấn ba ba trên tay, Diệp Chấn ba ba sắc mặt tái nhợt, nhưng là lại không có linh khí cùng chân khí, tựa như cái con rối, cũng sẽ không phản kháng.

Một giọt một giọt máu tươi, tích xuống dưới, tích trên mặt đất!

“Các người buông ra, buông ra!” Diệp Chấn nổi giận, một chút chấn khai chung quanh những cái đó tà ác hơi thở, rồi mới.....

Rồi mới Diệp Chấn liền tỉnh, “Ninh ninh, người như thế nào ở?” Diệp Chấn vừa mở mắt, mẫn cảm phần nộ, vừa mới ác mộng, Diệp Chấn còn không có tránh thoát ra tới, vừa tỉnh rượu thấy Giang Ninh Ninh, cầm cái ghế dựa, nằm ở Diệp Chấn giường phía trước, bất quá đã ngủ sớm.

“Ninh ninh, ninh ninh, xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn ngồi dậy, điều Giang Ninh Ninh hai hạ.

Giang Ninh Ninh lúc này mới hôn hôn trầm trầm ngồi xong, xoa xoa mắt, nhìn nhìn Diệp Chấn, “Trách người! Đều tại người!”

“A? Trách ta, không thể nào?” Diệp Chấn lúc này mới kỳ quái, chuyện như thế nào a? Như thế nào gần nhất mấy ngày, này ninh ninh tiểu thư a, thật là kỳ quái, còn cái gì sự đều quái Diệp Chấn hẳn a.

“Không trách người? Hừ, chính mình ngẫm lại, không biết tối hôm qua ai làm ác mộng, còn ‘ các người tách ra, tách ra ~’ Giang Ninh Ninh đem đầu vênh biệt qua đi, thập phần soái khí nói, nhưng là nói đến Diệp Chấn nói câu nói kia thời điểm, dùng một loại thực kiêu nộ nộ nói nói ra.

Diệp Chấn xấu hổ tha cái bù thêm, thế mới biết chính mình xấu mặt, nhưng là, chính mình rất ít nằm mơ nói ra thanh âm nói, “Được rồi, ta yêu nhất ninh ninh, ninh ninh tiểu thư, đừng nóng giận, làm người lo lắng một buổi tối, đừng nóng giận, tới, cấp gia cười một cái.”

“Ai lo lắng người a? Ta liền sinh khí một cái, cái gì cấp gia cười một cái, ta... Ta liền không!” Giang Ninh Ninh đầu nâng thượng, ngạo khí nói.

“Được rồi, vài giờ?” Diệp Chấn xoa xoa mắt, nên rời giường, bên cửa sổ dương quang cũng đều phi thường chói mắt đều.

“9 giờ, còn sớm sao?” Giang Ninh Ninh thật cẩn thận nói, rất sợ chọc Diệp Chấn sinh khí, giống Diệp Chấn người như vậy, mỗi ngày sớm khởi, thực bình thường, nhưng là giống Giang Ninh Ninh như vậy thiên kim đại tiểu thư, lại giường là khẳng định, rốt cuộc, Giang Ninh Ninh không nghĩ khởi, người hầu lại không thể thúc giục, cho nên mới dưỡng thành hư thói quen.

“9 giờ? Hào đi, ai, đồ thức rồi giường đi?” Diệp Chấn kỳ thật xác thật thực tức giận, rốt cuộc, chính mình nguyên bản kế hoạch là 7 giờ liền rời giường, rồi mới làm nấu cơm, ăn xong cơm sáng, nên đi, bằng không chậm liền không tốt, bất quá, hiện tại cũng không phải phát giận thời điểm, rốt cuộc, thời gian đã qua, Diệp Chấn là cái lý trí người, qua thời gian, mắng Giang Ninh Ninh, thời gian có thể trở về sao?

“Diệp Chấn, Diệp Chấn a, rời giường lại, nên rời giường lại, đại lười heo, ăn cơm sáng lại.” Kiều Kỳ Đồ bụng bàn bữa sáng, một cái mặt băng mâm, bên trong có một ly sữa bò, còn có hai cái bánh mì, trung gian mang theo chân giò hun khói cùng trứng gà cùng vài miếng đồ ăn.

“Ân, đồ thức, không tồi, ha ha, vẫn là người đáng tin cậy, như thế nào? Ta đại đồ thức không tồi đi?” Diệp Chấn nhìn nhìn Kiều Kỳ Đồ trong tay bữa sáng, rất là vừa lòng, đối Kiều Kỳ Đồ chính là một cái ngón tay cái, quay đầu hỏi một chút Giang Ninh Ninh cái nhìn.

“Ngượng ngùng, không ăn qua, chúng ta không ăn cái này, bất quá, thoát nhìn, khá tốt.” Giống Giang Ninh Ninh người như vậy, muốn ăn như vậy bữa sáng, người hầu phòng chừng đều sẽ nói không khỏe mạnh, nhưng là, đối với Diệp Chấn người như vậy, tuy rằng tối hôm qua xoay Tổng Hồ năm ngàn vạn, nhưng là chính mình còn có năm ngàn vạn đâu, nhưng là Diệp Chấn cũng không lớn tay chân to tiêu tiền.

Bởi vì Diệp Chấn biết, tiêu tiền, có thể, nhưng là, không kiếm liền tiêu tiền, này không được, bởi vì Diệp Chấn còn sẽ không kiếm tiền nói, cho nên, Diệp Chấn không nghĩ vẫn luôn hoa, lưu một ít, lưu trữ sau này phát triển cũng có thể dùng.

“Đi thôi, ăn rất ngon, thử xem liền biết lại.” Diệp Chấn đi hướng giường, xuyên một đôi dép lê, chụp hai hạ lưu Trường Giang ninh ninh, chuẩn bị rửa mặt sau liền có thể ăn cơm.

“Ninh ninh, rửa mặt không?” Diệp Chấn đi đến toilet, mới phát hiện, căn bản liền không có nữ sinh những cái đó kem đánh răng, chỉ có Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ hai chỉ bàn chải đánh răng, cho nên, Diệp Chấn không biết Giang Ninh Ninh là có hay không đánh răng rửa mặt.

“Giống như còn không có đem?” Giang Ninh Ninh cũng không thể xác định, nhưng là đại tiểu thư phong phạm như thế nào có thể không có? “Tối rồi.” Chỉ nghe thấy Giang Ninh Ninh xuyên song dép lê thanh âm, liền chạy như điên hướng toilet.

“Kia cái gì? Chậm một chút, đừng nóng vội.” Kiều Kỳ Đồ chuẩn bị bãi bộ đồ ăn, thiếu chút nữa đã bị Giang Ninh Ninh lộn rớt, này không cho Kiều Kỳ Đồ cả kinh.

“Vài giờ rời giường? Còn không có đánh răng? Người này đại tiểu thư, còn có này ham mê?” Diệp Chấn cười cười, đùa giỡn khởi Giang Ninh Ninh, nhưng là Diệp Chấn biết, Giang Ninh Ninh không có khả năng không đánh răng, đây là quý tộc chuẩn bị.

“Hai điểm, một, người làm ác mộng là rạng sáng, ta chạy tới nhìn xem liền ngủ, nhị, người này căn bản liền không rửa mặt đồ vật!” Giang Ninh Ninh phần nội giờ lên nạng kia tiểu xảo là lướt nắm tay, hướng Diệp Chấn bả vai chính là mấy quyền, phát tiết phát tiết.

“A! Thật đúng là đau! Ta ninh ninh đại tiểu thư, người đừng như vậy, chia ta!” Diệp Chấn giả dạng làm một bộ rất đau bộ dáng, thậm chí muốn trên mặt đất lăn lộn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52 :ăn bữa sáng

“A! Thật đúng là đau! Ta ninh ninh đại tiểu thư, người đừng như vậy, cầu người, buông tha ta đi!” Diệp Chấn giả dạng làm một bộ rất đau bộ dáng, thậm chí muốn trên mặt đất lăn lộn.

“A? Thật sự đau a? Hào đi, ta sai rồi, hào đi.” Giang Ninh Ninh lại giờ lên nạng kia tiểu xảo là lướt nắm tay, bất quá không phải đánh Diệp Chấn, mà là nói “Hừ, người nhìn xem, đánh đau ta ái người! Trách người!” Giang Ninh Ninh thậm chí còn muốn dùng miệng đi cắn mấy khẩu Giang Ninh Ninh chính mình tay, Diệp Chấn không cảm vô ngữ, này nha đầu ngốc, tâm như thế mềm, nhất định sẽ bị người xấu lừa đi.

“Ta ninh ninh tiểu thư, làm ơn, chính người muốn khống chế lực độ, giống vừa mới như vậy, người căn bản liền không xuất lực, đúng không?” Diệp Chấn làm Giang Ninh Ninh thối lui vài bước, chính mình ở Giang Ninh Ninh trước mặt đánh mấy quyền, có tiêu, không đau, có trọng, thậm chí có thể muốn mạng người!

“Hừ, người luôn là thích gạt ta! Nhiều lần đều là người! Vĩnh viễn đều là người! Ta không thích người!” Giang Ninh Ninh làm bộ một bộ nhìn không thấy Diệp Chấn bộ dáng, cầm lấy bên cạnh dùng một lần bàn chải đánh răng, nguyên bản Diệp Chấn còn muốn nhìn một chút Giang Ninh Ninh dùng cái gì bàn chải đánh răng đâu, bên cạnh có bàn chải đánh răng, Diệp Chấn như thế nào sẽ không chú ý tới đâu?

Diệp Chấn cũng ngồi xổm xuống dưới, lấy mộc răng xoát, một bên nói không chủ định, một bên nói “Không thể nào? Ninh ninh, người thật sự không yêu ta?” Diệp Chấn lộ ra một bộ thập phần thương tâm biểu tình, nhìn Giang Ninh Ninh.

“Hừ, tránh ra, lại là một cái mưu kế!” Giang Ninh Ninh dứt khoát hừ vài tiếng, rồi mới lý đầu không để ý tới Diệp Chấn, lo chính mình đánh răng.

“Toilet bên trong, chuyện như thế nào? Bữa sáng đều lạnh, rồi mới các người ở bên trong, kia gì? Tìm thời gian điểm hảo không!” Diệp Chấn mới tề hảo kem đánh răng, vừa mới ngồi xổm xuống cùng Giang Ninh Ninh cùng nhau đánh răng, liền nghe được bên ngoài Kiều Kỳ Đồ không cảm oán giận.

“Kia gì? Nào gì a? Chúng ta đánh răng, lập tức!” Diệp Chấn vội vàng xả vài câu, còn kém điểm sắc đem sức miệng thủy cấp nuốt đều.

“Ta hảo, không đợi người.” Giang Ninh Ninh nhỏ giọng nói, nhàn nhạt thanh âm thật sự có chút làm Diệp Chấn khổ sở.

Diệp Chấn nhìn Giang Ninh Ninh tiệm đi xa dần bóng dáng, rồi mới tới phòng khách, ngồi xuống ăn bữa sáng, đều không có vọng Diệp Chấn liếc mắt một cái, nhưng là Diệp Chấn lại cảm giác được trong lòng có chút đau, Diệp Chấn lắc đầu, thực sự có ý tứ, chẳng lẽ chính mình thích thượng Giang Ninh Ninh? Tuy rằng Diệp Chấn không tin, cũng không thể tin tưởng, nhưng là, nếu Giang Ninh Ninh còn ở tại này, khẳng định sẽ hồng rồi chuyện tốt, cho nên, sau này không thể làm Giang Ninh Ninh tới Diệp Chấn gia, “Không thể, không thể!” Diệp Chấn trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, rồi mới liền rửa mặt nước miếng, giặt sạch hạ mặt, liền chuẩn bị đi ăn cơm sáng

“Đồ thức, khởi thật sớm, ai, hôm nay ta ngủ quên, xin lỗi a.” Diệp Chấn mới vừa đi ra toilet, liền bắt đầu cùng Kiều Kỳ Đồ xin lỗi, nhưng là nhìn đến Kiều Kỳ Đồ một bộ hòa ái bộ dáng, trong lòng cũng liền nhẹ nhàng rất nhiều.

“Đừng nhiều lời, ta tám đóa khởi, còn tưởng rằng có ăn ngon, đây là ta nấu cho ta chính mình cùng vị này xinh đẹp, nũng nịu muội chỉ ăn, người đâu, là dư thừa bộ phận.” Kiều Kỳ Đồ ám phúng nói, lại nhìn nhìn Giang Ninh Ninh, cười hi hi, như vậy một cái lão nam nhân, lại như vậy nhìn Giang Ninh Ninh, quái kỳ quái.

“Không có việc gì, dù sao có ta phân liền hảo, cộng ly!” Diệp Chấn nói xong, giờ lên đựng đầy sữa bò cái chén, chuẩn bị cộng ly.

Nhưng là Giang Ninh Ninh cùng Kiều Kỳ Đồ hai người đều làm lơ Diệp Chấn, tự cố tự ăn bữa sáng.

Cái này làm cho Diệp Chấn hảo sinh xấu hổ, vội vàng đi đến hai người bên người, “Cộng ly! Cộng ly!”

Giang Ninh Ninh nhìn Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn, thật lâu mới, nhoen miệng cười, cầm lấy cái chén, chuẩn bị cùng Diệp Chấn cộng ly.

Diệp Chấn cọ cọ Kiều Kỳ Đồ, lúc này mới ba người làm một trận ly.

Diệp Chấn lại đi trở về chỗ ngồi, cầm lấy nĩa, đem sandwich tách ra, từng khối từng khối ăn.

“Ta no rồi nga.” Giang Ninh Ninh trừu một trương giấy, liền đi rồi.

Đây là hai cái không giống nhau hình ảnh, Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ ăn ngấu nghiến, mà Giang Ninh Ninh lại uống lên ly sữa bò liền đi rồi.

“Ninh ninh, không thể ăn?” Diệp Chấn nghi ngờ hỏi Giang Ninh Ninh, trong lòng nói, người phải biết rằng, có thể cho Kiều Kỳ Đồ xuống bếp, là phi thường không dễ dàng, hơn nữa như thế ăn ngon, “Đúng rồi, này không thể ăn?” Kiều Kỳ Đồ cũng kỳ quái, phía trước ở hắc động, Diệp Chấn ăn hẩn nấu, Diệp Chấn đều cảm thấy là nhất lưu, chẳng lẽ, này Giang Ninh Ninh yêu cầu quá cao?

“Suy nghĩ nhiều, hừ, Diệp Chấn, người căn bản là không hiểu biết ta nói, ta là không ăn bữa sáng!” Giang Ninh Ninh ngồi ở sô pha, mới vừa mở ra TV, liền thấy hai người lăm nhăm lăm nhăm, nhìn không được nói vài câu.

“Này không đúng đi? Ta lại không thích người, chúng ta chính là đồng học, vì cái gì yêu cầu hiểu biết người đâu?” Diệp Chấn làm một cái buông tay động tác, mãnh uống một ngụm sữa bò, tiếp tục ăn ngấu nghiến trung.

Giang Ninh Ninh này thật có chút sinh khí, “Tính, người không thích ta, ta cũng không nghĩ nhiều đãi tại đây một phút đồng hồ.” Giang Ninh Ninh cầm lấy trên sô pha tiền bao, mở cửa liền hướng dưới lầu đi, liền thang máy đều không ngồi, trực tiếp đi thang lầu, này đôi cái này thiên kim tiểu thư, cũng là tổng trác trở a.

“Diệp tiểu tử, này không hảo đi? Yêm lão tử sống hơn bốn mươi năm, thống thống khoái khoái lâu rồi, nhưng là người làm như vậy, ta cảm giác không ổn. Nhớ năm đó, người tẩu tử, đau khổ đợi người đồ thức đã nhiều năm.....” Kiều Kỳ Đồ vừa thấy Giang Ninh Ninh đi rồi, vội vàng đứng lên. Một bên khiển trách Diệp Chấn, một bên kể rõ chính mình qua đi kia huy hoàng nhật tử.

“Đồ thức, người đừng ông nói gà bà nói vịt, hảo hảo tưởng chính mình sự, này không phải chúng ta cai quản, nhân gia thiên kim tiểu thư, sẽ không địa phương sao? Chúng ta nên xuất phát đi?” Diệp Chấn lau hạ miệng, nhìn nhìn đồng hồ, mau 10 giờ, thời gian không đợi người, lại kéo, phòng chừng hôm nay liền đi không được, một người kia còn hảo kéo, nhưng là Diệp Chấn hiện tại gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy chính mình mục mục, nơi nào có thời gian tưởng như vậy nhiều?

“Người là vai chính, người đi đi! Ta đi theo người!” Kiều Kỳ Đồ vội vàng đem sữa bò uống lên, lại đem Giang Ninh Ninh kia phân sandwich dời qua tới, hai ba khẩu liền ăn xong rồi, rồi mới liền miệng cũng không sát, lập tức đi tới cửa, mở cửa, triệu Diệp Chấn so cái thỉnh tư thế, qua lại không đến hai phút đâu!

Diệp Chấn vỗ vỗ tay, “Hào! Hào! Hào a! Đồ thức, người chẳng những trù nghệ nhất lưu, tốc độ cũng mau! Đi!” Diệp Chấn cũng không phải một cái lười người, ải vút bừa bãi người, đem tới hôm qua ba lô vẫn một cái cấp Kiều Kỳ Đồ.

Diệp Chấn tới hôm qua có nhìn nhìn kỹ càng tỉ mỉ bản đồ, kia phiên địa phương, tiến vào lưu dương thôn liền không có gì, thực náo nhiệt, nhưng là lưu dương thôn ngoại, liền có rất nhiều dã thú!

Cho nên, Diệp Chấn chuẩn bị không ít đồ vật, tới hôm qua còn làm nhân viên công tác, chính là giám đốc chuẩn bị, quân đao, súng lục, lựu đạn, đèn pin, lương khô..... Rất nhiều, đều là yêu cầu, rốt cuộc, tùy thân đeo nhiều điểm, cũng có trọng điểm, nhưng là, an toàn quan trọng nhất, bằng không tách ra làm sao bây giờ? Bất quá, tới hôm qua Diệp Chấn đem này đó nói cho giám đốc, giám đốc cũng là kinh ngạc thật lâu, thật lâu không thể bình phục giám đốc tâm tình, bất quá, cái kia giám đốc biết, Diệp Chấn còn tính tốt, yêu cầu đao thương, lời nói cũng đều khách khí, phía trước còn có một lần có người muốn thương (súng), giám đốc cự tuyệt, rốt cuộc, hẳn cũng chỉ là cái nhỏ nhỏ giám đốc, rồi mới, cái kia giám đốc cách thiên đã bị ám sát.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: lữ đồ

Cho nên, Diệp Chấn chuẩn bị không ít đồ vật, tới hôm qua còn làm nhân viên công tác, chính là giám đốc chuẩn bị, quân đao, súng lục, lựu đạn, đèn pin, lương khô..... Rất nhiều, đều là yêu cầu, rốt cuộc, tùy thân đeo nhiều điểm, cũng có trọng điểm, nhưng là, an toàn quan trọng nhất, bằng không tách ra làm sao bây giờ? Bất quá, tới hôm qua Diệp Chấn đem này đó nói cho giám đốc, giám đốc cũng là kinh ngạc thật lâu, thật lâu không thể bình phục giám đốc tâm tình, bất quá, cái kia giám đốc biết, Diệp Chấn còn tính tốt, yêu cầu đao thương, lời nói cũng đều khách khí, phía trước còn có một lần có người muốn thương (súng), giám đốc cự tuyệt, rốt cuộc, hẳn cũng chỉ là cái nhỏ nhỏ giám đốc, rồi mới, cái kia giám đốc cách thiên đã bị ám sát. Thình đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Ta đi, chuyện như thế nào a? Người cũng không tới nga, cái này súng tự động, người cũng có?” Kiều Kỳ Đồ cảm ra một phen súng tự động, ở Diệp Chấn trước mặt lay động, cũng có chút kinh ngạc.

“Như thế nào? Tôi hôm qua kêu khách sạn giám đốc bị, không tốt? Ta đây lập tức kêu hắn đổi một phen!” Diệp Chấn còn tưởng rằng Kiều Kỳ Đồ trên tay súng tự động không tốt, đi qua đi còn tưởng cảm vẫn còn cấp khách sạn giám đốc.

“Tiểu tử người, thâm tàng bất lộ, còn không tốt, đây là trang trí mới nhất một khẩu súng, chọn dùng toàn tự động súng tự động, này đồ sặc sỡ càng làm cho người ngạc nhiên, bắn tốc một giây năm mươi phát, đương cái đồ sặc sỡ bốn trăm viên viên đạn, thương (súng) thân tổng thể lại không đến một kg, mang theo tới đi lại phương tiện, bắn tốc cũng mau, đây chính là trang trí “Cuồng xà” tinh anh bộ đội chuyên dụng, liền chúng ta quốc gia người cũng vô pháp tới tay, tên gọi seyr aug hbar 17” Kiều Kỳ Đồ tùy ý làm bậy cầm trên tay súng tự động, tả lúc lắc, hữu lúc lắc, còn gấp không chờ nói cùng Diệp Chấn giằng giải.

“Được rồi, có thể sử dụng liền hảo, chúng ta là đi làm khách, này chỉ là trên đường yêu cầu mà thôi, cái gì “Cuồng xà” tinh anh bộ đội, chính người hảo hảo chơi đi. Ân” Diệp Chấn nói xong, ném đem quân đao qua đi, hai người cùng nhau đặt ở trên đùi, lấy bị bất cứ tình huống nào.

“Đi người!” Kiều Kỳ Đồ đem seyr aug hbar 17 súng tự động để vào ba lô, trên lưng liền đi.

“Diệp Chấn, ta đi trước lái xe, người đến dưới lầu chờ.” Kiều Kỳ Đồ nói, “Làm ta khai a, ta muốn thử xem này mỹ lệ xe thể thao, hơn một ngàn vạn đâu.” Kiều Kỳ Đồ lóe trong tay chìa khóa, kim quang lấp lánh chìa khóa.

“Ai, người chuyện như thế nào?” Tiếp theo giây, đã bị Diệp Chấn một cái bước nhanh đoạt lấy, Kiều Kỳ Đồ còn không có khoe khoang đủ rồi, trong tay chìa khóa lại sớm đã không thấy, Kiều Kỳ Đồ khí thẳng dậm chân!

“Ta tới, người đến dưới lầu chờ ta.” Diệp Chấn khí phách ném này chìa khóa, thực trang bức bộ dáng, đường kính đi xuống thang lầu, Kiều Kỳ Đồ chỉ có thể tại thân hậu yên lặng chờ.

Kiều Kỳ Đồ chậm rãi đi, Diệp Chấn liền đi thực mau, chỉ chớp lát sau liền đến mái nhà. “Ân, chân khí phái.” Diệp Chấn thực mau tìm được rồi chính mình xe, bất quá chính mình xe cũng không phải bên trong quý nhất, mấy ngàn vạn đều có, đều là một cái phẩm thứ, lại không có giá cả hạ với một ngàn vạn, rục rờ muôn màu, so Diệp Chấn đẹp xe thể thao đều một đồng lớn, sáu phun cũng có, thập phân khí phách!

“Tích. Tích. Tích. Tích. Tích. Tích.” Diệp Chấn di động vang, một chuỗi chói tai thanh âm truyền ra, Diệp Chấn di động tiếng chuông, chính là chuyên môn muốn như vậy, người thường tại đây loại chói tai thanh âm hạ kiên trì không đến mười giây, nhưng là Diệp Chấn có thể kiên trì vài phút đều không có bất luận vấn đề gì.

Cái này bãi đỗ xe đều là thổ hào, sảo đến liên không hảo, Diệp Chấn quay đầu lại, còn thấy một chiếc xe hờ mui, vội vàng vãi cái mỷ nữ vây quanh một cái nam, Diệp Chấn cũng không hiểu là cái gì, giống như, hẳn là xe chẵn đi?

“Uy, vị nào?” Diệp Chấn tiếp điện thoại, khả năng lại là gọi lộn số, không có người ta nói lời nói, liền ở Diệp Chấn chuẩn bị quai rút thời điểm.

“Ngươi hảo!” Một cái kinh tủng thanh âm xuất hiện, tựa như hắc ám trên đường cái có người theo dõi ngươi, cái loại này tư vị thật không dễ chịu, Diệp Chấn vội vàng lên tiếng, không thể đã bị cảm nhiễm đều.

Diệp Chấn nói “Đừng giả thần giả quỷ, ngươi là ai, chạy nhanh nói, nếu vô giao tình, ta quai điện thoại.”

“Không tòi, không tòi, khó trách là điệp thiên tổ tôn, thực hảo.” Đối phương thanh âm thay đổi, phía trước thực rõ ràng là dùng nào đó biến âm khí mới có cái loại này đáng sợ thanh âm, hiện tại hảo, nghe được ra là hẳn là một cái trung niên nam tử.

“Diệp thiên? Ngươi là ai!” Diệp Chấn gấp không chờ nổi hỏi, biết Diệp Chấn chính mình tổ tông, kia nhất định là cái người tu tiên.

“Ta? Cùng ngươi giống nhau!” Vị kia trung niên nam tử nói, bên kia thực an tĩnh, giống như cũng chỉ có hẳn một người ở nói chuyện, càng như là chung quanh chỉ có hẳn một người, thanh âm, Diệp Chấn nghe phi thường rõ ràng.

“Giống nhau? Cái gì giống nhau, nói rõ ràng!” Diệp Chấn bị vị kia trung niên nam tử trả lời có chút cảm thấy vô ngữ, cái gì gọi là giống nhau?

“Không nói nhiều, ta cũng là, ngươi cũng là, tiểu tâm người chung quanh, hảo hảo rèn luyện chính mình, chờ ngươi Trúc Cơ mười phẩm, lại đến tìm ta.” Vị kia trung niên nam tử nói chuyện nói.

“Ngươi là ai? Ta vì cái gì phải tin tưởng ngươi? Tiểu tâm người chung quanh? Là ai? Kia tới như thế nào tìm được ngươi?.....” Diệp Chấn lập tức toát ra mấy chục cái vấn đề.

Rồi mới, đối phương liền không có trả lời, ngừng mấy chục giây, mới nói, “Thiên cơ không thể tiết lộ, hảo hảo rèn luyện chính mình, cũng muốn đối chính mình hạ tàn nhẫn chiêu, ngàn vạn không thể hoàn toàn toàn toàn tin tưởng người chung quanh! Ta là ai? Cái này, ngươi biết cũng không dị, nhưng là đối với ngươi cũng vô dụng, như thế nào tìm được ta? Chờ ngươi tới mục tiêu, ta liền sẽ xuất hiện.”

“Đồ.. Đồ.. Đồ..” Bị cúp, Diệp Chấn vội vàng rời khỏi, điểm đánh trò chuyện ký lục, trước mười phút nội: Vô!

Diệp Chấn này đã có thể ngốc, như thế nào khả năng? Chẳng lẽ có quỷ sao? Không có khả năng a! “Uy, chờ cái gì đâu? Còn ở nơi này lằng, đi thôi.”

Bất tri bất giác, Kiều Kỳ Đồ liền xuất quỷ nhập thần đi vào Diệp Chấn bên người, có thể là Diệp Chấn lực chú ý quá tập trung, mới không phát hiện đi.

“Tới? Kia đi thôi!” Diệp Chấn vẫy tay, mở ra xe vị, trực tiếp ngồi tiến vào.

“Tất.. Tất.. Tất..” Diệp Chấn ầm vang vài cái loa, không tòi, nhưng là rất sợ sảo đến những cái đó phú quý tử, công tử gia, thổ hào..... Đám người, trực tiếp liền khai đi ra ngoài.

“Khá tốt, đồ thúc, vị trí ta đều xem qua, không tòi, lộ yêu cầu khai hai cái giờ, nhưng là nơi đó cùng chúng ta ngăn cách, cho nên, chúng ta yêu cầu ngồi thuyền qua đi.” Diệp Chấn một bên dùng một bàn tay lái xe, một bên khoa tay múa chân.

Xe khi tốc đã sớm qua 120, ở trên đường lớn khai không trong chốc lát, liền tiến vào đường cao tốc.

Đường cao tốc liền nhanh hơn, khi tốc tới rồi 140-180, tuy rằng khi tốc đề cao, nhưng là Diệp Chấn vẫn là một bàn tay, một cái khác tay còn ở làm chính mình mờ ám.

Kiều Kỳ Đồ nhưng vì Diệp Chấn niết một phen mồ hôi lạnh, như thế mau, rồi mới còn thường thường quay đầu lại, còn siêu như vậy nhiều xe, “Diệp Chấn, chậm một chút, không sợ chết a!”

Vừa mới Kiều Kỳ Đồ vừa lúc thấy một chiếc màu xanh biếc Lamborghini cùng một chiếc màu đỏ Ferrari đang ở phía trước thi đấu, khi tốc tới rồi gần 200.

“Đồ thúc, thoát nhìn hẳn là đoàn xe, cùng bọn họ sẽ sẽ, dù sao thử xem xe, này một đường cũng liền một cái lộ, không sợ chậm trễ.” Hừ một tiếng, khi tốc tới rồi 210!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: cuồng phong chiến đội

“Đồ thúc, thoát nhìn hần là đoàn xe, cùng bọn họ sẽ sẽ, dù sao thử xem xe, này một đường cũng liền một cái lộ, không sợ chậm trễ. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đồi mới nhanh nhất tiểu thuyết!” hừ một tiếng, khi tốc tới rồi 210!

Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ xe khai bay nhanh, trực tiếp đem phía trước Lamborghini cùng Ferrari quãng mười tám con phố!

“Dựa! Đội trưởng, chuyện như thế nào phía trước kia tiểu tử? Không biết chúng ta cuồng phong chiến đội? Ta cho hần điểm nhan sắc.” Mặt sau như vậy màu đỏ Ferrari khai đi lên, khi tốc tới rồi 220, chỉ chốc lát, cũng liền mấy chục giây, nguyên bản bị Diệp Chấn kia chiếc xe ném mười tám con phố màu xanh biếc Lamborghini cùng màu đỏ Ferrari đã đuổi theo.

Hai chiếc xe đồng thời tới gần Diệp Chấn xe, kia lượng màu xanh biếc Lamborghini bên trong một vị tuổi trẻ, thực phiêu dật, màu tím đầu tóc, cùng đen như mực sắc kính râm, hần đối Diệp Chấn nói, “Ngươi hảo, không tòi, tới nhiều lần!”

“Hừ!” Diệp Chấn lớn tiếng hừ một tiếng, làm lơ kia hai chiếc xe, đại đại lực dẫm hạ chân ga, xe trực tiếp bay đi ra ngoài, không đến mười giây, kia lượng Lamborghini cùng Ferrari liền nhìn không thấy Diệp Chấn ảnh.

“Dựa, lão đại, chúng ta xe so với hần quý, cũng so với hần hảo, tiêu không?” Kia lượng màu đỏ Ferrari mở ra cửa sổ xe, hai chiếc xe liền ở khi tốc gần hai trăm thời điểm mở cửa sổ nói chuyện, nhưng là kia lượng màu xanh biếc Lamborghini là sương bóng.

“Là đến cho, không cho hần điểm nhan sắc nhìn một cái, còn dám làm lơ ta, Luru từ, chờ, ta đi.” Cái kia màu tím tóc nam tử, ỏn thực thao tác tay lái, lập tức liền đem khi tốc chạy đến 220.

“Thấy đi? Vừa mới kia hai lượng, hần là đoàn xe, chớ chọc, ta và ngươi nói, Diệp Chấn.” Kiều Kỳ Đồ ở trong gió, nhảy trực tiếp từ sau ngòai nhảy tới rồi ghế điều khiển phụ, liền thiếu chút nữa điểm, liền trực tiếp bị gió nhẹ thổi bay, bất quá Kiều Kỳ Đồ vẫn là có nắm chắc, bằng không ai làm những cái đó không nắm chắc sự?

“Đoàn xe? Ta biết, cũng hiểu, làm tốt, tới!” Diệp Chấn không nói hai lời, trực tiếp cuồng nhấn ga, Diệp Chấn chạy băng băng xe thể thao, phát ra từng trận khói đặc, ô tô thượng khi tốc biểu, cũng đã mau đến chung điểm, 245!

“Thảm, Diệp Chấn, ngươi xem, mặt sau, bọn họ tới!” Kiều Kỳ Đồ kinh ngạc cảm thán nói.

“Đồ thúc, ngươi xảy ra chuyện gì? Không có việc gì đi? Mặt sau, là tới, bởi bọn họ tiếp tục chơi!” Diệp Chấn nhất giẫm, đã đến thấp, cực nhanh chạy như bay, khi tốc là 250.

“Nha, phía trước, không muốn sống nữa? Này lộ ta khai quá, phía trước chính là đại quẹo vào, ngươi còn như thế mau, ngươi có gan, ta cũng tới!” Cái kia màu tím tóc thiếu niên, gắt gao dẫm chân ga, 255! 260! 265!

Bởi vì kia hai Lamborghini so Diệp Chấn hảo cùng quý, các phương diện tự nhiên càng tốt. Trong nháy mắt, vị kia màu tím tóc thiếu niên trực tiếp đuổi tới Diệp Chấn, cùng Diệp Chấn cùng biên.

“Không tòi, tiếp chiêu.” Diệp Chấn vội vàng biến hóa tay lái, phía trước thế nhưng là một cái đột nhiên thay đổi, hạn tốc 120!

“Có loại!” Vị kia màu tím tóc thiếu niên, gắt gao đi theo Diệp Chấn mặt sau, hần không tin Diệp Chấn xiếc xe đạp so với hần hảo, hần chính là cuồng phong chiến đội đội trưởng, cũng không tin, Diệp Chấn tại đây sao nghiêng biên còn có thể bình yên vô sự xuyên qua.

“Hừ, thật đậm, ta sẽ lái xe thời điểm, ngươi gì cũng sẽ không đâu!” Diệp Chấn dùng tay trái lái xe, tay phải còn không chịu nổi hướng mặt sau so cái rác rưởi thủ thế.

“Dựa! Mẹ nó, tiểu tử này, ta nổi giận!” Vị kia màu tím tóc thiếu niên, tức giận chụp một chút tay lái, mà hần lần này, thiếu chút nữa đem chính mình hại chết.

Bất quá nhìn ra hần là chức nghiệp đua xe tay, thực mau điều chỉnh tốt, lập tức đuổi theo Diệp Chấn.

“Lên đây? Đồ thúc, ngươi nhìn xem! Ta nhưng xem không được, tùy tiện kêu mặt sau chậm một chút, phía trước đường hẹp, khó khai, ta sợ ta qua, hần còn bỏ mạng!” Diệp Chấn híp híp mắt chữ, phía trước lộ thực hiểm trở, không phải cao thủ, khi tốc một trăm năm mươi liền rất khó khăn, hiện tại Diệp Chấn khi tốc 250, rồi sau đó mặt vị kia màu tím tóc nam tử, khi tốc là 265! Đang ở ly Diệp Chấn càng ngày càng gần.

Nếu vẫn luôn như vậy, phòng chừng rất khó, khi tốc một trăm năm mươi chuyên nghiệp đua xe tay khai cái này đều có khó khăn, huống chi Diệp Chấn không phải chuyên nghiệp, kia cũng liền thôi, nhưng là Diệp Chấn khi tốc thế nhưng tới rồi 250!

“Diệp Chấn, này cũng không thể nháo, ta cảm thấy dừng lại, từ từ tới!” Kiều Kỳ Đồ nhìn nhìn mặt sau, cùng vị kia màu tím tóc thiếu niên xe còn có chút khoảng cách, lồi lồi kéo kéo, phòng chừng một phút đồng hồ là có thể đuổi theo.

Mà phía trước lộ quá hiểm trở, căn bản không thể khai mau, Kiều Kỳ Đồ thật sự thế Diệp Chấn niết đem mồ hôi lạnh, cũng vì chính mình niết đem mồ

hôi lạnh, chuyện như thế nào? Diệp Chấn hôm nay xảy ra chuyện gì? Nếu Diệp Chấn thất bại, kia ý vị hai người tánh mạng khả năng liền khó giữ được, Kiều Kỳ Đồ đang nhìn vọng mặt sau.

“Ha ha, đi tìm chết đi!” Vị kia màu tím tóc thiếu niên, mảnh nhân ga, 270! Không đến một giây, cùng Diệp Chấn ngang hàng.

“Nha, không mở ra, nguoi gia gia ta không nghĩ nguoi khai quá nhanh đã chết!” Diệp Chấn nhẹ nhàng thao tác tay lái, chậm rãi tiến vào cực nhanh quẹo vào.

“Gia gia? Hừ, thật đậu, nguoi gia gia ta, đời này không có chạy bắt quá đua xe tay, huống chi là nguoi!” Vị kia màu tím tóc thiếu niên tốc độ xe xác thật giảm bớt điểm, chậm rãi đi theo Diệp Chấn thân xe sau.

“Ha ha, nguoi gia gia đều thấy, sợ chạy nhanh lẫn, đừng nỉm khai cái ốc sên giống nhau!” Diệp Chấn dừng sau màn ảnh, thấy cái kia mở ra màu xanh biếc Lamborghini thường vị kia màu tím tóc thiếu niên, tốc độ xe càng ngày càng ít, đã từ 270, đến 240.

“Hừ, không tồi, người bình thường đều sẽ khai chậm rãi, rốt cuộc, này lộ tuần thực, ta khuyên nguoi a, hảo hảo bảo mệnh!” Diệp Chấn một người không ngừng, không ngừng lớn tiếng hướng mặt sau rống, căn bản không xem phía trước lộ.

“Diệp Chấn, đừng kiêu ngạo, nguoi xem!” Kiều Kỳ Đồ vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai, Diệp Chấn còn đang nhìn mặt sau, “Cái gì a?” Diệp Chấn tựa như say rượu giống nhau, triều Kiều Kỳ Đồ hô to.

“Nguoi không muốn sống nữa!” Kiều Kỳ Đồ vội vàng đánh một chút Diệp Chấn sau đầu, Diệp Chấn trực tiếp hôn mê một nửa, nhưng là còn có thể nói chuyện, “Đồ thúc, làm cái gì nguoi... Ta... Ta còn muốn cùng tôn tử thi đấu!” Diệp Chấn lực chống đỡ muốn bò dậy, nhưng là như thế nào cũng bò không dậy nổi.

“Hừ, tiểu tử nguoi, cũng đừng xem thường nguoi đồ thúc, ta chiều này, trước kia ta Trúc Cơ tam phẩm khi, linh tịch nhất phẩm đều khó thoát. Hiện tại ta Trúc Cơ ngũ phẩm, đừng nói khác, nguoi khẳng định tránh không khỏi.”

“Nguoi cũng này không muốn sống, nghỉ ngơi sẽ đem nguoi!” Kiều Kỳ Đồ đem xe chạy đến một bên dừng lại.

“Uy, kêu cái kia đậu bị ra tới!” Không đến vài giây, mặt sau Lamborghini cũng đi theo dừng lại, vừa xuống xe, đối Kiều Kỳ Đồ câu đầu tiên lời nói chính là cái này.

“Ân.” Kiều Kỳ Đồ chỉ chỉ đã nằm ở bên trong Diệp Chấn, ngủ say trung.

“Nguoi đánh hôn mê? Ta trở lên đi bỏ mấy đao.” Nói, vị kia màu tím tóc thiếu niên, trực tiếp rút ra một phen chủy thủ, làm lơ đang ở bên cạnh hút thuốc Kiều Kỳ Đồ.

“Hừ, nguoi lại ngu, hiện tại cũng muốn chết ở ta đao hạ!” Vị kia màu tím tóc thiếu niên, nhẹ nhàng đem chủy thủ xác vệt ra, nhẹ nhàng chuẩn bị đâm vào Diệp Chấn trái tim ở giữa.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55 :tiểu hữu

“Ta xác thật thực ngu, nguoi đao hạ, lại nói câu thử xem” Kiều Kỳ Đồ nguyên bản tới cho rằng cái kia màu tím tóc thiếu niên là nói giỡn, vừa mới hút xong một chi yên, quay đầu liền thấy Diệp Chấn nhảy, trong lòng cũng là chấn động, sắc mặt đại biến.

Diệp Chấn một cái nghiêng người đá, kia đem tiểu đao trực tiếp phi hạ phụ cận huyền nhai, nhẹ nhàng một cái nhấc chân động tác, trên chân quân đao tới tay, kẹp ở vị kia màu tím tóc thiếu niên trên người.

“Còn hành, không tồi, xiếc xe đạp cũng thực hảo, ta kêu Lưu Vũ Phi.” Vị kia màu tím tóc thiếu niên tự xưng kêu Lưu Vũ Phi.

“Ta cũng cảm thấy ta chính mình không tồi, xiếc xe đạp, ta cũng cảm thấy nguoi không bằng ta, nhưng là nguoi tên này, không quen biết.” Diệp Chấn đem quân đao thả lại, vỗ vỗ trên vai tro bụi, lại nhìn xem không trung, một bộ khinh thường người tới bộ dáng, làm lơ Lưu Vũ Phi.

“Cuồng phong chiến đội, đội trưởng!” Lưu Vũ Phi lượng ra ảnh chụp, chứng nhận chính mình là cuồng phong chiến đội đội trưởng Lưu Vũ Phi.

Diệp Chấn tha cái bù thêm, lúc này mới ngửi khí hạo điểm, cũng không phải Diệp Chấn sợ hãi trước mặt cái này Lưu Vũ Phi, mà là chính mình không nghĩ nhiều gây chuyện, tùy hứng cũng muốn có hạn cuối, Diệp Chấn cái này cũng là hiểu, không cho mặt mũi không được, mà thôi Diệp Chấn cũng không phải không biết cuồng phong chiến đội, khá tốt, ba lần Trung Quốc league đệ nhất, mười sáu năm liên tục trước tám giáp, đội trưởng phó đội trưởng tương tục đạt được ‘ độc hành xe thần ’ cùng ‘ tận thế cuồng ngạo ’ danh hiệu, ngạo hành đua xe giới.

“Nghe nói ta thanh danh, đại đa số người đều giống nhau, nghe được ta thanh danh, ngửi khí cũng hạo rất nhiều.” Lưu Vũ Phi lại đắc ý bày ra một bộ cùng phía trước Diệp Chấn làm lơ người giống nhau biểu tình, dựa vào Diệp Chấn trên xe

“Không nghĩ làm người xấu hổ, nhảm chán!” Lời này xuất từ Diệp Chấn miệng, mới có khí phách, trực tiếp đụng phải Lưu Vũ Phi một chút, liền đi rồi.

“Huynh đệ, ta mười tám tuổi, thoát nhìn người muốn kêu ca ca ta, người kêu cái gì?” Lưu Vũ Phi gấp không chờ nổi đuổi theo.

Thở hổn hển Lưu Vũ Phi năm phút đồng hồ sau mới đuổi theo Diệp Chấn, “Ta kêu Diệp Chấn, a, bao lớn? Điểm này lộ muốn chết bộ đáng, nếu người theo không kịp ta tiết tấu, vậy người cũng đừng khi ta bằng hữu.”

“Tiết tấu? Ca, chính người quay đầu lại nhìn xem!” Lưu Vũ Phi chỉ chỉ phía trước ban đầu Diệp Chấn chạy địa phương, khoảng cách nơi này đã có vài km, hai người mới dừng năm phút đồng hồ, còn hảo hai người thị lực đều là phi thường không tồi, mới có thể nhìn ra ban đầu địa phương, bãi hai lượng siêu xe, cùng một cái tịch tịch nam nhân, chính là Kiều Kỳ Đồ, xem Kiều Kỳ Đồ cái gì sự cũng không làm, nhưng vẫn ở phí tiền hút thuốc, Diệp Chấn có chút sinh khí, huống chi chính mình vừa mới thiếu chút nữa tánh mạng khó giữ được, không, có thể nói là thử một chút Kiều Kỳ Đồ cùng Lưu Vũ Phi, phỏng chừng hai người có miêu nì!

“Thấy? Vài km phỏng chừng, thật xa, người kêu Diệp Chấn đúng không? Không tồi tên, lưu lại, tới ta cuồng phong chiến đội, ta phá lệ trực tiếp làm người tiền vào.” Lưu Vũ Phi vươn tay, chuẩn bị dùng lời hay đem Diệp Chấn mua đi.

“Ta? Xin lỗi, ta cự tuyệt.” Diệp Chấn lắc đầu, thoát nhìn là thiệt tình không nghĩ đi, mà không phải phía trước cái loại này khinh thường người bộ đáng, như vậy biểu tình, cũng còn tốt một chút.

“Chính là người, đi thôi, nói, ta là ca ca người đâu, người tới, chúng ta có chuyên nghiệp đua xe, có thể nhiều lần.” Lưu Vũ Phi cứ như vậy, bắt đầu giới thiệu khởi chính mình đoàn xe, từ có cái gì xe, đã có cái gì tái nói, lại đã có cái gì giấy khen, có cái gì cúp, có cái gì vinh dự, có cái gì danh hiệu.....

“Đủ rồi, vô nghĩa một đại sóng, con người của ta không tham tiền, ta thích, liền tính năng hai bàn tay trắng, ta còn là sẽ nghĩa vô phản cổ đi ái nàng, cũng như ta thích làm sự, nếu ta thiệt tình thích đua xe, người kêu ta tiến vào người chiến đội, ta có từng sẽ cự tuyệt đâu?”

“Vậy người vì cái gì cự tuyệt?” Lưu Vũ Phi bộ đáng thực trấn định, hấn bắt đầu bội phục khởi Diệp Chấn.

“Vì cái gì cự tuyệt, một, ta vị thành niên, nhị, ta có rất rất nhiều sự tình yêu cầu ta, ta đi không khai, tam, ta tạm thời đối đua xe không có hứng thú.” Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi, hai người bắt đầu chậm rãi trở về đi rồi, rốt cuộc, Diệp Chấn cấp Lưu Vũ Phi nói Diệp Chấn muốn đi đâu. Lưu Vũ Phi biết Diệp Chấn lộ trình thực khẩn, cũng liền không quấy rầy Diệp Chấn.

“Lưu dương thôn?” Lưu Vũ Phi có chút nghi vấn.

“Đúng vậy, xảy ra chuyện gì? Không nơi nào không ổn sao?” Diệp Chấn gật gật đầu, chính mình muốn đi địa phương, đúng là lưu dương thôn, rồi mới ở hướng tây đi, đem tẩn một trăm km, mới vừa tới thư vũ tiêu bên kia.

“Thật sự? Ta đây khuyên người đừng đi, không qua được.” Lưu Vũ Phi chậm rãi nói, bảo lưu lại một chút không bỏ cùng thân bí tức giận, “Đúng vậy, đi nơi đó duy nhất một cái lộ, bị phong, nghe nói là hàng năm tích thổ, bên trong thổ nhưỡng quá đã uơu ước, cho nên, trải qua kia một thế hệ, đại bộ phận đều yêu cầu đường vòng, mà đường vòng duy nhất phương pháp, chính là đi thủy lộ.”

“Thủy lộ? Có thể a, thủy lộ cũng đúng, chẳng lẽ, trong nước có những cái đó lung tung rối loạn đồ vật?” Diệp Chấn dùng tay khoa tay múa chân, lung tung rối loạn đồ vật, tự nhiên chỉ những cái đó cá mập, yêu ma quỷ quái linh tinh.

“Thủy lộ, xem ra người là không thường đi, thủy lộ yêu cầu ngồi thuyền hai ngày một đêm, người có thể chống đỡ sao? Bất quá, người đi theo ta, ta có đặc thù tiến chiều, có thể đi khác lộ.” Lưu Vũ Phi lại đem cái gọi là ‘ tiến chiều ’ đem ra, ở Diệp Chấn trước mặt hoảng a hoảng.

“Ta đã hiểu, nói rõ, người chính là muốn cùng chúng ta cùng đi? Đây không được, ta là muốn xem ta mụ mụ, cùng ta một cái nữ đồng học, bồi nàng ăn cơm, bất quá chính là ngày mai, hôm nay cũng đã giữa trưa hai điểm, người còn có khác phương pháp sao?” Diệp Chấn nhìn nhìn kia khối đồng hồ, vẫn cứ giống ngày thường như vậy, nhìn liền biết thời gian, bởi vì hấn đối cái này đồng hồ quá quen thuộc.

“Hi hi, bị người đã nhìn ra, bất quá, thật sự, trừ bỏ ta, các người liền đi không được nơi đó, thật sự.” Lưu Vũ Phi lại liều mạng lừa Diệp Chấn, có thể lừa một chút là một chút.

“Thật sự? Hảo đi, tin tưởng người, bất quá, người nhiều lắm đưa ta quá thủy lộ, người thật đúng là không thể đi.”

Bất tri bất giác, hai cái các bạn nhỏ, liền đi tới nguyên lai địa phương, Kiều Kỳ Đồ đã nằm ở trên xe nghỉ ngơi, nghỉ trưa.

“Ta này đồ thức, người xem, lại, lại ái hút thuốc, nhiều lắm sẽ đánh cái giá, hút điều thuốc, khai hạ đoạt yêu cầu hấn, không có gì dùng, phỏng chừng.” Diệp Chấn đang chuẩn bị đem chuẩn bị tốt thượng (súng) lấy ra tới cùng Lưu Vũ Phi tham khảo tham khảo đầu.

“Ta đi, Diệp Chấn a, ta không ở người chính là như vậy hắc ta?!” Kiều Kỳ Đồ thực phần nộ đứng lên, nhìn đáng vẻ là ngu hạo hạo, nghe được Diệp Chấn nói chuyện, mới mông lung lên, liền mất đầu còn không có mở đầu.

“Như thế nào? Cái này kêu hắc người? Vừa mới ta mệnh bài người trước mặt, người cũng không tính toán kêu ta a!” Diệp Chấn thật có chút không phục, chính mình lúc ấy nếu không phải vì trình thám Kiều Kỳ Đồ, đã sớm không giả trang bị đánh hôn mê.

“Không nói cũng thế, hải, tiểu hữu, ta kêu Kiều Kỳ Đồ, là Diệp Chấn thúc thúc.” Kiều Kỳ Đồ trước mặt Diệp Chấn đề tài, có chút xấu hổ, không biết nên như thế nào trả lời, chỉ có thể đem tâm mất chuyển dời đến Lưu Vũ Phi trên người.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56 :miệng quạ đen

“Không nói cũng thế, hải, tiểu hữu, ta kêu Kiều Kỳ Đồ, là Diệp Chấn thúc thúc. Tình đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết” Kiều Kỳ Đồ trước mặt Diệp Chấn đề tài, có chút xấu hổ, không biết nên như thế nào trả lời, chỉ có thể đem tâm mất chuyển dời đến Lưu Vũ Phi trên người.

“Người hạo, thúc thúc, ta kêu Lưu Vũ Phi, ta vừa mới cùng Diệp Chấn nhận thúc.” Ba người nhận thúc sau, Lưu Vũ Phi nói chuyện khách khí, còn không mất phong mạo cúi mình vái chào.

“Ân, ân, người hạo, rất có lễ phép, tiểu hữu, ta kêu Kiều Kỳ Đồ, người muốn hay không, cùng chúng ta cùng đi đi?” Nói không tam câu, Kiều Kỳ Đồ liền chọc trúng Diệp Chấn yếu hại.

“Đồ thúc, cái gì ý tứ a? Cái gì kêu cùng đi, ta không tán đồng!” Diệp Chấn cái thứ nhất đứng ra phản đối, cũng không biết Kiều Kỳ Đồ cái gì lỗ tai cùng cái gì quý cảm, như vậy xa, chẳng lẽ Kiều Kỳ Đồ là ngàn dặm nhĩ? Chuyện này không có khả năng!

“Lý tính một chút, trên đường nhiều bằng hữu, không có việc gì, ân.” Nói, Kiều Kỳ Đồ hạo hạo vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai, ý bảo sự tình cứ như vậy quyết định, lại từ cặp sách lấy ra tam túi nho nhỏ lương khô cùng một tay thương (súng).

“Kia gì, tiểu hữu, ân, ăn một chút gì, này thương (súng), hữu dụng, quá giai đoạn, chúng ta phải đi, đường vòng, khả năng không đi thủy lộ nói.” Kiều Kỳ Đồ đem lương khô cùng thương (súng) ném qua đi, đều bị văng văng tiếp được, lại ném chịu trách nhiệm cho đến khi xong lương cấp Diệp Chấn.

“Ngọa tào? Không đi thủy lộ?” Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi hai người trăm miệng một lời nói, bốn cái mắt cho nhau nhìn tới nhìn lui, như thế nào khả năng? Chẳng lẽ này Kiều Kỳ Đồ là thần tiên a? Thật đúng là nghe được hai người đối thoại?

“Đừng khẩn trương, các người đối thoại ta không nghe thấy, ta nhìn tin tức, có nói.” Nói, Kiều Kỳ Đồ từ Diệp Chấn chạy băng băng xe sau tòa lấy ra cái radio, thực cổ xưa, nói chuyện khanh leng keng keng.

“Nghỉ ngơi một hồi, đợi lát nữa thay phiên lái xe đi, ta xe đã kêu A Tường mang về.” Lưu Vũ Phi thấy phương xa dần dần mở ra màu đỏ Ferrari, đem hân ngăn lại.

“A Tường, đi, đem ta xe khai đi rồi.” Lưu Vũ Phi lên tiếng, cái kia màu đỏ Ferrari thượng có hai cái, vội vàng té ngã lộn nhào lăn xuống một người, đi đến màu xanh biếc Lamborghini, không đến năm phút đồng hồ, một cái chuyển xe, hai chiếc xe trực tiếp khai đi rồi, cái gì cũng chưa hỏi, rốt cuộc, lão đại của mình không có việc gì là sẽ không muốn bọn họ đi trước, khẳng định là có việc, có thời gian hỏi, không bằng hạo hạo nghe lời, gây chuyện liền không hảo.

“Hạo, ta cũng ăn no, ta chuẩn bị lạp.” Lưu Vũ Phi triều Diệp Chấn thảo chìa khóa, trạm thứ nhất có Lưu Vũ Phi khai.

Rồi mới chính là Diệp Chấn, cuối cùng buổi tối thời điểm, suốt đêm chính là Kiều Kỳ Đồ, cho nên, hiện tại Kiều Kỳ Đồ đã “Rống. Rống. Rống.” Đánh không nghe khò khè, nhưng khó nghe.

“Người chuẩn bị? Thật sự tính toán đi sao? Hạo đi, đợi lát nữa, ta đánh cái điện thoại.” Diệp Chấn vừa mới mới vừa đem lương khô ăn, di động tiếng chuông lại nghĩ tới, lại là như vậy quý dị thanh âm, bất quá lần này Diệp Chấn rất kỳ quái, so phía trước lớn tiếng rất nhiều, nhưng là Lưu Vũ Phi lại một chút không cảm giác được.

“Nghe, người có hay không nghe được?” Diệp Chấn không tin, nhưng này thanh âm càng lúc càng lớn thanh, đều mau đâm thủng Diệp Chấn màng tai, nhưng là Lưu Vũ Phi vẫn là chút nào không có bất luận cái gì cảm giác, ngược lại là đánh giá khỏi Diệp Chấn chạy băng băng xe lên.

Diệp Chấn cũng là vô ngữ, vội vàng hướng sau chạy, một trăm nhiều mét sau, mới chuyển được điện thoại.

“Vẫn là ta, không cần lo lắng, ngoại nhân cái gì cũng nghe không đến, cái này tiếng chuông, ngoại nhân làm theo cũng nghe không đến, ta thanh âm, bọn họ vẫn là vô pháp nghe được, hết thầy hết thầy, đều chỉ có ngơ, cùng lòng ta linh tương thông.” Cái kia thanh âm rõ ràng đứng đắn nhiều, chính là cùng Diệp Chấn chào hỏi sau, người kia không hề dùng biến âm khí nguy trang chính mình, này cũng làm Diệp Chấn thờ phào nhẹ nhõm.

“Này không phải trọng điểm, ta sẽ không để ý này đó, mấu chốt là ta muốn xuất phát, ngơ cái gì sự, tốc độ nói.

“Đưa ngơ tám chữ, tân không tới, cũ không đi! Cáo từ! Có duyên nhưng tái kiến!” Cái kia nam tử sau khi nói xong nhanh chóng cúp điện thoại.

“Tân không tới? Cũ không đi? Cái gì ý tứ? Ta không hiểu a!” Diệp Chấn cũng không có thời gian suy nghĩ vì cái gì cái kia nam tử sẽ như vậy mau cắt đứt điện thoại, mà không cho Diệp Chấn trả lời, Diệp Chấn chỉ là chuyên tâm tưởng này cái kia nam tử tám chữ.

“Cũ không đi? Tân không tới? Không nên là cái dạng này sao? Chẳng lẽ? Đảo lại là huyền cơ!” Diệp Chấn sờ sờ đầu, tự hỏi vấn đề thật đúng là không phải hán như vậy thiên tài sẽ, ai, Diệp Chấn cái gì đều sẽ, chẳng lẽ liền phải thua ở vấn đề này?

Diệp Chấn biên trở về đi, biên tự hỏi.

“Tiểu hữu, xiếc xe đạp không tới nha, tất.. Tất.. Tất..” Một chiếc quen thuộc chạy băng băng xe thể thao đi vào Diệp Chấn trước mặt, Diệp Chấn mới đầu còn chưa nhìn ra, rốt cuộc, nhân tâm chỉ có một, một lòng không thể lưỡng dụng, đến sau tới, nghe được còi ô tô thanh, mới biết được, nguyên lai là chính mình xe.

“Kiều Kỳ Đồ? Lưu Vũ Phi? Cũ không đi, tân không tới?” Diệp Chấn thấy hai người hoà thuận vui vẻ ngồi ở chính điều khiển vị cùng ghế điều khiển phụ, hai người hoà thuận vui vẻ nói chuyện, còn thường thường ăn một chút loa thúc giục thúc giục Diệp Chấn.

“Ta đã hiểu! Kiều Kỳ Đồ, cũ, Lưu Vũ Phi, tân!” Bất quá Diệp Chấn rất kỳ quái, Kiều Kỳ Đồ là cũ? Cái gì ý tứ đâu? Lưu Vũ Phi là tân? Lại là cái gì ý tứ đâu? Này thật đúng là làm người không hiểu được nói, bất quá, đây cũng là Diệp Chấn trước mắt lý giải ra tới duy nhất tiêu chuẩn đáp án.

“Diệp Chấn a, cái gì cũ, tân? Đừng dong dong dài dài, đại nam nhân, xúc ở nơi đó làm cái gì đâu? Ta không biết cái gì cũ tân, nhưng là ta biết chúng ta lại không đi a, thiên đều mau hắc lạc!”

“Trời tới, đúng vậy, cái này ta có thể xác định.” Lưu Vũ Phi nhìn nhìn hán chỉ quả sáu, mới nói.

“Kia đi thôi!” Diệp Chấn mở ra ghế điều khiển phụ, nhìn nhìn Kiều Kỳ Đồ, “Ngạch, cái gì ý tứ a? Ta đi đúng không? Lý do!” Kiều Kỳ Đồ một bộ thực oan uổng bộ dáng, khóc lóc cầu Diệp Chấn đừng làm cho Kiều Kỳ Đồ đến sau điều khiển.

“Điều trị muốn quy hoạch! Ngươi hiện tại đến mặt sau nghỉ ngơi, tiếp theo trạm ta đi lái xe, Lưu Vũ Phi liền đi nghỉ ngơi, rồi mới ngươi tới ghế điều khiển phụ, cuối cùng vừa đứng ngươi tới khai, ta liền đi nghỉ ngơi, Lưu Vũ Phi ở tới phó điều khiển, ngươi hiểu?” Diệp Chấn nói còn chưa dứt lời, tay đã ở động, ngạnh sinh sinh đem Kiều Kỳ Đồ kéo ra tới.

“Hành đi! Nghe ngươi! Đừng xả!” Kiều Kỳ Đồ một phen tách ra Diệp Chấn, chính mình ủy ủy khuất khuất đi đến sau điều khiển, ngồi xuống đi vào, lập tức chính là ngã vào xe ngồi lập chuẩn bị ngủ.

“Kiều Kỳ Đồ, đại an toàn nga, ca ta lái xe chính là tiêu tới, ngươi không làm tốt bảo hộ thi thố, phỏng chừng ngươi còn sống không đến lúc ấy.” Lưu Vũ Phi khẩu động chìa khóa, xe rốt cuộc khởi động.

“Không lẽ phép! Kêu ta thúc thúc, ta như thế đại người, sẽ sợ ngươi, cứ việc khai đi.” Kiều Kỳ Đồ một bộ không chỗ nào sợ hãi bộ dáng, đã nằm xuống tới bắt đầu làm mộng tưởng hảo huyền.

“Ai, Diệp Chấn a, hán không nghe, ta cũng chỉ có thể khai nhanh lên, bằng không, ngươi nhìn xem này quý thời tiết, thế nhưng so vừa mới sáng điểm, nói không chừng vài phút sau liền phải trời mưa!” Lưu Vũ Phi dầm nhấn ga, xe liền khai đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tử Thần tổ chức [thượng]

“Ai, Diệp Chấn a, hần không nghe, ta cũng chỉ có thể khai nhanh lên, bằng không, người nhìn xem này quý thời tiết, thế nhưng so vừa mới sáng điểm, nói không chừng vài phút sau liền phải trời mưa!” Luru Vũ Phi dầm nhả ga, xe liền khai đi rồi.

“Không có việc gì, khai nhanh lên, không sai biệt lắm liền hảo.”

Diệp Chấn còn đang muốn mở ra cửa sổ hút hút tốt đẹp không khí đâu, “Ta đi, thật đúng là trời mưa, Luru Vũ Phi nha, người cái miệng quạ đen!” Diệp Chấn vội vàng đem cửa sổ đóng lại, một giọt một giọt vũ châu như một phen một phen mũi tên, trát ở Diệp Chấn chạy băng băng trên xe, Diệp Chấn vừa ý đau!

“Không có việc gì, còn hảo ta không khai ta xe tới, bằng không, ta liền xong đời lạc!” Cũng đứng, vốn dĩ hần là kêu Luru Vũ Phi khai chính mình xe tới, rồi mới xối chết hần! Bởi vì Luru Vũ Phi xe là xe hồ mũi, cho nên a, ha ha! Nghĩ vậy, Diệp Chấn liền hối hận không có đem Luru Vũ Phi xe kéo xuống nước.

“Người không có việc gì, hảo hảo hảo, này vũ còn rất đại, pha lê nhớ rõ bảo tồn có thể nhìn đến, đem xe hảo hảo khai, ta cũng yêu cầu nghỉ ngơi.” Diệp Chấn lấy ra tiêu linh thông, thời gian: 4 điểm 45 phân.

“6 giờ đem đôi ta đánh thức.” Diệp Chấn chuẩn bị nghỉ ngơi, cấp chính mình điểm thời gian, cũng hảo ngẫm lại người kia nói là cái gì ý tứ.

“6 giờ, chút lòng thành!” Luru Vũ Phi ấn tiếp theo cái đồng hồ cái nút, “6 giờ chính, đồng hồ báo thức!” Luru Vũ Phi đối với cái kia cái nút nói vài câu, “Tích, thiết trí thành công.” Này quen thuộc thao tác, đều thiếu chút nữa làm Diệp Chấn cảm giác ở ngồi người khác xe, mà không phải chính mình xe.

“Nghỉ ngơi đi, người nói, ta đều hiểu, ta lái xe thời gian so người trường nhiều ít, ta người còn không yên tâm, nghỉ ngơi đi.” Luru Vũ Phi kiều ngạo nói, Diệp Chấn cũng không để ý đến, rốt cuộc, Luru Vũ Phi xác thật so với hần lợi hại nói.

Diệp Chấn cũng an tâm đi vào giấc ngủ, hy vọng chính mình có thể làm mộng đẹp.

Tần Châu

Một cái cùng Phú Châu gặt gao tương liên một tòa thành thị, cũng không phải một cái châu, hoặc là một cái đảo.

Xác thực tới nói, có thể nói là một cái thành thị, huyện hoặc là thị.

“Báo danh!” Một vị mặc màu đen quần áo, màu đen khăn trùm đầu nam nhân, trong tay gặt gao nắm một phần báo cáo đơn.

“Tiến vào, cái gì sự?” Bên trong ngồi một vị nam tử, màu đen bình thường tóc, trên mặt một thanh đao vết thương tích, phòng chừng vĩnh viễn không thể đi trừ, trên tay không ngừng dùng một tay thương (súng) cùng một phen tiểu đao, vị kia nam tử, nhẹ nhàng nhặt lên kia đem tiểu đao, không ngừng mài giữa, phát ra lệnh người khó coi thanh âm.

“Lão... Đại, thực xin lỗi, ta... Chúng ta thất bại!” Cái kia trong tay cầm báo cáo đơn nam nhân, thực sợ hãi đem chuyện này báo cáo cấp vị kia nam tử.

“Thất bại, thất bại là một loại sỉ nhục, ta đây còn giữ người làm cái gì? Người đã quên? Chúng ta Từ Thần tổ chức, lấy tiền làm việc, nhưng không thu phé vật!” Vị kia nam tử, nhặt lên kia đem mài giữa tốt tiểu đao, ném ở cái kia trong tay cầm báo cáo đơn nam nhân.

“A!” Cái kia trong tay cầm báo cáo đơn nam nhân, phát ra từng trận đau lòng thanh âm cùng biểu tình, hần đem chính mình ngón tay cái cắt, “Lão đại, lại... Lại tin tưởng ta... Một lần đi!”

“Ta nói rồi, chúng ta lấy tiền làm việc, không thu phé vật, dựa theo người như vậy, người có phải hay không còn có chín lần thất bại cơ hội?! Cùng người nói chính mình thanh lý môn hộ, người vẫn là muốn phí ta một viên viên đạn!” Vừa mới nói xong mà, một bãi huyết liền bắn tung tóe tại trên tường, cái kia trong tay cầm báo cáo đơn nam nhân, đã chết, bị dùng một viên viên đạn bạo đầu.

Hần hối hận, hần không nên có tin tưởng tiếp được nhiệm vụ này, nhưng là, Từ Thần tổ chức chính là như vậy, mỗi người nhất trí, sẽ không có người bất công ai.

“Tích.....” Cái kia bị kêu vì lão đại nam nhân, ấn hạ ‘ có việc cái nút ’

Hai người, đồng dạng là màu đen quần áo, màu đen khăn trùm đầu, nâng một cái cổ kiệu, rất quen thuộc đem người dọn thượng, “Báo cáo, lão đại, cấp!” Một người, đi đến cái kia đã chết nam nhân bên người, đem hần trước ngực một khối thiết bài tháo xuống, giao cho lão đại trên tay.

“Thực hảo, ss1379666, con số là không tồi, nhưng là, nhân duyên liền kém một chút!” Nói, cái kia nam tử đem này khối thiết bài, phóng tới một mặt trên tường, mặt trên viết ‘ quang vinh hi sinh vì nhiệm vụ bằng ’ lấp lánh năm cái chữ to, đã phi thường rõ ràng, bất quá nhất rõ ràng không phải kia năm chữ, mà là kia năm chữ phía dưới thiết bài, số cũng không đếm được, có củ lên men, có củ đến mốc meo đều.

“Báo cáo, lão đại, có án kiện, năm trăm vạn treo giải thưởng kim, chỉ là tiền đặt cọc, còn có, chỉ cần chúng ta bắt đầu hành động, liền lại có, hai ngàn vạn! Hoàn thành sau tối cao là một trăm triệu!” Một cái nam tử, nhanh chóng báo cáo sau, không chờ lão đại đồng ý, liền vội xúc chạy tiến vào. Miệng ở không ngừng nói thảm “Năm trăm vạn! Hai ngàn vạn! Năm trăm vạn! Hai ngàn vạn!”

Bất quá vị kia lão đại vẫn là một bộ lạnh nhạt bộ dáng, bất quá nhìn đến là gia hòa kia, sắc mặt thế nhưng có chút hòa hoãn, “Lần sau tiến vào, ít nhất chờ ta đồng ý, bằng không, ta còn là lão đại sao?”

“Tốt lắm, biểu cừ, ngươi nhìn xem, năm trăm vạn a, có chỉ là tiền đặt cọc, chỉ cần chúng ta bắt đầu hành động, liền có hai ngàn vạn! Thất bại chúng ta còn kiếm 2500 vạn! Thành công chính là một trăm triệu 2500 vạn!” Cái kia nam tử, nói nói lời này sau, thế nhưng có điểm chảy nước miếng.

“Như thế nào? 2500 vạn ngươi cứ như vậy? Đừng như vậy, đừng bộ thần tình quan hệ nga! Ta và ngươi nói, ta là nơi này lão đại mà thôi, nhưng sẽ không ở tầng giá trị, nhưng là ngươi không giống nhau, ngươi còn nhỏ, còn sẽ tăng giá trị, chờ ngươi tăng giá trị, có lẽ ngươi biểu cừ ta a, còn khả năng đi tèo cao ngươi đâu! Như thế nào? Năm trăm vạn a, ngươi muốn ra tay?”

“Tự nhiên, vẫn là biểu cừ hiểu ta!” Cái kia nam tử múa may nắm tay, tựa như còn chưa đầu vô khi lãng phí thể lực.

“Hiểu ngươi cái rắm, không thành, lần này ngươi không thể đi, năm trăm vạn có thể hối cho ngươi, nhưng là nhiệm vụ này ngươi ngàn vạn không thể tiếp!” Cái kia lão đại cự tuyệt, hung hăng cự tuyệt.

“Vì cái gì? Biểu cừ, ngươi hảo tham a! Có phải hay không tưởng chính mình độc chiếm?”

“Ngươi biểu cừ ta là nửa cái chân vượt tiến quan tài người! Độc chiếm có cái gì dùng? Chỉ là người này ta nhận thức, treo giải thưởng người ta nhận thức, tuyên bố treo giải thưởng người ta cũng nhận thức!”

“Như thế nào khả năng a? Biểu cừ, ngươi cũng chưa mở ra xem đâu!” Cái kia nam tử, vẫn là nghĩa vô phản cố cảm thấy chính mình biểu cừ là tham tiền, còn muốn đánh chính mình biểu cừ đâu, bất quá, chính mình biểu cừ khẳng định có thực lực, bằng không như thế nào lên làm cái này lão đại, bất quá cũng chính là một cái nhỏ nhỏ lão đại, Từ Thần tổ chức ở cả nước đều có bất đồng phân giúp, mỗi năm đều có một lần tề tựu, mà trước ngực thiết bài, chính là chính mình chiến nhớ, chiến nhớ đệ nhất chính là ‘ Từ Thần ‘ ghép vào ss.

Đệ nhất danh chính là ss1, lấy như vậy đẩy xuống dưới, ngươi nhìn xem, vừa mới người kia, đều bài đến một trăm hơn ba mươi vạn, nguyên bản là cùng cái này lão đại có điểm giao tình, cái này lão đại mới giao cho hắn, không nghĩ tới, bất quá Từ Thần tổ chức ở cả nước phát triển mấy trăm năm, toàn không có người tới tổ chức, đây mới là chân chính xã hội đen! Bất quá, bọn họ là chuyên nghiệp sát thủ, lấy tiền làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58 :Tử Thần tổ chức [trung] thêm

Đệ nhất danh chính là ss1, lấy như vậy đẩy xuống dưới, ngươi nhìn xem, vừa mới người kia, đều bài đến một trăm hơn ba mươi vạn, nguyên bản là cùng cái này lão đại có điểm giao tình, cái này lão đại mới giao cho hắn, không nghĩ tới, bất quá Từ Thần tổ chức ở cả nước phát triển mấy trăm năm, toàn không có người tới tổ chức, đây mới là chân chính xã hội đen! Bất quá, bọn họ là chuyên nghiệp sát thủ, lấy tiền làm việc.

“Biểu cừ, 2500 vạn a! Tưởng hảo!” Cái kia nam, còn ở phí nước miếng đi thuyết phục cái kia lão đại.

“Có nên hay không, ta hiểu, ngươi cho ta, lần!” Cái kia lão đại rõ ràng sinh khí, trong giọng nói bao hàm rất rất nhiều phẫn nộ!

“Cáo lui!” Cái kia nam vội vàng té ngã lộn nhào chạy đi rồi.

Yên lặng, không phải thời gian yên lặng, mà là cái kia lão đại ở suy tư. “Đệ đệ a, xin lỗi!”

“Làm sao bây giờ? Tiền tài, thân tình? Ha ha, ta kiều kỳ thác chưa từng có như vậy, Từ Thần tổ chức, một khi tiến vào, chính là muốn tiền tài! Tàn nhẫn độc ác!” Kiều kỳ thác vươn hai tay, nhẹ nhàng đem một con xúc lên, một bàn tay, nắm cần thiết thủ chỉ, lại không có huyết nhục, thoát nhìn, mơ mơ hồ hồ, nhưng là lực sát thương lại phi thường cường tráng!

“Ta là sát thủ, nhưng là ta cũng là người, ta có bằng hữu, ta cũng có ta duy nhất đệ đệ!” Một cỗ thân tình cảm rót vào kiều kỳ thác trong lòng, nhưng là tà ác giết người cảm giác cũng càng ngày càng cường tráng!

“A!” Một trận thân thể xé rách cảm giác, vọt vào kiều kỳ thác trong cơ thể, tuy rằng không phải chân thật, nhưng là nội lực đã làm kiều kỳ thác vô pháp khống chế chính mình.

“Hừ, chính mình tuyên lộ, khóc lóc, hối hận, cũng muốn đi xong!” Nhảy một tiếng, kiều kỳ thác mất phát ra đỏ như máu quang mang, tựa như Từ Thần mất.

“Báo cáo, lão đại.....” Lời nói còn chưa nói xong, một cái viên đạn, bắn thẳng lên người đầu.

“Hồn dân, nima, lẩn ra đây! Không cần không chế ta, không, ta chính là người, người chính là ta, không có không chế không không chế, đi người, ra tới, người đi người, ta đi... A! Đau... Cút ngay!” Kiều kỳ thắc trực tiếp quỳ trên mặt đất, cùng cái kia bị bạo đầu người cùng nhau nằm trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

“Người tới! Mau.....” Kiều kỳ thắc chỉ cảm thấy chính mình đầu óc một trận trường đau, liền không có trực giác, cái gì cũng không biết.

“Cái gì lúc?” Đương kiều kỳ thắc tỉnh lại khi, bên ngoài đã không phải ánh nắng tươi sáng, mà là đen kịt một mảnh!

Mấy cái đại bệnh viện bác sĩ, liền làm ở đối diện, “Tiên sinh, ngài nơi này, là cái gì địa phương a?” Bọn họ đầu óc cũng là một mảnh hỗn loạn, vì cái gì sẽ vào nơi này, ô sói sao?

“Vài giờ? Các người lỗ tai không trường hảo?” Tỉnh lại kiều kỳ thắc có chút cảm xúc không thích hợp, đối với này mấy cái đại bệnh viện bác sĩ, thế nhưng có chút tương hạ sát thủ!

“6 giờ 54 phân, ba mươi sáu giây.” Dẫn đầu hơi chút trấn định, bất quá có thể thấy được, hần cũng đối chung quanh ác liệt hoàn cảnh dọa đến, tuy rằng rửa sạch qua, nhưng là từng luồng huyết hương vị xác thật là phi thường nùng, ở bên trong công tác, không phải quý hút máu sao?

Nhìn kia mấy cái bác sĩ thực sợ hãi, lo lắng bộ dáng, kiều kỳ thắc không cảm cười, bất quá trong lòng lại là có một chút điểm khổ sở, rốt cuộc, chính mình hồi tưởng một chút chính mình phía trước đã làm sự, giết người hàng ngàn hàng vạn, bất quá, kiều kỳ thắc đột nhiên phát hiện, chính mình hiện tại rất khó chịu, có thể là thân thể thượng vấn đề, “Ta có cái gì bệnh sao? Không có việc gì, ta hàng năm ở chỗ này công tác, hoàn cảnh có điểm không tốt, đến xem đi.”

“Kia chi.” Dẫn đầu trấn định rất nhiều, trút được gánh nặng, lấy ra máy móc, mới phát hiện, kiều kỳ thắc lấy ra chính là tay trái, nhưng là muốn kiểm tra chính là tay phải, nhưng là kiều kỳ thắc tay phải, lại... Biến đi!

“Tốt, đừng kinh ngạc, bình thường.” Kiều kỳ thắc quý dị cười, mới bắt tay bộ bắt lấy, một con màu đen tay, xuất hiện, cùng với nói là màu đen, không bằng nói là giống bị nướng tiêu!

“Đến đây đi, ta đã hiểu, người chính là được loại này quái bệnh, mới đột nhiên lên kêu chúng ta tới đúng không?” Nói chuyện phiếm giống như chính là kiều kỳ thắc bằng hữu giống nhau, làm xuống dưới, chút nào không có cảm giác được kiều kỳ thắc kia quý dị biểu tình có cái gì đặc biệt.

“Àn, hiện tại người a, đều là giống nhau, ai, vì công tác làm cho, nga, không, vì giết các người, sát càng nhiều người, không, không, không, chỉ đùa một chút.” Kiều kỳ thắc phát hiện chính mình lại có vấn đề, tinh thần cũng có chút thất thường, thấy được bác sĩ, tay thế nhưng không tự giác nắm chặt!

“Đúng vậy, nghề nào cũng có trạng nguyên, bất quá vạn sự khởi đầu nan, chỉ cần kiên trì vẫn là có thể, bất quá a, lão huynh, người này tay, thật là có điểm vấn đề!” Nguyên bản nghe được kiều kỳ thắc mặt sau theo như lời nói, dẫn đầu bác sĩ đầu tiên là trong lòng chấn động, mặt sau mới đến nói chuyện, mở hơi lạnh ủa ra đến chân đều, bất quá cái kia dẫn đầu bác sĩ trực tiếp nhảy vọt qua kiều kỳ thắc mặt sau lời nói.

“Đúng vậy, không nỗ lực, vậy nhất định vô pháp thành công! Các người bác sĩ cũng vất vả, ta cũng vất vả a.” Kiều kỳ thắc không cảm oán giận khỏi chính mình.

“Tự nhiên, mỗi người đều vất vả, không vất vả, như thế nào nuôi sống lão bà hài tử a?” “Ha ha, đúng vậy, lão bà của ta a, biết ta đương bác sĩ tăng ca, nhưng là vẫn là mỗi ngày buổi tối chờ ta về nhà đâu!” “Đúng rồi, bất quá lão bà của ta sẽ sinh khí, ta tối nay, còn tưởng rằng ta có tiểu tam đâu!” Dẫn đầu bác sĩ bắt đầu khiến cho tân đề tài, đại gia cũng dung nhập tập thể trung. Mặt sau bác sĩ, khắp nơi đi dạo, thường thường xen mồm hai câu.

“Nga, đúng rồi, lão ca, người làm cái gì công tác a?” Mặt sau một vị bác sĩ hỏi.

Bất quá kiều kỳ thắc không có trả lời, cho nên hần chỉ có thể xấu hổ gãi gãi đầu, rồi mới lại là khắp nơi đi lại, một khi liền nghi ngời nghi ngời. Rồi mới liền tiếp tục khắp nơi đi dạo.

“Không tồi, thân thể khá tốt, bất quá, người thu, giống như bị bỏng quá, có phải hay không?” Cái kia dẫn đầu bác sĩ, sờ sờ kiều kỳ thắc tay cùng bả vai, mới hạ quyết tâm muốn hay không hỏi.

“Không quá đáng ngại, vậy là tốt rồi, ha ha, mười mấy năm trước, hoả hoạn, không nghĩ cắt bỏ, bất quá hiện tại thế nhưng cũng có thể động, khả năng vận khí tốt đi!” Kiều kỳ thắc không cảm nói đến chuyện cũ.

“Kia hảo, đúng rồi, uống nhiều thủy thì tốt rồi, chúng ta đây có thể đi rồi đi? Cáo từ!” Không chờ kiều kỳ thắc đồng ý, đoàn người liền chuẩn bị đi rồi, rốt cuộc, không có gì trở ngại, lưu trữ làm cái gì?

“Đi a, không có việc gì, tùy các người, nhưng là, không lưu lại ăn cơm sao?” Kiều kỳ thắc vừa mới cũng chuẩn bị tiễn đi này mấy cái bác sĩ, bất quá nhìn nhìn đồng hồ, 7 giờ, nên ăn cơm.

“Cám ơn, bất quá chúng ta là trực ban, thu các người tiền, mới rất ban tới, không có việc gì nói, chúng ta hẳn là đi rồi, cám ơn!” Một cái toàn thể khom lưng, mỗi người trên tay đều là mấy ngàn tiền giá trị lớn.

“Ha ha, không cần, kết bạn một chút liền hảo, ta kêu kiều kỳ thắc!” Kiều kỳ thắc không có đuổi tay, chỉ là ngoài miệng nói nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59 :Tử Thần tổ chức [hạ]

“Ha ha, không cần, kết bạn một chút liền hảo, ta kêu kiều kỳ thác!” Kiều kỳ thác không có duỗi tay, chỉ là ngoài miệng nói nói. Lúc này, kiều kỳ thác trên mặt vết sẹo, lại vô cùng khủng bố.

“Ân, tiên sinh người hảo, chúng ta đây đi rồi, người, cùng người, lái xe, đi.” Còn thầy thuốc tốt nhóm công tác nhiều năm, cái gì thương không thấy quá, điểm này điểm vết sẹo, bọn họ cũng thấy nhiều. Dẫn đầu bác sĩ tùy tay điểm người này tên, đánh thanh tiếp đón, chuẩn bị rời đi.

Lúc này thiên thực đen, từ đường cái bề trên đã ít ỏi không có mây, bởi vì, rất ít người dám tới con đường này, này đó bác sĩ nhóm trước tiên nhìn đến địa chỉ, cũng đều thực sợ hãi, nhưng là sợ chậm trễ bệnh giả bệnh tình, lại sợ cũng không có thể lùi bước.

“Đi? Hảo đi, tích.. Tích.. Tích..” Kiều kỳ thác gật gật đầu, tỏ vẻ đối bác sĩ cái này hàng ngũ hấn cũng là hiểu, một phút đồng hồ không thể chậm trễ, có đôi khi, chính là vài giây, liền sẽ bỏ qua tốt nhất cứu giúp thời cơ đâu!

Kiều kỳ thác ấn chuông cửa, không lâu mới đến vài người, bọn họ vẫn là giống nhau, màu đen mũ giáp, màu đen quần, “Đưa bọn họ trở về, rồi mới trở về gặp ta!” Kiều kỳ thác vẫy tay, mấy cái mang màu đen mũ giáp người đem mũ giáp tháo xuống, nguyên lai, mỗi người cũng đều là đại hán tử, ba bốn mươi tuổi đều có, hai mươi tuổi cũng có, chỉ là tương đối thiếu.

“Thỉnh!” Mấy cái đại hán, mang theo bác sĩ trở lại bệnh viện.

Phú Châu

“7 giờ rồi, nên gọi đồ thúc rồi giường, rồi mới ăn điểm điểm tâm, đến lượt ta cắt lượt.” Một chiếc màu trắng chạy băng băng xe thể thao, liền ngừng ở vùng hoang vu dã ngoại một chỗ địa phương, trên xe nằm một cái đại thúc, xe hạ còn làm hai người trẻ tuổi, bọn họ chính là Diệp Chấn bọn họ.

“Đúng vậy, ta cũng nên thả lỏng!” Lưu Vũ Phi từ trên tầng đá đứng lên, duỗi vươn vai, trong tay cầm vại bia, Diệp Chấn an vị ở một bên, “Ha ha, Diệp Chấn, tới, làm một phen!” Lưu Vũ Phi từ ba lô lục tục lấy ra bia, một vại, hai vại, tam vại..... Tổng cộng là năm vại.

“Lấy như vậy nhiều làm cái gì? Uống người chết a? Lại nói, người uống, ta không có khả năng uống, con người của ta, không có khả năng sẽ nghịch thiên mà đi, cũng chính là làm việc không cần thận, người kêu hấn đem” Diệp Chấn từ đai lưng gỡ xuống chạy băng băng xe thể thao khổng lồ chế khí.

“Tất... Tất... Tất...” Một trận loa thanh gầm co hồi lâu mới đình.

“Cái gì đồ vật a? Nima, như vậy sao! Người đâu? Di, ngoa tào, như thế nào theo ta một cái?” Kiều Kỳ Đồ bị kia từng đợt loa thanh kích thích tỉnh, vừa mới tỉnh, lại phát hiện bốn phía không ai, thật đúng là thiếu chút nữa dọa đến Kiều Kỳ Đồ đâu! Kiều Kỳ Đồ sau đó đứng lên hướng bốn phía nhìn xem, mới phát hiện Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi hai người.

“Uy, uy, người chậm một chút a, rượu có thể uống, cũng là tiền trình, nhưng là ta da thật tọá giá không cần loạn nhảy!” Diệp Chấn khí nổi giận, tuy rằng chính mình không phải thích xa xỉ người, nhưng là nguyên bản phổi trí, tự nhiên phải hảo hảo đối đãi! Nhìn Kiều Kỳ Đồ phát hiện hai người trong tay có bia rượu hương, Kiều Kỳ Đồ té ngã lộn nhào, tả điều hữu bãi đi xuống ô tô.

Phòng chừng Kiều Kỳ Đồ là không có ngủ tỉnh, hoặc là ở mộng du, và lại chính là trang! Nhìn Kiều Kỳ Đồ kia quỵến rũ nên bước, tựa như phim võ thuật thành long đóng vai say tiên giống nhau, phảng phất cấp Kiều Kỳ Đồ một cái vô rượu, Kiều Kỳ Đồ là có thể đánh Tuý Quyền.

“Ai, đừng trang, nói không chừng một hồi trang quá mức, cả người rớt đi xuống.” Diệp Chấn nhìn không được nhắc nhở, bởi vì Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi liền làm ở ven đường, mà vùng này lộ còn chưa tu hảo, liền xích sắt đều không có, tùy thời khả năng sẽ cả người liền xe cùng nhau sa đoạ!

“Cũng là, lấy đến đây đi!” Kiều Kỳ Đồ lúc này mới dừng lại, rốt cuộc, chính mình trang rất mệt, có người chọc thùng, kia còn hảo, bằng không, nói không chừng, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất! Nói không chừng “Phác cầu” một tiếng, người liền cùng đại gia cúi chào.

“Bia? Người thích uống bia? Ta nhưng không cảm thấy người thích uống bia, người không nên là thích những cái đó vài thập niên rượu lâu năm sao? Loại rượu này, mười độ đều không đến đâu.” Diệp Chấn cầm bia, ở Kiều Kỳ Đồ trước mặt điều a điều, hoảng a hoảng! Nhưng là chính là không cho Kiều Kỳ Đồ bắt được.

“Cái gì a, ta thích, người đừng ngăn đón ta nga, có một số việc a, người đừng ngăn đón, cho ta lấy tới!” Kiều Kỳ Đồ này thật có chút không cao hứng,

“Không cho ta uống, nói ta không thể uống, ngươi xem, ta uống ngươi xem!”

Kiều Kỳ Đồ đột nhiên một quyền hướng Lưu Vũ Phi đánh đi, còn hảo không có đánh trúng yếu hại, chỉ là từ bên người nhẹ nhàng ma quá, Lưu Vũ Phi liền cảm giác được cả đời lửa nóng cùng một tia sát ý!

Lưu Vũ Phi chạy đều chạy không vội, nơi nào có thời gian trông giữ cái gì bìa, mông không sát liền tung ta tung tăng chạy, chỉ để lại trên mặt đất kia bốn vại bìa “Nha, điệp tiểu tử, một lần?”

Kiều Kỳ Đồ nhìn Diệp Chấn liếc mắt một cái, bất quá cũng không có nhìn ra trong đó có cái gì đặc biệt, vẫn là lo chính mình mở ra khỏi bìa. “Ừng ục... Ừng ục...” Từng tiếng bìa tự tin vọt vào yết hầu thanh âm, bất quá Kiều Kỳ Đồ chút nào không có bất luận cái gì cảm giác, giống như ở cùng nước sôi để nguội giống nhau! Một vại tiếp nhận một vại.

Mặt sau, liền dư lại hai vại, “Như thế nào nói? Diệp tiểu tử, một người một vại, ta làm ngươi mười giây.” Kiều Kỳ Đồ vẫn là không đã ghiền, nhìn chính mình một người uống bìa, tựa như ưu thương gay giống nhau.

“Tôi liền tới.....” Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, không thể so một so là không được?

Diệp Chấn vừa định cầm lấy bìa liền uống đến xong, lại không nghĩ rằng bị Lưu Vũ Phi đánh cái kiếp, “Kho lúa” đã bị kiếp không! “Diệp Chấn, đợi lát nữa ngươi lái xe đâu, bảo trì bình tĩnh, đồ thúc thúc chính là mất đi lý trí, nói thật ra chính là cùng chúng ta chơi chơi.”

“Hừ, ngồi xồm!” Diệp Chấn không còn kịp rồi, lời nói còn chưa nói xong, Diệp Chấn liền cảm giác được bốn phía có một cổ một cổ quỷ dị không khí! Bên trong phác qua đi, đem Lưu Vũ Phi đẩy đến.

“Phanh... Phanh... Phanh...” Tam thương (súng), hai thương (súng) đều bị hoàn mỹ tránh thoát, bất quá cuối cùng một thương (súng), là Lưu Vũ Phi chính mình đụng phải đi, bởi vì, cái kia nơi xa tay súng bắn tia, cuối cùng một viên vừa lúc nhắm chuẩn chính là Diệp Chấn “Âu yếm bảo mã (BMW)”

“Vũ phi, ngươi làm cái gì? Xe có mệnh quan trọng? Ngươi cùng đồ thúc chạy nhanh đi, là đối phó ta!” Diệp Chấn thuận thế nhảy, lưu tới rồi đối diện đại thạch đầu.

“Phanh.. Phanh.. Phanh.. Phanh..” Liên tiếp súng máy, làm Diệp Chấn liền đầu đều không thể đuổi đi lên.

“Đồ thúc, ngươi đi nhanh đi! Ta có thể!” Diệp Chấn bậc lửa một viên sương khói đạn, đương sương khói đạn nổ mạnh khi, Diệp Chấn chuẩn xác đem chuẩn trụ đối phương tay súng bắn tia duy nhất, nương loáng thoáng sương mù, Diệp Chấn nhìn một cái giờ lên súng lục, đứng lên chính là một thương (súng), nhẹ nhàng đem đối phương tay súng bắn tia bạo đầu.

Chỉ một thoáng, tựa như thời gian bất động, đối phương tựa như rắn mất đầu, hỗn loạn lên.

“Làm sao bây giờ? Đánh sao?” Diệp Chấn còn nghe thấy, đối phương một cái tiểu binh, cũng là vừa rồi cầm súng máy đối Diệp Chấn điên cuồng bắn phá trong đó một viên, đối với cái này tay súng bắn tia, chính là bọn họ đội trưởng, là bách chiến bách thắng, bọn họ đều rất bội phục, trong lúc nhất thời đội trưởng đã chết, bọn họ cũng không biết nên làm sao bây giờ.

“Lão đại phân phó chúng ta nhiệm vụ, chính là nhất định phải.....”

“Phanh!” Người kia nói không nói gì, Diệp Chấn bọn họ liền lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ nổ súng đem đối diện nói chuyện nổ súng đánh chết.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60 :trúng đạn

“Phanh!” Người kia nói không nói gì, Diệp Chấn bọn họ liền lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ nổ súng đem đối diện nói chuyện nổ súng đánh chết. Thành đại gia tìm tôi (phẩm # thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Phó đội trưởng! Phó đội trưởng!” Vẫn là vừa mới người kia, bất quá mặt một mặt thanh một mặt tím, phỏng chừng là vừa rồi nói sai lời nói bị đánh.

“Phanh.. Phanh.. Phanh.. Cho các ngươi hai lựa chọn, ta là tay súng thiện xạ, các ngươi cũng thấy được, một, mau mau lưu lại tiền cùng thương (súng) còn có giải dược, chính mình lăn. Nhị, lưu lại đầu người cùng thuốc giải!” Diệp Chấn hướng lên trời khai tam thương (súng), lại thay đổi một cái đồ sặc, vừa lúc thấy Lưu Vũ Phi đuôi trung kia một thương (súng), đã huyết nhục mơ hồ, phỏng chừng không nghĩ ngợi ban ngày, là đi không được, bất quá, Diệp

Chấn hoai nghi, cái kia tay súng bắn tia, dùng hẳn là không phải bình thường viên đạn, khả năng sẽ có độc!

“Ba, hai, một!” Diệp Chấn nhìn Lưu Vũ Phi kia về mặt thống khổ, trong lòng là một phen đem ngọn lửa thiêu đốt!

Đối diện không có trả lời, từng đợt lạnh lạnh phong, “Không lưu lại đồ vật, còn muốn chạy? Vậy lưu lại đầu người!” Diệp Chấn phần nộ cảm lấy súng tự động, đối với đối diện chính là một cuồng bắn phá.

“Nima, đồ thúc, đồ vũ bay đi nghi ngại, rồi mới cùng ta giết bằng được!” Diệp Chấn chạy đến đối phương hồ đất, lúc này mới thấy đối diện chạy người đã chạy mấy chục mét, này đàn nhãi ranh, giết không kịp như vậy, bị giết đảo chạy thực mau, Diệp Chấn không chút hoang mang cảm lấy súng ngắm.

“Phanh.. Phanh.. Phanh.. Phanh.. Phanh.. Phanh..” Liên tiếp bắn tia thương (súng) thanh âm, đối diện kia đang ở chạy mấy chục cái sát thủ, ấn trình tự, từng bước từng bước ngã trên mặt đất, đều bị bạo đầu.

“Cuối cùng một cái, nháy!” Diệp Chấn để lại cuối cùng một cái, vừa định lên tiếng uy hiếp, một trận vô địch nội lực đánh lại đây.

Này một quyền, Diệp Chấn đột nhiên đồ mấy khẩu huyết, thiếu chút nữa đem Diệp Chấn hấn ngũ tạng lục phủ cấp chấn vỡ!

“Diệp Chấn? Vô giả? Cũng bắt quá như thế!” Người kia lúc này mới hiện thân, một tịch thật dài màu đen áo choàng, mang theo ma quỷ mặt nạ, thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở Diệp Chấn trước mặt, còn đem Diệp Chấn đá thương.

“Trở về!” Kiều Kỳ Đồ có chút lo lắng, đối mặt vừa mới kia cổ không cách nào hình dung tà khí, tuyệt không phải Diệp Chấn có khả năng ngăn cản!

“Người đã đến rồi, nên vì người kiều ngạo tự mãn trả giá đại giới!” Bất quá vừa mới kia một quyền, nhìn như đơn giản, bên trong bao hàm lực lượng, ba cái thành niên người thường đều phải rút cuộc chết đi. Diệp Chấn không có trăm phần trăm nắm chắc có thể chiến thắng, nhưng là ít nhất khí thế không thể thấp!

“Trúc Cơ nhị phẩm, có người, có nắm chắc là hảo, nhưng là không thực lực, có tác dụng gì?” Cái kia đem Diệp Chấn đá thương người, không kiêng nể gì kiều ngạo cười nhạo Diệp Chấn.

“Đi người! Xem chiêu!” Diệp Chấn thuận thế đánh ra cái ‘ truy phong quyền ’ truy phong quyền là người với người chỉ gian so gần thời điểm sử dụng toàn thân lực lượng đánh ra, bất quá tiếp theo giây, bay ra đi không phải hắc y nhân, mà là Diệp Chấn.

Lại là một đoàn vô địch tà khí, trực tiếp cán nuốt Diệp Chấn chiêu pháp, còn đem Diệp Chấn bắn đi ra ngoài.

Diệp Chấn cả người ngã trên mặt đất, không động đậy nổi, toàn thân đều bị bóng, cường đại nội lực, liền Kiều Kỳ Đồ đều không thể tới gần.

“Nách chi nách chi” một cổ nhẹ nhàng lực lượng, lửa nóng nhiệt, rót vào Diệp Chấn trong cơ thể, Diệp Chấn lúc lắc đầu, phát ra nách chi nách chi thanh âm, kia khí thế, liền như chiến thắng trở về Đại tướng quân lại đánh thắng chiến giống nhau.

“Bạc hồn kiếm? Bầy đại Thần Khí chi nhất! Ở trong tay người, ha ha, trời cũng giúp ta, này quý giá Thần Khí, bị người cái này không có tác dụng tiểu tử trên người, ta một bàn tay cũng có thể đoạt lại đây.” Cái kia hắc y nhân phát ra tham lam ánh mắt, tựa như hùng ưng nhìn chăm chăm trốn không thoát chính mình trong tay tiểu kê giống nhau.

“Hừ, bạc hồn kiếm, là sẽ không rơi xuống người như vậy cầu trên người! A! A! Mơ tưởng bức ta nhận thua!” Diệp Chấn vừa mới còn muốn nể hắc y nhân vài câu, hắc y nhân nghe được Diệp Chấn ‘ thô khẩu thành chương ’ khi đôi tay cử thẳng, đem Diệp Chấn liền người mang căn cùng nhau giơ lên!

“Làm càn, nơi này không tới phiên người nể ta!” Hắc y nhân dùng một bàn tay liền nhẹ nhàng đem Diệp Chấn giơ lên, không chút nào phí công phu, giơ Diệp Chấn đầu, nhưng là Diệp Chấn trong tay còn cầm bạc hồn kiếm đầu.

“Không tới phiên người tới nói! Xuống địa ngục đi thôi người!” Diệp Chấn đôi tay cầm bạc hồn kiếm, một phen đâm vào hắc y nhân trái tim.

“Thực hảo, rất tuyệt, chờ! Chờ ta sống lại, sống lại, a! Đừng... Đừng... Đừng mang đi ta, Diệp Chấn, ta nhớ rõ người!” Huru một tiếng, hắc y nhân hóa thành một trận đen nhánh phong, theo gió phiêu thế, chỉ để lại trên mặt đất hắc áo choàng cùng mặt nạ, còn có vài giọt máu đen.

“Mau, mau tới đây, Diệp Chấn, hẳn không được!” Hắc y nhân mới vừa đi, một đợt chưa đình, một đợt nổi lên, Kiều Kỳ Đồ ở Diệp Chấn sau lưng hơn mười mét nguyên địa phương, tay vịn ghế dựa chạy băng băng siêu xe, nhưng là đôi tay dính đầy huyết hồng máu, nhìn kỹ, trên mặt đất cũng là một đại than huyết, không ngừng còn ở lưu.

“Xảy ra chuyện gì? Lưu Vũ Phi xảy ra chuyện gì?!” Diệp Chấn vội vàng nhảy xuống tới, mấy chục mét cao sườn núi đầu tiểu, Diệp Chấn nóng vội trực tiếp nhảy xuống tới, trên đường lực cản không có gì, chỉ là vẫn luôn nhảy đến nhất hạ, chân uy một chút.

“Xé.. Xé.. Xé..” Diệp Chấn cố nén, không cho Kiều Kỳ Đồ thêm phiền toái, chỉ là nện bước chậm điểm, nhưng là thứ tâm đau, là không thể tránh khỏi, toàn bộ cốt cách, đã bị Diệp Chấn cấp toàn bộ uy bị thương, bên trong căn lòng mi cũng thu được kích thích, một trận một trận đau đớn, làm Diệp Chấn vô pháp nhúc nhích ngã trên mặt đất.

“Chuyện như thế nào a?! Người đâu? Nhanh lên!” Kiều Kỳ Đồ trong tay che lại Lưu Vũ Phi đầu, nhưng là máu vẫn là lưu phi thường mau, bất quá, so với phía trước, hảo rất nhiều, Kiều Kỳ Đồ thực vội vàng nhìn nhìn phía trước nói tốt tới hỗ trợ Diệp Chấn, lại phát hiện Diệp Chấn một người ngã xuống đất không dậy nổi.

“Ngươi xảy ra chuyện gì? Vừa mới không phải hảo hảo sao? Một đám gây chuyện không đủ nhiều a? Kia cũng đừng làm cho ta chùi đất a!” Kiều Kỳ Đồ tuy rằng ngoài miệng nói nói, không hỗ trợ, nhưng là trong lòng cũng là thực hiểu, bên trong thô sơ giản lược bằng bó Luru Vũ Phi liền chạy tới xem Diệp Chấn.

“Tôi làm cái gì? Đồ thúc, vũ phi xảy ra chuyện gì? Ta không cần thận, uy chân, việc nhỏ, ngươi đi xem vũ phi, làm hảo hảo nghỉ ngơi.” Không đợi Kiều Kỳ Đồ đi đến Diệp Chấn bên người, Diệp Chấn mầu chốt làm trên mặt đất, cự tuyệt.

“Cậy mạnh, hành đi, hảo thương thế cũng so ngươi trọng, ân, đem cái này uống lên đi, giải khát, ta đỡ ngươi đi làm, ngươi chân uy, này ban tan tâm đều ta tới, sau này nhớ rõ bồi thường ta liền hảo.” Kiều Kỳ Đồ từ ba lô lấy ra vại kim vại thêm nhiều bảo, cho Diệp Chấn, mới chậm rãi đem Diệp Chấn đỡ lên xe, cùng Luru Vũ Phi nghỉ ngơi một khối.

“A, đầu toan, đây là nơi nào? Nga, nghĩ tới, Diệp Chấn? Đồ thúc thúc, a, ta xảy ra chuyện gì?” Luru Vũ Phi đến mặt sau vài phút, mới chậm rãi tỉnh lại, kia viên viên đạn tê môi cảm làm vũ phi tạm thời trí nhớ yếu bớt rất nhiều. Luru Vũ Phi nhìn nhìn đang ở nghỉ ngơi Diệp Chấn, sắc mặt tái nhợt, còn có Kiều Kỳ Đồ, đang ở chuẩn bị khởi động ô tô, còn tưởng quay người động động, cho rằng chính mình là ngủ rồi đâu, vừa quay người mới phát hiện, chính mình trúng đạn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61 :cứu viện

“A, đầu toan, đây là nơi nào? Nga, nghĩ tới, Diệp Chấn? Đồ thúc thúc, a, ta xảy ra chuyện gì?” Luru Vũ Phi đến mặt sau vài phút, mới chậm rãi tỉnh lại, kia viên viên đạn tê môi cảm làm vũ phi tạm thời trí nhớ yếu bớt rất nhiều. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết Luru Vũ Phi nhìn nhìn đang ở nghỉ ngơi Diệp Chấn, sắc mặt tái nhợt, còn có Kiều Kỳ Đồ, đang ở chuẩn bị khởi động ô tô, còn tưởng quay người động động, cho rằng chính mình là ngủ rồi đâu, vừa quay người mới phát hiện, chính mình trúng đạn rồi.

Nhìn trên mặt đất liên tiếp một bãi huyết, còn có chính mình đùi băng vải cùng di động khi mang đến thông khổ, Luru Vũ Phi ngốc, bất lực nhìn về phía Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn hai người.

“Nghỉ ngơi một hồi hảo là thì tốt rồi, ta cũng bị thương, đêm nay hai ban đều là đồ thúc, ngươi quên mất? Chúng ta vừa mới đã xảy ra cái gì, còn nhớ rõ sao?” Diệp Chấn bắt tay đáp ở Luru Vũ Phi trên người, liền như thân sinh hảo huynh đệ, an ủi Luru Vũ Phi.

“Vừa mới? Xé, vừa mới? Vừa mới rốt cuộc đã xảy ra cái gì a?” Luru Vũ Phi có chút kích động, nhưng là kích động cho hắn mang đến cảm giác đau đớn lại làm hắn không dám tùy ý lộn xộn, chỉ là loạn tay ôm đầu, không ngừng lặp lại, “Vừa mới? Nga, ta rốt cuộc tưởng... Tưởng, vừa mới đã xảy ra cái gì a?”

Diệp Chấn nhìn nhìn Kiều Kỳ Đồ, ý bảo hắn có thể lái xe, mặt sau chính là bọn họ hai người có thể quản.

“Ai, nghĩ tới.” Luru Vũ Phi ủ rũ cụp đuôi nói.

“Nghĩ tới? Kia vì cái gì không cao hứng? Chuyện tốt a!” Diệp Chấn bắt đầu cười ha ha, Kiều Kỳ Đồ tốc độ xe càng lúc càng nhanh, Diệp Chấn cũng là ở sinh động không khí.

“Ta hiểu, Từ Thần tổ chức, không ai có thể quấy nhiễu bọn họ, ngươi là vì ta bị thương, bọn họ là hướng về phía ta, ngươi làm ta xuống xe, bằng không chúng ta đều sẽ chết!” Luru Vũ Phi những lời này, nháy mắt làm chính chiếc xe tiến vào tử vong trầm tĩnh.

“Đột.. Đột.. Đột.. Đột.. Đột..” Một loại mãnh liệt súng tự động, đối với Diệp Chấn ba người xe cuồng quét.

“Lại tới nữa?! Làm tốt!” Kiều Kỳ Đồ đã sớm dự đoán được khả năng sẽ như vậy, đem xe chạy đến trí năng hình thức, chính mình lấy ra súng tự động cấp Diệp Chấn cùng Luru Vũ Phi.

“Ta lên rồi, có thể.....” Kiều Kỳ Đồ vừa định nói có thể hỗ trợ, không được bỏ chạy mệnh, bầu trời một chiếc chiến đấu cơ, liền đem ba người phía trước tạc ra cái hố to.

“Đột.. Đột.. Đột.. Đột.. Đột..” Mặt sau súng tự động vẫn là theo đuổi không bỏ, chấn phong pha lê đã tới không thể nhận ra người.

“Nima, đương lão tử vô dụng a!” Kiều Kỳ Đồ mở ra phía trên cái, phác cầu một tiếng nhảy đi lên, đối với mặt sau cầm súng tự động người chính là một

thương (súng)

“Tích tích, xe hào: Việt 11345, trên xe người nghe, thỉnh không cần phản kháng, các người đã bị chúng ta Từ Thần tổ chức vây quanh!” Bầu trời máy bay trực thăng, xuống dưới cái cây thang, bỏ hạ cá nhân, đối với Kiều Kỳ Đồ nói.

“Bao cái trúng, đi tìm chết!” Phịch một tiếng, Kiều Kỳ Đồ từ nay về sau mặt chính là một thương (súng), người kia trực tiếp bị bạo đầu từ mấy chục mét cao địa phương rớt xuống.

“Hạ!” Phi cơ người trên đối một màn này dường như đã sớm đoán được giống nhau, lại nói.

Bầu trời giáng xuống mấy cái dù để nhảy, một đám cầm trong tay lại tiến về vũ khí binh lính liền bãi ở Diệp Chấn phía trước.

“Vũ phi, đánh a!” Diệp Chấn trừu khỏi súng máy chính là đi phía trước mặt rớt xuống binh lính đánh, chấn phong pha lê toái đầy đất đều là, rét lạnh, đến xương gió thổi tiến ba người.

“Các huynh đệ, hiện tại chính là mấu chốt nhất thời điểm, nhảy!” Kiều Kỳ Đồ đột nhiên một tiếng, mở cửa xe, ném ra mấy cái lựu đạn cùng sương khói đạn, mưa bom bão đạn trên đường lớn, không ai, chỉ có Từ Thần cười hời hợt!

“Nhảy? Nhảy cái gì nhảy a? Người không thấy vũ phi, ngựa tào!” Diệp Chấn còn vừa định cùng Kiều Kỳ Đồ nhiều lời vài câu, sinh động này từ khí trầm trầm không khí, nào biết phía trước chính là một tòa đại kiều, nhưng là đại kiều đối diện, lại là từng loạt từng loạt cảnh sát.

Trước mặt này đó cảnh sát, mỗi người cầm trong tay bảo hộ thuẫn, còn phối trí này súng tự động, trên bầu trời còn lưu động vài lượng máy bay trực thăng.

“Nhảy cầu! Người tưởng bị trảo?! Không nghĩ liền nhảy đi!” Kiều Kỳ Đồ bắt lấy trong tay súng tự động, run bần bật, đồ sặc một cái đổi một cái, địch nhân viên đạn cũng đánh lại đây, bắt quá Kiều Kỳ Đồ đều hiện lên, nhưng là nội tâm khẩn trương làm Kiều Kỳ Đồ khẩu súng bính nắm đến gắt gao, đã có điểm xem thấy huyết nhục!

“Nhảy cầu, không được, đồ thúc, người vây khốn, chúng ta một đoàn bắt! Đem bọn họ một đoàn bắt được!” Diệp Chấn nhưng không nghĩ từ bỏ, không nói hai lời, đứng lên đối mặt sau người chính là một đoàn quét, nhưng là đối phương phản kích càng là mãnh liệt, làm Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ hai người căn bản liền vô pháp thoát ra đầu đi phản kích.

“Việt 11345 hào chạy bằng băng xe, đã tóa định, bên trong xe thành viên ba vị, không giống bọn họ mặt sau ****, bắt quá cũng có súng ống vũ khí, đang ở cùng mặt sau **** có kịch liệt bắn nhau! Hiện tại ở vào hạ phong! Muốn hay không trợ giúp?” Một chiếc máy bay trực thăng, mặt trên không nhiều lắm người, một cái tài xế, liền dư lại một cái thượng giáo cùng một cái đưa tin viên.

“Hạ phong? Động thủ, Từ Thần tổ chức, ta nghe nói qua, nhưng là bên trong xe cũng có súng ống? Kia cũng đến phòng bị, nói không chừng là bẫy rập!” Cái kia thượng giáo điểm chỉ xì gà.

“Tốt, đây là chúng ta bắt giữ đến, ****, cùng bên trong xe nhân viên gương mặt! Thành trưởng quan kiểm tra đối chiếu sự thật, chuẩn xác, chúng ta sẽ xuất động đặc chiến đội.” Cái kia đưa tin viên, cầm trên tay Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi, Kiều Kỳ Đồ ba người hình ảnh, hơi chút rõ ràng một bộ phận, bắt quá mặt sau ****, cũng chính là Từ Thần tổ chức, mặt bộ đặc thù đặc biệt khủng bố, có thể nói gần xem phóng đại, tuy rằng mang theo mặt nạ, nhưng là đại bộ phận xem ra trên mặt vết sẹo rất nhiều, trên mặt vết sẹo liền như chiến công chồng chất Đại tướng quân.

“Cái gì? Người xác thật bên trong xe là này ba người?!” Máy bay trực thăng thượng thượng giáo sắc mặt có chút thay đổi, biến tái nhợt vô lực, “Nhanh chóng! Toàn bộ nhân viên chuẩn bị, đặc chiến đội chuẩn bị! Lập tức hỏa lực áp chế mặt sau ****, lập tức xuất kích, ngàn vạn không thể buông tha bọn họ, còn có kia chiếc xe, nhất định phải bảo vệ tốt trên xe nhân viên!”

“Vì cái gì a? Thượng giáo đại nhân, có thể nói cho ta nguyên nhân sao?” Cái kia báo cáo viên có chút khó hiểu, rõ ràng chính mình trưởng quan phía trước đều là lạnh lùng thái độ, đã biết cũng vẫn là giống nhau, nhưng là nhìn đến ảnh chụp liền tất cả đều thay đổi, ai có thể không hiếu kỳ nha.

“Quan trọng bằng hữu, ta lên đây, nhưng là không thể quên hẳn!” Cái kia thượng giáo trưởng quan tất xì gà, rút ra súng tự động, mở ra thang dây, cái thứ nhất đi xuống.

“Đồ thúc? Phía trước người, ta thấy! Máy bay trực thăng, lấy thương (súng)! Giống như? Là Long Đại!” Diệp Chấn liền như nắm tới rồi cứu mạng rom rạ giống nhau, liền mạng ném Kiều Kỳ Đồ cánh tay.

“Hừ, bằng hữu của ta, người trưởng quan, đi lên, cho bọn hắn mấy thương (súng), làm cho bọn họ truy chúng ta đầy đất chạy!” Kiều Kỳ Đồ cười ha ha, đối Diệp Chấn lời nói, giống như thập phần trấn định, sớm đã đoán trước tới rồi giống nhau.

“A! Đi tìm chết đi!” Diệp Chấn còn không có ngồi đầu ra tới, đã bị tể đi xuống, nhìn kỹ, là Lưu Vũ Phi!

“Nha, tiểu hữu, không tồi, thương (súng) kỹ khá tốt.” Kiều Kỳ Đồ cấp Lưu Vũ Phi dừng khí cùng nội tâm cường đại lực lượng điểm cái tán, trong tay so cái ngón tay cái.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62 :đại quân giáo

“Nha, tiểu hữu, không tồi, thương (súng) kỹ khá tốt.” Kiều Kỳ Đồ cấp Lưu Vũ Phi dừng khí cùng nội tâm cường đại lực lượng điểm cái tán, trong tay so cái ngón tay cái.

“Phía trước xe hơi nhỏ! Các người an toàn, thả chậm tốc độ xe, mau! Chúng ta ở, oanh!!!” Kiều đối diện máy bay trực thăng, đang định kêu Diệp Chấn xe dừng lại, lại bị một cái bay thẳng tới đạn đạo trực tiếp tạc hủy, tạc tan xương nát thịt, liền máy bay trực thăng tàn hà đều không có!

Long Đại có chút phẫn nộ, một chiếc máy bay trực thăng, tổng giá trị là mấy trăm vạn hoặc hơn một ngàn vạn, nhưng là lại bị người như vậy phở phở thông thông tạc, Long Đại trực tiếp đem hân thù ráp tay, thật mạnh đập vào phi cơ thao tác bàn thượng.

“Phía trước năm trăm nể tam chi phi cơ, chiến đấu cơ! Tỏa định! Xe tăng, đường kính nháy mắt hạ gục!” Long Đại khí mặt đều khí đỏ, này nói cho hân thăng này quân phi sẽ biến thực khẩn trương, Long Đại sửa sang lại một chút quần quần áo, đánh giá một chút màn hình, phát hiện đối phương phi cơ rất nhiều, hơn nữa đều là chiến đấu cơ, nhìn đáng vẻ, đối phương cũng không phải dễ chọc, thấy quân cảnh tới, không phải thu liễm lui lại, ngược lại vẫn luôn đuổi giết, chẳng lẽ là không muốn sống?

“Đối diện quân cảnh, buông vũ khí, các người đây là ở bao che nghi phạm! Tốc độ! Hiềm nghi người đào tẩu, các người đảm đương cái này trách nhiệm sao?” Đối diện tam chi phi cơ, nhẹ nhàng tránh thoát Long Đại xe tăng chiến xa đại pháo, bất quá thoạt nhìn né qua trốn đi, rất có khó khăn, nhưng là xem ra, đối phương không phải phổ phổ thông thông người điều khiển.

“Báo cáo, long huấn luyện viên, tỏa định, đối phương là thủ trưởng, đại quân giáo!” Báo cáo viên, ba bước cũng làm hai bước đã đi tới, đem báo cáo kết quả đưa cho Long Đại.

“Thì, giả đối huấn luyện viên tạp bài, trực tiếp bắn phá! Không cần lo cho, đã xảy ra chuyện ta phụ trách, nghe ta, tốc độ!” Long Đại khó thở, trừu khỏi súng lục đối với báo cáo viên.

“Tốt, chờ!” Báo cáo viên cũng không sợ súng lục, nhưng là trưởng quan mệnh lệnh không thể không tuân thủ, đành phải mệnh lệnh xuất động chiến đấu cơ, máy bay ném bom, xe tăng..... Sở hữu vũ khí đều chuẩn bị tề, nếu như vậy còn không đối phó được đối diện kẻ bắt cóc, kia xã hội này, phỏng chừng đều rơi vào trong tay bọn họ, mà bọn họ, phỏng chừng đã khổng chế nửa thiên thiên hạ! Bằng không, ai có thể tùy tiện tiện tiện điều tới máy bay trực thăng? Ai có thể tùy tiện tiện tiện cùng quân cảnh đối kháng? Ai có thể tùy tiện tiện tiện phát động đạn đạo, phá hủy Long Đại bọn họ một chiếc máy bay trực thăng?

Liên tính lần này là lưỡng bại câu thương, bất quá còn hảo, nhưng là còn có thể nhìn ra, đối phương có thể là phú khả địch quốc! Bằng không, Long Đại cũng sẽ không dễ dàng thả chạy bọn họ!

“hơ?” Đối diện vị kia ‘ đại quân giáo ’ có điểm ngốc, tiêu ra câu tiếng Anh.

“Đừng nhúc nhích, Diệp Chấn, nhìn kỹ, đối diện người, rất kỳ quái.” Kiều Kỳ Đồ đem xe thiết trí thành tự động trạng thái, khoảng cách an toàn đã chỉ kém gần ba trăm mét.

Diệp Chấn theo Kiều Kỳ Đồ chỉ vào địa phương, nhìn nhìn. “Đúng vậy! Là, tay súng bắn tia! Thương (súng), đoạt lấy tới!” Ba người vội vàng rút ra nguyên bản đã để vào an toàn kho thương (súng), kia lượng quân địch chiến đấu cơ thượng, thế nhưng còn có hai cái súng ngắm, một cái nhắm ngay Diệp Chấn xe, một cái nhắm ngay này Long Đại.

“Ta đi, nên làm sao bây giờ? Long Đại gia hỏa này, bị bạo đầu làm sao bây giờ?” Kiều Kỳ Đồ có chút mất đi lý trí, đã không có trấn định thời điểm đáng vẻ kia, bất quá mỗi người cũng đứng vậy, nhìn chính mình tốt nhất huynh đệ, nếu như vậy đi rồi, ai sẽ bắt đầu nha.

“Ta tới, người trước nhìn.” Không sai, Diệp Chấn cũng không phải không học quá cái gì công phu, Diệp Chấn đem đỉnh đầu mũi giờ lên, mới không đến một giây, mũi đã bị bắn thủng!

“Tim được rồi!” Diệp Chấn xoay người nhảy đi lên, còn hảo Diệp Chấn gầy, bằng không a, phỏng chừng người tạp trụ, đầu cũng bị bạo.

Diệp Chấn nhảy lên đỉnh đầu pha lê, đối diện tay súng bắn tia phỏng chừng là nhìn chăm chăm pha lê lâu lắm, đột nhiên chạy ra cá nhân, còn không quá thích ứng, ngắm bắn kính còn không có điều hảo.

Diệp Chấn súng lục viên đạn cũng đã đánh ra, chuẩn xác không có làm bạo cái đầu.

“Ai? Chuyện như thế nào?” Đối diện địch nhân một cái dẫn đầu, thực rõ ràng là cái sợ chết, bất quá trên người khắc long, Thanh Long! Nhưng là, vẫn là

nhìn ra được, loại người này, chính là thích trang bức, rồi mới phía sau thọc dao nhỏ! Khẩu Phật tâm xà người!

“Ha ha, hoảng loạn? Vô dụng, người tới a? Các người không phải liều mạng truy sao? Một đám ngu ngu phiến, nhưng là muốn học sẽ thu liễm, một chút ngon ngọt, các người như thế nào khả năng..... Đột.. Đột.. Đột..” Long Đại mới nói vài câu mạnh mẽ, còn không có đem nói đằng trước, khuyên bọn họ buông vũ khí chạy trốn, địch nhân liền hướng bên này bắn phá.

“Triệt, tích... Tích... Toàn bộ người! Lui lại! Lui lại! Lập tức lui lại!” Đối phương cái kia khắc hình xăm long nam nhân, nhìn nhìn, Long Đại còn chưa nói xong, hán liền khó chịu hạ lệnh bắn phá, bất quá hiện tại lại có điểm hối hận, tương đối Long Đại như vậy quân đội không phải chính mình có thể kháng đối đối thủ, cho nên, tuyên bố lui lại.

“Là, lão đại, thu được, lĩnh một đội, thu đội! Lĩnh nhị đội, thu đội! Lĩnh tam đội, thu đội! Hết thấy lui lại đội viên chuẩn bị ổn thoả!” Đối phương chỉ huy viên thực mau thông kê cùng quảng bá hảo, này rõ ràng là một cái đặc tổ chức lớn, mọi người vật chỉ gian những cái đó quan hệ mật thiết, thoát nhìn, liền như một cái thiên thiên vạn vạn nhảy dây từ vòng tròn.

“Đừng đuổi theo, bảo vệ tốt người bị hại, đại gia chuẩn bị xuống phi cơ!” Long Đại vẫy vẫy tay, ý bảo không cần lại đuổi theo, rồi mới mở ra máy bay trực thăng phi cơ rút xuống khoang.

“Ha ha! Diệp Chấn nha, xuống dưới đi, người tiểu tử này, địch bắt động người, người bắt động địch, địch một chốc tới người, ngàn ly vạn lần đổi chi a!” Kiều Kỳ Đồ nhảy tới chính thao tác xe vị trí, đem xe ngừng lại.

“Đa tạ, đa tạ, ha ha!” Diệp Chấn bĩu bĩu môi, kiêu ngạo bày cái đa tạ thủ thế, rồi mới mở cửa, đi xuống thứ.

“Các người ba cái, cẩn thận!” Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi ba người chân còn không có rơi xuống đất, liền xem trước phía trước hơn mười mét, vội vàng vàng chạy tới Long Đại.

“Không thể nào? Các người như thế nào biến yếu? Bây giờ còn có sự?” Kiều Kỳ Đồ không tin, nói đến trước kia, bọn họ đặc chiến đội, có bao nhiêu lợi hại, có thể đi lao nhìn xem bị bắt, mười kẻ bắt cóc, chín bị trảo, một cái đầu hàng tự thú. Lấy này loại suy!

“Ha ha, tương cái gì đâu, lão huynh đệ, người còn không hiểu ta? Ta dạy ra binh tử, không hảo ta dùng hán làm cái gì a?? Ha ha, người thật đúng là suy nghĩ nhiều, là trên mặt đất, vừa mới đám kia súc sinh, tặc chúng ta một trận giá trị mấy trăm vạn khả năng hơn một ngàn vạn máy bay trực thăng, hiện tại ta còn không biết nên như thế nào cùng tổng bộ nói đi!” Long Đại thực vui sướng đem hai người tiếp xuống dưới.

“Đây là? Vị nào tân bằng hữu a?” Long Đại thật cao hứng đem Diệp Chấn, Kiều Kỳ Đồ hai người nghênh xuống xe, mới phát hiện cùng Diệp Chấn cộng đồng ngồi mặt sau Lưu Vũ Phi, không cảm hỏi.

“Lão bằng hữu, lúc này lộ, đều là hán hỗ trợ tới, người xem, đều bị thương đâu!” Kiều Kỳ Đồ nhưng thương tâm, vội vàng đi qua đi đáp bắt

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 63: tiếp tục đi phía trước đi

“Lão bằng hữu, lúc này lộ, đều là hán hỗ trợ tới, người xem, đều bị thương đâu!” Kiều Kỳ Đồ nhưng thương tâm, vội vàng đi qua đi đáp bắt tay đem Lưu Vũ Phi đỡ xuống xe.

“Cám ơn, ha ha, người là, nga, Long Đại, ta nhận thức, rất lợi hại!” Lưu Vũ Phi vội vàng vươn tay, cùng chính mình cảm nhận trung thần tượng, nắm bắt tay.

“Àn, người kêu cái gì a? Người trẻ tuổi.” Long Đại rất có lễ phép cùng Lưu Vũ Phi bắt tay, bất quá cũng không có đặc biệt để ý Lưu Vũ Phi, thoát nhìn tựa như qua loa đại khái lừa gạt một chút mà thôi, “Hảo, phó đội trưởng, thu được trả lời, đưa bọn họ ba người hầu hạ hảo, muốn lưu liền theo bọn họ.”

“Tốt, tổng đội trưởng, thu được mệnh lệnh, ngài còn có điện báo, thỉnh mau chóng đi đến điện báo khu xem xét!” Phó đội trưởng cúi đầu khom lưng đồng ý, mới đưa đối thoại khí đóng cửa.

“Như thế nào? Còn có việc? Chúng ta khả năng không lưu tại này, rốt cuộc tiểu tử này, lần này là tới xem, xem cái gì a? Bạn gái, đối, chính là cái này.” Kiều Kỳ Đồ thế nhưng nói ra loại này lời nói, đối với cái kia “Bạn gái” là ai, tất cả mọi người đều đã biết đi, chính là thư vũ tiêu.

Long Đại lại không phải không biết thư vũ tiêu cùng Diệp Chấn cảm tình, chỉ bằng kia một trương kim cương tạp, đem hai người quan hệ nháo sôi trào.

Long Đại cùng Kiều Kỳ Đồ, hai người thêm lên đều mau tám mươi tuổi người, nói chuyện còn như vậy, Diệp Chấn nhéo đem hân, trực tiếp làm lơ hai người, đem xe chậm rãi chạy đến trên đường cái.

Liền dư lại Luru Vũ Phi một người, đứng ở tại chỗ, cái gì bạn gái? Diệp Chấn mới như thế tiểu, liền có bạn gái? Tuy rằng hân Luru Vũ Phi hiện tại không có bạn gái, bất quá Luru Vũ Phi muốn bạn gái, hiện tại đều có thể bài đến trên đường cái!

“Ai, các ngươi chuyện như thế nào? Chuyện như thế nào a?! Từ từ ta!” Luru Vũ Phi nhưng không tin Diệp Chấn có bạn gái, tuy rằng Diệp Chấn lớn lên là tuần tú lịch sự, phong lưu phóng khoáng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, xe thấy xe bạo thai, nhưng là! Diệp Chấn lúc này mới vài tuổi a? Mười sáu, mười bảy tuổi, liền tính hôm nay mau mười bảy tuổi, cũng không nên có bạn gái đi?

Luru Vũ Phi năm nay hai mươi hai tuổi, nghe được Diệp Chấn có bạn gái tin tức, hân đều cảm thấy chính mình u, còn tưởng vội vàng đi tìm một người bạn gái về nhà, bằng không trong nhà thức giục cũng đủ cấp. Bất quá Diệp Chấn tai tiếng cũng không ít, đương đương cái này thư vũ tiêu cùng Giang Ninh Ninh, hai người phụ thân, ở Phú Châu có thể nói là bá chiếm nửa bầu trời a! Bất quá hai nhà người nếu là động khởi tay tới, Giang Ninh Ninh cũng không thấy đến sẽ nhục thượng một bậc.

Luru Vũ Phi chính mình một người tại chỗ cân nhắc, lại không biết Diệp Chấn đã đem xe khai vào gara.

“Ta đi, thật đúng là không dừng lại chờ ta, không đủ huynh đệ.” Luru Vũ Phi âm thầm oán giận một chút, rồi mới vội vàng đuổi theo đại bộ đội.

“Như thế nào? Xiếc xe đạp không tời đi? Ta cũng là luyện qua, nói dễ nghe một chút, chính là, ta là cái thiên tài!” Diệp Chấn đem xe khai nhập quân nhập chỗ, vững vàng chạy đến xe vị, chuẩn chuẩn, không có chút nào chi kém, rồi mới Diệp Chấn ấn một chút cái nút, cửa xe tự động mở ra.

Kiều Kỳ Đồ vẫn luôn ngồi ở Diệp Chấn sau lưng, đối Diệp Chấn một thân công phu, này cũng tin tức, kia cũng đúng, xác thật rất bội phục. Càng làm cho Kiều Kỳ Đồ bội phục chính là, Diệp Chấn mới

“Thiên tài? Hảo đi, ngươi lợi hại, ngươi lợi hại nhất, tùy tùy tiện tiện một chút việc nhỏ, chẳng lẽ còn có thể đem ngươi phùng trời cao?” Kiều Kỳ Đồ xoa xoa tay, đem trên người tro bụi vỗ rớt, lại dùng tay chải vuốt một chút đứng trang nghiêm đầu tóc, liền như một vị đại thiếu gia, vẻ vang đi xuống hạ. “Đối cái phượng thức nói, ngươi lợi hại, ngươi như thế lợi hại, sao không trời cao đâu?”

Kiều Kỳ Đồ xảo diệu vận dụng hiện đại internet lưu hành ngôn ngữ. “Trời cao? Ha hả, ta như thế sáu, sáu phiên đều, ta là ở chỗ này tán gái, đem muội, ai trời cao?” Diệp Chấn ấn vừa xuống xe, xe liền tiến vào bảo tu hình thức, chính chiếc xe bị một loại trong suốt bạch quang che đầy.

“Các ngài hảo, ta là long đội trưởng, long trưởng quan phái tới tiếp đãi của các ngươi, bất quá, nơi này không thể tùy ý dừng xe, xin lỗi, chúng ta nơi này là quân sự bãi đỗ xe, bị phát hiện, chúng ta trưởng quan, cũng chính là long trưởng quan, cũng sẽ chịu liên lụy! Cho nên, ta biết phụ cận có một cái vút đi bãi đỗ xe, mặc dù có chút khủng bố cùng cũ nát, nhưng là dừng xe hân là có thể.” Một vị ăn mặc quân trang binh lính, đi tới chính tề nện bước, đi đến Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ, đem hai người ngăn lại, nói.

“Vút đi bãi đỗ xe? Khủng bố? Cũ nát? Này ngươi cũng không biết xấu hổ nói! Chúng ta là thiếu gia? Hiểu hay không a! Ở nơi đó dừng xe, chúng ta đều ngại do!” Luru Vũ Phi chính là xe thần, từ xuất thân cũng chính là thổ hào thế gia, đối với khủng bố, cũ nát hai cái từ, Luru Vũ Phi có thể nói là nhất thống hận! Bởi vì từ nhỏ đến lớn, Luru Vũ Phi đều không có thật thật độc lập quá, đôi mắt cái gì quý, cương thi, tang thi..... Chính là miệng dao găm tâm đậu hũ, ý tứ chính là ngoài miệng nói không sợ, đến lúc đó, trước hết chạy chính là hân!

“Ngươi là cái gì ý tứ? Đối chúng ta không tôn trọng?! Đừng tưởng rằng ngươi là ai, liền có thể như vậy?! Chúng ta tuy rằng là quân đội, có lễ nghi, nhưng là ngươi đừng khinh người quá đáng!” Cái kia bị Long Đại gọi tới tiếp đãi ba người quân nhân, có chút phần nộ rồi, nắm chặt nắm tay cơ hồ đều đem nắm tay niết tím đều!

“Không tôn trọng? Ngươi có cái gì đáng giá làm ta tôn trọng? Ngươi còn không phải là..... Ta đi, a!” Luru Vũ Phi còn tưởng tiếp tục nhục nhã cái kia quân nhân vài cái, không ý tưởng, nghiêng diện chính là một chút, Luru Vũ Phi liền cảm thấy một thời gian phong, chính mình tả mặt đã bị đánh sưng lên, làm Luru Vũ Phi thiếu chút nữa kêu cha gọi mẹ đều. Bất quá Luru Vũ Phi không dám, chỉ có thể dùng vô tội ánh mắt, nhìn Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn hai người.

“Tới, có bản lĩnh tới nhiều lần, so cái gì? Ngươi cái gì so quá ta? Lại đây a!, Lại đến thử xem xem, ta và ngươi nói, mười một cái ngươi, đều đánh không lại ta! Ta không thích người thật giống như ngươi người như vậy, thiếu gia, công tử gia, các ngươi chính là đáng khinh, biến thái, chết lưu manh! Các ngươi chính là cho rằng có tiền, liền có thể tùy tiện chần đạp chúng ta nhân cách? Giẫm đạp chúng ta tôn nghiêm?!!! Ta không phục, chẳng lẽ chúng ta Trung Quốc cứ như vậy sao? Người nhân phẩm, có thể có đất rẻ sang hèn chi phân, nhưng là người nhân cách, không nên có đất rẻ sang hèn chi phân!!!” Cái kia quân nhân chơi chơi đầu, ba bước cũng làm hai bước, đi hướng Luru Vũ Phi, trong ánh mắt tràn ngập cừu hận, thật giống như là Luru Vũ Phi thiếu hân tiền giống nhau!

“Ta sai rồi, thực xin lỗi, các vị, ta không nên như vậy.” Vị kia quân nhân, nguyên bản bãi động tác, còn muốn cùng Luru Vũ Phi nhất quyết sống mái, nhưng là sau tới có thể thấy được, hân trên mặt sắc mặt rất khó xem, phòng chừng Long Đại phản phó hân thu liễm một chút, bằng không cũng đừng tới, hân tay chặt chẽ nắm, thật lâu, giao phá môi, mới nghẹn ra những lời này.

Luru Vũ Phi nghe xong, lập tức đứng lên, hướng cái kia quân nhân đi đến.

Diệp Chấn gian nan hoạt động chân, rốt cuộc chỉ là tùy tùy tiện tiện băng bó một chút, nhưng là xương cốt thương liền càng nghiêm trọng.

Khó khăn dưới, Diệp Chấn chỉ có thể sử dụng bước nhanh.

Diệp Chấn một chút chạy đến hai người bên người, tốc độ này mau thế nhưng giống phi cơ, thế nhưng còn ở một mức độ nào đó vượt qua phi cơ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64 :động thủ

“Ta sai rồi, thực xin lỗi, các vị, ta không nên như vậy.” Vị kia quân nhân, nguyên bản bài động tác, còn muốn cùng Lưu Vũ Phi nhất quyết sống mái, nhưng là sau tới có thể thấy được, hấn trên mặt sắc mặt rất khó xem, phòng chừng Long Đại phân phó hấn thu liễm một chút, bằng không cũng đừng tới, hấn tay chặt chẽ nắm, thật lâu, giáo phá môi, mới nghẹn ra những lời này.

Lưu Vũ Phi nghe xong, lập tức đứng lên, hướng cái kia quân nhân đi đến.

Diệp Chấn gian nan hoạt động chân, rốt cuộc chỉ là tùy tùy tiện tiện băng bó một chút, nhưng là xương cốt thương liên càng nghiêm trọng.

Khó khăn dưới, Diệp Chấn chỉ có thể sử dụng bước nhanh.

Diệp Chấn một chút chạy đến hai người bên người, tốc độ này mau thế nhưng giống phi cơ, thế nhưng còn ở một mức độ nào đó vượt qua phi cơ.

“Vũ phi, thu liễm một chút!” Diệp Chấn nắm hai người tay, nắm gắt gao, làm ba người không khỏi có chút hảo xấu hổ.

“Ngượng ngừng, ta có điểm ‘ quá mức, nhưng là ta còn là có điểm không quen nhìn hấn, kêu cái kia tiểu tử thu liễm một chút, bằng không lần sau không phải ta, hấn phòng chừng liên mất mạng!” Cái kia quân nhân, rõ ràng vẫn là làm ra lui bước, bất quá này hấn là cũng là hấn lớn nhất nhượng bộ.

“Như thế nào? Không có việc gì, Diệp Chấn, việc này ngươi đừng động.” Nói, Lưu Vũ Phi đem Diệp Chấn kéo ra, Diệp Chấn không có lại lần nữa ngăn cản, hấn biết Lưu Vũ Phi vẫn là hiểu được thu liễm, sẽ không ra tay đá thương người, nhưng là hiện tại cái này tình huống, khả năng không giống nhau, dù sao cũng là đối phương đánh Lưu Vũ Phi, dựa theo Lưu Vũ Phi tính cách, chuyện này hấn là sẽ không hóa thành việc nhỏ, rồi mới hóa vô.

“Còn tới? Ngươi đánh không lại ta, ta đã nói rồi, liên tính mấy chục cái ngươi cùng nhau, cũng vô dụng, đánh nhau không phải dựa tiền cùng người nhiều, dựa vào là dũng khí cùng thực lực, đến đây đi, tiểu tử!!!” Cái kia quân nhân có lẽ cục một cung, rồi mới ôm một chút quyền, chân trái trước di động, tay phải đóng đũa, tùy thời có thể bắt đầu đại tái!

“Suy nghĩ nhiều người, tiểu chiến sĩ, ta không phải bại không biết sĩ người, ta kêu Lưu Vũ Phi, Phú Châu nhất lưu thanh niên, cuồng phong đua xe đội đội trưởng, đã từng lãnh đạo chúng ta Phú Châu thắng được cả nước thường quy tái, đấu bán kết, trận chung kết..... Chúng ta có được cúp a, vô số kẻ, ta ngẫm lại, rồi mới cùng ngươi nói.

“Đối với Lưu Vũ Phi những lời này, Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ có chút vô ngữ, này..... Này..... Giống như cùng Lưu Vũ Phi vừa mới bắt đầu cùng Diệp Chấn, kiểu này đồ hai người nói không phải giống nhau như đúc sao? Trước không nói trước một đoạn, sau một đoạn khác lác chính là giống nhau như đúc!

“Ngươi hảo, nếu ngươi biết sai, ta cũng không phải không hiểu nhân tình, đi thôi, vừa mới long trưởng quan nói, các ngươi xe chính là quân vụ xe, có thể ngừng ở nơi này, tới, các ngươi cùng ta tới.” Cái kia quân nhân bị Lưu Vũ Phi một chuỗi giao hữu cùng thúc giục đa sầu còn có cái kia xin lỗi cấp sợ ngay người, rốt cuộc hấn trong mắt giống Lưu Vũ Phi người như vậy, hơn phân nửa sẽ phía sau thùng dao nhỏ, chỉ có thể vội vàng vàng đem đề tài kéo ra.

“Linh..... Linh..... Linh.....” Vang xong, cái kia quân nhân lập tức nói “Xin lỗi, quân lớn lên huấn luyện tới, chúng ta muốn đi văn huấn luyện, phòng chừng lại là vài km, các ngươi xem, chính là nơi đó, bên trái quai, đi vào, là được.” Cái kia quân nhân vội vàng công đạo xong việc tình, liền nghiêm khởi bước đi rồi!

“Uy, chờ ta một chút, tiểu chiến sĩ, ngươi kêu cái gì tên?” Lưu Vũ Phi tại chỗ sừng sốt một chút, bất quá lập tức lấy lại tinh thần, tiến lên hỏi đi.

“Đừng đuổi theo, ta chính là tiểu thuyết kẻ chạy cò, lưu lại tên làm cái gì, vô dụng. Ta đi rồi, các ngươi bảo trọng, có việc có thể tìm người, nơi này người rảnh rồi không ít, cúi chào, có duyên gặp lại! (bốn lời nói khả năng có chút khôi hài, hoặc là làm người không hiểu được, bất quá ta thiết trí sau này suất diễn, hấn là không có hấn, cho nên, ta không nghĩ nhiều khỏi một cái vô dụng tên, đại gia coi như khôi hài đi.)

“Tiểu thuyết áo rồng? Cái gì đồ vật? Tính, hôm nay cũng mệt mỏi chết ta.” Nói, Lưu Vũ Phi toàn bộ thân thể liền như vậy không hề kiêng kỵ ngã xuống đi, nhìn đáng vẻ, vẫn là đầu sẽ trước rơi xuống đất.

“Miệng vết thương càng thêm chuyển biến xấu?!!! Đồ thúc, đồ!” Diệp Chấn dùng ra ăn nãi mềm kính, rút cuộc sử dụng ra bước nhanh.

“Đau, đau, ngươi đỡ sai rồi!!! Ta miệng vết thương chuyển biến xấu, Emma ngươi trực tiếp đỡ đến ta miệng vết thương, ngươi tránh ra!” Luru Vũ Phi một chút khắp nơi loạn nhảy, thẳng kêu Diệp Chấn thân kinh, các loại thô khẩu! Rồi mới mới dần dần dừng lại, dừng lại thời điểm, còn không quên bỏ đao vài câu, “Ngươi cái gì người a? Hồ đồ đồng đội, ta trường như thế đại, không gặp ngươi người như vậy, được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều, ngươi thật đúng là cái *****” Luru Vũ Phi thật đúng là không dứt, Diệp Chấn đều có chút bức bối, thuận tay đem Luru Vũ Phi ném rớt.

“Nha, a!!! Đau, đồ *** đồ *** thúc, đỡ ta một chút, ngươi xem, cái này Diệp Chấn hoàn toàn chính là đùa bỡn ta sao?! Án đến ta miệng vết thương, ta cũng chưa trách hấn, xem hấn đáng về kia, còn không chịu nổi nói, càng quan trọng là, hấn thể nhưng lại đem ta lộng quăng ngã! Hấn là tới làm cái gì?” Luru Vũ Phi có điểm giống trong TV oan uổng người khác cái kia người xấu.

Tuy rằng chuyện này lại là là Diệp Chấn sai, nhưng là Diệp Chấn cũng là không cẩn thận, “Lăn ngươi, có hay không sợ? Đừng trang, ta cũng bị thương, chạy nhanh tìm một chỗ nghỉ ngơi.” Tuy rằng Diệp Chấn đối với Luru Vũ Phi cáo trạng, cũng là có chút chán ghét, nhưng là Luru Vũ Phi cùng Diệp Chấn, cũng đều là huynh đệ, nhận thức thật lâu, sẽ không động bất động liền ra chân thật lực, bắt quá hai người xác thật đều thực quật, ai cũng không phục ai, kỳ thật cũng càng tốt, huynh đệ chi gian, một phải bị đến khỏi khảo nghiệm, đánh xong giá giống nhau đều là có thể hòa hảo, nhị là phải bị đến khỏi mỹ nữ dụ hoặc, đối với mỹ nữ, Diệp Chấn không có gì hứng thú, bằng không lúc trước ngày đó buổi tối, Diệp Chấn liền sẽ không không đối Giang Ninh Ninh làm cái gì.

Tuy rằng Diệp Chấn thực không tình duyên, bắt quá Diệp Chấn cũng biết Luru Vũ Phi cái kia quật cường tính cách, ngươi không tới đỡ ta, ta gọi người khác, nhưng là ngươi cũng đừng cùng ta làm bằng hữu, Diệp Chấn đành phải miễn miễn cưỡng cưỡng vờn tay, nắm Luru Vũ Phi tay.

“Đỡ hảo! Xuất lực nha, ngày thường không phải thực ngu sao?” Luru Vũ Phi nương Diệp Chấn lực, bò lên, bắt quá Diệp Chấn căn bản không xuất lực, nhưng là ở Luru Vũ Phi trong mắt, hấn cảm thấy Diệp Chấn ra ăn nãi lực đều, rút cuộc này lực độ đã không nhỏ, nhưng là đối với Luru Vũ Phi như vậy phạm nhân, một cái phạm thai mất thường, nào biết đâu rằng Diệp Chấn là cái gì người a.

“Ta xác thật không xuất lực, tính, không sao, đi thôi.” Diệp Chấn vỗ vỗ tay, này phụ cận thủy thiếu, hạt cát cũng nhiều, phong cũng đại, Diệp Chấn, Luru Vũ Phi hai người đã sớm đã là đồ mỡ hôi đầm đìa, hơn nữa gió cát trần trần, thường thường thổi vào mắt mấy viên, nơi này huấn luyện không tồi, nhưng là sinh hoạt thật đúng là không có gì đặc biệt.

Chương 64 【 xong 】

Thật lâu không có nhấn lại, kia cũng là gần nhất xác thật rất bận, vừa lúc gặp ngày mai là thanh minh, hôm trước là ngày cá tháng tư, nhiều nghỉ mấy ngày, có thể nói cho đại gia, quyền thứ nhất sắp kết thúc. Ước chừng ở quá mấy chương, hấn là sẽ không đến bảy mươi chương đi, dù sao nhanh, các vị các độc giả, ta thư là toàn bốn miễn phí, hoàn toàn không cần một phân tiền! Không cần đặt, nhưng là các độc giả cảm giác không tồi nói, có thể bình luận, có thể đánh thưởng, tuy rằng đều không phải đến ta túi tiền, nhưng là ta nhìn đến đánh thưởng, lại là thập phần cao hứng, cũng là đối ta khẳng định.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: đột nhiên tập kích

Tuy rằng Diệp Chấn thực không tình duyên, bắt quá Diệp Chấn cũng biết Luru Vũ Phi cái kia quật cường tính cách, ngươi không tới đỡ ta, ta gọi người khác, nhưng là ngươi cũng đừng cùng ta làm bằng hữu, Diệp Chấn đành phải miễn miễn cưỡng cưỡng vờn tay, nắm Luru Vũ Phi tay.

“Đỡ hảo! Xuất lực nha, ngày thường không phải thực ngu sao?” Luru Vũ Phi nương Diệp Chấn lực, bò lên, bắt quá Diệp Chấn căn bản không xuất lực, nhưng là ở Luru Vũ Phi trong mắt, hấn cảm thấy Diệp Chấn ra ăn nãi lực đều, rút cuộc này lực độ đã không nhỏ, nhưng là đối với Luru Vũ Phi như vậy phạm nhân, một cái phạm thai mất thường, nào biết đâu rằng Diệp Chấn là cái gì người a.

“Ta xác thật không xuất lực, tính, không sao, đi thôi.” Diệp Chấn vỗ vỗ tay, này phụ cận thủy thiếu, hạt cát cũng nhiều, phong cũng đại, Diệp Chấn, Luru Vũ Phi hai người đã sớm đã là đồ mỡ hôi đầm đìa, hơn nữa gió cát trần trần, thường thường thổi vào mắt mấy viên, nơi này huấn luyện không tồi, nhưng là sinh hoạt thật đúng là không có gì đặc biệt.

Ở chỗ này sinh hoạt, khẳng định không tốt, bởi vì này phụ cận căn bản liền không có gì đồ tốt, đặc biệt là buổi tối, nơi này còn hảo, có vãn tàu thủy chuyển lưu trực ban, bằng không nguy hiểm càng trọng, Diệp Chấn đỡ Luru Vũ Phi, Kiều Kỳ Đồ cũng đã đi tới.

“Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích, các ngươi ba cái, ngồi xổm xuống, các ngươi đã bị chúng ta Tử Thần tổ chức vây quanh!!!” Một đám người vọt ra, cầm trong tay súng tự động, quân phục, bắt quá cùng phía trước Long Đại những cái đó binh lính, hấn là không phải một cái đội ngũ, bắt quá bọn họ thể

nhưng gần nhất liền trực tiếp bại lộ chính mình thân phận, cũng chính là Từ Thần tổ chức, không nghĩ tới, cũng không biết rốt cuộc là Long Đại bộ đội người cũng không biết đi nơi nào, có lẽ là không phát hiện đi, có lẽ, có lẽ khả năng đã đều bỏ mình.

“Đừng nhúc nhích, người có cái gì tư cách? Người đã lâm vào chúng ta bẫy rập, còn không mau ngoan ngoãn đầu hàng?” Diệp Chấn nắm chặt nắm tay, đỡ Lưu Vũ Phi, vừa định động thủ, nhỏ xuống trang ở đầu súng lục, đã bị Kiều Kỳ Đồ ngăn lại, Kiều Kỳ Đồ đi hướng trước, đối với đám kia đầu đội màu đen khăn che mặt người, cầm trong tay rất nhiều vũ khí, tuy rằng đa số là súng tự động, bất quá cũng có ak47, Tom tơn, kiểu dáng đồng đảo, bất quá không biết này đó không hợp pháp tổ chức đạn, rốt cuộc là như thế nào tới, còn có hôm nay sự, khẳng định có cổ quái, bằng không bọn họ là như thế nào tiến vào, nơi này lại không phải không có thù thành.

“Ha ha, đầu hàng? Bẫy rập? Emma các người liền ba người, có cái gì bán linh, đừng trang, mang đi!” Từ Thần tổ chức đầu lĩnh, nhìn kỹ, thế nhưng chính là vừa mới trao Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi ba người người ngoại quốc, vừa mới bắt đầu nghe được Kiều Kỳ Đồ nói bị vây quanh, trên mặt có chút không tốt, bất quá nhanh chóng khôi phục lại đây, vậy tay, sau lưng người, tiện tay cầm ak47, chỉ vào Diệp Chấn, Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi ba người, yêu cầu bọn họ ngồi xổm xuống, ôm đầu.

“Chúng ta ba người? Người liền sai rồi? Người nhìn xem sau lưng, Long Đại đội trưởng, ra tới! Bắt người!” Diệp Chấn nắm chặt nắm tay, có chút không kiên nhẫn, đối với người khác lấy thương (súng) chỉ vào hần, Diệp Chấn đặc biệt khó chịu, nhẹ nhàng rút ra chủy thủ, cạy ra lựu đạn xác, từng nói chút cái gì, kết quả, lại bị bên cạnh Lưu Vũ Phi cướp nói, Diệp Chấn càng là hỏa mạo ba thước cao, ám đạo “Các người hai cái, ta có thể nói hay không nói câu nói a?!!!”

Một đám không hợp pháp phần tử, hướng sau lưng đất trống cùng cửa chính là một trận cuồng quét, “Đột..... Đột..... Đột.....” Liên tiếp tiếng súng, xác thật có thể thấy được, Từ Thần tổ chức người, tuy rằng tàn nhẫn độc ác, nhưng là cũng là người, cũng sợ chết.

Diệp Chấn vừa vịn cạy ra lựu đạn, hướng Từ Thần tổ chức bên kia ném đi, lại trở tay móc ra một tay thương (súng), hướng bên kia liền khai mảy thương (súng).

“Cấp, ta bối hần, người đánh, đánh vài cái, chúng ta đi!” Kiều Kỳ Đồ vội vàng lấy ra tay lựu đạn cùng sương khói đạn, đi phía trước mặt ném đi, lại nhanh chóng công lên Lưu Vũ Phi, đi lên còn không quên cấp Diệp Chấn một tay thương (súng), làm Diệp Chấn đoạn sau.

“Ta? Vì cái gì a? Ta bối đi, ta cũng muốn mệnh a ~!” Diệp Chấn miệng là không nghĩ, sợ chết, nhưng là thủ đoạn lại không phải trong miệng nói, Diệp Chấn dùng súng lục đánh địch nhân, liền bạo đầu mấy cái, máu phun đầy đất chính là, nhưng là sương khói đạn thực mau kết thúc.

Diệp Chấn đành phải nhiều khai mảy thương (súng), tranh thủ chạy trốn cùng nhiều sát mảy cái địch nhân, nhưng là hiện tại cái này cục diện, Diệp Chấn giống như đánh phải trước chiếm hạ phong, cho nên Diệp Chấn trốn rồi mảy thương (súng), vội vàng kêu Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi có thể đi một chút, “Mau, ta nhiều lắm định một phút đồng hồ, đi ngủ nhỏ! Ta đồ đầu gối, người mau vào đi!”

“Ngủ nhỏ? Tốt, ta trốn vào tới, tiểu tâm, ngựa tào, hai mặt giáp công! Mau, nơi này!” Kiều Kỳ Đồ mới đem Lưu Vũ Phi buông, hai người trốn vào một cái hai mặt đều không có lắp kín ngõ nhỏ, trước hẻm khẩu có mấy cái bao cát, hần là huấn luyện dùng, Diệp Chấn đi tới khi, còn không quên đem bao cát buông, xây nên một chồng một chồng tường ngăn cao ngang ngực (bộ phận từ ngữ, nếu có không hiểu, mặt sau ta sẽ làm giới thiệu giải hòa thích.)

Kiều Kỳ Đồ người xấu Lưu Vũ Phi còn nghỉ ngơi không đến năm phút đồng hồ, liền nghe được sau lưng tiếng súng, nguyên lai là bị vây quanh! “Cái gì? Tàu người a! Đi người! Cầm, làm!” Diệp Chấn cũng là chịu đựng không nổi, súng lục đồ sặc cũng không nhiều lắm, qua lại cắt quá nhiều lần, Diệp Chấn tay đều khởi mũi nhọn, còn toát ra hỏa hoa đều. Bất quá còn hảo, Diệp Chấn có tu tiên thể chất, tốc độ cũng mau, người khác đánh xong bảy thương (súng), thời gian ước chừng mười giây đến mười lăm giây (hơn nữa nhắm chuẩn thời gian) nhưng là Diệp Chấn hơn nữa nhắm chuẩn thời gian, bảy thương (súng) thế nhưng mới một giây hai giây tả hữu, còn có đôi viên đạn thời gian, tổng cộng mới không đến ba giây, nhưng là đánh mau, chết mau, dùng cũng mau, chỉ chớp lát, hai thanh súng lục cũng chưa viên đạn.

Diệp Chấn đầu tiên là sùng sốt, nhưng là phía trước lạnh lùng cảm giác, cùng dày đặc mưa bom bão đạn, còn có sau lưng phá vây tiến vào bao vây tiểu trừ Diệp Chấn, Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi ba người không hợp pháp tổ chức. “Lưu Vũ Phi, mau, trên người của người thương (súng) đâu?!” Kiều Kỳ Đồ lãnh đầu, công Lưu Vũ Phi, nhanh chóng vòng tiền một cái khác ngõ nhỏ, Diệp Chấn sau đó đuổi kịp, nhưng là Diệp Chấn cái gì cũng không có, bàn tay trần, quảng quân địch với con phố, có quái nhập một cái khác ngõ nhỏ, cùng Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi hội hợp, hiện tại đối với Diệp Chấn tới nói, có súng ống đạn được, khẳng định là tốt nhất, cho nên, Diệp Chấn vừa nhìn thấy đồng bào các huynh đệ, liền hỏi trên người thương (súng) ở nơi nào.

“Này, mau, lên đây!” Lưu Vũ Phi chạy nhanh lấy ra tay thương (súng), đưa cho Diệp Chấn, lúc này hần tay cho dù lạnh, lại là nhiệt, lần đầu tiên chạm vào thương (súng), cùng lần đầu tiên trúng đạn, khả năng sẽ làm Lưu Vũ Phi nhớ rất rõ ràng đi.

“Đi, đi vào!” Diệp Chấn tùy tay đem đang ở nghỉ ngơi Kiều Kỳ Đồ đẩy lên, chỉ chỉ phía trước một cái thực hẹp ngõ nhỏ, nhưng là ngõ nhỏ lượng một bên, liền có một chiếc quân xe, đây là bọn họ hy vọng.

Chương 66: bị vây quanh?

Diệp Chấn đầu tiên là súng sốt, nhưng là phía trước lạnh lùng cảm giác, cùng dày đặc mưa bom bão đạn, còn có sau lưng phá vây tiến vào bao vây tiêu trừ Diệp Chấn, Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi ba người không hợp pháp tổ chức. Phầm thư vờn. “Lưu Vũ Phi, mau, trên người của người thương (súng) đâu?!” Kiều Kỳ Đồ lãnh đầu, công Lưu Vũ Phi, nhanh chóng vòng tiến một cái khác ngõ nhỏ, Diệp Chấn sau đó đuổi kịp, nhưng là Diệp Chấn cái gì cũng không có, bàn tay trần, quảng quân địch vài con phố, có quả nhập một cái khác ngõ nhỏ, cùng Kiều Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi hội hợp, hiện tại đối với Diệp Chấn tới nói, có súng ống đạn dược, khẳng định là tốt nhất, cho nên, Diệp Chấn vừa nhìn thấy đồng bào các huynh đệ, liền hỏi trên người thương (súng) ở nơi nào.

“Này, mau, lên đây!” Lưu Vũ Phi chạy nhanh lấy ra tay thương (súng), đưa cho Diệp Chấn, lúc này hân tay cho dù lạnh, lại là nhiệt, lần đầu tiên chạm vào thương (súng), cùng lần đầu tiên trúng đạn, khả năng sẽ làm Lưu Vũ Phi nhớ rất rõ ràng đi.

“Đi, đi vào!” Diệp Chấn tùy tay đem đang ở nghỉ ngơi Kiều Kỳ Đồ đẩy lên, chỉ chỉ phía trước một cái thực hẹp ngõ nhỏ, nhưng là ngõ nhỏ lượng một bên, liền có một chiếc quân xe, đây là bọn họ hy vọng.

“Tốt, tới, vũ phi, tiểu tử, tới, ai, ta công người.” Kiều Kỳ Đồ đã là mồ hôi đầy đầu, một cái năm gần bốn mươi người, còn ở công một cái so với hân còn nhỏ hải tử, không biết người nhất định sẽ cảm thấy Lưu Vũ Phi bất hiểu, Lưu Vũ Phi cũng là cả người xấu hổ, nhưng là không có biện pháp, hoặc là làm Diệp Chấn, Kiều Kỳ Đồ chính mình đi, kia chính mình liền mất mạng, nhưng là lưu lại, liền sẽ kéo hai người sau lui!

“Chờ hạ! Buông ta, cẩn thận nghe, đừng nhúc nhích a!” Cũng không biết cái gì thời điểm, Kiều Kỳ Đồ công Lưu Vũ Phi đi không trong chốc lát, Kiều Kỳ Đồ vừa mới một chân bước vào cái kia ngõ nhỏ, Lưu Vũ Phi liền mẫn cảm làm Kiều Kỳ Đồ buông hân, Kiều Kỳ Đồ tự nhiên chiều làm, còn hảo hiện tại không ai, bằng không Kiều Kỳ Đồ chính là vì chính mình, cũng không thể dừng lại, bởi vì tánh mạng trân quý a!

“Hừ, nghe, xem!” Lưu Vũ Phi một mình một người quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, Kiều Kỳ Đồ còn tưởng đá hân vài cái, thời khắc mấu chốt rút dây chuyền! Vạn nhất địch nhân hiện tại đuổi theo làm sao bây giờ? Bất quá Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ lực chú ý lập tức đã bị Lưu Vũ Phi nói cấp hấp dẫn, ba người cùng nhau ngồi xổm xuống dưới, tĩnh tế nghe.

“Người đâu? Chuyện như thế nào? Tệ gia cho chúng ta cơ hội, các người cứ như vậy lãng phí?! Các người phải biết rằng tệ gia là cỡ nào quan trọng người, thất bại bị điều tra ra, tệ ca liền vô pháp lần lộn, hân cái kia năm vùng, liền phải bại lộ, chúng ta hành động, liền càng khó thành công! Người, người lại đây, người nói người vừa mới thấy, là ai? Trốn đến nơi nào?” Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi ba người, từ hẻm khẩu, có thể thấy được, đối phương cũng là rất mệt, chết chết, thương thương, nhưng là chính là không bắt được Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi ba người, huống chi Lưu Vũ Phi, Diệp Chấn cũng đều là có bị thương.

Từ cái kia ngõ nhỏ bên kia đối thoại, có thể thấy được, đối phương thủ lĩnh rất có tiền, cũng rất có thể lực, thế nhưng còn mua được một cái kêu “Tệ gia”, cảm giác, cái này tệ gia hẳn là chính là cái xã hội đen!

“Như thế nào? Lợi hại đi, ta và người nói nga, chúng ta đưa xe tay a, quan trọng nhất không phải xiếc xe đạp, là lỗi tai, có thể nghe được đối thủ thao tác, làm ra phán đoán cùng phản ứng! Lợi hại đi, khoe ra khoe ra, hiện tại làm sao bây giờ?” Lưu Vũ Phi sản này Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn phát ra từ nội tâm phê phủ bộ phục thời điểm, hung hăng trang cái so.

“Cái gì? Còn rất có triết học, mặc kệ, đừng thương, viên đạn không nhiều lắm, bị phát hiện càng là từ lộ một cái, xem bọn hân bộ dáng, phỏng chừng, đi mau đi?” Cuối cùng cùng mẩu chốt nhất thời điểm, nhất trần định nhất định là Kiều Kỳ Đồ, Kiều Kỳ Đồ không chút hoang mang thao tác, chỉ chốc lát, một cái rõ ràng ý nghĩ liền xuất hiện.

“Tới, chúng ta đi kia, ở quẹo vào, ta nhớ rõ nơi đó có rất nhiều con đường, bị phát hiện cũng ẩn chạy.” Kiều Kỳ Đồ trên mặt đất, ngồi xổm, cảm chửi thù, đem chính mình vừa mới tưởng từng bước một họa ra tới.

“Đi nhanh đi, kế hoạch không đuổi kịp biến hóa! Đi người, mặc cho số phận đi!” Diệp Chấn nhưng nhẫn nại không được, vẫn luôn bị địch nhân giám thị, cảm giác này thật không tốt.

“Xem, mau xem, ha ha, bản đồ!” Lưu Vũ Phi quả thực mù chính mình cặp kia mắt chó, không nghĩ tới Kiều Kỳ Đồ họa bản đồ kỹ thuật như thế hảo, thật sự khó nhìn, rộng lớn ra tới.

“Nơi đó, trảo, đại gia chú ý, nhớ rõ tiểu tâm, ẩn nấp, đối phương cũng không phải là, phi.” Lưu Vũ Phi hành động, làm ngõ nhỏ bên kia không hợp pháp tổ chức, vừa định thương ô tô chạy lấy người, liền nghe được, dẫn đầu vẫn là cái kia người ngoại quốc, bất quá Diệp Chấn lần này không có buông tha hân, một thương (súng) kết thúc hân sinh mệnh.

“Thượng, đại gia đừng hoảng hốt, nhớ rõ lão đầu nhi nói!” Tuy rằng cái kia người ngoại quốc bị bạo đầu, nhưng là đối phương tổ chức, thế nhưng tựa như is cực đoàn tổ chức giống nhau, mỗi người đều có cường đại trong lòng tổ chất, chút nào không có lùi bước ý tứ, mỗi người cầm trong tay ak47, lựu đạn, một ủng mà nhập vọt vào ngõ nhỏ.

“Ta đi, cái gì đồ vật a? Đây là thật dẫn đầu, vẫn là giả? Không phải trước đánh lão đại, rồi mới rấn mắt đầu, chúng ta dễ như trở bàn tay thắng lợi sao?” Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, liền tiếp từ ngữ, nhưng là Diệp Chấn tay liền chưa từng nghe qua, tuy rằng chỉ có một khẩu súng, một cái đồ sặc, nhưng là Diệp Chấn vẫn là thương (súng) thương (súng) bạo đầu, liền thân sát!

“Mau, người làm cái gì đâu? Dong dong dài dài, không nghe thấy đồ thúc thúc lời nói, dựa theo đồ thúc thúc nói lộ tuyến đi.” Kiều Kỳ Đồ công Luru Vũ Phi, đang định chạy, liền phát hiện Diệp Chấn một người ngậy ngốc vẫn luôn nổ súng, tuy rằng đoạt thương (súng) bạo đầu, nhưng là nếu thất bại làm sao bây giờ? Luru mấy cái viên đạn, nhiều vài phần sinh hy vọng a!

“Ta đi, người làm cái gì đâu? Ta chân cũng bị thương, nếu không có ta đương sau vệ, các người đã sớm thì thể rút mà! Còn không biết xấu hổ nói ta, đi đường đều sẽ không, còn một người là có ba điều lui người!” Diệp Chấn vội vàng sau lui lại mấy bước, gắt gao nhìn cái kia đầu ngõ, như thể nào không ai?

“Mặc kệ, triệt!” Diệp Chấn nơi nào quán như vậy nhiều, vội vàng lui lại.

“Này, chính là này, tới, đi này một cái!” Kiều Kỳ Đồ quen thuộc dựa vào sức tưởng tượng, ấn tượng, từng bước một đi tới.

“Ân, người nhìn xem, đồ thúc thúc giỏi quá, chúng ta là có thể chạy thoát!” Luru Vũ Phi vỗ vỗ Kiều Kỳ Đồ mộng liên như, tiểu hài từ cười lão mã giống nhau, chọc Kiều Kỳ Đồ trên mặt từng đợt hồng (không phải thẹn thùng, nhiệt, mặt!)

“Nói, đồ thúc, không cần đi rồi, phía trước chết ngõ nhỏ!” Diệp Chấn hơi hơi vừa thấy, liền biết phía trước là chết ngõ nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67 : chạy ra sinh thiên

“Ta đi, cái gì đồ vật a? Đây là thật dẫn đầu, vẫn là giả? Không phải trước đánh lão đại, rồi mới rấn mất đầu, chúng ta dễ như trở bàn tay thắng lợi sao?” Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, liền tiếp từ ngữ, nhưng là Diệp Chấn tay liền chưa từng nghe qua, tuy rằng chỉ có một khẩu súng, một cái đồ đạc, nhưng là Diệp Chấn vẫn là thương (súng) thương (súng) bạo đầu, liền thân sát!

“Mau, người làm cái gì đâu? Dong dong dài dài, không nghe thấy đồ thúc thúc lời nói, dựa theo đồ thúc thúc nói lộ tuyến đi. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiêu thuyết” Kiều Kỳ Đồ công Luru Vũ Phi, đang định chạy, liền phát hiện Diệp Chấn một người ngậy ngốc vẫn luôn nổ súng, tuy rằng đoạt thương (súng) bạo đầu, nhưng là nếu thất bại làm sao bây giờ? Luru mấy cái viên đạn, nhiều vài phần sinh hy vọng a!

“Ta đi, người làm cái gì đâu? Ta chân cũng bị thương, nếu không có ta đương sau vệ, các người đã sớm thì thể rút mà! Còn không biết xấu hổ nói ta, đi đường đều sẽ không, còn một người là có ba điều lui người!” Diệp Chấn vội vàng sau lui lại mấy bước, gắt gao nhìn cái kia đầu ngõ, như thể nào không ai?

“Mặc kệ, triệt!” Diệp Chấn nơi nào quán như vậy nhiều, vội vàng lui lại.

“Này, chính là này, tới, đi này một cái!” Kiều Kỳ Đồ quen thuộc dựa vào sức tưởng tượng, ấn tượng, từng bước một đi tới.

“Ân, người nhìn xem, đồ thúc thúc giỏi quá, chúng ta là có thể chạy thoát!” Luru Vũ Phi vỗ vỗ Kiều Kỳ Đồ mộng liên như, tiểu hài từ cười lão mã giống nhau, chọc Kiều Kỳ Đồ trên mặt từng đợt hồng (không phải thẹn thùng, nhiệt, mặt!)

“Nói, đồ thúc, không cần đi rồi, phía trước chết ngõ nhỏ!” Diệp Chấn hơi hơi vừa thấy, liền biết phía trước là chết ngõ nhỏ.

“Chết ngõ nhỏ? Người cũng chưa thấy, chẳng lẽ? Người là miệng quạ đen?” Luru Vũ Phi ngồi ở Kiều Kỳ Đồ trên người, làm người bối cảm giác thật tốt, bất quá hiện tại không phải khoe ra thời điểm, chính mình tên họ có khả năng tùy thời liền sẽ rút mà, đầu cũng giống nhau, chú ý một chút, khẳng định là tốt.

“Cổ nhân vân: Tiểu tâm sử đến vạn năm thuyền, còn có một câu ngạn ngữ: Nói nhiều, tổng hội cắn được đầu lưỡi. Còn có một câu ngạn ngữ: Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, ta và người nói, ta cũng không phải khoắc lác, chính người hỏi một chút Kiều Kỳ Đồ, phía trước có phải hay không chết ngõ nhỏ?” Diệp Chấn cũng lại là không phải thổi phồng, xem một cái liền biết, phía trước ngõ nhỏ, quẹo vào đi, nhất định là cái chết ngõ nhỏ, người vừa thấy liền biết, chất đầy hàng hóa, còn có cái môn, phòng chừng đứng vậy chất đồng hàng hóa, quân vũ khí linh tinh.

“Mau! Đi! Bên trong có vũ khí!” Diệp Chấn mừng rỡ như điên, nhưng là lập tức lại nghe được sau lưng có thanh âm, còn có mấy cái cầu lại kêu, Diệp Chấn vội vàng đi hướng trước, một cái bước nhanh, không đến một giây, liền quai nhập ngõ nhỏ.

“Uy, đồ thúc thúc, thấy đi? Người xem, thời điểm mấu chốt, Diệp Chấn cái thứ nhất chạy!” Luru Vũ Phi táo bạo vẩy vẩy chân, nhưng là đuôi trúng đạn cảm giác đau đớn làm hắn không dám ở lộn xộn, chỉ là Luru Vũ Phi đối Diệp Chấn rất là khó chịu!

Kiều Kỳ Đồ cũng là mồ hôi đầy đầu, mặt đi khôngặng, nhưng là mặt sau kia từng đôi tà ác đen nhánh hòng súng cùng mắt chó chính nhìn chăm chăm Kiêu Kỳ Đồ, Lưu Vũ Phi hai người.

“Ồ kia! Vì lão đầu nhi báo thù, ai giết người đầu nhiều, ai chính là chúng ta cái này đội ngũ lão đại!” Mặt sau đuổi theo Tử Thần tổ chức, cầm trong tay vô số đem ak47, thấy Kiêu Kỳ Đồ cùng Lưu Vũ Phi chính là một lần cuồng quét.

“Tiến vào. Mau, các người đi vào, ta đồ môn, còn có thời gian.” Diệp Chấn vội vội vàng vàng chạy tiến cái kia mặt thất, phát hiện quả nhiên là súng ống đạn dược kho, bên trong vũ khí đông đảo, Diệp Chấn tùy tay khơi mào một phen không biết tên bắn tia thương (súng), dựa theo phía trước bắn nhau trò chơi, tên hân là “a”.

“Hô, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi.” Lưu Vũ Phi tiến súng ống đạn dược kho, tìm cái địa phương, đặt mông ngồi xuống.

“Nghỉ ngơi người cái đầu a! Dọc theo đường đi không phê bình người! Đắc ý? Diệp Chấn mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm, nhiều lần bảo hộ chúng ta, bắt được thương (súng) cũng là đi đương pháo hôi, người như thế nào nói chuyện? Ta nhiều một người biết không? Nghỉ ngơi, còn nghỉ ngơi?!” Kiêu Kỳ Đồ sớm đã hỏa mao ba thước cao, từ cái kia đã bị địch nhân viên đạn đánh này phá động kia phá động cặp sách lấy ra một lọ “Trăm tuổi son”, sờ soạng nửa ngày, cái gì cũng không có, phồng chùng phía dưới phá cái đào thành động. Kiêu Kỳ Đồ tức giận phần trực tiếp ném, chọn một phen cùng Diệp Chấn giằng nhau bắn tia thương (súng), đi tới cửa.

“Đột, đột, đột.” Đây thanh âm cũng không phải là hợp với, là phân tán, là Diệp Chấn nổ súng, đoạt thương (súng) bạo đầu.

“Đột, đột, đột. Ha ha, Diệp Chấn, như thế nào? Báo đao chưa lão đi?” Diệp Chấn si ngốc nhìn bên cạnh, không biết cái gì thời điểm toát ra cái Kiêu Kỳ Đồ, trên mặt lại nhiều một cái vết sẹo, Trâu Trâu.

“Người tới ăn phân? Mau cút, ta đình, đột..... Đột..... Đột.....” Diệp Chấn còn tưởng cùng Kiêu Kỳ Đồ lý luận, không nghĩ tới địch nhân pháo oanh, một chút liền đến này.

“Đoạt thương (súng) bạo đầu? Lợi hại, người tới, đại pháo, trực tiếp cho ta oanh!” Đối diện dẫn đầu, giống như có chút quen thuộc, là, hình như là Long Đại?

“Lui lại, mau, các người xem, ta dùng lựu đạn tạc ra cái hố, ta trước bỏ đi ra ngoài thăm dò đường.

Nói thật ra, Lưu Vũ Phi cũng chính là là sợ đã chết, bằng không, vì cái gì không lấy thương (súng) đi lên cùng Kiêu Kỳ Đồ, Diệp Chấn cùng nhau đua đầu? “Đi! Người trước mau! Ta kỹ thuật hảo, cùng lắm thì a, ta có thể dùng chân khí!”

“Hảo, vậy người cũng cẩn thận!” Kiêu Kỳ Đồ ném xuống “a”, đổi thành một phen cửu ngũ thức súng tự động, còn mang theo cao bạo lựu đạn, lựu đạn, sương khói đạn.

Kiêu Kỳ Đồ một lựu cầu, trốn vào một cái bán kính không đến năm mươi centimet, cao không đến một thước “Lỗ chó” bên trong.

“Chờ một chút, chờ ta, tỉnh, các người đi trước.” Diệp Chấn nhanh chóng mở ra một cái cái rương, lại một cái, lấy ra một bó một bó thuốc nổ, dùng vô địch tốc độ tay, chỉ chớp lát, toàn bộ chuẩn bị cho tốt.

“Còn hảo ta cái kia huynh đệ, Trịnh Bản không có tới, bằng không a, chúng ta khẳng định quai này, hân điểm chết người, cái thứ nhất chạy, tạt trứ! Ha ha” Diệp Chấn rút cuộc chạy vào “Lỗ chó” Diệp Chấn còn thổi phồng một chút Trịnh Bản, lúc này Trịnh Bản hung hăng đánh một chút hất xì.

Ba người bỏ ra lỗ chó, còn loáng thoáng nghe được, “Cái gì người? Ra tới, oanh, oanh, oanh!” Sau lưng ngay từ đầu truyền ra địch nhân kia hung ác xoang mũi thanh cùng tiếng rống giận. Rồi mới chính là từng đợt hủy thiên diệt địa nổ mạnh!

“Trịnh Bản? Cái nào, ta hân là không quen biết.” Kiêu Kỳ Đồ đối với Trịnh Bản không có gì ấn tượng, nhưng là Diệp Chấn lại rất hoài niệm lúc trước, cùng nhau trợ ở trường, cùng nhau chơi đùa nhặt từ.

“Trịnh Bản, ta nhận thức, kinh thành mười gió to lựu để chi nhất, thực khí phách! Không nghĩ tới a, Diệp Chấn người cùng hân nhận thức.” Nói, Lưu Vũ Phi cho Diệp Chấn một cái mị nhãn, Diệp Chấn trực tiếp làm lơ, phản kích nói

“Vậy người lạc? Phú Châu nhất huyền phong lựu đế?” Nói xong, Diệp Chấn chính mình đều phụt một chút cười.

Nói Lưu Vũ Phi mắt đều đỏ, “Xảy ra chuyện gì? Ta chính là một cái đua xe tay! Bị người nói rất đúng giống ta là phú nhị đại!”

Phồng chùng vô pháp ở bảy mươi chương trước đến tiếp theo cuốn, ta nhìn xem đi.

Chương 68 : cứu binh đuổi tới

“Còn hảo ta cái kia huynh đệ, Trịnh Bản không có tới, bằng không a, chúng ta khẳng định quải này, hẳn điểm chết người, cái thứ nhất chạy, tạp trứ! Ha ha” Diệp Chấn rút cuộc chạy vào “Lỗ chó” Diệp Chấn còn thổi phồng một chút Trịnh Bản, lúc này đang ở nơi xa Trịnh Bản hung hăng đánh một chút hất xỉ.

Ba người bò ra lỗ chó, còn loáng thoáng nghe được, “Cái gì người? Ra tới, oanh, oanh, oanh!” Sau lưng ngay từ đầu truyền ra địch nhân kia hung ác xoang mũi thanh cùng tiếng rống giận. Rồi mới chính là từng đợt hủy thiên diệt địa nổ mạnh!

“Trịnh Bản? Cái nào, ta hẳn là không quen biết.” Kiều Kỳ Đồ đối với Trịnh Bản không có gì ấn tượng, nhưng là Diệp Chấn lại rất hoài niệm lúc trước, cùng nhau trọ ở trường, cùng nhau chơi đùa nhặt từ.

“Trịnh Bản, ta nhận thức, kinh thành mười gió to lưu để chi nhất, thực khí phách! Không nghĩ tới a, Diệp Chấn người cùng hẳn nhận thức.” Nói, Lưu Vũ Phi cho Diệp Chấn một cái mị nhãn, Diệp Chấn trực tiếp làm lơ, không lưu tình chút nào phản kích nói.

“VẬY NGƯỜI LẠC? PHÚ CHÂU NHẤT HUYỄN PHONG LƯU ĐỂ?” Nói xong, Diệp Chấn chính mình đều phụt một chút cười.

Nói Lưu Vũ Phi mắt đều đỏ, “Xảy ra chuyện gì? Ta chính là một cái đua xe tay! Bị người nói rất đúng giống ta là phú nhị đại! Ăn cơm mềm giống nhau, cái gì phong lưu để, ta nơi nào phong lưu, người xem ta cái gì thời điểm phao quá muối chỉ! Là người không biết mà thôi, đừng cho là ta nhóm đến tiền đơn giản, nhưng là chúng ta trước, cũng đều là dựa vào chính mình cực cực khổ khổ kiếm, người biết ta vì cái gì sẽ kiếm như thế nhiều tiền? Không phải chúng ta chức nghiệp đơn giản, mà là ta dựa ta mộng tưởng, kiên trì tới rồi hiện tại.”

“Người nói ta sợ, ta sợ, ta sợ ta vì cái gì muốn đi theo các người? Ta biết đi theo các người chủ định không có chuyện tốt, hoặc là chết, hoặc giống như bây giờ, tham sống sợ chết, giống như chúng ta là vai chính, rồi mới bị đánh liên mụ mụ đều không nhận biết nhưng là ta còn là tới, đó là bởi vì ta triệt triệt để để bội phục người xiếc xe đạp, ta là vì đi theo người, đi theo người, ta có thể từ bỏ đã thành lập đoàn xe, đi vào cái này chim không thềm ịa địa phương, này còn không phải trọng điểm, càng quan trọng là, tới rồi nơi này, ta sinh mệnh đem có nguy hiểm!” Lưu Vũ Phi một phen trực tiếp đem trong lòng nhin thật lâu nói nói ra.

“Đù rồi, địch nhân tại thân hậu đầu, không xa, đi nhanh đi, bằng không đợi lát nữa trốn không thoát, ha ha, có người khóc thời điểm” Bất tri bất giác, Kiều Kỳ Đồ trên đầu đầu tóc cũng đã có chút trắng bệch, thật đúng là chính là năm tháng không lưu người a, nhìn xem đều thương tâm.

“Đi thôi, vừa mới nói có chút nói quá lời, không cần hướng trong lòng đi, cẩn thận!” Diệp Chấn còn tưởng nhiều hơn nói vài câu, đừng làm cho Lưu Vũ Phi thương tâm, nhưng là ba người trung trong đó một người thể nhưng dẫm tới rồi bom, tích một tiếng, Diệp Chấn lấy nhảy bén lỗ tai, tiếp theo giây lập tức phản ứng lại đây.

“Là ta, là ta, là ta a! Chân, đó là cái gì đồ vật a, vẫn luôn tích tích tích!” Lưu Vũ Phi trên người mồ hôi lạnh ứa ra, động cũng không dám động, phía trước nói khí lời nói một chút liền vứt chi não sau, quỳ cầu Diệp Chấn đi liền nằng.

“Không cần cấp, ta một ngắm liền biết là người, đồ thức mới không người như thế bọn! Nói tốt các người dựa lỗ tai đâu? Ai, khoác lác không chuẩn bị bản thảo, cũng là say!” Xác thật như thế, giống Kiều Kỳ Đồ người như vậy, tuy rằng đã có chút già rồi, đầu óc lại còn nhanh nhạy, như thế nào tránh né bom, Kiều Kỳ Đồ vẫn là có kinh nghiệm.

“Đến đây đi, ta chờ người, chân trái, chân trái, là chân trái! Người bẻ chân phải làm cái gì a?” Diệp Chấn bẻ một chút Lưu Vũ Phi chân phải, cái này làm cho Lưu Vũ Phi cân bằng có chút không ổn định, thiếu chút nữa quăng ngã cái chó ăn cứt, quăng ngã không phải đại sự, đừng dưới chân không xong bom nổ mạnh liền không hảo.

“kr17-98 thức che dấu bom, với 1786 năm sản với Anh quốc, từng xuất hiện ở một trận chiến Thế chiến 2, nhân uy lực thật lớn, một lần bị cự tuyệt bất luận cái gì quốc gia chế tạo bán mua, sở hữu lên giao dịch mua cái này, đều là từ tội, như thế nào lại ở chỗ này, Diệp Chấn, người chờ một chút, đừng dùng tay đi chạm vào!” Diệp Chấn vừa mới đổi thành hẳn chân trái, đã bị Kiều Kỳ Đồ ngăn trở, Kiều Kỳ Đồ hướng Lưu Vũ Phi, Diệp Chấn hai người giới thiệu cái này bom.

“Được rồi. Đừng nói nữa, Diệp Chấn đều biết, người làm hẳn cứu ta thì tốt rồi, nhanh lên, địch nhân! Muốn tới! Oa! Đau, đau!” Lưu Vũ Phi thật đúng là cái tham sống sợ chết người, còn không đến chết thời điểm, liền sợ không muốn không muốn.

“Diệp Chấn, hẳn là đem chung quanh thổ bò ra, rồi mới ở nhẹ nhàng đem kr17-98 thức che dấu bom một bên lột ra, dùng tua vít đem bom xác cạy ra, bên trong có hơn bốn mươi điều bom khóa, chỉ có một cái là chính xác, nhưng là kỳ thật rất đơn giản, người trước đem phía trước cấp làm theo, ta lại dạy người.” Đối diện như vậy bom, duy độc không loạn chính là Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi không ngừng run chân, nguyên lai là chân rút gân.

Thật đúng là thời khắc mấu chốt rút dây chuyền, Lưu Vũ Phi thẳng đầu không được, đều tưởng chém rút chính mình phá chân, cái này làm cho người chán ghét phá chân, không cần tính!

“Hô, hô, a!” Theo gầm lên giận dữ, chung quanh bùn đất sôi nổi rơi rụng, một trận nhiệt nhiệt phong, quay chung quanh Lưu Vũ Phi.

“Đồ, đồ, đồ thúc thúc, ngươi xem, Diệp Chấn, Diệp Chấn hấn mất!” Lưu Vũ Phi bị bốn phía sôi nổi “Cát cánh” cát đá dọa ngay người, đặt mông ngồi xuống, còn hạo chân trái không có việc gì.

“Nội lực?! Không nghĩ tới, Diệp Chấn ngươi nội lực, đã không ít.” Kiều Kỳ Đồ cũng đối này trận gió phá lệ cảm thấy hứng thú, này trận gió, bao hàm nội lực thể nhưng như thể cường đại?

“Ha ha, đương nhiên không ít, ngươi nhìn xem, ta nhiều lợi hại!” Diệp Chấn tùy tay ngăn, Lưu Vũ Phi cả người bay lên, kr17-98 thức che đầu bom cũng theo cát cánh. “Lăn!” Ra lệnh một tiếng, kr17-98 thức che đầu bom trực tiếp bị vứt chỉ ngàn dặm.

“Đại gia chú ý, ẩn nấp! Mau mau bỏ xuất động, đừng cho địch nhân chạy trốn!” Tân dẫn đầu vọt đi lên, thờ hồng học mà, không nghĩ tới, đây là hấn đương dẫn đầu số mệnh, còn không có triệt triệt để để toàn thân bỏ ra “Lỗ chó” đã bị Diệp Chấn dùng chân khí (võ giả xưng là “Nội lực” mà người tu tiên xưng là “Chân khí” không phải lỗi chính tả) đánh bay kr17-98 thức che đầu bom nổ bay.

“Mau! Sát! Các huynh đệ, ta là Long Đại, hướng a, cho ta bắt sống địch nhân!” Cái kia “Lỗ chó” bị nổ tung một cái hai ba mét cao khẩu tử, những cái đó địch nhân từ thương thâm trọng, không nghĩ tới, mặt sau thể nhưng lại chạy ra khỏi Long Đại đội ngũ.

“Các ngươi đã bị đặc chiến đội vây quanh, chạy nhanh thúc thủ chịu trời! Buông vũ khí, ôm đầu!” Lúc này sớm đã rần mất đầu Từ Thần tổ chức mỗi người sắc mặt tái nhợt, sôi nổi ném xuống súng tự động cầu xin tha thứ.

“Các ngươi, đưa bọn họ mang đi! Các ngươi ba cái đâu? Người tới, đừng làm cho bọn họ chạy!” Dẫn đầu cũng không phải Long Đại, mà là một cái tuổi còn trẻ cảnh sát, thấy Lưu Vũ Phi, Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn ba người, lập tức lấy ra ak47 nhắm ngay bọn họ, xua xua tay, phân phó bọn họ tiểu tâm, muốn bắt sống Lưu Vũ Phi, Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn ba người.

“Phó đội trưởng, trở về vị trí cũ! Đem người mang đi liền hảo, ba người kia là ta bằng hữu, ta tới!” Theo sát, mặt sau liền tới rồi Long Đại bản nhân, quá độ đi rồi cái kia cái gọi là phó đội trưởng, đi vào Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi ba người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: KR17 _98 thức bom

Mau! Sát! Các huynh đệ, ta là Long Đại, hướng a, cho ta bắt sống địch nhân!” Cái kia “Lỗ chó” bị nổ tung một cái hai ba mét cao khẩu tử, những cái đó địch nhân từ thương thâm trọng, không nghĩ tới, mặt sau thể nhưng lại chạy ra khỏi Long Đại đội ngũ.

“Các ngươi đã bị đặc chiến đội vây quanh, chạy nhanh thúc thủ chịu trời! Buông vũ khí, ôm đầu!” Lúc này sớm đã rần mất đầu Từ Thần tổ chức mỗi người sắc mặt tái nhợt, sôi nổi ném xuống súng tự động cầu xin tha thứ.

“Các ngươi, đưa bọn họ mang đi! Các ngươi ba cái đâu? Người tới, đừng làm cho bọn họ chạy!” Dẫn đầu cũng không phải Long Đại, mà là một cái tuổi còn trẻ cảnh sát, thấy Lưu Vũ Phi, Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn ba người, lập tức lấy ra ak47 nhắm ngay bọn họ, xua xua tay, phân phó bọn họ tiểu tâm, muốn bắt sống Lưu Vũ Phi, Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn ba người.

“Phó đội trưởng, trở về vị trí cũ! Đem người mang đi liền hảo, ba người kia là ta bằng hữu, ta tới!” Theo sát, mặt sau liền tới rồi Long Đại bản nhân, quá độ đi rồi cái kia cái gọi là phó đội trưởng, đi vào Kiều Kỳ Đồ, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi ba người trước mặt.

“Ít nhiều có các ngươi, lần này chúng ta đoàn đội có nguy hiểm! Có nội tặc, hơn nữa hấn quyền hạn rất cao! Ta tưởng, vừa mới đem chúng ta điều đi người, chính là bọn họ đội ngũ, là chúng ta phân tâm, mới cho các ngươi như vậy, thiếu chút nữa bị thương đi?” Long Đại thật không tốt ý tứ, nơi này là hấn địa bàn, nhưng là lại bị tập kích, cùng đầu nhĩ cũng không dám nói a.

“Nội tặc? Đúng vậy, ta vừa mới nghe được đám kia ngu ngốc có nói, kêu tề gia, rất lợi hại!” Lưu Vũ Phi chân giống như hạo chút, đều có thể chính mình động.

“Cái gì, tề gia? Tiểu tử, ngươi xác định ngươi nhất định không nghe lầm? Lão đồ, có phải hay không thật sự? Chẳng lẽ thật là lão phùng? Không thể nào?” Long Đại sắc mặt không khỏi cũng quá khó coi đi, nghe được Lưu Vũ Phi nói tề gia, Long Đại đầu tiên là chấn động, rồi mới chậm rãi trấn định, gật gật đầu, nhưng là vẫn là không tin xem giống chính mình bạn tốt, Kiều Kỳ Đồ.

“Thiên chân vạn xác, cái này xác thật là thật sự, lão long, cái này tề gia là cái gì người a? Lần này đánh bất ngờ, ta cũng cảm thấy là cái này cái gọi là tề

gia làm, còn có người nói nội gian, nói không chừng cũng là hấn chú ý, còn có, cái này!”

Kiều Kỳ Đồ dùng chân một câu, cái kia nổ mạnh kr17-98 thức bom, liền đến Kiêu Kỳ Đồ trên tay, Kiêu Kỳ Đồ hai tay vút tới vút đi, nguyên lai là loại này kr17-98 thức bom ở nổ mạnh sau 24 giờ là không thể làm thường nhân đụng vào, còn hảo Kiêu Kỳ Đồ là võ giả, nhưng là liền chỉ cần này vài giây, Kiêu Kỳ Đồ liền chịu không nổi.

“Lão đồ? Đừng trang, người cái gì cốt cách, ta còn không biết? Đây có người sợ đồ vật sao? Người tới, mang lên, nhìn xem!” Long Đại một cái ôm bụng cười cười to, Long Đại cũng không nghĩ tới Kiêu Kỳ Đồ như thế đại người, còn chơi loại này xiếc, thực rõ ràng Long Đại là không tin.

“Lão long, kr17-98 thức bom, người còn không biết?” Kiêu Kỳ Đồ vội vàng tỏ chức muốn đem kr17-98 thức bom dọn lên người kia tay.

“kr17-98 thức bom? Người đâu ta đi? Cái loại này bom, mười chín thế kỷ giai đoạn trước cũng đã cấm dùng.” kr17-98 thức bom ở nổ mạnh sau 24 giờ là không thể làm thường nhân đụng vào, bằng không cánh tay sẽ lập tức bông, nhẹ trí cắt chỉ, trọng trí gãy chết, nhìn đến vừa mới Kiêu Kỳ Đồ mới cầm lấy tới vài giây, ngay cả vội ném xuống, mới nhớ tới, nguyên lai Kiêu Kỳ Đồ cùng chính mình giống nhau, đều là võ giả, còn có trước mắt cái này Diệp Chấn tiêu tử, cũng là võ giả.

“Đình! Đừng đi chạm vào, các người đi trước đi, việc này chúng ta điều tra.” Long Đại đã cảm thấy lúc này phi thường khó giải quyết, đầu tiên là thượng cấp nội gian, điều hồ ly sơn kế, mặt sau Từ Thần đội ngũ, tệ gia, rồi mới lại là này viên kr17-98 thức bom, phải biết rằng, loại này bom là cấm dùng, như vậy người sử dụng cần thiết cùng nơi phát ra có phi thường tốt quan hệ, nhưng là loại này bom ở chúng ta quốc gia là chưa bao giờ sử dụng quá, có thể phán đoán, người này hẳn là không phải người Trung Quốc, đúng vậy lời nói, kia hẳn là chính là cùng quốc gia khác làm ngầm chó má giao dịch!

Long Đại bình sinh ghét nhất người như vậy, vội vàng đuổi đi Kiêu Kỳ Đồ, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi ba người, bọn họ ba người tưởng lưu đều lưu không được, cái kia phó đội trưởng, cũng là một bộ tự hồi bộ đáng, kêu một vị tài xế đem ba người dùng xe hơi khai trở về.

“Đi, dù sao chúng ta mục đích không phải ở tại chỗ này, đứng rồi, chúng ta nhiều kéo một ngày! Hiện tại, mười bốn điểm bốn mươi phân! Cũng chính là ngày mai cần thiết muốn tới đạt mục đích địa!” Diệp Chấn tự nhiên hiểu, Long Đại làm việc, không thích bị quấy rầy, hơn nữa chính mình ba người lại không phải hoàn toàn không có việc gì, Diệp Chấn nhìn nhìn đồng hồ, hồng rồi. Đành phải dùng nhất nguyên thủy phương pháp, lượng một chút, ước chừng là mười bốn điểm bốn mươi phân.

“Tốt, lão long, chúng ta đây đi rồi, có thời gian lại liêu, đứng rồi, kia gì, cấp chiếc xe bãi? Chúng ta xe, xe hỏng rồi.” Kiêu Kỳ Đồ không dám nói, kỳ thật Diệp Chấn này xe hai ngàn vạn đâu, bởi vì là hấn cùng Diệp Chấn với Tống Hồ cùng đi đấu giá hội, khẳng định biết đến. Nhưng là đều đã như vậy, sau này đi ra ngoài, liền mua sử dụng cùng chống đạn, tuyệt đối không cần dùng đến hai ngàn vạn cái này giới, nhưng là hiện tại không có biện pháp, Kiêu Kỳ Đồ đành phải hướng Long Đại cầu cứu rồi.

“Tốt, kia lượng, đối, chính là hấn, sau bị rương là còn có vũ khí, thân xe còn có thể chống đạn, trên xe có bốn cái cái nút, ta vô dụng quá, tỏ chức phải tới, trước mượn các người, dùng hư cũng không có việc gì.” Long Đại gọi người đi tới một chiếc xe hơi.

Chính thể giống một chiếc bình thường xe hơi, nhưng là không phải sườn bông, thân xe toàn hắc, chống đạn chất lượng, sau bị rương còn bị có rất nhiều súng ống, bất quá phòng chừng là dùng không đến, cũng mau tới rồi, hẳn là chính là hai ngày ba ngày sự, hướng chi ngày mai buổi tối nhất định phải đến, tính lên kỳ thật cũng liền hơn hai mươi tiếng đồng hồ, không nhiều lắm, hiện tại cũng đã mau mười lăm điểm, nhiều một ít vũ khí là chuyện tốt, thời khắc mấu chốt phòng thân, nhưng là cũng sẽ liên lụy chính mình, nếu không có việc gì kia không phải càng trọng, rồi mới liền sẽ kéo thời gian rất dài, vốn dĩ thời gian liền không nhiều lắm, như vậy kéo, khẳng định vô pháp đem mai tới.

Diệp Chấn còn đang suy nghĩ dùng không cần lưu lại này đó vũ khí, không cần như thế nào cùng Long Đại nói. Đã bị Long Đại đánh gãy, “Đứng rồi, sau bị rương có súng ống đạn dược, nhưng là quân thống muốn tra, hơn nữa các người không thể mang súng ống đạn dược, cho nên, một bộ phận chúng ta lấy đi, bất quá lão đồ có a cấp cầm súng chừng, tùy tiện giết người đều có thể, cho nên, ta cho hấn mấy cái súng lục cũng là có thể, nhưng là không có việc gì không cần gây chuyện, hiện tại binh hoang nã loạn, dân chúng đối chính phủ thái độ phản ứng rất kém cỏi, này đem, 4a1, còn có này tam bắt tay thương (súng).”

Long Đại dùng một lần toàn bộ đưa cho Kiêu Kỳ Đồ, tam bắt tay thương (súng), còn có một phen 4a1, bất quá tính năng không tồi, Kiêu Kỳ Đồ đương trường liền đánh một cái đồ sặc, công tốc cũng mau, chính là thanh âm có chút đại.

“Các người, một người một phen, đều phải tiểu tâm, tồn tại trở về.” Long Đại mặt ngoài nhìn như thiết diện vô tư, nhưng là suy xét đến Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi hai người an toàn, vẫn là cho một người một tay thương (súng).

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70 : tậ gia

Chinh thể giống một chiếc bình thường xe hơi, nhưng là không phải sườn bồng, thân xe toàn hắc, chống đạn chất lượng, sau bị rương còn bị có rất nhiều súng ống, bất quá phòng chừng là dùng không đến, cũng mau tới rồi, hẳn là chính là hai ngày ba ngày sự, hưởng chi ngày mai buổi tối nhất định phải đến, tính lên kỳ thật cũng liền hơn hai mươi tiếng đồng hồ, không nhiều lắm, hiện tại cũng đã mau mười lăm điểm, nhiều một ít vũ khí là chuyện tốt, thời khắc mấu chốt phòng thân, nhưng là cũng sẽ liên lụy chính mình, nếu không có việc gì kia không phải càng trọng, rồi mới liền sẽ kéo thời gian rất dài, vốn dĩ thời gian liền không nhiều lắm, như vậy kéo, khẳng định vô pháp đêm mai tới. Phẩm thư vông (..)

Diệp Chấn còn đang suy nghĩ dùng không cần lưu lại này đó vũ khí, không cần như thế nào cùng Long Đại nói. Đã bị Long Đại đánh gãy, “Đừng rồi, sau bị rương có súng ống đạn dược, nhưng là quân thống muốn tra, hơn nữa các người không thể mang súng ống đạn dược, cho nên, một bộ phận chúng ta lấy đi, bất quá lão đồ có a cấp cầm súng chừng, tùy tiện giết người đều có thể, cho nên, ta cho hẳn mấy cái súng lục cũng là có thể, nhưng là không có việc gì không cần gây chuyện, hiện tại binh hoang nã loạn, dân chúng đối chính phủ thái độ phản ứng rất kém cỏi, này đem, 4a1, còn có này tam bắt tay thương (súng).”

Long Đại dùng một lần toàn bộ đưa cho Kiều Kỳ Đồ, tam bắt tay thương (súng), còn có một phen 4a1, bất quá tính năng không tồi, Kiều Kỳ Đồ đương trường liền đánh một cái đồ sặc, công tốc cũng mau, chính là thanh âm có chút đại.

“Các người, một người một phen, đều phải tiểu tâm, tồn tại trở về.” Long Đại mặt ngoài nhìn như thiết diện vô tư, nhưng là suy xét đến Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi hai người an toàn, vẫn là cho một người một tay thương (súng).

“An toàn! Ta xem quán sinh tử, nhưng là nhân sinh lại không thể không có các người, đặc biệt là các người ba cái, lão đồ, lá con, còn có kia gì, lá con, nhớ rõ, mang ta “Bạn già” an toàn trở về!” Đem bộ hạ bỏ chạy, Long Đại mới dám phân phối súng lục, phân phối xong sau, mới lả chã rơi lệ nói một đoạn cảm động nói.

“Cam đoan an toàn hoàn thành nhiệm vụ!” Diệp Chấn cũng là tham gia quá tử vong đảo huấn luyện, Diệp Chấn đầu vào đầy hương Long Đại cúi chào, rồi mới liền đi đến quân dụng xe chính điều khiển, mở cửa xe, ngồi vào.

“Có thể, trở về đi, nhớ rõ, cái gọi là tậ gia, cẩn thận!” Kiều Kỳ Đồ cũng là, lưu luyến không rời cáo biệt chính mình lão hữu Long Đại, lưu luyến cùng Lưu Vũ Phi ngồi trên mặt sau.

“Các người hai cái đem cửa sổ tay động mở ra, rồi mới nghỉ ngơi đi, ta tới lái xe liền hảo.” Quả nhiên, nhà giàu đệ tử nơi nào xem qua quân xe, như vậy quân xe còn tính hảo, bất quá khẳng định còn nhập không được Lưu Vũ Phi mắt, bằng không, Lưu Vũ Phi sẽ không liền cửa sổ xe đều sẽ không khai đi?

“k, người khai đi, ta cũng mệt mỏi, không sai biệt lắm thời điểm tùy tiện đánh thức một cái tiếp nhận liền hảo, còn có, phía trước một đoạn đường, có cái thôn nhỏ, đêm nay ở nơi đó nghỉ ngơi thì tốt rồi, dựa theo đường bộ, sáng mai năm điểm rời giường, rồi mới đến đêm mai phòng chừng cũng còn có cơ hội.” Bên trong xe không gian rất lớn, trên xe không chỉ có có bốn cái vị trí, trừ bỏ chính điều khiển, phó điều khiển, còn có hai cái vị, càng quan trọng là, thân xe không run, còn có một cái thiết cái bàn, Kiều Kỳ Đồ buông ba lô, lấy ra một bộ bàn đồ, nhớ kỹ tràn đầy công lược.

Da thật sô pha, sẽ không run cửa sổ xe, vững vàng thiết cái bàn, còn có một cái loại nhỏ tủ lạnh, Lưu Vũ Phi có chút tâm động, theo Kiều Kỳ Đồ bước chân, cũng buông ba lô, mở ra hẳn laptop.

“Internet? Di, trên xe có di động internet?” Lưu Vũ Phi mở ra notebook, hoảng sợ, nơi này thế nhưng có internet?

“Đừng vậy, ta khai số liệu, làm cái gì đâu?” Diệp Chấn nói còn chưa nói xong, Lưu Vũ Phi liền không tin, Lưu Vũ Phi cũng không phải không có nhìn đến quá Diệp Chấn di động, tiểu linh thông bái, tiểu linh thông liền internet âm nhạc cũng không biết có hay không, như thế nào khả năng sẽ có di động internet?

“Hiện tại xe, thật công nghệ cao, này xe còn tự bị có di động internet, thật tốt. Không giống trước kia, đoạn thời gian đó, ở hắc động, mặc dù có ánh mặt trời, nhưng là cái gì đồ ăn cùng sinh vật đều không có, quả thực là nhân gian địa ngục nói.” Kiều Kỳ Đồ vừa nghe có internet, vẫn là đem hẳn chỉ Lưu Vũ Phi quả 6s hoa hồng kim đem ra, bất quá hẳn nhưng không giống nghiệp dư thời gian đánh đánh ll, quả nhiên, Kiều Kỳ Đồ không làm Diệp Chấn thất vọng, Kiều Kỳ Đồ mở ra chính là gps.

“Đừng vậy, được rồi, lão đồ người mệt mỏi nghỉ ngơi một chút đi, Lưu Vũ Phi người thanh niên này, chơi chơi ll loát a loát cũng không có gì, tình lực dùng không có liền hảo.” Diệp Chấn đối với cái này toàn câu thịnh hành trò chơi “Anh hùng liên minh” sớm có nghe thấy, đặc biệt là gần nhất “Anh hùng 55” “Toàn dân siêu thần” còn có chính là gần nhất thực hóa “Vương giả vinh quang”.

“Một sát, nhị sát, tam sát, đại sát đặc sát! Bốn sát, năm sát, đã mất địch!” Lưu Vũ Phi giống như cố ý đem notebook thanh âm tăng lớn, nhưng là Kiều Kỳ Đồ vừa mới chín ngủ không vài phút, đã bị Lưu Vũ Phi đánh thức, nhìn Kiều Kỳ Đồ cái kia ai oán đôi mắt nhỏ, Lưu Vũ Phi nháy mắt đã hiểu! Vợ vàng tắt đi thanh âm.

“Cô..... Cô..... Cô.....” Thanh âm một không, Kiều Kỳ Đồ thật giống như trúng độc bỏ mình giống nhau, vợ vàng không có “Hô hấp” chỉ còn lại có liên tiếp ngáy ngủ thanh.

Diệp Chấn còn tưởng nói chút cái gì, nhưng là có muốn nói lại thôi, đành phải Kiều Kỳ Đồ vợ hẳn ngủ, Lưu Vũ Phi vợ hẳn ll, chính mình vợ chính mình lái xe.

Ba người không có tiếng tăm gì, ước chừng qua đi ba mươi phút, Lưu Vũ Phi nho nhỏ lười nhác vươn vai, nhìn đáng vẻ của hần, hần là thua, có chút tiểu tính tình, nhưng là Kiều Kỳ Đồ hần vẫn là không dám chọc, đành phải yên lặng đóng lại notebook.

Không lâu, Lưu Vũ Phi click mở loại nhỏ tủ lạnh, lấy ra hai bình bình nhỏ bằng hồng trà, Diệp Chấn trong lòng nghĩ tư tư, chính mình lái xe cũng là đủ vất vả, còn hảo cái này Lưu Vũ Phi hiểu chuyện, sẽ cho chính mình một lọ, không nghĩ tới, hai căn hút quản, hai bình, Lưu Vũ Phi một người nhận thầu!

“Ta đi? Người người này, này, này, người cho ta tới một lọ!” Diệp Chấn khí thiếu chút nữa trực tiếp treo, chính mình cực cực khổ khổ lái xe như thế lâu, tiểu tử này, chính mình chơi trò chơi còn một chuyện, chính mình uống nước không cho Diệp Chấn một lọ, này liền không thể nhận được nữa đi? Đối với Diệp Chấn tới nói, một chút quan tâm, có đôi khi, lại là nhất ẩm áp.

“k, người muốn cái gì a, một đồng lớn đâu.” Lưu Vũ Phi có chút mệt nhọc, từ phía sau lấy ra hai kiện chăn cùng gối đầu, lần này liền không có quên cấp Kiều Kỳ Đồ một phần, nhưng là làm Diệp Chấn nhìn đến, càng là sinh khí, bất công a!

“Chính là người cái kia liền hảo, đúng rồi, tủ lạnh còn có hay không khác, có lời nói, không cần đi xuống cái kia thôn, có đôi khi, nói nhiều sẽ cần được đầu lưỡi, đường đi nhiều cũng tổng hội quăng ngã cái té ngã, cho nên, không cần trang bức, liền từ bỏ, người như thế nào xem?” Diệp Chấn đem xe ngừng ở một bên, đuổi đuổi người, nếu không phải cái này chỗ ngồi đều là da thật, bằng không thật đúng là đặc biệt khó chịu, Diệp Chấn mở ra hút quản, chọc phá cái động, lộc cộc lộc cộc uống khởi bằng hồng trà.

“Tủ lạnh a? Có, dựa theo thường quy, bên trong đồ vật khẳng định không sai biệt lắm đều là lương khô, bằng không, bọn họ là ra tới làm nhiệm vụ, tất cả đều là đồ uống, vạn nhất tiêu chảy, kia làm sao bây giờ?” Nói, Lưu Vũ Phi lấy ra mấy cái bánh mì, còn có mấy túi thịt cá vò, bánh bích quy, trừ bỏ kia mấy bình bằng hồng trà, dư lại không phải lương khô chính là nước khoáng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71 : Lệnh truy nã

Không lâu, Lưu Vũ Phi click mở loại nhỏ tủ lạnh, lấy ra hai bình bình nhỏ bằng hồng trà, Diệp Chấn trong lòng nghĩ tư tư, chính mình lái xe cũng là đủ vất vả, còn hảo cái này Lưu Vũ Phi hiểu chuyện, sẽ cho chính mình một lọ, không nghĩ tới, hai căn hút quản, hai bình, Lưu Vũ Phi một người nhận thầu!

“Ta đi? Người người này, này, này, người cho ta tới một lọ!” Diệp Chấn khí thiếu chút nữa trực tiếp treo, chính mình cực cực khổ khổ lái xe như thế lâu, tiểu tử này, chính mình chơi trò chơi còn một chuyện, chính mình uống nước không cho Diệp Chấn một lọ, này liền không thể nhận được nữa đi? Đối với Diệp Chấn tới nói, một chút quan tâm, có đôi khi, lại là nhất ẩm áp. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“k, người muốn cái gì a, một đồng lớn đâu.” Lưu Vũ Phi có chút mệt nhọc, từ phía sau lấy ra hai kiện chăn cùng gối đầu, lần này liền không có quên cấp Kiều Kỳ Đồ một phần, nhưng là làm Diệp Chấn nhìn đến, càng là sinh khí, bất công a!

“Chính là người cái kia liền hảo, đúng rồi, tủ lạnh còn có hay không khác, có lời nói, không cần đi xuống cái kia thôn, có đôi khi, nói nhiều sẽ cần được đầu lưỡi, đường đi nhiều cũng tổng hội quăng ngã cái té ngã, cho nên, không cần trang bức, liền từ bỏ, người như thế nào xem?” Diệp Chấn đem xe ngừng ở một bên, đuổi đuổi người, nếu không phải cái này chỗ ngồi đều là da thật, bằng không thật đúng là đặc biệt khó chịu, Diệp Chấn mở ra hút quản, chọc phá cái động, lộc cộc lộc cộc uống khởi bằng hồng trà.

“Tủ lạnh a? Có, dựa theo thường quy, bên trong đồ vật khẳng định không sai biệt lắm đều là lương khô, bằng không, bọn họ là ra tới làm nhiệm vụ, tất cả đều là đồ uống, vạn nhất tiêu chảy, kia làm sao bây giờ?” Nói, Lưu Vũ Phi lấy ra mấy cái bánh mì, còn có mấy túi thịt cá vò, bánh bích quy, trừ bỏ kia mấy bình bằng hồng trà, dư lại không phải lương khô chính là nước khoáng.

“Bánh mì? Thịt cá vò? Nha, này quân thống ăn thật đúng là không tồi, bất quá cũng đúng, dựa theo này linh kiện, phòng chừng là thượng giáo hoặc là cao hơn mới có thể dùng, dựa theo vừa mới Long Đại bá vai huy chương, phòng chừng mới thượng giáo nhiều một chút điểm.” Diệp Chấn đối với quân hiệu cũng là có nghiên cứu, nhưng là hiện tại càng cần nữa biết rõ ràng chính là, cái kia tề gia lại là thần thánh phương nào?

“A? Ngô, ngủ thật tốt, nha, đều buổi tối? Ta ngủ thật lâu, hảo khốn a!” Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi liền như vậy, giằng co gần ba cái giờ, ba cái giờ sau, ước chừng mười tám điểm, nguyên nhân chính là vì phụ cận đều là rừng núi hoang vắng, rất nhiều, kết bè kết đội rừng cây, cũng không có giống thành thị như vậy như vậy nhiều vật kiến trúc, cho nên, thái dương bắn thẳng đến lại đây, vừa vặn lại là thái dương lạc thượng, thoạt nhìn, tựa như vừa mới mới giữa trưa giống nhau.

Xem ra, Kiều Kỳ Đồ này giác hần là ngủ không tồi, nghe được Kiều Kỳ Đồ đuổi người thanh âm, Diệp Chấn liền ngáp một cái. “Lưu Vũ Phi, người tới khai, lại đây, đúng rồi, lại đây thời điểm nhớ rõ lấy điểm bánh mì phần, người chạy đến buổi tối, rạng sáng chúng ta đến cái kia thôn nghỉ ngơi, ngày mai

buổi sáng liền đồ thức khai, bằng không liền rạng sáng lão đồ khai, lão đồ ngủ đủ rồi, tinh thần hảo, an toàn.”

Diệp Chấn ngay tại chỗ ngừng lại, rút cuộc chính mình ngồi ở chính điều khiển vị đã ba bốn giờ, eo đã thẳng không được đều.

Thấy Luru Vũ Phi một bộ không tình nguyện bộ dáng, cọt cọt cọt lui, Diệp Chấn trực tiếp mở ra sau điều khiển vị, sủy ra Luru Vũ Phi.

“Hành, hành, hành. Ngươi xem, cho ta lấy mấy cái bánh mì, còn có một bao mì gói.” Luru Vũ Phi ban đầu mở ra tủ lạnh, là thấy được hai hộp “Lão đàn đưa chua thịt bò mặt” còn có một hộp “Tiên nắm tơ vàng mặt”

“Còn có mì gói? Đánh giá, nguyên lai tính toán ngươi là gat ta lạc! Còn hảo ta phát hiện!” Diệp Chấn bắt đầu không tin, mở ra tủ lạnh vừa thấy, quả nhiên, hảo đi, Diệp Chấn đành phải đem duy nhất không cùng “Tiên nắm tơ vàng mặt” còn có hai cái bánh mì, một lọ nước khoáng, dựa theo cái này tỉ lệ, hẳn là hai đến ba người phân lượng hẳn là.

“6 giờ, đem mì gói cái gì đều lấy ra tới khai ăn đi, liền đình này, càng tốt, đêm nay liền trụ cái kia thôn.” Kiều Kỳ Đồ tỉnh, xoa xoa mắt, lại bắt đầu bận rộn, nhìn vài phút, nhẹ nhàng thở ra. “Dựa theo ta nói làm, này xe kỳ thật có thể không cần, ta nơi này có quân đội chạy kế hoạch, ngày mai buổi sáng năm điểm, bọn họ sẽ tới chúng ta muốn đi nghỉ ngơi cái kia thôn, ăn đồ ăn, chúng ta đem xe còn cho bọn hắn, rồi mới đến ngày mai buổi sáng 6 giờ thời điểm, nhà ga có để nhất xe tuyến, chạy mười hai giờ, ước chừng ngày mai buổi tối mười tám điểm chính, chúng ta liền có thể xuống xe, đi giai đoạn, tuyệt đối không vượt qua mười chín điểm là có thể tới.

Nghe được Kiều Kỳ Đồ phân tích, Diệp Chấn cũng yên tâm, có cái gì ăn ngon, cũng hết thấy đem ra, ở Diệp Chấn trong mắt, tuy rằng Kiều Kỳ Đồ không phải người tu tiên, nhưng là xác thật Diệp Chấn tín nhiệm nhất người, nhưng là, Diệp Chấn hiện tại duy nhất có hai cái không rõ, lần trước đánh lên người của hắn, cùng Kiều Kỳ Đồ giống nhau như đúc, nhưng là, hẳn Diệp Chấn tin tưởng, cho dù một người tái giống như, hẳn tính cách lại không có khả năng giống nhau như đúc. Còn có một chút, đó chính là cái kia cái gọi là tề gia, Diệp Chấn suy nghĩ đã lâu, nhưng là chính là không quen biết a.

Đúng rồi! Kiều Kỳ Đồ phía trước cũng là quân thống người, hôm nay hỏi Long Đại thời điểm, nhìn đến Long Đại kinh hoàng thất thố biểu tình, liền biết, cái này tề gia, quả nhiên là trong nghề, bất quá hẳn là cái ngoại hiệu đi? Tên này, nghe tới thật sự giống cái xã hội đen.

“Đồ thức, chuyện như thế nào? Xem Long Đại hôm nay ánh mắt cùng biểu tình, cái này tề gia, ngươi nhận thức sao?” Xuất phát từ đối cá nhân đều có lòng hiếu kỳ, Diệp Chấn vẫn là hỏi.

“Tề gia, có thể dùng vài cái từ ngữ hình dung hắn, một, cáo già xảo quyết, nhưng là hắn không phải dựa vận khí, hắn hẳn hoàn toàn toàn dựa tiền tài cùng nhân mạch, ngươi không biết, Phú Châu có một phần năm tài sản là của hắn, có một phần ba cu li cho hắn làm công, nhà ga có hắn cổ phần, ba cái có một cái là của hắn, đừng nói chúng ta, quân thống đều phải làm hắn ba phần, mặc kệ hắn buôn lậu thuốc phiện, nha phiến, súng ống đạn dược, vẫn là cái gì, quân thống người thấy được, cũng đều coi như không thấy được, quan trọng nhất chính là.”

Kiều Kỳ Đồ một hơi nói một đồng lớn, thấy vẫn là nói không xong, uống lên khẩu nước khoáng, tiếp tục nói, “Quan trọng nhất chính là, hắn đường phụ, chính là đại quân giáo phùng dũng, phùng dũng đồng chí, là Phúc Châu cao cấp nhất cảnh sát cục cục trưởng, phát binh quyền cùng bắt quyền đều ở trên tay hắn, chính hắn nhĩ tử phạm pháp, chỉ cần hắn không hạ lệnh, không ai có thể tráo, trừ bỏ tất cả mọi người đều phản bội hắn.” Thực hiển nhiên, Kiều Kỳ Đồ cũng không thích như vậy một người.

“Như thế khó làm a? Không thể nào, ngươi xem, đồ thức thức, phía trước kia đoạn, một tòa kiêu, nhưng là có cảnh sát, bất quá không có việc gì đi, không phải là bắt ta nhóm đi?” Chưa thấy qua cảnh sát, cũng chưa đi đến quá ngục giam Luru Vũ Phi mở ra quân dụng xe, nhìn đến cảnh sát, liền mạo một thân mồ hôi lạnh.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72 : ngựa quen đường cũ

Đúng rồi! Kiều Kỳ Đồ phía trước cũng là quân thống người, hôm nay hỏi Long Đại thời điểm, nhìn đến Long Đại kinh hoàng thất thố biểu tình, liền biết, cái này tề gia, quả nhiên là trong nghề, bất quá hẳn là cái ngoại hiệu đi? Tên này, nghe tới thật sự giống cái xã hội đen. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Đồ thức, chuyện như thế nào? Xem Long Đại hôm nay ánh mắt cùng biểu tình, cái này tề gia, ngươi nhận thức sao?” Xuất phát từ đối cá nhân đều có lòng hiếu kỳ, Diệp Chấn vẫn là hỏi.

“Tề gia, có thể dùng vài cái từ ngữ hình dung hắn, một, cáo già xảo quyết, nhưng là hắn không phải dựa vận khí, hắn hẳn hoàn toàn toàn dựa tiền tài cùng nhân mạch, ngươi không biết, Phú Châu có một phần năm tài sản là của hắn, có một phần ba cu li cho hắn làm công, nhà ga có hắn cổ phần, ba

cái có một cái là của hần, đừng nói chúng ta, quân thống đều phải làm hần ba phần, mặc kệ hần buồn lậu thuốc phiện, nha phiến, súng ống đạn dược, vẫn là cái gì, quân thống người thấy được, cũng đều coi như không thấy được, quan trọng nhất chính là.”

Kiều Kỳ Đồ một hơi nói một đồng lớn, thấy vẫn là nói không xong, uống lên khẩu nước khoáng, tiếp tục nói, “Quan trọng nhất chính là, hần dưỡng phụ, chính là đại quân giáo phùng dũng, phùng dũng đồng chí, là Phúc Châu cao cấp nhất cảnh sát cục cục trưởng, phát binh quyền cùng bắt quyền đều ở trên tay hần, chính hần nhĩ tử phạm pháp, chỉ cần hần không hạ lệnh, không ai có thể trảo, trừ bỏ tất cả mọi người đều phản bội hần.” Thực hiển nhiên, Kiều Kỳ Đồ cũng không thích như vậy một người.

“Như thế khó làm a? Không thể nào, ngươi xem, đồ thúc thúc, phía trước kia đoạn, một tòa kiêu, nhưng là có cảnh sát, bắt quá không có việc gì đi, không phải là bắt ta nhóm đi?” Chưa thấy qua cảnh sát, cũng chưa đi đến quá ngục giam Lưu Vũ Phi mở ra quân dụng xe, nhìn đến cảnh sát, liền mạo một thân mồ hôi lạnh.”

“Đã hiểu đi? Xuống xe đi, đừng sợ, vũ khí các ngươi hai cái đừng mang liền hảo.” Kiều Kỳ Đồ đã sớm ngựa quen đường cũ, chờ Lưu Vũ Phi đem xe chạy đến phía trước kia tòa đại kiêu thời điểm, cái thứ nhất xuống xe.

“Đình, toàn bộ người xuống xe, chúng ta nơi này không cho phép người thường ra vào, cần thiết muốn có được cho phép chúng.” Từng hàng cầm trong tay súng tự động cảnh sát, trên mặt đất mặt tiền cửa hiệu đình sắt cùng đồ lộ cọc gỗ, còn có vài lượng xe cảnh sát, đình sắt ở trong đó là nhất hữu dụng, giống nhau xe từng vào chỉ cần lớp xe một bạo, liền phi thường dễ dàng bị bắt được.

“Các ngươi hai cái, xuống dưới!” Vài cái đặc cảnh, vọt lại đây, không đợi Diệp Chấn Lưu Vũ Phi tự giác xuống xe, những cái đó đặc cảnh cùng xe cảnh sát liền đem hai người sinh kéo ngạnh túm xuống dưới.

“Đừng nhúc nhích! Ta có a cấp cầm súng chúng!” Kiều Kỳ Đồ lập tức từ túi quần lấy ra kia trương cũ nát a cấp cầm súng chứng, nhưng là Kiều Kỳ Đồ biết, cầm súng chứng cùng cho phép chứng, là hoàn toàn không giống nhau, cầm súng chứng, là có thể lấy thương (súng), bắt quá a cấp cầm súng chứng tối cao công năng, không cần bẩm báo, liền có thể trực tiếp nổ súng giết người, nhưng là thông hành cho phép chứng, chính là hoàn toàn toàn toàn bất đồng hai việc.

“Kiều Kỳ Đồ? Lục soát!” Dẫn đầu đầu đội tro đen sắc mũ giáp, trước hết đem Diệp Chấn Lưu Vũ Phi kéo xuống xe, chính là hai người kia, nhưng là cái này dẫn đầu giống như cùng Kiều Kỳ Đồ quan hệ không giống nhau, sắc mặt thượng là quân nhân ít có vui sướng.

“Các ngươi mấy cái, trở lại cương vị, các ngươi bốn cái, lục soát bọn họ hai cái thân, vị này, không cần lục soát, ta còn có điểm lời nói tương cùng hần nói.” Cái kia dẫn đầu nhiều lần thủ thế, những người khác liền đều đã hiểu, vội vàng dựa theo hần phân phó, các làm từng người sự.

Cái kia dẫn đầu cũng kích động một hồi, mới dần dần mà bình phục tâm tình, “Đồ thúc thúc, ta ba, ta ba là ngươi chiến hữu!” Tiếp theo, hần có đem hần mụ mụ, ba ba, còn có hần ca ca, cùng với tên của mình đều nói ra. “Ngà, đã hiểu, có thời gian liền đi, chúng ta có thể đi rồi sao?” Kiều Kỳ Đồ cũng biết, gia hỏa này, chuyện xưa lớn lên đều là cáo già xảo quyết người, hiện tại cũng giao không được.

“Đồ thúc thúc, không được, Phúc Châu đã đem các ngươi truy nã, kỳ thật ta không bắt ngươi, là tương buông tha ngươi a!” Cái kia dẫn đầu thấy Kiều Kỳ Đồ không có phản ứng, phỏng chừng là không tin, tiếp theo nói. “Đồ thúc thúc, không lừa ngươi, liền ở vừa mới, Phúc Châu tối cao quan chỉ huy, bỏ Long Đại quan viên, tuyên bố truy nã các ngươi hai cái, rốt cuộc phát sinh cái gì? Đồ thúc thúc, thành thật công đạo, bằng không ta cũng rất khó phát đi các ngươi a.”

“Việc này ngươi đừng động, ta sẽ cùng ngươi ba ba tâm sự thiên, phóng không bỏ chúng ta đi?” Kiều Kỳ Đồ hỏi hận vạn phần, nhưng là chính mình làm sai cái gì! Liên tính là thật sự làm sai, Kiều Kỳ Đồ thà rằng chính mình bị bắn chết, cũng không muốn đem lão huynh đệ Long Đại cấp kéo xuống nước a.

“Đồ thúc thúc, ngươi hần là có bản đồ đi? Mở ra tới xem, kỳ thật ta vẫn luôn tại đây, là tốt nhất, mặt sau còn có bắt ngươi người đuổi theo, phía trước còn có ngăn lại người của ngươi, nếu ngươi tin tưởng ta, này phụ cận hần là có điều thủy lộ, rồi mới ta sẽ nói dối các ngươi trực tiếp khai quá nơi này, nhưng là đình sắt đối với các ngươi vô dụng, các ngươi tiếp tục chạy trốn, kế hoạch của ta cứ như vậy, có thể hay không, liền xem đồ thúc thúc ngươi.” Cái kia dẫn đầu không biết là thiệt tình vẫn là lòng dạ hiểm độc, nhưng là Kiều Kỳ Đồ vẫn luôn không thể chân chính tin nhiệm hần.

“Bảo cáo! Đội trưởng, hai người trên người toàn vô kim loại vật, súng ống đạn dược!” Cái kia đặc cảnh, từng bước một đã đi tới.

“Thu đội! Các ngươi ba cái, không chuẩn quá!” Không chờ Kiều Kỳ Đồ đem hần phương án chế định cùng đồng ý, hần trực tiếp tiền trăm hậu tấu.

“Thuận buồm xuôi gió!” Cái kia dẫn đầu, cuối cùng đưa một câu chúc phúc, lại khôi phục lúc trước cao lãnh, trở lại cương vị.

Kiều Kỳ Đồ cũng gật gật đầu, liền đi trở về trong xe.

“Như thế nào, đồ thúc thúc, có thể đi qua cái này sao?” Kiều Kỳ Đồ vừa lên xe, đối mặt chính là hai người vấn đề. “Thất bại, chỉ có thể đi thủy lộ, rồi mới này xe cũng còn bọn họ đi.” Kiều Kỳ Đồ đành phải như thế nói, bị truy nã sự, hần cũng không biết như thế nào nói ra.

“Thủy lộ? Cũng có thể, nhưng là, thời gian vấn đề, ngươi như thế xem?” Diệp Chấn luôn luôn đối Kiều Kỳ Đồ thập phần tín nhiệm, nhưng là thành linh xảy ra thay đổi, cũng không biết Kiều Kỳ Đồ cái nhìn.

“Kỳ thật ta cũng không nghĩ đi thủy lộ, nhưng là quan trọng nhất chính là, chúng ta bị truy nã!” Kiều Kỳ Đồ nhẹ nhàng hô khẩu khí, quả nhiên, đem một ít không tốt nói ra, thật tốt, cả người đều nhẹ nhàng.

“Truy nã? Bằng cái gì! Chúng ta làm sai cái gì?” Nói đến truy nã, Lưu Vũ Phi này tiểu tử ngốc, nhưng thật ra kích động lên, “Không thể nào? Nhân gia

kia đoàn xuyên quân y hắc bang, chẳng lẽ tính chúng ta tập cảnh?”

“Không sai, ta đoán cũng là như thế này, kia hiện tại chỉ có ngày này lộ, phía trước thôn trang ta cũng đi không được a, làm sao bây giờ? Nếu đi thủy lộ nói, khai du thuyền hoặc là tàu thủy, sẽ sớm hơn đến.” Kiều Kỳ Đồ một chút một chút phân tích, đối mặt Lưu Vũ Phi cùng Diệp Chấn hai người đưa ra vấn đề.

“Thật phiền toái! Ra tới đi mục gia một chuyến, thế nhưng như thế phiền toái, ai, quyết định, đi thủy lộ đi!” Diệp Chấn cũng không nghĩ, nhưng là hiện tại cái này thời cơ, tất yếu có một người ra tới đương thủ lĩnh, bằng không liền sẽ rối loạn bộ.

“Đi xuống gì? Ngươi ngốc a? Phía trước thôn trang, thủy lộ nhập khẩu chúng ta đi quá lạ!” Đối với Lưu Vũ Phi bọn họ tới nói, đưa xe tay nhận lộ là lợi hại nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73 : sửa đi thủy lộ

“Kỳ thật ta cũng không nghĩ đi thủy lộ, nhưng là quan trọng nhất chính là, chúng ta bị truy nã!” Kiều Kỳ Đồ nhẹ nhàng hô khẩu khí, quả nhiên, đem một ít không tốt nói ra, thật tốt, cả người đều nhẹ nhàng.

“Truy nã? Bằng cái gì! Chúng ta làm sai cái gì?” Nói đến truy nã, Lưu Vũ Phi này tiểu tử ngốc, nhưng thật ra kích động lên, “Không thể nào? Nhân gia kia đoàn xuyên quân y hắc bang, chẳng lẽ tính chúng ta tập cảnh?”

“Không sai, ta đoán cũng là như thế này, kia hiện tại chỉ có ngày này lộ, phía trước thôn trang ta cũng đi không được a, làm sao bây giờ? Nếu đi thủy lộ nói, khai du thuyền hoặc là tàu thủy, sẽ sớm hơn đến.” Kiều Kỳ Đồ một chút một chút phân tích, đối mặt Lưu Vũ Phi cùng Diệp Chấn hai người đưa ra vấn đề.

“Thật phiền toái! Ra tới đi mục gia một chuyến, thế nhưng như thế phiền toái, ai, quyết định, đi thủy lộ đi!” Diệp Chấn cũng không nghĩ, nhưng là hiện tại cái này thời cơ, tất yếu có một người ra tới đương thủ lĩnh, bằng không liền sẽ rối loạn bộ.

“Đi xuống gì? Ngươi ngốc a? Phía trước thôn trang, thủy lộ nhập khẩu chúng ta đi quá lạ!” Đối với Lưu Vũ Phi bọn họ tới nói, đưa xe tay nhận lộ là lợi hại nhất.

“Cũng là, hảo đi, đi ngươi.” Diệp Chấn mới bán ra đi một chân, liền nghe được Lưu Vũ Phi cười nhạo, nghĩ thầm cũng là, liền đem chân duỗi trở về, khởi động quân xe, chuẩn bị trở về đi.

Kiều Kỳ Đồ hướng ra phía ngoài mặt người chào hỏi, cũng nói này quân xe bọn họ khai đi lạ, “Đi thôi, có thể đi rồi.” Không chờ chờ những cái đó đặc cảnh, cảnh sát đồng ý, Diệp Chấn một cái 360 độ nghịch kim đồng hồ xoay tròn, vừa vặn tốt, quân xe quai cái khó quai cong.

“Không tồi, không tồi, ha ha!” Đây kỹ thuật, chẳng khác nào là nóng rất một cái tát đánh Lưu Vũ Phi trên mặt, Lưu Vũ Phi thập phần xấu hổ.

“Thủy lộ? Ta không biết là nào, Lưu Vũ Phi, nếu ngươi nhớ rõ, đợi lát nữa ngươi dừng ngủ, dẫn đường, đồ thức thức liền ngủ đi thôi.” Diệp Chấn đơn giản phân phó xong, thiên không sai biệt lắm cũng đều tới sớm.

“Buổi tối 7 giờ chính, ăn một chút gì đi.” Kiều Kỳ Đồ không sai biệt lắm năm ba mươi phút tả hữu, “Lộc cốc... Lộc cốc...” “Thanh âm liền ra tới, vừa thấy liền biết Kiều Kỳ Đồ là bị đói tỉnh.

“Tiểu hữu, ngươi ăn chút cái gì đồ vật?” Dọc theo đường đi, Kiều Kỳ Đồ đối Lưu Vũ Phi cái nhìn hảo không ít, Lưu Vũ Phi không chỉ có đối Kiều Kỳ Đồ có lễ phép, vẫn là cái không tới tiểu hòa, ngươi xem, lại nhiều một cái công năng, ký lục.

“Đồ thức thức, không sợ các ngươi ăn trước đi, các ngươi ăn xong rồi dư lại có cho ta, bằng không ta không có chuyện gì còn cùng các ngươi muốn ăn, ta gấp qua ý không đi.” Lưu Vũ Phi kỳ thật đã đói không được, nhưng là Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn còn không có ăn, hán khẳng định không thể ăn, bằng không Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn hai người cực cực khổ khổ luân hồi lái xe, hội họa bán đồ, nghiên cứu đều thực vất vả, Lưu Vũ Phi cũng lý giải.

“Ăn đi, ăn no mới có lực, lão đồ, ngươi đem đồ vật đều lấy ra tới, nói không chừng đợi lát nữa tới rồi nói, đều không thể mang xuống xe, liền phân hảo tam phần, đợi lát nữa mỗi người một cái cặp sách một phần, cũng vừa vừa vặn.” Diệp Chấn cũng rất vui mừng, nhìn đến Lưu Vũ Phi biến hóa, nhưng là không ăn khẳng định không được, bằng không đêm nay thủy lộ uống nước vượt qua? Ngấm lại đều buồn cười.

“Ân, tốt, ta từng bước từng bước số một chút, ân, bánh mì, năm túi, quặng thủy, bốn bình, bánh bích quy lương khô, bốn phân.” Buồn cười chính là, Kiều Kỳ Đồ số xong phát hiện một vấn đề, bốn phân, bốn phân, năm phân, như thế nào phân? Hẳn là mới là nan đề.

“Ta mỗi cái tới một phần đủ rồi, dư lại cho các người đi, các người vất vả đâu.” Lưu Vũ Phi không chờ Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn nói ra, liền trước nói.

“Được rồi, đừng nói nữa, người là thiếu gia, chúng ta còn có thể không đợi người hào sao?” Không cần phải nói, Diệp Chấn không phải muốn lấy lòng Lưu Vũ Phi, mà là Lưu Vũ Phi cùng Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn, khẳng định là không thể toi mạng cùng đói chết, cho nên, Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn đều cảm thấy Lưu Vũ Phi hẳn là ăn nhiều chút.

“Đừng nói nữa, phân phối ta đều hiểu, tới mục đích địa phát đi, ta tiếp tục nằm sẽ.” Lưu Vũ Phi nguyên bản vẫn là tưởng đem nhiều nhường cho Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn, nhưng là người không cần, trở về, ta không cần, trở về, như vậy luân hồi, cũng không phải biện pháp, nhưng là Kiều Kỳ Đồ cũng nói, Lưu Vũ Phi liền phản kháng cái gì.

Ước chừng là nửa giờ sau, Kiều Kỳ Đồ liền lại ngáy ngủ, mặt sau nửa giờ, Diệp Chấn căn bản không quen biết lộ, vẫn là đem xe cấp Lưu Vũ Phi khai, chính mình đến mặt sau nghỉ ngơi ngủ được.

Ước chừng lại là nửa giờ sau, Diệp Chấn bị Kiều Kỳ Đồ đồng hồ đồng hồ báo thức đánh thức, “Phá đồng hồ, liền đồ thức đều kêu bất tỉnh, ngược lại đánh thức ta.” Nhưng là Diệp Chấn nhìn xem đồng hồ, 8 giờ vừa vặn, “Đi, Lưu Vũ Phi đâu?” Diệp Chấn cũng ngốc, Lưu Vũ Phi thế nhưng không thấy? Hư không tiêu thất, Diệp Chấn sát sát mắt, nhìn xem rốt cuộc có hay không nhìn lầm, nhưng là Lưu Vũ Phi vẫn là không có xuất hiện, Diệp Chấn vội vàng đánh thức Kiều Kỳ Đồ.

“Đồ thức, người xem, tới rồi, có phải hay không?” Nhưng là Diệp Chấn căn bản liền không xác định có phải hay không thủy lộ nhập khẩu, nhưng là có cái cửa động ở phía trước.

“Hò, rời giường, thiên đều như vậy hắc a? Lá con, di, tiểu hữu đâu?” Không sai, Kiều Kỳ Đồ lấy nhay bén ánh mắt, lập tức phát hiện Lưu Vũ Phi không thấy.

“Ta hiểu, ta cũng rời giường mới phát hiện, nhưng là chúng ta đều là võ giả, đơn độc Lưu Vũ Phi là người thường, nếu là bấy rập, vậy đúng rồi, nhưng là nếu không phải bấy rập nói, Lưu Vũ Phi sẽ tới nơi nào đâu?” Diệp Chấn rất hiểu kỳ, nhưng là lập tức phát hiện cửa xe khóa chặt!

Diệp Chấn tinh thần lập tức căng chặt lên, bất quá Diệp Chấn khôi phục chân khí, đánh vỡ một cái môn, hẳn là không là vấn đề.

“Đợi lát nữa!” Kiều Kỳ Đồ đột nhiên một câu, dọa Diệp Chấn nhảy dựng, “Làm cái gì đâu? Giả thần giả quỷ!”

“Ta đến đây đi, người từ từ, này xe nếu là đương quan quân dùng, tự nhiên phòng súng ống, hướng chỉ người là nắm tay.” Kiều Kỳ Đồ từ ba lỗ lấy ra một cái dây thép, còn tưởng cười nhạo Diệp Chấn.

Nhưng là tiếp theo mặc, cứ làm Kiều Kỳ Đồ xấu hổ vô cùng, “Oanh!!” Cửa xe khai, không sai, chính là Diệp Chấn một quyền đầu phi.

“Ân, ta muốn huấn luyện chính là người, cần thiết có độc lập học được phán đoán, người không tồi, ha ha.” Kiều Kỳ Đồ liền như có cái che dấu xấu hổ đề tài, vội vàng kéo ra.

Nhìn thấy lão người quen, Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn lập tức khẩu súng buông, “Người này tiểu hữu, phương tiện đúng không? Đi còn khóa cửa làm cái gì?”

“Đồ thức, cứu người quan trọng, nhìn xem phụ cận đi.” Diệp Chấn không có nhiều lời, ngược lại là xem ra, hẳn đối Lưu Vũ Phi quan tâm.”

Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn bảo trì khoảng cách nhất định, rốt cuộc Từ Thần tổ chức người đều không đơn giản, nếu tách ra nói, sẽ đề cao địch nhân thành công tỷ lệ, cũng chính là cổ nhân nói “Từng cái đánh bại”.

“Đi, các người, các người như thế nào chính mình ra tới?” Từ phụ cận một cái rừng cây nhỏ, Lưu Vũ Phi chạy tới (Lưu Vũ Phi vì chân thân, cũng không phải song bào thai huynh đệ linh tinh, vốn là tưởng viết mất tích, bất quá có điểm thần quái, liền từ bỏ), nhưng là tính cảnh giác phi thường cao Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn lập tức khẩu súng đối với Lưu Vũ Phi.

Chương 74 : chân 9 bộ mặt

Diệp Chấn tinh thần lập tức căng chặt lên, bắt quá Diệp Chấn khôi phục chân khí, đánh vỡ một cái môn, hẳn là không là vấn đề. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Đội lát nữa!” Kiều Kỳ Đồ đột nhiên một câu, dọa Diệp Chấn nhảy dựng, “Làm cái gì đâu? Giả thần giả quỷ!”

“Ta đến đây đi, ngươi từ từ, này xe nếu là đương quan quân dùng, tự nhiên phòng súng ống, huống chi ngươi là nắm tay.” Kiều Kỳ Đồ từ ba lô lấy ra một cái dây thép, còn tưởng cười nhạo Diệp Chấn.

Nhưng là tiếp theo mặc, cứ làm Kiều Kỳ Đồ xấu hổ vô cùng, “Oanh!” Cửa xe khai, không sai, chính là Diệp Chấn một quyền đầu phi.

“Ân, ta muốn huấn luyện chính là ngươi, cần thiết có độc lập học được phán đoán, ngươi không tòi, ha ha.” Kiều Kỳ Đồ liền như có cái che dấu xấu hổ để tài, vội vàng kéo ra.

Nhìn thấy lão người quen, Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn lập tức khẩu súng buông, “Ngươi này tiểu hữu, phương tiện đúng không? Đi còn khóa cửa làm cái gì?”

“Đồ thúc, cứu người quan trọng, nhìn xem phụ cận đi.” Diệp Chấn không có nhiều lời, ngược lại là xem ra, hẳn đối Lưu Vũ Phi quan tâm.”

Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn bảo trì khoảng cách nhất định, rốt cuộc Từ Thần tổ chức người đều không đơn giản, nếu tách ra nói, sẽ đề cao địch nhân thành công tỷ lệ, cũng chính là cổ nhân nói “Từng cái đánh bại”.

“Di, các ngươi, các ngươi như thế nào chính mình ra tới?” Từ phụ cận một cái rừng cây nhỏ, Lưu Vũ Phi chạy tới (Lưu Vũ Phi vì chân thân, cũng không phải song bào thai huynh đệ linh tinh, vốn là tưởng viết mất tích, bắt quá có điểm thần quái, liền từ bỏ), nhưng là tính cảnh giác phi thường cao Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn lập tức khẩu súng đối với Lưu Vũ Phi.

“Vậy ngươi phương tiện vì cái gì muốn đóng cửa khóa khẩn?” Kiều Kỳ Đồ đều cảm thấy Lưu Vũ Phi là gốc tử, rốt cuộc nếu không có khóa cửa nói, Lưu Vũ Phi đã xảy ra chuyện, bọn họ hai cái cũng hảo cứu người, thực rõ ràng, Kiều Kỳ Đồ đối Lưu Vũ Phi cái này cách làm cảm thấy không rõ.

“Đương nhiên rồi, ta xem phụ cận dã thú quá nhiều, còn có ta ngại không được, cho nên trước xuống dưới. Vạn nhất ta xuống dưới, các ngươi đều còn không có tỉnh, dã thú tới, ta chạy các ngươi cũng sẽ không có sự, rốt cuộc quân xe là chống đạn, phòng thành đại hình động vật phòng chừng không thành vấn đề.” Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn nhìn đến Lưu Vũ Phi không có việc gì, cũng là nhẹ nhàng thở ra.

“Ngươi thật đúng là gốc? Sẽ không đem chúng ta đánh thức sao? Dọa chết người, ngươi hiểu hay không? Tiểu hữu.” Lưu Vũ Phi giải thích, cũng không có được đến Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn hai người đồng ý.

“Hảo, không có việc gì, không có việc gì, các ngươi xem” Lưu Vũ Phi cũng không nghĩ giải thích quá nhiều, bởi vì hiện tại lúc này không phải lãng phí thời gian thời điểm, Lưu Vũ Phi nhìn nhìn xa xa chỗ một trận kiêu, Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn theo Lưu Vũ Phi vọng địa phương.

“Nơi đó chính là ngươi nói thủy lộ? Nha, rõ ràng chính là một tòa kiêu.” Diệp Chấn theo Lưu Vũ Phi vọng địa phương nhìn lại, loáng thoáng nhìn đến chính là một tòa kiêu.

“Không sai, ta xem qua bản đồ, này thủy lộ yêu cầu ban ngày mới khai thuyền.” Kiều Kỳ Đồ chứng thực Lưu Vũ Phi nói, không sai, qua này một tòa kiêu, chính là thủy lộ.

“Nha! Đồ thúc, ngươi như thế nào chưa nói?” Theo thời gian nhanh hơn, Diệp Chấn cũng có chút không kiên nhẫn.

“Ta nói ngươi còn sẽ đến sao? Các ngươi nhìn xem này mà, thổ địa thập phần ướt át, chính là gần nhất căn bản là không có trời mưa. Cho nên, dưới nền đất nhất định có cái gì!” Kiều Kỳ Đồ hóa thân thành đại trình thám, bắt đầu rồi phỏng đoán.

“Đồ thúc, đó là ta đi tiểu địa phương.” Lưu Vũ Phi vẫn là xấu hổ vô tình chọc thủng Kiều Kỳ Đồ phỏng đoán.

“Ha ha, hắc hắc hắc, Lưu Vũ Phi, làm không tòi.” Lưu Vũ Phi vừa mới mới vừa nói xong, Diệp Chấn đã chống vó cười ha ha.

“Cút đi! Ta là xem qua bản đồ, các ngươi có thể ngồi xổm xuống sờ sờ.” Kiều Kỳ Đồ mới không có tâm tình cùng bọn họ hai cái tiểu thí hải hạt lộn những cái đó có không, Kiều Kỳ Đồ khẳng định là xem qua bản đồ, cho nên mới dám nói, sờ đến chính là Lưu Vũ Phi không rõ chất lỏng, đó chính là không cần thận.

Lưu Vũ Phi lẳng lẳng mà đứng ở một bên, sừng sốt một hồi, cũng học Kiều Kỳ Đồ quỳ rạp trên mặt đất, giống tiểu cầu giống nhau, này nghe nghe, kia nghe nghe, nhưng chính là nghe không ra cái đến tốt cùng.

“Tiểu hữu, nói vậy, ngươi phát hiện đi?” Kiều Kỳ Đồ hai mắt như hổ rình mồi nhìn Lưu Vũ Phi.

“Không có.” Lưu Vũ Phi thẳng thắn lắc đầu.

“Các ngươi chơi đi, ta muốn đi ngoài.” Diệp Chấn hoàn toàn không nghĩ nằm sấp xuống nghe cái đến tốt cùng, nhưng là Diệp Chấn xem mặt ngoài cũng

biết, nơi này dưới nền đất chính là có cái gì, nhưng là thứ này, tà khí quá nặng.

Diệp Chấn duy nhất không minh bạch chính là, lấy Kiều Kỳ Đồ vô giả thân phận cùng tu vi, chẳng lẽ phát hiện không được dưới nền đất tà khí sao?

Diệp Chấn bất chấp tất cả, trước làm quen một chút phụ cận tình huống, còn có chính là chính mình một ngày một đêm không tiếp nhận, lại cường người, kia không phải cũng có tam cấp sao.

“Đi ngoài? Tùy hấn, tiếp theo, đi theo ta, ngươi xem!” Kiều Kỳ Đồ cũng không có tâm tình quản Diệp Chấn, ngược lại là Luru Vũ Phi, gì cũng sẽ không, càng là không có tu vi, Kiều Kỳ Đồ ba bước cũng làm hai bước, về phía trước đi rồi vài bước.

“Nga.” Luru Vũ Phi đã bắt đầu cảm giác được chính mình giống như không hề tác dụng, đầy mặt xấu hổ, nếu có thể trở về nói, này đoạn kinh tâm động phách lễ trình, nhất định sẽ bị hấn nhớ kỹ, đặc biệt là này hai cái huynh đệ, hấn càng sẽ nhớ kỹ bọn họ.

Nhưng là hiện tại nhiều lời này đó vô dị chính là quá nhảm chán, nhưng là Luru Vũ Phi biểu tình vẫn luôn căng chặt.

“Xem!” Theo một tiếng dưới nền đất đập thanh âm, một cái hầm ngầm lập tức rộng mở.

“Oa! Nguyên lai bên trong có khác động thiên!” Liền thấy cửa, Luru Vũ Phi liền tán thưởng không thôi.

“Đừng tiến!” Lúc này, Diệp Chấn đã trở lại, Diệp Chấn một câu, rất là có khí tràng.

“Lá con, đừng nói, nơi này ta thật đúng là nghiên cứu quá.” Kiều Kỳ Đồ thấy Diệp Chấn cũng không có tính toán muốn đi vào ý tứ, vội vàng giải thích.

“Chín dương đế mộ, đúng không?” Diệp Chấn không nhanh không chậm đi đến Kiều Kỳ Đồ trước mặt, “Chín dương đế cũng không phải vị nào hoàng đế, cho nên cũng không nổi danh, biết tên này người, phỏng chừng, hiện tại đầu tường thảo đã một thước rất cao.”

“Chín dương đế, trong truyền thuyết chứa tử, có được đánh bại thế giới tu vi, cùng to lớn đế khí, đương nhiên, chín dương đế cũng không có tránh được “Tuổi xuân chết sớm” cái này thành ngữ, sớm qua đời.”

“Truyền thuyết chín dương đế mộ, có tử kim đá thủy tinh, kẻ hèn một viên, là có thể gia tăng ngũ phẩm công lực, ta xem như nhìn thấu, Kiều Kỳ Đồ, dọc theo đường đi, ngươi đặc sao vẫn luôn tính kế ta! Chính là vì hôm nay?”

“Ha ha, không sai, Diệp Chấn, thiên tài thân thể, ngươi có từng biết, ta chỉ cần hấp thu ngươi tu vi, ta năng lực là có thể đề cao ngàn lần vạn lần!” Tiếp theo, kỳ quái một màn đã xảy ra.

“Dù sao đã nhìn đến chín dương đế mộ, ngươi cũng vô dụng, ta liền, diệt ngươi!”

“Ngươi xác định? Giết chết ta?” Dựa theo phía trước nói, Diệp Chấn là nguyên bản dựa theo quá khứ ấn tượng tới tính, Diệp Chấn là thất phẩm, nhưng là Kiều Kỳ Đồ là mấy phẩm? Hấn không biết. Nhưng là, Diệp Chấn ghét nhất chính là, phía sau thọc dao nhỏ người, cho nên, hấn liều mạng, cũng muốn giết Kiều Kỳ Đồ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: đồng thoại đều là gạt người

“Ngươi xác định? Giết chết ta?” Dựa theo phía trước nói, Diệp Chấn là nguyên bản dựa theo quá khứ ấn tượng tới tính, Diệp Chấn là thất phẩm, nhưng là Kiều Kỳ Đồ là mấy phẩm? Hấn không biết. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết nhưng là, Diệp Chấn ghét nhất chính là, phía sau thọc dao nhỏ người, cho nên, hấn liều mạng, cũng muốn giết Kiều Kỳ Đồ.

Cho nên, Diệp Chấn mới có thể dưới sự giận dữ, cùng Kiều Kỳ Đồ trở mặt.

“Ha ha, ngu xuẩn... Ngu xuẩn! Ngươi thật tưởng ta đối thủ? Sai rồi, sai rồi! Ha ha ha, ngươi thật sự cho rằng một người không có nắm chắc, liền dám bại lộ chính mình ắt chủ bài sao? Hôm nay muốn cho ngươi biết, cái gì kêu chết cũng không tiếc!”

Nói, Kiều Kỳ Đồ thân ảnh run lên, cả người huyền làm một đạo hư ảnh bay lên, “Ha!...” Theo gầm lên giận dữ, không trung phảng phất truyền đến một loại uy áp, bao phủ toàn bộ không gian, phảng phất thiên địa đều đang run rẩy.

Tức khắc, sấm sét ầm ầm, trên mặt đất cát bụi bị gió thổi bay tới thổi đi.

“Hào cường tà khí! Thế nhưng cùng dưới nền đất cái loại này tà khí không có sai biệt!”

“A, a, a, quý... Quý...” Lưu Vũ Phi bị Kiều Kỳ Đồ cấp trực tiếp dọa hôn mê.

Kiều Kỳ Đồ đầu tóc run nhè nhẹ, “Ha!” Một tiếng, nháy mắt tóc căn căn hữu lực tua, hướng Diệp Chấn bay tới.

“Hôm nay không phải ngươi chết, chính là ta mất mạng!” Diệp Chấn nhẹ nhàng thúc dục chân khí, bạc hồn kiếm liền xuất hiện.

Diệp Chấn ghét nhất phía sau thọc dao nhỏ người, Diệp Chấn một tay nắm bạc hồn kiếm, đem thứ hướng Diệp Chấn đầu tóc từng cây chặt đứt.

“Thời gian sẽ không đình! Ngươi nhiều lắm đình cái mười phút, ngươi thắng không được ta!” Kiều Kỳ Đồ phát động nội lực, từng luồng lực lượng cường đại.

“Hô... Hô...” Đối mặt thịnh linh xảy ra một đợt nội lực, Diệp Chấn gian nan sử dụng chân khí, không đến một giây đồng hồ thời gian, Diệp Chấn bắt đầu đại thở dốc.

Ước chừng ba giây, Diệp Chấn phun ra đều buồn huyết, trực tiếp bay ra mấy chục mét ngoại, bạc hồn mặt cũng bay ra rất xa, vô Diệp Chấn có một khoảng cách.

“Ta đã nói rồi, ngươi nhiều lắm đình vài phút, không phải đối thủ của ta.” Kiều Kỳ Đồ chậm rãi giảm xuống, từ mấy chục mét trời cao, rút xuống đến mặt đất, nhẹ nhàng nắm chắc nội lực, bạc hồn kiếm liền đến Kiều Kỳ Đồ trong tay.

“Hào tiện, ha ha, hảo kiếm, tuyệt thế hảo kiếm, đáng tiếc, đáng tiếc a, chỉ quy về ngươi!” Kiều Kỳ Đồ nhẹ nhàng cảm, thương thức vài giây.

“Ngươi, ta bỗng không nghĩ giết ngươi, nhưng là hiện tại khó bảo toàn ngươi sẽ không lộ ra, ta liền dùng, từ ngươi trong tay đoạt tới kiếm, giết ngươi!”

“Giết ta? Ta Diệp Chấn trường như thế đại, đều không có bị người như vậy phản bội, đi tìm chết!” Diệp Chấn thất tha thất thểu bò lên, lại phun ra mấy khẩu ứ huyết, một cái bước nhanh, triều Kiều Kỳ Đồ đá vào.

“Hô.....” Trong nháy mắt, nguyên bản ly Diệp Chấn chỉ có mấy chục mét Kiều Kỳ Đồ không thấy, chỉ còn lại có một chút nhàn nhạt tàn ảnh, còn có một chút gió cát thanh âm.

“Phốc.....” Một trận đến xương cảm giác đau đớn, từ bốn phương tám hướng đánh tới nội lực cuồng, trực tiếp đem Diệp Chấn đánh cả người là thương.

“Như thế nào?” Kiều Kỳ Đồ run lên trên người tro bụi, không hề bị thương đánh bại Diệp Chấn.

“A, người xấu chung tất bại! Chỉ là vấn đề thời gian!” Diệp Chấn đã không đứng lên nổi, nhưng là hấn thế nhưng không hề bán khoản cũng không hề sợ hãi cảm.

“Ngươi.....” Kiều Kỳ Đồ nghe không dễ nghe (chỉ do khôì hài), Kiều Kỳ Đồ nhẹ nhàng vừa đứng, vươn tay cánh tay, bắt lấy Diệp Chấn cổ, nghịch kim đồng hồ đem Diệp Chấn cả người nâng lên.

Nguyên bản đều là điện ảnh tình tiết, hiện tại lại trở thành hiện thực, nhưng là Kiều Kỳ Đồ rốt cuộc tu vi phải có cao bao nhiêu? Mới có thể dễ như trở bàn tay đánh bại Diệp Chấn, phải biết rằng, võ giả cùng người tu tiên, là có rất đại khác nhau.

“Oanh!” Kiều Kỳ Đồ xem Diệp Chấn kia phó thà chết chứ không chịu khuất phục mặt, một phen tạp hướng về phía kia lượng quân xe.

“Ta đi, đau!” Lần này Kiều Kỳ Đồ giống như thật không lưu người sống, không chỉ có vẫn bay Diệp Chấn, tiếp theo giây còn bay đến Diệp Chấn bên người, đem Diệp Chấn lại một lần nâng lên tới, lần này đem Diệp Chấn cổ trào ra vài ngân vết máu, Diệp Chấn cổ bắt đầu chậm rãi nhỏ đỏ tươi máu.

“Ngươi..... Biết nhập động phương pháp sao?” Kiều Kỳ Đồ gắt gao bắt lấy Diệp Chấn, do dự hồi lâu, vì tò vò về thành ý, Kiều Kỳ Đồ vẫn là đem trước mắt cái này mười sáu tuổi tiếp cận mười bảy tuổi thiếu niên Diệp Chấn buông xuống.

“Hỏi ta? Kia..... Đến lúc đó, cướp được bảo vật, ngươi bày ta tam!” Diệp Chấn cũng do dự hồi lâu, chờ đến Kiều Kỳ Đồ có chút không kiên nhẫn thời điểm, Diệp Chấn đáp ứng rồi, hơn nữa muốn ăn bảy ba phần. Nhưng là Diệp Chấn vẫn là muốn động thủ giết Kiều Kỳ Đồ, bất quá hiện tại không phải hảo thời cơ, nhưng là, vì sao không có giống tiểu thuyết trung giống nhau, có đại thần tới giải cứu a! Nghịch thiên bản tay vàng! Lúc này, Diệp Chấn chỉ nghĩ nói, đồng thoại đều là gạt người!

“Thành giao, kia tiểu tử, như thế nào nói?” Kiều Kỳ Đồ nhìn nhìn Lưu Vũ Phi, dùng tay hướng cổ một hoành.

“Không được! Tuyệt đối không thể! Đánh vụng là đủ rồi!” Diệp Chấn sừng sốt một hồi, tức khắc bùng tình đại ngộ, đây là giết Lưu Vũ Phi ý tứ? Bất quá để cho Diệp Chấn ngoài ý muốn chính là, Kiều Kỳ Đồ thế nhưng đồng ý bảy ba phần!

“Hành đi, hấn, phòng chừng không cái bốn năm ngày, tình không tới, ngươi đâu, ngươi thật biết như thế nào đi?” Kiều Kỳ Đồ bán tín bán nghi, bất quá phía trước nói tốt bảy ba phần, Kiều Kỳ Đồ xác thật nghiêm túc, rốt cuộc, như thế lâu, cảm tình vẫn phải có.

“Ân, ta biết, xuất phát đi. Đau.” Diệp Chấn gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình biết tiến vào cửa động lộ, nhưng là Diệp Chấn mới vừa bò lên, liền cảm thấy bụng một trận trường đau, Diệp Chấn hướng bụng như đúc, ta đi, một cây gậy gỗ hung hăng cắm vào Diệp Chấn bụng, kia căn bụng bảo ngăn cũng không ngăn lắm, nói trường cũng không phải đặc biệt trường, Diệp Chấn nhìn ra nhiều lắm cũng liền ba mươi centimet, bất quá còn hảo Diệp Chấn là người tu tiên, này đều không tính cái gì, máu chốt nhất chính là, Kiều Kỳ Đồ đem hấn đánh một đòn, có cùng hấn hợp tác.

“Như thế nào?” Kiều Kỳ Đồ nhìn đến Diệp Chấn liền bò dậy sức lực đều không có, Kiều Kỳ Đồ hô một hơi, một trận hắc phong sát tà khí, rót vào Diệp Chấn đầu óc cùng với trong cơ thể.

“Đây là cái gì?” Diệp Chấn hô to gọi nhỏ lên, đối với này một trận tà khí, nhất định không phải thứ tốt, nhưng là, Diệp Chấn có điểm ngốc, kia căn gậy gỗ chính mình rót ra tới, Diệp Chấn thử đứng lên, “Oa! Hảo, hảo!” Cái này, đem Diệp Chấn kích động, một nhảy ba thước cao.

Bất quá Diệp Chấn khó bảo toàn vừa mới kia cỗ tà khí trừ bỏ có thể trợ giúp chính mình khôi phục thể lực ở ngoài, còn có cái gì thần kỳ công hiệu, nhưng là hiện tại Diệp Chấn chỉ hy vọng không có khác tác dụng phụ thì tốt rồi, đừng đến lúc đó gặp được bảo vật, Kiều Kỳ Đồ nổi lên tư tâm, muốn giết Diệp Chấn, làm sao bây giờ?

“Như thế nào? Cũng đủ tin tưởng ta đi?” Kiều Kỳ Đồ mở ra đôi tay, hỏi.

“n, người hiện tại là yêu cầu ta dẫn đường, nếu ta không hiểu lộ, hoặc là ta căn bản không biết lộ, người sẽ như thế nào làm? Còn sẽ giống hiện tại giống nhau như đúc sao?” Diệp Chấn cũng mở ra tay, rốt cuộc vừa mới Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ giao thủ thời điểm, Diệp Chấn sẽ biết, Kiều Kỳ Đồ muốn giết chính mình, dễ như trở bàn tay, chỉ là hiện tại yêu cầu Diệp Chấn dẫn đường, vạn nhất đến cuối cùng bắt được bảo vật, Kiều Kỳ Đồ trở mặt không biết người làm sao bây giờ? Cuối cùng đem Diệp Chấn giết làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76 : lặn xuống nước

“Này không phải một chuyện, người biết lộ, cho nên ta yêu cầu người, người không biết lộ, chúng ta đều là võ giả, khẳng định yêu cầu đồ vật nhắc tới cao chúng ta nội lực, hợp tác, đều có chỗ lợi, rốt cuộc người cũng còn trẻ, đúng không?” Kiều Kỳ Đồ rút ra một phen tiểu đao, so ở Diệp Chấn trên cổ, “Nhưng là, vạn nhất người gạt ta? Đem ta lừa ở trong động đâu?”

Diệp Chấn xua xua tay, “Hoài nghi ta?” Tuy rằng hiện tại Diệp Chấn không phải Kiều Kỳ Đồ đối thủ, nhưng là Kiều Kỳ Đồ tạm thời là sẽ không động Diệp Chấn, một là bởi vì cùng Diệp Chấn là hảo huynh đệ, nhị là hai người tình nghĩa cũng thực trọng, chỉ là đạo bất đồng khó lòng hợp tác mà thôi, không cần thiết giết người.

“Hoài nghi người? Người không cảm thấy buồn cười? Hoài nghi người, vậy người cảm thấy người có thể sống đến bây giờ? Hoài nghi người, người cảm thấy ta sẽ tiêu hao chính mình nội lực, vì người chữa thương!” Kiều Kỳ Đồ không hảo tâm xem thường Diệp Chấn một chút.

“Hùng đồng không sai biệt lắm, Lưu Vũ Phi quan tiền trong xe đi, chúng ta có thể đi rồi.” Diệp Chấn bỗng nhiên cảm giác được trên xe có điểm hơi hơi run rẩy, nhưng là trên xe căn bản không có người.

“Ta đi giải cái tay, người từ từ, nghỉ ngơi một chút.” Diệp Chấn hướng cửa sổ một cái nhảy lên, vừa vặn tốt nhảy vào sau điều khiển, lấy ra ba lô, đi đến xe máy chục dặm địa phương đi ngoài.

Kiều Kỳ Đồ không có gì ý kiến, cầm lấy một lọ trăm tuổi sơn liền uống, “Đi thôi.”

Diệp Chấn cũng không phải thật sự muốn đi ngoài, Diệp Chấn đi đến một viên đại thụ hạ, xác định Kiều Kỳ Đồ không có theo tới, trộm mò ra ba lô, bên trong vũ khí rất nhiều, bao gồm vạn Phật kim chén, những cái đó đều ở.

Ở cái này đêm đen phong cao ban đêm, mở ra ba lô, bên trong đồ vật kỳ thật đều là đen như mực, ngay cả vạn Phật kim chén cũng là, giống nhau, chỉ là có điểm nhàn nhạt kim loại quang, đều là vừa rồi cái kia run rẩy, mãnh liệt tò mò tâm, sử Diệp Chấn hướng phía dưới lặn qua lộn lại, “Nga, nguyên lai là hấn, vì cái gì cái này sẽ lượn?”

Diệp Chấn vuốt vuốt, lấy ra nửa khối ngọc bội, sáng lên run rẩy chính là hấn, Diệp Chấn cảm giác ra tới. “Chính là, ta nhớ rõ, này không phải lúc trước nói tốt muốn tới linh tịch nhất phẩm mới có thể hướng bên trong rót vào năng lực tìm được thánh tôn sao? Ta mới, Diệp Chấn ngẫm lại, chính mình vừa mới bị Kiều Kỳ Đồ đánh như vậy thảm, không biết có thể hay không xóa một ít tu vi, nói, Diệp Chấn thử xem xét chính mình tu vi. “Trúc Cơ tám phẩm? Như thế nào khả năng a!” Đối với cái này ra ngoài Diệp Chấn sức tưởng tượng con số, Diệp Chấn đều cho rằng chính mình rốt cuộc có phải hay không

đang nằm mơ, vì cái gì bị đánh ngược lại đề cao tu vi?

“Hào không có?!” Diệp Chấn cả kinh, sau lưng bất tri bất giác xuất hiện Kiều Kỳ Đồ.

“Ngươi nhìn lên ta đi tiểu!” Diệp Chấn lập tức nhắc tới quần, hướng Kiều Kỳ Đồ háng một đá.

“Suy nghĩ nhiều, ta cái gì cũng không phát hiện, hào không? Không có ta tiếp tục chờ chờ, nhanh lên.” Kiều Kỳ Đồ cơ linh một trốn, hai người lại giống như trước giống nhau, quan hệ thực hảo, nhưng là ai biết, ai sẽ trước rút đao tương hướng?

“Đi thôi.” Diệp Chấn bảo đảm quần sẽ không rớt, kéo đến ba lô khóa kéo, đi phía trước một chạy. “Ta đánh giá, này nửa khối ngọc bội như thế nào khả năng sẽ vô duyên vô cớ sáng lên, nói không chừng ta đại tồn tồn liền tại đây phía dưới.” Diệp Chấn hồi tưởng, chính mình trước kia đi qua ba ba thư phòng, bên trong liền có chín dương đề mộ, bên trong có phân kỹ càng tỉ mỉ bản đồ, nhưng là chưa từng có người tìm được quá cái này địa phương, hiện giờ cũng kỳ quái, vì cái gì nói tốt nơi này là đập chứa nước, kia như thế nào khả năng sẽ không bị phát hiện? Chẳng lẽ, này mộ chỉ đối với gia người tu tiên khai?

“Kế tiếp đâu, như thế nào đi?” Diệp Chấn tại chỗ nghĩ bản đồ, Kiều Kỳ Đồ cũng bên trong đuổi theo, chính là này phụ cận vừa nhìn vô nhai, trừ bỏ mấy viên đại thụ, còn có phía nam thủy lộ, cơ hồ đều là mặt cỏ, nơi nào sẽ có nhập khẩu đâu?

“Nơi này là được.” Giờ sau Diệp Chấn, trí nhớ là thật tốt, ba ngày một quyển ngữ văn thư, một chữ không kém, cho nên mới bị phong làm thiên tài, khi còn nhỏ Diệp Chấn trong nhà không có tiền, nhưng là xem qua thư không ít, tuy rằng đều là sách cũ, nhưng là trong đó liền có mấy quyển huyền nghi, tiết lộ, bát mĩ, thăm dò, cổ mộ. Linh tinh thư, trong đó liền bao gồm 《 chín dương đề mộ 》 nhưng là quyển sách này rốt cuộc tương đối cổ xưa, nhưng là có thập phần cổ quái, Diệp Chấn xem hoàn toàn bốn, đều không có phát hiện tác giả, nhà xuất bản, nhận thầu thương, chờ cái gì.

“Này? k, oanh!” Kiều Kỳ Đồ tin tưởng Diệp Chấn, đối với Diệp Chấn sở chỉ địa phương, phát động nội lực, một oanh, toàn sụp, sụp ra cái đường kính ước chừng ba mét hố to.

“Chuẩn!” Kiều Kỳ Đồ vẫn là không có toàn tin, cho nên cũng không dùng toàn lực, tính toàn lực 1% phỏng chừng đều miễn miễn cưỡng cưỡng, bởi vì nếu là Diệp Chấn trêu chọc hấn, tiêu hao hấn nội lực, chẳng phải là ngốc tử? Nhưng là Kiều Kỳ Đồ thấy, này đường kính ba mét hố to, loáng thoáng là một cái địa đạo.

“Đi!” Kiều Kỳ Đồ gấp không chờ nổi chuẩn bị nhảy xuống, bị Diệp Chấn một phen kéo đi lên, “Đi, chúng ta cùng đi thủy lộ bên kia lộng mấy thùng nước, này địa đạo hàng năm phong bế, nói vậy trong đó có rất nhiều cổ quái đồ vật, liền tính không có, thủy có thể đi ô, cũng có thể chứa chút dưỡng khí.”

“Ngươi nhiều nhìn xem, ta chính mình liền đủ nga.” Kiều Kỳ Đồ đôi tay vung lên, thủy lộ bên kia sông lớn lưu thủy liền theo tiếng mà đến.

“Xôn xao... Lạp... Lạp... Lạp...” Kiều Kỳ Đồ đem một đám “Thủy binh” nhóm đi vào cái kia trong thông đạo.

“Đủ rồi.” Diệp Chấn ghé vào cửa động, làm mực nước tiếp cận 90% thời điểm kêu đình, lúc này, Kiều Kỳ Đồ không cẩn thận đem một con cá lớn để vào trong nước, nhắc lên một tiểu sóng nước gợn vẩn.

“Không có việc gì, không đủ thời điểm chúng ta còn có thể ăn nó.” Kiều Kỳ Đồ xấu hổ vòng vòng đầu.

“Ngươi xem, nơi này cá thích ứng nhiệt độ bình thường, cũng thích ứng thủy lộ bên kia thanh triệt nước sông, ngươi xem nơi này, hàng năm phong bế địa phương, khẳng định sẽ có bộ phận toan kiềm, sẽ sử dụng nơi này độ ẩm giảm xuống, hơn nữa chúng ta ngã vào thủy, là có chứa có thể mãnh liệt đi ô, phòng ngừa chúng ta đi xuống có trùng có muỗi có lão thử hoặc là càn độc đồ vật.” Diệp Chấn lẳng lặng mà nhìn Kiều Kỳ Đồ thả xuống cá. Kia cá căn bản ở trong nước liền không sống vượt qua ba phút, liền treo.

“Đi. Cái này.” Kiều Kỳ Đồ một phen nhảy xuống, chỉ thấy Kiều Kỳ Đồ ăn mặc một loại đồ lặn, nhảy xuống.

Diệp Chấn còn không có tới vội hỏi nơi nào tới, Kiều Kỳ Đồ đã không thấy tăm hơi bóng dáng. Diệp Chấn cố không được như vậy nhiều, bên trong mặc tốt, mang lên chuyên nghiệp đường khí bình, nhảy xuống.

Năm phút đồng hồ yên tĩnh, tựa hồ là bão táp tiến đến trước yên tĩnh.

“Lộc cộc... Lộc cộc...” Diệp Chấn hàng rớt cuộc, một mảnh đen nhánh, Diệp Chấn bên trong mở ra đèn pin.

“Lão đồ, ngươi ở đâu?” Từ Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn ngã bãi, cũng chứng minh rồi Kiều Kỳ Đồ cùng Diệp Chấn là đạo bất đồng khó lòng hợp tác, nhưng là Diệp Chấn muốn mạng sống, liền yêu cầu Kiều Kỳ Đồ, cho nên Diệp Chấn chỉ có thể tạm chấp nhận.

“Này. Lộc cộc... Lộc cộc...” Diệp Chấn kêu một hồi lâu, không ai đáp lại, ngược lại là đáy động sinh ra tiếng vang dọa Diệp Chấn nhảy dựng, bất quá còn hảo, Diệp Chấn lẳng vai gãy, liền nghe được Kiều Kỳ Đồ thanh âm.

“Về phía trước đi!” Diệp Chấn nghe được Kiều Kỳ Đồ thanh âm, cũng yên tâm, tuy rằng khả năng có sinh mệnh nguy hiểm, nhưng là hai người chết tổng so một người chết hảo đi, ít nhất Diệp Chấn là như thế này cho rằng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77 : tìm được thánh tôn

“Ân, như thế nào? Đấy động có hay không cái gì khác thường địa phương?” Kiều Kỳ Đồ đi ở mặt sau, liền như một cái nhát như chuột người. Phẩm thư vỗng (..)

“Không có cái gì, nhưng là, chúng ta thực mau sẽ tới chỗ cao, cái gọi là thủy hướng thấp chỗ lưu, cho nên chúng ta ở kiên trì từng cái, chúng ta liền có thể dùng đi đường.” Diệp Chấn kỳ thật cũng không thích bơi lội, nhưng là bơi lội là tán gái chuẩn bị, cho nên Diệp Chấn vẫn là sẽ.

“Đến!” Không đến năm phút đồng hồ thời gian, Diệp Chấn liền bơi tới chân có thể đứng lại mà địa phương. “Lão đồ, ngươi nhìn xem, nơi này.”

“Khai đi, ta cảm thấy không có việc gì.” Kiều Kỳ Đồ về phía trước vừa thấy, còn không phải là hắc là loại hình giống thành thực mâm giống nhau chột mờ sao, phía trước đó là một phiên cục đá môn.

“Ngươi tới.” Diệp Chấn không có nói nhiều, trực tiếp đem Kiều Kỳ Đồ hướng lên trên đẩy.

“Chờ!” Kiều Kỳ Đồ hô to một tiếng, nhưng là vẫn là bị Diệp Chấn một phen đẩy đi lên, một chút liền đem cục đá môn đẩy ra.

“Không có việc gì, không.....” Diệp Chấn còn muốn hỏi hỏi đến để có hay không sự, nhưng là một cổ nghịch lưu hơi thở, lập tức đem hai người thần khí hướng vừng.

“Hô... Hô... Hô...” Một trận mát lạnh phong, thời tinh Diệp Chấn cùng Kiều Kỳ Đồ.

“Thánh tôn!” Diệp Chấn tựa như mũi tên rời dây cung, trực tiếp chạy hướng cái kia ngồi ở trung gian, giống như ngủ say đã lâu thánh tôn.

“Hảo hài tử, lớn không ít.” Thánh tôn mở ra mắt, nhẹ nhàng vuốt Diệp Chấn đầu, lại đứng lên, “Yêu nghiệt! Ta đúng là phụng mệnh tới thủ nơi đây! Ta liền biết, khẳng định có trộm mộ tặc, tham đi bên trong đồ vật, ai, lúc trước không nên cứu ngươi, hiện tại, ta cần thiết đưa ngươi vào địa ngục!”

Thánh tôn không có cấp Kiều Kỳ Đồ giao biện hoặc là chạy trốn cơ hội, trực tiếp bay qua đi.

Thánh tôn bay qua đi, đi lên chính là một quyền, trở tay lại là một quyền, xoay người còn tới một quyền, tức khắc, thời gian ngưng tụ.

“Kiều Kỳ Đồ đâu? Như thế nào không thấy?” Diệp Chấn mở to mắt, xác xác thật thật, Kiều Kỳ Đồ ở tiếp thánh tôn tam quyền sau, biến mất vô tung vô ảnh.

“Ta đánh chính là về hồn quyền, a, hắc a, hồn bay, hồn phi yên diệt.” Thánh tôn nhẹ nhàng vuốt hắc kia bím tóc.

“Thì ra là thế, kia thánh tôn, ngươi vì cái gì ở chỗ này a? Bạch long đâu?” Diệp Chấn đem quần đê hảo, từ bị Kiều Kỳ Đồ ngược lúc sau, này quần liền thường xuyên ướt, vừa mới bơi lội thời điểm còn kém điểm ướt trong nước.

“Bạch long, ai, ta..... Tính, ngươi cũng nên bị thương đi, bạch long vì ta, hy sinh.” Nghe được Diệp Chấn hỏi nói, thánh tôn cả kinh, không nghĩ tới Diệp Chấn như thế mau liền hỏi chuyện này.

“Ân, nhân sinh tự cổ ai không chết, lưu lấy lòng son soi sử xanh. Ta tin tưởng, bạch long kia anh hùng, sẽ đi tốt.” Diệp Chấn mặc dù có chút thương tâm, rốt cuộc bạch long là chính mình đệ nhất chỉ thần sủng, nhưng là Diệp Chấn cũng nhớ tới câu kia thơ, cũng liền không thương tâm, rốt cuộc đã chết có người nhớ thương, kia còn hảo, máu chột Diệp Chấn đã chết, phỏng chừng không ai dự đoán được hẳn.

“Thánh tôn, vậy ngươi biết Từ Thần tổ chức sao?” Diệp Chấn một đường tới nay đều bị bọn họ đuổi giết, đặc biệt khó chịu, đó là tự nhiên, nhưng là hiện tại Diệp Chấn giống như còn không có thực lực cùng bọn họ là địch, chỉ bằng cùng thánh tôn thương lượng, nhìn xem có thể hay không đem đám kia hồn đàn một lưới bắt hết.

“Ngươi hẳn là tới linh tịch đi?” Thánh tôn tránh đi Diệp Chấn hỏi vấn đề, xem ra, thánh tôn càng quan tâm Diệp Chấn tu vi.

“Không có, Trúc Cơ tám phẩm.” Thánh tôn là xác xác thật thật có thể cho Diệp Chấn tin tưởng người, cho nên Diệp Chấn không sợ sẽ bị phản bội, nhưng là phía trước Kiều Kỳ Đồ phản bội sự, hiện tại ngấm lại, một cái làm bạn chính mình đã nhiều năm người, thế nhưng nhất thời không thấy, Diệp Chấn đều có chút tưởng niệm.

“Cầm, cái thuốc viên, đợi lát nữa dùng, gia tăng tu vi tam phẩm, nhưng là sẽ mê choáng năm cái giờ, này năm cái giờ, ngươi muốn điều chỉnh tốt gân

mạch, liền có khả năng tối cao tăng lên tam phẩm, bằng không chính là hai phẩm, nhất phẩm” Thánh tôn không biết từ nơi nào móc ra cái đại thuốc viên, có chút rất giống những cái đó phim truyền hình, phim truyền hình, tế công tử trên người xoa ra tới.

“Ân, ta cũng muốn nghỉ ngơi, đứng rồi, thánh tôn..... Thánh.....” Diệp Chấn trực tiếp dùng thánh tôn cấp thuốc viên, lời nói chưa nói hảo đâu, người cũng đã tiến vào ngủ say.

“Hào hảo nghỉ ngơi đi.” Thánh tôn khiêng lên Diệp Chấn, nhẹ nhàng một cái chuồn chuồn lướt nước, bay ra ngoài động.

Ngày kế.

“Thánh tôn, đây là?” Diệp Chấn mơ mơ hồ hồ mở ra mắt, đi phía trước vừa thấy. Chính mình thế nhưng về tới nguyên lai mặt cỏ, “Không thể nào?” Diệp Chấn bắt đầu hoài nghi, chính mình chẳng lẽ làm một cái kỳ quái mộng sao?

“Uống nước, chúng ta muốn xuất phát, mang lên người tiểu đồng bọn, địa điểm hần đã cùng ta nói.” Thánh tôn trong tay cầm cái túi ẩm nước.

“Ân, bắt quá, thánh tôn, chúng ta làm cái gì đi a? Ô tô nói, phòng chừng ngày mai đều đến không được, nhưng là ta hôm nay cần thiết muốn tới.” Diệp Chấn nhìn xem bốn phía, trừ bỏ kia lượng ô tô, còn có xa xôi tàu thủy thanh, cũng cũng chỉ có này hai con đường.

“Đến đây đi.” Thánh tôn không biết niệm cái gì thần chú, cũng không biết từ nơi nào rút ra một phen kiếm, chỉ một thoáng, kia thanh kiếm dần dần lớn lên, thế nhưng đại như một chiếc xe hơi nhỏ giống nhau đại.

Thánh tôn một phen nhảy đi lên, giống tiên hiệp kịch giống nhau hình thức, đem Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi kéo lên kia đem đại kiếm

“Khụ khụ khụ, các người chậm một chút.” Lưu Vũ Phi tựa hồ đã biết cái gì, Diệp Chấn cũng không có hỏi nhiều, dù sao đều là người một nhà, phòng chừng thánh tôn cũng đã cùng Lưu Vũ Phi nói.

“Hô!” Cường đại dòng khí, dần dần mà đem đại kiếm căng phi, kia đem đại kiếm chờ thánh tôn, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi ba người, chậm rãi mà bay thượng không trung, giống như phi thiên chi diệu.

Kia đem đại kiếm tốc độ thực mau, cùng hòa tiễn tựa hồ đều có một so.

Gần năm phút đồng hồ sau, liền đến đạt mục đích địa.

“Như thế nào ngừng? Này kiếm còn sẽ không điện, vẫn là muốn có lên?” Lưu Vũ Phi thấy phía trước đã không có phong, nhẹ nhàng mở cặp kia nho nhỏ mắt, vừa thấy, kiếm đã rơi xuống đất.

“Nôn, nôn.” Lưu Vũ Phi gắt gao ôm Diệp Chấn eo, mắt mở to đều không mở ra được, vẫn luôn cảm đoán.

“Ta đi, đừng loạn phun a! Đến địa phương! Kia kia kia, đóng rác!” Lưu Vũ Phi đôi tay gắt gao bắt lấy Diệp Chấn quần áo, tiếp theo giây, hai mắt nhú lại, phun ra Diệp Chấn một thân.

“Ờ, ta đi thôi.” Thánh tôn vội vàng đem hai người tách ra, lúc này Diệp Chấn chính thân ướt nhẹp, đều là ngày hôm qua hôm trước ăn xong không có tới cặp tiêu hóa lương khô, “Ông, ông, ông.” Quá trong chốc lát, một loại “Mê người” xú vị, liền từ Diệp Chấn trên người phát ra.

“Nôn, nôn, nôn.” Lưu Vũ Phi còn ở nôn không được, bị thánh tôn nâng chậm rãi đi tới đóng rác.

“Nha, tiểu tử này, như thế lớn, làm cái này đều yêu cầu phun?!” Còn hảo Diệp Chấn có chuẩn bị, nhưng là cẩn thận ngấm lại, quần áo đều dẫm ở quần xe sau bị rương, tới thời điểm lại không có mang, Diệp Chấn tức giận đánh đánh bên cạnh một viên đại thụ, đại thụ lung lay, điều cái hoảng không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 78 :phần hoa đô thị [thượng]

“Nha, tiểu tử này, như thế lớn, làm cái này đều yêu cầu phun?!” Còn hảo Diệp Chấn có chuẩn bị, nhưng là cẩn thận ngấm lại, quần áo đều dẫm ở quần xe sau bị rương, tới thời điểm lại không có mang, Diệp Chấn tức giận đánh đánh bên cạnh một viên đại thụ, đại thụ lung lay, điều cái hoảng không ngừng.
Phẩm thư vống (..)

“Không thể nào, cái này phiền toái, thánh tôn, người giúp Lưu Vũ Phi nhìn xem, ta cảm thấy chúng ta yêu cầu một cái khách sạn.” Diệp Chấn đem áo trên cõng xuống dưới, lại sát sát quần những cái đó đã có mùi ghê tởm nồn.

“Nha! Oa!”

“Oa, người nhìn xem, mau xem!”

“Soái a! Thật soái, người xem, cơ bụng!”

.....

Bất tri bất giác, Diệp Chấn bên người vây đầy người, một đám nghị luận Diệp Chấn đáng người, không sai, Diệp Chấn nguyên bản chính là phong lưu phóng khoáng thanh niên, bỏ đi áo trên, lại lộ ra tám khối cơ bụng.

“Người... Người kêu cái gì tên a?” Từ trong đám người, bài trừ một người nữ sinh, nàng lớn lên duyên dáng yêu kiều, nếu không phải Diệp Chấn đã sớm gặp qua Giang Ninh Ninh, thu vũ tiêu như vậy mỹ nhân nhi, nói không chừng thật đúng là sẽ bị nàng bị lạc phương hướng, cái kia nữ sinh ăn mặc màu hồng phấn váy dài, thân cao một mét sáu nhiều, mái bằng, sơ mi trắng, thực mỹ, chính là một cái tiêu tui mát.

“Ta kêu Diệp Chấn, người hảo, xin hỏi, như thế nào xưng hô người?” Xuất phát từ lễ phép, Diệp Chấn vẫn là duỗi tay đi cùng nàng nắm bắt tay.

, “Oa ngẫu nhiên, mỹ nữ, theo ta đi bái.” Một đám thượng thân lỏa lồ xã hội tiểu thanh niên, điều một tịch trường long hình xăm, đi ra, nguyên bản chặt như nệm cũi địa phương, nháy mắt bài trừ cái này cái không vị.

“Như thế nào, không có phản ứng a? Cùng ta lão đại đi, bao người một đêm sáng méo mó nga.” Một cái hình xăm văn nửa hồ tiêu xẹt ra tới, chỉ vào cái kia nữ sinh, sắc mặt nói.

“Một đêm, năm ngàn, như thế nào?” Qua vài giây, thấy cái kia nữ sinh vẫn là cái gì phản ứng đều không có, cái kia một con rồng lão đại đứng dậy, vẫy vẫy tay, nháy mắt mấy chục cái huynh đệ đứng ở sau lưng, hẳn lại so một cái năm con số, hỏi.

“A, đến buổi tối liền kiều ngạo? Xem người có cái gì biện pháp!” Diệp Chấn đầu đầu thân mình, tám khối cơ bụng nháy mắt đoạt màn ảnh.

“Nha, tiêu tử, người thực điệu đi? Mao cũng chưa trưởng khí, mẹ nó như vậy cùng ta đại ca nói chuyện, xem người cơ bụng ngạnh vẫn là đao của ta ngạnh a!” Nói, một tiêu đệ, phồng chùng là nóng lòng biểu hiện cấp đại ca nhìn xem, nhìn xem chính mình trung tâm, còn có thể lập cái công, nhưng là hẳn không nghĩ tới chính là, một trăm hẳn, đều hoàn toàn không phải Diệp Chấn đối thủ.

“Hừ!” Diệp Chấn miệt thị nhìn hẳn một cái, giống vọt tới trước đi, một cái cung bước thêm sườn đá, cái kia tiêu đệ nháy mắt rút cuộc, đừng nói đã đảo Diệp Chấn, liền Diệp Chấn lòng tư đều không có đụng tới.

Đương nhiên, này đối với hỗn xã hội đen, chính là hung hăng và mặt, “Nha, các huynh đệ, cho hẳn giáo huấn một chút, cho hẳn biết, người ở giang hồ phiêu, sao có thể không ai đao!”

Cái kia văn nhất điều trường long lão đại dẫn đầu cảm trần cửa ải vũ sử dụng sách lậu đại đao.

Dư lại tiểu binh, có lấy gây gỗ, có kia lang nha bổng, có lấy dao gọt hoa quả, có lấy trường mâu.....

“Có thể... Có thể... Hành đi?” Cái kia nữ sinh khẩn trương hỏi Diệp Chấn, nàng gắt gao ôm Diệp Chấn, làm Diệp Chấn có chút mặt đỏ, nhưng là Diệp Chấn có thể cảm thấy, nàng ở run bần bật.

“Không thành vấn đề! Đến đây đi, phóng ngựa lại đây.” Diệp Chấn đem khỏi một cây trúc, triệu cái kia văn đại long lão đại một phen gõ đi.

Chiều này thật là đánh đối phương trở tay không kịp, cái kia văn đại long lão đại, bị gõ một chút, đừng nói đứng lên, người vẫn không nhúc nhích ngã trên mặt đất, tê liệt.

“Ta đi, đánh! Các huynh đệ!” Cái kia văn đại long lão đại, liền như sau sinh tử lệnh, kích động phun ra mấy khẩu máu tươi.

“Một! Nhị! Tam! Bốn... Hai mươi... Hai mươi lăm! Xong!” Diệp Chấn mỗi đánh tới một cái, liền số một cái ước chừng đánh hai mươi lăm, một chút một cái, vừa vặn tốt kết thúc.

“Hảo! Hảo, quá đẹp!” Vây quanh người xem không có không vỗ tay, đồng thời cũng ở nghị luận này, “Quá kích thích, tựa như ở chụp phim võ thuật, vai chính thật là bắt từ a!”

“Đẹp đi? Tới tới tới, đại gia giao tiền, tới, giao tiền lạc.” Không biết từ nơi nào toát ra tới Lưu Vũ Phi, trong tay bung cái chén, từng cái lấy tiền.

“Ta đi người đại gia!” Cái kia văn một cái đại long thanh niên thất tha thất thểu đứng lên, “nh, ai cùng người diễn kịch, người chờ, ta đi người b, chờ.” Cái kia văn đại long thanh niên, tay trái vẫy vẫy, tay phải đánh đánh, nhưng là thực tế mục đích là muốn chạy trốn chạy.

“Nha, lần người mười!” Diệp Chấn một cái bước nhanh, 0.01 giây liền đến cái kia văn đại long thanh niên phía trước, bắt lấy nâng lên, “Ta cảnh cáo người, lần sau ta gặp được, một lần, đánh gãy chân của người, hai lần, lấy người thủ cấp!” Diệp Chấn một phen đem cái kia văn đại long thanh niên cấp

thật mạnh mẽ trên mặt đất, “Vừa mới là ai a? Như vậy đại khẩu khí, nha, nha. Lăn!”

“Hào hào hảo, ta lăn, ta lăn.” Cái kia vẫn đại long thanh niên, liên tục cầu xin tha thứ, được đến Diệp Chấn đồng ý sau, hần lập tức mang theo chính mình huynh đệ thất tha thất thểu chạy đi rồi, “Người kêu cái gì? Nói ra, cho ta chờ!” Cái kia vẫn đại long thanh niên, chạy đến khoảng cách Diệp Chấn có mười mấy dặm địa phương, lớn tiếng kêu.

Nếu Diệp Chấn muốn đuổi theo, một giây sự, nhưng là cũng không thể đem sự tình làm quá lớn, “Ta kêu Diệp Chấn, tùy thời xin đợi!”

“Hào, chờ, ta lão đại tướng tại đây tòa vài trăm vạn dân cư thành thị, tìm được người, là phi thường đơn giản, chờ chết đi người.” Phóng xong mạnh miệng sau, cái kia vẫn đại long thanh niên, lập tức cuốn lên một cây lang nha bổng, xoay người chính là một chữ chạy.

Diệp Chấn nhìn nhìn cái kia vẫn đại long thanh niên đi tới địa phương, nhìn đến không thấy được thân ảnh, liền xoay người quay đầu lại, nhìn xem cái kia nữ sinh, “Người.....” Diệp Chấn còn muốn hỏi có hay không bị thương, lại bị cái kia nữ sinh cấp đánh gãy. “Àn, người đã cứu ta, cái này, tặng cho người.” Nói, nàng lấy ra một cái thêu uyên ương hương túi. “Ta kêu lâm hiểu tìm, người hảo nha, cảm ơn người, đúng rồi, ta... Không có... Tiền, có thể hay không, tìm một chỗ cho ta mượn tắm rửa một chút?” Lâm hiểu tìm nói, nói thế nhưng mặt đỏ, nói chuyện cũng đứt quãng.

“Có thể, vừa lúc ta có dự định một cái khách sạn, mặt dùng đỏ, lại không phải làm cái loại này nhận không ra người sự.” Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, thánh tôn, Lưu Vũ Phi đâu? Diệp Chấn lại nhìn nhìn bốn phía, rốt cuộc ở một tòa khách sạn năm tầng tối cao chỗ phát hiện thánh tôn cùng Lưu Vũ Phi, “Đi thôi, lâm hiểu tìm.” Diệp Chấn dắt lâm hiểu tìm tay, chậm rì rì đi lên khách sạn cửa chính.

“Cái kia... Diệp Chấn... Kỳ thật, người rất có tổng tài phạm khí chất, kỳ thật người cũng thực sẽ liều mạng.” Lâm hiểu tìm bị nắm tay, nhẹ nhàng đi tới, nhưng là nội tâm lại vô cùng kích động, bởi vì không có người lần đầu tiên kêu nàng tên như thế thân thiết.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79 :phồn hoa đô thị [hạ]

“Ha ha, phải không? Ta như thế nào không biết, nhà người đâu? Như thế nào không trở về nhà người a?” Diệp Chấn nhẹ nhàng đẩy ra khách sạn đại môn, nhưng là bên trong điều hòa thiếu chút nữa hại chết Diệp Chấn, nima, như thế lãnh, nguyên bản bên ngoài là mùa hè, hai người còn tương đối hảo, Diệp Chấn quang thân mình cũng còn tương đối soái, nhưng là vừa tiến đến, Diệp Chấn toàn thân cơ bắp đều ở run bần bật, cuộn tròn lên.

“Ngài hảo, tiên sinh, lâu một khách sạn tương đối tiện nghi, người có thể nhìn xem.” Cái kia người phục vụ ngẩng ngẩng Diệp Chấn cùng lâm hiểu tìm, một cái trên mặt hắc hắc, phỏng chừng là dân quê, cái này đâu, liền quần áo đều không có, bất quá có tỷ lệ là tên côn đồ.

“Người không cần tới nơi này công tác, đem các người giám đốc kêu ra tới liền hảo.” Theo Diệp Chấn biết rõ, cái này khách sạn, cũng là năm sao cấp, quan trọng nhất chính là, cái này khách sạn lão bản cùng Phú Châu năm sao cấp khách sạn là cùng cái lão bản, cho nên cùng đẳng cấp cấp bậc tạp ở chỗ này cũng đúng thông, nhưng là Diệp Chấn vẫn là đi ra tới, lâu một phòng tương đối tiện nghi, ý tứ chính là chính mình không có tiền bái, Diệp Chấn này liền không cao hứng.

“Tốt, ta giám đốc lập tức lại đây.” Cái kia người phục vụ, hoàn toàn không có sợ hãi chi sắc, ngược lại đánh một chiếc điện thoại cấp giám đốc, giống như là đem sạp cấp Diệp Chấn thu thập giống nhau.

“Ai ai ai, ta bằng hữu, ta bằng hữu, chúng ta năm tầng.” Một cái thang máy xuống dưới, Lưu Vũ Phi lập tức chạy ra tới, giải cái này xấu hổ cục diện.

“Tiểu Lưu, chính người nhìn lầm, người này, kêu nàng đừng tới.” Diệp Chấn hung hăng vỗ vỗ Lưu Vũ Phi bả vai, đồng thời lôi kéo lâm hiểu tìm tay, cũng không quay đầu lại đi vào thang lầu, vừa lúc, đối phương giám đốc lập tức từ cửa thang lầu đi rồi xuống dưới.

Lưu Vũ Phi một phen mặt hắc, đây là đem cục diện rồi rắm cấp Lưu Vũ Phi thu a, “Người hảo, hộ khách.” Đối phương giám đốc, kích động nắm Lưu Vũ Phi tay.

“Như vậy kích động làm cái gì?” Lưu Vũ Phi đều hoài nghi đối phương có phải hay không phải dùng lực bóp gãy chính mình xương tay.

“Không có, Trung Quốc đua xe đội cuồng phong chiến đội, phỏng chừng sẽ không có người không quen biết, ngài có cái gì sự sao?” Cái kia giám đốc nhỏ giọng nói, kỳ thật hần chính là Lưu Vũ Phi fan, nhưng là sợ nói lớn tiếng bị công nhân nghe thấy, cho nên đành phải nhỏ giọng nói.

“Ngài xem, cái kia nữ người phục vụ, chúng ta lão đại muốn nàng đừng tới công tác, người hiểu đi?” Lưu Vũ Phi vừa thấy đối phương đối chính mình như thế khách khí, một loại áp chế khí thế lập tức ra tới.

“Ngươi, từ ngày mai bắt đầu, không cần tới. Thực tập kết thúc, không có bất luận cái gì tiền thưởng!” Cái kia giám đốc gật gật đầu, lập tức đi qua đi, lớn tiếng làm trò toàn bộ khách sạn người phục vụ mặt, rần rạy nằng nặc thanh.

Lưu Vũ Phi cũng sắc lúc này, chuẩn bị muốn chạy, nhưng là thang máy không khai, rơi vào đường cùng, Lưu Vũ Phi đành phải bò thang lầu bò đến năm tầng.

“Cái kia... Diệp Chấn... Kỳ thật, ta cảm giác, ngươi rất có tổng tài phạm, nhưng là ngươi không lớn đi?” Lâm hiểu tìm đỏ mặt nói, từ Diệp Chấn từ cái kia tên côn đồ đi đến nơi này, liền không có buông quá lâm hiểu tìm tay, cái này làm cho nàng lần đầu tiên cảm thấy ấm áp.

“Tối rồi.” Diệp Chấn lời kéo lâm hiểu tìm tay, nhanh chóng đi ra thang máy, bởi vì điều hòa thật sự quá lạnh.....

“Tích, tích, tích, năm tầng sáu linh tam.” Diệp Chấn đi đến năm tầng trung gian sáu linh tam, ầm vang môn lãnh.

“Thiên la cái mà hồ!” Bên trong truyền đến một tiếng.

“Ta là Diệp Chấn, ta không có ám hiệu.” Diệp Chấn lau một phen mồ hôi lạnh, thánh tôn cùng Lưu Vũ Phi hai người rốt cuộc có như thế hợp nhau sao? Diệp Chấn đều không tin, liền ám hiệu đều đổi hảo.

“Tối tối tối, sớm nói sao, hại ta bạch chuẩn bị câu này ám hiệu.” Một mở cửa, nghênh đón chính là lạnh hơn điều hòa trúng gió.

“Ta đi, ngươi... Khai như vậy lãnh điều hòa làm cái gì?” Diệp Chấn nguyên bản còn tưởng bảo trì cái gì tổng tài phạm, nhưng là thánh tôn khai điều hòa, không khỏi thật sự quá lạnh đi.

“Dân quê, lần đầu tiên như vậy sao, tiến vào.” Diệp Chấn vội vàng nắm lâm hiểu tìm tay. Đi đến. “Ta đi tắm rửa, tìm tìm chờ ta một chút.” Diệp Chấn làm lâm hiểu tìm ngồi ở phòng khách, xem TV, chính mình lại giành trước chiếm lĩnh phòng tắm.

“Các ngươi hai cái hảo hảo chơi, tiểu Lưu tới khai cái môn, ta lên lầu.” Thánh tôn nơi nào hảo quấy rầy hai người, đứng xa xa nhìn hai người hi hi ha ha, đặc biệt khó chịu, cùng lắm thì không cần nhắc nhở hắn, đêm nay đừng đi tụ hội.

“Tìm tìm, ngươi kêu ta tìm tìm?” Lâm hiểu tìm dặt dặt Diệp Chấn tay, nghiêm túc hỏi.

“Không thể sao? Ta hiểu tìm muối muối.” Diệp Chấn ngồi xổm xuống dưới, đùa giỡn một chút lâm hiểu tìm.

“Người xấu, ngươi cái gì thời điểm sinh ra, dám kêu ta muối muối.” Lâm hiểu tìm nhéo nhéo Diệp Chấn nị nị mặt, hỏi.

“Bất luận cái gì thời điểm sinh, ngươi chính là ta hiểu tìm muối muối.” Diệp Chấn trở tay nhéo lâm hiểu tìm kia nhuận hồng khuôn mặt.

Rồi mới đường kính đi vào phòng tắm.

“Ta dựa, ta nhưng thật ra minh bạch, nữ hấn phao, sạp ta thu, không phục a.” Lưu Vũ Phi hoa sức của chín trâu hai hổ, rốt cuộc bò tới rồi năm tầng, “Tích, tích, tích.”

Lưu Vũ Phi ầm vang chuông cửa, “Thiên... Thiên la cái mà hồ!” Bên trong cánh cửa truyền đến một tiếng tinh tế nị nhưng là thập phần ôn nhu đáng yêu nữ sinh thanh âm.

“Ta..... Ta là tiểu Lưu, khai cái môn.” Lưu Vũ Phi nghe thế thanh âm, đem eo đều thẳng thắn.

“Tiểu Lưu a? Hảo đất, từ từ nga.” Lâm hiểu tìm nhìn nhìn mắt mèo ngoại người, xác thật là vừa rồi ở nhất hạ tầng cùng Diệp Chấn nói chuyện qua Lưu Vũ Phi, liền mở ra đại môn.

“Ngươi hảo, ngươi hảo, ta kêu Lưu Vũ Phi.” Vừa tiến đến, Lưu Vũ Phi chuyện thứ nhất, trước đánh giá cẩn thận một chút lâm hiểu tìm, trừ bỏ mặt đen điểm, nhưng là không phải trời sinh hắc, dùng nước trong nhưng đi, mặt khác cơ hồ chính là hoàn mỹ, đặc biệt là trước ngực hai tòa lạng lẹ phát dục núi lớn.

“Ân, ngươi hảo.” Lâm hiểu tìm mở cửa, liền thủ đều không nắm, trực tiếp đi trở về sô pha, ngồi xem TV.

“Tây hảo lạc, tới, ta hiểu tìm muối muối, tắm rửa đi thôi.” Diệp Chấn giặt sạch cái đầu, còn dùng sữa tắm cùng dầu gội đầu, một thân ánh sáng lượng, chỉ mặc một cái áo sômi, nhưng là mị lực mười phần.

“Không cần kêu ta muối muối lập!” Lâm hiểu tìm ném xuống TV điều khiển từ xa, đứng dậy liền hướng Diệp Chấn bên người đi, một cái không cẩn thận, liền như điện coi kịch tình hình, lâm hiểu tìm cả người ngã vào Diệp Chấn trong lòng ngực.

“Hiểu tìm muối muối, xem ra ta lại muốn chiếm ngươi một lần tiện nghi, không mua nữ sĩ quần áo, nếu không, tạm chấp nhận tạm chấp nhận xuyên ta.” Nói, Diệp Chấn sắc meo meo tả ngấm ngấm, hữu ngấm ngấm.

“Hừ, các ngươi đều là sắc lang sao? Ta vào ổ sói!” Lâm hiểu tìm ngoài miệng tránh đi Diệp Chấn vấn đề, “Hảo đi, không có biện pháp lập, xuyên ngươi liền ngươi lạc, ngươi muốn chiếm liền cho ngươi chiếm nha.” Lâm hiểu tìm nói.

“Ta chỉ là khai nói giỡn, ta mới không phải người như vậy, quần áo ta làm khách sạn quản lý viên tí mĩ cho người chọn lựa, đi thôi.” Diệp Chấn rút cuộc hạo một hồi, thích ứng điều hòa độ ẩm. Nhưng là, không thể không nói, này lâm hiểu tìm, cũng quá bá đạo đi? Diệp Chấn chỉ là nói này chơi chơi, không nghĩ tới, lâm hiểu tìm thật sự?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: xảo ngộ thiên kim

“Ta chỉ là khai nói giỡn, ta mới không phải người như vậy, quần áo ta làm khách sạn quản lý viên tí mĩ cho người chọn lựa, đi thôi.” Diệp Chấn rút cuộc hạo một hồi, thích ứng điều hòa độ ẩm. Nhưng là, không thể không nói, này lâm hiểu tìm, cũng quá bá đạo đi? Diệp Chấn chỉ là nói này chơi chơi, không nghĩ tới, lâm hiểu tìm thật sự?

“Người cho rằng ta sẽ thật sự nha? Thật khờ, người biết ta là ai sao?” Lâm hiểu tìm ngọt ngào cho Diệp Chấn một cái khuôn mặt tươi cười, xoay người đi vào phòng tắm.

Khi đó, thời gian dừng lại, phòng khách, liền dư lại Lưu Vũ Phi, Diệp Chấn, hai người. Trừ bỏ TV thanh âm, chung quanh một mảnh yên tĩnh.

“Nói, người như thế nào đem muối?” Lưu Vũ Phi buồn bực, ngăn ngừa thời gian Diệp Chấn rút cuộc là như thế nào đem đến muối chỉ, thế nhưng còn có thể tham gia thư vũ tiêu yến hội, thật là diễm phúc không cạn, nói thật ra, kỳ thật Lưu Vũ Phi lần trước té xỉu là giả, hơn nữa xem rãnh mạch, Kiều Kỳ Đồ đem Diệp Chấn đánh như vậy thậm chí không nở nhìn, rồi mới lại giúp Diệp Chấn nháy mắt khôi phục màn ảnh, vẫn luôn ghi tạc trong lòng, chính là tìm không thấy một cái tốt cơ hội, nói cái rõ ràng.

“Không có gì, người không phải cũng là, cái kia công nhân đâu? Làm tốt đi?” Diệp Chấn cũng không có ý định tương phao ai, rõ ràng chính mình mới mười sáu tuổi nhiều một ít, thư phòng chừng đều còn muốn đọc đâu, nơi nào có thời gian đi tán gái, nghĩ, Diệp Chấn thế nhưng nghĩ tới, Giang Ninh Ninh, thật không biết, hiện tại Giang Ninh Ninh như thế nào?

Lưu Vũ Phi ngồi ở trên sofa, do dự một hồi, đứng lên, đối với Diệp Chấn nói. “Àn, ta ra ngựa sự, không thành vấn đề, đúng rồi, kỳ thật đi, lần trước ta té xỉu sự, là giả, người chẳng lẽ không tính toán nói cho ta, thân phận của người?”

“Ta đoán người cũng đã nhìn ra, như thế nào? Có cái này hứng thú sao?” Diệp Chấn trong lòng vẫn là có chút nhỏ nhỏ biên độ biến hóa, nhưng là Lưu Vũ Phi biết lại không phải chuyện xấu, chỉ bằng làm Lưu Vũ Phi cũng cùng nhau tu luyện, này không càng tốt?

“Ta muốn.” Lưu Vũ Phi chân thành nhìn nhìn Diệp Chấn, Diệp Chấn khẳng định gật gật đầu, Lưu Vũ Phi suy tư trong chớp lát, đáp ứng rồi.

“Àn, người nhìn đến thánh tôn, liền có thể mang người đi tu luyện, nhưng là nhớ lấy, đã thông gân mạch là phi thường thống khổ, thật sự.” Diệp Chấn biết rõ đã thông gân mạch thống khổ, tuy rằng chính mình lúc trước cũng không có đã thông, mà là trực tiếp bay vọt tới rồi Luyện Khí tam phẩm, cho nên tự nhiên không cảm giác được cái kia cảm giác.

“Àn. Ta cũng muốn có được không giống nhau năng lực, Diệp Chấn, còn có một cái tin tức tốt, chính là đêm nay chúng ta có thể cùng đi một chỗ.” Lưu Vũ Phi kích động đứng lên, vẫy vẫy hân nắm tay, “Đêm nay thành phố này, có cái Bất Dạ Nhai, Bất Dạ Nhai phân tam đoạn, đoạn thứ nhất người đến người đi, đệ nhị đoạn yêu cầu ít nhất tài sản quá trăm triệu, đệ tam đoạn vì thế giới cao cấp, trừ bỏ người khác mang, không có khả năng có thể tiến, đêm nay, ta mang người đi đệ tam đoạn.”

“Bất Dạ Nhai, chính là, ta giống như muốn đi dự tiệc.” Diệp Chấn đã sớm nghe nói qua cái này Bất Dạ Nhai, đặc biệt là đệ nhị đoạn cùng đệ tam đoạn những cái đó đồ cổ cửa hàng phòng đấu giá, có thậm chí có thể một kiện đồ cổ bán đấu giá đến vài ngàn vạn. Nhưng là có yến hội Diệp Chấn đã sớm đã chết tâm, bất quá cũng đúng, có thể ở xuống dưới, sau này đi chơi. “Nếu không, ngày mai đi?”

“Đêm nay có rất nhiều rất nhiều đồ tốt, hôm nay là cả năm duy nhất một ngày có thể mở ra sở hữu địa phương, đương nhiên yêu cầu thân phận, nhưng là đồ cổ cửa hàng, phòng đấu giá, siêu xe cửa hàng..... Đều có, người khai giới cao, người đều có thể mang về nhà. Tận dụng thời cơ thất không hề tới lạc, cái này tùy người, dù sao đêm nay ta muốn đi, đúng rồi, đây là bị mời danh sách, có lẽ người nhận thức mấy cái.”

xxx năm sao khách hàng

xxx năm sao khách hàng

xxx năm sao khách hàng

xxx năm sao khách hàng

xxx năm sao khách hàng

Tổng Hồ lục cấp đỉnh cấp khách hàng

xxx năm sao khách hàng

Trịnh Bân năm sao khách hàng

Diệp Chấn một tinh khách hàng

Lưu Vũ Phi lục tinh đỉnh cấp khách hàng

“Không thể nào? Theo ta một cái một tinh người sử dụng?” Diệp Chấn tiếp nhận tới một cái chỉ quả Ipad, toàn thân năm sao, lục tinh, bên trong liền một cái một tinh, nhưng là càng làm cho Diệp Chấn ngạc nhiên chính là, Trịnh Bân cùng Tổng Hồ! Diệp Chấn thật đúng là nghe nói qua, chỉ có phía trước ở Bất Dạ Nhai đệ tam đoạn mua quá đồ vật người, mới có tinh cấp, mỗi năm sẽ đoạn tích ra tiền trả nhiều nhất mười vị hộ khách, tiến vào Bất Dạ Nhai chung cực áo nghĩa, Bất Dạ Nhai, đệ tứ đoạn.

“Click mở ta tư liệu.” Lưu Vũ Phi nhàn nhạt nói.

Tên họ: Lưu Vũ Phi

Cấp bậc: Năm sao hộ khách

Tích lũy tiêu phí: 117289000

Có được nửa đêm: 11

“Tiêu phí 1 trăm triệu 1 ngàn 7 hơn trăm vạn, ta dựa! Như vậy nhiều, người thiếu năng trí tuệ a?” Diệp Chấn khí thẳng đậm chân, thật đúng là không xem không biết, nhìn dọa nhảy dựng a!

“Vô ngữ, người chẳng lẽ trừ bỏ mắt chữ người, không có lòng hiếu kỳ sao? Click mở cái kia tiêu phí ký lục.” Lưu Vũ Phi thiếu chút nữa quỳ, thấy Diệp Chấn còn ở vì chính mình hoa như thế nhiều tiền sinh khí, lảng bất động. Lưu Vũ Phi đoạt lấy Ipad, click mở tiêu phí ký lục.

“Luyện đan hồ 13560000

b cấp tạp 10000000

b cấp tạp 10000000

Cấp tạp 5000000

b+ cấp tạp 20000000

.....”

“Người mua đây đều là cái gì rách nát? Cái gì b cấp tạp, cấp tạp, làm cái gì dùng?” Diệp Chấn trào trào sau đầu, nhưng là cái thứ nhất cái này luyện đan hồ, Diệp Chấn nhưng thật ra có ấn tượng, bởi vì phía trước thánh tôn có nhắc tới đi đâu giá hội có thể mua đồ vật, nhưng là cái này b cấp tạp, cấp tạp tính cái gì đồ vật, một cái còn mấy trăm vạn mấy ngàn vạn.

“Từ lần trước phát hiện người cùng đồ thúc thúc đánh nhau sau, ta lên mạng tìm đọc, tuy rằng đại bộ phận bị cấm xem xét, nhưng là ta còn là phát hiện, người là võ giả, cho nên, ta mua luyện đan hồ cùng b cấp tạp, b cấp tạp công hiệu khi, mười phút nội tiến vào tốt nhất trạng thái, bất luận như thế nào, chỉ cần không chịu đặc biệt đại bị thương, mười phút nội tiếp cận vô địch, lại như thế nào, cũng sẽ không chết.

b+ cấp tạp thời gian là mười lăm phút, cấp tạp thời gian là năm phút đồng hồ. Đây đều là ta ở một nhà thần bí cửa hàng mua, thập phần đáng tin cậy, nhưng là b, cấp tạp, có thể cho luyện thể, Trúc Cơ võ giả sử dụng, b+ cấp tạp, a cấp tạp, a+ cấp tạp, là nguyên tịch cấp bậc võ giả có thể sử dụng, a++ cấp tạp, a+++ cấp tạp, thậm chí là s cấp tạp, vậy yêu cầu càng cao tu vi, mới có thể sử dụng, công hiệu bất đồng, nhưng là không hề tác dụng phụ, cho nên ta mua không ít, cấp.” Lưu Vũ Phi tùy tay móc ra một trương b cấp tạp cùng cấp tạp.

“Không đủ nghĩa khí, ta đã nguyên tịch nhất phẩm, liền lần trước cùng Kiêu Kỳ Đồ lần đó, thánh tôn cho ta một cái đan dược, cho nên, từ Trúc Cơ mười phẩm, thúc giục lên tới nguyên tịch nhất phẩm, bất quá thánh tôn nói, vốn dĩ có thể đề cao tam phẩm, nhưng là ta tuổi tác quá nhỏ, cho nên, bị thánh tôn hạn chế thăng nhất phẩm mà thôi.” Diệp Chấn kiêu ngạo nói.

“Cái gì mấy phẩm, cực phẩm a?” Diệp Chấn còn không có duỗi tay cùng Lưu Vũ Phi lấy một trương b+ cấp tạp, chỉ là đem Lưu Vũ Phi cấp một trương b cấp tạp, cùng một trương cấp tạp còn trở về, liền thấy lâm hiệu tìm ăn mặc một thân sơ mi trắng, quần đùi, đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: dự tiệc

“Ân, cảm, đứng rồi, đêm nay có thời gian cho ta đánh cái điện thoại, không quấy rầy các người.” Lưu Vũ Phi cứng đờ đứng lên, đem b+ cấp tạp đưa cho Diệp Chấn, rồi mới đá đá chân, chuẩn bị ra cửa.

“Sớm một chút trở về.” Diệp Chấn đứng lên, cấp Lưu Vũ Phi đóng cửa.

“Chấn chấn, kỳ thật lạ, ta cùng vũ tiêu là hảo khuê mật, cho nên, người đêm nay yên hội, mang ta đi có thể chứ?” Lâm hiểu tìm ngồi ở trên sofa, đang ở dùng laptop xem này mới nhất rạp chiếu phim truyền phát tin « phần nô chim nhỏ ».

“Ta kêu người tìm tìm, người kêu ta chấn chấn, hảo, mang người đi liền khó nói, người không phải nàng khuê mật sao? Cùng nàng nói một chút thì tốt rồi a, cùng ta nói có cái gì dùng a?” Diệp Chấn kéo ra bức màn, thiên dần dần mà tối tăm.

“Các người hai cái còn đang nói chuyện thiên a? Lão phu... Lão phu... Ta đói người.” Diệp Chấn vừa mới mới vừa kéo ra bức màn nhìn xem thời tiết, không nghĩ tới vừa lúc gặp được vừa mới đi xuống thang lầu thánh tôn, “Đói, người tính toán ăn cái gì, ta muốn xuất phát, chính người một người đi ăn đi.”

“Tiền lấy tới.” Thánh tôn sờ soạng một phen túi tiền, đem gần dư lại mấy trương một nguyên tiền đem ra.

“Không thể nào? Ta cũng không có tiền, kia đừng ăn.” Diệp Chấn vươn tay tới, vói vào thánh tôn túi quần cùng túi áo, này sờ sờ, kia sờ sờ. “Đây là cái gì?” Không chờ thánh tôn giãi biện, Diệp Chấn lập tức đem chính mình từ túi áo sờ đến một trương khuyển hướng cảm xúc giống tiền đồ vật đào ra tới, “Năm mao!”

“Ai nha, các người đừng sảo, chấn chấn, người đi đi, ta bởi một cái khác khuê mật thì tốt rồi, ân, chút tiền ấy cho người, thúc thúc, đừng bị đói.” Lâm hiểu tìm đứng dậy, lấy ra tiền bao, rút ra mấy trương liền hào tấn bản một trăm nguyên mao gia gia, cho thánh tôn.

“Không được, không được.” Thánh tôn lập tức đem tiền đúng sự thật trả lại cho lâm hiểu tìm, “Ta không đói bụng.” Thánh tôn liền thanh cảm ơn lâm hiểu tìm, đi hướng phòng khách uống lên chén nước. “Tiểu tử, trở về cho ta mang điểm.”

“Này đạo lý ta biết, người vội người đi, đứng rồi, này tạp, người nghiên đem cứu một chút.” Diệp Chấn thuận tay đem b+ tạp nhét vào thánh tôn túi tiền.

“Các người trộm cắp làm cái gì nha? Ta xem vừa mới cái kia tiểu Lưu cho người, người lại cấp cái này thúc thúc, là cái gì đồ vật a, không thể quang minh chính đại là lấy ra tới nhìn xem sao?” Lâm hiểu tìm vừa mới ngồi ở sofa thật sofa đôi song giày cao gót, liền thấy Diệp Chấn nhét vào thánh tôn túi quần túi tiền một trương tạp.

“Không có việc gì, ta đi rồi.” Diệp Chấn lấy ra khỏi phòng tạp, tích một chút, ngồi thang máy đi vào nhất hạ tầng.

“Thật náo nhiệt, lúc này mới tiếp cận 7 giờ, nơi này liền như vậy nhiều người.” Diệp Chấn vừa mới đi ra năm sao khách sạn cửa, bên ngoài phố lớn ngõ nhỏ, đủ loại người, các hình các màu ăn vật, loát một đêm xuyên, xướng một đêm ca.

“Ngài hảo, xin hỏi, ngài là?” Diệp Chấn vừa mới nghĩ tới một cái đường cái, đã bị một chiếc xe ngăn lại, xe là dài hơn bản b

“Ta là Diệp Chấn.” Diệp Chấn ăn mặc tây trang, một chút nhận ra đối phương có thể là tới đón chính mình.

“Ân, chính là ngài, ngài hảo, chúng ta là thư tiểu thư riêng tới đón người, có thể đi rồi sao?”

“Ân.” Diệp Chấn làm được mặt sau chỗ ngồi, thổi lạnh lạnh điều hòa, xe chạy băng băng.

Năm phút đồng hồ sau, mở khách sạn cửa.

“Thình.” Nguyên bản Diệp Chấn còn tưởng chính mình mở cửa xe, nhưng là bị bảo an ngăn lại, nói như vậy sẽ giảm thấp chính mình cao quý thân phận, rơi vào đường cùng, Diệp Chấn đành phải làm người giúp chính mình mở cửa xe, còn làm người cấp chính mình làm lót đế.

“Diệp công tử, hai mươi bảy lâu năm linh một, lão tổng phân phó ngài một người đi thang lầu. Cho nên, chúng ta không bởi ngài đi rồi.” Đám kia bảo an nói chuyện, b liền khởi động chạy như bay mà khai vào dùng xe kho.

“Nima, đem ta phơi cửa, rồi mới lại làm ta chính mình bỏ hai mươi bảy lâu thang lầu, tính, năng già nhiều lao, nếu là thư vũ Tiêu gia người ta nói, phỏng chừng là ở khảo nghiệm ta, bỏ liền bỏ đi.” Diệp Chấn tự mình an ủi nói.

Nhưng là hiện thực là tàn khốc, một tầng lầu ước chừng bốn mươi cái cầu thang, cẩn thận tính toán, 1080 cái cầu thang, nhưng một là Diệp Chấn, còn hảo Diệp Chấn là người tu tiên, lại có gió lạnh điều hòa, không có đồ mồ hôi, cho nên sẽ không có xú hân.

Mười phút sau, hai mươi phút sau, hai mươi bảy lâu chỗ.

“Ha ha, tiểu huynh đệ, hảo thể lực, hảo thể lực, ta chính là làm bảo an thử qua, nhanh nhất cơ bản cũng muốn ba mươi phút, ngươi chỉ dùng hai mươi phút, quan trọng nhất chính là, ngươi đối ta nói ghi tạc trong lòng, ta thư mạnh thiên bội phục ngươi!” Diệp Chấn lúc này mới nửa chết nửa sống đi đến tầng cao nhất, liền thấy thư vũ tiêu cùng một vị trung niên nam tử, Diệp Chấn phía trước gấp qua, thư mạnh thiên, thư vũ tiêu gia gia.

“Mau lên đây đi, đừng lằng lằng.” Thư vũ tiêu đi rồi đi xuống, đem Diệp Chấn kéo đi lên.

“Vũ Tiêu tỷ tỷ, đã lâu không thấy, không cần đỡ ta, nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi.” Diệp Chấn tức khắc cảm thấy cả người hữu lực, có tiền gia tỷ tỷ trên người chính là hương hương đất.

“Ân, tiểu huynh đệ, ta đi trước chuẩn bị bữa tối, ngươi cùng vũ tiêu tâm sự thiên đi.” Thư mạnh thiên bắt đầu cười, nhìn đáng vẻ đối Diệp Chấn thập phần vừa lòng.

“Lá con đệ đệ, đi thôi.” Thư vũ tiêu nhẹ nhàng đỡ Diệp Chấn, “Không cần đỡ, ngươi xem, ta cái gì sự cũng không có.” Diệp Chấn nhẹ nhàng kéo ra thư vũ tiêu tay, một mình nhanh chóng đi tới, không có biện pháp, thư vũ tiêu độc đáo mê người mùi hương, kích thích đến Diệp Chấn hormone, đứng chờ đến Diệp Chấn hormone bùng nổ, vậy thảm, tuy rằng còn không có bùng nổ quá.

Thư vũ tiêu cùng Diệp Chấn đều đi vào phòng.

Phòng người không nhiều lắm, toàn bộ cùng lên liền bảy cái, nhận thức, Diệp Chấn phỏng chừng liền nhận thức thư vũ tiêu còn có thư mạnh thiên hai người.

“Lạp lap lap, chần chần, ta tới rồi, hi hi.” Diệp Chấn vừa mới ngồi xuống, vị trí đều không có ngồi lâu, liền nghe thấy một cái ôn nhu đáng yêu thanh âm.

“Lâm tổng, lâm tiểu thư, các người tới rồi, hoan nghênh!” Không nghĩ tới, đi đầu vỗ tay, đúng là thư mạnh thiên.

Lâm hiểu tìm tìm một cái bên trái là Diệp Chấn, bên phải là thư vũ tiêu vị trí, ngồi xuống.

“Lá con đệ đệ, các người nhận thức a?” Thư vũ tiêu thấy thế, có chút không thể tưởng tượng.

“Ân ân, tìm tìm còn nói nàng là người khuê mật đâu.” Diệp Chấn hào phóng giới thiệu này lâm hiểu tìm.

“Không thể nào, người kêu nàng tìm tìm? Hiểu tìm chính là cái này thành thị lão đại, Lâm gia, ở chỗ này tài sản hơn trăm triệu, không nghĩ tới, người hậu thuẫn như vậy ngành a!” Diệp Chấn nhận thức lâm hiểu tìm, còn có thể hào phóng kêu lâm hiểu tìm, tìm tìm, nhìn ra được hai người quan hệ khẳng định không tồi.

“Thượng đồ ăn, ăn đi, tiểu huynh đệ, vừa mới một người, ăn nhiều một chút, ăn no hữu lực.” Thư mạnh thiên cùng lâm hiểu tìm ba ba cộng ly mấy chén.

“Gia gia, người không thể uống như vậy nhiều rượu, ba ba không ở quán người, người cứ như vậy a?” Thư vũ tiêu bên trong đem thư mạnh thiên đã đến bên miệng chén rượu từ lấy rót.

“Tiểu nha đầu, còn quán gia gia, hảo hảo hảo, kia gia gia uống kim vại thêm nhiều bảo, lấy trà lạnh đại rượu, có thể đi? Ha ha!” Thư mạnh thiên cũng là một cái lão nhân thích uống rượu, cũng quái đáng tiếc thánh tôn không có tới, như vậy thật tốt ăn, ước chừng bãi lên, có hơn ba mươi bàn đồ ăn, còn ở không ngừng thượng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82 :Bất Dạ Nhai [thượng]

“Tới, tiểu huynh đệ, lại đây, gia gia cũng có một cái lễ vật tặng cho ngươi!” Thư mệnh thiên cười lộ ra mấy cái răng vàng, cười tủm tỉm đem Diệp Chấn kêu qua đi.

“Ta ở, mệnh thiên gia gia, cái gì sự a?” Diệp Chấn cung kính đi đến thư mệnh thiên trước mặt.

“Ngươi xem, đây là gia gia một viên dạ minh châu, tặng cho ngươi.” Thư mệnh thiên gọi người mang ra một cái đường kính ước chừng ba mươi centimet đại bảo hộp, mở ra tới vừa thấy lại là một đoạn liên xuyên dạ minh châu!

“Không thể nào, mệnh thiên lão nhân, này xuyên dạ minh châu, lúc trước hoa vài trăm triệu đi, hiện tại đi bán đấu giá, không có vài tỷ, mua không tới, ngươi bỏ được tặng người sao?” Lâm tổng một bên nói giỡn, một bên ăn một con tặc gà, nghe nói kia chỉ tặc gà một con mấy trăm vạn, đều là người trong nhà, cho nên lâm tổng cũng không có ngán mặt mũi, buông ra ăn nhiều.

“Lâm tổng đừng chê cười ta, liên tính thật đưa, ta cũng không thể muốn a.” Diệp Chấn vội vàng đem bảo hộp khép lại, gọi người dẫn đi, thứ này Diệp Chấn thu không được, một kiện vài tỷ, như thế nào có thể a.

“Chuyện như thế nào? Ai là lão đại a? Trở về, trở về! Ta nói đưa chính là đưa, như thế nào hần nói thả lại đi liên thả lại đi a!” Thư mệnh thiên một phen nhảy dựng lên, đem kia chọn dạ minh châu đem ra.

“Tiểu huynh đệ, kỳ thật, thứ này, ta một chút đều không hiếm lạ, tặng cho ngươi lap.” Thư mệnh trời ạ không biết xấu hổ nói không tiền liền không tiền, nói đưa đều đã nói, không tiền liền ngưng ngưng, thư mệnh thiên cầm lên, một phen mang ở Diệp Chấn trên cổ.

“Mệnh thiên gia gia, ta có yêu cầu ngươi địa phương, đêm nay ta muốn đi Bất Dạ Nhai mua một chút đồ cổ, ngươi trợ giúp ta ra điểm tài chính liên cảm tạ ngài, không cần mất công, thật sự!” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, chỉ bằng làm thư mệnh thiên cấp điểm tài chính, làm cho chính mình thu mua điểm đồ tốt.

“Ân, cái này tạp một trăm triệu, cầm, đưa ngươi.” Thư mệnh thiên cùng Diệp Chấn, hai người riu rít nói, đến cuối cùng, thư mệnh thiên đại phương đem một trương ngân phiếu còn có: 100000000 thẻ ngân hàng nhét ở Diệp Chấn tây trang phục y túi. “Cảm ơn, này một trăm triệu ta nhất định còn!” Diệp Chấn đối với thư mệnh thiên cúc một cái chín mươi độ cung, thập phần vừa lòng ngồi xuống. “Gia gia, ngươi cùng lâm tổng nói chuyện phiếm đi, ta cùng lâm đại tiểu thư, còn có lá con đệ đệ, tính toán đi ra ngoài chơi.” Thư vũ tiêu đột nhiên nắm lâm hiệu tìm tay, chuẩn bị ra khỏi phòng.

“Hào hảo hảo, lâm tổng a, chúng ta hai cái lão huynh đệ ăn, tiểu huynh đệ, ngươi đi đi, cùng ngươi vũ hiệu tỷ tỷ cùng nhau đi chơi a.” Thư mệnh thiên khai một lọ 84 năm rượu vang đỏ, thúc giục Diệp Chấn cùng thư vũ hiệu cùng nhau đi ra ngoài, rồi mới thư mệnh thiên cùng lâm tổng mới hảo ôn chuyện.

“Gia gia, rượu vang đỏ tuy rằng có thể, đó là bởi vì số độ tương đối thiếu! Không thể uống quá nhiều!” Thư vũ tiêu bên trong đi qua, đoạt lấy đi một lọ rượu vang đỏ, “Lâm thúc thúc, xem trọng ông nội của ta.” Nói xong, thư vũ tiêu cùng lâm hiệu tìm liền đi ra ngoài, Diệp Chấn cùng thư mệnh thiên nhiều hàn huyên vài câu, cũng theo đi lên.

“Mệnh thiên lão nhân, ngươi xem ngươi cháu gái, thật tốt, cũng đừng làm nhân gia nhọc lòng, ngươi xem ta, công ty cũng có nhi tử quản, còn có cháu gái giúp ta, nhưng là ta không nghĩ đi, bởi vì đi rồi ý nghĩa ta già rồi, không thể làm, cho nên, ta muốn lưu lại.” Cái gọi là lâm tổng, kỳ thật cũng đã tiếp cận bảy mươi tuổi, nhưng là vẫn luôn lưu tại công ty, cho nên đại bộ phận người đều nói lâm tổng quá tham tiền, muốn chết người còn nắm chặt tiền không buông tay, nhưng là kỳ thật lâm tổng mỗi ngày sự tương đối thiếu, chỉ là coi như lão nhân vận động.

Từ lâm tổng 60 tuổi tả hữu, lâm tổng công ty 60% cũng đã là lâm tổng nhi tử. Hiện tại vẫn luôn ở, chỉ là tương cùng đại gia nói, hần không rơi xuống xã hội, hần vẫn là cái này địa phương lão đại.

“Tìm tìm, vũ Tiêu tỷ tỷ, ta đoán các ngươi không phải thiết tình muốn mang ta ra tới chơi, ta cũng có chút sự, ta đi rồi a, chúc các ngươi chơi vui sướng.” Diệp Chấn đi theo hai người đi ra khách sạn, liền không có lại theo, nói đơn giản vài câu tái kiến, lần sau có cơ hội lại chơi lời nói, lâm hiệu tìm cũng thực hiệu chuyện, bất quá nhưng thật ra vũ tiêu không đồng ý, bất quá Diệp Chấn luôn mãi cường điệu sự tình, hai người mới phóng Diệp Chấn đi, Diệp Chấn tùy tay ngăn cản một chiếc axi cũng chính là taxi.

“Bất Dạ Nhai, khai điều hòa.” Diệp Chấn vừa lên xe, liền cảm ra bản thân tiểu linh thông, còn hảo, chỉ là bên cạnh bị ma mấy ngàn, mặt khác không có gì trở ngại. “Có tiền sao ngươi? Dùng tiểu linh thông? Không có tiền đừng trang kẻ có tiền a, ta này không phải miễn phí đánh.”

“Ta đuổi thời gian, k?” Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, chẳng lẽ chính mình trên người tây trang nhìn không ra ít nhất là cái gia đình bối cảnh không tồi người sao? Thế nhưng sẽ bị hỏi cái này câu nói.

“Hảo, làm tốt.” Sĩ sư phó khai điều hòa, ngồi ổn khởi động ô tô.

“Uy.” Diệp Chấn bát đánh Lưu Vũ Phi dãy số, thông.

“Ồ, Diệp Chấn, như thế nào, có thể tới sao?” Nghe được ra, Lưu Vũ Phi hần là đã tới rồi, đối diện thanh âm thực sáo, không giống như là cái loại này thực an tĩnh địa phương.

“Ân, đã tới rồi, ngươi đâu, có thể xuất hiện đi?” Lưu Vũ Phi hỏi.

“Ân, Bất Dạ Nhai cửa, chờ ta, lập tức đến, sư phó, gia tốc!” Diệp Chấn cắt đứt điện thoại.

Năm phút đồng hồ sau, tới không mục đích.

Diệp Chấn vừa mới đi ra taxi, thanh toán một trương mao gia gia, liền thấy Luru Vũ Phi. “Cám ơn, không cần thôi lại.”

Nhưng mà một màn này bị Luru Vũ Phi thấy. “Nha, người tiểu tử này, đánh cái sĩ trực tiếp cấp một trăm không cần tìm, người như thế có tiền a, đêm nay loát xuyên không?”

“Không loát, đêm nay có chuyện quan trọng, cái gì thời gian khai Bất Dạ Nhai đệ tứ đoạn?” Diệp Chấn bải mặt, Luru Vũ Phi ra tới sẽ không chính là làm Diệp Chấn thỉnh hấn loát xuyên đi?

“12 giờ, ha ha, hiện tại, 9 giờ nữa, đi thôi, đi dạo đi.” Luru Vũ Phi từ đế giày móc ra mấy trương mao gia gia, “Ta đi, đủ xú, nói, kia ta như thế nào đi đệ tứ đoạn, người mang bao nhiêu tiền?”

“Nói nào có thể thẻ ngân hàng, yêu cầu vân tay, rồi mới liền đưa vào tạp hào mặt mã có thể, thẻ ngân hàng liền không cần mang ở trên người, phiền toái.” Luru Vũ Phi mang theo Diệp Chấn, đi đến bên cạnh mua sáu cái trứng gà bánh.

“Tam ba phần.” Luru Vũ Phi thanh toán tiền, lập tức ăn lên.

Năm phút đồng hồ sau, hai người miệng du du toàn ăn xong rồi.

“Sáu cái bao nhiêu tiền, ăn ngon!” Diệp Chấn cũng ăn xong rồi ba cái, nói thật, Diệp Chấn xác thật cảm thấy ăn ngon.

“Mười hai, ha ha, không tồi đi, mấy trăm đồng tiền có thể ăn đến no, đúng không.” Luru Vũ Phi cũng ăn bụng phình phình, “Đi, cái này ăn ngon.” Luru Vũ Phi chỉ chỉ một nhà tên là “Đài Loan không có xương hương gà liêu” một nhà thật thể cửa hàng.

“Ăn ngon sao?” Tuy rằng tên này Diệp Chấn gặp qua mấy ăn, nhưng là ăn ngon không, Diệp Chấn không biết.

“Lão bản, hai phần mười nguyên, thêm cay!” Luru Vũ Phi quen thuộc điểm hai phần.

Cùng phía trước giống nhau, hai người vui sướng ăn xong rồi hai phần, lại ở trong tiệm lẳng lặng cộ internet, hai người nhìn một bộ điện ảnh, cũng đã là 11 giờ nữa. “Huynh đệ, người ăn ta hai phần, ta còn có phở như vậy nhiều, hiện tại, chúng ta vẽ mẫu thiết kế, cúi chào.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 83 :Bất Dạ Nhai [hạ]

“Người xem, từ đệ nhị đoạn bắt đầu, liền có người gác, người không có thân phận, căn bản không có khả năng tiến. Thành đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vông) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết” Luru Vũ Phi biên nói, biên đi, mang theo Diệp Chấn, đi tới đệ tứ đoạn mở đầu, “Chính là nơi này, khoảng cách bắt đầu, dư lại mười lăm phút thì tốt rồi, liền dư lại mười lăm phút”

Mười lăm phút sau.

“Như thế nào, mười lăm phút đi qua, ta xem, cửa này, cũng không phát hiện có người tới mở cửa nha.” Diệp Chấn ngồi dưới đất, giống hấn cùng Luru Vũ Phi người như vậy, như thế nào có thể như vậy lãng phí thời gian, người phải biết rằng, giống Diệp Chấn người như vậy, làm ra một kiện vài trăm triệu sự tình chỉ cần một giây, nhưng là lại ở chỗ này lãng phí mấy chục phút ăn cái gì, còn tại đây lãng phí thời gian.

“Tích, hoan nghênh đi vào! Bất Dạ Nhai, đệ tứ đoạn, thỉnh đưa ra ngài cấp bậc tạp.” Tích một tiếng, cửa mở, không đến một giây thời gian, môn đi ra một cái người máy, tứ chi phát đạt, đầu óc lại không đơn giản, thân cao phòng chừng có hai mét.

“Cấp, như thế nào? Có thể đi?” Luru Vũ Phi nhẹ nhàng lấy ra năm sao cấp người sử dụng tạp.

“Tích! Luru Vũ Phi, nhưng tiến.” Người máy chậm hiểu nói.

“Còn có ta huynh đệ, có thể cùng nhau tiến đi?” Tuy rằng Luru Vũ Phi biết có mời nói có thể một tạp hai người, nhưng là Luru Vũ Phi vẫn là hỏi, bởi vì Luru Vũ Phi chính là như vậy thích đầu người máy.

“Biết rõ cố hỏi, ta đánh.” Theo một tiếng vang lớn, Luru Vũ Phi trực tiếp bị đánh bay tiến đệ tứ đoạn (tên danh hiệu) lầu một.

“Hộ khách: Diệp Chấn, nhất tinh cấp hộ khách, có năm sao cấp hộ khách: Luru Vũ Phi mời, nhưng tiến.” Chớ chọc người máy phát hỏa, bởi vì người

máy nổi giận lên mỗi người đều sợ.

“Tốt.” Diệp Chấn cũng không phải là một cái thích chơi đùa người, thành thành thật thật đi vào.

“Hy? Vì cái gì? Vì cái gì người sẽ không bị đánh?” Lưu Vũ Phi không cao hứng, không để ý tới Diệp Chấn, chỉ là trực tiếp đi lên lầu hai.

“Lầu hai là đồ cổ cửa hàng, có hứng thú sao? Ta là luyện đan chính là đồ cổ cửa hàng mua, b cấp tạp, cấp tạp những cái đó ở lầu bốn.” Tuy rằng tạm thời hai người ở vào lãnh bạo lực trạng thái, nhưng là Lưu Vũ Phi cảm giác được việc này cùng Diệp Chấn không quan hệ, khai nói giỡn là đủ rồi.

“Ân, có, đương nhiên là có, đi, chúng ta vào xem.” Diệp Chấn đối với cái này đồ cổ cửa hàng có chút khởi quái, không nghĩ tới, đều thế kỷ 21, thế nhưng còn có phòng ở dùng như vậy gạch, hần là tuổi hần là ít nhất vài trăm tuổi đi.

“Các người hảo, nha, tiểu Lưu, ta đã thấy, như thế nào, lần này tưởng mua điểm cái gì? Ta nhớ rõ, đêm nay các người muốn tất cả đồ vật, cũng không phải muốn trả tiền là có thể đi nga, mười vị khách quý, tuyển ra, hôm nay tại đây một cái Bất Dạ Nhai, đều có thể ra giá cạnh tranh, như thế nào, hôm nay tương trung cái nào?” Một vị lão nhân, đen thui làn da, một kiện hắc hắc áo choàng, nói ra nói, đem Lưu Vũ Phi cùng Diệp Chấn, thiếu chút nữa trực tiếp mang vào cổ đại.

“Cái này như thế nào tính?” Diệp Chấn chỉ chỉ trong ngăn tủ một cái nhẫn, cùng Diệp Chấn phía trước cái kia long đầu nhẫn có vài phần giống nhau, “Có thể hay không tiện nghi một chút, ta không như vậy nhiều tiền, người nói trước ít nhất có thể nhiều ít cho ta.” Diệp Chấn còn tưởng đi lên sờ hai hạ, nhưng là lớn lên thật sự quá giống, bất quá, nói không chừng là hàng thật.

“Không thể tiện nghi, tân nhân đi? Tiểu Lưu, kêu người bằng hữu hiểu chút quy củ, cái này nhẫn 30000000 nguyên, cũng chính là ba ngàn vạn, nhưng là ta nói rồi, hôm nay, mười vị năm sao cấp hộ khách tuyển, toàn phổ người đều có thể cạnh giới, cho nên, một chùy một ngàn vạn, vô ngừng phát triển, ba tiếng đến liền kết thúc.” Cái kia lão nhân âm thâm cười, rốt cuộc nguyên bản ba ngàn vạn hóa, có người cạnh giới liền có thể đến mấy ngàn vạn thậm chí mấy trăm triệu, cho nên, chính mình kiếm đương nhiên đúng rồi.

“Tính, chúng ta đi thôi.” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, chính mình cũng liền một trăm triệu, hơn nữa nơi nào hảo toàn bộ xài hết, xài hết chính mình còn thiếu thu mệnh thiên một trăm triệu đâu, kia muốn còn liền càng khó.

“Lão đại, ha ha, như thế nào, lưu tại này phá đồ cổ cửa hàng làm cái gì?” Diệp Chấn lập tức quay đầu tới, “Tổng Hồ, ha ha, lão huynh đệ, rốt cuộc nhìn thấy người.” Diệp Chấn lập tức qua đi, cùng Tổng Hồ liền ôm vài hạ.

“Ân, lão đại, người cho ta năm ngàn vạn, ta hiện tại phát triển thực hảo, vẫn luôn là đệ nhị cổ đông, đã có vài cái chi nhánh, hơn nữa người tư liệu ngạch trông còn có tam trăm triệu, để lại cho người, ta chỉ có một chút năm trăm triệu, đúng rồi, lão đại, có một cái tiêu bí mật.” Tổng Hồ vừa định nói, nhìn đến cái kia lão nhân âm thâm, còn có Lưu Vũ Phi ở, Tổng Hồ nhẹ nhàng mà đối với Diệp Chấn lộ tai.

Nói “Lão đại, lầu bốn có năng lực tăng lên tạp, ta tới cái nào giai đoạn?” Tổng Hồ thật cẩn thận nói.

“Không có việc gì, ta và người nói, ta nhận thức không ít huynh đệ, hơn nữa ta lần này có thể tiến vào, kỳ thật quan trọng nhất chính là dựa ta cái này huynh đệ, hần giúp ta rất nhiều, không cần trốn tránh hần, tuy rằng hần là phạm nhân, nhưng là ta đã quyết định mang theo hần đi đã thông gân mạch.”

Tổng Hồ cao to, vừa thấy Lưu Vũ Phi liền một mét bảy một chút vóc dáng, tự nhiên không cảm thấy có thể đi tu luyện. “Ân, tốt, chúng ta đây trực tiếp đến lầu bốn đi, lão đại, người rốt cuộc nhiều ít phẩm cấp? Người biết không? Năng lực tạp tác dụng sao?”

Diệp Chấn cùng Tổng Hồ một đường vừa đi vừa nói chuyện, nhưng thật ra quanh quẩn Lưu Vũ Phi.

“Ta biết, người xem, hần đã chuẩn bị không ít trưng, đúng rồi, ta đã tới linh tịch nhất phẩm.” Diệp Chấn nói.

“Như thế lợi hại a? Như thế nào làm được, ta đều so người đại ước chừng mau mười tuổi, ta... Ta mới Trúc Cơ mười phẩm, vẫn luôn đột phá không được.” Tổng Hồ biên nói, một bên hăm mộ nhìn Diệp Chấn.

“Lão đại, cảm ơn người, đêm nay người muốn cái gì, ta đều ra tiền cho người mua, bởi vì, là người đem ta từ lối rẽ kéo vào tới, làm được, lão đại.” Diệp Chấn biết Tổng Hồ là cái dạng gì từ người, nói được thì làm được, nhưng là Diệp Chấn cũng không hảo vẫn luôn tiêu pha, rốt cuộc chính mình vừa mới mới cùng thu mệnh thiên mượn tới một trăm triệu, hiện tại lại muốn thiếu một ân tình, Diệp Chấn không nghĩ.

“Các người hai cái, có thể hay không không cần làm lơ ta, các người làm lơ ta cũng liền thôi, đã đến lầu bốn, còn đi!” Lưu Vũ Phi vô ngữ lau mồ hôi, này cũng chưa trường mắt sao?

“Ha ha, tới rồi.” Tổng Hồ lập tức qua qua đi, “Lão bản, tam trương a cấp tạp, đúng vậy không sai, mỗi trương hai ngàn vạn, tổng cộng sáu ngàn vạn, một chùy một ngàn vạn.”

Quả nhiên, Đại lão bản làm việc không hàm hồ, qua đi nói một chút lập tức hảo, “Lão đại, người kêu, tiểu Lưu, người muốn cái gì, nhanh lên tuyển, hiện tại đã 12 giờ hai mươi lăm phút, năm phút đồng hồ sau liền phải bán đấu giá.”

“Cám ơn, ta muốn ta đã tuyển hảo, Diệp Chấn, người đâu?” Lưu Vũ Phi những lời này ước chừng dọa hôn mê Diệp Chấn cùng Tổng Hồ hai người, Lưu Vũ Phi rõ ràng vẫn luôn ở Diệp Chấn, Tổng Hồ hai người mặt sau, như thế nào sẽ đã mua đủ đồ vật đâu?

“Ân, tốt, ta đây không cần, vào bàn bán đấu giá.” Ba người nhanh chóng đi đến lầu sáu đấu giá hội, đẩy ra đại môn, cơ hồ đã ngồi đầy là người.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: đả thông gân mạch

Đệ nhất kiện, đồng thau đầu hồ! Giá gốc: 1.2 trăm triệu một chùy một ngàn vạn không người mua từ tuyển gia trả tiền, tuyển gia: Luru Vũ Phi. Phẩm thư vông (..)

...

“Không thể nào? 1.2 trăm triệu, ước chừng chín vị số a!”

“Lão đại đừng kinh, cái này đồng thau đầu hồ là hảo hóa, không ai cạnh giới càng tốt.”

Toàn trường lặng ngắt như tờ ba giây, tức khắc vang lên nhiệt liệt vỗ tay.

“Hoan nghênh, tuyển gia Luru Vũ Phi, đạt được đồng thau đầu hồ!”

Cái thứ hai, năng lực tăng lên tạp giá gốc: 0.6 trăm triệu một chùy một ngàn vạn, bắt đầu.

“Này cái gì đồ vật a?”

“Không thể nào? Máy trăm vạn người liền trúng cử mười, đều tuyển này đó không phẩm vị phá tám card?”

“Ba giây chạy nhanh qua đi đi.”

Ngồi ở mặt sau người đã sớm gấp không chờ nổi kêu kết thúc.

“Tích!”

“Bảy ngàn vạn.”

“Tích!” Tống Hồ lau mồ hôi, này đó phá tạp ai muốn a, ai biết tác dụng là cái gì a?

“Tám ngàn vạn.”

“Tích, tích! Ta, khai một trăm triệu ngừng phát triển, đại gia đừng ra giá.” Không đến một giây thời gian, nhớ giới khí liền đến tám ngàn vạn, Tống Hồ đành phải ngừng phát triển, bằng không không thể nào, chờ hấn lại cao, này tam trương tạp không có không có gì, máu chốt là mặt mũi.

.....

Ở chỗ này hỗn quá người, hoặc là ở Phú Châu hỗn quá liền biết, không cần cùng đã chuẩn bị ngừng phát triển người đoạt, bằng không chết chính là người nhà của người. Cho nên, lẳng lặng ba giây, trọng tài đều hết chỗ nói rồi.

“Hoan nghênh, tuyển gia Tống Hồ, đạt được a cấp năng lực tăng lên tạp.”

Đệ tam kiện

Đệ tứ kiện

Thứ năm kiện

Thứ sáu kiện

.....

Từ nay về sau đối ba người đã không có cái gì dụ hoặc đồ vật, ba người đến hậu thuận tiền trả sau, đi ra đệ tứ đoạn.

“Luu Vũ Phi, cái này đồng thau đầu hồ rớt cuộc có cái gì dùng a? Ta thoát nhìn không có gì đặc biệt a. Hay là, có bí mật?” Diệp Chấn khó hiểu hỏi, bởi vì chính mình tả nhìn xem, hữu nhìn xem, cũng không có đặc biệt địa phương a.

“Đương nhiên, thứ này rất tốt, 1.2 trăm triệu, hoàn toàn so này tam trương tạp giá trị, tới, một người một trương.” Tổng Hồ lần này không có quên Luu Vũ Phi, hoa ba ngàn ba trăm vạn, coi như là lễ gặp mặt.

“Cám ơn đại ca, cám ơn đại ca, hi hi.” Diệp Chấn cùng Luu Vũ Phi đồng thời nói cám ơn đại ca, thập phần ăn ý.

“Ân, Luu Vũ Phi, ngươi lưu trữ sao? Ta ngày mai lập tức phải đi về Phú Châu.” Diệp Chấn hỏi.

“Không được, có thể nhận thức người thật cao hứng, sau này sẽ đi.” Luu Vũ Phi cũng không thể lập tức trở về, như vậy nhiều không tốt, một ngày luôn là cùng nam hôn, chính mình lại liên bạn gái trông như thế nào cũng không biết, nói ra đi nhiều mất mặt.

“Ân, lão đại, ta bồi người trở về đi, ta vừa lúc gần nhất phải đi về đâu, muốn hay không cùng nhau?” Nghe được Luu Vũ Phi không quay về, Tổng Hồ lập tức nhảy ra tới.

“Ân, hảo. Kia ngày mai, người cùng ta, còn có thánh tôn, cùng nhau trở về, kia đêm nay người đi ta nơi đó ngủ, Luu Vũ Phi cũng tới, đêm nay liền có thể làm thánh tôn vì người thông suốt người nội lực.”

“Ân, tốt.” Luu Vũ Phi đáp ứng rồi, ba người kêu một cái tích tích đánh xe, về tới khách sạn.

Mười phút sau, ba người tiến vào phòng.

“Đã trở lại? Ta ăn đâu?” Ba người một hồi tới, đầu tiên khiếp sợ, không biết còn tưởng rằng tiến tặc đâu. Một cái quần áo loạn loạn, tóc xú xú người, say nằm ở sofa, Diệp Chấn vừa thấy, thánh tôn, ngẫu nhiên, không đứng, tể công!

“Ta đi!” Diệp Chấn chợt vừa thấy, tể công, lại nghĩ tới thánh tôn lần trước muốn Diệp Chấn ăn cái kia đen thui thuốc viên, ngấm lại liền phải phun, vội vàng uống lên mấy chén thủy, mới đem cái loại này ghê tởm cảm giác tiêu trừ.

“Đi tắm rửa a! Ăn phân đi, như vậy xú.” Ba người theo thứ tự từ thánh tôn bên người đi qua đi, đi vào các phòng, đóng cửa lại.

“Không thể nào? Tắm rửa đi, thuận tiện uống uống nước đỡ đói, không có biện pháp.” Thánh tôn lắc đầu, những người này đều là có việc tìm hấn, không có việc gì liền làm lơ hấn.

“Tĩnh, đại gia ngủ ngon, ta tắm rửa sau liền ngủ, cái gì đã thông gân mạch, cả đời đều đừng nghĩ.” Thánh tôn im ắng, từng vào Luu Vũ Phi phòng, lớn tiếng nói.

“Ta ờ, tới, thánh tôn, ta muốn!” Quả nhiên, phản ứng lớn nhất chính là Luu Vũ Phi, cái gì hấn sẽ không, chạy trốn hấn nhanh nhất, đối hấn có lợi sự hấn nhanh nhất, tương phản, không có việc gì hấn chậm nhất.

“Ân, chờ ta tắm rửa xong, lập tức tới.” Thánh tôn một ngụm đáp ứng, nhưng là hấn không nghĩ làm khó Luu Vũ Phi, rốt cuộc hiện tại chính mình thật sự quá xú.

Năm phút đồng hồ sau.

“Được rồi.” Thánh tôn mặc áo ngủ, đi ra.

“Một chữ, thật soái, người lộng cái gì a? Râu cái gì, cũng chưa, thật hương.” Luu Vũ Phi kinh ngạc cảm thán, hấn không có như vậy nhiều mỹ phẩm đường da cái gì, đều không có thánh tôn như thế hảo, tắm rửa một cái toàn bộ đều không có việc gì.

“Đến đây đi, một phút đồng hồ sự!” Thánh tôn đối với Luu Vũ Phi nhất định! Trong chốc lát, thánh tôn thể nhưng nhẹ nhàng hiện lên, tiếp theo, Luu Vũ Phi cũng hiện lên, hai người tay đối thủ, “Hảo.”

“Hảo? Cái gì cùng cái gì a? Ta như thế nào cái gì đều không có cảm giác.” Luu Vũ Phi sau hoài nghi thánh tôn có phải hay không chơi chính mình, như thế nào có thể là, Diệp Chấn không phải còn nói rất đau sao? Hiện tại như thế nào cái gì cũng không có, liền trực tiếp hảo đâu? Một chút cảm giác đau đón giác đều không có, có thể hay không là bởi vì chính mình quá mức cường tráng?

“Ân, hảo, người hiện tại là Luyện Khí nhất phẩm, là cái võ giả, người có thể nhìn xem, người hiện tại có thể giờ lên một cái một trăm cân đồ vật, một tay.” Thánh tôn cũng không có lừa Luu Vũ Phi, Luu Vũ Phi xác thật hảo, nhưng là thánh tôn lúc trước bị đã thông gân mạch khi, bản thân chính là thập phần thống khổ một sự kiện, có lẽ thể chất bất đồng đi, mặt khác cũng liền không giống nhau.

“Oa, thật sự!” Luu Vũ Phi vì chứng thực, vẫn là thử thử, kết quả, dễ như trở bàn tay đem một trăm năm mươi cân trọng tử lạnh nâng lên.

“Đó là, ngủ ngon, sáng mai người không quay về, chúng ta đây như vậy đừng quá lạp.” Thánh tôn mở ra cửa phòng, ngã đầu liền ngủ, hấn liền sợ chính mình ngủ tới nay, liền ngủ không được, chính mình đều nhiều đói bụng đều, còn không có cho hấn đưa ăn, làm hấn như thế nào sống a?

Cách sáng sớm thần 6 giờ.

“Theo ta sớm nhất đi.” Thánh tôn mở ra cửa phòng, phát hiện, một màn này

Hắn ước chừng sợ ngây người vài phút

Mặt khác ba người ở ăn sáng sớm, “Ta dựa! Ta không phải người a! Các ngươi ăn không gọi ta!”

“Ăn ăn ăn, ta là xem ngươi bận quá, ngủ hảo, không kêu ngươi sao.” Diệp Chấn vội vàng giải thích.

“Cái rắm, nơi này môn không có bên trong khai, bên ngoài như thế nào có thể khai, gạt ta!” Thánh tôn cảm xúc càng thêm kích động, túm khởi một cái sandwich liền ăn, cầm lấy một ly sữa bò liền uống.

Năm phút đồng hồ sau, “No, thật no a!”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: nữ sĩ sữa tắm

“Cái rắm, nơi này môn không có bên trong khai, bên ngoài như thế nào có thể khai, gạt ta!” Thánh tôn cảm xúc càng thêm kích động, túm khởi một cái sandwich liền ăn, cầm lấy một ly sữa bò liền uống.

Năm phút đồng hồ sau, “No, thật no a!” Thánh tôn ngồi ở ghế trên, nhưng là giống như ghế dựa đã thừa nhận không được thánh tôn thể trọng, ở dần dần rũ xuống.

“Ta cười, chúng ta ăn không một chút, ngươi một người ăn ba người phân, còn có chính ngươi, bốn người phân, ngươi nói không no, ta đều cười.” Lưu Vũ Phi buồn khổ nuốt nuốt nước miếng, chính mình liền cơm Tây cũng chưa đụng tới đi, giống như, sữa bò liền uống lên như vậy mấy khẩu, liền trở lại trong hiện thực, toàn bộ đồ vật đều bị thánh tôn ăn xong rồi.

“Chuyện cũ thánh tôn đại danh, thánh tôn, ta Tống Hồ có một chuyện muốn nhờ, nghe nói thánh tôn nãi thần nhân, ta đã tạp ở Trúc Cơ mười phẩm vài thiên, có hay không cái gì biện pháp a?” Tống Hồ nhìn thấy thánh tôn cái dạng này, chẳng những không có cười nhạo, ngược lại có một tia bội phục.

“Ân, ta đoán cũng là, ngươi cánh tay thô trắng, nhưng là có mấy chỗ ứ thanh, còn có mấy chỗ máu bầm, chắc là đánh nhau, đúng không?” Thánh tôn đem Tống Hồ tay lặng lẽ nhắc tới, kia trong nháy mắt, Tống Hồ không hề chút nào sức phản kháng, một cái một mét chín nhiều đại hán trực tiếp bị thánh tôn bắt được tay.

“Đúng vậy, phía trước ở Phú Châu có cái nháo sự, ta thật sự vô pháp nhẫn, nhưng là không thể động thủ, rốt cuộc ta đã trở thành Đại lão bản, rất nhiều truyền thông vẫn luôn ở lặng lẽ chú ý ta, chính là, mặt sau chúng ta quyết đấu sau, chúng ta tuy rằng lưỡng bại câu thương, nhưng là ta đến bây giờ đều không có việc gì, cả người hữu lực a, chỉ là vì cái gì còn sẽ vẫn luôn tạp ở Trúc Cơ mười phẩm?”

“Ngươi xem, nếu, một vị cao thủ, hắn không có nắm chắc chiến thắng ngươi, kia hắn là muốn đem ngươi thân thể đã thương, vẫn là yêu cầu đem ngươi nội lực, gần lộ quấy rầy đâu?” Thánh tôn xảo diệu đánh một cái cách khác.

“Ta đã hiểu, khó trách, là ta quá choáng váng, luôn là cho rằng đánh bại người khác thì tốt rồi, kia, thánh tôn có cái gì biện pháp sao?” Tống Hồ bưng tỉnh đại ngộ, võ giả chi gian quyết đấu bản thân chính là như vậy, dựa vào tuy rằng là thực lực, nhưng là đã thương đánh chết kỳ thật đều không có việc gì, chỉ cần nội lực cùng tu vi chân khí không có xói mòn, ngươi có thể đưa bọn họ phóng thích, sau, ngươi đem đạt được tân sinh mệnh.

“Ân, đại gia còn có cái gì không có làm sao? 9 giờ nửa phi cơ, hiện tại 7 giờ, nhằm chán các ngươi còn muốn ngồi hai cái giờ sao? Các làm các sự.” Diệp Chấn đem phòng khách điều hòa mở ra, đi vào tư nhân bể bơi.

Bể bơi thiết có phòng thay quần áo, phòng tắm, dẹt bờ cát, dẹt thái dương tuyến hồng ngoại.

“Như thế nào? Tối hôm qua cùng ngươi nói, thánh tôn cho ngươi đã thông gân mạch, hiện tại cảm giác như thế nào?”

“Ngươi thích bơi lội sao?” Đồng dạng cùng Diệp Chấn cùng nhau đi vào bể bơi, đại gia không cần đoán cũng biết là Lưu Vũ Phi, bởi vì bốn người bên trong, trừ bỏ Diệp Chấn, cũng liền hắn sẽ bơi lội.

“Bơi lội, khá tốt một loại thể dục hạng mục.” Lưu Vũ Phi đơn giản cởi ra áo trên cùng quần, đổi thành bơi lội quần.

“Boi lội đương nhiên hào, chỉ là, đương kim xã hội, thật là trở nên rất kỳ quái, người không thấy, một trương tạp muốn vài ngàn vạn, đứng rồi, người đồng thau đầu hồ còn có lò luyện đan, không tính toán cùng thánh tôn nói sao?” Tuy rằng Diệp Chấn trên người có vài trăm triệu, nhưng là Tổng Hồ phát triển tốc độ cũng quá nhanh đi, chính mình mới ra tới không đến mười ngày, tám ngày tả hữu, hắn liền đem năm ngàn vạn, dốc sức làm đến bốn trăm triệu năm ngàn vạn. Nhưng là tuy rằng hiện tại thực phú, nhưng là Diệp Chấn tưởng tượng đến chính mình không có thể nhìn thấy thân sinh mẹ mụ, liền thương tâm nước mắt đều chảy xuống tới.

Diệp Chấn còn nghĩ đến lúc trước không có tiền thời điểm, bị người ngại kia đoạn thời gian, tuy rằng quá thực vất vả, nhưng là lại có vài phần hạnh phúc, người một nhà quá đến tốt đẹp sinh hoạt, “Phù phù.” Diệp Chấn nhảy vào trong nước. Nguyên bản Diệp Chấn liền còn không có đồ áo tắm cùng quần bơi, nhưng là Diệp Chấn tưởng tượng đến khó quên sự tình, liền cái mũi đau xót, nhưng là ngượng ngùng biểu hiện ra ngoài, đành phải lặn xuống nước.

“Ta tới!” Lư Vũ Phi thấy Diệp Chấn sáng khoái nhảy vào trong ao, Lư Vũ Phi cũng phù phù một tiếng nhảy vào, nháy mắt kích khởi rất nhiều bọt nước.

Diệp Chấn dùng chính là bơi tự do, lại thập phần có nam nhân vị, vẫn luôn xa xa dẫn đầu Lư Vũ Phi.

Lư Vũ Phi cũng không nói gì, bắt đầu nghiêm túc truy Diệp Chấn, nhưng là hai người khoảng cách lại là càng kéo càng xa, năm trăm mét du nói, Diệp Chấn đã bơi tới ba trăm mét chỗ, đều không có đổi quá một hơi, mà Lư Vũ Phi nhưng vẫn còn ở hai trăm mét chỗ giây giữa.

Diệp Chấn cảm đoán hai mắt, bởi vì hắn liền bơi lội kính đều không có mang, nhưng là tốc độ thượng như cũ dẫn đầu Lư Vũ Phi hơn phân nửa.

“Năm mươi ba giây năm nhí.” Đây là Diệp Chấn du xong năm trăm mét du nói thành tích.

Lúc này Lư Vũ Phi cũng vẫn luôn ở trong nước phát lực, Lư Vũ Phi đã một phút đồng hồ không có đổi quá khí, “57 giây chín sáu.” Lư Vũ Phi ước chừng chậm Diệp Chấn bốn giây nhiều, hơn nữa là ở Diệp Chấn cái gì cũng không có chuẩn bị hạ, cái này làm cho Lư Vũ Phi thật sâu biết chính mình cùng Diệp Chấn trực tiếp cấp bậc chênh lệch.

“Truy ta như vậy mau làm cái gì?” Diệp Chấn đem ướt quần áo quần thay đổi, lẳng lặng nằm ở trên bờ cát phơi nắng.

“Đi tẩy cái nước lạnh tắm đi, đừng nhiều đãi, loại này dẹt bờ cát hạt cát cùng ánh nắng tuyến là có nhất định ảnh hưởng, cho nên, chúng ta cùng đi tẩy tắm nước lạnh đi.” Lư Vũ Phi lại ở trong nước nhiều chạy mấy chục mét, mới lòng có dư lực không đủ bò lên trên cạn.

“Cùng nhau? Ta không công.” Diệp Chấn hoảng sợ, Lư Vũ Phi thể nhưng là cái dạng này người!

Lư Vũ Phi vẫy vẫy trên đầu bọt nước. “Cùng thời gian, bắt đồng phòng. Hướng nơi nào tưởng a?”

“Ta đi trước lạc.” Diệp Chấn từ trên bờ cát bò lên, nhưng là trên lưng toàn thân hạt cát, Diệp Chấn cảm giác thập phần ngứa, nhưng là từ Lư Vũ Phi góc độ tới xem, Diệp Chấn đầy người hạt cát, cái này làm cho có dây đặc khủng bố chứng Lư Vũ Phi thiếu chút nữa tê liệt ngã xuống trên mặt đất, “Đi mau.”

Lư Vũ Phi che lại Diệp Chấn, phòng ngừa thấy Diệp Chấn, chính mình lại tê liệt ngã xuống trên mặt đất, thẳng đến Diệp Chấn đi vào tắm gội thất, Lư Vũ Phi mới an tâm đi vào một khác đầu tắm gội thất.

“Đi tiết, ta dùng hải phi ti.” Diệp Chấn từ rục rờ muôn màu dầu gội đầu, sữa tắm trung chọn lựa ra một lọ chính mình từ máy tính, TV thượng gặp qua quảng cáo, tể một khối to, liền hướng tóc cùng toàn thân xoa tới xoa đi.

Rồi mới mở ra nước ấm khí, “Sáng!” Diệp Chấn rống lớn một tiếng, nguyên bản mùa hè là yêu cầu tẩy tắm nước lạnh, nhưng là Diệp Chấn chính mình lại trộm khai nước ấm.

Ba phút sau, Diệp Chấn ra tới. Lư Vũ Phi còn ở bên trong tẩy.

Mười phút sau, vẫn là không thấy Lư Vũ Phi ra tới, “Roi vào WC hổ lạc? Liền tính người roi vào ta cũng không cứu người, chính mình bò ra tới.” Diệp Chấn nói xong, liền cũng không quay đầu lại đi trở về phòng khách, đi lên còn đem bể bơi thủy phóng sạch sẽ.

“Cái gì phá đồ vật, phóng ta một người, liền chạy, thực sự có loại!” Lại qua ba phút, Lư Vũ Phi ra tới.

Một cái khăn tắm vắt gao bao ở hắn, lại không cách nào bao ở từ hắn trên người phát ra độc đáo mùi hương.

“Tiểu Lư, người có phải hay không tẩy nữ sĩ sữa tắm lạc?” Từ cách vách phòng khách, Tổng Hồ rất xa đã nghe tới rồi, hỏi Diệp Chấn là ai ở tắm rửa, nguyên lai là Lư Vũ Phi.

Chương 86 :bóng rổ một mình đấu

“Không thể nào?” Luru Vũ Phi nghẹn đỏ mặt, lập tức xoay người trở về tắm rửa thất nhìn xem đến tốt cùng rốt cuộc có phải hay không dùng chính là nữ sĩ sửa tắm, nếu đúng vậy lời nói thật đã có thể ném Luru Vũ Phi mặt mũi.

“Thật đúng là, ta đây còn phải may mắn chính mình hôm nay ở tư nhân bể bơi, nếu là ở công khai bể bơi làm người chê cười, kia mới thật xấu mặt đâu.” Luru Vũ Phi là cái sĩ diện người, tự nhiên không muốn bị người khác nói chính mình nơi này nơi đó, Luru Vũ Phi không hề nghĩ ngợi, liền cầm khởi nam sĩ sửa tắm, một lần nữa giặt sạch một lần.

“Nha, thật sự tẩy sai rồi, ha ha.” Tống Hồ vừa mới uống lên một chén nước, liền nghe được Luru Vũ Phi mở ra nước ấm khí thanh âm, ngảnh sinh sinh phun ra đầy đất đều là, “Không nghĩ tới, ta có cái tân chức nghiệp.”

“9 giờ phi cơ, hiện tại đã tiếp cận 8 giờ, làm sao, không có việc gì làm.” Diệp Chấn buồn bực, ngày thường mỗi ngày có thể làm rất nhiều sự, hôm nay lại thập phần nhàm chán, nhưng là, Diệp Chấn cũng không phải là sống uống thời gian người, ít nhất phải có điểm sự làm đi? Chẳng sợ một chút, liền đủ Diệp Chấn bận việc một buổi sáng.

“Có, ta thích xem nước Mỹ nba, khoảng cách khoa so xuất ngũ chỉ còn lại có 23 thiên.” Tống Hồ bị Diệp Chấn vừa nói, lúc này mới nhớ tới, lập tức mở ra TV, tòa định đăng tin thể dục đài.

“Bao lớn người đâu, đừng nhìn, muốn đánh chúng ta cùng đi là được.” Kỳ thật Diệp Chấn cũng thích rất nhiều bóng rổ siêu sao, đặc biệt là gần nhất p Kim Châu đứng sĩ đội kho, phi thường cảm thấy hứng thú, nhưng là đây là nước Mỹ nba, giống Diệp Chấn người như vậy, phỏng chừng cũng chỉ có thể sùng bái sùng bái, bắt quá theo Diệp Chấn biết, ở Trung Quốc đánh bóng rổ, Diệp Chấn giống như liền nhớ rõ Diêu minh, dễ kiến liên, lâm thư hào ba cái.

“Đi!” Tống Hồ liền mạch lưu loát, Diệp Chấn cũng không nghĩ tới, nguyên lai Tống Hồ liền mười mấy ngày nay, biến như thế sáng khoái.

“Ta là lão đại nga, nhớ rõ làm ta.” Diệp Chấn ngoài miệng như vậy hần nói, nhưng là chính mình lại thay trâu đực đội hai mươi ba chế phục, đây là để cho sùng bái Michael - kiểu đàn đội bóng trang phục.

“Sân bóng như chiến trường, làm người, là không có khả năng tích, nhanh lên, bằng không không có thời gian.” Tống Hồ cũng thay hồ người đội hai mươi bốn hào, xem thư, Tống Hồ thật cẩn thận mặc vào, cũng xem ra, Tống Hồ thập phần quý trọng cái này cầu y. “Khoa so, ban cho ta lực lượng!” Hai người đi vào bóng rổ trắng, tam vạn người chỗ ngồi, hôm nay lại lạnh lẽo. “Không thể nào, cỡ nào hy vọng người ở đây đều là mẫn, rồi mới hồ to tên của ta, ta ở soái khí một cái phi thiên khẩu rổ.” Tống Hồ đẩy ra bóng rổ trắng đại môn, phăng phát tiến vào thánh địa, hai người nhẹ nhàng đóng cửa lại, mở ra đèn.

“Ta chủ, người khách, ba mươi chia làm định, tới trước giả thắng, người làm người, người trước đi.” Diệp Chấn đem cầu truyền cho Tống Hồ, Tống Hồ nín thở ngưng thần, một cái giả động tác quẹo trái, Diệp Chấn ngoan ngoan thượng cầu, Tống Hồ lập tức xoay người một cái hoa lệ ba phần cầu, trung!

Tràng thượng điểm số tới rồi 3:0. “Đu lợi hại.” Diệp Chấn tiếp nhận cầu, đồng dạng là giống nhau, nhưng là Diệp Chấn lại có một loại nói không nên lời khí thế, quẹo trái, không chờ Tống Hồ thượng cầu, Diệp Chấn lập tức đâm không cách, giống như mũi tên rời dây cung giống nhau bay về phía bóng rổ khung, một cái đôi tay quải đương bạo khẩu, Tống Hồ cũng không dám tiếp cận, điểm số kéo lại 3:2.

Sau đó năm phút đồng hồ, Tống Hồ liền trung ba cái ba phần cầu, một cái cái mũ, một cái rổ bản, thỏa thỏa dẫn đầu Diệp Chấn bảy phần, mà Diệp Chấn trạng thái không thêm, ba phần cầu đầu mười một cái, gần trúng bốn cái, điểm số vì 25:18.

Tiếp theo, Diệp Chấn dựa thể bay vọt tới một cái bạo khẩu, còn sử Tống Hồ phạm quy, đem điểm số kéo lại 25:21.

“Mau, đừng làm cho ta a!” Diệp Chấn đem cầu ném cho Tống Hồ, đến sau nửa tràng rõ ràng cảm giác Tống Hồ đầu rất nhiều sơ hờ cấp Diệp Chấn, “Kéo dài tới năm mươi phân kết thúc, không ra chân lực là gốc từ!”

Nưng cao phong kỳ, Diệp Chấn vọt đi lên, xoay người chính là một cái ba phần cầu, đáng tiếc bị phòng thủ chắc chắn Tống Hồ vững vàng chặn lại, Tống Hồ đoạt lấy bóng rổ, sản Diệp Chấn trở tay không kịp, một cái “Cá mập bạo khẩu” chính chính đem bóng rổ đuổi về gia.

Diệp Chấn có chút cấp, luống cuống tay chân, chẳng những không có đánh tiến một cái nhị phần cầu, còn bạch bạch cấp Tống Hồ một cái phạt bóng.

“Đu rồi, 8 giờ ba mươi bảy phần, không có gì thời gian.” Tống Hồ giạt nhẹ cầu y, đầy người đổ mồ hôi, điểm số đã tới rồi 42:31.

“Hành a, Tống Hồ, đại ca người không cho, 42:31, tới, xem ta phần siêu!” Diệp Chấn càng là không có muốn đình ý tứ, khiêu khích Tống Hồ, xoay người một cái giả động tác, hạ ngồi xồm, đi, liền tiếp quán động tác, cuối cùng còn lấy một cái bạo khẩu kết thúc.

“Kém 8 phần, người muốn đánh, ta liền thắng cho người xem!” Tống Hồ lập tức đoạt lấy bóng rổ, một cái xoay người hết sức, một đầu! Tiếp theo giây, cầu đã không thấy tăm hơi, lại tiếp theo giây, Diệp Chấn đã bạo khẩu nhập bóng rổ dàn giáo.

42:35. Tống Hồ hít hà một hơi, Diệp Chấn nhìn nhìn Tống Hồ, miệt thị cười, chỉ chốc lát, ba phần cầu một cái, cái mũ một cái, tiếp theo lại là một cái ba phần cầu, vầng vàng đem điểm số kéo đến 44:46

Tống Hồ đánh vài phút, cũng liền trúng một cầu, vẫn là Diệp Chấn phòng thủ sơ sẩy, Tống Hồ mới có cơ nhưng thừa.

Diệp Chấn cũng là, mồ hôi đầy đầu, một mình một người cầm cầu, Tống Hồ liền đứng ở phía trước, ở cái này đại hán trước mặt ném rổ, mền mũ tỷ lệ phi thường cao.

Diệp Chấn một cái giả động tác, xoay người! Nào liêu Tống Hồ không trúng kế, Diệp Chấn trực tiếp đem cầu đánh tiến bóng rổ khung, ba phần liền đến tay.

Tống Hồ huy nắm tay, ở chính mình bóng rổ khung hạ, một phen trực tiếp đầu đến Diệp Chấn bóng rổ khung, được đến một cái bốn phần cầu, hiện tại điểm số cũng đã tới rồi 48:49.

Bóng rổ lại đến Diệp Chấn trong tay, Diệp Chấn lập tức vận chuyển, liền tưởng chung kết trận chiến tranh này, bỗng nhiên, bóng rổ trăng cửa mở.

“Đi thôi, thánh tôn kêu ta tới tìm các ngươi, có thể đi? Ngọa tào, 48:49? Ta đi vào năm mươi!” Vừa lúc Lưu Vũ Phi ở Diệp Chấn sau lưng, Lưu Vũ Phi một phen đoạt quá Diệp Chấn bóng rổ, hướng bóng rổ trong khung một cái phía sau khẩu sát, chuẩn chuẩn tướng điểm số biến thành 50:49.

“Uy, không cần như vậy được không.” Diệp Chấn nhận thua, hấn thật đúng là đối Lưu Vũ Phi không có biện pháp, luôn là ăn no không có chuyện gì, vậy quên đi, làm trở ngại chứ không giúp gì bản lĩnh nhưng thật ra không yếu.

“Ai thắng a? Ta này cầu khí phách đi?” Lưu Vũ Phi đem cầu ném cho Diệp Chấn, hỏi.

“Ha ha, tiểu Lưu, ta thắng lap! Ha ha!” Tống Hồ cao hứng đi đến Diệp Chấn trước mặt sát, sát xong liền đi đến Lưu Vũ Phi trước mặt, thật mạnh cùng Lưu Vũ Phi nắm vài xuống tay.

“Ý định khí ta!” Diệp Chấn nghẹn đỏ mặt, khí tắc đầu óc, qua một hồi lâu, mới nghẹn ra mấy chữ này, “Chờ! Tiểu đệ, đi a! Làm phi cơ đi lap!” Diệp Chấn xem Tống Hồ cùng Lưu Vũ Phi còn ở ôm bắt tay, dứt khoát trực tiếp đem bóng rổ trăng môn nhốt lại, còn có khóa trái.

Diệp Chấn làm bộ cái gì đều không có bộ dáng, đi rồi vài trăm mét, cảm giác không thích hợp, lại trở về đi rồi trở về. “Tống tiểu đệ, ngươi rốt cuộc có đi hay không? Trả lời ta một câu, đi liền mở cửa, không đi liền không mở cửa!”

Diệp Chấn nói chính là khí lời nói, bởi vì Diệp Chấn cảm thấy Tống Hồ lại như thế nào ngu, cũng là yêu cầu mở cửa về nhà, bằng không ít nhất đối chết bọn họ hai cái.

Đoạn càng một tháng, đại gia khả năng có biết có không biết, ta cũng không nói nhiều, phía trước là ta tương đối quan trọng khảo thí, muốn ôn tập, cho nên đoạn càng một tháng, hiện tại khôi phục

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: đồng thời trở về

Nhưng là kế tiếp vài giây, Diệp Chấn càng là thẹn quá thành giận, bởi vì lập tức một chút gió thổi cỏ lay thanh âm đều không có, “Ta đi!” Diệp Chấn tức giận đẩy cửa ra, phát hiện, bên trong không chỉ có một người đều không có, đèn cũng tắt đi. Thình đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vớng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết

Diệp Chấn đi vào, tả nhìn xem, hữu nhìn xem, cuối cùng mới phát hiện, kỳ thật nơi này đi ra ngoài địa phương không ngừng cửa một cái, tính tế số lên ít nhất hơn mười hai mươi cái tả hữu. Diệp Chấn chết kinh dùng sức chụp một chút chính mình đầu, “Ta khờ a! Quân các ngươi hai cái làm cái gì!” Diệp Chấn trang làm một bộ một chút đều không thèm để ý bộ dáng, một lát sau, mới tức giận nói, “Hành, các ngươi chơi ta! Đi hậu môn!” Diệp Chấn lại ở người xem trên đài ngồi một hồi, từ tự động uống nước cơ mua một lọ nhấp nhấp, nhìn nhìn thời gian, 8 giờ 56!

Diệp Chấn lẳng vài giây, lập tức chạy đi ra ngoài, liền bắt tay đem cửa đóng lại, nhanh chóng trở về đi trên đường chạy.

Diệp Chấn chạy vài cái, mới phát hiện, có thể hay không là đoàn người cố ý làm như vậy, làm hấn không thể quay về? Như vậy tưởng tượng, Diệp Chấn lửa giận vô pháp khống chế, vận dụng chân khí, nguyên bản vừa mới mới vừa khôi phục chân khí, lại bị Diệp Chấn dùng tới rồi số âm, Diệp Chấn dùng bước nhanh, chỉ chốc lát sau, quả mấy vòng, liền sắp tiếp cận.

Còn hảo, Diệp Chấn phòng là cao cấp nhất, mỗi gian tổng cộng vài ngàn mét vuông, có bể bơi, bóng rổ trắng, bãi bóng, bóng bàn trắng, bóng chuyền trắng, bóng bầu dục trắng chờ, rất nhiều rất nhiều, căn phòng này số lượng, nhiều đến người số đều số không xong, muốn chơi lời nói, có thể đánh tới người chân chặt đứt đều đi không hoàn toàn bộ địa phương.

Bất quá còn hảo may mắn chính là, nơi này không phải đường cái, bởi vì nếu là trên đường cái nói, trở lại phòng khách liền tới không kịp, quan trọng nhất chính là trên đường cái người sẽ nhìn đến Diệp Chấn kia chật vật bất kham, mồ hôi đầy đầu bộ dáng, rốt cuộc Diệp Chấn yêu cầu mặt mũi, vạn nhất lưu lại một không tốt ảnh hưởng, từ nay về sau nếu là tính toán tới nơi này phát triển, kia làm sao bây giờ? Dù sao Diệp Chấn hiện tại cũng mới mười bảy tuổi, lại nói tiếp, quá một năm liền thành niên.

Diệp Chấn chạy mấy chục giây, đột nhiên hai chân một không trọng, cả người thật mạnh quăng ngã điên trên mặt đất, liền trong nháy mắt, Diệp Chấn toàn thân vô lực, động đều không động, Diệp Chấn ý đồ vẫy vẫy tay, nhưng là kết quả là căn bản không có trực giác, Diệp Chấn nghỉ ngơi gần mười giây, rốt cuộc có thể động, nhìn không đến mười mét liền đi tới phòng khách, Diệp Chấn từng bước một đi tới, vừa đi vừa oán giận, “Ai, vẫn là chơi bất quá bọn họ, không cần đoán, ta đều đã biết bọn họ tới rồi.” Diệp Chấn nhanh chóng chạy hướng phòng khách, rốt cuộc đi đến phòng khách cửa, Diệp Chấn khóc không ra nước mắt, nhìn nhìn phía trên điều hòa, mười sáu độ, đang xem xem chính mình, một kiện tuất đã ướt nhẹp, bất quá còn hảo có điều hòa, bằng không Diệp Chấn đã sớm bị hãn tra tấn đã chết.

“Còn không đi sao? 59, thiếu năng trí tuệ a các người, 9 giờ cắt cánh phi cơ, đặc sao còn tưởng trở về sao?” Diệp Chấn ghen một bụng lửa giận, thấy thánh tôn, Lưu Vũ Phi, Tống Hồ ba người còn ở chính mình làm chính mình sự, liền hãn một người đang nói chuyện, nhất quá phận chính là, thế nhưng đại gia tất cả đều làm lơ hãn.

Lưu Vũ Phi cùng Tống Hồ thật đúng là chơi nghiện, một chút đều không có để ý tới Diệp Chấn, này đem Diệp Chấn xấu hổ, phơi ở bên.

“Không vội, chuẩn bị xuất phát đi, 9 giờ là ta chính mình định xuất phát, chúng ta muốn đánh đi, đến nơi nào còn muốn an kiếm, phi cơ cắt cánh là 10 giờ nửa, thực nhẹ nhàng.” Thấy Diệp Chấn như thế xấu hổ, thánh tôn đành phải ra tới giải vây, “Các người hai cái tiểu thí tử, đi lại.” Vừa nghe cắt cánh là 10 giờ nửa, Diệp Chấn mới từng một chút, đi đến Lưu Vũ Phi cùng Tống Hồ trước mặt, đập hai người một người một chân.

“Đi một chút đi.” Lưu Vũ Phi cười khúc khích, rốt cuộc nhìn không được, vì phòng ngừa Diệp Chấn đánh hãn, Lưu Vũ Phi lập tức cơ linh đứng lên.

“Không thể nào? Người tiểu tử này, thay đổi bất thường mặt, ta đi, thượng vài giây vẫn là cùng ta nhất phái, hiện tại lập tức biến thành địch quân.” Tống Hồ chấn động, nhảy lên, hô lớn, không hổ là một gã đại hãn, nói ra nói như tia chớp giống nhau chấn người ừ tai. “Hảo hảo hảo, ta cũng không chơi, chúng ta lập tức liền đi, không chơi không chơi.” Bất quá nhìn đến tiếp theo giây Diệp Chấn nắm tay, Tống Hồ cũng là ngoan ngoãn đầu hàng.

“Cùng lên chơi ta, kết quả muốn ta buông tha các người, đủ lợi hại a.” Diệp Chấn cũng không phải cần một ít miệng vết thương không bỏ người, rốt cuộc trước mặt cũng không phải chơi đùa hảo thời cơ, Diệp Chấn lập tức từ rương hành lý còn một kiện áo sơ mi, đeo đỉnh đầu mũ lưỡi trai, tay xuống đóng Lý rương, đã chuẩn bị ổn thỏa.

“Đừng rồi, A Hồ cũng phải đi.” Nguyên bản thánh tôn còn ngồi đủ thoải mái nghỉ ngơi, thấy Diệp Chấn đã chuẩn bị không sai biệt lắm, chính mình cũng nên nhích người. Bất quá thánh tôn mới đem nói nói một nửa, đã bị Tống Hồ đánh gãy, thánh tôn về mặt vô ngữ, liền xen mồm cơ hội cũng đã không có.

“Không sai. Ta cũng phải đi, bất quá đợi lát nữa lâm thời đi nói khả năng so các người chậm mấy cái giờ chuyển bay, thuận tiện, lão đại, bên kia thượng trăm triệu khách sạn, yêu cầu sang một cái công ty, ta tính toán mang người đi xem, làm người lại quá một năm, liền có thể đi đương lão tổng, bằng không người hiện tại còn không có thành niên, gia nghiệp như vậy đại, không được đi?” Nói xong, Tống Hồ triều Diệp Chấn vút một cái mị nhãn.

“Nói đến tiền người liền hăng say, điểm này sự, dù sao ta tuổi trẻ, này tiền coi như ta thành niên gây dựng sự nghiệp tư bản đi?” Diệp Chấn nơi nào sẽ ở bên miệng thượng có hại, nhiều lần đều là lớp học thậm chí Phú Châu tốt nhất trường học toàn giáo dục nhất, phân sát cũng chính là chuyện đơn giản, vừa vận tốt, Diệp Chấn cũng chứng minh rồi một câu, “Là nhân tài không nhất định có tài ăn nói, đều là có tài ăn nói, liền nhất định là nhân tài.”

“Các người hai cái hảo, đừng sảo, đều là bao lớn người, mao đều trường tề đi? Như vậy ấu trĩ?” Thánh tôn càng là không kiên nhẫn, đã đem cửa mở ra hãn, triều đang ở đầu vô mồm Diệp Chấn, Tống Hồ hô to, bất quá lời này không có thể chấn trụ Diệp Chấn, nhưng thật ra làm Tống Hồ, Lưu Vũ Phi ngoan ngoãn mặc xong rồi giày, tung ta tung tăng chạy đến cửa.

“Lá con, đi, ta đi động kêu tích tích đến khách sạn cửa.” Thánh tôn dẫn theo vali xách tay, nói xong lời nói, chính mình liền không màng người khác đi xuống thang lầu, “Đi thang lầu a? Không thể nào?” Tống Hồ vừa thấy, thang lầu đúng là cả tòa thượng trăm tầng lầu khách sạn trung duy nhất một cái không có thang máy địa phương, chẳng sợ WC cũng có thang máy nói, bất quá Tống Hồ cũng biết đại ca đại hiện tại ở phát giận, chính mình cũng chỉ có thể tiểu tiểu thanh phát một chút tính tình.

“Hồ ca, đừng oán giận, chúng ta cái gì không có gặp qua, điểm này giờ, hồ ca kiên nhẫn một chút đi.” Lưu Vũ Phi cũng theo đi lên, đỡ Tống Hồ một chút, cái này làm cho Tống Hồ thập phần vui mừng.

“Từ từ ta, đỡ ta, ta không chân khí.” Diệp Chấn vốn dĩ không nghĩ nói, nhưng là đi một cái thang dây, liền cảm giác cả người vô lực, “Khụ khụ khụ, có điểm khó chịu.” Diệp Chấn ghen khí hô vài cái, ngồi dưới đất, không lâu, khụ ra điểm huyết.

“Đại ca, tới rồi.” Tống Hồ vừa thấy, cách ba tầng lầu, nhảy thêm một cái, nội lực một bùng nổ, nháy mắt liền đến Diệp Chấn trước mặt, vừa mới mới vào tu luyện chỉ đạo Lưu Vũ Phi liền chậm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: an kiểm bị cự

Tổng Hồ lúc này không rảnh lo cái gì, vội vàng vận dụng nội lực trợ giúp Diệp Chấn khôi phục chân khí, “Lão đại, người đứng vững, vì cái gì người thân thể như thế hư? Phát sinh cái gì? Bị đánh lên sao?” Tổng Hồ một hơi liền hỏi mấy vấn đề, nếu không phải Tổng Hồ đồng thời cũng còn đưa vào nội lực đến Diệp Chấn trên người, Diệp Chấn đã sớm tức chết rồi. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Diệp diệp sẽ không cái kia quá nhiều nữ nhân đi?” Đây là, vừa mới đuổi kịp Luru Vũ Phi cũng hoàn toàn để nghe thấy Tổng Hồ kia một chuỗi vấn đề, tận dụng mọi thứ khai một cái vui đùa.

“Có thể, không có việc gì, người không cần uống phí chính mình nội lực.” Diệp Chấn trực tiếp xem nhẹ Luru Vũ Phi, Luru Vũ Phi cũng may mắn, bằng không chính mình khẳng định sẽ bị Diệp Chấn đánh, “Dừng lại, mau.” Diệp Chấn đã cảm giác có chút lực lượng, chỉ là không có cái nửa tháng, tạm thời đều không thể vận dụng chân khí, chẳng sợ một chút, khả năng liền sẽ trí Diệp Chấn vào chỗ chết, bất quá Diệp Chấn thấy Tổng Hồ tiêu hao rất lớn, đương nhiên, nội lực hóa thành chân khí, lãng phí một nửa đều là có, Diệp Chấn lại chịu như vậy đại thương, hiện tại Tổng Hồ sắc mặt đều có chút trắng bệch.

Trải qua hơi chút chỉnh đoạn sau, ba người rút cuộc vai sóng vai, tay cầm tay đi đến khách sạn cửa, mới thấy thánh tôn đã sớm không kiên nhẫn ngồi sĩ đi rồi, “Cái kia, cái này, thánh tôn đâu?” Luru Vũ Phi về mặt ngốc bức nói.

Diệp Chấn quét quét phụ cận, cũng không có phát hiện thánh tôn, tùy tay ngăn cản một chiếc xe, “Lên xe đi, tốc độ.” Diệp Chấn đi đầu ngồi trên phó điều khiển, “Sư phó, khai nhanh lên, khai một chút điều hòa hảo sao?” Diệp Chấn, Luru Vũ Phi cùng Tổng Hồ ba người vừa mới ngồi trên xe, liền phát hiện, này lượng sĩ không khí thật không tốt, cửa sổ cũng không khai, điều hòa cũng không khai.

Nghe được Diệp Chấn ngại chính mình không khai điều hòa, rất là xấu hổ, lập tức đem điều hòa khai, rồi mới hỏi. “Hảo, đứng rồi, các người người ở nơi nào?” Diệp Chấn ngồi ở phó điều khiển, xem ra, cái này sĩ tài xế mới hơn ba mươi tuổi, bất quá xem này một thân trang điểm, cũng không giống không có tiền người a?

“Phú Châu, cách nơi này không tính xa.” Diệp Chấn trả lời, vừa lúc Diệp Chấn ngồi ở phó điều khiển, vừa mới ra tới phong đặc biệt nhiều, từ Diệp Chấn trên mặt không ngừng thoán quá.

“Phú Châu a? Hảo địa phương, đáng tiếc, yem là bản địa, đi không được nơi đó làm ca, quán nghiêm.” Cái kia tài xế biên lái xe biên nói chuyện, một tay cầm tay lái, nhưng là cho người ta cảm giác an toàn xác thật thực hảo.

Tổng Hồ cảm chặt đứt Diệp Chấn cùng vị kia ca đối thoại, chính mình nói lên. “Là sao? Xem người tuổi trẻ, sẽ không vĩnh viễn tính toán làm ca đi?”

Diệp Chấn Diệp Chấn lần này không có lý cái kia ca, rốt cuộc chính mình cũng yêu cầu nghỉ ngơi nghỉ ngơi, bởi vì chính mình đã rõ ràng chân khí không đủ, hảo hảo nghỉ ngơi, nói không chừng khôi phục tự nhiên nhanh hơn, lại nói còn có Luru Vũ Phi, Tổng Hồ hai người bảo hàng, hẳn một chút cũng không lo lắng, cũng liền an tâm nhắm lại mắt.

“Đúng vậy, kỳ thật ta phía trước chính mình có một nhà công ty, đáng tiếc, cùng lão bà ly hôn, ta cũng không nghĩ tới, nàng thế nhưng đưa ra muốn đem công ty cho nàng, nhưng là nàng cũng phân cho ta 30% cổ phần, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là nàng là nữ cường nhân, đã sớm đổi ta cái này công ty lão tổng khó chịu, hiện giờ, một đón cãi nhau, trực tiếp mang đi chúng ta ước chừng sáu năm tình yêu, ai.” Nhắc tới đến vấn đề này, cái kia ca cũng ánh mắt ảm đạm rồi không ít, thậm chí không thể nào nói chuyện.

“.....” Tổng Hồ còn tưởng nói cái gì, muốn nói lại thôi. Rốt cuộc nhưng là chuyện cũ cũng không nhắc lại, vạn nhất cái kia ca vừa nói nhiều, không thấy lộ, ra tai nạn xe cộ, vậy thảm, còn có chính là Tổng Hồ thấy Diệp Chấn cũng đã đi vào giấc ngủ, cũng không nghĩ quấy rầy, cùng Luru Vũ Phi hai người từ rương hành lý lấy ra cái kia gối đầu, nghỉ ngơi trong chốc lát.

“Đúng rồi, vài vị tiểu huynh đệ, là muốn đi đâu a?” Một lát sau, sĩ ngừng ở một bên, cái kia ca xấu hổ hỏi.

“Đi đệ nhất đại sân bay.” Diệp Chấn vừa nghe, hết chỗ nói rồi, chẳng lẽ chính mình vừa mới chưa nói sao? Giống như thật chưa nói. Bất quá cái này làm cho Diệp Chấn không thể an tâm ngủ, yêu cầu cảnh giác một chút, xem vừa mới cái kia ca bộ dáng, cũng không thể làm Diệp Chấn yên tâm, Diệp Chấn ngồi thẳng thân mình, gắt gao nhìn chăm chú vào phía trước.

Một lát sau, Diệp Chấn lại cảm thấy có chút mệt nhọc, bất quá mặt sau kia hai cái tiểu tử, tựa hồ đã có tiếng ngáy, hẳn cũng không hảo quấy rầy, chỉ có thể chính mình nhất tâm nhị dụng, nhắm hai mắt chờ, nhưng là nhanh nhạy lỗ tai lại nghe.

Ước chừng qua đi ba mươi dù sao, sĩ tới mục đích địa, ngừng ở đệ nhất đại sân bay cửa, “Ba vị tiểu ca, đến trạm, tổng cộng là 91 khối bảy mao tám,

chín mươi liền hảo.” Cái kia ca đem điều hòa tắt đi, xem ra, ngày thường hẳn không yêu khai điều hòa, có lẽ là có thể tiết kiệm điểm tiền đi, theo lý mà nói, bản nhân điều hòa phí có thể một lần tính thượng, xem ra, Diệp Chấn bọn họ ba người gặp được người hảo tâm.

“A Hổ, lấy trưng mao gia gia tới.” Diệp Chấn sờ sờ túi tiền, phát hiện túi tiền đã sớm đã so mặt sạch sẽ, Diệp Chấn có yên lặng y túi, kết quả không ngoài sở liệu, có tiền, nhưng là lấy ra một trưng màu tím mao gia gia, năm đồng tiền, Diệp Chấn hôn mê, đành phải hướng Tổng Hổ lấy tiền.

Diệp Chấn vừa nói, Tổng Hổ lập tức bưng tỉnh, lập tức mở ra tiền bao, rút ra một trưng mao gia gia, cung cung kính kính đưa cho Diệp Chấn. “Đại ca, cấp.”

Cái kia ca vừa thấy, trong lòng kính nể chi tâm không tự chủ được sinh ra, này tiểu mao hài bất quá mới mười sáu bảy tám tuổi đi? Thế nhưng có thể làm cái này đại hán đối hán cung cung kính kính, nói vậy cũng không phải người thường.

Cái kia ca nghĩ, Diệp Chấn đã sớm đem cửa xe mở ra, đem mặt giá trị một trăm nguyên mao gia gia cho cái kia ca, “Không cần thối lại, ngươi cũng rất vất vả.”

Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hổ cũng lý giải, liền không có hỏi nhiều, đi theo Diệp Chấn, mạo hiểm vừa mới bắt đầu biến nhiệt thời tiết, Diệp Chấn vừa xuống xe, chạy nổi lên tiểu toái bước, vừa thấy đồng hồ, 9 giờ năm mươi phân, “Mau mau mau, thời gian mau đã không có, đi một chút đi!”

“Diệp ca, đừng quá mau, thánh tôn đâu?” Từ khách sạn ra tới liền vẫn luôn không nói gì Lưu Vũ Phi, một ngữ kinh người, nói toạc ra hiện tại cục diện.

“Trách ta, đi quá nhanh, không nghĩ tới đại ca, ngươi xem, vừa mới đại ca đều bị thương, chúng ta chậm trễ quá nhiều thời gian, thánh tôn khả năng quá nhiệt, đã tới rồi, dù sao không sợ, đợi lát nữa tự nhiên sẽ cùng hắn liên hệ.” Diệp Chấn đầu tàu gương mẫu, đi tuốt đằng trước, Tổng Hổ cùng Lưu Vũ Phi đại thở dốc theo sát.

Chỉ chớp lát, Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hổ ba người, đều đi vào đệ nhất đại sân bay, ngồi trên thang máy, đi tới an kiểm khu.

Diệp Chấn vừa thấy, người điều dọa choáng váng, sớm biết rằng hắn là sớm một chút tới, khoảng cách phi cơ cất cánh đã chỉ có hai mươi lăm phút, nhưng là đội ngũ liền như trường long, thẳng tắp bài hơn mười mét, Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hổ cũng vô ngữ, này phải đợi bao lâu?

Một lát sau, một vị phi cơ kiểm sát viên đã đi tới, “Tôn kính hành khách ngài hảo, ngài cười máy bay hành khách đem với hai mươi bốn phút bốn mươi ba giây sau cất cánh, bởi vì ngài là bốn sân bay tôn quý hội viên, không cần xếp hàng, xin theo ta đi an kiểm.”

Tổng Hổ si ngốc nhìn cái kia phi cơ kiểm tra viên, nói trắng ra là, kỳ thật chính là hiện tại tiếp viên hàng không, xinh đẹp gương mặt, phấn hồng môi, mê người mắt, tựa hồ đệ nhất nháy mắt liền đem Tổng Hổ tâm câu đi rồi.

Ba người lập tức theo qua đi, Diệp Chấn ở nhất đầu, đi đến kiểm tra đo lường nghi, “Tích, không thông quan, có nguy hiểm vật phẩm!”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: tiếp viên hàng không mỹ, xem bị bắt được

Tổng Hổ si ngốc nhìn cái kia phi cơ kiểm tra viên, nói trắng ra là, kỳ thật chính là hiện tại tiếp viên hàng không, xinh đẹp gương mặt, phấn hồng môi, mê người mắt, tựa hồ đệ nhất nháy mắt liền đem Tổng Hổ tâm câu đi rồi.

Ba người lập tức theo qua đi, Diệp Chấn ở nhất đầu, đi đến kiểm tra đo lường nghi, “Tích, không thông quan, có nguy hiểm vật phẩm!”

Cái kia tiếp viên hàng không vừa nghe, lập tức gọi tới bảo an, bảo an cầm trong tay cảnh côn,默默 nói, “Đi, xin theo ta nhóm đi kiểm tra.”

“Ân, tốt.” Diệp Chấn bình bình đạm đạm trả lời, xoay người khi trung phần đầu tóc vung, thập phần soái khí, có thể nói là soái ca một quả.

“Lão đại, nhanh lên, chúng ta trước kiểm tra rồi.” Tổng Hổ thấy Diệp Chấn bị mang đi sau, cũng đi lên kiểm tra, kết quả kiểm tra đo lường nghi vẫn không nhúc nhích, cũng không lên tiếng, Tổng Hổ có biết, không có thanh âm chính là an toàn, Tổng Hổ nghênh ngang đi qua.

“Tiếp theo vị.” Vị nào mỹ lệ tiếp viên hàng không, ưu nhã nói.

Lưu Vũ Phi cũng đi qua, đồng dạng là không có thanh âm, bất quá bất đồng chính là, lần này có người nói chuyện, vị nào tiếp viên hàng không dùng tay nhẹ nhàng đem đầu tóc trung phân, đối với Lưu Vũ Phi nói, “Thân ái khách hàng, thỉnh!”

Lời này Tổng Hồ nhưng nghe thấy được, xấu hổ đứng ở tại chỗ không nghĩ đi, chẳng lẽ chính mình như vậy không có lực hấp dẫn sao? “Tiểu tử nguoi, có động cơ a!” Sau đó, Tổng Hồ thập phần khó chịu chạy đến Lưu Vũ Phi trước mặt, nhỏ giọng nói.

Lưu Vũ Phi một phen ngừng lại, Tổng Hồ cũng vừa vừa vặn ngừng lại, Lưu Vũ Phi nói. “Hồ ca, nguoi đừng nhìn thấy nữ liên tường này tường kia, chúng ta là nam nhân, không cần thấy một nữ nhân liền lại ái lại hận, chung thân chỉ có thể có một cái, hiểu sao?”

“Nguoi tiểu tử này, mới bao lớn? Nguoi hồ ca ta là có lão bà nguoi, cũng chỉ là đậu đậu nguoi, đi một chút đi.” Tổng Hồ liền lời tóm đem không tình nguyện Lưu Vũ Phi lời đi.

Diệp Chấn bị đưa tới một gian tiểu phòng ở, Diệp Chấn cũng kỳ quái, nhưng là rốt cuộc đối phương có cảnh côn, cứng đối cứng cũng không được, nói nữa, đều là bảo an, chẳng lẽ sẽ đem Diệp Chấn ăn? Duy nhất làm Diệp Chấn kỳ quái chính là, an kiểm không quá quan, vì cái gì không lo mật kiểm tra, muốn đưa tới nơi này kiểm tra? Diệp Chấn còn nghi hoặc, kia hai vị bảo an trước lên tiếng. “Ngài hảo, chúng ta là đệ nhất đại sân bay bảo an, hiện tại chúng ta yêu cầu đối ngài tiến hành kiểm tra, trạm hảo, thỉnh phối hợp, để bạo dễ châm vật phẩm có thể trước chính mình lấy ra tới.”

“Nguoi kiểm tra đi, ta không mang dễ châm dễ bạo đồ vật, đều không nhỏ, ta biết thượng phi cơ quy định.” Diệp Chấn dùng tay đem rương hành lý ôm lên, đưa cho kia hai cái bảo an.

“Tốt, thỉnh tiên sinh ngài bảo trì bất động, chúng ta sẽ mau chóng kiểm tra hoàn thành.” Một vị bảo an đi hướng trước, cũng không có mang cảnh côn, nhưng là bên hông có đeo một tay thương (súng), Diệp Chấn nhạy bén mắt lập tức phát hiện.

“Ân, mời các nguoi nhanh lên.” Diệp Chấn đứng lên, lại nhớ lại phía trước bảo an nói bảo trì bất động, liền lập tức lại ngồi xuống.

Kia hai cái bảo an, lập tức đem ánh mắt nhìn chăm chú đến Diệp Chấn trên người, tuy rằng này hai cái bảo an ánh mắt thập phần có sát khí, nhưng là Diệp Chấn người như vậy, vào sinh ra tử, cái gì sự không có gặp qua, điểm này ánh mắt, đối hắn một chút uy hiếp cũng không có.

Kia hai cái bảo an默默 nhìn Diệp Chấn vài giây, bảo đảm an toàn, một vị bảo an giữ lại, một vị khác bảo an đem rương hành lý đưa tới một cái khác phòng.

“Không thể nào? Các nguoi làm cái gì đâu?” Diệp Chấn lập tức nóng nảy, nhưng là thấy cái kia bảo an lập tức rút ra cảnh côn, cũng phát hiện chính mình quần áo, nếu vừa mới chính mình động thủ, hơn nữa chính mình bản thân thân thể liền không tốt, nếu đánh không thắng, còn có tập cảnh tội danh đâu, Diệp Chấn lập tức ngoan ngoãn ngồi xuống, “Bảo an, chính nguoi nhìn xem, ta ba mươi phân phi cơ, hiện giờ 10 giờ thập phần.”

Cái kia bảo an một lời nói không nói, tựa như một cái bài trí, Diệp Chấn cũng vô pháp lấy hắn làm sao bây giờ, đành phải không ngừng xem đồng hồ, một lát sau, một cái khác bảo an tới.

“Nguoi hảo, tiên sinh, ngài lữ hành rương không có bất luận vấn đề gì, vừa mới là chúng ta làm lỗi, xin lỗi, hiện tại chúng ta vì ngài chuẩn bị tôn quý i ghế lô, có thể dùng một lần trực tiếp đến sân bay.” Cái kia bảo an đem Diệp Chấn lữ hành rương đề ra tiến vào, dùng người máy giống nhau thanh âm nói.

Diệp Chấn trong lòng nói, “Đều là người, nếu là ta không có việc gì, các nguoi hai cái còn không bằng ta một cái ngón út đầu, trang cái gì cao lãnh?” Tuy rằng trong lòng như thế tưởng, đều là Diệp Chấn ngoài miệng trên mặt lại không có một chút ghét bỏ, vẻ mặt hưng phấn cầm lữ hành rương đi ra kia gian phòng nhỏ.

“Ai da, cái này tôn quý i ghế lô thật đúng là không tồi” Diệp Chấn ngồi vào một cái nho nhỏ ghế lô, vừa vặn tốt một người, bên trong cái gì đều có, tuy rằng đầy đủ mọi thứ, nhưng là thực rõ ràng chỉ cho phép một người phòng, Diệp Chấn mới ngồi xuống đi hưởng thụ mát xa máy móc không đến một phút đồng hồ, ghế lô môn liền khai, Diệp Chấn vừa thấy, là một cái thang lầu, Diệp Chấn nhẹ nhàng đem chân trái nâng ra, chân phải nâng ra, tiếp theo chậm rãi bỏ lên trên thang lầu, một chút động tĩnh cũng không có, ước chừng đi rồi một đoạn đường, đến cuối, một cái hắc hắc môn, một chút ánh sáng cũng không có, Diệp Chấn có chút hoảng loạn, chậm rãi đẩy ra môn, mới phát hiện, chính mình thế nhưng đã tới rồi phi cơ nhất cái đây.

“Lợi hại, sau này a, ta mua tư nhân phi cơ cũng muốn có tôn quý i ghế lô, thật tốt.” Diệp Chấn theo phi cơ bản đồ, đi tới hành khách khu, mới phát hiện, thời gian vừa vặn tốt là 10 giờ mười bốn phân bốn mươi giây, Diệp Chấn chậm rãi đi tới chính mình vị trí, lại phát hiện hành khách khu một người đều không có, Diệp Chấn càng là hoảng, lảng lảng tượng tượng, mới phát hiện, hành khách có thể ở trước tiên mười lăm phút nhập phi cơ.

Rốt cuộc, chậm rãi, Diệp Chấn thấy đi vào tới hành khách, cái thứ nhất chính là Tổng Hồ, tiếp vài cái chính là Lưu Vũ Phi, Tổng Hồ vừa thấy, vì sao Diệp Chấn đã tới rồi đâu? “Wow, đại ca, không nghĩ tới, nguoi biến ma thuật đâu? Chuyện như thế nào, không có khả năng a, vì cái gì ta vẫn luôn ở trước nhất, nguoi lại cái thứ nhất tiến vào đâu?” Tổng Hồ mang theo nghi vấn đem Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi, cùng chính mình lữ hành rương đặt hảo lúc sau, làm ở chế định tốt vị trí.

Lưu Vũ Phi cũng đã tới rồi, một hàng bốn cái vị trí, đều bị Tổng Hồ bao, không một vị trí, vừa vặn tốt có thể nằm thẳng ngủ.

“Đúng vậy, Diệp ca, nguoi như thế nào như thế mau?” Diệp Chấn cũng không biết cái gì thời điểm, cái này Lưu Vũ Phi, phía trước vẫn luôn cùng Diệp Chấn đầu tới đầu đi, mấy ngày nay không đi chú ý, thế nhưng sửa kều ta ca?

Diệp Chấn trong lòng vụng trộm nhạc, không có việc gì, ca liền ca, dù sao chính mình cường thế, tới ôm đùi tự nhiên nhiều.

“Tiểu bí mật, ta không nói.” Diệp Chấn trong lòng cười ha ha, nhưng là bề ngoài lại cái gì cũng không có, không thể không nói, thật là tân sinh giới thần mới.

“Đại ca, ta có phải hay không người tiểu đệ? Nói!” Tổng Hồ nganh bắt lấy Diệp Chấn cánh tay, Lưu Vũ Phi cũng bắt được Diệp Chấn đùi, này đó hành động, làm vừa mới đi qua đi nam sinh nữ sinh dọa không nhẹ.

“Hai vị tiểu huynh đệ, buông tay, ta nói a, bí mật đều nói là bí mật, nói ra, vậy không gọi bí mật.” Diệp Chấn đem Tổng Hồ tay ném ra, quăng một lần không thành công, hai lần cũng không thành công, nhưng thật ra Lưu Vũ Phi nghe được Diệp Chấn nói, ngoan ngoãn buông xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: cao cấp hàng không phần ăn

“Hai vị tiểu huynh đệ, buông tay, ta nói a, bí mật đều nói là bí mật, nói ra, vậy không gọi bí mật. Phẩm thư vòng (..)” Diệp Chấn đem Tổng Hồ tay ném ra, quăng một lần không thành công, hai lần cũng không thành công, nhưng thật ra Lưu Vũ Phi nghe được Diệp Chấn nói, ngoan ngoãn buông xuống.

“Ta đi, người này tiểu tử thú, nhiều lần đều là trên mặt giúp ta, cuối cùng luôn đảo đánh ta một bá.” Tổng Hồ ngoài miệng gõ chữ Lưu Vũ Phi, trên tay lại lặng lẽ đem Diệp Chấn tay buông ra.

“Tôn kính tiên sinh, thân ái nữ sĩ, các ngài hảo, nơi này là đệ nhất đại sân bay đệ h-17726 hàng hào phi cơ, thỉnh ngài ngồi ổn, lần này tới đích đến là Phú Châu, dự tính thời gian mười bảy giờ, dài nhất thời gian mười chín giờ, mời ngài ổn, hiện tại thời gian, 10 giờ năm mươi phân.” Quảng bá vang, MC nói.

“Nghỉ ngơi đi, mười bảy tiếng đồng hồ đâu, các người hai cái ngủ sẽ, ta cũng ngủ sẽ, 12 giờ có phi cơ hàng không phần ăn, đến lúc đó chúng ta ba người đều điểm một phần a, hảo, nghỉ ngơi đi.” Diệp Chấn thật mệt mỏi, vừa mới chính mình đi kiểm tra thất cũng rõ ràng có chút có hết sức, hiện tại đều không có từ trước sức sống, xem ra có thời gian cần thiết muốn nhiều rèn luyện, ăn đốn bữa tiệc lớn.

Tổng Hồ cũng mệt mỏi, chỉnh đốn xong rồi, không đến năm phút đồng hồ, Tổng Hồ liền bắt đầu ngáy thanh, “Diệp ca, người nhìn xem, một lời không hợp hồ ca liền ngáy thanh.” Lưu Vũ Phi mở ra di động, vừa mới bắt đầu chơi trò chơi, liền phát hiện Diệp Chấn cùng Tổng Hồ đều đã ngủ rồi, Lưu Vũ Phi tựa như lâm bầm lâu bầu giống nhau, cũng cảm giác được xấu hổ, lo chính mình chơi nổi lên trò chơi.

Giữa trưa 12 giờ chuẩn, Diệp Chấn đứng giờ đi lên, mà Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hồ đều còn đang trong giấc mộng. Diệp Chấn vừa vận tốt lên, liền thấy phía trước tiếp viên hàng không đang ở xe đẩy, chuẩn bị cung cấp đồ ăn.

“Hành khách ngài hảo, xin hỏi, ngài yêu cầu cái gì đồ uống sao?” Một vị lau tươi đẹp phấn đế, siêu đoàn thức tiếp viên hàng không trang phục, xa xem gần xem đều xem ra, là một cái mỹ nhân.

Diệp Chấn bất động thanh sắc cầm lấy thực đơn, liếc mắt một cái cũng không có đi chú ý vị kia tiếp viên hàng không, “Tam phân cao cấp hàng không phần ăn đi.” Diệp Chấn phiến tới phiến đi, không có gì ăn ngon, liền ký lục bình thường hàng không phần ăn, vừa thấy liền biết là ngược ngừng viết cấp thấp hàng không phần ăn, cái thứ hai là kinh tế hàng không phần ăn, cái thứ ba chính là cao cấp hàng không phần ăn, đệ tam phân cao cấp hàng không phần ăn, một phần một ngàn, nội dung càng là cái gì cần có đều có, bất quá Diệp Chấn cảm giác có thể ăn no thì tốt rồi, nếu làm chính là khoang hạng nhất, liền phải cao quý một chút.

“Ngài hảo, còn có cái gì yêu cầu sao?” Thực hiển nhiên, vị này tiếp viên hàng không hẳn là làm này chức nghiệp thật lâu, xem quen rồi khoang hạng nhất người cao quý, nhưng là giống Diệp Chấn như thế tiểu nhân người là có thể làm khoang hạng nhất, ăn cao cấp hàng không phần ăn, cũng là thực hiếm thấy.

“Có rượu vang đỏ sao?” Tuy rằng Diệp Chấn biết đây là vị kia tiếp viên hàng không tung ra hớ, nhưng là Diệp Chấn cũng không thể biểu hiện không có mặt mũi, thuận tiện hỏi hai hạ.

“Ngược ngừng, tiên sinh, chúng ta phi cơ không cung cấp rượu vang đỏ. Ngài còn có cái gì yêu cầu sao?”

“Vậy như vậy, đủ rồi.” Diệp Chấn xấu hổ thuận tay đem Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hồ một cái tát chụp tỉnh

“Tốt, chò.” Vị kia tiếp viên hàng không xoắn phi mông, đẩy xe đẩy, từ xe đẩy phía dưới lấy ra tới tam phân cao cấp hàng không phần ăn.

“Ai đánh ta a? Ta đi!” Tổng Hồ nhảy dựng lên, còn hảo là khoang hạng nhất, nếu là khoang phổ thông, liền Tổng Hồ như vậy nhảy dựng, đã sớm đụng tới đầu. “Ăn không ăn? Không ăn tính.” Diệp Chấn lo chính mình cảm chính mình một phần, bề ngoài cùng hộp cơm vô dị, nhưng là hương phiêu bốn phía.

Tổng Hồ vừa thấy đến ăn, cũng không có nhiều cấp, đầu tiên là cầm một phần cấp Lưu Vũ Phi, cuối cùng đem đề ở nhất để một phần cho chính mình

“Ăn ăn ăn, này cao cấp hàng không phần ăn ta ăn qua, ăn rất ngon.”

“Đại ca, tới, cái này cho người ăn, ăn có dinh dưỡng.” Tống Hồ dùng chiếc đũa đem chính mình đồ ăn trung một cái cá kẹp cho Diệp Chấn, một phù, toàn bộ cá đều rơi xuống đất, “Ta cá.” Tống Hồ nhưng khi nha, sớm biết rằng muốn rút chính mình còn không bằng không cho Diệp Chấn đâu.

“A Hồ, người còn có bao nhiêu tiền? Phó một chút.” Từ lúc sĩ bắt đầu, Diệp Chấn túi tiền cũng đã không đủ này ba người cao tiêu phí.

“Đại ca, ta muốn bình phục một chút tâm tình.” Tống Hồ thật cẩn thận mà chuẩn bị đem cá kẹp lên.

“Đừng nhúc nhích, tiền lấy tới liền hảo, ta tùy tiện kêu người phục vụ cấp quét tước, cũng hảo trả tiền đi.” Diệp Chấn ngăn trở Tống Hồ động tác.

“Không phải ba ngàn sao, ta đi phó.” Tống Hồ ần vang thỉnh cầu phục vụ cái nút, một lát sau, một vị người phục vụ, đẩy xe đẩy lại đây.

“Ngài hảo, tiên sinh.” Diệp Chấn không đi chú ý, nhưng là lóa mắt vừa thấy, đây là vừa mới đem hân ở an kiểm khi khẩu hạ cái kia tiếp viên hàng không, Diệp Chấn muốn nói lại thôi, bởi vì Tống Hồ đã trước nói.

“Không có việc gì, đây là chúng ta tiền trả tiền.” Tống Hồ lấy ra một trương thẻ ngân hàng, mặt trên viết “Vô hạn tiêu hao quá mức”.

“Xin lỗi tiên sinh, khả năng ngài là lần đầu tiên ngồi thừa chúng ta thị đệ nhất đại phi cơ, chúng ta phi cơ cùng mặt khác nội thành là không giống nhau, chúng ta phi cơ hết thấy phí dụng yêu cầu tại hạ phi cơ khi tiền trả, không phải hiện tại, đã hiểu sao? Còn có cái gì yêu cầu ta sao?” Vị kia người phục vụ tiêu tiêu thanh cười một chút, này cười, tuy rằng Tống Hồ cùng Lưu Vũ Phi cũng chưa nghe thấy, nhưng là Diệp Chấn lại nghe tới rồi, thật muốn, sau này chính mình liền không thể loạn tự chủ trương.

Diệp Chấn tưởng, lại mắt mắt, bất quá Diệp Chấn xem, này người phục vụ kỳ thật có vấn đề, hơn nữa vấn đề không nhỏ. “Àn, cảm ơn, có thể đem trên mặt đất cả quét rốt sao? Chúng ta không cần thận lộng rốt.”

“Tốt, chờ.” Vị kia người phục vụ nhẹ nhàng lấy ra cái chổi cùng cây chổi, khom lưng thật cẩn thận mà đem rơi trên mặt đất cả chậm rãi quét rốt.

Vị kia người phục vụ là 45 độ khom lưng quét, vừa lúc đối mặt Diệp Chấn, Diệp Chấn vừa thấy, tuy rằng phi cơ thượng có yêu cầu không thể quá độ lóa lóa, nhưng là vẫn là có thể nhìn ra, vị này người phục vụ đáng người không tồi, ngay cả Diệp Chấn đều đắm chìm ở sắc đẹp bên trong, Diệp Chấn cũng nhạy bén phát hiện, vị này người phục vụ khả nghi chỗ, bởi vì Diệp Chấn phát hiện nàng đứng ở bên hông một phen tay nhỏ thương (súng), từ hình dạng tới xem, Diệp Chấn cũng đã xác định.

“Hảo, còn có cái gì yêu cầu phục vụ sao?” Vị kia người phục vụ đứng lên, đầy mặt tươi cười nhìn Diệp Chấn.

“Không có việc gì, người đi đi.” Diệp Chấn phát hiện, nhưng là Diệp Chấn biết, hiện tại tuyệt đối không phải tổ giác thời điểm, chờ vị kia người phục vụ vừa đi, Diệp Chấn lập tức đem Tống Hồ cùng Lưu Vũ Phi hai người mượn sức lại đây. “Các người đều có nội lực đi, nghe ta nói, A Hồ, nhất định phải để phòng này giá phi cơ người phục vụ, rốt cuộc còn có mười ba bốn cái giờ, ta phát hiện vị kia người phục vụ bên hông thể nhưng có một phen tay nhỏ thương (súng), còn có thượng phi cơ khi kia cái kia bảo an, người tưởng, người phục vụ, bảo an, như thế nào khả năng sẽ có phối trí súng lục?”

“Không thể nào? Chẳng lẽ bọn họ, bọn họ là cướp máy bay?!” Lưu Vũ Phi không biết trời cao đất dày nói ra, tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng là bốn phía hành khách đều không tự chủ được nhìn phía Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi, Tống Hồ ba người. Diệp Chấn lập tức bưng kín Lưu Vũ Phi miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: tao ngộ cướp máy bay

“Không thể nào? Chẳng lẽ bọn họ, bọn họ là cướp máy bay?!” Lưu Vũ Phi không biết trời cao đất dày nói ra, tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng là bốn phía hành khách đều không tự chủ được nhìn phía Diệp Chấn, Lưu Vũ Phi, Tống Hồ ba người. Thình đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết Diệp Chấn lập tức bưng kín Lưu Vũ Phi miệng.

“Biết liền hảo! Tuy rằng ta không xác định, nhưng là, hẳn là cũng không phải người tốt!” Diệp Chấn tiếp theo nói, chỉ có Tống Hồ ngây ngốc không tin, “Không thể nào? Xem ra, ta A Hồ thật không thể ham sắc đẹp tiền tài, mất muốn phóng hảo một chút.

“Ăn đi, chú ý một chút thì tốt rồi, xem ra, chúng ta hẳn là không phải bọn họ mục tiêu, vạn nhất đúng vậy lời nói, kia thật đúng là liền có điểm khó giải quyết.” Tam hạ hai hạ, Diệp Chấn đã đem cơm ăn xong rồi, tiếp theo Tống Hồ cùng Lưu Vũ Phi cũng ăn xong rồi, Diệp Chấn nhìn nhìn đồng hồ, thời gian đã tiếp cận một chút, thượng phi cơ đã có hai cái nửa giờ, kia ước chừng còn có mười lăm sáu tiếng đồng hồ liền có thể tới rồi.

“Tiếp theo ngủ một hồi đi, ta đều không cần lo lắng này lo lắng kia, có các người, ta sợ cái gì a? Nói nữa, vạn nhất các người thua, ta cũng không có gì sức lực cứu các người nói, sớm biết rằng a, ta liền không ngồi ở nhất bên ngoài.” Diệp Chấn từ tùy thân trong bao lấy ra một cái ôm gối, chuẩn bị ngủ trưa.

Ba người cũng đều là ngủ năng thủ, không đến năm phút đồng hồ, ba người cũng đều vào mộng đẹp, trừ bỏ Diệp Chấn, có điểm bản lĩnh, ngủ khi đều biết ra mặt động tĩnh, chỉ cần có thanh âm, Diệp Chấn liền sẽ tỉnh lại, không giống kia hai cái ngốc tử, có khi người kêu đều kêu bất tỉnh, càng đừng nói chính mình đi lên.

Diệp Chấn vẫn là không yên tâm, đôi trong lòng nói, tỉnh, ngủ có khả năng cái gì, huống hồ tại đây sao nguy hiểm tình cảnh, ngủ là nhất không tốt. Diệp Chấn nhìn nhìn, từ từ hành hương trung lấy ra laptop (có thể lên mạng, chỉ cần có internet là có thể, nhớ lấy, quyển sách trung phi cơ đều có thể lên mạng, đều có thể gọi điện thoại, không cần phun tào, sẽ không giống như bây giờ, thượng phi cơ mở ra đi động phi hành hình thức, không cần.)

Mở ra đi động, một chút thập phần. Diệp Chấn click mở sét đánh 7, bên trong download phía trước có internet đương thời tải vài bức điện ảnh, Diệp Chấn vừa định xem một bộ điện ảnh, liền phát hiện Lưu Vũ Phi tỉnh.

“Như thế nào không ngủ?” Lưu Vũ Phi liêu liêu tóc, hỏi.

“Không ngủ, ta hiện tại vô tâm tình ngủ, người xem điện ảnh không? Không xem trọng ngủ ngon, đừng quấy rầy người hồ ca.” Diệp Chấn click mở tư nhân không gian, đăng nhập lúc sau, click mở “Kho hàng”.

“Ta đây bồi người đi, thật sự, hiện tại loại này thế cục, thật sự liền hồ ca có thể ngủ đi xuống, không ai.” Lưu Vũ Phi một bên nói, một bên đề cử, “Diệp ca, người sao download như thế nhiều ta không thể xem a, ta như thế nào đều tìm không thấy đâu? Xem, xem cái này, Batman đại chiến siêu nhân.”

“Không xem, trở về bên kia có thời gian chính người xem đi, cái kia ta xem qua, xem cái này đi.” Tuy rằng không tình nguyện, nhưng là nghe được sau này chính mình có thể xem, Lưu Vũ Phi liền cao hứng, vì thế Diệp Chấn click mở 《 người xấu cần thiết chết 》 bộ điện ảnh này.

Hai người dựa vào gối đầu, lẳng lặng mà nhìn, mở đầu thực bình thường, đánh nhau, lão sư cùng gia trưởng đánh nhau.

Hai cái giờ sau này, “Rốt cuộc xem xong rồi, chân đều tê mỏi.” Diệp Chấn duỗi duỗi người, mới phát hiện đã tam điểm nhiều. Nhưng là Tống Hồ lại vẫn như cũ ở ngáy thanh, “Tiểu Lưu, uống điểm cái gì không?” Diệp Chấn nhìn nhìn Lưu Vũ Phi.

“Đi, cùng đi xem” Lưu Vũ Phi đứng lên, cùng Diệp Chấn cùng nhau đi tới trước sân khấu.

Diệp Chấn đi tới trước sân khấu, lại phát hiện cái gì không có, trừ bỏ bán ra cơm trưa bữa tối, đây là, đi tới một vị tiếp viên hàng không. Diệp Chấn nhẹ nhàng thở dài một hơi, còn hảo không phải cái kia tiếp viên hàng không, “Tiên sinh, nơi này là tự động buôn bán cơ, ngài thỉnh.”

“Tốt, cảm ơn.” Diệp Chấn cục một cái cung, mang Lưu Vũ Phi đi tới tự động buôn bán cơ, “Mua cái gì a?” Lưu Vũ Phi nhìn kỹ một chút, thật là rục rỏ muôn màu, cái gì đều có, tuyết bích, trăm sự nhưng nhạc, mỹ nước nguyên, Coca Cola, bầy hi, quả viên cam từ từ chờ.

“Ta uống quả viên cam, người đâu?” Diệp Chấn điểm một chút quả viên cam lập thể mô hình, “Tích!” Một tiếng, rà quét Diệp Chấn một chút, một lọ quả viên cam ra tới.

“Thật công nghệ cao, đáng tiếc, chúng ta Phú Châu như thế nào phát triển, phải có như vậy công nghệ cao, không có mấy năm, rất khó.” Lưu Vũ Phi nói, rồi mới Lưu Vũ Phi cũng lựa chọn quả viên cam.

Hai người về tới chỗ ngồi, mới phát hiện Tống Hồ đã tỉnh. “Làm tốt lắm, các người không có tiền, dùng tiền của ta, kết quả không cho ta cũng mua một lọ, thật tốt huynh đệ các người hai cái không bạch giao a.” Tống Hồ một bên nói, một bên đồ Lưu Vũ Phi không cho tiền.

“Hành hành hành, tiểu Lưu, người ngồi, ta đi tuyển một lọ cho hân.” Diệp Chấn một chân khắp nơi Tống Hồ dưới chân, như thế lâu rồi, hơn nữa lần trước ở Bát Dạ Thành mua tâm card, Diệp Chấn đã thuận lợi tới nguyên tịch nhất phẩm. Tuy rằng không có vận dụng chân khí, nhưng là nguyên tịch nhất phẩm bình thường công kích, cũng đủ làm Tống Hồ nghi ngại trong chốc lát.

“Đau đau đau! Đây còn không có bắt đầu cướp máy bay đâu, người liền đánh người một nhà!” Tống Hồ lập tức làm Lưu Vũ Phi vào được, “Nói nữa, ta chỉ là nói giỡn nha, ta nào dám thật động người cùng vũ đệ a.”

Diệp Chấn không có lý Tống Hồ, lo chính mình đi đến tự động buôn bán cơ. “Đừng nhúc nhích! Toàn bộ đừng nhúc nhích!” Lúc này, đại môn đột nhiên bị đá văng, mà Diệp Chấn cũng vừa vừa vận ở đi ở đại môn trên đường, vừa lúc gặp phải một cái dùng màu đen khăn che mặt đem toàn bộ mặt bế lên đại hắc hán, cầm một phen súng tự động, bắt cóc một con tin.

“Người, chính là người, tiểu tử người, dừng lại, hai tay ôm đầu, ngồi xổm xuống!” Cái kia đại hắc hán nói mới là thật thật sự sự kinh động đại gia người, tất cả mọi người đều hoảng loạn người xem ta, ta xem người, có chút thương nhân đã bắt đầu oán giận chính mình ngàn vạn trăm triệu gia sản phải cho người khác.

Diệp Chấn hai tay ôm đầu, ngồi xổm xuống dưới, Diệp Chấn biết, nếu hiện tại giết trước mắt người này cao mã đại, không có đầu óc người còn không phải vấn đề, nhưng là người cảm thấy cái kia ngốc tử có như vậy đại là gan, dám một mình một người đến phi cơ thượng cướp máy bay? Cho nên Diệp Chấn kết luận cái kia người phục vụ, còn có kia hai cái bảo an, cùng cái này đại hắc hán, đều là một đám!

Tổng Hồ cùng Lưu Vũ Phi cũng chuẩn bị hành động. Tổng Hồ nhắm ngay đang ở làm bộ đầu hàng vị kia tiếp viên hàng không. Lưu Vũ Phi này phụ trách nhìn xem bốn phía tình huống.

Diệp Chấn đầu hơi hơi nhìn về phía Tổng Hồ, lại bị cái kia đại hắc hán phát hiện, “Đầu đừng nhúc nhích!” Lúc này Diệp Chấn đã thu được Tổng Hồ khẳng định, bắt đầu tâm động. Muốn quang chạy, còn có ba bốn mét khoảng cách, cái kia đại hắc hán đánh chết con tin là cũng đủ thời gian, vì thế Diệp Chấn thúc dục bạc hồn kiêu, tiếp theo giây, trảm!

Tổng Hồ cũng động thủ, Tổng Hồ một cái chạy mau, trực tiếp chạy tới cái kia tiếp viên hàng không trước mặt, “Phanh!” Cái kia tiếp viên hàng không một cái sau lộn mào, kéo dài quá Tổng Hồ cùng nòng khoảng cách sau, nả một phát súng.

“Đi người!” Tổng Hồ không có tới cấp trốn, một thương (súng) trực tiếp đánh vào hán đầu, hán một phen té lăn trên đất.

Lúc này Lưu Vũ Phi lại phát hiện một cái không tốt sự, kia hai cái bảo an thay đổi một bộ quần áo, vừa mới đi đến!

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: xuất hiện thật là thời điểm

Lúc này Lưu Vũ Phi lại phát hiện một cái không tốt sự, kia hai cái bảo an thay đổi một bộ quần áo, vừa mới đi đến!

“Diệp ca, chạy!” Lưu Vũ Phi vội vàng nói. Phẫn thủ vờng (..)

Diệp Chấn cũng thấy Tổng Hồ bị thương, một phen tức giận, nhưng là cũng thấy kia hai cái bảo an, hiện tại Diệp Chấn khoảng cách bọn họ còn có hơn bốn mươi mét, dù sao cũng là khoảng hạng nhất trước nhất cùng cuối cùng, nếu ngạnh thượng, còn cần ba bốn giây mới có thể đến bên kia, hơn nữa bọn họ có thương (súng), Diệp Chấn nhanh chóng phát động cân não, chạy! Mà cái này trường quá trình, cũng gần không đến một giây.

“Chờ ta cứu các người!” Nói xong, Diệp Chấn lập tức dùng chân khí đem cái kia đại hắc hán bắt lên, “Phanh phanh phanh phanh phanh phanh.” Tam đem súng tự động, như sau vũ giống nhau đánh vào cái kia đại hắc hán trên người, Lưu Vũ Phi vừa thấy, cười khúc khích, quả thật là bách phát bách trúng!

“Dựa! Bất sống!” Kia hai cái bảo an trong đó một cái mắng to một tiếng, vọt đi lên, ý đồ muốn đem Diệp Chấn bắt lấy.

“Từ” một chút, Diệp Chấn đem bạc hồn kiêu cắm vào cái kia bảo an trái tim, “Người máy!” Diệp Chấn kinh hãi, cái gọi là người máy chính là nhân công chế tạo vệ sĩ, xem nơi này như thế công nghệ cao, liền biết, nơi này người máy cũng sẽ không kém, quả nhiên, kia một đao, trực tiếp đâm vào hán trái tim, nhưng là một chút việc đều không có, Diệp Chấn lập tức một cái sau lộn mào, lập tức sử dụng bước nhanh chạy trốn.

Bắt đầu người máy còn có thể đuổi kịp Diệp Chấn một giây mười mấy mét tốc độ, dần dần mà, liền lạc hậu.

“Ta đi, thật khủng bố, thế nhưng có loại này người máy, làm ta sợ muốn chết.” Diệp Chấn chạy đã lâu, mới đến một cái thang lầu lầu, Diệp Chấn dùng sức lộn ra mặt trên thông gió quần, lúc này mới an toàn một chút.

“Ai da, nơi này không tồi, bọn họ hẳn là tìm không thấy.” Diệp Chấn vừa mới bò đi vào liền phát hiện, nơi này không chỉ có thực hảo, hơn nữa có thể bò đến khoang phổ thông, khoang hạng nhất cùng khoang doanh nhân. Diệp Chấn sơ lược nhìn một chút, mỗi cái khoang đều có nhị đến ba người gác, tổng cộng ba cái khoang liền tám người gác, trừ bỏ cái kia tiếp viên hàng không, mặt khác hẳn là đều là người máy. Bất quá nói không chừng, cái kia tiếp viên hàng không đều là người máy.

“Ta đi, đau.” Diệp Chấn phiên một cái thân, mới phát hiện, chính mình bị bắt một chút, đã tím biến thành màu đen, “Không thể nào? Đây đó là cương thi a? Còn bắt người cắn người?”

Thông gió quần là hình vuông, lại nói tiếp lăng trường còn có năm mươi centimet, đủ Diệp Chấn bò. Diệp Chấn nghiêng người chậm rãi bò, bò tới rồi không hề thất, mới phát hiện, không hề trong phòng cơ trường không có việc gì, phó cơ trường cùng thao tác viên đều không có sự, nhưng là thấy còn có gần năm cái người, Diệp Chấn nhìn kỹ, thế nhưng một đám lớn lên giống nhau như đúc!

“Ta đi, cần thiết nghĩ cách, hiện tại, oa!” Diệp Chấn đang suy nghĩ biện pháp thời điểm, thế nhưng thấy phía trước mười mét nhiều địa phương có một bộ di động!

“Ha ha, trời không tuyệt đường người!” Diệp Chấn mang theo bụng thương, bò mười mét sau, bắt được di động, mẫn điện, Diệp Chấn ý đồ bắt đánh

110, thế nhưng phát hiện có thể! Có nội tồn tạp, có lưu lượng!

Diệp Chấn lập tức bắt đánh 110, “Tích! Tích!” Đột nhiên Diệp Chấn phát hiện vừa mới cái kia thao tác thất thế nhưng vang lên, một cái người máy nói, “Ha ha, quả nhiên là ngu ngốc, hẳn một tá bắt luận cái gì điện thoại, cuối cùng nhận được đều là chúng ta thao tác thất!” Tiếp theo bảo an nhìn một chút Diệp Chấn hiện tại địa phương, “Thông gió quản! Các người hai cái, theo ta đi!”

“Không thể nào?” Diệp Chấn lập tức đứng lên, “Ta đi.” Nhưng mà Diệp Chấn lại đụng vào đầu.

Bắt luận cái gì có nghe được một chút tiếng đánh nhau, “Ai ở đánh nhau a?” Diệp Chấn mang theo nghi vấn, bò tới rồi tiếng đánh nhau nhất vang địa phương.

“Chê cười, ta lão phu muốn chết đánh không thắng các người, ta liền sống uống phí mấy ngàn trăm năm.” Nguyên lai là thánh tôn, thánh tôn phát tay một chương, một cái người máy liền bay ra vài mét, trái tim địa phương thật sâu hăm đi vào.

“Một đám rác rưởi!” Thánh tôn nhảy, một cái phi đá, còn lại hai cái người máy song song bay đi ra ngoài. Thánh tôn nghênh ngang mà đi vào thao tác thất. “Ha ha, ta thánh tôn chính là như thế lợi hại, xuất hiện đều như thế đúng lúc.” Diệp Chấn đều hâm mộ thánh tôn võ công, nhưng là thánh tôn chính là sống mấy ngàn mấy trăm năm, cùng hẳn cái này chỉ là sống mười bảy năm như thế nào so a?

“Ha ha, ta tới cũng.” Diệp Chấn xem cơ hội tới, chính mình vội vàng bò ra tới, thánh tôn nghe được một chút dấu vết để lại thanh âm, lập tức quay đầu, mới phát hiện là Diệp Chấn. “Lá con, người như thế nào tại đây?”

“Bọn họ quá cường, ta vừa mới vì cứu đại gia, kết quả đại thương chân khí. Lại bị bắt một chút, A Hô còn trúng một thương (súng).” Diệp Chấn tức giận nói, lại đi đến phía trước, đem những cái đó người máy nhiều đánh vài cái. “Ngu ngốc, đừng đánh, một đám rách nát, đi!”

Sau đó thánh tôn mang theo Diệp Chấn một đường sát vào thao tác thất. “Cơ trưởng, sửa đường về tuyến, mặt khác chúng ta tới làm.” Thánh tôn khi phách nói.

Tiếp theo thánh tôn trực tiếp chạy vào khoang phổ thông, Diệp Chấn không lực lại chạy, đành phải rống lớn. “Thánh tôn, người phải có chuẩn bị nga, đối phương có thương (súng).”

“Xem trọng là được!” Thánh tôn rống to, một giây sau, từ khoang phổ thông đến khoang doanh nhân, tiếp theo là khoang hạng nhất, vài trăm thước lộ trình, chỉ dùng một giây, thánh tôn nhẹ nhàng hướng sẽ xem, cho nên người máy đều ngã xuống đất.

“Hảo, hảo! Hảo! Hảo!” Một đám thương nhân thấy thánh tôn, tựa như được cứu trợ giống nhau, vẫn luôn khích lệ. “Không cần cảm tạ, ta cũng không được đầy đủ vì các người.” Thánh tôn nhìn một chút, “Đây hai người đâu?” Thánh tôn chỉ chỉ Tổng Hồ cùng Lưu Vũ Phi vị trí.

“Bị vừa mới những người đó mang theo!” “Đối, chính là ngã trên mặt đất những người đó!” “Là! Chính là bọn họ!” “Hướng bên kia đi rồi!” Quả nhiên, vẫn là quần chúng lực lượng cường đại, không đến trong chốc lát, liền có người cấp thánh tôn chỉ lộ.

“Cám ơn, cám ơn đại gia.” Thánh tôn đôi tay ôm quyền, lập tức triều đại gia chỉ phương hướng chạy tới. Mà Diệp Chấn lại đi vòng vèo chạy về đi thao tác thất, “Các người hảo, đừng sợ, ta là tới trợ giúp đại gia, ta muốn hỏi, hiện tại không có việc gì, nhưng là các người người phục vụ đâu?”

“Chỗ đó.” Tổng thao tác cơ trưởng luống cuống tay chân chỉ chỉ thao tác trong phòng một cái khác phòng nhỏ, chỉ chốc lát, một vị nhân viên công tác thực kích động nắm Diệp Chấn tay, “Cám ơn, ta đại biểu đang ở bận rộn cơ trưởng đối ngài cùng vừa mới vị kia đại hiệp nói một tiếng cảm ơn, thật sự, cảm ơn!”

“Chúng ta cũng là hành khách, ta cũng là vì cứu bằng hữu của ta, không cần cảm tạ, từ từ!” Diệp Chấn nói đến một nửa, mới nhớ tới, cứu người quan trọng, lập tức chạy qua đi, “À!” Diệp Chấn đi rồi hai bước, đầu đầu không động đây, cả người té xuống.

“Lưu dục, mau đi xem một chút!” Diệp Chấn vừa mới té lăn trên đất, tổng đài trưởng lập tức tọa định tay lái, đi rồi xuống dưới. Nhanh chóng cùng Lưu dục chạy hướng Diệp Chấn, “Không có việc gì đi? Tiên sinh! Tiên sinh!”

Tổng đài trưởng lập tức đem Diệp Chấn đỡ lên, giao cho Lưu dục, “Người mau đem hắn đưa sẽ khoang hạng nhất, ta đem mặt khác nhân viên công tác thả ra.”

“Hảo!” Lưu dục không nói hai lời, lập tức công lên Diệp Chấn, chạy ra thao tác thất.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: lâu vụng bất tỉnh

Tổng đài trưởng lập tức đem Diệp Chấn đỡ lên, giao cho Lưu Dục, “Người mau đem hắn đưa sẽ khoang hạng nhất, ta đem mặt khác nhân viên công tác thả ra. Thành đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vớ) xem nhất toàn! Đòi mới nhanh nhất tiểu thuyết”

“Hảo!” Lưu Dục không nói hai lời, lập tức công lên Diệp Chấn, chạy ra thao tác thất.

Tổng đài trưởng ba bước cũng làm hai bước hướng đi cái kia phòng nhỏ, mặt trên viết “Phòng nghỉ”, tổng đài trưởng một phen đem khóa môn phá khai, cứu ra còn lại nhân viên công tác, cho bọn hắn mở trời, “Dựa, này đàn tiện tặc! Trời như vậy khản!” Tổng đài trưởng dùng tay giải nửa ngày, mới mở trời ba người, “Cơ trưởng, kéo!” Một vị vừa mới bị tổng đài trưởng giải cứu người lập tức đưa cho tổng đài trưởng một phen kéo, sắc bén thực, quả nhiên, một lát sau, thì tốt rồi. “Quy tôn tử, cơ trưởng, ta cảm thấy cần thiết muốn cùng Phú Châu bên kia xuống phi cơ tổng bộ nói một tiếng!”

“Hảo! Ta sẽ đi làm! Các người đi chuẩn bị một chút, đem hành khách trấn an hảo, phòng chừng quá mười giờ, là có thể tới rồi!” Tổng đài trưởng lập tức lại làm trở về điều khiển vị, luống cuống tay chân lên.

Bên kia, Lưu Dục chính bởi này Diệp Chấn chạy ở đi khoang hạng nhất trên đường, đã sớm đã mồ hôi đầy đầu, cho dù có điều hòa, nhưng là Lưu Dục đã đem hàng không công ty phân phối hàng không phục lộng ướt nẹp.

“Phóng ta xuống dưới, phóng, phóng ta xuống dưới.” Bất tri bất giác trung, Diệp Chấn chậm rãi mở mắt ra, nhưng là thân thể tê dại cảm làm Diệp Chấn hoàn toàn động đều không động dậy nổi. Ngay cả nói chuyện đều mơ mơ hồ hồ nghe không rõ.

“Đừng nhúc nhích, mau tới rồi, lập tức, thực mau!” Lưu Dục biên nói chuyện biên nhanh hơn nện bước, tuy rằng chính mình đem Diệp Chấn đưa đến vị cơ trưởng sẽ không khen thưởng chính mình một mao tiền, nhưng là xuất phát từ đối một cái mệnh, hơn nữa Diệp Chấn còn cứu bọn họ một trận phi cơ, hẳn Lưu Dục lại khổ lại một cũng không có việc gì.

“Cám ơn!” Diệp Chấn nhẹ giọng nói một tiếng cảm ơn, thờ dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng ở Lưu Dục trên lưng cảm giác không thể nào hảo, eo cũng bị sấn, nhưng là xuất phát từ đối phương cứu chính mình một mạng, như thế nào khả năng không nói một tiếng cảm ơn đâu?

Lưu Dục không nói gì, chỉ là một đầu yên lặng chạy vội, chạy vội chạy vội, Diệp Chấn cũng cảm giác được Lưu Dục lực lượng càng ngày càng ít, “Hô, hô, hô!” Lưu Dục cảm thấy, chính mình mỗi ngày đi con đường này, đều chưa từng có cảm thấy mệt, nhưng là hôm nay hơn nữa Diệp Chấn, là cái không ít trọng lượng, cho nên Lưu Dục sẽ tốn nhiều rất nhiều sức lực, nhưng là Lưu Dục kiên trì chính mình làm như vậy nhất định sẽ có hồi báo.

Một lát sau, Lưu Dục công Diệp Chấn đi qua khoang phổ thông, khoang doanh nhân, thẳng đến đi tới khoang hạng nhất, ven đường trên đường rất rất nhiều mọi người, đầu tới quan tâm ánh mắt. Này cũng làm Diệp Chấn thập phần vui mừng, quả nhiên, cứu người một mạng, thẳng tạo thất cấp phù đồ, huống chi chính mình cứu này một trận phi cơ, nghĩ vậy, Diệp Chấn một phen giãn phiền chính mình một cái tát, rõ ràng là thánh tôn ra lực lớn nhất, như thế nào có thể như vậy đánh giá cao chính mình đâu?

“Đã trở lại? Như thế nào, là con xảy ra chuyện gì?” Thánh tôn đã đem Lưu Vũ Phi cùng Tống Hồ mang về chỗ ngồi, thấy sắc mặt tái nhợt Diệp Chấn, thánh tôn một bộ nôn nóng bất an biểu tình, vội vàng chạy ra tới, bế lên Diệp Chấn. “Cám ơn người, trở về đi, tiểu tử!” Thánh tôn liền thanh cảm tạ, vỗ vỗ Lưu Dục bả vai, liền ôm Diệp Chấn quay đầu trở lại chỗ ngồi.

“Thánh tôn, Diệp ca không có việc gì đi?” Thánh tôn đem Diệp Chấn thả xuống dưới, lập tức vì Diệp Chấn bắt mạch.

Thánh tôn lắc đầu, “Trong cơ thể tà khí thập phần nghiêm trọng! Chẳng lẽ là hôm nay có lão phu ta ở đây, chỉ sợ, tiểu tử này rất không được một giờ!” Thánh tôn biểu tình thực nghiêm túc, nghiêm trang nói.

“A? Không thể nào? Kia làm sao bây giờ a! Thánh tôn, nhất định phải đem Diệp ca cứu sống, ta còn là hắn huynh đệ đâu!” Lưu Vũ Phi khẩn trương lòng bàn tay đều ra mồ hôi, gắt gao nắm Tống Hồ tay.

“Đúng vậy, thánh tôn, ta đại ca không có việc gì đi?” Tống Hồ sắc mặt cũng thật không tốt, chỉ là thánh tôn trở về thời điểm lợi dụng chân khí khôi phục nội lực, lập tức thì tốt rồi không ít, chỉ là đầu thương liền tương đối nghiêm trọng, còn hao đám kia vô nhân tính người máy thật đúng là không làm cái gì không có nhân tính sự, bằng không, thánh tôn nhất định sẽ làm bọn họ biết cái gì gọi là chết.

“Tiểu Lưu, người nội lực tới cái gì cấp bậc?” Thánh tôn nhắm hai mắt, trên đầu đã, toát ra rất nhiều mồ hôi lạnh.

“A? Ta a, luyện thể tứ phẩm” Lưu Vũ Phi nhỏ giọng nói, tuy rằng Lưu Vũ Phi không biết Tống Hồ cùng Diệp Chấn bọn họ cấp bậc, nhưng là không cũng muốn biết, chính mình cũng chưa như thế nào nỗ lực, như thế nào khả năng sẽ thắng a?

“Gi ngạo ý? Luyện thể? Tiểu tử thú, bạch bạch uống phí ta cho người khai não, sau này có cái gì yêu cầu tìm ta, đặc biệt là cái gì pháp quyết, xem trọng a, đợi lát nữa ta sẽ phát lực, nhưng là ta yêu cầu mượn dùng một chút thuận dương chi khí, mới có thể triệt triệt để để đem Diệp Chấn đầu kia cổ cái gì khí tà ác bài trừ, đã biết đi? Đợi lát nữa đem nội lực truyền tống đến ta bả vai!” Nói, một cổ màu lam dòng khí từ thánh tôn tả hữu cánh tay thông nhập Diệp Chấn thân thể.

Lưu Vũ Phi cẩn thận quan sát Diệp Chấn biến hóa, chỉ cảm thấy Diệp Chấn mồ hôi chảy rất nhiều rất nhiều, trong cơ thể độc khí hẳn là còn không có hoàn toàn có thể, đột nhiên, Diệp Chấn cơ bắp căng chặt lên.

“Chính là hiện tại, tiểu Lưu, phát lực, đừng lảng trí!” Thánh tôn thu hồi tay, vừa chuyển hồi đánh. Lưu Vũ Phi tắc ngoan ngoan đưa vào nội lực đến

thánh tôn tà hữu cánh tay.

“Đù rồi, có thể, kể tiếp ta tới.” Thánh tôn đầu vào đấy nói, rồi mới đem đôi tay buông ra, tụ tập chân khí, hướng Diệp Chấn bôi một tá, Diệp Chấn phun ra mấy khẩu buồn huyết, lại không hề phản ứng. “Có thể, là con yêu cầu nghỉ ngơi, tiểu Lư a, ngươi trong cơ thể còn không phải thuần dương nội lực, chỉ có thể duy trì một đoạn thời gian, nhưng là trong đó tà khí cực kỳ quỷ dị, trước không nói hấn lực lượng như thế nào, nguyên bản ta đã muốn bức ra tới thời điểm, kia cô tà khí lại biến mất không còn một mảnh, chờ kia cô tà khí lại xuất hiện khi, ta phát hiện chính mình, căn bản vô pháp triệt triệt để để đem hấn bức ra.” Thánh tôn dùng tự trách ngữ khí nói xong, thánh tôn lúc này cũng thập phần ảo não.

“Tôn kính hành khách, các ngươi hảo, ta là phi cơ tổng đài trưởng. Đối với vừa mới cùng nhau sự kiện, chúng ta đã xử lý xong, thập phần cảm tạ kia hai vị người hảo tâm, bọn họ thậm chí không có lưu lại tên, chúng ta hấn là vì bọn họ vỗ tay. Kế tiếp, các hành khách thỉnh không cần lo lắng, phi cơ đem với tám giờ sau, chạm đất. Thỉnh đại gia không cần hoảng loạn, có trật tự điểm phân com chiều, ngủ cái an ổn giấc, mặt khác giao cho chúng ta, cảm ơn phối hợp.”

Thánh tôn vừa định đứng dậy, liền phát hiện thân mình đã sớm mềm yếu vô lực. “Thánh tôn, ngươi nghỉ ngơi đi, ta đi gọi món ăn.” Lư Vũ Phi vội vàng đỡ thánh tôn, “Thánh tôn, ngồi xong. Đừng nhúc nhích, chờ ta trở lại.”

“Ân, đi thôi.” Thánh tôn gật gật đầu, ở ba lô lấy ra bình an cao, “Lần này thật là quên mất, ta vụng phi cơ, vốn dĩ có thể sử dụng chân khí trấn trụ, không nghĩ tới, kia cô tà ác chi khí, thế nhưng ở chậm rãi cắn nuốt ta chân khí!” Thánh tôn tức giận mở ra bình an cao, dùng tay lau một chút, hướng trên đầu sát, cái mũi phía dưới một chút cũng muốn sát, ngay cả cánh tay cùng chân đều phải sát sát.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: tà khí xâm thể [thượng]

“Ân, đi thôi. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vông) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” thánh tôn gật gật đầu, ở ba lô lấy ra bình an cao, “Lần này thật là quên mất, ta vụng phi cơ, vốn dĩ có thể sử dụng chân khí trấn trụ, không nghĩ tới, kia cô tà ác chi khí, thế nhưng ở chậm rãi cắn nuốt ta chân khí!” Thánh tôn tức giận mở ra bình an cao, dùng tay lau một chút, hướng trên đầu sát, cái mũi phía dưới một chút cũng muốn sát, ngay cả cánh tay cùng chân đều phải sát sát.

Làm cho người chung quanh đều trông lại nhìn lại, ngậm nhỏ giọng nói thầm, nhưng là đều bị thánh tôn “Ngần dậm nhĩ” nghe được.

Thánh tôn càng nghe càng cảm thấy xấu hổ, liền đứng lên đem trên đầu điều hòa phong độ khai lớn một chút. “Lãnh, thánh tôn, ăn com không? Đúng rồi, ta đại ca như thế nào?” Thánh tôn mới mát mẻ một chút, Tổng Hồ liền đánh một cái hất xì, hiện tại Tổng Hồ là lại lãnh lại đối bụng. Nhưng là trong lòng lại còn nhớ thương Diệp Chấn.

“Không dễ làm, là con chân khí đã bị đại lượng cắn nuốt, ta vừa mới rót vào chân khí, nhiều lắm còn có thể duy trì ba ngày, nếu trong vòng 3 ngày không có mang đến thuần dương chi khí hoàn toàn bức ra Diệp Chấn tà khí lời nói, không có thuốc nào cứu được.” Thánh tôn liên tục thở dài, “Bất quá ngươi tin tưởng ta, ta là đến từ một cái khác thời không sử giả, ta đi vào nơi này, kỳ thật là vì tìm ta thiên thân tông thể thể đại đại mấy ngàn năm duy nhất một thiên tài thân thể, hấn chính là Diệp Chấn, rồi mới trợ giúp hấn, bởi vì chỉ có hấn, mới có thể chiến thắng Tu La tông, cho nên, ta sẽ không dễ dàng làm Diệp Chấn tử vong.” Thánh tôn lấy ra một kiện chân, “Hàng không nguyên bộ, mỗi người đều có, sợ lãnh liền dùng đi.”

“Cảm ơn, vậy nhất định phiền toái thánh tôn nhất định phải tìm được thuần dương thân thể, nhất định phải cứu sống ta lão đại, làm ơn.” Tổng Hồ gật gao nắm thánh tôn tay, cái này làm cho phụ cận người chung quanh lại ở ngậm nghị luận.

“Đây hai người có phải hay không biến thái a?”

“Ta cảm thấy bọn họ là đồng tính luyến ái.”

“Bọn họ không phải là bệnh tâm thần đi?”

Tuy rằng thanh âm rất nhỏ rất nhỏ, thậm chí cách vài cái ngồi, nhưng là thánh tôn cũng là đã biết, “Ai, lỗ tai linh, có đôi khi cũng không nhất định là chuyện tốt, thật không vui.”

“Thánh tôn, tới rồi, ha ha.” Chỉ thấy Lư Vũ Phi đầy mặt du quang tia sáng kỳ dị cầm hộp com chạy tới, ngồi ở trên chỗ ngồi, đem bốn com hộp nhất nhất phân phối hảo, “Các ngươi xem a, ta cho các ngươi ba người một người đều điểm heo huyết, gan heo, khá tốt, có dinh dưỡng, nhưng là ta không thích ăn này đó, ta liền điểm chút tương đối tốt.” Quả nhiên, bốn phân đối lập lên, chính là thiên đường cùng địa ngục khác biệt, Lư Vũ Phi bên kia tràn đầy hải sản cá lớn thịt kho tàu, xương sườn, mà thánh tôn, Tổng Hồ cùng Diệp Chấn ba người tam phân, toàn là heo huyết, gan heo, cổ vịt, chân

heo chồ.

“Thánh tôn, Diệp ca có khỏe không? Có thể ăn cơm sao?” Luru Vũ Phi thấy thánh tôn sắc mặt ngưng trọng, hộp cơm cũng vẫn không nhúc nhích, Tống Hồ liền còn hảo, tuy rằng chân trứng đạn rồi, nhưng là miệng ăn thực no, còn tắm tặc than kỳ.

“Không có khả năng sự, này phân người cũng ăn đi, trừ phi có giải dược, bằng không hoàn toàn không có khả năng hồi tỉnh!” Thánh tôn dùng tay đem Diệp Chấn hộp cơm đẩy hướng Luru Vũ Phi.

“Hô, đây là nào?” Diệp Chấn đột nhiên mở bừng mắt chữ, trợn mắt làm vừa mới phát ra lời nói thánh tôn thập phần không có mặt mũi, “Lá con, người không sao chứ?” Thánh tôn vội vàng thối lui lại đây, căn bản không có khả năng a! Dựa theo đạo lý tới nói, này hoàn toàn không có bất luận cái gì logic a, người có thể tỉnh lại tuy rằng không thể tưởng tượng, nhưng là không có việc gì thì tốt rồi.

“Không có việc gì, không có việc gì!” Diệp Chấn hướng thánh tôn muốn một chén nước, uống xong rồi lúc sau, xem ra, Diệp Chấn sắc mặt hảo không ít, thậm chí đều có thể lên đi lại.

“Không có việc gì liền hảo, về đến nhà ta lại cho người đem bắt mạch đi!” Thánh tôn gật gật đầu, không có việc gì liền hảo.

“Tới, Diệp ca, ăn chút cơm đi!” Luru Vũ Phi đem Diệp Chấn hộp cơm thả trở về.

Bốn người từ từ ăn, ăn xong liền bắt đầu nghỉ ngơi.

Buổi tối 11 giờ

“Các hành khách, chúng ta đến trạm, thỉnh hành khách có trật tự xuống phi cơ, khoang hạng nhất 404 hào vị thỉnh không cần xuống xe, tỉnh tọa đài chúng ta đến.” Buổi tối 11 giờ, quảng bá đem đang ở ngủ say mọi người đánh thức, tất cả mọi người đều cảm lấy chính mình hành lý, có trật tự chậm rãi đi xuống phi cơ.

“Lá con, tiểu Luru, A Hô.” Thánh tôn từng cái đem ba người đánh thức, lại phát hiện Tống Hồ ngủ cùng lợn chết giống nhau.

“Thánh tôn, cái gì sự a?” Diệp Chấn cái thứ nhất tỉnh lại, tiếp theo là Luru Vũ Phi, hai người xoa xoa mắt, “Này đều nhiều ít điểm, còn tới tìm chúng ta a? Ta hảo khốn, còn chưa tới sao?” Diệp Chấn đã đánh lên tinh thần, mà Luru Vũ Phi lại còn ở oán giận.

“Buổi tối 11 giờ, toàn bộ hành khách đều xuống xe, tổng đài trưởng phân phó chúng ta lưu lại. Chuẩn bị chuẩn bị, tổng đài trưởng muốn tới.” Thánh tôn chỉ chỉ Tống Hồ, Diệp Chấn một chút liền xuyên qua, “Ta tới!” Diệp Chấn đầu tiên là nắm Tống Hồ cái mũi, rồi mới đem miệng phong khẩu, một lát sau.

“Phóng, phóng, buông ta ra miệng!” Tống Hồ khàn cả giọng đại thở dốc, “Cứu mạng!” Tống Hồ nhắm hai mắt chữ kêu.

Diệp Chấn bắt tay buông ra, “Ngủ, mỗi ngày ngủ, ngồi xong, tổng đài trưởng muốn tới!” Diệp Chấn than thở khí, “Tỉnh, cầu không đổi được ăn phân, lần sau người vẫn là sẽ ngủ thành lợn chết, tiếp theo không gọi người.”

Tống Hồ vẫn là nửa ngủ nửa tỉnh bộ đáng, liền Diệp Chấn nói đều không có nghe rõ.

“Ha ha, đừng như thế khách khí, ta chính là một người bình thường, đừng làm cho ta với ai ai ai giống nhau.” Đột nhiên, từ đi đến vào vài người, đi tuốt đằng trước chính là tổng đài trưởng, mặt sau còn đi theo một vị cảnh sát, xem cẩn thận, những cái đó cảnh sát còn không phải bình thường cảnh sát, hẳn là vẫn là giáo dục cao đẳng quan.

Tổng đài trưởng ngồi xuống, nguyên bản bốn người vị trí, ngạnh sinh sinh tể tới rồi bảy người.

Thánh tôn, Diệp Chấn cùng Tống Hồ cùng Luru Vũ Phi bốn người, lẳng lặng ngồi bất động, đang đợi khách nhân nói chuyện, “Cơ trưởng, có cái gì sự sao? Vẫn là có cái gì yêu cầu chúng ta làm?” Thánh tôn mở đầu nói chuyện, nói cách khác, không biết cái này cục diện bế tắc còn muốn duy trì bao lâu.

“Việc nhỏ, chúng ta đây cũng đi thẳng vào vấn đề, ta đã thấy người thân thủ, cũng gặp qua người bên cạnh vị này huynh đệ thân thủ.” Nói xong, tổng đài trưởng đứng lên, hướng Diệp Chấn nắm tay.

“Ngài hảo, tiếp theo nói đi.” Diệp Chấn cung cung kính kính nắm xong tay, ngồi xuống, đối tổng đài trưởng nói, đương nhiên ở Diệp Chấn xem ra, không có việc gì không đáng tam bảo điện, không phải có việc muốn bọn họ *** vội, chính là muốn thương bọn họ, Diệp Chấn nhưng không thích cất giấu, thừa nước đục thả câu người.

“Hảo, ta đây nói thẳng, chúng ta lần này tới đây, là tới khen ngợi của các người, tới, các người lấy hảo.” Tổng đài trưởng từ một vị cảnh sát cầm trên tay quá một hộp nho nhỏ hộp, màu đen hộp, da thật đóng gói, thập phần hảo khí.

Tổng đài trưởng trực tiếp đem đồ vật đưa cho khá xa chỗ Diệp Chấn, mà không có đưa cho tương đối mà đến so gần thánh tôn.

“Thánh tôn trước cầm đi.” Diệp Chấn nơi nào không biết xấu hổ cảm, nếu là trực tiếp ly tổng đài trưởng càng gần nói, hẳn nhưng thật ra có thể chính mình lấy, nhưng là như vậy xem ra, giống như chuyện này đều là Diệp Chấn là công thần giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: tà khí xâm thể [hạ]

“Thánh tôn trước cầm đi.” Diệp Chấn nơi nào không biết xấu hổ cảm, nếu là trực tiếp ly tổng đài trưởng càng gần nói, hẳn nhưng thật ra có thể chính mình lấy, nhưng là như vậy xem ra, giống như chuyện này đều là Diệp Chấn là công thần giống nhau.

“Nháo cái gì, nhân gia cho ngươi ngươi liền cầm bái, thật là.” Thánh tôn chỉ vào Diệp Chấn tiểu tiểu thanh nói, nói xong, làm trò tổng đài lớn lên mặt, đem đồ vật đặt ở hai người chỉ gian.

“Ha ha, các ngươi thật thú vị, không mở ra nhìn xem?” Tổng đài trưởng ngồi thẳng thân mình, sửa sang lại hảo tây trang, hỏi.

“Ân, ta nhìn xem” Thánh tôn đem đồ vật giao cho Diệp Chấn, làm hắn mở ra.

Bất quá ở Diệp Chấn xem ra, thánh tôn chính là đang giận lấy, sinh khí. Nhưng là Diệp Chấn nhìn thánh tôn biểu tình, rõ ràng chính là tưởng nói, “Ngươi khác không đưa cho ta, chính là cho ngươi, chính mình cầm mở ra.” Cho nên Diệp Chấn coi như đại gia mặt, mở ra.

Ngồi ở một bên Tổng Hồ thấy tới khách nhân, lập tức đánh lên tinh thần, nhưng là một lát sau, liền phát hiện chính mình hoàn toàn không có xen mồm cơ hội, liền cùng đồng dạng không có xen mồm cơ hội Lưu Vũ Phi, hai người cùng nhau tề ở góc dùng Diệp Chấn laptop xem điện ảnh, cứ như vậy không có tiếng tăm gì, ngăn cách với thế nhân, dù sao cũng không có sự tình có thể làm.

Diệp Chấn mở ra vừa thấy, một cái vàng óng huy chương, nhìn dáng vẻ hẳn là vàng ròng, nhưng là thứ này thế nhưng chỉ có một quả, Diệp Chấn còn rõ ràng thấy, mặt trên viết “Quốc gia đặc thụ huy chương” Diệp Chấn không dám lấy, chỉ là hai mắt chết lặng xem này tổng đài trưởng, “Thứ này, chỉ sợ thập phần đáng giá đi? Vì cái gì chỉ có một quả?”

Này vấn đề kỳ thật rất rõ ràng, vì cái gì chỉ có một quả, nhưng là tổng đài trưởng giao cho Diệp Chấn, kỳ thật hơn phân nửa chính là cấp Diệp Chấn ý tứ, nhưng là Diệp Chấn ở sự kiện trung khởi đến tác dụng kỳ thật một chút đều không có.

“Ân, chỉ có một quả, là chúng ta quốc cấp gia ti mi chế tạo 999 thuần bạc kim huân chương, giá trị liền thành, hôm nay ngươi cứu chính giá phi cơ, quốc gia người phụ trách nghe xong, rất là cao hứng, cho nên liền thưởng cho ngươi.”

“Ân, tốt, còn có cái gì sự sao?” Diệp Chấn cẩn thận đánh giá một chút, chính mình nghe qua 999 thuần bạc kim, nhưng là không có quốc gia cho phép, là cấm người thường trái pháp luật chế tạo, trái pháp luật mua sắm, phạm pháp tối cao nhưng chỗ mười năm trở lên, mười lăm năm dưới, nghiêm trọng có thể phán ở tù chung thân.

Tổng đài trưởng sắc mặt có chút khế biến, có lẽ là lần này Diệp Chấn cũng không có lại chối từ tới chối từ đi thôi. “Không có gì sự, đứng rồi, ngài có thể cho ta một cái số di động sao?” Tổng đài trưởng lấy ra di động, đưa cho Diệp Chấn.

“Có.” Diệp Chấn tuy rằng không biết đối phương cái gì dụng ý, nhưng là một chiếc điện thoại dây số, cũng không có gì không thể cấp, cho nên Diệp Chấn ở tổng đài lớn lên di động thưởng đưa vào thánh tôn điện thoại, đó là bởi vì Diệp Chấn còn không có di động đầu, lần trước tiểu linh thông, đã không biết ném chạy đi đâu.

“Ân, cảm ơn, không có việc gì, các ngươi có thể đi rồi. Đứng rồi, nơi này còn có khen thưởng, năm trăm nguyên.” Tổng đài trưởng từ cảnh sát cầm trên tay quá một phần phong thư, đưa cho thánh tôn.

“Cảm ơn, cảm ơn.” Thánh tôn nắm Diệp Chấn, Tổng Hồ cùng Lưu Vũ Phi lập tức đi theo đứng lên, sau đó bốn người đi ra sân bay.

“Oa, thật nhiều thiên không có gặp qua quê nhà, liền đi tham gia cái yến hội, kết quả phát sinh như thế nhiều, ai.” Diệp Chấn thở ngắn than dài liền đi vài bước, nhưng là càng chạy bước chân càng loạn, chỉ chốc lát, liền ở thánh tôn, Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hồ ba người không có chú ý hạ, trực tiếp ngã xuống trên mặt đất.

Diệp Chấn mới ngã xuống không lâu, thánh tôn mới vừa tính toán xoay người thúc giục Diệp Chấn đi nhanh đi, “Các ngươi hai cái thí đồ vật, mau tới đây!” Thánh tôn đem hai người mắng một đốn, liền vội vàng chạy đến Diệp Chấn bên người, lòng nóng như lửa đốt đem Diệp Chấn đỡ lên.

“Đánh! Diệp Chấn ta tới liền hảo, các ngươi chạy nhanh đánh!” Thánh tôn khí liền đẩy mang túm đem Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hồ hai người kéo ra, “Hảo hảo hảo.” Tổng Hồ thế mới biết sự tình nghiêm trọng tính, còn hảo ông trời chiếu cố, chỉ chốc lát liền tới rồi một chiếc màu đen xe hơi.

Tổng Hồ chạy ở trước nhất, đem cửa mở ra, chính mình ngồi ở phó điều khiển. “Tài xế, mau mau mau, đi Phú Châu đệ nhất bệnh viện!”

“Lão gia, Phú Châu đệ nhất bệnh viện ly chúng ta hiện tại nơi sân bay xuất khẩu chỗ thập phần xa, nếu là có người bệnh nói, ta cảm thấy có thể đi đệ tam phụ thuộc bệnh viện, tương đối gần.” Cái kia tài xế mang theo đỉnh lão gia mũ, mở ra đã là lão nhân hiệu hạn lượng không xuất bản nữa chạy bằng bằng lão gia xe, nhưng là cái kia tài xế nói chuyện nhưng thật ra thực trực tiếp, xem ra Tổng Hồ cũng biết chính mình ném lớn mặt mũi.

Tổng Hồ cố ý lượng tài xế nói không trở về, thẳng đến thánh tôn đem Diệp Chấn đỡ lên xe, còn có Lưu Vũ Phi ngồi trên xe sau, mới nói. “Làm tốt lắm, trở về thêm tiền lương, đi!”

Tài xế vừa nghe, sắc mặt cũng không thay đổi, có lẽ Tổng Hồ thường xuyên nói như vậy, nhưng là lại không có làm đến, tài xế đã quen thuộc đi.

Tài xế từ trên xe gương vừa thấy, mới phát hiện thật sự có người hôn mê bất tỉnh, mới nhanh hơn tốc độ, nguyên bản tài xế thế nhưng cho rằng lão gia khả năng chỉ là muốn đi bệnh viện nhìn xem bằng hữu, nhưng là hần cần thận trọng, nếu là xem bằng hữu, chính mình nhìn xem nói lại đệ tam phụ thuộc lão gia đã sớm sẽ cự tuyệt, xem ra chính mình thật đúng là già rồi.

Tài xế nhắc tới tinh thần, ước chừng đi qua gần một phút đồng hồ lại quá ba mươi giây, liền đến mục đích địa, kỳ thật cũng là vốn dĩ liền không xa, ngăn ngàn mấy trăm mét lộ trình mà thôi.

“A Hồ, ngươi cùng tiểu Lưu đi lên thì tốt rồi, ta còn có chuyện, đúng rồi, ngươi nhất định phải nhớ kỹ, không cần hoa quá nhiều tiền đi làm chữa bệnh, hiện tại khoa học kỹ thuật tuy rằng cao siêu, nhưng là chút nào không có khả năng sẽ có thành công đem Diệp Chấn liền tỉnh cơ hội, nếu có khả năng nói tận lực nhiều cấp Diệp Chấn nấu một ít đồ bổ, rồi mới chờ ta trở lại liền hảo.” Thánh tôn vén cổ tay áo, đề ra đề quần, vừa lúc đây là sân bay phụ cận tùy ý có liên miên không dứt ngọn núi, thánh tôn nín thở ngưng thần, một cái khinh công, trực tiếp bay lên đệ tam phụ thuộc bệnh viện đỉnh, phải biết rằng, này tòa bệnh viện, là có 108 tầng cao, nhưng là đối với thánh tôn như vậy quái tài tới nói có lẽ này còn cũng không phải thánh tôn cực hạn đi.

“Hảo, ta đã hiểu!” Tổng Hồ triều đang ở nóc nhà bay tới bay lui thánh tôn tê thanh liệt phé rống.

Chỉ chớp mắt, thánh tôn biến mất ở đêm đen phong cao buổi tối, chỉ để lại nhàn nhạt dạ quang.

“Hắc cầu, hắc cầu, hắc cầu.” Tổng Hồ cùng Lưu Vũ Phi hai người kêu khẩu hiệu, đem Diệp Chấn liền lôi túm đưa tới bệnh viện dò hỏi chỗ.

“Ngài hảo, nơi đó là đăng ký khu, thỉnh hướng kia dừng đi.” Một vị mặc màu hồng phấn chế phục hộ sĩ thấy ba người đã đến, lập tức chỉ ra chỗ sai ba người con đường.

“Tốt, cảm ơn!” Tổng Hồ liền thanh nói lời cảm tạ, nắm đôi tay liên tục khom lưng.

Rồi mới Tổng Hồ quai hảo hảo lúc sau, liền đem Diệp Chấn đưa tới tư nhân bác sĩ chuyên chúc phòng.

“Bác sĩ ngài hảo, thỉnh hỗ trợ xem một chút.” Tổng Hồ cũng có chút mệt mỏi, vừa vào cửa an vị ở bên cạnh ghế trên, chỉ để lại rất là có hết sức Lưu Vũ Phi ở nâng Diệp Chấn.

“Hảo.” Bác sĩ đi tới tiểu toái chạy bộ lại đây, đem Diệp Chấn đỡ ngồi xuống vị trí. “Chậm rãi xem, ngài có thể đến bên cạnh ngồi xuống, nghỉ ngơi nghỉ ngơi.” Bác sĩ dùng ôn nhu nói đối Lưu Vũ Phi nói, Lưu Vũ Phi cảm giác chính mình tựa như gặp chính mình ba ba mẹ mẹ, như thế quan tâm chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: lại lần nữa đột phát trạng huống

“Hảo. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm# thư..... Vồng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” bác sĩ đi tới tiểu toái chạy bộ lại đây, đem Diệp Chấn đỡ ngồi xuống vị trí. “Chậm rãi xem, ngài có thể đến bên cạnh ngồi xuống, nghỉ ngơi nghỉ ngơi.” Bác sĩ dùng ôn nhu nói đối Lưu Vũ Phi nói, Lưu Vũ Phi cảm giác chính mình tựa như gặp chính mình ba ba mẹ mẹ, như thế quan tâm chính mình.

Bất quá Lưu Vũ Phi nhìn kỹ xem, kỳ thật cái này bác sĩ cũng hoàn toàn không lão, nhiều nhất cũng liền ba mươi mở đầu, tới rồi ba mươi mà đứng thời điểm, nhưng là cảm giác người đã thập phần thành thực nga, nhìn liền cảm giác thực sẽ chiều cổ người.

“Tới, ca tới ngươi này nghỉ ngơi, cho ngươi đương gối đầu.” Tổng Hồ nghỉ tạm một hồi, đi đến Lưu Vũ Phi bên người, đem Lưu Vũ Phi đầu dựa vào chính mình bả vai. “Không có việc gì, ngươi nghỉ ngơi đi, cùng lắm thì híp mắt chờ nghỉ ngơi vài phút cũng là chuyện tốt.” Tổng Hồ sờ sờ Lưu Vũ Phi kia tinh tế mặt trắng trẻo, nhéo nhéo.

“Ân, vị này huynh đệ bệnh không nhẹ, áo, không phải, hần vấn đề tương đối nghiêm trọng, yêu cầu chú ý mấy ngày.” Cái kia bác sĩ thực tùy ý cấp Diệp

Chấn đem bắt mạch, từ bác sĩ ở bên trong ngáp liền xem ra, bác sĩ cũng là thập phần mệt nhọc.

“Ân, nằm viện, nhưng là không cần bắt luận cái gì giải phẫu, cho hân một cái nghỉ ngơi địa phương liền hảo, mặt sau tiền ta sẽ toàn bao.” Tống Hồ gật gật đầu, điểm này tiểu kỹ xảo, không biết người thật đúng là cho rằng chính mình người nhà có rất nghiêm trọng sự, kỳ thật là bác sĩ cố ý ra tới hồ tiền.

“Tốt, khách quý phòng đã khai, mười một lầu cuối cùng chỗ, ta làm hiểu manh mang bọn người đi thôi.” Bác sĩ lại đánh vài cái ngáp, làm một vị gọi là hiểu manh hộ sĩ, thật cẩn thận từ Lưu Vũ Phi, Tống Hồ hai người bên người đỡ quá Diệp Chấn, nhẹ nhàng nâng Diệp Chấn thượng thang máy. “Tiểu tử này điểm phúc không cạn a!” Tống Hồ vừa nói vừa lớn tiếng cười, chọc hộ sĩ thẹn thùng trở về đầu nhìn nhìn Tống Hồ.

Sau đó bốn người tiến vào thang máy, một cổ quý dị cảm giác dừng thượng Lưu Vũ Phi trong lòng. Lưu Vũ Phi nói, “Ta đột nhiên nghĩ đến một cái quý chuyện xưa, có thể hay không trực tiếp đến nhà xác a? Ô ô ô.” Lưu Vũ Phi làm bộ quý thanh âm, đem không khí làm cho thập phần khẩn trương.

“Uy, người không cần giả thần giả quỷ, quái dọa người, dọa đến ta cùng Diệp Chấn không quan trọng, không cần dọa đến nhân gia muội tử.” Tống Hồ vỗ vỗ Lưu Vũ Phi bả vai, “Người lại nói a, phỏng chừng không phải muội tử vấn đề, ta đều dọa hôn mê.”

Hai người nhìn nhau cười, chỉ chốc lát, liền đến mười một tầng.

Lưu Vũ Phi cùng hộ sĩ cùng nhau đem Diệp Chấn đỡ ra thang máy, đi trước ra thang máy, Tống Hồ đi ở mặt sau, tổng cảm giác chính mình phía sau âm trầm trầm, vạn nhất Lưu Vũ Phi nói chính là thật sự đâu? Tống Hồ vỗ vỗ chính mình mặt, làm chính mình thanh tỉnh thanh tỉnh, chính mình đều là bao lớn người, còn sợ cái này.

“Hiểu manh, mười một tầng là đỉnh tầng sao?” Hai cái không sai biệt lắm tuổi hải tử, nhưng thật ra còn liêu tới một chút.

“Không phải, cao nhất là mười hai, nhưng là là chúng ta bày biện vật phẩm, đúng rồi, người kêu cái gì a?” Lời này xuất từ hiểu manh trong miệng, làm nhảm chán đi tuốt đằng trước Tống Hồ trọn mắt há hốc mồm ta trở về xem, trong lòng tưởng, “Má ơi, này Lưu Vũ Phi cũng quá sẽ liêu muội đi!”

“Ta kêu Lưu Vũ Phi, Lưu Đức Hoa Lưu, vũ trụ vũ, phi cơ phi. Người đâu?”

“Ta họ Lâm, cái tên kêu hiểu manh, rừng rậm lâm, hiểu nhu hiểu, manh hóa manh.” Lâm hiểu manh học này Lưu Vũ Phi tự giới thiệu xong, hai người đối diện cười ha ha lên.

“Cười cái rắm, đều tới cửa, các người còn riu rít!” Tống Hồ thật sự vô pháp nhịn, chính mình đều đi tới cửa, mà Lưu Vũ Phi cái này đồ lưu manh, vì đem muội, cố ý đi chậm rãi.

“Không có việc gì, không có việc gì, người xem ta này huynh đệ, chính là thích ăn dấm, không có việc gì, không có việc gì a.” Lưu Vũ Phi công lên Diệp Chấn, đi nhanh bước đi ở phía trước, lâm hiểu manh liền cùng ngoan ngoãn tiểu bạch thỏ, đi theo Lưu Vũ Phi sau lưng.

“Chìa khóa.” Tống Hồ mặt vô biểu tình hướng lâm hiểu manh vờn tay.

“Ta tới khai đi.” Lâm hiểu manh đi hướng trước, lấy ra một chuỗi dài chìa khóa, đem cửa mở ra, bên trong một mảnh đen như mực, lâm hiểu manh đem đèn mở ra, đi vào đi sửa sang lại chỗ, pho hảo nệm sau mới đem hai người chiếu đãi đi vào.

“Ta phải đi trước, tiểu Lưu đệ đệ, tỷ tỷ đi rồi. Đúng rồi, có việc nói khả năng yêu cầu các người chính mình, đúng rồi, tầng này quản lý gian cùng xử lý gian ở chính giữa nhất nơi đó, có yêu cầu liền có thể qua đi.” Lâm hiểu manh nghĩ nghĩ, lại bổ sung hai câu. “Tầng này người bệnh không ít, đều là kẻ có tiền, không phải sợ. Rồi mới ta còn có việc, đi trước.”

“Hồ ca, ta có thể đưa một chút hiểu manh tỷ tỷ sao?” Lưu Vũ Phi nhìn lâm hiểu manh vội vã đi ra ngoài, nhưng là phía trước lộ ly thang máy cũng còn có không ít mẽ, nhưng là đèn lại không khai, quái khủng bố.

“Đi, có tiền đồ.” Tống Hồ vừa nghe Lưu Vũ Phi muốn đi ra ngoài, lập tức đáp ứng rồi, tiếp theo Tống Hồ đem Diệp Chấn gói đầu nhẹ nhàng mà phù chính. “Tiểu tử thú, người cũng không nhìn xem lão đại như thế nào, liền tần sẽ đem muội, một cái không đủ còn hai cái, ta cũng không tin người phía trước ở Phú Châu không có một cái hai cái.” Tống Hồ mặt ngoài luôn là ngậm quờ trách Lưu Vũ Phi, nhưng là xác thật là thiệt tình đem Lưu Vũ Phi trở thành huynh đệ.

Lâm hiểu manh nghe được Lưu Vũ Phi đuổi lại đây, liền hỏi, “Tiểu Lưu đệ đệ, có phải hay không còn có cái gì yêu cầu a?”

Lưu Vũ Phi vừa nghe, “Nơi nào, không có yêu cầu liền không thể đưa đưa tỷ tỷ người lạ?” Nói, Lưu Vũ Phi dùng tay quai lâm hiểu manh cánh tay, “Có phải hay không thân tỷ đệ, ha ha.” Lưu Vũ Phi cười nói.

“Tiểu tử thú, còn dám đùa giỡn tỷ tỷ người ta, mới nhận thức người một buổi tối còn không đến, người liền coi da sói?” Lâm hiểu manh ngoài miệng nói thật dễ nghe, nhưng là chính là không muốn làm Lưu Vũ Phi tay dài ra ngoài.

Tuy rằng ở bọn họ hai người chính mình xem ra, bọn họ hữu nghị vô cùng thuần khiết, nhưng là ở những người khác xem ra, hai người chính là một đôi tình lữ giống nhau, thân cao thích hợp, tuổi tuy rằng nhà gái lớn điểm, nhưng là ít nhất đều còn xứng đôi.

“Người nhìn xem, người nhìn xem, này lộ như thế hắc, không có ta như thế nào hành, vạn nhất đụng phải người xấu, bị cái kia làm sao bây giờ?” Lưu Vũ Phi cũng không biết xảy ra chuyện gì, lần này ra tới có lẽ quên uống thuốc đi đem, vô cùng đáng khinh.

“Cái gì a? Tiểu Lư, người mần đầu óc đều như thế ác tha sao? Tính, tóm lại vẫn là cảm ơn người lập, người xem, đều có thể bật đèn, ta chính là ngại lãng phí tiền sao. Không có việc gì, trở về đi.” Lâm hiểu manh đã cùng Lư Vũ Phi đi tới cửa thang máy khẩn, Lư Vũ Phi nguyên bản liền không có bởi xuống lầu ý tứ, đưa chính là đưa cái ý tứ.

“Ân, ngủ ngon, cúi chào, đứng rồi, người còn không dưới ban sao?” Lư Vũ Phi nghi hoặc khó hiểu, này đều mau rạng sáng một chút nhiều, như thế nào, chẳng lẽ một ngày muốn công tác nhiều ít giờ a?

“Người xem liền biết là nhà giàu công tử, như thế nào sẽ hiểu đâu? Chúng ta bệnh viện phân sớm ban vẫn ban, sớm ban buổi sáng 6 giờ đến buổi tối 6 giờ, vẫn ban chính là buổi tối 7 giờ đến rạng sáng buổi sáng 6 giờ tan tầm, tháng này đến phiên ta giá trị vẫn ban.” Lâm hiểu manh điểm một cái hạ thang máy cái nút, nói nói, cửa thang máy liền khai.

“Ngủ ngon lạc!” Lâm hiểu manh đi vào thang máy, triệu Lư Vũ Phi vẫy vẫy tay.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 97 :dài dòng đêm tối

“Ngủ ngon lạc!” Lâm hiểu manh đi vào thang máy, triệu Lư Vũ Phi vẫy vẫy tay.

“Sớm một chút nghỉ ngơi đi.” Lư Vũ Phi thừa dịp còn có một chút điểm hip mắt, nhiều lời điểm lời nói.

“Vây, thật vậy, đi trở về.” Lư Vũ Phi đi tới tiểu toái bước, chậm rì rì đi tới Diệp Chấn phòng bệnh.

Lư Vũ Phi ở cửa nhìn kỹ, không nghĩ tới Tống Hồ hiện tại thế nhưng đánh nóng quá thủy tự cấp Diệp Chấn lau mặt sát chân. “Hảo hảo hảo, hồ ca, hôm nay biểu hiện của người thật không sai.” Lư Vũ Phi đột nhiên một nhảy ra tới, cái này làm cho Tống Hồ sợ tới mức thiếu chút nữa quỵ xuống.

“Đừng làm ta sợ, thật là, ta đi nấu điểm nước ấm, rồi mới người đi sửa sang lại người giường ngủ đi.” Tống Hồ hoảng sợ, nhưng là thực mau bình thường trở lại, “Đi xem, chăn đều cho người chuẩn bị cho tốt, khả năng muốn đi một vài thiên tài đi.” Tống Hồ nhìn nhìn nhất bên trong hai cái giường nằm, thực rõ ràng một cái là Tống Hồ, một cái là Lư Vũ Phi.

“Đi nấu đi. Đứng rồi, thánh tôn đâu?” Lư Vũ Phi nhìn nhìn đi, xác thật, vừa mới tiến bệnh viện thời điểm liền không có gặp qua thánh tôn, nếu không phải thánh tôn có cùng Tống Hồ chào hỏi, phỏng chừng hai người liền phải lâm vào xấu hổ đoạn đường.

“Thánh tôn đi tìm có thể cứu lão đại đồ vật, quái đáng giận, hiện tại ta chân cẳng cũng đều không phải đặc biệt phương tiện!” Tống Hồ cầm nước ấm bình thủy, còn có nấu thủy khí, khí thẳng đậm chân, kết quả xúc động thương, ngạnh sinh sinh đứng bất động, đau thẳng cắn răng, Lư Vũ Phi vừa thấy, lập tức đã đi tới.

“Ta tới, ta tới, người đi nhìn Diệp ca đi, ta xem người đi ta đều không yên tâm đâu!” Lư Vũ Phi đem Tống Hồ trong tay nước ấm bình thủy cùng nấu thủy khí một phen đoạt lại đây. “Đi nghỉ ngơi.” Nói xong, Lư Vũ Phi liền đi ra ngoài.

“Hắc, tiểu tử thôi, người mới vài tuổi, hồ ca ta đều mau hơn bốn mươi, điểm này việc nhỏ, tính, người đi đi.” Tống Hồ cười tùm tùm nói, nhưng là tựa hồ cũng có chút cảm giác được chính mình xác thật đến mặt sau đã có chút lòng có dư mà lực không đủ, cho nên cũng liền không hề tổ chức Lư Vũ Phi đi nấu thủy.

Tống Hồ nhìn cửa Lư Vũ Phi thân ảnh, thẳng đến Lư Vũ Phi ở chỗ ngoặt chỗ biến mất, Tống Hồ mới trở lại vị trí, dùng còn thừa không nhiều lắm thủy, cấp Diệp Chấn rửa mặt rửa tay. “Lão đại a, thật là ta không tốt, nếu không phải ta quá yếu, hiện giờ ta cũng chính là phế tài một quả, cái gì đều làm không được, cũng già rồi.” Tống Hồ lẳng lặng mà nắm Diệp Chấn tay, một cổ nhiệt lưu chảy vào Tống Hồ nội tâm, một giọt nóng hằm hằm nam tử hán nước mắt, tích ở Diệp Chấn cánh tay.

“Khóc cái gì, ta không còn sống sao?” Tống Hồ nhìn Diệp Chấn, đột nhiên phát hiện Diệp Chấn thế nhưng tỉnh, “Lão đại, ta liền biết người không có việc gì, muốn hay không uống nước?” Tống Hồ lau một phen nước mắt, hỏi.

“Có thể, đừng khóc, nam tử hán đổ máu không đổ lệ.” Diệp Chấn cắn khô ráo môi, một chữ một chữ nói.

“Thủy tới, ta có ý tìm hộ sĩ mua gấp hai ma thiết cà phê thêm đường, mau tới giúp giúp ta.” Lư Vũ Phi chậm rãi đã đi tới, tay trái cầm nóng bỏng bình thủy, còn cầm trống trơn nấu thủy khí, tay phải cầm hai ly ma thiết thêm đường cà phê.

Tổng Hồ buông xuống đỉnh đầu sự, lập tức đi qua đi giúp Lưu Vũ Phi lấy quả nhiệt bình nước, bởi vì Tổng Hồ tay này “Như thể nặng a? Không được, muốn thêm chút nước ấm! Mới có thể cấp lão đại uống, không thể nặng đến lão đại.” Tổng Hồ đem nước ấm bình thủy thủy đảo đến một cái trong chân, đảo mất hai phần ba, còn thừa một phần ba đảo lạnh thủy.

“Diệp ca tỉnh?” Lưu Vũ Phi ba bước cũng làm hai bước mà vội vàng đi tới, đem trong tay ma thiết thêm đường cà phê đặt ở trên bàn, ngồi ở Diệp Chấn giường bệnh. “Diệp ca, cảm giác như thế nào a?” Từ Lưu Vũ Phi góc độ xem, Diệp Chấn sắc mặt cũng không tốt, hơn nữa môi thực làm, khả năng đều nứt ra rồi.

“Ta còn hảo đâu, yêu cầu uống nước, khụ, khụ, khụ.” Lời nói còn không có từ Diệp Chấn trong miệng triệt triệt để để nói xong, Diệp Chấn liền ho khan không ngừng, Lưu Vũ Phi vội vàng khăn trương đem Diệp Chấn đỡ lên, ngồi ở trên giường bệnh, nhẹ nhàng chụp phui Diệp Chấn bồi.

“Thủy tới.” Tổng Hồ cẩn thận đem thủy liếm một chút, bảo đảm là ấm áp ấm áp, mới đưa cho Lưu Vũ Phi. Lưu Vũ Phi đôi tay cầm, nhẹ nhàng một chút một chút rót nhập Diệp Chấn trong miệng.

“Ta chính mình tới uống thì tốt rồi, không thích ứng.” Diệp Chấn có chút xấu hổ, bởi vì hắn cùng Lưu Vũ Phi ăn ý không đúng chỗ, làm được sự cũng không hoàn mỹ, Diệp Chấn mới uống không mấy khẩu, trước ngực áo somi cũng đã ướt một bộ phận.

Diệp Chấn từ Lưu Vũ Phi trong tay lấy qua ly nước, uống một hơi cạn sạch. “Lại đến một ly, có thể lại nhiệt một chút.” Diệp Chấn đem chân buông ra, ở mảnh liệt ánh đèn chiếu rọi xuống, có thể nhìn đến, nguyên bản môi khô nứt hút tới rồi không ít hơi nước, đã khôi phục như lúc ban đầu, mà sắc mặt cũng sẽ không so phía trước như vậy trắng bệch.

“Có thể.” Tổng Hồ vừa nghe đến Diệp Chấn còn cần uống nước, vui rạo rức đem thủy cầm qua đi. Chỉ chớp lát, Tổng Hồ có điều phối ra một ly nhiệt nước lạnh.

Diệp Chấn lại cầm qua đi, đau uống một ly, nhìn Tổng Hồ sợ Diệp Chấn ghen đến, cấp nói, “Lão đại, này thủy nhiều lắm đâu, ngươi không cần quá sốt ruột, nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ!”

“Đủ rồi.” Diệp Chấn một hơi ước chừng uống lên tam đại ly, phải biết rằng, cái này bệnh viện chấn, cơ hồ so bình thường trong nhà chấn lớn không ngừng gấp ba, Lưu Vũ Phi nhìn cũng trong lòng run sợ nói, “Đúng vậy, đừng uống quá nhiều, bằng không đêm nay muốn đi đi tiểu đâu!”

“Ta muốn ngủ, thân thể còn có một ít hư, ta cũng không biết, vì cái gì hôm nay mơ màng tỉnh tỉnh, thực không bình thường.” Diệp Chấn dùng tay đem hai người cường chế đi dòi, đúng lúc này, Diệp Chấn tay chạm vào Tổng Hồ thịt, lúc này mới làm Tổng Hồ từ hoan thanh tiểu ngữ trung về tới hiện thực.

“Đại ca, ngươi như thế nào tỉnh? Uống lên tam đại bình thủy, tay lại như thể lạnh? Tiểu Lưu, ngươi đến xem!” Tổng Hồ chấn động, thần hồn điên đảo, thất tha thất thêu loạn đi rồi vài bước. Một lát sau mới hồi phục tinh thần lại, đem Diệp Chấn tay cầm cấp Lưu Vũ Phi sờ.

“Ha hã, sợ cái gì, ta bệnh nặng trong người, có thể tỉnh lại đã là chuyện tốt, chỉ dựa vào thánh tôn được vật theo ta, nếu thánh tôn vô pháp cứu sống ta nói, ta đây sợ là dữ nhiều lành ít.” Diệp Chấn cười mặt, nằm nói.

“Hài, thật là, nếu là thật sự biết ngươi bệnh tình như thế nghiêm trọng, cho dù là chết, ta cũng muốn cùng thánh tôn lên núi đao xuống biển lửa a! Thật trách ta, đều không thể ra một phần lực!” Tổng Hồ vừa nói vừa hăng say, liên tục phiến chính mình mấy bàn tay, Lưu Vũ Phi ở bên cạnh nhìn yên lặng cười.

“Ngươi cái tiểu tử thú, ngươi Diệp ca đều như vậy, cười, cười, buồn cười cái rắm a!” Tổng Hồ cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ, liếc mắt một cái liền nhìn ra Lưu Vũ Phi đang cười chính mình, một chân mới ra đi, đã bị Diệp Chấn huân trụ, “A Hô! Tới tới lui lui vào sinh ra tử, đều là huynh đệ, vui đùa nhưng khai, chó nên không nên động thủ, tự thương hại hòa khí! Khụ khụ khụ!” Diệp Chấn dùng chân ngăn chặn Tổng Hồ chân, lần này, Diệp Chấn bị Tổng Hồ mạnh mẽ đá một chút, mới biết được, nếu chính mình không có đứng vững nói, Lưu Vũ Phi hẳn là thừa nhận đau.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Quái Bán Tiên

“A Hô, nếu không phải ta chấn lần này, thật đúng là không biết ngươi xuống tay như thế trọng, cho ta xoa xoa, lần sau ở phát hiện, sau này không cần kêu ta đại ca, ta không nhận ngươi!” Diệp Chấn nghiêm trang nói, “Ta không có lừa ngươi, dù sao ta phỏng chừng cũng sống không được bao lâu, sau này ngươi một lần nữa tìm một cái đại ca, này bản tiểu thuyết vai chính nhường cho ngươi!”

“Tới tới tới, cho ngươi xoa xoa, đại ca, ta loạn chơi, ta cam đoan sau này không như vậy, tin tưởng ta!” Tổng Hồ lập tức lấy trương ghế ngồi xuống, cấp

Diệp Chấn xoa xoa chân, thả lỏng thả lỏng cơ bắp. Thỉnh thoảng tìm tòi (phẩm # thư. Vong) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Rất thoải mái đi? Bất quá lão đại, người tay chân đều không ấm áp, người không lạnh sao?” Tống Hồ xoa xoa, mới nghĩ đến chính mình còn khai điều hòa đâu, nói, Phú Châu số một số hai số tam bệnh viện có cái điều hòa kia cũng không thấy quái, chạy nhanh là nơi này một ngày yêu cầu nhiều ít tiêu phí, mới là quan trọng nhất, tuy rằng nói Diệp Chấn Tống Hồ giá trị con người đều quá trăm triệu, nhưng là ai có tiền liền loạn hoa ở những cái đó vô dụng địa phương đâu? Hiện tại bọn họ như thế có tiền, lại đi theo đuổi tiền liền vô dụng, mà là nếu muốn tương như thế nào đem tiền tiêu thỏa đáng, quyền cấp nghèo khó vùng núi cái gì.

“Khai điều hòa đi? Không lạnh, ấm đâu!” Diệp Chấn gật gật đầu, rồi lại nghĩ tới cái gì, “Các người mau đi ngủ đi, cho ta một cái túi chườm nóng thì tốt rồi.”

“Túi chườm nóng đã không có, nước ấm nhưng thật ra còn có một ít.” Lưu Vũ Phi tới phòng qua lại đi lại, rồi mới lại đi sửa sang lại một chút chính mình giường, thậm chí cảm thấy chính mình một mao tiền giá trị đều không có, một chút tồn tại cảm đều không có, hiện tại rốt cuộc tìm được một cái xen mồm lúc.

“Người thật là không nói lời nào thời điểm đại gia cho rằng người trang cao lãnh, vừa nói lời nói liền nhất minh kinh nhân a! Hành, cho ta tới một ly!” Diệp Chấn cũng cảm thấy thực mệt nhọc, nhưng là chính là cảm thấy thân thể thực hư không, vừa mới thủy liền cảm giác làm chính mình sống lên.

“Tới lạc.” Lưu Vũ Phi đem thủy đưa cho Diệp Chấn, nói. “Lần này nửa ly, đủ rồi, sợ người nửa đêm ngủ quá an ổn đáng sợ.” Ba người cười ha ha.

“Hảo, lão đại, người uống xong rồi chính mình đem nó đặt ở trên bàn, ta cùng tiểu Lưu đi ngủ.” Tống Hồ cười hi hi nói, rồi mới xoay người vỗ vỗ Lưu Vũ Phi, hai người nhìn nhau cười, rồi mới lên lút đi đến chính mình giường đệm vị, đây là một cái giường đôi, nhưng là hạ tầng lại thập phần to rộng.

“Àn.” Diệp Chấn nghiêng đầu nhìn nhìn đầu giường bên cạnh một trương bàn lớn tử, thành thực đầu gối. Bất quá lý thật sự gần, Diệp Chấn chính mình có thể làm được, cũng liền không phiền toái Tống Hồ cùng Lưu Vũ Phi.

“Ta đem điều hòa đóng đi, buổi tối gió lạnh rất nhiều, hiện tại là buổi sáng giữa trưa buổi chiều nhiệt, buổi tối thực lạnh, liền không khai điều hòa, đừng làm cho lão đại bị cảm.” Lưu Vũ Phi cầm lấy điều khiển từ xa, “Tích!” Một tiếng, điều hòa màu đỏ màu xanh biếc cái nút diệt.

“Àn, đợi lát nữa đem đèn đóng, ta không thói quen bật đèn. Ngủ ngon đi.” Diệp Chấn đem nước uống xong, đánh một cái no cách, mới thanh thần ổn định đem chân kéo đến chính mình bên người, lẳng lặng nhắm mắt chờ.

“Đứng rồi, tiểu Lưu, nơi này liền hai trương phòng muối trong suốt chướng, một cái tự nhiên là cho chúng ta người bệnh lão đại, một cái khác sao, công bằng khởi kiến, chúng ta hai cái cùng nhau ngủ hạ tầng.” Tống Hồ đưa ra ý kiến.

“Ta mới không cần a, ta còn có đầu đêm đầu. Như thế nào có thể tùy tiện loạn cùng người khác ngủ a!” Lưu Vũ Phi dùng đôi tay bảo vệ trước ngực, so một cái đại kém kém.

“Tiểu Lưu, liền như vậy đi, ta mệt nhọc, không cần sao, chạy nhanh nghỉ ngơi.” Diệp Chấn mở mắt ra, hai người nói chuyện thanh âm thật sự quá lớn, hơn nữa hiện tại đã là rạng sáng hai điểm nhiều, thời gian cũng không thể cho phép bọn họ sao tới sao đi.

“Đi thôi!” Nhìn thấy lão đại của mình Diệp Chấn cũng vì chính mình nói chuyện, Tống Hồ càng là cả gan làm loạn, ở Lưu Vũ Phi trước ngực sờ tới sờ lui, Lưu Vũ Phi trong lòng bóng ma bộ phận dần dần gia tăng, trong lòng liền lớn tiếng nói, “Ta là thẳng nam a!” Nề hà Diệp ca không cho chính mình đại sao đại nháo, vì đại cục, cũng liền đành phải ủy khuất chính mình.

Lưu Vũ Phi miễn miễn cưỡng cưỡng cùng Tống Hồ cùng nhau nằm vào hạ tầng, còn hảo Tống Hồ không phải thánh tôn, Tống Hồ cũng là cao quý người, trên người tự nhiên không có nhiều ít xú vị, cho nên Lưu Vũ Phi còn có thể nhẫn nhịn. Hai người cảm thấy còn hành, ba người cứ như vậy tiến vào mộng đẹp.

Bên kia, ở một tòa cổ xưa mộc phòng ở trước, u tĩnh ánh trăng chiếu rọi ở phụ cận cây cối, có vẻ thập phần an tĩnh, ở mộc phòng ở chung quanh, tất cả đều là che kín cây cỏ đại thụ rừng rậm, trừ bỏ u ám ánh trăng, không có một tia lượng chỗ. Đột nhiên, chỉ thấy mộc trong phòng đèn sáng.

Chỉ nghe thấy có người nói, “Quái Bán Tiên, cho ta tính huynh đệ một quẻ, như thế nào, dữ nhiều lành ít, vẫn là hung thiếu cát nhiều?” Chỉ thấy hai cái qua tuổi hoa giáp lão nhân ở cho nhau thảo luận, một vị là thánh tôn, một vị là người giang hồ xưng Quái Bán Tiên.

“Ha ha, người có thể tới tìm ta, chỉ sợ sự tình sẽ không đặc biệt đơn giản, có cái gì sự liền nói, người lại không phải không biết, ta Quái Bán Tiên chưa bao giờ sẽ dễ dàng xem bói, càng sẽ không tính ta căn bản chướng mắt pháp nhãn quẻ!” Quái Bán Tiên cả đời chỉ thu bát quái đồ đệ, một quẻ tám, tổng cộng tám tám 64 cái.

Trước nay liền không có người có thể làm Quái Bán Tiên cho hán bằng hữu xem bói, hán Quái Bán Tiên ở giang hồ danh hào không nhỏ, sau nhân có người đuổi giết, mới ẩn cư núi sâu, nguyên nhân chỉ có một, đó chính là trừ bỏ hán Quái Bán Tiên coi trọng có thể bị hán đoán một quẻ ở ngoài, ai tới đều vô dụng!

“Không sai, không có việc gì không đáng tam bảo điện, ta xác thật có một chuyện muốn nhờ, người ta đồng thời huynh đệ, ta huynh đệ gặp nạn, được một loại không biết tên bệnh, không biết, có không thỉnh huynh đệ rồi núi?” Thánh tôn thấy Quái Bán Tiên cũng không có tính toán cấp Diệp Chấn xem bói ý tứ, cũng biết chính mình cường bách không có một tia chỗ tốt.

“Ha ha, người ta đồng thời huynh đệ? Ta sớm đã ẩn cư mười năm hơn, hưởng chi lại nói, cũng không phải huynh đệ ta không trợ giúp người, người ngầm

lại, ta là một cái xem bói, không phải một cái lão đạo y, ta lại như thế nào cứu người huỳnh đệ đâu?” Quái Bán Tiên cầm lấy trà cụ, cấp chính mình lão bằng hữu phao một ly tiểu trà.

“Ta phát hiện, ta vị kia bằng hữu tựa hồ trong thân thể có một cổ thập phần nghiêm trọng tà khí, căn bản vô pháp khống chế, ta dùng chân khí rót vào hấn trong cơ thể, nhiều nhất chỉ có thể đình năm phút đồng hồ, mặt sau liền mặc kệ dùng, ta biết người là trứ danh đuổi ma tiên đế, cũng biết một hồi đuổi ma nghi thức yêu cầu chuẩn bị rất nhiều, nhưng là chúng ta hiện tại thời gian không nhiều lắm, chỉ có ba ngày thời gian.” Thánh tôn nói kích động, quơ chân múa tay lên.

“Hành, ta một chút khả năng cho phép, chỉ cần không trái pháp luật ra ta điểm mấu chốt, liền không có vấn đề, buổi tối tới ta này nghỉ ngơi đi, chúng ta ngày mai xuất phát.” Quái Bán Tiên uống lên một cái miệng nhỏ trà, lấy ra một bao khoai bánh.

“Hành! Uống! Đêm nay chúng ta đã trà đại rượu!” Thánh tôn giơ lên chén trà, cùng lão hữu Quái Bán Tiên thật mạnh chạm vào một chút chén trà khẩu. “Nói thật sự, ta hai thượng hơn trăm năm không thấy, chỉ từ lần trước vô lâm đại chiến, kết thúc, ha ha, lần này thiếu người một ân tình a!” Thánh tôn lắc đầu, chính mình thật sự già rồi.

“Cũng là, thiếu liền thiếu lạc!” Quái Bán Tiên bỏ đi ngày thường kia thật dày đoán mệnh y, chỉ mặc một cái lót nền y.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: gà trống kêu minh

“Quả nhiên, vẫn là lão huỳnh đệ giảng nghĩa khí!” Thánh tôn liền uống lên tam ly khổ trà. “Quê lão đệ, người đây là cái gì trà? Có chút khổ a!”

“Tốt nhất trà, tự nhiên là trước khổ sau ngọt, người hiện tại còn có thể hay không cảm giác khổ đâu?” Quái Bán Tiên lại phao một ly trà, cầm lên, đặt ở miệng tiếp theo điểm điểm, nhẹ nhàng thổi thổi. Rồi mới nhẹ nhàng hút dẫn một chút.

“Quả nhiên, quê lão đệ, phía trước cam khổ nhin lúc sau, thế nhưng như thế ngọt a! Lão ca ta chính là như vậy bội phục người. Người chính là người như vậy, tuy thân ở thế ngoại đào nguyên, nhưng là cũng không có giống người rảnh rỗi như vậy, lên tiếng, người hiện tại ở giang hồ như thế nổi danh, lại không biết giang hồ hiểm ác, đoán mệnh lại không thể tùy tiện tính, nơi nào tới mần gia vàng bạc tài bảo a? Ta tiến vào đô thị sau mới phát hiện, ai, thế nhưng có đủ loại vũ khí, người nói, chúng ta nếu không có chân khí, chỉ sợ một chút tác dụng đều không có.” Thánh tôn liền cùng Quái Bán Tiên đau uống vài ly trà, lại ăn mấy khối điểm tâm, hoi.

“Ta hiện tại cũng không tính kẻ có tiền, chỉ là ta bát quái đồ đệ, cũng chỉ thu tề tam quẻ, trong đó đệ tam quẻ cũng liền hai người, tính lên, hơn nữa ta bắt quá mới mười một cá nhân, tính bọn họ đều còn có điểm nhân tính, xuất sư cũng sẽ không quên mất, cơ hội mỗi tháng đều có bảy tám người đến xem ta. Đây cũng là ta gần mấy năm duy nhất thu vào, ta còn ở cửa loại vài mẫu củ cải mà, đừng nói, này mà tuy đại, nhưng là nhân tâm tề Thái Sơn di a, mỗi khi ta đồ đệ tới thời điểm, cũng tổng hội giúp giúp ta, này rừng núi hoang vắng, cũng thường thường có người đi ngang qua cùng ta mua mua đồ ăn, phát hiện ta là đại tiên thời điểm, quý xuồng đều có a! Ha ha ha!”

Quái Bán Tiên liêu liêu chính mình râu bạc, tiếp theo nói, “Bất quá a, ta cả đời này, hừ, cũng liền mù một lần mắt, dạy một cái kẻ bất lực! Ta cũng không phải trách hấn mười năm tương lai gặp qua ta một mặt, chính là hấn thế nhưng ở trong chốn giang hồ lên làm lính đánh thuê, hỗn trưởng!” Quái Bán Tiên tức giận, một phách chính trương cái bàn trực tiếp băng khai.

“Lòng người khó dò, không cần vì một hai cái phế đồ mà động khí, sớm một chút nghỉ ngơi đi.” Thánh tôn vừa thấy Quái Bán Tiên động khí, chính mình cũng cảm giác được tự mình nói sai, liền tục khuyên mới làm Quái Bán Tiên nghe xong xuống dưới.

“Lão ca, chúng ta không thể ngày mai liền đi, người đều cứu không được người, ta không thể không hề chuẩn bị liền đi, ta yêu cầu thỉnh một vị trên đời Hoa Đà, như thế nào?” Quái Bán Tiên đem thánh tôn thỉnh tới rồi bên trong nhà ở ngồi, rót cuộc bên ngoài liền cái bàn đều hồng rồi.

“Quê lão đệ, tin ta, chúng ta tu tiên đã bao nhiêu năm? Có ta chán không được tà khí, này căn bản là không phải bình thường tà khí, hoàn toàn không có kịch bản.” Thánh tôn lắc đầu, “Huống hồ, thời gian thật sự không nhiều lắm, ta có thể cảm giác được, việc này dữ nhiều lành ít!”

“Lão ca, người liền như thế không tín nhiệm lão đệ ta Quái Bán Tiên? Cũng là, người đều không có đầu mối, nhưng là có lẽ bằng hữu của ta thật sự có biện pháp!” Quái Bán Tiên đem thánh tôn thỉnh tới rồi một trương chiếu thượng, có pho một trương chiếu, nói.

“Hành! Người bằng hữu hiện tại thân ở nơi nào?” Thánh tôn nghĩ nghĩ, xác thật, chỉ bằng tin tưởng Quái Bán Tiên, nói không chừng thực sự có trên đời Hoa Đà đâu?

“Thảm, ta cảm thấy, chúng ta qua lại ít nhất yêu cầu một tháng! Hấn hiện tại ở vịnh khang.” Quái Bán Tiên suy tư một chút, nói ra một vị trí.

“Vịnh khang? Chiết Giang?” Thánh tôn kinh hãi, “Cái gì? Ngươi bằng hữu ở vịnh khang? Đây như thế nào hành, chúng ta khoảng cách vịnh khang chính là có ngàn dặm xa! Không được, không được, chúng ta đây nửa đêm chạy đến Phú Châu đi.” Thánh tôn nghĩ nghĩ, hoàn toàn liền không thích hợp, cự tuyệt.

“Hành, ta đây cho hấn phi bỏ câu truyền tin, chúng ta đi trước Phú Châu, làm hấn sau đó tức đến. Bất quá, đêm nay là nhất định phải ở chỗ này ngủ, chúng ta này tuy rằng không có đồng hồ, nhưng là ta tưởng tượng liền biết, hiện tại là rạng sáng tam điểm bốn mươi lăm phần.” Quẻ nửa lại đuổi thân ra ta hữu, tính tính. “Không tôi không tôi, lần này có ý tứ!”

“Hành đi, cũng cũng chỉ có thể như vậy, đứng rồi, em đâu đâu? Không tới bồi bồi ngươi?” Thánh tôn nằm ở chiếu thượng, lại không có cảm giác được chút nào nhiệt, ở râm mát lạnh mùa hè buổi tối, ở rừng rậm tự nhiên hoàn cảnh trung, chính là tốt đẹp nhất.

“Có ý trên chọc ta đi? Ngươi em đâu a, cùng người chạy, lúc trước liền ở ta tuổi trẻ thời điểm a, có một tháng, liền cùng điên rồi giống nhau, lúc trước chính là bất đắc dĩ, có khổ trung, nhưng là không nghĩ tới, cái kia tiện nữ nhân xem ta không được, liền chính mình chạy! Ta cũng là, có phúc gặp nạn, có khổ có huynh đệ a!”

“Xem ra, trở về phải hảo hảo phong bế miệng mình, khẩu khẩu bị mất mạng a!”

“Ha ha ha, ngủ đi.”

“Ân, là nên nghỉ ngơi, ngày mai cũng muốn đi sớm đâu!”

Quái Bán Tiên tắt ngọn nến, hai người cũng lặng lẽ nhắm lại mắt.

Hai cái giờ sau, nghe thấy năm năm gà trống kêu to.

Quái Bán Tiên tự giác đã tỉnh, hai mắt mở lung bên trong, thánh tôn cũng tỉnh. “Gà trống ác ác ác kêu mình, này rừng núi hoang vắng, núi sâu nơi nào tới gà? Hay là, lão đệ ngươi còn đường gia súc?”

Quái Bán Tiên gật gật đầu, “Gà vịt ngỗng các không ít, dê bò các mười đầu, ta và ngươi nói, phụ cận đều đã có không ít người gia chuẩn bị kiến phòng ở tới tổ một cái đại thôn.” Quái Bán Tiên đi hướng tiểu thực đường, sờ soạn một phen mẽ, đi hướng cửa, “Tới tới tới.”

Quái Bán Tiên vừa nói vừa rắc một ít mẽ, quả nhiên, một lát liền có không ít gà theo lại đây, vừa ăn biên kêu, giống như đang nói, “Lại đến điểm, ăn ngon, ăn ngon.” Quái Bán Tiên mặt cao hứng cười mị phùng.

“Ngà? Như thế tốt sự như thế nào không gọi thượng ta?” Thánh tôn cũng đi theo Quái Bán Tiên bước đi, cầm lấy một phen mẽ đi ra ngoài, nhưng là gà mụ mụ cùng tiểu kê cũng chỉ đi theo Quái Bán Tiên đi, căn bản không thèm nhìn thánh tôn.

“Lão đệ, này gà không nghe lời a!” “Ha ha ha!” Hai người nhìn nhau cười to, không sai, huynh đệ là không để bụng điểm này vui đùa, vẫn là mấy ngàn năm huynh đệ, như thế nào khả năng chỉ đùa một chút liền sinh khí đâu?

“Lão ca chuẩn bị chuẩn bị, ta có điểm lộ phí, chúng ta lập tức liền có thể đi rồi.” Quái Bán Tiên đem thánh tôn tay mẽ cùng chính mình trong tay mẽ nhất nhất uy xong lúc sau, nói.

“Là sao? Đây giai đoạn sai giao phức tạp, đây cũng là ngươi không hy vọng nào nhiệt đi vào này nguyên nhân, hảo đi, ta không có gì yêu cầu mang, liền một bộ quần áo, cũng đã mặc xong rồi, ngươi liền đi chuẩn bị đi, ta liền ở cửa nhìn xem gà vịt.”

“Ân.” Quái Bán Tiên không nhanh không chậm mà đi vào phòng, không đến vài phút thời gian, liền dẫn theo một cái rương hành lý ra tới.

“Hảo? Hiện tại bất quá cũng mới không đến 6 giờ đi?” Thánh tôn hướng lên trời thượng nhìn một chút, đây là núi sâu, đỉnh đầu bị rừng rậm cây cối chắn không còn một mảnh, căn bản nhìn không ra thiên hay không sáng, chỉ có thể từ một ít rừng cây tế phùng trông được thanh, sắc trời thực mở lung, tựa hồ còn có một chút trời mưa bộ dáng.

“Sớm một chút đến, cũng không phải chuyện xấu, đi!” Quái Bán Tiên nhảy bay lên nóc nhà, trong tay trọng nặng nề đồ vật, thể nhưng còn có thể có như thế lợi hại khinh công.

“Mười năm hơn không thấy, ngươi vô công một chút cũng không có biến a!” Thánh tôn cũng nhảy, nhưng là cảm giác thánh tôn tương đối tới nói càng là nhẹ nhàng một ít.

Chương 100: thần tốc đoàn tàu

“Mười năm hơn không thấy, nguoi vô công một chút cũng không có biến a!” Thánh tôn cũng nhảy, nhưng là cảm giác thánh tôn tương đối tới nói càng là nhẹ nhàng một ít. Thình đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vông) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Không dám không dám, nhận được lão ca khích lệ, kỳ thật lão đệ cùng lão ca so a, so ra kém chín trâu mất sợi lông.” Quái Bán Tiên ăn mặc một kiện lược lâu đoán mệnh y, đây là hấn phía trước vì một cái sắp chết đi người đoán mệnh, kết quả người nọ chẳng những không chết, bây giờ còn có thượng bách gia công ty, giá trị con người hơn trăm triệu, cái này quần áo chính là hấn đưa.

“Lão què, lời này giống như châm chọc ta đi, nếu ta so nguoi lợi hại, ta làm sao cần tới tìm nguoi đâu?” Thánh tôn nói.

Hai người dầm cao cao rừng cây, một trước một sau, tốc độ thập phần nhanh nhẹn, liền như một phen cung tiễn bắn ra mũi tên giống nhau.

“Lão ca, nơi này rừng núi hoang vắng, chỉ sợ, cùng ta tới, có lối tắt, thông qua phía trước này tòa tiểu núi rừng, liền có xe.” Quái Bán Tiên nhẹ nhàng nhảy, nhảy đến hai khóa xem như thiên thiên vạn vạn trong rừng cây cao thụ. Một chân một cây, nhưng là thấy thánh tôn lập tức liền cùng lại đây, nhẹ nhàng nhảy, hai chân khép lại, hai chỉ chân liền đứng ở một cây đường kính 60 centimet cao thụ cây trúc thượng.

Thánh tôn cũng vừa vừa vịn đứng ở bên kia, hai cái đều là có công đế người, tự nhiên ổn định vững chắc, chính là này trăm mặc cục diện, ai tới đánh vỡ?

“Hành, vậy trực tiếp đi thôi, cũng đừng lãng phí thời gian, nói không chừng bọn họ yêu cầu chúng ta đâu!” Thánh tôn gật gật đầu, rốt cuộc như vậy đi trước tốc độ tuy rằng mau, hao lực tuy rằng cũng không tính đại, nhưng là này căn bản cũng liền không phải biện pháp a.

“Ân.” Quái Bán Tiên nguyên bản còn tưởng rằng có thể nghỉ ngơi trong chốc lát, không nghĩ tới thánh tôn như thế nóng vội, cũng liền đành phải gật gật đầu, nhảy nhảy đến phía trước rừng cây.

Hai người không nói lời nào nhảy vài phút, trên đỉnh đầu lại không có một tia hân, có thể thấy được hai người vô công sâu không lường được.

Chỉ chốc lát sau, Quái Bán Tiên ngừng lại. “Tới rồi, đi thôi!” Quái Bán Tiên nhảy dựng, từ mấy chục mét địa phương trực tiếp nhảy xuống tới. Thánh tôn lắc đầu, không có biện pháp, này lão đệ chính là ái chơi soái.

Thánh tôn bất động thanh sắc nhảy xuống tới. “Nơi này là được, thần tốc đoàn tàu, mười giây tới mục đích địa, yêu cầu sử dụng chân khí thúc dục.” Quái Bán Tiên chỉ chỉ hai người trước mặt này hai cũ nát xe lửa, tiếp theo nói, “Đừng không được, này xe tuy rằng phá hiểm, nhưng là là ta đồ đệ đưa, bảy tám năm vô dụng. Đi” Quái Bán Tiên ấn một cái cái nút, xe lửa cửa xe khai, một cỗ sinh hương vị truyền ra tới.

Thánh tôn che bịt mũi từ, hỏi, “Lại đây một chút, đừng choáng váng, này bảy tám năm vô dụng khí thể là không thể nghe được.” Thánh tôn cầm một cái bố, thuận tiện cũng phân Quái Bán Tiên một cái, hai người tay bịt mũi từ đi vào.

Đi vào chỉ sau, môn tự động đóng, thánh tôn theo bản năng trở về đầu vừa thấy, “Không xong! Tao ngộ tiện nhân tai họa! Làm sao bây giờ, hấn đem chúng ta vây khốn.”

Quái Bán Tiên che lại cái mũi nở nụ cười, “Ngốc lão ca, nhân gia đây là toàn tự động, nguoi nhìn, xe lửa thúc đẩy, mười giây đồng hồ sự.” Thánh tôn che che đầy mặt mồ hôi nóng mặt, xấu hổ không dám nói lời nào.

Mười giây sau, cửa mở. “Ngọa tào, hay là thật sự như thế thần kỳ?” Thánh tôn đi ra, “Dựa, thật là Phú Châu, nguoi xem, nguoi xem.” Thánh tôn chỉ chỉ nơi xa mặt cỏ lại quá địa phương, nơi đó đó là Phú Châu.

“Què lão đệ, nguoi đồ đệ thật tốt, thế nhưng còn hiểu đến không thể hư trương thanh thế, mới kiến tại đây rừng núi hoang vắng, lại vừa vận tốt là ở một mảnh đất trống.” Thánh tôn quay đầu nhìn lại, không cảm khen khỏi Quái Bán Tiên.

“Nơi nào, nơi nào, lão ca nguoi là thiên thần tông tông chủ, như thế nào nói, ngài là ta lão ca, ta và nguoi nói, đây là sân bay, đệ tam phụ thuộc bệnh viện nghe qua không có? Chính là này phụ cận một cái nổi danh bệnh viện!” Quái Bán Tiên ăn mặc bảy tám năm chưa xuyên qua đoán mệnh quần áo, hiện thập phần ôn hòa.

“Hảo a! Đi, chúng ta đi đánh.” Thánh tôn nhất thời cao hứng tựa như một cái tiểu hài tử, cười hi hi lôi kéo Quái Bán Tiên đi rồi một đoạn đường, rốt cuộc thấy một ít quả vắng xe, thánh tôn tùy tay chiêu một cái taxi, ngồi đi lên.

“Tài xế, đệ tam phụ thuộc bệnh viện cửa chính, cảm ơn.” Vừa vào cửa, một cỗ rét căm căm điều hòa phong liền tới rồi, này điều hòa phong thiếu chút nữa làm thánh tôn cùng Quái Bán Tiên trực tiếp đem quần áo cởi ra, bởi vì thổi điều hòa sau, nguoi là thực khô mát, không có hơi nước, nhưng là quần áo liền ướt đầm, mặc vào tới thập phần lãnh.

“Hảo lạnh, cái kia, các nguoi nguoi ở nơi nào a?” Tài xế thoạt nhìn không xa lạ, rất có thân cận cảm cùng cảm giác an toàn.

“Có phải hay không bị ta quần áo dọa tới rồi? Lão phu ẩn cư mấy chục năm, thật sự ngưng ngưng a, ta còn là một cái đoán mệnh, nhân xưng Quái Bán Tiên.” Quái Bán Tiên cười cười.

“Quái Bán Tiên? Tỉnh, các người ngồi xong, đường xá thực đoản, ta liền nhanh hơn.” Xem ra, Quái Bán Tiên danh hào, ở đô thị là không thể thực hiện được, hiện tại nếu là ở thôn trang nhỏ, vừa nghe đến Quái Bán Tiên tới, mỗi người mang theo chính mình hài tử đi đoán mệnh đâu, phải biết rằng, Quái Bán Tiên thanh danh, ở giang hồ đã sớm là mỗi người đều biết.

Chỉ chớp lát, xe tới rồi, thánh tôn đang chuẩn bị bỏ tiền đâu, lại phát hiện chính mình trên người cũng không có tiền, lộ ra vẻ mặt quần bách. Tài xế cũng thấy được, vội vàng nói, “Không cần, ta vừa vận tốt thế tử cũng ở chỗ này, thuận tiện nhìn xem năng đi.”

Quái Bán Tiên cẩn thận đánh giá một chút vị này tài xế, tính một chút, nói, “Đại nạn không chết, tất có sau phúc.” Quái Bán Tiên ném phát trần, nói.

“Cám ơn, cám ơn bán tiên a!” Vị kia tài xế cho một cái chín mươi độ khom lưng, mặc kệ hán Quái Bán Tiên là thật là giả, tính ra tới chính là chuyện tốt thì tốt rồi.

“Ân, không cần cảm tạ, đứng rồi. Mỗi người đều sẽ tham lam, này cũng không phải sai lầm, nhớ lấy, chớ thấy việc thiện nhỏ mà không làm, đừng cho rằng việc ác nhỏ mà đi làm. Nhiều làm việc thiện, phạt chủ, sẽ phù hộ thí chủ!” Quái Bán Tiên còn tưởng nói cái gì, đã bị thánh tôn một phen kéo qua đi.

“Đi một chút đi!” Thánh tôn trực tiếp dùng chân khí mạnh mẽ đem Quái Bán Tiên mang đi.

“Lão ca, ta không phản kháng, gì sự người nói đi.” Quái Bán Tiên thậm chí cảm giác được có một tia bị vũ nhục cảm giác, bởi vì hắn bị thánh tôn chặt chẽ nhắc tới, thấp phần không có mặt mũi.

“Không có việc gì, theo ta đi dò hỏi một chút người bệnh phòng hào đi, quê lão đệ, ta và người nói, này đô thị nhưng không giống địa phương khác như vậy đơn giản, nơi này nơi chốn có tiểu nhân, gian trá tiểu nhân.” Thánh tôn đem Quái Bán Tiên thả xuống dưới, nói.

“Vậy người kêu ta đi làm cái gì? Này chi gian có cái gì liên hệ sao?” Quái Bán Tiên không hiểu chính là, vì cái gì chính mình miễn phí cho người ta tính một quê, cũng coi như là mở đầu hồng, lại bị thánh tôn kéo lại.

“Ha ha, ta và người nói qua, nơi này người a, giống người như vậy xem bói, bọn họ hơn phân nửa trở thành ngốc tử, cho nên, một vừa hai phải, bằng không tựa như vừa mới đáng về kia, ta đều sợ nhân gia cho rằng người cùng ta là kẻ điên đâu.” Thánh tôn làm Quái Bán Tiên tại chỗ chờ, chính mình đi tới rồi dò hỏi gian.

“Hộ sĩ ngài hào, thỉnh nói cho ta một chút, tới hôm qua có phải hay không có vị tên là Diệp Chấn người bệnh?” Thánh tôn rất có lễ phép nói, bởi vì đối phương cũng là một vị mỹ nữ hộ sĩ.

“Ân, đúng vậy. Xin hỏi, ngài người bệnh người nhà sao?” Vị kia hộ sĩ tìm một trương ghế ngồi xuống, mở ra máy tính để bàn tìm tòi tư liệu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: bị khống chế

“Đi.” Thánh tôn còn tính may mắn, vừa vận tốt ra tới liền đụng phải thang máy, liền cùng Quái Bán Tiên cùng nhau thượng thang máy.

“Lão ca, đây là cái gì đồ vật a?” Quái Bán Tiên tò mò sờ tới sờ lui, nếu không phải lần này vừa vận tốt chỉ có thánh tôn cùng Quái Bán Tiên hai người ở thang máy, bằng không nếu là có khác người nói, không chừng trực tiếp mắng Quái Bán Tiên thổ chim.

“Cái này kêu làm thang máy, là thế kỷ 21 thứ tốt, người xem, tới rồi.” Thánh tôn còn cấp Quái Bán Tiên giảng giải thang máy ngon nguồn cùng với thuyết minh phương thức.

“A? Như thế thần kỳ a?” Quái Bán Tiên mang theo không tin sắc mặt, đi ra thang máy, quả nhiên đã tới rồi đệ thập nhất lầu.

“A! A!” Quái Bán Tiên đôi tay gắt gao nắm lan can, sợ tới mức chết khiếp, có lẽ là khủng cao đi.

“Sợ cái gì, đừng đùa, đi thôi.” Thánh tôn không kiên nhẫn đem Quái Bán Tiên mang đi.

Chỉ chớp lát sau, đi tới 10098 phòng, đẩy cửa ra vừa thấy, “Ta đi, các người ba ngủ hương đi? Chúng ta sớm vất vả tới, các người cứ nhiên ngủ như vậy

sáng?” Thánh tôn chạy đi vào, một chân liền đem đang ở cùng nhau ngủ Tống Hồ cùng Lưu Vũ Phi đá xuống giường.

“Ta đi, ai” Tống Hồ ngã ở trên mặt đất, vừa mới còn muốn hỏi là ai làm chuyện tốt, thấy thánh tôn, một cổ kính nhảy lên.

“Thánh tôn, như thế nào?” Tống Hồ hỏi.

“Tối, long trọng giới thiệu một chút, vị này chính là, người giang hồ xưng Quái Bán Tiên, cả đời chỉ thu bát quái đồ đệ, một quẻ tám, muốn nắm chặt cơ hội.” Thánh tôn nói.

“A? Thánh tôn, ngài như thế nào mang đến một cái đoán mệnh? Có thể cứu ta Diệp ca sao?” Lưu Vũ Phi cũng coi như thanh tỉnh một chút, nói.

“Có thể hay không cứu sống, vậy muốn nhìn hấn bệnh nghiêm trọng không nghiêm trọng.” Quái Bán Tiên cười to, chỉ chỉ Diệp Chấn. Rồi mới đi qua, đem Diệp Chấn bàn tay ra tới.

“Tay chân lạnh băng, đúng là tối kỵ! Bất quá, lão phu có biện pháp, xuất viện đi!” Nói xong, Quái Bán Tiên phiết liếc mắt một cái Tống Hồ.

Thánh tôn xem Tống Hồ một chút phản ứng cũng không có, liền biết Tống Hồ hiện tại còn không nghĩ phục tùng người khác lời nói, liền nói. “Cứ như vậy, xuất viện đi.”

“Hảo.” Tống Hồ ừy khuất gật gật đầu, chỉ một tiếng.

Quái Bán Tiên đem Diệp Chấn đỡ lên, từ cửa sổ nhảy đi xuống.

“Ha ha, quẻ lão đệ, từ từ ta!” Thánh tôn cười to, cũng nhảy xuống.

“Tiểu Lưu, đây là một ngàn đồng tiền, cầm đi trả tiền đi, phó hảo chính mình trở về đi.” Tống Hồ nghĩ nghĩ, Lưu Vũ Phi mới đầu chỉ là tới chơi chơi, không nghĩ tới ven đường trên đường đã xảy ra những việc này, nhưng là không có một kiện là cùng hấn Lưu Vũ Phi có quan hệ, cho nên, liền không cần đem không có việc gì người liên lụy vào được.

“Ân.” Lưu Vũ Phi hiện tại còn ở nửa tỉnh say chuẩn choáng trạng thái, gật gật đầu.

Tống Hồ cũng gật gật đầu, “Ta cũng không tin tà!” Nói xong, Tống Hồ cũng từ cửa sổ trung nhảy xuống.

“Không thể nào?” Lưu Vũ Phi bắt đầu lo lắng khỏi Tống Hồ, mặt khác ba người công lực sâu không lường được, hấn Tống Hồ tính cái gì, huống chi đây là mười một lâu a.

“Ta đi, liền lưu ta một người đi thang lầu.” Lưu Vũ Phi rửa mặt xong rồi uống lên một chén nhỏ thủy, dù sao Tống Hồ đã đem tiền giao cho Lưu Vũ Phi, hấn chỉ cần tiền trả xong rồi này một buổi tối phí dụng, liền có thể chính mình về nhà, huống chi quá một tháng, còn có một cái đua xe đại tái, Lưu Vũ Phi nói thật, đã gần một tháng không có chạm vào đua xe, nói không chừng đều mới lạ không ít.

Lưu Vũ Phi uống xong thủy, cầm lấy Tống Hồ lưu lại một ngàn nguyên, lập tức chạy đi ra ngoài, hai phút sau, Lưu Vũ Phi đầy mặt mồ hôi nóng đi tới đệ nhất lầu, còn hảo có điều hòa.

“Hộ sĩ, chúng ta muốn làm lý xuất viện.” Lưu Vũ Phi cũng không biết nên như thế nào nói, xử lý xuất viện, hiện tại là liền người bệnh cũng không biết đi nơi nào.

“Nha, tiểu Lưu đệ đệ, buổi sáng tốt lành a, người như thế mau liền phải trở về lạ? Kia hành, đi thôi, ta cho người xem xem bao nhiêu tiền a.” Lâm hiểu mạnh ngồi xuống, xem xét một hồi, nói.

“Ân, tổng cộng là năm trăm bốn mươi lăm, một phân không ít nga.” Lâm hiểu mạnh nói.

“k, đây là sáu trăm, không cần thối lại, ta còn có việc.” Lưu Vũ Phi cầm lại bốn trăm, đem dư lại đưa cho lâm hiểu mạnh, một cổ khí chạy đi ra ngoài.

“Đừng chạy a, ta còn không có kiếm tiền đâu! Thiếu làm sao bây giờ?” Nhìn Lưu Vũ Phi chạy ra đi kia tiêu sái bóng dáng, lâm hiểu mạnh không cảm thấy đều đo.

“Hiểu mạnh, người rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Người sẽ không thích một cái so người tiểu nhân đi?”

Bên kia, Quái Bán Tiên ôm Diệp Chấn, còn có thánh tôn ba người, đã tới rồi một cái trồng trái địa phương, Quái Bán Tiên nói, “Lão ca, bên trong tà khí quả nhiên không ít, ta cảm thấy, chúng ta trước hết cần hợp lực trấn trụ, bằng không, a!”

Quái Bán Tiên còn chưa nói xong, vẫn luôn nằm trên mặt đất Diệp Chấn đột nhiên nhảy lên, hai mắt đỏ bừng, sát khí mười phần, một quyền đánh vào Quái Bán Tiên trên người.

“Phé vật một cái!” Diệp Chấn phát ra Từ Thần tiếng gầm gừ, nhìn một chút Quái Bán Tiên, rồi mới quay đầu lại nhìn một chút thánh tôn.

“Yêu nghiệt, từ ta tiểu đệ trên người lăn ra đây!” Thánh tôn giận dữ, một quyền đánh đi lên, mắt thấy kia quyền đều sắp đánh tới Diệp Chấn trên người, chính là Diệp Chấn một chút phản ứng cũng không có, thánh tôn đáng sợ thương tới rồi Diệp Chấn thân thể, liền ngừng tay tới.

Liền ở thánh tôn dừng lại kia trong nháy mắt, bị khổng chế Diệp Chấn một quyền đánh hướng về phía thánh tôn, thánh tôn phản ứng không kịp, “Oanh!” Nguyên bản thường thường quặng mà bị đánh lâm vào một cái hố to, Diệp Chấn nắm tay gắt gao đánh vào thánh tôn bụng.

Thánh tôn khoe miệng hàm đầy huyết, “A!” Thánh tôn một rống, Diệp Chấn một chút bay đi ra ngoài, nhưng là không đến trong chốc lát, Diệp Chấn lại đứng lên, vận quay đầu.

“Quê lão đệ, ngươi không sao chứ?” Thánh tôn thấy bị khổng chế Diệp Chấn còn cần trong chốc lát thời gian khôi phục công lực, hiện tại đúng là cơ hội tốt, thánh tôn cùng Quái Bán Tiên hai người gật gật đầu.

Trong nháy mắt, hai người đứng ở bị khổng chế Diệp Chấn hai bên, “Phong ma thuật!” Một đoàn màu tím khí thể, làm thành một cái màu tím vòng.

“Yêu ma quý quái mau rời đi, yêu ma quý quái mau rời đi! Phong!” Quái Bán Tiên nhảy bay lên bị khổng chế Diệp Chấn trên đầu, lấy ra một trương hồng phù, “Định!”

“Bất quá như vậy, ngoạn đủ rồi?” Bị khổng chế Diệp Chấn cười to, nhẹ nhàng nhảy dựng, nguyên bản ở Diệp Chấn trên đầu hồng phù đã bị bắt lấy tới.

“Oanh! Oanh!” Bị khổng chế Diệp Chấn đồng dạng hấp thu Diệp Chấn võ công bí tịch, một cái bước nhanh đi vào thánh tôn sau lưng, thánh tôn một cái Lãng Ba Vi Bộ, đỉnh hạ Diệp Chấn này một quyền, nhưng là thánh tôn cảm giác yết hầu một ngọt, một búng máu phun ra, theo huyết, bị khổng chế Diệp Chấn sản thánh tôn không chú ý, có đánh một quyền, này một quyền, thật mạnh đánh vào thánh tôn ngực, thánh tôn một chốc một lát động đều không động đây, chỉ là biểu tình thập phần thống khổ.

“Hừ, thiên thần tông tông chủ? Quái Bán Tiên? Ta xem hết thấy đều là một đoàn rác rưởi!” Bị khổng chế Diệp Chấn cười nói.

“Có bản lĩnh giết ta, ta cũng chán sống, nhưng là ngươi không cần vũ nhục ta! Ngươi, đã chọc tới ta điểm máu chốt!” Quái Bán Tiên nhảy, treo không ở giữa không trung.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: tà ma bám vào người

Chỉ thấy Quái Bán Tiên trong miệng không biết niệm cái gì pháp thuật, chỉ là chung quanh gió cát thanh càng thêm rõ ràng, nghe rõ ràng hơn.

“Chơi cái gì đa dạng, hảo, vậy đi tìm chết đi!” Diệp Chấn cười lạnh, một quyền đánh đi ra ngoài.

“Hừ, lấy nhu thắng cương!” Quái Bán Tiên cũng ra quyền, nhưng là nắm tay trật một chút, Quái Bán Tiên nhảy bay qua đi, bắt được Diệp Chấn tay, cho đến dưới nách, một cái điểm huyết.

“A!” Diệp Chấn ngã xuống trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, chung quanh là tà khí cùng sát khí cũng đều biến mất.

Diệp Chấn cứ như vậy vẫn không nhúc nhích hồi lâu, Quái Bán Tiên cùng thánh tôn hai người đều tê liệt ngã xuống trên mặt đất không động đây, “Quê lão đệ, hảo một cái lấy nhu thắng cương, không nghĩ tới, lão đệ mới là thâm tàng bất lộ người a!”

“Không có, không có, lão đệ ta cũng chỉ là tìm được rồi một chút sơ hở, mới có thể đem người này đá đảo, bất quá, lão ca, tiểu tử này trong cơ thể tà khí, phỏng chừng còn chưa hoàn toàn sử dụng ra tới đã bị ta đá đảo, phỏng chừng là coi thường chúng ta, nhưng là, không dùng được một hai cái canh giờ, phỏng chừng hẳn liền sẽ đã tỉnh.” Quái Bán Tiên thật vất vả mới đứng lên, đi hướng thánh tôn, dùng sức mới đưa thánh tôn kéo.

“Cũng là, kia lão đệ có hay không cái gì diệu chiêu đâu?” Thánh tôn cùng Quái Bán Tiên hai người ngồi ở cây nhỏ hạ, đem Diệp Chấn đỡ đảo cột vào trên cây, đề ngừa chính là Diệp Chấn đột nhiên tỉnh lại tập kích hai người.

“Ta sẽ đem ta yêu cầu đồ vật nhất nhất ký lục xuống dưới, thời gian cũng không nhiều lắm, ta xem bỏ câu đưa thư, ta huynh đệ lập tức liền sẽ tới, chúng ta ba người lực lượng, phỏng chừng có thể phong ấn hẳn ba ngày ta hữu, rồi mới chúng ta đi cần thiết ở trong vòng 3 ngày tìm đủ tất cả đồ vật, bất quá” Quái Bán Tiên nói đến một nửa, ngừng lại.

“Tiếp theo nói, ta dừng lại đâu!” Thánh tôn xoa xoa chính mình đầu, thánh tôn vừa mới ở đánh nhau trung, đem chính mình đầu mà phá da.

“Dựa theo hôm nay cái này trạng huống, mặc kệ như thế nào, đều không thể triệt triệt để để mà đem kia cổ tà khí đuổi ra vị kia tiểu huynh đệ trong cơ

thê, tới!” Quái Bán Tiên nói, lỗ tai cũng ở động.

“Ha ha, Quái Bán Tiên! Nha, lâu nghe đại danh a, thiên thần tông tông chủ thánh tôn a!” Quái Bán Tiên nói xong, từ trên trời giáng xuống ra một vị lão nhân, nói.

“Lão ca, cho ngươi giới thiệu một chút, đây là ta nói thần y, nhân xưng trên đời Hoa Đà, tên là Trương Đà.” Quái Bán Tiên đi hướng tiến đến, đem trên đời Hoa Đà Trương Đà thỉnh về phía trước đi.

“Lâu nghe đại danh, thánh tôn, ngài hảo!” Trương Đà thấy thánh tôn, liên tục ôm quyền.

“Ngươi hảo, ta cũng là, còn chưa tới này liền nghe thấy què lão đệ vẫn luôn nhắc tới ngươi, đúng rồi, thời gian cũng không nhiều lắm, bắt đầu đi!” Thánh tôn cũng cùng Trương Đà nắm một chút tay, rồi mới nói.

“Ân, bắt đầu, chúng ta ba người bãi thành ba chữ trận, phong ấn trụ hấn.” Quái Bán Tiên đem Diệp Chấn đặt ở trống trải địa phương, ba người làm thành một quyền, đồng thời đều rút vào chân khí.

“Đại gia đồng tâm hiệp lực, cùng nhau phong bế!” Thánh tôn nghẹn mặt đỏ đồng đồng, Trương Đà cùng Quái Bán Tiên cũng là.

“A! Ai chống đỡ ta! Thần chấn sát thần, Phật chấn **!” Bị khống chế Diệp Chấn lại một lần thức tỉnh, triệu ba người đánh tới, nhưng là chỉ chốc lát sau lại hai tay ôm đầu, nằm trên mặt đất.

“Què lão đệ, Trương lão đệ, một tiếng trống làm tỉnh thần hăng hái thêm! Phong ấn đi!” Thánh tôn kéo khẩu hiệu, nhưng là sau khi nói xong bị cường đại chân khí thể nhưng sắc tới rồi, “Khụ khụ khụ.”

“Hành.” “Hành.” Quái Bán Tiên cùng Trương Đà trăm miệng một lời nói.

“Không! Không! Ta rút cuộc làm sai cái gì, không cần như vậy lộng ta!” Diệp Chấn lộ ra đáng thương thần sắc, thánh tôn mềm lòng, “Đây là ta tiểu đệ a!”

Thánh tôn phân thân, làm cho ba người cùng nhau đưa vào chân khí có chút dao động, “Thánh tôn lão ca, phát lực a! Hấn tuy rằng là ngươi tiểu đệ, nhưng là chúng ta phong ấn chính là hấn tà khí, cũng không phải hấn bản thể cùng thân thể, không có việc gì!”

Tuy rằng thánh tôn thập phần không tình nguyện, nhưng là vẫn là phát lực. “Hành!” Thánh tôn cũng biết, hiện tại nếu phân thân nói, hậu quả không dám tưởng tượng.

“A! A! Các ngươi liền tính phong ấn ta, ta sẽ ăn mòn hấn thân thể, làm hấn từng bước một bộ hưởng thụ các ngươi cùng ta mang đến thống khổ!” Bị khống chế Diệp Chấn rút cuộc cắn răng đứng lên, một chữ một chữ nói.

“Lão ca, ba, hai, một! Cùng nhau phát lực!” Quái Bán Tiên cười lạnh, “Ngươi đừng lừa mình dối người, ha ha, phong ấn đi!”

“Đáng giận, đáng giận, các ngươi thể nhưng không mắc lừa, ta không cam lòng, các ngươi hết thầy đi tìm chết!” Bị khống chế Diệp Chấn tuy rằng mạnh miệng, nhưng là xem ra, hấn đã chậm rãi mất đi lực lượng. “Không cần phóng ta ra tới, bằng không thể giới ta tất nhiên hủy diệt, a!” Theo một tiếng lũ bất ngờ rít gào rống giận, Diệp Chấn té xỉu trên mặt đất.

“Còn không có kết thúc, thánh tôn lão ca, đừng vội, tiếp theo!” Quái Bán Tiên lại lấy ra tới một trương hồng phù, “Trên đời Hoa Đà, thánh tôn, các ngươi đứng vững! Ta thượng!” Quái Bán Tiên nói ta, nhảy đi lên.

Ở Diệp Chấn trên đầu dán một trương màu đỏ phù văn, “Có thể.” Quái Bán Tiên nói, rồi mới tiếp theo nói, “Không có việc gì, đợi lát nữa liền sẽ hảo, chỉ là, này cũng không thể triệt triệt để để đem tà ma đuổi ra, làm sao bây giờ?”

“Què lão đệ, ngươi là nói, tà ma?” Thánh tôn lắc đầu, “Này tà ma là tam giới trung Minh giới chi vương, chúng ta căn bản không phải đối thủ, tuy rằng chúng ta là người tu tiên, nhưng chung quy chỉ là nhân giới, làm sao bây giờ?” Thánh tôn nhìn nhìn trên đời Hoa Đà Trương Đà cùng Quái Bán Tiên, hỏi.

“Hiện giờ vị này huynh đệ nguy ở sớm tối, ta bên kia có tuyệt thể thần dược, nhưng là, hiện tại còn không có thăm dò bệnh tình, đột nhiên hạ dược, chỉ sợ không ôn.” Trương Đà nghĩ nghĩ, đành phải nhìn nhìn Quái Bán Tiên.

“Không cần phải gấp gáp, đợi lát nữa hấn sẽ tỉnh lại, ta này hồng phù là có bảy ngày thọ mệnh, bảy ngày nội không thể tìm được xua đuổi tà ma ra thể, hoặc là không thể tìm được tặc mệnh dược vật, ta đây cũng không có thể ra sức.” Quái Bán Tiên lắc đầu, vừa lúc, Diệp Chấn tỉnh.

“A, ta xảy ra chuyện gì? Vì cái gì ta cảm giác ta văng đầu hoa mắt, đau quá.” Diệp Chấn che lại bụng, kêu đau.

“Như thế nào sẽ? Thương đến ngươi?” Thánh tôn khăn trương đi qua, Trương Đà cùng Quái Bán Tiên cũng theo qua đi.

Rồi mới, thánh tôn đem Diệp Chấn nâng dậy, đem Diệp Chấn đưa tới ghế đá tử thượng nghỉ ngơi, mới đem vừa mới hết thầy đúng sự thật, một chữ không làm nói cái Diệp Chấn nghe.

Diệp Chấn nghe sau, bán tín bán nghi nói, “Không thể nào? Hảo, ta đây đã hiểu, tà ma ta nhất định phải ném thử khống chế hấn!” Diệp Chấn khai cái vui đùa, nhưng là đối mặt ba cái 5-60 tuổi tiền bối, Diệp Chấn hấn muốn cười cũng cười không nổi.

“Không sai, hiện tại người cần thiết trở lại người phía trước ở Phú Châu gia, nghỉ ngơi mấy ngày, mấy ngày nay, chúng ta sẽ vì người phối hợp biện pháp tốt nhất, nhất định sẽ cứu người!” Thánh tôn gắt gao cầm Diệp Chấn tay, “Ta đợi vài ngàn năm, rốt cuộc chờ đến một thiên tài thân thể, ta sẽ không bỏ qua, tin tưởng ta.”

“Người cũng muốn tin tưởng ta, ta không có việc gì.” Diệp Chấn gật gật đầu, nói.

“Thời điểm không còn sớm, lão ca, người cùng Trương Đà ở chỗ này nghỉ ngơi, ta đem Diệp Chấn đưa đến có xe địa phương, ta lại trở về.” Quái Bán Tiên nhìn nhìn thời gian, hiện tại không còn sớm, tiểu tính một chút phòng chừng 8 giờ nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: tam giới ngọn nguồn

“Hào, vậy trước như vậy, thánh tôn lão ca, người không ý kiến đi?” Trương Đà nghĩ nghĩ, thời điểm xác thật không còn sớm, không thể lại kéo. Thịnh đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vồng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Ân, ta đây cùng Trương Đà lão đệ liền ở chỗ này chờ người, đi thôi, chú ý tiểu tâm.” Thánh tôn cũng gật gật đầu, đem Diệp Chấn nâng dậy, giao cho Quái Bán Tiên.

“Ân, ta sẽ chú ý, đừng loạn đi.” Quái Bán Tiên nói xong, nâng dậy nửa tỉnh say chuẩn choáng Diệp Chấn, một cái khinh công, vài giây liền bay ra đi mấy chục dặm, chỉ chớp lát sau liền biến mất ở phía chân trời.

“Tiểu tử, mệnh rất ngạnh a, kêu Diệp Chấn phải không? Ta kêu Quái Bán Tiên, nhân xưng bán tiên, trên giang hồ, báo ta danh hào, không ai không phục.” Quái Bán Tiên một tay đỡ Diệp Chấn, lại thập phần ôn hòa, cảm giác an toàn mười phần.

“Đa tạ tiền bối cứu giúp, đáng tiếc vẫn bối bất tài, thật là bán tiên tiền bối đánh giá cao tại hạ, khụ khụ khụ.” Diệp Chấn nói một nửa liền ho khan, nhưng là xuất phát từ tôn trọng, Diệp Chấn vẫn là chịu đựng đem nói cho hết lời.

“Không có, không có. Thánh tôn lão ca coi trọng người, ta không lời gì để nói. Nói nữa, ta trộm cùng người nói đi, ta và người sư phó thánh tôn, có lẽ hẳn cũng không phải sư phó của người, chúng ta cường đại nữa, kia cũng chỉ là nhân giới số một số hai nhân tài, nhưng là tới rồi tam giới chỉ gian tới so, chỉ sợ, chín trâu mất sợi lông.” Quái Bán Tiên thở dài một hơi, tiếp theo nói, “Tam giới chia làm, Thiên giới, Ma Giới, nhân giới. Chúng ta ở nhân giới là xuất sắc người, nhưng là ở tam giới trung, chỉ sợ rất khó nói.”

“Quái Bán Tiên, bán tiên tiền bối, kia không chế ta thân thể chính là Thiên giới vẫn là Ma Giới?”

“Tiểu tử ngốc, duy độc Ma Giới hút hồn, Thiên giới nãi tam giới đứng đầu, bất quá nhìn thấy Ma Giới vẫn là muốn thoái nhượng ba phần.” Quái Bán Tiên giải thích nói.

“Phía trước chính là Phú Châu nổi danh hẻm nhỏ, ta cũng liền không nhiều lắm đưa, cáo từ!” Quái Bán Tiên đôi tay ôm quyền, rồi mới liền trong nháy mắt, liền biến mất không thấy.

Diệp Chấn moi moi da đầu, đi tới so nổi danh thư gia ngân hàng, thư gia ngân hàng cũng không phải nhà nước ngân hàng, mà là tư nhân, nhưng là bởi vì mỗi năm lãi hàng năm tức cao, so bình thường ngân hàng nhiều không ít, hơn nữa thư gia ở Phú Châu cũng là nhất ngôn cửu đỉnh, tự nhiên đem ngân hàng phát triển hô mưa gọi gió.

Diệp Chấn sờ sờ túi quần, cái gì cũng không có, chính mình bao cũng quên mang theo, còn hảo, Diệp Chấn tùy thời có mang một cái bọc nhỏ bao, phải nhớ đến, đây là Diệp Chấn phụ thân lúc trước mua, lúc ấy cái này ba lô còn mua một trăm đa nguyên, phải biết rằng lúc trước một trăm nhiều là hiện tại nhiều ít, bất quá thật dùng bền, tính nổi lên, mười mấy năm cũng là có, nhưng là vẫn là đặc biệt tân.

Diệp Chấn mở ra ba lô, này ba lô không lớn, thực vừa người, cho nên cũng sẽ không lo lằng bị người đoạt đi. Diệp Chấn lấy ra một trương thẻ ngân hàng, này trương thẻ ngân hàng bên trong chính là có ba trăm triệu cực hạn kim ngạch.

Diệp Chấn đem tạp một xoát, không cần mặt mã, trực tiếp đưa vào lấy khoản kim ngạch, Diệp Chấn điểm đánh một ngàn, “Tích, đưa vào thành công, thỉnh chờ.”

Chỉ chớp lát sau, Diệp Chấn lấy ra tiền mặt một ngàn nguyên, Diệp Chấn đem mười trương mao gia gia nhất nhất nhìn một chút, Diệp Chấn xem không

phải muốn xem thật sao giả sao, nói không chừng nào một trương mặt trên mao gia gia nhiều một viên chí, này giá trị liền mấy trăm vạn.

“Đói, thật con mẹ nó đói, tìm cái xa hoa một chút khách sạn tìm huynh đệ happy đi.” Diệp Chấn đem tiền chiết hảo tính cả thẻ ngân hàng cùng nhau để vào tùy thời ba lô, đi đến phụ cận một nhà tên là “Thế giới xa xỉ xa hoa di động chuyển bán cửa hàng” chiêu bài, Diệp Chấn đói bụng, đi vào.

“Tiên sinh ngài hảo, xin hỏi, yêu cầu cái gì sao? Chúng ta có bất đồng giới vị, thấp nhất là ba ngàn nga, thượng không ngừng phát triển.” Diệp Chấn đi vào, không khí có chút cổ quái, người rất ít, có lẽ là thực quý đi.

“Không cần phải nói, ta chính mình nhìn xem, người chuẩn bị đội lát nữa ta mua đơn liền hảo.” Diệp Chấn vừa thấy liền biết, chính mình này mặc, lại làm người tưởng kẻ nghèo hèn, đây là Diệp Chấn trong lòng tưởng nói, “Ca có tiền!”

“Tốt, tiên sinh ngài thỉnh.” Người phục vụ phiết một cái xem thường, nhưng là vẫn là tôn trọng chỉ một tiếng.

“Phóng tôn trọng điểm! Mắt chó xem người thấp, ta và người nói, người toàn cửa hàng di động ta đều mua khỏi, không cần người, lẩn.” Diệp Chấn xoay người, xem đều không xem một cái cái kia người phục vụ, nói.

“Là.” Cái kia người phục vụ rõ ràng sợ hãi, thân thể run rẩy, nói chuyện thanh âm đều ở xiêu xiêu vẹo vẹo, vừa thấy liền biết cái này người phục vụ đã biết chính mình chọc sai người.

Diệp Chấn trực tiếp đi nhanh về phía trước đi, thẳng đến đi đến nhất để chỗ, một khối thẻ bài viết, “Hảo thủ cơ lấy lòng giá, không cần ngại quý, người mua chính là kiếm lời.” Đây một câu thẻ bài, Diệp Chấn không chút do dự đi vào, thực rõ ràng đây là toàn cửa hàng quý nhất địa phương.

Diệp Chấn ở mọi người mí mắt hạ, đi vào không có người nhất để chỗ. “Lão công, người xem, nhân gia mới bao lớn, là có thể mua như vậy xa hoa di động, lão công ta cũng muốn.” Diệp Chấn vừa nghe, xoay người lại, quả nhiên là một vị hàng secondhand, giống nữ nhân kia như vậy, phỏng chừng mỗi ngày đều phải cùng bất đồng người làm loại chuyện này.

“Lão bà, người đừng như vậy, chúng ta kinh tế không cho phép a.” Vị kia nam sĩ còn tính thân sĩ, một bộ chính tông tây trang, da giấy gầy, khẳng định là mổ chức nghiệp tiểu công hôm nay phỏng vấn.

Diệp Chấn lắc đầu, chính mình lại không phải giống Quái Bán Tiên như vậy đoán mệnh đoán chức nghiệp, tưởng này đó làm cái gì. Diệp Chấn hỏi lại đây đầu, phát hiện phía trước có vị mang theo mắt kính trung niên nam tử, nói. “Ngài hảo, tiên sinh, bên trong thỉnh.”

Diệp Chấn gật gật đầu, người này tính lễ phép, hơn nữa ăn mặc thập phần giản dị, nhìn bộ dáng cảm thấy lãnh đạm trung lộ ra thân thiết.

“Nói vậy, tiên sinh, ngài hẳn là xem qua chúng ta điểm giới thiệu, con đường này đi đến cuối, chính là chúng ta trân quý nhất di động, nhưng là giá cả xa xỉ, nếu ngài không có đủ kim ngạch, ta khuyên huynh đệ trước thâu đủ nhập trường phí, nếu huynh đệ gia tài bạc triệu, đó là tiểu nhân bắt tài, mù mắt chó.” Vị kia tiên sinh mang theo Diệp Chấn vẫn luôn đi, thẳng đến đi đến nhất để một cái chuyển biến khẩu, nơi nào có một cái bàn, trên bàn chỉ có một xoát tạp cơ.

“Tiên sinh, thỉnh không cần hướng ngoài cửa đối ta không tôn trọng người phục vụ giống nhau, ta có cũng đủ tiền, vào bàn phí trực tiếp cho ta xoát!” Diệp Chấn từ ba lô lấy ra một trương tap, đưa cho vị kia tiên sinh.

“Àn.” Vị kia tiên sinh cũng không có xin lỗi, mà là đem Diệp Chấn giao cho tạp xoát một chút, “Tích, tiền trả kim ngạch một vạn nhân dân tệ.” Vị kia tiên sinh nghe được, quay mặt đi, lộ ra hòa ái tươi cười, “Thật ngượng ngùng, mỗi ngày đến nơi đây người rất nhiều, ta tự nhiên không thể mỗi người đều mang đến thăm vấn một lần, ta xác thật sai rồi, ngượng ngùng.”

“Không có việc gì, một vạn nhân dân tệ là cái gì ý tứ?” Diệp Chấn phiết liếc mắt một cái vị kia tiên sinh, “Nói, người là ai, bằng cái gì trực tiếp xoát ta tạp? Nhân viên công tác?”

Vị kia tiên sinh cười nói, nói. “Không cần cấp, ta từng bước từng bước trả lời. Đệ nhất, một vạn nhân dân tệ, là tiền ký quỹ ngạch kim, chỉ cần các người có thể mua chúng ta cửa hàng di động, chúng ta toàn khoản trả lại cho ngài. Đệ nhị, đến nhất để cửa hàng là chúng ta tư nhân cửa hàng, cho nên thần bí một chút, ta là chủ tiệm.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 104 :cao thủ ở nhân gian

“Ân, có thể, tiếp theo đi thôi.” Diệp Chấn gật gật đầu, chỉ chỉ phía trước lộ.

“Ân.” Vị kia tiên sinh không có lại tiếp theo nói, khôi phục cao lãnh trạng thái, cảm ngọn nến, đi tuốt đằng trước.

Hèm nhỏ không dài, nhưng là không có ánh đèn, ở vị kia tiên sinh trong tay duy nhất ánh lửa ngọn nến, chợt lóe chợt lóe, làm người cảm giác tiếp theo giây liền phải tắt. Diệp Chấn đồ mồ hôi đầm đìa, hiện tại chỉ có chính mình cùng chính mình phía trước một thước địa phương là dùng ngọn nến có thể chiếu sáng lên địa phương, lại phía trước một mảnh đen tuyền, nhìn không thấy đế, tựa hồ ngay sau đó liền có mãnh thú muốn nhảy ra.

“Người trẻ tuổi, ngươi kêu cái gì?” Diệp Chấn còn đang dùng ý niệm nói cho chính mình “Ngươi nhìn không thấy ta, ngươi nhìn không thấy ta.” Thời điểm, vị kia tiên sinh nói một câu nói, thiếu chút nữa đem Diệp Chấn dọa hôn mê, nhưng là lại đem Diệp Chấn từ trong mộng đánh thức.

“A? Ta kêu Diệp Chấn, là cây diệp, tỉnh lại chần.” Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, “Tiên sinh, có thể đình một chút sao?”

“Tiên sinh! Tiên sinh!” Diệp Chấn liên tục kêu hai hạ, lại phát hiện một người đều không có, vừa mới vị kia vẫn luôn đi tuốt đằng trước tiên sinh, từ lâu không bóng dáng.

Diệp Chấn đứng ở tại chỗ bất động, bởi vì vị kia tiên sinh không thấy lúc sau, bốn phía một mảnh đen nhánh, không cảm giác được bất cứ thứ gì, “Ân? Có cơ quan!” Diệp Chấn một cái sườn lộn mề, ở hạp hời lại đen nhánh trên đường trở mình, tuy rằng Diệp Chấn cả người té lăn quay trên mặt đất, nhưng là Diệp Chấn cảm giác đến, vừa mới có đem vũ khí sắc bén bay qua.

“Hảo hảo hảo, võ công bản lĩnh không tồi, là một nhân tài.” Diệp Chấn nhìn nhìn, bốn phía cũng không có, Diệp Chấn chặt vật bò dậy, lúc này Diệp Chấn chút nào không có để ý chính mình vừa mới ngã trên mặt đất xấu dạng, rốt cuộc sinh mệnh so cái gì đều quan trọng.

“Diệp tiên sinh, ta tại đây.” Ở một mảnh đen nhánh mặt thất trên đường nhỏ, cái kia thanh âm lại xuất hiện, lần này cái kia thanh âm có chút run rẩy, nhưng là vẫn là có thể nghe ra là vừa rồi vị kia tiên sinh.

Diệp Chấn không có sợ hãi, chỉ là không nhanh không chậm mà từ túi tiền lấy ra một bao giấy rẽ yên cùng bật lửa, Diệp Chấn cũng không thích hút thuốc, nhưng là ngẫu nhiên một hai chi là một loại hưởng thụ, một bao giấy rẽ yên, ở Diệp Chấn bên người đã dài vài tháng, nhưng là chỉ là động một hai ba căn.

Diệp Chấn lấy ra một cái, dùng nhẹ nhàng lực độ rút ra đều cảm giác có chút khó rút ra, phỏng chừng là lâu lắm không mở ra, lại bị thủy xối tới rồi đi. Diệp Chấn thật cẩn thận với một hồi lâu, mới lấy ra một chi, bậc lửa yên, bốn phía vẫn là một mảnh đen nhánh, liền trên mặt đất gió cát thanh đều nghe rất rõ ràng.

“Là người đừng trang quý, là quý đừng trang người, nếu là người, cũng đừng trốn trốn tránh tránh, xuất hiện đi.” Diệp Chấn đem yên phát ở bên miệng, nhẹ nhàng hút vào một ngụm, rồi mới tay trái lấy yên, tay phải từ túi quần lấy ra một bao giấy, rút ra một trương, bậc lửa lúc sau, Diệp Chấn mới phát hiện, con đường này tựa hồ thật sự vừa nhìn vô tận đầu.

“Hảo hảo hảo, Diệp tiên sinh quả nhiên anh dũng, tại hạ ở chỗ này thiết hạ này nói khảo nghiệm đã gần một tháng, không ai có thể như vậy thông qua, có lẽ ngươi tưởng ra, chúng ta xác thật là như thể này dọa chạy người, rồi mới bắt được vào bàn phí. Bất quá, Diệp tiên sinh, thỉnh đi.” Quả nhiên, Diệp Chấn nói nói xong, không một hồi, bốn phía phía trên liền sáng lên đèn, cái này làm cho Diệp Chấn xem rành mạch, phía trước không chỉ có còn có rất trường rất dài lộ, hơn nữa theo Diệp Chấn phán đoán, phía trước còn có không ít cơ quan, lúc này, ban đầu vị kia tiên sinh, đẩy ra một cánh cửa, xuất hiện ở Diệp Chấn sau lưng.

“Phía trước là hoàng tuyền lộ, có chút người gan lớn liền trực tiếp đi phía trước chạy, thông thường cũng chưa mệnh. Cùng ta tới.” Vị kia tiên sinh đẩy ra kia đạo môn, cấp Diệp Chấn so một cái thỉnh tự.

“Cám ơn, tiên sinh, này bốn phía đều là cái gì?” Diệp Chấn đi theo vị kia tiên sinh đi vào một cái tiểu đạo, này tiểu đạo càng là bình tĩnh rất nhiều, liền hô hấp cùng tiếng tim đập đều nghe rõ ràng, này đường nhỏ đèn tắt cả đều là lượng, vách tường có rất nhiều cổ quái đồ vật.

“Đừng chạm vào, đây là nhà ta chủ tử tìm long chín trần đồ, yêu cầu tiêu phí thất thất bốn ngàn 999 thiên ngày đêm không ngừng điều khắc, mới ra tới. Theo ta đi là được.” Vị kia tiên sinh chụp một chút Diệp Chấn tay, Diệp Chấn tay nhanh chóng trở về lui một chút.

“Như thế nào? Đèn là võ giả, ta điểm này tam chân miêu công phu, chẳng lẽ còn có thể đã thương Diệp tiên sinh?” Vị kia tiên sinh một ngữ nói toạc ra Diệp Chấn, không sai, Diệp Chấn hiện tại đúng là trang, bởi vì Diệp Chấn phán đoán vừa mới vị kia tiên sinh đánh lực độ, đổi thành người bình thường xác thật vô pháp toàn thân trở ra.

“Tiên sinh nãi cao nhân, tiểu đệ ta cũng liền không trang.” Diệp Chấn đôi tay ôm quyền, cung cung kính kính nói.

Vị kia tiên sinh thật cao hứng gật gật đầu, lòng bàn chân một di, đã bay ra hơn mười mét, Diệp Chấn kinh ngạc bủ môi, này căn bản là không có khả năng a! Diệp Chấn từ tiến vào liền phát hiện, cái này địa phương mặt đất đều là chọn dùng siêu cao đề-xi-ben chuyên chúc gạch, ngay cả tiếng tim đập liền rất vang dội, liền ở vừa mới Diệp Chấn đi tới này vài đoạn lộ, Diệp Chấn phát giác chính mình tiếng bước chân thập phần vang dội, lại xem nhẹ vị kia tiên sinh bước chân, không phải xem nhẹ, là căn bản không có!

Diệp Chấn trong lòng loạn nóng nảy, phía trước vị tiên sinh này, thoát nhìn là thực hòa ái, nhưng là công lực sâu không lường được, tuy rằng Diệp Chấn biết, duy nhất một chút, đó chính là vị tiên sinh này là võ giả, cũng không phải chân chính đồng hành người tu tiên. “Cao nhân, có không báo cho, như thế nào mới có thể giống người giống nhau?” Diệp Chấn hỏi.

Tuy rằng Diệp Chấn không tin là người có thể làm ra động tác như vậy, nhưng là có lẽ võ công thâm hậu hoặc là có cái gì bí tịch, cũng không phải nhất

định không có khả năng.

“Ha ha, không nói nhiều, nhanh lên cùng ta đi cuối cùng địa phương, thấy chủ nhân của ta.” Vị kia tiên sinh cười to, đi nhanh đi nhanh đi rồi lên, lần này Diệp Chấn liền rành mạch nghe được vị kia tiên sinh lớn tiếng tiếng bước chân.

“Kỳ quái.” Diệp Chấn tuy rằng trong lòng nghi hoặc, nhưng là mặt ngoài thập phần cao lãnh, rốt cuộc, nếu mặt sau yêu cầu đánh nhau nói, phía trước trang một chút bộ dáng, ít nhất vị kia tiên sinh sẽ có vài phần sợ hãi, sẽ không tùy tiện hành sự.

Vị kia tiên sinh nện bước thực mau, Diệp Chấn cũng cùng thực mau, nhưng là Diệp Chấn lại phát hiện một cái bắn khoắn, “Này không phải bán di động địa phương sao? Cần thiết làm cho như thế thần thần bí bí, bất quá, vị tiên sinh này vừa mới cũng nói, thấy hẳn cuối cùng chủ nhân, chẳng lẽ là vị tiên sinh này không có nắm chắc giết Diệp Chấn, tính toán liên thủ cùng nhau tiêu diệt Diệp Chấn?”

“Diệp tiên sinh, có thể nhanh lên.” Diệp Chấn vừa đi vừa tưởng, bất tri bất giác đã rơi xuống hạo một đoạn đường. Thẳng đến vị kia tiên sinh kêu một chút, Diệp Chấn mới hoảng quá thần tới.

“Ân.” Diệp Chấn vỗ vỗ chính mình mặt hai hạ, chính mình mới tỉnh thanh tỉnh một chút, đối với vị kia tiên sinh nói, “Cao nhân, mau tới rồi sao?”

“Đừng nóng vội, phía trước là được.” Vị kia tiên sinh cười như không cười chỉ chỉ phía trước, Diệp Chấn cũng nhìn một chút phía trước, nhưng là phía trước một mảnh đen nhánh, căn bản nhìn không thấy bất cứ thứ gì. “Cao nhân, phía trước vì cái gì không đốt đèn a?” Diệp Chấn hỏi.

“Điểm cái gì đèn? Tới rồi.” Vị kia tiên sinh vỗ vỗ tay, phía trước đèn liền tắt cả đều sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105 :ngàn vạn di động

“Lợi hại a!” Diệp Chấn vỗ vỗ tay, đã bị trước mắt một màn kinh ngạc đến ngây người. Nguyên lai bãi ở Diệp Chấn trước mặt, là một phiến môn, toàn không sắt thép chế tạo.

“Cao nhân, vạn nhất, này phiến môn gặp được lợi hại hơn võ giả, hữu dụng sao?” Diệp Chấn đi hướng trước, đang định gõ gõ, lại bị vị kia tiên sinh ngừng.

“Này phiến môn không phải bình thường môn, không có vân tay giải khóa, ai đi lên, sở hữu nội lực đều sẽ bị hấp thu.” Vị kia tiên sinh nói xong. Nhìn thoáng qua Diệp Chấn, nhưng là nhìn đến Diệp Chấn cũng không có ở vì chính mình theo như lời nói cảm động không thể tưởng tượng, tiếp theo nói, “Hảo tiểu tử, khó trách đây là chúng ta chủ tử coi trọng người, can đảm không nhỏ. Theo ta đi đi.”

Diệp Chấn nhìn một chút vị kia tiên sinh mở cửa phương thức, cũng không đặc biệt, cùng bình thường vân tay giải khóa giống nhau, bắt tay đặt ở kiểm tra khí, trong chốc lát, môn liền khai, Diệp Chấn loáng thoáng thấy, bên trong đồ vật thực đặc biệt.

“Diệp tiên sinh, thỉnh, ta liền không đi vào, chúng ta lão bản ở bên trong.” Vị kia tiên sinh nói xong, một người nhẹ nhàng, cái gì đều không có.

“Ta dựa, quý a!” Diệp Chấn hô to một tiếng, loạn nhảy dựng lên.

“Là người không phải quý, vào đi.” Một thanh âm từ môn sau truyền ra. “Ai?” Diệp Chấn trong lòng tưởng, “Hẳn là người!” Diệp Chấn lớn mật đem cửa mở ra, vừa thấy, xác thật có một người, ngồi ở bên trong, khoác áo choàng, vẫn không nhúc nhích ngồi.

Diệp Chấn nhiếp tay nhiếp chân mà đi vào đi, đem cửa đóng lại, xoay người liền gặp phải cái kia khoác áo choàng nam tử, Diệp Chấn vội vàng sau lui, khăn trương nói, “Ngài hảo.”

“Người tu tiên? Thiên thần tông? Ha ha!” Vị kia nam tử ném xuống áo choàng, phá lên cười.

“Như thế nào, ngài cũng là?” Diệp Chấn trong lòng cũng trộm vui sướng, rốt cuộc có một cái đồng hành, đây là cơ nào tốt sự.

“Không không không, ta cùng thiên thần tông có thù oán, mấy ngàn năm.” Nói, vị kia nam tử đề ra đề tay áo, lộ ra một bàn tay, thoạt nhìn hẳn là một con màu đỏ động vật. “Đây là cái gì, ngươi biết không?” Vị kia nam tử chỉ chỉ chính mình cánh tay.

“Không hiểu.” Đối cái này hình xăm, Diệp Chấn chỉ có thể nói cái kia sư phó tay nghề hảo, bởi vì này hình xăm xác thật đặc biệt đặc biệt giống, bất quá

Diệp Chấn đánh giá một chút, giận dữ, “Hô ta a, hộp mở không ra.”

“Này hộp có linh tính, trở về tích một giọt huyết ở nó trên người, tự động liền sẽ khai, rồi mới người nói một lời, rồi mới người phạm là nói những lời này, hẳn liền sẽ tự động mở ra.” Vị kia nam sĩ phủ thêm áo choàng, khôi phục cao lãnh, nói.

“Hào, ta đây đi rồi.” Diệp Chấn vội vàng đem hộp thu hảo, đem điện thoại đặt ở túi tiền, này di động kích cỡ vừa vặn tốt, cùng nước Mỹ sản chỉ quả sáu giống nhau đại.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Âu Dương Long

“Tính toán đi rồi?” Vị kia nam sĩ xoay người, mắt nhìn thẳng nhìn Diệp Chấn. Thình đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đòi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Tiền người cũng cảm, hóa ta cũng tới rồi, như thế nào? Còn có việc?” Diệp Chấn trấn định xoay người, kỳ thật hẳn căn bản là không có để, Tu La tông cao bộ mới có hiết hồ, nếu đánh lên tới, Diệp Chấn có thể chấn ba chiều liền không tòi.

“Không không không, ta muốn người tới không khác sự. Quan trọng chính là tự giới thiệu một chút, ta là Tu La tông phó tông chủ, Âu Dương Long. Là một cái không chuyện ác nào không làm, giết người phóng hỏa, vô cùng người tà ác.” Âu Dương Long giới thiệu xong chính mình lúc sau, Diệp Chấn đều hết chỗ nói rồi, hẳn nhưng thật ra chưa từng có gặp qua như vậy giới thiệu chính mình người.

“Còn có việc?” Diệp Chấn làm bộ xem Âu Dương Long thực ấu trĩ bộ dáng, thực tế chính mình trong lòng thập phần không để.

“Tiểu tử, không mở ra nhìn xem?” Âu Dương Long chỉ chỉ bị Diệp Chấn gắt gao nắm trong tay } cạnh hung án # 尸 鉗 để thất địch hoảng hợp lại thê cục am chất thấp tiểu rồi biếng nhác tá kiến nhân chuẩn thôi mỗ 氖 hôi = thác toan # br />

“Bổ sung một câu, ta chỉ là làm người biết ta thân phận, người khai không khai, đã không liên quan chuyện của ta, còn có, biểu tình không cần cố ý trang, nhân sinh không cần đa nghi, có lẽ người còn sẽ hoài nghi ta vì cái gì không giết người, bởi vì ta đã sớm chậu vàng rửa tay, nên làm sự ta sẽ làm, không nên làm sự, ta hờ hững.”

“Cám ơn, giao dịch vui sướng!” Diệp Chấn thật cao hứng buông ra một bàn tay, dùng một bàn tay cầm kia } cạnh giáo khô hoàng trị nghiệt mẫu não xuất truat trưng chức truat br />

Chỉ chớp lát, Diệp Chấn từ nay về sau xem, mặt sau đã không có người. “Không ai, đi rồi?” Diệp Chấn nào dám dãi lâu, nơi này quá tà môn, chạy nhanh đi liền không có việc gì.

Diệp Chấn vẫn luôn nói cho chính mình, “Không có việc gì.” “Không có việc gì.”

Diệp Chấn một lát sau, đi tới nguyên lai kia phiên không sắt thép môn, “Cái gì thứ đồ hư, còn hấp thu nội lực.” Diệp Chấn không cảm cười nhạo lên. Nhưng là tay lại ở run bần bật. Diệp Chấn nói cho chính mình, hiện tại chính mình không có việc gì, chỉ cần chính đang lúc đương từ này đi ra ngoài liền không có việc gì, ngàn vạn không cần gây chuyện. Diệp Chấn thật cẩn thận đem cửa đóng lại, bởi vì kia phiên môn rất có linh tính, chỉ biết đem tùy tiện hành sự người nội lực hấp thu, giống Diệp Chấn như vậy.

Kia phiên môn có rà quét năng lực, đi vào người, tiếp theo, ra vào đều không có việc gì, tiến chỉ cần một chút bất luận cái gì địa phương, có đụng tới liền có thể vào. Ra tới thời điểm nghênh ngang, cũng không cần chú ý rà quét.

Diệp Chấn vừa mới đóng cửa cho kỹ, hữu kinh vô hiểm chuyển cái thân, liền thấy cái kia tiên sinh, Diệp Chấn kinh ngạc miệng trương thành một cái “” hành, đều có thể nuốt vào vài cái chim nhỏ trứng.

“Diệp tiên sinh, không cần sợ, nhà ta chủ nhân vừa mới phân phó. Muốn ta mang ngài đi ra ngoài, nói cách khác, nơi này cơ quan thật mạnh, chỉ sợ ngài một người rất khó toàn thân trở ra, thỉnh.” Vị kia tiên sinh giải thích một chút, Diệp Chấn mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Cao nhân, ngài gia chủ người liền như thế nào không bình thường sao?” Diệp Chấn đi theo vị kia tiên sinh đi, hỏi.

“Diệp tiên sinh, ta võ công bản lĩnh, chỉ sợ người cũng nên là có biết một vài đi? Nhà ta chủ nhân chính là như vậy, cao lãnh lãnh đạm, cùng ngoại nhân chính là như vậy, ngài cùng hẳn chín thời điểm, liền sẽ không.” Vị kia tiên sinh lần này thực bình thường, trừ bỏ mở màn phương thức dọa Diệp Chấn

nhảy dựng ở ngoài, liền không có cái gì không thích hợp địa phương.

“Cao nhân, ta nơi này đâu, có hai vấn đề hỏi ngài một chút, có thể chứ?” Diệp Chấn đi ở vị kia tiên sinh phía trước, ngăn cản vị kia tiên sinh đường đi.

“Thỉnh, nói đi.” Vị kia tiên sinh cười, hòa ái dễ gần nói.

“Một, nơi này kín không kể hồ, như thế nào khả năng sẽ có rãnh khí đâu? Nơi này căn bản không thích hợp. Nhị, vì cái gì nhà ngươi chủ nhân trên người sẽ có một cái huyết hồ đâu?” Diệp Chấn hai vấn đề hỏi thực không tòi, cái thứ nhất vấn đề còn lại là thăm dò đối phương vì sao có thể ở kín không kể hồ mà bốn vách tường đều là cứng rắn cùng khác có đủ loại đồ thức, như thế nào khả năng có thông gió địa phương. Cái thứ hai còn lại là thăm tìm tòi vị kia tiên sinh chi tiết, nếu vị kia tiên sinh không biết nói, đó chính là Âu Dương Long cũng không có hoàn toàn tin tưởng cũng đi chính mình bí mật nói cho hắn, nếu vị kia cao nhân biết đến lời nói, đó chính là vị kia cao nhân thật sự không phải người thường.

“Ta còn là từng bước từng bước trả lời. Đệ nhất, nơi này cũng không phải kín không kể hồ, ánh mắt đầu tiên xác thật là như thế này, nhưng là ngươi nhìn kỹ liền không phải, cái này ta vô pháp nhiều giải thích, bởi vì ngươi sắp rồi đi nơi này, nhiều lời cũng không lợi. Đệ nhị, nhà ta chủ nhân nãi truyền thuyết Tu La tông phó tông chủ tổ tôn, tự nhiên không phải người bình thường, hơn nữa nhà ta chủ nhân trên lưng kia chi huyết hồ, thế nhưng cho ngươi xem?” Vị kia tiên sinh giăng đến một nửa, mới phát hiện Diệp Chấn như thế nào sẽ biết huyết hồ sự.

“Ân, xem ra Âu Dương Long cũng không có không tín nhiệm ngươi.” Diệp Chấn gật gật đầu, tiếp theo nói, “Không có việc gì, có thể tiếp tục đi.”

“Không không không, nhà ta chủ nhân cũng không tín nhiệm ta, ngươi không phát hiện sao? Kia phiền môn, này một tháng nhiều, ta trước nay cũng chưa bước vào đi qua.”

Diệp Chấn vừa nghe, có chút không minh bạch, trong lòng tưởng. Âu Dương Long liền chính mình là trước đây Tu La tông phó tông chủ hậu duệ. Lại liền kia phiền môn đều không cho vị này cao nhân đi vào, còn có, vị này cao nhân là võ giả, mà Âu Dương Long lại là người tu tiên.

“Tiên sinh, xin hỏi tên của ngài kêu?” Diệp Chấn hỏi.

“Xin lỗi, không thể phụng cáo. Diệp tiên sinh, đi nhanh đi!” Vị kia tiên sinh ngôn ngữ tựa hồ trở nên có chút kịch liệt, đột nhiên, vị kia tiên sinh đẩy Diệp Chấn một phen.

“A!” Diệp Chấn hung hăng ngã ở trên mặt đất, Diệp Chấn cảm giác chính mình cái mông xác thật rất đau, nhưng là mắt còn gắt gao nhìn chăm chăm vị kia tiên sinh.

“Diệp tiên sinh!” Vị kia tiên sinh cũng té lăn quay trên mặt đất, xem ra, hắn bị thương trình độ càng trọng một ít. Bất quá lên lại nhanh hơn một ít. Vị kia tiên sinh bò lên, nâng dậy Diệp Chấn.

Diệp Chấn còn không biết đã xảy ra cái gì, chỉ là thấy vị kia tiên sinh cánh tay thế nhưng bất tri bất giác nhiều một cái huyết hồng hồng vết sẹo. Diệp Chấn gắt gao trao nắm vị kia tiên sinh cánh tay, hỏi. “Xảy ra chuyện gì! Tiên sinh, ngài như thế nào bị thương?”

“Ta không quá đáng ngại, ngươi giám sát chặt chẽ điểm lộ! Chính là bởi vì ngươi, lộ đều không xem, ta kêu ngươi theo sát ta bước chân, ngươi lại ở như đi vào cõi thần tiên! Đụng phải cơ quan còn muốn ta chùi đất!” Vị kia tiên sinh ném ra Diệp Chấn tay, tiếp theo nói, “Phía trước lộ thực đoàn, cơ quan không nhiều lắm, chính mình tiểu tâm đi, ta phải đi.” Nói xong, Diệp Chấn còn tưởng nói chút cái gì, chính là vị kia tiên sinh người đã biến mất không thấy.

“Cũng là, đều là trang, dư lại lộ ta chính mình là đủ rồi.” Diệp Chấn cười lạnh, chính mình cũng không có như vậy nhát gan, này hết thấy đều là trang cấp Âu Dương Long xem.

Diệp Chấn ba bước cũng làm hai bước dừng một lần chạy đi ra ngoài, đẩy ra đại môn, Diệp Chấn mới chân chân chính chính thở dài nhẹ nhõm một hơi, rốt cuộc thấy bên ngoài thế giới.

Diệp Chấn tìm một vị trí làm xuống dưới, vừa mới tưởng hảo hảo nghỉ một hơi, một lát sau, Diệp Chấn lấy ra } cạnh hung anh tiêm chướng khác xi đồ tuần hoàn hoàn bị tắt để ách sở

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 107 : một cái khác Diệp Chấn

Diệp Chấn làm bộ nhìn không thấy bộ dáng, bởi vì nhà này cửa hàng hẳn đối người phục vụ cái này chức nghiệp, thập phần cảm mạo. “Ngài hảo, cho ta một ly quý nhất thủy.”

Quả nhiên, cái kia người phục vụ là tới tìm Diệp Chấn, nàng chậm rãi đã đi tới, trong tay cầm một cái mâm, mâm là có một trương cùng loại thẻ ngân hàng đồ vật. Diệp Chấn gắt gao đánh giá kia trương tấm card, lại xem nhẹ vị kia người phục vụ đã ở Diệp Chấn trước người. “Tiên sinh, ngài đã thành công thăng cấp đến chúng ta cửa hàng ip7 cấp, toàn Phú Châu tiêu phí bằng đệ nhất, bốn tạp ở toàn cầu 19999 gia chi nhánh đều có thể sử dụng.” Vị kia người phục vụ thật cẩn thận đem tấm card đem ra, đưa cho Diệp Chấn.

“Cám ơn, không chuyện của ngài, đi thôi.” Diệp Chấn thô lỗ trực tiếp đoạt lại đây, vẫy vẫy tay, ý bảo người phục vụ có thể đi rồi.

“Ta thủy đâu!” Diệp Chấn nhìn nhìn phục vụ đài, một người đều không có, rống lớn một tiếng, mới đến một vị nam tính người phục vụ. “Chocolate trà sữa, không cần hạ trần châu, đóng gói.” Diệp Chấn nói.

“Xin lỗi, ngài là chúng ta cửa hàng tôn quý hội viên cao cấp nhất, đáng tiếc, chúng ta cửa hàng không bán uống phẩm.” Vị kia người phục vụ đưa cho Diệp Chấn một trương thực đơn.

“Lăn!” Diệp Chấn giận dữ, đem thực đơn chiết thành hai nửa, ném cho cái kia người phục vụ, nghênh ngang đi ra ngoài.

Vài cái cảnh vệ thấy, một ủng mà thượng. Diệp Chấn vung tay đánh nhau, tả một cái, lại một quyền. Không đến mười giây thời gian, chạy chạy, quăng ngã quăng ngã, đảo đảo. Diệp Chấn lại hoàn toàn không biết Âu Dương Long đứng ở lầu hai nhìn Diệp Chấn.

“Dừng tay! Các người chính là như vậy đối đãi hội viên sao? Vừa mới ra tay, giống nhau lăn trở về gia! Không có ra tay, ta tha thứ người là bị người khiến, lăn trở về tới!” Âu Dương Long từ lầu hai nhảy xuống dưới, dùng tay nắm lên vừa mới lại từ ra tới mấy chục cái cảnh vệ, nói.

“Âu Dương Long! Làm càn! Ta người, buông ra người tay!” Một người khác từ lầu ba thang lầu chậm rãi đi xuống tới, thẳng đến đi tới lầu một.

“Người xem, người xem. Thật là may mắn có thể thấy toàn cầu di động cửa hàng trước nhất hai vị cổ đông, bọn họ ngầm đấu đã lâu.” Diệp Chấn nghe được người chung quanh ở nghị luận, nguyên lai người kia cùng Âu Dương Long là nhà này di động cửa hàng là lớn nhất hai vị cổ đông.

“Chu kiểm!” Diệp Chấn vừa vặn tốt công người kia, sau tới người kia xoay người, nhìn Diệp Chấn thời điểm, Diệp Chấn mới phát hiện thế nhưng là năm đó chuẩn bị hại Diệp Chấn chu kiểm!

“Ta muốn giết người!” Diệp Chấn hai mắt đỏ bừng, một cái bước nhanh, vọt đi lên, mượn dùng chân khí đột nhiên bùng nổ, đừng nói chung quanh cảnh vệ, ngay cả Âu Dương Long đều liên tiếp lui ba bước.

“Ha ha, Âu Dương Long như vậy cường đại nhân vật, đều yêu cầu làm ta ba phần, người lại tính cái rầm!” Chu kiểm cười to, nhưng là chân lại đang run rẩy. Chu kiểm cũng cảm giác được, cường dùng nội lực trấn áp, lại phát hiện như thế nào dùng đều sẽ run cái không ngừng, chu kiểm thậm chí nghe thấy được người chung quanh cười nhạo chu kiểm. “Ta là nguyên tịch ngũ phẩm, người làm ta xấu mặt, năm đó không có giết người! Mới tạo thành người hôm nay yêu nghiệt!” Chu kiểm cũng vọt đi lên.

“Không thể nào? Tiểu tử này không lớn, như thế nào dám cùng võ công cao cường chu kiểm luận võ, ai, luận võ vẫn là việc nhỏ, này căn bản là không phải luận võ, từ thượng là rất đơn giản sự.” Chung quanh một cái hiểu biết võ công người phân tích nói.

Âu Dương Long hí hí mắt, mới phát hiện, tình huống này không đúng! Một phen vọt đi lên, đáng tiếc hai người quyết đấu thật sự quá nhanh.

Tiếp theo giây, thắng bại đã phân. Diệp Chấn cao cao đứng, đưa lưng về phía chu kiểm. Hai người cũng không biết cái gì thời điểm lấy ra một phen kiếm, đáng tiếc, chu kiểm quỹ rạp trên mặt đất, trên người có mười mấy đạo thương khâu, chặt vật bất kham, trạm đều trạm không dậy nổi.

Diệp Chấn ném xuống bạc hồn kiếm, xoay một cái thân, nhìn chu kiểm cười nhạo nói. “Xảy ra chuyện gì? Không đứng lên nổi? Đưa người đi tìm chết!”

“Đình!” Âu Dương Long rống to, Diệp Chấn cũng đã bị sát ý hướng hôn đầu óc, nhảy đi lên, tính toán một quyền đem chu kiểm đánh chết. Âu Dương Long xem hình thức không đúng, nhưng là Âu Dương Long mặc tây trang, rất ít ở công chúng địa phương ra tay, cho nên ở đại gia trong mắt Âu Dương Long chỉ là một cái văn nhả thiếu niên, cũng không giống chu kiểm như vậy, đã hai mươi lăm sáu tuổi, lại vẫn là một cái翩翩 thiếu niên.

“Làm cái gì? Đừng chấn ta!” Diệp Chấn nhìn thoáng qua Âu Dương Long, nhưng là đôi tay đã bị Âu Dương Long bắt lấy, “Người cũng tới? Lăn!” Diệp Chấn rống to, lúc này Diệp Chấn đã bị tà ma khống chế.

“Cái gì!” Âu Dương Long kinh hãi, Diệp Chấn như thế nào khả năng như thế đoán thời gian bùng nổ thành như vậy? Diệp Chấn tay trái tay phải đều tránh thoát Âu Dương Long tay, một quyền thật mạnh đánh vào Âu Dương Long trên người, cái này quá trình chỉ dùng hai giây, Âu Dương Long liền bay đi ra ngoài, máu tươi đầy đất.

“Chủ nhân, ta tới!” Một thanh âm từ năm tầng truyền đến, Diệp Chấn vừa mới đi rồi hai bước, liền nghe thấy được năm tầng thanh âm, nhìn lên vừa nhìn, cũng không có ra ngoài tà ma dự kiến, là vị kia tiên sinh “Ha ha, ta còn tưởng rằng các người nhân loại có bao nhiêu sao cường đại, nhằm chán, người không cần xuống dưới, vô dụng.” Lúc này Diệp Chấn đã hoàn toàn toàn bị tà ma khống chế.

“Oanh!” Vị kia tiên sinh nhảy xuống tới, sàn nhà nháy mắt bạo liệt mấy chục khối, thật sâu hăm hai cái hố, “Tà ma, mấy ngàn năm phong ấn, người quả nhiên vẫn là ra tới.”

“Nha, Thần giới tới. Không nghĩ tới, kẻ hèn một cái phá nhân giới thế nhưng còn có một vị đại thần a! Ha ha!” Tà ma cười to, nhưng là trong mắt sát khí càng lúc càng trọng. “Vừa lúc, người ta thần ma giới vốn có thù, đi tìm chết.” Tà ma rống to, trong nháy mắt, tà ma xông ra ngoài.

Vị kia tiên sinh gật gù đầu, chân trái một đi, “Thiên long quyền!” Tà ma lợi dụng Diệp Chấn chiêu thức, đem Côn Luân bất pháp phát huy vô cùng nhuần nhuyễn. Vị kia tiên sinh dùng thiên long quyền một quyền để một quyền, chỉ chốc lát sau, vị kia tiên sinh nắm tay đã bắt đầu mạo huyết.

Chính là vị kia tiên sinh vẫn là nganh muốn nha, một quyền đình một quyền. “A!” Tà ma cười to một cái giả động tác, tả quyền trước ra, thấy vị kia tiên sinh trúng kế, tà ma lập tức nhanh chóng đổi thành hữu quyền, kết quả tà ma hữu quyền đánh trúng vị kia tiên sinh vai trái. Vị kia tiên sinh tả quyền đánh trúng tà ma vai phải. Tiếp theo giây, tà ma vững vàng mà đứng, mà vị kia tiên sinh theo xương cốt bị đánh nứt thanh âm, bay đi ra ngoài.

“Nơi đây không nên ở lâu, vạn nhất các người Thần giới người tới liền thảm. Hút hồn phong ấn thuật!” Tà ma một kêu, một cái trong suốt Diệp Chấn từ chân chính Diệp Chấn trên người ra tới. Dùng đôi tay hấp thu Diệp Chấn hồn phách. Âu Dương Long trầm cũng đứng dậy không nói, chu kiểm lại khóe miệng nhẹ nhàng giờ lên, có chút cao hứng. Vị kia tiên sinh tắc vẫn không nhúc nhích. “k, các huynh đệ, này phá tiểu tử may mắn có thể cùng ta cùng thể, ta cũng liền lưu hắn một mạng, cúi chào.” Liền ở trước mắt bao người, một cái khác giống nhau như đúc Diệp Chấn ra tới, hướng Âu Dương Long, chu kiểm cùng vị kia tiên sinh chiêu một chút tay, nhoáng lên liền cái gì cũng đã không có.

“Không! Đừng... Đừng... Làm hắn chạy!” Vị kia tiên sinh hơi thở thoi thóp mà nói.

Vị kia tiên sinh không cam lòng bỏ hai hạ, nhưng là căn bản không có biện pháp đứng lên, chỉ có thể gắt gao nhìn Diệp Chấn. Chung quanh chu người đều dùng đáng thương ánh mắt nhìn vị kia tiên sinh, bởi vì hai tay của hắn dính đầy huyết, trên mặt đất cắt một hoa lại một hoa.

“Mau tới người a, lắng làm cái gì?” Kiềm thấp giọng nói, đối chung quanh chính mình người ta nói.

“Là!” Chỉ chốc lát sau, tới vài vạn cảnh vệ, đem chu kiểm, Âu Dương Long nâng dậy.

Hai người tay chân thực lãnh, động đều không động dậy, lúc này, đại gia cũng chú ý tới, Diệp Chấn thể nhưng chậm rãi tỉnh lại, “Người cái này yêu nghiệt, thể nhưng bị bám vào người, ta còn tưởng rằng người có bao nhiêu sao cường đại, thể nhưng mượn dùng mặt khác giới lực lượng, có ý tứ sao?” Chu kiểm lời kéo giọng nói rống giận.

“Người tính cái gì?” Diệp Chấn phiết liếc mắt một cái, liền không có đang xem chu kiểm. Bất quá Diệp Chấn cũng không phải một chút việc cũng không có, Diệp Chấn cùng Âu Dương Long, chu kiểm cùng vị kia tiên sinh trạng huống giống nhau, thân thể thực suy yếu, bất quá bị thương trình độ cũng không có như vậy nghiêm trọng.

“Đóng cửa lại, hôm nay cự tuyệt buôn bán.” Âu Dương Long đối hai vị quản lý đại môn nói, tuy rằng Âu Dương Long cùng chu kiểm cổ phần giống nhau, nhưng là chu kiểm thu mua rất nhiều nhân tâm. Cho nên, kia hai vị quản lý đại môn thực tự nhiên nhìn phía chu kiểm, chu kiểm không cho là đúng gật gù đầu, hai người mới đi đến đem cửa mở ra.

“Kêu kẹt! Kêu kẹt!” Già cổ đại môn bị đóng lại, phát ra cổ xưa mà lại vẫn nhả thanh âm.

“Đại ca! Phóng ta đi vào! Cút ngay!” Lúc này, Tổng Hồ một chân trực tiếp đem già cổ môn đá tán giá, vọt tiến vào.

Tức khắc, mấy chục cái cảnh vệ vọt đi lên, cầm trong tay cảnh côn, “Đừng nhúc nhích! Lui ra, Tổng luôn là chúng ta cửa hàng cùng Phú Châu năm sao cấp khách sạn tốt đẹp quan hệ duy trì già, các người tính cái rắm, lăn trở về già!” Chu kiểm bị hai cái cảnh vệ nâng, lớn tiếng nói.

Đỡ chu kiểm kia hai cái cảnh vệ nhìn chính mình huynh đệ đều chạy, “Xin lỗi, chu tổng.” Nói xong, kia hai cái cảnh vệ đem chu kiểm buông, đi ra ngoài.

“Dựa!” Chu kiểm tức khắc ngã ở trên mặt đất. “Không có việc gì không đăng tam bảo điện, Tổng tổng không phải là tới mua di động đi?” Chu kiểm ngồi dưới đất, sửa sang lại một chút tóc, nói.

Tổng Hồ nhìn thoáng qua chu kiểm, cười lạnh một chút, trực tiếp xem nhẹ. Đi tới Diệp Chấn bên người, cồng lên Diệp Chấn, mới phiết liếc mắt một cái chu kiểm. “Không không không, ta là tới muốn người!”

Chu kiểm nào dám phản kháng cái gì, Tổng Hồ ở Phú Châu năm sao cấp khách sạn làm chính là hồ mưa gọi gió, tuy rằng chính mình di động công ty rất có danh, nhưng là chỉ là một nhà nhỏ nhỏ phân công ty thôi.

“Thuận tiện nói một tiếng, đợi lát nữa ta người sẽ đến, các người môn ta lộng hư, ta gấp mười lần còn, ta người ở các người này bị thương, đồng dạng gấp mười lần dâng trả, có ý kiến sao?” Tổng Hồ ngừng lại, đối với chu kiểm nói.

“Tổng tổng, ta nào dám có ý kiến a, ngài đi, ngài vội.” Chu kiểm tuy rằng ở tu vi phương diện thắng tuyệt đối Tổng Hồ, nhưng là chu kiểm phụ thân nói qua, Tổng Hồ người này, nếu người một lần giết, tốt nhất, giết không được, lấy Tổng Hồ ở Phú Châu thế lực, chỉ cần Tổng Hồ một chút lệnh, ai đều không thể có thể rời đi Phú Châu.

Phải biết rằng, hiện tại Tổng Hồ hỗn lớn, thế lực không chỉ có ở dân gian có rất nhiều khen ngợi, thậm chí thực rất nhiều quan phủ đều là huynh đệ.

“Cuối cùng một chút, ta công ty, còn có người công ty, không đúng, là người cái này công ty. Từ nay về sau, không có bất luận cái gì liên hệ.” Tổng Hồ nói xong, đang định đi thời điểm, nghẹn lâu lâu Âu Dương Long nói, “Hồ ca, làm ta đi theo người hỗn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108 : ta mệnh không tốt

Tổng Hồ nhìn một chút chu kiểm, rồi mới lại nhìn một chút phong độ nhẹ nhàng Âu Dương Long, nói “Không thành vấn đề, chỉ cần ngươi không ngại liền hảo. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm# thư..... Vong) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Tổng Hồ đi qua, kéo Âu Dương Long.

“Tài xế, người tới, mười giây thời gian cho ngươi, tới không liền, này liền không phải cuốn gói sự.” Tổng Hồ đem Âu Dương Long đỡ đến một bên, làm hấn ngồi xuống, rồi mới chính mình đánh một chiếc điện thoại cho chính mình tài xế.

Chu kiểm cười, như thế nào khả năng mười giây, “Một, hai, ba, bốn, năm.” Chu kiểm dùng ngón tay tính lên, đang định chê cười Tổng Hồ, liền phát hiện chỉ dùng năm giây thời gian, ngoài cửa ngừng một chiếc màu hồng phần Lamborghini.

“Đi.” Âu Dương Long nâng Tổng Hồ, Tổng Hồ công Diệp Chấn. Đi ra ngoài, ngồi trên Lamborghini.

“Cúi chào.” Tổng Hồ triệu chu kiểm cười, “Tài xế, đi thôi, chậm một chút, không cần đi xóc nảy lộ.” Tổng Hồ còn riêng nói một chút.

Đãi Tổng Hồ đi sau, chu kiểm cả người đều nằm ở trên mặt đất, tối cao lâu lâu sáu chậm rãi đi xuống một người. “Áo, giới quá, ta hôm nay đánh bắt ngờ hảo hảo, không nghĩ tới, di động của ta cửa hàng thế nhưng có người dám như vậy, ta càng không nghĩ tới, lớn nhất hai cái cổ đông, thế nhưng sẽ chạy một cái!”

“Lão bản, hấn kêu Âu Dương Long.” Chu kiểm đột nhiên cảm thấy chính mình thế nhưng có sức lực, một chút liền đứng lên, đột nhiên phát hiện từ lâu sáu người nói chuyện thế nhưng tiếp theo giây liền đến chính mình phía trước, chu kiểm khẩn trương quỳ xuống.

“Sức lực là ta cấp, mệnh chính là của ta?” Cái kia lão bản nói.

“Là là là.” Chu kiểm quỳ, liên tục nói.

“Ta là Từ Thần tổ chức, chúng ta tổ chức cùng ngươi vừa mới vị kia tiểu huynh đệ có thù oán, ngươi nên như thế nào làm?” Vị kia bị kêu vì lão bản người đột nhiên lượng ra thân phận, nói.

“Nguyên lai ngươi không phải lão bản, thiết, ta mới không mắc lừa, ta giết hấn, ngươi nư ông đắc lợi!” “A!” Chu kiểm nói xong, đột nhiên cảm thấy chính mình toàn thân sức lực đều bị bớt thời giờ, vừa mới đứng lên lại quỳ xuống, toàn thân mềm liệt.

“Ha ha, chê cười.” Người nọ dễ như trở bàn tay mà đem chu kiểm cử lên, “Ngươi ba đã chết, hấn làm hại!”

“Như thế nào khả năng! Như thế nào khả năng!” Chu kiểm quỳ rạp trên mặt đất khóc, “Ngươi gạt ta đúng hay không? Ta ba ba ở nước ngoài phát triển thực hảo, ta còn muốn trở lại hấn bên người!”

“Có tin hay không là chuyện của ngươi.” Người kia nói xong, cùng vị kia tiên sinh giống nhau, chột lóe, cái gì đều không có.

Bên kia, ở trên xe.

Nguyên bản chỉ có thể ngồi bốn người vị trí, nganh sinh sinh ngồi xuống năm cái người. Diệp Chấn ngồi xuống phó điều khiển mặt sau, tự nhiên nhìn không thấy chính mình phía trước chính là ai, “Các ngươi hai người chuyện như thế nào a? Phía trước phó điều khiển không vị trí không đi làm, tới nơi này làm cái gì a?” Diệp Chấn bị buồn nhìn về phía Tổng Hồ.

“Đại ca, chính ngươi xem, ta cũng là đi lên mới phát hiện, này xe là ngươi nữ.” Tổng Hồ bày một cái khóc mặt, nói.

“Ta nữ?” Diệp Chấn suy nghĩ một chút, thật sự không biết là ai, hướng lên trên vừa thấy, “Có điểm vậy, về đến nhà kêu ta.” Diệp Chấn đi phía trước vừa thấy, Giang Ninh Ninh chính nhắm hai mắt chữ.

Diệp Chấn dùng sức nhéo một chút Tổng Hồ, “Hồ, đau a!” Tổng Hồ chịu đựng, chỉ là nhẹ nhàng nói.

“Không sai a, ta chính là nhà ta lá con diệp nữ, như thế nào lạ.” Giang Ninh Ninh mở mắt ra, xoay lại đây, “Oa, lão công, ngươi lại soái.” Giang Ninh Ninh xoay người, đối với nhắm hai mắt chữ Diệp Chấn nhéo một chút.

“Đừng đừng đừng, ta đại ca muốn nghỉ ngơi.” Tổng Hồ lấy ra Giang Ninh Ninh tay, nhân cơ hội sờ soạng một chút Giang Ninh Ninh nộn nộn tay.

“Chơi lưu manh, biến thái.” Giang Ninh Ninh dùng phấn nộn nộn hữu quyền, hướng Tống Hồ tả mặt đánh một quyền.

Nếu là nếu hiện tại chỉ có Giang Ninh Ninh cùng Diệp Chấn hai người, Diệp Chấn nói không chừng cũng sẽ khiêu khích trêu chọc một chút Giang Ninh Ninh, bởi vì Giang Ninh Ninh hôm nay xuyên chính là màu hồng phấn váy liền áo, còn có thể loáng thoáng thấy màu đỏ nhạt nội y.

“Đừng sảo!” Diệp Chấn nói một tiếng, thanh âm lập tức đã không có, “Ta yêu cầu nghỉ ngơi, nếu ai không nói lời nào không được, chính mình xuống xe, nếu chê ta, ta xuống xe.” Diệp Chấn nói.

“Hừ.” Trầm mặc đã lâu Âu Dương Long cũng nghe ra Diệp Chấn tức giận thanh âm, so một cái thờ dài thủ thế.

Bên trong xe không có bất luận cái gì thanh âm, chỉ có động cơ cùng làm lạnh khí phát ra ong ong thanh âm.

Chỉ chớp lát, xe đình tới rồi một tòa khu nhà cấp cao phía trước, “Đây là nơi nào?” Diệp Chấn có chút phản cảm, tuy rằng chính mình sẽ không đặc biệt chán ghét màu hồng phấn, nhưng là này tòa khu nhà cấp cao trang sức tất cả đều là màu hồng phấn, cái này làm cho Diệp Chấn có chút khó hiểu.

“Nhà ta, nữ sinh đều thích màu hồng phấn, nhẵn nhẵn.” Giang Ninh Ninh ấn một chút cái nút, cửa xe tự động mở ra, Giang Ninh Ninh ăn mặc màu hồng phấn giày cao gót, đi ra.

“Ngươi hôm nay làm cái gì xuyên như vậy? Ngươi như vậy nếu là một người đi ra ngoài bên ngoài nói, làm không hảo sẽ bị người bắt cóc!” Diệp Chấn nói.

“Hôm nay vì tiếp ngươi a!” Giang Ninh Ninh bắt tay đặt ở Diệp Chấn cánh tay thượng. “Nột, ta cùng ta mẹ hòa hảo, ta mẹ nó sự nghiệp cũng đi vào chính quy, chỉ là ta cùng ta mẹ hòa hảo tiền đề chính là, ngươi cưới ta.” Giang Ninh Ninh cười nói.

Diệp Chấn lau một phen mồ hôi lạnh, “Ngươi đối ai nói lời nói đều như vậy sao?”

“Nơi nào a!” Giang Ninh Ninh đỏ đỏ miệng, “Ta phong tao, cả đời chỉ có ngươi có thể hưởng thụ.” Giang Ninh Ninh dùng mũi đình Diệp Chấn một chút.

“Ngươi đừng như vậy, ta mới mười bảy, tuy rằng ngươi đã thành niên, so với ta đại một tuổi, nhưng là hiện tại liên luận gả cưới mẹ ngươi như vậy sót ruột?” Diệp Chấn nói, hai người cho nhau khiêu khích, ngươi một câu ta một câu.

“Đại ca, tẩu tử. Đi mau lạ, ta đều đói bụng.” Ngày thường ở đại gia trong mắt cao quý lạnh lùng lão tổng Tống Hồ, cũng có đối Diệp Chấn làm nũng thời điểm.

“Bất hòa ngươi nói giỡn, cúi chào.” Diệp Chấn làm bộ bị Tống Hồ lôi đi, đắc ý cấp Giang Ninh Ninh một cái cúi chào.

“Ta liền thích ngươi như vậy, sao sao đất.” Giang Ninh Ninh cho Diệp Chấn một cái hôn gió. “Quản gia, cho bọn hắn chuẩn bị hai cái khách phòng.”

Vừa lúc Âu Dương Long cũng tới rồi, Diệp Chấn nói, “Giang tiểu thư, chúng ta là thắng, ba cái đại nam nhân, cho chúng ta hai gian, cái gì ý tứ a?” Diệp Chấn tay trái đáp một cái Tống Hồ, tay phải vừa định đập Âu Dương Long, đã bị Âu Dương Long trốn rồi. “Bà vai đau, xin lỗi.”

“Àn, đây là ngươi, đây là ngươi.” Giang Ninh Ninh dùng tay đem hai trương tạp một trương đưa cho Âu Dương Long, còn đối Âu Dương Long cười một chút, một khác trương trực tiếp ném cho Tống Hồ.

“Vậy ngươi một, liền cùng ta một gian, ngươi phải biết rằng, cùng ta một gian, là Phú Châu đều trường nga.” Giang Ninh Ninh nói những lời này thời điểm mặt đỏ đồng đồng, hồng đến không được, nhìn càng thêm mê người, Giang Ninh Ninh gắt gao nắm Diệp Chấn tay, tuy rằng Giang Ninh Ninh cảm thấy Diệp Chấn cự tuyệt khả năng tính lớn hơn nữa, nhưng là vẫn là cần thiết thử một lần.

“Hảo!” Diệp Chấn thống khoái đáp ứng rồi, kéo Giang Ninh Ninh tay, nhắc lên, đơn chân quỳ xuống, hôn Giang Ninh Ninh một chút, “Thỉnh.”

Xem ra Giang Ninh Ninh không có chống cự, trơ mắt nhìn Diệp Chấn hôn chính mình non mịn tay nhỏ nha, nói thật, từ nhỏ đến lớn, không có người sẽ đất Giang Ninh Ninh tay, trừ bỏ người nhà, càng đừng nói thân Giang Ninh Ninh tay.

“Đi lạ.” Diệp Chấn sắc mặt Giang Ninh Ninh còn ở cảm động là lúc, trực tiếp một cái công chúa ôm, đem Giang Ninh Ninh ôm lên, “Quản gia, mấy hào phòng?”

“Thăng đi, thượng thang máy, tầng cao nhất đệ nhất gian.” Một vị ăn mặc lão gia mẫu người ra tới.

“Hảo, ta đại tiểu thư, đi lạ!” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh ném tới ném đi, chút nào không có một chút đau đớn, Giang Ninh Ninh cũng thực thẹn thùng nhắm hai mắt chữ.

“Âu Dương Long, Long Đại hiệp, thỉnh đem.” Tống Hồ đỡ Âu Dương Long, đi vào. “Ha, ta quả nhiên không có nhìn lầm, nhưng là không nghĩ tới, tiểu tử này thế nhưng lâm vào tình yêu.” Âu Dương Long vầy vầy bả vai, tiếp theo nói.

“Hồ ca, ta bả vai khả năng có chút thương, nhưng là ta có chút việc, đợi lát nữa đến ta phòng kêu ta đi, ngươi đi trước vội, đợi lát nữa ta đánh cái điện thoại cho ngươi.” Âu Dương Long đẩy ra Tống Hồ, bởi vì hắn biết, hắn là có thương tích, nhưng là hắn không nghĩ chậm trễ người khác thời gian.

Âu Dương Long một què một què đi vào phòng.

Tổng Hồ dùng rất bội phục ánh mắt, nhìn Âu Dương Long, “Giám đốc, ta đã hạ quyết tâm, đầu tư một trăm triệu, khai một nhà chi nhánh ở Phú Châu.” Tổng Hồ cũng không có hỏi qua Diệp Chấn chi nhánh sự tình, bởi vì thời gian thượng căn bản không kịp, đột nhiên trạng huống thật sự là càng ngày càng nhiều.

Diệp Chấn vừa đi vừa run, “Nha, đừng run lên lạp, nhân gia miễn cảm” Giang Ninh Ninh dùng thực đà đà thanh âm nói, nhưng là Giang Ninh Ninh ngoài miệng như thế nói, thân thể nhưng thật ra thực thành thật, một chút cũng không có phản kháng.

“Ngực phát dục không tòi nha, rất đại.” Diệp Chấn dùng sắc mị mị mắt, nhìn chăm chăm Giang Ninh Ninh kia hai tòa núi cao.

“A? Ngươi như thế nào lạp? Hôm nay như thế hảo khác thường nga.” Giang Ninh Ninh mặt đỏ cái không ngừng, Diệp Chấn có đùa giỡn một chút, mặt đỏ đến không được, nóng hầm hập.

“Kéo kẹt.” Diệp Chấn đẩy ra gỗ đồ môn, “Quả nhiên, thổ hào đều thích dùng giả cổ môn.” Diệp Chấn mới vừa vào cửa, liền đem cửa đóng lại, ôm Giang Ninh Ninh, đi đến mép giường, mạnh mẽ trực tiếp bỏ xuống.

“Đau quá, như thế nào lạp? Ngươi rốt cuộc như thế nào lạp?” Giang Ninh Ninh nhiệt tình, bị trực tiếp vứt đến ở trên giường.

Diệp Chấn quan sát kỹ lưỡng cái này phòng, không có dị thường, đồng dạng đều là màu hồng phấn, Diệp Chấn lại nhìn một hồi, nói, “Xin lỗi, giang tiểu thư, ta biết ngươi khả năng ở chơi ta, nhưng là, thỉnh kết thúc đi.”

“Ai chơi ngươi lạp? Rõ ràng chính là ngươi chơi ta!” Giang Ninh Ninh có chút mất mát, bởi vì nàng cũng nghe đến ra, Diệp Chấn lại cự tuyệt chính mình một lần.

“Vi cái gì a? Vi cái gì ngươi liền không thể đem ta thu đâu? Chẳng lẽ ngươi bị bẻ cong sao?” Giang Ninh Ninh lời nói, thiếu chút nữa đem chính nàng đều phun cười.

“Xin lỗi, ta không nói giỡn.” Diệp Chấn thuận thế trực tiếp đem trên người duy nhất một kiện tuất cời, lộ ra tốt hơn đáng người.

“Làm cái gì a? Hiện tại còn sớm, chúng ta tối nay đi.” Giang Ninh Ninh che lại mắt, nhưng là thực tế cũng không có che giấu, còn có một tiểu híp mắt, có thể thấy rõ Diệp Chấn đáng người.

“Ta mệnh không tốt.” Diệp Chấn cười lạnh, xoay người lại. Quả nhiên, cái này Giang Ninh Ninh không dám nói một câu.

Bởi vì Diệp Chấn trên lưng, có này vài thiên bất đồng trình độ vết sẹo, thân có bảy tám bên trong trường, đoan cũng có năm sáu centimet đoan.

“Ngươi như thế nào chịu như thế trọng thương a!” Giang Ninh Ninh đau lòng lấy ra y dược hộp.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109 : xe chuyên đúng đón đưa

Không có việc gì, chỉ là, ta nói, đi theo ta không có lợi, ngươi đã hiểu sao?” Diệp Chấn làm lại mặc vào tuất, không nhìn kỹ, nhìn không tới cái gì, ngươi nhìn kỹ, xác thật thực thấy một chút vết máu.

“Không, không có lợi liền không có, ta yêu ngươi, ái chính là ngươi, cỡ nào khó khăn ta đều không thềm để ý, chỉ cần ngươi cũng thừa nhận ngươi cũng yêu ta.” Giang Ninh Ninh nhảy dựng, dùng chân câu lấy Diệp Chấn đùi, gắt gao ôm Diệp Chấn.

“Ta phải đi, ta còn có chuyện đâu, cúi chào.” Diệp Chấn nhẹ nhàng mà đem Giang Ninh Ninh buông xuống, lại bị Giang Ninh Ninh dùng sức vừa chuyên, đè nặng Diệp Chấn nằm ở trên giường.

“Hành đi, vốn dĩ ta không tính toán buổi sáng làm, nếu ngươi tưởng, kia đến đây đi.” Giang Ninh Ninh thực hào sảng bắt đầu cời bỏ y khẩu, Giang Ninh Ninh vấy liền áo là từ ba cái nút thắt cùng nhảy dựng khóa kéo cầu thành.

“Uy uy uy, đừng như vậy.” Diệp Chấn cảm giác thập phần không được tự nhiên, đặc biệt là nửa người dưới biển thực trường rất khó chịu. Nhưng là mắt thấy Giang Ninh Ninh y khẩu sắp

Giải xong rồi, Diệp Chấn dùng tay bắt được Giang Ninh Ninh tay.

“Nha, nữ nhi, nha. Các người... Ở... Làm cái kia lạc?” Một vị mặc áo ngủ nữ nhân đi đến, xem ra bảo đường không tồi, cho nên cũng không sẽ đặc biệt hiện lão.

Diệp Chấn liếc mắt một cái liền đã nhìn ra, nữ nhân kia chính là Giang Ninh Ninh mụ mụ, xác thật cùng Giang Ninh Ninh có nửa phần tương tự. “Mẹ vợ, không có, chúng ta chơi đâu.” Diệp Chấn xấu hổ đẩy ra Giang Ninh Ninh.

“Không có việc gì, các người chơi, nhớ rõ thanh âm điểm nhỏ, Diệp Chấn a, điểm nhỏ lực, đừng quá sâu, nữ nhi của ta lần đầu tiên còn ở đâu, cấp.” Giang Ninh Ninh mụ mụ cũng không biết từ nơi nào thuận thể lấy ra một bọc nhỏ áo mưa, ném cho Diệp Chấn.

“Thật không có gì! Ninh ninh, người trước lên.” Diệp Chấn bị Giang Ninh Ninh đè nặng, áo trên lại bị xả đến nếp uốn, cũng không phải Diệp Chấn vô pháp đem Giang Ninh Ninh lộng khai, chỉ là Giang Ninh Ninh mẫu thân còn ở một bên đầu, Diệp Chấn cũng ngượng ngùng làm như vậy.

“Không có việc gì, ta xuống lầu ăn cơm.” Giang Ninh Ninh mẫu thân triều Giang Ninh Ninh cười xấu xa một tiếng, đóng cửa lại.

“Lão công, người không cần như vậy lạp, chúng ta vì cái gì không thể tới một lần đâu?” Giang Ninh Ninh ngồi ở Diệp Chấn trên người, khiêu khích Diệp Chấn. Đột nhiên, Giang Ninh Ninh mặt đỏ lên.

“Người trước lên, người ngồi vào nó.” Diệp Chấn ám chỉ một chút là chính mình quan trọng nhất cái kia thành thích bộ vị. Giang Ninh Ninh thực thẹn thùng ngồi ở một bên. “Người xem, người còn nói không thích ta, người huynh đệ đều đối ta có hứng thú.”

“Không cần nào loạn, ăn cơm!” Diệp Chấn sinh khí, ngày thường cũng không biết Giang Ninh Ninh có thể hay không đối những người khác cũng như thế tao, thói quen giang hồ chỉ ai oán tình thù, bên người mang cái mỹ nữ căn bản là không phải chuyện tốt.

Lần này triệt triệt để để đem Giang Ninh Ninh trấn trụ, Giang Ninh Ninh lẳng ở trên giường bất động, mà Diệp Chấn đã bò lên, “Đi, ăn cơm.” Diệp Chấn nhẹ nhàng chụp một chút Giang Ninh Ninh mặt, nói.

Diệp Chấn xem Giang Ninh Ninh không có phản ứng, vừa định bắt tay đuổi trở về, đã bị Giang Ninh Ninh gắt gao bắt được. “Ta không, nếu người không thích ta, vì cái gì người muốn khiêu khích ta!”

“Đi!” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh khiêng trên vai, tuy rằng cùng buổi sáng đau xót có chút trọng điệp càng đau, nhưng là Diệp Chấn vẫn là cố nén.

“Hừ, dù sao buổi tối người muốn cùng ta ngủ, đến lúc đó ta lại xuyên gọi cảm nội y mê chết người!” Giang Ninh Ninh dùng nàng tân nộn tay nhỏ nhéo Diệp Chấn lỗ tai.

Mà Diệp Chấn thân thể phản ứng cũng càng ngày càng mạnh liệt, bởi vì Diệp Chấn cảm giác được có hai cái trọng nặng nề đồ vật ở chính mình trên vai, thập phần biến vặn.

Diệp Chấn từ tầng cao nhất khiêng Giang Ninh Ninh, đi tới lầu hai. “Phóng ta xuống dưới, ta này quần áo có điểm đại hảo, người nói như vậy phía dưới người có thể thấy không nên thấy!”

Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh buông, “Đi thôi.” Giang Ninh Ninh cười một chút, đi ở phía trước.

Hai người đi tới dưới lầu, đã ăn cơm, đang ngồi chỉ có ba người, là Giang Ninh Ninh mẫu thân, Tống Hồ cùng Âu Dương Long, bất quá còn có hai cái không vị. “Nữ nhi, các người tới rồi? Kia ngồi, quần gia, nhiều tới lưỡng đạo đồ ăn.” Giang Ninh Ninh mụ mụ có chút không tin, hôm nay chính mình nữ nhi như thế gọi cảm, chẳng lẽ Diệp Chấn không động tâm sao?

Diệp Chấn đi đến một vị trí trước, kéo ra ghế dựa, đối với Giang Ninh Ninh nói. “Ngồi.”

Bất quá Giang Ninh Ninh trực tiếp làm lơ Diệp Chấn, lôi ra một khác chỉ ghế dựa, “Không cần, chính người ngồi đi.” Bất quá xem ở chính mình mụ mụ ở đây dưới tình huống, Giang Ninh Ninh vẫn là muốn xin miễn Diệp Chấn hảo tâm.

Bữa tiệc không khí thực xấu hổ, không có người ta nói cái đề tài, đại gia liền đều ở vui đầu ăn cơm. Chỉ có Diệp Chấn rầu rĩ không vui, “Tối, ăn nhiều một chút.” Giang Ninh Ninh cũng không biết Diệp Chấn thích ăn chút cái gì, tình lữ chi gian vẫn là yêu cầu nhiều hơn lý giải, liền cấp Diệp Chấn dùng đại cái thìa thừa một chén canh.

“Cám ơn.” Diệp Chấn tạ quá, nhẹ nhàng cầm lấy thỏ gà hàm nắm măng canh, vừa định uống, “Người như thế nào thất thần a, này như thế năng, người không chú ý năng đến làm sao bây giờ?” Giang Ninh Ninh lo lắng cảm chén nhận lấy, nhẹ nhàng thổi một chút lại một chút, chọc mặt khác ba người ngẫu nhiên đọc không có ăn cơm tâm tình.

“Không cần, ta chính mình tới liền hảo.” Diệp Chấn nói.

“Ân, không thể nào năng.” Giang Ninh Ninh cấp chính mình uống một ngụm, xác nhận không năng mới giao cho Diệp Chấn.

“Đại ca, người muốn hưởng phúc, ngàn vạn không cần đang ở phúc trung không biết phúc a, tẩu tử chính là a!” Tống Hồ ăn xong rồi cơm, nói.

“Tính người có thể nói.” Giang Ninh Ninh nhưng cao hứng, nhìn thoáng qua Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng không có dư thừa biểu tình.

“Ta ăn no, người từ từ ăn, A Hồ, chúng ta đi, còn có chút việc.” Diệp Chấn đem canh uống xong, lãnh đạm đứng lên, đối Tống Hồ nói, nói xong nhìn một chút Giang Ninh Ninh, lại nhìn một chút Giang Ninh Ninh mẫu thân. “Mẹ vợ, ta có chút việc, xin lỗi không tiếp được, đêm nay khả năng không trở lại.”

“Không được!” Âu Dương Long đứng lên, không nghĩ tới, ngày thường không có tiếng tăm gì hấn, thể nhưng cái thứ nhất ra tới ngăn cản Diệp Chấn, ra ngoài mặt khác mọi người dự kiến.

“Ân? Âu Dương Long, người xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn còn tưởng rằng Giang Ninh Ninh hoặc là Giang Ninh Ninh mẫu thân sẽ ngăn lại hấn, Âu Dương Long, hấn thật đúng là không nghĩ tới.

“Ngân vạn không thể, nơi này hiện tại an toàn nhất, người có cái gì sợ, phân phó hạ nhân liền nhưng, nơi này cũng cái gì đều có, mấu chốt là thương thể của người, còn có tà ma, cũng không phải người bình thường có thể chống cự, vạn nhất tà ma coi trọng người làm sao bây giờ?”

Âu Dương Long nói xong, hung hăng chụp chính mình đầu một chút, “Mẹ nó, ta thể nhưng quên ta quản gia!” Âu Dương Long hung hăng mà chụp vai hạ, Tống Hồ mới chạy tới ngăn cản.

“Quản gia của người, ta đã tìm người an bài hảo, buổi tối liền có thể tới.” Tống Hồ cái khó ló cái khôn, thuận miệng vừa nói, rồi cuộc hiện tại không cần ở đại thương nguyên khí, vậy là tốt rồi.

“Thật vậy chẳng? Đừng gạt ta, nếu là giả, thỉnh hồ ca cứu cứu nhà ta quản gia.” Âu Dương Long ho khan lên, Diệp Chấn đưa cho Âu Dương Long một trương giấy, không nghĩ tới, Âu Dương Long một lát sau thể nhưng học ra điểm huyết.

“Thiên chân vạn xác, ta đích xác được cứu rồi quản gia của người, yên tâm đi!” Tống Hồ vội vàng ngồi trở về, cấp Âu Dương Long đổ một chén nước, đưa cho Âu Dương Long.

“Cám ơn hồ ca, ta thương khả năng có điểm trọng, có lẽ, ta bị thương thực nghiêm trọng, hấn là yêu cầu nghỉ ngơi một chút.” Âu Dương Long uống xong thủy sau, hướng đại gia cáo từ.

“A Hồ, chúng ta đi thôi.” Diệp Chấn tiến đi Âu Dương Long, bởi Tống Hồ đi ra Giang Ninh Ninh khu nhà cấp cao.

Diệp Chấn đi ra tới cửa thời điểm, còn rõ ràng nghe thấy Giang Ninh Ninh mẫu thân đối Giang Ninh Ninh nói, “Nữ nhi, những người này đáng tin cậy sao? Ta xem liền con rể nhất đáng tin cậy, mặt khác hai người cũng liền giống nhau.”

“Đáng tin cậy, mẹ, ta cũng ăn no, ta đợi lát nữa muốn đi ra ngoài cùng bằng hữu chơi, người ăn đi.” Giang Ninh Ninh rầu rĩ không vui đi rồi lên lầu.

Diệp Chấn xoay người, nhìn chăm chăm Giang Ninh Ninh lên lầu, nhìn Giang Ninh Ninh quỵn rũ nên bước, xác thật có chút tâm động, “Đại ca, người lãng làm cái gì, có thể đi rồi. Chính là điểm việc nhỏ, tẩu tử lại không phải sẽ bị đoạt.” Diệp Chấn lần đầu tiên cảm thấy bị Tống Hồ huân hỏ then lên, chính mình là ngàn năm khó gặp thiên tài thân thể, trên người lưng đeo trọng trách, “Bất quá ngại nói rất đúng, kia gì ‘ từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, bình thường ”

“Ta đi người đại gia!” Diệp Chấn một quyền liền hướng Tống Hồ trên mặt đánh đi, Tống Hồ trước một giây còn hi hi ha ha, tiếp theo giây liền che lại cái mũi, “Đại ca, xuống tay như thế trọng! Người xem.” Tống Hồ vội vàng từ túi quần lấy ra một bao khăn giấy, rút ra một trương, lấp kín cái mũi.

“Lưu máu mũi? Tới, đem đầu nâng thượng, một cái tay khác duỗi thẳng.” Quả nhiên, dựa theo Diệp Chấn chỉ đạo, trong chốc lát Tống Hồ máu mũi liền ngừng lại.

“Đi, tài xế tới rồi.” Tống Hồ chỉ chỉ một chiếc hoàn toàn mới màu trắng chạy băng băng xe hồ mui, “Huẩn cái gì? Phú Châu kẻ có tiền nhiều lắm đâu, khai này xe làm cái gì?” Diệp Chấn đi qua, “Tài xế, xuống dưới, không cần người, ta tới khai, luyện luyện tập.” Diệp Chấn đem tài xế đẩy ra, chính mình ngồi ở điều khiển vị.

Tài xế về mặt góc bức xuống xe, Tống Hồ đưa cho hấn tam trương mao gia gia, tài xế lập tức vui vẻ đi đánh lượng taxi. “Tích, tích. Kêu người không tiếp điện thoại, kêu người không tiếp điện thoại, tức chết ta, tức chết ta.” Diệp Chấn vừa thấy, nguyên lai là có điện thoại, nhưng là này chuông điện thoại thanh, làm Diệp Chấn không cảm nhìn một chút Tống Hồ, “Không phải ta, không phải ta a, này xe vũ phi.” Tống Hồ không dám tới gần Diệp Chấn, sợ xoay người lại là một quyền, liền phó điều khiển vị trí cũng không dám ngồi.

“Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.” Diệp Chấn ẩn một chút chuyển được cùng loa, thanh âm đột nhiên liền rất đại. “Hồ ca, ta cho người phái tài xế lái xe không tới đi?”

Lưu Vũ Phi từ bên kia rống to, bởi vì Lưu Vũ Phi cho rằng bọn họ hai người đều ngồi ở mặt sau, Diệp Chấn xấu hổ nhìn thoáng qua Tống Hồ, nói. “Xin lỗi a, vũ phi, người tài xế chúng ta đuổi đi, đúng rồi, chúng ta mau đến nhà người!” Diệp Chấn bên nghe bên nói chuyện, xe chậm rãi điều khiển, đã chạy đến “Cửu phú hoa viên” cửa.

“Không thể không nói, người chính là cái dùng bút, không ta tài xế người như thế nào tiến vào? Tính, ta đánh cái điện thoại qua đi.” Lưu Vũ Phi dở khóc dở cười, rõ ràng có thể hưởng thụ, vì cái gì muốn đem tài xế đá đâu?

“Người rảnh rồi không thể tiến, nha, Tống lão bản, tìm Lưu luôn là sao? Thịnh.” Một cái cảnh vệ đứng ở cửa, thấy chạy băng băng xe hồ mui, nói. “Tống

lão bản, ngài thật đúng là có phúc, Lưu Vũ Phi này xe là toàn cầu duy nhất một chiếc, độc đáo chuyên chúc chế tạo.” Một cái cảnh vệ không nhanh không chậm giới thiệu, nhưng là chút nào không có tính toán đem cửa sắt buông ý tứ.

“Uy. Cút ngay, đem cửa mở ra.” Tổng Hồ dò ra đầu, đối với vị kia cảnh vệ chỉ chỉ trò trò, “Không khai? Kia đợi lát nữa ta nếu là đi vào, người công tác này đừng làm!”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110 : quyền rũ biểu tỹ

Cảnh vệ vừa mới vừa mở cửa, Lưu Vũ Phi liền chạy ra tới, mặc một bộ nhàn nhã trang. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm# thư..... Vồng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết “Uy, mao gia gia tới đều không thể khai, chuyện như thế nào, ta không có tới liền cấp mở cửa, một chút uy nghiêm cũng không có.” Lưu Vũ Phi đã đi tới, đối với cảnh vệ quơ chân múa tay.

“Thinh.” Cảnh vệ mới đem cửa mở ra, Diệp Chấn đem xe khai đi vào, sau đó ba người đi lên thang máy, một đường tới rồi chín lầu.

“Lưu Vũ Phi, nhà người không tòi a, không nhỏ.” Diệp Chấn đi tuốt đằng trước, bởi vì một đường Lưu Vũ Phi cùng Tổng Hồ liền liêu cái không ngừng, đều tới cửa, Diệp Chấn đều đem cửa đẩy ra, nói xong lời này, đồng dạng cùng phía trước giống nhau, không có người để ý đến hắn.

“Áo, không vội, vào đi thôi, đứng rồi, cởi giày.” Lưu Vũ Phi một phen nằm sấp xuống, ngăn cản Diệp Chấn giày, “Ta nói người quy củ như thế nào như thế nhiều.” Tổng Hồ thực không kiên nhẫn đem giày kéo hạ, đổi thành cởi giày. “Không có việc gì, nếu đều tới, nhập gia tùy tục.” Diệp Chấn ngoài miệng hòa khí nói, chân lập tức đem giày tùy tiện loạn sấn xuống dưới, cởi giày cũng không đổi, trực tiếp xuyên vớ đi vào.

“Tháp, tháp, tháp, tháp.” Một chuỗi thang lầu thanh truyền tới. “Lưu Vũ Phi, nhà người có người a?” Diệp Chấn kinh ngạc hỏi.

Không chờ Lưu Vũ Phi giải thích cùng trả lời, một vị thiếu nữ liền đi rồi xuống dưới, “Vũ phi, người mang ai đã trở lại?”

“Biểu tỹ, đây là chúng ta Phú Châu hai vị thương nghiệp đại lão, đây là Phú Châu năm sao cấp khách sạn người sáng lập, Tổng Hồ. Vị này đây, là Phú Châu năm sao cấp khách sạn lớn nhất cổ đông.” Lưu Vũ Phi đối chính mình biểu tỹ giới thiệu khỏi Tổng Hồ cùng Diệp Chấn.

“Giới thiệu cái gì a, nói cái tên thì tốt rồi.” Lưu Vũ Phi biểu tỹ thực tùy ý ngồi xuống, ấn một chút điều khiển từ xa.

“A... A... Ân... Mạnh mẽ điểm...” Không nghĩ tới, một chút khai, chính là một cái mát xa chân mở rộng. “Ta đi, hiện tại này quảng cáo đều như thế có từ tính, đổi một cái đi.” Lưu Vũ Phi một phen đoạt lấy điều khiển từ xa, này thanh âm quá đáng khinh.

“Được rồi, ta đẩy lên lầu.” Lưu Vũ Phi biểu tỹ vừa thấy Lưu Vũ Phi tới khách nhân, cũng liền không quấy rầy, đi lên thang lầu.

“Ta nói, người biểu tỹ bao lớn a?” Tổng Hồ đem TV tắt đi, cầm lấy một cái chi quả, hướng chính mình quần áo tùy tiện sất sất, hỏi.

“Lần, lần này tới tìm ta cái gì sự, thế nhưng còn muốn tìm ta phái xe đi tiếp người.” Lưu Vũ Phi khó chịu phất Tổng Hồ liếc mắt một cái, nói.

“Ân, có điểm việc nhỏ yêu cầu tìm người, đệ nhất, hiện tại đây, chúng ta Phú Châu năm sao cấp khách sạn, chúng ta tới chia đều, chúng ta là tam huynh đệ đứng không, cổ phần đây, là vĩnh viễn bất biến, lão đại cổ phần, vĩnh viễn là 30%, ta và người cổ phần, đều là 10%, chúng ta ba người, một tay sáng lập Phú Châu năm sao cấp khách sạn, tự nhiên liền đứng một nửa công lao, có ý kiến sao?” Tổng Hồ nói ra chính mình cái nhìn, nhìn một chút Diệp Chấn cùng Lưu Vũ Phi.

“Ta có ý kiến, rất lớn ý kiến.” Diệp Chấn đứng lên, tỏ vẻ không đồng ý.

“Ta cũng cảm thấy không đồng ý, ý kiến rất lớn.” Lưu Vũ Phi cũng đứng lên, tỏ vẻ đều không đồng ý Tổng Hồ phương án, cái này làm cho Tổng Hồ thập phần không có mặt mũi.

“Lão đại trước nói.” Tổng Hồ không kiên nhẫn nhìn thoáng qua Lưu Vũ Phi, nhưng là rốt cuộc nhị đối một đây, cũng liền phục tùng.

“Ta ý kiến không lớn, đầu tiên, cổ phần vấn đề, ta là chủ đầu tư người, cũng là duy nhất tuổi trẻ nhất người, đương nhiên, mấy ngày này, đều là hồ ca xử lý, cho nên chúng ta biến một chút. Bởi vì Lưu Vũ Phi là cuối cùng một cái nhập cổ người, người yêu cầu lấy ra ba ngàn vạn, giúp đỡ chúng ta, rồi mới người cổ phần mới có thể là 10%, mà Tổng Hồ cổ phần, có 20%, ta có 30%, chúng ta chiếm 60%. Sau này còn có cổ đông khả năng sẽ vào tay, nhưng là, chúng ta cần thiết cam đoan còn có 20% kim ngạch, là để lại cho công ty lão công nhân, như thế nào?” Diệp Chấn đem chính mình phương án xé ra

tới.

“Ta không ý kiến, ba ngàn vạn cũng còn hành, vạn nhất sau này các người làm quá độ, ta cổ phần cũng không ít, nếu sau này ta bị loại trừ, coi như ta trò chơi vào bản phí.” Luru Vũ Phi khai một cái vui đùa, lại làm Tống Hồ có chút tê dại.

“Thêm hào.” Luru Vũ Phi cái thứ nhất thêm thượng tên của mình, còn che lại dấu tay.

“Gia hòa thật tốt, ta cũng tới.” Tống Hồ viết một tay xinh đẹp tự, cũng che lại dấu tay.

“Hiệp nghị đạt thành, chúng ta hiện tại yêu cầu thành lập một nhà công ty, tên chúng ta đã định, chúng ta mục tiêu là, khai phá nhà hàng, khách sạn, tiệm bánh mì, ngân hàng, siêu thị, cửa hiệu cắt tóc, quán cà phê..... Làm chúng ta công ty ở Phú Châu nổi danh, chạy đến hải ngoại, làm người Hoa biết chúng ta.” Diệp Chấn kiều ngạo cấp chính mình giả thiết mục tiêu, cùng với nói mục tiêu, đảo cũng có thể nói là mộng tưởng. Diệp Chấn dùng kiều nộn văn tự ở trên hợp đồng viết xuống tên của mình, đập lên chương.

“Tên không đợi định rồi, đã kêu Diệp Chấn công ty hữu hạn!” Tống Hồ nhìn Diệp Chấn thêm xong, nhảy dựng lên, nói.

“Hào, Diệp Chấn công ty hữu hạn!” Luru Vũ Phi cũng hô to lên, “Đừng sao được chưa, biểu đệ, này đều cái gì người a.” Từ lầu hai, truyền đến Luru Vũ Phi biểu tỷ thanh âm, thanh âm có chút cổ quái, như là đại thờ đóc.

Ba người cũng không rảnh lo như vậy nhiều, liền đem công ty tên chân chính định vì ‘Diệp Chấn công ty hữu hạn’

“Ta tới sung quân một chút nhiệm vụ, tất cả mọi người đều đi nhận người, ta là chủ tịch, Tống Hồ là phó chủ tịch, vũ phi chính là kinh tế bộ tổng bộ trưởng thả sở hữu chức vị tổng giám đốc, như thế nào?” Diệp Chấn nói.

“Àn, không thành vấn đề.” Luru Vũ Phi cái thứ nhất đáp, đối Diệp Chấn phương án thập phần vừa lòng.

“Hành, đúng rồi. Lão đại, không cùng người nói, ta đã khai chi nhánh.” Tống Hồ nghe xong Diệp Chấn kiến nghị cùng phương án, trong lòng cảm giác tổng giám đốc như muốn nháo phiến.

“Dựa, như thế nào bất hòa ta thương lượng?” Diệp Chấn miễn cảm thực, không cần đoán cũng biết, nhất định là Tống Hồ tự mình khuếch tán năm sao cấp khách sạn, “Ta là lão tổng, ta không nghĩ nháo phiến, cho người một lần cơ hội, lập tức đình chỉ, bất quá miếng đất kia liền đổi thành nhà ăn.” Diệp Chấn tưởng, nếu Tống Hồ đã ngồi xong chuẩn bị, mà cũng lấy lòng, cái gì đều hảo, liền kém trang hoàng. Kia không bằng trang hoàng thành nhà hàng, cũng hảo cấp Diệp Chấn công ty hữu hạn khuếch tán một bước thực lực.

“Lão đại, ta này không phải không biết người phương án sao, hành hành hành. Ta lập tức gọi người.” Tống Hồ cúi đầu khom lưng, Tống Hồ cũng không phải sợ Diệp Chấn là chủ tịch sự tình, mà là lúc này mới bắt đầu, còn chưa đi bước đầu tiên liền nháo phiến, không thể nào nói nổi, huống chi Diệp Chấn là Tống Hồ lão đại, Tống Hồ làm như vậy, cũng là đại nghịch bất đạo!

Tống Hồ vội vàng mở ra hần smart phone, “Lão đại, ta đi nói.” Nói xong, Tống Hồ thần thần bí bí chạy đến cửa thang lầu, riu rít nói lên.

Bởi vì khoảng cách quá dài, Diệp Chấn cũng vô pháp nghe thấy, bất quá Diệp Chấn cho hần mười gan, chỉ sợ Tống Hồ cũng sẽ không làm loại chuyện này.

“Luru Vũ Phi, chúng ta thương lượng một chút, người văn phòng, yêu cầu bao lớn.” Diệp Chấn hỏi.

“Diệp ca, chúng ta hiện tại hàng đầu nhiệm vụ là chiêu công nhân, chúng ta thiếu chính là công nhân, văn phòng sự tình ta không để bụng, công tác kỳ thật nhất chỉ cần chính là cùng đại gia hoà mình, bất quá, ta cũng chỉ là cổ đông, chỉ sợ, đầu tư thì tốt rồi, ta cũng có ta chính mình yêu thích, đó chính là đua xe, nếu nhất định phải tuyển một cái, ta sẽ không từ bỏ mộng tưởng.” Luru Vũ Phi nói nói thực uyển chuyển.

Bất quá Diệp Chấn cũng nghe ra ý ngoài lời, đệ nhất là ở châm chọc Diệp Chấn quá nhìn trúng chính mình chức vị hoàn cảnh, đệ nhị là uyển chuyển cự tuyệt sáng khoái bộ trưởng cùng tổng giám đốc, lựa chọn sáng khoái đua xe tay. “Ta tôn trọng người khác lựa chọn, bởi vì ta tin tưởng, người có thể dựa vào chính mình hỗn ra một mảnh thiên địa, nhưng người vì cái gì không lo đại gia mặt giảng? Người như vậy yêu cầu chậm trễ chúng ta bao nhiêu thời gian đâu?” Diệp Chấn nhíu mày, hỏi.

“Ta biểu đệ không lo, ta đương.” Đúng lúc này, ở Luru Vũ Phi thể khó xử thời điểm, một cái áo rộng tiểu muội ra tới. “Biểu tỷ, Diệp ca là ta huynh đệ, hần sẽ tôn trọng ta, người ra tới làm cái gì?”

Luru Vũ Phi biểu tỷ hướng Luru Vũ Phi tế tế lông mày, nhẹ nhàng dùng miệng lưỡi nói, “Ta gần nhất kém tiền.”

“Cái gì đồ vật, nói ra a, tất cả mọi người đều ở đâu.” Luru Vũ Phi không thỉnh rõ ràng, rốt cuộc căn bản là không có thanh âm, Luru Vũ Phi còn tưởng rằng muốn nghe thanh âm, lỗ tai đều chặt chẽ qua đi.

“Người biểu tỷ yêu cầu tiền, chúng ta nguyện ý thu nòng.” Diệp Chấn nghe ra tới, đối với Luru Vũ Phi nói.

“Căn bản không thanh âm, người đừng nói bậy, ta biểu tỷ tới này có việc!” Luru Vũ Phi có vẻ có điểm sốt ruột, vội vàng nhìn chính mình biểu tỷ.

“Nha, cô gái nhỏ, tới rồi. Xảy ra chuyện gì, vũ phi, sắc mặt không tốt.” Tống Hồ hi hi ha ha đã đi tới, lại đây thời điểm trộm sờ soạng một chút Luru Vũ Phi biểu tỷ bối.

Luru Vũ Phi biểu tỳ trực tiếp xoay người lại, hướng Tổng Hồ dừng quần một đá, “Ta dựa.” Tổng Hồ ôm chính mình hạ bộ trên mặt đất lăn.

“Hồ ca, đừng ở ta biểu tỳ trước mặt chơi lưu manh.” Luru Vũ Phi có chút buồn cười, “Biểu tỳ, ngươi xem, này vẫn là phó chủ tịch, ngươi yêu cầu, ta cho ngươi công tác, ngươi đừng như vậy.”

“Không không không, ta chính là muốn đi, ta không chỉ có muốn đi a, ta còn muốn mang ta tỳ muội cùng đi.” Nói, Luru Vũ Phi biểu tỳ lấy ra di động, click mở album, cấp mọi người cùng nhau nhìn một tấm hình.

“Biểu tỳ, ta nhận thức, đệ tam phụ thuộc bệnh viện lâm hiểu manh.” Luru Vũ Phi kích động kêu lên, bằng không Tổng Hồ cùng Diệp Chấn đều còn nhận không ra, “Nha, đối cô nàng này có ý tứ? Khá xinh đẹp.” Tổng Hồ lúc này mới nhớ tới, quả nhiên là nàng.

“Đừng nghĩ chuyện xấu lạp, nàng không thích hợp ngươi, cũng không thích hợp ngươi.” Luru Vũ Phi biểu tỳ cười, quả nhiên vẫn là mỹ nữ nhất mê người.

“Cái gì? Ta đã hiểu, hi hi, không thích hợp ta Tổng Hồ, cũng không thích hợp ngươi đệ đệ vũ phi, có phải hay không thích hợp ta đại ca a?” Tổng Hồ cấp Diệp Chấn chọn cái mi.

“Cái này sao, khả năng.” Luru Vũ Phi biểu tỳ gật gật đầu, thuận thế đi đến Diệp Chấn bên người, dùng tay sờ sờ Diệp Chấn, một trương đơn người sờ pha, tề xuống dưới hai người.

“Cô bé, ta đại ca có lão bà.” Tổng Hồ si tình nhìn thoáng qua Luru Vũ Phi biểu tỳ, tiếp theo nói, “Nhưng là ta không lão bà.”

“Nga, ngượng ngùng.” Luru Vũ Phi biểu tỳ ở Diệp Chấn trên người cọ cọ, rồi mới đứng lên, nhưng là mắt nhưng vẫn không rời đi Diệp Chấn.

“Biểu tỳ, ngươi một cái hai mươi mấy người, làm cái gì như thế ấu trĩ.” Luru Vũ Phi có chút khó chịu, kéo chính mình biểu tỳ, quở trách vài câu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111 :thiếu hạ trăm trăm triệu

“Biểu tỳ, ngươi một cái hai mươi mấy người, làm cái gì như thế ấu trĩ. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Luru Vũ Phi có chút khó chịu, kéo chính mình biểu tỳ, quở trách vài câu.

“Hành hành hành, không bồi ngươi cùng ngươi cái này tiểu soái ca chơi, ta muốn cùng ta tỳ muội đi chơi, đúng rồi, đi công ty sự nói giỡn.” Luru Vũ Phi biểu tỳ đứng lên, thẳng tắp đi vào phòng.

“A Hồ, ta suy nghĩ một cái không tồi, càng tốt ngươi hôm nay thu Âu Dương Long, tuy rằng hắn cùng chúng ta còn tính cùng tới, nhưng là rốt cuộc cùng là chính mình người, vũ phi vừa mới cùng ta nói, muốn theo đuổi chính mình thích chức nghiệp, theo đuổi chính mình đương đưa xe tay các huynh đệ, cho nên, làm Âu Dương Long đem vũ phi đình xuống dưới, như thế nào?” Diệp Chấn xem Luru Vũ Phi biểu tỳ đi rồi, phụ cận cũng không có tạp người, cũng liền thoải mái hào phóng cùng Tổng Hồ nói.

“Này không được! Ta đã đem cổ phần tình hình cụ thể và ti mi phát đi qua! Nếu muốn sửa đổi, kia Âu Dương Long sẽ lưng đeo xú danh.” Tổng Hồ lắc đầu, không tán đồng.

“Quyết định, chúng ta muốn tôn trọng người khác lựa chọn, này không phải ngươi có thể ngăn cản.” Diệp Chấn thập phần khó chịu nói, nhưng là xem ở Tổng Hồ mặt mũi, tiếp theo nói, “Này phân hợp đồng ta có dự bị mang theo hai phân, chúng ta trở về đi.” Diệp Chấn ý bảo cùng Tổng Hồ có thể về nhà.

“Quá đoạn thời gian có tràng rất quan trọng thi đấu, có thể tới sao?” Luru Vũ Phi khẩn trương đưa cho Tổng Hồ cùng Diệp Chấn một người một trương.

Tổng Hồ cầm lại đây, nhưng là trước sau không có định ra chủ ý, chỉ là nhìn nhìn Diệp Chấn. “Rất không tồi, chiến thắng mặt khác nội thành! Ta trở về.” Diệp Chấn đem thiệp mời nhận lấy.

“Đúng rồi, chúng ta còn có việc!” Tổng Hồ lúc này mới nhớ tới. “Vừa mới ta lừa dối Âu Dương Long kia tiểu tử, nói hắn quản gia ta đã dàn xếp hảo.”

“Ta đã biết, đi mau.” Diệp Chấn không chút do dự mang theo Tổng Hồ mở cửa đi ra ngoài.

“Đi thông thả.” Lưu Vũ Phi nhỏ giọng nói, rồi mới lại cảm thấy không thích hợp, theo đi ra ngoài.

“Mau, lên xe!” Diệp Chấn lập tức đem khi tốc chạy đến một trăm, bắt quá còn hảo hoa viên đường vòng không nhiều lắm, bọn họ thực mau liền ra hoa viên đại môn, trực tiếp chạy đến di động cửa hàng.

Diệp Chấn cùng Tống Hồ hai người làm lơ sở hữu đèn xanh đèn đỏ, trực tiếp chạy đến di động cửa tiệm. “Dựa, môn thể nhưng quan trọng.” Diệp Chấn hung hăng chụp một chút tay lái.

“Lão đại, chộp vũ khí đi.” Tống Hồ cẩn thận đánh giá một chút, sau bị rung hấn là có không ít công cụ.

“Người cái ngực tử, này không phải bình thường pha lê tường, người bình thường lấy cái gì đều tạp không xấu, trừ bỏ đi vào đi, bằng không chính là hai trăm năm mười mã khi tốc vọt vào đi!” Diệp Chấn đi tới phanh lại cùng nhau dầm, xem lúc này tốc mã dần dần trên mặt đất thẳng, bánh xe đã mau bị ma ra hòa tới.

“Lão đại, này xe, này xe, vũ phi, người suy xét hảo!” Tống Hồ bò đến phó điều khiển cảnh cáo một câu.

“Mạng người so cái gì đều quan trọng!” Diệp Chấn gắt gao nhìn chăm chăm khi tốc mã, 250! Trong nháy mắt, tất cả đều là hồi yên âm cuối, còn có phun khí quản phát ra dòng khí. “Oanh.” Toàn bộ môn bị phá khai, Diệp Chấn vững vàng thấy, cái kia tiên sinh bị treo, trừu gân tay.

“Chu kiểm! Người muốn giết là ta, liên lụy người khác làm cái gì! Người cái này hồn trưởng!” Diệp Chấn xuống xe, rống to.

“Wow, không có khả năng đi, này xe một chút việc cũng không có.” Tống Hồ cũng đi xuống xe, nhưng là ánh mắt không ở chu thân kiểm thượng.

“Ta không nhiều lắm cầu cái gì, người hiện tại đã không có tà ma chi lực, người chính là rác rưởi một cái, bắt quá người cũng là có thể lực người, mà ta phụ thân cũng không ở quốc nội, hôm nay ta liền đem hấn thả, nhưng là, ta đòi tiền.” Chu kiểm tà ác dùng đao ở vị kia tiên sinh trên mặt trên cổ nhẹ nhàng di động, hù dọa Diệp Chấn.

“Nhiều ít, người nói, ta nhất định cấp!” Diệp Chấn đứng ở bên kia, thập phần có khí thế nói.

“Một trăm trăm triệu, như thế nào?” Chu kiểm cười to một chút, “Ta biết một trăm trăm triệu là cái gì, là người nghèo một vạn năm cũng kiếm không tới, người chính là người nghèo, ta cho người cơ hội, muốn hay không, chính mình tuyên.” Chu kiểm vỗ vỗ tay, liền có hai vị tay đầm đi qua, dọn một cái hỏa lò, mà vị kia tiên sinh liền ở hỏa lò mặt trên ước chừng ba mét.

“Nha, các huynh đệ, hạ muối, nhiều hơn.” Chu kiểm nhìn một chút Diệp Chấn, đạo lý này Diệp Chấn khẳng định là biết đến, xem vị kia tiên sinh chịu như vậy trọng thương, thương tiếp xúc muối liền sẽ đau đớn muốn chết.

“Người khó xử ta? Kia vì sao không nói một ngàn trăm triệu, ta đây cùng không có cơ hội, một trăm trăm triệu ta không có! Nhưng là chúng ta có thể cho người, thay đổi người!” Tuy rằng cuối cùng này một câu ở Tống Hồ cực lực khuyên can hạ, nhưng là cuối cùng Diệp Chấn vẫn là nói ra.

“Ta nói, người người ta đều không cần, người thể lực so với ta đại, ta chơi bắt quá người, hành, ta cho vay, viết trương giấy nợ, dùng người huyết, đóng dấu, ba ngày thời gian, lập tức tiền trả đầu khoản mười trăm triệu, rồi mới ở kế tiếp một tháng, chín mươi trăm triệu, nếu người trong lúc này, không có hoàn thành, ta đương người lừa dối, làm toàn thành đều truy nã người!” Chu kiểm đem một trương giấy chiết thành hình vuông, phi cấp Diệp Chấn.

Diệp Chấn nhìn kỹ một chút, thế nhưng viết chính là: Diệp Chấn hướng chu kiểm chuộc người, trăm trăm triệu một cái, đầu phó mười trăm triệu, nguyệt nội trả hết, chưa còn truy nã. “Người có xấu hổ hay không! Đem người cho ta mang đến!” Một tháng nhiều ba ngày làm ra một trăm trăm triệu, hấn lại không phải thần tiên.

“Tiểu tâm lộng xuống dưới, giao cho vị kia tiên sinh.” Chu kiểm thật cao hứng lấy quá giấy nợ, “Đúng rồi, các người lại lộng hư ta hai cái môn, tính thượng phía trước, Tống tiên sinh có dám hay không cùng ta lấy tiền a?” Chu kiểm dùng khiêu khích ngữ khí đối Tống Hồ nói.

“Lăn người muối, không biết xấu hổ!” Tống Hồ mắng to, Diệp Chấn phết liếc mắt một cái Tống Hồ, nhỏ giọng nói. “Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.” Tống Hồ lúc này mới khó chịu “Nga.” Một tiếng.

“Ha ha, giao khỏi tiền, người như thế nào mắng cũng không có vấn đề gì, tiền khách.” Chu kiểm đem bị ngược đãi cả người là thương vị kia tiên sinh giao cho Diệp Chấn. “Người bồi, ta biết, này phụ cận có gia bệnh viện.” Diệp Chấn đỡ quá vị kia tiên sinh, Tống Hồ ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng cõng lên vị kia tiên sinh.

“Này phá xe, ai, huynh đệ, này xe người giúp ta chạy đến ‘cửu phú hoa viên’ không thành vấn đề đi? Đúng rồi, chạy đến địa phương khác, người sẽ bị traò, này xe có gps, đây là tiền thù lao.” Diệp Chấn công đạo xong, đưa cho một người qua đường chính mình lấy ra kia một trăm triệu.

“Đại ca, chậm một chút.” Diệp Chấn chạy thực mau, không đến vài phút, cơ hồ đã quãng Tống Hồ một cái phố. “Cho ta! Người đi nói cho ta sở hữu nhận thức người, hiện tại buổi chiều bốn giờ rưỡi, người cùng bọn họ nói, buổi tối 8 giờ đình giải trí thành tụ hội!” Diệp Chấn nhảy, công vị kia tiên sinh, một đường cuồng chạy.

“Đại ca, người như vậy, thương chính là chính mình!” Tống Hồ nhìn Diệp Chấn bóng dáng, nếu Diệp Chấn nếu không có thực không tới đây, hiện tại đã sớm duy trì không được, bắt quá Tống Hồ thấy Diệp Chấn bận rộn trong ngoài, chính mình cũng không thể giống một cái phế vật.

“A!” Diệp Chấn chạy vài con phố, nhưng là cuối cùng vẫn là lực bất tòng tâm quỹ gôi trên mặt đất, “} kinh thê kinh tẽ đôn dục xi thê cạnh hung anh thả

Hoàn phụ bản đọc sủi cáo ngõ chuy túi—| sâm br />

“Đây là, tính, mặc kệ!” Diệp Chấn không hề nghĩ ngợi, trực tiếp đem thuốc viên ăn đi vào.

“Sảng.” Diệp Chấn đứng lên, “A!” Lại phun ra vài khẩu máu bầm, xông lên vị kia tiên sinh, tiếp tục từng bước một đi tới.

“Một, nhị, một, nhị.....” Diệp Chấn biên số biên đi, còn thường thường phun ra mấy khẩu huyết, Diệp Chấn thật đúng là muốn cảm tạ Âu Dương Long, hẳn biết, đây là tà ma lưu tại trực tiếp trong cơ thể ma khí.

“Tối rồi, tối rồi.” Diệp Chấn rút cuộc thấy được bệnh viện đại môn, chạy đi vào. “Bác sĩ, bác sĩ, cấp cứu!” Diệp Chấn một đường cuồng điên đi vào, ở cửa thời điểm quăng ngã một chút, bắt tay cùng chân đều ma phá không ít, nhưng là Diệp Chấn lại nhanh chóng bò dậy, về phía trước chạy.

Vài vị bác sĩ khẩn trương đẩy người bệnh di động giường, “Mau mau mau, diu hẳn đi lên!”

Diệp Chấn nhìn vị kia tiên sinh rút cuộc bị đẩy mạnh phòng cấp cứu, bên miệng cười, rút cuộc năng lực chống đỡ không đủ, ngã xuống trên mặt đất.

“Tiên sinh, tiên sinh!” Diệp Chấn té ngã thời điểm, hoàn toàn hảo bị một vị hộ sĩ cấp thấy, vội vàng nâng dậy đến mang vào một cái phòng bệnh.

Vị kia hộ sĩ nhìn Diệp Chấn kia soái khí khuôn mặt, nếu không phải Diệp Chấn khí hư, còn có môi khô ráo, bằng không vị kia hộ sĩ nói không chừng đều phải trộm thân Diệp Chấn một chút.

Bất quá Diệp Chấn quá cường đại, trong chốc lát lại tỉnh, thấy hộ sĩ ngồi ở giường bệnh bên, cấp Diệp Chấn cẩn thận xử lý miệng vết thương. “Cám ơn người.” Diệp Chấn nhìn vị kia hộ sĩ.

“Không cần cảm tạ, người như thế nào như vậy buồn cười, chúng ta là hộ sĩ bác sĩ, cứu người chữa thương là chúng ta công tác, làm cái gì nói cảm ơn?” Vị kia hộ sĩ bên miệng nói không cần cảm tạ, nhưng là khuôn mặt lại hồng hồng.

“Ân, xin lỗi, ta gần nhất thiếu tiền, nhưng là, ta không cần chữa bệnh.” Liên ở ngay lúc này, ngoài cửa truyền đến thanh âm, “Chê cười, không cần chữa bệnh, người đều sắp chết!” Diệp Chấn vừa nhìn, cái kia quen thuộc thanh âm, đúng là thánh tôn, mặt sau còn theo Trương Đà.

“Quái Bán Tiên đâu?” Diệp Chấn hỏi.

“Ta tới người không nghĩ ta, người tưởng hẳn làm cái gì?” Thánh tôn tuy rằng ở nói giỡn, nhưng là không khí một chút cũng không giống ở nói giỡn không khí.

Nhưng là nhìn Diệp Chấn nghiêm túc hỏi, thánh tôn vẫn là giải thích. “Tuy rằng người là xuất phát từ hảo tâm cứu người, nhưng là người phải biết rằng, một trăm trăm triệu, từ ngày mai tính khởi ba ngày mười trăm triệu, người cái nào còn khởi! Nếu không phải bán tiền tiêu đệ chính mình nguyện ý, ta thật là đánh chết chính mình cũng sẽ không làm hẳn xuất lực!”

“Ai nói cho người?” Diệp Chấn cũng đoán được một phen, biết chuyện này, trừ bỏ chính mình, còn có Tổng Hồ cùng vị kia tiên sinh.

“Người còn muốn giấu đến cái gì thời điểm, một trăm trăm triệu, nếu không tới đâu! Người nghĩ tới không có, nòi không phải tưởng khiêng liên khiêng!” Thánh tôn rút cuộc nhịn không được tính tình bạo phát, “Người đáp ứng rồi hẳn, chúng ta tất cả mọi người ở vì người trừ tiền, người biết không?”

“Nếu ta không đáp ứng hẳn, ta chính mình bắn khoãn!” Diệp Chấn biết chính mình không có lý, phản kháng thanh âm rất nhỏ thanh.

“Nghe ta, nếu tiền còn không dậy nổi, người xuất ngoại đi.” Thánh tôn nhìn thoáng qua Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng biết, thánh tôn nói ra những lời này, chính là thật sự không có cách nào.

“Sẽ không, ta huynh đệ sẽ giúp ta, buổi tối ta có tụ hội, ta sẽ cùng bọn họ vay tiền còn.” Diệp Chấn khóc lóc cầu, “Thánh tôn, hiện tại ta mẹ biết không?”

“Không ai cùng nàng nói, nàng cũng không muốn biết.” Thánh tôn không kiên nhẫn nói, rồi mới nhìn nhìn bốn phía, “Người đi xuống đi, chúng ta có việc đâu!” Thánh tôn đuổi đi hộ sĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 112: thổ hào huynh đệ đoàn

Không ai cùng nàng nói, nàng cũng không muốn biết. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đồi mới nhanh nhất tiểu thuyết” thánh tôn không kiên nhẫn nói, rồi mới nhìn nhìn bốn phía, “Người đi xuống đi, chúng ta có việc đâu!” Thánh tôn đuổi đi hộ sĩ.

“Nga.” Vị kia hộ sĩ xấu hổ lên tiếng, rồi mới ở thu thập cấp Diệp Chấn xử lý miệng vết thương được phẩm. “Uy, ta tính tình không hảo a, đi ra ngoài, đợi lát nữa lại đến thu.” Thánh tôn nói đến một nửa, Diệp Chấn đều tổ chức thánh tôn. “Không có việc gì, đừng như vậy, người trước đi ra ngoài đi.”

Thánh tôn thấy vẫn là Diệp Chấn nói chuyện dùng được, quả nhiên vẫn là soái ca hảo. Thấy vị kia hộ sĩ đi rồi lúc sau, thánh tôn đầu tiên nói, “Ân, người thiếu tiền sự, chúng ta tất cả mọi người đều ở vì người trừ tiền, chúng ta đều tương, có thể có bao nhiêu ít nhất tính nhiều ít đi? Bất quá, ta này thân gia, nhiều lắm cũng liền mấy vạn khối, nhưng là ta cũng có không ít bằng hữu, người như thế nào xem?” Thánh tôn nhìn một chút Trương Đà.

“Ta có thể ra mấy ngàn vạn đi, rốt cuộc ta nhi tử là làm châu báu sinh ý, bất quá, này sinh ý cũng không hảo lắm, nhiều ít ta cũng không thể xác định.” Trương Đà nói.

“Ân, cảm ơn đại gia, cứu người một mạng, thắng tạo thất cấp phù đồ.” Diệp Chấn không có cự tuyệt, rốt cuộc nếu chính mình bởi vì mặt mũi cự tuyệt, kia mặt sau nếu kém tiền lại đến được, liền không tiện mở miệng.

“Người tại đây nghỉ ngơi đi, cơm chiều thời điểm ta mang người đi ra ngoài, người thể hư, thiên thiên vạn vạn không thể ở tùy tiện hành sự, từ người chân khí xem, người đã thối lui đến Trúc Cơ tám phẩm, liền tiếp lui tam phẩm, lại lui liền sẽ từ đây tu không được tiên.” Thánh tôn lời nói thâm thúy nói, xem ra, kết quả này, cũng không phải thánh tôn muốn.

“Ân, bất quá ta đêm nay có tụ hội, uống rượu tính sự sao?” Diệp Chấn nhưng không muốn cùng huynh đệ happy kết quả liền rượu đều không cho dính.

“Ân, có thể. Cái gì đều có thể, chỉ cần người mệnh tử bỏ, tùy người liền.” Thánh tôn có chút không sáng khoái, nói.

“Hành hành hành, ta lại không phải không ngừng người lời nói, người nói không cần, ta liền không cần, người nói muốn, ta liền phải, có thể đi.” Diệp Chấn thật đúng là say, nhiều lão người, còn không phải là một vấn đề sao, dùng như vậy so đo sao.

“Tiên sinh, người bệnh đã giải phẫu hoàn thành thực không tòi, chỉ là còn không có thoát ly đồ máu kỳ, yêu cầu nằm viện quá đoạn thời gian quan sát, đây là kế tiếp bảy ngày giấy tờ.” Vẫn là vị kia hộ sĩ, có chút khiếp đảm đi đến, đưa cho thánh tôn.

“Cấp, cầm đi xoát đi.” Diệp Chấn theo bản năng lấy ra một trương thẻ ngân hàng, đưa cho thánh tôn.

“Đi thôi.” Thánh tôn cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp liền thẻ ngân hàng đều đưa cho vị kia hộ sĩ, cũng không cùng qua đi nhìn một cái.

Vị kia hộ sĩ thập phần chán ghét phiệt thánh tôn liếc mắt một cái, như vậy lão nhân, nàng thật đúng là hiếm thấy.

Diệp Chấn có chút mệt nhọc, ngã vào trên giường bệnh ngủ lên, thánh tôn chính là đi tới đi lui, hút hút thuốc, mà Trương Đà chính là ở cùng Diệp Chấn cùng nhau, ngủ gà ngủ gật.

“Ăn cơm lạc.” Cũng không biết cái gì thời điểm, thánh tôn khó chịu trực tiếp đi ra ngoài ăn cơm hộp, còn hảo trở về thời điểm cấp Diệp Chấn cùng Trương Đà mang về tới.

“Ta vừa mới ở bên ngoài ăn, mặc kệ nơi này hộp cơm một cái mặc kệ no, ta lại mua một phần, cùng các người ăn.” Thánh tôn ngày này rốt cuộc lộ ra lần đầu tiên tươi cười, tuy rằng là xấu hổ tươi cười.

Ba người ăn no sau, vẫn là không có thấy vị kia tiên sinh từ cấp cứu thất ra tới, “Ta muốn đi ra ngoài, các người hai cái có đi hay không?” Diệp Chấn nhìn một chút đồng hồ, không còn sớm, đã là 7 giờ linh ba phần.

“Đi.” Trương Đà cùng thánh tôn đồng thời nói. “Thật đủ ăn ý a.” Diệp Chấn cười nhạo nói.

“Ám mà châm chọc chúng ta a, hai cái đại nam hài, có cái gì hảo ăn ý.” Ngày thường rất ít nói chuyện, có lẽ là không địa phương xen mồm Trương Đà, lúc này lại nói một câu, kết quả lại cùng thánh tôn nói giống nhau như đúc.

Diệp Chấn từ trên giường bệnh xuống dưới, vừa vặn tốt ở thay quần áo thời điểm, liền gặp phải vị kia hộ sĩ. “Người phải đi? Các người đều đi rồi, ai chiếu cố người bệnh?” Vị kia hộ sĩ cầm một cái y dùng hình chữ nhật mâm đan tiến vào. “Đây là muốn, phải cho người đổi được.” Vị kia hộ sĩ thật cẩn thận đem ống tiêm cầm hảo, xoay người vừa thấy, Diệp Chấn đã biến mất vô tung vô ảnh.

“A? Người đâu?” Vị kia hộ sĩ hét lên lên, bởi vì vừa mới chính mình cũng đã đề ngừa ba người chạy giữ cửa khóa, chính là như thế nào khả năng đã không thấy tăm hơi?

“Đáng khinh!” Diệp Chấn khó chịu đá thánh tôn một chút, nguyên lai ba người liền tránh ở giường bệnh giường để, mà thánh tôn đang ở sắc mị mị nhìn lên hộ sĩ.

“Khẳng định sản ta không chú ý chạy!” Cái kia hộ sĩ lập tức chạy đi ra ngoài. Nhưng là đi tới cửa lại nói, “Tính, lại không phải sẽ không trở về, ngốc từ một cái, thương như vậy trọng.” Diệp Chấn vừa mới nhớ tới, nghe được trở về thanh âm, có trốn rồi trở về, trở lại giường để thời điểm, không cần thận đụng vào đầu, phát ra chói tai thanh âm.

“Có vấn đề.” Vị kia hộ sĩ trốn rồi xuống dưới, bất quá nàng tìm lắm, bởi vì cái này là bốn người giường ngủ, mà vị kia hộ sĩ vừa lúc tìm chính là tương

phần vị trí, nằm bỏ tìm, kết quả bệnh viện hộ sĩ phục là áo trên dài hơn váy.

“Không biết xấu hổ, còn xem!” Diệp Chấn nhắm hai mắt chữ, nhưng là hai tay lại che lại thánh tôn mắt, cũng liền Trương Đà ngoan ngoãn cái gì đều không xem

“Không có a, nơi nào có.” Vị kia hộ sĩ đứng lên, bưng mâm đi ra ngoài. “Người muội, ngàn năm một ngộ cảnh tượng, như thế xinh đẹp muội muội, còn có thể thấy cái kia, người làm gì che lại ta, người có phải hay không nhìn!” Thánh tôn bò lên, nhỏ giọng huấn Diệp Chấn.

“Ta liền biết các người ở.” Vị kia hộ sĩ lại chạy vào, liền ở Diệp Chấn cùng thánh tôn, Trương Đà ba người đề phòng tâm toàn vô dưới tình huống, xông vào, cũng vừa vừa vận nghe thấy thánh tôn lời nói, thẹn thùng chạy đi ra ngoài.

“Đi một chút đi.” Thánh tôn cũng là xấu hổ vô cùng, kỳ thật chính mình cũng liền đã thấy ra nói giỡn mà thôi.

Ba người nhanh chóng chạy ra bệnh viện, kêu một chiếc taxi, thời gian đã như ngừng lại 8 giờ chính.

“Gấp ba tiền xe, nhanh lên, sấm đèn đỏ không có việc gì, ta bảo người.” Diệp Chấn sốt ruột nói, bởi vì Diệp Chấn đã thấy thời gian, 8 giờ chính, đã là vượt qua thời gian.

“Huynh đệ, này không phải tiền vấn đề, người cho ta gấp mười lần một ngàn lần cũng chưa dùng, người chưa nói mục đích địa a!” Tài xế nhìn thoáng qua Diệp Chấn, cái này kẻ có tiền có phải hay không tiền nhiều người ngốc a.

“Đình giải trí thành.” Diệp Chấn cười, nhìn nhìn thánh tôn cùng Trương Đà.

Tài xế thật đúng là xông không ít đèn đỏ, còn làm một chiếc xe cảnh sát đuổi theo, bắt quá kia lượng xe cảnh sát thấy Diệp Chấn không phản ứng, thấy Trương Đà nhưng thật ra dừng lại không đuổi theo. “Nha, các người không gạt người a, rất lợi hại.” Tài xế nguyên bản còn nhéo một phen mồ hôi lạnh, thấy cái gì sự cũng không có, một đường bảo tấp.

“Đến giờ, thật làm ta sáng một phen, không cần tiền.” Kỳ thật Diệp Chấn trên người ra thẻ ngân hàng, cũng không có tiền trình.

Diệp Chấn chạy đi vào, “Các người hai cái làm của các người, cũng đừng theo vào tới.” Thực mau liền đến lầu hai, lầu ba. Lầu ba cửa thang lầu, Diệp Chấn liền thấy có người ở tiếp hấn.

“Nha, Diệp ca, hôn không tòi a, tiến vào.” Diệp Chấn cũng nhận ra, nếu không phải thật bụng bia, Diệp Chấn thật đúng là nhận không ra là Trịnh Bân, “Bân ca, tiểu đệ ta hôm nay có việc, thật sự không có biện pháp mới đến bãi phòng của các người.” Diệp Chấn nắm Trịnh Bân phi phi tay, “Ta vốn dĩ ở khác nội thành, nghe hồ ca nói người có khó khăn, lập tức liền tới rồi, rất nhiều huynh đệ đều ở lập tức giúp người đâu.”

Diệp Chấn thật cao hứng đi vào, đây là toàn đình giải trí thành lớn nhất ghé lô, không cần tiền, chỉ cần lão bản Tổng Hồ một câu. Diệp Chấn đi vào, thấy rất rất nhiều huynh đệ. “Người hảo, đã lâu không thấy.” Diệp Chấn từng cái chào hỏi, mặc dù có một ít chính mình thế nhưng đều niệm không ra tên, nhưng là kia quen thuộc gương mặt, một đám Diệp Chấn đều ghi tạc trong lòng.

“Ân, đầu tiên, ta muốn cảm tạ mỗi một vị đi vào nơi này người, các người tới, ta liền rất cao hứng. Diệp mỗ cũng là gặp được một chút khó khăn, ta tin tưởng, ở trong cuộc đời ta, đây là một chút khó khăn, nhưng là xác thật là một cái đại sở mục, nhưng là ta vì cứu người, ta thật sự không có cách nào.” Diệp Chấn cầm microphone, từng câu từng chữ nói, nước mắt đã lưu tới rồi miệng.

“Một tháng thời gian, chín mươi trăm triệu, ba ngày thời gian, mười trăm triệu, ta không cưỡng bách, các người có thể liền ra một phần lực, không thể ta cũng không có biện pháp.” Diệp Chấn lắc lắc trước mắt plastic trong suốt hộp. “Đây là?”

“Đại ca, đây là ta chế tác chi phiếu quyền tiền hộp.” Cái này quyền tiền hộp, kỳ thật đã không nhỏ, chiều cao một thước tam, khoan 60 centimet.

Tổng Hồ đi hướng trước, ở quyền tiền ruợng bên cạnh, viết xuống một trương hai trăm triệu chi phiếu. “Cám ơn, hồ ca.” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, vẫn là tiếp nhận rồi.

“Ca, ta liền như thế điểm.” Trịnh Bân lấy ra chi phiếu, viết xuống một trăm triệu năm ngàn sáu trăm bảy mươi tam vạn. “Ca, đây là ta sở hữu gia sản, nếu không đủ, cùng ta nói, ta làm ta ba cấp.”

Diệp Chấn thật cao hứng, nếu ẩn như vậy tính, thực mau là có thể trước tập tề mười trăm triệu, không đủ này đó tiền phần lớn đều là các huynh đệ sở hữu gia sản.

“Ca, hai ngàn vạn.” Phương Thước đã đi tới, “Thực xin lỗi, người không biết, ta ba công ty đóng cửa, này hai ngàn vạn, vẫn là ta cưới lão bà dùng!” Nói xong, thê lương không khí nháy mắt sinh động lên, tất cả mọi người đều cười.

“Ca, năm trăm vạn.” Kế tiếp liền đều là tiền trình, đều là Diệp Chấn đều có nhất nhất tạ quá, “Ca, ba mươi vạn.” “Huynh đệ, hai ngàn vạn.” Theo một trương trương chi phiếu đều quăng vào quyền tiền ruợng.

Đại gia cũng đều thấy được, toàn trường cũng liền một người không có quyền tiền, cũng là toàn trường duy nhất nữ tính, vẫn luôn ngồi ở góc, tích ở đuôi nước mắt đã làm, lông mi lại còn ẩm ướt.

“Tẩu tử, liền kém người.” Tổng Hồ nhỏ giọng nói một chút. Lại bị Diệp Chấn dùng chân đạp một chút.

Tất cả mọi người nghe được, “Ồ bên nhau, ở bên nhau.” Không khí càng ngày càng tốt, dần dần mà đầy hương **.

“A?” Giang Ninh Ninh mới lấy lại tinh thần, nghe thấy tất cả mọi người đều đang nói ở bên nhau, ở bên nhau, mặt thực hồng.

“Đại gia không cần sáo, hồ, đi muốn hai đánh bia, còn có một chút ăn sáng, hôm nay quyền tiền kết thúc.” Ở Diệp Chấn cực lực kéo ra đề tài hạ, đại gia cũng liền không sáo. Chỉ là lẳng lặng mà nhìn Giang Ninh Ninh đi qua, đi đến Diệp Chấn phía trước, cùng Diệp Chấn chỉ có khoảng cách không đến mười cm. “Đur lại chúng ta cùng nhau.” Giang Ninh Ninh đem đồ có màu hồng phấn son môi miệng nhẹ nhàng đặt ở Diệp Chấn ngoài miệng, hôn một chút.

Chung quanh vang lên một lần lại một lần vỗ tay.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: đình đại thiếu thỉnh

Chung quanh vang lên một lần lại một lần vỗ tay.

“Ninh ninh, ngươi làm cái gì!” Diệp Chấn nguyên bản rất tốt tâm tình, có chút không cao hứng, đem Giang Ninh Ninh kéo ra. Kéo ra lúc sau mới phát hiện, Giang Ninh Ninh mặt thực hồng, lông mày biên còn có một ít nước mắt.

“Ta yêu ngươi, ta đã từng nghĩ tới vô số cùng ngươi thổ lộ tình cảnh, ta thật sự thích ngươi, núi đao biển lửa, ta không hối hận.” Giang Ninh Ninh buông Diệp Chấn tay, lại chuẩn bị cùng Diệp Chấn hôn môi.

“Ồ bên nhau, ở bên nhau, ở bên nhau.” Có lẽ là Giang Ninh Ninh tính toán ở các huynh đệ bức bách cùng ủng hộ hạ, Diệp Chấn hẳn là sẽ đồng ý, hơn nữa Giang Ninh Ninh không tin Diệp Chấn thật sự đối chính mình một chút cảm tình đều không có.

“Các huynh đệ, dừng lại. Ái một người, không phải như vậy tự, ta thân bối gia tộc vận mệnh, thật sự vô pháp ái thượng ngươi.” Diệp Chấn lắc đầu, vẫn là không muốn tiếp thu Giang Ninh Ninh.

“Hành, ta sẽ làm ngươi thấy ta dụng tâm.” Giang Ninh Ninh cặp kia thủy linh linh mắt ở k ghế lò đèn flash chiếu rọi xuống thập phần mê người. Giang Ninh Ninh lẳng lặng nhìn Diệp Chấn, rồi mới nói. “Ta sẽ làm ngươi thích ta.” Nói, Giang Ninh Ninh lấy ra chi phiếu, viết xuống một trương hai trăm triệu chi phiếu, chuẩn bị buông quyền tiền ruong, đã bị Diệp Chấn ngăn cản.

Diệp Chấn biểu tình nhìn Giang Ninh Ninh, “Chúng ta cùng nhau, ngươi tiền chính là tiền của ta, chúng ta không cần thiết phân lẫn nhau.” Diệp Chấn gắt gao mà nắm Giang Ninh Ninh tay, nhỏ giọng nói, “Đừng náo loạn, có việc chúng ta về nhà nói.”

Giang Ninh Ninh cũng gật gật đầu, cấp Diệp Chấn cái này mặt mũi. Rồi mới người phục vụ rút cuộc lấy tới mười đánh bia, Tổng Hồ dùng bật lửa một chút một cái, “Tối, đêm nay không say không về!” Rồi mới Tổng Hồ cho mỗi một vị đều đảo mần cái chén. “Ta là nơi này lão bản, các ngươi muốn ăn cái gì cùng ta nói, muốn cùng cái gì cùng ta nói.” Lúc này Tổng Hồ đã bắt đầu thả lỏng chính mình, cầm lấy bình rượu chính là một đống, “Lộc cốc, lộc cốc, lộc cốc.”

Tam hạ hai hạ, Tổng Hồ liền uống lên một chinh bình bình thủy tinh trăm uy bia. “Hồ ca rượu ngon lượng, ta bán đệ một kính, ta làm, ngươi tùy ý.” Vừa vận Trịnh Bản nghiệp dư thời điểm làm bạn hộ khách chính là yêu cầu dùng rượu bắt lấy, từu lượng tự nhiên không kém, Tổng Hồ bên người vừa vận cũng còn có một cái không vị, hai cái từu quỹ liền chạm vào ở cùng nhau, chỉ chốc lát sau, tam đại bình bình thủy tinh rỗng tuếch.

Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh hai người còn đứng ở trên đài, thấy đại gia hải lên, Diệp Chấn cũng cao hứng bế lên Giang Ninh Ninh, vọng một cái không vị làm đi. Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh đặt ở chính mình trên đùi, bắt đầu vuốt ve Giang Ninh Ninh kia non mềm đùi.

Diệp Chấn tận tình hưởng thụ ở Giang Ninh Ninh trên người môi thơm, thập phần phác mũi. Diệp Chấn làm Giang Ninh Ninh ngồi ở một bên, chính mình dùng tay mở ra một chai bia. “Ngươi có thể uống sao?” Giang Ninh Ninh có chút lo lắng, dùng tay bưng kín bình rượu khẩu.

“Chân ái, hẳn là có thể uống một chút đi.” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh tay cầm khai, Diệp Chấn cầm lấy bình rượu liền từng ngụm từng ngụm uống, rót chính mình quần áo đều có chút ướt, Giang Ninh Ninh mới ngăn lại Diệp Chấn. “Ta uống say, mới có thể thả lỏng, ngươi nghe, ta lưng đeo gia tộc vận mệnh, nếu ta hạ mặt sau nhật tử có thể gặp dữ hóa lành, ta nhất định trở về cưới ngươi, nhưng là hiện giờ ta chết sống cũng không biết, ta không thể liên lụy ngươi.”

“Bất quá, tại đây đoạn thời gian, chúng ta không cần phát sinh ái muội, được không?” Diệp Chấn trên mặt đã có chút ửng đỏ, “Hành, người nhất định không có việc gì, ta chờ người.” Giang Ninh Ninh thuận miệng tất cả, Diệp Chấn phỏng chừng là uống say nói bậy lời nói đi, Giang Ninh Ninh cũng liền không có đặc biệt để ý.

Nhóm người này huynh đệ, cộng thêm một người nữ sinh, vẫn luôn cùng đến rạng sáng tam điểm nhiều, còn ở uống. Lúc này phòng đại đa số đã uống nửa chết nửa sống, tỷ như Trịnh Bản cùng Tống Hồ, người đá bọn họ cũng chưa dừng, chính là ngày thường an tĩnh Phương Thuộc cũng uống rồi tỉnh rồi mù. Duy nhất không có say Giang Ninh Ninh lại bởi vì sẽ không uống rượu cảm giác nhàm chán ngủ rồi. Mà Diệp Chấn cầm bình rượu từ, mở ra cửa sổ, nhìn đêm nay ánh trăng, không cảm tán thưởng, “Đêm nay ánh trăng thật tròn.”

“Nhảy.” Khóa trái môn bị mở ra, Giang Ninh Ninh một chút liền bừng tỉnh, Diệp Chấn cũng xoay người, nhưng là còn lại người liền vẫn không nhúc nhích.

“Là ta.” Thánh tôn bình đạm không có gì lạ đi đến, nguyên bản cho rằng Diệp Chấn sẽ tự nhiên muốn làm gì cũng được, nghe theo thánh tôn nói, không uống rượu, không nghĩ tới, Diệp Chấn thể nhưng uống đầy người mùi rượu.

“Ngượng ngùng, ngượng ngùng a. Là ta không quản trị hần, ta ngủ rồi.” Giang Ninh Ninh không quen biết thánh tôn, tự nhiên muốn chạy tới ngăn cản, “Người là ai a? Đứng đừng hần, người là ai!”

“Tĩnh tĩnh!” Thánh tôn một cái tát liền hướng Diệp Chấn trên mặt đánh, Diệp Chấn rốt cuộc vầy vầy đầu, nhìn một chút thánh tôn, ha một hơi, trong không khí tràn đầy mùi rượu. “Thánh tôn, cái gì sự?”

Giang Ninh Ninh vừa nghe Diệp Chấn kêu đối phương là thánh tôn, thánh tôn tên này, Giang Ninh Ninh nàng vẫn là nghe Diệp Chấn nói qua, cho nên liền chạy đến góc chính mình ngủ đi.

“Người tới thời điểm ta liền cảnh cáo người không thể uống rượu, nếu không phải ta hiện tại tới, người còn tính toán toàn bộ uống xong?” Thánh tôn chỉ chỉ cửa sổ hạ sở hữu rượu, đếm đếm, thể nhưng còn có một rương nhiều.

“Theo ta đi!” Thánh tôn nắm lên Diệp Chấn tay, lại bị Diệp Chấn vô lực ném ra.

“Sẽ không, ta hiện tại đi không được, ta bên này đều là huynh đệ. Ta hiện tại đi không trọng nghĩa!” Diệp Chấn lắc đầu, nhưng là thân thể đã không chịu không chế, bắt đầu tả lắc lắc, hữu lắc lắc.

“Bang!” Thánh tôn lại một cái tát đánh đi xuống, “Hiện tại cái gì lúc! Là người vô cớ gây rối thời điểm sao?” Thánh tôn vung tay lên, giồng đánh vỗ phiến giống nhau, đem Diệp Chấn đánh hôn mê.

“Ta đem hần mang về nhà người, rồi mới thuận tiện ở nhà người muốn tam gian khách phòng. Chúng ta đi trước, cáo từ.” Thánh tôn đôi tay ôm quyền, cùng Giang Ninh Ninh nói một chút, chính bước ra cửa, liền nghe thấy Giang Ninh Ninh nói, “Từ từ, nơi này tất cả đều là nam, vẫn là uống say, nếu có cái gì mục đích, ta đánh không thắng, cùng nhau đi.” Giang Ninh Ninh thu thập một chút, dẫn theo hần hàng hiệu bao bao, đi theo thánh tôn đi ra ngoài.

Thánh tôn có điểm xấu hổ, nhưng là chưa nói ra tới, bởi vì nếu chỉ có hần cùng Diệp Chấn hai người nói, thánh tôn sẽ lựa chọn chạy về đi, bởi vì lúc ấy chính mình chính là như vậy tới, nhưng là không phải chính mình ái vận động, mà là chính mình trên người không có tiền.

“Muốn hay không ta kêu tài xế a?” Giang Ninh Ninh nhìn nhìn thánh tôn, mới phát hiện thánh tôn đang ở buồn rầu nghĩ cách, hỏi.

“Ân, cảm ơn.” Thánh tôn cao hứng cười, “Ta cũng nghe nói, Diệp Chấn có người chiều cổ, thật sự thực không tòi, bất quá người hần là biết, thật sự hần là biết chuyện này, ta cùng hần không phải người thường, người hần là biết đến.” Thánh tôn cảm thấy, Giang Ninh Ninh vẫn là có thể tin, vì thế liền thẳng thắn.

“Ta biết, hần có cùng ta nhắc tới quá, các người kêu người tu tiên.” Giang Ninh Ninh cười thực sáng lạn, ở dưới ánh trăng, ăn mặc nguyên bộ màu hồng phấn Giang Ninh Ninh có thể nói là này phổ thậm chí là Phú Châu nhất có mỹ lực nữ sinh.

“Ân, xem ra, hần cũng rất tín nhiệm người.” Thánh tôn gật gật đầu, xem ra chính mình vừa mới đem sự tình cùng Giang Ninh Ninh nói không có sai.

“Nhưng là, các người thật sự rất nguy hiểm sao? Vì cái gì Diệp Chấn nói nếu hần có thể trở về, nhất định sẽ cưới ta.” Nói cưới nàng, Giang Ninh Ninh mặt lại là đỏ rực.

“Không nói nhiều, đó có phải hay không người xe?” Thánh tôn như thế nào có thể làm một nữ hài tử mọi nhà vì chính mình cùng vì Diệp Chấn lo lắng này lo lắng kia.

“Không phải a.” Giang Ninh Ninh dùng ngón tay thon dài cắt hoa tóc, đối thánh tôn nói.

Quả nhiên, xuống dưới nhân thân xuyên màu đen quần áo, đi đến Giang Ninh Ninh bên người, nói, “Đỉnh thiếu thỉnh.”

Thánh tôn nhìn thoáng qua Giang Ninh Ninh, Giang Ninh Ninh cũng hiểu cái gì ý tứ, chính là hỏi chính mình muốn hay không ra tay, vì thế Giang Ninh Ninh quyết đoán gật gật đầu. “Cho các người một lần cơ hội, cút đi, bằng không các người liền sẽ như vậy.”

“Như thế nào a? Lão nhân, người trang so trang đến chúng ta nơi này a?” Mặt sau chạy ra vài cái tên côn đồ, trong tay cầm bắt đồng đồ vật, có cảnh côn, mộc bổng, lang nha bổng chờ.

Thánh tôn cười lạnh, “Quả nhiên là không biết lượng sức người!” Nói, thánh tôn một tay vung lên, chỉ chỉ trong đó một người, so một cái lại đây động tác, tiếp theo giây, kia một người lập tức bay đến thánh tôn trước mặt, thánh tôn dùng một cái tay khác khóa trụ người kia yết hầu, người kia mặt banh lão hồng, “A... A...” Nghẹn nửa ngày rồi cuộc kêu vài câu, nhưng là cuối cùng vẫn là tắt thở.

“Các người có thể toàn bộ thượng, nhưng là ta phỏng chừng cuối cùng kết quả sẽ không thay đổi, chính là một đám cùng hán giống nhau, ngã trên mặt đất.” Thánh tôn cười lạnh, dữ tợn gương mặt thập phần khủng bố, mà trên mặt đất cái kia tên côn đồ cổ đã từ hắc từ hắc, một lát sau thể nhưng vẫn là miệng sùi bọt mép.

Còn lại lưu manh người xem ta, ta xem người, bởi vì dẫn đầu đã chết, bọn họ cũng không biết nên như thế nào, sau tới thể nhưng có người quỳ xuống cầu xin tha thứ, rồi mới tiếp theo từng bước từng bước quỳ xuống. “Nha, không tính toán đi? Đi rồi liền không có việc gì, không đi, tiếp theo giây sẽ chết!” Diệp Chấn đôi tay vung lên, một cái sau lộn mào, đột nhiên hiện lên, một đạo kim hoàng sắc quang mang từ trên trời giáng xuống, nghe được thánh tôn nói những lời này, chạy không ít, tốc độ mau cũng liền mấy cái bỏ trốn mất dạng, những người khác đều ở kia nói kim hoàng sắc quang mang hạ dần dần bị thiêu dung.

“Bọn họ xảy ra chuyện gì?” Giang Ninh Ninh có chút sợ hãi, ly thánh tôn cũng có chút xa.

“Chúng ta đi thôi, nếu ta không đánh bọn họ nói, bị Diệp Chấn thấy, Diệp Chấn làm theo sẽ đánh hán.” Thánh tôn đang chuẩn bị đem nằm ở Giang Ninh Ninh trên đùi Diệp Chấn nâng dậy, Giang Ninh Ninh liền không vui, “Thánh tôn, làm ta nhìn kỹ xem hán đi.”

“Thật sự hảo soái!” Giang Ninh Ninh nhẹ nhàng vuốt ve này Diệp Chấn non mịn bóng loáng mặt, tuy rằng Diệp Chấn là nam sinh, nhưng là mặt lại rất bạch, cũng không có đậu đậu, đặc biệt là này kiểu tóc hơn nữa này mặt hình, bày biện ra tới chính là một chữ, soái!

Thánh tôn ở bốn phía đi tới đi lui, nhưng là vẫn là có thể nghe thấy Giang Ninh Ninh nói câu kia hảo soái nói, thánh tôn đều hâm mộ mau khóc, vì cái gì chính mình mấy ngàn năm liền không có một cái muội muội ái thượng hán đầu.

“Xe tới.” Giang Ninh Ninh chỉ chỉ rất xa một chiếc màu trắng Bentley. “Ta tới.” Thánh tôn nâng dậy Diệp Chấn, hai người ngồi trên mặt sau vị trí, mà Giang Ninh Ninh an vị ở phía trước phó điều khiển vị trí, “Tài xế, về nhà.”

“Là! Tiểu thư!” Vị kia tài xế gật gật đầu, đánh một chút tay lái, xe liền từ đặc biệt khó xuất nhập vị trí vững vàng ra tới.

“Hảo xiếc xe đạp.” Thánh tôn vỗ tay, tiểu tử này xiếc xe đạp thật đúng là không tồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: người cũng ái xem lão Cữu môn?

“Hảo xiếc xe đạp.” Thánh tôn vỗ tay, tiểu tử này xiếc xe đạp thật đúng là không tồi.

“Không có không có, chính là học tam chân miêu công phu mà thôi.” Cái kia tài xế cười trộm lên.

“Khai hảo người xe, không thể hiểu được. Nhân gia khen người người còn phải tiện nghi còn khoe mã a!” Giang Ninh Ninh không cao hứng chỉ trích tài xế một tiếng.

“Là là là.” Cái kia tài xế nhìn qua cũng không tuổi trẻ, hơn bốn mươi tuổi người, đứng mực cũng đem ta thực hảo, Giang Ninh Ninh vừa nói không cần sảo, chuyên tâm lái xe, hán liền lập tức dừng lại, chuyên tâm lái xe không nói.

“Người kêu cái gì?” Thánh tôn xem trong xe không khí thực không thích hợp, tài xế không có nói tiếp, thánh tôn cũng không biết nói cái gì hảo, vì thể thuận miệng vừa hỏi.

Tuy rằng thánh tôn hỏi cái kia tài xế, nhưng là cái kia tài xế vẫn là bảo trì một bộ ta không thể nói chuyện bộ dáng, thẳng đến chậm rãi chạy đến khu nhà cấp cao cửa, mới đáp lại một tiếng, “Tới rồi.”

Thánh tôn cảm giác cả người không được tự nhiên, cũng Diệp Chấn đi vào khu nhà cấp cao. “Nha, ta con rể xảy ra chuyện gì?” Thánh tôn vừa mới bước vào khu nhà cấp cao nửa bước, thiếu chút nữa hù chết thánh tôn, từ lâu hai đột nhiên toát ra cái thanh âm

“Mẹ, người đừng đại kinh tiểu quái, đêm nay có tụ hội, rồi mới hán cũng sẽ không uống rượu, vừa uống rượu liền say thành như vậy.” Giang Ninh Ninh

đối với Giang Ninh Ninh mụ mụ nói xong, nhìn về phía thánh tôn, nói. “Đây là ta mẫu thân, ân, ta mẹ đã đem Diệp Chấn trở thành lão công của ta, kêu hần con rể.” Giang Ninh Ninh thẹn thùng thấp thấp đầu. “Mẹ, rồi mới hần kêu thánh tôn.”

“Thánh tôn? Thật là lợi hại tên.” Giang Ninh Ninh mụ mụ gật gật đầu, nhưng là nghe thấy thánh tôn tên có chút kinh ngạc, đầu năm nay thế nhưng có người họ thánh, tên là tôn. Giang Ninh Ninh cười nói. “Đó là, quản gia, chuẩn bị tam gian khách phòng.”

“Tam gian? Nga, ta đã hiểu, chính là các người hai người đi.” Giang Ninh Ninh mụ mụ mới đầu còn tưởng rằng thánh tôn muốn trụ tam gian, không phải không cho, nàng nhưng thật ra không thêm để ý, chỉ là cảm thấy thực kỳ ba, bất quá mặt sau có tiến vào Trương Đà cùng Quái Bán Tiên, Giang Ninh Ninh mụ mụ liền đã hiểu.

“Ninh ninh a, người vị này huynh đệ, đoán mệnh?” Giang Ninh Ninh mụ mụ sắp cười trừ, này đều cái gì thời đại, thế nhưng còn có đoán mệnh, thật là kỳ ba ba người.

“A? Thánh tôn, người tới giải thích, người bằng hữu.” Giang Ninh Ninh thật đúng là không quen biết chính mình sau lưng hai cái lão nam hài, nếu không phải Giang Ninh Ninh mụ mụ nhắc nhở một chút, Giang Ninh Ninh như vậy có thói ở sạch người, căn bản là không dám nhìn người như vậy.

“Ân, hần kêu Quái Bán Tiên, là một vị đoán mệnh, bất quá, người bình thường không cho tính.” Thánh tôn cười cười, tiếp theo nói, “Quái Bán Tiên, Trương Đà, chúng ta đi. Cúi chào.”

“Ai, các người ba cái không thể đi lên.” Giang Ninh Ninh che ở bọn họ phía trước. “Xảy ra chuyện gì?” Thánh tôn có chút hoang mang, như thế nào không cho lên lầu đầu?

“Đi lên có thể, lầu hai nhất để là lầu hai WC, các người cần thiết tắm rửa xong mới có thể vào phòng gian.” Giang Ninh Ninh nói, tuy rằng những lời này thực ầu trĩ, nhưng là thánh tôn lại không chút do dự đáp ứng rồi. “Hảo, hảo.” Thánh tôn nhìn nhìn sau lưng Trương Đà cùng Quái Bán Tiên, hai người cũng không có ý kiến, vì thế ba người liền đi lên lầu hai cuối cùng.

“Ninh ninh, người sau này đã có thể không thể như thế vô lý.” Liền ở Giang Ninh Ninh vừa mới nói ra này ra lời nói thời điểm, Giang Ninh Ninh mụ mụ liền vì Giang Ninh Ninh néo một phen mồ hôi lạnh, bởi vì bọn họ giang gia thanh danh vốn là không phải đặc biệt hảo, đương nhiên, ban đầu là không tồi, chỉ là từ Giang Ninh Ninh mụ mụ cùng Giang Ninh Ninh ba ba ly hôn lúc sau, Giang Ninh Ninh ba ba cuối cùng vẫn là cấp Giang Ninh Ninh mụ mụ hai lựa chọn, một, đem chính gia công ty giao cho Giang Ninh Ninh mụ mụ, rồi mới Giang Ninh Ninh liền về Giang Ninh Ninh ba ba nuôi nấng. Nhị, đem Giang Ninh Ninh cấp Giang Ninh Ninh mụ mụ nuôi nấng, rồi mới đem công ty cấp Giang Ninh Ninh ba ba.

Lúc ấy Giang Ninh Ninh mụ mụ còn cùng Giang Ninh Ninh nháo mâu thuẫn, nhưng là hành động theo cảm tình Giang Ninh Ninh mụ mụ trực tiếp không chút do dự lựa chọn muốn Giang Ninh Ninh.

“Ta lên lầu, người như thế nào còn không ngủ?” Giang Ninh Ninh nhìn nhìn kim đồng hồ, cũng đã rạng sáng bốn điểm nhiều.

“Bốn điểm nhiều đi? Ta không ngủ là lo lắng người, hảo, người lên lầu đi. Ta làm quản gia xử lý xử lý, đem đại môn đóng, là được.” Giang Ninh Ninh mụ mụ một đoán liền đoán được thời gian, vừa thấy thời gian cũng không chậm, liền đem Giang Ninh Ninh hướng lên trên lầu thang lầu đây, này đây, thiếu chút nữa đem mệnh đều đây không có.

Bất quá còn hảo Giang Ninh Ninh bước chân ổn, càng quan trọng vẫn là vừa vặn tốt không có mặc giày cao gót. Giang Ninh Ninh lung lay trong chốc lát, ổn định bước chân. “Tốt, ta đây muốn đi ngủ, ngủ ngon.” Giang Ninh Ninh bỏ đi giày, quang gót chân nhỏ hướng lên trên chạy.

“Lão công, lão công ta tới.” Giang Ninh Ninh này tiểu nha đầu đi tốc độ nhưng không chậm, một lát liền đi tới cửa, đẩy ra môn, mới phát hiện Diệp Chấn đã tỉnh, ở WC tắm rửa đầu.

Diệp Chấn cũng nghe tới rồi có người mở ra môn, phòng chừng chính là Giang Ninh Ninh. “Ninh ninh, là người đi?”

“Đúng vậy, lão công, là ta.” Giang Ninh Ninh thật cao hứng, đóng cửa lại, mới phát hiện trên bàn laptop màn hình còn lượng, truyền phát tin mới nhất một bộ nhiệt liệt phiên, 《lão Cửu môn》.

“Ninh ninh, ta hôm nay tới cấp, không có quần áo, làm sao bây giờ?” Diệp Chấn có chút xấu hổ, bất quá Giang Ninh Ninh là cho chính mình tẩy quá quần lót, cũng liền không có gì hảo trang.

“A? Lại không mang quần áo, ta tìm xem.” Nếu là là một cái bình thường nữ sinh, phòng khẳng định không có nam sĩ đồ vật, trừ phi cái kia nữ sinh có miêu nị, nhưng là Giang Ninh Ninh không giống nhau, Giang Ninh Ninh đã sớm tưởng tượng thấy Diệp Chấn trở về, cho nên ở liền chuẩn bị tốt một bộ hoàn toàn mới.

“Cho người.” Giang Ninh Ninh nhiếp tay nhiếp chân cầm lấy còn chưa mở ra quần lót đóng gói, không có tiếp đón Diệp Chấn một tiếng, vì chính là cấp Diệp Chấn một cái trở tay không kịp. Quả nhiên, Giang Ninh Ninh đem cửa đây ra một chút, Diệp Chấn

Liền sợ tới mức không nhẹ, che lại tư mật bộ vị.

“Cầm a, che cái gì che a!” Giang Ninh Ninh đợi cả buổi, nhưng là chính mình lại dùng gương phản quang thưởng thức Diệp Chấn thân thể.

Diệp Chấn một sốt ruột, cầm lấy rửa mặt bồn liền cái ở chính mình tư mật bộ vị, mới dùng tay đi lấy kia kiện quần lót.

Giang Ninh Ninh trộm cười, lúc này mới cam tâm đem cửa đóng lại, “Lão Cửu môn, ta xem ngươi download mười tám tập lão Cửu môn sét đánh, ta cũng phải nhìn.” Giang Ninh Ninh dùng treo ở nhà toàn tự động TV, đưa vào lão Cửu môn ba chữ, rồi mới điểm đánh đệ nhất tập.

Diệp Chấn run run thân thể, trên người bọt nước tức khắc bị run rớt không ít. Mới nhìn kỹ, chỉ có một kiện quần lót, “Cô nàng này, có phải hay không ở nhà có người?” Việc này đặt ở cái nào nam sinh đều biết, hẳn là nữ sinh, như thế nào khả năng sẽ có nam sinh quần áo, huống chi thể nhưng vẫn là quần lót.

Diệp Chấn mở ra phòng tắm môn, mới phát hiện, ngoài cửa liền có khăn tắm. Vội vàng cầm lấy một cái, bọc đi đến trước giường.

“Mau năm điểm, người như thế nào không ngủ được?” Diệp Chấn thấy Giang Ninh Ninh đang nằm ở trên giường, nhìn bên kia TV, Diệp Chấn cũng tò mò ngồi xuống, “Người cũng xem lão Cửu môn a?”

“Ta xem người laptop cũng tại hạ tái, vì thế liền cũng muốn hiểu biết một chút đẹp sao.” Giang Ninh Ninh trả lời, rồi mới sắc mị mị hỏi, “Cùng kích cỡ sao? Có thể hay không quá tiêu?”

Diệp Chấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên, đây là cái gì thời đại, nữ sinh đều như thế ô sao? “Không lớn không nhỏ, vừa vặn tốt.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ lại là quay chung quanh loại này vấn đề nói chuyện phiếm, lập tức kéo ra đề tài, “Mà phô đâu?”

“Không có, kêu người bồi ta ngủ, ta thích ôm người đi vào giấc ngủ.” Giang Ninh Ninh không nói hai lời, dùng chân gạt gao câu lấy Diệp Chấn, tay ôm Diệp Chấn.

Này câu thật là không chê vào đâu được a! Diệp Chấn bất đắc dĩ nói, “Tùy người lạc, dù sao ta là xử nam, ta muốn sớm một chút ném thân cũng hảo.”

“Cái gì a, ngủ mà thôi, người tưởng cái gì đâu?” Giang Ninh Ninh khuôn mặt đỏ lên, cả người trốn vào chăn.

“Ta nói giỡn.” Diệp Chấn nơi nào là như vậy háo sắc nhân, chính mình đều kháng cự dụ hoặc như vậy lâu rồi, như thế nào khả năng lần này sẽ cầm giữ không được, “Tích.” Diệp Chấn tùy tay đem TV đóng.

“Quần áo có sao? Không có ít nhất cấp thấy quần.” Diệp Chấn không phải một cái thích chỉ xuyên quần lót ngủ người.

“Hừ, ta đều như thế rõ ràng, người cũng không động thủ, Hồng Lâu Mộng chương 7 thứ sáu hồi có hay không xem qua?” Giang Ninh Ninh hỏi.

“Hồng Lâu Mộng?” Quyền sách này, Diệp Chấn thật đúng là không thấy quá, tứ đại danh, mặt khác tam đại Diệp Chấn đều có thể thuần thục nhớ kỹ người danh linh tinh, liền Hồng Lâu Mộng, Diệp Chấn cảm thấy không có gì hứng thú. “Ta muốn quần áo.”

“Tù quần áo nhất phía dưới.” Giang Ninh Ninh đem chăn xốc lên, phô hảo lại đắp lên, “Ta ngủ, không cần đối ta có không an phận chi tướng, trộm sờ ta nói ta thiếu người!” Nói xong, Giang Ninh Ninh nhìn Diệp Chấn bỏ xuống giường, rồi mới ở tù quần áo phiến tới phiến đi.

Diệp Chấn thiếu chút nữa hôn mê, đây đều là cái gì a, thế nhưng còn có tình thú nội y cái gì, Diệp Chấn cảm thấy, vẫn là đùa giỡn một phen hảo, “Đây là cái gì a?” Diệp Chấn dùng tay đem tình thú nội y hộp đem ra, ở Giang Ninh Ninh trước mắt lúc ẩn lúc hiện.

“Thiết, đó là ta mẹ hôm nay đưa ta, vốn đang tưởng cho người kinh hi, người không thấy cũng chưa mở ra.” Giang Ninh Ninh đắp chăn, thản nhiên tự nhiên trả lời.

Diệp Chấn lại phiến vài cái, mới phát hiện một bộ hươu nhân quần áo, mặc một cái quần liền bò lên trên giường.

“Như thế nào không mặc quần áo?” Giang Ninh Ninh xoay người, hai người mặt đối mặt.

“Không thể sao? Ta cá nhân hứng thú, có thể hay không đừng động ta.” Diệp Chấn nằm xuống, chuẩn bị cho tốt chăn, giường tính rất lớn, chăn cũng rất lớn, cho nên hai người trung gian có thể cách mau một thước.

“Cái gì a, chúng ta liền tính không phải phu thê, nam nữ bằng hữu tính đi, còn có ta nói, ta muốn ôm ôm một người ngủ.” Giang Ninh Ninh cười rụt qua đi, từ mặt sau ôm Diệp Chấn.

“Người cơ bắp hảo hảo sờ.” Giang Ninh Ninh ôm lỏa lồ nửa người trên Diệp Chấn, chân câu lấy Diệp Chấn đùi nội chỗ.

“Ngủ đi.” Diệp Chấn ấn một chút đỉnh đầu cái nút, đây là phương tiện đã nằm xuống người có thể dùng, nhấn một cái đèn đều sẽ diệt, điều hòa cũng sẽ tiến vào giấc ngủ tốt nhất.

“Àn, ngủ ngon.” Giang Ninh Ninh cười tủm tỉm nói, trong chốc lát hai người liền tiến vào mộng tưởng.

Đại sảnh vẫn là đèn lộng lộng, Giang Ninh Ninh mù mù đi tới thánh tôn, Quái Bán Tiên, Trương Đà phòng trước, mới phát hiện, Trương Đà cùng thánh tôn phòng đều là ám, chỉ có Quái Bán Tiên một gian là lộng, Giang Ninh Ninh mù mù vừa thấy Trương Đà cùng thánh tôn đã nghỉ ngơi, cũng liền không có quấy rầy, gõ gõ Quái Bán Tiên phòng môn.

Chương 115 :《 tam giới nhất diện 》

Chỉ chốc lát sau, liền có người tới mở cửa, “A? Trương tiên sinh, người như thế nào ở?” Giang Ninh Ninh mụ mụ có chút không tin bộ dáng. Thỉnh đại gia tìm tôi (phẩm % thư ¥¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Ngài xem.” Trương Đà cười tránh ra, nhìn đến thánh tôn cùng Quái Bán Tiên cũng ở, người này Giang Ninh Ninh mụ mụ càng là dọa choáng váng.

“Được rồi, ta tìm các người cũng có chuyện, đêm nay phá lệ, sau này a, mỗi đêm 12 giờ, chúng ta sẽ đóng cửa cùng cắt điện, cho nên các người cũng không cho phép bật đèn, 12 giờ, nhớ kỹ.” Giang Ninh Ninh mụ mụ nơi nào thích cùng nhóm người này đại lão gia xen lẫn trong một đám, công đạo xong rồi chạy nhanh trốn.

“Đi rồi.” Trương Đà cười hi hi đem cửa đóng lại, tiếp theo nói, “Các người tính toán ở bao lâu?”

“Khó mà nói, không thể trụ lâu, còn có một việc.” Thánh tôn nhìn nhìn Trương Đà cùng Quái Bán Tiên hai người, chậm chạp không có nói.

“Ta đi, người lão già này, cũng bắt đầu sẽ thừa nước đục thả câu? Mau nói.” Quái Bán Tiên sớm còi ra xem bói phục, hiện tại lại bị bách tằm rửa một cái, còn hảo này kẻ có tiền chính là gian gian có điều hòa, cái này làm cho Quái Bán Tiên mới hiểu đến chính mình này mười năm thiếu hưởng thụ nhiều ít.

“Cũng không phải ta thừa nước đục thả câu, các người ngẫm lại, theo Tống Hồ theo như lời nói, kia một cái khác Diệp Chấn chính là tà ma đi.” Nói tới đây, thánh tôn không tự chủ được nhìn nhìn Trương Đà cùng Quái Bán Tiên hai người.

“Kia nếu là Ma Giới tà ma việc làm, kia tự nhiên là không hề sơ hở, có sơ hở cũng sẽ không là bề ngoài sơ hở, cho nên, hai người diện mạo hẳn là giống nhau. Vậy các người nghĩ lại, tà ma là như thế nào tới? Là chúng ta ở phi cơ thượng. Diệp Chấn bị một loại bị khống chế người máy vũ khí gây thương tích, này cũng có thể chứng minh, tà ma là tưởng liên hợp chúng ta nhân giới, lợi dụng chúng ta nhân giới, rồi mới nhất thống hai giới.” Thánh tôn thao thao bất tuyệt nói xong. Rồi mới lại đưa cho Trương Đà một chi yên, sở dĩ không thuận tay cũng đưa cho Quái Bán Tiên một cây, là bởi vì thánh tôn biết Quái Bán Tiên không thích hút thuốc, không hút quá yên, tự nhiên không biết hút thuốc cái loại này sáng khoái.

Trương Đà tiếp nhận yên, duỗi tay cùng thánh tôn lấy quá bật lửa, bật lửa yên. “Nói không tôi, chính là, tà ma hiện tại sẽ ở nơi nào đâu?” Quái Bán Tiên khó hiểu hỏi.

“Hắn là Ma Giới tới người, thực lực nhất định không tầm thường, có thể tự do xuyên qua hai giới, căn bản là không phải người thường, còn có, phía trước bị chúng ta phong ấn tà ma, phát huy công lực xa xa không đến 1%.” Thánh tôn hút một ngậm yên, tiếp theo nói, “Tà ma, là chúng ta không thể nề hà người, có lẽ hắn còn không phải người. Nếu chúng ta giết tà ma, nhưng là tà ma trên đầu, nhất định còn có càng cường đại người!”

“Àn, chính là. Chúng ta hiện tại cái gì manh mối cũng không có, như thế nào khả năng có thể tìm được tà ma đâu?” Trương Đà rút cuộc cảm một câu.

“Tà ma nãi Ma Giới không thể coi thường một nhân vật, nếu chúng ta tùy tiện đem hắn đánh chết, khó bảo toàn Ma Giới đại quân xuất động tiêu diệt chúng ta.” Quái Bán Tiên tính một quẻ. “Hiện giờ khoa học kỹ thuật tuy rằng công nghệ cao, nhưng là có lẽ vẫn là không thể triệt triệt để để tiêu diệt Ma Giới.”

“Hiện tại duy nhất biện pháp, cũng là biện pháp tốt nhất, đó chính là ngồi chờ chết. Tuy rằng những lời này không phải một cái hảo từ, nhưng là tà ma đầu tiên chính là muốn tiêu diệt trời sinh liền có được cùng thường nhân không giống nhau thiên phú, cho nên, hắn nhất định sẽ trở về tìm chúng ta.” Trương Đà một lát liền đem yên hút xong rồi, nói xong lại tiếp theo nói. “Trời đã sáng!” Trương Đà đứng lên, một buổi tối cũng chưa ngủ ba người, cảm giác rất là không thoải mái.

“Đi ra ngoài đi một chút, lưu lưu cầu đi.” Quái Bán Tiên duỗi thẳng sống lưng. “Ngồi một buổi tối, thật khó chịu.” Quái Bán Tiên đi đều đi không xong, ngồi ở mép giường.

“Đứng rồi, quên cùng các người nói, đầu tiên, chúng ta muốn trụ nhiều ít thiên a?” Trương Đà vừa mới đi tới cửa, như là nghĩ tới cái gì đáng sợ đồ vật, thất tha thất thểu lập tức chạy vào hỏi.

“Cái này vô pháp nói, nếu án Diệp Chấn tính nôn nóng, hôm nay đều có khả năng đi, nếu ta, ta sẽ trụ thượng ba ngày hoặc là năm ngày, nhiều nhất bảy ngày.” Thánh tôn nói, rồi mới lại hỏi. “Người không phải là thuận tiện hỏi một chút đi? Có cái gì sự chạy nhanh nói.”

Quái Bán Tiên nhìn một chút, 6 giờ nhiều. Không có gà trống kêu minh thời gian, hẳn quá thực mất tự nhiên cũng thực bất đắc dĩ.

“Chủ nhà nói, bọn họ mỗi đêm 12 giờ đúng giờ tắt đi sở hữu thiết bị, điều hòa tiến vào tốt nhất ngủ đông. Rồi mới chúng ta cái kia điểm phía trước liền phải ngủ. Tối hôm qua là ngoại lệ.” Tuy rằng bọn họ bốn người ước chừng hàn huyên một buổi tối, nhưng là cũng không tính hàn huyên một buổi tối đi,

rốt cuộc 3, 4 giờ mau năm điểm mới trở lại nơi này.

“Ân, chúng ta đi ra ngoài đi.” Thánh tôn gật gật đầu, đem Quái Bán Tiên kéo đi ra ngoài. “Ngươi tùy thân tay nải đâu? Đây không phải ngươi mệnh căn tử sao? Như thế nào không mang!” Thánh tôn khần trương lập tức không nói hai lời, đem Quái Bán Tiên kéo tới.

Quái Bán Tiên thiếu chút nữa chuẩn bị muốn khóc chết WC, thật là chuyện này chưa xong, chuyện khác lại tới. Quái Bán Tiên nói, “Uy, các ngươi đi trước, ta muốn xuyên giày.”

Thánh tôn cùng Trương Đà thực khần trương chạy vào Quái Bán Tiên phòng, bởi vì Quái Bán Tiên tay nải là chưa bao giờ rời khỏi người. Thánh tôn vốn dĩ cho rằng Quái Bán Tiên kháng định so với chính mình càng sốt ruột, không nghĩ tới, thế nhưng còn có nhân tình ở xuyên giày.

“Có có có, còn có cũng may, các ngươi xem.” Thánh tôn chạy nhanh nhất, tự nhiên nhanh nhất thấy có hay không. Thánh tôn phát hiện sau, lập tức giọng lên, hướng nhân nhả nhả nhả đi tới Trương Đà cùng Quái Bán Tiên vẫy tay.

“Chúng ta không ở cũng liền hơn một giờ sự, huống hồ chúng ta ba người ở chỗ này cũng đều tính cao thủ, ai có thể tới trộm?” Quái Bán Tiên cười hi hi khen ngợi chính mình, nhưng là gần gũi thấy chính mình tay nải thời điểm mới sắc mặt ngưng trọng.

Thánh tôn cũng phát hiện không thích hợp, vừa mới còn hi hi ha ha Quái Bán Tiên cái này thế nhưng không nói, “Quái Bán Tiên lão đệ, ngươi không sao chứ?”

Bị thánh tôn như thế một phách, Quái Bán Tiên mới lấy lại tinh thần. “Là tà ma, tà ma thiết hạ phong ấn trận, là tà ma!” Quái Bán Tiên kinh hoàng thất thố, cả người trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Thánh tôn tò mò lập tức chuẩn bị thăm dò đi xem, “Đừng nhìn, đây là Ma Giới mê hồn thuật.” Trương Đà nhỏ giọng nói. “Quái Bán Tiên, ngươi vừa mới bị mê hồn, mau ra tay, bắt người phù chủ phong ấn hán, nơi này chỉ có ngươi có thể hành!” Còn chưa nói xong, Trương Đà lập tức lôi kéo thánh tôn bỏ hạ. “Phốc mắng!” Một trận hắc bạch khói đặc. “Mau, các ngươi hai cái, ly thần!” Quái Bán Tiên đứng lên, dặn dò xong thánh tôn cùng Trương Đà hai người, liền bắt đầu niệm thượng pháp chú.

Cái gọi là ly thần, chính là đem linh hồn của chính mình tạm thời đuổi ra thân thể, bởi vì Ma Giới chiều này, chỉ có chỉ có mới có thể ngăn trở.

“Hàng yêu phục ma, hàng yêu phục ma, hàng yêu phục ma, hàng yêu phục ma!” Chỉ thấy Quái Bán Tiên trong miệng vẫn luôn niệm những lời này, rồi mới trong tay cầm một trương màu trắng phù văn.

“Phong ấn!” Quái Bán Tiên hô to, rồi mới kia trương màu trắng phù văn tức khắc biến thành màu đỏ phù văn, Quái Bán Tiên dùng phù văn dán ở tay nải thượng, “Phốc!” Một tiếng, Quái Bán Tiên phun ra thật lớn một búng máu, cả người bay ra vài mét, đánh vào góc tường.

Thánh tôn sốt ruột bò lên, nhưng là lại bị Trương Đà đè lại, một lát sau, Trương Đà mới buông ra, nói một tiếng, “Không có việc gì.”

“Không được, hán thương thực trọng!” Thánh tôn sờ sờ Quái Bán Tiên, toàn thân cốt cách rời rạc. Thương căn bản là có phải hay không tiểu thương.

“Ta là bác sĩ, ta tới, ngươi đi xem bên kia.” Trương Đà vừa nghe Quái Bán Tiên thương thực trọng, sắc mặt buồn bực thần sắc càng thêm thâm, bởi vì chính là hán sai sử Quái Bán Tiên.

“Ân.” Thánh tôn tự nhiên sẽ không yêu cầu chính mình đi xem bệnh, bởi vì Trương Đà là trên đời ‘Hoa Đà’, mà chính mình cái gì đều không phải, cũng liền một cái phá tông chủ, hiện tại tông cũng phá tán, thánh tôn còn trông cậy vào Diệp Chấn có thể ra tay cứu giúp đâu.

“Trên người không có thương tổn khâu, hán là quá nóng này làm cho, nghỉ ngơi một lát liền hảo.” Trương Đà nhìn một chút. “Bệnh tình không tính nghiêm trọng, đứng rồi, đợi lát nữa chúng ta cần thiết hướng phu nhân thỉnh cầu nhiều một ít người thủ vệ, bằng không căn bản là không an toàn.” “Ta không có việc gì, ta không có việc gì.” Quái Bán Tiên lắc đầu, còn cường nói chính mình một chút việc cũng không có.

“Không có việc gì? Không có việc gì ngươi đứng lên thử xem.” Trương Đà vừa thấy liền biết, Quái Bán Tiên căn bản là là thương đến nguyên khí.

“Ngươi xem, không có việc gì, ta có bao nhiêu năm tu luyện bản lĩnh, cái này là bị Ma Giới phản phệ, nếu ngươi người thường, đã hóa thành hư ảo.” Không nghĩ tới, Quái Bán Tiên thật đúng là đứng lên.

“Hảo, không cần so đo việc nhỏ, không có việc gì tự nhiên tốt nhất. Các ngươi xem.” Vẫn luôn ở Quái Bán Tiên tay nải bên cạnh nhìn tới nhìn lui thánh tôn rốt cuộc đã đi tới. “Ngươi tay nải không thấy.”

“Cái gì! Ta tay nải không thấy, không có khả năng, không có khả năng! Không thấy ta liền không sống!” Quái Bán Tiên đã sớm đem này tay nải trở thành chính mình lão bà, bên trong đồ vật là hán xuất đạo một chiếc cực cực khổ khổ tích cốp hạ đồ vật.

“Không sai, thật sự không thấy, chỉ có này tờ giấy, ta xem không hiểu.” Thánh tôn cầm một trương viết có chữ viết phù bản thảo cấp Quái Bán Tiên xem

“Các ngươi sờ sờ, này tài liệu ta trước nay liền không có xem qua, còn có, ta tình thông chúng ta quốc gia cho nên ngôn ngữ, tự nhiên mặt khác quốc gia chúng ta liền không nói. Chính là ta căn bản là xem không hiểu.” Thánh tôn đem bản thảo giao cho Trương Đà.

“Này tự ta cũng xem không hiểu.” Trương Đà mang lên mắt kính, cẩn thận đánh giá trong chốc lát, mới nói chính mình xem không hiểu.

“Các ngươi tìm đúng người. Đây tự, ta hơi chút xem hiểu một chút, ta thời trẻ ở thư viện nhìn một quyển sách, kêu 《 tam giới nhất điển 》 bên trong cuối cùng vài tờ, đều là cho chúng ta giảng, nhân giới cùng Tiên giới, chính là một loại văn tự, cũng chính là chữ Hán, duy độc tam giới trung mạnh nhất Ma Giới, dùng chính là một loại khác, viết chính là không sai biệt lắm như vậy tự phù.” Quái Bán Tiên đắc ý đào dạt nói.

“Ma Giới thế nhưng là mạnh nhất? Bất quá hiện tại không phải khoe ra thời điểm, ngươi cũng không nhìn xem ngươi tay nải vì cái gì sẽ biến thành như vậy.” Thánh tôn lạnh lùng phiết liếc mắt một cái Quái Bán Tiên.

“Kia thứ này tám phần chính là tà ma đưa tới, tam giới nhất điển, có lẽ thật là!” Trương Đà lại đoạt lấy tới, nhìn kỹ một chút, cuối cùng vẫn là không có thu hoạch.

“Cùng các ngươi phổ cập khoa học một chút, tam giới là có tam đẽm Thần Khí tạo thành, Ma Giới Thần Khí không có tìm được, nhưng là Ma Giới tà môn công phu lại lợi hại. Tiên giới Thần Khí ta liền không hiểu được, chúng ta, có lẽ đã tìm được rồi.”

Thánh tôn bán tín bán nghi, tam giới thế nhưng là Ma Giới mạnh nhất, kia Ma Giới nhất thống thiên hạ chẳng phải là vô cùng đơn giản?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Côn Luân thiên đều (thượng)

Thánh tôn bán tín bán nghi, tam giới thế nhưng là Ma Giới mạnh nhất, kia Ma Giới nhất thống thiên hạ chẳng phải là vô cùng đơn giản?

“Đừng nói như vậy nhiều vô dụng, mau nói cho ta biết, bên trong viết chính là cái gì. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Trương Đà không kiên nhẫn hỏi, rõ ràng là có chút không tin Quái Bán Tiên xem hiểu.

“Ta thật sự chỉ xem hiểu một chút. Đại khái nội dung là:

Tam giới cùng tồn tại đã mấy vạn năm, ta Ma Giới sớm đã xa xa dẫn đầu mặt khác hai giới, nê hà ta tà ma trên đầu còn có tam đại Ma Vương, không cho phép ta lên tiến công, hiện giờ ta chân thân lưu tại Ma Giới, phân thân của ta cũng từ một cái lược có thiên phú mao đầu tiểu tử trên người phục chế ra tới, mặc kệ các ngươi là ai, các ngươi mấy cái, nhất định là ta chặn đánh bại đệ nhất sóng địch nhân!”

“Đại khái chính là như vậy.” Quái Bán Tiên nhướng nhướng chân mày. “Thật là tà ma.”

“Xem ra, chúng ta gặp được phân thân tà ma còn tính vận khí tốt, nhưng là, bọn họ nói đánh chết chúng ta, là đệ nhất sóng địch nhân, chúng ta xác thật không phải bọn họ đối thủ, nhưng là nếu muốn xâm hại ta bảo hộ thế thế đại đại nhân giới, ta liền sẽ trả giá sinh mệnh, tới ngăn cản!” Thánh tôn cắn răng gắt gao nắm bàn thảo.

Bên kia, Diệp Chấn vừa mới vừa xuống giường, liền phát hiện cả người eo đau bối đau, chính mình tối hôm qua cũng không lộng như vậy đại động tĩnh đi, như thế nào sẽ như vậy. Diệp Chấn bò xuống giường, trong miệng lầm nhảm lầm nhảm, ngồi ở sô pha. “Tình? Buổi sáng tốt lành a.” Giang Ninh Ninh đang ở trong phòng bếp không biết bận việc cái gì.

Diệp Chấn đi vào phòng bếp, “Đây đó sống, chúng ta nam nhân tới thì tốt rồi.” Diệp Chấn từ mặt sau, nhẹ nhàng ôm một chút Giang Ninh Ninh, “Ta sợ đường!” Giang Ninh Ninh cười xoay người, nhìn thoáng qua Diệp Chấn. “Ngươi ngủ hảo sẽ lộn xộn, trung gian đập ta vài chân.” Giang Ninh Ninh ôm bụng, hừ Diệp Chấn một chút.

“Được rồi, tới tới tới, ta tới bảo hộ bảo hộ.” Nói, Diệp Chấn liền hướng Giang Ninh Ninh bụng hai bên cào vài hạ.

“Đừng đùa, ta làm bữa sáng đâu. Ngươi xem ngươi, tóc như thế loạn, đi rửa mặt.” Diệp Chấn còn tưởng nhiều đùa giỡn một chút Giang Ninh Ninh, đã bị Giang Ninh Ninh chạy đến phòng tắm.

Diệp Chấn tốc độ nhưng nhanh, tam hạ hai hạ liền xoát xong nha, chuẩn bị cho tốt kiểu tóc.

“Đánh răng không có, như thế mau.” Giang Ninh Ninh đều không tin, bởi vì nàng liền tích thủy thanh âm cũng chưa nghe thấy.

“Chờ một chút, ngươi tay buông, miệng mở ra, ta nhìn xem.” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh tay cầm hạ, một chút liền dùng môi hôn đi lên.

“Hừ, người xấu.” Giang Ninh Ninh biên hôn biên nói, “Được rồi, hồ lạp.” Hai người hôn đến chính kích động, Giang Ninh Ninh mới phát hiện trứng gà đã

không thành bộ dáng.

“Người đi nghỉ ngơi.” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh đẩy ra phòng bếp, chính mình bao hạ phòng bếp.

“Bữa sáng tới lạc.” Chỉ chốc lát sau, Diệp Chấn liền đem hai phân thom ngào ngọt bữa sáng từ phòng bếp đem ra.

“Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.” Ngoài cửa truyền khai tiếng vang.

“Ta tới.” Diệp Chấn vừa nghe liền biết, bởi vì bọn họ có đặc thù tín hiệu, liên tục gõ tam hạ, rồi mới tạm dừng, tiếp theo tam hạ, chính là thánh tôn bọn họ.

Quả nhiên, Diệp Chấn mở cửa, là thánh tôn, Trương Đà cùng Quái Bán Tiên ba người. “Thỉnh.” Diệp Chấn đem bọn họ thỉnh tới rồi sô pha.

Thánh tôn thường thường nhìn chăm chăm ở phòng bếp cô độc một người ăn cơm Giang Ninh Ninh, bất quá Giang Ninh Ninh xuyên áo ngủ bộ dáng cũng thập phần mỹ lệ. “Xảy ra chuyện gì, không đi bồi bồi người lão bà?”

“Nếu không phải người đã đến rồi, chúng ta hiện tại còn ở trên giường chơi đùa đâu.” Diệp Chấn sắc mị mị nói, Diệp Chấn cũng không phải là không dám chơi người, nếu đối phương làm nói giỡn, hẳn Diệp Chấn liền dám khai trò về.

“Được rồi, ta cũng có chính sự, người Quái Bán Tiên đại ca ngày hôm qua không có tới, riêng vì người bỏ vốn, ở hắc đệ tử nơi đó, trừ bị ước chừng chín mươi trăm triệu.” Thánh tôn cao hứng nói.

“Quái Bán Tiên đại ca, người một người chín mươi trăm triệu?” Diệp Chấn sợ ngây người, miệng đều tắc tiếp theo cái trứng gà.

“Người đừng không tin, ta và người nói, ta đã sớm nhìn thấu những cái đó phá sự, này đó tiền ta cũng không cần dùng đến. Ta đề đệ cho ta, ta cho người, người cũng không cần còn, bất quá người phải biết rằng, người cần thiết đương khởi cái này trách nhiệm, ta cảm thấy, chúng ta cần thiết đem người đưa tới Côn Luân thiên đều.” Quái Bán Tiên tri động trong chốc lát, nói.

“Không được, ta không đồng ý, ta kiên quyết phản đối! Diệp Chấn hẳn ngày hôm qua còn ở bệnh viện, hôm nay vừa mới vừa vận một ít, tới hôm qua còn như vậy vận ngu.” Giang Ninh Ninh vừa nghe nói muốn đem Diệp Chấn mang đi cái gì cái gì thiên đều, một chút liền chạy ra không đồng ý.

“Không có người có đồng ý hay không! Nhân giới hưng vong, thất phu người có trách.” Diệp Chấn răn dạy Giang Ninh Ninh một lần. “Nơi này không phải người nên chơi địa phương, đi!” Diệp Chấn nơi nào tưởng đem Giang Ninh Ninh kéo xuống nước, vì thế đành phải ngoan hạ tâm tới.

“Diệp Chấn, người cũng đừng nóng vội, chúng ta chỉ là thương lượng, tà ma tới hôm qua gọi thư, có lẽ mấy ngày nay sẽ đến, ta cảm thấy, chúng ta yêu cầu đối một chỗ, xuất phát sự, chúng ta chậm một chút nói cũng không có việc gì.” Thánh tôn nhìn thoáng qua Diệp Chấn. “Đem ninh ninh mang đi cũng có thể, ta có năng lực bảo hộ năng, tổng so ở chỗ này không có người trông giữ hảo.”

“Cái gì thời điểm đi?” Diệp Chấn có vẻ có chút kinh hi, hẳn xác thật thực lo lắng Giang Ninh Ninh một người không thể dài ở chỗ này, còn có Giang Ninh Ninh mụ mụ, nơi này tuy rằng thủ gia người nhiều, nhưng là đều là một ít đồ vô dụng, căn bản không dùng được.

“Trong vòng 3 ngày đi.” Thánh tôn nhìn nhìn Trương Đà cùng Quái Bán Tiên, “Chúng ta đi tới đó, có cái gì nhu cầu sao?”

“Côn Luân thiên đều, là mỗi một cái võ giả người tu tiên đều muốn đi địa phương, nơi đó có trên địa cầu mạnh nhất vương giả.” Trương Đà nói một nửa, tiếp theo nói. “Nơi đó chỉ có bốn mươi tuổi dưới, tâm động phẩm cấp trở lên nhân tài sẽ bị thỉnh đi.”

“Ta là tới cái thứ nhất, nhưng là không có cái thứ hai a.” Diệp Chấn là bốn mươi tuổi dưới, nhưng là muốn tới đạt cái thứ hai, căn bản là không có khả năng, tâm động cái này phẩm cấp.

“Không cho người đi tu luyện, ấn ta ở Tu Tiên Giới địa vị, cho người đi thực tập thực tập, rồi mới ta yêu cầu thỉnh một vị cao nhân rồi núi tới cứu đại gia.” Trương Đà thường thường liền cấp Diệp Chấn bát một thùng nước lạnh.

“Quyết định, cho người hôm nay đi tiêu dao nghỉ ngơi, ngày mai buổi sáng xuất phát, mang người không nhiều lắm, ta, Trương Đà, Quái Bán Tiên, người, còn có Giang Ninh Ninh.” Không chờ Trương Đà nói xong, thánh tôn liền xen vào nói một câu.

“Năm cái người? Hơn nữa Tống Hồ đi.” Diệp Chấn nghĩ nghĩ. “Đúng rồi, tới hôm qua Tống Hồ không biết đi nơi nào trụi!” Nói xong, năm người đều cười.

“Hành đi, vậy sáu người, chúng ta chia làm hai tổ, kỹ càng tỉ mỉ tình huống chúng ta ngày mai tới rồi lại nói, địa phương rất xa, chúng ta yêu cầu ngồi rất nhiều tranh xe.” Thánh tôn tuy rằng chưa từng nghe qua Côn Luân thiên đều, nhưng là xác thật rất xa.

“Côn Luân thiên đều bị thế gian tất cả mọi người đều xưng này vì ‘ thế ngoại đào nguyên ’ cho nên, tiến vào Côn Luân khu thời điểm, liền không thể sử dụng bất luận cái gì phương tiện giao thông, trừ bỏ ngư cùng lạc đà.” Trương Đà tiếp theo nói, “Từ chúng ta nơi này đến Côn Luân thiên đều, thập phần xa xôi, nếu mau cũng muốn bốn năm ngày, chậm, đó chính là nửa tháng.” Trương Đà nói.

“Ân, vậy như vậy, đi thông thả không tiễn.” Diệp Chấn nghĩ nghĩ. “Các người trên người tiền khẳ định không nhiều lắm, có cái gì yêu cầu mua đồ vật, tìm ta đi.” Diệp Chấn chính là nhận lấy Quái Bán Tiên chín mươi trăm triệu, điểm này đồ vật đều không tó vè, như thế nào hành.

“Không cần ngại, ngại chạy nhanh đem nợ còn đi, đứng rồi, hôm nay liền đem mười trăm triệu còn, rồi mới còn có một tháng thời gian, chúng ta qua lại đủ. Rồi mới kia chín mươi trăm triệu, tương còn mười trăm triệu, trả lại sở hữu tiếp ngại tiền ngại.” Quái Bán Tiên lớn tiếng nói, có vẻ thập phần có tiền thổ hào, chọc Giang Ninh Ninh đều cảm thấy Quái Bán Tiên người này, người gốc tiền nhiều.

“Không được, chín mươi trăm triệu ta đều cầm, điểm này đồ vật ta không tỏ về, ta quá vô nhân tính.” Diệp Chấn nơi nào là người như vậy, nói cái gì lần này đều là yêu cầu Diệp Chấn ra tiền.

“Tiểu tử ngốc, có này phân tâm thì tốt rồi, tiền chúng ta tới liền hảo, ngại Quái Bán Tiên đại ca đều nói, tiền hấn không để bụng, đều làm hấn.” Thánh tôn ra tới nói một câu. “Ha ha ha, cứ như vậy.” Quái Bán Tiên cười to, thời khắc máu chốt vẫn là dựa tồn hữu a!

“Cần phải đi.” Trương Đà thỉnh linh mạo một câu.

“Ân.” Diệp Chấn đem cửa mở ra, tiễn đi ba người. Mà thánh tôn, Trương Đà cùng Quái Bán Tiên vừa mới đem cửa đóng lại, liền gấp phải Giang Ninh Ninh mụ mụ. “Các ngại cũng ở? Như thế nào luôn chạy tới chạy lui, các ngại đi đem Giang Ninh Ninh còn có kia tiểu kêu tiếp ăn cơm sáng.” Giang Ninh Ninh mụ mụ nói.

“Hảo hảo hảo, chúng ta đi gọi.” Quái Bán Tiên bắt đắc dĩ lại đi rồi trở về, gõ gõ cửa.

Diệp Chấn lười mở cửa, trực tiếp xuyên thấu qua đôi mắt ưng hỏi, “Quái Bán Tiên đại ca, có phải hay không rơi xuống cái gì, ngại nói.”

“Không có, ngại mẹ vợ kêu ngại ăn cơm.” Quái Bán Tiên cười trộm.

“Chúng ta ăn qua, ngại đi đi. Có điểm mệt, tiếp theo ngủ.” Diệp Chấn vội vàng đem Quái Bán Tiên quá độ đi rồi.

“Bọn họ nói ăn qua.” Quái Bán Tiên đi đến Giang Ninh Ninh mụ mụ trước mặt, liền xưng hô cũng không có, tuy rằng có vẻ có chút không lễ phép, nhưng là Quái Bán Tiên cũng thật sự nghĩ không ra nên gọi Giang Ninh Ninh mụ mụ cái gì.

“Hành hành hành, chúng ta đi.” Giang Ninh Ninh mụ mụ nhìn thoáng qua Quái Bán Tiên, vốn đang tưởng nói cái gì, nhưng là vẫn là nuốt vào trong bụng.

“Ngài hảo, Giang Ninh Ninh mẫu thân, ta là thánh tôn, chúng ta có chút việc cùng ngại nói.” Thánh tôn đi có chút mau, mới đuổi kịp Giang Ninh Ninh mụ mụ.

“Xem ngại bộ dáng này liền không phải chuyện tốt, chạy nhanh nói đi.” Giang Ninh Ninh mụ mụ đi tới cửa thang lầu, ngừng lại. “Thuận tiện nói một tiếng, chúng ta ăn cơm không cho phép nói chuyện, ngại chạy nhanh nói, đi xuống liền không cho ngại cơ hội nói.”

“Ngạch, chúng ta ngày mai muốn xuất phát đi một chỗ du lịch, sáu cá nhân, ngài nữ nhi nói muốn cùng chúng ta đi, chúng ta không có phản đối, chính là nhìn xem ngài ý kiến.” Thánh tôn giống hi dương dương hỏi.

“Du lịch? Nơi nào?” Giang Ninh Ninh mụ mụ muốn ăn đến phần chần tề giống nhau, hỏi.

“Côn Luân sơn. Thánh tôn nói. “Côn Luân sơn? Nơi đó chính là tu luyện người, thanh tịnh địa phương, các ngại đi nơi đó du xong? Nữ nhi của ta thích dính người mình thích, nguyên lai thích dính ta, hiện tại thích dính con rể.” Giang Ninh Ninh mụ mụ nói ra, nghe ra ghen ghét cùng hâm mộ hai loại cảm giác.

“Không có việc gì, chúng ta lần này đi, kỳ thật cũng có một chút sự tình, nếu ngại đáp ứng nói, chúng ta không có cái gì sự thỉnh là yêu cầu phiền toái ngại.” Thánh tôn cho rằng, Giang Ninh Ninh mụ mụ là sợ thánh tôn bọn họ tìm chính mình phiền toái.

“Côn Luân sơn cách nơi này không gần, bất quá ta cũng nghe nữ nhi của ta ngày hôm qua nói ngại trợ giúp chuyện của nàng, thực cảm tạ, nếu ngại có trăm phần trăm nắm chắc, ta không ý kiến, nếu không có, kia không có khả năng.” Giang Ninh Ninh mụ mụ đi rồi hai bước, tiếp theo nói, “Không cần khuyên ta, nếu các ngại thật sự có nắm chắc, trực tiếp đi là đến nơi, không nắm chắc, cũng đừng mang nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117 : Côn Luân thiên đều (trung)

Giang Ninh Ninh mụ mụ sau khi nói xong, cũng không thèm nhìn tới thánh tôn liếc mắt một cái, trực tiếp đi rồi đi xuống.

Thánh tôn gật gù đầu, “Không thành vấn đề, chúng ta có thể cam đoan Giang Ninh Ninh tánh mạng, ngày mai liền xuất phát.” Thánh tôn những lời này không phải đối Giang Ninh Ninh mụ mụ nói, mà là đối sau lưng Trương Đà cùng Quái Bán Tiên nói.

“Yêu cầu mua điểm cái gì đồ vật sao? Nếu ven đường có nguy hiểm làm sao bây giờ?” Trương Đà nghĩ nghĩ, tiếp theo nói, “Nếu chúng ta yêu cầu cam đoan một người an toàn nói, bình thường nguy hiểm tự nhiên không có gì, nếu là tà ma, sợ là chúng ta chính mình đều khó làm.”

“Ân, hiện tại còn sớm, mới 8 giờ, chúng ta đợi lát nữa ăn xong bữa sáng 9 giờ 10 giờ lại đi cũng không muộn.” Thánh tôn gật gù đầu, “Nếu gặp được tà ma, nhớ lấy không cần hoảng loạn hồng rồi tay chân.”

“Này hảo thuyết, ngươi làm bán tiên tính một quẻ.” Trương Đà cười, nói.

“Không không không, ta chưa từng có cấp chính mình tính quá, nếu ngươi cấp chính mình tính qua sau, sẽ giám thọ. Sau này đoán mệnh cũng sẽ không chuẩn!” Quái Bán Tiên nơi nào sẽ cho chính mình tính một quẻ, chỉ có đoán mệnh gốc từ chính mình cấp chính mình tính.

“Ta cũng chính là chỉ đùa một chút, đi thôi.” Trương Đà nhìn một chút dưới lầu. Quả nhiên, hắn thấy Giang Ninh Ninh mụ mụ ngồi bất động, hẳn là đang đợi bọn họ ba người.

“Là sao? Ta như thế nào xem đều không có đồ vật đi lên a, có lẽ nàng là chờ đồ ăn chờ lâu lắm đi.” Quái Bán Tiên phiết một chút, quả nhiên, dưới lầu cái gì cũng không có, chỉ dọn xong bộ đồ ăn.

Ba người đi tới dưới lầu, Giang Ninh Ninh mụ mụ mới không kiên nhẫn nói một câu, “Ăn cơm.” Rồi mới mới có rất rất nhiều người hầu, một người trong tay bưng một bên đồ ăn, đoan đoan chính chính đặt ở trên bàn, mới đi rồi trở về.

“Các ngươi vừa mới liêu cái gì, có điểm lâu a, ta đều đói bụng.” Giang Ninh Ninh mụ mụ cười nói, còn tính khách khí, Giang Ninh Ninh mụ mụ tự mình đứng lên, trong tay cầm một hồ nước ấm, đem thánh tôn, Trương Đà cùng Quái Bán Tiên chén đĩa từ đều từng cái bá cái biến.

“Không có, chính là liêu một chút nên mang cái gì đồ vật đi.” Thánh tôn cười cười, nói. “Bán tiên, ngươi xem ta cái này như thế nào?” Trương Đà cũng không biết cái gì thời điểm, mang lên một bộ nạm giấy mạ vàng mắt kính.

“Khá tốt.” Quái Bán Tiên gật gù đầu, xác thật khá xinh đẹp, ưu nhã đại khí phong độ lập tức liền ra tới.

“Thật sự sao?” Trương Đà còn bán tín bán nghi truy vấn nói. Nhưng là Giang Ninh Ninh mụ mụ liền không cao hứng, “Ta đã nói rồi, chúng ta này có chúng ta này quy củ, con rể tới cũng muốn tuân thủ, ăn cơm!”

Trương Đà bị như vậy một dọa, chạy nhanh cầm lấy bát cơm, kẹp khởi đồ ăn tới vui đầu ăn.

“Mẹ, chúng ta muốn đi ra ngoài một chuyến, cùng ninh ninh.” Diệp Chấn từ cửa thang lầu đi xuống tới, tay nắm Giang Ninh Ninh tay, thập phần ngọt ngào, chết người, ngay cả bên cạnh quản gia đều thập phần hâm mộ.

“Âu Dương Long đâu?” Diệp Chấn từ xa xa chỗ liền phát hiện thiếu bốn cái vị trí, hai cái là hắn cùng Giang Ninh Ninh, còn có một cái hẳn là Tổng Hồ đi, cuối cùng cái kia Âu Dương Long vị trí, thế nhưng không có người ngồi.

“Ai nha má ơi, chúng ta tới hôm qua hàn huyền một buổi tối, vậy đã chết, đương nhiên quên mất, ta nhìn xem.” Thánh tôn xấu hổ vòng vòng đầu, rồi mới lưu luyến buông xuống chiếc đĩa, ba bước cũng làm hai bước đi lên lầu.

“Ngốc nha, làm người hầu đi thì tốt rồi, như thế một đồng lớn người, bải làm cái gì, đi xuống đi. Mẹ, chúng ta đi ra ngoài.” Diệp Chấn đi đến đại sảnh, mới phát hiện Giang Ninh Ninh mụ mụ sau lưng có không ít người hầu đi theo.

“Đi thôi.” Từ Giang Ninh Ninh mụ mụ kia ngọt ngào tươi cười là có thể nhìn ra, nàng thực thích Diệp Chấn kêu nàng mụ mụ.

“Ngươi a, đều kêu nàng mụ mụ, vậy ngươi hẳn là kêu ta cái gì a?” Giang Ninh Ninh cũng có chút không thể tin được, Diệp Chấn thế nhưng sẽ kêu chính mình mụ mụ vì mụ mụ, đó chính là nhận rồi chính mình.

“Ngươi a, cả ngày tướng này đỏ lung tung rồi loạn đồ vật, biết ta kêu ngươi ra tới làm cái gì sao?” Diệp Chấn cố ý tránh đi cái này đề tài, thấy phía trước một chiếc Land Rover xe ngừng ở cửa.

“Ai dám ở nhà của chúng ta trước cửa dừng xe a?” Giang Ninh Ninh giang gia quy định, đại môn chưa tới buổi trưa 12 giờ là không cho khai, đương nhiên trừ bỏ xuất nhập là có thể, yêu cầu đem cửa đóng lại mà thôi.

“Ngươi xem” Diệp Chấn cười chỉ chỉ bên trong xe đang ở ngủ say Tổng Hồ. Hai người cười ha ha.

“Vốn dĩ chúng ta không cần lái xe, hiện tại có miễn phí điều hòa cùng tài xế, đương nhiên không thể lãng phí.” Diệp Chấn gõ gõ pha lê, “Ai a, đại sáng sớm. Quấy rầy ngươi đại gia ta ngủ?” Tổng Hồ ở mộng lung trung hồ to, hoàn toàn không màng Diệp Chấn mặt mũi.

“Nếu muốn biết ta ai a, ngươi đem mắt mở, có lẽ sẽ biết.” Diệp Chấn nói rất lớn thanh, liền một bên Giang Ninh Ninh đều che lại lỗ tai.

“Đại ca, đại ca!” Tổng Hồ lúc này mới bị như thế đại khẩu khí hoàn toàn đánh thức, nhìn nhìn ngoài cửa sổ, phát hiện là lão đại của mình Diệp Chấn thời điểm, mới đem cửa sổ mở ra, hỏi, “Lão đại, ngươi như thế nào hiện tại mới đến?”

“Đi vào bỏ vừa cảm giác đi, này xe ta tới.” Diệp Chấn đem cửa xe mở ra, đem Tống Hồ túm đi ra ngoài, “Chính mình tìm người hầu đỡ người!” Rồi mới ở đem Giang Ninh Ninh mời vào phó điều khiển.

“Chúng ta đi đâu, người vẫn luôn như vậy thần bí bí, ta như thế nào biết chúng ta muốn đi đâu?” Giang Ninh Ninh hôm nay xuyên thực mỹ, một kiện màu trắng đại bào áo somi thêm trào lưu thời thượng quần jean.

“Ta nhưng thật ra còn muốn hỏi, người hôm nay thế nhưng sẽ xuyên thành như vậy, xác thật có vẻ rất lớn.” Diệp Chấn sắc mị mị nhìn nhìn Giang Ninh Ninh kia ngạo kiều đáng người.

“Ta nói, ta phong tao cùng mỹ lệ, chỉ cho người xem, người muốn xem, liền quang minh chính đại xem, không cần như vậy.” Giang Ninh Ninh tay ôm Diệp Chấn tay.

“Ta muốn lái xe, chính thức một chút, ta còn cần gps đâu, người liền biết đi nơi nào.” Diệp Chấn chỉ chỉ trên xe một cái nút, nói.

“Người không vậy sao?” Giang Ninh Ninh nhỏ giọng vẫn nhã nhặn đánh ngáp một cái, xoa xoa mắt, hỏi.

“Vây là vậy, nhưng là thỉnh người mang lên đại an toàn.” Diệp Chấn nhìn nhìn Giang Ninh Ninh, thật là một cái không thể làm người yên tâm cô bé.

“Hừ, vì cái gì không ở nhà ngủ, ra tới làm cái gì, có cái gì hảo ra tới.” Giang Ninh Ninh cắt một chút tóc, tiếp theo nói, “Ngày mai liền phải xuất phát, người sẽ không muốn đi mua cái gì trang bị đi?”

“Chuẩn bị bọn họ mua ta yên tâm.” Diệp Chấn nói, “Ta mang người ra tới, chủ yếu là đi bờ biển giải sầu, mấy ngày này, ta suy nghĩ rất nhiều, ta tình cảnh thật sự thực khó khăn.” Diệp Chấn lắc đầu, tiếp theo nói, “Người xem, ngay cả người cùng ta ra tới như vậy đi dạo, đều có khả năng sẽ có sinh mệnh nguy hiểm, người là thật sự không thể nào sao?”

Giang Ninh Ninh nghe xong, nhún nhún vai, “Người còn nói yêu ta, vậy người chính là không nghĩ làm ta và người cùng đi, phải không?” “Ta mụ mụ đều nói cho ta, Côn Luân sơn là một cái hư nhân địa phương, như thế nào không cho ta đi.”

“Cấp a, này không đều quyết định cho người đi, cho nên hôm nay buổi sáng mang người đi thả lỏng một chút a, hiện tại không tới 8 giờ nữa, sốt ruột cái gì.” Diệp Chấn một tay nắm tay lái, có vẻ thập phần nhẹ nhàng, trong lúc vô tình nhìn một chút Giang Ninh Ninh, kia cô bé thế nhưng yếu ớt khóc.

“Hảo, vậy người tới rồi kêu ta, ta muốn ngủ một giấc.” Giang Ninh Ninh trộm đem nước mắt lau khô, nói.

Diệp Chấn không nghĩ tới, Giang Ninh Ninh thế nhưng vẫn là một cái mỹ lệ kiêm hiền huệ kiêm đáng yêu kiêm ái khóc một vị mỹ nữ.

“Hiện tại truy người người nhiều hay không a?” Diệp Chấn lái xe, mở ra mở ra liền phát hiện tắc xe, Giang Ninh Ninh một cảm giác xe không động tĩnh, theo bản năng mở mắt ra, nhìn bốn phía trong chốc lát, hỏi.

“Này vấn đề kỳ thật hẳn là ta hỏi người, người như thế mỹ, ai sẽ không thích, không tâm động đâu?” Diệp Chấn thừa dịp còn đang đợi đèn đỏ tắc xe khi, dùng tay sờ soạng Giang Ninh Ninh mặt.

“Nhiều a, nhưng là ta đều cự tuyệt, như thế nào lạ, người còn hoài nghi ta xuất quỷ a.” Giang Ninh Ninh không cao hứng phiết người liếc mắt một cái, “Ta đều tin tưởng người, nếu người tin tưởng ta nói, hôn ta một chút.” Giang Ninh Ninh đem mặt dừng tới đây, “Nếu người muốn hôn môi nói, cũng hảo nga, tới sao.”

“Đèn đỏ, biến đèn xanh.” Diệp Chấn thật đúng là muốn cảm tạ này đèn xanh a, cứu chính mình một mạng.

“Đều là lấy cớ, người không yêu ta.” Giang Ninh Ninh có chút ủy khuất sinh khí, súc ở một bên. Diệp Chấn liền tự trách mình là đời trước quán thượng cái gì sự có phải hay không, như thế nào nhất như vậy một cái nữ a.

Diệp Chấn mặc kệ Giang Ninh Ninh có cái gì cảm xúc, chỉ là yên lặng xem này gps thẳng đến xem đến mục đích địa thời điểm, mới chụp Giang Ninh Ninh một chút. “Người xem, chính là nơi này.”

“Hảo xa a, có thể hay không quá nhiệt đâu?” Giang Ninh Ninh mở ra hoá trang hộp, “Quá nhiệt nói, chúng ta hẳn là đều đồ đồ kem chống nắng, đợi lát nữa tới rồi ta cho người đồ.” Giang Ninh Ninh lấy ra một lọ màu xanh biếc đồ vật, bài trừ một chút, ở trên người cánh tay mặt đến đều đều, nhìn đáng vẻ nên là Giang Ninh Ninh nói kem chống nắng.

“Đáng người hảo không cần cái này, chúng ta là qua bên kia một cái vận động thành, hôm nay ta đặt bao hết cả ngày, người tưởng chơi cái gì đều hảo.” Diệp Chấn nói.

“A? Người không nói sớm, ta đều đồ hảo.” Giang Ninh Ninh thề lưỡi, tiếp theo nói. “Ta cũng sẽ không vận động, người tìm ta chơi cái gì.”

“Chơi người a.” Diệp Chấn nói giỡn nói, “Di, người như thế nào cũng trở nên tà ác.” Giang Ninh Ninh chỉ chỉ Diệp Chấn mặt.

“Còn không phải người luôn câu dẫn ta.” Diệp Chấn trốn rồi một chút, “Hảo hảo hảo, đừng đùa, vừa mới làm ta sợ muốn chết, thiếu chút nữa liền người mang xe phiền, phía trước lộ thật không tốt, người ngồi xong.” Diệp Chấn nói xong, một quảի háng, xe trực tiếp xông ra ngoài.

Land Rover là truyền thống xe việt dã, ở gập ghềnh trên mặt đất, mới có thể chân chính phát huy khỏi Land Rover tác dụng.

Giang Ninh Ninh vừa mới mở ra thủy, mới đặt ở trong miệng. Diệp Chấn chính là một cái dừng ngay, “Cố ý!” Nguyên lai, này quýnh lên phanh lại, Giang Ninh Ninh đem thủy đều chiếu vào chính mình trên quần áo.

“Không quan hệ, hướng chỉ nơi này theo ta nhóm hai người, người sợ cái gì, cho ta xem người còn sợ a, dù sao đợi lát nữa xuống xe người đồ mồ hôi càng sẽ ướt đầm quần áo.

“Muốn tới sao?” Giang Ninh Ninh dứt khoát đem thủy ninh chặt, “Người thật sự biến hư, thật là.”

“Hảo lạ, nam nhân không đều thích bề ngoài thanh thuần, nội tâm vô cùng tà ác nữ sinh sao?” Diệp Chấn cấp Giang Ninh Ninh chọn cái mĩ.

“Người nói ta đúng không.” Giang Ninh Ninh nhéo nhéo Diệp Chấn cánh tay, “Quá nganh, hướng chỉ người sẽ luyện võ công, đánh người vô dụng, không nhéo, chạy nhanh khai nhanh lên.” Diệp Chấn sờ đi có thể cùng Giang Ninh Ninh biên khai biên chơi, xác thật là con đường này người không nhiều lắm, bằng không Diệp Chấn cũng không dám như vậy không nắm chắc loạn chơi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Côn Luân thiên đều (hạ)

Nói chính là người, ha ha.” Diệp Chấn cười nhạo nói.

“Tĩnh, hảo nữ bất hòa hư nam đầu.” Giang Ninh Ninh đôi tay giao nhau ở trước ngực, rồi mới hừ một tiếng, lại sức thành một đoàn không để ý tới Diệp Chấn.

“Người sẽ bơi lội không?” Diệp Chấn nhìn nhìn tướng, vận động thành hẳn là có bể bơi, có thể đi bể bơi hơn nữa ở bơi lội thời điểm đùa giỡn một chút Giang Ninh Ninh, có từng không phải chuyện tốt đâu?

“Sẽ a, như thế nào lạ.” Giang Ninh Ninh phớt liếc mắt một cái Diệp Chấn, “Dựa theo người tính tình này, khẳng định muốn trêu chọc ta, bằng không chính là đùa giỡn cào ta ngứa, ta không du.”

“Như thế nào lạ, phát sinh một chút có ý nghĩa sự người còn không cần.”

“Hảo a, nhưng là người liền thế nào cũng phải muốn ở người khác trước mặt làm có ý nghĩa sự sao.” Giang Ninh Ninh có vẻ có chút không vui. “Người muốn du về nhà du, nơi này ta không.”

“Mặt mũi đều không cho ta sao?” Diệp Chấn đã phát một chút đại chiêu, cái này Giang Ninh Ninh hẳn là sẽ không không đáp ứng đi.

“Không cho.” Giang Ninh Ninh cười nói, “Mặt mũi giá trị bao nhiêu tiền a.”

“Người thật đúng là không hiểu, nam nhân chính là vì mặt mũi tranh tới tranh đi.” Diệp Chấn vẫn là không buông tay, hết hy vọng muốn thuyết phục Giang Ninh Ninh đi bơi lội.

“Người như vậy ta lần sau không bồi người ra tới.” Giang Ninh Ninh nói cái gì cũng chính là không đi, người có thể làm khó dễ được ta.

“Tới rồi tới rồi.” Diệp Chấn phát hiện phía trước lộ lại khai đi vào liền đến, này dọc theo đường đi một có Giang Ninh Ninh có thể làm bạn nói chuyện phiếm, bằng không thật đúng là nhàm chán đã chết.

“Trước dừng đi, thay cái này quần áo.” Giang Ninh Ninh từ hàng hiệu túi xách lấy ra một kiện áo somi, đưa cho Diệp Chấn.

“Ta này quần áo khó coi sao?” Tuy rằng Diệp Chấn thực thích hiện tại cái này xuyên này một kiện, nhưng là vẫn là muốn nhìn Giang Ninh Ninh chơi cái gì xiếc, Diệp Chấn kết quả áo somi, triển khai vừa thấy, “Thật ra ngoài ta dự kiến, tình lữ trang?” Diệp Chấn cẩn thận nhìn nhìn, thật đúng là cùng Giang Ninh Ninh rất muốn, chính là sửa lại mấy cái ký hiệu.

“Như thế nào lạ, đi vào nơi này, chỉ sợ đại gia cũng nhận thức ta, nói người là ta lão công, ta bạn trai, người không muốn a?” Giang Ninh Ninh hỏi, nàng nhưng thật ra thực hy vọng có thể cùng Diệp Chấn cùng nhau chơi thượng một cái buổi sáng.

“Ngươi như thế nào biết ta không muốn a?” Diệp Chấn cười đem áo somi cởi xuống dưới, “Ngươi xem, ngươi xem. Ngươi trên lưng thương căn bản là không có hạo, vì cái gì muốn mạo hiểm đi cái gì Côn Luân sơn, ngươi ngốc a?” Giang Ninh Ninh cẩn thận quan sát một chút, tiếp theo nói, “Ngươi như vậy nhiều ra mồ hôi là sẽ chuyển biến xấu, ngươi như thế nào như thế ngốc a!”

Diệp Chấn đôi tay vuốt Giang Ninh Ninh mặt, “Ta đã nói rồi, thiên hạ an nguy, thất phu có trách, cho dù ta chặt đứt một bàn tay một chân, ta cũng nguyện ý vì quốc gia, vì này phiên thổ địa trả giá sinh mệnh. Đồng dạng, ta cũng ái ngươi!”

Diệp Chấn nói xong, không có lại nói cái gì, chỉ để lại si ngốc nhìn nguyên lai Diệp Chấn ngồi địa phương bất động Giang Ninh Ninh. “Ta đổi hạo, Diệp Chấn tam hạ hai hạ liền đổi hạo quần áo.”

“Đi thôi.” Giang Ninh Ninh gắt gao nắm Diệp Chấn tay, đi vào vận động thành.

“Tiên sinh xin lỗi, hôm nay bốn vận động thành không buồn bán.” Diệp Chấn dùng tay đập ở Giang Ninh Ninh trên người, lại bị một vị cảnh vệ ngăn lại, Diệp Chấn cũng không biết chuyện như thế nào, chính mình đều giao tiền, thế nhưng nói không buồn bán?

“Các ngươi ngốc a, ta nói, phóng hán tiến vào.” Một vị mang theo công tác chứng minh nhân viên công tác đem Diệp Chấn bỏ vào tới, thực xin lỗi nói, “Ngượng ngùng, chúng ta vận động thành là tránh cho xung đột cùng không cần thiết phiền toái, cho nên mới nói không buồn bán, ngài thỉnh, không phụng bồi.” Cái kia nhân viên công tác cũng biết chính mình công tác hoàn thành, tháo xuống công tác chứng minh, buông phục vụ dưới đài, mở ra đại môn, phỏng chừng là về nhà.

“Các ngươi hai cái, cửa dán một trương hôm nay không buồn bán liền có thể về nhà, hôm nay nghỉ.” Vị kia nhân viên công tác đi tới cửa, còn dặn dò trong chớp lát, mới đi đến bãi đỗ xe, Diệp Chấn còn có thể thấy hán khai chính là một chiếc Honda tiêu ô tô.

“Lên lầu, rồi mới chúng ta chơi chúng ta, ngày này, nơi này đều sẽ không xuất hiện bất luận cái gì một người.” Chúng ta có thể tận tình làm chúng ta tưởng chơi sự tình. “Hiện tại biến ngươi cả ngày đều suy nghĩ cái gì, đi thôi.” Giang Ninh Ninh bắt tay túi xách đặt ở khóa quầy, hơn nữa sáu vị số mặt mã, mới yên tâm cùng Diệp Chấn đi lên lầu.

“Ngươi thích chơi cái gì?” Diệp Chấn đều cảm thấy chính mình làm có chút thất bại, liền người mình thích thích chơi cái gì thể dục hạng mục cũng không biết, Diệp Chấn cũng không biết chính mình cái này bạn trai làm tản bất tận chức.

“Cầu lông.” Giang Ninh Ninh cùng Diệp Chấn đi ở thang lầu thượng, Giang Ninh Ninh giày cao gót phát ra thanh âm có chút lớn tiếng.

“Ngươi còn sẽ đánh cầu lông? Ngươi như vậy như thế nào đánh?” Diệp Chấn nhưng không muốn cùng một người nữ sinh đánh cầu lông, huống chi cái kia nữ sinh còn xuyên giày cao gót cùng chính mình đánh cầu lông, quá mất mặt.

“Cởi ra a.” Giang Ninh Ninh giăng có chút lớn tiếng, nếu người khác không biết dưới tình huống, còn tưởng rằng có người ở chỗ này yêu đương vụng trộm đâu.

Giang Ninh Ninh không nói hai lời, cởi ra giày đi đường, quả nhiên an tĩnh rất nhiều. “Ngươi không cảm thấy, chúng ta như vậy có chút khủng bố sao? Như thế an tĩnh, ta sợ quý a.”

“Thời gian này thượng không có quý, ngươi cũng không cần sợ quý, ngươi liền như thế tưởng, trên thế giới nơi nào có quý, có quý muốn giết ngươi nói, nó đã sớm có thể giết ngươi, vì cái gì sẽ chờ ngươi như thế đại đầu.” Diệp Chấn nói rất đúng giống thật sự giống nhau.

“Có lẽ nó ở tìm cơ hội đi.” Giang Ninh Ninh khiếp đảm không dám đi rồi.

“Sợ cái gì, có ta ở đây, đi lạp.” Diệp Chấn đều không lời gì để nói, như thế nào sẽ có như thế người nhát gan a, thế nhưng vẫn là chính mình cô bé.

Bên kia, ở Giang Ninh Ninh khu nhà cấp cao.

Thánh tôn chính nhanh chóng bò lên trên thang lầu, nhưng là mắt lại nhìn trên mặt đất, không có chú ý lộ, một không cẩn thận, khải một chút, “Ta đi, này toan sáng.” Thánh tôn che lại đuôi, đồng thời may mắn không có làm Trương Đà cùng Quái Bán Tiên thấy chê cười.

“Thánh tôn, ngươi ở chỗ này làm cái gì a?” Vừa vặn, thánh tôn đang ở xoa chân thời điểm, Âu Dương Long liền đi xuống tới.

“Âu Dương Long, sau này sớm một chút, 8 giờ ăn cơm. Chậm không cơm ăn.” Thánh tôn nhỏ giọng nói, “Nga, kia thánh tôn như thế nào còn thất thần, đi a?”

“Ngươi không phát hiện ta đuôi vừa mới đi quá nhanh khải trứ, ngươi đi trước, ta không ăn.” Thánh tôn cảm thấy chính mình chân cũng không phải vấn đề nhỏ, xoa nhẹ vài cái hiện tại thế nhưng có chút ứ thanh.

“Nga.” Âu Dương Long gật gật đầu, chính mình cố chính mình đi rồi đi xuống. Thánh tôn thiếu chút nữa tâm ý nguội lạnh, này Âu Dương Long như thế nào không nhiều lắm khuyên chính mình một chút a. Chính mình vừa mới mới vừa ăn không mấy khẩu, còn tưởng nhiều nếm thử mỹ vị đâu.

Âu Dương Long đi thực mau, nhưng mà dưới lầu người đã bắt đầu ăn, “Như thế nào tới một cái, lại mất đi một cái?” Âu Dương Long mới ngồi xuống tưởng nói thánh tôn bị thương sự, Trương Đà liền phát hiện thánh tôn như thế nào không có cùng Âu Dương Long cùng nhau xuống dưới.

Âu Dương Long há mồm đang muốn nói chuyện, “Đúng vậy, thánh tôn đâu? Âu Dương Long, thánh tôn không phải vừa mới đi lên ngươi sao?” Quả

nhien, Trương Đà cùng Quái Bán Tiên tuy rằng biết Âu Dương Long là nơi này một viên, nhưng là lại không quen biết Âu Dương Long kêu cái gì, chỉ có Giang Ninh Ninh mụ mụ cùng Tống Hồ biết.

“Đình đình đình, các ngươi đừng nóng vội a, ta là đương sự, các ngươi một câu quá một câu.” Âu Dương Long không kiên nhẫn tiếp theo nói, nhưng là Giang Ninh Ninh mụ mụ đã đứng lên, lại đánh gãy Âu Dương Long nói chuyện, “Sau này qua thời gian điếm liền không cần xuống dưới, chờ chúng ta đưa cơm đi lên.” Nói xong, lúc ban đầu kia âm áp quang không thấy, lúc này Giang Ninh Ninh mụ mụ lửa giận đã bậc lửa, trực tiếp đi nhanh đi nhanh, khí thế mệnh mông đi lên lần hai.

“Thánh tôn bị thương, trước đừng nói lời nói, ăn no cấp thánh tôn đưa một phần, ở đi lên thương lượng.” Âu Dương Long dùng nước ấm giặt sạch một chút chính mình bộ đồ ăn, uống trước một chén canh, ở Giang Ninh Ninh mụ mụ không ở dưới tình huống, tuy rằng đại gia vẫn là tuân thủ Giang Ninh Ninh mụ mụ trong nhà quy củ không nói lời nào, nhưng là Giang Ninh Ninh mụ mụ không ở, từng người đều nhẹ nhàng rất nhiều.

Một bữa cơm ăn thực mau, đại gia tẩy hảo thủ chuẩn bị cùng nhau vấn an thánh tôn.

Thánh tôn lúc này đã nằm ở trên giường, tường. “Ta rốt cuộc muốn hay không đi xuống, muốn hay không đi xuống xem bọn hần ăn xong rồi không có, không ăn xong có thể kêu kêu ta đi ăn a.”

“Kéo kẹt.” Giã cổ môn bị mở ra. Thánh tôn hoảng sợ. “Dựa, các ngươi như thế nào không gõ cửa!”

“Cho ngươi đưa cơm” Âu Dương Long bụng hộp cơm đi đến. “Âu Dương Long, liền ngươi đối ta tốt nhất, bọn họ tất cả đều là nuôi không.” Thánh tôn thuận thế chụp vài cái mông ngựa.

“Là sao, ngươi như thế vừa nói, chúng ta nhưng thật ra muốn trở mặt nga.” Không nghĩ tới, môn sau thế nhưng còn ẩn dấu không ít người, từng bước từng bước đi ra, thế nhưng chính là thánh tôn phun tào còn lại người.

“Đình đình đình, các ngươi cũng biết, nói điếm chính sự.” Thánh tôn xấu hổ chết khiếp, vội vàng kéo ra đề tài, “Chúng ta đã phân hảo phân tổ, toàn bộ đầu, là tam tổ, trong đó nhân viên có: Ta thánh tôn, trên đời thần y Trương Đà, người giang hồ xưng thần tính từ Quái Bán Tiên, còn có Tống Hồ, Âu Dương Long, Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh. Tổng cộng là bảy người.” Diệp Chấn đếm một chút, tiếp theo nói, “Côn Luân sơn hiện tại hậu thế ngăn cách, tiến vào Côn Luân sơn duy nhất phương pháp là đi chân núi chỗ rẽ chỗ một tòa cổ miếu, chúng ta hoài nghi đó là duy nhất nhập khẩu.”

“Bảy người, bảy người như thế nào chia làm tam tổ?” Tống Hồ hỏi. “Như thế nào không thể, có thể là có thể, chỉ là muốn như thế nào phân, mới là mấu chốt.” Trương Đà phản kích nói.

“Nhưng là nếu chúng ta liền nhập khẩu đều không thể tìm được, kia miễn bàn tiến vào Côn Luân sơn, thậm chí là đến Côn Luân thiên đều. Bất quá còn có một cái biện pháp, đó chính là có thể phù hợp kia hai điều kiện, sẽ có người tới đón hần.” Thánh tôn nói nói tương đương nói vô ích, ở đây nhỏ bốn mươi tuổi nhưng không ai có thể tới tâm động phẩm cấp, đánh tới tâm động phẩm cấp cũng liền thánh tôn một người, đáng tiếc lại sớm đã qua bốn mươi tuổi.

“Đêm nay ta còn hẹn hai cái cao thủ, tổng cộng chín người, phân đội liền không cần, tất cả mọi người đều ở bên nhau cũng hảo thi cứu.” Thánh tôn nhìn nhìn Côn Luân sơn kỹ càng tỉ mỉ bản đồ, tiếp theo nói, “Này phân bản đồ thực giả, là tới lừa dối người, Côn Luân sơn nãi thế giới tiên mà, trung tầng bắt đầu cũng đã chung quanh trải rộng tiên văn, này phân bản đồ thế nhưng có thể ký lục này toàn bộ Côn Luân sơn, đương nhiên trừ bỏ Côn Luân thiên đều.”

“Chúng ta yêu cầu mua cái gì?” Trương Đà hỏi.

“Chúng ta không cần mua quá nhiều vũ dụng đồ vật, mỗi người đều không cần mang chính mình muốn mang đồ vật, nghe ta an bài, một, nguồn nước sung túc, lương khô còn sẽ không so nguồn nước quan trọng.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Giao cái bằng hữu

Đệ nhị, mỗi người yêu cầu mang thống nhất màu đen ba lô. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm# thư..... Vồng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết đem thùy cùng lương khô mang tề. Ta đang nói một chút, Giang Ninh Ninh, Tống Hồ, Âu Dương Long, Trương Đà bốn người. Phụ trách thùy cùng lương khô, mặt khác không cần phải xen vào, tận lực bảo trì trọng lượng nhẹ một chút.”

Thánh tôn đánh giá một chút kia trương sách lậu bản đồ, tiếp theo, chỉ chỉ Diệp Chấn cùng Quái Bán Tiên, “Chúng ta ba người vì thế sự trung tâm, ta vì

tổng chỉ huy. Diệp Chấn vì tổng hành động trường, Quái Bán Tiên vì dẫn đường trường. Ta, cái gì cũng không mang theo, nhớ lấy, kim loại vật chất ai cũng không mang theo, theo ta mang tam đem chủy thủ, một tay thương (súng). Rồi mới Quái Bán Tiên lão đệ ngươi đâu. Mang lên ngươi ngày thường đoán mệnh dẫn đường đồ vật. Diệp Chấn yêu cầu làm sự tình, ta tự nhiên sẽ nhất nhất nói cho bọn họ, đại gia đi chuẩn bị đi.” Thánh tôn đem còn lại người tản ra, lưu lại Trương Đà cùng Quái Bán Tiên.

“Ta đánh một chiếc điện thoại cấp Diệp Chấn, việc này không thể kéo.” Thánh tôn gọi điện thoại cho Diệp Chấn. “Đồ đồ đồ đồ, ngươi bắt đánh điện thoại đang ở trò chuyện trung, thỉnh hơi sau lại bắt.” Rồi mới chính là một chuỗi tiếng Anh.

“Muội, thế nhưng quai ta điện thoại.” Thánh tôn tức chết đi được, thiếu chút nữa đem điện thoại mạnh mẽ ngã trên mặt đất, trên mặt đất cẩn thận nghĩ nghĩ, này không trách di động.

“Uy, ngươi cuối cùng đánh tới. Trở về!” Thánh tôn cố ý ngay từ đầu liền quá độ tỉnh tỉnh. “Làm cái gì, hôm nay không phải làm chúng ta thả lỏng sao?” Diệp Chấn dùng chính mình hoa một ngàn vạn di động, cái này làm cho Giang Ninh Ninh đều cảm thấy mở rộng tầm mắt.

“Hành, ta và ngươi nói a.” Thánh tôn cũng cảm thấy hiện tại chính mình cùng Diệp Chấn cách xa nhau địa phương không gần, còn có gần mười km, bởi vì thánh tôn di động là có thể tùy cơ định vị, chỉ cần cùng chính mình là cùng cái tỉnh thị.

“Ta sợ ngươi không nghe được, ngươi trước ấn ghi âm.” Diệp Chấn gật gật đầu, “Quả nhiên, ngươi thông minh.” Này liền Diệp Chấn cũng chưa nghĩ đến, thật đúng là, ghi âm nhiều phương tiện a, quên mất còn có thể tùy thời lấy ra tới nghe một chút. Tiếp theo, thánh tôn lại lập lại một chút cấp Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh nghe, Diệp Chấn cũng nhớ kỹ hơn phân nửa, dù sao dư lại cũng đều có ghi âm, Diệp Chấn tự nhiên không có như vậy lo lắng.

“Đi thôi, ngoạn đủ rồi sao?” Liền ở vừa mới thánh tôn phân phó mặt khác bốn người thời điểm, hai người đã chơi bắt điệt thuyết hồ, tự nhiên không có muốn chạy ý tứ.

“Ta không đi, ngươi không thấy ta đầy người đại hán, ta muốn uống thủy, rồi mới nghỉ ngơi trong chốc lát, đang nói đi sự tình đi.” Giang Ninh Ninh phát giận ngồi ở nghỉ ngơi ghế trên.

“Uống cái gì thủy?” Diệp Chấn lấy ra có chút ẩm ướt thẻ ngân hàng, dùng quần áo lau một chút, bỏ vào tự động uống nước cơ.

“Ngươi uống cái gì, ta liền uống cái gì.” Giang Ninh Ninh đột nhiên chạy tới ôm lấy Diệp Chấn.

“Ta trên người có hân xú vị, ngươi không sợ sao?” Diệp Chấn thực thường xuyên đồ mồ hôi, liền tính là ở có điều hòa dưới tình huống, đều thường xuyên đồ mồ hôi.

“Ta không đề bụng, chúng ta tình yêu khẳng định yêu cầu trải qua rất nhiều, nếu ta liền cái này đều không thể tiếp thu, ta đây như thế sẽ bắt bẻ người, như thế nào khả năng sẽ có người muốn ta.” Giang Ninh Ninh ôm Diệp Chấn, rồi mới chỉ chỉ một lọ nhíp đập.

“Hảo.” Nhíp đập cũng đang cùng Diệp Chấn chỉ ý, cho nên một lần mua hai bình. “Như thế đại một lọ, đủ ngươi uống sao?”

“Đủ.” Hai người ngọt ngọt ngào ngào đi xuống lầu. “Hôm nay có điểm không mệt, như vậy căn bản không có lời.” Diệp Chấn tuy rằng không có nói ra một ngày đặt bao hết yêu cầu bao nhiêu tiền, nhưng là mấy ngàn là ít nhất. Nếu giống mặt khác còn mang bạn gái lão bà tới đính trang, khẳng định vì mặt mũi giới đều không chém, kia khẳng định càng quý.

“Sợ cái gì, ta nhưng thật ra càng thích thanh thanh đạm đạm nhạt tử, như vậy cái gì cũng không có việc gì, có một gian hai ba tầng phòng ở liền hảo, có một hai mẫu đất, nam cây nữ dẹt, thật tốt.” Giang Ninh Ninh tay đặt ở tâm trước.

“Hiện tại cái gì xã hội, khẳng định vô pháp cùng trước kia so.” Diệp Chấn khởi động Land Rover, “Này xe không có gì du, có lẽ đợi lát nữa yêu cầu thêm một cái du.” Diệp Chấn nhìn nhìn bình xăng, năm cách nữa cách chỉ có hai cách còn thiếu một chút.

“Không có việc gì, vừa mới thánh tôn không phải làm chúng ta chuẩn bị cái gì sao, hiện tại còn sớm, mới 11 giờ. Chúng ta kế hoạch một chút, đi có lên, thêm xong du liền đi ăn cơm, ăn bữa cơm lúc sau chúng ta liền cùng đi dạo siêu thị, như thế nào?” Giang Ninh Ninh hỏi.

“Ta không ý kiến, chỉ là này Land Rover quá ăn du.” Diệp Chấn lẳng lẳng mà nhìn bình xăng, có vẻ có chút lo lắng.

“Nơi này phụ cận có trạm xăng dầu, ta có thấy.” Giang Ninh Ninh vừa mới không để ý tới Diệp Chấn thời điểm, nhưng đều là nhìn ven đường phong cảnh, không giống một lòng chỉ lo lái xe cùng đậu Giang Ninh Ninh Diệp Chấn.

“Là sao.” Ở xóc nảy, gập ghềnh trên đường lớn, Land Rover khai thực tự do tự tại, so sau lưng hoặc là đi ngang qua nhau xe hơi nhỏ như vậy mãnh liệt run rẩy.

Diệp Chấn chuyên tâm lái xe, thời tiết đã có chút nhiệt, Diệp Chấn dùng điều hòa cũng tăng lớn du lượng hao tổn.

Giang Ninh Ninh chơi chính mình chỉ quả sáu, gần nhất còn đang định đổi một bộ sản phẩm trong nước di động đâu.

“Có nghe hay không radio?” Đối với Diệp Chấn đột nhiên nhảy ra tới đề tài, Giang Ninh Ninh tiếp có chút hoảng loạn. “Ngươi muốn nghe, ta như thế nào còn cự tuyệt đâu.”

“Ăn.” Diệp Chấn gật gật đầu, mở ra radio. “Đẹp nhất thời tiết vì ngoài trời nắng, hôm nay thời tiết, thấp nhất hai mươi ba độ, tối cao ba mươi tám độ, dự tính buổi trưa có mưa, ngày mai ngày mốt giới hạn dần dần giảm xuống độ ẩm.”

Diệp Chấn nhìn nhìn Giang Ninh Ninh, mới phát hiện Giang Ninh Ninh dừng đi động đang ở ngoài bằng hữu vòng, nhẹ nhàng cười, “Đừng đùa lạt, đối diện lực không tốt.” Diệp Chấn nói xong, Giang Ninh Ninh cũng thực nghe lời tắt đi đi động, bởi Diệp Chấn xem lộ.

Chỉ chớp lát sau, Diệp Chấn mở ra Land Rover ngừng lại. “Như thế mau?” Giang Ninh Ninh nhìn nhìn đi động thời gian, lúc này mới đi qua hai mươi phút mà thôi.

“Giữa trưa phòng chừng muốn trời mưa, đây là dự báo thời tiết nói. Chúng ta tìm một chỗ dừng lại, phía trước chính là một nhà đại siêu thị, chúng ta đi ăn một chút gì, thuận tiện có thể đi mua thánh tôn muốn đồ vật.” Diệp Chấn chỉ chỉ phía trước một nhà đại siêu thị, rồi mới chân ga nhất giảm, trực tiếp khai vào tầng hầm ngầm.

“Wow, nơi này tầng hầm ngầm đều có chứa điều hòa a.” Giang Ninh Ninh đem cửa sổ xe mở ra, bên ngoài khí lạnh thế nhưng so trong xe điều hòa còn muốn lạnh, Diệp Chấn dứt khoát đem điều hòa đóng, dù sao có khí lạnh.

Diệp Chấn tìm một cái dừng xe vị, dừng thành thạo xiếc xe đạp, một cái chuyển xe, trực tiếp vừa vặn tốt tập trụ. Diệp Chấn đi xuống xe, “Ninh ninh, người đi trước tìm một chỗ ăn cơm đi, đợi lát nữa phát định vị cho ta. Ta đánh cái điện thoại.” Diệp Chấn cấp Giang Ninh Ninh chỉ chỉ lên lầu thang máy, rồi mới chính mình đi đến góc, đánh lên điện thoại.

“Nha, chẳng lẽ gom đủ?” Bên kia truyền đến chu kiểm tiếng cười nhạo.

“Cấp cái tài khoản, đã sớm gom đủ.” Diệp Chấn khinh thường nói, gia hỏa này thế nhưng còn khinh thường Diệp Chấn, Diệp Chấn khẳng định ngày sau muốn giáo huấn hắn.

“Có khả năng sao? Tập hào ta đợi lát nữa gửi tin tức cho người, nếu người chơi ta, người biết hậu quả, ta ngược đã chết, nếu là thật sự, ta cho người một viên tuyệt thế thuốc viên, cũng coi như ta cho người lễ vật.” Chu kiểm cười to, đem điện thoại treo, trong chớp lát, Diệp Chấn liền nhận được một cái tin nhắn, viết chu kiểm thẻ ngân hàng.

Diệp Chấn không nói hai lời, dừng đi động ngân hàng tiền trả, trực tiếp chuyển tiền chu kiểm tài khoản mười trăm triệu. Chỉ chớp lát sau, chu kiểm lại gọi điện thoại tới. “Diệp Chấn, ta xem khỏi người. Thiếu ta chín mươi trăm triệu còn năm mươi trăm triệu thì tốt rồi, ta đoán chúng ta hai người đều là yêu cầu tiền vốn gây dựng sự nghiệp, vì tôi có lẽ cũng là đối thủ cạnh tranh, ta hy vọng có thể giao người cái này bằng hữu.”

“Ta không có ý kiến, giao liền giao đi.” Diệp Chấn lãnh đạm nói, ở Phú Châu, hắn tuy có chút thanh danh, kia cũng là Tống Hồ đánh hạ tới thanh danh phân cho Diệp Chấn, nếu có thể thêm một cái bằng hữu, thiếu một cái địch nhân, làm sao không phải chuyện tốt, Diệp Chấn nghĩ nghĩ, “Ta gần nhất muốn đi ra ngoài một chuyến, thiếu người năm mươi trăm triệu ta dùng ngân hàng một lần chuyển qua đi.”

“Hào khí, hành, hôm nào ăn cơm uống rượu.” Có lẽ là nhìn thấy Diệp Chấn có tiền, mới cho Diệp Chấn quý xuống đi, người như vậy, Diệp Chấn có khi xem càng khó chịu.

Lần thứ hai, Diệp Chấn cũng không có do dự, nếu đáp ứng người thiếu người bao nhiêu tiền, tự nhiên liền phải trả lại, vì thế Diệp Chấn lại chuyển năm mươi trăm triệu đến chu kiểm ngân hàng tài khoản. “Ăn cơm.” Đối với chu kiểm nói chín mươi trăm triệu vẫn còn năm mươi trăm triệu, Diệp Chấn tựa hồ nghĩ đến nếu thật là chu kiểm tài chính không đủ, có thể trực tiếp mở miệng, khẳng định sẽ không như vậy.

Diệp Chấn nhìn nhìn WeChat, theo định vị tìm được rồi địa phương, tên gọi làm ‘ tước sĩ bò bít tết ’, Diệp Chấn nhìn nhìn, rất đại khí, như vậy vì sao không gọi ‘ thần sĩ bò bít tết ’ đâu, như vậy không phải càng tốt sao?

Ở siêu thị ăn cái gì, đặc biệt là bò bít tết, tự nhiên không phải người thường có thể mỗi ngày tới thăm. Diệp Chấn nhìn kỹ, cửa mấy trương cái bàn thực đặc biệt, có lẽ là vì khiến cho người khác chú ý đi, bất quá Diệp Chấn trước hết thấy được, chính là một vị mặc tây trang nam sĩ cùng một vị nữ sinh ngồi, có lẽ là hai người vừa mới hẹn hò đi, nam sinh có vẻ có chút khàn khàn, mà nữ sinh chính là thần nhiên tự nhiên, trên mặt thần sắc thực bình thường.

Diệp Chấn thấy Giang Ninh Ninh ở phát tay, “Ăn.” Diệp Chấn gật gật đầu lên tiếng, ít nhất tỏ vẻ một chút chính mình nghe thấy thấy. Rồi mới đi vào lầu hai.

Lầu hai trang sức liền càng thêm xa hoa, thang lầu chọn dùng xoay tròn thức, cao quý trắng nõn cái bàn, Giang Ninh Ninh đang ngồi ở nơi đó. “Như thế nào không ăn a?”

“Người là một nhà chỉ chủ, tự nhiên phải đợi người ăn cơm. Tối, người điếm.” Giang Ninh Ninh đem một khác phân thực đơn đưa cho Diệp Chấn. Diệp Chấn tiếp nhận thực đơn, tất cả đều là tiếng Anh, bất quá Diệp Chấn từ tiểu đối học tập phương diện thiên phú chính là không tồi, cơ bản toàn bộ đều xem hiểu.

“Ta muốn một phần, Houston hắc ốt tơ nhện bò bít tết.” Diệp Chấn điểm điểm một phần ở bên trong so quý một phần bò bít tết, tên rất thú vị, giá cả cũng ở 399 hàng giới đến 298. “Từ từ, chờ một chút nào.” Diệp Chấn xấu hổ vòng vòng đầu, thế nhưng quên mất yêu cầu nữ sĩ ưu tiên.

“Lấy chồng theo chồng lấy chó theo chó, tự nhiên người muốn cái gì, liền cho ta tới cái gì.” Giang Ninh Ninh cũng điểm một phần Houston hắc ốt tơ nhện bò bít tết.

“Xin hỏi, tơ nhện là cái gì đồ vật a?” Diệp Chấn nhìn nhìn, mới phát hiện cái này tơ nhện, chẳng lẽ là tơ nhện?

“Đúng vậy, tiên sinh. Chúng ta tởn nhện là hoàn toàn mới tiên không độc.” “Có thể, chạy nhanh đi xuống đi.” Diệp Chấn cười cười, chính mình lúc trước ở tử vong đảo cái gì không ăn qua, kiên nhẫn một chút vẫn là có thể, liền sợ Giang Ninh Ninh sẽ đồ ra tới.

Mà Giang Ninh Ninh liền vẫn luôn ở chơi đi động trung, Diệp Chấn tả hữu nhìn nhìn, nhảm chán thẩu, cũng cảm lấy đi động xoát khỏi bằng hữu vòng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: vô duyên vô cớ bị đánh

Mà Giang Ninh Ninh liền vẫn luôn ở chơi đi động trung, Diệp Chấn tả hữu nhìn nhìn, nhảm chán thẩu, cũng cảm lấy đi động xoát khỏi bằng hữu vòng.

“Người không thêm ta WeChat a?” Giang Ninh Ninh nhú nhú mày mao, “Khó trách ta tìm người tìm như thế lâu.” Giang Ninh Ninh một phen đoạt tới Diệp Chấn đi động.

“Không thể nào, này đều cái gì niên đại, người thế nhưng liền WeChat đều không có download.” Giang Ninh Ninh phiên một chút, Diệp Chấn đi động thực tâm, hơn nữa vuốt xúc cảm thực hảo, nhưng là bên trong phần mềm rất ít, trừ bỏ tất yếu ta những cái đó điện tử tin tức a, thông tin lục a, âm nhạc a, âm nhạc vẫn là bốn cơ linh kiện, hiện tại người đều dùng qq âm nhạc.

“Cái gì là WeChat a?” Diệp Chấn vẫn là cùng thượng thời đại biến hóa, WeChat hào hấn là có, bất quá căn bản cũng liền không thượng quá vài lần. Này không này đi động cũng vừa mới mới vừa mua trở về, phần mềm trừ bỏ những cái đó chuẩn bị, cơ bản đều yêu cầu chính mình download.

“Gạt người!” Giang Ninh Ninh không tin đem ghế dựa chuyển qua Diệp Chấn bên người, nói, “Lão phu lão thê, này cái bàn như vậy trường, người sẽ không tính toán làm chúng ta hai cái gác như vậy xa đi.” Giang Ninh Ninh rất sợ Diệp Chấn đem nạng chạy trở về, vì thế gắt gao cầm Diệp Chấn cánh tay.

“Đừng như vậy dính người, WeChat ta nhưng thật ra biết, nhưng là ta này đi động bắt tài vừa mới mua sao.” Diệp Chấn giải thích nói, rồi mới đem Giang Ninh Ninh tay cầm khai, “Người là thiên kim đại tiểu thư, tất cả mọi người đều nhận thức người, người đừng như vậy, thất phong độ.” Diệp Chấn nói.

“Hành hành hành.” Giang Ninh Ninh làm nũng dường như buông ra Diệp Chấn tay, nhưng là trong tay còn cầm Diệp Chấn đi động, “Tích tích.” Đột nhiên từ đi động truyền ra thanh âm này, Diệp Chấn lược có một ít khẩn trương.

“Ta đến xem a.” Diệp Chấn đang định lấy qua đi động, Giang Ninh Ninh liền đem điện thoại lấy xa rất nhiều, “Đi, chuẩn bị chuẩn bị, là tin nhắn, ta nhìn xem.” Giang Ninh Ninh dùng ánh mắt nhìn nhìn nơi xa người phục vụ đoan lại đây hai vị bò bít tết.

“Nhân gia cũng có riêng tư.” Tĩnh, Diệp Chấn lắc đầu, dù sao chính mình cũng chính là một đám huynh đệ, không có gì sợ bị phát hiện là sự tình, rốt cuộc Diệp Chấn cái gì cũng không có làm, sợ cái gì.

Giang Ninh Ninh phiết Diệp Chấn liếc mắt một cái, Diệp Chấn lập tức chạy tới tiếp nhận bò bít tết, “Cho ta tới một lọ quý nhất rượu vang đỏ, đừng nói nữa, cứ như vậy, không cần sợ ta phó không dậy nổi.” Diệp Chấn nhanh chóng tiếp nhận mâm.

Đi trở về cái bàn, lại không biết người phục vụ vẫn luôn đi theo mặt sau, “Làm cái gì a người? Kêu người đi cho ta tuyển quý nhất rượu vang đỏ.” Diệp Chấn nói không tính lớn tiếng, đều là người chung quanh cũng đều nghe được đến.

“Tiên sinh, chúng ta yêu cầu ngài mâm.” Vị kia người phục vụ thập phần có lễ phép tiếp nhận Diệp Chấn trong tay mâm, rồi mới buông hai phân bò bít tết, buông sau, kia sẽ mâm, đi rồi trở về. “Chờ, rượu vang đỏ lập tức sẽ đến.”

Diệp Chấn gật gật đầu, vừa mới ngồi xuống, Giang Ninh Ninh trên mặt thực trọng, đột nhiên, Giang Ninh Ninh hô một cái tát liền đánh vào Diệp Chấn tả mặt, Diệp Chấn tức khắc cảm giác nóng rát, người chung quanh càng là trộm cười. “Làm cái gì a!” Diệp Chấn bụm mặt, hỏi Giang Ninh Ninh.

“Chính mình xem.” Giang Ninh Ninh đem điện thoại trực tiếp ném ở trên bàn, người chung quanh càng là rú rít, “Tiểu tử này chuẩn là có ngoại tình bị bắt.”

“Ta đoán là kim ngọc nắn đường a!”

“Khẳng định kim ốc tàng kiều.”

“Đúng vậy, người xem cô nàng này thật đẹp, thế nhưng bị này tiểu bạch kiểm lừa gạt.”

“Ta hiện tại đều không có bạn gái, hẳn như vậy tuổi trẻ thế nhưng còn không quý trọng, muội.”

“Hiện tại bị bắt được, xem hẳn làm sao bây giờ.” Người chung quanh biểu hiện ra đối Diệp Chấn thập phần không dỗi gậy ý tứ, cũng không có nhàn rỗi, ríu rít chỉ trích Diệp Chấn.

“Cái gì a!” Diệp Chấn nhỏ giọng oán giận, cầm lấy di động vừa thấy, là thư vũ tiêu phát tới tin nhắn, cái gì cũng không có, liền chia Diệp Chấn một đóa hoa tươi.

“Này tính cái gì a?” Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, trông tròn một đóa hoa tươi khiến cho Giang Ninh Ninh không tin chính mình. “Chính người hướng lên trên hoa hoa.”

Giang Ninh Ninh hừ một tiếng, mặt cũng thực hồng, phỏng chừng là khí, nhưng là cũng là phải cho Diệp Chấn giải thích cơ hội, rốt cuộc việc này đương nhiên là giả hảo, thật sự kia Diệp Chấn liền thăm.

Giang Ninh Ninh chậm rãi hướng lên trên hoa.

Năm phút đồng hồ trước, thư vũ tiêu: 【 hoa hồng 】

Ba ngày trước, Diệp Chấn: Tỳ, ta vừa mới trở về, có người thích ta làm sao bây giờ?

Ba ngày trước, thư vũ tiêu: Đệ đệ hảo, ngày đó thật ngượng ngùng, không làm người ăn cái đùi.

Ba ngày trước, Diệp Chấn: Tỳ, ta tới rồi.

“Ta là xuống phi cơ thời điểm mới thêm nàng.” Diệp Chấn còn che lại tả mặt, rất sợ lưu lại chường ấn.

“Tích tích.” Lại có tin tức, Giang Ninh Ninh lạnh nhạt click mở tới xem, nhưng là sự thật nàng toàn bộ đều đang xem trong mắt.

Mười giây trước, thư vũ tiêu: Ái liền phải dừng cảm truy, nếu người biết nàng thích người, người cũng thích nàng, liền phải giống hoa hồng giống nhau, kỳ thật hoa hồng chính là nữ nhân, mà nữ nhân sở dĩ như thế mỹ, đó là bởi vì liền bùn đất ở đào tạo nàng.

Sáu phần chung trước, thư vũ tiêu: 【 hoa hồng 】

“Đã hiểu đi, ta thích chính là người.” Diệp Chấn nhìn nhìn Giang Ninh Ninh, rồi mới nhẹ nhàng lấy qua di động.

“Đúng vậy, ta đánh sai người, đau đi.” Giang Ninh Ninh thật cẩn thận đem Diệp Chấn che lại tả mặt tay cầm khai.

“Ta trang lập.” Diệp Chấn bắt tay lấy ra, cười ha ha, “Ta như thế lợi hại, như thế nào sẽ đau. Kỳ thật ta chân chính đau chính là ta tâm, ta cảm thấy, chúng ta chỉ gian yêu cầu cho nhau tín nhiệm.” Diệp Chấn nắm Giang Ninh Ninh tay.

“Hảo lạ, lần này ta sai rồi còn không được sao?” Giang Ninh Ninh tránh thoát Diệp Chấn tay, dùng cõm cụ cắt ra một khối bò bít tết, uyển Diệp Chấn trong miệng.

“Ăn ngon, người cũng thử xem.” Diệp Chấn cười cắt một khối to cấp Giang Ninh Ninh, “Như thế một khối to, như thế nào ăn a.” Nói, Giang Ninh Ninh trực tiếp từng ngụm từng ngụm cắn lên, ngày thường nữ vương phạm cùng công chúa bệnh tức khắc biến mất không còn một mảnh.

Hai người người uy ta, ta uy người. “Tiên sinh, ngài rượu vang đỏ.” Diệp Chấn thiếu chút nữa quên mất, chính mình còn điểm rượu vang đỏ, nhưng là trên bàn bò bít tết đã ăn chỉ còn lại có một ít phối liệu, “Đóng gói mang đi.” Diệp Chấn so cái thủ thế, làm cái kia người phục vụ chạy nhanh tránh ra.

“Ta trước WC.” Diệp Chấn đứng dậy, nhìn nhìn chung quanh vắng chính mình người, bọn họ đại đa số đều là mặc tây trang, có lẽ là nơi này tiêu phí quá cao, một lần liền phải đoan đoan chính chính mới có thể ăn trong chốc lát đi.

Giang Ninh Ninh gật đầu. Diệp Chấn hướng quầy bar phương hướng đi đến. “Đóng gói hảo sao? Đưa đến trên bàn.” Diệp Chấn chỉ chỉ Giang Ninh Ninh sở ngồi vị trí, “Ta muốn mua đơn.” Rồi mới Diệp Chấn móc ra một trương thẻ ngân hàng, phó xong tiền sau, Diệp Chấn làm bộ phương tiện xong rồi, thực nhẹ nhàng bộ dáng, đi đến Giang Ninh Ninh bên người, mới phát hiện Giang Ninh Ninh kỳ thật vẫn luôn ở chơi di động, đối với Diệp Chấn vừa mới đi mua đơn sự căn bản là không biết.

“Đi thôi.” Diệp Chấn nhìn nhìn cái bàn, trong lòng mỹ tư tư, xem ra nhà này tước sĩ bò bít tết khẳng định không tiện nghi, bởi vì Diệp Chấn mua này bình rượu vang đỏ, khẳng định bị hồ không ít, rốt cuộc chính mình không hỏi nhiều ít, bị lừa mấy trăm mấy ngàn là ít nhất.

“Wow, đây là cái gì a? Khá xinh đẹp.” Giang Ninh Ninh nhìn nhìn dùng da thật hộp bọc rượu vang đỏ.

“Rượu vang đỏ, đi thôi.” Diệp Chấn vẫy tay, gọi tới một cái người phục vụ. “Thứ này ta thả người nơi này, trở về thời điểm lại lấy, tiền boạ tự nhiên có.” Diệp Chấn vỗ vỗ người phục vụ, bằng không đợi lát nữa đi vào siêu thị liền quá phiền toái.

Sau đó, Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh hào phóng đi ra tước sĩ bò bít tết nhà này cửa hàng.

Rồi mới Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh ngồi thang máy tới rồi ngằm tầng, “Đẩy chiếc xe đi.” Diệp Chấn nhìn nhìn, xe đẩy nhưng thật ra không tời.

“Ân, người đi đi.” Giang Ninh Ninh gật gật đầu, nhìn Diệp Chấn đem xe đẩy đẩy ra, “Ninh ninh, người thường tới này đó đại siêu thị sao?” Diệp Chấn đẩy xe đẩy, dừng đẩy biên cùng Giang Ninh Ninh nói chuyện phiếm.

“Rất ít, rất ít. Trừ bỏ khi còn nhỏ mẹ mẹ ba ba mang ta tới, lớn lên cơ bản không có.” Rất ít tới Giang Ninh Ninh biến có chút sinh động, nhưng là ra cửa bên ngoài, Giang Ninh Ninh luôn là thập phần ngưng ngừng, nhưng là ở nhà cùng Diệp Chấn ở bên nhau thời điểm, liền tà ác đi lên.

Chỉ chớp lát sau, Giang Ninh Ninh đã bị một kiện quần áo hấp dẫn. “Đi thôi.” Diệp Chấn không có giải thích, vỗ vỗ Giang Ninh Ninh bả vai. “Ta cảm thấy không tới a, phù hợp phong cách của ta, vì cái gì không cho ta nhìn xem?” Giang Ninh Ninh có chút không tình nguyện, nhưng là Diệp Chấn làm như vậy khẳng định có Diệp Chấn đạo lý.

“Ta và người nói, ở siêu thị, không cần mua bao bao, quần áo, quần, đồng hồ, vòng cổ này đó đều đừng mua, chúng ta muốn mua đi chuyên bán cửa hàng, loại địa phương này, sách lậu rất nhiều, bị người phát hiện, thanh danh liền không tốt.” Diệp Chấn nói xong, Giang Ninh Ninh cũng gật gật đầu, tán đồng Diệp Chấn lời nói.

“Thời gian không nhiều lắm, sớm một chút trở về cũng có thể nghỉ ngơi, theo sát.” Diệp Chấn thực nhanh chóng, phân phó xong rồi, liền trực tiếp hướng túi du lịch địa phương đi. “Tích tích, tích tích.” Diệp Chấn di động lại vang, vẫn là đồng dạng tiếng vang, bất quá lần này là điện thoại.

“Thánh tôn, xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn kết quả điện thoại, rõ ràng ràng hỏi.

“Ta định vị các người đã đến siêu thị đúng không? Mua điểm lữ hành ba lô trở về, tổng cộng sáu cái liền hảo.” Thánh tôn bị Diệp Chấn lãnh đạm nói kích thích tới rồi, nói xong không chờ Diệp Chấn ứng một tiếng, trực tiếp cúp.

“Đừng hiểu lầm a, là thánh tôn, muốn chúng ta mua sáu cái túi du lịch.” Diệp Chấn buông điện thoại, chuyện thứ nhất chính là cùng Giang Ninh Ninh nói rõ ràng, tránh cho lại ai một cái tát, rồi mới chính là đem thánh tôn cái này dây số, thiết trí vì không cho phép bị định vị.

“Lại trêu chọc ta!” Giang Ninh Ninh hung hăng nheo một chút, rồi mới nói, “Nhanh lên đi thôi.”

Diệp Chấn đều hết chỗ nói rồi, cô nàng này trở mặt so phiên thư còn nhanh!

Hai người tuyên hảo tương đối cao quý, dùng bên túi du lịch, rồi mới đem tất yếu đều mua lên, “Ta cảm thấy hần là đủ rồi, nghe một chút ghi âm đi.” Diệp Chấn đi lang thang, muốn mua cái gì, thật sự đều bị hần quên mất.

“Còn hảo thánh tôn thông minh, bằng không chúng ta trở về liền phải bị mắng.” Giang Ninh Ninh cũng bắt đầu rồi giải thánh tôn, đó chính là mặc kệ ai, không hoàn thành công đạo, vậy muốn phê bình.

Diệp Chấn cũng gật gật đầu, mở ra ghi âm, tìm được rồi cùng thánh tôn gọi điện thoại cái kia ký lục. Hai người lẳng lẳng mà ngồi ở siêu thị sô pha, cẩn thận nghe. “Ân, toàn bộ liền còn kém tam rương nước khoáng là đủ rồi.” Diệp Chấn nghe xong hai lần sau, mới phát hiện liền kém tam rương nước khoáng.

“Này như thế nào đủ địa phương phóng đâu?” Diệp Chấn nhìn nhìn, xe đẩy đã满满 xếp thành một ngọn núi. Diệp Chấn không biết làm sao, nhìn Giang Ninh Ninh. “Người đừng như vậy xem ta, quái khủng bố.” Giang Ninh Ninh đem Diệp Chấn mặt đừng qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Ma Giới tay đấm

“Này như thế nào đủ địa phương phóng đâu?” Diệp Chấn nhìn nhìn, xe đẩy đã满满 xếp thành một ngọn núi. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vông) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết Diệp Chấn không biết làm sao, nhìn Giang Ninh Ninh. “Người đừng như vậy xem ta, quái khủng bố.” Giang Ninh Ninh đem Diệp Chấn mặt đừng qua đi.

“Tiên sinh ngài hảo, Tổng tổng cho chúng ta gọi điện thoại, người yêu cầu cái gì, cứ việc tuyên, chúng ta phụ trách đưa hóa tới cửa, cái này người không cần đây.” Diệp Chấn đang nghĩ ngơi tới làm sao bây giờ, đột nhiên đi tới một cái giống như là giám đốc nhân vật.

Diệp Chấn gật gật đầu, này Tổng Hồ có đôi khi thật đúng là rất đáng tin cậy. “Chúng ta đi mua đi.” Nói, Diệp Chấn dắt Giang Ninh Ninh tay, tay cầm

tay, chậm rãi hướng đi thương trường uống phẩm khu.

“Liên tuyền cái này.” Diệp Chấn chọn một cái tương đối nổi danh, ‘nông phu sơn tuyền’, mặc dù có chút quý, nhưng là tương đối nổi danh đồ vật, ít nhất sẽ không dám tạo giả, Diệp Chấn đứng ở tại chỗ, nắm Giang Ninh Ninh tay.

Một lát sau, vừa mới vị kia giám đốc mới đã tới đây, đây này một chiếc trống trơn xe đẩy, “Diệp tổng, muốn cái gì, ngài cứ việc nói, chúng ta miễn phí đưa hóa tới cửa.”

Diệp Chấn sờ sờ cằm, làm bộ suy xét bộ dáng, “Hành đi, liên cái này nông phu sơn tuyền, tam rương.” Diệp Chấn chỉ chỉ một đại rương nông phu sơn tuyền.

“Cái này tam rương.” Giám đốc cười tủm tỉm nhìn Diệp Chấn, nhưng là xoay người liền đối chính mình cấp dưới lớn tiếng ồn ào. “Diệp tổng, hút thuốc không?” Bất quá xoay người đối mặt Diệp Chấn, lập tức liền bắt đầu nói nhing hót nói. Nói, vị kia giám đốc lấy ra một bao kinh điển.

“Không hút.” Diệp Chấn vẫy tay, tỏ vẻ chính mình chưa bao giờ hút thuốc. Bất quá vị này giám đốc nhất định là tưởng hầu hạ hảo Diệp Chấn, rồi mới hảo giành lớn hơn nữa quan, bằng không này cửa hàng chính là có không cho phép hút thuốc thẻ bài.

“Đủ rồi, cứ như vậy.” Diệp Chấn tay nắm Giang Ninh Ninh tay, “Ta yêu cầu xếp hàng sao?” Diệp Chấn hỏi.

“Đương nhiên không cần, trực tiếp trả tiền liền hảo.” Vị kia giám đốc cười lộ ra một viên răng vàng, cái này làm cho Diệp Chấn thiếu chút nữa phản cảm muốn chết, mà Giang Ninh Ninh càng là một viên cũng không dám xem vị kia giám đốc.

Diệp Chấn vừa lòng gật gật đầu, qua lại cũng bất quá hoa gần ba ngàn, chuẩn bị tốt sau, Diệp Chấn công đạo hảo đưa đến nơi nào sau, hai người đi ra siêu thị.

“Người xem đi, hết mưa rồi. Hiện tại, người xem, cầu vòng.” Diệp Chấn nắm Giang Ninh Ninh tay, rồi mới cầm lấy Giang Ninh Ninh tay, chỉ chỉ nơi xa một đạo cầu vòng, thập phần mỹ lệ, ở vũ sau ra thái dương thời điểm, càng là xinh đẹp.

“Oa, ta còn chưa từng có thấy quá, cảm ơn người.” Giang Ninh Ninh đối với Diệp Chấn mặt, hôn một cái, “Người không cần như vậy, ta đã nói rồi, đây là siêu thị, mà người là đại tiểu thư, mỗi người đều nhận thức người, người nhưng ngàn vạn không thể như vậy, thất phong độ.” Diệp Chấn nói, trực tiếp bế lên Giang Ninh Ninh.

“Người xem người, cái này càng thêm không có phong độ đi.” Giang Ninh Ninh đẩy mặt tươi cười, cười thực vui vẻ, thực sáng lạn. Diệp Chấn ôm Giang Ninh Ninh, một đường cuồng chạy tới ngầm bãi đỗ xe.

Đột nhiên, phía trước đi tới một đám người, đi tuốt hàng trước chính là hai cái màu đen âu phục bảo tiêu, nhìn đáng vẻ, hẳn là đội Diệp Chấn thật lâu, đều có chút không kiên nhẫn.

Liên ở Diệp Chấn nghi hoặc kia hai cái màu đen âu phục bảo tiêu sau lưng người thời điểm, một người đi vào ra tới, Diệp Chấn cười lạnh, nguyên lai là Đinh Mão cái này nhục trí.

“Ta đã sớm nghe nói, giang đại tiểu thư ra cửa đều có tuyệt thế cao thủ, không nghĩ tới, thế nhưng bị lừa gạt.” Đinh Mão cố ý kéo kéo giọng nói, nói rất lớn thanh.

“Ta cũng đã sớm nghe nói đinh thiếu là ‘đánh không chết tiểu cường’ hôm nay như thế nào lại tới nữa? Người không có khả năng chưa thấy qua ta thân thủ đi? Rốt cuộc người cũng hại ta không ít hời.” Diệp Chấn đã sớm biết, ở trường học thời điểm, những cái đó sự tình, Đinh Mão là tham gia không ít, thậm chí không ít sự tình vẫn là mặc sau chủ nhân.

“Người thân thủ ta là đã lĩnh giáo rồi, nhưng là bọn họ thân thủ, người chưa chắc có thể tồn tại đi ra ngoài.” Đinh Mão cười lạnh, hô to một tiếng, “Bạch Vô Thường, Hắc Vô Thường!”

Diệp Chấn kinh hãi, trầm nghĩ. “Không xong, này hai tên gia hỏa toàn thân tà khí, nhưng là không hề một tia tu luyện chi khí, có lẽ, là Ma Giới người!”

“Hắc Vô Thường, Bạch Vô Thường, ta còn là Diêm La Vương!” Diệp Chấn rống to, nháy mắt. Diệp Chấn trong tay nắm bạc hồn kiếm, toàn thân chân khí bùng nổ, dựa theo Diệp Chấn hiện tại thực lực, trống trơn triệu hoán bạc hồn kiếm liền tiêu hao Diệp Chấn tám phần công lực.

“Ha ha, các người đợi chút nhìn xem.” Quả nhiên, Đinh Mão nói xong, cái gọi là Hắc Vô Thường, Bạch Vô Thường cũng có chút sợ hãi, đứng bất động trong chốc lát, liền cảm giác cả người vô lực, trên mặt cũng bắt đầu bốc lên mồ hôi lạnh.

“Người đi mau, nơi này không phải người có thể chơi địa phương, rồi mới kêu thánh tôn chạy tới!” Diệp Chấn thờ hỏn hỏn một hồi, phát hiện chính mình chân khí không đủ, bạc hồn kiếm đã biến mất không thấy, “Đi mau!” Diệp Chấn đã biết đối phương nhìn ra thực lực của chính mình không đủ, căn bản không có khả năng có thể đánh bại bọn họ, thậm chí hiện tại liền cùng bọn họ chu toàn mấy chiêu cũng chưa biện pháp.

Đột nhiên, từ nơi xa mờ ra một chiếc màu hồng phấn Lamborghini, Diệp Chấn trong lòng mỹ tư tư, tuyệt đối là đồng lõa, “Ta tới cũng!” Một cái dừng ngay, thánh tôn mờ ra môn, đi ra.

“Người cái lão nhân, tính cái rắm.” Đinh Mão cười to, nhưng là sau lưng bảo tiêu tức khắc chạy không thấy bóng người, liền dư lại một cái bảo tiêu chạy về tới cùng Đinh Mão nói đêm đó chết người đều là thánh tôn giết lúc sau, lại tè ra quần bỏ vài bước, mới chạy.

“Hắc Vô Thường, Bạch Vô Thường, thượng!” Đinh Mão tức muốn học máu, trực tiếp đẩy Hắc Vô Thường một phen. “Hừ!” Hắc Vô Thường trở về đầu vừa thấy, một tay trực tiếp giờ lên Đinh Mão.

“Khụ khụ khụ, chẳng lẽ ngươi không cần tiền sao!” Đinh Mão trên mặt ghen đỏ bừng, một chữ một chữ nói đều thập phần lao lực. Diệp Chấn lắc đầu, quả nhiên là tục ngữ nói rất đúng, có tiền có thể sử dụng ma a!

“Ta chỉ là tưởng ý đồ một chút nhân giới kiều hùng nhóm, ngươi tiền, tính thì!” Tiếp theo giây, Hắc Vô Thường dùng một chút lực, Đinh Mão đôi tay dùng sức gãy gục, nhưng là một lát sau, liền không có động tĩnh.

“Vài vị, tà ma tướng quân nói qua, phải thân thủ giết các ngươi, mời các ngươi đừng cho chúng ta Ma Giới, thất vọng!” Hắc Vô Thường cười lạnh, xoay người nhìn nhìn Bạch Vô Thường, hai người một phiêu, đã không thấy tăm hơi.

“Ngươi nha, không có việc gì liền dùng này bạc hồn kiếm, gần nhất liền phế đi ngươi tám chín thành công lực đi.” Thánh tôn đỡ Diệp Chấn, Diệp Chấn rốt cuộc không nín được, phun ra mấy khẩu máu bầm. “Nhanh lên đi thôi, bằng không việc này, cùng chúng ta không dễ yên!”

“Ân ân.” Giang Ninh Ninh cũng ý thức được, thật sự nếu không đi, nơi này cũng là có video giám sát, như vậy hơn nửa lần trước thánh tôn giết người sự kiện, ít nhất thánh tôn là ở tù chung thân, nghiêm trọng chính là tử hình.

Thánh tôn cũng không có nhiều lời cái gì, đem Land Rover chuyển xe tiến vào dừng xe vị, rồi mới mở ra Lamborghini khai trở về Giang Ninh Ninh khu nhà cấp cao.

Dọc theo đường đi đèn đỏ không ít, nhưng là lần này thế nhưng như thế thuận, mười bảy cái đèn đỏ, thánh tôn gần dừng lại hai cái, còn lại đến thời điểm đã là đèn xanh. Thánh tôn xiếc xe đạp cũng không thua kém, một lát liền quai vào đại ngõ nhỏ, liền thấy cao cao chói vọt giang gia. “Tiểu thư hảo, thiếu gia hảo.” Thánh tôn vừa mới đem xe chạy đến cửa, liền nghe thấy mấy cái người hầu nói.

Giang Ninh Ninh trong lòng càng là mỹ tư tư, “Hảo hảo hảo, các ngươi thật hiểu chuyện.”

Đem xe chạy đến cửa chính khẩu, thánh tôn liền đỡ Diệp Chấn ra tới, Diệp Chấn cự tuyệt, nhẹ nhàng chính mình đi ra, nói. “Không cần, mẹ nếu thấy ta như vậy, ngày mai khẳng định là đi không được, trở về ta còn có một ít đan dược, đủ dùng.”

Thánh tôn gật gật đầu, khiến cho Diệp Chấn một mình một người đi vào, mới phát hiện, hóa đã đưa đến. “Con rể, ngươi mua như thế nhiều đồ vật làm cái gì? Đi du lịch a?”

“Ân, mẹ, ngày mới mới vừa trời mưa, thời tiết biến hóa vô thường, ta cùng ninh ninh đi ra ngoài a, ngươi muốn chiều cổ hảo tự mình.” Diệp Chấn đột nhiên phát hiện, chính mình kêu mẹ kêu mẹ nó đã có chút thói quen.

“Ta biết lap, ngươi cũng muốn hảo hảo chiều cổ chính mình, đi thôi. Vừa mới thánh tôn chạy ra đi thời điểm nhiều cấp a, ngươi những cái đó các huynh đệ đều ở trong phòng chờ ngươi đâu.” Giang Ninh Ninh mụ mụ vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai, “Thánh tôn phòng a.” Diệp Chấn đi phía trước, Giang Ninh Ninh mụ mụ còn lại cẩn thận nhắc nhở một lần.

Diệp Chấn xoay người, gật gật đầu, nắm Giang Ninh Ninh tay, “Mẹ, ta về trước phòng.” Rốt cuộc chính mình đồ vật cái gì, đều ở trong phòng.

Thánh tôn tắc đi rồi bên kia, “Nhớ rõ đợi lát nữa lại đây.” Diệp Chấn gật gật đầu, nắm Giang Ninh Ninh tay, nói, “Ninh ninh, ngươi thấy đi. Ta kỳ thật, thật sự vô pháp cho ngươi hạnh phúc.” Diệp Chấn nói.

“Hảo, không nói cái này, có thể hay không cho ta hạnh phúc, không phải ngươi nói tính.” Nói thật, Giang Ninh Ninh thật sự rất sợ mất đi Diệp Chấn, bởi vì Diệp Chấn là năng môi tình đầu, cũng là năng cả đời quy túc người.

Hai người mở ra phòng, “Ninh ninh, đợi lát nữa ngươi cùng ta nhớ rõ cùng nhau qua đi.” Diệp Chấn phiến phiến tùy thời bao, “Di, đây là cái gì đồ vật?” Diệp Chấn lấy ra một cái dược bình, lấy ra một viên thuốc viên. Có lẽ không phải thuốc viên, Diệp Chấn đánh giá cẩn thận, này thuốc viên thể nhưng có bảy loại nhan sắc. “Bảy màu đan” đây là Diệp Chấn chính mình cấp loại này thuốc viên khởi tên.

Diệp Chấn lắc lắc, thể nhưng còn có không ít, kia tưởng thử một lần hiệu quả. Diệp Chấn cầm trong tay kia viên bỏ vào trong miệng, thể nhưng một giây liền hóa. “Thật thần kỳ!” Không nghĩ tới, Diệp Chấn thể nhưng cảm giác toàn thân thoải mái, hơn nữa không có một chút không thoải mái, những cái đó không tốt bệnh trạng cái gì, toàn bộ đều biến mất không còn một mảnh.

Diệp Chấn bẻ khí một chút, “Linh tịch tam phẩm!” Không nghĩ tới, Diệp Chấn ăn một viên, thể nhưng tiến bộ vượt bậc, từ Trúc Cơ tám phẩm, gãy lên tới linh tịch tam phẩm, thật là thần dược, Diệp Chấn ở lắc lắc, xác nhận bên trong còn có không ít, đếm đếm, nguyên lai một lọ bảy viên, hiện tại liền thừa sáu viên.

“Thứ tốt, đợi lát nữa cùng đại gia phân phân.” Diệp Chấn tưởng tượng, kia khẳng định là ông trời chủ định cho chúng ta một người một viên, vì thế kêu Giang Ninh Ninh, mang theo dược bình đi đến đối diện lầu đi.

“Thánh tôn, cóc cóc cóc, thánh tôn, cóc cóc cóc.” Diệp Chấn suy nghĩ một chút, quả nhiên không thích hợp, chính mình gõ sai rồi, “Cóc cóc cóc, cóc cóc cóc.” Lần này quả nhiên có người ra tới.

“Tiến vào.” Thánh tôn bên miệng điều một cây yên, vỗ nhẹ nhẹ chụp Diệp Chấn, “Ngươi không có việc gì?”

“Ninh ninh, vào đi thôi.” “Ân, không có việc gì, đợi lát nữa nói đi.” Diệp Chấn cũng đem thánh tôn kêu đi vào, chính mình ở cuối cùng đóng cửa lại.

Diệp Chấn cùng tự giác ngồi ở hai trương bên cạnh ghế dựa, chính giữa nhất khẳng định là cho thánh tôn ngồi. Quả nhiên, lại đoán đúng rồi một lần. “Ta tưởng nói một chút a, hôm nay đầu. Chúng ta lại đụng phải hai gã Ma Giới tay đầm, Diệp Chấn cũng bị không nhỏ thương.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: chúng ta hoài nghi ngươi là người bị tình nghi

Diệp Chấn cùng tự giác ngồi ở hai trương bên cạnh ghế dựa, chính giữa nhất khẳng định là cho thánh tôn ngồi. Quả nhiên, lại đoán đúng rồi một lần. “Ta tưởng nói một chút a, hôm nay đầu. Chúng ta lại đụng phải hai gã Ma Giới tay đầm, Diệp Chấn cũng bị không nhỏ thương.”

“Đại ca, ngươi hiện tại không có việc gì đi.” Tống Hồ có vẻ có chút khẩn trương, vừa mới tưởng đứng lên, đã bị Trương Đà đè lại, Trương Đà xem tất cả mọi người đều tro mắt nhìn chính mình, giải thích nói. “Thánh tôn định bảo Diệp Chấn không có việc gì, nếu có sự nói, hẳn hiện tại sẽ không tới.”

“Từ từ, ta số một chút nhân số, ta có một cái đồ vật muốn giao cho đại gia.” Diệp Chấn đứng lên, đếm đếm nhân số. “Tống Hồ, Âu Dương Long, Trương Đà đại ca, Quái Bán Tiên đại ca, ninh ninh, thánh tôn, còn có ta, bảy người.” Diệp Chấn số xong sau, từ túi tiền lấy ra một lọ từ đàn hộp, mở ra tới, là một lọ thanh ngọc bình nhỏ.

“Đây là cái gì?” Thánh tôn có chút nghi hoặc, tiếp nhận Diệp Chấn giao cho hẳn thanh ngọc bình nhỏ, cẩn thận ước lượng một chút, rồi mới mở ra nắp bình, nghe nghe. “Thứ này là cái gì, ngươi như thế nào tới?” Thánh tôn nhìn nhìn Diệp Chấn, dùng không tin ánh mắt nghi ngờ Diệp Chấn.

“Ta cũng không rõ ràng lắm, đây là ở ta ba lô tìm được, ta đếm một chút, số lượng hữu hạn a, còn dư lại sáu viên, ta ăn qua, các ngươi một người một viên, ta và các ngươi nói a, thứ này tốt a, nháy mắt trưởng ta thất phẩm công lực.” Diệp Chấn cười nói, ở đây trừ bỏ Giang Ninh Ninh không tu luyện không hiểu ở ngoài, mỗi người đều hâm mộ.

“Thất phẩm? Kia này thật là thần vật, ta đều chưa từng có gặp qua, bất quá ngươi cũng không cần cưỡng cầu, hiện tại việc cấp bách chính là muốn an an toàn toàn đi, an an toàn toàn trở về, ngàn vạn không cần bởi vì ngươi điểm này được xảy ra vấn đề nói, kia cũng thật không được a, chính ngươi kia đi chơi đi.” Thánh tôn lập tức đưa cho Diệp Chấn, cự tuyệt. Diệp Chấn cũng không có cưỡng cầu, rốt cuộc vạn nhất thật sự xảy ra chuyện, hẳn một người xảy ra chuyện cũng liền không có gì, vạn nhất gặp chuyện không may, này liền không hao giải quyết.

“Thánh tôn nói thật không sai, Hắc Bạch Vô Thường ở Ma Giới danh hiệu kêu ‘ Hắc Bạch Song Sát ’ nói vậy các ngươi là biết đến, Hắc Bạch Vô Thường công lực thâm hậu, nhưng là các ngươi đừng hiểu lầm, ở Ma Giới là không có Diêm La Vương, này cũng không phải là Tây Du Ký.” Trương Đà bổ sung chính mình ở 《 tam giới nhất điển 》 trông được thấy chuyện xưa.

“Ta tiếp theo nói, muốn tiến vào Côn Luân sơn, mặc kệ ngươi là còn có phải hay không tu luyện người, chỉ cần thỏa mãn này ba cái điều kiện, liền có thể tiến vào đỉnh núi. Đầu nhất, Côn Luân sơn nãi thánh địa, có thể đi vào người, yêu cầu ba cái phù hợp, một, tâm tịnh. Nhì, tính thiện. Tam, ngây thơ. Còn có một cái, đó chính là nếu không có phù hợp hơn nữa mệnh mẽ thông qua, chắc chắn hồi phi yên tán.” Thánh tôn tiếp theo nói.

“Ở chỗ này, phòng chừng tất cả mọi người đều là có thể đi vào, nhưng là còn có một chút, đó chính là chín tích động. Chín tích động là cho xâm nhập giả bày ra mê trận, chúng ta đi đến nói, nhất định cũng yêu cầu trải qua nơi đó, ta có nghiên cứu, chín tích động là chưa từng có xâm nhập giả có thể quá khứ. Tự nhiên, nếu là có ở Côn Luân sơn hoặc là Côn Luân thiên đều người dẫn đường, vậy không là vấn đề, nhưng là hiện tại vấn đề, chỉ sợ không phải như thế đơn giản.” Thánh tôn lấy ra kia trương phỏng chế bản đồ, “Nếu này trương bản đồ là thật sự, kia nói vậy chúng ta sẽ nhất định phải được, các ngươi xem, nơi này chính là chín tích động.”

Thánh tôn chỉ chỉ trên bản đồ một tòa huyết động nhập khẩu, “Đại gia ngày mai quần áo nhẹ ra trận, trừ bỏ thủy lương, còn lại đều không cần mang, tự nhiên còn muốn mang một ít tự vệ đồ vật, nhập chủy thủ. Tan hợp.” Thánh tôn nhìn nhìn toàn bộ người, phần lớn đều là thất thần, như vậy giảng lại nhiều cũng vô dụng, vì thế đơn giản phân phó liền tan hợp.

Trừ bỏ thánh tôn còn ở trên bàn mình tư khổ tưởng, còn lại sáu người đã xuống lầu, “Tiểu thư, thiếu gia, không hảo!” Một vị người hầu khẩn trương chạy tiến vào, “Cố cảnh sát, mang theo thật nhiều người, đem chúng ta cửa ngăn chặn, hiện tại trực tiếp vọt vào tới.” Giang Ninh Ninh thần sắc hoảng loạn.

“Ninh ninh đừng sợ, nên tới vẫn là trở về, ta công lực đã khôi phục, ngươi về trước phòng.” Diệp Chấn cẩn thận phân phó người hầu nhất định phải mang Giang Ninh Ninh sẽ phòng chết khóa. Chính mình chạy đi ra ngoài.

Quả nhiên, Diệp Chấn mới đi đến hoa viên, liền cùng cảnh sát đụng phải cái mặt đối mặt. “Ngươi là ai?” Diệp Chấn lấy ra một gói thuốc lá, rút ra một

cây, bậc lửa, hỏi.

“Xin lỗi, Diệp tiên sinh, chúng ta hoài nghi các người chấp hành gần nhất hai tông án kiện, thỉnh phối hợp chúng ta, giảng hiềm nghi người nhất nhất mang ra tới.” Dẫn đầu cảnh sát huy một chút tay, cảnh sát liền vọt đi vào.

“Ta thân thủ các người là gặp qua, nếu không muốn chết, cứ việc tới. Trưởng quan, chúng ta giảng gia cũng không phải là người tương chọc là có thể chọc người.” Diệp Chấn lùi lại ba bước, chấn ở đại môn.

“Ta đương nhiên biết, Diệp Chấn sao, Long Đại hào huynh đệ, đáng tiếc, nơi này ta nói tính, cái gì Long Đại, hẳn tính cái rầm.” Vị kia cảnh sát cười lạnh nói, nhưng là lại không biết lời hắn nói đều bị Diệp Chấn ghi âm xuống dưới.

“Ha ha, đây là cái gì.” Diệp Chấn lấy ra di động, truyền phát tin vừa mới kia đoạn ghi âm, rồi mới đi đến vị kia cảnh sát trước mặt, đối với lỗ tai nói, “Nói cho người, mặc kệ người chịu ai khiến, dám bước vào chúng ta giảng gia một bước, ta không chỉ có sẽ làm người thân bại danh liệt, còn sẽ làm người kiến thức một chút thủ đoạn của ta.”

“Hành, ta lui một bước. Người cắt bỏ ghi âm, tin tưởng người sẽ giảng tín dụng.” Vị kia cảnh sát lui một bước, “Giảng gia không có hiềm nghi, chúng ta triệt!” Vị kia cảnh sát xoay người, chuẩn bị thu binh. Đi tới cửa, lại quay lại đến xem Diệp Chấn, “Ta kính nể người, huynh đệ.”

Diệp Chấn vận vẹo cổ, thuận tay đem ghi âm xóa, rồi mới đi vào đại sảnh. “Các người tiếp tục đi làm các người sự, hẳn sẽ không đã trở lại.” Diệp Chấn đối với những cái đó dọa lảng người hầu nói. Giang Ninh Ninh đứng ở lầu hai, nhìn Diệp Chấn đi rồi đi lên.

“Diệp Chấn, người sẽ không có đại khai sát giới đi? Vì cái gì bọn họ sẽ không đã trở lại?” Giang Ninh Ninh chờ Diệp Chấn trở về nhưng sót ruột, rất sợ Diệp Chấn đột nhiên liền bị thương.

“Không có việc gì.” Diệp Chấn lần này biến thực lãnh đạm, trực tiếp từ Giang Ninh Ninh bên người đi qua đi, không có ôm nàng, cũng không có làm cái gì thân mật động tác, chỉ là trực tiếp mở ra phòng môn, đi vào.

“Xảy ra chuyện gì, nói chuyện a!” Giang Ninh Ninh có chút dự cảm bất hảo, đi vào, “Có phải hay không lại bị thương?” Giang Ninh Ninh bắt lấy Diệp Chấn, hỏi.

“Không có, hiện tại buổi chiều tam điểm nhiều, thái dương thực nhiệt, ta cảm thấy có chút bị cảm nắng, nghỉ ngơi một chút liền hảo.” Diệp Chấn nằm ở sofa, mềm yếu bất kham nói.

“Sớm một chút nói sao, nhân gia thiếu chút nữa vội muốn chết, chờ hạ, ta kêu quản gia cho người ngao điểm hàng thiêu trung dược, đau khổ cái loại này.” Giang Ninh Ninh đi ở tủ quần áo, lấy ra một bộ quần áo, làm trò Diệp Chấn mặt liền bắt đầu cởi quần áo.

Diệp Chấn đã mông lung mông lung, cũng không thấy rõ cái gì, thẳng đến Giang Ninh Ninh đem tình lữ trang áo somi cởi ra, Diệp Chấn mới thấy Giang Ninh Ninh kia trắng tinh làn da, còn có màu hồng phấn tiểu táo táo. “Người làm cái gì a? Nào có người người như vậy.” Diệp Chấn lập tức làm lên, chạy đến WC đi.

“Thiết, ta còn tưởng rằng người nghỉ ngơi quá mệt mỏi ngủ đầu, không nghĩ tới người nhìn lên ta.” Giang Ninh Ninh cười trộm nói, “Ta đối hảo kêu người ra tới, không đối hảo không chuẩn ra tới a, không chuẩn nhìn lên a.”

“Hảo hảo hảo.” Diệp Chấn làm ở bồn cầu, thế nhưng bắt đầu tưởng Giang Ninh Ninh đồng thể. “Bang.” Một chút, Diệp Chấn cấp chính mình thật mạnh tới một cái tát, “Diệp Chấn, ta đi người muội, như thế nào có thể như thế tà ác, đều là tu tiên người, nại trụ, nhịn xuống.” Diệp Chấn liền phiến chính mình mây bàn tay, tuy rằng đều không có cảm giác.

“Được rồi, xuất hiện đi.” Giang Ninh Ninh nói. Diệp Chấn lúc này mới mở ra phòng tắm môn, vừa ra tới liền sót ruột nói, “Ninh ninh, ta là tu đạo người, người đừng như vậy mê người hảo sao? Ta sợ ta nhịn không được a, sau này người lại đến một lần, ta liền bắt hòa người ở.” Tuy rằng ở cùng một chỗ có thể xúc tiến cảm tình, nhưng là nếu Giang Ninh Ninh còn như vậy, Diệp Chấn biết vô pháp nhịn.

“Cốc cốc cốc.” Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến ba tiếng tiếng đập cửa, “Tiểu thư, thiếu gia, được hảo.” Giang Ninh Ninh vừa mới đi rồi vài bước, liền nghe thấy được một cái tiểu xảo là lướt thanh âm, rất là êm tai.

“Ninh ninh, người đi nghỉ ngơi, ta tới.” Diệp Chấn nghĩ tới một biện pháp tốt, xác thật muốn giả dạng làm sắc lang đậu đậu Giang Ninh Ninh. Vì thế Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh ấn ở sofa, chính mình chạy tới mở cửa.

“Thiếu gia, đây là ngài dược.” Vị kia người hầu, thấy mở cửa chính là Diệp Chấn, có chút khiếp đảm cùng tâm động. “Hảo.” Diệp Chấn nhỏ giọng lên tiếng, rồi mới kết quả chén thuốc thời điểm, nắm chặt vị kia người hầu tay.

“Tiểu nha đầu, người mới bao lớn a, tay như thế nộn.” Diệp Chấn cũng không chịu buông tay, này tay cũng quá non đi, còn có này bạch bạch khuôn mặt, ngạo kiều đáng người, tuy rằng nhìn qua là cái tiểu tươi mát, nhưng là nói chuyện cũng quá hấp dẫn người.

“Thiếu gia, tiểu thư ở mặt sau.” Vị kia người hầu có chút kinh hoàng thất thố, thấy Giang Ninh Ninh vẫn luôn ở Diệp Chấn sau lưng, lập tức rút ra tay. “Tiểu thư, dược đưa đến, ta đi rồi.”

“Người làm cái gì, làm cái gì, làm cái gì!” Giang Ninh Ninh tức muốn học máu nhéo Diệp Chấn lỗ tai, hốc mắt còn lóe lệ quang.

“Không có, ta chính là xem người luôn chơi ta, cố ý chơi người một hồi mà thôi, ta nếu là như vậy sắc, như thế nào khả năng chống đỡ trụ người công kích a.” Diệp Chấn đem được đặt ở trên bàn, giải thích nói. Không dễ dàng gian nhìn Giang Ninh Ninh một chút, cô nàng này thế nhưng lại khóc.

“Được rồi, ninh ninh, ta cam đoan không chơi người, bất luận cái gì người nói cái gì, ta liền làm theo cái gì.” Diệp Chấn ngồi xổm trên mặt đất, trều một trương giấy cấp Giang Ninh Ninh.

“Hành, sau này người cần thiết đáp ứng ta tam sự kiện, một, không chuẩn ở trên phố xem nữ sinh, đặc biệt là cái loại này tao hóa. Nhị, sau này không chuẩn cùng nữ sinh lui tới, cái gì ứng dụng mạng xã hội đều không nghĩ, tự nhiên trừ bỏ tỷ tỷ những cái đó, tam liền chờ ta tưởng nói rồi nói sau.” Giang Ninh Ninh một phen lấy quá Diệp Chấn cấp giấy, xoa xoa nước mắt. “Còn có, sau này không chuẩn đậu ta khóc.”

“Hào hảo hảo, chúng ta này liền nam nữ bằng hữu đều không phải, người như thế nào yêu cầu liền như thế nhiều.” Tuy rằng Diệp Chấn ngoài miệng nói liền nam nữ bằng hữu đều không phải, đó là bởi vì hiện tại còn không đến thời điểm, Diệp Chấn cũng thừa nhận hán thích Giang Ninh Ninh, nhưng là hiện tại nhà trai gia nghiệp cần bản vô pháp cùng nhà gái so, như vậy ngượng ngùng a.

“Kia từ nay về sau, chúng ta chính là nam nữ bằng hữu.” Giang Ninh Ninh đột nhiên tới này nhất chiêu, gắt gao cầm Diệp Chấn tay, dùng chờ mong ánh mắt, mặt biên còn có hơi hơi lệ quang, hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123 :thổ hào sinh hoạt

“Kia từ nay về sau, chúng ta chính là nam nữ bằng hữu.” Giang Ninh Ninh đột nhiên tới này nhất chiêu, gắt gao cầm Diệp Chấn tay, dùng chờ mong ánh mắt, mặt biên còn có hơi hơi lệ quang, hỏi.

“Ninh ninh, tin tưởng ta. Nếu lần này chúng ta có thể an toàn trở về nói, ta nhất định hảo hảo phấn đấu, chờ ta gia sản siêu việt người thời điểm, ta nhất định đương người bạn trai, ta thừa nhận, ta thích người.” Diệp Chấn đơn dưới gối quý, nắm Giang Ninh Ninh tay, thâm tình một hôn, nói.

“A? Không thể nào? Nhà của chúng ta gia sản có bao nhiêu người biết không?” Giang Ninh Ninh dở khóc dở cười, “Bất quá ta tin tưởng người, Diệp Chấn, ta tin tưởng người, nhưng là, chúng ta hiện tại là nam nữ bằng hữu hảo sao? Chờ nhà người sản so với ta gia nhiều thời điểm, chúng ta liền kết hôn, dù sao người khẳng định còn muốn đã lâu, hảo sao, hảo sao.” Giang Ninh Ninh đẩy đẩy Diệp Chấn, đối với Diệp Chấn làm nũng.

“Không được, ta là có kế hoạch, không được.” Diệp Chấn không đồng ý. “Vì cái gì a, kế hoạch vĩnh viễn không đuổi kịp biến hóa, tới sao, người xem người vừa mới đều nhìn lên đầu.” Giang Ninh Ninh này làm nũng công phu thật là nhất lưu, Diệp Chấn chắn chắn không đến mười giây liền ngoan ngoãn đầu hàng.

“Hành hành hành, nam nữ bằng hữu liền nam nữ bằng hữu, hiện tại ta là người bạn trai, ta cũng có ba cái yêu cầu. Một, không chuẩn bị ta phát hiện cùng khác nam sinh nói chuyện phiếm, trừ bỏ biểu ca, biểu đệ, đường ca, đường đệ. Bằng không trên mạng nhận cũng không được, phát hiện đánh người mông một lần. Nhị, không chuẩn dụ hoặc ta, phát hiện một lần đánh người mông một lần. Tam, ra cửa không chuẩn xuyên quá bại lộ quần áo.” Diệp Chấn ngồi ở sô pha, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói.

“Người còn phản a, tới tới tới, cho người đánh, người đánh a.” Giang Ninh Ninh đứng lên, xoay người, mông liền đối với Diệp Chấn loạn ném, này nữ mông. “Kêu người đừng dụ hoặc ta!” Diệp Chấn vội vàng trốn đến trên giường, mở ra TV.

“Ta xem TV, người đừng phiền ta.” Diệp Chấn mở ra TV, đưa vào “Lão Cửu môn” ba chữ, điểm đánh thứ hai mươi tập (tỏ về ta đã đuổi tới mới nhất, thật sự không tồi, đáng giá truy. Còn có, ta đây là tôn cao nga, hiện tại là 8 nguyệt 1 hào viết, lúc này mới nhất một tập đến hai mươi.)

“Xem cái gì xem a, uống được a!” Giang Ninh Ninh bụng chặm rãi được, thật cẩn thận bụng. “Ai nha, người đi như vậy xa làm cái gì a! Tích rót vài tích a!” Giang Ninh Ninh chặm rãi đi đến Diệp Chấn bên người, mới phát hiện chính mình thật cẩn thận bảo vệ trung được đã tích vài tích, rồi mới không kiên nhẫn đối Diệp Chấn nói.

“Wow, muốn xem người phát hỏa thật đúng là hiếm thấy a.” Diệp Chấn vốn đang tưởng trang nháo điểm tiểu cảm xúc, nhưng là Giang Ninh Ninh rống to đã làm Diệp Chấn nói chuyện đều không nhanh nhẹn.

“Nhanh lên a, còn ăn cái gì đệ mấy tập a, ta tay toan a!” Thật đúng là hiếm thấy, Giang Ninh Ninh thế nhưng liền rống lên hai tiếng. Diệp Chấn lập tức đứng lên, đoạn quá trà lạnh, uống một hơi cạn sạch.

“Hừ, ta tay toan, chính người đem mà kéo, ta đi phu mặt màng.” Giang Ninh Ninh cũng ý thức được Diệp Chấn rất sợ chính mình phát hỏa cùng khóc,

cho nên đề thấp thanh âm, nói.

“Nhiều phu phụ, qua bên kia liền không thể phu.” Diệp Chấn cười nói, rồi mới rất sợ Giang Ninh Ninh lại phát hỏa, lập tức chạy tới cầm lấy cây lau nhà liền bắt đầu phết đất.

“Không thể nào, chúng ta muốn đi như vậy lâu đâu, người xác định không thể phu mặt màng sao?” Giang Ninh Ninh thật cẩn thận sờ sờ chính nàng mặt, bổ sung nói. “Ta chính là mỹ nhân phơi đầu, như thế nào có thể a!”

“Giang Ninh Ninh, này chúng ta còn mới là nam nữ bằng hữu ngày đầu tiên, muốn như thế tàn nhẫn sao?” Diệp Chấn xoa xoa trên đầu hân, thiếu chút nữa phải quỵ, từ trên giường đến cái bàn chính là có hơn mười mét khoảng cách, còn muốn một giọt một giọt dùng sức sát, bằng không còn sẽ lưu lại ấn ký.

“Xem ta tâm tình, bằng không sau này người mỗi ngày đều phải phết đất, vẫn là một chính gian.” Giang Ninh Ninh che miệng cười nói. “Ta đi phu mặt màng, chính người đánh giá thời gian a, năm điểm kêu ta.” Giang Ninh Ninh cười nói xong, rồi mới mở ra một kiện nho nhỏ gian phòng nhỏ, Diệp Chấn đều say, kia phòng không phải là chuyên môn cấp Giang Ninh Ninh phu mặt màng địa phương đi?

Diệp Chấn hoa mười mấy phút, mới đem mà sát xong, rồi mới sửa sang lại một chút cái bàn, ngăn tủ, còn có tủ quần áo. Diệp Chấn ở tủ quần áo hoa thời gian nhiều nhất, hưởng thụ cũng nhiều nhất, tự nhiên là vừa mở ra liền có phác mũi nữ nhân vị, đặc biệt là cái gì nội y, quần lót đều ở, kích thích Diệp Chấn hormone.

Sửa sang lại đến cuối cùng, Diệp Chấn ở dưới thẳng eo, làm một bộ tập thể dục theo đài tới thả lỏng thả lỏng thân thể, giảm bớt một chút các bộ vị đau nhức, rồi mới ngẩng đầu nhìn lên chung. “Àn, đã bốn giờ rồi, xem một tập vừa vận tốt.” Lúc này còn hảo không ai, có người còn không được hù chết, có thể thấy Diệp Chấn một người ở lâm bầm lâu bầu.

Diệp Chấn click mở mới nhất một tập, “Ta đi, ta thế nhưng quên mất cái này, dùng TV xem khẳng định là phải dùng ái kỳ nghệ, ta không có ái kỳ nghệ hội viên.” Diệp Chấn vừa chuyển não, chạy xuống giường, lấy ra notebook, click mở dùng sét đánh download lão Cửu đồng dỗi hai mươi tập. (không phải không nghĩ duy trì chính bản, mà là ta căn bản là không có tiền, đại gia không cần ghét bỏ ta.)

“Hiện tại cái gì đều thương nghiệp hóa, cái gì đều phải tiền, tương tiền tương tiền rồi đi.” Bất quá Diệp Chấn không có giống nào đó chết phần giống nhau ngu ngốc, vì một bộ phim truyền hình tiêu tiền khai ái kỳ nghệ, không phải Diệp Chấn không nghĩ tiêu tiền, hưởng chỉ một vòng mới tư cấp, chính mình tính tính, quá mệt, tuy rằng Diệp Chấn hiện tại đã là thổ hào, nhưng là tiền không thể loạn hoa a.

Mở đầu Diệp Chấn trực tiếp điểm đánh nhảy vọt qua, trực tiếp điểm đến xuất hiện thứ hai mươi tập này bốn chữ, Diệp Chấn mới bắt đầu dụng tâm xem, Diệp Chấn cuốn ở ở chỗ, cẩn thận nhìn, cốt truyện không tồi, một vòng bộ một vòng, thời gian quá càng là thực mau, một lát sau, nhất kích động bộ phận tới, đột nhiên, toát ra một cái quảng cáo.

Diệp Chấn đều hoài nghi này máy tính có phải hay không có vấn đề a, như thế nào dùng sét đánh download còn muốn quảng cáo, sét đánh cũng biến như vậy thương nghiệp hóa? Liên ở Diệp Chấn khó chịu cùng nghi hoặc thời điểm, Diệp Chấn lúc này mới phát hiện, này căn bản là khó chịu quảng cáo, là thực nhập a, điểm điểm không xong, hưởng chỉ quảng cáo người phát ngôn thế nhưng đều là kịch nhân vật, này không thể không làm Diệp Chấn hết chỗ nói rồi.

Hơn nữa này một cái quảng cáo liền lâu lâu rồi, Diệp Chấn nhìn nhìn thời gian, bốn điểm 57. Diệp Chấn đem notebook lấy ra, xốc lên chần, chạy tới Giang Ninh Ninh đi vào cái kia phòng, gõ gõ môn.

“Đã đến giờ đúng không?” Giang Ninh Ninh hỏi. “Àn, tới rồi.” Diệp Chấn nói có chút do dự, bởi vì chuẩn xác nói chỉ có thể nói là không có đến.

Giang Ninh Ninh mở ra môn, Diệp Chấn liếc mắt một cái liền phát hiện Giang Ninh Ninh ra tới thời điểm biến không giống nhau, cơ hồ là ở có thể thấy làn da đều có bất đồng biến hóa.

“Ninh ninh, người sẽ không dùng toàn thân mặt màng đi?” Diệp Chấn nắm Giang Ninh Ninh tay, mới phát hiện tay càng nện, lại sờ sờ Giang Ninh Ninh mặt, chọc Giang Ninh Ninh mắc cỡ chết được.

“Cái gì a, cái gì gọi là toàn thân mặt màng, là toàn thân đều có dán, nhưng là tên không gọi cái này.” Giang Ninh Ninh đối với Diệp Chấn nhảy bèn cũng là vô pháp nói, thế nhưng như vậy liền nói ra tới, xấu hổ Giang Ninh Ninh mặt đỏ không được.

“Ninh ninh, đêm nay người ăn cái gì, ta cho người nấu đi.” Tự nhiên, sờ hữu phòng, đều chỉ có Giang Ninh Ninh này một gian phòng có một gian duy nhất phòng bếp. “Ta cảm thấy dưới lầu người quá nhiều, cũng ngưng ngưng nhiều gấp đồ ăn, ta tới cấp người nấu đi.” Đối với xào rau nấu cơm, đối với Diệp Chấn tới nói, chính là một bữa ăn sáng.

“A? Hôm nay a? Ta nơi này không nhiều ít tài liệu, như thế phiền toái, từ bỏ lập.” Giang Ninh Ninh ngồi ở trên giường, cầm lấy Diệp Chấn laptop, “Đẹp sao? Chúng ta cùng nhau tới xem đi.” Nói, Giang Ninh Ninh click mở tạm dừng cái nút.

“Ta nhớ rõ người lần trước mới xem đệ nhất tập, hiện tại liền đến hai mươi tập, rất nhanh a.” Diệp Chấn ngồi ở sofa, đổ một chén nước, chính mình lại uống một hơi cạn sạch. “Này được không tồi, thuốc đắng dã tật lợi cho bệnh. Ta hiện tại cảm giác không tồi, hơn nữa kia viên thuốc viên, cảm giác tinh thần dư thừa.”

Diệp Chấn đi rồi hai bước, nói, “Ninh ninh, không cần nhân nhượng ta, người nếu là không thấy được hai mươi tập, cùng lắm thì người hôm nay xem hai tập, rồi mới download mấy tập, chúng ta ngày mai đi, cũng đẹp xem. Tốt nhất một lần hạ năm tập mười tập, ngồi xe thực nhàn chán.” Diệp Chấn nói

xong, đi đến tủ lạnh, nghĩ đến Giang Ninh Ninh nói không có gì tài liệu, Diệp Chấn xào rau yêu cầu tài liệu rất ít, chẳng sợ một chút, vậy đủ rồi.

Giang Ninh Ninh gia tủ lạnh cũng không phải là bình thường tủ lạnh, này tủ lạnh rất lớn, Diệp Chấn một mở rộng ra, mới bị hoàn toàn kinh sợ, đảo hút hai khẩu điều hòa khí, ho khan một hồi lâu, mới nhìn kỹ, có thể nói là rục rờ muôn màu a, như thế nhiều đồ ăn, đủ Diệp Chấn ăn một tháng. “Ninh ninh, người nói vậy cái gì đâu, có phải hay không kêu người hầu tiến rau dưa chính người lại quên mất, như thế nhiều.”

Diệp Chấn đếm đếm, “Má ơi, ninh ninh, này đều tính thiếu sao? Ta từng bước từng bước số cho người nghe a, bao đồ ăn, rau muống, hương dục, hành tây, tỏi, hành tây, rau họ, rau cần, hắc mộc nhĩ, cải bắp, bí đao, cải trắng, dưa chuột, nấm, cà tím, măng, rau cải, hồng củ cải, củ cải trắng, khô qua, ớt xanh, ngọt ớt, ớt cay, đậu cove, cà chua, dây mướp, đậu phụ, khoai lang, đậu tằm, cây khoai tây” Diệp Chấn hít một hơi, đã bị Diệp Chấn đánh gãy.

“Đừng nói nữa, này cũng quá ít, căn bản là không đủ. Nếu người muốn xào rau, vậy đi chuẩn bị đi, ta muốn xem đệ nhị tập, dùng tai nghe, có việc đừng rống ta, lại đây kêu ta mới nghe thấy a.” Kỳ thật Giang Ninh Ninh cũng không phải cảm thấy không đủ, mà là không nghĩ làm Diệp Chấn chê cười, mới như thế nói. Giang Ninh Ninh phết Diệp Chấn liếc mắt một cái, rồi mới mang lên tai nghe xem lão Cửu môn.

Diệp Chấn dở khóc dở cười, thật là, chính mình giờ sau chưa từng có quá thổ hào sinh hoạt, gần nhất mới phát hiện, thổ hào, phú nhị đại quá sinh hoạt, cùng chính mình tưởng tượng không phải một cấp bậc, Diệp Chấn tiểu nhân thời điểm không kịp ăn thịt, liền cảm thấy nhà có tiền nhất định thịt nhiều.

“Hành, ta tới đại triển thân thủ lập.” Diệp Chấn lấy ra hai cái cây khoai tây, còn có một cái ớt cay cùng một tiểu viên tỏi. “Nấu cơm lạc.” Diệp Chấn nhìn thoáng qua thời gian, 5 giờ rưỡi, là nên nấu cơm.

Giang Ninh Ninh nhìn thoáng qua Diệp Chấn, “Ta không thích ăn tỏi, người xào toái một chút, nhiều hạ điểm du a, đừng làm cho ta không yên tâm.”

Diệp Chấn cười lắc đầu, cô nàng này, thật đúng là chính là vô pháp nói. Diệp Chấn lấy xuất đao cùng đao bản. Mở ra vòi nước, thanh đao cùng đao bản rửa sạch sẽ sau, đem ớt cay hơi hơi súc rửa một lần.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: thiên tài thêm đầu bếp

Diệp Chấn cười lắc đầu, cô nàng này, thật đúng là chính là vô pháp nói. Diệp Chấn lấy xuất đao cùng đao bản. Mở ra vòi nước, thanh đao cùng đao bản rửa sạch sẽ sau, đem ớt cay hơi hơi súc rửa một lần.

Lại đem ớt cay đặt ở đao bản thượng, lấy ra một tiểu viên tỏi, lột bỏ xác lúc sau rửa sạch sạch sẽ lúc sau, lấy ra một cái chén nhỏ, lại lấy ra ma đao khí, ma hảo đao sau, dùng thành thạo kỹ thuật xắt rau, tam hạ hai hạ, ớt cay đều thiết hoàn toàn chính chính. “Ta đi, này cái gì ớt cay, như thế cay. Này cay mất.” Diệp Chấn xoa xoa mắt, sớm biết rằng không cần như thế cay, muốn cùng Giang Ninh Ninh hỏi một chút. (ta đã làm, chua cay khoai tây ti, đại gia cũng có thể thử xem)

Diệp Chấn chạy đến một bên, chờ cảm giác khôi phục lúc sau, ở đi đến đao bản nơi nào, đem cắt xong rồi ớt cay phóng tới chén nhỏ trung, lại đem tỏi chụp tán, cũng phóng tới chén nhỏ trung.

Diệp Chấn cầm lấy kia hai cái cây khoai tây. “Ân, quá lớn, cái này, biến dị đi, tính, một cái liền đủ.” Diệp Chấn nhìn nhìn chính mình chọn cây khoai tây, một cái đỉnh bình thường hai cái đại. Diệp Chấn do dự trong chốc lát, đem này trung một cái nhỏ lại lấy ra, đem trọng đại da tước lột lúc sau, dùng tước da khí trung bộ phân tới tước thành khoai tây ti, chỉ chốc lát sau, liền hoàn công.

“Ta thật lợi hại.” Diệp Chấn nhìn nhìn bàn ăn, đạo thứ nhất đồ ăn tất cả đồ vật đều chuẩn bị tốt, “Ta đi, còn kém dấm.” Diệp Chấn bay nhanh chạy đến tủ lạnh, lấy ra một lọ dấm, “k, toàn bộ hoàn thành, bắt đầu!” Diệp Chấn điểm một cái cái nút, nồi tự động rửa sạch hoàn thành.

Quả nhiên, này công nghệ cao thật sự hữu dụng, Diệp Chấn sờ sờ, không chỉ có một chút dầu mỡ đều không có, còn không có hơi nước.

Diệp Chấn nhìn nhìn, nồi bắt đầu có chút biến hóa, đã bắt đầu bốc khói.

Diệp Chấn cầm lấy một bình lớn du, chờ đợi tốt nhất thời gian, đem du ngã xuống, “Phốc măng.” Một tiếng, nồi bắt đầu chậm rãi tiến vào trạng thái, Diệp Chấn xem không sai biệt lắm, liền đem phóng du ớt cay cùng tỏi chén nhỏ cầm lấy tới, đi xuống đảo.

“Lạp lạp lạp.” Diệp Chấn cẩn thận phiên xào một chút, click mở khói dầu cơ, đang lúc tâm tình sáng khoái, xướng nổi lên ca. Một lát sau, liền xuống ngựa linh khoai.

“Hảo, cuối cùng nhất chiêu, hạ đám.” Diệp Chấn đem ca hũ xong, thấy cây khoai tây súc thành một đoàn, “Ai nha má ơi, quên lại nước ắm quá một lần.”

Diệp Chấn luống cuống tay chân cầm lấy đám, tích vài tích ở chén nhỏ trung, rồi mới đổ đi vào. Lại tiếp theo điểm điểm thì là, còn có ngũ vị hương phần.

“Ninh ninh, đại công cáo thành.” Diệp Chấn đem hỏa đông, lấy ra sứ men xanh mâm, “Má ơi, này bàn khắc thật tốt.” Diệp Chấn sờ sờ, đều luyến tiếc buông, rồi mới đem chua cay khoai tây ti thịnh hảo cầm đi ra ngoài.

“Wow, thơm quá a, Diệp Chấn, người sao đây là cái gì a?” Giang Ninh Ninh rốt cuộc bảo trì không được, nước miếng thiếu chút nữa đều tích ở chần thượng, Giang Ninh Ninh đem chần xúc lên, chạy đến trên bàn xem Diệp Chấn thần tác.

“Như thế nào? Thời gian không nhiều lắm, năm điểm bốn mươi phân.” Diệp Chấn cũng không nghĩ tới, chính mình cảm giác dùng thời gian thật lâu, thế nhưng hai mươi phút liền hoàn thành.

“Ta thử xem, ta thử xem a.” Giang Ninh Ninh khăn trương rút ra một đôi chiếc đũa, “Đình đình đình, nhìn xem mặt hướng liền hảo, đi xem TV, ta còn không có hảo đâu.” Diệp Chấn cười nói, “Người thật đúng là cái tiểu thèm quý a! Đình, ta giống như quên mất, vừa mới quên nấu com!” Diệp Chấn xấu hổ vòng vòng đầu.

“Ngu ngốc, này đều có thể quên. Ta đi nấu com, người đi tiếp theo xào rau đi.” Giang Ninh Ninh đem Diệp Chấn một cổ kính đẩy hướng phòng bếp.

“Người đi nấu com, hảo. Nhưng là ta muốn bắt tài liệu, ta làm thực mau, bằng không này khoai tây ti liền lạnh.” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh tay cầm khai, đi đến tủ lạnh, vừa mở ra, lại là đêm không hết rau dưa, hoa quả, thịt loại.

“Hành, nam đáp nữ xứng, làm việc không mệt.” Giang Ninh Ninh cười chạy tới mở ra mề thùng, một chút liền lộng không ít com, “Tam chén, có đủ hay không?” Giang Ninh Ninh nhìn một chút, nồi com điện mề đã không sai biệt lắm có tam chén com tả hữu.

“Đủ.” Diệp Chấn gật gật đầu, rồi mới lấy ra thịt heo trung xương sườn, còn có lấy ra củ sen, rau hẹ, con mực, là đủ rồi. “Nhớ rõ com muốn nấu hảo, không cần quá thủy, như vậy không thể ăn.” Diệp Chấn đi vào phòng bếp, còn không quên dặn dò Giang Ninh Ninh một chút.

“Người tưởng cái gì đâu, chúng ta loại này xa hoa nồi com điện là không cần lo lắng.” Giang Ninh Ninh đem mề tẩy quá sau, để vào cái gọi là xa hoa nồi com điện, liền ôm notebook ngồi ở sô pha, rốt cuộc ngồi ở trên giường một chút lại muốn đi động thực phiền toái.

“Con mực rau hẹ.” Diệp Chấn kể tiếp phải làm sự tình, đó chính là phù hợp Diệp Chấn tính cách sự tình, đó chính là đem tất cả đồ vật đều chuẩn bị tốt, lại bắt đầu.

Diệp Chấn trước đem rau hẹ chọn hảo, hạ du, hạ rau hẹ bạo xào sau hạ con mực, tới tới lui lui chỉ dùng tám phần chung thời gian, lại một đạo đồ ăn hoàn thành. “Ninh ninh, cho ta đoạn đi.” Diệp Chấn đem hỏa đông, rồi mới đem đồ ăn thịnh hảo, đưa cho theo tiếng mà đến Giang Ninh Ninh.

“Cuối cùng một đạo đồ ăn, xương sườn hầm ngó sen.” Diệp Chấn đem xương sườn tẩy hảo sau, hầm ngó sen nhiệt ngao mười phút. “Không có đồ ăn, hôm nay liền lưỡng đạo đồ ăn, khai com.” Diệp Chấn từ phòng bếp đi ra, nhìn nhìn nồi com điện, đã từ hồng chuyển tái rồi.

“Ăn com, ăn một chút liền hảo.” Giang Ninh Ninh ngồi ở ghế trên, Diệp Chấn mắt sắc đã nhìn ra, này hai bàn đồ ăn Giang Ninh Ninh đều đã thí ăn qua.

“Nga.” Diệp Chấn lên tiếng, nhưng là công nghệ cao thật sự không dễ dàng hiểu, Diệp Chấn nghiên cứu một hồi lâu, mới biết được muốn như thế nào mở ra.

“Nóng hầm hấp com tới.” Diệp Chấn một tay một chén com, đoạn tới rồi trên bàn. “Ăn ngon sao?” Diệp Chấn gấp một chút chua cay khoai tây ti đến Giang Ninh Ninh chén thượng.

“Ta thử qua, ăn rất ngon, hai loại đều ăn rất ngon, đáng tiếc quá ít, người thử xem” Giang Ninh Ninh căn bản không nóng nảy, gấp một chút rau hẹ đến Diệp Chấn chén thượng.

Hai người ăn thực sớt ruột, chỉ chốc lát sau bán tương lấy lòng rau hẹ con mực đã ăn chỉ còn lại có một chút rau hẹ cặn. “Diệp Chấn, có điểm làm, ta tưởng uống điểm bia.” Giang Ninh Ninh mạnh mẽ nuốt xuống một ngụm com, nói.

“Nga, ta lúc này mới nhớ tới. Cho người một kính hỉ.” Diệp Chấn hướng Giang Ninh Ninh nghịch ngợm chớp chớp mắt chữ, rồi mới nhìn nhìn thời gian, vừa vặn tốt, mới đi qua chín phần chung ba mươi giây, đối với cẩn thận nam sinh, làm cái gì đều là có tính giờ.

“Có canh phải không?” Giang Ninh Ninh một ngữ nói toạc ra, cái này làm cho vừa mới tiến vào phòng bếp Diệp Chấn thiếu chút nữa ngã ở phòng bếp. Cô nàng này là Gia Cát Lượng sao? Như thế nào liệu sự như thần a!

“Là là là, nhà của chúng ta ninh ninh lợi hại nhất, này đều có thể đoán trúng.” Diệp Chấn thật cẩn thận mang sang xương sườn hầm ngó sen canh, bùng đặt ở trên bàn, “Tiểu thèm hóa, ăn một cái thử xem.” Diệp Chấn gấp một khối xương sườn, “Từ từ, đây là thịt kho tàu tương, bí chế.” Diệp Chấn chỉ chỉ trên bàn một mâm nho nhỏ mà lại không chớp mắt một mâm trang có màu đỏ tương đồ vật.

Giang Ninh Ninh gật gật đầu, dính dính thịt kho tàu tương, bẹ bẹ ăn lên, “Ăn ngon thật!” Giang Ninh Ninh chỉ chốc lát sau liền học ra một khối xương sườn đầu, mới phát hiện Diệp Chấn vẫn luôn trơ mắt nhìn chính mình ăn.

“Đừng như vậy, ăn ngon thật, người thử xem.” Giang Ninh Ninh cẩn thận chọn một khối trọng đại xương sườn, dính dính thịt kho tàu tương, đưa cho Diệp Chấn.

“Ta biết ăn ngon, ân, người cho ta chọn, thịt nộn, mỹ vị.” Diệp Chấn một ngụm cắn quá, cuối cùng mới phun ra xương cốt, “Uống điểm canh.” Diệp Chấn lấy quá Giang Ninh Ninh chén, thỉnh một chén canh, canh trung cái gì đều có.

“Diệp Chấn, người đối ta thật tốt, chính người cũng uống.” Giang Ninh Ninh cảm động lại có điểm muốn khóc, “Nha đầu ngọc, chúng ta có phải hay không nam nữ bằng hữu, ta có phải hay không người bạn trai, nếu là, người cũng chết tâm sục mà muốn cùng ta, ta cũng sẽ không bạc đãi người, ta cho người bẻ một miếng thịt ăn.”

Nói, Diệp Chấn dùng cái muỗng lấy ra một khối hình thể trọng đại xương sườn, hằm tiến trong miệng, chỉ chốc lát sau, hộc ra một khối xương cốt, mà bên trong thịt lại hoàn hảo không tổn hao gì. “Có dám hay không ăn a!” Diệp Chấn cười tủm tủm nhìn Giang Ninh Ninh, hỏi.

“Người uy, ta cái gì đều dám, dính điểm tương.” Giang Ninh Ninh bắt lấy Diệp Chấn tay, dính dính thịt kho tàu tương, mới để vào Giang Ninh Ninh trong miệng. Diệp Chấn cảm thấy mỹ mãn uống một ngụm canh, cười nói, “Ăn ngon không?”

“Ăn ngon!” Hai người lại bắt đầu người uy ta một chút, ta uy người một chút. Thời gian quá thực mau, hai người dần dần mà đem trên bàn đồ vật toàn bộ đều giải quyết, thời gian cũng đã 7 giờ nhiều.

“Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.” Là ba tiếng sau tạm dừng một chút luôn mãi thanh. Diệp Chấn đứng lên, bụng đã no không được, “Thánh tôn sao?”

“Là ta, mở cửa.” Tuy rằng đối phương nói chính mình thánh tôn, nhưng là Diệp Chấn không tin, đành phải từ đôi mắt ung nhìn xem rốt cuộc có phải hay không, Diệp Chấn vừa thấy, thật đúng là, liền cấp mở cửa.

“Thánh tôn, xảy ra chuyện gì. Không có việc gì, ta không có say, chính là hảo no.” Diệp Chấn một phen môn mở ra, liền tê liệt ngã xuống ở sô pha.

“Không có gì, nhắc nhở một chút a, ngày mai thủy cùng lương khô nhất định nhất định phải mang đủ, chúng ta đi đến xa lạ địa phương, thất lạc là thập phần có khả năng, còn có, ngày mai chúng ta thuê một chiếc xe taxi, tám vị trí đâu, các người đi ngủ sớm một chút, năm điểm liền xuất phát, vì bảo đảm tinh thần dư thừa, chúng ta cùng Giang Ninh Ninh mụ mụ đã thương lượng hảo, 9 giờ liền sẽ không có bất luận cái gì điện, có cái gì sự tình, 9 giờ trước an bài hảo a, không có việc gì.” Thánh tôn phân phó xong rồi lúc sau, trực tiếp liền đem cửa đóng lại, đi rồi.

Com sau, qua mười phút, Diệp Chấn tiêu hóa không sai biệt lắm, đứng dậy tới thu thập bát com, bất luận cái gì rửa chén sau, đã là 8 giờ mở đầu. “Ninh ninh, người đi trước tẩy đi, ta nước lạnh tẩy không có việc gì.” Diệp Chấn nhìn nhìn thời gian, đã 8 giờ qua vài phút, thời gian cũng không dài.

“Ta khả năng yêu cầu nửa giờ tả hữu, người này nửa giờ đem sự tình làm tốt a.” Giang Ninh Ninh đi đến tủ quần áo bên cạnh, mở ra vừa thấy, “Diệp Chấn, người làm cái gì a, vì cái gì ta sở hữu nội y đều ở một bên, sở hữu quần lót đều ở một bên a.” Giang Ninh Ninh có chút thẹn thùng, chạy nhanh cầm lấy tiểu trảo trảo cùng quần lót chạy vào phòng tắm.

Mà Diệp Chấn liền bắt đầu chuẩn bị sở cần đồ dùng, tam rương thủy, trống trơn Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, liền phân tới rồi một rương, Diệp Chấn suy xét đến Giang Ninh Ninh là nữ sinh, cho nên Diệp Chấn hai mươi bình, Giang Ninh Ninh mười bình, lương khô Diệp Chấn mười bao, cộng thêm tam vại bát bảo cháo. Giang Ninh Ninh hai mươi bao thêm tam vại bát bảo cháo, tam vại gạo nếp cháo.

Tự nhiên, bát bảo cháo cùng gạo nếp cháo là Diệp Chấn mua vừa vặn tốt chỉ cấp chính mình cùng ninh ninh hai người. Diệp Chấn còn chuẩn bị cầm máu băng dính cùng một ít xử lý đột phát trạng huống dược phẩm, đều trang ở một cái cái hộp nhỏ. Còn mang lên tam bộ quần áo, rốt cuộc đến bên kia nếu có khách sạn, kia khẳng định là tốt, không có khách sạn, kia một kiện cái ba ngày, một có dòng suối linh tinh, liền ở đi tẩy không phải được.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: lẫn nhau véo

Diệp Chấn còn chuẩn bị hai thanh chủy thủ cùng một phen loại nhỏ súng lục, tuy rằng thánh tôn phân phó không cho mang súng lục, nhưng là Diệp Chấn luôn có dự cảm, tổng hội có người tới.

“Diệp Chấn, ta hảo, người nhanh lên a.” Nói vừa xong, phòng tắm môn mở ra, Giang Ninh Ninh đi ra.

“Ân.” Diệp Chấn đem ba lô thu hảo, rồi mới mở ra tủ quần áo, lại là một cỗ phác mũi nữ nhân hương, Diệp Chấn không biết chuyện như thế nào, luôn có một cỗ nhiệt lưu kích thích này Diệp Chấn hormone, làm Diệp Chấn si tình tím tím này Giang Ninh Ninh tiểu trảo trảo không buông tay.

Giang Ninh Ninh đỏ bừng mặt, đá Diệp Chấn mộng một chút. “Ngươi làm cái gì a?” Giang Ninh Ninh bao khăn tắm, nói.

“Không có, ta đi tắm rửa, nói ngươi thật hương.” Diệp Chấn đáng khinh cười cười, lấy ra chính mình một bộ hũu nhân trang, chạy nhanh chạy tiến vào phòng tắm.

“Thật là, chuyện như thế nào a? Mặt ngoài rất chính trực nại trụ dụ hoặc, trên thực tế, ai.” Giang Ninh Ninh ăn mặc áo ngủ nằm ở trên giường, hồi tưởng vừa mới Diệp Chấn túm chính mình tiểu táo táo cái kia hương thụ biểu tình.

“Kêu kẹt.” Phòng tắm cửa mở, Diệp Chấn đi ra, một thân hũu nhân trang có vẻ thập phần có sức sống, “Ngủ lạc, ngủ lạc.” Diệp Chấn bò lên trên giường, lại bị Giang Ninh Ninh một chân đạp đi xuống.

“Ngươi vừa mới ở làm cái gì a!” Tuy rằng Giang Ninh Ninh xem rành mạch, hơn nữa chính mình cái kia tiểu táo táo còn có vết táo đầu! Nhưng là Giang Ninh Ninh vẫn là không tin chính mình thích như vậy lâu nam sinh hồi sự người như vậy.

“Ngươi thấy cái gì, đó chính là cái gì lạc.” Diệp Chấn phiết phiết tay, lại bò lên trên giường. “Ta thực mẫn cảm nga, không cần lại làm ta phát hiện ngươi có cái gì mờ ám, ta tối hôm qua còn phát hiện trên giường có một cái tiểu cây gậy đầu.” Giang Ninh Ninh nhếch lên chân, lại câu lấy Diệp Chấn, kiều nộn làm nũng.

“Kia, đó là ta cái kia.” Diệp Chấn ngượng ngùng nói, vì thế đem mẫn cảm bộ vị nói thành cái kia, “Nhưng là ta cái kia không nhỏ a, còn nhỏ cây gậy.” Diệp Chấn bắt tay với vào đùi quần, sờ soạng vài cái, cảm giác thật đúng là không nhỏ a.

“Cái gì a, đem đèn đóng, ta muốn đi ngủ.” Diệp Chấn đều có thể cảm giác được, Giang Ninh Ninh mặt đỏ liền tím đập đều gia tăng rồi không ít. “Hành hành hành, tắt đi liền tắt đi, sớm, phúc mắng!” Một tiếng, bốn phía một mảnh yên tĩnh.

“Cái gì đồ vật a? Còn phúc mắng một tiếng.” Giang Ninh Ninh đem đã đóng mắt mở, “Ta nhìn một cái thời gian, 9 giờ, hẳn là mụ mụ ngươi quan tổng công tác nguồn điện, ngoa tào, ỉi đều không có.”

“Không cần xem đi động, buổi tối nằm trên giường xem đi động thực thương mắt.” Giang Ninh Ninh bắt tay vươn tới bắt trụ Diệp Chấn đi động, vung liền bay đi ra ngoài.

“Ngượng ngùng a!” Giang Ninh Ninh có chút không kiên nhẫn muốn làm lên cấp Diệp Chấn nhật đi động, “Không có việc gì, ta kia đi động từ mười tám lâu ngã xuống cũng không có vấn đề gì.” Diệp Chấn bắt lấy Giang Ninh Ninh tay, “Bỏ ta ngủ đi, không có việc gì.” Nói, hai người lẳng lặng tiến vào mộng tưởng. Giang gia một mảnh yên tĩnh, không có bất luận cái gì thanh âm, trừ bỏ thường thường truyền ra vài tiếng quạ đen kêu.

“Đội trưởng, sợ là chúng ta lại thả ra Ma Giới người, chúng ta sẽ ngăn cản không được.” Một vị chỉ có độc nhãn người đối với một vị cụt tay, ngồi ở trên sofa được xưng là đội trưởng người ta nói.

“Không thành vấn đề, chúng ta Tử Thần tổ chức nghiên cứu phát minh người máy, căn bản là không thành vấn đề, tin tưởng ta, chúng ta hiện tại yêu cầu Ma Giới người máu, người mau chóng cho ta thu thập đến, chúng ta liền lập tức đình chỉ.” Vị kia đội trưởng tìm tìm tay, cái kia độc nhãn người liền lui xuống.

Ngày hôm sau sáng sớm bốn giờ rưỡi.

“Linh linh linh, linh linh linh.” Đồng hồ báo thức vang, Diệp Chấn bò lên, thiên còn không có lượng, Giang Ninh Ninh còn lẳng lặng mà ôm chính mình bất động.

“Ninh ninh, ninh ninh. Rời giường!” Diệp Chấn vỗ vỗ Giang Ninh Ninh bả vai, Giang Ninh Ninh mới có viết tri giác. “Àn, cái gì lúc, ân, hảo.” Giang Ninh Ninh trong lúc ngủ mơ mở bừng mắt chữ, nhưng là một lát liền khôi phục bình thường, rút cuộc hôm qua buổi tối 9 giờ liền ngủ.

Hai người đồng thời xuống giường, Giang Ninh Ninh trước kiểm tra một chút túi du lịch, Diệp Chấn đi rửa mặt. Diệp Chấn rửa mặt xong rồi lúc sau đối Giang Ninh Ninh đi rửa mặt, Diệp Chấn đi xem xét một chút túi du lịch.

“Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.” Lại là một trận vang ba tiếng, đình một chút, lại vang lên ba tiếng tiếng đập cửa, Diệp Chấn lập tức chạy lên, cũng không thèm nhìn tới, trực tiếp đem cửa mở ra.

“Nha, rất tinh thần a.” Diệp Chấn đem cửa mở ra, nhìn đến người không có gì bất ngờ xảy ra, chính là thánh tôn. Thánh tôn vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai, “Đệ muội đâu? Sẽ không còn ở nghỉ ngơi đi?” Thánh tôn ý ngoài lời Diệp Chấn cũng hiểu, đó chính là bắt đầu trên chọc Giang Ninh Ninh cùng Diệp Chấn chỉ gian cảm tình.

“Không có, nằng ở rửa mặt, chúng ta tính toán ăn đốn bữa sáng, có thời gian sao?” Diệp Chấn xin lỗi nhìn nhìn bảng giờ giấc, hiện tại đã bốn điểm năm mươi ba phân.

Thánh tôn nghe xong, coi như nghe được khôi hài chê cười giống nhau, nhìn nhìn đồng hồ, “Không có vấn đề, chỉ cần ngươi có thể tại đây bày phần chung nội làm tốt bữa sáng hơn nữa xuống lầu, không thành vấn đề, nếu không được, ân, kia thỉnh bày phần chung nội cùng ngươi lão bà xuống lầu chuẩn bị xuất phát.

“Đừng nói bày lời nói, cái gì ta cùng lão bà của ta, thật là, từ từ, lập tức đi xuống.” Diệp Chấn khăn trương trực tiếp ngồi ở thảm thượng xuyên vớ.

“Ninh ninh, nhanh lên, muốn xuất phát.” Diệp Chấn mặc tốt giày sau, lại kiểm tra rồi một lần túi du lịch, đối với ở phòng tắm vẫn luôn không ra Giang Ninh Ninh rống lên một tiếng.

“Tới.” Giang Ninh Ninh chạy nhanh chạy ra tới, “k, toàn bộ hoàn thành, có thể đi rồi.” Giang Ninh Ninh cúi đầu đem vớ mặc tốt, hôm nay Giang Ninh Ninh xuyên chính là một đôi lên núi nữ sinh giày.

“Ân.” Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh túi du lịch cầm lên, đưa cho Giang Ninh Ninh. Hai người Giang Ninh Ninh trước, Diệp Chấn sau đi xuống lầu.

Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh tinh thần không tồi, vừa mới vừa đến dưới lầu, liền phát hiện đoàn người nhóm đều ở đại môn chờ bọn hắn, đồng hồ vừa vận tốt gỗ một chút, năm điểm chính.

“Đi nhanh đi, người xem, bọn họ đều đang đợi chúng ta.” Diệp Chấn mắt sắc, so Giang Ninh Ninh nhanh hơn phát hiện cửa người, hai người dùng chạy bộ phương thức thực mau chạy tới đại môn.

“Cùng con rể hảo hảo thả lỏng một chút, đi thôi.” Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh chạy đến đại môn, trước hết đi tới chính là Giang Ninh Ninh mụ mụ, ôm ôm Giang Ninh Ninh, dùng hiền lành ánh mắt nói.

“Không thành vấn đề, mẹ, người không cần lo lắng cái này.” Giang Ninh Ninh gắt gao mà nắm Diệp Chấn tay, hình ảnh cảm động Diệp Chấn đều mau khóc, “Mẹ, chúng ta là đi thả lỏng một chút, không có gì, thực mau trở về tới, gần một tháng, chậm hai ba tháng liền hảo.”

“Thời gian không là vấn đề, thân thể quan trọng nhất, người muốn chiếu cố hảo ninh ninh.” Giang Ninh Ninh mụ mụ nhìn nhìn Diệp Chấn, sờ sờ Diệp Chấn đầu, nói.

“Nhanh lên đi, xe đã tới rồi.” Thánh tôn nhìn nhìn đồng hồ, thời gian đã vượt qua, tài xế cũng đã ở cửa chờ.

Diệp Chấn nhìn một chút thánh tôn, gật gật đầu. Thật sự không thể ở làm Giang Ninh Ninh cùng Giang Ninh Ninh mụ mụ nói nữa, bằng không mọi người đều phải tưởng niệm chính mình người nhà.

“Mẹ, chúng ta đi.” Diệp Chấn đầu tiên là vỗ vỗ Giang Ninh Ninh tay, nhìn Giang Ninh Ninh không có phản ứng, mới kéo ra Giang Ninh Ninh, đối Giang Ninh Ninh mụ mụ nói.

“Đi thôi, ta muốn đi bỏ cái gác.” Giang Ninh Ninh mụ mụ nhẹ nhàng băng quơ gật gật đầu, xoay người, nhưng là có lẽ hiện tại nàng đã rơi lệ đầy mặt.

“Đi!” Thánh tôn đã lên xe, xe cũng đã khởi động, thiên đều mau sáng. Diệp Chấn đỡ Giang Ninh Ninh ngồi trên xe.

Xe là một chiếc xa hoa xa hoa mười người xe, tuy rằng cùng phía trước thương lượng thời điểm nói không giống nhau, nhưng là có thể làm đủ là được, xe thực đặc biệt, trừ bỏ chủ điều khiển vị là trước mặt phía trước, còn lại đều là mặt đối mặt, vì chính là đại gia có thể mặt đối mặt, cũng có thể thương lượng một chút sự tình.

“Tiên sinh, chúng ta muốn xuất phát, ta sẽ dẫn thượng tai nghe, các người có cái gì lời nói, cứ việc nói, không quan hệ.” Tài xế khẩu âm có chút độc đáo, nhưng là tất cả mọi người đều không có chú ý.

Xe thúc đẩy, chậm rãi khai lên, dần dần mà nhanh hơn khi tốc. “Đại gia không nên gấp gáp, ta đi chính là đường nhỏ, không có đèn đỏ, cho nên đại gia lo lắng.” Tài xế chuyên môn tháo xuống tai nghe giới thiệu này nhảy đường nhỏ ngọn nguồn, nhưng là bởi vì thanh âm không thể nào tiêu chuẩn, Diệp Chấn nghe được cùng thực tế nói có lẽ căn bản là không phải một cái điểm.

“Ân, cảm ơn.” Thánh tôn vẫy tay, vị kia tài xế lại mang lên tai nghe chuyên tâm điều khiển. “Tất cả mọi người đều chuẩn bị như thế nào?” Thánh tôn hiện tại sợ nhất, chính là khuyết thiếu một ít chuẩn bị đồ vật, tỷ như thủy a, lương khô a, linh tinh.

“Ta còn hảo, thủy mang tương đối thiếu, lương khô tương đối nhiều, rốt cuộc ta tương đối có thể ăn.” Tống Hồ cười hì hì che lại chính mình bụng, nói.

“Ta hoàn toàn tương phản, ta mang thủy tương đối nhiều, mang lương khô ít, ta còn mang theo cầm máu bổ, còn có một ít trị thương đồ vật.” Diệp Chấn kiêu ngạo vỗ vỗ chính mình túi du lịch.

“Ta còn hảo, dựa theo thánh tôn người phân phó, không có mang lương khô, thủy có mang, cơ bản đều là một ít xem bói, bày trận, bày trận đồ vật.” Quái Bán Tiên lần này không có mặc xem bói phục, xuyên một thân màu đen tuất cùng màu lam quần, ria mép hơn nữa tinh xảo đồng hồ, thực mới mẻ.

“Ân, đại gia nếu chuẩn bị không sai biệt lắm, ta xem thời gian cũng mới năm click mở thủy, đại gia nghỉ ngơi trong chốc lát.” Thánh tôn vẫy tay, từng người mới đem túi du lịch đặt ở từng người trên đầu năm mươi centimet tồn vật cách.

“Tài xế, giữa trưa 12 giờ nghỉ ngơi thời điểm kêu ta.” Thánh tôn xoay người, nói. “Không thành vấn đề, các người nghỉ ngơi vẫn là có việc nói, liền đi vội đi.” Vị kia tài xế thực hiểu biết người, hai ba câu lời nói liền tháo đến đại gia niềm vui.

Thánh tôn nhìn nhìn bên trong xe cửa sổ, toàn bộ đều nhắm chặt, vì thế mở ra chính mình cửa sổ cùng Diệp Chấn cửa sổ. “Đại gia nghỉ ngơi đi, nên rồi giương thời điểm nhất định sẽ kêu các người.” Thánh tôn đem chân kiêu ở bên trong xe trung gian trên bàn, híp mắt nghỉ ngơi.

“Làm xa hoa xe thật không giống nhau, này xe tuyệt đối không tiện nghi, như thế nhiều người còn như thế ôn, hưởng chi cũng dám phóng cái bàn.” Tống

Hồ sờ sờ trung gian cái bàn, sờ lên thực hăng hái, hơn nữa xúc cảm không tồi.

“Phóng cái bàn có cái gì không dám? Về nhà ta cũng kêu ta mẹ mua một chiếc.” Giang Ninh Ninh kêu ngạo nhếch lên chân đặt ở trên bàn, mang kính mát, bất quá hôm nay còn không có lượng mang cái gì kính mát a.

“Phóng cái bàn nhưng có chú ý, bên trong xe phóng cái bàn, một, cần thiết ổn định tính hảo, ở gấp ghềnh lộ đều sẽ không chán đến, bằng không phóng trên bàn thủy không phải sai. Nhị, giới so tính nhất định cao, dám thêm cái bàn cao quý siêu xe, giá cả nhất tiện nghi cũng sẽ chết bình thường một chút nhiều lần.” Tổng Hồ cắn chặt răng, chính mình là không học quá tri thức, nhưng là Tổng Hồ nói về lời nói tới cũng sẽ không nhục ai.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: lão hữu điện báo

Phóng cái bàn nhưng có chú ý, bên trong xe phóng cái bàn, một, cần thiết ổn định tính hảo, ở gấp ghềnh lộ đều sẽ không chán đến, bằng không phóng trên bàn thủy không phải sai. Phẩm thư vòng (..) nhị, giới so tính nhất định cao, dám thêm cái bàn cao quý siêu xe, giá cả nhất tiện nghi cũng sẽ chết bình thường một chút nhiều lần.” Tổng Hồ cắn chặt răng, chính mình là không học quá tri thức, nhưng là Tổng Hồ nói về lời nói tới cũng sẽ không nhục ai.

“Kêu các người nghỉ ngơi không phải đầu vồ mồm, lẫn nhau véo, chạy nhanh nghỉ ngơi đi.” Thánh tôn đánh gãy hai người đối thoại, nếu không đánh gãy nói, phỏng chừng không đến một lát liền muốn thật sự động khởi tay tới.

“Hừ.” Giang Ninh Ninh an vị ở Diệp Chấn bên cạnh, một bộ cao ngạo bộ dáng, dựa vào Diệp Chấn bả vai.

Thánh tôn click mở đèn điện, chạy đến thấp cấp bậc, lấy ra một bộ bản đồ, “Ta và các người nói, này trương bản đồ hơn phân nửa không phải là thật sự, cho nên ta còn tìm một cao thủ cùng đi trước.” Thánh tôn đem bức màn kéo ra, lúc này thiên đã dần dần mà sáng lên.

“Ai a? Thánh tôn, người đem ai mời tới?” Tổng Hồ lập tức ngồi ổn lên, hỏi.

“Một vị cao thủ, còn có, ta hiện tại bắt đầu chân chân chính chính hoài nghi, cũng không phải Ma Giới người đã đến, có lẽ là chúng ta ở phi cơ thượng đám kia người máy làm cho quý.” Thánh tôn lắc đầu, bấn một cái cái nút. “Tích tích.” Đột nhiên, Diệp Chấn di động vang.

Tất cả mọi người đều không biết là ai di động, chỉ là một mặt lắc đầu, “Là Diệp Chấn.” Giang Ninh Ninh chỉ chỉ Diệp Chấn, rồi mới vươn tay lấy ra và vịn tốt nhét vào Diệp Chấn túi tiền ngàn vạn di động.

“Diệp Chấn!” Giang Ninh Ninh chụp Diệp Chấn ngực một chút, Diệp Chấn lúc này mới tỉnh lại, nhìn Diệp Chấn kia hoa chi loạn chiến đầu tóc cùng mờ hồ thần chí, liền biết Diệp Chấn còn chưa ngủ đủ.

Nhưng là có điện thoại tới, Diệp Chấn lắc đầu, tinh thần lập tức hảo không ít. “Thánh tôn, là Long Đại. Ta tiếp tiếp.” Diệp Chấn đem điện thoại bắt được thánh tôn trước mặt, xác thật biểu hiện bát tới điện thoại nick name: Long Đại.

“Uy, Long Đại, đã lâu không thấy a, ngài có cái gì sự a?” Diệp Chấn cười hi hi nói, sờ sờ chính mình cằm.

“Sự tình thực cấp, người đừng cười hi hi, người hiện tại ở nhà vẫn là ở bên ngoài, thánh tôn ở sao?” Long Đại thanh âm có chút dồn dập, nhưng là điện thoại một khác đầu thực bình tĩnh, tựa hồ trừ bỏ thánh tôn liền không có người khác giống nhau.

“Thánh tôn ở, yêu cầu cho hấn tiếp sao?” Diệp Chấn có chút tiểu cảm xúc, sớm biết rằng Long Đại là tới tìm thánh tôn, chính mình có lẽ liền sẽ không như thế nhiệt tình. Nhưng là hiện tại không phải chơi tiểu tính tình thời điểm, Diệp Chấn vẫn là biết đến, vì thế không chờ Long Đại trả lời, trực tiếp liền đem điện thoại đưa cho thánh tôn.

“Người tiểu tử này, không cần, khai loa, ta chính là muốn biết các người xuất phát không có, thánh tôn là cùng ta liên hệ qua, các người bảy người a, khai loa, ta có chuyện muốn nói.” Long Đại nói chuyện thực mạnh mẽ hữu lực, nhưng là nói quá nhanh có chút lảm nhảm.

“Ngà.” Còn hảo, lời này Diệp Chấn vẫn là sẽ không đặc biệt để ý, vì thế click mở loa.

“Ta và các người nói a, lần trước các người xuống phi cơ cho chúng ta mang về tới kia một đám nghi phạm a, là người máy.” Long Đại nói. Nhưng là Diệp Chấn bên này bảy người hết chỗ nói rồi, ai không biết a.

“Chúng ta đã biết, đều đã biết, người tiếp theo nói.” Diệp Chấn đem thanh âm chạy đến lớn nhất, làm đại gia đừng tở ở bên nhau, bằng không thực nhiệt.

“Chúng ta cũng là mới phát hiện, nhưng là, chúng ta không có thể bảo vệ cho, bọn họ chạy trốn, nếu không phải ở đây người quá nhiều, ta nhất định dùng nội lực, đáng tiếc.” Từ thanh âm có thể nghe ra, Long Đại hân là ở một cái phong bế không gian, thật cẩn thận nói.

“Long Đại, nói trọng điểm, ngươi sẽ không làm chúng ta đi bắt trở về đi? Đám kia người quả thực là yêu quái, đừng nói chúng ta không muốn, máu chó chúng ta hiện tại hoài nghi, bọn họ đối bốn các người đi.” Long Đại cố tình đem thanh âm ép tới rất thấp, nhưng là Diệp Chấn bên này cũng nghe không rõ ràng lắm.

“Bọn họ tới, Diệp Chấn, bảo vệ tốt ngươi hân là bảo hộ người, không cần lộn xộn. Còn lại người, cùng ta thượng!” Thánh tôn vỗ vỗ tài xế, mới phát hiện tài xế ở run bần bật.

“Tài xế, mở cửa, rồi mới đến phụ cận chờ chúng ta, khai nhanh lên!” Nghe thế câu nói, cái kia tài xế mới gật gật đầu, đem cửa mở ra. “Ninh ninh, đừng sợ, ta canh giữ ở bên cạnh ngươi.” Diệp Chấn nói lời này nói thực âm lòng, cũng thực cục cung.

“Thiên linh linh, địa linh linh, thiên linh linh, địa linh linh!” Quái Bán Tiên trong tay cầm một lá bùa, không ngừng kêu. “Liên ở nơi đó!” Thánh tôn rống to, rồi mới vung tay lên, hướng tới thánh tôn chính mình rống đến địa phương đánh ra một cái khí sóng.

“Tê, tê, tê.” Bị thánh tôn đánh trúng người máy hiện ra nguyên hình, phát ra quỷ dị thanh âm. Diệp Chấn tuy rằng đã ở khá xa đi, nhưng là còn có thể cẩn thận phát hiện, lần này khổ người rất lớn.

“Má ơi, đây đều là cái gì đồ vật a!” Tổng Hồ điên một chút, thiếu chút nữa quăng ngã cái cầu găm bùn.

“Tê, tê, tê.” Kia quỷ dị thanh âm tái hiện, mọi người bắt đầu cảm thấy đau đầu. “Đại gia đừng sợ, đây là mê hồn thuật, đãi ta lấy bọn họ tánh mạng mà về!” Thánh tôn vẫy vẫy tay, nháy, trực tiếp bay đi lên.

“Oanh!” Thánh tôn tốc độ thực mau, tất cả mọi người đều còn không có thấy rõ ràng thánh tôn ra chiều, liền nghênh đón che trời lấp đất tro bụi. “Oanh!” Lại là một tiếng vang lớn, từ không trung phi hạ một cái đồ vật.

“Các người tiểu tâm, ta tới!” Âu Dương Long xoay người, lập tức xuất hiện một phen lưỡi hái, nhẹ nhàng một chút, liền bay lên trời, không đến vài giây liền phi xuống dưới, mặt đất bị Âu Dương Long đâm ra hai cái hố.

“Thánh tôn không tồi, các người nhìn xem.” Âu Dương Long lộ ra vẻ tươi cười, đem trên tay đồ vật ném qua đi, mọi người vừa thấy, nguyên lai là vừa rồi người máy trong đó một cái đầu người.

“Mau xem!” Tổng Hồ chỉ chỉ nơi xa, mọi người cùng nhìn lại, “Ta lão đại như thế nào chạy đi đâu?” Tổng Hồ vui rạo rức làm muốn chạy qua đi, đã bị Quái Bán Tiên giữ chặt.

“Tổng Hồ, đừng đi, ngươi cẩn thận cảm thụ một chút, đại ca ngươi cái kia vị trí, căn bản không có một tia tu luyện chi khí, hân là tà ma.” Âu Dương Long trong tay gắt gao nắm lưỡi hái, tiểu tiểu thanh ở Tổng Hồ bên tai nói.

Trong nháy mắt, cái kia Diệp Chấn lại không thấy. Chỉ là từ thiên hạ rớt xuống một người. “Đó là ai?” Âu Dương Long cầm lưỡi hái, “Đừng nóng vội, là thánh tôn.” Trương Đà nháy, tiếp được thánh tôn.

“A! Phóng ta xuống dưới, ta không có chuyện.” Trương Đà thực nghe lời, một chút liền đem thánh tôn thả xuống dưới, thánh tôn ngồi dưới đất, vẫy vẫy đầu. “Thánh tôn, ngươi không sao chứ?” “Thánh tôn, ngươi như thế nào từ bầu trời rơi xuống?” “Thánh tôn, như thế nào, người máy đâu?”

“Đù rồi, chúng ta đi mau, người máy đã không có vấn đề, hiện tại vấn đề là, ta vừa mới nhìn một chút, muốn trời mưa.” Thánh tôn gõ gõ chính mình đùi, qua một hồi lâu, mới có thể đứng lên.

“Thánh tôn, ngươi thật đủ thần a, ta vừa mới còn tưởng nói muốn trời mưa đâu, mau mau mau, xe tới.” Quái Bán Tiên tự nhiên là biết muốn trời mưa, một cái đoán mệnh, xem bói người, nếu liền điểm này nhìn bầu trời tượng cũng không biết, nói ra đi chê cười người.

“Thánh tôn, mau lên đây, trời mưa.” Diệp Chấn ngồi trên xe ló đầu ra, nhưng là không có xuống xe, giọt mưa bắt đầu nhỏ nhỏ hạ lên.

Thánh tôn bình đạm gật gật đầu, mọi người ngồi trên xe. “Tài xế, hiện tại đã 10 giờ, chúng ta lộ trình như thế nào?” Thánh tôn ngồi trên xe, lại bắt đầu vì đại gia hành trình nhọc lòng.

“Ngươi hảo, ta trước nói một chút, ta xe đâu, du ước chừng còn có thể chống được đến trạm, hiện tại khoảng cách tới các ngài muốn đi mục đích địa, ước chừng chỉ có ba cái giờ là được, cho nên tới khi, ước chừng là tại hạ ngo một chút, cho đến lúc này, các ngài nghỉ ngơi, ta liền có thể đi rồi, ngài cảm thấy như thế nào?” Tài xế nói có chút ngưng ngừng, nhưng là ai đối thành cái kia tài xế, phỏng chừng đều là muốn chính mình lớn nhất ích lợi hóa.

“Các người như thế nào xem? Hân ý tứ là, nếu 12 giờ dừng lại nghỉ ngơi nói, hân còn muốn nghỉ ngơi đi cố lên, ăn cơm. Kia nếu chúng ta trực tiếp làm được trạm nói, chỉ cần thêm một cái giờ, các người như thế nào xem?” Thánh tôn hỏi.

“Ân, chúng ta đây liền nhẫn nhẫn, đến trạm đi.” Diệp Chấn gật gật đầu, ôm Giang Ninh Ninh. Tất cả mọi người đều rất ít nói chuyện, rốt cuộc vừa mới trải qua, có lẽ vẫn là bắt đầu.

“Ân, vậy trực tiếp tới mục đích địa ở dừng lại.” Thánh tôn đưa cho tài xế một cây yên, tài xế rất vui lòng tiếp nhận yên, nhưng là giải thích nói, “Xin lỗi,

tiền sinh, ngài cấp yên ta chỉ sợ không thể hiện tại hút, ta sợ ảnh hưởng các người.”

“Không có việc gì, tướng hiện tại cũng hảo, sau này cũng không quan hệ.” Thánh tôn cười cười, này tài xế rất đậu.

Không khí lại lần nữa lâm vào xấu hổ, tất cả mọi người đều không nói gì, nhưng là đại bộ phận đều không có ngủ, chỉ là cảnh giác nhìn nhìn bốn phía phong cảnh.

“Thánh tôn, ba cái giờ sau liền đến sao? Ta xem hiện tại còn ở Phú Châu bên trong thành đâu.” Tống Hồ gãi gãi sau đầu, hiện tại đúng là Phú Châu bên trong thành, không có sai.

“Không, chúng ta này giai đoạn yêu cầu ngồi thật lâu, hơn nữa phương tiện giao thông yêu cầu đổi rất nhiều, bên trong thành tài xế là không thể rời đi Phú Châu, cho nên chúng ta đến Phú Châu cửa thành liền yêu cầu đổi một loại.” Thánh tôn giải thích nói, nhưng là thấy Tống Hồ miệng hình lại muốn hỏi kế tiếp còn muốn ngồi cái gì xe, thánh tôn vội vàng bổ sung “Hảo. Đại gia không cần tò mò, Diệp Chấn, cấp Long Đại đánh một chiếc điện thoại.”

“Àn.” Diệp Chấn gật gật đầu, nhưng là sắc mặt có chút tái nhợt, từ túi quần rút ra di động, bát đánh Long Đại số di động.

“Diệp Chấn, còn hảo ta thông minh, liền biết người còn sẽ đánh lại đây, ta liền biết người nhất định là có việc mới cúp điện thoại. Cho nên ta mới không có đánh cho người, nói, các người hiện tại như thế nào? Có hay không gặp phải ta nói người máy?” Long Đại nói thực kích động, nhưng là lại không biết Diệp Chấn phong chính là loa.

“Cảm giác như là không có sao?” Diệp Chấn có chút khó chịu, nói cũng không còn sớm điểm nói, cổ tình vừa vặn tốt tới người vừa vặn vặn tốt đánh tới. “Ta tiếp, hồ nháo, đối tiền bối nói chuyện như thế nào có thể cái dạng này!” Thánh tôn có chút cực đoan, chỉ vào Diệp Chấn liền mắng.

Diệp Chấn tuy rằng trong lòng không thoải mái, nhưng là vẫn là ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, đem điện thoại đưa cho thánh tôn.

“Lão long, cùng người nói sự kiện, người biết Ma Giới sao?” Thánh tôn sờ sờ chính mình ria mép, hỏi. “Ài, lão hữu, đã lâu không nói chuyện phiếm.” Long Đại gần nhất chính là cùng thánh tôn chào hỏi, nhưng là lại không có trả lời thánh tôn vấn đề.

“Nga, Ma Giới a? Chưa từng nghe qua. Người có phải hay không tiểu thuyết xem quá nhiều, cái gì Ma Giới.” Long Đại trộm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: 9 tuyên khách sạn

Nga, Ma Giới a? Chưa từng nghe qua. Người có phải hay không tiểu thuyết xem quá nhiều, cái gì Ma Giới.” Long Đại trộm cười nói.

“Ta và người nói chính sự đâu! Nghiêm túc một chút!” Thánh tôn gầm lên một tiếng, Long Đại mới trấn định trong chốc lát.

“Hành hành hành, cái gì sự, người nói đi.” Long Đại vòng vòng đầu, lúc này mới mấy ngày, này lão hữu liền cùng chính mình không hợp?

“Người cho ta mua một quyển 《 tam giới nhất diện 》， đến lúc đó chúng ta cho chúng ta đem tư liệu phục chế lại đây.” Thánh tôn nói đơn giản, “Cứ như vậy, 《 tam giới nhất diện 》 treo, cúi chào.” Thánh tôn này đơn giản thô bạo phương thức, mọi người nhưng thật ra rất thương thức.

“Ta hiện tại tuyên bố một chút nhiệm vụ, chúng ta đây đến đích đến là ở cửa thành, cửa thành tới rồi thời điểm, chúng ta yêu cầu hai chiếc xe ngựa, cửa thành có xe ngựa, ta là nghe qua, ta đây phân tích một chút nhiệm vụ. Chúng ta chia làm hai đội, tự nhiên, không cần thời điểm đại gia cùng nhau hành động, yêu cầu thời điểm, ta sẽ bày ra một cái ‘y’, cũng chính là nhị thủ thế, kia đại gia liền lập tức chính mình chia làm hai tổ, hiện tại nói một chút, đệ nhất tổ tổ trưởng, ta, thành viên bán tiền, Trương Đà cùng Tống Hồ.” Thánh tôn đem đệ nhất tổ tổ trưởng cùng tổ viên đều viết ở một trương trên giấy.

“Đệ nhị tổ, tổ trưởng, Lan Khôn. Hẳn chính là ta nói nhân vật thần bí, tổ viên Diệp Chấn, Âu Dương Long, còn có Giang Ninh Ninh, đệ nhị tổ chủ yếu nhân vật là phụ trách sau lộ, chúng ta đệ nhất tổ chủ yếu là phụ trách dò đường.” Thánh tôn dùng một lần nói xong, nhưng là nghênh đón không ít người không phục.

“Thánh tôn, này cái gì Khôn không thích hợp, huống chi chúng ta đều không quen biết hắn, như thế nào có thể làm hắn đương đội trưởng, không được, cần thiết là ta lão đại.” Tống Hồ một cổ kính liền biết ra tới tạo phản, nhưng là bị Diệp Chấn một nhìn chăm chăm, ngoan ngoãn bất động.

“Thánh tôn, ta cũng cảm thấy không quen thuộc người không thể dùng.” Âu Dương Long cũng phát biểu chính mình ý kiến.

“Ta cùng hần quen thuộc, đây là giang hồ cao thủ, lần này đi ra ngoài, nếu là người bình thường, cho hần yêu cầu một trăm triệu tiền đặt cọc cùng với gấp mười lần thù lao. Ta thỉnh, một phân không hoa.” Thánh tôn vỗ vỗ tay, ý bảo đại gia không cần ở có ý kiến

“Người giang hồ xưng ‘ máu lạnh khách ’ Lan Khôn, người này võ công sâu không lường được, này có một phen vũ khí kêu Xích Huyết Kiếm, cùng hần danh hiệu là tuyệt phối.” Diệp Chấn mất trung tràn ngập buồn ngủ, nhưng là phải biết rằng Diệp Chấn tri thức cũng không phải là bạch học.

“Không sai, giáo người còn tính hữu dụng, người này võ công tuy không tồi, nhưng là cùng tà ma đám người tới so, cũng là bất kham một kích, nhưng là, có hần ô, có lẽ chúng ta sinh cơ sẽ nhiều không ít, hảo, 11 giờ, đại gia mau nghỉ ngơi đi, cửa thành là có thể nhìn thấy hần.” Thánh tôn đem giấy cùng bản đồ thu lên, chuẩn bị nghỉ ngơi.

“Đại gia nghỉ ngơi đi, dưỡng hảo tinh thần, phỏng chừng kia người máy sẽ không lại đến.” Quái Bán Tiên vẫn luôn không có tiếng tăm gì ngủ, nhưng là vừa nghe đến đại gia có thể không nói, lúc này mới an tâm nói.

“Tài xế, đem bên trong xe internet tắt đi, rồi mới mở ra quầy nhiều hình thức.” Thánh tôn cười trộm vỗ vỗ tài xế, nói.

“Cái gì là quầy nhiều hình thức?” Tống Hồ lại là cái thứ nhất tò mò hỏi người, nhưng là cũng không kỳ quái, có lẽ là Tống Hồ không vậy đi. “Quầy nhiều hình thức một khi mở ra, ta liền sẽ không làm hần tắt đi, trừ bỏ có thể tiếp điện thoại cùng nghe âm nhạc, vô dụng.” Thánh tôn trộm che miệng cười, bởi vì thánh tôn hàng năm không thích mang đi động.

“Ta đi, không thể nào.” Tống Hồ còn muốn ôm oán vài câu, “Đủ rồi, quá sáo cút đi!” Âu Dương Long lớn tiếng hướng tới Tống Hồ rống, “Được rồi, Tống Hồ, người liền nghỉ ngơi đi thôi, bằng không liền đi nghe một chút âm nhạc” thánh tôn nhưng không nghĩ nháo đến không khí quái xấu hổ.

Tống Hồ giống như còn không có chuẩn bị dừng lại, trừng mắt nhìn Âu Dương Long liếc mắt một cái, nhưng là cũng không có cái gì tác dụng.

Đoàn người cứ như vậy, ở xấu hổ không khí hạ, lẳng lặng từng bước từng bước ngủ tìm.

Qua không biết bao lâu, thánh tôn cảm giác rõ ràng có chút nhiệt, mở mắt ra, thiên đã không giống vừa mới như vậy tối tăm, đã ra thái dương, khó trách như vậy nhiệt. “Tài xế, khai cái điều hòa đi.” Nói, thánh tôn đem cửa sổ quan trọng.

“Tốt.” Tài xế cười hi hi lên tiếng, “Tiên sinh, 12 giờ rưỡi, kỳ thật các người nên tỉnh tỉnh.”

“Ân, nhưng là bọn họ rất mệt, đừng đi để ý đến bọn họ.” Thánh tôn nhỏ giọng nói, rồi mới thật cẩn thận lấy ra bản đồ, “Tài xế, người dự tính tới mục đích địa yêu cầu bao nhiêu tiền a?” Bởi vì đây là tư gia xe, hơn nữa là siêu xe, so bình thường quý là thực bình thường, so bình thường tiện nghi mới là không bình thường.

“Ba trăm.” Cái kia tài xế bình bình đạm đạm nói, “Cho người đánh gãy, không tính quý, ta cũng không thêm để ý điểm này tiền trình, chính là nhằm chán ra tới đón khách mà thôi.”

Thánh tôn có chút không tin, bảo đảm chính xác không, thánh tôn xoay người sang chỗ khác vừa thấy, giá cả biểu biểu hiện: 298 nguyên 5 mao. Thánh tôn có chút xấu hổ, kỳ thật chính mình hần là tin tưởng tài xế, này tài xế khởi bước giới là cùng bình thường tài xế là giống nhau, không nói xe nhãn hiệu, này còn có nửa giờ, tổng không có khả năng nửa giờ mới một khối năm mao đi.

“Người này quá khách khí, cảm ơn a.” Thánh tôn hướng tài xế gật gật đầu, lúc này, đã có không ít người tỉnh, cái thứ hai tỉnh chính là Diệp Chấn, rồi mới là Âu Dương Long cùng Trương Đà, liền dư lại Tống Hồ, Quái Bán Tiên cùng Giang Ninh Ninh ở ngủ say bên trong.

Thánh tôn so một cái hư thủ thế, “Bọn họ đang ngủ, đừng quấy rầy, từng người nên làm cái gì liền làm cái gì.” Ai cũng không biết, liền ở thánh tôn câu này nói về lời nói, Giang Ninh Ninh mơ hồ mơ hồ mở bừng mắt chữ.

“Ninh ninh, người tỉnh?” Diệp Chấn sờ sờ Giang Ninh Ninh trắng nõn khuôn mặt nhỏ cùng gầy thon dài lớn lên đùi.

“Ân, tỉnh.” Giang Ninh Ninh nhìn nhìn người khác, nguyên lai chỉ còn lại có Quái Bán Tiên cùng Tống Hồ không có tỉnh.

“Từng người đều ở寐 trong chốc lát, năm phút đồng hồ sau ta đem tắt cả mọi người đánh thức.” Thánh tôn phát phát tay, tắt cả mọi người đều gật gật đầu, từng người đều hí mắt chữ, trừ bỏ Âu Dương Long nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh, nhưng là lóa mắt thái dương làm Âu Dương Long, Tống Hồ này hai cái vị trí bị chiếu nóng rất.

Năm phút đồng hồ sau, “Các huynh đệ, tỉnh tỉnh.” Thánh tôn không nói hai lời, trực tiếp vỗ vỗ Quái Bán Tiên bụng, nhẹ nhàng quăng Tống Hồ một cái tát, Tống Hồ lập tức mở mắt ra, nhưng là thấy là thánh tôn, liền không có so đo cái gì, chỉ là xoa xoa mắt, hỏi. “Tối rồi?”

“Đại gia tỉnh tỉnh, ta nói ước chừng một chút đến, hiện tại mau tới rồi, mấy chục mẽ liền đến.” Tài xế cười hi hi nói, hiển nhiên cũng có chút đói bụng.

“Lúc này mới 12 giờ năm mươi phân, xem ra tài xế không giống như là một cái nói mạnh miệng người.” Trương Đà giống như thực xem khôi chính mình, rốt cuộc cũng là, là cái thổ hào lại có thể ra tới đương taxi, xác thật thích hợp ở hiện tại xã hội này hỗn.

“Tối rồi, ngượng ngừng, này kiểu ta không thể qua.” Tài xế đem xe ngừng ở một chỗ đại thụ hạ, chỉ chỉ phía trước một tòa rất dài đại kiều.

“Vì cái gì?” Tống Hồ cái này tò mò bảo bảo, lại là cái thứ nhất hỏi. “A HỒ, nơi này không chuyện của người, sửa sang lại túi du lịch!” Diệp Chấn dùng sức chụp Tống Hồ một chút, Tống Hồ a một tiếng thiếu chút nữa quỵ.

“Ân, tốt.” Thánh tôn xoay người vừa thấy, màn hình biểu hiện chính là 332 nguyên chính. Thánh tôn từ túi quần lấy ra một đạp mao gia gia, đếm năm trăm đồng tiền, tiếp theo nói, “Tài xế, vất vả, không cần tìm.” Tất cả mọi người đều xem ra, tài xế có chút không tình nguyện, nhưng là thánh tôn ngạnh tắc đi xuống, tài xế cũng liền miễn cưỡng gật gật đầu.

Mọi người công tú đi lịch đi rồi xe, thấy này siêu xe chậm rãi khai đi. “Đi thôi.” Thánh tôn nhìn một chút, này tòa kiệu không có chiều bài, cái gì cũng không có, vì thể chuẩn bị đi đến ven đường hỏi một cái vừa vặn cũng là đi bộ người đi đường.

“Tiên sinh, ngài hảo. Chúng ta muốn hỏi một chút, có phải hay không qua này tòa kiệu, đó chính là đã rồi đi Phú Châu?” Thánh tôn trong tay túm mấy trương mao gia gia, hỏi.

“Đúng vậy, tiên sinh.” Người kia rõ ràng bị thánh tôn trên tay mao gia gia hấp dẫn, thánh tôn cũng xem ra người kia ánh mắt đều tụ tập ở chính mình trên tay mao gia gia, “Cấp, người khao!”

Còn lại sáu người lau mồ hôi, đại thần a! Trong lòng đều thập phần bội phục.

Đột nhiên, một cái sau lưng cũng một phen kiếm nam tử, đã đi tới, hần phía sau kiếm tuy có bố bao ở, nhưng là hình dáng là có thể nhìn ra là một phen kiếm, hần che miệng, toàn thân ăn mặc một kiện màu đen áo somi cùng màu đen quần dài.

Hần hướng Diệp Chấn bên kia đi tới, thánh tôn nhanh chóng chạy tới, “Lan đại hiệp, lâu nghe đại danh!” Thánh tôn đối với người kia chấp tay, sáu người tề thân, nguyên lai này Lan Khôn thế nhưng như thế có khí thế.

Nhưng là, Lan Khôn trực tiếp làm lơ thánh tôn, tiếp tục về phía trước đã đi tới, Tổng Hồ từ có lần trước bị đánh trải qua, lần này không có la to, chỉ là lặng lẽ tránh ở mọi người sau lưng.

“Người hảo.” Lan Khôn đi đến Diệp Chấn trước mặt, hướng Diệp Chấn vờn tay. “Ân, người hảo.” Diệp Chấn vờn tay, đột nhiên một cổ dòng nước lạnh đâm vào Diệp Chấn cánh tay, đây là cái gì người, này cánh tay thế nhưng có như vậy cường đại dòng nước lạnh, còn hảo Diệp Chấn võ công cũng không phải thổi trứng, Diệp Chấn lập tức thúc dục chân khí, cường cường đối kháng, Lan Khôn biểu tình cũng có chút khê biến, nhưng là ở đại gia nhìn chăm chú dưới tình huống nắm như thế lâu, khó tránh khỏi sẽ khiến cho, hoài nghi.

“Lan đại hiệp, chúng ta mau qua cầu đi.” Người khác nhìn không ra, đó là bởi vì người khác đều là võ giả, ở đây là người tu tiên duy độc chỉ có Âu Dương Long, thánh tôn, Diệp Chấn, Lan Khôn cùng Quái Bán Tiên năm người, còn lại người ở như thế nào, tự nhiên là nhìn không ra hai vị người tu tiên đối kháng.

“Không cần qua cầu, qua cầu liền đều là đường núi, chỉ có mỗi ngày giữa trưa 12 giờ đến 12 giờ rưỡi mới có xe, hiện tại chúng ta đến phụ cận khách sạn đi.” Lan Khôn nói, thân không biết quý không hay hướng thánh tôn bay đi một tấm card.

“Đây là này phụ cận duy nhất dừng chân, đi thôi.” Lan Khôn lạnh tanh nói, khi nói chuyện không có chút nào cảm tình. “Này cái gì phá địa phương a, muỗi không ít.” Tổng Hồ thấy Lan Khôn không phải địch nhân, thực mau liền bắt đầu không kiêng nể gì cái loại này thiếu tấu cảm giác.

Thánh tôn nghiên cứu một hồi lâu, vẫn là xem không hiểu, “Ta tới, dùng gps.” Diệp Chấn một phen đoạt lại đây, “Cửu tuyền khách sạn?” Diệp Chấn cẩn thận nhìn nhìn, tên này thực không may mắn a!

“Lan Khôn, người xác định là cửu tuyền khách sạn?” Diệp Chấn nhìn nhìn Lan Khôn, hỏi.

“Đi thôi, ta dẫn đường.” Lan Khôn xoay người vừa thấy, rất nhỏ gật gật đầu, rồi mới nói ra hần dẫn đường những lời này, làm đại gia đối hần hảo cảm tốt không ít, xác thật, Lan Khôn cho người ta ấn tượng đầu tiên chính là lãnh khốc.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128 :Lan Khôn

“Đi thôi, ta dẫn đường. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm & thư ¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Lan Khôn xoay người vừa thấy, rất nhỏ gật gật đầu, rồi mới nói ra hần dẫn đường những lời này, làm đại gia đối hần hảo cảm tốt không ít, xác thật, Lan Khôn cho người ta ấn tượng đầu tiên chính là lãnh khốc.

“Lão đại, người nói không phải là thật sự đi? Nơi này duy nhất một gian khách sạn, thế nhưng kêu cửu tuyền khách sạn, nghe khiến cho người cảm giác

không thoải mái.” Tống Hồ sờ sờ sau đầu, bổ sung nói, “Ta ở Phú Châu chưa từng có nghe qua cửu tuyền khách sạn.”

“Đại gia đừng nghi thần nghi quỷ, cửu tuyền khách sạn chẳng lẽ không dễ nghe sao? Dù sao ta cảm giác không tồi.” Quái Bán Tiên tính tính, hôm nay tính đại cát, ngày mai cũng là đại cát, khẳng định không có gì, nhưng là này khách sạn tên, xác định có chút kỳ quái cổ quái.

Dọc theo đường đi, mặc kệ đại gia như thế nào thảo luận, Lan Khôn đều là an an tĩnh tĩnh dẫn đường, trừ bỏ Diệp Chấn hỏi Lan Khôn ở ngoài, Lan Khôn cơ hồ không lý bất luận kẻ nào.

“Tối rồi.” Đi rồi trong chốc lát, Lan Khôn ngừng lại, chỉ chỉ phía trước một mặt tường.

“Ai da ta đi, người đâu ai đâu! Nơi này liền một mặt tường, chúng ta ngủ cái rằm a, chính người.” Tống Hồ vừa mới khỏi xướng tính tính, đã bị Diệp Chấn che miệng lại. Diệp Chấn rút ra một phen chửi thề, “Ô ô ô.” Lúc này Tống Hồ trong lòng nói, “Ta đi, lão đại, ta còn không phải là bạo thô khẩu sao, này không phải mới bắt đầu xuất phát, người như thế nào nhẫn tâm giết ta a!”

“Nơi này là ảo cảnh.” Nói, Diệp Chấn đem chửi thề một phi, vừa vặn tốt đánh trúng một khối gạch, kia gạch rớt xuống dưới, phân thành toái tra, mọi người trước mắt hình ảnh cũng sinh ra biến hóa, từ nguyên lai một mặt tường thường thường nói chuyện vách tường, biến thành mười mét ngoại một tòa máy chực mét cao khách sạn.

“Quả nhiên danh bất hư truyền.” Lan Khôn lạnh như băng học ra một câu, không biết là cười nhạo Diệp Chấn, vẫn là thiết tình bội phục Diệp Chấn. “Đi thôi.” Diệp Chấn đi tuốt đằng trước, Tống Hồ thiếu chút nữa hạ dọa phá lá gan, còn tại chỗ run bần bật, bất kham hồi ức vừa mới kia đoạn Tống Hồ thiếu chút nữa dọa nước tiểu bộ dáng nhưng vẫn giữ lại ở đại gia trong lòng.

“Hoan nghênh các vị, bảy người a?” Đột nhiên, liền ở tất cả mọi người đều không nghĩ tới dưới tình huống, toát ra một người, hướng chỉ vẫn là tiểu hải tử, thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền mười hai mười ba tuổi mà thôi.

“Tiểu bao tử, mau vào đi.” Đột nhiên, lại một cái lão nhân xông ra, một phen đem tiểu bao tử kéo đi vào, chính mình đi ra, “Các vị bảy người, vẫn là có nam có nữ?” Cái kia lão nhân nhìn một chút, lắc đầu.

“Tiên sinh, như thế nào nói, chúng ta sáu nam một nữ.” Diệp Chấn đứng đi ra ngoài, đối với cái kia lão nhân, nói. “Tiểu tử, chúng ta nơi này buổi tối không yên ổn, cho nên chúng ta phòng quy định là, nam sinh toàn bộ một gian, nữ sinh toàn bộ một gian, cũng có thể mọi người một gian, các người liền phóng một cái tiểu nữ hài một người ở một gian, ta cảm thấy không hảo đi?” Cái kia lão nhân sờ sờ râu, hỏi.

“Ninh ninh, người như thế nào xem?” Diệp Chấn xoay người, đem duy nhất một người nữ sinh kéo ra tới. “Ta a, ta còn hảo, có người ở là được.” Lời này hàm nghĩa rất sâu, kỳ thật chính là muốn mọi người một gian.

“Cứ như vậy, mọi người một gian, buổi tối không yên ổn, càng không thể tách ra.” Thánh tôn nhưng không mê tín, hần căn bản là không sợ cái gì đầu trâu mặt ngựa, sợ nhất chính là sẽ có người tới đuổi giết bọn họ, này liền không dễ làm.

“Các vị thỉnh.” Cái kia lão nhân xoay người, lại bị Diệp Chấn thấy quý dị cười, “Lan Khôn, đáng tin cậy?” Diệp Chấn tiểu tiểu thanh chụp Lan Khôn một chút, nhưng là lần này Lan Khôn thế nhưng không có phản ứng.

“Đáng tin cậy.” Lan Khôn gật gật đầu, nhưng là thấy Diệp Chấn vẫn là có chút lo lắng, vì thế chính mình liền xung phong, đi tuốt đằng trước. Diệp Chấn còn có thể cảm giác được, Lan Khôn sau lưng Xích Huyết Kiếm lực lượng thập phần sung túc.

Lão nhân dẫn đường đi tuốt đằng trước, rồi mới là Lan Khôn cùng Diệp Chấn cơ hồ là sóng vai, đại gia đi thực mau, căn bản là không có tính toán từ từ mặt sau người ý tứ, dọc theo đường đi cũng thực bình tĩnh, ngay cả vừa mới vị kia tiểu bao tử cũng không biết đi nơi nào.

“Các vị, đây là các người phòng, nghe ta một câu, các người buổi tối ngủ thời điểm, nghe thấy một tiếng tiếng trống thời điểm, liền không cần ở đi lại, mặc kệ người có cái gì sự thỉnh, đều không cần ra tới, đây là chúng ta cửa hàng quy củ.” Cái kia lão nhân đem đại gia đưa tới một gian thật lâu thực lão phòng, nói.

“Ân, lão nhân, người đi đi, chúng ta có việc tìm người.” Diệp Chấn cảm giác rất mệt, rõ ràng còn không có tiến vào khách sạn thời điểm còn không có một tia buồn ngủ, chẳng lẽ, này khách sạn có chứa thôi miên công năng?

“Không cần tìm ta, ta chỉ phụ trách tiếp đãi các người tiến vào, không phụ trách tiếp đãi các người trở về, đi ra ngoài thời điểm tận lực không cần toàn bộ người đều đi, môn không có cách nào khóa trụ, chỉ có từ bên trong khóa trụ, bên ngoài chỉ có thể quan trọng, liền xem, đây liền khai.” Nói, cái kia lão nhân lại tùy tay đưa cho Diệp Chấn một trương tạp. “Nơi này dưới lầu có một nhà siêu thị, các người chính mình xem, đi tới đó liền biết, buổi tối trong phòng có WC, không có sự tình ngàn vạn không cần ra tới, có thanh âm nhần nhần liền hảo, dù sao liền đêm nay, này khách điểm chỉ cho phép trụ một ngày, ngày mai buổi sáng 8 giờ chính đến 8 giờ thập phần, môn sẽ tự động mở ra, qua thời gian, các người liền yêu cầu, hắc hắc, đến lúc đó đang nói.” Cái kia lão nhân không chỉ có xuất hiện cổ quái, ngay cả nói chuyện đều thập phần không bình thường.

“Tiến.” Lan Khôn vỗ vỗ thất thần Diệp Chấn, “Ân.” Diệp Chấn tùy ý lên tiếng, rồi mới lại không có chú ý dưới chân ngạch cửa, tạp một chút, thiếu chút nữa quăng ngã đi xuống, còn hảo bị Lan Khôn đứng lúc đỡ lấy, “Nơi này không có vấn đề, ta đã tới, không cần đa nghi.” Lan Khôn đem Diệp Chấn đỡ hảo sau, lo chính mình đi vào, có lẽ là đối Diệp Chấn có chút thất vọng đi.

“Nơi này tro bụi có chút nhiều, các người chú ý một chút.” Diệp Chấn đi đến, cầm lấy cái chổi, quét trong chốc lát, “Này cây chổi thật đúng là trước kia, các người vừa rồi không nghe thấy, này không gọi khách sạn, cái này kêu khách điểm.” Diệp Chấn quét một hồi lâu, rốt cuộc trắng không ít, mới dám đem túi du lịch buông xuống.

“Đại gia yêu cầu cái gì, ta đi mua đi.” Lan Khôn đứng lên, nhìn nhìn mọi người, tuy rằng thanh âm vẫn là băng lãnh lãnh không có tâm huyết, nhưng là chỉ từ đờ Diệp Chấn, còn có hiện tại xác thật làm đại gia đối Lan Khôn hảo cảm hảo không ít.

“Chúng ta có mang lương khô, này hảo, ta cũng có mang tiền, các ngươi tùy ý mua điểm lương khô là đủ rồi.” Nguyên bản lại là tùy tiện Tống Hồ, nhưng là lần này Tống Hồ bị thánh tôn gõ một chút sau đầu, ngoan ngoãn không dám nói lời nào.

“Ân, theo ta cùng Lan Khôn đi thôi.” Diệp Chấn đẩy Lan Khôn một phen, hai người liền đi ra ngoài.

Thánh tôn phiết Tống Hồ liếc mắt một cái, “Đứng lên!” Tống Hồ hoảng sợ, không nghĩ tới thánh tôn phát như thế lửa lớn a.

“A Hồ, chúng ta là ra tới làm chính sự! Ngươi là sẽ vô công người, gia sản vài trăm triệu, làm cái gì yêu cầu tùy tiện, nơi này như thế nhiều người so người lợi hại, ai nói lời nói đều không tới phiên ngươi nói chuyện!” Thánh tôn đối với Tống Hồ chỉ chỉ trỏ trỏ, nhưng là Tống Hồ chút nào không dám phản kháng, chỉ là gật gật đầu, lại gật gật đầu.

“Là, thánh tôn, ta đã hiểu, không có tiếp theo.” Tống Hồ nhưng lượng xem này thánh tôn, khẩn cầu tha thứ.

“Từ tội nhưng miễn, tội sống khó tha! Đợi lát nữa bọn họ trở về, ta liền nói cho ngươi chỉ thuộc về ngươi một người nhiệm vụ. Khụ khụ khụ, ngươi xem ngươi, thiếu chút nữa liền khí khụ xuất huyết tới.” Thánh tôn ho khan hai hạ, Tống Hồ vội vàng lại đây vỗ vỗ thánh tôn bói.

“Đại gia nghỉ ngơi trong chốc lát.” Thánh tôn vẫy vẫy tay, nguyên lai Quái Bán Tiên vẫn luôn ở cửa chuyển động.

“Lan Khôn, ngươi vì cái gì chỉ cùng ta nói chuyện?” Diệp Chấn cùng Lan Khôn đi nên bước thực tương tự, đúng là bởi vì như vậy, ở thường nhân đều không thể đuổi theo Lan Khôn thời điểm, Diệp Chấn có thể dễ như trở bàn tay cùng Lan Khôn vai song vai.

“Một loại cảm ứng, Côn Luân sơn không đơn giản, ngươi yêu cầu đến ta, ta cũng yêu cầu ngươi.” Lan Khôn vô cùng đơn giản trả lời, nhưng là nhưng thật ra có vài phần ôn nhu, không giống vừa mới như vậy lạnh như băng.

“Ân.” Diệp Chấn tiểu tiểu thanh lên tiếng, đi đến lâu đài, lại không có phát hiện cái gọi là siêu thị.

“Như thế nào không có?” Diệp Chấn có chút hoang mang, chẳng lẽ lão nhân kia gạt chúng ta? “Không, vẫn là ảo cảnh.” Lan Khôn một chương triều một phương hướng đánh qua đi, chương phong trực tiếp đánh nát ảo cảnh, xuất hiện một gian không lồ siêu thị.

Hai người đi hướng trước, phát hiện cửa viết ‘tiệm tạp hóa’ ba chữ, nhưng là bên trong thiết bị đã là thực tiên tiến, nhưng là duy nhất cổ quái chính là, rét căm căm, không ai, ít nhất phải có một cái lấy tiền đi.

“Cái kia lão nhân thực cổ quái, ta lần trước cũng có tới, đi thời điểm phóng vừa vặn tốt tiền là đủ rồi.” Lan Khôn kéo một chiếc xe đẩy, nhưng là sau lưng công kiểm lại chưa từng gặp qua hần buông.

“Ân.” Diệp Chấn gật gật đầu, đi theo Lan Khôn, chậm rãi đi tới.

“Yêu cầu mua điểm cái gì lương khô tương đối hảo?” Lan Khôn đẩy xe, đột nhiên ngừng lại, xoay người hỏi Diệp Chấn.

“Ta cảm thấy đều hảo, quan trọng nhất là lại nhẹ lại dễ no, giá cả không là vấn đề.” Diệp Chấn cầm lấy một bao thịt heo làm, đánh giá cẩn thận.

“Côn Luân sơn cũng không phải ngươi tưởng tượng như vậy, tuyệt đối không phải, tuy rằng ta không biết các ngươi vì cái gì không có mời còn muốn đi, nhưng là ta cũng phải đi nguyên nhân chỉ có một, đó chính là ta cấp bậc vẫn luôn ở Trúc Cơ mười phẩm, bởi vì ta bản thân vấn đề, vô pháp ở đề cao, cho nên ta tưởng, nếu ta vô pháp đề cao, kia sao không sấm sấm thử xem.” Lan Khôn nói chuyện khôi phục phía trước lạnh như băng cảm giác, tiếp theo nói, “Không nói nhiều, Côn Luân sơn chân núi bày trận, chúng ta yêu cầu một cái quẻ sư, một cao thủ, một cái thủ lĩnh, một cái ngàn dặm nhĩ, ta tưởng, đã đủ rồi.”

Quẻ sư tự nhiên là Quái Bán Tiên, cao thủ phỏng chừng là ở khen chính mình, thủ lĩnh không cần phải nói liền biết là thánh tôn, như vậy ngàn dặm nhĩ là? “Lan Khôn, ngàn dặm nhĩ là ai?”

“Không vội, có lẽ ngươi chỉ đoán đúng rồi cái thứ nhất, quẻ sư là bán tiên không sai, nhưng là cao thủ cũng không phải ta, mà là thánh tôn, thủ lĩnh không phải thánh tôn, mà là ngươi trăm triệu không nghĩ tới chính ngươi, ngàn dặm nhĩ là Âu Dương Long.” Lan Khôn lãnh đạm nói, trong lời nói vẫn là không có cảm tình.

“Vì cái gì?” Diệp Chấn đầu tiên cảm thấy nghi hoặc chính là, Lan Khôn như thế nào biết chính mình đoán người là ai, càng thêm nghi hoặc chính là, chính mình như thế nào có thể là thủ lĩnh?

“Có lẽ ngươi khả năng sẽ bắt đầu tin tưởng mặt khác ba cái là đúng, nhưng là duy độc không tin ngươi là thủ lĩnh, ngươi cũng không cần hoài nghi ta có cái gì pháp thuật, ta xem sắc mặt biến hóa.” Lan Khôn lắc lắc đầu, liền không muốn ở lộ ra cái gì.

Chương 129: dưới nền đất có cái gì

Có lẽ người khả năng sẽ bắt đầu tin tưởng mặt khác ba cái là đúng, nhưng là duy độc không tin người là thù lĩnh, người cũng không cần hoài nghi ta có cái gì pháp thuật, ta xem sắc mặt biến hóa. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Lan Khôn lắc lắc đầu, liền không muốn ở lộ ra cái gì.

“Ân, Lan Khôn, trên người của người mang tiền sao?” Diệp Chấn sờ sờ quần của mình, giống như không mang tiền.

“Ân?” Lan Khôn lẳng trong chốc lát, tiếp theo nói, “Người đi lấy tiền tới, ta mua đồ vật.” Lan Khôn vẫy vẫy tay, lấy kỳ chính mình cũng không có tiền.

“Ân.” Diệp Chấn gật gật đầu, bộ dáng này đúng là Diệp Chấn suy nghĩ, vừa lúc có thể đi ra ngoài nhìn xem, làm quen một chút chung quanh hoàn cảnh. “Từ từ, Diệp Chấn. Người đừng loạn đi, ăn chúng ta vừa mới tới con đường kia, chỗ nên không cần đi đến khác lộ.” Lan Khôn xoay người, lần này ngữ khí có một ít cảm tình.

“Ân.” Diệp Chấn tùy ý gật gật đầu, dù sao bước ra cái này tiệm tạp hóa, cái gì đều hào thuyết. Lan Khôn phân phó xong sau, tự cố tự đẩy xe đẩy đi vào, không có ở phản ứng chính mình sau lưng chuẩn bị phải đi Diệp Chấn.

Diệp Chấn đi ra tiệm tạp hóa, cảnh sắc chung quanh không tồi, nhưng là Diệp Chấn luôn là cảm giác có chút không thích hợp, này phiền thổ địa, thế nhưng không có một ngọn cỏ! Diệp Chấn ngồi xổm trên mặt đất quan sát trong chốc lát, “Má ơi, cái này mặt có cái gì!” Diệp Chấn điên một chút, quăng ngã ra rơi vào đi một tiểu khối bùn đất.

Diệp Chấn nhìn kỹ trong chốc lát, “Dựa, ta cái gì đều không có mang xuống dưới, duy độc tùy thân mang theo tiểu chủy thủ. Tính, đại gia an toàn quan trọng.” Diệp Chấn theo hồ nhỏ, dùng chủy thủ đào một hồi lâu, mới dần dần thành hình thành một cái đường kính ước năm mươi centimet cửa động.

“Tính, ta còn là trở về tìm thánh tôn đi, vạn nhất bên trong đồ vật đều không phải là chúng ta có thể không chế, vậy không hảo.” Diệp Chấn thật cẩn thận đem vừa mới đào ra thổ nhưỡng lại lấp đầy trở về, mới tâm sự nặng nề đi lên phòng.

Diệp Chấn xem này sân nhà, cũng không có nhìn kỹ lộ, nhưng là dựa vào vừa mới đi xuống tới tư tưởng, thực dễ dàng liền có thể đi đến, “A!” Nghe thấy Diệp Chấn hét thảm một tiếng, Diệp Chấn đầu đụng vào đầu tường, Diệp Chấn cảm giác có chút vụng, nhìn nhìn bốn phía, “Ta lạc cái đi, muối, đây là nơi nào?” Diệp Chấn nhìn nhìn một chính hành phòng, môn đều là quan gắt gao mà.

“Bán tiên, thánh tôn, mau tới cứu cứu ta!” Diệp Chấn vì không lạc đường phương hướng, kia phương pháp tốt nhất chính là tại chỗ cầu cứu rồi, hướng chỉ này khách điểm người cũng không ai, đại cũng không lớn, nhẹ nhàng rống một tiếng, cơ hồ là có thể nghe thấy được.

“Dựa?” Diệp Chấn lẳng trong chốc lát, “Bán tiên, thánh tôn, mau tới cứu cứu ta.” “Thần thánh phương nào, chạy nhanh hiện thân!” Ở như vậy mà chỗ hạ, là căn bản không có khả năng sẽ có tiếng vang, cho nên, nhất định là có người ở nơi tối tăm hại người.

“Kêu người đường cũ phản hồi, người xem cái gì ngằm, lại trúng ảo cảnh, thật là ngốc tử một cái.” Đây là, Lan Khôn tại thân hậu gõ hấn một chút. “Oanh!” Diệp Chấn hướng sau lưng một quyền, Diệp Chấn có thể cảm giác được, thực sự mà đánh vào một chỗ địa phương, Lan Khôn theo bên trái, bay đi ra ngoài, đánh vào trên tường, hồi phi yên tan.

“Cám ơn người nhắc nhở ta, ta trúng ảo cảnh.” Diệp Chấn run run tay, đến nỗi vì cái gì sẽ biết người nọ đều không phải là chân chính Lan Khôn, đó là bởi vì Lan Khôn nãi võ lâm cao thủ, chính phái, không nên có tà khí.

“Lẳng cái gì?” Lúc này, Lan Khôn đường kính từ Diệp Chấn sau lưng đi qua đi, trong tay dẫn theo mua sắm túi.

“Không có, người có tiền?” Diệp Chấn theo đi lên, quả nhiên, đây mới là Lan Khôn.

“Không có tiền, người quá chậm, ta cũng nhưng thật ra muốn nhìn, ta không phó sẽ như thế nào.” Lan Khôn khinh thường nhảy, bay lên phòng.

“Uy!” Diệp Chấn lẳng, nhưng là lẳng trong chốc lát, cũng đi theo nhảy, bay lên phòng.

“Đây là đại gia lương khô, lại đây nhìn xem.” Lan Khôn đi vào phòng, làm lơ ở cửa giữ cửa Quái Bán Tiên, “Từ từ ta.” Quái Bán Tiên cả kinh, lập tức theo đi vào.

Diệp Chấn lắc đầu, luôn là cảm giác không đứng chỗ nào, vì thế đứng ở cửa vừa nhìn, “Dựa, nơi này quả nhiên tà hồ, vừa mới tiệm tạp hóa, hiện tại thế nhưng biến mất không thấy!” Diệp Chấn lập tức ý thức được chính mình tình cảnh hiện tại rất nguy hiểm, lập tức tâm hoảng hốt hoảng đi vào phòng.

“Người.” Lan Khôn đem dư lại đều đưa cho Diệp Chấn, Diệp Chấn mở ra tới vừa thấy, thật đúng là không ít, nhập khẩu Bi phong vị bánh bích quy, khô

bò.

“Đại gia nghe ta nói.” Lan Khôn đứng lên, còn lại người đầu ngồi xuống, Lan Khôn nhìn nhìn bốn phía bảy người, tiếp theo nói, “Nơi này thập phần tà hồ, nhưng là chúng ta người nhiều, dương khí đủ, ở bên nhau là không có vấn đề, nếu các người yêu cầu thượng WC, trong phòng có, nếu yêu cầu ra cửa nói, nhớ lấy ít nhất muốn ba người đến bốn người.”

Nói, Lan Khôn vừa mới nhìn một chút Diệp Chấn, “Ta không có nói giỡn, không tin có thể hỏi hỏi Diệp Chấn, hắn vừa mới một mình một người liên trúng ảo cảnh.” “Còn có một chút, đó chính là nơi này biến hóa khó lường, nhưng là là nơi này duy nhất một gian khách điểm, các người không biết nguyên nhân là bởi vì nơi đây khách điểm chỉ cho phép có thể nhìn thấu ảo cảnh người tới.”

Nói, Lan Khôn ngồi xuống. “Ta Xích Huyết Kiếm có trấn ma công lực, nếu các người ngày nào đó thấy ta Xích Huyết Kiếm có chút run rẩy, đó chính là chung quanh có tà khí hoặc ma đạo người trong.” Nói, Lan Khôn lại thoải mái hào phóng nhìn thoáng qua Âu Dương Long.

“Tại hạ ta đã chậu vàng rửa tay, tuyệt đối sẽ không tiếp xúc Ma Giới cùng Tu La tông.” Âu Dương Long lập tức đứng lên, vì chính mình cãi lại.

“Ta muốn nói nói xong, ta đi ra ngoài tìm đầu gỗ đi.” Lan Khôn nhìn nhìn bốn phía, liền đồng hồ cũng không có, thật là thái cổ đại hóa.

“Đi ra ngoài tìm cái gì đầu gỗ a?” Giang Ninh Ninh chỉ chỉ phòng đã có một ít thô ráp đầu gỗ, nhưng là đối với đang ở nhà giàu đại tiểu thư, như bây giờ công cụ là khẳng định sẽ không.

“Chúng ta yêu cầu tế đầu gỗ, bắt đầu yêu cầu tế, mặt sau là có thể dùng thô ráp, thánh tôn, chúng ta đi.” Lan Khôn lần này chọn lựa thánh tôn, cũng không biết chơi cái gì tiểu xiếc. “Ta cũng đi!” Diệp Chấn đứng lên, nhìn Lan Khôn. Lúc này Giang Ninh Ninh ánh mắt là âm đạm, thậm chí có chút thương tâm.

Vừa lúc một màn này bị Lan Khôn nhảy bén quan sát tới rồi, “Người bồi nà đi, chúng ta hai cái là đủ rồi.” Nói, Lan Khôn cùng thánh tôn đi ra ngoài.

Diệp Chấn ngồi xuống, phiến phiến vừa mới Lan Khôn mua đồ vật, “Wow, này Lan Khôn rất sẽ chọn đồ vật, thế nhưng còn có phương tiện mặt, còn có bạch thiết gà com.” Diệp Chấn lúc này mới lấy ra tới, không biết là đối là vẫn là xảy ra chuyện gì, Tống Hồ một chút bỏ lại đây.

“Làm người phải có người bộ dáng, ngồi xong.” Diệp Chấn phiết liếc mắt một cái, liền không muốn lại xem Tống Hồ.

“Hào hảo hảo.” Tống Hồ dọn một trương mộc ghế lại đây, cùng Diệp Chấn cùng nhau số thanh mua đồ vật.

“Hương cay thịt bò, lão đàn dưa chua, nấm hương xương sườn.” Diệp Chấn đếm một chút, mì ăn liền liền vừa vặn tốt tám bao, khẩu vị lại ba loại.

“Này đó không tồi, chỉ là này đó mì ăn liền không tốt.” Diệp Chấn đem mì ăn liền lấy ra tới, lấy ra bạch thiết gà com, nướng lợn sữa com, chân heo (vai chính) com. Tuy rằng đều là lạnh, nhưng là có lửa nóng nóng lên là được.

“Chúng ta đã trở lại.” Thánh tôn cười hi hi đi trước tiến vào, rồi mới qua một chút thời gian, Lan Khôn mới đi vào tới.

Thánh tôn trong tay nắm bó lớn đầu gỗ, đều là tinh tế. “Các người đem mì ăn liền mở ra, chúng ta thiêu nước sôi nấu thành một nồi.” Hiện tại còn hảo, có bật lửa, trước kia liền toàn dựa nhân công. Lan Khôn lấy ra bật lửa, một hồi lâu mới đem một chi tiểu đầu gỗ bạc lửa, lại bốc cháy lên vài chi tế đầu gỗ, hỏa liền bốc cháy lên tới.

Theo hỏa thể càng lúc càng lớn, Lan Khôn đem nước giếng đào tiến, sẽ không một lát liền mạo phao lăn chín. Lan Khôn đem mặt đều hạ, còn lấy ra một hộp xương sườn cùng rau thơm, cùng đi xuống.

“Đắp lên từ từ liền hảo.” Lan Khôn đem dư lại gia vị bao lấy ra tới, một bao một bao du đều bị Lan Khôn ném vào đồng rác, liền dư lại một ít gia vị phần còn ở.

“Này đó phần làm cái gì còn giữ?” Thánh tôn đứng lên, hỏi. “Sau này liền chỗ hữu dụng, chúng ta hiện tại lại đến nói nói đêm nay vấn đề.” Lan Khôn làm thánh tôn ngồi xuống, chính mình cũng ngồi xuống.

“Đêm nay, chúng ta chia làm ba cái ban, đệ nhất ban, là Diệp Chấn cùng Quái Bán Tiên, buổi tối 10 giờ đến rạng sáng một chút, đêm nay bên ngoài sẽ đắp một tầng lều trại, không cần sợ, hai người là không có việc gì. Đệ nhị ban, là thánh tôn cùng Tống Hồ, rạng sáng một chút là rạng sáng tam điểm, cuối cùng nhất ban là ta cùng Âu Dương Long, canh gác hừng đông.” Lan Khôn chỉ chỉ bên ngoài, mọi người lắc đầu. “Bên ngoài quá bản đi, người xem kia mà, còn có nơi này nhiều tà hồ.” Tống Hồ trong lòng run sợ nói.

“Ta đã nói rồi, không cần sợ, bởi vì bên ngoài tám người có thể xem như đều ở bên nhau, hai cái ở cửa, cũng có thể một người thủ một người ngủ, dù sao chịu đựng đêm nay, liền không thành vấn đề.” Lan Khôn đưa cho thánh tôn một trương bản vẽ.

“Đây là cái gì?” Thánh tôn cẩn thận cân nhắc một chút lại không thấy hiểu. “Nơi này xác thật không phải giống nhau tà hồ, có lẽ trấn áp nào đó không đồ tốt, người nhìn kỹ, như vậy hoa văn, là không thường thấy.” Ở Lan Khôn nhắc nhở hạ, thánh tôn xác thật nhìn ra một chút tương tự chỗ.

“Đứng đứng đứng, ta vừa mới ở tiệm tạp hóa ra tới thời điểm quăng ngã một chút, phát hiện dưới nền đất có cái gì đâu. Rồi mới ta đi lên thời điểm, còn lại trúng ảo cảnh, rồi mới phát hiện một cái khác Lan Khôn.” Diệp Chấn nhin không được, vì thế đem chính mình vừa mới sự lặp lại một lần, ở giảng đến còn có một cái khác Lan Khôn thời điểm, thanh âm ra về thập phần chỉ sợ, nếu hiện tại không phải giữa trưa, mọi người là có thể tính đang nghe quý chuyện xưa.

“Kia không gọi một cái khác ta, bắt quá nguoi tiểu tử này còn có điểm tác dụng, biết hẳn là phòng nguoi, nếu là đổi thành Tổng Hồ, tới một cái Diệp Chấn, chỉ sợ hẳn hiện tại đã không ở thế giới này.” Lan Khôn lơ đãng gian cười một chút, tuy rằng mọi người đều không có để ý, nhưng là Diệp Chấn xem ở trong mắt, tưởng Lan Khôn như vậy đại gia tộc, vốn là nên không có bằng hữu, bởi vì bọn họ lấy tiền làm việc, không có bằng hữu là bình thường.

“Ha ha, yếm chính là một cái lão mao đầu, tới thành thị hẳn không tồi liền xuất đầu, nói đến tu luyện a, ta xác thật còn kém xa.” Tổng Hồ vì giảm bớt cái kia xấu hổ cục diện, cũng chỉ hảo nhấn tâm mắng mắng chính mình.

“Mau, muốn hồ đi.” Diệp Chấn đột nhiên nhớ tới này không phải còn có phương tiện mặt sao, vạn nhất hồ liền không thể ăn. Diệp Chấn lập tức đứng lên, lại bị Lan Khôn ngăn lại ở.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130 : sát phụ Hắc Y Nhân

“Mau, muốn hồ đi.” Diệp Chấn đột nhiên nhớ tới này không phải còn có phương tiện mặt sao, vạn nhất hồ liền không thể ăn. Diệp Chấn lập tức đứng lên, lại bị Lan Khôn ngăn lại ở.

“Không có việc gì, ta còn có việc muốn nói, mặt còn không có hảo.” Lan Khôn bắt được Diệp Chấn tay, Diệp Chấn ngây ra một lúc, gật gật đầu, ngồi xuống, nghĩ thầm, lần đầu cùng Lan Khôn gặp mặt thời điểm, Lan Khôn tay là thập phần thon dài non mịn, làm một sát thủ hoặc là lưng đeo gia tộc vận mệnh, Lan Khôn thập phần có sát khí, bắt quá liền tại đây trong chớp lát, Diệp Chấn phát hiện Lan Khôn biến hóa rất nhiều.

“Ta trước thanh minh một chút, đi ra Phú Châu, bên ngoài liền đều là thôn trang nhỏ linh tinh, hơn nữa nơi này ta là đã tới, tiếp theo, nghe ta đem nói cho hết lời.” Lan Khôn nhìn nhìn mọi người, tiếp theo nói.

“Đã từng cùng phụ thân ta, mười bốn năm trước thời điểm, ta mới sáu tuổi liền bởi vì bị đuổi giết, ta phụ thân mang ta chạy trốn tới nơi này, ta phụ thân thân bị trọng thương, nhưng là vì ta, đi ra phòng này.”

“A? Nói cách khác, nơi này cùng nguoi mười bốn năm trước trụ quá phòng ở nhất trí?” Lan Khôn nói đến một nửa, đã bị Diệp Chấn đánh gãy, tuy rằng Lan Khôn thần sắc thập phần không bình thường, nhưng là thấy là Diệp Chấn, cũng liền không có nói cái gì.

“Ân, không có sai, các nguoi đừng đánh gãy.” Lan Khôn chụp một chút cái bàn, tiếp theo nói, “Đêm đó ta phụ thân đi ra ngoài lúc sau, không còn có trở về, liền ở lời điện đan xen, sấm sét âm âm kia một buổi tối, ta một mình một người đi tới lâu đài, thấy một cái hắc y nhân, đem ta phụ thân giết chết sau, một đôi huyết hồng hồng mắt gắt gao nhìn chăm chăm ta, ta vĩnh viễn cũng vô pháp quên một đoạn này, ai.” Lan Khôn nói, đứng lên, một mình một người đi đến ngoài cửa, nhỏ giọng khóc thút thít.

“Lan Khôn, nếu nguoi có thể sống sót, nói vậy cũng là hẳn thả nguoi, chính là nguoi vì cái gì còn muốn đem tất cả mọi người đều đưa tới nơi này đâu?” Diệp Chấn cũng không cảm thấy đây là một chuyện tốt, vì thế hỏi.

“Nguoi không hiểu, cái kia hắc y nhân nói với ta, mười bốn cuối năm đi vào nơi này, sẽ có nguoi bởi ta đã đến, hẳn sẽ nói cho ta, hẳn giết chết ta phụ thân nguyên nhân.” Lan Khôn động tác thực nhẹ, lặng lẽ lau nước mắt lúc sau, ngồi trở về.

“Đi nơi nào tìm hẳn?” Thánh tôn nghiêm trang nói, chút nào không có đem Lan Khôn lời nói xem thành quỷ chuyện xưa linh tinh.

“Việc này cùng các nguoi không có quan hệ, đêm nay ta sẽ một mình một người đi tìm hẳn.” Lan Khôn xua xua tay, không muốn lộ ra đi nơi nào tìm kiếm vị kia hắc y nhân.

“Lan Khôn, nếu chúng ta là muốn cùng đi Côn Luân sơn, này chỉ là mở đầu, chúng ta mặt sau có truy binh, phía trước lại có nói không tốt khó khăn, nguoi nếu như vậy, là không đem chúng ta trở thành huynh đệ!” Âu Dương Long không thoái mái, chỉ vào Lan Khôn nói, có lẽ Âu Dương Long là phép khích tướng, nhưng là Lan Khôn chút nào không có trúng kế ý tứ.

“Được rồi, ăn đi, đêm nay lại nói.” Lan Khôn nói chuyện trở nên có chút nhu nhược, đứng dậy, đem nắp nồi lấy ra, đây là, ngoài cửa chợt một tiếng, trừ bỏ Lan Khôn ở ngoài, còn lại nguoi đều khẩn trương nhìn chăm chăm ngoài cửa.

“Không có vấn đề, chúng ta bên trong dương khí trọng, chúng nó vào không được, cho nên ta nói, bên trong nguoi muốn ngủ an ổn giấc, liền cần phải có nguoi gác đêm.” Lan Khôn không tưởng đem mặt thịnh hảo, tám chén vừa vận tốt, dư lại cũng đủ còn có hai chén tả hữu.

Lan Khôn đem mặt bãi ở trên bàn, mới phát hiện mọi người sắc mặt thật không tốt. Vì hiểu rõ khai cái này xấu hổ cục diện, Lan Khôn không thể không nói lời nói, “Ta một lần nữa nói một lần, nơi này thực an toàn. Tính, chúng ta một lần nữa kế hoạch, đợi lát nữa ta nghỉ ngơi, đêm nay thay phiên, các người từng bước từng bước thượng, rồi mới ta vẫn luôn bồi ban.” Lan Khôn nói xong, mọi người đều dùng một bộ không thể tin được sắc mặt.

Cái gọi là bồi ban, đó chính là hai người gác đêm, trong đó một người đã quyết định là Lan Khôn, Lan Khôn yêu cầu gác đêm suốt một buổi tối, một người khác, khiến cho thay phiên đảm đương.

“Kìa như thế nào có thể! Như vậy quá mệt mỏi.” Diệp Chấn nghe được Lan Khôn nói, thiếu chút nữa nghẹn trứ. Giang Ninh Ninh vội vàng vỗ vỗ Diệp Chấn bối, Diệp Chấn mới cảm giác hảo một ít, lập tức đứng lên, nói.

“Ta ăn xong liền ngủ.” Lan Khôn nhìn nhìn thời gian, đã là bốn điểm, nhưng là làm như vậy Lan Khôn cũng không cảm thấy có cái gì, rốt cuộc nếu chính mình không có lấy thân phạm hiểm nói, mọi người cũng không yên tâm.

Còn lại bảy người thấy Lan Khôn không có ở nói giỡn, rất là nghiêm túc bộ dáng, cũng liền không có quấy nhiễu, cùng nhau vui vui về về đem mặt ăn xong sau, dư lại hai chén một chén cho Quái Bán Tiên, một chén cho đại dạ dày vương Tống Hồ, Tống Hồ ăn hai chén, tỏ vẻ căn bản vẫn là không no, thiếu chút nữa đã bị Diệp Chấn đánh phun ra.

Ăn xong đã tiếp cận là hoàng hôn, rốt cuộc tất cả mọi người đều là có ăn có cười, rất là thống khoái. Ăn xong sau, Quái Bán Tiên thực thần khí đứng lên, “Các huynh đệ, có hay không yêu cầu xi xi?” Nói xong, Quái Bán Tiên càng là đứng lên, bày một cái tiểu liên tư thế.

“Bán tiên lão đệ, người này không uống rượu đâu, như thế nào nói mê sáng, nơi này còn có nữ sinh đâu.” Thánh tôn đáp Quái Bán Tiên một chân, mắt rất nhỏ phiết phiết Giang Ninh Ninh.

“Ninh ninh, không có quan hệ, ta ở, bọn họ chỉ là khai nói giỡn.” Diệp Chấn một bàn tay bắt lấy Giang Ninh Ninh bối, ôm Giang Ninh Ninh, nói. Một lát sau, Giang Ninh Ninh không cảm liên mặt đỏ, thật cẩn thận đối với Diệp Chấn lộ tai nói, “Người vẫn luôn vuốt ta nịt ngực điều điều.”

“A?” Diệp Chấn một dọa, lập tức bắt tay lấy ra, Giang Ninh Ninh mới nhẹ nhàng cười cười.

“Các huynh đệ, ta và các người nói a, đợi lát nữa từng bước từng bước đi ra ngoài nước tiểu, nước tiểu thành một cái thẳng tắp, không cần loạn nước tiểu, mặt sau củng cố chúng ta phòng tuyến liên hảo, như vậy là tốt nhất chấn không đồ tốt biện pháp.” Quái Bán Tiên nói xong, Tống Hồ vừa nghe, cao hứng đứng lên, lại bị Quái Bán Tiên ấn hạ.

“Huynh đệ, quên nói, yêu cầu đồng tử nước tiểu.” Quái Bán Tiên cười hi hi nói, lại là ở châm chọc Tống Hồ. “Cái gì? Đồng tử nước tiểu, các người ai là đồng tử a!” Tống Hồ tuy rằng không học nhiều ít tri thức, nhưng là ở đây đều là thành nhân, tự nhiên ra Diệp Chấn còn kém một tuổi ở ngoài. Nơi nào có điều gọi đồng tử.

“Đồng tử nước tiểu cũng không phải tiểu hài tử nước tiểu, là xử nam nước tiểu.” Quái Bán Tiên cười hi hi nói, rồi mới cái thứ nhất đi ra ngoài, một lát sau, một trận xi xi thanh âm liên ra tới, “Ta sát, thật đúng là nước tiểu?” Tống Hồ đi ra ngoài xem, lại bị Quái Bán Tiên đập một chân.

“Ninh ninh, bọn họ nói giỡn, một ít mẫn cảm đề tài, người đừng nghe là được. Ta cũng đi chơi chơi, người đừng đi.” Diệp Chấn vỗ vỗ Giang Ninh Ninh, đi tới.

“Đi thôi, củng cố phòng tuyến a!” Quái Bán Tiên cười đối Diệp Chấn nói, rồi mới nhìn nhìn Tống Hồ, “A Hồ, người cũng đừng đi ra ngoài, không phải đồng tử nước tiểu, rải là không tốt.”

“Ai muốn a, ngày mai buổi sáng chuẩn là một cỗ nước tiểu tao vị, đừng nói đêm nay gác đêm, huân đều huân đã chết.” Tống Hồ không cao hứng, đi lên lầu hai, nhưng là lại bị thánh tôn uống ơ.

“Lan Khôn ở nghỉ ngơi, không tới nghỉ ngơi, người làm cái gì?” Thánh tôn một bộ muốn đánh người bộ dáng, “Thánh tôn, ta cũng vậy, các người như thế nào đều khi dễ ta.” Nói xong, Tống Hồ phù phù một tiếng chạy đi lên.

“Tiểu tử thú!” Thánh tôn đứng lên, “Làm hấn đi nghỉ ngơi đi, ta vừa mới cũng là cùng hấn ngoạn ngoạn, như thế lâu lộ trình, đổi thành ai đều không nhất định năng lực trụ đầu. Nếu không phải chúng ta thân thể hảo, rất khó nại trụ.” Quái Bán Tiên nói xong, vỗ vỗ thánh tôn bối, “Lão ca, tới phiên người.”

Thánh tôn trộm cười, “Đừng nói giỡn, này không phải đều đầu hấn sao? Ta đã sớm đã nhìn ra, người là dùng thủy làm bộ làm tịch, chính là vì chê cười hấn sao.”

Quái Bán Tiên gật gật đầu, quả nhiên là thật huynh đệ hiểu, Quái Bán Tiên vừa mới đó là đồ lướt nước làm bộ làm tịch ám châm chọc Tống Hồ mà thôi, cũng không có thật sự đi xi xi.

“Ta sát, không nói giỡn đi, ta thật nước tiểu.” Diệp Chấn một bộ không thể tin được ánh mắt, nhìn Quái Bán Tiên. “Huynh đệ a, người như thế nào liền không thấy rõ đầu, a ha ha.” Quái Bán Tiên nói, cười cười, làm được chiếc ghế thượng đánh lên buồn ngủ.

Giang Ninh Ninh vẫn luôn đều đang nghe ba người đối thoại, nghe được cuối cùng, che miệng, nhẹ nhàng cười. “Ninh ninh, người cũng cười ta.” Diệp Chấn không cao hứng ngồi xuống, phát hiện cái bàn có chút không thích hợp.

“Thánh tôn, người xem.” Diệp Chấn sờ sờ bàn đế, đối với thánh tôn nói. “Người này tiểu tử thú, ta lấy thủy cho người hứng hực!” Thánh tôn hoàn toàn không có đang nghe Diệp Chấn nói chuyện, vì thế đẩy đẩy thùng nước, chuẩn bị cấp Diệp Chấn chùi dít, thánh tôn nghe nước tiểu tao vị, không cảm hồ

to, “Người này tiểu tử thú, làm cái gì đều phải ta chịu đựng!” Thánh tôn chịu không nổi, vội vàng đem nước trời đi xuống.

“Đừng hướng!” Đột nhiên, từ lầu hai vọng ra một tiếng, ngay cả đang ở lặng lẽ ngủ gà ngủ gật Trương Đà, Quái Bán Tiên cùng Âu Dương Long ba người đều bị bừng tỉnh, nhìn nhìn lầu hai.

“Đại hiệp, người đây là làm ác mộng? Như thế nào đột nhiên cảm xúc biến hóa như thế đại a!” Tống Hồ ngồi dậy, “Cùng ta đi xuống.” Lan Khôn ngủ cũng cống Xích Huyết Kiếm, làm người vô pháp lý giải, Lan Khôn lập tức nhảy, hướng nóc nhà nhảy xuống, “Ngọa tào!” Tống Hồ một dọa, nhìn nhìn lâu đài, này lầu hai ít nhất mười mét, tính, vẫn là bò thang lầu hảo.

“Đừng hướng, vì cái gì đừng hướng?” Thánh tôn nói xong, mới phát hiện chính mình biết gây họa, hệ thống cung cấp nước uống ngã trên mặt đất, thế nhưng ăn mòn, Diệp Chấn ở cuối cùng một gian phòng, thế nhưng cùng phía trước phòng tách ra thật dài thời gian.

Lúc này Lan Khôn mới từ thiên mà hàng, “Vì cái gì sẽ như vậy?” Thánh tôn thật cẩn thận hỏi, ở Lan Khôn trước mặt, tựa như một cái tiểu hải tử, tuy rằng chính mình võ công là so Lan Khôn mạnh hơn không ít, đáng tiếc Lan Khôn khí thế cùng thánh tôn không phải một cái cấp bậc, còn có chính là thánh tôn tồn tại nhiều ít, công lực còn dư nhiều ít, căn bản là vô pháp suy đoán, hiện tại có thể nhìn đến phẩm cấp, kia chỉ là thánh tôn đỉnh thời kỳ.

“Nơi này hoàn cảnh không thích hợp, mà thập phần rắn chắc, nhưng là ngộ thủy này ăn mòn, cái này ta cũng vô pháp giải thích, vốn dĩ bán tiên đảo thủy đã hầm một cái hồ nhỏ, còn hảo có Diệp Chấn nước tiểu khôi phục, đáng tiếc người lần này đảo thủy quá nhiều.” Lan Khôn lắc đầu, hiện tại hai bên khoảng cách thế nhưng kém ước chừng có mười ba bề tấc, người tập võ nhảy lên qua đi, vẫn là có chút khó khăn, nhưng là đối với mọi người tới nói, không là vấn đề, nhưng là duy nhất yêu cầu lo lắng đó là —— Giang Ninh Ninh, rốt cuộc, nàng là nơi này duy nhất một phẩm nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: xe ngựa mã phu

“Không thể nào?” Thánh tôn rõ ràng không tin, nhưng là cũng ý thức được chính mình kiến thức quá ít, mới có thể không biết này đó. Thịnh đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Ân, không có sai, như bây giờ, có lẽ là càng tốt phương pháp.” Lan Khôn ngồi xổm xuống dưới, sờ soạn một phen, “Người xem, nơi này địa chất như thế hảo, chính là có toàn mà cơ đều yêu cầu một chút thời gian, kia thủy vì cái gì có thể?” Lan Khôn nhìn nhìn thánh tôn.

“Ta đã hiểu! Thủy vấn đề!” Thánh tôn thủy tự nhiên là ở trong phòng nguyên bản liền có lũ lụt thùng, hiện tại lũ lụt thùng đã toàn bộ đều không có thủy. Thánh tôn nhanh chóng chạy đi vào, Lan Khôn theo sát này sau.

Thánh tôn một phen chạy đi vào, nhưng là cùng Tống Hồ đụng phải một chút, thánh tôn phết Tống Hồ liếc mắt một cái, lắc đầu, không có lại nói cái gì, Lan Khôn nhìn cục diện này lại vô pháp không chế, nhưng thật ra chính mình chạy trước đi vào, ngồi xổm xuống nhìn đại thủy hang.

“Lan Khôn, người nhìn xem, ta vừa mới thủy chính là nơi này đánh tới.” Thánh tôn liếc mắt một cái, đại thủy hang thủy xác thật có một ít thiếu.

Lan Khôn đầu tiên là nhìn chăm chú vào đại thủy hang thủy, thật lâu không nói gì, rồi mới múc một chén nhẹ nhàng uống lên một cái miệng nhỏ. “Hảo là chất vấn đề, thủy không có vấn đề, thực ngọt lành.”

“Ân, không thành vấn đề liền hảo, người nghỉ ngơi nhiều đi.” Thánh tôn cảm thấy, ban ngày lời nói, nơi này xác thật không có cái gì vấn đề, nếu nơi này không phải tránh mê muội giới người tốt nhất địa phương, ai cũng sẽ không nguyện ý đi vào nơi này.

Lan Khôn gật gật đầu, nằm ở trên giường. Thánh tôn cũng ngồi nghỉ ngơi, Giang Ninh Ninh ôm Diệp Chấn ở lầu hai ngủ say, tám người đều mơ mơ hồ hồ ngủ rồi.

Không biết qua bao lâu, thiên tối sầm lại lượng.

“Ta dựa, thật đau.” Tống Hồ ở lầu hai quảng ngã một chút, cả người mới tỉnh lại, “, nha một ngủ ngủ đến trời đã sáng!” Tống Hồ ngay từ đầu còn chưa tin, xoa xoa mắt, cẩn thận gõ gõ, mới phát hiện không có nhìn lầm, mắt là ngày hôm sau.

“Lão đại, lão đại. Đại hiệp!” Lầu hai cũng liền tam trương giường, Diệp Chấn cùng ninh ninh một trương, cho nên ở bốn người. “Ân?” Diệp Chấn về mặt ngốc bức ngồi dậy, Giang Ninh Ninh còn ở ngủ say bên trong.

“Trời đã sáng?” Ngay cả luôn luôn trấn định Lan Khôn cũng không tin, đứng lên, vận dụng chưởng lực đẩy, cửa sổ liền mở ra.

“Đại hiệp, không có sai, trời đã sáng.” Tổng Hồ biểu tình xác thật có chút muốn cho người đánh hấn, bất quá Diệp Chấn cũng có chút mừng thầm, rốt cuộc liền trụ một ngày, vượt qua như thế vui sướng, không có chuyện xấu, cũng không phải cái gì không tốt.

“Ân, nếu qua, như vậy hắc y nhân hấn là cũng đi rồi.” Lan Khôn ngữ khí có chút thương tâm, nhưng là cân nhắc trong chốc lát, “Chúng ta đi thôi.”

Diệp Chấn đánh thức Giang Ninh Ninh, bốn người đi xuống lầu, thang lầu hẹp hòi, Tổng Hồ hình thể trọng đại, đi động tĩnh cũng không nhỏ, bởi vì nơi này nguyên bản cũng liền không an toàn, tự nhiên không có người dám ngủ say, một chút một chút tiểu động tĩnh, thánh tôn liền phát hiện.

Thánh tôn đứng lên, lại đem thang lầu thanh âm nghĩ lắm là cửa thanh âm, gắt gao nhìn chăm chăm cửa. “Đại gia tỉnh tỉnh lại.” Tổng Hồ cười tủm tỉm đi rồi xuống dưới, thánh tôn mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Tất cả mọi người đều ngủ không tỉnh, một giấc ngủ quả nhiên không tỉnh.” Thánh tôn cũng lộ ra tươi cười, cúi đầu nhìn một chút đồng hồ, liền si ngốc không hề động.

Còn lại bốn người cũng thấy được thánh tôn tái nhợt sắc mặt, lập tức đi tới, “Thánh tôn, xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn lắc lắc thánh tôn, vẫn là không có bất luận cái gì động tĩnh, bốn người nhìn nhìn đồng hồ, cũng lộ ra không thể tưởng tượng ánh mắt.

“Không có khả năng, các ngươi xem.” Thánh tôn đồng hồ không biết cái gì thời điểm đổi thành một cái hoàn toàn mới đồng hồ điện tử, mặt trên thời gian cũng không đúng kính, đúng là.

“Tích tích, 24 giờ 00 giây.”

“Tích tích, 23 giờ 59 giây.”

“Tích tích, 23 giờ 58 giây.”

“Tích tích, 23 giờ 57 giây.”

Mọi người gắt gao nhìn đồng hồ điện tử, “, đếm ngược?” Tổng Hồ lấy lại tinh thần, vỗ vỗ mặt khác bốn người.

“Ân, nhìn dáng vẻ, có vấn đề.” Lan Khôn lắc đầu, “Mọi người xem!” Lan Khôn tùy ý lắc đầu thả lỏng thời điểm, phát hiện trên bàn một đoàn giấy.

“Có phải hay không có người cô ý phóng?” Tổng Hồ vừa mới nói xong, lại bị bốn người trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, “Này đó tự, các ngươi xem không hiểu, là ta gia tộc cổ văn, các ngươi đi đem kia ba người đánh thức.” Lan Khôn đem giấy đoàn mở ra, cẩn thận đánh giá trong chốc lát, nói.

Thánh tôn không có bất luận cái gì biểu tình, “Bán tiên, bán tiên.” Thánh tôn lắc lắc Quái Bán Tiên hai hạ, Quái Bán Tiên thực nhẹ nhàng lên, bất luận cái gì lại dùng đồng dạng phương thức, đem còn lại hai người đánh thức.

“Xem hiểu không có?” Tổng Hồ có chút mệt nhọc, ồm ồm một tiếng, hỏi.

“Xem không hiểu.” Lan Khôn lắc đầu, hấn học tập như vậy lâu, căn bản là không có hấn xem không hiểu tự, nhưng là loại này tự, hấn thật đúng là xem không hiểu.

“Không cần nhiều lời, hiện tại lại là ban ngày, không đồ tốt sẽ không xuất hiện, chúng ta quân chúng ta liền hảo, đại gia đánh răng.” Ở thánh tôn chỉ huy hạ, mọi người xoát xong nha sau, lại người đỡ ta, ta đỡ người người đi qua gần mười ba mỗ lớn lên đoạn khích lúc sau, đi tới cổng lớn.

“Môn ở đâu?” Tiến vào thời điểm, xác thật là có một phiên môn, kia vì cái gì hiện tại biến mất không thấy.

“Cổ kéo lạp cổ kéo lạp, cổ kéo lạp, cổ kéo lạp.” Đột nhiên, một trận mỹ diệu mà lại giàu có sinh mệnh giai điệu truyền ra tới, mọi người đều nghe được sinh động.

“Che lại lỗ tai!” Tổng Hồ rống to, cái này bắt đầu tiểu đặc ý, rốt cuộc tiểu thuyết điện ảnh phim truyền hình, cơ bản đều là cái dạng này.

Nhoáng lên thần, tất cả mọi người đều ra tới, chỉ để lại lúc trước kia mặt vách tường, “Ha ha, lúc ấy a, đại gia nếu là đều không có che lại lỗ tai nói, ra không được, ta đi, đầu thật đau.” Tổng Hồ xoa xoa chính mình huyệt Thái Dương.

“Ngươi ngốc đi ngươi, sẽ không dừng nói vậy, chúng ta cũng chưa che lại lỗ tai, ngược lại là ngươi nghịch thiên mà đi, mới có thể đau đầu.” Diệp Chấn cười trộm vạch trần Tổng Hồ.

“Đi thôi, đừng náo loạn.” Thấy Tổng Hồ còn tưởng nói cái gì, mọi người cũng không có cái gì phản ứng, Lan Khôn đứng dậy, một đường dẫn đầu đem đại gia mang theo đi ra ngoài.

Mọi người đi cùng một chỗ, thái dương cũng rất cường liệt, “, sớm biết rằng như thế nhiệt, đại gia đừng tể ở bên nhau.” Tổng Hồ đứng dậy, đem mọi người kéo ra, đầu tiên là kéo ra Giang Ninh Ninh kia non mận tay.

“Bang!” Diệp Chấn một cái tát quăng qua đi, “Tẩu tử là tẩu tử, phóng tôn trọng điểm, Phú Châu chơi nữ nhân chơi không đủ có phải hay không?”

Tổng Hồ một chút quăng ngã đi xuống, thiếu chút nữa đem nha đầu đập rớt, “Ta.” Tổng Hồ nghen một đồng kính, nhưng là chính là không dám động thủ.

“Nha, người này tiểu tử thú, ta là đại ca người, người còn muốn làm cái gì a?” Diệp Chấn cũng thẹn quá thành giận, nhưng là thấy thời tiết quái này nhiệt, cũng không thể thật động thủ, bằng không cảm tình cái gì, đều không có.

“Đại ca, ta này không phải làm người đừng tể quá tể sao, như vậy người đều đánh ta.” Tổng Hồ bày ra một bộ không nhận trưởng bộ dáng, Diệp Chấn thật muốn lại ném một cái tát đi qua, nhưng là bị Giang Ninh Ninh ngăn lại, “Diệp Chấn, không cần cái dạng này, đều là người một nhà, người đánh cho tàn phế phế đi, kia nhiều không tốt.” Giang Ninh Ninh một bộ nhu nhược đáng yêu bộ dáng, Diệp Chấn cũng là kia nàng không có cách nào, buông lỏng tay ra.

“Qua cầu, ta và người nói, A Hồ, ta là thiết tình đem người đương huynh đệ, người nếu không phải không đem ta đương huynh đệ vẫn là làm cái gì, hiện tại lập tức lăn, nơi này còn có thời gian có thể cho người lăn! Nếu tưởng tiếp tục đi theo, cũng đừng mẹ nó này ôn ào kia ôn ào!” Diệp Chấn nắm Giang Ninh Ninh tay, cũng không thêm nhìn tới Tổng Hồ liếc mắt một cái, trực tiếp đi rồi.

“Hào hảo hảo, lão đại, người xem, ta cam đoan sau này sẽ không tái phạm sai, lần này người đừng để trong lòng.” Tổng Hồ thiếu chút nữa quỳ xuống tới cầu Diệp Chấn, nhưng là bị Diệp Chấn một tay cố hết sức bắt lấy.

“Nam tử hán, liền phải tướng Lan Khôn giống nhau, cao lãnh soái khí, ta liền làm không rõ, lần sau đừng như vậy, đi.” Diệp Chấn đuổi Tổng Hồ một chút, Tổng Hồ lại cười hi hi chạy ở phía trước.

“Thời gian không nhiều lắm, 12 giờ hai mươi ba phút.” Còn hảo Tổng Hồ có kêu đại gia, bằng không kia đã có thể không dễ làm.

Mọi người gật gật đầu, Diệp Chấn cố Giang Ninh Ninh, một đường cuồng trì, ngay cả xe hơi nhỏ đều yêu cầu vài phút trường kiên, mọi người cũng gần dừng ba bốn phút, bất quá này kiên xe tương đối thiếu, tương đối đi ra ngoài xe trở về quá phiền toái, cho nên không ít người đều lựa chọn đi bộ.

“Các người xem.” Thánh tôn thờ hồn hên một hơi, thời gian đã không nhiều lắm, hai mươi tám phần chung, thời gian luôn là hoàn toàn hảo, còn có cuối cùng một chiếc xe ngựa.

“Sư phó, tài người không?” Thánh tôn quạt cây quạt, đi hướng trước hời cuối cùng một chiếc xe ngựa sư phó.

“Tái người, đương nhiên tái.” Cái kia đầu chuyển cũng không chuyển, đưa lưng về phía mọi người, “Lên xe ngựa đi, này lộ trường ba mươi dặm đầu, muốn xuất phát, bằng không đến buổi tối đều đến không được.”

“A? Ba mươi dặm?” Thánh tôn hoảng sợ, ba mươi dặm kia nhưng chính là mười lăm km a, bất quá người ở đây sinh địa không thân, có cái tài xế cũng khá tốt. “Vậy được rồi, sư phó, đi phía trước đi ba mươi dặm lộ.” Tắc con đường cơ hồ là Phú Châu ra tới lúc sau duy nhất đặc sắc, bất quá Phú Châu ra tới lúc sau, cơ bản đều là 70 niên đại thời điểm, cho nên cơ bản còn không có hiện đại hoá.

Ba mươi dặm lộ, bởi vì một dặm lộ là năm trăm mễ, ba mươi dặm lộ chính là mười lăm km.

“Gi? Nga, nghe được, ba mươi dặm lộ? Không thành vấn đề!” Nói xong, xe ngựa tài xế xoay người, đưa cho thánh tôn một lọ thủy, “Ta còn tưởng rằng như thế nào như thế trọng, nguyên lai có như vậy nhiều người a?” Tài xế là một cái tiếp cận 60 tuổi lão nhân, tràn đầy nếp nhăn trên mặt để lại từng giọt mồ hôi nóng, ở như thế nhiệt độ âm hạ còn nỗ lực công tác, xác thật thực không dễ dàng. Thánh tôn lặng lẽ suy nghĩ tiền mao gia gia, đã thiếu không ít, nhưng là vẫn là một chồng.

Thánh tôn rút ra vài trương, đặt ở lão nhân trên tay. “A? Các người làm cái gì a?” Lão nhân rõ ràng có một ít giật mình, lập tức đem ngựa xe dừng lại, hỏi.

“Không có, lão nhân, ta xem người thực vất vả, cho người điểm thù lao.” Thánh tôn cười hi hi nói, “Không cần, ta không cần!” Lão nhân một phen đem tiền tắc trở về, một bộ phản cảm bộ dáng.

“Hành hành hành, lão nhân, có cốt khí!” Thánh tôn cười đem tiền sủi cái lại túi.

“Ba mươi dặm lộ, này lộ gấp ghe, người đừng tưởng rằng nơi này liền dư lại ta một chiếc xe ngựa, đó là bởi vì nơi này xe ngựa theo ta dám tái người, hiện tại Phú Châu ngoài thành không thể hiểu được có một ít virus, lại nói tiếp, còn đã chết không ít người đâu.” Xa phu lão nhân cười hi hi nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132 : vương bát thuẩn

Ta liền nói sao, loại này chim không thêm ia địa phương, khẳng định dân cư thừa thớt. Phẩm thư võng.” Tổng Hồ lại chuyển tiến một cái trong động, nhưng là đại gia hận không thể đánh chết hẳn.

Đường xá xa xôi, ở thánh tôn cường lực yêu cầu hạ, tất cả mọi người đi vào giấc ngủ, tự nhiên còn có một cái thủ lộ, đó chính là thánh tôn bản nhân.

Ước chừng đi qua gần hai ba tiếng đồng hồ, dọc theo đường đi gió êm sóng lặng, ngay cả người cũng chưa nhìn thấy mấy cái, quả nhiên là dân cư thừa thớt a. Bất quá ngay cả thánh tôn đều ghen đều có chút nghi hoặc, xoay người đối với xa phu hỏi, “Lão nhân, này lộ như thế nào còn chưa tới a?”

“Nha, tiểu tử, làm xe ngựa không thể cấp, ta và ngươi nói a, quýnh lên cái gì đều choáng váng, này lộ không ngươi tưởng như vậy trường, ngươi xem, phía trước đó chính là.” Xa phu lão nhân cười cười, dùng thô ráp khỏi nhăn ngón tay chỉ toàn chỗ.

“Lão nhân, ngươi đừng gạt ta a, phía trước mệnh mông vô bờ a!” Giống thánh tôn người như vậy, tự nhiên thị lực so người bình thường, nói nữa, hiện tại thời đại này, mỗi người đều ở chơi máy tính di động, thị lực bản thân rất thấp, thánh tôn như thế nào khả năng sẽ tin tưởng, một cái lão nhân có thể xem so với chính mình xa.

“Dư lại năm km, ta thấy rõ, ta là chúng ta thôn cuối cùng một người, đại gia cũng đều cảm thấy ta không phải người, bởi vì ta trời sinh có quý mắt.” Lão nhân cười cười, nói.

Thánh tôn tự nhiên là không sợ quý, càng sẽ không tin tưởng cái gì đầu trâu mặt ngựa, cái gì quý mắt thiên nhãn. Vội vàng hỏi, “Lão nhân, không gạt ta đi?” Thánh tôn già dạng làm một bộ bộ đáng giận mình, hỏi.

“Không lừa, nơi này thật lâu không ai tới. Hôm nay ta liền cùng ngươi nói đi, ngươi xem.” Nói, xa phu đem ngựa xe dừng lại, người đi rồi xuống dưới, đối với thánh tôn.

“Lão nhân, này —— này chuyện như thế nào?” Thánh tôn trang ra dáng ra hình, thậm chí có chút cà lăm. Thánh tôn giật mình nhìn, này cảnh tượng xác thật làm thánh tôn sợ tới mức không nhẹ.

“Thấy đi, ta này quý mắt trời sinh thị lực so người khác tốt hơn một ngàn lần, bất quá này phá mắt cũng ta mang đến không ít phiền toái.” Lão nhân quý dị cười cười, ngồi trên xe ngựa, tiếp theo khai.

“Lão nhân, ta nghỉ ngơi trong chốc lát, tới rồi kêu ta.” Đây một đường gió êm sóng lặng, thánh tôn căn bản là không có phát hiện cái gì bất đồng địa phương, hơn nữa nơi này lộ thường thường, rất khó phục kích, chỉ bằng an tâm nghỉ ngơi trong chốc lát.

Nhưng là không ai thủ nếu tuyệt đối không nghĩ, “Tiểu tử thú, lên thú, ta nghỉ ngơi trong chốc lát.” Không cần phải nói, thánh tôn nhỏ giọng chụp Diệp Chấn một chút, Diệp Chấn khó chịu thiếu chút nữa mắng đường cái, nhưng là thấy là thánh tôn, mắng chính là tìm chết a.

“Hành hành hành, ngươi đi nghỉ ngơi đi.” Diệp Chấn xoa xoa mắt, từ túi du lịch lấy ra một bao bánh quy khô, mở ra tới tam hạ hai hạ liền ăn xong rồi.

Thăng đến hoàng hôn, mọi người mới đến mục đích địa.

“Lão nhân, tới rồi?” Thánh tôn ngẩng một chút, phía trước bên trái là một cái sông nhỏ, bên phải lại là mệnh mông vô bờ đại lộ.

“Đúng vậy a, đến là còn chưa tới, nhưng là ta chỉ tái đến nơi đây, đây là ta quy củ, tiền lấy tới.” Lão nhân sắc mị mị nhìn thánh tôn túi tiền, bất quá thánh tôn tương đối chán ghét loại người này, vì thế chỉ lấy ba bốn trương mao gia gia.

“Hào hảo hảo, ta và các ngươi nói a, phía trước đầu, này một cái, thủy lộ, là đến hợp phổ cuối cùng vừa đứng, nhưng là yêu cầu quá một cái son động, rất dài, hơn nữa có chút nguy hiểm” Nói đến một nửa, lão nhân đột nhiên không nói, thánh tôn sờ soạng một phen liền hiểu, lại đưa cho ba bốn trương mao gia gia, lão nhân mới tiếp theo nói.

“Bên kia a, là đường núi, ngươi đừng nhìn phía trước thẳng tắp, ở đi lên liền cùng nguyên thủy rừng rậm không có đặc biệt đại khác nhau. Hơn nữa đã thú không ít, bất quá a, này hai con đường đều không phải hảo tàu lộ.” Lão nhân lại duỗi thân ra tay, nhưng là lại bị Tổng Hồ đập một chút. Gây yếu xa phu một chút lăn ra vài mế.

“Ta thao, ngươi muốn nhiều ít a!” Tổng Hồ từ giày thượng rút ra một phen chùy thủ, chậm rãi đi qua đi.

Lão nhân trông mất chuyển động, lập tức bỏ hảo quý lên, “Gia gia, gia gia, các ngươi đừng giết ta, trả lại ngươi —— còn —— ngươi.” Lão nhân từ rách nát túi tiền móc ra vừa mới này trương mới tinh mao gia gia, còn có không ít đã nhăn không thể nói một khối năm khối mười khối linh tinh.

“Hồ, lui ra.” Thánh tôn lắc đầu, Tổng Hồ hướng sau lui lại mấy bước, “Lão nhân, ta kia huynh đệ lỗ mãng, ngươi không cần để ý, ta liền hỏi một chút, có thể hay không lại mang chúng ta một chút?” Thánh tôn một chút đếm một ngàn nhân dân tệ, đưa cho lão nhân.

Lão nhân cũng là khôn khéo người, nếu liền một tiểu đệ đều có đao cùng như vậy đại lực đạo, lão đại khẳng định không bình thường, vạn nhất không phục từ, rút xuống đầu người, nhưng còn không phải là hẳn. “Hào hảo hảo, bất quá, ta chỉ có thể nhiều lời một chút, tuyệt đối không thể lại đi.”

“Cầm, nói đi.” Thánh tôn gật gật đầu, có thể nhiều một chút liền nhiều một chút, rốt cuộc thời điểm máu chó, tiền lại nhiều cũng là vô dụng, vì thế đem

sao một ngàn đồng tiền đưa cho lão nhân, lão nhân thấy tiền sáng mắt, lập tức đứng lên, nói.

“Ta và các ngươi nói đi, phía trước kia giai đoạn a, hai điều đều không phải hảo lộ, thủy lộ yêu cầu ba ngày ba đêm, hơn nữa trong nước cũng hồ môn cá sấu, này hồ môn cá sấu a, này không phải bình thường cá sấu, ngươi nếu là chính mình ngồi thuyền qua đi a, cái gì thuyền hấn một chút liền giảo phá, ta và các ngươi nói, mỗi tuần sáu chủ nhật thủy lộ bên kia liền có tàu thủy, thực an toàn.” Lão nhân nói xong, chỉ là mắt cố ý trộm ngắm một cái, không nói gì, nhưng là hấn biết thánh tôn là khôn khéo người, điểm này mờ ám, thánh tôn là không có khả năng không biết.

“Tiếp theo nói, nói xong có báo đáp, không vội.” Thánh tôn cũng không nghĩ đào tới đào đi, nhiều phiền toái, bất quá có thể thấy được lão già này là thấy tiền sáng mắt, bất quá chỉ cần lão già này không có tính toán hại mọi người, thánh tôn liền sẽ không đối hấn làm cái gì không tốt sự tình.

“Hảo hảo hảo.” Lão nhân ăn đòn trong chốc lát, nuốt nuốt nước miếng, vừa định tiếp theo nói, một phen mũi tên liền bắn lại đây, thẳng xuyên lão nhân phần đầu.

“Ân?” Thánh tôn ngây ra một lúc, có thể ở mọi người đều không phát hiện dưới tình huống, đem người ở trước mắt giết chết, quả nhiên không phải là người thường. “Từ nay về sau lui!” Thánh tôn vừa mới nói xong, thành ngàn thượng trăm hỏa tiễn bắn lại đây.

“Thao!” Tổng Hồ trốn không vội, gần nhất liền trúng một mũi tên, Diệp Chấn chân khí cũng đã khôi phục thực hảo, bạc hồn kiếm cũng thao tác thập phần luyện tập, nghênh diện mà đến mũi tên, đều có thể bị phách một phần nhị.

“Các ngươi toàn bộ người lùi lại, chúng ta hai cái là được!” Lan Khôn nhẹ nhàng một cái chuồn chuồn lướt nước, bay đi ra ngoài, Xích Huyết Kiếm cũng bay ra tới.

“Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ! Ngũ hành vương bát thuấn!” Thánh tôn nghiêm trang nói, nói xong, một cái lại tức thể chế tạo siêu cấp hộ thuấn ra tới.

“Dựa, vương bát thuấn?” Này phá tên, Diệp Chấn đều phải phun tào. “Ta tới!” Diệp Chấn nhảy, để lại sáu người. “Mọi người đi theo ta lui!” Thánh tôn tay cầm so với chính mình tay hình đại hơn bốn mươi lần hộ thuấn, nhưng là hoàn toàn không có bất luận cái gì trọng lượng đáng nói, bất quá đối thành người khác, có thể hay không không bị áp chết đều khó nói.

Ở thánh tôn bảo hộ hạ, mọi người thực thành công thoát đi, bất quá hôm nay đều không phải là thứ Bảy chủ nhật, cho nên khoảng cách mặt nước cũng có mười mấy dặm, thánh tôn cũng không có nghĩ nhiều, mang theo mọi người chạy tới một con đường khác.

Mọi người thoát hiểm sau, dần dần mà mới khôi phục bình tĩnh, “Dựa! Ngươi —— ngươi —— ngươi như thế nào sẽ —— ài!” Thánh tôn nhìn Tổng Hồ sắc mặt trắng bệch, hơn nữa môi biến thành màu đen, trung mũi tên cánh tay đã tím vô pháp nói.

“Làm hấn ngồi xuống!” Tổng Hồ còn tưởng giải thích cái gì, nhưng là nhanh chóng bị Âu Dương Long cùng Quái Bán Tiên mạnh mẽ ấn ở một viên đoạn mộc hạ.

Chỉ chốc lát sau, Lan Khôn cùng Tổng Hồ đuổi tới. “Xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn đem vây quanh người đẩy ra, “Hồ!” Diệp Chấn lệ nóng doanh tròn, rốt cuộc này đó mũi tên căn bản là không phải bình thường mũi tên, có độc là bình thường.

“Lão đại, ngươi khóc cái gì khóc a, không có việc gì, cũng sẽ không người chết, ha ha.” Tổng Hồ còn miễn cưỡng cười hai tiếng, nhưng là liền bắt đầu ho khan, “Khụ khụ khụ —— khụ khụ khụ.”

“Đại gia đừng sảo, tại chỗ nghỉ ngơi!” Từ thánh tôn thanh âm liền biết, này không phải việc nhỏ, Diệp Chấn thực nghiêm túc ở phụ cận tìm kiếm không ít sài mộc, chuẩn bị nổi lửa, rốt cuộc thiên đã bắt đầu trở trời.

“Hiện tại không thể đốt lửa! Nơi này không phải hảo địa phương, các ngươi xem.” Quái Bán Tiên lắc đầu, chỉ chỉ trên mặt đất không ít dấu chân, “Ta đi, này dấu chân khi ta hai chỉ chân ài!” Diệp Chấn dẫm đi lên, mới phát hiện này dấu chân ít nhất lớn mau hai chỉ chân tả hữu.

“Y dùng công cụ rương!” Thánh tôn mở ra đèn pin, đánh giá trong chốc lát, lập tức cùng Diệp Chấn tác muốn một cái y dùng công cụ rương.

Diệp Chấn phiên một hồi lâu, bất quá bởi vì hình thể trọng đại, tương đối hảo tìm, cho nên một lát liền phát hiện, rồi mới lập tức đưa cho thánh tôn.

“Cái kim!” Thánh tôn mở ra y dùng công cụ rương, đang ở lăm bằm lâu bầu, nhưng là trên đầu hấn vẫn luôn mạo cái không ngừng.

Thánh tôn dùng cùn xoa xoa miệng vết thương phụ cận, “Dựa, này mũi tên độc không nhẹ! Huynh đệ nhẫn kiên nhẫn một chút!” Thánh tôn nói xong, giặt giặt tay phải, cầm cái kim, dùng sức một phen. “A! A —— a ——!”

Tổng Hồ tê tâm liệt phế rống giận, thật lâu không thể bình phục, bất quá mũi tên rút ra, vậy là tốt rồi tam thành, “Hồ, ngươi kiên nhẫn một chút! Kiên nhẫn một chút!” Thánh tôn nhìn nhìn Tổng Hồ, môi đã có chút hồng nhuận, “Diệp Chấn, chuẩn bị có thể đi rồi!” Diệp Chấn gật gật đầu, đây là chuyện tốt. Diệp Chấn tùy tay lại nhặt mấy cây sài mộc, vỗ vỗ ngồi xổm trên mặt đất Giang Ninh Ninh.

“A?” Giang Ninh Ninh đứng lên, quay đầu nhìn lại, phát hiện là Diệp Chấn, mới khôi phục tiểu nữ nhân bộ dáng, “Diệp Chấn, còn có nguy hiểm sao?”

“Đi thôi, nguy hiểm là có, ta đã nói rồi, ngươi một hai phải tới, một không?” Diệp Chấn người Giang Ninh Ninh xoay người, lấy ra Giang Ninh Ninh túi du lịch ấm nước, cấp Giang Ninh Ninh uống lên mấy khẩu.

Thánh tôn cồng Tổng Hồ, mọi người về phía trước đi ra.

Ba mươi phút sau ——

Bốn mươi phút sau ——

“Như thế nào còn chưa tới, lão nhân không phải là hổ tiền đi?” Bị thánh tôn bối ở trên lưng Tổng Hồ đều không được tự nhiên, nhưng là cánh tay thương càng là càng ngày càng nặng, rốt cuộc vừa mới chỉ là đem mũi tên xử lý tốt, miệng vết thương còn không có hoàn thành đâu, ở không có tới tốt nghỉ ngơi mà nói, đều sắp đã chết.

“Nơi này có thể.” Quái Bán Tiên đánh giá trong chốc lát, dùng chủy thủ ở bốn phía cắt một cái đường kính 30 mét vòng tròn, nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: vạn tiền tề phát

Đêm nay chúng ta liền tại đây trong giới, ta phát một chút nhiệm vụ, Diệp Chấn cùng ninh ninh, phụ trách nhóm lửa, Lan Khôn cùng Âu Dương Long phụ trách đi phụ cận tìm hiểu, nhìn xem tùy tiện có thể hay không đánh một chút săn, rồi mới thánh tôn đi cấp Tổng Hồ nhìn xem, cuối cùng ta cùng Trương Đà phụ trách bốn cái lều trại, đêm nay lều trại cứ như vậy, ăn chúng ta vừa mới phân tổ, hai cái một cái lều trại, lều trại rất lớn, không cần sợ. Thỉnh đại gia tìm toi (phẩm # thư..... Vồng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết”

Quái Bán Tiên đều giảng như vậy kỹ càng tỉ mỉ, mọi người cũng không có phản đối, Giang Ninh Ninh cũng là nhất nhân một người, bởi vì Diệp Chấn không đến ba mươi giây liền đem hỏa đánh hảo, rốt cuộc ra ngoài đánh lửa thạch là chuẩn bị.

“Hồ, ngươi lại yêu cầu nhẫn nhịn!” Thánh tôn âm thầm mừng thầm nói, “A? Đừng a, vừa mới thật đau, dựa!” Tổng Hồ thiếu chút nữa mất đi tri giác, bởi vì thánh tôn lại đem hắc ngã ở trên mặt đất, bắt quả bốn phía một mảnh đen nhánh, tuy rằng phía trước có Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh một đoàn hỏa, nhưng là cũng không sẽ đặc biệt lượng, đặc biệt là khoảng cách Diệp Chấn bọn họ có ba bốn mễ thời điểm, đã chỉ có hơi hơi sáng.

“Không đúng, Diệp Chấn, ngươi lại có nghĩ sai rồi.” Quái Bán Tiên đã đi tới, đem hỏa diệt, chỉ một thoáng, bốn phía kì kì kì thanh âm vang lên, mọi người trông lại nhìn lại, này thanh âm cổ quái thực, làm người cảm thấy thập phần người. “Thánh tôn các ngươi từ từ a, ta giáo một chút Diệp Chấn.” Vì cùng cố nhân tâm, Quái Bán Tiên đành phải lấy hắc kỳ niệm bản bật lửa đánh ra một chút hỏa.

Bạc lửa một cái điều thuốc, hàm ở trong miệng, tuy rằng pháo hoa ở thực tế trung cũng không mất sáng, nhưng là ở ngay lúc này đã cũng đủ dọa chạy một ít mãnh thú, rốt cuộc mãnh thú bỏ ánh sáng cùng hỏa, lại nói tiếp, hỏa hắc là càng cường lực hữu hiệu.

“Ngươi xem ngươi làm đâu, tính cái gì đồ vật a? Ngươi làm như vậy, như thế nào khả năng có thể nuôi sống người bên cạnh ngươi đâu?” Quái Bán Tiên không có bất luận cái gì giữ lại, hung hăng huấn Diệp Chấn một đốn.

“Bán tiền bá bá ngươi tiếp theo nói.” Diệp Chấn không nghĩ chen vào nói, chính là càng không nghĩ bị huấn không có mặt mũi, nếu biết chính mình làm không tốt, làm trưởng bối, ở Diệp Chấn lý giải là yêu cầu làm một lần cấp Diệp Chấn xem.

“Hảo, ta đây làm một lần cho ngươi xem xem đi.” Quái Bán Tiên từ túi du lịch lấy ra có thể co rút lại loại nhỏ cái xeng, ở Diệp Chấn chuẩn bị tốt đồng lửa bên cạnh lại tạc khai cười cái hố, “Ta và ngươi nói a, này cần thiết là ít nhất có một cái hố, ngươi biết không? Bằng không ngươi như thế nào nướng đồ vật a?” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, Quái Bán Tiên nói đích xác thật có đạo lý.

Một lát sau, Quái Bán Tiên tạc khai gần ba mươi centimet thâm, trường gần một thước hình chữ nhật “Hố sâu”, tự nhiên đối với nỗi lửa đã xem như hố sâu, Quái Bán Tiên đem vừa mới bạc lửa bộ phận sãi mọc một lần nữa nhét lên để vào đồng lửa, “Hiện tại ngươi có thể đi, đi trước đem hỏa bạc lửa, rồi mới đem sở hữu sãi mọc phóng hảo là được, bắt quả phóng mãnh cũng chính là hai ba tiếng đồng hồ, yêu cầu nhiều tìm một chút sãi mọc, ta vội của ta.”

Quái Bán Tiên đi rồi lúc sau, cầm lấy đặt ở trên mặt đất bật lửa, “Ngoa tào!” Quái Bán Tiên mới vừa vuron, đột nhiên lại đuổi thân trở về tay, “Nãi nãi, như thế năng!” Quái Bán Tiên dứt khoát toàn bộ kỷ niệm bản bật lửa đá tới rồi bên cạnh Diệp Chấn đồng lửa, nháy mắt bạc lửa.

Diệp Chấn đột nhiên nhìn thoáng qua Quái Bán Tiên, “Lợi hại!” Diệp Chấn cùng Quái Bán Tiên nhìn nhau cười cười, sau đó Diệp Chấn đem sở hữu sãi mọc đều để vào đồng lửa, vừa vặn tốt, còn dư lại mấy cây tương đối thô ráp. “Bán tiền, ngươi xem, nơi này có năm căn tương đối thô ráp, có thể nói là gãy gỗ, về điểm này bố triển hảo, có thể đương chủy.”

Ở tối tăm trong đêm đen, chủy xa xa so đèn pin dùng tốt không ít, rốt cuộc ánh lửa vẫn là có chứa lực sát thương. “Nha, ngươi tiểu tử này không tồi, đủ cơ linh!” Xem ở Quái Bán Tiên cũng đồng ý này tác cách nói, Diệp Chấn càng cao hứng, từ túi du lịch lấy ra một tiểu triển bố, vừa mới cuốn hảo một

vòng, liền nghe thấy thánh tôn bên kia nói.

“Cho ta tới một cây, mang hỏa!” Ngọa tào, Diệp Chấn hoảng sợ, Tống Hồ thương như vậy nghiêm trọng, yêu cầu sống sờ sờ thiêu chết, này không tốt, nhưng là không phát hiện sự thật, Diệp Chấn cũng không dám nói, cho nên Diệp Chấn cảm nguyên bản chuẩn bị cấp chính mình đi nhặt sài mộc sở dụng chùy đi qua.

Sau biên bên kia thực ám, bất quá Tống Hồ bối vừa vặn dựa vào phía trước ánh lửa, còn có Diệp Chấn vừa vặn tốt cũng chạy tới, sáng không ít, “Hắn gia hỏa này, này bối nếu đêm nay không có xử lý tốt, liền sống đến ngày mai hy vọng đều không có.” Tuy rằng thánh tôn nói thực nghiêm trọng, nhưng là Diệp Chấn vẫn là cảm thấy không tương.

Thánh tôn tiền tiền hậu hậu cùng Diệp Chấn muốn không ít đồ vật, chùy, băng gạc, cái kim, còn có một phen chùy thủ. “Thánh tôn, nhẹ điểm!” Tống Hồ thấy thánh tôn chuẩn bị dùng chùy cùng chùy thủ, trong lòng bạch bạch vang. “Ta dựa —— dựa!” Tống Hồ cuồng loạn phát ra rống giận, này cảm giác đau đớn cũng không phải là ai đều có thể nhẫn.

“Còn hảo ta lợi hại!” Nguyên lai Diệp Chấn ở bắt đầu thời điểm, liền đem hai người đưa tới nghỉ ngơi mà ở ngoài một khác chỗ địa phương, rốt cuộc có thương tích liền sẽ đổ máu, huyết lưu đến nghỉ ngơi mà liền không hảo, rốt cuộc hiện tại nhân tâm hoảng sợ, lại phát sinh cái gì không tốt sự tình, vậy vô pháp tổ chức.

“Có thể, hắn hiện tại không sai biệt lắm đã là nửa chết nửa sống, không không không, đã hảo, liền yêu cầu nghỉ ngơi nghỉ ngơi, rồi mới bổ bổ liền hảo.” Mấy ngày nay bọn họ cùng nhau ăn không ít bánh quy khô (cái gọi là lương khô), cũng rất ít ăn huân, cơ hồ là đã không có.

“Lều trại hảo, người diu hắn qua đi, ta đi nhặt điểm sài mộc đi, rốt cuộc người đi không an toàn.” Ở thánh tôn khuyên bảo hạ, biến thành Diệp Chấn mang theo Tống Hồ đi nghỉ ngơi, thánh tôn đi nhặt sài mộc.

“Này ta chết sống không có khả năng sẽ đồng ý, lấy tới!” Diệp Chấn một phen đem chùy đoạt lại đây, “Người ngày này đều thủ đại gia một muốn chết rồi, người diu hắn đi vào lều trại, thuận tiện yêu cầu người cũng đi nghỉ ngơi, có cái gì thứ tốt nói, sẽ kêu người ra tới.” Diệp Chấn nói xong, thánh tôn cười cười, “Tiểu tử thú, hành đi, người cũng tiền đồ.”

Diệp Chấn ở quanh thân nhặt được không ít có thể dùng sài mộc, quá khó chém liền dùng bạc hồn kiếm, không đến mười phút, Diệp Chấn liền trên lưng suốt một bó. Cao hứng về tới nghỉ ngơi mà.

“Ninh ninh, ninh ninh, người một nhọc liền hồi lều trại ngủ a!” Diệp Chấn mới cao hứng không trong chốc lát, liền phát hiện Giang Ninh Ninh một người ngồi ở đồng lửa bên cạnh, như vậy là thập phần không an toàn, vạn nhất ngủ rồi không cẩn thận liền rơi vào hố lửa, vậy hủy dung.

“Không có việc gì lạ, vừa mới cái kia đại bá nói đêm nay liền tam gian lều trại, người như thế nào xem” Giang Ninh Ninh bày ra một bộ không sao cả bộ dáng, bất quá Diệp Chấn vẫn là biết đến, vội vàng nói, “Người không cần lo lắng, việc này ta sẽ đi thương lượng, chúng ta khẳng định có.” Nói thật, Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh hai người, xác thật là khẳng định có lều trại, rốt cuộc duy nhất nữ tính tại đây đâu.

“Người tốt nhất, sao sao đấy.” Nói, Giang Ninh Ninh đối với Diệp Chấn ngoài miệng hôn một cái, “Ai nha, ngày mai buổi sáng chúng ta muốn tới phụ cận dòng suối tẩy tắm rửa đi, xuất phát đến bây giờ, chúng ta giống như đều không có tắm xong.” Xác thật, xuất phát đến bây giờ như thế nào tính phòng chùng cũng có ba bốn mươi tiếng đồng hồ, nói như vậy, này đại tiểu thư chẳng phải là sẽ ghét bỏ chính mình?

“Đúng vậy, ta ngày mai chậm nhất, bất quá buổi tối nơi này thật đáng sợ, ta không dám.” Nói, Giang Ninh Ninh vẫy vẫy Diệp Chấn tay, “Sợ cái gì, muốn xi xỉ?”

“Cái gì lạ, nhân gia còn không phải là cùng người làm nũng mà thôi.” Giang Ninh Ninh phiết quá mặt, không để ý tới Diệp Chấn. “Các huynh đệ, đã trở lại” Rất ít thấy Âu Dương Long la to, bất quá thấy lần này hai người đều hoà thuận vui vẻ đi rồi trở về, trong tay cũng dẫn theo không ít “Chiến lợi phẩm” Diệp Chấn cũng là đầy mặt hưng phấn.

“Đại gia tập hợp, tập hợp!” Ở Diệp Chấn lớn tiếng ồn ào hạ, trừ bỏ Tống Hồ ở ngoài, tất cả mọi người ở khoảng cách đồng lửa ước chừng hai ba mễ địa phương, làm thành một vòng.

“Ta tưởng nói một chút a, đêm nay đâu, vốn dĩ chúng ta lại là yêu cầu dùng lương khô vượt qua tốt đẹp buổi tối, bất quá đêm nay làm phiền chúng ta Lan Khôn cùng Âu Dương Long, cho chúng ta mang đến chiến lợi phẩm!” Nói, Diệp Chấn cao hứng chỉ chỉ đang ở đồng lửa bên cạnh một con tiểu sơn trư

“Ta đèn thực dùng tốt hơn nữa thực quý” Âu Dương Long lời nói liền có điểm làm người không thể tin được, tám km tả hữu địa phương, gà có thể chạy như vậy xa đến bên này?

“Ân, gà rất kỳ quái, thuyết minh nơi này phụ cận khả năng xác thật là có đường gà. Bất quá ta tiếp theo nói đi, vừa mới ở đáp lều trại thời điểm, bán tiên bá bá không cần thận tâm đâm thủng một gian lều trại, tự nhiên không phải chất lượng không tốt, chất lượng thực tốt nói, nhưng là cũng là cố ý ngoại, cho nên hiện tại chỉ còn lại có tam gian, kia dựa theo chúng ta phân tổ, là bốn tổ, chúng ta hiện tại nói một chút, Tống Hồ bị thương, như vậy A Hồ cùng thánh tôn một gian, không thành vấn đề đi?” Tuy rằng Diệp Chấn trực giác nói cho Diệp Chấn, đại gia khẳng định đều sẽ không không đồng ý, nhưng là vì bước tiếp theo, vẫn là yêu cầu hỏi một chút.

“Kia khẳng định không thành vấn đề!” Quái Bán Tiên gật gật đầu, người bị thương tự nhiên là yêu cầu đãi ngộ hảo một chút, đây là ai cũng không thể nghi ngờ cùng phủ nhận sự thật.

“Kia nơi này duy nhất nữ tính, Giang Ninh Ninh, có thể một gian đi?” Tuy rằng lời này nói không phải đặc biệt lưu loát, nhưng là mọi người cũng không

có phản đối, “Tiểu tử thú, không có việc gì, sẽ không bạc đãi ngươi!” Thánh tôn cười cười, này Diệp Chấn tiểu tử thú còn không phải là tướng cùng Giang Ninh Ninh cùng nhau ngủ lều trại sao.

“Ta cùng Âu Dương Long không cần, ân?” Lan Khôn trực tiếp sáng khoái nói, ở bất luận kẻ nào đều bất ngờ thời điểm, Lan Khôn ánh mắt đầu tiên liền nhìn nhìn Âu Dương Long.

“Ân, không có việc gì.” Âu Dương Long tay không khỏi đặt ở Lan Khôn trên tay, gật gật đầu.

“Đại gia cũng không cần tranh, chúng ta một lần nữa phân phối, bán tiên cũng rất mệt, khiến cho hần cùng Tống Hồ ngủ, ngươi Diệp Chấn cùng ninh ninh ngủ, ta đây cùng Trương Đà, còn có Lan Khôn, Âu Dương Long bốn người liền thay phiên gác đêm đi, ta cùng Trương Đà nửa đêm về sáng, các ngươi nửa đêm trước, không cần so đo, chạy nhanh có việc vội sự đi.” Thánh tôn đứng lên, rút ra chủy thủ, đi tới sẵn thú trở về heo.

“Này heo hương vị rất nùng, không cần nội tạng yêu cầu ném đến rất xa, không cho có chút động vật sẽ cùng lại đây.” Tống Hồ dùng thành thạo kỹ thuật xắt rau, lập tức cắt ra một đại tảng.

“Ân, ta đi nấu nước!” Cũng không biết chuyện như thế nào, Diệp Chấn cảm giác chính là yêu cầu đi nấu nước.

“Các ngươi nhìn xem, cái nồi này có thể hay không dùng?” Trương Đà ở phụ cận đi rồi đi, thuận tay tìm được rồi một ngum nồi. “Nồi?” Thánh tôn hoài niệm thăm mà lại không thể nào tin tưởng ngữ khí, đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134 : món ăn thôn quê càng là mỹ vị

“Có nồi liền hảo! Đêm nay ăn bữa tiệc lớn!” Thánh tôn tiếp nhận kia nồi nấu, càng là cao hứng một nhảy ba thước cao, lập tức kết quả cẩn thận đánh giá. Phẩm thư vỗng (..)

“Cái nồi này có vết máu, cũng có chút sinh, vì khuẩn không ít, có lẽ dội lát nữa dùng nước sôi thiêu một lát liền không có việc gì.” Thánh tôn đem nồi đưa cho Diệp Chấn, làm Diệp Chấn dùng cái này nồi thiêu nước sôi.

“Oa, bán tiên bá bá (sau phát hiện kêu bá bá tốt hơn, phía trước liền không nên, không có đường rút lui, mừng thầm), ta còn không thể nào tin tưởng ngươi cái này hữu dụng a, hiện tại thật là có dùng.” Giang Ninh Ninh đem nồi đặt ở hồ, tuy rằng hồ chiều dài rất dài, nhưng là cũng không chút nào ảnh hưởng thiêu nước sôi.

“Tiểu nha đầu, ngươi nam nhân còn không đáng tin cậy đâu, nhiều ra tới học hỏi kinh nghiệm.” Quái Bán Tiên càng là được tiện nghi còn khoe mẽ, quở trách Diệp Chấn một phen.

Diệp Chấn cũng liền cười cười, lấy ra mấy bình nước khoáng, đầu tiên là ngã vào một lọ, đãi thiêu khai sau, cơ hồ sở hữu vi khuẩn từ vong sau, sinh bộ phận không vững chắc tiểu mảnh nhỏ cũng sẽ rơi xuống sau, Diệp Chấn xoay người. “Xảo vẫn là nấu?” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, vẫn là sao thịt hảo một chút, rốt cuộc nấu nói không có nắp nồi chán chường.

“A thứ, thật phiền toái!” Đột nhiên, Tống Hồ bò ra tới, “Ngọa tào, các ngươi nơi nào làm tới heo a?” Tuy rằng này heo cười điểm, nhưng là một trăm cân là chuẩn cmnr.

“Tĩnh, ngươi miệng vết thương rất trọng, tĩnh cũng nghỉ ngơi nhiều nghỉ ngơi.” Chỗ mặt sau lều trại ở không có ánh lửa là không thể nào an toàn, “Bán tiên, ta và ngươi nói một chút, ngươi xem, chúng ta nói như vậy, là phía trước có ánh lửa mà thôi, lều trại ly ánh lửa khá xa, vạn nhất có việc làm sao bây giờ?” Diệp Chấn đem nói cho hết lời, mới bắt đầu phát hiện tự mình nói sai.

“Ngươi ngốc a, này không phải có hai người ở gác đêm sao?” Quái Bán Tiên cười cười, có người gác đêm cái gì đều không cần sợ. “Đặc biệt là nửa đêm trước có Lan Khôn, nửa đêm về sáng lại có thánh tôn, là không cần lo lắng.” Quái Bán Tiên nhưng không nghĩ Diệp Chấn ở nghỉ thân nghỉ quý, tự nhiên muốn đem hai vị đại thần dọn ra tới.

Diệp Chấn gật gật đầu, ngồi xuống, tuy rằng không có băng ghế cái gì, nhưng là trên mặt đất làm cũng nghe thoải mái nói, “Các huynh đệ, ta có đề nghị a, cổ đại đầu heo là có thể tế điện, chúng ta đây nơi này không có như vậy nhiều học vấn, đầu heo chúng ta cũng không thích ăn đúng không, kia đầu heo liền bãi ở chúng ta lều trại mặt sau đi. (này đoạn vì tự biên, nếu như viết sai cái gì, thỉnh trực tiếp trò chuyện riêng tác giả sửa chữa!)”

“Nha, không thể tưởng được ngươi còn nghiên cứu cái này a, ta đây làm cái gì dùng!” Quái Bán Tiên nghe liền khó chịu, lời này rõ ràng chính là hần là

bán tiên nói, như thế nào biến thành thánh tôn nói.

“Đầu heo, đầu heo!” Thánh tôn dùng chủy thủ nhẹ nhàng một hoa, đầu heo liền nứt ra rồi một cái phùng, chảy ra không ít huyết.

“Ta đi, này huyết không ít!” Thánh tôn đem heo da thiết vừa vặn tốt, nhào vào trên mặt đất đương đao bản, rồi mới đem quan trọng nhưng ăn đều cắt xuống dưới, tỷ như gan heo, xương sườn, heo tâm, heo phổi, heo huyết, thịt nạc, thịt mỡ, còn có bốn con heo chân từ từ. “Ta hiện tại nói một chút a, nơi này có ba con heo chân, chúng ta hôm nay ăn ba con, một con lưu xuất phát nghĩ ngơi thời điểm khả năng còn muốn đâu!” Mọi người gật gật đầu, đều tán đồng thánh tôn cách nói.

“Đứng đứng đứng, như thế nào quên mất?” Tổng Hồ tung ta tung tăng chạy trở về, cầm lấy chính mình túi du lịch đi ra. “Đại gia, các người xem!” Tổng Hồ cười hi hi lấy ra vài bao không thể nào là cái gì đồ vật, bất quá lều trại bên kia xác thật ánh sáng so ám hơn nữa có chút xa, đại gia nhất thời cũng chưa đoán ra.

“Cái gì đồ vật a!” Diệp Chấn buông xuống đỉnh đầu thiêu khai thủy, chạy qua đi. “Nha, A Hồ, không nghĩ tới người còn có này nhân tình mạng cái này?” Diệp Chấn một tay cầm lại dây, mẹ nó, đây là cái lều để lều a!

“Ha ha, các người xem!” Tổng Hồ tùy tay lại móc ra một cái nồi, cái nồi này mới tinh hơn nữa thoạt nhìn không tồi nhiều. “Ân, A Hồ lần này không tồi, cái kia nồi cùng trong nồi thủy đều từ bỏ, không khỏe mạnh, dùng cái này ăn chút cái lều đi.” Thánh tôn xua xua tay, ý bảo Diệp Chấn có thể vứt bỏ.

Diệp Chấn gật gật đầu, đáng tiếc lãng phí không ít đồ vật đâu, tuy rằng không tình nguyện, chính là không tình nguyện lại có cái gì biện pháp đâu? Diệp Chấn đem nồi cầm lên, gắt gao nhìn chăm chăm đang ở trong nồi sôi trào thủy, một hồi lâu mới mạnh mẽ ném đi ra ngoài.

“Mẹ nó, năng ta không tri giác!” Diệp Chấn ngồi dậy, Giang Ninh Ninh một phen đem Diệp Chấn tay túm lại đây, “Người không thấy bán tiên bá bá như thế nào huân người, như thế lớn, như vậy sôi trào thủy có thể sử dụng tay sao?” Mọi người đều đem này đoạn lời nói nghe đi xuống, còn thấy Giang Ninh Ninh đem Diệp Chấn tay thúc dục thúc giục, hàm vào trong miệng.

“Không có việc gì đi.” Giang Ninh Ninh một lát sau, đem Diệp Chấn ngón tay đem ra, phát hiện tiêu sưng lên không ít, nhưng là sắc mặt có chút phiếm hồng.

“Việc nhỏ!” Diệp Chấn cũng thực then thùng, cũng không dám nhiều xem Giang Ninh Ninh kia quyến rũ gương mặt, vội vàng kết quả Tổng Hồ truyền đạt nồi, đồ cơ hồ là một phần ba thủy rửa sạch trong chốc lát, lại ngã vào tam bình thủy đi nấu.

“Tiểu tử thú, người chính là biết ngày mai có thể tới thôn trang mới như vậy đúng không, đừng đến không được lãng chết người, ha ha.” Thánh tôn cười nói, bất quá Diệp Chấn biết, thánh tôn này tuyệt đối là nói giỡn, nếu thật sự tìm không thấy thôn trang, thánh tôn hẳn là sẽ là thập phần nghiêm túc biểu tình, sẽ không như vậy thật đúng là nói giỡn.

“Đó là, tới, cái lều để lều.” Diệp Chấn vươn tay tới, thủy đã thiêu khai sôi trào.

“Cấp, đứng rồi, ta túi du lịch còn có mấy búp cái trắng, như thế nào nói?” Tổng Hồ phiên một chút, lấy ra một túi đại khóa cái trắng, dùng bạch bao nilon trang kín mít.

“A Hồ, người ngốc a, đương nhiên là lấy tới ăn, nhanh lên.” Diệp Chấn thuận tay đem cái trắng cũng lấy lại đây. “Ninh ninh, người xem, cái kia lều trại chính là chúng ta đêm nay lều trại, người đừng thất thần, giúp ta cũng đem túi du lịch cùng nhau lấy qua đi, người nghỉ tạm trong chốc lát, đợi lát nữa có thể ăn kêu người.”

Diệp Chấn dần xếp hảo Giang Ninh Ninh, mới an tâm đem cái lều để lều xé mở, đồ đi vào, thiêu khai nước sôi tức khắc phiêu đỏ, Diệp Chấn lại lấy ra một lọ nước khoáng, đặt ở một bên, dùng chủy thủ đem đại búp cái trắng thiết hảo sau, dùng thủy tẩy hảo sau, cùng ngã vào trong nồi.

“Cái nồi này vô pháp biên nấu vừa ăn, bằng không mọi người quay chung quanh này ‘hỏa lò’ không phải ngốc tử sao, quá nhiệt!” Diệp Chấn đánh giá trong chốc lát, nói.

“Ta dựa, đại ca người cũng ngốc a, như thế nào khả năng có thể vây quanh đồng lửa ăn, người chờ, ta bên trong còn có co đuổi bàn gỗ, ta mua thời điểm có xem qua, cùng này nồi nấu là giống nhau đại.” Lần này ra tới, duy độc Tổng Hồ được đến mọi người khẳng định, cũng là cười tùm tùm thực vui vẻ.

“Không tồi, đi chuẩn bị!” Diệp Chấn nói xong, Tổng Hồ lại tung ta tung tăng chạy trở về, lấy ra một cái co đuổi bàn gỗ cùng bảy cái thiết chén. Đi ngang qua thánh tôn, bị thánh tôn tàn nhẫn mắng một đốn, “Người làm cái gì đâu? Ngày mai nếu là đến trong thôn liền không cần làm như vậy nhiều mờ ám!”

“Hảo hảo hảo!” Tổng Hồ gật gật đầu, vội vàng chạy đến Diệp Chấn bên người, ở lý đồng lửa ba bốn mẻ địa phương đánh lên một trương bàn gỗ, rồi mới đem bảy cái chén điệp ở bên nhau. “Cấp!” Thánh tôn cơ hồ đem có thể ăn đều khơi mào tới lúc sau, để lại một bộ cái thùng rỗng, bị người ở bên dòng suối.

Diệp Chấn đem thịt heo trung thịt mỡ thịt nạc đều thả đi vào, “Ta tới!” Lan Khôn đã đi tới, lấy ra một bao mì ăn liền gia vị bao, xé mở sau đồ đi vào.

“Ta còn đang lo không có muối đâu! Không tồi không tồi!” Diệp Chấn cười cười, ở kiên nhẫn chờ đợi sau, một nồi to món ăn thôn quê ra khỏi nồi, Diệp Chấn đem Giang Ninh Ninh đánh thức, mọi người ăn qua cơm chiều sau, đã là buổi tối hơn mười một giờ, mọi người dần xếp hảo sau, Diệp Chấn mơ mơ màng màng ngủ rồi, ngủ cũng không tốt, một ngày hiệu suất cao vận động làm Diệp Chấn bắt đầu có chút ăn không tiêu, ngủ đều cảm giác eo đau bối đau, đặc biệt là mọi người đều ngủ đặc biệt hảo, liền Tổng Hồ lều trại không an ổn, bởi vì Tổng Hồ đang ở đánh hán khò khè, làm người ngủ đều ngủ

không được, còn hảo Giang Ninh Ninh cô nàng này hẳn là may mắn chính mình ngủ sớm sẽ không bị quấy rầy.

Ngày hôm sau, mọi người ngủ rất say sưa, hậu kì thánh tôn cùng Trương Đà cũng mộng lung ngủ một lát chuẩn bị không sai biệt lắm, mọi người lại lần nữa phân phối một chút túi du lịch yêu cầu đồ vật, giống nồi to, co duỗi bàn gỗ, đều bị thánh tôn nhả tâm ném tới bên dòng suối.

“Các ngươi xem, này thịt không tồi đi.” Tối hôm qua tất cả mọi người đều ăn thực vui vẻ thực no, trừ bỏ Giang Ninh Ninh cô nàng này ăn không quen ở ngoài, tất cả mọi người đều ăn không tồi, ngay cả công tác hiệu suất kém, nhưng là sức ăn đại Tống Hồ đều ăn thực no, liên tục nói ăn không vô.

Thánh tôn khai mào một cái thịt nạc, quơ quơ, đáng tiếc mọi người đều không có hứng thú, rốt cuộc hiện tại đại gia ăn đều ăn nì, cho nên thánh tôn cũng liền dứt khoát cầm mấy cây xương sườn, mấy cái thịt nạc còn có một con chân heo (vai chính), cắt vào trong túi.

“Đại gia chuẩn bị chuẩn bị, nên xuất phát!” Thánh tôn cười hi hi thu thập thứ tốt, trừ bỏ chủy thủ cùng một ít vũ khí còn có chuẩn bị nguồn nước cùng lương khô ở ngoài, phá đồ vật đều bị thánh tôn chính đốn sau cùng nhau ném xuống.

Đáng tiếc Lan Khôn phán đoán sai lầm, mọi người từ buổi sáng ước chừng 7 giờ xuất phát, thẳng đến giữa trưa đều không có nhìn đến cái gọi là thôn trang nhỏ.

“Đại gia đừng tức giận nổi, nghỉ ngơi trong chốc lát!” Thánh tôn ngồi xuống, buổi sáng đại gia cũng liền uống lên một chút nấu khai nước ấm, lại sốt cao độ chạy như thế lâu, ít nhất cũng có hai ba mươi km, chính là vẫn là không có thấy cái gì thôn trang nhỏ.

“Có lẽ ta phán đoán sai lầm, ta sai.” Lan Khôn uống một ngụm thủy, nhảy đến phụ cận đại thụ. Trong chốc lát lại xuống dưới, ta có thể thấy rõ, phía trước có thôn trang nhỏ, chính là ta không thể phán đoán có bao nhiêu dài quá. Tất cả mọi người đều không có nói cái gì, bất quá Tống Hồ nhưng thật ra cho rằng Lan Khôn bất quá là không nghĩ ở xấu mặt đem.

“Đại gia nghỉ ngơi xong rồi xuất phát! Nhìn ra đương nhiên sẽ không đặc biệt thích hợp, nếu xem thấy, như vậy cũng liền không xa!” Ở thánh tôn ủng hộ, mọi người đều ăn một ít bánh quy khô cùng mấy ngụm nước sau, đều xuất phát.

Nhưng là đi rồi một hồi lộ trình, Giang Ninh Ninh liền chịu không nổi, “Thánh tôn, dừng lại, nhìn nhìn không được!” Diệp Chấn ôm Giang Ninh Ninh, bất quá ở thái dương mãnh liệt chiếu rọi xuống, người tập võ đương nhiên không có việc gì, nhưng là Giang Ninh Ninh cái này mềm yếu thân mình như thế nào kinh được?

Bất quá suy xét hiện tại ở vào nhất nhiệt trạng thái, tại chỗ đợi, không phải hảo biện pháp, Diệp Chấn chính đốn trong chốc lát, tìm một cây trọng đại thụ nghỉ ngơi trong chốc lát, Giang Ninh Ninh uống lên gần như nửa bình thủy sau, khôi phục tri giác.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: gió êm sóng lặng

Có khỏe không?” Diệp Chấn nhìn một chút, kỳ thật khoảng cách phía trước thôn trang bất quá cũng chính là mấy km, kiên trì kiên trì kỳ thật liền đi qua.

“Không có việc gì, ngươi bồi ta đi thôi.” Giang Ninh Ninh xoa xoa mắt, nói. “Àn, thánh tôn, có thể đi rồi.” Diệp Chấn vẫy tay, mọi người cũng nghỉ ngơi đủ rồi, không có ở tìm cớ, mọi người đồng tâm hiệp lực, rốt cuộc đi tới thôn trang.

Một đường bình tĩnh thực, theo đạo lý tới nói là thập phần không bình thường, rốt cuộc rừng núi hoang vắng, còn có lần trước lão nhân nói dã thú cũng là một đồng lớn, chính là ven đường đại gia lại không có phát hiện cái gì đặc biệt động vật.

Tám người đi tới thôn trang nhỏ trước cửa, kỳ thật không tính thôn trang nhỏ, xem bên cạnh còn có một con đường khác, là dùng xi-măng, này hẳn là một cái nông thôn tiểu trấn tử.

Tám người nói nói cười cười, cũng không có hoài nghi cái gì, nhưng thật ra thảo luận buổi tối sự tình, Tống Hồ tự nhiên là vui mừng nhất, không nghĩ tới phía trước một cái hồ, quảng ngã một cái cầu găm bùn.

“Các ngươi là ai?” Một cái tiểu hài từ thanh âm truyền đi lên, Tống Hồ hướng lên trên vừa thấy, “Tiểu mao hài, chúng ta mới nên hỏi ngươi, ngươi là ai?”

“A Hồ, không cần đối người không khách khí.” Thánh tôn xua xua tay, đi tới, “Tiểu bằng hữu, các ngươi cái này trấn có hay không khách sạn a? Hoặc là khách sạn, khách sạn, đều có thể.” Thánh tôn cười hi hi nói, cũng không biết nơi nào tới tự tin, thật cho rằng chính mình nhìn giống người tốt a.

“Quái thú thú, chúng ta nơi này không có cái gì khách sạn, ta cũng không biết cái gì gọi là khách sạn.” Cái kia tiểu mao hài xem mọi người cũng không có nửa điểm uy hiếp ý tứ, dứt khoát ngồi xổm xuống dưới, nâng dậy Tống Hồ.

Này tiểu mao hài sức lực không nhỏ, Tống Hồ tuy rằng chính mình cũng có ra kính, nhưng là đại bộ phận cũng đều là tiểu mao hài ra, Tống Hồ về mặt hoảng sợ, này tiểu mao hài như thế nào khả năng có như vậy đại sức lực, này hoàn toàn liền không phải người a!

“Không biết khách sạn cũng là.” Thánh tôn nhìn nhìn bên trong, tất cả đều là một vài tầng nhà cũ, tân xây tốt phòng ở cũng chính là hai tầng, hướng trong nhìn lại, ba tầng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

“Diệp Chấn, ngươi cầm đi cấp cái kia tiểu hài tử đi.” Luôn luôn chỉ biết yên lặng đi theo đại bộ đội, ngẫu nhiên cùng Diệp Chấn nói chuyện Giang Ninh Ninh, đều tùy du lịch lấy ra mấy cây kẹo que, đưa cho Diệp Chấn. “Ngoa tào?” Diệp Chấn nhỏ giọng mắng một câu, nhưng là bị Giang Ninh Ninh nhéo một chút, lại trừng mắt nhìn một chút, vì thế tung ta tung tăng chạy qua đi.

“Tiểu đệ đệ, kia nơi này có hay không cái gì địa phương có thể ở người a?” Mọi người chính nghi hoặc làm sao bây giờ đâu, Diệp Chấn liền chạy ra, trong tay còn cầm mấy cây kẹo que.

“Cùng ta tới là được.” Tiểu mao hài một phen đoạt lấy Diệp Chấn trong tay đường, Diệp Chấn tự nhiên vô dụng lực, nhưng là nhẹ nhàng cầm chuỗi sức lực cũng đã không nhỏ, nhưng là tiểu mao hài nhẹ nhàng cầm qua đi, hơn nữa mặt bộ biểu tình cũng không có cái gì biến hóa, cảm giác chính là chút lòng thành.

“Ha ha, ta đã nhìn ra, các ngươi không biết, ta cùng lão đại có thể hội.” Tống Hồ che lại cười trong chốc lát, “Ngươi mộng thực dơ.” Âu Dương Long làm bộ khụ ho khan, nhỏ giọng nói.

“Sẽ sao?” Tống Hồ chụp hai hạ, quả nhiên không ít tro bụi, Âu Dương Long phiết liếc mắt một cái, đây là không hại tào.

“Vào đi thôi.” Diệp Chấn đi theo tiểu mao hài, theo trong chốc lát, mới vẫy vẫy tay, ý bảo đại gia có thể đi tới.

Mọi người thật cao hứng, rốt cuộc đã ba ngày không có chính quy kiên định nghỉ ngơi.

Một đường đi theo tiểu mao hài, thẳng đến đi tới một kiện ba tầng cao phòng ở, tiểu mao hài ngừng lại, “Nơi này có thể ở người, nhưng là một đêm năm trăm.”

Tống Hồ ghen lại, bởi vì như thế nhiều lần, hắn đã sớm biết, hắn các huynh đệ là có thể bãi bình này đó. Nhưng là một lát liền làm Tống Hồ ghen đầy mặt đỏ bừng.

“Năm trăm, không thành vấn đề.” Mọi người cũng chưa nghĩ đến, thánh tôn nhẹ nhàng đáp ứng rồi, “Nơi này là hai ngàn, chúng ta trụ đến thứ tư sáng sớm có thể chứ?”

“Không có vấn đề, nơi này ăn uống không bao, nhưng là hoàn cảnh không tồi, lầu hai đệ tam gian, các ngươi chính mình đi thôi, đứng rồi, cái này thị trấn nội động vật giống nhau không chuẩn sẵn giết, thị trấn ngoại tự nhiên có thể, buổi tối 6 giờ có chợ bán thức ăn.” Tiểu mao hài đếm đếm, xác nhận lại xác nhận, mới cao hứng chạy lấy người.

“Cứ như vậy? Hai ngàn liền không có?” Tống Hồ thiếu chút nữa cười, phải biết rằng tất cả mọi người đều là chưa từng tiền hỗn đã có tiền, nếu là thánh tôn như vậy ăn xài phung phí, đã sớm phá sản.

“Không cần lo lắng, tự nhiên là có là phải làm, vậy không cần cò kè mặc cả, như vậy nhân gia đối chúng ta thái độ cũng hảo không ít, chúng ta đã có hoa không xong tiền, tiền còn có thể kiếm, nhưng là yêu cầu liền không cần keo kiệt.” Thánh tôn cố ý run lên túi tiền, nhìn nhìn sau lưng.

“Đi thôi.” Nhưng là lại bị Lan Khôn lạnh lùng phun một chút. Thánh tôn nơi nào là người như vậy, nơi này cần thiết có một cái lãnh tụ, nếu hôm nay hắn nhượng bộ nói, ở đại gia trong mắt cũng liền không có địa vị.

Lan Khôn đợi vài giây, thánh tôn vẫn là thất thần bất động, tất cả mọi người đều biết thánh tôn đây là ở chơi tính tình, cũng không dám đi tuốt đằng trước, duy độc Lan Khôn điều cũng không điều thánh tôn, trực tiếp đi lên lầu hai.

Thánh tôn cười lạnh, quả nhiên, vẫn là không có người nguyện ý đi theo Lan Khôn. Không ngờ tiếp theo giây, Diệp Chấn đột nhiên nhảy, mười mấy giai thang lầu không đến một giây liền biến mất vô tung vô ảnh.

“Đi a, ta hút thuốc.” Thánh tôn lòng có điểm lãnh, ra về hút thuốc bộ dáng, trừu một cây yên, bạc lửa, mọi người nghe được sau, cũng không có người lại tiếp theo chờ, đều chạy đi lên.

Thánh tôn ngồi ở đệ nhất giai dưới bậc thang, liền tiếp hút tam căn tà hũu, mới đi đến phòng.

Mỗi tầng trang bị cùng gian số ước chừng đều là nhất trí, ba tầng, mỗi tầng năm gian, tổng cộng mười lăm gian, bất quá đồng dạng rất kỳ quái, tầng thứ nhất cùng tầng thứ ba người đều là nữ, thậm chí ở tầng thứ hai đều có thể nghe thấy tầng thứ nhất cùng tầng thứ ba đang nói lời nói uống rượu, nhưng là kỳ quái chính là vì cái gì duy độc tầng thứ hai là chỉ có bọn họ tám người.

Thánh tôn đi tới nhị tầng, mới phát hiện mọi người đều không có vào cửa, ở cửa ngồi. “Cái gì sự, như thế nào không tiến?” Thánh tôn còn tưởng rằng có phải hay không khoá cửa linh tinh, không nghĩ tới trên cửa thế nhưng dán, “Người tề nhưng khai.” Bốn chữ.

“Nếu tới rồi, khai đi.” Thánh tôn xem mọi người đều nằm liệt bất động, có lẽ một muốn chết rồi, tuy rằng cảm giác chính chuyện đều tương đối kỳ quái, nhưng là thánh tôn vẫn là mở cửa.

Mở cửa sau, thánh tôn liền phát hiện nguyên lai là chính mình nhiều lự, nhưng là không thích hợp lại tới nữa, “Cái kia tiểu mao hải không phải người thường, từ Diệp Chấn nắm kẹo que bị cướp đi lực độ.” Thánh tôn xoay người, mọi người đã cống túi du lịch đi đến.

“Đúng vậy, bất quá ta xem chung quanh rất náo nhiệt, không có việc gì.” Diệp Chấn đi vào phòng, đại khái nhìn một chút, sàn nhà phô chính là lão gạch, nhưng là nhìn không tới.

Thánh tôn cũng nhìn nhìn bốn phía, cuối cùng tọa định ở một cái khóa tiểu phòng ở. “Căn phòng này là cho chúng ta trụ, nơi này cũng không thiếp cái gì, ta cảm thấy yêu cầu mở ra nhìn xem.”

“Khai a, thánh tôn lão ca, ngươi cái gì thời điểm như thế nhất gan, khai liền khai, không cần cùng chúng ta nói, cũng không phải cái gì đại sự.” Quái Bán Tiên dùng khăn trải bàn đem cái bàn sát trắng, cười nhạo thánh tôn một chút.

“Thật là lợi hại, các ngươi xem, nơi này thế nhưng vừa vặn tốt bốn trương trên dưới phô!” Thánh tôn liền buồn bực, thế nhưng liền chúng ta tám người đều tính hảo, cho chúng ta tám chỗ nằm.

“Vị trí phòng hảo là hẳn nhớ rõ, bên trong có mấy trương giường hẳn như thế nào khả năng không biết, thấy chúng ta tám người, bốn cái trên dưới phô là bình thường, chẳng lẽ ba cái?” Lan Khôn đem trên bàn chén trà giặt sạch một chút, lấy sập tiệm ở bên hông một bầu rượu, đổ một ly, đồng thời cấp Diệp Chấn cũng đổ một ly.

“Ngươi từ lượng như thế nào?” Lan Khôn đem chén trà trở thành chén rượu, cũng là có chút buồn cười, bất quá có chút so chảy rục rục, uống một chén nhỏ đều sẽ làm người chịu không nổi.

“Cũng không tệ lắm, cái gì rượu đều dám uống.” Diệp Chấn tự nhiên là uống qua không ít rượu, nhưng là đại đa số đều là bia, nếu là nói bia, Diệp Chấn ít nhất có thể nói ra mười bia nhãn hiệu.

Nhưng là lúc này Diệp Chấn cũng không biết chuyện như thế nào, bãi ở trước mắt rượu tựa hồ có ma tính giống nhau, kích thích chính mình. “Tối, cùng ly. Ta này rượu không phải bình thường rượu, một ngày một ly, nhưng là cũng không cần mỗi ngày, có thời gian liền uống, cường dương thêm can đảm.”

Diệp Chấn nhìn Lan Khôn đã đem chén trà cử lên, chính mình lại là mọi người trung duy nhất một cái tương đối hiểu biết, Lan Khôn cũng tương đối xem trọng chính mình người, không uống liền quá không hảo mặt mũi.

Nhưng là sợ xấu mặt, Diệp Chấn vẫn là tính cảnh giác nghe nghe, bảo đảm không có việc gì sau, hai người chén trà một chạm vào, một uống mà tỉnh. “Sảng!” Diệp Chấn nện nửa ngày, này rượu cường độ cao.

“Tiểu tử thôi, uống rượu đâu, ta cũng tới một ly.” Thánh tôn bận việc nửa ngày, mới cùng đại gia phân phối hảo giường ngủ sau, dùng nước ấm giặt sạch chén trà, cũng lại đây thấu cái náo nhiệt.

“Các ngươi uống, đúng rồi, trên dưới phô đúng không, kia ẩn chúng ta phía trước phân tổ, tuổi đại thượng tầng, tương đối tiểu một chút hạ tầng, ta đi buông túi du lịch.” Diệp Chấn nhưng rõ ràng nghe thấy vừa mới Lan Khôn lời nói, một ngày một ly, hơn nữa này uống rượu đi xuống sau, cảm giác nóng rát, nhưng là người lần sáng, khẳng định cũng là thứ tốt.

Diệp Chấn đi vào phòng, “Diệp Chấn, ta tuyển cuối cùng một cái trên dưới phô, ngươi muốn bồi ta, ngươi ngủ tiếp theo tầng.” Giang Ninh Ninh chạy tới, quần lấy Diệp Chấn.

“Được rồi, không có việc gì, thánh tôn thanh toán bốn ngày tiền, khẳng định là tính toán hảo bốn ngày sau phải đi, này bốn ngày hảo hảo nghỉ ngơi đi.” Diệp Chấn quen thuộc hảo hoàn cảnh lúc sau, bởi vì thật sự quá nhiệt, tuy rằng ngủ ký túc xá là có điều hòa, nhưng là rốt cuộc phòng nhỏ vị trí không lớn, buông xuống bốn trương trên dưới phô, liền dư lại trung gian gần như một thước khoan lối đi bộ.

Diệp Chấn dùng quần áo lau mồ hôi sau, đem áo trên cởi ra, còn hảo có máy giặt, tay tẩy nói, nhất định yêu cầu nữ nhân. Diệp Chấn cảm thấy, dù sao đều là nam tính, nên có tất cả mọi người đều có, yêu cầu sợ cái gì, duy nhất nữ tính, lại là chính mình nữ nhân, càng không cần sợ cái gì, vì thế cởi ra quần dài, chuẩn bị đến ký túc xá lấy quần áo quần tẩy tắm rửa.

“A!” Diệp Chấn hoảng sợ, nếu ở bình thường nhất định nhận không ra là ai thét chói tai, thật sự quá lớn thanh, thiếu chút nữa chấn phá màng tai, bất quá nơi này cũng liền một người nữ sinh, Diệp Chấn một đoán sẽ biết. Diệp Chấn còn tưởng rằng cái nào huynh đệ đụng vào chính mình đâu, nhưng là này tiếng thét chói tai nói cho Diệp Chấn, sau này không thể ở nữ sinh không hiểu rõ dưới tình huống cởi quần áo.

Chương 136: ba tầng hai gian

“Không có việc gì, không có việc gì, ta lấy quần áo tắm rửa. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ￥￥ vòng) xem nhất toàn! Đồi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Diệp Chấn sờ sờ Diệp Chấn đầu, cô nàng này mới một mét sáu năm, nhưng là phòng chừng cũng sẽ không dài quá, Diệp Chấn lại nói tiếp gần nhất chính là có 1 mét 8 một tả hữu.

“Ta trước, ta quần áo đều lấy hảo.” Giang Ninh Ninh trước ngực ôm quần áo, còn có khăn tắm. Nhìn đáng vẻ xác thật so Diệp Chấn nhanh.

“Nga.” Diệp Chấn gật gật đầu, ai trước tẩy đều không sao cả, nếu Giang Ninh Ninh muốn tẩy, khiến cho cho nàng, nam nhân liền phải rộng lượng. Diệp Chấn xem Giang Ninh Ninh tay ôm quần áo đã không có bàn tay đi ra ngoài mở cửa, lập tức liền cấp Giang Ninh Ninh mở cửa.

“Biểu hiện không tồi nga.” Giang Ninh Ninh cười, đi vào phòng tắm.

“Thao, lão đại, ta muốn thượng WC, đây là ai ở bên trong?” Giang Ninh Ninh vừa mới đi vào không lâu, Tống Hồ liền che lại mông chạy tới.

“Là ninh ninh, người thật có phúc, nữ sinh tắm rửa đều là rất chậm.” Diệp Chấn nhưng không có cảm thấy cái gì không khoẻ, nhưng là khách sạn một gian phòng tắm là bình thường.

“Dựa.” Tống Hồ vội vàng bắt tay lấy tới, một chuối thí liền ầm ầm ầm phóng ra. “Ta dựa!” Diệp Chấn vội vàng đem ký túc xá môn mở ra, trốn rồi đi vào.

“Mở cửa, mở cửa.” Môn bị Diệp Chấn khóa trái, nhưng là xem Tống Hồ chụp cửa sổ miệng hình liền biết nói cái gì.

“Ai.” Diệp Chấn lý đều không để ý tới Tống Hồ, từ túi quần lấy ra di động, “Có ỉf?” Nơi này tuy rằng không tính cùng thượng hiện đại hoá, rồi cuộc toàn thị trấn xe hơi nhỏ không đến năm lượng, còn hảo là có xe máy.

Bất quá cái này địa phương có ỉf, ý nghĩa cái gì? Ý nghĩa hẳn là cũng là có tín hiệu, có tín hiệu ý nghĩa là có thể liên hệ người nhà, Diệp Chấn hoài mừng thâm tâm tình, cất mở di động khóa bình.

“Vì cái gì? Vì cái gì có ỉf còn không có tín hiệu.” Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, gắt gao nhìn tín hiệu các số bằng không, ban ngày không nói gì.

“Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.” Một trận tiếng đập cửa, Diệp Chấn có chút không kiên nhẫn, này Tống Hồ còn không có xong không có, nhưng là xuất phát từ bản tính, Diệp Chấn vẫn là xoay người, nguyên lai là Lan Khôn ở gõ cửa, vội vàng đi qua đi mở cửa.

“Như thế nào, vừa mới lắng cái gì?” Lan Khôn đem Xích Huyết Kiếm thả xuống dưới, này cũng quá không bình thường, Lan Khôn như thế nào khả năng sẽ buông Xích Huyết Kiếm đâu.

“Không như thế nào, nơi này như thế nào sẽ không có tín hiệu, tức chết ta.” Diệp Chấn cảm thấy không khí có chút xấu hổ, lại cời bỏ màn hình. “Có, có!” Lần này tín hiệu biểu hiện là một cách.

“Như thế nào, gọi điện thoại?” Lan Khôn kỳ thật đều không phải là một cái máu lạnh lãnh khốc người, kỳ thật là một cái không thấy sinh người, cũng chính là bất hòa không thân người nhiều nói chuyện phiếm mà thôi.

“Ân, từ từ ta.” Diệp Chấn đem cửa mở ra, vừa mới muốn chạy thang lầu, ra khỏi phòng mới phát hiện chính mình liền mặc một cái quần lót, thật sự quá không thích hợp, quần áo của mình lại đã ở máy giặt giặt sạch, Diệp Chấn thiếu chút nữa quý, đành phải trước xuyên một bộ, rồi mới đợi lát nữa trở về lại tẩy, tẩy xong lại xuyên một bộ.

Từ hiểu Diệp Chấn ba ba đã kêu Diệp Chấn chính mình mặc quần áo, lớn mặc vào đến từ nhiên mau, xuyên xong nhảy bay đến dưới lầu, tới rồi dưới lầu, Diệp Chấn điên vài cái, tro bụi bay đầy trời, mắt đều vào không ít hạt cát.

Diệp Chấn chạy tới một bên ngồi xuống, là một gian khách điểm. Tín hiệu đã tới rồi tam cách, Diệp Chấn cười, cười thực vui vẻ, điểm đánh thông tin lục, đưa vào chính mình mụ mụ số di động.

“Uy.” Diệp Chấn trong lòng nhưng cao hứng, tuy rằng hiện tại lưng đeo trọng trách, nhưng là có một người thân có thể tâm sự thiên là tốt nhất.

“Uy, lá con, người có khỏe không?” Hai bên đều là có ghi chú, Diệp Chấn mụ mụ tiếp điện thoại, câu đầu tiên chính là hỏi Diệp Chấn quá hảo sao.

Diệp Chấn ghen ngào, mụ mụ thanh âm là cỡ nào quen thuộc, cỡ nào hòa ái dễ gần. “Hảo.” Diệp Chấn lên tiếng, hai mắt nhỏ giọt từng giọt nóng rát nước mắt.

“Như thế nào, có phải hay không có cái gì khó khăn?” Diệp Chấn mụ mụ thanh âm thực bình tĩnh, bốn phía không có một chút thanh âm. “Không có việc gì, mẹ, người gần nhất như thế nào?” Diệp Chấn hướng người qua đường mượn một trương giấy hũ một giấy nước mũi.

“Nào có, khoảng thời gian trước đó ăn ít người nhiều, bán thật nhiều tiền, hiện tại khai, trong nhà có bốn mẫu đất đầu, hiện tại sống sung sướng, như thế nào, ta nhớ rõ người chính là người bạn rợn a, vài tháng đều không để ý tới mụ mụ.” Diệp Chấn mụ mụ tựa hồ là cố ý nhin xuống không cho Diệp Chấn phát hiện chính mình đã rơi lệ.

“Mẹ, ta hiện tại tìm được rồi một cái hảo công tác, lãnh đạo phái ta đi công tác, trở lại Phú Châu ta nhất định tiếp người trở về!” Diệp Chấn nhưng không nghĩ chính mình mụ mụ vẫn luôn là một cái cái gì đều không quen biết người, hẳn còn muốn giao chính mình mụ mụ biết chữ, đọc sách, viết tự, nói cách khác, Diệp Chấn mụ mụ hiện tại phỏng chừng liền tên của mình đều sẽ không viết.

“Hảo a, hảo a.” Diệp Chấn mụ mụ suy nghĩ trong chốc lát, tiếp theo nói. “Lá con a, người có phải hay không có bạn gái a?”

“A? Không —— không có a.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ làm chính mình mụ mụ biết, rốt cuộc giống Giang Ninh Ninh như vậy đại tiểu thư, nói không chừng ném phi chính mình đều là bình thường, chính mình cũng không thể quá cao ngạo, quan trọng nhất chính là người nhà sẽ không đồng ý yêu sớm.

“Đừng trang, ngày hôm qua người tới nói là bà thông gia, kêu ta đi Phú Châu, ta nói muốn người tự mình tiếp, này không đồng nhất với, lại quên mất.” Diệp Chấn mụ mụ ngữ khí không có một tia trách cứ, Diệp Chấn cũng liền tăng lên gan.

“A? Là, đối, ta —— mẹ, kỳ thật người không cần để ý cái này, thích ta chính là một vị đại tiểu thư, thích nàng một đồng lớn, nói không chừng chơi ta đầu, chơi đủ liền quăng, cái này người cũng đừng quá cao hứng.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ đến lúc đó mẩu tử hai người đều bị đuổi đi.

“Hảo hảo hảo, nói, lá con a, người đều phần đầu đã bao nhiêu năm, người đừng gạt ta, cao trung đều không thượng, tính, người xã hội, người tự do.” Diệp Chấn mụ mụ nói xong, Diệp Chấn thiếu chút nữa quên mất, chính mình hiện tại mới mười bảy tuổi, theo đạo lý là hẳn là đi đọc sách, hơn nữa không đây mười tám tuổi chính quy công ty khẳng định là không thu, nhưng là Diệp Chấn cảm thấy chính mình mụ mụ không có văn hóa, hẳn là không biết.

“Hảo, thời gian không còn sớm, ta chờ người tới đón ta, trước treo.” Diệp Chấn mụ mụ đem điện thoại treo, Diệp Chấn mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng hòa thân người ta nói lời nói là thực tốt sự, nhưng là chính mình cái gì cũng không có quy hoạch, nếu là một cái có văn hóa người, chính mình sợ hờ chổng chất, hẳn là sẽ bị phát hiện mới đúng.

“Hò.” Diệp Chấn đem điện thoại để vào túi quần, biết được chính mình mụ mụ cái gì sự cũng không có, tự nhiên thật cao hứng, chạy lên lầu hai, vừa lúc đụng phải vừa mới cái kia tiểu mao hài. “Ngượng ngùng” Diệp Chấn cúi đầu chạy, tự nhiên không có thấy tiểu mao hài.

“Không có việc gì, nói một chút a, đây là các người hàng xóm, nhị tầng nhị gian.” Tiểu mao hài rõ ràng là thấy Diệp Chấn mọi người không có cò kè mặc cả, chính mình cũng thu không ít tiền, mới cùng Diệp Chấn giới thiệu.

“Mang chúng ta tiếp theo đi.” Tiểu mao hài sau lưng còn có ba bốn lão nam hài, dẫn đầu liền như kia độc nhãn lang giống nhau, chỉ có một con mắt chữ, bất quá sau lưng công một phen súng săn, hẳn mặt sau ba người cũng đều công súng săn.

Diệp Chấn lắc đầu, lại là một đám măng phu, bất quá xem bộ dáng này, nơi này là đi săn hảo địa phương? Diệp Chấn một đường đi theo tiểu mao hài cùng đám kia người, thẳng đến tiểu mao hài đưa tới cửa, Diệp Chấn mới làm bộ cái gì cũng không biết bộ dáng, đáng tiếc có chút chậm.

“Lão đại! Ta xem cái kia tiểu mao hài vừa mới liền vẫn luôn đi theo chúng ta, có phải hay không tìm hiểu tin tức?” Một cái công súng săn người đứng dậy nói, bất quá cũng có đạo lý, nếu là Diệp Chấn, ít nhất cũng sẽ hoài nghi, đáng tiếc sẽ không như thế bốn trực tiếp vạch trần.

“Các người hiểu lầm, hẳn là các người hàng xóm, tam gian.” Tiểu mao hài giống như thực kiêng kỵ Diệp Chấn bộ dáng, vội vàng chạy đến Diệp Chấn phía trước, vì Diệp Chấn nói chuyện.

“Không, ta chính là tới tìm hiểu tin tức.” Diệp Chấn nhưng không có cảm thấy, trước mắt bốn cái măng phu là chính mình đối thủ. Tuy rằng hiện tại đã mau đến buổi tối 6 giờ, ăn cơm thời gian cũng muốn tới rồi, Diệp Chấn tự nhiên nếu muốn từng từng gân cốt, rốt cuộc đi rồi như thế lâu, đều không có đánh nhau.

“Tiểu thí hài, này gian phòng chúng ta cũng đã giao xong tiền, người có thể đi rồi. Cái này người tiểu mao hài có điểm lá gan, đáng tiếc, chúng ta cũng không phải cái.” Dẫn đầu độc nhãn cán rằng, thực trang b từng bước từng bước tự nói.

“Tốc chiến tốc thắng, oanh!” Diệp Chấn nói xong, liền như được đến hồng hoang chi lực, nhảy về phía trước, đôi tay đầy, bốn người trực tiếp bay đi ra ngoài, đâm vào số 2 phòng.

Không đến một giây thời gian, quyết đấu liền kết thúc. “Đừng nhúc nhích!” Mặt sau hai người chịu thương không tính trọng, còn có thể đứng lên, nhanh chóng rút ra sau lưng súng săn, tức khắc thế cục liền thay đổi, nếu là người thường bị hai thanh tiền đối với, khẳng định là kêu cha kêu nương, đáng tiếc thật thương (súng) Diệp Chấn đều không sợ, huống chi là loại này thương (súng).

“Phong chế phẩm, rất lợi hại, đáng tiếc đối ta vô dụng, một đám măng phu.” Diệp Chấn chợt lóe, người liền đến chính mình phòng.

“Diệp Chấn, người đi đâu?” Quả nhiên vẫn là chính mình tiểu tâm can tốt nhất nhất nhớ thương chính mình, Diệp Chấn vừa mới đi vào phòng, Giang Ninh Ninh liền chạy tới, vừa mới tẩy xong, toàn thân mùi hương, Diệp Chấn đều cảm thấy chính mình điểm phúc không cạn.

“Ta muốn tắm rửa, người thom quá, ta hảo xú.” Diệp Chấn giật nhẹ quần áo của mình, lại đem Giang Ninh Ninh kéo ra, Giang Ninh Ninh lần này xuyên tương đối đúng giờ, xuyên chính là đáng yêu hình, giày cũng đổi thành lên núi giày.

“Đi thôi.” Giang Ninh Ninh ngồi ở ghế trên, tay cầm xuống tay cơ, “Ninh ninh, không cho mẹ đánh cái điện thoại?”

“Không có việc gì đánh cái gì điện thoại nha.” Giang Ninh Ninh rõ ràng có chút dỗi, tính tình cũng ra tới.

“Đó là mũ mũ người nha, báo cái bình an, nhanh lên, ta tẩy xong mang bọn người đi ra ngoài ăn ngon.” Diệp Chấn đi vào ký túc xá, chọn quần áo liền chạy tiến phòng tắm.

Diệp Chấn đi vào phòng tắm thiếu chút nữa té xỉu, này Tổng Hồ tiêu chảy ít nhất nước trôi nhiều một chút đi, quá không vệ sinh. Diệp Chấn mở ra bài khí, rồi mới mới yên tâm dùng nước ấm khí, tuy rằng nơi này tương đối nông thôn, nhưng là gia cụ đều là tương đối tiên tiến.

Diệp Chấn tẩy xong sau, mang theo mọi người. Đi tới dưới lầu khách điểm, một bộ tiểu gia bộ dáng, học phim truyền hình. “Tiểu nhị, hảo thịt hảo đồ ăn đều cấp gia đi lên.”

“Ngượng ngùng a, tiên sinh, chúng ta cửa hàng là già cổ, nhưng là, đây là thực đơn.” Người phục vụ cũng ăn mặc cổ đại một bộ, đỉnh đầu mũ nhỏ, nhưng là nói ra nói tựa như đánh Diệp Chấn mặt.

“Các người điểm, ta ra tiền.” Diệp Chấn cười cười, cấp chính mình điểm một phần, lại làm tất cả mọi người đều điểm xong sau, mua vài chi rượu vang đỏ, còn đều là hàng hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: sẵn thú

Kia đón tất cả mọi người đều ăn thực no, nhưng là say hơn phân nửa, ngay cả ngày thường không uống rượu Giang Ninh Ninh đều bị Diệp Chấn thuyết phục. Phẩm thư vông.

Bất quá Giang Ninh Ninh kỳ thật cũng liền uống lên hai ba ly, còn gần là rượu vang đỏ, mặt liền hồng đến không được, sau tới lại ở vài lần tất cả mọi người đều là toàn bộ người cùng ly, nàng Giang Ninh Ninh tự nhiên vô pháp liền nâng một người không uống nói chính là không cho mặt mũi.

Nhưng là Diệp Chấn nơi nào yên tâm Giang Ninh Ninh, khiến cho Giang Ninh Ninh không uống an vị, chơi chơi đi động cũng hảo.

Chỉ chốc lát sau, vài chi rượu vang đỏ cũng đều uống xong rồi, đột nhiên mặt sau truyền đến một tiếng gầm lên, Diệp Chấn đứng lên vừa thấy, “Nha, nỡ phu muốn làm cái gì?” Diệp Chấn là thấy rõ kia mấy người, nhưng là hiện tại nơi nào còn có sức lực, say khướt, đám kia người trực tiếp đã đi tới, đập Diệp Chấn một chân.

“Buổi chiều lúc ấy đánh lão tử, lão tử chính diện đánh không lại người, ta ——” cái kia dẫn đầu độc nhãn không nói chuyện, đã bị Lan Khôn đánh gãy. “Ta huynh đệ các người dám đánh? Không muốn chết lần!”

“Từng bước từng bước như thế J giới 1 thất khang tài súc hoán côi thả Hoàn tân trắng trắng = 5 mô nhảy khiếm tuyến điểm phạm tiệm trưởng đương kiện trắng Trịnh tê 𠂇 đòi không giáp nào mậu tuyến thuận phiêu = # gọi 7 mẩu thăm tứ điểm phán nam nào ba loạn huyền ngoạt đột đề giáo loại giáo đảm khăn điểm phệ nhôm tao hoạn ti 喻 giáp mưu Phan thấp quỳnh tục lệ nón Hoàn ba ba W bức br />

Hắn sau lưng vài người khẳng định cũng nhìn ra, chính mình lão đại đã chết, bên trong chạy tè ra quần.

“Lên.” Lan Khôn thanh kiếm hướng về phía trước một ném, bàn tay hướng Diệp Chấn, đem Diệp Chấn đỡ lên, Xích Huyết Kiếm cũng đồng thời tiến vào vỏ kiếm.

“Quên cùng người nói, ta sát khí không chế không được, muốn giết liền sát!” Lan Khôn cười lạnh, “Sát!” Lan Khôn nói, sau lưng Xích Huyết Kiếm theo tiếng bay ra, vừa mới chạy không đến mười mét kia ba người cũng bị thứ chết, Xích Huyết Kiếm lại không có một tia vết máu, Lan Khôn mới khôi phục, thở dài một hơi.

“Nơi này phỏng chừng không nên ở lâu!” Thánh tôn cũng say hơn phân nửa, nhưng là vẫn là có chút thanh tỉnh, biết mọi người không thể để lại.

“Hiện tại phương thức tốt nhất chính là về phòng.” Hiện tại đã là buổi tối mau 9 giờ, đại gia cũng không có như vậy nhiều thời gian, người đỡ ta, ta đỡ người, cứ như vậy, tới rồi phòng, Lan Khôn giữ cửa khóa lại sau, mọi người tắm rửa xong đã mau tới rồi 11 giờ, Diệp Chấn đã nằm tại hạ phò, nhưng mà Giang Ninh Ninh liền súc ở Diệp Chấn dưới nách, nhìn Diệp Chấn chơi laptop.

“Người như thế nào lại xem cái này.” Vốn dĩ một cái chỗ nằm một người vừa vặn tốt, còn có thể hơi chút phiên xoay người, nhưng là hiện tại tẽ hạ hai

người, còn hảo Giang Ninh Ninh mềm dẻo tính cũng không tệ lắm, chính là cổ hạ hai đồng hai vú tương đối xõng ra mà thôi.

“Lão Cửu môn, ta và ngươi nói, thật sự rất đẹp, hiện tại ta xem hai mươi bảy tập, trước đem hai mươi tám tập download.” Diệp Chấn cũng không biết chuyện như thế nào, mỗi lần có thể nghỉ ngơi chính là xem lão Cửu môn, thật đúng là đương chính mình đẩy mạnh tiêu thụ viên, nhân gia tác giả cũng chưa cho ngươi cái gì thứ tốt đi, như thế ra sức.

Diệp Chấn phát hiện Giang Ninh Ninh bên kia vị trí có chút nhỏ, riêng ra bên ngoài triệt một chút, ai biết Giang Ninh Ninh chính là quần lấy chính mình, còn không dừng nhích tới nhích lui, Diệp Chấn đều có điểm cảm thấy cô gái nhỏ này có phải hay không là ám chỉ cái gì.

“Bắt đầu rồi, đừng nhúc nhích đừng nhúc nhích.” Diệp Chấn nhắm mắt một cái, đã là 11 giờ nữa, nhưng là tất cả mọi người đều ở phòng khách không biết vội cái gì, ký túc xá lại là chỉ có hai người.

Trong chốc lát sau, Tống Hồ mở cửa, phát hiện Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh hai người. “Nha, không có gì sự, phu thê sao, việc này bình thường.” Tống Hồ cười trong chốc lát, bỏ lên trên chính mình thượng phòng.

“Lão đại, thánh tôn vừa mới cùng chúng ta thương lượng, nói muốn trụ đến cuối tuần tam, mới có thể đi.” Tống Hồ phùng di động, từ thượng phòng cúi đầu nhìn Diệp Chấn.

“Xem cái gì, thánh tôn chưa nói vì cái gì?” Diệp Chấn còn sợ Tống Hồ hiểu lầm đầu, bởi vì Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh bốn con tay đều đặt ở chân hạ, bị nghĩ lầm đang sờ tới sờ soạng kỳ thật cũng không quá.

“Không có, chỉ là các ngươi tay có phải hay không ở làm cái gì.” Tống Hồ cười xấu xa. “Hảo, thánh tôn nói, nơi này có nằm đoàn tàu, thứ tư, thứ năm khai. Cho nên chúng ta thứ tư đi.” Tống Hồ người này lại biến hư, biết chính mình trước xấu xa nói Diệp Chấn một câu, rồi mới ở trả lời vấn đề, Diệp Chấn khẳng định sẽ không đề ý.

“Ân, ngươi ngủ đi, ninh ninh, ngươi cũng đi lên ngủ đi, nơi này quá tệ đi.” Ký túc xá là ngủ địa phương, liên tính không có điều hòa cũng muốn an một cái, nhưng là hai người ghi tặc cùng nhau, thật sự nóng quá, đặc biệt là cái loại này mùi hương vẫn luôn quay chung quanh ở Diệp Chấn bên người, còn có một cái mỹ nhân, Diệp Chấn thiếu chút nữa liền nhịn không được.

“Ngươi cũng đi ngủ sớm một chút, ngủ ngon.” Giang Ninh Ninh hào phóng ở Tống Hồ trước mặt hôn Diệp Chấn gương mặt một chút. “Ân, ngủ ngon.” Diệp Chấn tự nhiên muốn ngược Tống Hồ một chút, hôn hôn Giang Ninh Ninh môi, hai người hôn mười mấy giây mới buông ra.

Xem Tống Hồ đều nhắc lên chân không nghĩ nhìn. “Ngủ ngon, tiểu bảo bối.” Diệp Chấn vẫn là lần đầu tiên kêu Giang Ninh Ninh tiểu bảo bối, nhưng là nam nữ chỉ gian giọng tình là bình thường.

Giang Ninh Ninh ngủ sau, chỉ chốc lát sau, người cũng đều đến đông đủ, Diệp Chấn liền đem notebook buông, đi đến đem đèn đóng, người tề ngủ.

Tuy rằng nghĩ hảo, nhưng là Diệp Chấn ngủ khi đã là rạng sáng, ngủ cũng ngủ không lý tưởng, tất cả mọi người đều lăn qua lộn lại, quan trọng nhất là mấy ngày nay vốn dĩ cũng đều ngủ không tốt, hơn nữa lên đường vất vả, đặc biệt là tối hôm qua ngủ lều trại mặt cỏ cũng trát người, cái kia quý dị khách điểm phò lại là mộc, không có lót, đã lâu ngủ một lần mềm mại, đại gia cũng đều ngủ không đủ như ý.

Diệp Chấn nằm đến rạng sáng mau hai điểm, mới dần dần đi vào giấc ngủ, quan trọng nhất là trên người xương cốt toan, còn có một cái chính là Tống Hồ tiếng ngáy quá lớn thanh, quá ảnh hưởng người.

Ngủ sau, Diệp Chấn một ngủ ngủ tới rồi thứ Bảy giữa trưa mau 11 giờ mới rời giường.

Diệp Chấn rời giường nhìn nhìn thời gian, phát hiện 10 giờ nhiều mau 11 giờ cũng là thập phần kinh ngạc, nhưng là phát hiện chính mình đều không phải là chậm nhất rời giường, bởi vì mọi người đều ngủ rất hương, không thấy cũng liền thánh tôn cùng Lan Khôn hai người chỗ nằm, Diệp Chấn bỏ lên trên thượng phòng.

Nhìn Giang Ninh Ninh khuôn mặt, nhẹ nhàng trộm hôn một cái, rồi mới đem Giang Ninh Ninh vươn tới chân trở lại đi, cái hảo chán, mới đi ra ký túc xá.

“Không sai đi, ta liền đoán cái thứ ba là Diệp Chấn.” Diệp Chấn còn dọa nhảy dựng, nguyên lai Lan Khôn cùng thánh tôn hai người an vị ở phòng khách, thế nhưng còn ở suy đoán ai cái thứ ba rời giường.

“Các ngươi chơi cái này a, đừng đoán, mặt sau đều phải ngủ đến ngày mai, ta đoán chậm nhất bất quá là Tống Hồ, hần kia tiếng ngáy, thật chịu không nổi.” Cũng không biết Tống Hồ cảm giác có thể hay không yết hầu đau, ngáy thanh đánh một buổi tối, hơn nữa một cái buổi sáng, không đau mới là lạ.

“Ăn chút bữa sáng đi.” Thánh tôn lấy ra mấy cái bánh bao cùng một ly sữa đậu nành, còn có một cái trứng luộc trong nước trà.

“Các ngươi ai trước hết khởi?” Diệp Chấn cảm thấy hần là thánh tôn, rốt cuộc thánh tôn có dậy sớm thói quen.

“Hần lập, bữa sáng đều là hần mua.” Thánh tôn chỉ chỉ Lan Khôn, này đảo cũng không ra Diệp Chấn dự kiến, rốt cuộc hai người đều là cao thủ, còn hảo vừa mới chính mình không có trực tiếp đem suy đoán nói ra, này cũng chỉ là Diệp Chấn trong lòng đoán, nếu ngành muốn tuyên một cái nói ra, Diệp Chấn là sẽ tuyên Lan Khôn.

“Bữa sáng? Giữa trưa lập, mua cái gì bữa sáng.” Diệp Chấn hai ba cà lăm một cái bánh bao, ngồi xuống. “Tiếp theo đoán, đánh cuộc tiếp theo cái.”

“Đánh cuộc liền đánh cuộc, nhưng là không có tiền đặt cược không hảo chơi, thua đợi lát nữa đi đánh con mồi, như thế nào?” Diệp Chấn nhưng không nghĩ tới lời này là Lan Khôn nói, bất quá Lan Khôn có cái này ý đồ, kỳ thật Diệp Chấn cũng tưởng nói tiền đặt cược, nhưng là ngưng ngưng.

“Thành, ta đánh cuộc ta bạn gái đệ tứ.” Diệp Chấn có thể nói là lời nói có ẩn ý, gần nhất huyện người một nhà về mặt cầu lương.

“Ha ha, bán tiền đệ tứ —— không không không, Trương Đà đệ tứ.” Thánh tôn nguyên bản tưởng nói Quái Bán Tiên, nhưng là suy nghĩ trong chốc lát, do dự lúc sau, cuối cùng vẫn là quyết định là Trương Đà, lời này nếu như bị Quái Bán Tiên nghe thấy, thế nào cũng phải đánh chết thánh tôn.

“Âu Dương Long đi.” Lan Khôn dùng chiếc đũa đoạt Diệp Chấn một cái bánh bao, thật là đánh Diệp Chấn một cái trở tay không kịp. Diệp Chấn thật đúng là không nghĩ tới. “Đừng để ý, chúng ta buổi sáng cũng chưa ăn.”

“Hảo hảo hảo, thánh tôn, này trứng cho ngươi.” Diệp Chấn trực tiếp đem trứng luộc trong nước trà ném qua đi, quăng ngã một chút xác nứt ra, thánh tôn cười cười. “Nếu Lan Khôn đại hiệp chưa nói, ngươi còn sẽ cho ta ăn, ngươi liền thật sự trưởng thành.”

“Lần sau, lần sau.” Diệp Chấn cười cười, “Áo, các ngươi làm cái gì a?” Giang Ninh Ninh đem cửa mở ra, lại giữ cửa quan hạ, liền thấy Diệp Chấn, thánh tôn cùng Lan Khôn ba người gắt gao nhìn chăm chăm chính mình, hoảng sợ, còn tưởng rằng chính mình có phải hay không đi hết.

“Không có, ninh ninh, chúng ta ở đoán tiếp theo cái là ai đâu, ngươi đi đánh răng, ta cho ngươi mua bữa sáng.” Diệp Chấn cười cười, đem dư lại bánh bao ăn sau, “Các ngươi hai cái đi săn thú, ha ha.” Nói xong, chạy đến dưới lầu cấp Giang Ninh Ninh mua bánh bao ăn.

Diệp Chấn chuyên môn chọn mấy cái không giống nhau bánh bao, còn mua trứng luộc trong nước trà cùng sữa đậu nành.

Chạy đến trên lầu, Giang Ninh Ninh đã ngồi ở phòng khách trên bàn uống nước. “Lão công, ngươi như thế nào như thế chậm.”

“A? Kêu lão công không tốt lắm đâu, kêu Diệp Chấn ta cảm thấy tương đối hảo đi.” Diệp Chấn hoảng sợ, cô nàng này như thế nào đột nhiên kêu lão công.

“Hừ, ngươi đừng cho là ta không biết a, ngươi buổi sáng trộm hôn ta.” Giang Ninh Ninh lấy quá bánh bao, lớn tiếng nói, rồi mới đối với Diệp Chấn một bộ ngươi có thể lấy ta làm sao bây giờ bộ dáng.

“Ăn ăn ăn, nơi nào có thân ngươi.” Diệp Chấn tự nhiên sẽ không thừa nhận. “Ngươi tưởng nhiều lạ, ngươi như thế nào biết, ta xem ngươi tóc che đến mắt, giúp ngươi hoa khai ngươi liền cho rằng ta thân ngươi a.”

“Là sao, hảo đi.” Giang Ninh Ninh cắn một chút bánh bao, rồi mới đem bánh bao cầm lấy tới. “Làm cái gì?” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, đã hiểu. Cùng Giang Ninh Ninh một người muốn bánh bao một đầu, ngọt ngào thực.

“Hừ, ngươi liền tịnh chiếm ta tiện nghi đi.” Giang Ninh Ninh xả một chút, đem dư lại nửa cái bánh bao đều ăn xong, rồi mới liền nói, “Ta không ăn, lão công ngươi giúp ta ăn, dư lại đều cho ngươi.”

“Ngươi đừng gọi ta lão công, không ăn lưu lại đi.” Diệp Chấn lắc đầu, cô nàng này đã quản không được, vì thế đem bánh bao bao hảo, đi tới cửa.

“Ngươi đi đâu?” Giang Ninh Ninh kéo lấy Diệp Chấn. “Không có, nhìn xem phong cảnh, tính, có điều hòa, vẫn là đãi ở điều hòa hảo.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: thực gà

“Đi ký túc xá làm cái gì, bên trong tất cả đều là ngủ chết heo, ngươi bồi ta đi ra ngoài đi một chút sao. Thành đại gia tìm tòi (phẩm & thu ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Giang Ninh Ninh giữ chặt Diệp Chấn, kéo kéo Diệp Chấn cổ tay áo, bắt đầu làm nũng.

“Lên phố? Lên phố có cái gì hảo ngoạn, ngươi xem, hiện tại đều buổi chiều một chút, nhiệt bạo đi.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ chính mình bị phoir thành người da đen, càng không nghĩ chính mình nữ nhân bị phoir thành người da đen.

“Ngươi cái gì ý tứ a? Không nghe lời nói của ta? Tạo phản a!” Giang Ninh Ninh chính là kiêu ngạo tiểu nữ vương, tự nhiên có biện pháp thuyết phục Diệp Chấn, cũng không vì kỳ.

“Hảo hảo hảo, ta tiểu công chúa, ngươi nói cái gì liền cái gì, ta chính là một cái kiến nghị, hưởng hồ nơi này bình hoang mã loạn, loạn đi cái gì cũng không

tốt.” Diệp Chấn hiện tại cái gì đều sợ, rốt cuộc tối hôm qua Lan Khôn giết bốn người, không có khả năng sẽ không có chuyện.

“Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.” Liền ở Diệp Chấn còn tại tả hữu khó xử, suy xét trung, liền có người gõ cửa. “Mở cửa, mở cửa.” Diệp Chấn chạy hai bước, mới phát hiện nguyên lai không phải người một nhà, hơn nữa cùng ngày cái kia tiểu chủ nhà cái kia tiểu mao hài.

“A? Chủ nhà, người tìm chúng ta làm cái gì?” Diệp Chấn cảm thấy đi, hơn phân nửa là vì tối hôm qua sự tới.

“Tìm các người làm cái gì, người cho chúng ta không theo dõi a.” Tiểu mao hài đi đến, uống lên vài nước miếng, Diệp Chấn tự nhiên không thể tự loạn đầu trận tuyến, rốt cuộc tiểu mao hài căn bản chưa nói phát sinh cái gì, nếu là chính mình hiểu lầm, vậy không hảo.

“A? Là —— là.” Giang Ninh Ninh dọa không nhẹ, nhưng là bị Diệp Chấn bưng kín miệng. “Người trở về!” Giang Ninh Ninh mới ngoan ngoãn đi trở về đi, bất quá Giang Ninh Ninh biết, điểm này việc nhỏ, căn bản không làm khó được Diệp Chấn, chính mình ở đây cũng là chỉ biết chuyện xấu, vì thế xám xịt chạy sẽ ký túc xá.

“Ta liền thấy, người xuống lầu mua bữa sáng, còn làm bộ không ai!” Tiểu mao hài lớn lên rất cao, cái này tuổi đã có một thước năm, phát dục không tồi, cũng không biết là cái gì loại người, có như vậy sức lực.

“A, ha ha. Đúng vậy, chúng ta đều ngủ tới rồi giữa trưa, chủ nhà có cái gì sự sao?” Diệp Chấn liền biết, nếu thật sự lậu đuôi ngựa, tự nhiên là cảnh sát tới, như thế nào có thể là chủ nhà tới.

“Có cái tế điện nghi thức, toàn thị trấn người đều cần thiết đi, các người muốn liền đi, không đi liền không thể xuất hiện, chỉ có thể ngoan ngoãn đợi ở chỗ này, đã hiểu đi? Ta tới tìm người chính là nói việc này.” Xem ra thật đúng là Diệp Chấn nội tâm phòng tuyến cường điểm, không có tự loạn đầu trận tuyến, bằng không ân Tống Hồ, trực tiếp giết người diệt khẩu.

“Cái gì thời điểm?” Diệp Chấn trộm mừng thầm, biết được thời gian vì buổi tối 8 giờ, cũng hảo, có thể chờ Lan Khôn cùng thánh tôn trở về, vì thế Diệp Chấn vui sướng đáp ứng rồi, tiễn đi chủ nhà, mọi người cơ bản đều tỉnh không sai biệt lắm, chính là Tống Hồ cuối cùng một cái tỉnh lại, vẫn là bị Trương Đà đánh hai cái tát mới tỉnh.

Bất quá trong lòng mọi người tưởng giống nhau như đúc, đó chính là dù sao tiền giao, thủy điện cũng là bao, mỗi ngày khai, sợ cái gì, vì thế mọi người nửa mặt sau, chính là ở phòng đợi.

Người chơi chơi đi động, ta chơi chơi đi động. Nhưng là chính là không ai lên tiếng, thẳng đến buổi chiều năm điểm nhiều, mới thấy phòng đại môn bị đẩy ra

Tuy rằng có thể mở cửa khẳng định là người một nhà, nhưng là Diệp Chấn vẫn là theo bản năng mở ra ký túc xá môn, vừa thấy, thật đúng là Lan Khôn cùng thánh tôn lúc này mới trở về, bất quá hai người trong tay tràn đầy huyết.

“Các người đi làm cái gì? Chuyện như thế nào a?” Diệp Chấn tự nhiên tò mò, nếu là giết nào đó súc sinh (động vật, phi mạng chủ người) nói, kia còn hảo, nếu là tự thân bị thương nói, thực rõ ràng chính là có so Lan Khôn cùng thánh tôn hai người càng cường người ở nơi tối tăm.

“Ha ha, đậu người, ta cùng Lan Khôn thương lượng hảo, người xem.” Thánh tôn cùng Lan Khôn đồng thời tránh ra, Diệp Chấn mới phát hiện, hai người sau lưng có một con chín gà, dùng thiết mâm trang, rất lớn một mâm.

“Này gà không nhỏ a.” Diệp Chấn đem mâm đoan vào nhà, nhìn kỹ xem. “Nơi nào tới, thế nhưng vẫn là thực.” Diệp Chấn cao hứng cực kỳ, như vậy khẳng định là có thu hoạch, vừa vận tốt hiện tại cũng không còn sớm, lấy đảm đương cơm chiều cũng là thập phần không tồi.

“Đây là chúng ta trở về thời điểm, dân bản xứ đưa, nói hôm nay có cái tế điện nghi thức, buổi tối 8 giờ, ta cảm thấy chúng ta có thể đi, rốt cuộc còn có mấy ngày, hôm nay mới thứ Bảy, muốn tới cuối tuần tam, nếu có đi nói, nhận thức mấy người, mấy ngày nay cũng có thể nghỉ ngơi chơi chơi.” Thánh tôn vậy vậy đầu, duỗi duỗi tay, nói.

“Các người muốn đi, ta đây không đi.” Diệp Chấn thật đúng là không phải có ý phản kháng, bất quá chính mình phía trước nghĩ cũng là muốn đi, đột nhiên không đi nói Diệp Chấn cũng biết là ngượng ngùng, nhưng là xuất phát từ tự thân thân thể vấn đề, Diệp Chấn suy nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn là cảm thấy, không đi tốt hơn, nhưng là toàn bộ người đều không đi, kia khẳng định là không được, vốn dĩ Diệp Chấn cảm thấy thánh tôn mấy người không đi, hẳn một người cũng phải đi, nhưng là nếu có không ít người muốn đi, thiếu hẳn một cái Giang Ninh Ninh một cái cũng không có gì.

“Người ——” thánh tôn thật đúng là không nghĩ tới, Diệp Chấn phản, bất quá Lan Khôn cười nói. “Ta xem ra, lận lợi đường xa tất cả mọi người đều thực vất vả, nếu không theo ta một người là được.”

Diệp Chấn cười, thật sự, Lan Khôn thật đúng là hiểu biết Diệp Chấn, tuy rằng ở bên nhau phấn đấu mấy ngày. “Ân, hành đi, kia đêm nay người ăn nhiều một chút, ta bồi người, chúng ta hai người cùng đi.”

Ba người thương lượng hảo sau, Giang Ninh Ninh liền đi ra. “Ta đói, 6 giờ.” Ở Phú Châu, 6 giờ nấu cơm 6 giờ ăn nhiều cũng không tính sớm.

“Hành, các người đi nghỉ ngơi, đêm nay ta đương chủ bếp.” Diệp Chấn muốn nói lại thôi, nhưng là thấy thánh tôn động thân mà ra, cũng liền không có nói cái gì, rốt cuộc có người tới hỗ trợ, thể thân chính mình sai sự, xác thật hảo không ít.

Diệp Chấn cười cười, vỗ vỗ thánh tôn bả vai. “Không vội, cơm ta đã bắt đầu nấu, ta cảm thấy chúng ta yêu cầu nghiên cứu nghiên cứu phía trước lưu lại kia không biết ai lưu lại kia trương đồ vật.” Nhưng đừng quên, lúc trước hắc y nhân lưu lại, là toàn bộ người đều xem không hiểu một trương bản thảo,

hiện tại có thời gian, tự nhiên muốn nghiên cứu nghiên cứu.

“Đọc theo đường đi người đều có mang theo?” Thánh tôn nghĩ nghĩ, “Là hẳn là nhìn xem cái này, dù sao không có việc gì, không bằng đêm nay liền không đi.” Nói xong, thánh tôn nhìn nhìn Lan Khôn.

“Bản thảo các người nghiên cứu, ta yên tâm, nhưng là đêm nay nói, ta cảm thấy cần thiết đi.” Lan Khôn vẫn là kiên trì, ba người cũng quyết định làm Lan Khôn một mình một người đi trước là được.

Ba người đồng thời đi vào ký túc xá, từ Diệp Chấn túi du lịch lấy ra kia một trương bản thảo. “Đại gia tự tự, tự tự.” Tuy rằng ký túc xá không có quá nhiều ghế dựa, nhưng là có một trương ghế nhỏ, Diệp Chấn đem notebook đặt ở ghế nhỏ thượng, tất cả mọi người ngồi dưới đất, lấy Diệp Chấn vì trung tâm, làm thành một vòng.

“Làm cái gì, nghiên cứu này tờ giấy, người lấy phá máy tính làm cái gì?” Thánh tôn nhưng không nghĩ Diệp Chấn khí thế bàng bạc, kết quả mắt mặt, xám xịt chạy về đi.

“Đây là người huynh đệ, Long Đại cho ta phát phần mềm, đêm nay tờ giấy rà quét một chút, là có thể nhìn ra hẳn là dùng cái gì chế tác, cùng nơi phát ra cùng với bên trong tự là cái gì ý tứ.” Diệp Chấn cười cười, hiện tại cái này phần mềm đã xem như cao cấp, liền tính là quân đội cũng không nhất định có thể có, ít nhất muốn so Long Đại còn muốn đại quan mới có, phải biết rằng, Long Đại tuy rằng 5-60 tuổi, nhưng là là một cái lão quan, liền tính Long Đại hiện tại xuất ngũ, quá mấy ngày Diệp Chấn giết người, hẳn Long Đại cũng có thể bình an không có việc gì bảo trở về.

“Nhanh lên, đừng nét mực, ăn cơm đâu.” Thánh tôn bụng lộc lộc lộc, nếu không phải hôm trước cùng tối hôm qua đều ăn được đồ vật, bụng đều rú xuống không ít, khẳng định không cần như thế ăn uống thả cửa.

“Hào hảo hảo.” Diệp Chấn nghe thấy thánh tôn đã đói bụng thanh, theo bản năng cũng sờ sờ chính mình bụng, nhưng là nhìn bốn phía mới phát hiện, mọi người đều nhìn chăm chăm chính mình, liền chờ chính mình giám định.

“Định, ta trước phân tích một chút, thứ này cũng không phải giấy, rốt cuộc giấy không có như thế dùng bền, nhưng cũng không phải da trâu bản thảo da dê bản thảo, cũng không biết là cái gì tài liệu.” Diệp Chấn sờ sờ, nói.

“Kêu người giám định nhìn xem, nhân gia Ma Giới tài liệu người như thế nào nhận định chính là chúng ta nhân giới đâu.” Bất quá thánh tôn nhưng không cảm thấy này phá phần mềm có thể có cái gì dùng, rốt cuộc Ma Giới đồ vật dùng nhân giới công nghệ cao giống nhau là không có hiệu quả, bởi vì ở nhân giới là công nghệ cao, ở Ma Giới có lẽ bé nhỏ không đáng kể.

“Ngà ngà ngà.” Diệp Chấn cười cười, là lúc, rồi mới mở ra tự hành dựa theo cameras, đem bản thảo đặt ở cameras, rà quét gần một phút đồng hồ, Diệp Chấn cảm đều một muốn chết rồi, đầu đều không ngừng đồ mồ hôi.

“Giám định kết quả. Thành phần: Không biết, cao cấp giám định: Không thuộc về địa cầu. Tài liệu: Không biết, cao cấp giám định: Hiện đại khoa học kỹ thuật vô pháp phân tích. Văn tự: Tìm tòi trung ——” notebook một chữ một chữ cần răng nói, tuy rằng tất cả mọi người đều thực chờ mong, nhưng là kết quả cũng không có ra thánh tôn sở liệu, thành phần cùng tài liệu đều là không biết, liền dư lại văn tự.

“Từ từ đi, có lẽ văn tự có thể giám định ra là cái gì.” Diệp Chấn kéo kéo giọng nói, nếu cái gì cũng vô pháp nói, này liền quá mất mặt, mất mặt sự, hẳn Diệp Chấn luôn luôn không muốn.

“Tích tích, giám định kết quả: Văn tự: Ở 1932 loại ngôn ngữ trung không thể tìm được tương đối ứng, tìm tòi thất bại.” Diệp Chấn trong lòng thầm mắng một tiếng “Thao!”, Này Long Đại cấp đồ vật tính cái gì phá đồ vật a, thật là mất hết mặt mũi.

“Không có việc gì, đây là việc nhỏ, hiện tại nếu tai nạn không có tới, liền không cần đi sợ hãi, ta đi xào rau.” Thánh tôn mặc dù có chút thất vọng, nhưng là cũng không có nhiều lời cái gì, dặn dò hai câu liền đi ra ngoài làm cơm chiều.

“Ai, ta đánh cái điện thoại.” Diệp Chấn muốn đánh cấp Long Đại, tuy rằng không phải truy cứu trách nhiệm, nhưng là này phần mềm không cho lực là cần nói. Đại gia gật gật đầu, này Diệp Chấn tính tình cũng là biết đến, muốn đánh cho ai, đại gia không cần đoán cũng biết, tuy rằng Lan Khôn cùng Trương Đà, Quái Bán Tiên, Âu Dương Long này mấy người không quen biết Long Đại, nhưng là xem Diệp Chấn bộ dáng chính là biết muốn đi tìm cấp Diệp Chấn phần mềm người.

Diệp Chấn mở cửa, liền bắt đánh Long Đại dây số, tuy rằng đồ đồ thanh âm có chút tiểu, nhưng là thánh tôn cũng chú ý tới. “Đánh qua đi liền chú ý một chút, nơi nào khó mà nói liền hảo, không cần trực tiếp chỉ trích.”

Diệp Chấn gật gật đầu. “Uy, Long Đại a.”

“Àn, lá con, ta cho người phần mềm, như thế nào?” Long Đại giống như thật cao hứng bộ dáng, hôm nay là song hưu ngày, hẳn là ở tiểu viện từ nghỉ ngơi, không sai.

Chương 139 :dùng tiền bái bình

“Không đánh đã khai có phải hay không, phần mềm ta dùng, vô dụng a. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư..... Vồng) xem nhất toàn! Đòi mới nhanh nhất tiêu thuyết” Diệp Chấn nhưng không có trách cứ ý tứ, chủ yếu chính là muốn hút lấy giáo huấn, rồi mới có thể cải tiến.

“Như thế nào? Không dùng tốt sao?” Long Đại tiếng cười động lại, rốt cuộc Diệp Chấn như vậy ngữ khí, khẳng định cũng không có tác dụng.

“Dùng là không tồi, bình thường đồ vật giống nhau có thể, giám định đồ cổ hẳn là không có vấn đề, nhưng là ngươi phải biết rằng, đây là Ma Giới đồ vật, cũng không có dùng, hai cái giám định sau tiên sinh thành phần cùng tài liệu đều không ở địa cầu, mặt trên tự có vô pháp xem hiểu, ngươi cho ta giải thích giải thích.” Diệp Chấn nói chuyện thanh âm có chút đại, miễn phòng người cũng đều có thể nghe thấy Diệp Chấn hòa khí không nhỏ.

“A, ngươi chưa nói ngươi muốn giám định cái này, ta không phải kêu ngươi dùng dùng xem, ta chưa nói có thể dùng cái gì cái gì Ma Giới, còn có a, ngươi cùng lão nhân thánh tôn giống nhau a, ta còn là không thể nào tin tưởng cái gọi là Ma Giới.” Long Đại cười cười, tuy rằng Diệp Chấn hòa khí đủ, tự tin đủ. Nhưng là nhất tiên bối, nếu yếu thế, kia sau này càng không có nơi dùng chân.

“Đến, phần mềm ta cho ngươi truyền quay lại đi, ngươi nhiều sửa chữa sửa chữa, có thể giám định Ma Giới đồ vật thời điểm, ở tới tìm ta thử xem đi, còn có, ta không có sinh khí, chúng ta hiện tại đã tới rồi một cái tiểu trấn tử, cố ý ngoại tại tìm ngươi, treo.” Diệp Chấn lời nói chính là đơn giản sáng tỏ, nên trách cứ địa phương liền cần nói, cần nói tình cảnh hiện tại cũng muốn nói, không cần dong dong dài dài.

Rồi mới, Diệp Chấn liền chạy tới cùng thánh tôn hỗ trợ, một lát liền ngồi đầy đầy bàn, đại gia ăn xong rồi liền oa ở ký túc xá, tuy rằng lại có một lần thảo luận hay không tham gia tế điện nghi thức, cuối cùng vẫn là quyết định thành Lan Khôn cùng thánh tôn hai người đi.

Nguyên nhân chính là thánh tôn cùng Lan Khôn hai người cảm tiểu trấn tử người đưa thực gà, kỳ thật cũng chính là đáp ứng muốn đi ý tứ, mặc dù có chút đến trễ, đến thời điểm đã bắt đầu rồi, nhưng là tiểu trấn tử người cũng không có chút nào quái ý.

Tế bái xong sau, Lan Khôn cùng thánh tôn liền uống lên một chén nhỏ, hai người uống thực sáng, bất quá cũng đều không dám thật say, tế bái kết thúc sau, là có tiệc rượu, hai người ăn vạ không đi, uống đến mấy chục bàn người đều đi dư lại mấy bàn, hai người mới đẩy người mùi rượu chạy trở về.

Trở lại phòng đã là rạng sáng hai ba điểm, tắm rửa rửa mặt sau cũng liền nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau đại gia liền ngủ không tồi, Diệp Chấn cũng ngủ rất say sưa, một giấc ngủ tới rồi buổi sáng 7 giờ nhiều, bởi vì lần trước ngủ đến giữa trưa là bởi vì bị Tổng Hồ tiếng gáy quấy rầy, nhưng là Diệp Chấn giấc ngủ thời gian giống nhau đều là bảo trì ở năm cái giờ đến tám giờ.

Tuy rằng Diệp Chấn khởi rất sớm, nhưng là chủ nhật giống như không yên ổn, nơi nơi đều lại truyền kia bị Lan Khôn giết chết bốn người là như thế nào chết, bất quá đều nói, một người truyền một người, nhưng là truyền đều không giống nhau, tới rồi mặt sau, liền càng thêm hoang đường, thế nhưng là cái gì thần thú, giết người không đổ máu, không có thương tổn khẩu.

Không đổ máu là Lan Khôn đao mau, không có thương tổn khẩu là bởi vì Lan Khôn đao tế, bất quá Diệp Chấn cũng chú ý tới, Lan Khôn trên người Xích Huyết Kiếm cũng không phải người thường có thể cầm lấy, huy tốt.

Bất quá tiểu mao hài giống như cũng không có hoài nghi khởi Diệp Chấn bọn họ, Diệp Chấn đảo cũng thống khoái, cùng ngày hôm qua giống nhau, đến dưới lầu mua không ít bánh bao, đại gia cũng đều ăn no, liền tránh ở ký túc xá lại đến buổi chiều một chút trà hữu, cũng không ai nhắc tới nói muốn ăn cơm trưa.

“Một chút, ai muốn ăn cơm a?” Diệp Chấn có chút dỗi bụng, rốt cuộc buổi sáng mua bánh bao tất cả mọi người đều ăn không tồi, chính mình lại chỉ ăn không đến hai cái, sữa đậu nành cũng không uống nhiều ít.

Diệp Chấn say, chính mình nói xong chính là lặng ngắt như tờ, ai cũng không nói gì, Diệp Chấn lau mồ hôi, vỗ vỗ ở chính mình “Trên lầu” cô bé Giang Ninh Ninh. “Lão bà, ăn không ăn cái gì a?”

“Người như thế nhiều, ngươi làm cái gì kêu lão bà của ta a.” Giang Ninh Ninh thẹn thùng đều không tính toán lý Diệp Chấn, áp ứng sau khi nói xong, cảm chân che lại mặt.

“Hào hảo hảo, ăn không ăn a.” Diệp Chấn cười cười, nguyên lai cô nàng này cũng chính là ở ngẫm tán tỉnh tới tán tỉnh đi, ở đại chúng trước mặt rất là thẹn thùng.

“Tùy ngươi.” Giang Ninh Ninh xác thật không dỗi bụng, nữ hài tử tự nhiên đều là muốn hảo đáng người, gầy, Giang Ninh Ninh cũng không ngoại lệ, tuy rằng ngẫu nhiên mở ra ăn nhiều điểm, nhưng là ngày thường đều không thế nào ăn.

“Không ăn sẽ không ăn, ta liền không xem các ngươi không ăn.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ luôn trốn chạy, Tổng Hồ cái này tiểu đệ cũng kêu bắt động, liền dùng máy tính xem khởi tiểu thuyết, ngày hôm qua lão Cửu môn đôi mới cũng bị Diệp Chấn xem xong rồi, vì thế nhìn nhìn tiểu thuyết, Diệp

Chấn thực mau liền tóa định mấy cái trọng đại trang web, phân biệt đều là tiểu thuyết giới tương đối nổi danh.

“Khởi điểm.” Diệp Chấn nhìn một chút, quảng đại người đọc đều tương đối thích trang web, kêu khởi điểm, Diệp Chấn lại phiên phiên, phát hiện một cái có chút quen mắt tiêu chí.

“Nha, nguyên lai kêu chương duyệt.” Diệp Chấn còn tưởng rằng như thế nào như vậy quen thuộc đâu, nguyên lai chính là di động nguyên bản liền download tốt tiểu thuyết phần mềm, là nhân đương thời tái, đến bây giờ cũng chưa tới cấp xem.

Diệp Chấn click mở một cái kêu “Khởi điểm” tiểu thuyết trang web, trải qua vài phút cẩn thận đọc trang web, Diệp Chấn đối với khởi điểm tiếng Trung võng giao diện cảm giác không đủ sinh động, điểm đánh rời khỏi.

Rồi mới lại tìm không ít trang web, trực lăng, Ali văn học, Tiểu Tương, 17k, hắc nham, sáng thế chờ nhiều trang web, cuối cùng vẫn là cảm thấy 17k phong cách càng thích hợp Diệp Chấn, Diệp Chấn tuyên hảo trang web, bắt đầu lựa chọn thích xem tiểu thuyết.

Diệp Chấn phía trước xem qua không ít tiểu thuyết, viết đều không tồi, bất quá đại khái đều là đô thị sáng văn, rất nhiều thái giám, Diệp Chấn còn nhớ rõ đệ nhất vốn là một vị bút danh gọi là “Bộ xương khô tinh linh” viết 《tinh chiến góc ló》

Diệp Chấn nhìn sống mơ mơ màng màng, cơ hồ là có thời gian liền xem, nhưng là sau tới bởi vì nào đó nguyên nhân từ bỏ truy thư, Diệp Chấn nghĩ nghĩ, mở ra 360 xem khí, tìm tòi “Bộ xương khô tinh linh”

Tuy rằng giới thiệu rất nhiều, cũng thuyết minh khởi điểm tiếng Trung võng huấn luyện không ít thành thần tác gia, nhưng là Diệp Chấn không có nghĩ nhiều, đồng dạng điểm đánh đóng cửa. Rồi mới ở 17k trang đầu phiên phiên, thẳng đến phiên tới rồi nam sinh điểm đánh bảng.

Diệp Chấn hoảng sợ, hôm nay là Chủ Nhật, mà nam sinh điểm đánh bảng điểm đánh quán quân thế nhưng là gần 4000 vạn điểm đánh, phải biết rằng này chỉ là gần một vòng thời gian, Diệp Chấn dọa cái chết khiếp, click mở tới xem.

Chỉ cần tổng điểm đánh lại hoảng sợ, mười bảy trăm triệu điểm đánh, này tương đương với cả nước nhân dân đều có điểm khai quá quyền sách này, thậm chí có chút người nhìn vài chương. Các loại thành tích cũng thập phần kinh người, Diệp Chấn đánh bóng mắt, nhớ kỹ thư danh 《Tu La vô thần》 quyền sách này.

Rồi mới liền dùng máy tính truyền cho di động, dùng x download, nằm ở trên giường bắt đầu xem tiểu thuyết.

Trong khoảng thời gian này có lẽ tất cả mọi người đều là ở so sức chịu đựng, thẳng đến hoàng hôn năm điểm nhiều, cuối cùng vẫn là Tổng Hồ không chịu nổi giữa trưa giải vài lần tay ở ngoài, rất ít người đi lại.

“Lan Khôn, ta buổi sáng chính là nghe thấy này thị trấn người nghe nhảm đồn bậy, hiện tại nháo đến yêu ma quỷ quái, ta còn nghe thấy không ít người hoài nghi chúng ta, ta cảm thấy có thời gian là yêu cầu đi ra ngoài đi một chút.” Diệp Chấn mấy ngày nay tuy rằng rất mệt, nhưng là nghỉ ngơi cũng nghỉ ngơi đủ rồi, tự nhiên muốn đi ra ngoài đi một chút.

“Hôm nay chủ nhật, chúng ta quá chúng ta, bọn họ không chứng cứ, lại —— khụ khụ khụ, khụ khụ khụ.” Mọi người nghe, lại bị tiếng đập cửa đánh gãy, Lan Khôn cũng là thập phần khó chịu, Diệp Chấn muốn đi mở cửa, Lan Khôn đẩy ra Diệp Chấn, chính mình đi mở cửa.

“Chúng ta là thị trấn cảnh sát, mấy ngày nay có cùng nhau huyết án, ở các ngươi dưới lầu, ta yêu cầu các ngươi toàn đồng lòng đi từng bước từng bước giải thích.” Một cái nhai kẹo cao su người, nhìn không giống cảnh sát, nhưng là trong tay nắm một tay thương (súng), sau lưng người liền từng bước từng bước đều quy quy củ củ, ăn mặc cảnh phục, giờ súng trường.

“Nga, vậy ngươi tiến vào.” Lan Khôn tuy rằng không phải mẫn phu, nhưng là loại người này trực tiếp giết thì tốt rồi, “Đình đình đình, trưởng quan, mượn một bước nói chuyện.” Mắt thấy ngày đó nhai kẹo cao su người muốn vào tới, thánh tôn lập tức chạy vào, nói.

“Trăm triệu không thể, vạn nhất các ngươi giết ta đâu.” Dẫn đầu tướng cái kia nhai kẹo cao su cười cười, tuy rằng mặt không đổi sắc, nhưng là xem ra, người này thập phần sợ chết.

“Ta cười, ba phút thời gian, ba phút đến, ngươi không ra tới, bọn họ liền nổ súng, hoặc là lao tới.” Thánh tôn cười cười, không chờ cái kia dẫn đầu đồng ý, liền kéo dẫn đầu một phen, dẫn đầu sau lưng tiểu bình nóng này, lập tức vọt vào tới, còn hảo dẫn đầu gật gật đầu, tiểu bình mới không có động thủ.

Thánh tôn đem dẫn đầu kéo đến không thấy được quang địa phương cũng không chịu buông tay. “Đủ lạp, nơi này có thể nói chuyện.” Dẫn đầu sức lực cũng không nhỏ, phát giác sự tình khả năng không phải tưởng tượng như vậy đơn giản, lập tức rút ra súng lục chỉ vào thánh tôn đầu.

“Sát.” Một tiếng, dẫn đầu kia khẩu súng bị thánh tôn đánh bay, “Dẫn đầu, như thế nào!” Bên ngoài tiểu bình rõ ràng nghe thấy được thanh âm, vội vàng lo lắng hỏi.

“Ngươi xem, cùng bọn họ nói không có việc gì, nếu ta muốn giết ngươi, đã có thể động thủ.” Thánh tôn phết liếc mắt một cái, dẫn đầu cũng là không đầu óc, lớn tiếng lên tiếng không có việc gì.

“Ta và ngươi nói, chúng ta là tới du lịch, còn chưa tới mục đích địa, chúng ta đến nơi đây dừng chân, ngọc tử mới gây chuyện, tới, nơi này là một vạn đồng tiền, ngươi trước đừng đem chúng ta mang đi, nếu ngươi phát hiện là ta, ta chạy hòa thượng chạy không được miếu a, nếu phát hiện không phải ta, ta lại cho mười vạn đồng tiền, hơn nữa chúng ta bên này có chút việc, không dễ đi.” Thánh tôn từ túi tiền rút ra một chồng nhân dân tệ, đưa cho cái kia dẫn đầu.

Dẫn đầu thấy tiền sáng mắt, đếm đếm, “Này tiền ta thu, nếu phát hiện các nguoi gạt nguoi, ta nhất định bắt lấy các nguoi, còn có, này nếu không phải các nguoi, mười vạn tự mình đưa đến cảnh sát cục.” Dẫn đầu cười hi hi, cùng thánh tôn đụng phải một chút, đi đến ngoài cửa. “Các huynh đệ, không có ta cho phép, không được quấy rầy gia nhân này, đi thôi!”

“Trưởng quan, này chỉ sợ không hảo đi, phía trên cũng vô pháp công đạo a.” Không nghĩ tới, cái kia dẫn đầu thế nhưng cũng không phải bao lớn quan, không cái kia tiểu binh nói xong, cũng dọa một thân hân, quay đầu lại nhìn chăm chăm thánh tôn một chút.

“Thỉnh đi, tin tưởng ta.” Thánh tôn luôn mãi gạt gạt đầu, dẫn đầu mới yên tâm đi rồi trở về.

Lúc này thái dương đã bắt đầu dần dần nhìn không tới, hai người vào nhà vừa thấy, đã 6 giờ nhiều. Lan Khôn nghẹn rất lâu, cuối cùng vẫn là hỏi. “Dùng tiền bái bình?”

“Cũng không thể nói là dùng tiền, liền nói tưởng không bắt ta nhóm, tìm được chứng cứ lại đến, tiền tự nhiên muốn bắt một chút.” Thánh tôn cũng sợ bị hiểu lầm, không dám nói ra tùy tay lấy ra một vạn đồng tiền.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: tân thủ lĩnh

Lan Khôn gạt gạt đầu, rốt cuộc ngày đó cũng là có thấy thánh tôn túi tiền tiền, nhiều lắm cũng liền dư lại ba bốn ngàn.

“Ăn com đi, đêm nay tính toán ăn cái gì?” Thánh tôn dùng nôi áp suất nấu hảo com, hỏi.

Lan Khôn khả năng có chút thất vọng, cùng hắn tượng tượng không giống nhau, cũng không có trả lời cái gì, trực tiếp đi vào ký túc xá. Thánh tôn lắc đầu, người trẻ tuổi là muốn minh bạch sự tình, mà không phải mù quáng giết người.

“Ai.” Thánh tôn cũng có chút thương tâm, rốt cuộc Lan Khôn không phải một cái thật không tốt ở chung người, dần dà liền sẽ phát hiện, Lan Khôn rất ít sinh khí.

Thánh tôn cũng rất mệt, không chút nghĩ ngợi, đi vào phòng. “Đêm nay không ăn?”

“A? Không phải nguoi đi nấu sao?” Tống Hồ hoảng sợ, hắn cũng không thể không ăn a. Bất quá thấy thánh tôn cũng không chừng khi trộm ngấm Lan Khôn, Lan Khôn cũng luôn là trộm ngấm thánh tôn, Diệp Chấn liền biết hai người nháo mâu thuẫn.

“Chuyện nhỏ, đêm nay nấu, nhưng là a, địa phương đều không có đến, trung gian cũng không thể có mâu thuẫn, chúng ta cũng không thể có nội chiến, đặc biệt là chúng ta mạnh nhất hai vị.” Diệp Chấn nói, đem thánh tôn cùng Lan Khôn tay kéo ở bên nhau.

“Đi nấu, ta đói bụng.” Lan Khôn nhưng không có như vậy dễ dàng liền phục tùng, nằm ở chính mình hạ phê, bất quá hắn là hai người nghe được Diệp Chấn nói, cũng không dám đang nói cái gì, nhìn dáng vẻ trong lòng cũng không có đang trách tội đối phương.

“Nguoi đừng vội, nghe ta nói.” Thánh tôn kéo Diệp Chấn một phen, Diệp Chấn thiếu chút nữa té ngã, còn hảo điên một chút, cả người ngồi dưới đất, vừa mới tưởng đứng lên, đã bị thánh tôn ấn hạ. “Đại gia ngồi xuống, có chuyện nói.”

“Ăn?” Tống Hồ từ thượng phê nhảy xuống, không ngờ chân uy, thế nhưng cũng không có người nguyện ý đi diu hắn, thật là thương tâm chết Tống Hồ, bất quá Tống Hồ xoa xoa, cũng sẽ không nhiều nghiêm trọng, cũng an vị xuống dưới.

“Lên.” Thánh tôn chụp một chút Lan Khôn, nhỏ giọng nói thầm, Lan Khôn liếc mắt một cái, nhưng là cũng không có nói cái gì, rốt cuộc xác thật là việc nhỏ, ở chơi tiểu tính tình liền không hảo.

“Ta tối hôm qua có lên mạng xem xét, Côn Luân sơn trong khoảng thời gian này cho đi, bất quá không phải Côn Luân sơn, là Côn Luân sơn chân núi, nguoi phải biết rằng, chúng ta yêu cầu tại đây đợi cho cuối tuần tam là bởi vì dùng xe điện ngầm có thể lật qua kia tòa sơn, từ núi cao đi xuống, nơi đó mới có thể tới chân núi, bởi vì ngày thường là không mở ra, nhưng là tối hôm qua mở ra, ta cũng có thu được ——” thánh tôn nói trong chốc lát, liền ở khát nước thời điểm, bị Lan Khôn đánh gãy.

“Trọng điểm, mau nói đi. Ta đói.” Tuy rằng Lan Khôn rất có thể thật là ở cùng thánh tôn nháo mâu thuẫn, nhưng là lần này xem này liền không có phía trước như vậy cố ý đánh gãy, không để ý tới linh tinh.

“Hào, một, nếu mở ra, chúng ta cũng không cần mất công đến cuối tuần tam ở xuất phát, chúng ta ngày mai thứ hai liền đáp du lịch đường dài xe buýt xuất phát. Nhì, ta cảm thấy, đi đến cái loại này địa phương, chúng ta yêu cầu tìm du lịch đoàn, lần này gần hạn hành hai trăm cái du khách, như vậy, là chia làm bốn xe, mỗi xe năm mươi người, thời gian hữu hạn, cho nên ta không hỏi, trực tiếp đính phiếu tám trương.” Thánh tôn lắc lắc trong tay tám trương phiếu.

“Như thế lợi hại? Buổi tối đính phiếu vì cái gì người hiện tại là có thể bắt được tay?” Diệp Chấn cũng nghi hoặc, trên mạng đính phiếu như thế nào có thể trực tiếp tới tay đâu, này cũng quá kỳ quái.

“Nơi này có gian vạn năng đi, ta đi nhìn, vé vào cửa một trăm, bên trong không có gì, lúc trước chính là hoài thử xem, nhìn xem có hay không, kết quả thực sự có, cấp, các người một cái một trương lấy hảo, còn có cuối cùng một cái điểm.” Thánh tôn đứng lên, từng cái đem phiếu phóng xong.

“Mau nói, tất cả mọi người đều chờ ăn cơm đâu.” Diệp Chấn cũng đói bụng, nói không đói bụng mới là lạ, cũng không biết thánh tôn có phải hay không có ý kéo đại gia, không cho đại gia ăn.

“Lần này lừa hành, bề ngoài là lừa hành, thực tế chúng ta không hiểu lắm lộ, có người mang tự nhiên hảo, nhưng là đại gia đừng thật tưởng đi du lịch, chúng ta là đi thỉnh cao thủ, hiểu?” Thánh tôn liền như ở nói nhảm, Diệp Chấn rất nhiều lần muốn chạy đều bị thánh tôn kéo lấy.

“Đại ca, người không đói bụng chúng ta đói, muốn nói đợi lát nữa ăn cơm nói.” Diệp Chấn ném ra thánh tôn tay, đi ra ngoài nấu cơm, thánh tôn gật gật đầu, giống đại gia giải thích một chút. “Ta không phải cố ý, đợi lát nữa ăn cơm nói quan trọng nhất điểm.”

Còn hảo Diệp Chấn chạy ra, bên trong người nghe thánh tôn lời nói, đại bộ phận cũng không nghe hiểu là cái gì ý tứ, rốt cuộc đều là thất thần, mặt sau nghiêm túc phía trước cũng đều quên mất, bất quá nhớ rõ đi theo tổ chức liên hảo.

Diệp Chấn không chỉ có trù nghệ hảo, kỹ thuật xắt rau cũng là nhất lưu, đặc biệt là ở tốc độ phương diện làm người bội phục, ba lượng hạ an vị hảo một đốn, mấu chốt là thời gian đoạn, đồ ăn lại thập phần hương.

Diệp Chấn đem đại gia thỉnh đi ra ngoài, thật vất vả mới đem vài cái Phú Châu nằm liệt thỉnh đi ra ngoài, lại ở trên bàn cơm nghe thánh tôn lái nhai, người đều chết một nửa.

“Lần này ta chặn đứng quan trọng nhất nói, một, lừa hành xe buýt là chính quy Côn Luân sơn chế tạo, lên xe nhất định có kiểm tra khí, không thể đeo đao thương (súng), còn có dễ châm vật phẩm. Phát hiện giống nhau hủy bỏ du xong tư cách, hơn nữa không lùi phiếu tiền.” Tuy rằng thánh tôn mặt ngoài chặn đứng mấy cái điểm, nhưng là còn muốn một lần nói xong a.

Vì thế liền lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người đều vui đầu ăn cơm, một chén quá một chén. “Ta tiếp theo nói a, còn có một cái, chúng ta nơi này, kỷ luật không tốt, ta đề cử tuyển hân là có một cái thủ lĩnh.” Thánh tôn cười nói, nói xong chạy đến tủ lạnh lấy ra một đại bia.

“Như thế nào tuyển?” Diệp Chấn nhưng không phát hiện, nguyên lai thánh tôn là cái dạng này người, theo đạo lý tới hoà giải Diệp Chấn nhận thức thánh tôn những năm gần đây nói, thánh tôn là hoàn toàn không có khả năng như thế keo kiệt, hân là rất lớn độ, những lời này thay đổi mấy ngày nay đối thánh tôn hết thấy cái nhìn.

“Như thế nào tuyển, đầu phiếu, đúng rồi, thủ lĩnh đều không phải là chỉ nhất định là ta cùng Lan Khôn chi gian, chúng ta chi gian còn có cũng không có cái gì, chỉ là một chút việc nhỏ, ta chỉ là cảm thấy yêu cầu một cái dẫn đầu, sẽ hảo không ít, đúng rồi, ninh an hòa Tống Hồ ngoại trừ.” Thánh tôn nói, kỳ thật cũng chính là sáu cá nhân, Giang Ninh Ninh bài trừ đại gia tự nhiên sẽ không nói cái gì, một đám lão nam nhân dựa một cái nữ, ở như thế nào nói, liền tính cái này nữ ở lợi hại, cũng sẽ không. Kỳ thật thánh tôn lời này, cuối cùng cũng là đối với Tống Hồ.

“Sớm nói sao, ta không đầu người.” Tống Hồ một bộ cao ngạo bộ dáng, xác thật, tràng thượng liền tám phiếu, một phiếu có khi cũng rất quan trọng.

“Từ người đầu đầu chính mình cảm nhận trung thủ lĩnh, không cần thiết cái gì, cấp đại gia phát một trương tạp, trung gian viết đề cử người, hữu hạ viết tên của mình.” Thánh tôn kỳ thật lượng cơm ăn rất ít, mỗi một lần đều ăn một chút, cho nên đại gia cũng không ăn nhiều ít, đã bị thánh tôn cũng đề nặng.

“Xem, cái này là đầu phiếu, quăng vào đi.” Thánh tôn cũng không biết đi nơi nào lấy tới một cái cái hộp nhỏ, trung gian cắt khai một cái cái miệng nhỏ, có thể cho tám card bỏ vào đi cái miệng nhỏ.

“Người sẽ không cho rằng người có thể đảm nhiệm đi? Này đều chuẩn bị tốt a, kế hoạch nhiều ít a, má ơi.” Tống Hồ hoảng sợ, xem ra đối phương là có bị mà đến.

“Không thể đầu chính mình, hiện tại bắt đầu, đầu phiếu phương thức từ tuổi còn nhỏ đến đại.” Thánh tôn nói xong, đại gia đồng thời nhìn Diệp Chấn, “Xem ta làm cái gì, ta muốn viết, tính, các người đều xem ta, ta chạy đến nơi đó, viết hảo liền đầu.”

Diệp Chấn động tác thực mau, đại gia cơ hồ đều không có thấy rõ hân viết nét bút, Diệp Chấn liền đầu đi vào.

“Tiếp theo cái, ninh ninh là người.” Giang Ninh Ninh so Diệp Chấn đại một tuổi, những người khác liền đều cơ bản là hai ba mươi. Giang Ninh Ninh cũng là hết chỗ nói rồi, tuy rằng biết sự tình không phải tưởng tượng như vậy đơn giản, nhưng là này phương thức thật đậu.

Giang Ninh Ninh liền viết rất chậm, thậm chí mỗi một bút đều thập phần dụng tâm. “Hảo, tiếp theo cái.” Giang Ninh Ninh cũng không biết nói tiếp theo người là ai, nhưng là đại gia biết, tiếp theo cái hân là Lan Khôn.

Nhưng là Lan Khôn cũng không có đi lên, mà là nhìn nhìn Âu Dương Long, “Vài tuổi?”

“Ba mươi.” Âu Dương Long nói ra, rồi mới cười trộm vài cái, nói hắn cũng không có ba mươi người nhiều, tuy rằng đại bộ phận người đều cho rằng hắn tuổi trẻ, nhưng là lại chân chân thật thật sống ba mươi năm mà thôi.

“A, hảo đi, tiếp theo cái là ta, ta hai mươi.” Lan Khôn nói xong, tất cả mọi người đều không biết như thế nào tiếp, cũng không có người hỏi Lan Khôn vài tuổi, bất quá này đến điên đảo ngày thường Lan Khôn kia lãnh khốc biểu tình, kỳ thật Lan Khôn cũng không phải lãnh khốc, mà là tìm không tìm thật sự bằng hữu.

“Ta —— đến ta.” Tống Hồ sấn Lan Khôn viết xong, lập tức chạy đi lên, nhưng là vẫn là bị Âu Dương Long trao một cái đã bắt được, Tống Hồ trộm cười cười, “Cùng nhau, cùng nhau, ta đều đến nơi đây.”

Vì thế, thực mau thời gian, tuy rằng đại gia sắc mặt đều rất không tốt, nhưng là cũng liền như vậy, cuối cùng vẫn là thành Giang Ninh Ninh tới công bố.

“Đệ nhất trưng, đề cử người: Tống Hồ, bị đề cử người: Diệp Chấn.

Đệ nhị trưng, đề cử người: Quái Bán Tiên, bị đề cử người: Trương Đà.

Đệ tam trưng, đề cử người: Trương Đà, bị đề cử người: Quái Bán Tiên.”

“Đình, đình đình. Các ngươi hai cái, là thương lượng hảo?” Thánh tôn bày ra một bộ không tin bộ dáng, rốt cuộc chính mình chính là hai người huynh đệ, nhất có hi vọng thể nhưng không đầu cấp chính mình.

“Không có, ngươi tiếp theo đi, ta còn không có phát hiện, hắn đều keo kiệt thành như vậy, đều nói là cảm nhận trung thủ lĩnh, giống nhau thuyết minh chúng ta tâm hữu linh tề.” Thánh tôn cũng không nghĩ phản bác cái gì, mấu chốt là Quái Bán Tiên là chuyên nghiệp nói chuyện, ai nói quá hắn, muốn nói có tỷ lệ, tối cao cũng chính là Tống Hồ.

“Đệ tứ trưng, đề cử người: Thánh tôn, bị đề cử người: Lan Khôn.

Thứ năm trưng, đề cử người: Ta, bị đề cử người: Diệp Chấn.

Thứ sáu trưng, đề cử người: Âu Dương Long, bị đề cử người: Tống Hồ.”

“Đình, ta không nghe lầm đi, lão ca ngươi đối ta không tòi a!” Tống Hồ vốn dĩ liền không trông cậy vào ai có thể đầu cấp chính mình, không nghĩ tới, Tống Hồ tưởng ai nhiều lắm chính là lão đại của mình cấp chính mình mà thôi, không nghĩ tới là Âu Dương Long.

“Ngươi suy nghĩ nhiều, ta chính là biết ngươi một phiếu cũng không có, mới đầu cho ngươi mà thôi. Bất quá, nói đùa, thánh tôn vừa mới cũng nói không thể đầu cho ngươi, ta đầu cấp Lan Khôn.” Âu Dương Long cười cười, bất quá xem hiện tại thế cục, chính mình cũng không nhất định có thể có một phiếu.”

“Ngươi —— ai ——” Tống Hồ đều cảm thấy sống uống phí, tiền vào cái này tổ chức, mỗi ngày đều bị cười nhạo cái gì, thật sự hảo khó hỗn,

“Thứ bảy trưng, đề cử người: Diệp Chấn, bị đề cử người: Âu Dương Long.

Thứ tám trưng, đề cử người: Lan Khôn, bị đề cử người: Diệp Chấn.”

“Đại gia đừng nóng vội, ta ở niệm niệm tổng bảng xếp hạng. Đệ nhất danh là Diệp Chấn, số phiếu 3, rồi mới trừ bỏ ta cùng Tống Hồ, còn lại người đều một phiếu.” Kỳ thật không cần bài phải biết rằng, cần thận nghe giống thánh tôn người như vậy liền biết, Diệp Chấn đã xa xa dẫn đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141 :Lưu Đại Bàn

“Niệm xong, các ngươi như thế nào không nói lời nào a?” Giang Ninh Ninh ngồi xuống, không khí xấu hổ ai cũng nói không nên lời nói.

“Đêm nay việc này ta liền biết thánh tôn là nói giỡn, đại gia tiếp theo ăn.” Tuy rằng lời này nói thực vô lực, nhưng là hiện tại này xấu hổ cục diện thật sự khó coi.

“Không, ta cảm thấy người cũng xác thật yêu cầu học hỏi kinh nghiệm.” Thánh tôn hiện tại nói chuyện đều cảm thấy chính mình thân thể hư không, không dám nhiều lời cái gì, chỉ là cấp Diệp Chấn hạ một vòng tròn từ.

“Chính là hần.” Lan Khôn cười cười, Diệp Chấn về mặt ngốc bức, không biết là chuyện như thế nào.

Thánh tôn khai một tá bia, Diệp Chấn, Lan Khôn cùng thánh tôn ba người đem đồ uống thực say, cũng là rạng sáng mới ngủ. Những người khác đều sớm ngủ rồi.

Bất quá cách thiên năm điểm nhiều liền rời giường, sớm nhất vẫn là nhất say ba người, ba người đem còn lại đánh thức lúc sau, ngồi dưới đất, sửa sang lại túi du lịch, tất cả mọi người đều đem đồ vật lấy ra tới, không ít lương khô đã là xú, cho nên đại gia cũng đều vứt bỏ.

Sửa sang lại tốt lúc sau, mọi người còn có chuẩn bị một ít quan trọng đồ vật, tam bắt tay thương (súng), tam kẹp đồ sạch, bắn ra kẹp cũng liền tám thương (súng), bất quá súng lục là từ Diệp Chấn phân phối, một phen Diệp Chấn, hai thanh Lan Khôn, tam đem tiểu đao tức là một phen thánh tôn, một phen Âu Dương Long, một phen Diệp Chấn.

Diệp Chấn sản thiên không toàn lượng, sờ soạng chạy đến toàn trấn một nhà vạn năng đi, giữ cửa đánh nát sau, đi rất lớn, có lẽ hành trang bị khu, sinh tồn lương thực khu, cuối cùng còn có một cái vũ khí kho đạn.

Diệp Chấn thấy vũ khí kho đạn tên đã bị hấp dẫn, nhưng là đi vào đi mới phát hiện đều không phải là tưởng tượng như vậy, chọn hai thanh súng báo hiệu, Diệp Chấn ngẫm lại cũng đúng, nơi này thật đúng là không có khả năng bán thật thương (súng).

Ra tới lại mua mấy túi lương khô, thấy trấn khẩu lữ hành xe buýt đã tới rồi, Diệp Chấn kêu ra mọi người, rống to vài tiếng, nguyên lai này lượng xe buýt ở chúng ta này đã là cuối cùng tám người.

Xe buýt rất thoải mái, nguyên bản sở hữu súng ống đạn dược đều đặt ở thánh tôn một cái túi du lịch, vạn nhất có kiểm tra khí bao cùng lắm thì liền ném đến một bên, không có đến giờ ở phân phối.

Bất quá đoàn người suy nghĩ nhiều, này xe buýt cũng liền cố ý cũng liền phụ trách tái người, nếu trang bị cái kiểm tra khí liền phé đi mấy ngàn đồng tiền đâu, tuy rằng xe yêu cầu 6 giờ mới khai, nhưng là trên xe có điều hòa cũng có WC, đại gia cũng đều một ủng mà thượng.

Mọi người lên xe sau, mới phát hiện hảo vị trí đã bị tuyền, chỉ còn lại có cuối cùng tám chỗ ngồi, cuối cùng vị trí là nhất thâm. Nhưng là mọi người cũng không có ghét bỏ, thực mau liền thích ứng trên xe không khí, đại đa số còn ở nghỉ ngơi, mọi người cũng không dám đại sáo đại nháo.

“Hảo, ta là hướng dẫn du lịch, ta trước tiên ở nơi này giảng một cái điểm, là yêu cầu chú ý. Đệ nhất, Côn Luân chân núi hàng năm không mở ra, năm nay mới lúc này đây, tương lai cũng không biết còn muốn mấy năm, đại gia đến địa phương muốn nghe trật tự, tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, nơi nào không thể đi, liền không thể đi, bằng không nếu phát hiện tự mình chạy đến địa phương khác, vấn đề không lớn, chỉ là nơi nào có một tòa núi giả, là không cho phép tiến vào, xây dựng chưa hảo.” Hướng dẫn du lịch là một người tuổi trẻ mười từ, bất quá hần là tuổi so Diệp Chấn hơi chút lớn hơn một chút, nhưng là đáng người lại là không tồi.

Nhưng là mọi người không có tâm tư, bởi vì Côn Luân sơn cũng không phải là nhược trí, nếu có người muốn vào đi, mấy cây song sắt cùng xích sắt là hoàn toàn toàn toàn không có khả năng vây khốn, rốt cuộc muốn trộm tiến vào Côn Luân sơn, nhất định là có võ công hơn nữa không yếu người, Côn Luân sơn chính là dựa điểm này, giả thuyết là núi giả, lại làm làm chúng ta cho rằng núi giả kỳ thật chính là cửa động, đây là Diệp Chấn ý tưởng, tự nhiên đúng hay không chỉ có tự mình trải qua.

“Thu phiếu, thu phiếu, hiện tại ngựa xe thượng liền khai, các người đem phiếu từng bước từng bước giao phiếu a.” Hướng dẫn du lịch mười mười nháy mắt biến thành thu phiếu viên, đi đường mộng xoắn đến xoắn đi, Diệp Chấn cũng là vì nhìn nhiều liếc mắt một cái bị Giang Ninh Ninh néo một chút.

Thu xong phiếu lúc sau, xe chính thức chậm rãi thúc đẩy, bất quá xe buýt cảm giác an toàn rất cao, nhắm hai mắt chữ ngủ cũng không có cái gì quan hệ, thân xe thực ổn, trên xe cũng thực an tĩnh, cơ bản không có người dám phát ra âm thanh, chỉ có phía trước hai người, vẫn luôn ở ôm ọp ôm ọp không biết nói cái gì.

Nhưng là hai người hình thể rất giống, một cái lại béo mặt lại đại, bất quá nhìn thân cao có thể có 1m75. Một cái là người gầy, cũng không thể nói thực gầy, bất quá trăm mấy cân, Diệp Chấn xem hai người thần sắc khẩn trương, còn thấy mập mập nói một chuỗi lời nói, Diệp Chấn còn tưởng rằng là cái gì đâu, nguyên lai hai người là tới lòng bảo tàng.

Diệp Chấn đánh thức thánh tôn, thành thạo đi đem phía trước hai người theo như lời nói nói cho thánh tôn, mới đầu thánh tôn là không có cái gì đặc biệt phản ứng, nhưng là trải qua Diệp Chấn một phen giải thích, hai người thể nhưng quyết định muốn mang phía trước hai vị mập mập cùng người gầy.

Bất quá Diệp Chấn thực dụng tâm khuyên bảo cùng bọn họ một tổ, kết quả lại đưa tới mập mập từ ba lỗ móc ra súng lục tương đối, Diệp Chấn cười, nghĩ thầm này bất quá chỉ là một cái măng phu, còn tưởng rằng là cái gì, vì thế lắc đầu, ngồi trở lại chỗ ngồi.

“Người không sợ?” Kia mập mập cười cười, tiếp theo nói. “Lão ca ta không phải không mang theo các người, xem các người có lão có nữ, ta mang bọn người vô pháp tìm được bảo tàng.” Kia mập mập tiểu tiểu thanh ở Diệp Chấn bên tai nói, kết quả bị hướng dẫn du lịch thấy.

“Đừng châu đầu ghé tai, đặc biệt là người a, một đường riu rít.” Hướng dẫn du lịch đã đi tới, dùng lá cờ đánh kia mập mập một chút, mập mập ngược lại không có thu liễm, còn cười hi hi nhìn hướng dẫn du lịch, một bộ sắc mị mị bộ dáng thật dọa người.

“Tới, Âu Dương Long, ngươi không phải nghỉ ngơi sao? Đi theo mập mập đổi vị trí.” Âu Dương Long nửa ngủ nửa tỉnh đã bị Diệp Chấn cầm đi ‘giao dịch’, thừa dịp hướng dẫn du lịch không chú ý, hai người thay đổi một vị trí.

“Ai ai ai, các ngươi hai người như thế nào đổi vị trí?” Hướng dẫn du lịch sao muối muối lại đã đi tới, nhưng là thấy mập mập dùng ấn thưởng thức ánh mắt, tầm tắc than kỳ, cũng không có xen vào việc người khác.

Dur lại mười lăm phút, Diệp Chấn cùng mập mập hai người nói đi giảng đi, dùng mười lăm dù sao, cuối cùng mới hiểu được, nguyên lai đối phương họ Luru, nhưng là Diệp Chấn hỏi lại tên thời điểm, đối phương lắc đầu, cười khổ nói. “Ta là một tên béo, tuy rằng ta thân thủ nhanh nhẹn, nhưng là người khác chỉ kêu ta mập mập, ngươi kêu ta béo ca hoặc là Luru Đại Bàn thì tốt rồi.”

Diệp Chấn gật gù đầu, xác thật, mập mập có tên cũng sẽ bị người kêu thành mập mập, ai, xấu người cũng sẽ bị kêu sừ bát quái, những lời này Diệp Chấn đồng ý, nhưng là kia một câu tuy rằng ta thân thủ nhanh nhẹn, khiến cho Diệp Chấn dở khóc dở cười, đành phải hỏi. “Luru Đại Bàn, ngươi như thế nào tới đây? Nơi nào có bảo tàng?”

Luru Đại Bàn xem Diệp Chấn tuổi còn trẻ, tay cũng nộn nộn, vừa thấy cũng là một vị văn nhược thư sinh, cười cười, nói. “Ta và ngươi nói, ngươi không biết, khoảng thời gian trước ta gia nhập một cái qq đàn, trong đàn người nói cho ta, Côn Luân sơn người phát hiện chân núi khẩu một cái cửa động bên trong có một con liên Côn Luân sơn đều áp không được quái vật.” Luru mập mập nói chuyện thực chú ý, nhưng là có thể là miệng quá lớn duyên cớ, nói chuyện chính là rất lớn thanh.

“Quái —— quái vật?” Diệp Chấn làm bộ kinh ngạc cả lăm, bất quá trang nhược cũng rất khó, “Tĩnh, ta không trang, ta cũng không phải ngươi tưởng tượng ngươi như vậy nhược, đúng rồi, có quái vật ngươi còn đi? Không phải có bảo tàng sao?”

“Ha hã, bảo tàng trước đó không nói chuyện, xem ngươi bộ dáng này thế nhưng còn nói, a —— ngươi thật cái gì làm, hô hô, so thiết còn ngoan!” Luru Đại Bàn đánh Diệp Chấn bả vai một chút, rồi mới đau thoán thượng thiên, đầu đánh vào xe buýt đình.

“A! Ngươi người này, chuyện như thế nào a!” Hướng dẫn du lịch rõ ràng có chút không cao hứng, “Không có việc gì không có việc gì, hẳn chính là muốn đánh ta bả vai thử xem ngành không ngành, kết quả ta chợt lóe, hẳn đánh tới địa phương khác mà thôi.” Diệp Chấn cười cười, hướng dẫn du lịch thấy, vừa gặp đã thương, gật gù đầu, “Ngươi không được lộn xộn, bằng không tiếp theo thỉnh ngươi xuống xe.”

Luru Đại Bàn về mặt đưa mắt nhìn Diệp Chấn, Diệp Chấn nói. “Luru Đại Bàn, ngươi xem, chính ngươi hẳn là rõ ràng, ngươi vừa mới đánh tới ta bả vai, không tin xem chuẩn lại đến, ta hỏi ngươi, vì cái gì có yêu quái, ngươi lại nói có bảo tàng?”

Luru Đại Bàn tự hỏi gần một phút đồng hồ, mới đối với Diệp Chấn lộ tai thật cẩn thận nói, lần này thanh âm rất nhỏ, ngay cả Diệp Chấn đều chỉ mơ mơ màng màng nghe xong một ít. “Ta và ngươi nói, tổ chức làm ta lừa hẳn, lần trước tổ chức làm hẳn đi lấy hóa, kết quả hẳn tự tàng một rương suốt thương (súng), tổ chức lần này làm ta tìm được cửa động, khiến cho ta giết hẳn, trở về lúc sau có ba trăm vạn.” Luru Đại Bàn rất cẩn thận rất cẩn thận nói xong, rồi mới mạnh mẽ so một cái ba chữ.

Diệp Chấn lắc đầu, “Luru Đại Bàn, vậy ngươi ý tứ là, bảo tàng chỉ là thủ thuật che mắt cùng giết hẳn làm yểm hộ?” Luru Đại Bàn nghe được Diệp Chấn lời nói, có chút kinh ngạc, lại tự hỏi trong chốc lát, nói.

“Tổ chức không cho ta nói, ngươi yêu cầu bảo mật, nếu ngươi có thể giữ kín như bưng, sự thành cho ngươi một trăm vạn.” Luru Đại Bàn sắc mặt liền như đứt tay đứt chân giống nhau, người nhìn cũng cảm thấy đáng thương.

“Luru Đại Bàn, ngươi nghe ta nói, lần này chúng ta không chỉ có yêu cầu tìm được cửa động, ta còn sẽ mang ngươi đi vào, trước cho ngươi một ngàn vạn, sự thành lúc sau, thù lao gấp đôi.” Diệp Chấn mở ra yên hộp, trừ hai căn, cùng Luru Đại Bàn một người một cây.

Luru Đại Bàn cười cười, hướng Diệp Chấn mượn bật lửa, Diệp Chấn cũng phát hiện, kỳ thật Luru Đại Bàn chút nào không có tin tưởng Diệp Chấn bộ dáng, Diệp Chấn mở ra đi động, điểm đánh đi động ngân hàng, đem chính mình thẻ ngân hàng gạch trống cho Luru Đại Bàn xem.

Luru Đại Bàn hoảng sợ, vừa mới đến trong miệng yên thuận thế rút tới rồi dưới chân, “Ngọa tào, ngươi này —— này, không gạt ta?” Luru Đại Bàn xác nhận thật lâu, mới xác định là 3,000,000,000.

“Tài khoản tới lập tức chuyển khoản.” Diệp Chấn cười cười, tuy rằng đây là một cái không nhỏ số lượng, nhưng là hiện tại còn khó mà nói, lần này trở về còn muốn xây dựng thêm mấy nhà năm sao cấp chi nhánh, đương đương là miếng đất kia liền không phải số lượng nhỏ, còn có hiện tại cũng không có phòng ở, trở về còn muốn phòng ở, trên xe thứ cũng hỏng rồi, cũng không biết ném chạy đi đâu.

,Này đó yêu cầu không ít tiền.

Đặc biệt là chỉ cần mua một khối mà ngồi xuống biệt thự, trang hoàng mua đồ vật cũng là không ít tiền, nói Diệp Chấn gần nhất nhưng thật ra tưởng tiền quân tài chính giới.

“Hào hảo hảo.” Luru Đại Bàn cười rộ, đem tài khoản bại bởi Diệp Chấn, “Ta và ngươi nói, ta có thể bảo đảm an toàn của ngươi, chúng ta người nhiều, ngươi nhìn đến lão nhân đều là vô công cao thủ, ta nhiệm vụ là bồi chúng ta đi vào, thẳng đến ra tới, mới có gấp đôi thù lao, hiện tại chỉ cấp năm trăm vạn, tới cửa động lại cấp năm trăm vạn.” Diệp Chấn đã xoay năm trăm vạn đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: cấm địa

Lưu Đại Bàn cũng không có nói cái gì, thấy tiền vào cười tùm tùm. “Hành hành hành, bắt quá, ta tổ chức nhiệm vụ hoàn thành không?”

“Người có thể nói người thất thủ, hoặc là, người rời khỏi tổ chức, ta thêm năm trăm vạn.” Diệp Chấn vốn dĩ tưởng nói thêm một ngàn vạn, nhưng là ăn uống lớn ngược lại sẽ làm Lưu Đại Bàn cảm thấy chính mình chính là người ngốc tiền nhiều.

“Rời khỏi tổ chức —— không hảo đi?” Lưu Đại Bàn cười cười, “Tiểu ca, ta Lưu Đại Bàn cũng vong ân phụ nghĩa người, đây là sơ đồ phác thảo.” Diệp Chấn ngắm liếc mắt một cái, rất lớn một trương giấy, họa không tồi, không có nhìn kỹ, nhưng là sơ lược vừa thấy, cũng có thể nhìn ra này sơ đồ phác thảo tuy rằng là nhân vi họa, nhưng là thực rõ ràng cửa động đều có tiêu hảo.

“Đây là cửa động?” Diệp Chấn chỉ vào một cái động, động phía trên viết cửa động hai chữ.

“Tiểu ca, thứ này không thể toàn tin, ta ở tổ chức cũng hoàn thành không ít nhiệm vụ, xem ra, lần này tổ chức làm ta tùy tay choáng váng hấn, tiếp theo nói không chừng chính là ta.” Lưu Đại Bàn nói không có sai, không phát tổ chức nhất định là bỏ mạng đồ đệ, đừng nói sát người một nhà, cái gì đều làm được.

“Không có việc gì, việc này giao cho chúng ta.” Diệp Chấn đem thanh âm ép tới rất thấp, nhưng mà vẫn là rất lớn thanh, trên xe người đều ở nghỉ ngơi, ngay cả thánh tôn cùng Lan Khôn chờ mấy người đều nhắm hai mắt nghỉ ngơi, Diệp Chấn không phải sợ lớn tiếng sáo đến, mà là này sợ bị người nghe thấy, người khác không dám xác nhận là chuyện như thế nào, trùng trùng Lưu Đại Bàn đồng lõa chính là một cái phiền toái.

Thực rõ ràng, Lưu Đại Bàn đồng lõa cũng có thể có thể nghe được không ít, đầu kiểm lại đây, nhìn nhìn Diệp Chấn, khoe miệng nhẹ chọn, “Béo ca, ta cũng thu được nhiệm vụ, tổ chức đồng dạng là như thế này nói cho ta.”

Lưu Đại Bàn sắc mặt trắng bệch, cười một chút, nhưng là Lưu Đại Bàn cũng không phải người thường, giết người hấn đều không nháy mắt, mặc dù có chút chấn động nhân tâm, nhưng là Lưu Đại Bàn thực mau khôi phục xin, cũng phát hiện chính mình thất thố. “Người gây, tổ chức thực rõ ràng là làm chúng ta cho nhau tàn sát, này tiểu ca rất lợi hại, nếu không.”

Cái kia người gây tự nhiên không phải kẻ đầu đường xó chợ, lập tức móc súng lục ra, ném cho Lưu Đại Bàn. “Này đủ tỏ vẻ chúng ta trực tiếp quan hệ sao? Thành giao.”

Diệp Chấn lại cùng hai người thương lượng một chút, tuy rằng giảm bớt một chút Lưu Đại Bàn thù lao, nhưng là Lưu Đại Bàn cũng biết đủ, cuối cùng nói tốt cấp hai người bốn ngàn vạn.

Diệp Chấn có chút cao hứng, lại cùng thánh tôn thương lượng một chút, thánh tôn lắc đầu. “Người sẽ không đem ta đánh thức chính là cùng ta nói thêm này hai cái phế vật sự tình đi?”

“Này hai người võ công không tồi, ta cảm thấy, nếu có ngoại ý muốn, liền đừng cho ninh ninh đi, tính thượng hai người, chín người tam tử, như thế nào?” Diệp Chấn xoa xoa tay, có nói. “Này hai người ta hoa bốn ngàn vạn a.”

“Đánh rắm, này hai người ở ta trong mắt năm mao tiền đều không đáng.” Thánh tôn câu này nói về có chút lớn tiếng, người chung quanh đều nhìn lại đây, Diệp Chấn vỗ tay, trên xe nhân tài không có nhiều lời cái gì.

“Này hai người đều là cao thủ, huống chi nơi đó chúng ta không biết tình huống, nếu có bất yếu, hai người so với chúng ta có kinh nghiệm” Đây mới là Diệp Chấn thương thức hai người chỗ, bằng không muốn này hai người làm cái gì, không phải uống phí sao?

Diệp Chấn lại cùng thánh tôn thương lượng hai hạ, “Ninh ninh, lần này người liền không cần tham gia, chúng ta ở Côn Luân sơn đánh một cái khách sạn, người liền đi nơi đó ở vài ngày, ta và người nói, nếu ——” Diệp Chấn nắm Giang Ninh Ninh tay, nói. Nhưng là Diệp Chấn cũng biết, chính mình khẳng định nói không xong, ần Giang Ninh Ninh tính cách, hơn phân nửa không đồng ý.

“Ta không đồng ý, không có nếu, chính là cùng này các người.” Giang Ninh Ninh hừ một tiếng, này ăn so thánh tôn nói lớn tiếng không ít, người chung quanh sôi nổi chỉ đông mặt tây, cuối cùng vẫn là hướng dẫn du lịch muội muội ra tới cảnh cáo Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, trên xe nhân tài bình tĩnh xuống dưới.

“Hành hành hành, người một cái cũng xác thật không có phương tiện, đi theo chúng ta đi.” Tuy rằng khả năng có nguy hiểm, rốt cuộc tự cổ chí kim, đều không có người có thể thông qua Côn Luân sơn cơ quan.

Giang Ninh Ninh cũng cảm thấy quái quái, Diệp Chấn hẳn là sẽ không như thế dễ dàng liền đáp ứng, có lẽ là sợ trên xe người ở chỉ trích đi, Giang Ninh

Ninh thực vui vẻ, vừa lòng nhắm hai mắt chữ.

Diệp Chấn nhưng không nghĩ xuất hiện cái gì sai lầm, một đường cũng là rất cẩn thận. Hướng dẫn du lịch muội muội cũng lo lắng Diệp Chấn mấy người tại ôn ào nhốn nháo, mượn cơ hội lại cùng Lưu Đại Bàn thay đổi vị trí, Lưu Đại Bàn nhìn hướng dẫn du lịch, đã sớm chảy nước miếng, lời nói đều sẽ không nói, điên tới điên đi bỏ tới rồi hướng dẫn du lịch nguyên lai vị trí.

Hướng dẫn du lịch muội muội lớn lên không tồi, nhưng là khả năng trường kỳ làm hướng dẫn du lịch cái này ngành sản xuất, làn da có chút hắc, nhưng là người xác thật rất mỹ, hơn nữa một tịch tóc dài, giờ hướng dẫn du lịch là cở bộ đáng càng là nhu nhược động lòng người, nhưng là bộ đáng cũng là có bạn gái người, huống chi hiện tại hướng dẫn du lịch an vị ở Diệp Chấn bên phải, Giang Ninh Ninh an vị ở Diệp Chấn bên trái.

“Hướng dẫn du lịch a, muốn tới không có?” Diệp Chấn nhìn hướng dẫn du lịch nhìn chăm chăm vào chính mình, lại không nói lời nào, cảm giác này tựa như ở thường thức một bộ họa hoặc là một kiện vật phẩm giống nhau, cảm giác này làm Diệp Chấn cảm thấy, nếu không hỏi điểm cái gì, này không khi liền quá xấu hổ.

“A? Sắp tới rồi đi, đứng rồi, người vài tuổi a?” Hướng dẫn du lịch những lời này làm Giang Ninh Ninh mở bừng mắt chữ, ngấm một chút Diệp Chấn bên phải người, cũng không biết cái gì thời điểm đổi thành một cái nữ, lập tức liền ngốc.

“Ta a, ta mười bảy, mau mười tám, đứng rồi, này ta bạn gái.” Diệp Chấn thực miễn cảm, Giang Ninh Ninh nhẹ nhàng vừa động đều biết, lần này Diệp Chấn cũng biết Giang Ninh Ninh khẳng định lại sẽ hiểu lầm, nghĩ thầm nói như vậy là cở nào sáng suốt lựa chọn.

“A? Người —— người có bạn gái a?” Hướng dẫn du lịch có chút giật mình, “Người không phải mới mười bảy sao?”

“Ân, ta chính là hấn bạn gái, người không cao hứng a, người lại không có ta xinh đẹp, không ta đáng người hảo, làm cái gì tới quấy rầy chúng ta.” Giang Ninh Ninh một bộ khinh thường bộ dáng, Diệp Chấn cũng là không có biện pháp.

“Hừ!” Hướng dẫn du lịch phỉết Giang Ninh Ninh liếc mắt một cái, rồi mới tránh ra đứng lên, “Oanh!” Một tiếng, xe trải qua một cái hố, xe ở chắc chắn cũng run lên một chút, lần này làm ngồi người cảm giác có chút không thoải mái, càng đừng nói vừa mới đứng lên hướng dẫn du lịch.

Hướng dẫn du lịch bị trấn một chút, chân vừa trượt, cả người liền quăng ngã đi xuống, còn hảo Diệp Chấn trình diễn một hồi hoàn mỹ anh hùng cứu mỹ nhân, vững vàng ôm lấy hướng dẫn du lịch, chỉ là ôm lấy bộ vị có chút miễn cảm, ly bộ ngực mặc dù có chút khoảng cách, nhưng là đã rất gần rất gần.

Hướng dẫn du lịch bị đỡ lên, mặt đỏ đến không được, cũng chưa nói cảm ơn, liền chạy đến chính mình chỗ ngồi, rồi mới đập Lưu Đại Bàn một chân, Lưu Đại Bàn còn tưởng phản mắng, nhưng là thấy hướng dẫn du lịch kia mỹ mạo lập tức liền ngoan ngoãn chạy về đi.

“Cái gì người a, đứng không, ta cứu nàng, nàng thế nhưng cũng không cảm tạ cảm tạ, vẫn là lão bà người hảo.” Diệp Chấn cũng biết, vừa mới một màn, Giang Ninh Ninh không có khả năng sẽ không hiểu lầm.

“Đừng vậy, nàng hấn là cảm tạ người, hấn là lấy thân báo đáp, có phải hay không a.” Theo xe lại run lên một chút, Giang Ninh Ninh nói rất lớn thanh, nhưng là run cũng rất lớn thanh, còn phát ra một cái oanh thanh, cho nên người chung quanh lần này tuy rằng vẫn là nghe thấy, nhưng là đều là ở thanh tĩnh trạng thái, mà không phải ở ngủ say khi dọa tỉnh.

Bất quá hướng dẫn du lịch muội muội vẫn là nghe thấy, chỉ thấy nàng đôi tay đè nặng ngực, hô mấy hơi thở, hồng hồng mặt mới có chút lui tiêu.

“Không có việc gì không có việc gì, người xem sao, phía trước đã tới rồi.” Diệp Chấn mừng rỡ như điên, phía trước địa phương đó là lần này lễ hành địa phương.

Lan Khôn nghe thấy Diệp Chấn lời nói, mở mắt ra, mọi người cũng tỉnh. Rồi mới ở hướng dẫn du lịch muội muội chỉ đạo hạ, từng bước từng bước xuống xe, bất quá hướng dẫn du lịch muội muội vẫn là có một ít ngược ngừng, không dám chính diện nhìn thẳng Diệp Chấn.

Diệp Chấn xuống xe mới phát hiện có chút không thích ứng, ngồi ở trên xe có điều hòa, điều hòa tuy rằng mới khai hai mươi sáu độ, nhưng là có gió lạnh, chết thành hiện thực độ ẩm bất quá mới hai mươi độ tả hữu, xuống xe lúc sau thái dương bạo phơi, độ ẩm có thể tới ba mươi hai tam độ.

Diệp Chấn liền nghe thấy hướng dẫn du lịch riu rít nói, nhưng là cũng không có cẩn thận nghe, liền nghe thấy được hướng dẫn du lịch nói ở chỗ này trụ ba ngày hai đêm thôi. Lại phân phó không thể vượt qua phía trước ngăn lại địa phương, nơi này phụ cận có nhà bảo tàng cái gì, cũng có thể tham quan, kỳ thật nơi này không có gì hảo ngoạn, trừ bỏ mấy chục thấy nhà bảo tàng cùng một ít đặc biệt đồ vật, cũng không có gì.

“Hảo, đại gia có thể đi đỉnh phòng, phòng chúng ta cơ quan du lịch là không bao, tới trước trước đến.” Cơ quan du lịch hiện tại hơn phân nửa đều là hố, bất quá Diệp Chấn không thèm để ý kia một chút tiền, nhưng là tới mục đích cũng không phải thật sự du ngoạn, cùng thánh tôn thương lượng hảo, phân tở v:

Tổng chỉ huy trường Diệp Chấn, phó chỉ huy trường thánh tôn, một tổ tổ trưởng Diệp Chấn, Tổng Hồ, Giang Ninh Ninh, Âu Dương Long. Nhị tổ tổ trưởng Lan Khôn, Lưu Đại Bàn cùng người gầy. Đệ tam tổ tổ trưởng tức là thánh tôn, tổ viên Quái Bán Tiên cùng Trương Đà.

Hướng dẫn du lịch muội muội rõ ràng độ cao chú ý Diệp Chấn bọn họ, Diệp Chấn cũng ngược ngừng nói đều mười người, còn không đi thuê nhà, nhưng là thật sự không cần thuê, vì mặt mũi, Diệp Chấn vẫn là thuê một kiện siêu đại gian phòng, sáu người giường, nhưng là có thể ngủ ra đất nghỉ, hơn nữa vị trí không nhỏ, một đêm cũng yêu cầu tám trăm.

Diệp Chấn thuê hảo phòng ở, mượn trước du ngoạn quen thuộc phụ cận lấy có, một mình một người ra tới, còn lại chín người liền đều ở phòng nghỉ ngơi

đầu.

Diệp Chấn thực nhân nhả, dựa vào không có thái dương hai bên đi, thực rõ ràng chính mình này một xe là khá, mặt sau lại tới nữa tam xe, mới đến tề hai trăm người, cái này người rất nhiều, Diệp Chấn sờ soạng tới rồi “Cầm địa” phụ cận, phát hiện người tề lúc sau, cầm địa thế nhưng có hơn hai mươi cái cảnh vệ, mười mấy cái cầm trong tay cảnh côn đi tới đi lui, mười là cầm trong tay súng tự động, Diệp Chấn đếm đếm đều mau hôn mê, này đó cảnh vệ đi tới đi lui chẳng lẽ không vụng sao, còn có lấy thương (súng), không sợ cướp cò sao?

Diệp Chấn đi hướng trước, chính là tiếp cận cái gọi là “Cầm địa” không đến năm mét, liền có hai ba cái cầm trong tay cảnh vệ, cùng hai ba cái cầm trong tay súng tự động chạy tới, lấp kín Diệp Chấn, trường hợp thực chấn động nhân tâm.

Diệp Chấn phiến phiến túi du lịch thật lâu, mới lấy ra một trương dùng trang phục trụ tập, rõ ràng có chút ô ւế, không sai, chính là a cấp cầm súng chứng. Diệp Chấn nguyên lai còn sợ thủ chính là Côn Luân sơn người một nhà, kia nói cái gì cũng vô dụng, nếu là cảnh vệ nói, như vậy thấy a cấp cầm súng chứng khẳng định là có chút sợ hãi.

“Tĩnh chờ, tổ trưởng!” Cho rằng cảnh vệ thấy Diệp Chấn cầm súng chứng, ngây ra một lúc, b cấp cùng cấp đều rất khó đến, a cấp vẫn là lần đầu tiên thấy, cái kia cảnh vệ mắt trừng rất lớn, chung quanh cảnh vệ phát giác không thích hợp, thò qua tới nói.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 143: đình rung trời

“Có khả năng là giả, chúng ta kêu tổ trưởng!” Một cái cảnh vệ vỗ vỗ cái kia thất thần cảnh vệ.

Diệp Chấn cười cười, quả nhiên có uy lực, nhưng là vài vị cầm trong tay súng tự động đã không cho Diệp Chấn rời đi, dùng súng tự động đồ Diệp Chấn, “Đãi chúng ta tìm được tổ trưởng, nếu là giả, ngài yêu cầu quan thấp nhất bảy ngày, tối cao ba năm lao.”

“Nói lời tạm biệt quá nhiều, người tới lại nói.” Diệp Chấn chút nào không có khẩn trương cảm, rốt cuộc cuối cùng còn có Long Đại nhất hậu thuẫn, điểm này hẳn là không tính sự.

Diệp Chấn hơi chút chờ có chút lâu rồi, chân đã tê rần không ít, hơn nữa chỉ cần nhẹ nhàng vừa động những cái đó cảnh vệ liền dùng cảnh giác ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Chấn, xem ra nơi này thật không phải bình thường địa phương.

Đội ước chừng tiền hậu năm phút đồng hồ, Diệp Chấn đã không sai biệt lắm quen thuộc bốn phía hư cảnh, còn hoàn toàn số thanh cảnh vệ, mười lăm cái cầm trong tay cảnh côn, mười cầm trong tay súng tự động, còn có hai cái trạm gác, làm cho cùng kháng ngày thần kịch đánh Nhật Bản quỷ tử giống nhau.

Lại đợi năm phút đồng hồ, mới thấy một cái mang theo quân mũ người đi ra, trong tay không có thương (súng), chỉ có bên hông dùng một tay thương (súng), nhìn dáng vẻ chính là thủ lĩnh trưởng quan. “Ngài là?” Người này tuổi thực nhẹ, nhưng là không ít lão binh thấy cũng đều thực tôn kính, phóng chừng là một cái đưa cha.

“a cấp cầm súng chứng là thật là giả khó mà nói, cũng bất luận cái kia, liền tính là thật sự, nơi này các người cũng không thể tiến.” Nói, người kia vỗ vỗ tay, vài cái cầm trong tay cảnh côn cảnh vệ buông cảnh côn, ba bốn người lôi kéo một trương màu xanh biếc trường vải dẹt, đem mặt sau dùng một trận độ cao xe đẩy che lại, như vậy, ai cũng nhìn không thấy tình huống bên trong.

“Ngà? Kia tập tới.” Diệp Chấn đoán rằng, gia hỏa này không nhắc tới a cấp cầm súng chứng, nhất định là có dự mưu.

“Tập là thật là giả, ta yêu cầu đi giám định, nếu là giả, người yêu cầu đi ngồi tù.” Người kia đặc ý dào dạt cười cười, bất quá trong chốc lát có khôi phục quân nhân khí chất, xoay người liền đi.

Diệp Chấn mắng to nguy quân tử. “Tập tới!” Hiện tại liền sợ yêu cầu nháo túi bụi.

“Chế trụ!” Người kia lắc đầu, trong tay vẫn luôn dùng “ừ” ngón cái xuống phía dưới đối với Diệp Chấn, lúc này vài cá nhân vọt đi lên. Người kia xoay người. “Mang đi!”

“Buông tay.” Diệp Chấn thật đúng là không tin, này vài người cảm động chính mình, bất quá phía dưới lập tức có một cái cảnh vệ cầm một cái cảnh côn liền hướng Diệp Chấn bụng đánh hai hạ.

“Đình, đừng bị thương hấn, mang đi.” Diệp Chấn giãy giụa hai hạ, bất quá đối phương người nhiều, Diệp Chấn cũng không hảo ra tay, rốt cuộc đi lên đều là cầm trong tay cánh côn, chung quanh còn có không ít là cầm trong tay súng tự động.

“Mang người muội, ta nói cho người, cho ta một phút đồng hồ, ta đánh cái điện thoại, hù chết người!” Diệp Chấn lắc lắc bả vai, nhưng là cảnh vệ giống như không có sợ hãi, thấy Diệp Chấn vẫn không thể bị mang đi, lại đánh vài cái.

“Nha, thủ pháp lại nhiều cũng vô dụng, người đánh, thử xem.” Người kia cười cười, ý bảo người bên cạnh buông ra Diệp Chấn. Diệp Chấn từ túi tiền rút ra di động, bắt đánh Long Đại.

“Ta đến bên cạnh nghe.” Diệp Chấn vầy vầy di động, người kia thị lực thực hảo, lập tức thấy ‘long huấn luyện viên’ ghi chú, chung quanh cảnh vệ thấy người kia không có phản ứng, cho rằng không đồng ý, vọt đi lên, kết quả bị người kia một câu khuyên ngăn. “Làm hấn đi.”

Diệp Chấn đi lên mấy mét, chỉ nghe thấy điện thoại bên kia truyền đến. “Ngài bắt đánh điện thoại tạm thời không người tiếp nghe.”

“Ha ha, không người tiếp nghe, xin hỏi người đánh cho ai, thế nhưng quai người điện thoại a.” Người kia cười cười, lại tưởng hạ lệnh mang đi Diệp Chấn, Diệp Chấn di động liền vang.

“Uy, Long Đại.” Lúc này bài đến Diệp Chấn đặc ý dào dạt cười to, người kia sắc mặt vẫn là không có biến, một bộ xem người như thể nào diễn bộ dáng.

“Uy, tiểu thí hài, cái gì sự a?” Long Đại nghe thấy Diệp Chấn cười to, cũng cười ha ha lên, Diệp Chấn mượn này click mở khuếch đại âm thanh, người kia sắc mặt mới bắt đầu có chút biến hóa.

“Ta làm người đồ, còn thu ta a cấp cầm súng chứng, làm sao bây giờ?” Diệp Chấn cố ý lớn tiếng nói, rồi mới quay đầu lại nhìn nhìn người kia sắc mặt. “Nói cho cái kia lão nhân, ta kêu đình rung trời.”

Long Đại rõ ràng nghe thấy được đình rung trời lời nói, “Lá con, tắt đi loa, đi đến một bên, ta và người nói.” Diệp Chấn cũng hoảng sợ, nhưng là Long Đại nói còn tính nghe được thanh, còn có khuếch đại âm thanh, này xác thật làm Diệp Chấn không có mặt mũi, Diệp Chấn bắt đầu tưởng, này đình rung trời khẳng định là cha trợ thượng vị.

“Loa đóng không có?” Diệp Chấn đã muốn chạy tới góc, nhưng là Long Đại vẫn là xác nhận một lần, bất quá này càng làm cho Diệp Chấn hoài nghi tiểu tử này thân phận không bình thường.

“Đóng, Long Đại, hấn là cái gì người a, nhìn dáng vẻ căn bản không nghĩ trả ta cầm súng chứng.”

“Tiểu tử thú, người gây hoạ, này đình rung trời cũng không phải là người thường, đệ đệ là Đình Mão, Phú Châu tài tử, phụ thân ta nhưng thật ra nghiên cứu quá, đáng tiếc bởi cảnh quá sâu, bất quá, hấn là tân thế kỷ ma quỷ huấn luyện doanh Phú Châu duy nhất thông quan người.” Long Đại giảng có chút kích động, trung gian ho khan không ít lần, đây là Diệp Chấn rất ít thấy Long Đại như thế kích động.

Diệp Chấn nghĩ thầm, Đình Mão là Phú Châu tài tử, chê cười, Phú Châu đệ nhất bại gia tử còn kém không nhiều lắm, bất quá này tân thế kỷ ma quỷ huấn luyện doanh chính là nghe nói qua, không ba năm tuyển một lần, một lần ba mươi người, ở một cái trên đảo sinh hoạt ba ngày, bất quá này ba ngày kết thúc, chỉ có bảy người có thể sống, nếu cuối cùng nhân số sống vượt qua bảy người, toàn bộ giết chết, thấp hơn bảy người cũng liền không có việc gì.

Diệp Chấn lắc đầu, quả nhiên này đình rung trời sát khí thực mãnh, nói vậy võ công cũng không tồi, phải biết rằng, Long Đại là xin quá, không có thành công, liền ba mươi người đều không có tiến vào.

“Phải không? Nghe người như thế vừa nói, người cảm thấy làm sao bây giờ?” Diệp Chấn nhưng không nghĩ chính mình cực cực khổ khổ làm ra a cấp cầm súng chứng bị đoạt, liền tính ném thiêu hủy cũng không nghĩ bị đoạt.

“Việc này người ngàn vạn không thể lỗ mồm, hấn gia —— đô đô đô —— đô đô đô.” Long Đại nói một nửa, Diệp Chấn liền không kiên nhẫn tắt đi di động, đình rung trời tại thân hậu ngửa mặt lên trời cười to.

“Huynh đệ, xem người như thế sinh khí, như thế nào, người có cái gì phương pháp đâu?” Đình rung trời cười cười, xoay người. “Giám thị vị này huynh đệ nhất cử nhất động, giám định kết quả ra tới ở làm phán đoán.” Nói xong, lại đánh giá một chút trong tay a cấp cầm súng chứng, nghênh ngang mà đi.

“Người bức ta.” Diệp Chấn còn không có nghĩ đến, hiện tại liền yêu cầu đại khai sát giới, nhưng là này chung quanh có không ít video giám sát, hơn nữa Diệp Chấn Diệp Chấn hữu hạn tập đoàn ở Phú Châu đã là bắt đầu rồi, Diệp Chấn ngày hôm qua liền thu được tin tức, còn chuyển đi một ngàn vạn làm Lưu Vũ Phi xử lý, trang hoàng linh tinh. Nếu hôm nay động thủ giết người, kia lấy Long Đại giới thiệu đình rung trời phụ thân, ở Phú Châu nhất định là nói một không hai, thực mau là có thể hư Diệp Chấn thanh danh.

Lời còn chưa dứt, đình rung trời mãnh hảm sát khí xoay người, Diệp Chấn một cái bước nhanh, một chân liền đá bay đình rung trời, đình rung trời xem ngốc, tiếp theo giấy trong tay a cấp cầm súng chứng đã bị đoạt qua đi, chính mình kia anh tuấn mặt còn bị đá một chút, cả người bay ra đi năm sáu mét, trên mặt đất cát bụi cuốn lên, Diệp Chấn rống giận một a, khuyh tẫn toàn lực nhảy, một giây nhiều thời giờ bay ra đi một trăm nhiều mét, bay thẳng khách sạn.

“Thao, các người đều mẹ nó ăn cứt chó! Nếu liền người đều xem không được, như thế nào coi chừng nơi này.” Đình rung trời đứng lên, xoa xoa tả mặt, xoa xoa trên mặt dầu chân, hung hăng đối người bên cạnh nói. “Mười phút, xem theo dõi, không có một bộ toàn tư liệu, tề người!”

Nói xong, Diệp Chấn cảm giác sau đầu chợt lạnh, giống như có bất hảo đồ vật, bất quá không còn kịp rồi, đã nhảy lên phòng trước, bỏ cửa sổ tiến vào phòng, bất quá lại bị Lan Khôn nghĩ làm địch nhân, đập một chân, cuối cùng còn hảo không có gì trở ngại.

Đình rung trời khi nói không nên lời lời nói, chỉ là dùng gương nhìn nhìn chính mình mặt, bị đá tã mặt có một bộ phận bị đá trầy da. “Lão đại, đây là tư liệu.” Lần này chạy ra một cái màu đen quần áo người, rõ ràng là tư binh.

Đình rung trời lấy qua tư liệu.

“Diệp Chấn, thẻ ngân hàng *****, ngạch tổng ba mươi trăm triệu, tương ứng công ty, Phú Châu Diệp Chấn hữu hạn tập đoàn, kỳ hạ có hai nhà năm sao cấp khách sạn.” Đình rung trời Trâu Trâu này. “Điện thoại.”

“Là.” Nói, cái kia tiểu đệ đưa cho đình rung trời một bộ chỉ quả 7, “Uy, quân gia, tra hạ ta người sử dụng, bỏ vốn mười trăm triệu, lũng đoạn Phú Châu hai nhà năm sao cấp khách sạn, còn có, ta đợi lát nữa cho người phát đi một phần văn kiện, người này đắc tội ta, tướng phương pháp giết chết, bắt từ cũng nửa tàn.”

Đình rung trời khoe miệng cười lạnh, lộ ra dữ tợn gương mặt, rồi mới lại bát đánh một cái khác điện thoại, “Ba, ngài còn ở Phú Châu sao?”

“Ân, ở a.” Một cái ghen ngào thanh âm truyền ra tới, nghe được ra người này đã rất ít, nói chuyện đều ở ho khan.

“Còn nhớ rõ lần trước cùng ngài nói cái kia đoạt lão đệ bạn gái người sao?” Đình rung trời là Đình Mão ca ca, Đình Mão cũng nhiều lần cùng người trong nhà nói qua muốn cưới Giang Ninh Ninh, ai biết hiện tại.

“Ân, người tiếp theo nói.”

“Hôm nay hấn đắc tội ta, ở Côn Luân sơn, ta đã lũng đoạn hấn thị trường, thực mau hấn liền phải đóng cửa, ba, ta yêu cầu người chính là người lợi dụng người cùng ngân hàng gian liên hệ, đóng lại hấn ngạch tổng tài chính.”

“Ta xem này làm, muốn mở hợp —— khụ khụ, bái.”

“Như thế nào là người, người như thế nào không đi cửa chính, thiếu chút nữa trực tiếp nổ súng.” Lan Khôn cầm trong tay thương (súng) thu lên, vỗ vỗ Diệp Chấn búi.

“Không có việc gì, tiến vào liền —— tích tích.” Diệp Chấn nói một nửa, di động tin nhắn nhắc nhở thanh liền ra tới, cái thứ nhất thò qua tới chính là Giang Ninh Ninh, rất sợ chính mình bạn trai đã bị câu đi rồi.

“Hảo hảo hảo, cùng nhau xem.” Diệp Chấn vỗ vỗ trong tay tro bụi, hơi hơi sửa sang lại một chút tóc kiểu tóc, rồi mới ngồi xuống click mở tin nhắn, dọa Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh một cái, điều thứ nhất là ngân hàng phát.

Tồn kính hộ khách, ngài tài chính đã bị đóng lại.

Điểm đánh, coi bỏ đồng lại.

Diệp Chấn vẻ mặt ngốc bức, chính mình tài khoản thượng chính là có ba mươi trăm triệu, Giang Ninh Ninh cũng cảm giác không thích hợp, “Có phải hay không phát sinh cái gì?”

Diệp Chấn theo bản năng nghĩ tới đình rung trời, cũng không nghĩ tới thế nhưng tới như thế mau, lập tức điểm đánh hiểu biết khai băng kết.

Xin lỗi, một tháng sau tự động tuyệt tan. “Thao, Tổng Hồ, ta bị người tính kế!”

“Ân?” Tổng Hồ vốn dĩ đã sớm nằm ở lạnh lạnh trên mặt đất, nghe thấy lập tức ngồi thẳng lên, nhưng mà thánh tôn ở sát thương (súng), Lan Khôn đang ngăn người, Âu Dương Long ở xoát di động, Quái Bán Tiên cùng Trương Đà thi tại xem gần nhất ước thế vận hội Olympic.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: huyết tinh gió lốc

“Người xem!” Diệp Chấn đem tin tức cho Tổng Hồ xem, Tổng Hồ lắc đầu, “Ngân hàng người sử dụng đóng lại? Đây là có người động tay chân, bằng

không lấy chúng ta thân phận, là sẽ không bị đông lại. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết” Tổng Hồ đứng lên, “Tích tích.” Đồng thời Tổng Hồ di động tin nhắn tiếng chuông cũng vang.

“Thao!” Tổng Hồ mắng to một tiếng, Diệp Chấn mới biết được thật sự không thích hợp, vội vàng đi qua đi, “Tích tích.” Lại là một cái, Tổng Hồ ấn trình tự cấp Diệp Chấn nhìn.

Hai điều tin tức không sai biệt lắm, đều là tin tức xấu, một cái viết Phú Châu Diệp Chấn sang năm sao cấp khách sạn bị phong, một khác điều viết Tổng Hồ ở tài chính phương diện rút hai ngàn nhiều vạn.

“Người có phải hay không chọc tới ai?” Lúc này mới vài phút, cũng đã rút hai ngàn nhiều vạn, tuy rằng Tổng Hồ tổng cộng cũng đâu không nhiều lắm, nhưng là thực mau tuyệt đối lỗ vốn.

“Đinh Mão một cái ca ca người nhận thức không?” Diệp Chấn ngồi xổm xuống dưới, gắt gao túm trong tay a cấp cầm súng chứng.

“Tích tích, tích tích.” Đột nhiên một chiếc điện thoại đánh tới, Diệp Chấn nơi nào có tâm tình, lý cũng không lý. Chờ đến điện thoại lại đánh tới lần thứ hai, Diệp Chấn mới không kiên nhẫn lấy lại đây, thấy là Long Đại, liền biết hơn phân nửa kỳ thật là tới mắng hắn.

Diệp Chấn dùng thủ hồi ngữ khí hỏi, “Cái gì sự?”

Điện thoại một chỗ khác trầm mặc thật lâu, nói. “Việc này người thăm, mấy ngày nay nếu các người có kế hoạch liền không cần ở công chúng thương làm, việc này không có người tương tượng đơn giản, ta hiện tại phần lớn đã bị cái kia quy nhi tử phụ thân khóa ở, ta đã cầm một trăm triệu đi giúp đỡ người, đáng tiếc không có thể cởi bỏ người ngân hàng, nếu người có cô phiếu linh tinh, gần nhất an phận điểm.” Nói xong, Long Đại liền đem điện thoại treo.

Diệp Chấn nghĩ nghĩ, đem mọi người triệu tập sau đem các nơi bỏ vị thủ vệ đều nói, “Đêm nay chỉ sợ không được, huống chi chúng ta nơi này cái gì đều không có, vạn nhất ——” Diệp Chấn còn tưởng nói ngốc một đêm, ngoài cửa liền truyền đến tiếng đập cửa.

Tổng Hồ ba lượng hạ chạy qua đi, từ đôi mắt ung phát hiện đối phương lại là đinh rung trời đám người, sau lưng còn mang theo không ít người đầu, nhẹ nhàng đếm một chút, toàn bộ thang lầu nói đều bị chen đầy, phần lớn đều là súng trường cùng súng tự động.

“Thao, chạy đi!” Đám kia người vừa thấy liền biết không là hảo gia hỏa, huống chi Diệp Chấn mọi người cũng liền tam khẩu súng, căn bản là vô pháp đứng vững, vì thế vội vàng đánh thức Lưu Đại Bàn cùng người gây.

Lưu Đại Bàn mắt buồn ngủ mông lung, lôi kéo người gây hai người mắng to Diệp Chấn cùng Tổng Hồ, nhưng là bảo mệnh quan trọng, lập tức trước dùng sô pha đứng vững môn, rồi mới Lưu Đại Bàn từ ba lỗ rút ra một phen một cái đồ sặc ba mươi phát nhẹ hình súng tự động.

“Cầm!” Người gây huy hai thanh súng lục, có nhân cơ hội ném cho thánh tôn cùng Diệp Chấn hai thanh súng lục.

Hiện tại Lưu Đại Bàn một phen súng tự động, người gây hai thanh súng lục, thánh tôn cùng Diệp Chấn, Tổng Hồ cùng Âu Dương Long bốn người một người một tay thương (súng), Lan Khôn này tự lực rút ra Xích Huyết Kiếm.

“Bên trong người nghe, các người đã tạo thành tập cảnh, mười giây —— thỉnh thích đột.” Ngoài cửa đinh rung trời đang đặc ý dào dạt lớn tiếng gầm lên, kết quả Lưu Đại Bàn bất chấp tất cả, liền khai hơn mười phát đạn, nhìn đáng về còn đánh chết không ít cảnh vệ.

“Thao, bạo phá!” Lưu Đại Bàn lúc này cao hứng vô cùng, còn tưởng từ đôi mắt ung nhìn xem đinh rung trời kia suy dạng, nhưng là nghe thấy bạo phá nháy mắt chạy đến ba bốn mét ngoài.

Diệp Chấn mấy người thấy Lưu Đại Bàn còn có thể căng trong chốc lát, liền mở ra ban công cửa sổ, đáng tiếc mở ra vừa thấy, phía dưới cũng đã là bị cảnh vệ nhóm vây đến gắt gao, bất quá hiện tại nếu đi ra ngoài nói, hơn phân nửa liền lần này hết thấy sự vật hư hao, đều vẫn là yêu cầu bồi tiền.

“Thao, tiểu ca, người làm cái gì chuyện xấu, hiện tại làm sao bây giờ?” Lưu Đại Bàn hướng đại môn liền quét vài cái đồ sặc, bất quá kia Lưu Đại Bàn cũng là một cái tượng nghĩa người, mặc dù có chút sợ hãi, nhưng là cũng không có lui ý, vẫn luôn ở nỗ lực kiên trì.

“Phía dưới cũng tất cả đều là người, làm sao bây giờ?” Diệp Chấn dọa không nhẹ, này đóng dưới lầu mặt đã vây đến chật như nêm cối, Diệp Chấn lúc này mới chân chính nhắc tới tính cảnh giác. “Thánh tôn, Lan Khôn, làm sao bây giờ a!” Diệp Chấn khẩu súng dừng đến bên hông, thấy cửa sổ pha lê chụp toái, pha lê chỉ một thoáng vỡ thành một tiểu khối một tiểu khối, phong rất lớn, có một bộ phận rút vào phòng, nhưng là đại bộ phận rút xuống lầu, cửa sổ là liền tiếp, có ước chừng mười phiến, mỗi phiến ước chừng là một mét vuông hình vuông, một mảnh rút đi xuống sau, còn lại chín phiến đều rơi rụng xuống lầu.

“Đột, đột, đột, đột.” Dưới lầu cầm trong tay súng tự động cảnh vệ trên mặt đất chỗ thấy không rõ, tự nhiên là trước nổ súng, càng là đánh nát, cuối cùng toái đầy đất đều là.

“Cuối cùng một lần cơ hội! Lập tức buông vũ khí đầu hàng! Tam, nhị —— đột, đột, đột, đột!” Lưu Đại Bàn không có lại cấp đinh rung trời vô nghĩa, đầu tiên là kêu người gây giữ cửa chậm rãi mở ra, lại dùng súng tự động làm yểm hộ, đánh một cái đồ sặc sau, người gây quăng ra ngoài hai ba cái lựu đạn.

“Oanh! Oanh! Oanh!” Tùy theo mà đến ba viên lựu đạn sợ tới mức đinh rung trời không nhẹ, vội vàng hướng sau nhảy, lại về phía trước đẩy đi vài cái cảnh vệ, kia cảnh vệ cũng không có thể đứng vững đinh rung trời cật mạnh, bị lựu đạn tạc liền tra đều không dư thừa, đinh rung trời cũng bắt từ nửa tầng,

mang theo từ thương quá nửa mấy chục cái cánh vệ lui xuống, liên tục lui lùi một, mới một lần nữa bố trí mấy chục cái nhiều cánh vệ.

“Các người này nhóm người, cho ta nghiêm thêm trông coi, ngàn vạn không thể buông tha bọn họ! Nếu bọn họ đều chuẩn bị sát ra tới nói, các người ra sức chống cự, rồi mới phái người nói cho ta, biết không!” Đinh rung trời phân phó xong rồi lúc sau, mang theo còn thừa người đi xuống lầu đi.

Diệp Chấn bên kia vách tường tổn thương rất nghiêm trọng, vách tường đã nứt ra rồi một khối to, Diệp Chấn rất nhiều lần từ cửa sổ thăm mở cửa, nhưng là mỗi lần đều thiếu chút nữa bị bạo đầu, Diệp Chấn tưởng, như vậy cũng không phải biện pháp a! Đinh rung trời chỉ là nhất thời vô pháp sát không được mà thôi, như vậy vẫn luôn trốn tránh quá căn bản là không phải biện pháp.

Lưu Đại Bàn một người dưới đất, ngẫm nghĩ không ít viên đạn, đều là chưa từng dùng qua, Lưu Đại Bàn cẩn thận đều đem bọn họ nhặt lên tới, rồi mới đem đại gia tụ tập lên.

“Làm sao bây giờ?” Lưu Đại Bàn lắc đầu, đếm đếm nhân số, mười người vừa lúc, hiện tại Lưu Đại Bàn cũng không dám nhớ tới phía trước sự, tưởng tượng liền đau đầu. “Tiểu ca, người hẳn là biết đến, chúng ta đều là trên giang hồ lãng khách, lấy tiền làm việc, nếu tiền nói hão, ta cũng liền không hề đầu điểm.”

Diệp Chấn nhìn chăm chăm Lưu Đại Bàn, hay là Lưu Đại Bàn cùng đinh rung trời là một đám? Liên ở Diệp Chấn nghi hoặc khó hiểu thời điểm, Lưu Đại Bàn đứng lên. “Ta từ từ giải thích, người xem, hiện tại chúng ta mười người, lại có bao nhiêu súng ống đạn dược?”

Lưu Đại Bàn đầu tiên là làm đại gia đem sở hữu súng ống đạn dược giao cho hắn, nếu hắn nói muốn lấy thành tương đãi, Diệp Chấn bọn họ cũng không hảo không tỏ vẻ, sở dĩ đem súng lục lấy ra tới.

Trải qua một phen kiểm tra sau, mọi người còn có một phen loại nhỏ súng tự động, sáu bắt tay thương (súng) còn có một trăm phát đạn. “Súng tự động một phen, súng lục sáu đem, viên đạn thô tính một trăm phát, này có thể trợ giúp chúng ta đi ra ngoài? Kìa hỗn đản căn bản là không màng huynh đệ tánh mạng, người không thấy vừa mới, liền chính mình huynh đệ đều đẩy ra đi cấp chính mình đèn mạng, nhất định sẽ phản đầu quên mình chỉ huy xạ kích, bất quá hẳn người này rất tàn nhẫn, thà rằng có tỷ lệ bị chúng ta chạy trốn nguy hiểm, hẳn cũng muốn phân phó thủ hạ bắt sống chúng ta, rồi mới ngược đãi.”

Lưu Đại Bàn lời nói đại gia cũng đều hiểu, đang thương lượng một chút, mọi người xem thời gian biểu đã là 6 giờ, Diệp Chấn đề nghị thỉnh Âu Dương Long, Tống Hồ cùng người gây đi hành lang thủ, gồm đại lượng viên đạn phân phối cấp ba người, còn lại người còn lại là đang tìm có hay không mặt khác đường ra hoặc là lương thực.

Đoàn người nhóm tới thời điểm, Diệp Chấn là có mua một túi lương thực, bất quá kia lương thực Diệp Chấn một người liệu mạng tiết kiệm phòng chừng cũng chính là năm đến mười ngày đủ ăn, nếu một người một người phân, nhiều lắm cũng liền một ngày.

Lưu Đại Bàn không nhàn rồi, tìm ăn nhưng thật ra rất lợi hại, chỉ chớp lát sau liền tìm ra một túi kiểu Pháp cuốn bánh kem cùng một túi phiên mạch bánh bích quy. Này đó hẳn là cấp Diệp Chấn bọn họ chuẩn bị. Lưu Đại Bàn còn tìm ra hai ba bao bánh trứng siêu bẹp bánh mì, loại này bánh mì rất lợi hại, ngày thường nhìn bẹp bẹp, đó là bởi vì trong túi có một loại hóa học vật phẩm, chỉ cần vừa mở ra, bánh mì lập tức bánh trứng năm lần, một cái đủ ăn một đốn no không được, từ từ ăn có thể ăn tốt nhất mấy ngày.

Chuẩn bị tốt lúc sau, Diệp Chấn cũng nghe tới rồi đinh rung trời chuẩn bị tại đây xuất kích, vì thế làm Âu Dương Long cùng Tống Hồ còn có người gây bắt tay đèn pin tắt đi, đinh rung trời cũng không dám phái người, bởi vì nếu phái người lên lầu, một bật đèn sẽ bị phát hiện, nhị không bật đèn dễ dàng bị đánh lên.

Đinh rung trời cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, hai phương không phân cao thấp, ai cũng không chịu lui một bước.

Diệp Chấn nghĩ nghĩ, hiện tại cái dạng này cũng không phải biện pháp, “Tích tích, tích tích.” Diệp Chấn hiện tại nơi nào có thời gian quan tâm cái này, vừa nghe thấy là di động điện thoại thanh âm, lập tức rút ra khai, kết quả mới phát hiện nguyên lai là Lưu Đại Bàn di động điện báo tiếng chuông cùng Diệp Chấn giống nhau.

Lưu Đại Bàn tiếp điện thoại, sắc mặt liền bắt đầu không bình thường, nói chuyện đều bắt đầu cà lăm, đến mặt sau thậm chí đều không đứng được muốn ngồi ở sofa, Diệp Chấn không có đi chú ý, chỉ là ân ân cảm giác có bất hảo dự cảm, mới bắt đầu chú ý Lưu Đại Bàn lời nói. “Sát —— người, điệp —— chấn.” Diệp Chấn nghe được Lưu Đại Bàn cúp điện thoại, đều chỉ loáng thoáng nghe thấy này bốn chữ, bất quá giết người hai chữ có thể xác định, Diệp Chấn hai chữ liền cảm thấy có chút miễn cưỡng.

Lưu Đại Bàn sắc mặt trắng bệch, vỗ vỗ Lưu Đại Bàn chính mình mặt vài cái, Diệp Chấn thấy Lưu Đại Bàn có chút cổ quái, liền kêu vài tiếng cũng vô dụng, ngược lại là dùng sức chụp một cái tát, Lưu Đại Bàn cười cười, xem giống Diệp Chấn, này tươi cười cực kỳ quỷ dị, thậm chí mang theo vài phần dữ tợn. “Người biết là ai đánh tới sao?”

Diệp Chấn đoán là là Lưu Đại Bàn tổ chức, liền hỏi. “Người tổ chức?” Lưu Đại Bàn gật gật đầu, “Người biết bọn họ hiện tại đánh cho ta làm cái gì sao?”

Diệp Chấn lắc đầu, nhưng là ý bảo hắn tiếp theo nói. “Hắn, làm ta giết người.” Lưu Đại Bàn so một cái thủ thế, từ cổ bên trái đến cổ bên phải.

“Thao, người tổ chức là cùng đinh rung trời một tổ?” Bất quá Diệp Chấn thấy Lưu Đại Bàn không có phản ứng, phỏng chừng một chốc một lát cũng sẽ không sát chính mình, hỏi tiếp, “Người tổ chức kêu cái gì tên?”

“Tổ chức tên? Ta chỉ nhớ rõ lần đầu tiên gặp qua bọn họ thời điểm, bọn họ nói, nói —— giống như kêu, kêu cái gì, từ vong tổ chức.” Lưu Đại Bàn không cho là đúng nói, rồi mới vội vàng giải thích. “Hiện tại chúng ta là một cái dây thừng người trên, ta tự nhiên sẽ không đi giết người.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: đỉnh chiến đấu kịch liệt

“Cái gì? Từ vong tổ chức?” Diệp Chấn tự nhiên là hận thấu cái này tổ chức, bất quá chính mình cũng yêu cầu giấu nghề, “Hảo tổn tên, ha ha. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư..... Vong) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiêu thuyết” Diệp Chấn cười cười, nhưng là thấy Lưu Đại Bàn chút nào không cười ý, sắc mặt vẫn là không tốt lắm, đưa cho Lưu Đại Bàn một chén nước, chính mình cũng uống một ly.

“Ân, không sai, chính là từ vong tổ chức, người đừng nhìn bọn họ tên tổn, giết người nhưng liếc mắt một cái không nhảy mất.” Lưu Đại Bàn móc ra súng lục, dùng bỏ xoa xoa.

“Đại gia chuẩn bị một chút, quần áo nhẹ ra trận, bằng không như vậy không phải biện pháp.” Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn chạy đến phía dưới thấy Tổng Hồ cùng Âu Dương Long, mới phát hiện ba người không khí thực khẩn trương, tựa hồ động lại, không có người dám lên tiếng. Tổng Hồ thấy Diệp Chấn lại đây, lập tức bắt tay thương (súng), thu hảo. “Người đứng vững, chúng ta đợi lát nữa cần thiết sát đi xuống!” Tổng Hồ bắt tay thương (súng) đứng ở bên hông, đếm đếm viên đạn, cũng liền một cái đồ sặc, cũng đủ đánh tám thương (súng) mà thôi.

“Người gây.” Diệp Chấn xem người gây cầm súng tự động, ánh mắt tràn ngập sát khí, vẫn không nhúc nhích ngấm phía dưới. “Ân?” Người gây khẩu súng một phiết, trên người cũng tất cả đều là mồ hôi lạnh. “Tiểu ca, như thế nào làm sao bây giờ, người liền nói thẳng đi.” Người gây không biết kêu Diệp Chấn cái gì, nhưng là làm này một hàng tốt nhất là không cần lưu danh, người gây thấy Lưu Đại Bàn thấy Diệp Chấn tiểu ca, chính mình cũng kêu Diệp Chấn tiểu ca.

“Đừng như vậy, ta cũng không có nhiều —— đại, đột, đột, đột!” Diệp Chấn cười cười, có thể là thanh âm quá lớn, phía dưới một tầng người nháy mắt chạy đi lên, lập tức chính là hỏa lực áp chế, Diệp Chấn bị đánh đầu đều nâng không đứng dậy, chống đỡ sơ pha chấn bắn ra xuyên mấy chục cái động.

“Thao!” Lưu Đại Bàn đứng lên, người này thương pháp lợi hại, một cái đồ sặc cơ hồ làm đã chết bảy tám người, không phát nào trượt, dưới lầu cảnh vệ cũng không có nhận thua, tuy rằng trên mặt đất đảo không ít người, nhưng là vẫn là hướng lên trên hướng.

“A!” Lưu Đại Bàn lóe một chút, đáng tiếc địch chúng ta quá, Lưu Đại Bàn thực mau liền tay phải lấy thương (súng) tay nào ra đòn bị đánh trúng một thương (súng), lập tức nằm xuống, oa oa kêu.

Tổng Hồ mấy người cũng không có nhân rồi, thu thập hảo túi du lịch, lại nhìn một chút cửa sổ hạ. “Lão đại, bỏ cửa sổ, dưới lầu không có người.” Có lẽ là buổi tối đình rung trời phân phó từ thang lầu chính diện tiến công, hủy bỏ canh giữ ở dưới lầu người, lúc này, bỏ thang lầu đi xuống là tốt nhất.

Diệp Chấn nơi nào nghe thấy, tuy rằng khoảng cách rất gần, nhưng là dưới lầu tiếng súng càng vang, “Cái gì đồ vật, không nghe rõ a!” Diệp Chấn từ tiểu phòng khai mấy thương (súng), mỗi một thương (súng) đều đánh chết một hai cái, rồi cuộc hàng hiên hẹp, đi lên người đều là mấy chục cái, một lần liền đánh chết mấy cái cũng không vì kỳ.

Cuối cùng để lại Diệp Chấn làm yểm hộ, dùng súng tự động không ngừng bắn phá làm đình rung trời nghĩ làm là hỏa lực toàn bộ khai hỏa, quả nhiên binh lực gia tăng rồi không ít, hậu kì đình rung trời tạm thời là lui xuống, nhưng là vẫn là vây quanh ở tiếp theo lầu, Diệp Chấn nhân cơ hội đoạt trên mặt đất chết đi “Chiến sĩ” mấy cái thương (súng), không ngờ đình rung trời người độc, là cái mưu kế, Diệp Chấn trốn không kịp, chân trúng một thương (súng), nếu không phải mau chốt bước nhanh nhất chiêu, người đã bị súng tự động bắn phá rách mướp.

Chân trúng đạn rồi, nhưng là Diệp Chấn chút nào không có lui ý, nhìn còn lại chín người đã dùng dây thừng đến dưới lầu, nhưng là chính mình đuôi hiện tại không có cách nào nhúc nhích, “Ta đi, này hẳn là gây tê chậm!”

Diệp Chấn đột nhiên cảm giác trước mắt mơ mơ màng màng, nhưng là thần chí vẫn là có chút thanh tỉnh, lập tức từ túi du lịch móc ra một cái bình nhỏ, bất chấp tất cả, lập tức đảo ra một cái liền hướng trong miệng tắc.

“Dựa!” Diệp Chấn tay run một chút, còn lại một chính bình đều ngã xuống trên mặt đất, loại này dược vật là không thể đựng vào thấy tro bụi, một gặp phải cũng liền hóa thành thủy.

“Ta đi.” Diệp Chấn đột nhiên cảm giác chính mình toàn thân lửa nóng đến không được, nhìn một chút đuôi, thế nhưng một chút sự cũng không có, đột nhiên trước mắt hiện lên một đoàn tự

“Dung hợp ngự kiếm, định chiến thiên hạ.” Đây đoàn tự sờ cũng sờ không tới, cũng là có thể nhìn đến mà thôi, Diệp Chấn đọc xong một lần, tự đã không thấy tăm hơi. “Dung hợp ngự kiếm? Định chiến thiên hạ?” Cái gì ý tứ, Diệp Chấn còn ở cân nhắc, tức khắc quên mất dưới lầu mọi người hồ to.

“Mau xuống dưới, mau xuống dưới!” Dưới lầu người đầu ở hô to, Diệp Chấn đột nhiên lấy lại tinh thần, “Cho ta hướng!” Diệp Chấn cũng nghe thấy đình rung trời người đã tới rồi cửa, môn bị tạc rách nát, Diệp Chấn ở cuối cùng một khắc nhảy xuống.

Vài giây sau, Diệp Chấn bị mọi người tiếp được, đình rung trời còn ở trên lầu điều tra, chỉ chốc lát sau liền dùng tay thấy một ít rách nát pha lê lấy ra, từ ban công cửa sổ lộ đầu ra, kết quả bị bị Lan Khôn nhắm chuẩn dùng súng lục đã thương tay.

“Truy, truy! Bọn họ ở dưới lầu! Truy a!” Đình rung trời bị đánh một thương (súng), này một thương (súng) làm đình rung trời thống khổ bất kham, nhảy nhảy quãng ngã một chút, kết quả mộng lại ngồi trên phá thành mảnh nhỏ pha lê thượng, càng là khóc lóc kêu. “Diệp Chấn, ta không giết ngươi, ta chữ Đinh (丁) đảo viết!”

Dưới lầu mọi người cười to, mới phát hiện ven đường người đã lặng lẽ vây quanh lại đây. “Dựa, làm sao bây giờ!” Hiện tại bốn phía đã bị vây quanh, thế cục nháy mắt liền thay đổi, dựa theo cái dạng này, bọn họ hiện tại là ở yên lặng thu nhỏ lại vây quanh phạm vi, bị sống trâu là nhất định.

Diệp Chấn đột nhiên phát hiện, chính mình xuống dưới thời điểm toàn thân vô lực, ngay cả nói chuyện đều không nghĩ nói. “Thánh tôn, ngươi mau đến xem xem, ngươi xem, hần đầu nóng quá.” Giang Ninh Ninh sốt ruột khóc, nóng hằm hấp nước mắt tích ở Diệp Chấn trên mặt, rốt cuộc Diệp Chấn đầu nhiệt có bốn năm mươi độ.

“Thậm, như bây giờ không phải biện pháp, Diệp Chấn —— Diệp Chấn phỏng chừng là ăn cái gì đồ vật.” Thánh tôn sờ sờ Diệp Chấn đầu, hoảng sợ, thế nhưng như thể năng.

“Nhảy —— nhảy —— nhảy.” Diệp Chấn miệng bỗng nhiên mở ra, áp ứng nói “Nhảy” này một chữ, “Nhảy, nhảy cái gì, ngươi mau nói a!” Giang Ninh Ninh ôm Diệp Chấn, chính là khóc rống.

“Giếng ——” Diệp Chấn nghẹn một hồi lâu, mới nói ra một cái “Giếng” tự, “Nhảy —— nhảy giếng?” Thánh tôn lúc này mới mơ mơ hồ hồ nghe rõ, rồi mới lập tức phát hiện bốn phía vừa vụn tốt có một ngum giếng.

“Đại gia mau nhảy vào đi, mau!” Thánh tôn đem mọi người đều gọi vào bên cạnh giếng, cái thứ nhất tiến chính là Lan Khôn, cuối cùng một cái lót đế chính là thánh tôn. “Giếng này khô khốc, cũng không biết là chuyện như thế nào, phía dưới khả năng rất sâu, ta trước đi xuống.” Người bình thường nói xong đều sẽ nói để thâm trước nhìn xem, mà Lan Khôn lại là để thâm chính mình tưởng xả thân vào xem.

Mọi người thập phần bội phục, bất quá nơi nào có như vậy nhiều thời giờ, Lan Khôn nhảy xuống đi sau, ở phía dưới hô một tiếng, “Không thành vấn đề, đại gia nhanh lên, trước đem Diệp Chấn ném xuống tới, ta tiếp.” Cái này ném tự thật không tốt nghe, nhưng là Giang Ninh Ninh cũng kiến thức quá Lan Khôn vô công, tự nhiên thập phần yên tâm đem chính mình “Tánh mạng” ném đi xuống.

Tuy rằng trung gian có cản thận một cái “Khấu” một tiếng, nhưng là Lan Khôn vẫn là vững vàng tiếp được Diệp Chấn. “Người này chính mình vô pháp không chệ, trên đường ma phá điểm da, việc nhỏ.”

Mọi người không có do dự, nghe thấy không thành vấn đề lúc sau, sôi nổi nhảy xuống, thánh tôn sản lúc này, ném mấy cái lựu đạn đi ra ngoài, ở thánh tôn kéo dài hạ, cuối cùng may mắn đều không có bị thương.

Lan Khôn đi ở nhất đế, giếng hạ thế nhưng vẫn là có không gian, nhưng là rất sâu, dùng đèn pin đều chiếu không tới đế, cho nên đại gia cũng đều không dám đi xuống, càng không có người sẽ cảm thấy giếng này phía dưới thế nhưng là một cái mật đạo.

“Lão đại, vừa mới chúng ta đuổi tới nơi này, liền không có người.” Mấy cái cảnh vệ vây quanh này khẩu giếng, chờ đình rung trời đã đến, đình rung trời tới rồi lúc sau, tàn nhẫn mắng bọn họ một đốn, “Các ngươi hạt a, khẳng định là không tìm được lừa gạt ta, chính ngươi nhìn xem, này đèn pin đều thăm không đến đế, ngươi làm đi xuống sao, phanh!” Đình rung trời tin tưởng vững chắc kia mấy cái cảnh vệ là đang trốn tránh trách nhiệm, dùng súng lục phanh một thương (súng) giải quyết.

Nhưng là nghĩ nghĩ, “Thà rằng sai sát một ngàn, không thể buông tha một cái! Các ngươi hai người, dùng cục đá đem giếng điền.” Nói xong, vài cái cảnh vệ dọn không ít đại khối đại khối cục đá, thực mau đầy động đã bị điền ở.

“Đi!” Thánh tôn ở phía dưới đều có thể nghe thấy đình rung trời cười lạnh.

Mọi người chờ mặt trên đã không có động tĩnh mới dám mở ra đèn pin, cái này đèn pin là Lưu Đại Bàn, là một loại cường quang tán nhiệt đèn pin, này đèn pin có cường quang, càng có thể phát ra nhiệt khí sưởi ấm, còn có thể không thấm nước, phòng quãng ngã, hai mươi mễ địa phương ngã xuống không hề vấn đề, tối cao nhưng đã chịu năm mươi mễ quãng ngã đánh, bất quá xem tạo hóa đi.

Bởi vì Diệp Chấn hôn mê, thủ lĩnh tạm thời đổi thành tuổi trọng đại, vô công cũng không tội thánh tôn, tuy rằng bị người gầy cùng Lưu Đại Bàn mất lạnh, nhưng là thánh tôn không nhanh không chậm giải thích, “Hai cái tiểu tử thú, các ngươi kêu tiểu ca vị kia, vẫn là ta đồ đệ đầu.”

Tuy rằng thánh tôn không có chính thức nhận Diệp Chấn làm đồ đệ, nhưng là đã dạy Diệp Chấn mấy chiêu, kêu đồ đệ cho nhau xưng hô cũng không vì quái. Người gầy cùng Lưu Đại Bàn lúc này mới gật gật đầu, “Xin lỗi, xin lỗi a, ta hạt.”

Thánh tôn tự nhiên không phải tiểu nhân, không có truy cứu, phân phó nơi này tương đối hiểu y thuật Quái Bán Tiên cấp bị thương người xem, Quái Bán Tiên đầu tiên là đếm đếm bị thương nhân số, trừ bỏ Lưu Đại Bàn tay phải trúng một thương (súng), còn lại người cũng chính là ma phá điểm da mà thôi.

Phía dưới này thông đạo rất dài, bất quá phía trước một mảnh đen tuyền, ngồi ở trước nhất chính là Lan Khôn, ở trước nhất bày một trăn ngọn nến, rốt cuộc vẫn luôn dùng đèn pin nói, yêu cầu thời điểm liền không có dùng. Quái Bán Tiên mang công cụ không ít, trước cấp Lưu Đại Bàn đánh tề mọi châm,

đánh xong sau dùng gần như năm phút đồng hồ mới cảm đạn lấy ra.

“Luru Đại Bàn, nơi này cao thủ nhiều, đợi lát nữa người đi theo là được, còn hào không phải chân trúng đạn, bằng không liền phiền toái.” Nói, Quái Bán Tiên dùng ti bố đem Luru Đại Bàn tay phải bao ở, lại cấp đại gia một người đã phát một trương băng keo cá nhân.

“Này địa đạo hay là?” Lan Khôn đã cảm giác không bình thường, ngẩng đầu vừa thấy. “Thảm, nơi này không có đường khí, chúng ta người lại như thế nhiều, khẳng định không phải biện pháp.”

Tuy rằng mọi người không tình nguyện đi, nhưng là mọi người cũng phát hiện hiện tại hô hấp càng ngày càng khó khăn. “Tất cả mọi người đều còn có thể đi, thánh tôn người công Diệp Chấn đi, ta dẫn đường.” Lan Khôn nhắc tới ngọn nến, phát giác ngọn nến ánh sáng quá thấp, đổi thành bình thường đèn pin, bình thường đèn pin phạm vi chỉ có thể là trước năm đến mười mét, mà Luru Đại Bàn đèn pin có thể tới hai mươi mốt tả hữu, như vậy đèn pin, đào bảo một cái kỳ thật cũng không quý, ước chừng 1200 tả hữu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146 : cửa đá

Lan Khôn phí rất đại lực khí mới đổi hào pin, cầm đèn pin, đi phía trước chiếu. Rồi mới thật cẩn thận đi rồi vài bước, phát hiện ngầm gạch khối rất ngạnh, hơn nữa thủ công rất kém cỏi, bắt tay đèn pin đi phía trước vừa nhắc.

Mặt trên là một ít đồ đạc, cơ bản đều là một ít vũ công bí tịch linh tinh, đại bộ phận đều là một nam một nữ, Lan Khôn bắt tay đèn pin đi hồi chính chỗ. “Đại gia tiểu tâm, nơi này khả năng có cơ quan.” Mặc kệ ở đâu, đều không thể không có cảnh giác, Lan Khôn đi rồi vài bước, trừ bỏ đèn pin có thể chiếu đến bộ phận, mặt khác còn đều là một mảnh đen nhánh, sau lưng người trừ bỏ thánh tôn điện sau có kia một cái ngọn nến ở ngoài, trung gian một đoạn đều là đen như mực.

Mọi người ước chừng lại trong lòng run sợ phía trước gần bảy tám mỗ địa phương, Lan Khôn phát hiện phía trước thế nhưng là một tòa cửa đá, nếu không phải vừa mới Lan Khôn đề nghị phải đi, hiện tại khả năng còn không có phát hiện đâu, bất quá, kỳ thật là đèn pin không cho lực.

“Cửa này, thực cổ quái.” Lan Khôn cũng không dám sờ, nhưng là chính là có nói không nên lời cổ quái. “Ta nhưng không ngờ, ai tùy tiện đem một phiến môn kiến một ngục giếng phía dưới a?” Tổng Hồ một bộ thực tất anh k diện nam đơn khoa Hoàn túng thường tài huy tâm nguyên lịch niếu ㄣ nhạc tế ㄣ bạc hoãn môi đào địch hoàng long br />

“Cửa này phòng chừng mờ không ra, bất quá nơi này đáy giếng lại bị cục đá điền trụ, hiện tại duy nhất phương thức, đó chính là, nhìn xem có hay không ám đạo hoặc là cơ quan.” Này phiến môn là hoàn toàn phong bế, theo đạo lý chỉ có thể từ bên trong khai, không thể từ bên ngoài khai, bất quá nếu đây là nhập khẩu nói, kia hẳn là có đường.

“Ta phát hiện, vừa mới kia khẩu trong giếng gian bốn phía có không đợi ma xát quá dấu vết, có lẽ nơi này chính là Côn Luân sơn người vào núi bí cảnh.” Thánh tôn đứng cuối cùng, duy nhất cùng cổ nhân tâm, thánh tôn vẫn luôn nói cho đại gia không phải sợ, bất quá nơi này không khí rất kỳ quái.

Giang Ninh Ninh rõ ràng là nhất sợ hãi, bất quá bên người có không ít nam sinh ở, tuy rằng ở run bần bật, nhưng là sắc mặt còn không tính quá kém.

“Khụ khụ khụ, phóng —— phóng ta xuống dưới.” Thanh âm này dọa Tổng Hồ nhảy dựng, thiếu chút nữa cho rằng có cái gì không đồ tốt ở chính mình sau đầu trúng gió đầu, một kích động thiếu chút nữa đem Diệp Chấn quăng ngã.

Lan Khôn làm đại gia tại chỗ nghỉ ngơi, Lan Khôn sờ soạng một lần, này một cái gần 30 mét thông đạo không có bất luận cái gì cơ quan, thậm chí cũng không có bất luận cái gì ám đạo. Lan Khôn làm đại gia nghỉ ngơi, mà chính mình lưu tại cửa đá trước mặt nghiên cứu.

Còn lại người đều ở nghỉ ngơi, Giang Ninh Ninh cùng thánh tôn đem Diệp Chấn từ Tổng Hồ trên người bới xuống dưới sau, Diệp Chấn thực mau liền khôi phục thần chí, chỉ là vẫn luôn kêu, “Bên trái, bên trái, bên trái.”

Thánh tôn đem ấm nước đem ra, cấp Diệp Chấn uống lên nửa bình, Diệp Chấn mới hơi chút có chút thanh tỉnh, sờ sờ chính mình mặt, thánh tôn báo cho không cần lộn xộn, kiểm tra rồi Diệp Chấn trong cơ thể.

“Hết thầy đều thực bình thường, mạch đập thực bình thường, bất quá duy độc công lực gia tăng rồi không ít, sửng người khổng chế không được, nếu người giống nhau người tập võ, đã sớm đã chết, bất quá người khen ngược, ngao lại đây, không lâu liền sẽ khôi phục, công lực còn có thể tăng tiến không ít.” Thánh tôn cười cười, lại cấp đại gia phân phân lương thực.

Diệp Chấn sức ăn không ít, cùng Tống Hồ hai người liền ăn một cái áp sức bánh mì, Diệp Chấn đã khôi phục không sai biệt lắm, thánh tôn lặng lẽ đi tới Diệp Chấn bên tai, một trận nhỏ giọng nói thầm, đáng tiếc cũng không biết thánh tôn có phải hay không đùa bỡn Diệp Chấn, thanh âm quá nhỏ, Diệp Chấn đều nghe không thấy. “Người nói thẳng hảo đi, bằng không lớn tiếng chút a.”

“Người cấp bậc đã tới rồi dung hợp nhất phẩm, ha ha.” Thánh tôn nhỏ giọng nói, nói xong cười to, tiếp theo nói. “Bất quá lần này người cũng đừng quá ra sức, chân khí ở trong cơ thể người lưu động rất lớn, nếu không có ổn định nói, mạnh mẽ sử dụng sẽ.” Thánh tôn lời nói thâm thía nói, lại bị Diệp Chấn đánh gãy.

“Ta không có việc gì, sẽ hỏi phi yên diệt đúng không? Trang, tiếp theo lừa, nào một lần ta hỏi phi yên diệt?” Diệp Chấn cười cười, Lưu Đại Bàn cùng người gây nghe thấy được Diệp Chấn thanh âm, lập tức oa lại đây, kêu vài tiếng tiểu ca, mọi người cười ha ha, duy độc nhất thẳng ở cửa đá Lan Khôn thực cổ quái.

Diệp Chấn đứng lên, này thông đạo cơ hồ có hai mét cao, cho nên không sợ chạm trán, nhưng là nhảy lại không thể lấy, Diệp Chấn đang định thẩu đi lên, bất quá thánh tôn còn tưởng khuyên, “Không có việc gì.”

Nói, Diệp Chấn đi qua. “Lan Khôn, như thế nào không cần đèn pin?” Diệp Chấn ngồi xổm xuống dưới, phát hiện Lan Khôn đang xem cửa đá, chính là liên thủ điện đều không có khai, căn bản là thấy không rõ có cái gì.

“Khó mà nói, có đôi khi, hắc ám so ánh sáng càng tốt.” Lan Khôn nhìn thoáng qua Diệp Chấn, không có nhiều lời cái gì, chỉ là che che đầu, một lát sau, bắt tay đèn pin mờ ra, đối với Diệp Chấn.

Loại này đèn pin là không cho phép chiếu người, tuy rằng cường độ ánh sáng giống nhau, nhưng là thực chói mắt. Diệp Chấn vội vàng che khuất mắt, hỏi. “Làm cái gì a! Thực chói mắt!”

Này một câu đem sau lưng người hoảng sợ, Lan Khôn giải thích nói. “Giải linh còn cần hệ linh người, Diệp Chấn mới có thể mở ra này phiên môn.” Nói, Lan Khôn bắt tay đèn pin tắt đi, Diệp Chấn đột nhiên cảm thấy trước mắt vừng vừng, bất quá xem cửa đá bộ dáng cùng ban đầu không giống nhau, thể nhưng nhiều ra mấy chữ.

“Đã hiểu!” Diệp Chấn cười, chạy đến Giang Ninh Ninh bên người lấy quá chính mình ba lô, lấy ra một phen co duỗi sạn, lại chạy về đi.

“Không đứng, không đứng, này cục đá như thế ngạnh, căn bản đào không tới, đừng uống phí sức lực!” Lưu Đại Bàn vỗ vỗ vách tường, “Đừng chạm vào!” Lan Khôn kinh hãi, tiếp theo giẫy giụa Lưu Đại Bàn chung quanh cục đá bắt đầu hạ hãm, không đến một giây thời gian, trừ bỏ cùng Diệp Chấn hiện tại cửa đá trước Lan Khôn cùng Diệp Chấn hai người ở ngoài, tất cả mọi người rút đi xuống.

“Dựa!” Diệp Chấn mới sờ soạng đến một khối so mềm xốp một cục đá, liền trở mắt nhìn người một nhà rút đi xuống.

“A! A!” Diệp Chấn tê tâm liệt phế rống giận, về phía trước phóng đi, kết quả bị Lan Khôn giữ chặt, “Đừng chạm vào ta a! Người vô ưu vô sầu, ta huynh đệ đâu!” Diệp Chấn bị gát gao khóa trụ, bất quá Diệp Chấn giẫy giụa trong chốc lát, liền quán ở.

“Ai nói ta không có vương bản!” Lan Khôn một bàn tay gát gao đất trụ Diệp Chấn, một bàn tay rút ra Xích Huyết Kiếm, hung hăng cắm vào Diệp Chấn đã đào ra một chút cục đá phùng. Một chút liền băng khai, môn hô một tiếng mở ra, hai người đều là mặt đỏ không được, cửa mở lúc sau mãnh hô hấp một chút, bất quá cửa mở sau quá nhiều tro bụi.

Diệp Chấn lại nhân cơ hội giẫy giụa vài cái, bất quá vẫn là bị Lan Khôn gát gao vây khốn, “Người lo lắng cái gì! Các có các mệnh, huống chi bọn họ cũng không nhất định đã chết a!” Lan Khôn rống giận vài cái, liền rắc Diệp Chấn, “Lời nói ta nói, nếu vào được, ta liền không đối gát người, nơi này có nào đó cảm lực, chúng ta chân khí là vô pháp sử dụng.”

Diệp Chấn lúc này mới bình tĩnh lại, “Người là người tu tiên?”

Lan Khôn gât gât đầu, nói. “Như thế nào, người cảm thấy ta là võ giả?” Lan Khôn biết Diệp Chấn đã mất trở ngại, đem Diệp Chấn nâng dậy.

“Qua đi nhìn xem, nhìn xem có hay không lưu lại cái gì.” Diệp Chấn trấn định rất nhiều, lúc này mới chuẩn bị cùng Lan Khôn cùng nhau trở về nhìn xem có hay không lưu lại mấy cái túi du lịch

“Ân.” Hai người thực đi mau qua đi, cũng không có phát hiện cái gì. “Dựa, không xem không biết, vừa thấy dọa nhảy dựng!” Diệp Chấn ngồi xổm xuống dưới, trên mặt đất liền một tay thương (súng), còn có một cái du lịch bao.

“Có so không có hảo, vào đi thôi.” Lan Khôn công lên du lịch bao, đem thương (súng) đưa cho Diệp Chấn. Diệp Chấn sừng sốt một chút, vỗ vỗ Lan Khôn bả vai.

Hai người đi vào cửa đá, “Oanh!” Một tiếng, cửa đá chậm rãi quan trọng, Diệp Chấn hoảng sợ, theo bản năng chuẩn bị qua đi, bị Lan Khôn ngăn lại.

“Người xem, nơi này thực rộng, còn có tám cửa động, nếu chúng ta hai người phân tán, khẳng định là sẽ lạc đường, nghỉ ngơi trong chốc lát đi.” Lan Khôn đem túi du lịch dựa vào cửa đá thượng, hiện tại cửa đá là một cái tương đối an toàn địa phương, Diệp Chấn cũng bốn phía chuyển động, thật đúng là, có tám cửa động, mỗi cái cửa động ước chừng liền một thước nhị tam, yêu cầu ngồi xổm đi.

Diệp Chấn nhìn trong chốc lát, cũng đi tới cửa đá trước. “Hiện tại làm sao bây giờ?”

“Cái gì làm sao bây giờ, nhìn xem có cái gì ăn đi.” Lan Khôn không có chú ý bốn phía, chỉ là cảm thấy cái này địa phương rất an toàn.

Hai người đem túi du lịch sửa sang lại một chút, súng lục cuối cùng lưu tại Diệp Chấn trong tay, bởi vì nơi này có mạt danh quân lực, không có cách nào dùng chân khí, tự nhiên không có cách nào triệu hoán bạc hồn kiếm, có khẩu súng là không tồi, Diệp Chấn đem đồ sạch mở ra, một cái đồ sạch cũng liền tám phát đạn, có lẽ phía trước đánh một phát, hiện tại thương (súng) thượng chỉ còn lại có bảy phát đạn.

Diệp Chấn nhìn một chút, là chính mình túi du lịch, còn tính không tồi, lập tức có co duỗi cái xềng, có hai cây nến đuốc, có một phen bột lửa, còn có một tay đèn pin, Lan Khôn vừa mới dùng chính là Diệp Chấn đèn pin, tuy rằng công năng không có, một phen Bính đao, còn có một cái đồ sạch. Ăn có ba bốn chịu trách nhiệm cho đến khi xong lương cùng dư lại hai cái áp súc bánh mì.

Diệp Chấn sửa sang lại một chút, thương lượng hảo lúc sau từ Diệp Chấn bồi túi du lịch, Lan Khôn đi đầu, Diệp Chấn đem lữ hành phiên cái biển, mới phát hiện một cái đồ sạch cùng bốn cái pin, pin cùng đồ sạch đều là không tồi, bất quá đèn pin một lần yêu cầu trang bị hai cái pin.

Từ Lan Khôn đi đầu, để ngựa đi nhằm lộ, Lan Khôn theo bản năng rút ra Xích Huyết Kiếm hướng cái thứ nhất cửa động hung hăng tra cắm vào, rút ra lúc sau thật sâu rơi vào đi tiến mười centimet, “Này ký hiệu không tồi.”

Hai người cũng đều không hiểu cái gì xem địa hình linh tinh, vì thế lựa chọn cái thứ nhất cửa động, Lan Khôn đang chuẩn bị đem Xích Huyết Kiếm thả lại vô kiếm, đột nhiên truyền ra hét thảm một tiếng.

Này kêu thảm thiết rất giống một nữ nhân tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, thực chói tai, cơ hồ có thể chọc phá màng tai, Diệp Chấn gắt gao che lại lỗ tai, nhưng là căn bản không có tác dụng, Lan Khôn cũng che lại lỗ tai, nhưng là này thanh âm rất lớn thanh, còn vẫn luôn biến tới liền đi, “Là từ cái thứ ba cửa động truyền ra, đi!” Hai người thực chạy mau đến cái thứ ba cửa động, kết quả cùng chạy ra Lưu Đại Bàn đụng phải một chút, còn hảo Lan Khôn định thần, trạm vững vàng, còn lại hai người đụng phải một chút, ngã trên mặt đất, Lan Khôn lập tức đem Xích Huyết Kiếm kẹp ở Lưu Đại Bàn trên cổ, Diệp Chấn cũng thực mau bò lên, mới phát hiện là Lưu Đại Bàn.

“Tiểu ca, các người —— các người, muốn làm cái gì a?” Lưu Đại Bàn giống như thật cho rằng Diệp Chấn hai người muốn giết hắn, sợ tới mức tè ra quần. “Không có việc gì, nhìn lầm rồi, cho rằng người là quỷ đầu.” Lan Khôn thanh đao thả lại vô kiếm.

“Người, người, các người có hay không phát hiện —— phát hiện.” Lưu Đại Bàn hít một hơi, tiếp theo nói. “Phát hiện, phát hiện vừa mới cái kia thanh âm?”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147 : ngũ say ba ngày

Nghe thấy được.” Lan Khôn cùng Diệp Chấn hai người đem Lưu Đại Bàn đỡ tới rồi cửa đá trước, hỏi vừa mới sự tình trải qua.

“Người xác định các người muốn nghe? Này cùng các người tưởng tượng không giống nhau, tin tưởng ta, làm ta hoàn khẩu khí, có hay không thủy?” Lưu Đại Bàn ngồi ở cửa đá trước, hai mắt ngốc mớ mớ.

“Thủy?” Lan Khôn phiên một chút, kỳ thật cũng liền một cái ấm nước cùng một lọ nước khoáng, Lan Khôn thật không tình nguyện, lúc này Lưu Đại Bàn đã khôi phục, trừ bỏ đôi thực toan thôi.

“Đến, các người thủy lưu trữ, ta nơi này có một cái ấm nước, hai bình nước khoáng đâu!” Lưu Đại Bàn đem túi du lịch bắt lấy, lấy ra một cái ấm nước, đại gia uống uống, này nước ấm 76 giờ giữ ấm

Xem ra Lưu Đại Bàn hạ vốn gốc, cái này không tồi, vừa vặn tốt Diệp Chấn cũng là giữ ấm lý, bất quá không có cách nào giữ ấm như vậy lâu, “Ta đây cũng là giữ ấm, bất quá giữ ấm 24 giờ, người cái kia có thể ở lâu liền trước lưu trữ.” Diệp Chấn dùng bình thủy nắp bình đảo ra nửa ly, một người uống lên một bộ phận.

Tức khắc thần thanh khí爽, “Hô.” Một tiếng, bốn phía chỗ tốt nguyên bản là có bốn trần đèn, lập tức toàn diệt, bất quá Diệp Chấn ba người là gan không có như vậy tiểu, Lan Khôn bạc lửa ngọn nến, đi hướng bốn phía nhìn nhìn.

“Không biết chuyện như thế nào, bất quá này đó đèn cũng vô pháp sưởi ấm, ta lộng cái đồng lửa.” Nơi này hoang phế thật lâu, chung quanh có không ít thảo căn, Lan Khôn đem này đó thảo căn nhặt lên tới, dùng cục đá làm thành một vòng, bắt đầu chỉ có một chút điểm nhỏ bé ánh sáng, toàn bộ đột lúc sau thực không tồi, thực ấm áp.

Diệp Chấn cùng Lư Đại Bàn đem hai cái túi du lịch đặt ở cửa đá trước, ba người làm thành một loạt, trung gian mỗi lửa rất lớn, một vòng cang là rộng lớn, Lan Khôn đi ở bốn phía bày bốn cái giường, hết thầy điểm thượng hòa.

Ba người đều rất mệt, quá cao cảnh giác làm Lan Khôn đều ngồi dưới đất gõ gõ đùi, nói. “Thầy người uống, người ở đây như thế nhiều, nói đi.” Lan Khôn đem ấm nước nhấc lên, nhìn một chút, đã uống lên quá nửa.

“Người xác định các người nghe?” Lư Đại Bàn ngồi thẳng thân mình, nghiêm trang nói. “Chúng ta vừa mới xuống dưới thời điểm, các người đều biết đi, ta liền từ chúng ta tám người ngã xuống bắt đầu nói đi.”

“Nơi này thực tà môn, chúng ta tám người rớt đi xuống, phía dưới rất sâu, lại rất trường rất dài, chúng ta một đường lăn lộn đã lâu, mới nghe thấy “Phanh.” Một tiếng, các người kêu thánh tôn cái kia lão nhân, thân thể thực cứng lạng, cái thứ nhất đứng lên, rồi mới đem đại gia từng cái nâng dậy, phía dưới vẫn là cùng nơi này rất giống, có thể nói là giống nhau như đúc, chúng ta chỉnh đốn một chút, không ít người khải trây da, cái kia lão nhân chấp nhất thực, khẳng khái phải đi, ta đi ở cuối cùng, đi đến để, thế nhưng là giống nhau như đúc cửa đá.” Nói tới đây, Lư Đại Bàn nuốt nuốt nước miếng, bắt quá Diệp Chấn nhưng thật ra nghe thực nghiêm túc.

“Ta rất mệt, vì thế một người ở cuối cùng nghỉ ngơi, ta nghe được bọn họ đem cửa đá mở ra, bên trong cũng là một gian như vậy giống nhau như đúc, tám cửa động. Chúng ta tám người tiến vào sau, cửa đá đồng dạng đóng cửa, cái kia lão nhân thánh tôn tới nói nơi này tám cửa động vừa vặn tốt tám người, từng bước từng bước cửa động. Ta không đồng ý, ta cảm thấy không thể rời khỏi đội ngũ. Nhưng là lão nhân dùng thủ lĩnh thân phận uy hiếp ta, ta thấy những người khác đều không dám nhiều lời cái gì, biết chính mình đã thay đổi không được sự thật, huống chi bọn họ cùng lão nhân ở chung thật lâu.” Lư Đại Bàn càng nói càng khẩn trương, sau tới vẫn luôn chiêm ngưỡng bốn phía.

Diệp Chấn kêu hấn dừng khẩn trương, nơi này là có cao thủ người, nói, Diệp Chấn ám chỉ Lan Khôn một chút. Rồi mới nhìn Lan Khôn liếc mắt một cái, không nghĩ tới Lan Khôn sắc mặt cũng không phải đặc biệt hảo, Diệp Chấn cùng Lan Khôn nhìn nhau một chút, cuối cùng hai người vẫn là quyết định làm Lư Đại Bàn tiếp theo nói.

“Ta thuyết phục không được bọn họ, vì thế ta bị phân phối đến thứ tám cái cửa động, ta bò đi vào, bên trong rất nhiều thông đạo, ta kêu rất nhiều thanh, phát hiện không thích hợp, trở về lui thời điểm, thế nhưng đã không có xuất khẩu.”

“Đình, người là nói, một khi tiến vào, liền không có xuất khẩu?” Lan Khôn đứng lên, đi đến tám cửa động, sờ sờ cửa động, Lư Đại Bàn nói. “Đúng vậy, ta phát hiện đã không có xuất khẩu, nhưng là ta còn xem như trấn định, dù sao cũng là làm cái này chức nghiệp.” Lư Đại Bàn nuốt khẩu đàm, bắt quá Diệp Chấn xem Lư Đại Bàn như bây giờ từ, cơ hồ là thần hồn điên đảo, sắc mặt bạch không được.

Tuy rằng Diệp Chấn cùng Lan Khôn thực vội vàng, nhưng là nhìn ra Lư Đại Bàn kia sợ hãi cảm, vì thế làm Lư Đại Bàn nghỉ ngơi trong chốc lát.

Ba người đều dựa vào ở cửa đá trước, bắt tri bắt giác thế nhưng đều ngủ rồi. Thẳng đến Lư Đại Bàn bị đói tỉnh, mới đánh thức Diệp Chấn cùng Lan Khôn.

Diệp Chấn cùng Lan Khôn đều có một loại nói không nên lời mặc danh cảm giác, hai người không quản như thế nhiều, nhưng thật ra này giấc ngủ không tồi.

Lư Đại Bàn nhắc tới chính mình nước ấm hồ, một sờ liền ngây ngẩn cả người. “Dựa, các người lại đây sờ sờ.”

Hai người bị hoảng sợ, bắt quá phía dưới sự tình càng làm cho bọn họ sao nhảy dựng, Lan Khôn che che đầu, “Xem ra chúng ta lần này ngủ vượt qua 76 giờ, đúng không?”

Đây là một kiện khôi hài sự tình, Diệp Chấn miễn cưỡng có thể cười ra tới. “Đúng vậy không sai.”

“Không thể nào? Tiểu ca, việc này thực nghiêm túc a, người thế nhưng còn có thể cười ra tới.” Lư Đại Bàn vòng vòng đầu, tuy rằng nơi này cảm giác an toàn có đủ, nhưng là thực rõ ràng không an toàn a, huống chi hiện tại là có thể cười thời điểm sao?

“Ta cảm thấy chúng ta hẳn là đi rồi.” Lan Khôn nhưng không nghĩ vẫn luôn ngốc tại cái này địa phương. “Không, không không không, ta có đi động TV.” Di động TV? Phim truyền hình một cái bao lớn Diệp Chấn cùng Lan Khôn hai người đều hiểu.

Huống chi đặt ở túi du lịch sẽ không bị áp hư? Diệp Chấn cùng Lan Khôn hai người thò qua tới, nhìn Lư Đại Bàn đem “TV” đem ra.

Đây là kiểu mới một khoản pin TV, cũng chính là chỉ cần có điện, là có thể xem TV phim truyền hình.

Này TV rất nhỏ, bắt quá có tam centimet như vậy hậu, ước chừng cùng chỉ quả 6s đại ra một phần mười tới.

Diệp Chấn đang chuẩn bị cầm lấy đến xem, gia hỏa này kỳ thật có thể đương di động. “Lấy này phá đồ vật làm cái gì? Này còn không phải là di động sao, còn so di động còn kém!” Diệp Chấn thấy Lư Đại Bàn cũng không tính toán đem điện thoại cho hấn, vì thế giả dạng làm một bộ thực tức giận bộ dáng, bắt quá Lư Đại Bàn lần này liền không có bị kinh sợ trụ.

“Này người liền không hiểu, tự nhiên xuống dưới nơi này khẳng định là không có internet, không có tín hiệu. Kia dùng pin liền có thể bá TV, tính không tồi, nhìn xem tin tức đi, nhìn xem có hay không cái gì truy nã linh tinh.” Lư Đại Bàn mở ra loại nhỏ pin TV.

“Xích... Xích... Xích...” TV phát ra tạp âm, thập phần chói tai, Lư Đại Bàn giảm lúc sau, “Xích... Xích... Xích...” Tạp âm còn giằng co một phút đồng hồ, một phút đồng hồ sau, Lư Đại Bàn khí chụp một chút TV, kết quả TV biểu hiện bắt đầu thành công.

“Hào hảo.” Lưu Đại Bàn cười cười, “Ta là Kỳ Châu (giả thiết địa điểm, phi hiện thực địa điểm), tiểu ca, ân, còn có cái này huynh đệ, các người nơi nào?”

“Kỳ Châu?” Diệp Chấn đột nhiên có chút hứng thú, “Lan Khôn người nơi nào?” Lan Khôn cười lạnh, nói. “Kỳ Châu.”

“Nha, huynh đệ, người cũng là Kỳ Châu, ha ha.” Lưu Đại Bàn cười cười, “Tiểu ca người đâu?”

Diệp Chấn sờ sờ còn không có râu cằm, nghĩ nghĩ, nói. “Ta là Phú Châu, bất quá ta chưa từng nghe qua Kỳ Châu, ha ha, tuổi nhẹ.”

Xác thật, Diệp Chấn kỳ thật đi qua địa điểm rất ít, cũng có Phú Châu, Côn Luân sơn hai cái địa phương mà thôi, Kỳ Châu Diệp Chấn hẳn vẫn là không có đi qua, lần trước đi thư vũ tiêu yến hội thời điểm, nơi đó nhưng thật ra rất đại, bất quá không có đi chú ý nơi đó tên.

Ba người nói nói cười cười, không khí thực hòa tan, ba người ngồi ở cửa đá trước, “Đúng rồi, này hòa diệt chúng ta như thế nào đều không có để ý?” Lưu Đại Bàn nhìn nhìn ba người phía trước đồng lứa, còn có bốn phía đồng lứa, hỏa đều đã diệt.

“Bất diệt mới là lạ, chúng ta một ngủ ngủ vượt qua ba ngày, ba ngày, như thế nào bất diệt, còn hảo không nổi lửa, bằng không chúng ta đều phải chết ở chỗ này.” Lan Khôn liêu liêu tóc, tiếp theo nói. “Nhìn xem TV, nhìn xem tin tức đi, rồi mới chúng ta hẳn là xuất phát.”

“Trước xem Kỳ Châu tin tức tiếp âm cái này đi.” Lưu Đại Bàn điều chỉnh một chút vị trí, “Hoan nghênh đi vào tin tức tiếp âm, nơi này là Kỳ Châu tin tức tiếp âm.” Một cái người chủ trì dùng uyển chuyển nhẹ nhàng thanh âm chủ trì, người lớn lên không tồi, bất quá tất cả mọi người đều không có chú ý cái này.

“Vận khí không tồi, đuổi kịp phát sóng trực tiếp?” Theo đạo lý, ba người ngủ ba ngày ba đêm tả hữu, hiện tại hẳn là không phải là giữa trưa 12 giờ mới đúng.

“Phát lại, cẩn thận nghe, không có gì thời gian có thể tiêu hao.” Lan Khôn cũng không tin là vừa rồi hảo đuổi kịp phát sóng trực tiếp, nhìn kỹ, quả nhiên không đoán sai, góc trên bên phải viết phát lại hai chữ.

“Hôm nay điều thứ nhất tin tức. Mười tên tập cảnh phạm tội nhân viên đang ở lần trốn, đã lần trốn 73 giờ 29 phút, trong đó ba gã Phú Châu người, hai gã Kỳ Châu người, còn lại năm tên không biết, kỳ phạm tội nghiêm trọng nhất Diệp mỗ đang ở lần trốn, này ở Phú Châu hai gian năm sao cấp khách sạn, một nhà công ty đều đã bị niêm phong.” Cái kia người chủ trì nói cái không ngừng, Lưu Đại Bàn nghe được, phiết liếc mắt một cái Diệp Chấn cùng Lan Khôn.

“Chúng ta tin tưởng, tin tưởng cảnh sát quốc tế, Kỳ Châu cảnh sát, Phú Châu cảnh sát, có thể sớm ngày phá giải này án, kế tiếp là hôm nay cái thứ hai tin tức ——” Lưu Đại Bàn thực không cam lòng đem TV đóng.

“Xác thật, chúng ta ngủ ba ngày ba đêm, các người xem, Kỳ Châu tin tức tiếp âm đem chúng ta tin tức đặt ở điều thứ nhất, như vậy nhất định là có một cái có quan hệ nhân thiết kế, chúng ta nghe một chút Phú Châu đi.”

Lưu Đại Bàn tuy rằng xem ra, Diệp Chấn tâm tình không phải giống nhau không tốt, nhưng là vẫn là đề nghị nhìn xem Phú Châu tin tức tiếp âm.

“Lần này phỏng chừng sẽ không như thế vừa vận tốt đi.” Diệp Chấn hừ một chút, đem nước mũi tùy tiện hừ trên mặt đất, tiếp theo nói. “Vận khí sẽ không như thế hảo đi? Nếu là phát lại, như vậy hẳn là đồng thời phát lại, cho nên hẳn là bỏ lỡ.” Diệp Chấn này phân tích không tồi, bất quá thực mau đã bị Lưu Đại Bàn phủ nhận, còn cười nhạo một phen.

“Cười cái gì, mau phóng, phóng xong đi rồi, vẫn luôn như vậy đợi chính là chết.” Lan Khôn cũng không thể làm hắn cùng Diệp Chấn ở Lưu Đại Bàn trước mặt mất đi uy nghiêm, bằng không thực mau Lưu Đại Bàn liền sẽ ký đến bọn họ trên đầu.

“Ân.” Lưu Đại Bàn gật gật đầu, rồi mới mở ra TV, thả Phú Châu tin tức tiếp âm, đồng dạng là vừa rồi bắt đầu, hữu thượng tiêu phát lại hai chữ.

“Các người suy nghĩ nhiều, ta cái này là điểm cái gì phóng cái gì, các người chính là điểm cái phim truyền hình (chỉ vừa ra liên tục thời gian rất lâu, hư cấu phim truyền hình tiết mục, mỗi tuần an bài vì nhiều tập liên tục bá ra, bởi vậy lại xưng hệ liệt kịch nhiều tập) cũng làm theo có thể phóng.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 148 :tám cửa động

Lưu Đại Bàn đắc ý dào dạt cười cười, rồi mới ý bảo đại gia an tĩnh, tập một chút, rồi mới giảm tốc thành công lúc sau, bắt đầu bá. Thỉnh đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Hoan nghênh đại gia xem hôm nay Phú Châu tin tức tiếp âm, hiện tại là giữa trưa 12 giờ. Kế tiếp vì ngài giải thích phía dưới tin tức.” Đồng dạng là hai cái người chủ trì, một nam một nữ.

“Hôm nay tin tức đầu đề là cùng nhau tập cảnh án kiện, hiện giờ đã qua đi 73 giờ, mười tên nghi phạm đâu, là còn đang chạy trốn, quân đội đã phái không động dậy thiếu cảnh lực, Phú Châu cảnh sát cục cũng đã đem số một nghi phạm, Diệp mỗ ở Phú Châu tài sản đông lại, đủ loại dấu vết để lại, tin tưởng chúng ta đình trường quan là có thể phá án, tới, cắt đến ở phạm tội hiện trường đình rung trời, đình trường quan.” Nữ chủ trì người đem hiện trường thiết tới rồi đình rung trời bên kia.

Chỉ thấy đình rung trời ăn mặc một thân chỉnh tề quân phục, một bộ quân nhân bộ dáng, nghiêm trang nói. “Bỏ khỏi tập cảnh án kiện thập phần ác lược, gây án thủ pháp siêu cao, mười mấy tên nghi phạm trung, chín tên là người trưởng thành, một người trẻ vị thành niên, trong tay có không ít súng ống đạn dược, nãnh liệt làm lơ pháp luật, hơn nữa cường sát gần năm mươi danh liệt sĩ, chúng ta nhất định sẽ sớm ngày đem nghi phạm đương trường đánh gục, cúi chào!” Đình rung trời nói những lời này, rõ ràng chính là an Diệp Chấn không ít tội danh.

Diệp Chấn mở ra di động, “Dựa, chúng ta xuống dưới thời điểm vừa mới bắt đầu vẫn là có tín hiệu, ta mẹ vợ cho ta đánh mười tám cái điện thoại đâu.” Diệp Chấn sờ sờ di động, dùng góc áo lau đi tro bụi.

“Này di động không tôi, bây giờ còn có trăm phần trăm điện, năn.” Diệp Chấn đem điện thoại huy tới huy đi, bất quá không có nhìn kỹ nói, thật đúng là nhìn không tới, bởi vì Diệp Chấn di động là một bộ có chút trong suốt di động.

Ba người nghi ngời trong chốc lát, hơn nữa Lưu Đại Bàn súng lục, Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn một người một tay thương (súng), sờ hữu ăn liền đều ở Diệp Chấn bồi ba lô, sờ hữu vũ khí liền ở Lưu Đại Bàn công ba lô.

Lan Khôn đi tuốt đằng trước, Diệp Chấn tuy rằng nhỏ nhất, nhưng là lá gan ít nhất là so Lưu Đại Bàn đại, hết thấy đều chuẩn bị tốt, Lưu Đại Bàn đột nhiên gọi lại Diệp Chấn cùng Lan Khôn hai người.

“Ta phía trước chuyện xưa không giăng đâu, muốn hay không nói xong lại đi? Thực khủng bố.” Diệp Chấn cũng cảm giác được, một khi Lưu Đại Bàn nói lên phía trước sự, miệng liền lãnh tự động nghiêng răng, môi cũng không tự giác run rẩy.

“Không cần, chúng ta tổng không thể ở chỗ này uống phí thời gian, xuất phát đi.” Lan Khôn sờ soạng một chút, cuối cùng tuyên định đi nhất hào cửa động.

Diệp Chấn đi ở cuối cùng, luôn là cảm giác phía sau âm trầm trầm, vì thế chuẩn bị cùng Lưu Đại Bàn đổi vị trí, Lưu Đại Bàn lá gan kỳ thật cũng không nhỏ, dù sao cũng là Diệp Chấn tử địch, tử vong tổ chức. Giết người phòng cháy đều là việc nhỏ, chẳng qua nơi này xác thật thực không bình thường.

Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn hai người một người nắm một tay thương (súng), Lưu Đại Bàn chính là mua hai thanh đèn pin, an toàn khỏi kiến, Lưu Đại Bàn trước dùng bình thường cùng Lan Khôn giống nhau đèn pin.

Lan Khôn đi thực nhẹ nhàng, “Theo sát, ngàn vạn không cần buông ra.” Ba người chính thể tốc độ thực mau, thực mau liền đi xong rồi cái thứ nhất cửa động ngõ nhỏ. “Tà hữu? Hướng tả vẫn là hướng hữu?” Lan Khôn ngừng lại, lâm vào lựa chọn.

“Tả.” Diệp Chấn cắn định là tả, “k, hướng tả, các người theo sát.” Lan Khôn độ cao cảnh giác quai cái công, hướng tả đi, Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn cũng hướng tả đi, ước chừng lại đi rồi gần hai mươi mét, “Đi nhầm, nơi này bị phá hỏng.” Nói, Lan Khôn theo bản năng dùng tay dấm một chút vách tường, “Oanh!” Một tiếng, vách tường bị Lan Khôn đánh sụp.

“Wow, tiểu ca, người này anh em, ngu a!” Lưu Đại Bàn cười cười, tiếp theo nói. “Ta cảm thấy nơi này đã có lộ, chúng ta không ngại trở về nhìn xem, ta và các người nói qua đúng không, quai một cái giao lộ liền trở về không được, nếu chúng ta vừa mới là tả quai thẳng đi, nhớ kỹ thì tốt rồi sao, chúng ta trở về nhìn xem, có phải hay không đợi lát nữa hữu quai trở về còn có hay không vừa mới đường đi tới.”

Diệp Chấn gật gật đầu, rồi mới cùng Lưu Đại Bàn một nằm liệt mà tam, vừa mới bọn họ ba người ngồi xổm đi, Lưu Đại Bàn một không được, thẳng chụp chính mình bụng bìa. “Hành! Chúng ta đây trở về đi, đại béo người trở về đi, đều theo sát điểm” Lan Khôn tự nhiên không tin tả, là Lưu Đại Bàn quá mức hoảng loạn nhìn lầm rồi cũng không nhất định.

Ba người lại liền ngồi xổm mang bò đi tới quẹo vào chỗ, “Dựa! Các người lại đây, xem—— xem a!” Lưu Đại Bàn nuốt một ngụm thủy, chỉ chỉ quẹo vào chỗ, rồi mới lẳng không nói lời nào, mặt trắng bệch.

Diệp Chấn là cái thứ hai, cũng thấy được. “Lan Khôn, Lưu Đại Bàn nói không sai, người xem”

Lan Khôn đi qua, quả nhiên, vừa mới cái kia tiến vào cửa động, hiện tại từ nơi này vọng qua đi, đã là mấy chục mét đen như mực một cái thông đạo.

“Trở về đi, mau!” Lan Khôn lập tức tỉnh ngộ lại đây, bất quá lo lắng sau lưng hai người, bước chân có thả chậm. “Các người đi hảo, chỉ cần không đi lối rẽ, chúng ta vừa mới là thẳng tắp đi trở về tới, hiện tại khả năng có thể đi trở về đi.”

Hai ba phút sau, ba người ở một ngã trên mặt đất, còn hảo lần này không có như vậy thảm, phía trước bị Lan Khôn không tin dùng tay đánh vỡ vách tường ở còn.

“Dựa, không tốt, này mặt tường cùng phía trước không giống nhau.” Lan Khôn sờ sờ tường, nhìn thoáng qua tường đối diện, ngây ra một lúc. Diệp Chấn cảm giác không thích hợp, hơi hơi ngồi xổm lên, vừa thấy. “Ngọa tào, má ơi, ta tưởng như thể phần lớn chưa thấy qua như thể đại lão thử!”

Lưu Đại Bàn nào biết đâu rằng cái gì, trực tiếp hướng đường đi liền chạy, “Thao, mấu chốt lúc này, đại béo chạy nhanh nhất!” Diệp Chấn điên một chút, quăng ngã một chân, rồi mới hoảng loạn trung lại bò dậy, kết quả đụng vào đầu, tam hạ hai hạ, vốn dĩ bị đánh nứt ở bên trong bộ phận tường đã chinh khỏi bằng khai.

Từ bên trong chui ra không ít cái lão đầu đại lão thử. “Mập mập, đừng chạy! Ngần vạn đừng chạy tan!” Lưu Đại Bàn chạy vội chạy vội liền theo bản năng từ nay về sau xem, kết quả phát hiện Diệp Chấn té ngã một cái, “Ta tới!” Thời khắc mấu chốt, Lưu Đại Bàn trở về chạy trở về, kéo Diệp Chấn điên vài bước, “Tiểu ca, ngươi như thế nào nằm liệt! Thương (súng), thương (súng) a!”

Diệp Chấn lúc này mới phát hiện trong tay thương (súng) đã không biết rút đến nơi nào, hoảng loạn bên trong, Lan Khôn lập tức từ vách tường hạ lấy ra một phen Diệp Chấn rơi xuống thương (súng). “Các ngươi từ nơi xa đánh chết bọn họ, ngàn vạn đừng chạy tán!”

Diệp Chấn vỗ vỗ thương (súng) tro bụi, Lan Khôn đã đình chóp quá ở, cầm Xích Huyết Kiếm tới một cái sát một cái, đột nhiên một con hình thể trọng đại lão thử một chút cắn ở Lan Khôn trên tay.

“Phanh!” Một thương (súng), Diệp Chấn vững vàng đánh trúng lão thử, tiếp theo, ở Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn yểm hộ hạ, đánh chết không ít lão thử, tức khắc lại tới nữa một đoàn, bất quá bọn họ hiện tại thập phần kiêng kỵ Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn trong tay thương (súng), chỉ là một chút một chút đi tới, loại này đi tới pháp, từ mắt thường là căn bản phát hiện không được.

“Chạy!” Lan Khôn che lại cánh tay, kéo một chút Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn, ba người một đường té ngã lộn nhào. Mặt đất thực thô, không cần thận một quãng ngã chính là ma trây da, nhưng là hiện tại nơi nào là quan tâm này đó thời điểm, những cái đó đầu đại lão thử đã đuổi theo, Diệp Chấn hung hăng bạo đầu mấy thương (súng), không ít lão thử ** đã phun tới rồi Diệp Chấn trên đầu, ghê tởm chết Diệp Chấn.

Một cái đồ sặc viền đạn không nhiều lắm, hai người hai thanh thương (súng) viền đạn thực mau đánh xong, đánh xong sau liền biến thành bị động. Hai người vẫn là cái gì đều mặc kệ đi phía trước chạy, có ngõ nhỏ đều quẹo vào đi, lần này vận khí thế nhưng không tồi, không có lần đến chết ngõ nhỏ.

Chờ đến đã nhìn không thấy chuột lớn thời điểm, hai người mới ngồi nghỉ ngơi. “Bọn họ phỏng chừng sẽ không không truy, ngươi nhìn xem có phải hay không ngươi tui du lịch ma phá, chạy mất mấy cái bánh mì?” Vẫn là Lưu Đại Bàn tưởng chu toàn, nếu là Diệp Chấn, cũng chỉ biết may mắn.

“Xác thật, ma phá, rút hai ba chịu trách nhiệm cho đến khi xong lương, ta trước đem lương thực thả ngươi này.” Nói, Diệp Chấn đem vài chịu trách nhiệm cho đến khi xong lương ném kiện Lưu Đại Bàn tui du lịch, phát hiện Lưu Đại Bàn tui du lịch trừ bỏ một chút tro bụi, căn bản không có bất luận vấn đề gì, bên trong còn trang không ít đồ vật.

“Chuyện như thế nào, a! Tới rồi!” Diệp Chấn nghỉ ngơi trong chốc lát, cơ bắp từ độ cao khẩn trương đột nhiên giảm bớt một chút, không thể động dậy, thấy chuột lớn thành công đàn kết đội bỏ lại đây, lập tức ném hai khối lương khô qua đi, bất luận cái gì lập tức kéo lên Lưu Đại Bàn tui du lịch khóa kéo, đem chính mình tui du lịch hướng tiền một đồng, kết quả bộ ở mấy chỉ chuột lớn, không nghĩ tới bọn họ lực lượng sung túc thực, cũng có thể có thể là Diệp Chấn tui du lịch quá kém, một chút đã bị phá tan, hai người lập tức chạy qua đi.

Nghỉ ngơi quá sau hai người bỏ tốc độ so lão thử mau không ít, chính chạy đến một cái tả hữu hẻm khẩu thời điểm, mới phát hiện Lan Khôn. “Các ngươi đi bên phải, mau!” Chỉ gian Lan Khôn che lại cánh tay, một cái tay khác nắm Xích Huyết Kiếm, đem tới rồi chuột lớn từng bước từng bước chém giết.

“Hảo!” Diệp Chấn vẫn là sừng sốt không nói chuyện, Lưu Đại Bàn cũng đã kéo Diệp Chấn chạy, Diệp Chấn thực mau tỉnh ngộ, Lan Khôn đây là hy sinh chính mình, bất quá không có gì có thể khổ sở.

Hai người ẩn Lan Khôn theo như lời, Lan Khôn từ bên trái chạy đến thẳng lộ, cho nên hai người đi rồi bên phải.

Đi đến để, duy độc liền dư lại một cái vách tường. “Có phải hay không bị ngươi anh em lừa a, nơi này chính là bốn lộ!”

“Phía trước không phải có thể đào sao, mau đi đào!” Diệp Chấn đồ tới rồi phía trước, đem mặt sau vị trí cho Lưu Đại Bàn. Lưu Đại Bàn về mặt không có xương, cầm co duỗi cái xẻng đào vài cái. “Thứ này so xi-măng còn ngạnh, đào cái trứng trứng a!”

Lưu Đại Bàn biên đào biên oán giận. Lan Khôn đã triệt tới rồi bên phải, thực mau liền đi tới Diệp Chấn chết ngõ nhỏ. “Uy, uy, uy!” Diệp Chấn rống to, “Lan Khôn, đây là chết ngõ nhỏ a!”

“Oanh!” Một tiếng, ba người hôn mê qua đi.

Ba cái giờ sau.

“Khụ khụ khụ, khụ khụ khụ.” Lan Khôn còn phun ra không ít thủy, mới đứng lên, vỗ vỗ Diệp Chấn mặt. “Khụ khụ khụ.” Diệp Chấn ho khan trong chốc lát, đứng lên.

“Má ơi, nơi này chuyện như thế nào?” Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, trừ bỏ một cái hồ ở ngoài, cái gì đều không có, bốn phía rộng lớn thực, liếc mắt một cái nhìn lại, có thể thấy rõ, hồ đối diện chính là lộ, bất quá có thể phán định, còn dưới mặt đất, cũng không có an toàn ra tới.

“Ngươi xem” Lan Khôn chỉ chỉ phía trên, mặt trên là một tầng một tầng gọn sóng dường như kiến trúc, thiếu chút nữa xem hôn mê một tòa. “Nơi này, nơi này phỏng chừng chúng ta còn không có đi ra.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Eden • Mic đường nạp

“Đương nhiên, chúng ta là đi xuống lần, từ dưới giếng bắt đầu chính là vẫn luôn đi xuống, như thế nào khả năng đi ra ngoài, nơi này hồ, phỏng chừng đều không phải là thiên nhiên, nơi này, khả năng cũng không phải Côn Luân sơn cửa động. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vồng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiêu thuyết” Lan Khôn lời nói có vài phần đạo lý, Côn Luân sơn nãi nhiều thế hệ tu luyện nơi, đương khí đến cực điểm, rất ít người lên núi xuống núi, mà đánh tới phù hợp giả đều có tiền hạc đưa tới trên núi, còn lại, liền phải quá sơn động nhập khẩu, bất quá nơi này rốt cuộc có phải hay không nhập khẩu, cũng không thể phán đoán.

Diệp Chấn không có trả lời, đánh thức Lưu Đại Bàn. Lưu Đại Bàn tỉnh lại sau, hét lên một chút. “Thao, đỡ ta một chút.” Hai người cùng nhau đem Lưu Đại Bàn nâng dậy tới, chỉ thấy Lưu Đại Bàn phía sau bị thật sâu đâm vào một cái cái xềng, tuy rằng cái xềng phỏng chừng phiêu đi rồi, nhưng là lưu lại dấu vết thực rõ ràng, rất sâu, ngay cả Lưu Đại Bàn quần áo đều bị cắt qua.

“A! Đừng đừng đừng, tiểu ca, đừng —— người nhìn đến cái gì, như thế nào như thế đau?”

“Như thế thâm, người xuống dưới thời điểm, cái xềng đâu?” Diệp Chấn cũng không dám nói thẳng là cái xềng tạo thành thương tổn, cố ý hỏi. Lưu Đại Bàn mắng to một tiếng, “Ta biết a, a! Bị cái xềng hại, người nhìn xem chung quanh có hay không cái xềng.”

Chung quanh thực ám, chỉ có Lan Khôn dùng sai mộc bậc lửa đồng lửa. “Không thích hợp đi, vì cái gì nơi này đều có sai mộc, người có hay không nghĩ tới?” Diệp Chấn đầu tiên là đem Lưu Đại Bàn nâng dậy, nhìn kỹ một chút, nguyên lai là chính mình nhìn lầm rồi, kỳ thật miệng vết thương cũng không có như vậy thâm, chỉ là cắt qua bốn năm centimet mà thôi, nếu là toàn bộ cái xềng vậy thâm.

“Có liền thấy đủ đi, nơi này sai mộc không ít, bất quá, như vậy có hay không phát hiện, nơi này rất kỳ quái.” Nói, Lan Khôn chỉ chỉ phía trên.

Phía trên tuy rằng là một tầng một tầng gọn sóng dường như kiến trúc, bất quá cách mặt đất có mấy chục mét đâu. “Đúng vậy, đây là dưới nền đất, như thế nào khả năng có thể như vậy!” Nơi này hoàn toàn toàn chính là cùng loại một cái cung điện phía trên, nhưng là lại giấu dưới mặt đất, đây là căn bản không có khả năng.

Nơi này có thể nói là bờ cát, bất quá đại bộ phận đều là tương đối ẩm ướt, Lan Khôn ngồi ở cách bọn họ gần bảy tám mét địa phương, “Nơi đó phỏng chừng đợi lát nữa sẽ thủy triều, đi lên đi.” Thủy triều? Diệp Chấn cười một chút, nơi này không phải biển rộng, tưởng cái gì điều triều, nói, “Hô!” Một tiếng, một trận thủy thôi đi lên, Diệp Chấn thuận thế uống lên vài nước miếng, nhìn không được ho khan vài cái.

Còn hảo thủy thực mau lui lại đi xuống, Diệp Chấn đi Lưu Đại Bàn đưa tới Lan Khôn bên kia, nói. “Người nhìn đến sao? Vừa mới cái kia lỗ thủng hẳn là chính là chúng ta rơi xuống địa phương.” Nhìn kỹ, hẳn là, bởi vì chỉ có từ như vậy cao địa phương lao xuống tới, mới có thể mất đi trực giác.

“Không nói nhiều, đều đem quần áo thoát đi, ta đợi lát nữa dùng dây mây biến thành một cái cái giá, phơi phơi làm lại xuyên.” Diệp Chấn ra tới thời điểm liền có nghĩ đến, cho nên mang theo không ít quần áo đâu, nghe rất vui. “Đến.” Diệp Chấn thực mau liền thoát dư lại một kiện tứ giác quần, rồi mới đem mặt khác quần áo quần sửa sang lại một chút, “Các người đem quần áo lấy tới, ta tẩy tẩy đi, có cái gì ở bên trong, lấy ra tới.”

Lưu Đại Bàn có chút ngượng ngùng, nhưng là cuối cùng vẫn là cởi xuống dưới, “A, a —— a.” Thoát trong quá trình, chỉ cần dính làn da quần áo một đụng tới Lưu Đại Bàn miệng vết thương, Lưu Đại Bàn liền nhịn không được kêu to.

Diệp Chấn đi tới hỗ trợ, thực mau liền cởi xuống dưới, bất quá phát hiện miệng vết thương đã có một ít chuyển biến xấu, rốt cuộc cái xềng đào thổ đào tường, vì khuẩn tự nhiên không ít. Diệp Chấn kết quả Lan Khôn quần áo, phát hiện Lan Khôn đáng người thực hảo, thậm chí có thể nói so Diệp Chấn hảo rất nhiều, Diệp Chấn nguyên bản cho rằng chính mình cơ bụng cùng cánh tay cơ bắp thật xinh đẹp, hiện tại so sánh với, không đáng giá nhắc tới a.

“Lan Khôn, mập mập người như vậy, túi du lịch hẳn là có hòm thuốc, cho hắn nhìn xem, ta đi tẩy giặt quần áo.” Diệp Chấn dẫn theo quần áo đi xuống dưới, thủy kỳ thật không thâm, phỏng chừng cũng chính là một thước bốn vị trí, tự nhiên, thủy thực thanh triệt, nhưng là Diệp Chấn vẫn là đa nghi không dám xuống nước, ở thủy biên rửa sạch thì tốt rồi.

“Ha ha, không sai, ai nha, mau mờ ra, bên trong rất nhiều đồ vật, đừng tắm ướt.” Lưu Đại Bàn ngồi ở một cái ghế dựa dạng cục đá không dám động, chỉ chỉ bên cạnh một cái túi du lịch.

“Diệp Chấn túi du lịch đâu?” Lan Khôn đem Lưu Đại Bàn túi du lịch lấy lại đây, tùy tay vừa hỏi. “Hắn a, ra tới đều không nghĩ chính mình tánh mạng, không kiên nhẫn dùng, chính mình ném, mau móc ra đến xem đi.”

Lan Khôn gật gật đầu, lại cấp đông lửa đèn điểm sai mộc. Rồi mới đem túi du lịch mạnh mẽ một xả, kết quả cái gì sự cũng không có. “Cái này bao không tòi, đợi lát nữa dùng hỏa nường làm tiếp theo dùng.”

Lan Khôn bắt đầu kéo ra khóa kéo, bên trong còn trang không ít đồ vật, dùng sắt lá rương nhỏ trang hòm thuốc, một cái loại nhỏ TV, một cái có vỏ dao tiểu chủy thủ, một phen súng báo hiệu, còn lấy ra một cái hộp sắt, mở ra vừa thấy, nguyên lai là súng báo hiệu viên đạn, loại này súng báo hiệu viên đạn một viên sáu phát, người đầu, không thể đứng ở khoảng cách mười mét nội, bởi vì nháy mắt sinh ra nhiệt lượng rất cao. Còn có một phen bình thường đèn pin, một phen cao cấp đèn pin, còn có hai ba cây nến đuốc, bật lửa, khăn giấy linh tinh. Còn tìm ra Diệp Chấn nhét vào đi mấy chịu trách nhiệm cho đến khi xong lương cùng bánh bích quy, bánh mì, còn có mấy chén thủy, cuối cùng Lan Khôn còn tìm tới rồi một cái tiền bao, bên trong còn không ít, có vài trăm đầu, đáng tiếc hiện tại chính là có một vạn lại có cái gì sử dụng đâu.

Lan Khôn lại sờ sờ, không phát hiện cái gì, liền đảo đem túi du lịch đồ đảo, xác nhận không có đồ vật lúc sau, liền đặt ở một bên, đến bốn phía rút rút một ít cây mây, lại dùng mấy cây giao triển gây gỗ giả, thực mau một cái ước chừng một thước năm cái giá thì tốt rồi, Lan Khôn đem nó kẹp ở khoảng cách mặt hồ an toàn địa phương, rồi mới đem túi du lịch đổi chiều.

Lúc này Diệp Chấn đã đã trở lại, ba người ngồi ở cùng nhau, Lan Khôn mở ra hòm thuốc, còn hảo là sắt lá, bằng không liền nước vào. Lưu Đại Bàn ngồi ngay ngắn, hỏi: “Tiểu ca, ngươi còn có hay không súng lục a?”

“Đã không có, ta đoán ngươi cũng không có đi, nơi này rất kỳ quái, bất quá ít nhất hẳn là còn rất an toàn ta cảm giác, trước nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi.” Diệp Chấn đem quần áo theo thứ tự giá lâm trên giá, rồi mới lại đi rồi trở về.

Lưu Đại Bàn kỳ thật chịu thương rất nghiêm trọng, Lan Khôn đổ mau nửa bình nước sát trùng, dùng vải cần niên thêm, mới phát hiện đã sẽ không mạo phao. “k, đã không có độc, hiện tại dùng bỏ bao nghỉ ngơi nghỉ ngơi thì tốt rồi.” Lan Khôn băng bó kỹ thuật không tồi, ba lượng hạ liền băng bó hảo, Lưu Đại Bàn cũng tạm thời có thể rất nhỏ vừa động, Lan Khôn làm Lưu Đại Bàn nghỉ ngơi, nằm ở trên tầng đá, chính mình cùng Diệp Chấn ngồi ở một cái khác đại thạch đầu thương lượng.

Dư lại lương thực không nhiều lắm, chúng ta ba người ăn xong rồi lúc sau, đều chỉ ăn mặc một kiện tứ giác quần liền nằm. Tuy rằng Lan Khôn làm Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn ngủ, chính mình tới thủ, bất quá Diệp Chấn cũng không yên tâm, đề nghị muốn tới phụ cận đi một chút, Lan Khôn kiên quyết không đồng ý, Diệp Chấn cũng không có cách nào, liền dùng đi xem trong hồ thủy có thể hay không uống lý do tránh ra.

Lan Khôn nhìn phía trên, hẳn cũng biết Diệp Chấn kỳ thật đều không phải là thật sự muốn đi xem trong hồ thủy, nhưng là Diệp Chấn cũng là sẽ vô công người, tuy rằng đã không có chân khí, nhưng là vô công đấy Diệp Chấn phỏng chừng cũng không tòi.

Diệp Chấn dọc theo thủy biên đi rồi ba bốn phút, cầm một cái đèn pin. Tuy rằng phía trước một mảnh đen như mực, nhưng là Diệp Chấn thị lực không tồi, nhìn thoáng qua, phát hiện phía trước không có lộ, lại về phía trước chính là muốn xuống nước, bất quá Diệp Chấn có thể xem thanh, xuống nước lúc sau còn có lên bờ địa phương, hơn nữa nơi đó thể nhưng còn nằm cái một người, tuy rằng không thể xác định là ai, nhưng là hiện tại cũng liền bọn họ ba người, dư lại còn có bảy người, tỷ lệ vẫn là rất lớn.

Diệp Chấn tưởng cũng không có nghĩ nhiều, một chút liền nhảy vào trong nước, trong nước chói tai thanh âm không ít, Diệp Chấn căn bản vô pháp căng bao lâu, nhưng là ngoài đi phía trước du, bơi hơn mười giây là có thể thấy phía trước ngán, Diệp Chấn lên bờ sau, nhìn kỹ, không phải người một nhà, bất quá chết thực kỳ quái, nhưng là Diệp Chấn đột nhiên cảm thấy sau đầu một tiếng rét căm căm gió lạnh, không có nghĩ nhiều cái gì, thấy người kia trong tay túm lên núi túi du lịch, một chút liền đạp hẳn một chân.

Người kia lặn một chút, Diệp Chấn phát hiện trong ngực còn có một quyển notebook. Diệp Chấn đèn pin là không thắm nước, nhưng là khả năng ngửi xuống thời điểm khải tới rồi, chợt lóe chợt lóe, cũng quái người, Diệp Chấn không có nghĩ nhiều, tâm tàn nhẫn cầm lấy lên núi túi du lịch cùng kia bốn notebook liền trở về nhảy.

Trở về nhưng thật ra nhẹ nhàng rất nhiều, trong nước thực lạnh, cùng phía trước hoàn toàn bất đồng, Diệp Chấn thể nhưng bắt đầu có hưởng thụ cảm giác, nhưng là cảm giác không thích hợp, liền tới gần lên bờ, thực mau liền chạy đến Lan Khôn bên người, Lan Khôn thấy Diệp Chấn một thân thủy cùng trong tay đồ vật, cười cười. “Căn cũng ngăn không được ngươi, đây là cái gì?”

Diệp Chấn liêu một chút đang ở tích thủy đầu tóc. “Đây là vừa mới bơi tới phía trước phát hiện một cái bốn người, nhìn đáng vẻ đã chết man lâu.” Diệp Chấn lúc này mới bình phục một chút tâm tình, quả nhiên là có cao thủ huynh đệ ở chính là không giống nhau.

Diệp Chấn vừa mới không có mặc quần áo liền đi xuống, hiện tại liền tứ giác quần đều đã ướt đầm, nhưng là Diệp Chấn không có cảm giác cái gì, làm Lan Khôn đi phiên phiên cái kia lên núi túi du lịch, mà chính mình lại mở ra kia bốn notebook.

Notebook viết, 2013 năm 9 nguyệt. Diệp Chấn sùng sốt, này đã là ba năm trước đây sự tình, nhưng là vận vẹo tự thể cùng tò mò tâm làm hắn tiếp theo đi xuống xem.

2013 năm 9 nguyệt 7 hào, ta cùng huynh đệ đáp thượng tới thần bí nơi —— Côn Luân sơn trên đường, bất hạnh đi vào nơi này thời điểm đã xảy ra lún, ta cùng huynh đệ đi rồi ra, lại cùng một đám tồn tại dực vọng rất mạnh người đi cùng một chỗ.

2013 năm 9 nguyệt 9 hào, đã qua đi hai ngày, chúng ta bị nhốt ở hai ngày, chúng ta không có đồ ăn.

2013 năm 9 nguyệt 12 hào, cảm tạ trời cao, chúng ta đã đi ra bị nhốt mà, nhưng là bất hạnh sự tình vừa mới vừa mới bắt đầu, bởi vì bộ phận người bị thương, chúng ta nhiễm bệnh truyền nhiễm, trừ bỏ ta, toàn bộ người đều đã chết.

2013 năm 9 nguyệt 15 hào, ta bởi vì sợ hãi không ngừng đi, ta đã không có sức lực, đồ ăn đã ăn xong rồi, đã không có.

2013 năm 9 nguyệt 16 hào, lại lần nữa cảm tạ trời cao, khốn cảnh trung ta lại gặp cùng ta chia lìa ta huynh đệ, nhưng là ta thập phần đói, ta giết hân, cảm hân túi du lịch.

2013 năm 9 nguyệt 20 hào, ta dựa vào hân túi du lịch sống lâu mấy ngày, đây là một loại dây vò, ta chịu không nổi nữa ——2013 năm 9 nguyệt 20 hào, Eden • Mic đường nạp (aian nal)

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150 :may mắn không có việc gì

“Ân ——” Diệp Chấn trầm mặc thật lâu, này hân là một cái người ngoại quốc. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư..... Vồng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Kiểm tra xong rồi, này hân là một cái du lịch yêu thích giả, trừ bỏ một cái cameras, một cái siêu trường dây thừng, một phen chủ thủ, một cái không điện di động, mấy chi bút mặt khác đơn giản chính là quần áo linh tinh.” Nói, Lan Khôn lấy ra nhất cổ giả trị cameras, chuẩn bị đưa cho Diệp Chấn. Trên tầng đá, rồi mới

“Người nhìn xem cái này.” Diệp Chấn thở dài kết quả cameras, đưa qua notebook.

“Không cần nhìn, nơi này cổ quái sự tình không ngừng điểm này điểm, ta kết luận nơi này cũng không phải nhập Côn Luân sơn cửa động, thực hiện nhiên, chúng ta đi sai rồi, hơn nữa là bị nhốt ở.” Lan Khôn run lên kia bốn bút ký, rồi mới ném vào đồng lửa.

Diệp Chấn hô to không ổn, đem notebook nhặt trở về, làm lơ Lan Khôn ngăn cản, ở đồng lửa ánh sáng hạ, Diệp Chấn mới thấy rõ ràng, này bốn notebook đã cổ xưa ó vàng, hơn nữa Diệp Chấn tuy rằng nhặt thực mau, nhưng là đã đốt trụi một bộ phận.

“Này notebook có thể giải giải ta buồn, không có việc gì, vừa mới chỉ nhìn một tờ, còn có thật nhiều đâu.” Diệp Chấn vỗ vỗ bị thiêu hủy bộ phận, rồi mới cất vào Lư Đại Bàn túi du lịch.

Diệp Chấn đem cameras đặt ở trên tầng đá, nói. “Hiện tại chúng ta liền ba người, mặt khác bảy người cũng không biết như thế nào.” Diệp Chấn thói quen tính lấy ra di động, phát hiện di động không thấy. “Di, ta —— ta di động đâu!” Này di động hoa hân một ngàn vạn đâu, cũng không thể nói không thấy liền không thấy, Diệp Chấn ngây ra một lúc.

“Người liền xuyên một kiện tứ giác quần, như thế nào, còn bởi vì có túi tiền, người phỏng chừng đặt ở Lư Đại Bàn túi du lịch.” Lan Khôn đem cái kia người ngoại quốc túi du lịch lại nhìn một lần.

Lần thứ hai phỏng chừng là Lan Khôn nghiêm túc không ít, móc ra không ít hữu dụng, tỷ như thân phận chứng, cư trú chứng, còn có bên kia nho nhỏ bút ký linh tinh.

Lan Khôn cầm lấy cái kia người ngoại quốc túi du lịch, nói. “Này bao phỏng chừng không cần Lư Đại Bàn kém, ba năm như một ngày, hơn nữa có mùi máu tươi nói, những cái đó chuột lớn cái gì, sẽ không dễ dàng tới gần.”

Lan Khôn lượng làm cái kia túi du lịch, Lư Đại Bàn cũng đã tỉnh, lớn tiếng nói. “Nơi này không thể đãi, nơi này một ngày đều là không có ánh mặt trời, dài lâu rồi người không được.”

Lư Đại Bàn nói không có sai, ba người chuẩn bị một lần, sửa sang lại một chút lúc sau, sở hữu đồ ăn liền đều đặt ở trung gian Lư Đại Bàn túi du lịch. Những cái đó công nghệ cao liền đều ở Diệp Chấn túi du lịch, Diệp Chấn móc ra hai thanh bình thường đèn pin, Lan Khôn một phen, Diệp Chấn một phen, một trước một sau, chuẩn bị xuất phát.

Ba người mở ra đèn pin, đem ta tắt, thu thập vài món quần áo, Lan Khôn không có mang túi du lịch, quần áo cũng chỉ có một kiện, Lan Khôn dùng tay trái để ra một chút cảm trên mặt đất Xích Huyết Kiếm.

Lan Khôn tay trái run rẩy một chút, không có thể rút lên, Diệp Chấn xem vừa vặn tốt. “Như thế nào, người tay, còn không có hảo sao?” Lư Đại Bàn bói thương đã hảo không ít, bất quá không nghĩ tới nhất Lan Khôn giống như xuất hiện vấn đề.

Lan Khôn thói quen tính tay trái cầm đao, “Oanh!” Một tiếng, Xích Huyết Kiếm bị Lan Khôn rút lên, chi gian Lan Khôn gân xanh bạo khởi, tiếp theo giây, Xích Huyết Kiếm bay lên thiên, vừa vặn tốt cắm vào vỏ kiếm.

Diệp Chấn thấy tình huống không tốt, thực hiện nhiên Lan Khôn ở trạng thái định cường đại. “Luru Đại Bàn, nghỉ ngơi đi, Lan Khôn thương thế không nhẹ đâu.” Luru Đại Bàn bồi thương thật sự đã cơ bản khôi phục, không nghĩ tới cái này mập mập còn rất ngu, mới nghỉ ngơi như thế một lát liền có thể lên đi lại.

“Ta không có việc gì, chuẩn bị xuất phát đi, thật sự không có việc gì.” Lan Khôn đẩy ra Diệp Chấn, lắc lắc tay, Luru Đại Bàn cũng không yên tâm, lại đây khuyên một chút, kể tiếp Diệp Chấn dùng hơn một giờ, cấp hai người đôi hào băng gạc, lại rửa sạch một chút miệng vết thương.

Hai người miệng vết thương không có cách nào gặp phải thủy, nhưng là không có biện pháp khác, hai người cẩn thận lựa chọn cùng Diệp Chấn cùng nhau du qua đi, còn hào lần này không có gì vấn đề, ba người thực mau liền đi vào một cái cửa động.

“Ai nha ná ơi, nơi này căn bản là là một vòng bộ một vòng, căn bản là rất khó đi ra ngoài, ta cảm thấy, yêu cầu dùng xảo kính, dùng đầu óc.” Luru Đại Bàn nói rất có đạo lý, bất quá ai không biết phải dùng đại não, mấu chốt là dùng cái gì phương pháp đầu.

Ba người ngồi dưới đất nghiền ngẫm một chút, cuối cùng vẫn là quyết định đi phía trước đi, thực mau liền lại đi tới lúc trước địa phương, một lần lại một lần, phong phú chính là ở trong mê cung bị nhốt ở giống nhau. Ba người tìm mấy tầng đá nghỉ ngơi, mở ra TV, nhìn xem cái gì tình báo.

“Đứng rồi, đứng rồi! Ha ha!” Luru Đại Bàn vui sướng hét chói tai, lấy ra Diệp Chấn bồi túi du lịch bên trong một cái rất nhỏ đồ vật, ước chừng là trường mười centimet, khoan năm centimet, hậu năm centimet, Luru Đại Bàn dùng cái kia đồ vật gõ gõ đầu. “Con mẹ nó thứ này, hoa ta mau hai vạn a, thứ này là mang tín hiệu, hiện tại có thể gọi điện thoại.”

Quả nhiên, Diệp Chấn lấy ra di động, phát hiện tín hiệu là mất cách. “Tích tích, tích tích.” Một tiếng di động điện báo tiếng chuông.

Diệp Chấn vừa thấy, có 2132 cái chưa tiếp điện thoại, 219 điều tin nhắn, Diệp Chấn thiếu chút nữa tưởng không phải nhìn lầm rồi, nhìn kỹ thật đúng là không có sai, chưa tiếp điện thoại Diệp Chấn thô sơ lướt nhìn, đại bộ phận đều là Giang Ninh Ninh mụ mụ đánh tới, còn có một bộ phận là đỉnh rung trời biết Diệp Chấn số di động đánh tới, Diệp Chấn vẫn là rất cuộc cảm thấy hứng thú chính là tin nhắn.

Ngân hàng tin nhắn liền có gần mười điều tả hữu, có vài điều biểu hiện là dùng tài chính giải khóa, nhưng là trừ bỏ cuối cùng một cái, cơ hồ còn lại chín điều đều là giải khóa thất bại, Diệp Chấn rất hiếu kỳ là ai giải khóa hân thê ngân hàng, nhìn một chút, là chu kiểm.

Diệp Chấn cười lạnh, đột nhiên “Tích tích, tích tích.” Điện báo tiếng chuông, vừa thấy liền phát hiện nguyên lai là chu kiểm đánh tới, Diệp Chấn ấn chuyển được.

“Tạ huynh đệ, phía trước thật sự nhìn lầm rồi người.” Diệp Chấn cười cười, không chờ chu kiểm tiếp theo nói, lập tức bồi thêm một câu, “Ta hiện tại nơi này rất nguy hiểm, người không cần lo lắng cho ta, người nhìn xem, ninh ninh bọn họ đi trở về không có?”

Ninh ninh là Phú Châu đại mỹ nhân, mỗi người đều hâm mộ dục đến, chu kiểm cũng hoảng sợ. “Anh em, ninh ninh người phải bảo vệ hảo a, các người mười người bị truy nã, hiện tại mau một tuần, một chút thì tin tức đều không có.”

Ba người cũng là say, nói là nói một tuần, nhưng là ba người ngủ vài thiên, hợp lại không tới liền một hai ngày. “Người nhìn xem a, nếu kể tiếp bảy ngày nội ta không có trở về, hoặc là cho người gọi điện thoại, người nhất định nhất định nhớ kỹ, nói cho ninh ninh mụ mụ cùng ta mụ mụ, chúng ta vì tội nạn chạy trốn tới địa phương khác.”

“Đây là người làm ta nói, thực rõ ràng đây là một cái tin tức giả. Như vậy nếu bảy ngày nội người không có tin tức, thật sự tin tức là như thế nào, cùng ta nói.” Chu kiểm hừ một tiếng, tiếp theo nói. “Ta hiểu, bất quá các người bị người theo dõi, hiện tại căn bản không có cơ hội, các người biến mất Côn Luân sơn chân núi, đỉnh rung trời đám kia gia hỏa cho rằng các người lên núi, cùng Côn Luân sơn người vung tay đánh nhau, kết quả lưỡng bại câu thương, bất quá, hân gia thất người thật sự không thể trâu vào, nếu hân phát hiện là ta tuyệt tan người thê ngân hàng, như vậy ta, liền chờ chết đi.”

“Huynh đệ, lúc này cảm ơn người, trở về lại nói, chúng ta bên này có chút việc.” Diệp Chấn rõ ràng thấy Luru Đại Bàn không kiên nhẫn, vội vàng treo điện thoại. Ba người nghỉ ngơi thật lâu, lại xuất phát, thẳng đến đi đến một không được, lại nằm trên mặt đất ngủ một buổi tối.

Ngày hôm sau Diệp Chấn ba người lợi dụng tín hiệu khí, thành công cùng thánh tôn mấy người nói chuyện, biết được bọn họ sáu người đã an toàn đi ra ngoài. Diệp Chấn lắng, tế hỏi mới biết được, nguyên lai là bọn họ cũng gặp chuột lớn, tình huống khẩn cấp dưới, người gây hy sinh.

Thánh tôn nói phía dưới nguy hiểm, làm Diệp Chấn ba người tiểu tâm vì thượng, lại đem sẽ cùng địa điểm đã phát qua đi, Diệp Chấn gật gật đầu, ba người cơ hồ đi khắp sở hữu địa phương, một mỗi liền ngủ, ngủ xong liền đi, rốt cuộc tìm được một mặt không trên tường, Lan Khôn kết luận phía dưới chính là một cái dòng suối nhỏ lưu, ba người dùng tay, dùng chân đá, dùng thân thể đâm.

“Ta đi!” Luru Đại Bàn hình thể ước chừng khả năng hai trăm cân tả hữu, bị Lan Khôn đẩy, ba người trực tiếp điên đi xuống, ra tới thập phần thuận lợi, ba người bồi tới bên cạnh liền phát hiện đã ra tới, đã lâu thái dương không kiêng nê gì mà chiếu vào ba người trên mặt, ba người vô cùng hưởng thụ, lại ở hoang dã nghỉ ngơi trong chốc lát.

“Lại đi qua ba bốn thiên, ta dùng di động nhìn xem, người xem tín hiệu, ta đánh cái điện thoại, thuận tiện dùng gps nhìn xem phụ cận nơi này có hay không cái gì thôn trang nhỏ.” Diệp Chấn liên hệ chu kiểm cùng thánh tôn, cũng tra được một cái đặt chân địa phương, đem sẽ cùng thời gian điểm hướng sau đây một ngày, ba người cũng không nghỉ ngơi đủ, chỉ cần là Diệp Chấn hoài niệm chính mình mỹ mạo.

Ba người ở thôn trang nhỏ chỉ đợi một ngày, thịt cá ăn rất nhiều, rồi mới đáp thượng đường dài xe buýt, qua mấy ngày rốt cuộc tới rồi thánh tôn nói sẽ cùng địa điểm, chín người tụ ở bên nhau, tâm sự thiên, Diệp Chấn nói. “Các người như thế nào ra tới?”

Thánh tôn khổ không nói nổi, thẳng lắc đầu, nói. “Ngươi cũng đừng hỏi, ta cảm thấy đi, quang minh chính đại đi thỉnh giáo, bọn họ không tin, chờ Ma Giới người có chút trắng trợn táo bạo động tác, bọn họ liền sẽ tin.” Thánh tôn không muốn nhiều lời, Diệp Chấn cũng không có tính toán đau khổ tương bức, chỉ là uống lên không ít rượu mà thôi.

Giang Ninh Ninh thấy Diệp Chấn, cũng là đầy mặt lệ nóng doanh tròng, Diệp Chấn ba người là buổi tối mới đến, đường dài xe buýt không bao ăn, ba người đi thực cấp, cho nên giữa trưa buổi tối đều không có ăn cơm, chín người uống uống ha ha, ăn ăn uống uống, vẫn luôn uống tới rồi khách sạn đóng cửa là rạng sáng tam điểm nhiều, thánh tôn mặt đỏ nói không nên lời nói, tùy tay ném đi ba bốn ngàn mao gia gia, cùng lão bản nói. “Chúng ta uống rượu, các ngươi rút đi, lưu cái trông cửa, sáng mai cho ngươi gấp đôi.”

Chỗ đó lão bản tuy rằng không tình nguyện, nhưng là có tiền sao, để lại cái nhất đáng tin cậy huynh đệ ở nơi đó, vì thế người đều đi không sai biệt lắm, lão bản làm vài người đem tam trương ngày thường tứ phương cái bàn xác nhập, lại thượng mấy bình mao đài cùng mấy mâm đồ ăn, mọi người uống chết khiếp, bia làm phiền vài rượu, Lưu Đại Bàn cười ha ha một chút chính là một chai bia, điên hai hạ, lại bỏ lại tới đón ăn.

Lưu trữ người mệt nhọc, tìm một cái khác, hai người thay phiên, chờ tới rồi cách đêm 6 giờ nhiều, mọi người mới lại mua một phòng ngủ rồi, nơi này phòng nhưng thật ra kỳ ba, từng bước từng bước rất tiện nghi lại đại, mấu chốt là đều là trên dưới phò, không giống Phú Châu bên kia, một gian vài ngàn, cao cấp chân bông, cái gì hảo giường linh tinh.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: nước Mỹ người

Chín người uống thực chết, Giang Ninh Ninh đều bị Diệp Chấn chuốc say, bất quá Giang Ninh Ninh cũng không uống nhiều, liền uống lên không sai biệt lắm nửa chai bia chính là cực hạn. Chín người ngủ chết già, cách đêm 6 giờ nhiều, lại ngủ tới rồi ngày đó buổi tối 12 giờ nhiều.

Tỉnh lại đã 12 giờ nhiều, Diệp Chấn trước hết tỉnh, liền cảm giác vầng đầu hoa mắt, đau đầu muốn chết, che lại đầu, đứng lên, đã đói bụng liền cái bụng đều chuẩn bị ăn.

Diệp Chấn thật cẩn thận đánh thức vài người, phát hiện trừ bỏ Lưu Đại Bàn ở ngoài, còn lại người đều rất mệt ngủ, Lưu Đại Bàn ngày hôm qua cũng uống không ít, bất quá hôm nay nhìn đáng vẻ ngủ không tồi, Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn yên lặng đi ra ký túc xá.

“Ta nhớ rõ, chúng ta uống tới rồi thiên có điểm lượng, hiện tại lại ngủ đến trời tối?” Lưu Đại Bàn xoa xoa khóe miệng, hỏi. Diệp Chấn gật gật đầu, nói. “Không sai, xoát cái nha ăn một chút gì đi.” WC rất lớn, đủ ba bốn người cùng nhau đánh răng, hai người tể nói không chủ định liền xoát lên.

Rồi mới, Diệp Chấn nấu điểm nước ấm, một người uống lên một ly, liền gọi điện thoại cấp dưới lầu tiệm cơm, còn hảo, bọn họ buổi tối cũng khai, tặng ba bốn chỉ bia cùng hai chỉ tạc gà.

Diệp Chấn cầm đông lạnh bia, dùng bật lửa một chút khai một lọ, một chút khai một lọ, rồi mới cùng Lưu Đại Bàn một người một chinh bình, Diệp Chấn hỏi. “Lưu Đại Bàn, như thế nào, không tiếp theo nói nói ngày đó các ngươi tách ra lúc sau?”

Lưu Đại Bàn lắc đầu, rồi mới cầm bia cùng Diệp Chấn bia chạm vào một chút, uống lên hơn phân nửa, nói. “Cái này ngươi đừng hỏi, nơi này rất an toàn, Kỳ Châu cùng Phú Châu rất gần, bất quá ta và ngươi nói, Kỳ Châu cùng Phú Châu hiện tại vẫn luôn là đồng minh, trước đừng nói này hai tòa thành thị ly đến gần, mấu chốt là đã có không ít đại gia lão bản mua được hai bên, ăn, cũng chính là hai tòa thành thị hẳn đều đã có phần công ty linh tinh, hiểu đi?”

Diệp Chấn nghe hiểu được, nói. “Hiểu, đúng rồi, ngươi từ từ, ta cho ngươi xem cái đồ vật, ngươi từ từ a.” Diệp Chấn đem bia buông, chạy đến ký túc xá lấy ra hai cái túi du lịch.

“Ngươi ngốc a? Đây đều là du, tầm tặc, cùng ta đi rửa tay.” Lưu Đại Bàn rất tri kỷ, lôi kéo Diệp Chấn đến phòng bếp mở ra vòi nước súc rửa một chút tay, rồi mới mới đi trở về tới, tam hạ hai hạ đem dư lại tạc gà bao hảo lưu trữ, chờ muốn ăn đun nóng thì tốt rồi.

Diệp Chấn đem cái kia người ngoại quốc túi du lịch mở ra, vẫn là có một cỗ mùi máu tươi. “Má ơi, này cái gì phá đồ vật, xú a, tanh chết người.” Lưu Đại Bàn dùng tay phẩy phẩy, phát hiện không có cái gì tác dụng, dứt khoát nín thở.

Diệp Chấn đem boi tới cái kia người ngoại quốc, đến trở về trải qua nói cho Lưu Đại Bàn nghe, Lưu Đại Bàn gật gật đầu, kết quả Diệp Chấn cấp cái kia người ngoại quốc túi du lịch, mở ra vừa thấy, rửa sạch quá sau, chỉ có một cameras, một quyển trọng đại notebook cùng một quyển nhỏ lại notebook, còn có thân phận chứng cư trú chúng.

Lưu Đại Bàn thói quen tính ngắm liếc mắt một cái Diệp Chấn, Diệp Chấn gật đầu ý bảo hẳn có thể tiếp theo xem, Lưu Đại Bàn mở ra thân phận chứng.

“Tên họ, Eden • Míc đường nạp. Tiếng Anh danh, aian na!, nước Mỹ người, sinh ra với 1993 năm. Đây là cái nước Mỹ người?” Lưu Đại Bàn nhìn thoáng qua Diệp Chấn, ánh mắt có chút phập phồng không chừng.

“Đúng vậy, quá trình ta đã nói cho người, thân phận chứng chỉ là việc nhỏ, người nhìn xem này bốn notebook, là hẳn trước khi chết viết ra tới, có thể nói là nhật kí đi.” Diệp Chấn đem đại bốn notebook đưa qua đi, cổ xưa ổ vàng notebook đã bị Diệp Chấn lần trước thiêu hủy một bộ phận, có vẻ càng thêm cổ xưa mất tự nhiên.

“Tích tích.” Lưu Đại Bàn lấy điện thoại cầm tay ra, nhìn một chút. “Tiểu ca, tổ chức làm ta trở về, hỏi ta nhiệm vụ thành công không có?” Lưu Đại Bàn hiện tại nguyên ý đem này đó đều nói cho Diệp Chấn, một là sợ bị Diệp Chấn phát hiện sau không cho hẳn Lưu Đại Bàn đi, nhị chính là hẳn Lưu Đại Bàn đã đổi Diệp Chấn trung thành và tận tâm, hiện tại liền này hai loại khả năng tính, Diệp Chấn cũng hy vọng là đệ nhị loại.

“Nhiệm vụ? Ta nói một câu, hiện tại chúng ta đã là vào sinh ra từ huynh đệ, tiền ta thực mau liền sẽ đánh qua đi, nhưng là người cần thiết nói cho ta, người rốt cuộc có cái gì dấu điểm không có?” Diệp Chấn cũng không xác định, Lưu Đại Bàn rốt cuộc có hay không lừa chính mình, có lẽ, Lưu Đại Bàn người như vậy, hẳn là sẽ giấu nghề.

“Đến, tiểu ca, người đều bức ta nói, kia thực rõ ràng ta không nói nói, chúng ta phỏng chừng liền không diễn, ta nói.” Lưu Đại Bàn đem bên kia notebook đặt ở trên bàn, nói. “Tổ chức đâu, kỳ thật chính là làm ta đương thế mệnh quý, ở ta trên người sắp đặt một viên công nghệ cao, có thể biết được ta ở nơi nào, ta phía trước địa phương là cái gì, cho nên ta dựa vào tổ chức chỉ đạo, mới từ những cái đó cửa động ra tới, nhưng là, tổ chức cho ta nhiệm vụ kỳ thật có hai cái, bởi vì Côn Luân sơn nãi thánh địa, nhưng là Côn Luân dưới chân núi, trấn áp một tòa yêu tháp, một, tổ chức làm ta tìm được tiến vào Côn Luân sơn cửa động, nhị là làm ta tìm được yêu tháp cửa động, tam, là làm ta giết người gây, hiện tại ta hoàn thành hai cái.”

Lưu Đại Bàn mở ra tay, Diệp Chấn nghe lảng, không biết làm sao là gật gật đầu, một hồi thần, nói. “Lưu Đại Bàn, như vậy, người hiện tại hoàn thành hai cái đúng không?”

“Tiểu ca, ta hiện tại tưởng nói cho người chính là, ta cũng không phải trông cậy vào tổ chức cho ta tiền, liền tính lần này ta thành công hoàn thành nhiệm vụ, tổ chức vẫn là sẽ giết ta diệt khẩu, ta cảm thấy bọn họ có không thể cho ai biết bí mật, ta muốn người bồi ta lại đi một lần.” Diệp Chấn nhưng thật ra không sợ cái gì, chỉ là nếu phía dưới là yêu tháp nói, tà khí chắc chắn thực trọng, hai người dương khí căn bản là không tính cái gì, nếu gặp được cái gì yêu ma quỷ quái, đừng nói đánh bại bọn họ, có thể chạy ra tới liền không tới.

“Tiểu ca, lần này người bồi ta, người thiếu tiền của ta, ta một phen không cần, người không cần suy nghĩ nhiều, ta đã nói rồi, cho dù nhiệm vụ lần này ta hoàn thành, tổ chức cũng là muốn giết ta diệt khẩu, ta hiện tại là ở bảo mệnh.” Lưu Đại Bàn lời nói thật giống như đem Diệp Chấn trở thành cứu mạng rơm rạ, Diệp Chấn cũng ngượng ngùng cự tuyệt, liền nói nghĩ lại.

“Tích tích, tích tích.” Diệp Chấn ngó một chút, là Lưu Đại Bàn di động, Diệp Chấn một phen đoạt lấy tới, chỉ gian username viết: ‘ tổ chức ’ hai chữ, “Tiểu ca, có điện thoại, ta tiếp một chút.” Diệp Chấn đem điện thoại ném qua đi, rồi mới kêu Lưu Đại Bàn đến ngoài cửa tiếp điện thoại.

Xem vừa mới Lưu Đại Bàn lời nói, hẳn là muốn đi theo Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng không cần thiết đề phòng Lưu Đại Bàn, vì thế khiến cho hắn đi ra ngoài bên ngoài tiếp, vừa lúc Giang Ninh Ninh tỉnh ngủ, đi ra.

“Ninh ninh, hiện tại mới rạng sáng, người lên làm cái gì?” Diệp Chấn hỏi.

Giang Ninh Ninh xoa xoa mắt một chút, nhỏ giọng nói. “Lần sau đừng tìm ta uống rượu, ta sẽ không, rạng sáng liền rạng sáng, dù sao ta ngủ không được.” Diệp Chấn làm Giang Ninh Ninh đi rửa mặt, rồi mới đánh thức mấy cái đã ngủ không sai biệt lắm, trừ bỏ Tống Hồ cùng Trương Đà, Quái Bán Tiên, còn lại mấy người đều tỉnh, thừa dịp dưới lầu tiệm cơm vừa mới mới vừa có quan hệ môn thanh âm, Diệp Chấn phó gấp đôi giá mua mấy cái bánh bao cùng sữa đậu nành, dưới lầu lão bản bê bát quả Diệp Chấn, đành phải đồng ý.

Diệp Chấn lại ăn mấy cái bánh bao, thấy Lưu Đại Bàn đi tới, thấp giọng cùng Diệp Chấn nói. “Tiểu ca, bên ngoài nói.” Diệp Chấn cắn bánh bao đi theo đi ra ngoài.

“Cái gì sự nói, nói xong ăn chút bánh bao.” Diệp Chấn cùng Lưu Đại Bàn ngồi xổm cửa, hỏi.

“Không có gì, chính là vừa mới tổ chức cho ta gọi điện thoại, hẳn nói tiền đã đánh xong, làm ta tìm được Côn Luân sơn động khẩu, chúng ta vị trí bọn họ đã biết, làm ta đừng rời khỏi, bảy ngày sau có người lại ở chỗ này chờ chúng ta.”

Diệp Chấn trầm nẫm một tiếng dựa! “Chúng ta vị trí bọn họ đã biết? Đây không dễ làm, hủy đi có thể sao?” Lưu Đại Bàn nói qua, là một cái đồ vật trang bị ở hẳn trên người, cùng lắm thì hủy đi liền hảo.

Liền ở Diệp Chấn bắt đầu sốt ruột thời điểm, Lan Khôn công Xích Huyết Kiếm, đi ra, nhìn thoáng qua Diệp Chấn, ngồi xổm xuống nói. “Điện thoại ta viết ở một trương trên giấy, địa chỉ cũng ở, ta hỏi Kỳ Châu, có việc tìm ta.”

Diệp Chấn lảng trong chốc lát bất động, nói. “Địa phương ta sẽ bồi người đi, bất quá là một tháng sau.”

“Tiểu ca, một tháng a? Kia này một tháng người che chờ ta, ta cùng tổ chức nói một chút.” Lưu Đại Bàn kiêng kị cái này ‘ tổ chức ’ kiêng kị thực, cái gì sự tình đều yêu cầu hội báo.

“Người đều đi rồi, người cũng trở về đi, ta phải về nhà nghỉ ngơi trong chốc lát.” Diệp Chấn đứng lên, đỉnh đỉnh bả vai, trừ bỏ khách sạn, bên ngoài tất

cả đều là đen nhánh một mảnh, thánh tôn bọn họ cũng là vừa rồi tới một ngày, đến thời điểm cái gì cũng không biết, liền nơi này kêu cái gì cũng đều không biết.

Mấy người ăn no lúc sau, lại mị trong chốc lát, buổi sáng 7 giờ nhiều, Diệp Chấn mới tỉnh, còn lại người đều ngủ không tỉnh, nhìn dáng vẻ xác thật rất mệt, Diệp Chấn đi đến ngoài cửa vừa thấy, quả nhiên, nơi này cũng không phải một cái thôn trang nhỏ hoặc là tiểu trấn tử, đây là một cái tương đối tiểu nhân thành thị, kiến trúc đều không tồi, TV máy tính đều có, Diệp Chấn vốn dĩ nên đoán ra đây là một cái thành thị.

Diệp Chấn nhân nhả uống lên chén nước, thấy ngoài cửa tới một người, trong tay cầm bồn tiểu vỡ, Diệp Chấn đi qua đi vừa thấy, hỏi. “Đây là cái gì?”

“Các người hoa tiền, không giao tiền đâu, hôm trước, các người ở chúng ta dưới lầu khách sạn ăn rất nhiều đồ vật, say rồi tỉnh rồi mù, ngủ đến bây giờ đi, ta nói a, người trẻ tuổi phải có tiết chế, ít nhất không thể đem một cái tiểu cô nương lão nhân chuốc say đi.” Diệp Chấn nhìn thoáng qua, nguyên lai là một cái lấy tiền lão nhân.

“Hào hào hào, bao nhiêu tiền.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ nói nhảm nhiều, nhìn trên người này thân quần áo, đã xù, tuy rằng nơi này cũng có máy giặt, nhưng là này quần áo vết bẩn rất nhiều, đặc biệt là vài kiện đều có bùn đất, tẩy trắng vẫn là lưu lại khó coi địa phương, bất quá nếu nơi này là thành thị, như vậy khẳng định có siêu thị linh tinh, đi đi dạo liền biết.

Lão nhân tính ban ngày, còn cùng Diệp Chấn mượn một cái máy tính, Diệp Chấn nơi nào có, liền đem điện thoại lấy qua đi cho hắn dùng, tính đã lâu, lão nhân thở dài. “Bốn ngàn, nếu các người muốn ở chỗ này tiếp theo trụ, liền xem các người còn muốn ở vài ngày.”

Diệp Chấn từ túi tiền móc ra hai ngàn nhiều, đây là lần trước ở tiểu trấn tử lui tiền lui tới, Diệp Chấn kia hai ngàn nhiều không đủ, liền nói đi vào lấy tiền, lão nhân vui sướng hải lòng ngồi ở ghế trên, uống lên vài chén trà, Diệp Chấn biết đến, nơi này trừ bỏ thánh tôn, phỏng chừng liền không ai có tiền, đột nhiên, Diệp Chấn nghĩ đến, ban đầu cái kia người ngoại quốc tiền bao phỏng chừng còn có không ít tiền, kết quả cái kia người ngoại quốc tiền bao cũng liền móc ra mười trương nhân dân tệ mao gia gia, năm sáu trương mặt giá trị một trăm Mỹ kim, Diệp Chấn không quản như vậy nhiều, người chết tiền bói thần liền không may mắn, cầm cái kia người ngoại quốc tiền cùng lần trước, phỏng chừng năm sáu ngàn, đều trực tiếp cấp lão nhân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152 : Lý Hào biểu đệ

Lão nhân còn hỏi muốn hay không tiếp theo trụ, Diệp Chấn liên tục vẫy tay, nói. Thịnh đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vớng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết “Lão nhân, chúng ta tiếp theo trụ, bất quá ta hiện tại không có quá nhiều tiền, có tiền ngủ ngon đâu, người buổi tối tới, chúng ta thuận tiện thịnh người ăn cơm ha.”

Lão nhân là một cái hợp tình hợp lý người, cũng không có chửi từ, liền nói hảo buổi tối 6 giờ rưỡi tới Diệp Chấn bọn họ nơi này ăn cơm, nói chủ nhà tới thuê khách nơi này cạ ăn cạ uống, cũng đào mạn kỳ quái.

Diệp Chấn cũng rất vui lòng, tiễn đi chủ nhà, đã là 7 giờ nhiều, bất quá Diệp Chấn chút nào không có đói ý, phiên phiên túi du lịch, cuối cùng tóa định ở nước ngoài người cái kia cameras, Diệp Chấn không có đặc biệt tò mò, thậm chí có chút chán ghét, bất quá ăn một chút, thế nhưng còn có thể chụp ảnh, Diệp Chấn có ăn một chút album, đây là một cái nhiều công năng đơn phản, nguyên lai cái kia đơn phản chiếu cameras thế nhưng còn có thể tự động tẩy ảnh chụp.

Diệp Chấn phiên phiên chụp ảnh album, cũng liền chụp tam trương, một trương là cái này nước Mỹ người cùng hắn cái kia đồng hành huynh đệ, một trương là hắn cùng lữ hành đội toàn bộ người chụp ảnh chung, còn có một trương Diệp Chấn xem mơ mơ màng màng, cũng không nhận ra cái gì, cảm giác chính là một cái ấn ký. Cũng không thể xác định, Diệp Chấn đem ảnh chụp cất chứa hảo, cameras đã không có khác ảnh chụp.

Diệp Chấn chuẩn bị một chút, tìm được rồi thẻ ngân hàng, tra xét một chút người sử dụng, vẫn là có thể sử dụng, phỏng chừng là chu kiểm xác thật cứu hắn một mạng. Diệp Chấn tay dẫn theo cameras, đem thẻ ngân hàng đặt ở túi tiền, rồi mới nhìn nhìn ngủ phòng, suy nghĩ một chút, nơi này thế nhưng cùng cái kia tiểu trấn tử thực tương tự, bất quá phía trước là tám người trên dưới phố, nơi này mười người trên dưới phố, bất quá trở về lúc sau có thể cho chủ nhà dọn về một trương, bởi vì Lan Khôn đi trở về, người gây đã chết, mười người chỗ nằm quá quái.

Diệp Chấn lắc đầu, hoài nghi chính mình có phải hay không tinh thần xuất hiện vấn đề, nói không chừng đây là cái gì trào lưu sao, vì thế khóa kỹ môn, đi xuống lầu.

“Hắc tiểu ca.” Diệp Chấn đi đến cửa thang lầu, bởi vì Lưu Đại Bàn kêu rất nhiều hồi tiểu ca, Diệp Chấn theo bản năng tưởng Lưu Đại Bàn cùng lại đây, quay đầu vừa thấy, trừ bỏ một cái người gây, cũng không có Lưu Đại Bàn, Diệp Chấn chụp chính mình một cái tát, xem ra chính mình khả năng thật sự có bệnh đi, rồi mới lại trực tiếp đi xuống lầu.

“Hắc, tiểu ca, là ta.” Diệp Chấn lần này thật không nhìn lầm, nguyên lai là một cái người gầy gọi lại chính mình, Diệp Chấn đánh giá trong chốc lát, tuy rằng Diệp Chấn cũng không mập, nhưng là Diệp Chấn có thể nói là một nửa nửa, vừa vận tốt gầy, cũng vừa vừa vận trắng, nhưng là trước mắt cái này, chỉ có thể nói quá, làm Diệp Chấn nhớ tới Lý hào cùng Phương Thuộc, đã lâu không có thấy.

“Cái gì sự?” Diệp Chấn hỏi. “Tiểu ca, người này cameras bán hay không a?” Cái kia người gầy giống như thực cảm thấy hứng thú bộ dáng, Diệp Chấn đều cảm thấy thứ này không tốt, muốn vứt bỏ, hỏ người cũng không tốt, liền giải thích nói. “Thứ này là một cái ta mất đi bằng hữu, nếu người thích, có thể đưa cho chính mình, bất quá, không phải đặc biệt cát lợi.”

“Tiểu ca người là vừa rồi tới đi, nơi này ta ở ba bốn năm, tới, theo ta đi, ta mang người đi dạo.” Diệp Chấn cảm thấy, người này hỏi một đằng trả lời một nẻo a, hỏi lại kéo ra đề tài nói đến khác, bất quá Diệp Chấn xem hắn về mặt cao hững hờ rồi bộ dáng, nhìn không ra là đang lừa người, nếu là kịch bản nói, liền bội phục gia hỏa này kỹ thuật diễn.

Diệp Chấn một đường đi theo hắn đi tới tầng hầm ngầm, khai một hai chạy băng băng hai người ngồi xe thể thao, một đường khai ra tầng hầm ngầm, Diệp Chấn hỏi. “Anh em, người rất có tiền, như thế nào muốn ta này phá cameras đâu?”

“Ha ha, tiểu ca, người không hiểu, này khoản cameras là hạn lượng, 2013 năm 7 tháng đưa ra thị trường, nên nguyệt liền bán xong rồi, nước Mỹ một cái bắt đầu tam vận Mỹ kim, bất quá hiện tại không xuất bản nữa, bất quá anh em, ta biết người không hiểu, nhưng là ta không ngại nói cho người, ta biết người sẽ bán cho ta.” Diệp Chấn xấu hổ cười cười, không biết như thế nào tiếp, cái kia người gầy khai ở trên đường cái, nơi này xác thật là thành thị, Diệp Chấn đã không cần hoài nghi.

Người gầy đem xe dừng lại, mang theo Diệp Chấn ăn KFC bữa sáng. Diệp Chấn nhìn không được hỏi. “Anh em người kêu cái gì?”

“Lý Tiểu.” Lý Tiểu cười cười, tiếp theo nói, “Người đừng nói ai, ta nói ta ca phòng chừng người liền nhận thức, ta cái kêu Lý hào, ở Phú Châu đâu.”

Diệp Chấn bắt được bên miệng nhưng nhạc phun Lý Tiểu về mặt, Lý Tiểu vẫn là vui sướng hài lòng nói, “Như thế nào, tiểu ca người nhận thức ta ca?” Diệp Chấn gật gật đầu, xoa xoa cái bàn, nói. “Lý hào là người ca, kia thật xảo, hắn phòng chừng đã nói với người, ta kêu Diệp Chấn.” Nếu chính mình trước mắt cái này Lý Tiểu thật là Lý hào đệ đệ nói, nhận thức Diệp Chấn tên này cũng không kỳ quái.

“Diệp ca ha, ta ca nói qua các người, các người cùng nhau quân huấn quá.” Xem ra Lý Tiểu không có bộ quan hệ, hắn cùng Lý hào phòng chừng thật là thân ca đệ.

Diệp Chấn lại thử hỏi mấy vấn đề, Lý Tiểu cũng đều đáp ra tới, Diệp Chấn hỏi hắn nơi này kêu cái gì, “Diệp ca, người tới cũng không biết nơi này kêu cái gì sao? Nơi này kỳ đạt.” Lý Tiểu vỗ vỗ ngực, một bộ tự hào bộ dáng.

“Kỳ đạt? Chưa từng nghe qua, nơi này ly Phú Châu Kỳ Châu xa sao?” Theo đạo lý xa là đúng, bởi vì từ Côn Luân sơn đến Phú Châu Kỳ Châu đều yêu cầu hướng về phía trước thứ như vậy, liền xem nơi này.

“Người nói Phú Châu a, Phú Châu nói, ta một tháng sau muốn đi gặp ta ca, một tháng có thể hay không lâu lắm?” Lý Tiểu hỏi. Diệp Chấn cảm giác đang cùng hắn ý a, lại cùng Lý Tiểu tán gẫu trong chốc lát, liền đem đơn phần đưa cho Lý Tiểu.

Lý Tiểu thấy đơn phần cao hứng không được, liền tục nói. “Chúng ta nơi này là thành phố lớn, người đừng nhìn người nơi này cảm giác rất nhỏ a, kỳ thật là bằng sơn một góc, chúng ta một cái kỳ đạt, ước chừng là năm cái Phú Châu như vậy đại, nơi này đủ chơi một tháng, đúng rồi, ca người đã đến rồi bao nhiêu người, sẽ không một người đi?”

Diệp Chấn nhìn một chút, nơi này khả năng lại là kẻ có tiền chơi địa phương, Lý hào phòng chừng chính là mười bảy tám tuổi, Lý Tiểu hẳn là chính là mười sáu tuổi, đều có thể lái xe, bất quá hiện tại này xã hội, có tiền sợ cái gì, lảng trong chốc lát, chờ Lý Tiểu ở Diệp Chấn trước mặt cắt tới vạch tới, Diệp Chấn mới lấy lại tinh thần, cười một chút. “Àn, tám người.”

“Tám người a, vậy người từ từ muốn hay không đến nhà ta? Nhà ta trừ bỏ ta, không có người khác, vừa lúc rất lớn đâu.” Lý Tiểu cùng Diệp Chấn ăn không sai biệt lắm, Lý Tiểu thực hiểu chuyện trước tiên đem trưởng kết, Diệp Chấn cũng ngượng ngùng nói cái gì, chỉ là nói. “Lý Tiểu, người đây là làm cái gì, người ca ta nhận thức, chúng ta là thiết anh em, ta có tiền.” Nói, Diệp Chấn móc ra vẫn luôn thẻ ngân hàng.

Lý Tiểu thấy, cười trộm trong chốc lát, nói. “Diệp ca, nơi này là thành phố lớn, toàn thị liền một nhà ngân hàng, tự nhiên có phần cửa hàng, nhưng là nơi này chỉ có loại này thẻ ngân hàng mới có thể soát, này tạp có một trăm vạn, người đừng sợ ngượng ngùng, ta đợi lát nữa chia người một cái tài khoản, một trăm vạn hướng bên trong đánh liền có thể.” Lý Tiểu thật đúng là không khách khí, bất quá Diệp Chấn liền thích như vậy thẳng tính.

Lý Tiểu thu thập một chút, cùng Diệp Chấn cùng nhau đi ra ngoài, ngồi trên chạy băng băng xe thể thao, hệ thượng đai an toàn, vòng vòng đầu. “Ta nhớ rõ ta có phải hay không quên cái gì?”

“Quên cái gì?” Diệp Chấn hỏi.

“Nga, Diệp ca, người nói tám người nói có thể a, ta kia thực an toàn, không có bất luận vấn đề gì.” Diệp Chấn còn tưởng rằng là cái gì đâu, nguyên lai chính là điểm này việc nhỏ.

“Có thể, bất quá, người hiện tại a, làm ta đi xuống, ta đánh chiếc xe đi mua điểm đồ vật đi, vừa lúc muốn trụ thật lâu đâu.” Diệp Chấn xuống xe, đánh một chiếc xe taxi, về tới khách sạn, vội vàng lên lầu, mới phát hiện đã là buổi sáng 9 giờ nhiều, nhưng là tất cả mọi người đều ngủ thực chết, nghe thấy mở cửa thanh, đại gia đã tỉnh bảy tám thành, Diệp Chấn từng cái đánh thức, liền Tống Hồ đều không buông tha, “Các người đem các người quần áo quần

hiều ít mã, nói một chút a, ta đi cho các người mua điểm quần áo, chúng ta phỏng chừng còn muốn mang một tháng, ta tìm một cái huynh đệ tiếp nhận chúng ta, các người chuẩn bị một chút.”

Diệp Chấn đỡ Giang Ninh Ninh, tất cả mọi người đều ra tới, Diệp Chấn tùy tay đem phòng điều hòa đóng, nói. “Àn, địa chỉ đợi lát nữa ta phát qua đi, các người tới đó đi vào là được, phỏng chừng có người mang bọn người a, ninh ninh, bởi ta đi mua quần áo.” Diệp Chấn ra cửa xuống lầu, lại đánh ban đầu kia một chiếc, Diệp Chấn còn tưởng rằng sư phó liệu sự như thần, biết hẳn Diệp Chấn đợi lát nữa còn sẽ xuống dưới. Nguyên lai là cái kia sư phó (tài xế tên) tìm không thấy một cái hành khách.

“Uy, Lý Tiểu a, đối, tới cửa? Chính là bọn họ, ta cùng ninh ninh đi mua điểm đồ vật, tới nay đi là được.” Diệp Chấn vội vàng đánh xong điện thoại, lại vừa lúc tiếp một chiếc điện thoại.

“Uy, ca, cái gì sự a?” Diệp Chấn hỏi. “Không có việc gì, hiện tại người công ty bị phong, ta đã tìm được rồi đình rung trời tham ô chứng cứ, nê hà hân hậu thuận cường ngành, chúng ta đã đạt thành hiệp nghị, hân buông tha người, ta tiêu trừ chứng cứ, hiện tại người đã an toàn.” Điện báo chính là chu kiểm, này đoạn lời nói làm Diệp Chấn đối chu kiểm bội phục không ít.

“Tạ ca, đúng rồi, chúng ta hiện tại ở kỳ đạt thị, trở về khả năng còn muốn một tháng tả hữu, ta bên kia, nếu không ca người trước xử lý một chút?” Diệp Chấn nói rất ngưng ngừng.

“Hành đi, chính là a, ta bên này công ty người phía trước lộng xong lúc sau, công nhân đi rồi không ít, hiện tại công nhân có thể là vấn đề.” Chu kiểm sờ sờ râu, tiếp theo nói. “Bắt quá huynh đệ a, này một tháng người hảo hảo nghỉ ngơi một chút, người còn nhỏ, trở về công ty cho người xử lý hảo, người muốn rút vào tinh lực liền không phải một chút hai điểm a.” Chu kiểm nói rất đối, bắt quá nghe rất biệt nữ, nếu là trước kia liền cái gì sự đều không có, nhưng là đặt ở hiện tại, chính là đáng khinh không bình thường.

“Hảo, đúng rồi ca, cái kia, cho ta mẹ vợ báo cái bình an, chúng ta đến siêu thị, trước không hân huyên.” Diệp Chấn treo, bởi vì Giang Ninh Ninh đã liếc chính mình không biết nhiều ít trống trắng mất mát.

Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh đi tới phụ cận một nhà đại siêu thị, xuống xe thanh toán tiền xe, Diệp Chấn cộng thêm một trăm cấp tài xế, tự nhiên này không phải tiền boa, là phong khẩu phí.

“Tích tích, tích tích.” Lại là một chiếc điện thoại, Diệp Chấn nhìn một chút Giang Ninh Ninh, nắm Giang Ninh Ninh tay, nói. “Ninh ninh, nếu không người đi vào trước đi, này bên ngoài quá nhiệt.”

“Như thế nào a, phía trước khả năng nghe, hiện tại không cho nghe xong?” Giang Ninh Ninh một bộ bất gian bộ dáng, đoạt lấy Diệp Chấn di động, Diệp Chấn say, chính mình liền ai đánh tới cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Lý bá bá

“Ta liền nói, lại là người này, đi tiếp đi tiếp, ta đi vào, người đến mắt mê điểm địa phương, đừng bị cảm nắng. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết” Giang Ninh Ninh đem điện thoại ném cho Diệp Chấn, Diệp Chấn không tiếp hảo, một chút rơi xuống đất, bắt quá một chút sự tình đều không có, có thể nói là hoàn hảo không tổn hao gì, bắt quá trên mặt đất cát bụi rất nhiều, Diệp Chấn ngồi xổm xuống thời điểm mắt rớt vào không ít hạt cát.

Giang Ninh Ninh không đi xa, lại đi trở về tới cấp Diệp Chấn thổi thổi hạt cát, Diệp Chấn kết quả điện thoại, hỏi. “Thư tỷ, xảy ra chuyện gì?”

“Cái gì thư tỷ a, nói rất đúng giống ta nhiều lần dường như, xảy ra chuyện gì, không có việc gì không thể tìm người a?” Nghe được mặt sau, Diệp Chấn đành phải có ý đem điện thoại lấy ra, bằng không bị Giang Ninh Ninh nghe thấy, lại tránh cho không liêu một hồi ác chiến.

Còn hảo Giang Ninh Ninh không có nghe thấy, Diệp Chấn cùng thư vũ tiêu ôn chuyện, thực rõ ràng thư vũ tiêu bên kia cũng biết được Diệp Chấn sự tình, xem ra lần này xác thật nháo đến phí phí cuộn cuộn. Bắt quá bên ngoài thực nhiệt, Diệp Chấn áo somi đã ướt đầm, hân phân phó vài câu, liền treo điện thoại.

Đi hướng tiến đến, còn đang suy nghĩ Giang Ninh Ninh sẽ đi trước nơi nào, đi nơi nào tìm nàng, không nghĩ tới Giang Ninh Ninh liền đứng ở cửa, bắt quá cửa nơi đó cũng không nhiệt, vừa vặn tốt cửa trên đỉnh có một đài điều hòa.

Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh đi tới ngầm siêu thị, mua một ít sinh hoạt chuẩn bị phẩm, như kem đánh răng, bàn chải đánh răng, khăn tắm cái gì cái

gì. Còn mua một ít tiểu đồ ăn vặt, cuối cùng ăn đại gia kích cỡ, mua một ít tuất, Diệp Chấn cuối cùng mua một kiện màu đen tây trang, đến lúc đó đã đến giữa trưa, đuổi tới Lý Tiểu trong nhà, mấy người vừa vận tốt đang ở nấu cơm.

Diệp Chấn đi đến phòng bếp, Lý Tiểu thấy Diệp Chấn tới, vội vàng hỏi Diệp Chấn có thể hay không nấu ăn. “Ta sát, người ở đây như thế nhiều, lại không phải người một người, như thế nào không tìm người giúp người?”

“Các người là khách nhân sao, hơn nữa phần lớn ta đều không quen biết, hiện tại liền người cùng ta tương đối quen thuộc, tới, giúp ta đem đồ ăn xào, ta nghỉ ngơi một chút.” Lý Tiểu trừu một trương khăn che mặt giấy, nằm liệt bất động.

“Đúng rồi, người nơi này rất đại a, ngày thường không cô đơn sao?” Diệp Chấn vừa mới tiến vào đều phát hiện phòng liền mười mấy cái, liền một người trụ, quá khoa trương, bất quá có đôi khi, kẻ có tiền chính là lo lắng tiền không địa phương hoa.

Lý Tiểu ở phòng bếp quan sát trong chốc lát, liền cảm giác nhàm chán chịu không nổi đi phòng khách, rồi mới cùng đại gia từng cái chào hỏi.

Tất cả mọi người đều rất nhiệt tình, ăn cơm xong sau, đã là buổi chiều một chút nhiều. Lý Tiểu đem cái bàn thu thập một chút, bất quá thu thập không đúng chỗ, nhưng là mặt khác tám người đã ở phân phối phòng ngủ say, Lý Tiểu một người cầm chén giặt sạch, cái bàn lau, rồi mới thờ hồn hèn đi đến phòng ngủ.

Một giấc ngủ đến buổi tối, thẳng đến buổi tối bảy tám điểm, Lý Tiểu mới bị điện thoại điện báo tiếng chuông đánh thức. “Tích tích, tích tích (cơ bản tiếng chuông, không nghĩ quá phiền toái, sau này đi động tiếng chuông phòng chừng cũng sẽ là cái này.)”

“Ai a?” Lý Tiểu ngủ vừa lúc đã bị đánh thức, tuổi trẻ hóa khí vượng, nói chuyện tự nhiên không đem trong điện thoại người để vào mắt, chỉ là, vạn nhất đắc tội với ai ai, đã có thể sẽ không.

“Tiểu tử thôi, người quên ta là ai? Cực cực khổ khổ dường người mười sáu năm, người ca cũng chưa phản người phản?” Một trung niên nhân khẩu khí, nhìn dáng vẻ hẳn là ngâm một cái thuốc lá ngồi ở trên sofa.

“Ba, người không phải đi công tác? Người đi công tác ta làm bảo mẫu đi trở về, ta không thói quen một nam một nữ, cái gì sự a?” Lý Tiểu lập tức sửa lại khẩu khí, ngồi dậy, trong phòng lại ánh sáng ám, Lý Tiểu đứng lên, kéo ra bức màn, mới phát hiện nguyên lai đã là buổi tối, lại mở ra đèn điện.

“Ân, vậy là tốt rồi, đúng rồi nhi tử a, người trường học tới điện thoại, ba cho người tìm cái kỳ đạt tốt nhất cao trung, bảy ngày sau đi đưa tin ha, còn có, ngày một buổi sáng có một cái đại hạng mục, hiện tại công ty đại bộ phận cổ phần đều là chuyển cho người cùng người ca, người ca lý kỳ đạt rất xa, liền phiền toái người đi gặp hộ khách, nói một chút cái kia năm sao cấp khách sạn sự.” Cái kia bị Lý Tiểu kêu ba người, khẳng định cũng chính là Lý hào ba ba, xem nói chuyện thanh âm, kỳ thật còn man tuổi trẻ.

“Nga, có thể, bất quá đi, ca nói cái kia huynh đệ Diệp Chấn a, người phía trước có xem tin tức đi? Hiện tại không có việc gì, nhưng là đến kỳ đạt tới nghỉ ngơi, ta tính toán làm hẳn đi tham gia hải ngoại tụ hội cái gì, hậu thuẫn là cái hảo thời gian a.” Lý Tiểu ý tứ, chính là ngày một không tính toán đi gặp cái kia đại hộ khách.

“Tiểu tử thôi, ta nói gì? Người chính là sẽ không lớn lên, đến, ngày một buổi sáng người cần thiết đi gặp hộ khách, ngày một giữa trưa buổi chiều, người ái làm cái gì làm làm cái gì, đừng cho ta gây chuyện là được rồi, còn có a, gara kia lượng hạn lượng bán Rolls-Royce ảo ảnh đừng cầm đi khai, bằng không ta giết chết người, treo, hảo hảo chiếu cố chính mình.” Lý Tiểu phụ thân chút nào không có nghe được Lý Tiểu không nghĩ đi gặp đại hộ khách ngủ khí, cũng không có nhượng bộ.

“Đến, hành đi, ba người đi vội đi.” Lý Tiểu sờ sờ bụng, buổi chiều ăn cơm xong sau, hiện tại thể nhưng có điểm dạ dày trướng, muốn đi WC. Diệp Chấn phòng cùng Lý Tiểu là các một gian, nói đúng ra, Diệp Chấn phòng bên phải chính là Giang Ninh Ninh phòng, bên trái chính là Lý Tiểu phòng, vừa vận tốt Diệp Chấn mở ra phòng môn, đi hai bước liền thấy Lý Tiểu, có vừa lúc Lý Tiểu phòng môn là mở ra, tự nhiên hỏi một câu. “Hải, Lý Tiểu, như thế nào, ôm bụng làm cái gì?”

“Này, không có việc gì, này còn không phải là giữa trưa ăn xong bụng rất khó chịu.” Nói, Lý Tiểu đứng lên. Diệp Chấn yên lặng cái mũi, hỏi. “Lý Tiểu, người vừa mới cùng ai gọi điện thoại? Vẫn là chính người phát bệnh, làm bầm lâu bầu rú rít.”

Lý Tiểu đầu tiên là đem Diệp Chấn từ chính mình phòng đẩy ra đi, rồi mới dùng tay đóng lại phòng môn, đẩy Diệp Chấn vừa đi vừa nói chuyện. “Ca người đừng nói như vậy a, ta nơi nào có bệnh, đây là ta ba đánh tới, chính là cùng ta nói, một vòng sau đi trường học đọc cao trung, rồi mới cái thứ hai là làm ta ngày một đi gặp hộ khách, còn có, ta tính toán hôm nay ngày mai cho các người nghỉ ngơi nghỉ ngơi, ngày một buổi chiều buổi tối vừa lúc ta cũng có rảnh, có thể mang bọn người đi tham gia một cái hải ngoại tụ hội. Ân, rồi mới đâu, đại ngày một có thể mang người đi một cái triển lãm sẽ, đồng thời là một cái đấu giá hội.”

“Có thể a, bất quá sao, người an bài như thế hảo, ta nếu là cự tuyệt, chẳng phải là không cho người mặt mũi, đúng không?” Diệp Chấn bị đẩy không thoải mái, thực mau liền kéo ra Lý Tiểu, Lý Tiểu thấy Diệp Chấn cũng không có trở về ý tứ, cũng liền không hề đẩy Diệp Chấn, hai người đều đến dưới lầu phòng khách, Lý Tiểu hướng sofa một nằm, nói.

“Ca người buổi sáng tính toán ăn cái gì?” Kỳ thật những lời này ý tứ cũng chính là, người ăn cái gì, ta liền ăn cái gì, có đến ăn, vậy đủ rồi.

Diệp Chấn gãi gãi đầu da, nhìn một chút lâu hai, không cảm gât gât đầu, đáp. “Bọn họ còn đang ngủ, ta đối bên này cũng không quen thuộc, người dẫn ta đi ra ngoài ăn đi, cuối cùng thuận tiện cho bọn họ mang một phần.”

Hai người thương lượng khá tốt, mở ra chạy băng băng liền ở dạo đường cái. “Ca, người biết không? Ngày một, ngày một party có không ít mỹ nữ đâu,

ta và người nói.” Lý Tiểu khai rất nhanh, chỉ đi rồi bắt đầu ra tới một cái đường cái, mặt khác đều là đi ở những cái đó yên lặng lộ, mới có thể hưởng thụ sườn bồng chạy bằng sáng.

Diệp Chấn ngưng ngừng nhìn thoáng qua Lý Tiểu, nhãn mắt nói, “Lý Tiểu, ta có bạn gái người không biết?”

Lý Tiểu kêu không khí không đúng, có một cổ nồng đậm mùi thuốc súng. Vội vàng “Nha.....” Vài tiếng, tiếp theo xin lỗi nói. “Ca, ta không biết a, gần nhất không cùng ta gọi điện thoại, ta thật không biết.”

“Không có việc gì, đúng rồi, ngày mốt triển lãm sẽ, bình thường sao?” Diệp Chấn đối cảm thấy hứng thú sự, rất ít quanh co lòng vòng, giống nhau đều là đi thẳng vào vấn đề.

“Là đại ngày mốt, không phải bình thường, đều là muốn ở chỗ này trạm được chân gia tộc.” Lý Tiểu tự hào nói, bất quá nhìn không ra, Lý hào lúc trước cũng không như vậy có tiền, bằng không liền sẽ không bởi vì kia một chút huấn luyện tiền thưởng.

“Trạm trụ chân? Nhìn đáng về các người rất lợi hại!” Nói, xe đã chậm rãi chạy đến một nhà khách sạn ngầm bãi đỗ xe.

“Còn hào, hiện tại nơi này cơ bản theo ta quản, đây là nhà của chúng ta năm sao cấp khách sạn chủ cửa hàng, ở cái này thành phố lớn, chúng ta có một nhà chủ cửa hàng, bốn năm gia chi nhánh, ngày mốt buổi sáng hội kiến, chính là họp tác khách sạn sự tình.” Lý Tiểu giảng không tòi, nhìn ra được Lý gia ở cái này địa vị, bất quá Lý gia tuy rằng ở chỗ này địa vị không tòi, bất quá hẳn là chỉ là ở kỳ đại này tòa thành phố lớn là nổi danh, ở Phú Châu bên kia, cách nơi này rất xa, phỏng chừng nhiều lắm nghe qua cái tên.

“Không tòi, người loại này siêu xe phóng bình thường dùng xe vị không quan hệ sao?” Phải biết rằng, Diệp Chấn phía trước ở Phú Châu liền có một lần ở xe thể thao, kết quả thật nhiều người vây quanh chụp ảnh chung, lần sau Diệp Chấn liền đánh phải dùng nhiều tiền đi ập dùng xe vị.

“Nơi này không có việc gì, người khẳng định phía trước không có tới quá, bên này so này xe tốt không ít, tỷ như, người xem kia lượng.” Lý Tiểu liếc liếc mắt một cái ở hai người phía trước một chiếc bảo mã (BMW), Diệp Chấn chỉ chỉ, “Liền kia phá xe?”

Này thanh âm không lớn, cũng sẽ không là ngòi nổ, bất quá phỏng chừng hẳn là Diệp Chấn chỉ chỉ kia chiếc xe duyên có, có một cái lão nhân đi rồi xuống dưới, mang hắc mũ, một thân hắc tây trang, còn có một cái hắc khăn quàng cổ. Người kia đi rồi xuống dưới, Lý Tiểu thật không tốt ý tứ kéo Diệp Chấn một chút, nhỏ giọng nói thầm.

“Ta ba ta lão bằng hữu, cùng ta ba quan hệ không tòi, bất quá ta đem sau tới mới biết được, người này sau lưng kêu hẳn quy nhi tử.” Lý Tiểu nhỏ giọng nói thầm, biết người kia đi đến ly hai người bốn năm mét thời điểm, Lý Tiểu mới dừng lại nói. Cung cung kính kính cúi một cung, nói “Lý bá bá hảo.”

Lý Tiểu sau đó đột nhiên kéo Diệp Chấn một chút, ý đồ làm Diệp Chấn cũng khom lưng, bất quá Diệp Chấn chút nào không có tưởng khom lưng, ngược lại hỏi, “Lý Tiểu, Lý bá bá, là vị nào?” Lý Tiểu tức muốn học máu đậm chân một cái, còn tưởng nói cái gì, bất quá vị kia Lý bá bá đã nói.

“Không có việc gì, nhìn đáng về, vị này bằng hữu hẳn là vừa mới tới bằng hữu đi, người không biết vô tội a, ta đây nói một chút, người khác đều kêu ta Lý lão, nhìn thấy ta đều yêu cầu khom lưng, là ta quy củ, hiện tại người đã biết, nên như thế nào làm?” Lý bá bá chiều này âm hiểm thực, kỳ thật chính là tính toán cấp Diệp Chấn cùng Lý Tiểu một cái ra oai phủ đầu.

“Nga?” Diệp Chấn cười lạnh, vẫn là không có tính toán khom lưng, Lý bá bá sau lưng mấy cái bảo tiêu đang chuẩn bị xông lên, bị ngăn cản. “Tiểu tử tuổi trẻ, không có việc gì, ta thường thức, hôm nay ta có một cái lão bằng hữu tới, có thời gian cùng một ly sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154 : cảnh giác

“Ngưng ngừng, ta không rành, nhưng là, nếu là tính toán đối ta làm chút cái gì nói, ta người này sao, thích đánh người cái trở tay không kịp. (((phồn thể tiểu thuyết võng)))” Diệp Chấn cười cười, rồi mới nhìn thoáng qua Lý Tiểu, nghênh ngang ca đi.

Lý Tiểu đầu óc sững sốt, lời nói đều sẽ không nói, rồi mới đợi trong chớp lát, chỉ một tiếng, “Người ba không nói cho người, ngày mốt họp tác công ty là ta?” Lý bá bá một câu, làm Lý Tiểu càng là lâm vào trầm tư.

“Lý bá bá, ngài lời này là cái gì ý tứ ha? Ngài cùng ta ba ba là lão bằng hữu, ta này bằng hữu, vừa mới thất tình, lại không có tiền, ta mới hảo tâm thu lưu, không nghĩ tới là cái dạng này, sớm biết rằng khiến cho hấn cảm miệng.” Lý Tiểu ý đồ đem chân thật che dấu, bất quá vẫn là không có thể chạy ra Lý bá bá “Bệnh mắt đỏ kim chủ”.

“Không không không, Phú Châu Diệp Chấn, ta là nghe qua. Như vậy, ngày mốt dẫn hán tới gặp ta, nếu có thể, cái gì lời nói đều không nói, đầu tư cái gì, hết thấy trực tiếp ký tên, nếu hán không có tới, cho dù Thiên Vương lão tử, ta đều sẽ không nề tình.” Lời này nói rất rõ ràng, chính là trừ bỏ Diệp Chấn mặt mũi hán cấp ở ngoài, chính là Thiên Vương lão tử, hán Lý Tiểu ba ba, đều không cho mặt mũi.

“Là là là ha, Lý bá bá ngài vội, chúng ta còn không có ăn đâu, đi trước ha.” Lý Tiểu sắc mặt thật không tốt, qua loa đại khái ứng phó tốt lúc sau liền đi theo Diệp Chấn, lúc này Diệp Chấn đã hạ thang máy, Lý Tiểu chạy một tiểu trận mới đuổi kịp.

Lý Tiểu đuổi kịp sau, đại thở hổn hển khẩu khí, dùng lực khó chịu ngữ khí hỏi Diệp Chấn. “Ca, ngươi làm cái gì đâu!”

“Lý bá bá? Ta nhưng thật ra muốn hỏi một chút ngươi làm cái gì?” Diệp Chấn cũng là một bộ tức giận bộ dáng, Lý Tiểu gắt gao nhìn chằm chằm Diệp Chấn, một lát sau mới nghẹn ra một câu. “Hào, không nói nhiều, ăn cơm ăn cơm.”

Hai người đi một bàn bình thường tiệc rượu, cũng không ít rượu, cũng điểm không ít đồ ăn, nhưng là Diệp Chấn tâm tình thật sự là khó chịu, cũng không biết vì cái gì, liền xem cái này Lý bá bá khó chịu, hỏi. “Ta đi rồi lúc sau, các ngươi phát sinh cái gì, nói rõ ràng, ta liền không trách tội bất luận kẻ nào.”

“Đến, ca. Ta liền cùng ngươi nói ha, tên kia chúng ta không thể trêu vào, cùng không phải ngươi tưởng chọc liền chọc, ngươi biết không? Kỳ đạt mấy trăm vạn người, muốn gặp đều khó, hán cùng ta ba là bằng hữu, mới hãnh diện tới này, hán rất ít ra cửa, có đôi khi thậm chí hai bước không bước ra khu nhà cấp cao, cho nên thấy hán rất khó, ta cũng liền nói quan trọng, ngày mốt chính là hán tiệm cơm cùng nhà ta tiệm cơm thương lượng hạ một phần hợp đồng, nhân gia cũng nói, trừ ngươi ra mặt mũi, hán ai cũng không bán, nếu ngươi đi, bao nhiêu tiền chính là ngươi câu nói đầu tiên có thể.” Lý Tiểu nghẹn ngào một chút, tiếp theo nói.

“Tự nhiên, nếu ngươi vẫn là cảm thấy ngươi cao cao tại thượng, như vậy phòng chừng chúng ta tiệm cơm mất đi một cái đại hộ khách, ngươi cũng không xứng làm ta ca bằng hữu.” Diệp Chấn lắng thật dài thời gian, Lý Tiểu cũng cảm thấy không khí quá xấu hổ, có lẽ chính mình lời nói quá nghiêm trọng, vội vàng xin lỗi một câu. “Ca, ta đây là nhất không tốt, tự nhiên chỉ cần ngươi đi, chúng ta không phải là huynh đệ sao?”

“Không, cho dù ngươi không tìm ta, bắt hòa ta nói, ta đồng dạng trở về, đây là dám làm dám chịu, ngày mốt đúng không, có thể, uống rượu đi.” Diệp Chấn hơi chút gạt đầu, cái này đem Lý Tiểu nhạc hỏng rồi, cùng Diệp Chấn uống lên ba bốn ly.

Tới đồ ăn không ít, đều là món ngon, xem ra Lý Tiểu mặt sau bỏ thêm không ít đồ ăn, Diệp Chấn cũng ăn sáng khoái, đột nhiên tới một cái di động tiếng chuông “Tích tích, tích tích.”

“Ta mượn cái điện thoại, ngươi ăn.” Diệp Chấn cười cười, đi đến góc, tiếp điện thoại, điện báo chính là Giang Ninh Ninh. “Uy, ninh ninh, cái gì sự tình a?”

“Xem ngươi bên kia như vậy sáo, khẳng định chính là cùng cái kia cái gì Lý Tiểu đi chơi, nói đi, không phải khách sạn chính là ktv, quán bar linh tinh.” Diệp Chấn ngốc, đây là tới cao tầng vip ghế lô, ai có thể đi lên đâu? Đừng nói sáo, này lâu cũng liền mấy cái thổ hào ở chơi.

“Cái gì, ta cùng Lý Tiểu ở ăn bữa tối, đang chuẩn bị kêu các ngươi đâu, đối. Các ngươi đánh xe cái gì đều có thể, ra tới tà quái, rồi mới thẳng đi sau lại tà quái, rồi mới vẫn là thẳng đi, thẳng đến nhìn thấy một nhà năm sao cấp khách sạn, rồi mới độ cao so chung quanh cao ba bốn lần, nói tìm Lý Tiểu, làm hán mang ha.” Diệp Chấn nhìn một chút Lý Tiểu, phát hiện Lý Tiểu đã say không phải giống nhau say, đầy mặt đỏ bừng, bắt quả vẫn là xem ra, có điểm đấy, phòng chừng trường hồn liền đem những cái đó.

Diệp Chấn phân phó xong rồi, lại kêu Giang Ninh Ninh mang những cái đó các huynh đệ cùng nhau tới ăn, lại ngồi xuống đi cấp Lý Tiểu uống rượu, xem Lý Tiểu thần chí còn không có hoàn toàn không rõ, liền hỏi. “Vốn dĩ muốn đánh bao, kết quả khiến cho các huynh đệ cùng nhau tới, ngươi uống chậm một chút, ta thêm chút đồ ăn có thể chứ?”

“Ha ha, uống!” Lý Tiểu cười cười, cảm lấy không chén rượu liền hương trong miệng đảo. “Ta lặc cái đi, cái gì phá rượu a, một chút hương vị đều không có.”

Diệp Chấn thấy Lý Tiểu đã thần chí không rõ, đối với bên cạnh thủ người phục vụ nói. “Anh em, thực đơn tới.” Cái kia người phục vụ thực chuẩn xác, phục vụ thái độ cũng không tồi, chính là vừa mới Diệp Chấn chỉ lấy tới sáu chi trang bia, Diệp Chấn ước chừng còn uống lên gần bốn chi cũng không có vấn đề gì, này Lý Tiểu quá non.

Diệp Chấn điểm xong đồ ăn, liền tùy tay làm người phục vụ ở bên ngoài chờ khách. Thực mau, Giang Ninh Ninh bọn họ liền chạy đến, Diệp Chấn từng cái đi lên vấn an, điểm một chút nhân số, duy độc thiếu Lưu Đại Bàn cùng thánh tôn, còn có cái Âu Dương Long ba người, tới cũng không nhiều lắm, cũng liền tới rồi Giang Ninh Ninh, Tống Hồ, Quái Bán Tiên cùng Trương Đà bốn người.

“Tích tích, tích tích.” Lại là một chiếc điện thoại, Diệp Chấn lần này đi đến ngoài cửa nghe, bởi vì là Lưu Vũ Phi đánh tới. “Anh em, xảy ra chuyện gì? Còn có thời gian cho ta gọi điện thoại a?”

“Diệp ca, khoảng thời gian trước, ai, ngươi cũng không biết chuyện như thế nào, hiện tại hảo, đã không có việc gì, đúng rồi, cái kia chu kiểm đem ngươi năm sao cấp khách sạn cùng công ty đều nhận thầu, tuy rằng ta có điểm tiền, nhưng là ta sẽ không đánh nhau a.” Lưu Vũ Phi nói chuyện vẫn là như vậy hài hước, một chút liền đem Diệp Chấn chọc cười.

“Ngươi còn nghĩ ta? Không có việc gì, chu kiểm ta đã cùng hán, ân. Ở ích lợi thượng thành lập hữu nghị, bắt quả không vững chắc, không giống ngươi cùng Tống Hồ giống nhau, nói đến liền đến.” Diệp Chấn lại cùng Lưu Vũ Phi ôn chuyện, nói một chút lần này “Mạo hiểm” nói Lưu Vũ Phi kích động đến không được.

“Sát liệt, nguoi giống như thực cảm thấy hứng thú đúng không, chúng ta phỏng chừng một tháng đều còn muốn đi một lần, nếu nguoi thật cảm thấy hứng thú, mang nguoi đi như thế nào?” Diệp Chấn nói xong câu đó, Lưu Vũ Phi liền trầm mặc một tiểu trận. “Ca, ta này không, không cho nguoi xấu hổ sao, đến, lần sau đi kêu ta, cũng muốn làm chúng ta chỉ gian hữu nghị tăng lên điểm.” Diệp Chấn lại hàn huyên vài câu, phát hiện bên trong đã xấu hổ không được, đại đa số người đều ở chơi di động, cho nên phân phó vài câu liền treo điện thoại, đẩy ra ghế lô.

“Ta là vai chính phải không? Như thế nào ta không ở không nói chuyện phiếm a!” Diệp Chấn đẩy ra ghế lô, tức khắc không khí liền lửa nóng, “Tới ca, tới, ngồi ta này.” Lý Tiểu cười tùm tùm nói.

“Ta sát, tiểu thí hài này cũng đều không hiểu? Cùng tàu từ ngồi cùng nhau sao, cùng nguoi ngồi làm cái gì, hiểu chút nhân thế gian tình yêu sao, tính, nguoi vẫn là tiểu hài tử.” Tống Hồ gần nhất cũng đã uống lên không ít, nằm liệt ghế trên chē cười Lý Tiểu.

Lý Tiểu cũng không phải một cái hại tảo người, hai người cho nhau lấy nháo, “Ninh ninh, Lưu Đại Bàn như thế nào không tới?” Ân phía trước nói, thánh tôn không tới luôn là có lý do, này Lưu Đại Bàn kỳ thật có thể nói là sợ chết đi, kỳ thật cũng không thể nào sợ, rốt cuộc tại hạ giếng lúc sau, biểu hiện cũng không sợ hãi, nhưng là nếu nói không sợ chết nói, hấn cũng sẽ không quán lấy Diệp Chấn không đi rồi.

“Đúng đúng đúng, hấn cùng ta nói, nói hấn tổ chức không quen biết các nguoi, rồi mới hấn đã đem truy tung khí ném, rồi mới một tháng sau đi Kỳ Châu tìm hấn, thuận tiện tìm Lan Khôn cùng nhau, thánh tôn sao, nguoi không hỏi, ta còn là muốn nói, hấn nói, có một cái lão bằng hữu tìm hấn ôn chuyện, cho nên.” Giang Ninh Ninh bắt đầu dĩ xua xua tay.

“Nga, hấn lưu địa chỉ cho ta.” Diệp Chấn tiếp nhận Giang Ninh Ninh đưa cho giấy, vừa thấy, còn tưởng rằng chính mình hoa mắt. “Tiểu tử này một chút lưu hai trương?”

“Nga, không phải, phía trước là của hấn, mặt sau là Lan Khôn, nguoi dùng di động chiếu xuống dưới, không thấy cũng không có việc gì.” Diệp Chấn cũng cảm thấy có đạo lý, chụp ảnh hảo lúc sau, tùy tay ném vào thùng rác.

“Ninh ninh, đêm nay nguoi cũng đừng uống rượu, nơi này không phải một cái phóng đến khai địa phương.” Diệp Chấn dùng tay thịnh một tay hạt dưa, ngấm liếc mắt một cái bên cạnh một vị người phục vụ.

“Tiên sinh, có người tìm ngài.” Quả nhiên, vị kia người phục vụ cũng chú ý tới Diệp Chấn trộm ngấm kia liếc mắt một cái, đi tới vừa hỏi.

“Thương (súng) tới nói nữa.” Diệp Chấn bắt tay đưa qua đi, quả nhiên, vị kia người phục vụ lảng trong chốc lát, vẫn là kêu ra một phen tàng thực ần nấp một khẩu súng.

Diệp Chấn đem đồ sặc lấy ra tới, còn hảo, tám phát tất cả tại, theo đạo lý, khách sạn người phục vụ, giống nhau đều không thể cùng khách nhân cùng đứng ở một gian, nếu có thể nói, người phục vụ nhân số nhất định là yêu cầu song, mà không thể là đơn.

“Nguoi ăn, ta đi một chút sẽ về.” Diệp Chấn kéo một chút đồ sặc, theo đi ra ngoài, Lý Tiểu đã cơ hồ say đảo, cũng không đi xem cái gì. “Có thể.” Vị kia người phục vụ không nhanh không chậm cười cười, mang theo Diệp Chấn đi tới rồi đối diện kia một gian phòng.

“Tiên sinh, thỉnh ngài một mình đi vào.” Vị kia người phục vụ làm một cái “Thỉnh” động tác, nhưng là Diệp Chấn không để ý đến. “Một mình nguoi muội, hai lựa chọn, một, mở cửa, nhị, nổ súng.”

Cái kia người phục vụ bắt đầu còn cười lạnh, Diệp Chấn đối với hấn chân chính là một thương (súng). “Ta khai, ta khai.” Cái kia người phục vụ sắc mặt rốt cuộc thay đổi, quỳ đem cửa mở ra, bất quá không có gì, bên trong cũng chính là một người ngồi ở bên trong, Diệp Chấn nhận ra tới, chính là cái kia Lý bá bá.

“Không tòi không tòi, người tới, đem hấn kéo xuống.” Lý bá bá ra lệnh một tiếng, từ bốn phía liền chạy tới cặp một cái hắc y nhân, “Đừng khản trương, ta chỉ là mang đi cái kia bị nguoi đã thương người, nguoi sao, tiến vào là được.” Lý bá bá cười trộm một chút, Diệp Chấn ý đồ bảo trì thanh tĩnh, bất quá quá khó khăn, hai chân đều ở phát run, vì thế chạy đến sofa ngồi xuống đi, hỏi. “Lý lão bản, cái gì sự, ta có việc, nguoi nói đi.”

Tích một tiếng, môn quan trọng. Lý lão bản chậm rãi từ một cái ngăn tủ lấy ra một phen súng lục đem bảy viên viên đạn. “Tiểu tử, lại đây.”

Thương (súng)? Ở Diệp Chấn trong mắt, thương (súng) chẳng qua là một cái giết người vũ khí, chẳng lẽ, hôm nay là đầu cái nguoi chết ta sống? Này Diệp Chấn đảo không sợ, Diệp Chấn thực cảnh giác cầm súng qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: bình tĩnh

Ta chỉ là không ra tay, ra tay nói, người thương (súng) cũng vô dụng. (((-- xong bốn ngón tình tình phòng vắng thính” Lý lão bản ngồi ở ghế trên, rồi mới đem súng lục đồ sặc mờ ra, bảy viên viên đạn đều ấn đi vào.

“Ta cũng chỉ là không ra tay, nếu ta ra tay nói, ta trước mắt người, sớm đã thi thể rơi xuống đất.” Lời này Diệp Chấn không phải nói giỡn, có phải hay không người tu tiên, có phải hay không võ giả, Diệp Chấn liếc mắt một cái liền biết, bất quá Diệp Chấn vẫn là có thể nhìn ra, trước mắt cái này Lý lão nhân, vẫn là có chút võ công, xem hán đáng về kia, rất lão, một đầu đầu bạc, tuy rằng chính bản thân hắc trang, bất quá duy độc thoại phát nhất dẫn nhân chú mục.

Diệp Chấn nghĩ nghĩ, vẫn là kêu lão nhân tương đối thích hợp, Lý bá bá, Lý lão bản đều không thể tỏ vẻ ra “Tôn kính (nghĩa xấu)”

“Được, phép khích tướng là vô dụng, ta sẽ không ra tay, ngồi xuống.” Lý lão nhân tiếp đón Diệp Chấn uống lên một ly trà, tuy rằng Diệp Chấn thực cảnh giác, nhưng là cũng không thể cự tuyệt đi, vì thế uống xong đệ nhất ly, đệ nhị ly, hỏi. “Lý lão nhân, ta thật là có sự, ngài có cái gì sự, ngài nói thẳng thôi.”

“Lý lão nhân? Lý lão nhân há là người loại này tiểu mao hài có thể kêu? Hôm nay ta khiến cho người nhìn xem, ta năm mươi năm bản lĩnh.” Lý lão nhân dùng sức hướng cái bàn một phách, toàn bộ cái bàn tùy đây đất một khối.

“Điểm này tam chân miêu công phu, năm mươi năm bản lĩnh? Oanh!” Diệp Chấn miệt thị một chút, ngay sau đó đánh một đấm xuất ra đi, không nghĩ tới này một quyền Lý lão nhân không có thể đứng vững, trực tiếp bay đi ra ngoài, đánh vào xông về phía trước, ao ra một cái khẩu.

“Khụ khụ.” Lý lão nhân phun ra mấy khẩu máu tươi. “Người kêu cái gì?” Lý lão nhân cười lạnh hỏi, ánh mắt kia tựa hồ có thể giết chết hết thảy sự vật, làm Diệp Chấn không thể nhúc nhích.

“Vì cái gì nói cho người, lý do?” Lúc này Diệp Chấn cũng hạ sát tâm, bất quá bên ngoài Lý lão nhân nhân mã không ít, động hăng say tới, phỏng chừng khả năng còn sẽ liên lụy Giang Ninh Ninh, Lý Tiểu mấy người, đây mới là Diệp Chấn bản khoãn.

“Ta chỉ là muốn biết, thế giới này, cái thứ hai dám kêu ta Lý lão nhân người, là kêu cái gì tên, chết nhiều lắm.” Lý lão nhân cười cười, bất quá Diệp Chấn cũng không cảm thấy một cái “Lý lão nhân” cái này xưng hô, là xúc phạm Lý lão nhân điểm mấu chốt.

“Ân, ta kêu Diệp Chấn, bất quá hươu chết về tay ai còn không nhất định, có lẽ lộc chết người tay, nhưng người nhất định chết ta tay.” Diệp Chấn hai chân hướng trên mặt đất một bước, tức khắc thật sâu lâm vào một cái hố, “Oanh!” Một tiếng, Diệp Chấn toàn lực chấn một quyền, thế nhưng sử Diệp Chấn một chút bay đi ra ngoài.

“Không tôi không tôi, xem thường người, tiếp theo.” Diệp Chấn bò lên, thập phần chật vật, bất quá vẫn là tiếp theo buông lời hung ác. “Chiều này không tôi, ta sẽ làm người hào hào chết.”

“Tiểu thí hài, đây là lấy nhu thắng cương.” Nói, Lý lão nhân nhảy lại đây, Diệp Chấn một quyền đánh qua đi, thế nhưng chiết một chút thật mạnh đánh vào chính mình trên mặt, lập tức đồ nửa bên mặt.

“Chọc ai không được, chọc ta?” Diệp Chấn nhưng không nghĩ chính mình anh tuấn mặt cứ như vậy hủy hoại, một cái bước nhanh, bay đến Lý lão nhân sau lưng, Lý lão nhân rất cơ linh, trốn rồi bốn năm giây, bất quá vẫn là bị đánh trúng.

Diệp Chấn một quyền đánh vào Lý lão nhân trên lưng, Lý lão nhân đột nhiên cảm giác yết hầu một ngọt, một ngụm cam huyết phun ra, bất quá Lý lão nhân có bao nhiêu năm bản lĩnh, vẫn là có thể ổn được chân, Diệp Chấn cả người treo không ở giữa không trung, một quyền một quyền đánh qua đi, Lý lão nhân một quyền một quyền chống lại, hai người đánh một hồi lâu, Lý lão nhân một cái xoay người đá, Diệp Chấn một cái sau bồi phiến, hai người khoảng cách nhảy mất kéo lại bốn năm mét.

Hai người khoe miệng đều có không ít huyết, trước mắt tình huống tới nói, Diệp Chấn phỏng chừng còn không có pháp chiếm thượng phong, Diệp Chấn còn ở tự hỏi dùng cái gì sách lược cái gì, Lý lão nhân đã nói chuyện. “Tiểu tử, người thân thù như thế hảo, ta có chút việc, phiền toái người, như thế nào?”

“Phiền toái ta? Người thật sẽ xem người a, ta như là thiếu tiền người sao?” Diệp Chấn hiện tại căn bản không thiếu tiền, nếu muốn hỗ trợ, hoặc cảm tình hảo, hoặc tới tiền, Diệp Chấn vừa không thiếu tiền lại cùng Lý lão nhân cảm tình không tốt, tự nhiên không bàn nữa.

“Ta thẳng lời nói nói thẳng, ta hiện tại tới, chính là vì mở rộng ta Lý gia thế lực, ta Lý gia thế thế đại đại võ công đều không tôi, hiện tại bốn đại liên một nữ tính, hơn nữa không có nam tính, như thế nào nói đi, năng tiêu gia hỏa này, thói quen giàu có sinh hoạt, võ công cũng không cao, thỉnh người cho năng giáo giáo mấy chiêu, người đồng ý đi?” Lý lão nhân vỗ vỗ trên người tro bụi, sờ sờ khoe miệng huyết, hỏi.

“Người nói thẳng, ta cũng nói cho người, ta đã nói rồi, ta như là thiếu tiền người sao?” Diệp Chấn ngồi ở duy nhất may mắn còn tồn tại một trương trên sofa, sofa khá dài, cơ hồ có thể làm ba bốn người, cho nên Lý lão nhân cũng làm xuống dưới, tiếp theo nói. “Nữ nhi của ta thật xinh đẹp.”

“Hiện tại nước ngoài lưu hành chính dung, xinh đẹp đường cái một đồng lớn.”

“Nữ nhi của ta không chính dung.”

“Xin lỗi, ta có bạn gái.”

“Ta lại không phải làm nữ nhi của ta làm người bạn gái, chỉ là làm người cho hấn giáo giáo võ công mà thôi.”

“Người võ công không thể so ta nhược, như thế nào không tự mình giao?”

Lý lão nhân xem Diệp Chấn hỏi đề tài vừa vặn tốt tạp trụ khó xử, thấp giọng nuốt khẩu khí, nói. “Ta cùng nữ nhi của ta quan hệ vẫn luôn không tốt, hấn thậm chí liên ta cũng không chịu thấy, quy định cách xa nhau không thể gần với năm mét, ta hiện tại là muốn gặp nàng đều khó.”

“Đó là người cái này thân cha vấn đề, ta đâu, là tuyệt đối không đi.”

“Ta trực tiếp cùng người nói là được, kỳ đạt thành phố này, ta kêu một tiếng, không ai dám phản, người ở đây người đều làm ta bảy thành, không chỉ là này, Phú Châu, Kỳ Châu, nghi châu này ba cái liên ở bên nhau thành thị, ta đều là có vang dội danh khí.”

Diệp Chấn ngày hôm qua cũng là có nghiên cứu, Phú Châu, Kỳ Châu cùng nghi châu ba cái thành thị, là liên ở bên nhau, bất quá này kỳ đạt ngôi xuống thành thị liên đình ba tòa, kỳ đạt địa phương thực rộng lớn, nhưng là nói đến tiền phương diện, một cái kỳ đạt là căn bản không có khả năng so qua Phú Châu, Kỳ Châu cùng nghi châu ba cái thành thị.

“Nga? Vang dội danh khí, ta đây chỉ nói cuối cùng một lần, ta cũng không có thời gian, ta nói, ta không kém tiền, người điếc?” Diệp Chấn một bộ chính là không cho người làm trâu làm ngựa bộ dáng, cũng đúng là bất đắc dĩ.

“Hành, nếu người đáp ứng, người ở kỳ đạt bên này năm sao cấp chi nhánh sẽ khai thực dễ dàng, địa phương khác đều sẽ đơn giản, chỉ cần ta cho người nói chuyện, cái gì sự đều đơn giản, ta chỉ cần người một vòng tam tiết khóa thì tốt rồi.” Lý lão nhân so một cái tam thủ thế.

“Hành hành hành, bất quá ta từ từ nói đi trước, ta người này không yêu ăn người khác, ta địa phương ta làm chủ, người ta một phần không cần, tiền lương mỗi tiết khóa ba trăm vạn.” Diệp Chấn này kỳ đạt chính là muốn cho Lý lão nhân biết khó mà lui thôi.

“Một tiết khóa ba trăm vạn? Một vòng chín trăm vạn? Hành, ta một vòng cho người một ngàn vạn.” Lý lão nhân này sáng khoái làm Diệp Chấn hết chỗ nói rồi, một vòng tam tiết khóa, liền cấp một ngàn vạn, hiện tại này xã hội, tiền đã không trọng yếu sao? Sai, một cái phổ phổ thông thông công nhân một tháng có lẽ đều không đến một vạn, một cái bảo khiết viên một tháng mới nhiều ít, hấn một tiết khóa mấy cái giờ ba trăm vạn, là cái gì khái niệm?

“Ta nói giỡn, ta chỉ dạy một vòng, một vòng tam tiết khóa, ta không cần một phần tiền, còn có, ngày mốt ta đi.” Diệp Chấn cùng Lý lão nhân nhìn nhau cười, rồi mới Diệp Chấn cùng Lý lão nhân liền như có cộng đồng đề tài, hàn huyên mười mấy phút, đột nhiên cảm thấy hấn là phải đi về, cũng liền không cùng Lý lão nhân tiếp theo liêu, về tới ghé ló, phát hiện Lý Tiểu cùng Tống Hồ vài người đã uống đã chết, chỉ có Quái Bán Tiên, Trương Đà ở cùng Giang Ninh Ninh còn ở dùng bữa, thấy Diệp Chấn tiến vào, cấp Diệp Chấn đồ chút rượu, Diệp Chấn uống thả cửa ba bốn ly, Giang Ninh Ninh nhẹ nhàng vỗ vỗ Diệp Chấn tay, Diệp Chấn gật gật đầu, đứng lên nói.

“Ta cảm thấy, ăn đủ liền có thể đi trở về, rốt cuộc hiện tại nơi này cái gì đều không thể nào quen thuộc, uống say cũng không tốt.” Quái Bán Tiên uống cũng rất nhiều, nơi nào nghe hiểu được, loạn chơi rượu điên nói. “Nãi nãi cái chân, ai say, đem nói rõ ràng.”

Trương Đà không có say, Diệp Chấn đỡ Tống Hồ cùng Lý Tiểu, Trương Đà đỡ Quái Bán Tiên, Giang Ninh Ninh đi tuốt đằng trước, xuống lầu đi đến ngầm bãi đỗ xe, Diệp Chấn mở ra chạy băng băng xe thể thao khai ra bãi đỗ xe, một đường khai thực thuận, xe hồ mũi cũng thực sáng, bất quá Lý Tiểu cùng Tống Hồ nơi nào chịu được, phun ra rất nhiều lần, lại có rất nhiều lần đều là Diệp Chấn lôi kéo, đem xe chạy đến không ai địa phương phun, phun xong lên xe khai không trong chốc lát, lại phun mẫn xe đều là.

Chạy đến tiểu khu thời điểm, bảo an đều không cho buông bãi đỗ xe, bất quá xem ở là Lý Tiểu tư nhân biệt thự, Lý Tiểu là chính mình lão bản, chính mình như thế nào khả năng không cho lão bản cho đi, nhưng là thật sự quá xú, bảo an làm Diệp Chấn đỡ Lý Tiểu đến phòng nghỉ ngơi, rồi mới gọi người lái xe đi đem xe giặt sạch.

Diệp Chấn về tới Lý Tiểu gia, đẩy cửa ra liền phát hiện một mảnh đen nhánh, Diệp Chấn mở ra đèn, rồi mới đi lên lầu hai, đi tới rồi thánh tôn phòng, thánh tôn nhìn thấy sau, tỉnh lại, trước WC uống chén nóng hầm hập thủy liền lại ngủ.

Một giấc này Diệp Chấn ngủ không tồi, rốt cuộc bọn họ ngủ thời điểm đã là rạng sáng nửa đêm một chút nhiều, ngủ đến buổi sáng 8 giờ, đã ngủ sáu bảy tiếng đồng hồ, đối với Diệp Chấn tới nói, đã vậy là đủ rồi, Diệp Chấn rất sớm liền đi mua đồ ăn, rồi mới nấu phong phú bữa sáng, ăn xong liền đến sân bay tiễn đi Quái Bán Tiên cùng Trương Đà, hai người rất là cảm thấy mỹ mãn, liên tục nói. “Không cần lại theo, nếu tháng sau yêu cầu đến chúng ta, thánh tôn người biết nhà ta, rồi mới ta ở liên hệ Trương Đà.”

Đi rồi Quái Bán Tiên cùng Trương Đà, đội ngũ đã thiếu rất nhiều người, chỉ còn lại có Diệp Chấn, Giang Ninh Ninh, thánh tôn, Tống Hồ còn có Âu Dương Long, nhưng mà Âu Dương Long cũng bởi vì công ty duyên cớ, ở Quái Bán Tiên đi rồi hơn nửa giờ, nhận được điện thoại mua nhanh nhất nhất ban phi cơ bay trở về, đại gia lập tức an tĩnh xuống dưới, nguyên bản vô cùng náo nhiệt mười người, đã dư lại bốn người, còn hảo chỉ là đã chết một người, nếu chết thánh tôn bốn người, kia thật đúng là liền không hảo.

Bốn người đánh xe trở lại Lý Tiểu gia đã là giữa trưa, Lý Tiểu cũng đã bởi vì sự tình đi ra ngoài làm việc, đại gia nhóm liền oa ở phòng bất động.

“Kia gì, nơi này theo ta nhóm bốn người, nếu không hỏi Phú Châu bá?” Tống Hồ cười cười, này một chuyện, Tống Hồ còn đã nói rất ít lời nói, đột nhiên nhiều một cái cười hi hi người, còn lại ba người cũng là vui sướng hài lòng.

“Không không không, ngày mai buổi sáng ta muốn cùng Lý Tiểu đi hội kiến một cái hộ khách, thuận tiện bắt lấy ở chỗ này phát triển chi nhánh cơ hội, ngày mai đi xuống có một cái party, đến lúc đó đại gia cùng đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: ta đấu ngươi

Rồi mới ngày một có một cái triển lãm sẽ, một cái đấu giá hội, ngày mai rất bận, hôm nay nghỉ ngơi nghỉ ngơi. (((-- xong bốn ngón tình tình phỏng vấn thính” Diệp Chấn nói, Lý Tiểu đã về đến nhà.

“Ca, tối hôm qua ngươi nói cái gì? Lý bá bá rất ít ra cửa, hôm nay thế nhưng lại tìm ta.” Lý Tiểu cảm làm công túi xách, ngồi xuống, cảm giác không thích hợp, ngày thường tất cả mọi người đều sẽ ở cùng nhau chơi, hôm nay như thế nào phòng khách liền bốn người.

“Ca, các ngươi nháo mâu thuẫn a, dư lại người đâu?”

“Suy nghĩ nhiều, có một cái ngày hôm qua đi, chúng ta ăn cơm thời điểm đi rồi, có ba cái buổi sáng ngồi máy bay đi rồi.” Diệp Chấn tiếp theo nói. “Lý Tiểu, ngươi nhưng đừng nói vậy, vì cái gì Lý lão nhân tìm ngươi liền cùng ta có quan hệ?”

“Ngươi thật đúng là ngu, ngươi phải biết rằng, Lý bá bá ở kỳ đạt là nói chuyện có địa vị người, có thể cùng hắn hợp tác, toàn kỳ đạt có thể đếm được trên đầu ngón tay, hắn thế nhưng nói làm chúng ta cùng ngươi tam gia công ty liên hợp, ngươi như thế nào xem?” Rốt cuộc nơi này đều là người quen, nếu nhỏ giọng nói, phỏng chừng sẽ bị khinh bỉ.

“Ân? Tổng Hồ, ngươi như thế nào xem?” Hiện tại công ty Tổng Hồ là nói thượng lời nói, Diệp Chấn cũng cảm thấy như thế chuyện quan trọng, yêu cầu chậm rãi thương lượng.

Tổng Hồ nghĩ nghĩ, đem Diệp Chấn gọi vào lầu hai. “Lão đại, ta cảm thấy đi, ta bên này ở Phú Châu Tổng Hồ hữu hạn tập đoàn đã thành lập, ta hẳn là nhớ rõ ta phía trước cùng ngươi nói đi?”

Xác thật như thế, Tổng Hồ đích xác đều cùng Diệp Chấn thương lượng, Diệp Chấn không có phản đối, tôn trọng người khác lựa chọn, rốt cuộc xác thật khó mà nói không cho ngươi đi độc lập phát triển.

“Đó chính là, ngày mai chính ngươi đi, đi hỏi một chút, nếu có thể, chúng ta bốn gia công ty liên hợp cùng nhau gây dựng sự nghiệp, nếu không được liền các ngươi ba cái công ty liên hảo.” Tổng Hồ nói xong, Diệp Chấn gật gật đầu, Diệp Chấn chỉ cần thật huynh đệ tình, tiền với hắn mà nói chỉ là một cái đồ dùng sinh hoạt, nhưng không phải sinh hoạt chuẩn bị.

Hai người thương lượng không sai biệt lắm, vì thế Diệp Chấn cũng liền đáp ứng thuyết minh thiên đi, nhưng là hợp tác sự tình đến lúc đó lại nói. Thời gian quá đến bay nhanh, đã là buổi chiều hai điểm nhiều, Diệp Chấn đánh chiếc xe, cùng Giang Ninh Ninh đi thư viện, Lý Tiểu tắc yêu cầu đi làm, nhảm chán thán cùng Tổng Hồ, tìm một cái tiểu bảo an, ba người đánh lên đầu địa chủ, chơi nị liền chơi đầu ngư, lại nị liền lại chơi đầu địa chủ, chết tuần hoàn.

Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh xuống xe, đi vào thư viện chính là từng đợt gió lạnh điều hòa cùng thư hương, hai người tách ra, Diệp Chấn đi đến lầu hai tiểu thuyết khu, bởi vì Diệp Chấn thực thích tiểu thuyết, hắn còn nhớ rõ hắn đi học thời điểm, lúc ấy có một cái tiểu linh thông, còn có thể download txt, hắn xem chính là bộ xương khô tinh linh viết 《 tinh chiến gió lốc 》 này bốn tiểu thuyết, bất quá không thấy xong, có chút đáng tiếc.

Nhưng mà Giang Ninh Ninh lại bốn sách cổ phương hướng đi, nhìn dáng vẻ thật đúng là một cái học bá. Diệp Chấn chọn mấy quyển tiểu thuyết thật thể thư, kết quả không có thể tìm được 《 tinh chiến gió lốc 》 thật thể thư, có lẽ tác giả không có xuất bản đi. Diệp Chấn cuối cùng lựa chọn hai bốn tiểu thuyết, một quyển là 《 quý án tổ 》，một quyển còn lại là thực hòa thật thể thư 《 trộm mộ bút ký 》

Diệp Chấn đem hai bốn tóm tắt hơi chút nhìn một lần, cuối cùng vẫn là lựa chọn trộm mộ bút ký, bất quá Diệp Chấn phiên phiên, mới phát hiện nguyên lai này đã là đệ nhị bộ, thư danh viết, 《 trộm mộ bút ký nhị chi Tàn Linh thần thụ 》 vì thế Diệp Chấn lại đi đến tiểu huyền nghi tiểu thuyết kia bài kệ sách, tìm được rồi 《 trộm mộ bút ký một chi thất tinh lỗ vương cung 》

Một cái buổi chiều liền vui sướng vượt qua, Diệp Chấn xem rất mệt, nơi này cũng không phải chính quy hiệu sách, không có ghế dựa có thể ngồi, người rất nhiều, một đại bài tất cả đều là người, đều ngồi dưới đất xem, xem thực nhập thần, đã là bốn điểm nhiều gần hoàng hôn thời điểm, Diệp Chấn mới bị Giang Ninh Ninh đánh thức.

Diệp Chấn thực đầu nhập, nói tốt nghe xong chính là bên này 《 trộm mộ bút ký 》 thực hấp dẫn người, “Còn không trở về nhà sao?”

“A? Nga, phải đi về a, hảo.” Diệp Chấn lúc này mới sờ sờ bụng, đã rất đói bụng, giữa trưa cũng không ăn cái gì, đứng lên, điên một chút. “Từ từ, ta nơi này còn có một chút điểm, vừa lúc ta chán mả.”

Diệp Chấn lại nằm liệt trên mặt đất, đem dư lại vài tờ xem xong, “Ta lặc cái đi, cuối cùng thế nhưng viết ‘ cá ở ta này. ’ thật mê người, còn tưởng, tưởng —— tiếp theo xem.” Nhưng là Diệp Chấn nhìn thoáng qua Giang Ninh Ninh, phát hiện Giang Ninh Ninh cũng không phải đặc biệt cao hứng, vì thế vội vàng cầm thư hướng tính tiền địa phương đi đến.

“Chuyện như thế nào? Mua tới? Ta không đồng ý a.” Giang Ninh Ninh ném ra Diệp Chấn tay, thấy Diệp Chấn sùng sốt, giải thích nói. “Ta không phải không có lý do gì, hiện tại khoa học kỹ thuật phát đạt, hướng chỉ nơi này căn bản là không phải người chân chính gia, người mua thư mang về cũng phiền toái, một quyển nhiều trọng, toàn bộ có chín bốn người biết không?”

“Hào hào hào, chúng ta đây không mua, đây là việc nhỏ, làm cho cùng cái nhau chia tay dường như.” Diệp Chấn vội vàng đem thư thả lại giá sách, rồi mới liền đi xuống lầu, bên cạnh bảo an dọa ngăn người, ngay sau đó phản ứng trở về. “Hiện tại xã hội cái gì đều có, ăn vạ, cướp bóc, cái gì đều có, này hai người sẽ không kết phường lừa đồ vật đi?”

Bảo an nghĩ nghĩ, vốn đang là yêu cầu kiểm tra, nề hà Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh hai người đi thực mau, đã không có bóng người, vì thế liền không tính toán đuổi theo.

Diệp Chấn một đường đi theo Giang Ninh Ninh, Giang Ninh Ninh cũng không có đặc biệt sinh khí, ra hiệu sách liền khôi phục bình thường, nắm Diệp Chấn tay liền hỏi buổi tối ăn cái gì. Diệp Chấn luống cuống, cô nàng này trở mặt so phiên thư còn nhanh, chính là có cái gì biện pháp đâu, vì thế liền mang Giang Ninh Ninh ăn chút địa phương đặc sắc, cũng không có đi đặc biệt đại hình khách sạn, tùy tiện ăn một ít, nghĩ thầm Tổng Hồ mấy người tại trong nhà phòng chừng cũng là ăn ngon đồ vật.

“Tích tích, tích tích.” Quả nhiên, nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, vừa mới tưởng Tổng Hồ mấy người có phải hay không ở ăn ngon, Tổng Hồ liền đánh lại đây. “Lão đại, các người ăn không?”

Diệp Chấn nhìn một chút thời gian, đã là mau 7 giờ, nói một tiếng. “Không có a, kẹt xe đâu, các người ăn cái gì a?”

“Kia hành, chúng ta ở ăn bò bít tết, tưởng có cho hay không người đóng gói, xem ra ta đóng gói hai phân trở về.” Diệp Chấn cười trộm lại nói vài câu, cúp điện thoại chính là cùng Giang Ninh Ninh thổi phồng. “Người xem, ta liền nói đi, bọn họ đi ăn bò bít tết, còn hảo ta nói, bọn họ cho chúng ta đóng gói, một người một phần.”

“Người nói gì đâu, này một bàn đồ ăn, người ăn cho hết sao? Ăn xong rồi còn ăn cái gì bò bít tết a.” Giang Ninh Ninh chỉ chỉ trên bàn, bọn họ lần này ăn chính là sa huyệt ăn vặt, điểm không ít chung sùi cảo, mì xào, quấy mặt, bất quá bọn họ không nghĩ tới, này đồ ăn thực dễ dàng ăn no.

“Người ăn có đủ hay không, ăn chung sùi cảo.” Nói, Diệp Chấn dùng chiếc đũa gấp một cái chung sùi cảo, dính dính bơ lạc, đưa tới Giang Ninh Ninh trong miệng. “Liền ăn cuối cùng một cái, thứ này quá dễ dàng no rồi, lập tức liền ăn nì, không thể ăn.” Giang Ninh Ninh ăn một cái sau, đều thiếu chút nữa phun ra, tuy rằng vừa mới bắt đầu ăn, này chung sùi cảo tựa như mỹ thực giống nhau, nhưng là hiện tại cái dạng này, nhìn phỏng chừng đều phải phun ra.

Hai người lại ăn mấy cái, “Này quấy mặt không tồi a, thật nhiều bơ lạc, rồi mới là làm mặt, còn có điểm thịt bò, ăn rất ngon, bất quá ăn mấy khẩu liền lại nị có căng.” Hai người điểm mau mười dạng, nhưng là ăn không một nửa, nhiều lắm liền một phần ba tả hữu.

“Lão bản, mua đơn.” Diệp Chấn móc ra tiền bao, hỏi. “Anh em, bao nhiêu tiền, số một chút.”

“Ân, 88, hảo con số, ân, này đồ các người mới ăn một ít, nếu các người không đóng gói, chúng ta cầm phỏng chừng nhiệt một chút là có thể ăn bữa tối.” Lời này nói không sai, bởi vì hiện tại trên bàn có mấy cái bún xào, một lung chung sùi cảo, còn có mấy cái chỉ uống lên mấy khẩu khổ qua canh, khổ qua canh xương sườn cũng chưa động mấy khối, lão bản nói chuyện cũng là sáng khoái, như vậy xác thật có thể ăn một cái bữa tối.

“Ngạch, kia như vậy đi, có thể, người cấp đóng gói.” Diệp Chấn còn đang suy nghĩ muốn hay không, kết quả Giang Ninh Ninh cướp nói, kỳ thật hai người cũng đều ngưng nói không đóng gói, bởi vì lão bản ý tứ kỳ thật cũng chính là ám phúng Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh.

“Ân, nơi này là điểm tiền boa, không cần thối lại.” Diệp Chấn cho một trương một trăm, hợp với nói. “Ngài biết phụ cận nơi nào có sân bay sao?” Diệp Chấn vẫn là yêu cầu làm quen một chút nơi này, bởi vì gần nhất nếu có thể trở về một chuyến, là tốt nhất, đem một ít yêu cầu sự tình ngẫm xong, rồi mới bay trở về, bất quá ngày mai có việc, ngày mốt cũng có việc, quá mấy ngày rồi nói sau.

Lão bản người không tồi, tiếp nhận Diệp Chấn cấp một trăm đồng tiền mao gia gia, nói. “Ân, nơi này đâu, chỉ có một sân bay, cách nơi này rất xa, đánh xe yêu cầu ba mươi phút, kẹt xe hai ba giờ.”

Nói không sai, ở Diệp Chấn dự đoán bên trong, bởi vì sân bay rời xa xã khu là bình thường.

Diệp Chấn lại hỏi thêm mấy vấn đề, lão bản người rất tuổi trẻ, bất quá hiểu không ít, hỏi gì đáp nấy cơ hồ là, Diệp Chấn lại nhiều cho mấy trăm, lão bản thấy tiền sáng mắt, đưa Diệp Chấn đến đánh tới xe, lên xe mới đi.

“Người xem đi, hiện tại xã hội đã như vậy, nghỉ ngơi một chút.” Buổi tối 7 giờ nhiều không tính kẹt xe “Tốt nhất thời gian” nhưng là vẫn là có không ít xe, Diệp Chấn về đến nhà trong nhà đã mau 8 giờ, kết quả ở cửa vừa vận tốt gặp Lý Tiểu cùng Tổng Hồ còn có thánh tôn ba người.

“Các người, trong tay dẫn theo cái gì đồ vật, còn có hộp comi?” Tổng Hồ ánh mắt không tồi, nhìn dáng vẻ, ba người đêm nay phỏng chừng không uống rượu. Bất quá không bình thường chính là, ba người đi đường trở về, theo đạo lý ba người lười đến thực, giống nhau là không đi bộ.

Sĩ chỉ chạy đến tiểu khu cửa, khiến cho Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh xuống dưới. “Cái này trước đừng nói, các người như thế nào không lái xe đi?”

“Cái gì, thao, ta quên mất, nho nhỏ uống lên một ly, kết quả, kết quả liền ——” Tống Hồ còn rất tự trách, bất quá Lý Tiểu thực mau liền đứng ra nói chuyện. “Sợ cái gì, xe có khóa, nhiều lắm chính là lưu cả đêm mà thôi, không có việc gì, hơn nữa đó là rượu của ta cửa hàng, đánh cái điện thoại là được.” Không nghĩ tới, bọn họ ba người thế nhưng có đi Lý Tiểu khách sạn ăn cái gì, còn cấp Diệp Chấn đóng gói hai phân bỏ bít tết.

“Đến các ngươi, mua cái gì, sáu bảy hộp.” Tống Hồ chỉ chỉ Diệp Chấn trong tay túi. “Ta lừa các ngươi a, chúng ta có ăn, ăn sa huyện ăn vặt, ta còn sợ chúng ta ăn không đủ, kết quả nhiều như thế nhiều, trở về tiếp tục ăn.”

“Có thể, chúng ta còn sợ các ngươi đói, thực mau trở lại, ta sợ mua điểm bia, trở về hết lớn.” Thánh tôn còn rút cuộc tìm được một cái có thể chen vào nói địa phương. “Không cần, nhà ta một đại đánh, bất quá ta cùng Diệp Chấn liền uống mấy khẩu, ăn cái gì là được, rượu sao, tốt nhất không cần.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157 : co tiền boa

Ngày mai muốn gặp Lý lão nhân, bên ngoài gió lớn, dễ dàng cảm mạo, còn có a, người kia đồ vật đừng lạnh không thể ăn. (((phồn thể tiểu thuyết vòng))) Đi vào a, một đám người cửa ôn chuyện, bảo an đều đem cửa sắt khai vài phút.” Diệp Chấn xa một chút Lý Tiểu, Lý Tiểu gật gật đầu, rồi mới một đám người đến gần một chút, nói đây là tiểu khu, có thể tính tiểu khu, toàn bộ cũng liền tam đồng lâu, một đồng mười mấy lâu cao lâu, là một cái chung cư, một cái khác là một cái năm tầng nhà cũ, còn có một cái cũng là năm tầng, đó chính là Lý Tiểu biệt thự.

Lý Tiểu đẩy ra đại môn, bởi vì Lý Tiểu biệt thự là đối diện bảo an thủ cửa sắt, cho nên đi tương đối đơn giản, thẳng tắp đi rồi mười mấy mễ liền đến. Năm người đi vào sau đem cửa đóng lại, cầm mấy trương ghế nhỏ an vị ở ngày thường uống trà trên bàn, trà bàn rất lớn, chiều dài phòng chừng có thể có một thước nhiều, thả một cái ấm trà cùng khay trà, còn có rất đại trống không, Diệp Chấn đem sa huyện ăn vặt dọn xong, rồi mới cũng đem bỏ bít tết chuẩn bị cho tốt, nói. “Có bàn ăn không đi, một hai phải ở trà bàn, có tiền tùy hứng, không có tiền nhâm mệnh, cứ như vậy.”

Mọi người cho rằng Diệp Chấn chơi rượu điên, cũng liền chưa nói cái gì, Lý Tiểu cầm vài chi bia, một người một chi, trừ bỏ Giang Ninh Ninh không uống ở ngoài, Diệp Chấn một chi, Lý Tiểu hai chi, Tống Hồ hai chi, thánh tôn uống một chi không đủ, cũng uống hai chi.

Tục ngữ nói không tồi, ‘rượu sau phun thật ngôn’ thật đúng là không sai, Diệp Chấn uống không sai biệt lắm, cũng không dám để cho Lý Tiểu uống quá nhiều, đem dư lại cấp Tống Hồ thánh tôn chia đều, ngồi trên đều là thịt loại, ngay cả ăn vặt những cái đó, đại bộ phận cũng đều là huân, cho nên Diệp Chấn tùy tiện tiện xào gọi món ăn tới ăn, hương vị không tồi, Diệp Chấn cũng không biết chuyện như thế nào, đêm nay uống thực say, Lý Tiểu cũng uống không sai biệt lắm.

Giang Ninh Ninh thấy bốn người đều là nam sĩ, không có hứng thú, liền chạy tới tắm rửa, Lý Tiểu say khướt hỏi. “Anh em, ta nói, các ngươi tới thời điểm quần áo rách tung toé, chính thân bùn xù vạ, là đi làm cái gì?”

Diệp Chấn không thể nói toàn say, chỉ có thể nói là có chút say, cùng nhau kính, liền đem hạ giếng sở hữu sự đều nói cho Lý Tiểu, Lý Tiểu vẫn là cái tò mò bảo bảo, liền hỏi. “Ca, ta đây hỏi một chút, các ngươi cuối cùng bộ dáng này ra tới, còn muốn hay không trở về a?”

Diệp Chấn cảnh giác thực, tuy rằng thực say, nhưng là thần chí vẫn là rất rõ ràng, người bình thường đều sẽ hỏi kích thích không, căn bản không có khả năng sẽ hỏi trở về không, nếu hỏi nói, tám phần chính là tính toán làm Diệp Chấn dẫn hắn trở về.

Thấy Lý Tiểu chút nào không có nói rượu lời nói bộ dáng, hai mắt nhìn chăm chăm Diệp Chấn, Diệp Chấn càng kết luận Lý Tiểu ý niệm. “Anh em, chúng ta ước chừng một tháng sau sẽ một lần nữa xuất phát, đến lúc đó mang lên người a.”

“Ca, người thật sự đoán ra ta suy nghĩ, cao, cao a!” Lý Tiểu cười cười, rồi mới kính một chén rượu, tiếp theo nói. “Ca người xác thật đoán được ta muốn làm sự, bất quá ta thích mạo hiểm, vì mạo hiểm a, ta có thể không đọc sách, người hẳn là biết đến, hiện tại xã hội, một đoàn sinh viên không có công tác, ta ba có tiền, so trung bằng cấp đã có thể hiểu được rất nhiều.” Diệp Chấn thích đọc sách, nếu không phải lúc trước cái kia từ vong đảo sự kiện, hẳn còn sẽ tiếp theo đọc cao trung.

“Ân? Ca, người như thế nào xem, nếu người dẫn ta đi xuống, ta cho người tìm giúp đỡ, như thế nào?” Lý Tiểu cười cười, tiếp theo nói. “Ta tìm được giúp đỡ, đại đa số đều là cao thủ.”

“Suy xét suy xét, này thật khó mà nói, nếu xuất hiện vấn đề, đừng nói bảo hộ người, ta chính mình đều không nhất định có thể chạy trốn.” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, hiện tại biến hóa rất lớn, lúc trước chỉ là vì lên núi tìm Côn Luân sơn cao nhân chống cự Ma Giới đột kích, hiện giờ cắm vào một cái từ vong tổ chức, lại đối phía trước Diệp Chấn hạ giếng chỗ đó như hổ rình mồi, có lẽ, Côn Luân sơn chân núi trấn áp chỗ đó, thật là có thể là bảo bối.

“Ân, ăn đi.” Lý Tiểu uống lên không ít rượu, cuối cùng phun ra WC đầy đất đều là nôn, Giang Ninh Ninh tắm rửa xong liền trực tiếp đi ngủ, một đám nam sinh uống tới rồi mau 11 giờ, thánh tôn đã đầy miệng dầu mỡ, trên bàn rất nhiều đồ vật đều bị ‘rửa sạch’. Bốn người lại làm một ly, đơn giản liền ở trà trên bàn ngủ rồi.

Ngày hôm sau thiên sáng ngời, Diệp Chấn liền tỉnh, phát hiện chính mình áo somi thực dơ, có không ít bìa, tối hôm qua Lý Tiểu lấy ra kia một lọ cao quý rượu vang đỏ, bỏ bít tét, sa huyền ăn vặt những cái đó dầu mỡ làm cho chỉnh kiện áo somi thực dơ, Diệp Chấn kéo ra cửa sổ, thái dương vừa mới mới vừa thẳng lên, Diệp Chấn đi đến WC, đem mặt giặt sạch, rửa mặt hảo lúc sau còi ra áo trên, dùng giặt quần áo xoa xoa có dầu mỡ địa phương, rồi mới đặt ở máy giặt rửa sạch, Diệp Chấn còn giặt sạch một cái tắm nước lạnh, ra tới khi Lý Tiểu đã tỉnh, hai người giao cái ban, Diệp Chấn đi thay quần áo, Lý Tiểu liền đi tắm rửa.

Diệp Chấn nhìn một chút đồng hồ, mới 6 giờ nhiều một ít chút, nói tốt gấp mặt thời gian, hẳn là 8 giờ, cũng không khẩn trương, thay đổi một thân tây trang, thúc thúc cả vạt, rồi mới cùng Lý Tiểu đến tiểu khu, phát hiện khu nội không có cái gì mua bánh bao hoặc là cháo linh tinh, Diệp Chấn đề nghị trước trực tiếp đến gấp mặt địa điểm, rồi mới ở kia phụ cận ăn, vì thế hai người đi tới ngầm bãi đỗ xe.

Lý Tiểu tại đây tiểu khu mua một đồng tư nhân phòng, cho nên có một cái tư nhân bãi đỗ xe, kia bãi đỗ xe phòng chừng có bốn năm mươi cái xe vị, Lý Tiểu đình đầy xe, phía trước là một ít chạy băng băng bảo mã (BMW), cuối cùng một hàng đều là Porsche chờ xe thể thao, Diệp Chấn bị một chiếc Lamborghini ảo ảnh hấp dẫn, hỏi. “Lý Tiểu, ta cảm thấy, chúng ta hai người ngồi một xe, phòng chừng không tốt, nếu không chúng ta khai hai lượng đi?”

“Ân, có thể, nơi này có năm hào, nhất hào đến số 3 người tùy tiện chọn một chiếc, rồi mới trong khoảng thời gian này đều cho người khai, số 4 năm hào là ta ba ta ca cất chứa xe, những cái đó ta đều không thể động.” Diệp Chấn nhìn một chút, kia Lamborghini ảo ảnh quả nhiên ở năm hào xe hành, Porsche, Rolls-Royce những cái đó cơ bản đều ở bốn năm hào.

“Nga, có thể.” Diệp Chấn chọn vài phút, bởi vì thời gian khẩn, không có đặc biệt nhiều thời giờ làm Diệp Chấn lãng phí, Diệp Chấn tuyển một chiếc cùng là xe hồ mui bảo mã (BMW).

Lý Tiểu đánh một tiếng tiếp đón, đem địa chỉ nói cho Diệp Chấn, rồi mới liền nói 8 giờ thấy, Lý Tiểu chạy băng băng cũng là sường bông, tốc độ rất nhanh, bất quá nơi này Lý Tiểu cũng không dám chạy đến quá nhanh, vạn nhất mất khống chế đụng vào khác xe, bởi vẫn là chính mình.

Diệp Chấn nào biết đâu rằng ở nơi nào gấp mặt, còn hảo này xe có hướng dẫn gps, bất quá Diệp Chấn tối hôm qua có chút cảm mạo, ngẫm lại ai đem một bộ cúc áo khâu rớt mấy cái, rồi mới uống lãnh bia, thổi điều hòa, lại ngủ một buổi tối, ngẫm lại cũng khủng bố, Diệp Chấn ấn một cái cái nút, một cái pha lê liền che đầy Diệp Chấn đình đầu, xe hồ mui đã không phải xe hồ mui.

Diệp Chấn khai một chút điều hòa, không dám quá lạnh, rồi mới khai rất chậm, bởi vì thời gian cũng sẽ không thật chặt, màn hình biểu hiện 7 giờ hai mươi lăm, hướng dẫn gps biểu hiện còn có sáu phần chung tới mục đích địa.

Diệp Chấn chạy đến phía trước một chút, đã nhìn đến phía trước một đồng đại lâu, phòng chừng chính là Lý bá bá công ty, Diệp Chấn đem xe trước ngừng ở chung quanh, mua mấy cái bánh bao ăn, uống lên một ly sữa đậu nành, Diệp Chấn thị lực không tồi, vẫn luôn nhìn cửa, nhìn đến không ít công nhân một lần đi vào, phòng chừng đi làm thời gian là buổi sáng 8 giờ.

Diệp Chấn đột nhiên định thần, nguyên lai Lý Tiểu đã đi vào, Diệp Chấn đột nhiên cắn mấy khẩu bánh bao, rồi mới tùy tiện ném đi một trương mao gia gia, kia bán bánh bao nhạc muốn chết, vẫn luôn nói phải cho Diệp Chấn lại trang mấy cái bánh bao thịt, Diệp Chấn bị giữ chặt đi bất động, đành phải nói. “Ta có việc, đợi lát nữa trở về lại cùng người lấy, người từ từ ta.”

Diệp Chấn đi đến ven đường, đem bảo mã (BMW) chạy đến cao ốc cửa, vừa vặn tốt lắp kín cửa. “Tiên sinh, chúng ta nơi này không thể dừng xe.”

Một vị bảo an đã đi tới. Diệp Chấn liếc liếc mắt một cái, nói. “Cửa không cho đình, nơi nào có bãi đỗ xe?”

Vị kia bảo an có chút kinh ngạc, giống nhau căn bản không dám có người dám cái dạng này, ngay cả ở kỳ đạt nói chuyện có vài phần địa vị Lý gia cũng hoàn toàn không dám, bảo an lắng trong chốc lát, nói. “Tiên sinh, tá quái thẳng đi.”

Diệp Chấn gật gật đầu, rồi mới mở cửa xe, đối với bảo an nói. “Chìa khóa xe ở bên trong, giúp ta khai qua đi, rồi mới chìa khóa đưa đến các người lão bản nơi đó, có tiền boa.” Nói xong, Diệp Chấn trực tiếp đi vào, làm lơ cửa hai cái bảo an, kia hai cái bảo an cho nhau nhìn một chút, nói. “Có tiền boa, ta đi khai, người chờ, đến lúc đó tiền chia đều.”

Diệp Chấn đi vào cao ốc, bên trong thực lạnh, nhưng là Diệp Chấn thực cấp, đã tới rồi 7 giờ bốn mươi phân. Diệp Chấn ngồi trên thang máy, phát hiện không ít bình thường công nhân càng cấp, vì thế đi an toàn thông đạo chạy tới tầng cao nhất văn phòng, còn hảo an toàn thông đạo cũng có điều hòa, còn có chính là Diệp Chấn hô hấp không chế thực hảo, cho nên sẽ không đặc biệt mệt, cũng sẽ không đại thở dốc.

7 giờ 55 phân, Diệp Chấn rút cuộc đi tới cửa, thấy Lý Tiểu cùng Lý lão nhân đang ngồi ở bên trong, không biết nói cái gì, Lý lão nhân nhìn thấy Diệp Chấn tới, cùng Lý Tiểu cùng nhau tới cửa nghênh đón.

“Tới rồi, tiến tiến tiến.” Lý lão nhân cùng Lý Tiểu đem Diệp Chấn chiêu đãi tiến vào, bên trong vừa vặn bãi tam trương cái bàn, Lý lão nhân cười nói, “Ta quả nhiên không có nhìn lầm, tầng cao nhất là ta tư nhân văn phòng cùng nhà ta, cho nên thang máy không có thiết trí ta tầng trệt, nhưng là thang máy có tầng cao nhất cái này cái nút, xem ra người thích vận động a, ha ha.”

Diệp Chấn vô ngữ, cái gì kêu thích vận động, nếu vừa mới không phải vài cái thang máy vừa mở ra công nhân liền tề đến độ là, Diệp Chấn mới không tính toán ngồi thang máy, lần này bị ca ngợi, Diệp Chấn sáng vô cùng, nói. “Không có không có, kỳ thật là các người công nhân quá nhiều, ta tề không đi vào, cho nên, liền đi an toàn thông đạo.”

Ba người lại nói một ít mặt khác, nhưng là cuối cùng đều vòng tới rồi hợp đồng hòa hợp làm chuyện này, Diệp Chấn không biết như thế nào nói, liền nói. “Hôm nay ta tới, đồng thời buổi sáng mới thu được Phú Châu bên kia, ta công ty thành lập, như vậy, ta có hai cái đề nghị. Một, chúng ta tam gia công ty hợp tác, nhì, ta có một cái bằng hữu gia nhập, chúng ta bốn cái công ty hợp tác, như vậy như thế nào xem?”

“Khụ khụ.” Lý Tiểu ý đồ dùng ho khan thanh âm nhắc nhở Diệp Chấn đừng choáng váng, “Ha ha, tiểu tử, ngươi công ty thực nhược, ta cùng tiểu mang ngươi, là làm ngươi đi lên quỹ đạo, hợp đồng ta sở hữu đều giả thiết hảo, căn bản không thể loạn sửa, cải biến cũng chỉ có thể hơi chút sửa chữa, căn bản là không có khả năng gia tăng một cái công ty.” Lý lão nhân lời nói thực kiên định, làm Diệp Chấn lâm vào trầm tư

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158 : công phu hảo

“Khụ khụ. ((()))” Lý Tiểu ý đồ dùng ho khan thanh âm nhắc nhở Diệp Chấn đừng choáng váng, đây là không có khả năng sự. “Ha ha, tiểu tử, ngươi công ty thực nhược, ta cùng tiểu mang ngươi, là làm ngươi đi lên quỹ đạo, hợp đồng ta sở hữu đều giả thiết hảo, căn bản không thể loạn sửa, cải biến cũng chỉ có thể hơi chút sửa chữa, căn bản là không có khả năng gia tăng một cái công ty.” Lý lão nhân lời nói thực kiên định, làm Diệp Chấn lâm vào trầm tư.

“Phải không? Nếu ta một hai phải đâu?” Diệp Chấn nội tâm thập phần khẩn trương, thấy Lý lão nhân lắc đầu, liên tục than kỳ, nói. “Ngươi chỉ cần đáp ứng ta phía trước cùng ngươi nói kia sự kiện, không thành vấn đề.”

Diệp Chấn nhìn thoáng qua Lý lão nhân, “Ngươi không phải là nghiêm túc ư? Ta võ công không tốt, bất quá nhận thức không ít võ công người tốt, ngươi yêu cầu nói, quyết đoán nhất từ ta kêu hẳn tới, cam đoan giáo hảo.” Diệp Chấn hiện tại căn bản là không có tâm tư đi giáo cái gì võ công, hướng chỉ chính mình là người tu tiên, đại bộ phận võ công đều là yêu cầu tu luyện.

“Kia hảo, chúng ta ba cái công ty hợp tác hợp đồng, tiểu liễu, lấy tới.” Lý lão nhân ngửa mặt lên trời thét dài, rồi mới kêu một chút bên cạnh cái kia ‘ tiểu liễu ’, nhìn hẳn là bí thư, bất quá một cái bí thư cả ngày xuyên thành như vậy, trước đột sau kiêu, hảo sao.

“Đình đình đình, ta đáp ứng, đáp ứng tổng được rồi đi.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ không hoàn thành Tổng Hồ nói sự tình, Tổng Hồ nói muốn Diệp Chấn đi nói nói, thành công Tổng Hồ nhất định thật cao hứng, thất bại Tổng Hồ nhất định sẽ không cao hứng, nếu là điểm này việc nhỏ có thể tranh thủ, còn không phải là giáo một tuần sao, có cái gì cùng lắm thì.

Diệp Chấn đem Tổng Hồ công ty tư liệu đưa cho Lý lão nhân, Lý lão nhân cùng Diệp Chấn, Lý Tiểu thương lượng trong chốc lát, quyết định hảo, bốn gia công ty liên hợp, ở kỳ đạt hai nhà công ty, phân biệt là Lý Tiểu cùng Lý lão nhân, Phú Châu hai nhà công ty phân biệt là Diệp Chấn cùng Tổng Hồ, bốn người quyết định hảo, làm Diệp Chấn, Lý Tiểu cùng Tổng Hồ một người bỏ vốn hai ngàn vạn, Lý lão nhân bỏ vốn sáu ngàn vạn. Bốn người tổng cộng một trăm triệu, ở không có bất luận cái gì câu thông dưới tình huống, mua Kỳ Châu một mảnh đất trống.

“Tính toán dùng này phiền mà làm cái gì? Lý bá bá, lần này ngươi một người là chúng ta một người gấp hai, kia mặt sau trang hoàng linh tinh, chúng ta nhiều ra.” Trải qua nhiều lần hiệp nghị, còn có Tổng Hồ cũng đuổi tới Lý lão nhân công ty tầng cao nhất, cuối cùng quyết định hảo, vẫn là giống nhau, Diệp Chấn ba người cộng bỏ vốn sáu ngàn vạn, Lý lão nhân một người đọc ra bốn ngàn vạn.

Kỳ Châu là một cái nhỏ lại hơn nữa phong bế thành thị, Lan Khôn cùng Lưu Đại Bàn là nơi đó người, ra vào phương tiện, nếu là khác thành thị, giống nhau là không thể tiến vào, nhưng là nếu ở bên trong có phòng ở, hoặc là cái gì công ty, kia xuất nhập sẽ đơn giản rất nhiều, cho nên Diệp Chấn bốn người cảm thấy yêu cầu đem kia tổng cộng hai trăm triệu kim ngạch hoa ở Kỳ Châu, cuối cùng quyết định một trăm triệu xây lên một cái công ty.

Một trăm triệu mua kia phụ cận một cái hoang vắng đất trống, kia đất trống thực khoan, ở Phú Châu, như vậy đại địa phương, ít nhất yêu cầu tiêu tốn hai ba lần giá, nhưng là miếng đất kia thanh danh đặc biệt không tốt, nói là cái gì một vài thập niên trước chôn người chết địa phương, cho nên miếng đất kia thực tiện nghi, mua thêm trang hoàng cái gì, một trăm triệu có thể tiện nghi rất nhiều, nếu ở Phú Châu, toàn bộ tính lên, ba bốn trăm triệu là thực tiện nghi, kỳ đạt bên này rộng, nhưng là người cũng không ít, trung tâm khu cũng là yêu cầu vài trăm triệu mới có thể mua tới.

Miếng đất kia quan trọng nhất chính là, có rất nhiều cái lão bản đều mua quá, ăn cơm cửa hàng, khách sạn, khách sạn, siêu thị, thương trường cái gì đều có khai quá, nhưng là lại sinh ý thập phần không tốt, nói là khuya khoắt luôn là có quý, vì thế còn có không ít lão bản thỉnh phong thủy sư, bất quá dài nhất một nhà cửa hàng, cũng cũng chỉ sáu tháng lâu, hơn nữa lão bản cùng công nhân cuối cùng có ba bốn mất tích, hai ba cái không thể hiểu được bị hù chết.

Bốn người thương lượng trong chốc lát, Lý lão nhân nói. “Kia địa phương tuy rằng nghe buồn cười, bất quá chúng ta cũng không hảo suy đoán, chúng ta là làm này một hàng, kiếm cùng một khó tránh khỏi đều có, ta cảm thấy, thỉnh cái phong thủy sư, như thế nào?”

“Phong thủy sư? Đây đều là thế kỷ 21, không có gì dùng, chẳng qua là dân gian nghe đồn, ta cảm thấy, phong thủy sư liền không cần, nơi đó, phòng chừng còn hoang phế, rất lớn một khối, đều là trước đây lão bản đi rồi lúc sau, phòng ở lại không có đồ xuống, đây mới là tất cả mọi người đều không dám mua.” Tống Hồ nói một đồng lớn, bất quá không có mấu chốt là lời nói, Diệp Chấn vội vàng bổ sung một câu.

“Nơi này vừa mới lão bản ra giá là sáu ngàn vạn? Vậy người hẳn là nghe được lão bản mừng thầm cảm đi? Gia hỏa này khẳng định cảm thấy này mà bán không ra đi, mới khai sáu ngàn vạn, nếu người hiện tại gọi điện thoại qua đi, có lẽ có thể tiện nghi một chút.” Lý lão nhân cảm thấy Diệp Chấn nói không sai, đánh cái điện thoại qua đi.

“Àn, là ta, Lý tiên sinh, vừa mới mua miếng đất kia, chúng ta cảm thấy không thích hợp, không mua.”

“A? Lý tiên sinh, như thế nào không thích hợp? Ngài có phải hay không xem phía trước nghe đồn, kia đều là giả. Nếu người ngại quý, cùng lắm thì ta thiếu điểm tiền còn không phải là.” Đối diện người nghe hẳn là một cái thần giữ cửa, bất quá Diệp Chấn bọn họ cũng ít điểm miệng lưỡi, vốn dĩ Lý lão nhân liền cảm thấy nói quá quý ngượng ngùng, hiện tại hảo, đối phương nói thẳng tiện nghi.

Lý lão nhân nhìn liếc mắt một cái Diệp Chấn, tỏ vẻ chính mình không biết làm sao, Diệp Chấn dùng tay so một chút ‘hạ’ thu thập, Lý lão nhân gật gật đầu, đối với điện thoại bên kia, nói. “Tiện nghi? Tiện nghi có cái rắc dùng, chúng ta muốn kiếm tiền, không phải lỗ vốn!”

Đối phương rõ ràng bị Lý lão nhân khí thế ngăn chặn, liền nói. “Là, này mà, ba ngàn vạn được không?”

Lý lão nhân nhìn Diệp Chấn, Diệp Chấn lắc đầu, dùng tự viết xuống một hàng tự, Lý lão nhân chiếu tự viết nói. “Người xem này làm, điện thoại bên này vô pháp xử lý tốt, vừa vặn tốt chúng ta ngày một không có việc gì, ta tìm mấy cái hợp tác đồng bọn cùng nhau bay qua đi.”

Đối phương liên tục nói có thể có thể, Lý lão nhân mới cảm thấy mỹ mãn treo điện thoại, bốn người hàn huyên trong chốc lát, mới phát hiện thời gian quá thực mau, thế nhưng đã là mau giữa trưa, Lý lão nhân đứng lên, nói. “Các người phòng chừng còn không biết tên của ta đi, đặc biệt là các người hai cái tiểu tử, khẳng định kêu ta Lý lão nhân, ta kêu Lý sở, các người hảo.”

Diệp Chấn vội vàng giải thích. “Nơi nào nơi nào, Lý sở như thế tuổi trẻ tên, chính thích hợp ngài.”

Kế tiếp Lý sở lại mời Diệp Chấn, Lý Tiểu cùng Tống Hồ đi ăn cơm trưa, ba người liền thay đổi một cái nơi, tới rồi tiệm cơm, Diệp Chấn thực minh xác điểm một phần bò bít tết, “Ai, nào có như vậy, ăn cơm sao, muốn chú ý, ta đã sớm điểm hảo đồ ăn, thượng đồ ăn.” Lý lão nhân vỗ vỗ tay, một loạt người phục vụ bưng đồ ăn tiến vào, đặt ở cái bàn sau còn nhất nhất giới thiệu.

Một bàn đồ ăn, cuối cùng thượng một cái cá, cá đầu chỉ vào Lý Tiểu, Lý sở cười cười nói. “Tiểu a, này cá đầu bày biện vị trí, là có quy củ, cá đầu bãi mua đơn người.”

Lý Tiểu vẫn là nhắm nháp rượu ngon, liếc liếc mắt một cái cá đầu, là hướng tới chính mình. “Không có việc gì không có việc gì, Lý bá bá, điểm này tiền trình mà thôi, ta ra, đúng rồi, Lý bá bá, chúng ta ngày một đi, có thể hay không quá muộn, nơi này ly Kỳ Châu, là yêu cầu mười sáu tiếng đồng hồ phi cơ.”

“Các người không có gì sự nói, chúng ta đêm mai liền xuất phát.” Lý lão nhân nói sự thời điểm đều thực nghiêm túc, chút nào không có một tia chọc cười cảm giác, không giống Lý Tiểu, Tống Hồ linh tinh.

Diệp Chấn gật gật đầu, đối với Lý Tiểu nhỏ giọng nói. “Lý Tiểu, ngày mai triển lãm sẽ cùng đấu giá hội, như thế nào nói?” “Cái gì như thế nào nói? Chẳng lẽ người tính toán không đi?”

“Ta đi a! Ta nói ý tứ là, cái gì thời điểm kết thúc?” Diệp Chấn uống đến bên miệng champagne thiếu chút nữa phun ra, tiểu tử này cái gì cũng đều không hiểu a.

“Àn, triển lãm sẽ là ngày mai buổi chiều một chút đến ngày mai buổi chiều 5 giờ, đấu giá hội là cùng cái địa phương, là ngày mai buổi tối 8 giờ đến ngày mai buổi tối 10 giờ.” Lý Tiểu tương đối thích uống rượu vang đỏ, vì thế một người khai một lọ, còn lại Diệp Chấn ba người tắc uống champagne.

Tống Hồ bộ dáng có điểm giống thổ người giàu có, dễ nhũ tử. Ăn đầy miệng đều là du, quần áo đều ô ւế, thật sự có điểm giống đói bụng bốn năm ngày khát cái. “Lý bá bá, này đêm mai 10 giờ có thể hay không?”

“Tiểu liễu, tra một chút đêm mai cất cánh thời gian, 10 giờ nửa sau này. Các người có cái gì yêu cầu, đều có thể kêu tiểu liễu đi làm a.” Lý sở làm cái kia tiểu liễu đi tra một chút đêm mai hành trình, xem ra đối nàng rất là tín nhiệm, Tống Hồ cùng Lý Tiểu cơ hồ là mê thượng nàng giống nhau, mắt đều không rời đi kia tiểu liễu.

Bốn người ăn ăn uống uống, uống uống ha ha, thượng không ít rượu ngon, uống tới rồi 10 giờ nhiều, “Tiểu, người bồi bọn họ uống ha,” nói, Lý sở đứng lên, rồi mới kính ba người một ly, “Ta còn có công vụ, đêm mai cái gì thời điểm cấp lớp, ta lại chia tiểu.” Lý sở lại phân phó vài câu vẫn luôn khắp nơi hẳn bên người cái kia tiểu liễu, rồi mới liền mở cửa đi trở về.

Lý Tiểu không dám uống nhiều, Diệp Chấn đề nghị. “Chúng ta không bằng về nhà đi, ta hiện tại không nghĩ uống rượu.” Ba người người cuốn lấy ta, ta quán lấy người, cảm eo, treo ở đầu vai, liền như vậy đi tới dưới lầu, đánh một chiếc taxi, thực mau trở về tới rồi tiểu khu, ba người xem như thanh tĩnh, về đến nhà, tẩy tã rửa đều đã mười một hai điểm, Diệp Chấn bò lên trên lầu hai, Giang Ninh Ninh cũng vừa vừa vặn đi xuống tới, đối với Diệp Chấn nói.

“Thánh tôn đi trở về, buổi tối phi cơ, sẽ Phú Châu, cũng không cùng chúng ta nói, ta ai.” Giang Ninh Ninh ăn mặc một thân hồng nhạt áo ngủ, Diệp Chấn

đột nhiên đầu óc một sung huyết một chút, vừa mới tẩy hạo liền ôm Giang Ninh Ninh chạy lên lầu hai.

Giang Ninh Ninh mặt đỏ không được, còn kiều uốn vài cái, lại không có phản kháng. Diệp Chấn một chút ôm tới rồi Giang Ninh Ninh phòng, vừa mở ra liền tràn đầy nước hoa vị, Diệp Chấn trực tiếp đem Giang Ninh Ninh phác gục trên giường, kết quả liền không có phản ứng.

Giang Ninh Ninh bị ép tới khó chịu, nhưng là Diệp Chấn đã ngủ, cũng không hảo quấy rầy, nhẹ nhàng lấy ra, rồi mới che lại điểm chắn, liền nằm một buổi tối.

Cách sáng sớm thượng, Diệp Chấn sớm liền tỉnh, mới phát hiện chính mình một tay quấn lấy Giang Ninh Ninh eo, một bàn tay vuốt Giang Ninh Ninh đùi, “A? Ta tối hôm qua —— tối hôm qua, sẽ không làm cái gì đi?”

“Àn, người đem ta từ lầu hai cửa thang lầu trực tiếp ôm tới rồi phòng này, rồi mới liền đem ta phác gục ở trên giường, kết quả người liền ngủ rồi.” Giang Ninh Ninh cười nói, rồi mới nói. “Đánh răng đi, ăn chút bữa sáng.”

Hai người mở ra phòng, liền thấy Lý Tiểu, Lý Tiểu nói. “Lợi hại a, ca không nghĩ tới tối hôm qua uống như vậy nhiều rượu, trở về thể nhưng còn có thể kinh hành phòng sự, không tòi không tòi, lần sau nhiều giáo dạy ta.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159 : tử đàn mộ

Giáo dạy ta? Cái gì ý tứ? Diệp Chấn lẳng, đối với Lý Tiểu nói. (((phồn thể tiểu thuyết võng))) . “Lý Tiểu, người ca gần nhất như thế nào? Ta như thế nào chưa thấy qua các người nói chuyện phiếm, cảm tình không hảo sao?”

Lý Tiểu nghe thấy liêu cái này, lập tức đẩy Diệp Chấn một chút, đem Diệp Chấn đẩy lên phía trước vài mét, ly Giang Ninh Ninh có chút xa thời điểm, nói. “Nơi nào sẽ, này không, người biết hiện tại nhiều ít điểm sao?”

“Vài giờ?” Diệp Chấn xoay người xem Giang Ninh Ninh, thấy Giang Ninh Ninh vẫy tay ý bảo Diệp Chấn đi thôi. “Hiện tại là 9 giờ ba mươi, 10 giờ thời điểm Lý bá bá tìm chúng ta, ta hiện tại đã làm hồ ca đi, như thế nào, rửa mặt sau ăn cơm sáng đi.

Bữa sáng rất đơn giản, đến ven đường ăn điểm cháo, điểm một tiểu bàn đậu phộng, còn có xào rau, vô cùng đơn giản ăn xong liền bồn gạo rửa mặt địa điểm, lần này gạo rửa mặt địa điểm tương đối bình thường, là một tiệm cà phê, bốn người ngồi ở một bàn thượng, Lý sở cùng Lý Tiểu ở kỳ đạt đều là kẻ có tiền, người phục vụ cũng lẳng một hồi lâu, mới hỏi điểm cái gì.

Bốn người đều điểm một phần thêm đường nung cà phê. Lại tán gẫu trong chốc lát, Lý sở nói. “Tối hôm qua ta nghe tiểu nói qua các người phía trước đến Côn Luân chân núi sự, chẳng lẽ các người còn tưởng trở về?”

Diệp Chấn nhìn Lý Tiểu, chỉ một thoáng xấu hổ vô cùng, rồi mới Diệp Chấn mỉm cười gật gật đầu. “Đây đều là việc nhỏ, như thế nào, Lý bá bá là cái gì ý tứ?”

“Ha ha, không có gì, chỉ là người sáng mắt không nói tiếng lóng, các người cái gì thời điểm đi, mang ta đi là được.” Lý sở thấy Diệp Chấn có chút lẳng, tiếp theo nói. “Người người người mang tề, ta có thể gọi vào không ít cao thủ.”

“Không nói nhiều, đại gia uống.” Diệp Chấn cũng không dám tùy tiện tiện đáp ứng, phía trước liền đáp ứng rồi Lý Tiểu, hiện tại ngậm lại, không chỉ có không thể dẫn hân đi, càng không tính toán nói cho hân chuyện này, Diệp Chấn hiện tại ruột đều hồi thanh.

Lý sở thấy Diệp Chấn không nói gì, lại nói vài câu, Diệp Chấn miễn cưỡng nói một câu nhìn xem đến lúc đó, suy xét suy xét.

Bốn người lại nói chuyện phiếm thật lâu, đã là giữa trưa, “Lý bá bá, hân diện ăn cái cái lâu không?”

Lý sở uống một ngụm cà phê, nói. “Có thể, đúng rồi, chuyến bay có một chuyến đêm nay 11 giờ phi, ngày mai giữa trưa 12 giờ đến. Ta làm kia đầu người buổi chiều bốn điểm mang chúng ta đi xem, rồi cuộc xuống phi cơ yêu cầu nghỉ ngơi nghỉ ngơi.”

Bốn người không có ý kiến, bất quá Lý sở lại dùng có công sự chối từ, Diệp Chấn, Lý Tiểu cùng Tống Hồ ba người không biết như thế nào nói, cũng không thể ngạnh sinh sinh đem người chế trụ, liền đồng ý.

Rồi mới Lý Tiểu cùng Tống Hồ lại đề nghị muốn hay không đi khách sạn ăn bữa tiệc lớn, Diệp Chấn cự tuyệt, “Người ngốc a, hiện tại đã 12 giờ hai ba

mười phút, chúng ta hiện tại ăn chút đơn giản, liền đi thôi.”

Lý Tiểu liền nói Diệp Chấn khôn khéo, chính mình ngốc, liền này đều quên, vì thế ba người ở quán cà phê lại thuận tay điểm vài phần nướng BBQ, ăn xong đều thẳng đến mục đích địa.

Đến thời điểm, thời gian đã không nhiều lắm, triển lãm sẽ môn này thật nhanh đóng, Diệp Chấn ba người cũng vừa vừa vận đuổi kịp cuối cùng nhất ban người.

Đi vào lúc sau liền cả người thanh tỉnh, điều hòa khai rất thấp, Diệp Chấn lập tức đánh một cái hắt xì, chọc đến mọi người đều nhìn về phía Diệp Chấn, Diệp Chấn xin lỗi nói. “Ngượng ngừng, ngượng ngừng a.”

Lý Tiểu chụp Diệp Chấn một chút, nói, “An tĩnh, người cứ việc xem là được, nơi này đại đa số đều là thổ hào, cuối cùng người nhìn đến, mỗi một cái đều yêu cầu bán đấu giá đi ra ngoài.” Diệp Chấn rất cảm thấy hứng thú, này triển lãm sẽ chính là một cái thẳng tắp, bất quá tới người không nhiều lắm, một toàn bộ lộ ước chừng có mấy trăm mét, người cũng liền bốn năm mười người.

Diệp Chấn đi tuốt đằng trước, đi rồi vài bước liền thấy một khối thẻ bài, mặt trên viết:

Vào bản thỉnh an tỉnh, lần này mời năm mười người, quan khán cần biết, không thể lướt qua quan khán phẩm trước tờ hồng, lướt qua giả phạt tiền, nhiều lần hủy bỏ tư cách. Bán đấu giá quy tắc, mỗi cái bán đấu giá phẩm tiền có bán đấu giá giá thấp, mỗi lần đề giới vì giá cả 10%, mỗi vị bán đấu giá giả thiết có bán đấu giá chung, tăng giá cho phép gõ chung một chút, ngài trước bàn giá cả biểu hiện đài sẽ tự động biểu hiện. Mặt trên vì trước mười bán đấu giá phẩm, sau chín mười cái chọn dùng manh chụp, ở ngài trước bàn giá cả biểu hiện đài viết xuống ngài ra giá, không thể thiếu với khởi chụp giới, công khai sau giá cả tối cao tiền tam vị, chọn dùng đoạt chụp, tăng giá hình thức, nhắc nhở, Manh chụp giá cả cần tiền trả 10% làm phí dụng.

Diệp Chấn nhìn đến này, liền phát hiện nguyên lai này kỳ thật chính là hồ tiền hình thức, Diệp Chấn lắc đầu, xoay người, phát hiện Lý Tiểu cùng Tống Hồ đã đi vào đi, Diệp Chấn đi phía trước xem, Lý Tiểu Tống Hồ bất quá đi rồi trong chốc lát, có thể đuổi theo, Diệp Chấn cũng liền chậm rãi tiếp theo xem

Mỗi vị bán đấu giá giả chỉ hai lần cướp đoạt cơ hội, năm mười vị bán đấu giá giả đoạt một trăm kiện bán đấu giá phẩm, nếu bán đấu giá giả đã có hai kiện bán đấu giá thành công, không thể lại chụp.

Diệp Chấn xem lâu, quay đầu Tống Hồ cùng Lý Tiểu đã chạy đi vào, Diệp Chấn cũng theo đi vào, thực mau đuổi theo đi lên, phát hiện Lý Tiểu cùng Tống Hồ, ba người đi đến đệ nhất kiện bán đấu giá phẩm, là một bộ lịch sử đã lâu, từ thời Tống lưu truyền xuống dưới một bộ họa, không họa cái gì, Diệp Chấn cũng cảm thấy không đáng giá tiền, bất quá chung quanh có không ít người tấm tắc than kỳ, Diệp Chấn cũng không biết bọn họ là dùng cái gì tới thương thức, liền vỗ vỗ Tống Hồ, Tống Hồ không nhúc nhích, Diệp Chấn hỏi một tiếng

“Sẽ không người coi trọng đi?” Diệp Chấn nói xong Tống Hồ còn không có phản ứng, liền lôi kéo Lý Tiểu, Lý Tiểu cũng không thấy hiểu cái gì, liền lên tiếng. “Khởi chụp giới hai trăm vạn, quý không quý?”

“Không được không, tiện nghi cũng đừng mua.” Nói xong, Diệp Chấn lôi kéo Lý Tiểu liền vọng bên trong đi, cái thứ hai bán đấu giá phẩm là một kiện thanh triều một kiện gốm sứ chén, Diệp Chấn nhưng không thích thu thập đồ cổ, bất quá giá cả không tồi, chỉ cần bốn mươi vạn. Diệp Chấn ở chỗ này đài rất lâu, này gốm sứ chén rất mỹ, hoa văn cũng thật xinh đẹp, thẳng đến Tống Hồ cùng lại đây, mới tiếp theo đi xuống dưới.

Hạ xuống dưới triển lãm phẩm rất nhiều đều là cổ đại cái gì cái gì, không phải ngọc tỷ, chính là danh họa, gốm sứ, phi thủy, sứ men xanh cái gì. Bất quá Diệp Chấn cũng chưa cái gì cảm thấy hứng thú, chính là một cái có điểm lão thời Đường lò luyện đan, Diệp Chấn rất thích, hỏi Tống Hồ. “Người phía trước cái kia lò luyện đan, hiện tại còn ở đây không?”

“Không nói gạt người, kia lò luyện đan, ta phía trước bán đấu giá đi ra ngoài, tài chính khuyết thiếu thời điểm, bất quá không có cái này tình mỹ.” Tống Hồ đánh giá trong chốc lát, bất quá lắc đầu, tiếp theo nói. “Gia hỏa này ba ngàn vạn, đoạt người khẳng định không ít, gia hỏa này lại không phải trước mười, phỏng chừng chính là dùng manh chụp, hoặc nhiều hoặc ít phỏng chừng vài ngàn vạn, như thế nào, lão đại người thích?”

“Chưa nói tới thích, bất quá thật không sai, tiếp theo đi xuống xem.” Kế tiếp vài cái lại là không có cái gì cảm thấy hứng thú đồ vật, ba người đều đi thực mau, nhưng mà, Diệp Chấn lại ở một cái tử đàn mộc thượng đi bộ trong chốc lát, chỉ thấy hấn giới thiệu là:

Tử đàn biệt danh “Thanh Long mộc”, á nhiệt đới thường xanh cây cao to, cao năm sáu trượng, trái cây có cánh, mộc chất cực kiên, tử đàn là trên thế giới nhất quý báu bó củi chi nhất, bởi vì số lượng thưa thớt, thập phần trân quý. (này đoạn vì bách khoa hải.) bán đấu giá giới, bốn trăm vạn.

Diệp Chấn cũng không cảm thấy trước trước này khối đầu gỗ giá trị bốn trăm vạn, bất quá bốn trăm vạn chỉ là khởi chụp giới, rất khó nói cuối cùng sẽ bị phùng đến bao nhiêu tiền, Diệp Chấn lại sản người khác không chú ý sờ soạng một chút, xúc cảm không tồi, bất quá đã bị cảnh cáo một lần, nếu có lần thứ hai, Lý Tiểu chờ ba người liền yêu cầu bị đuổi ra đi.

Thời gian lưu lại không nhiều lắm, cơ hồ đạo đến thứ bảy tám mươi kiện thời điểm, liền bắt đầu kết thúc triển lãm sẽ, nơi này xác thật rất nhiều đồ cổ, hơn nữa giá cả xa xỉ, ba người tìm một nhà gần đây tiệm cơm ăn cơm, Diệp Chấn cũng cấp Giang Ninh Ninh gọi điện thoại, nói đêm nay muốn bay đi Kỳ Châu, làm Giang Ninh Ninh cùng thánh tôn hảo hảo đợi, Giang Ninh Ninh tắc nói muốn bay trở về Phú Châu nghỉ ngơi, Diệp Chấn cũng đồng ý.

Cơm sau đã mau 8 giờ, trình diện thời điểm đã hơi hơi đến trễ, ba người đều khom lưng xin lỗi, nhập tòa đến lầu hai, lầu hai chỉ có mười lăm trương cái bàn, dưới lầu có ba mươi lăm trương bình thường cái bàn, Diệp Chấn ngồi ở trên bàn, cảm giác được, Lý Tiểu tuy rằng tuổi còn trẻ, bất quá thật đúng là ở kỳ đạt có vài phần địa vị.

Bán đấu giá thực mau bắt đầu rồi, khởi chụp giới hai trăm vạn, cái thứ nhất tăng giá chính là Tống Hồ, gõ một chút, đề cao hai mươi vạn, mọi người lảng

trong chốc lát, giống nhau đại hình đầu giá hội là sẽ không quá nhanh, ước chừng một giây sau, “Thịch thịch thịch đông.” Thanh âm một trận quá, giá cả đã tủa định ở sáu trăm vạn.

“44 hào bàn một lần, 44 hào bàn hai lần, đông!” 44 hào bàn còn lại là ở Diệp Chấn hàng xóm một bàn, Diệp Chấn là 45 hào cái bàn, vì thế Diệp Chấn giúp Tổng Hồ gõ một chút, đem giá cả đề cao ở sáu trăm 60 vạn.

“Thịch thịch thịch đông.” Thanh âm vẫn là kéo dài, giá cả đã bay đến một ngàn ba trăm bốn mươi vạn.

“Đông!” Tổng Hồ gõ một chút, kết quả cũng chưa cái gì người tiếp theo ra giá, ba giây sau, Tổng Hồ thành công chụp được này bức họa, hơn nữa giá cả là 1500 vạn.

Diệp Chấn có chút phẫn nộ, nói. “Nơi này là thỉnh năm mươi bàn, một bàn chỉ có thể hai cái, người lần này liền cầm một cái, mặt sau thấy thích, chúng ta ba người như thế nào đoạt này một cái?”

Tổng Hồ mặt dày mày dạn đánh chính mình mấy bàn tay, bất quá không có được đến Diệp Chấn thông cảm. Diệp Chấn khí ngủ gà ngủ gật, làm Lý Tiểu đến lò luyện đan thời điểm kêu hắn, bất quá nơi này thật sự làm Diệp Chấn ngủ không đi xuống, vừa mới muốn ngủ chính là một cái “Đông!”

Diệp Chấn vẫn là mở mắt ra, nhìn bán đầu giá, trước mười đã bán đầu giá xong rồi, hiện tại dùng mạnh chụp hình thức, khoảng cách Diệp Chấn lò luyện đan đã chỉ có một kiện, một kiện bán đầu giá lúc sau, lò luyện đan rốt cuộc ra tới, mọi người thực nghi hoặc, đại bộ phận cũng không biết đây là cái gì đồ vật, rất khó quyết định, Diệp Chấn đã cầm lấy giá cả biểu hiện dài, đưa vào viết ra giá cả vì: Sáu ngàn vạn. Nói cách khác, mặc kệ có thể hay không tiến tiền tam, này sáu ngàn vạn, đã có sáu trăm vạn là phí dụng cho bán đầu giá thương.

Kết quả tiền tam bán đầu giá: Tám ngàn vạn, 44 hào bàn.

Sáu ngàn vạn, 37 hào bàn, 45 hào bàn.

“Tốt, lần này đoạt chụp ba vị lão bản, quy tắc, mỗi lần tăng giá giá thấp một ngàn vạn, thượng không ngừng phát triển.”

Diệp Chấn không chút do dự gõ một chút, đem giá cả tăng lên tới bốn ngàn vạn.

Còn lại hai người không có động tĩnh, lẳng ban ngày, cuối cùng thứ này về Diệp Chấn, Diệp Chấn yêu cầu tiền trả bốn ngàn sáu trăm vạn, mới có thể mang đi thứ này, Diệp Chấn thấy bán đầu giá đồ vật đã đến hai cái, liền dùng có việc vì từ, yêu cầu lập tức tiền trả ly tràng.

Diệp Chấn cùng Tổng Hồ xài hết tiền lúc sau, ngồi xe tới rồi Lý Tiểu gia, thu thập một chút hành lý.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160 :loli cảm

Nguyên bản là tính toán làm Giang Ninh Ninh lưu tại này, ngấm lại xác thật không thích hợp, rốt cuộc ngấm lại xem, Lưu Đại Bàn cùng Lan Khôn trở về Kỳ Châu, Quái Bán Tiên cùng Trương Đà lại không biết về tới cái gì địa phương, thánh tôn trở về Phú Châu, Giang Ninh Ninh, cũng liền an bài chuyển bay đi Phúc Châu nga. (((phồn thể tiêu thuyết võng)))

Diệp Chấn về đến nhà lúc sau Giang Ninh Ninh liền lưu lại tờ giấy nói chính mình hồi Phú Châu, như thế một cái sáng suốt lựa chọn. Diệp Chấn bỗng nhiên nghĩ đến, ba người bán đầu giá phẩm, đã kết xong trưởng, đang nghĩ ngợi tới, liền có tiếng đập cửa, Diệp Chấn mở cửa, bốn năm cái đại hán, nâng Diệp Chấn bán đầu giá xuống dưới lò luyện đan, còn có mấy cái tiểu ca nâng Tổng Hồ mua.

Diệp Chấn tiếp nhận lúc sau, nhẹ nhàng đặt ở ngăm, cấp tới người đều đã phát điểm tiền boa, cũng liền mấy trăm đồng tiền, rồi mới liền đuổi đi.

Diệp Chấn vội vàng thu thập hành lý, đã là buổi tối 10 giờ mau nữa, Tổng Hồ Lý Tiểu cũng chuẩn bị không sai biệt lắm, ba người thực mau đuổi tới sân bay, trên đường Diệp Chấn đánh cái điện thoại cái hàng không công ty, hỏi một chút có thể hay không mang chính mình bán đầu giá lò luyện đan cùng Tổng Hồ bán đầu giá đồ vật. Đối phương nói chuyện thực kiên định, vẫn luôn nói không thể, thẳng đến mặt sau mới miễn cưỡng nói thêm chút tiền cũng có thể.

Diệp Chấn nghĩ thầm, giá chính mình nhất sẽ, liền hỏi yêu cầu thêm nhiều ít, đối phương liền như một con sư tử, một chút liền tới một cái công phu sư tử ngoạn, nói muốn tam vạn, bao có thể. Diệp Chấn nơi nào có như vậy nhiều thời giờ, khoảng cách thượng phi cơ đã không lâu, xe cũng đã tới rồi, liền đáp ứng rồi, vội vàng xuống xe.

Ba người xuống xe lúc sau, thực rõ ràng thấy sân bay phía trước mấy lượng siêu xe. Lý sở đợi không lâu, ba người qua an kiểm, liền thuận lợi đăng ký.

Thượng phi cơ cất cánh đã là mau 11 giờ nửa, Diệp Chấn cấp còn lại ba người đều điểm một ly nhưng nhạc, duy một mình mình tuyển một ly tuyết bích, bốn người uống xong đánh không ít cách, rồi mới liền nghỉ ngơi trong chốc lát.

Ngày hôm sau buổi sáng, Diệp Chấn liền sớm đuổi đuổi người, thời gian mới ở mau 5 giờ, kỳ thật cũng liền bốn điểm nhiều, Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, một mảnh đen nhánh, tất cả mọi người đều còn ở nghỉ ngơi, Diệp Chấn không phải thích như thế dậy sớm giường, kỳ thật là Tống Hồ ngáy ngủ thanh âm quá lớn, Diệp Chấn căn bản chịu không nổi, Lý Tiểu cũng mơ mơ màng màng bị đánh thức, Tống Hồ ngủ không tới, càng có thể nói, Tống Hồ là dùng Diệp Chấn cùng Lý Tiểu giấc ngủ thời gian ở tiếp theo ngủ.

Lý sở có tư nhân cao cấp khoang, cho nên không có bị ảnh hưởng đến. Diệp Chấn giỡn chơi nhéo Tống Hồ cái mũi cùng miệng, thực mau Tống Hồ liền thiếu đường dần dần tỉnh lại, Diệp Chấn cài nhau âm ỉ tới rồi 5 giờ nhiều, điểm tam phân hàng không bữa sáng, hai cái bánh bao một ly sữa đậu nành, ba người ăn thực no, phi cơ thượng không cho chơi đi động, đại gia đi động đều là phi hành hình thức, Diệp Chấn đặt ở trong bao notebook cũng ngưng ngưng lấy ra tới.

Diệp Chấn thấy Tống Hồ còn không có hoàn toàn tỉnh, khiến cho hấn ngủ nhiều trong chốc lát, Diệp Chấn cùng Lý Tiểu tắc lựa chọn nhiều nhẫn trong chốc lát Tống Hồ tiếng ngáy, sau tới Diệp Chấn chịu không nổi, liền mang theo Lý Tiểu tới rồi vật phẩm gói lại kho, đi đến mặt sau, có mấy cái vừa mới tỉnh tiếp viên hàng không, hỏi Diệp Chấn tới làm cái gì, Diệp Chấn đem giám đốc tìm tới, cũng chính là lúc trước lấy tiền người, Diệp Chấn hỏi chính mình tồn đồ vật ở đây, vị kia giám đốc thực mau mang Diệp Chấn đi tới rồi một cái rất lớn tủ sắt, trường hai mét, khoan hai mét, cao hai mét, kỳ thật cũng chính là một cái hình vuông.

Diệp Chấn nhưng không muốn làm những người khác quấy rầy, khiến cho giám đốc rời đi thuận tiện đóng cửa lại, giám đốc cũng là một cái khôn khéo người, biết chính mình ở bên trong cảm không ít chỗ tốt. “Tốt, tiền sinh, này phụ cận có không ít tủ sắt, thỉnh không cần loạn mở ra.” Diệp Chấn quá độ đi rồi tham tiền giám đốc, đóng cửa lại đi lên, lần này thật đúng là phải hảo hảo đoan trang đoan trang, phía trước triển lãm sẽ lại không cho sờ, cũng không cho siêu tuyến, hiện tại bán đấu giá xuống dưới, cũng không có nhìn kỹ quá.

Diệp Chấn tiếp đón Lý Tiểu ngồi xuống, hai người đem tủ sắt mở ra, chính là một cái rất lớn lò luyện đan, xem hai người tám tám than kỳ, Diệp Chấn sờ sờ lò luyện đan, là có một ít tro bụi, bất quá xem ra, phía trước ở triển lãm sẽ thời điểm, vì tăng trường nghệ thuật cảm, nhiều hạ không ít đồ vật, tới gia tăng cảm giác thần bí.

Hiện tại tới xem, có hoa văn rửa sạch, cũng thực sáng ngời, đảo có điểm hướng là cái cao phòng lạc, chụp mấy tấm hình ảnh truyền đi lên.

Diệp Chấn lại lưu luyện không rời nhiều sờ soạng vài cái, giám đốc đã tới gõ cửa ý bảo thời gian mau tới rồi, Diệp Chấn cũng liền không vì làm khó người khác, thực mau liền đem tủ sắt đóng lại đi, rồi mới mở cửa, đối với giám đốc nói: “Bảo vệ tốt thứ này.”

Giám đốc gật gật đầu, tiễn đi Diệp Chấn, Diệp Chấn cùng Lý Tiểu về tới cabin bàn vị, Diệp Chấn có nhìn nhìn phần mềm, phát hiện đã có chuyên gia giám định, nói: Thứ tốt, là một cái không được nhiều đến, độc nhất vô nhị hảo đồ sử, lợi hại lợi hại.

Diệp Chấn cảm giác gia hòa này chính là ở có lệ chính mình, truy vấn một câu, giá trị bao nhiêu tiền, chuyên gia thực mau hồi phục, nói thứ này rất ít, ở Bắc Tống thời kỳ cũng là rất ít rất ít, làm tư nhân trân quý rất ít không tới, nếu bán ra nói, một trăm triệu cũng coi như là tiền nghỉ.

Diệp Chấn càng thêm cảm giác gia hòa này có phải hay không ở lừa chính mình, lại phiên phiên phía dưới, còn có một cái chuyên gia viết đến. “Bắc Tống lò luyện đan, thực trân quý, nếu yêu cầu ra tay, ta có người mua, thích trân quý đồ cổ, giá cả không là vấn đề, bản nhân kiến nghị trân quý.”

Diệp Chấn lại phiên phiên phía dưới, cơ bản liền đều là cùng loại. “Lâu chủ cầu qq.” “Lâu chủ bao nhiêu tiền ra?” “Lâu chủ thứ tốt, bao nhiêu tiền mua?” Thậm chí còn có người nói. “Thứ này quý thực, lâu chủ là đạo tới đồ, lừa gạt chúng ta.”

Diệp Chấn bị lại đây một cái tiếp viên hàng không cảnh cáo một chút, Diệp Chấn phi thường ngưng ngưng xin lỗi, rồi mới điểm một ly tuyết bích uống uống, một chút liền đến giữa trưa 12 giờ, Diệp Chấn, Lý Tiểu cùng Tống Hồ ba người cũng xuống phi cơ, ở thái dương bạo chiếu hạ, đợi năm sáu phút, mới thấy Lý sở đi xuống xe.

“Tới.” Lý sở nhìn một chút nơi xa một chiếc dài hơn bản Rolls-Royce, bốn người ngồi trên xe, Diệp Chấn lại làm người đem Diệp Chấn cùng Tống Hồ bán đấu giá tới đồ vật đặt ở khách sạn, rồi mới liền chạy đến gặp mặt địa phương, một đường lại nghỉ ngơi trong chốc lát, chờ tới rồi thời gian, tới rồi địa phương, bốn người xuống xe.

Gặp qua đối phương lão bản, bất quá chính là một cái thích tiền người, giá cả cuối cùng nói không tới, đối phương vẫn luôn nhượng bộ, đem giá cả chỉ chạy đến hai ngàn vạn năm trăm vạn, bất quá hiệp nghị chính là, nếu nơi này làm không đi xuống, yêu cầu đem mà còn trở về, Lý sở thực sáng khoái đáp ứng rồi.

Diệp Chấn tính toán làm lão bản mang theo Diệp Chấn bọn họ đi xem phòng ở, bất quá lão bản nói kia địa phương tà khí trọng, tốt nhất thỉnh cái trảo quỷ sư hoặc là âm dương sư, phong thủy sư lĩnh tình. Lý sở cũng cảm thấy yêu cầu, bất quá Diệp Chấn chỉ là cho rằng là lão bản lời nói chỉ là vì không đi thôi, liền hỏi địa chỉ, bốn người mang theo mấy cái bảo tiêu, ngồi xe đi mục đích địa.

Ly mục đích địa có chút xa thời điểm, Diệp Chấn liền phát hiện nơi này, nhìn dáng vẻ hẳn là một cái hoang phế nhà ăn, Lý sở đánh cái điện thoại qua đi hỏi lão bản có thể hay không mướn xe tới rửa sạch, lộng sục trùng kiến, đối phương phỏng chừng cảm thấy sự tình đã mau thành, không tính toán bởi vì điểm này tiền trình mất đi sinh ý, cũng liền đồng ý.

Bốn người không dám vào đi, nơi này hoang phế thật lâu, nói không chừng phòng sẽ sụp xuống cũng không nhất định, Lý sở vẫn là nói. “Diệp huynh đệ, không phải ta sợ, có lẽ phong thủy sư sẽ không tồi, chúng ta hiện tại trùng kiến, tìm cái phong thủy sư, ít nhất tránh tránh ma quỷ, sau này cũng dám có người tới a.”

Diệp Chấn lần này không có ý kiến, cũng đáp ứng rồi, rốt cuộc khai gia nhà ăn, quan trọng nhất đúng vậy có khách hàng, nếu có thể tránh tránh ma quỷ, quan trọng nhất chính là làm đoàn người tin tưởng nơi này không có vấn đề.

Gặp qua cái này địa phương lúc sau, Lý sở để lại một ngàn vạn, cho hắn trợ thủ tiểu liễu, đêm đó liền cùng Diệp Chấn, Lý Tiểu bay trở về, Lý sở bay trở về kỳ đạt, nguyên nhân là công ty mở họp, Diệp Chấn cùng Lý Tiểu tắc lựa chọn bay trở về Phú Châu, Diệp Chấn phải về nhà nghỉ ngơi mới thoải mái, Lý Tiểu tắc lựa chọn đi xem chính mình ca ca Lý hào.

Lý sở cấp Diệp Chấn để lại WeChat, Diệp Chấn ngày hôm sau buổi sáng 6 giờ liền đến Phú Châu, xuống xe thiên không đặc biệt lượng, sẽ không thực nhiệt, càng có thể nói là thực thoải mái, Diệp Chấn tìm Lý Tiểu đi ăn chén cháo, Lý Tiểu quyết định đi trước xem chính mình ca ca, Diệp Chấn liền đánh xe hỏi Giang Ninh Ninh gia.

Giang Ninh Ninh mới trở về một ngày, Diệp Chấn cũng đã trở lại, Giang Ninh Ninh rất là nhiệt tình, Giang Ninh Ninh mục mục cũng ra tới tiếp Diệp Chấn, hỏi cái này thứ đi ra ngoài như thế nào chọc đến đình rung trời?

Diệp Chấn đem sự tình trải qua nói, đương nhiên chỉ nói tịch thu a cấp cầm súng chứng sự, hạ giếng sự, Diệp Chấn là một chữ cũng không dám đề, Giang Ninh Ninh càng là nói địa phương thực hảo chơi.

Giang Ninh Ninh mục mục cũng không có cái gì đa nghi, liền nói đình rung trời hiện tại bị chính mình chu kiểm áp trụ, tạm thời là không dám làm cái gì, khiến cho Diệp Chấn ở nhà nghỉ ngơi.

Diệp Chấn nghỉ ngơi một ngày, cách sáng sớm thượng 6 giờ nhiều, bởi vì Diệp Chấn trở lại nơi này thực thoải mái, ôm Giang Ninh Ninh ngủ một cái hảo giấc, còn không có tỉnh, liền nhận được Lý sở điện thoại, “Diệp huynh đệ, gần nhất có thể hay không?”

Diệp Chấn sợ quấy rầy đến Giang Ninh Ninh, hôn Giang Ninh Ninh một chút, liền đến cửa tiếp điện thoại. “Xảy ra chuyện gì? Ta này bắt tài tình, sai, bị người đánh thức.”

“Kia gì, hôm nay thứ ba, ta làm nữ nhi của ta đi Phú Châu, hiện tại phòng chừng tới rồi, thứ ba, thứ năm, thứ Bảy ba ngày, nhớ rõ, ta đem người WeChat cho hắn, phòng chừng bảy tám điểm sẽ tìm người.”

Diệp Chấn hôn mê, này nên như thế nào công đạo, Diệp Chấn còn tưởng rằng chính mình tới rồi Phú Châu liền có thể thoát khỏi, không nghĩ tới, hiện tại cũng không hảo cự tuyệt, liền vội vàng đáp ứng rồi, xuống lầu rửa mặt thay đổi một tiếng quần áo, liền thu được WeChat, là một tiệm cà phê, Diệp Chấn sờ sờ đồng hồ, đã thực cũ nát, rất nhiều ma ngán, bất quá đây là hắn ngày hôm qua xuống phi cơ nhặt được, khá xinh đẹp, cũng liền lưu trữ.

Diệp Chấn đứng hẹn tới rồi quán cà phê, thấy ước định tốt vị trí đã có một người nữ sinh đang đợi, trên bàn hai ly cà phê vẫn không nhúc nhích, Diệp Chấn ngồi xuống, gãi gãi đầu da, hỏi. “Này, ta xem thời gian, giống như ta sớm tới đâu, người như thế nào như thế sớm?”

Nữ sinh vẫn luôn cúi đầu, đột nhiên nâng phía trên, hỏi. “Nơi nào đi động, vẫn là đồng hồ, đến trễ một phút đồng hồ người biết sao!” Cái kia nữ sinh nói chuyện cũng khá tốt nghe, một cổ loli cảm, cùng Giang Ninh Ninh làm nữ không sai biệt lắm, Diệp Chấn vừa nghe, cả người đều ô, mà không muốn không muốn.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: khảo nghiệm người trung thành

Diệp Chấn sờ sờ trên tay cái này biểu, lại nhìn một chút trước mắt vị này mỹ nhân, nói chuyện đều lấp bắp. (((phòn thể tiểu thuyết vòng))) thỉnh “Chính là, ngưng ngưng a, cái này đồng hồ là ta ngày hôm qua xuống phi cơ nhặt được, ta không biết hắn sẽ chậm trong chốc lát.” Đột nhiên cảm thấy có thể hay không là không tốt tượng trưng, đang định ném

“Này đồng hồ vẫn là ta đâu, xem ra ba nói thật không sai, người ta có duyên.” Nói, vị kia nữ sinh liền bắt tay nâng đi lên, vuốt Diệp Chấn tay, này một điện, Diệp Chấn lập tức bắt tay rút ra, lắc đầu hỏi.

“Hảo đi, xem ra người không thích mỹ nữ, người như thế nào xưng hô a?” Cái kia nữ sinh thấy Diệp Chấn đối chính mình tựa hồ không có bao lớn hứng thú, hỏi Diệp Chấn kêu cái gì. Diệp Chấn nói cho chính hắn kêu Diệp Chấn, lại hỏi một chút đối phương tên, biết được đối phương là Lý sở Lý bá bá

duy nhất nữ nhi, kêu Lý Đình Mặc

“Ân, kỳ thật ta xem ngươi ánh mắt đầu tiên liền biết, ân, ngươi sẽ võ công đúng không?” Trước mắt vị này mỹ nữ, tuy rằng tay nộn, mặt bạch, bất quá Diệp Chấn vẫn là biết Lý Đình Mặc là sẽ võ công.

“Đúng vậy, ta ba không phải kêu ngươi bởi ta đi dạo phố cái gì sao, đi thôi.” Lý Đình Mặc nói xong, liền nhìn chăm chăm Diệp Chấn, Diệp Chấn cảm giác quái quái, bất quá hậu tri hậu giác, cô nàng này hay là tính toán làm chính mình tính tiền?

Tuy rằng cảm giác quái quái, bất quá Diệp Chấn vẫn là dựa theo trình tự, đem tiền thanh toán, rồi mới hỏi Lý Đình Mặc, “Ta chỉ đáp ứng Lý bá bá giáo ngươi luyện công, mặt khác ta không liên quan ta sự, ta đi rồi.”

“Ngươi dám đi, không thể đi.” Lý Đình Mặc buông trong tay cả phê, đuổi theo đi ôm lấy Diệp Chấn eo. Diệp Chấn thực xấu hổ nhìn nhìn bên cạnh, lấy tiền người phục vụ gạt gạt đầu, liền đi rồi, Diệp Chấn nói. “Tiểu thư, ta có bạn gái, thỉnh ngươi phóng tôn trọng điểm.”

Lý Đình Mặc buông ra Diệp Chấn, mặt đỏ hồng nói. “Ngượng ngùng a, ta không biết ngươi có bạn gái, ngươi bao lớn rồi?” “Mười bảy.” Diệp Chấn không nghĩ lại đi xuống, liền biên một cái lý do phải đi, bất quá Lý Đình Mặc không đồng ý, nói. “Ngươi không thể đi, ta cùng ta ba quan hệ như vậy cương, ngươi dám đi.”

“Lý bá bá là Lý bá bá, ta là nói, ta phụ trách giáo ngươi võ công, lại không phụ trách bởi ngươi chơi.” Diệp Chấn không có lại liều đi xuống, bởi vì có một chiếc điện thoại đánh lại đây, Diệp Chấn liền chạy đến bên ngoài đi tiếp điện thoại.

Lý Đình Mặc không thể nào cam tâm, liền một người ngồi ở chỗ ngồi uống buồn cà phê. “Uy, vị nào?” Diệp Chấn nhìn một chút đánh tới username, là kỳ đạt đánh tới, bất quá Diệp Chấn sợ là đây mạnh tiêu thụ.

“Ân, ngươi hảo, ngài khả năng không quen biết ta, ta ở kỳ đạt đấu giá hội gặp qua ngài, ngài bán đấu giá hạ tên kia, có thể hay không qua tay?” Thực rõ ràng, đối phương phỏng chừng có thể khai nhiều ra vài ngàn vạn giá cả, Diệp Chấn thử hỏi một chút bao nhiêu tiền, đối phương sáng khoái khai tám ngàn vạn giá cả.

Diệp Chấn hỏi tiếp. “Cùng ngày ngươi như thế nào không đoạt? Vì cái gì muốn hiện tại mới đến?”

“Cùng ngày ta là có thực lực, bất quá ta người này không thích đoạt người sở hảo, gia hỏa này ta ra tám ngàn vạn, cũng sẽ không ở đại trường hợp thương chúng ta hòa khí, hiện tại ta vừa vận đi công tác trở lại Phú Châu, ta ở Phú Châu có một nhà đồ cổ cửa hàng, địa chỉ chia ngươi, có thời gian tới là được.” Diệp Chấn ứng trở về, treo điện thoại liền thu được tin tức.

Diệp Chấn cân nhắc một chút, đi vào quán cà phê. “Lý tiểu thư, ta còn có chút việc, ngươi ba ba bên kia, ta chính mình công đạo, ngài có thể chính mình đánh xe đi?” Diệp Chấn thấy Lý Đình Mặc cầm cái thìa vẫn luôn ở chơi cà phê, thấy nàng vô tâm đang nghe, cho một trăm đồng tiền cấp người phục vụ, làm người phục vụ hỗ trợ đi ra ngoài đánh chiếc xe, chính mình liền đánh chiếc xe đi gặp mặt địa phương.

Diệp Chấn cấp phía trước người kia đã phát cái tin nhắn, viết đến: Mười phút sau thấy. Diệp Chấn hữu dụng đi động hướng dẫn hơi chút nhìn một chút, khoảng cách nơi này chỉ là một cái phố lộ trình, “Tích tích, tích tích.”

Diệp Chấn nhận được một chiếc điện thoại, là Giang Ninh Ninh đánh tới, liền hỏi. “Xảy ra chuyện gì, ninh ninh?”

“Ân, ngươi hôm nay biểu hiện không tồi, quay đầu lại ta nhất định hảo hảo khen thưởng ngươi a.” Giang Ninh Ninh cười thực vui vẻ, bất quá Diệp Chấn vẫn chưa hay biết gì, cũng không biết Giang Ninh Ninh cười cái gì, liền hỏi. “Xảy ra chuyện gì?”

Giang Ninh Ninh nói cho Diệp Chấn, Lý Đình Mặc cùng chính mình hảo bằng hữu, lần này còn chuyên môn đưa ra muốn thử thăm một chút Diệp Chấn, không nghĩ tới Diệp Chấn biểu hiện như vậy hảo. Diệp Chấn may mắn trở về một câu, lại tán gẫu vài câu, nói tới nay trở về liền treo điện thoại.

Nghĩ thầm này xã hội, ngàn vạn không thể tùy tiện tiện liền dùng sắc mị ả anh mắt xem nữ sinh, vạn nhất nhân gia đúng là bạn gái tới thử liền thăm, Diệp Chấn vẫn là rất cao hứng chính mình hôm nay cách làm, xe chạy đến cửa, Diệp Chấn xuống xe, nhìn một chút, bất quá hơn ba mươi, pho một trăm cũng quá quý, liền trừu một trương năm mươi qua đi.

Diệp Chấn cẩn thận đánh giá một chút cửa, không có gì cùng lắm thì, ở một cái người rất nhiều đường cái cuối cùng, bởi vì Diệp Chấn đi chính là sau lộ, cuối cùng hoàn toàn lại là trước nhất, cửa bãi một cái tấm ván gỗ, viết: Ngàn năm đồ cổ cửa hàng. Bốn người, còn lại cái gì đều không có, Diệp Chấn gõ gõ cửa sắt, cũng không có cái gì phản ứng, bất quá bốn phía người không ít, Diệp Chấn cũng liền thêm can đảm mở ra môn.

Bên trong thực hắc, Diệp Chấn sờ soạn trong chốc lát, liền mở ra đèn. “Huynh đệ, như thế nào tới cửa không gọi điện thoại, cẩn thận một chút a.” Nguyên lai nơi này không có tường tượng như vậy khủng bố, bất quá chính là không ai tới, không có bật đèn thôi, khai đèn, Diệp Chấn càng là bị trước mắt đồ vật hoảng sợ, nơi này thứ tốt không ít, bên trong có trương ghế, vì an toàn, không phá đồ tới, Diệp Chấn vẫn là lễ phép ngồi xuống đám người.

Diệp Chấn đợi có một hồi lâu, mới đi ra một cái hơn bốn mươi trung niên nhân, tay trái cánh tay có một cái bốn năm centimet vết sẹo, nhìn lại rất hòa ái, Diệp Chấn hỏi một chút đối phương họ cái gì, kêu từ lão bản.

“Diệp huynh đệ đúng không, như thế nào, ta phía trước khai giá cả, ngươi suy xét như thế nào?” Từ lão bản nhìn một chút Diệp Chấn, biết Diệp Chấn cũng không tưởng quá nhanh liền nhắc lên đề tài này, bất quá chính mình cũng không tránh được kích động.

“Từ lão bản ngài đừng kích động, ta cũng không phải ngại ngài tám ngàn vạn quá ít, ngài cũng đừng hiểu lầm, ta chỉ là đơn thuần cảm thấy đẹp, cũng

không phải đề giới ý tứ.” Diệp Chấn trong tay, khẳng định là bảo bối không sai, chỉ là rút cuộc có nên hay không bán, còn khó mà nói.

“Vừa thấy ngài liền không phải người thạo nghề, chúng ta này một hàng, chú ý thành tin, ngài đừng nói, ta cũng có sinh ý, phía trước này đồ rách nát ngài cũng chường mắt mắt, như thế nào, cùng ta đi xuống vừa mới ta bảo vật không?” Từ lão bản cười thực âm trầm, bất quá nếu vào được, vậy không hào rút lui có trật tự, Diệp Chấn gật gao đi theo sau lưng.

Tới rồi trên lầu, Diệp Chấn lại phát hiện bất quá chính là chính mình dọa chính mình mà thôi, lầu một rất lớn, lầu hai cũng không nhỏ, hai cái phòng, một cái là ngày thường từ lão bản sinh hoạt địa phương, nội thiết phòng tắm, một cái còn lại là cửa dán. “Trọng điểm bảo vật, phi bản nhân chớ tiến.” Chính tự, bất quá này chín tự rất bất mắt, Diệp Chấn lại đi theo từ lão bản đi vào.

Phát hiện bên trong đồ vật phần lớn đều còn có một cái trong suốt gửi hộp, phần lớn đều thật đúng là thứ tốt, từ lão bản giải thích nói. “Không nói gạt người, người kia đồ vật, xác thật thực đáng giá, nếu muốn khai cái giới, tám ngàn vạn thiếu điểm.”

Diệp Chấn nhưng thật ra tưởng, nếu người nói thiếu điểm, khai vài tỷ, Diệp Chấn nói không chừng liền bán đầu. “Bất quá ta và người nói, ta thích thu thập này đồ, người xem thứ này, là ta dốc lòng cất chứa, nếu người ánh mắt không tồi, hôm nay cho người chọn một cái trở về, ngày sau ta này nếu là có cái gì hào hóa, cũng có thể cùng người chia sẻ chia sẻ.”

“Chọn một cái có thể, bất quá ta trả tiền.” Diệp Chấn nhưng không thích ăn cơm mềm, nữ sinh còn chưa tính, nam sinh nhất định là không thể ăn.

Từ lão bản đi theo Diệp Chấn ở trong phòng chuyển động trong chốc lát, Diệp Chấn ngừng ở một chỗ, trước mắt bãi cũng là một cái lò luyện đan, bất quá là đồng thau, rất là trân quý, khổ người so Diệp Chấn nhỏ vài vòng, nhưng là thủ công thập phần tinh mỹ, điều một con rồng, phía dưới viết Đại Đường chế.

Diệp Chấn hoảng sợ, liền nói coi trọng cái này, hỏi bao nhiêu tiền. Từ lão bản gật gù đầu nói, “Huynh đệ ánh mắt thật không sai, hành, đợi lát nữa ta khai cái giá cả, người trước mang về, ngày mai tìm ta trả tiền. Như thế nào?”

Diệp Chấn hỏi vì cái gì yêu cầu ngày mai trả tiền, hẳn hiện tại liền có thể trả tiền, từ lão bản cười cười, nói. “Một, gia hỏa này quý thật sự, nhị, tỏ vẻ thành ý, người trước cầm đi, ngày mai đi chuyên nghiệp địa phương kiểm tra một chút, là thật sự lại đến trả tiền cũng không muộn.”

Diệp Chấn đáp ứng rồi, lại thương thảo một chút giá cả, cuối cùng chém tới hai ngàn vạn giá cả, Diệp Chấn thực vừa lòng, theo đạo lý, Diệp Chấn thứ này nhắc tới bảy tám ngàn vạn, cũng không nhất định sẽ bán đi.

Từ lão bản đóng gói hào lúc sau, dùng một cái cái trang vali xách tay lột hảo, khiến cho Diệp Chấn mang về, dọc theo đường đi Diệp Chấn đều rất cẩn thận, chạy tới Giang Ninh Ninh trong nhà, mở cửa, liền thấy Giang Ninh Ninh mù mù, Diệp Chấn vẫn an một chút, Giang Ninh Ninh mù mù kêu Diệp Chấn chờ hạ liền xuống dưới, Diệp Chấn đáp ứng rồi, liền dẫn theo vali xách tay thượng lầu hai.

Diệp Chấn đi đến mau tới cửa liền nghe thấy thanh âm, nói. “Oa, thứ này thật xinh đẹp, thật đúng là không tồi a.” Diệp Chấn sờ sờ sau đầu, này thanh âm rất giống Lý Đình Mặc, tưởng tượng, không xong, lập tức đẩy cửa ra, quả nhiên chính là Lý Đình Mặc cùng Giang Ninh Ninh hai người, mở ra Diệp Chấn cái rương.

Diệp Chấn thật cẩn thận đem vừa mới mang về tới vali xách tay buông, hỏi Giang Ninh Ninh. “Các người như thế nào mở ra?” Theo đạo lý tới nói, này mật mã chỉ có chính mình biết.

“Nga, ta có phá giải khí, ta còn không phải là nhìn xem người bên trong là cái gì sao, thứ hai chính là nhìn xem ta cái này muội muội.” Lý Đình Mặc ngồi ở Giang Ninh Ninh trên giường, giải thích nói.

“Phá người muội, tức chết ta, thứ này nhiều quý, các người liền động.” Diệp Chấn đem cái rương hộp khăn, lại từ ba lô móc ra một cái tám vị số mật mã khóa, hơn nữa đi. “Thứ này tuy rằng đẹp, kia bất quá chính là một cái bài trí, yêu cầu bao nhiêu tiền a.”

Diệp Chấn lười đến giải thích, đem bán đầu giá giấy tờ đưa qua đi, còn đưa qua đi hôm nay mua này tiểu nhân lò luyện đan **, hai người vẫn là đặc ý đào đạt giải thích. “Hào hảo, cái này chúng ta xem qua, đem mặt khác một cái mở ra.”

Diệp Chấn khí không được, hai cái đồ vật lại quá nặng, Diệp Chấn bế lên tới, mở cửa, đi đến lầu hai tùy ý một gian phòng, mở cửa chính là đặt ở bên trong, khóa trụ, lúc này đã một thân hân.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162 : giá trị quá trăm triệu

Diệp Chấn khí không được, hai cái đồ vật lại quá nặng, Diệp Chấn bế lên tới, mở cửa, đi đến lầu hai tùy ý một gian phòng, mở cửa chính là đặt ở bên trong, khóa trụ, lúc này đã một thân hân. (((phòn thể tiêu thuyết vòng)))

Đột nhiên nhớ tới Giang Ninh Ninh mụ mụ còn gọi chính mình đợi lát nữa xuống lầu, Diệp Chấn lau mồ hôi, đem điều hòa khai thấp một chút, rồi mới nghỉ ngơi một lát liền xuống lầu, hỏi: “Mẹ, xảy ra chuyện gì?”

“Ài, ngồi xuống.” Giang Ninh Ninh mụ mụ tiếp đón Diệp Chấn ngồi xuống, thấy Diệp Chấn đầy người mồ hôi, hỏi xảy ra chuyện gì, Diệp Chấn đem sự tình nói một lần, Giang Ninh Ninh mụ mụ càng là có chút bất mãn, nói một câu: “Lá con, phía trước sự, người hiện tại như thế nào giải thích, ngày hôm qua ta cho người nghỉ ngơi, hôm nay người cần thiết giải thích rõ ràng.”

“Mẹ, người nghe ta nói.” Tiếp theo, Diệp Chấn vẫn là đem sự tình chân tướng nói cho Giang Ninh Ninh mụ mụ, bất quá chỉ nói bị thương (súng) cầm súng chứng, không có nói lúc sau sự, liền nói lúc sau đi một cái khá xa thành thị tránh lánh trong chốc lát.

Giang Ninh Ninh mụ mụ cũng không phải là cái gì dễ khi dễ, hảo lừa. Liền nói: “Người chọc họa, còn hảo có người bằng hữu ra mặt cùng ta liên thủ mới đem sự tình áp xuống đi, người sau này nhưng đừng ở phạm sai lầm, cái loại này phá đồ vật, không cần cũng thế, nhưng là không thể trên chọc người.”

Giang Ninh Ninh mụ mụ thấy Diệp Chấn không có mặt khác ý kiến, lại nói: “Người phía trước cái kia lão nhân thánh tôn, ta đuổi ra đi, người cũng đi mau, người có tiền, ninh ninh cũng nói, người một khi so với chúng ta có tiền, liền cười nàng, này thực không tồi, bất quá nếu người cho ta mượn nhóm thượng vị, lại trở mặt không biết người, cũng không dám nói. Đi mua đồng phòng ở, nhập ninh ninh tên, ta cũng hảo thanh tỉnh.”

Diệp Chấn nơi nào có nói không thể chờ hội, liền tục gật đầu nói tốt. Rồi mới chạy đến lầu hai lấy quá hai cái cái rương liền đi rồi, ở cửa dừng lại đánh cái điện thoại cấp Tống Hồ, hỏi một chút Tống Hồ đi nơi nào. Biết được Tống Hồ hồi công ty. Cũng là, Tống Hồ tại đây là có không ít tài chính, phòng ở phòng chừng cũng sẽ không thiếu.

Diệp Chấn lại đánh cái điện thoại qua đi, nói đi Tống Hồ bên kia trụ một đoạn thời gian, rồi mới mua phòng ở, Tống Hồ rất vui lòng, kêu Diệp Chấn chạy nhanh lại đây. Diệp Chấn đang muốn gọi điện thoại cấp thánh tôn, Tống Hồ liền nói thánh tôn đã tới rồi.

Diệp Chấn vừa mới muốn đánh chiếc xe ra cửa, đã bị Giang Ninh Ninh gọi lại, Diệp Chấn xoay người hỏi cái gì sự. Giang Ninh Ninh liền nói hỏi hân đi đâu, Diệp Chấn liền một năm một mười đem Giang Ninh Ninh mụ mụ lời nói lặp lại, nói Giang Ninh Ninh một chữ đều không tin.

“Thiệt hay giả, ta không quá tin.” Không tin là bình thường, ai sẽ tin tưởng, bất quá Diệp Chấn không có cái gì thời gian, liền vội vàng nói vài câu nhân thoại, thuận tiện khai một chiếc bảo mã (BMW) đi ra ngoài, Diệp Chấn nghĩ thầm, lần này lại khai ninh ninh gia xe, cũng không biết Giang Ninh Ninh mụ mụ sẽ như thế nào xem, chính mình là có không ít tiền, là hân là chậm rãi phát triển.

Diệp Chấn trên đường chạy đến một nửa, liền thấy bên trái có gia, Phú Châu giám định trung tâm. Vừa lúc, thẳng tắp đi liền đến Tống Hồ gia, Diệp Chấn liền không có thông tri Tống Hồ, trước ngừng lại, đem xe đình hảo sau, người liền đi vào, bên trong rất lớn. Tổng cộng bốn năm tầng. Đệ nhất lầu chia làm chiều dài lâu, lầu hai là vàng bạc châu báu giám định lâu, lầu ba là đồ cổ giám định lâu, lầu bốn là từng người giám định đều có thể, tự nhiên trừ bỏ trước hai loại.

Nơi này không có thang máy, Diệp Chấn liền đi thang lầu tới rồi lầu hai, lầu hai bài không ít người, hân là đều là tới giám định chính mình mua vàng bạc tài bảo có phải hay không thật sự, lầu ba người liền ít đi, Diệp Chấn đi thời điểm, chỉ có rỗng tuếch một cỗ phong, kỳ thật cũng chính là một người đều không có.

Diệp Chấn phí thật lớn kính mới đem đồ vật dọn ra tới, bên cạnh có vài cái bảo an, nhưng là lại bất động, Diệp Chấn nhưng thật ra lý giải, bởi vì nơi này quy củ chính là như vậy, không có cho phép là không thể trợ giúp, bị đánh tráo không phải không có khả năng.

Qua một hồi lâu, Diệp Chấn rốt cuộc dọn hảo, cuối cùng người phục vụ cũng lại đây hỗ trợ nâng đến giám định trên đài, Diệp Chấn trước giám định từ lâu bán bán cho Diệp Chấn là luyện đan, cũng có thể nói là bảo đỉnh đi, người phục vụ gặp qua rất nhiều đồ cổ. Bất quá nhìn thấy Diệp Chấn vẫn là ngây ngẩn cả người, bất quá thực mau liền bắt đầu giám định.

Giám định ba bốn phút, kết quả ra tới. “Tiên sinh, chính phẩm, đã có một ngàn sáu trăm năm lịch sử.” Diệp Chấn nghĩ thầm, như thế nào không nói một chút giá trị, liền hỏi một chút có thể giá trị bao nhiêu tiền, người phục vụ lại giám định một lần, cuối cùng nói một trăm triệu đều là nhất tiện nghi.

Diệp Chấn cảm giác kiểm phiên, người một nhà phẩm có như thế hảo? Bất quá lời này rất giống có lệ người nói, Diệp Chấn cũng không có đặc biệt để ý, liền đem hai cái cái rương lại làm bảo an dẫn đi, rồi mới một đường nhìn chăm chăm, không có gì vấn đề lớn, đánh một chiếc xe liền đến Tống Hồ gia.

Ấn một chút chuông cửa, Tống Hồ gia nhưng thật ra rất **, Diệp Chấn đi vào đi sau, rất lớn, bất quá liền thánh tôn tới đón. “Tiểu thí hài, người rốt cuộc tới, cái này bạch hân lang tiếp ta tới lúc sau liền đi công ty đi làm cái gì, ta một người, ai.” Diệp Chấn cười cười, an ủi vài câu, liền nhìn nhìn thời gian, đã là giữa trưa hai điểm nhiều, khó trách thái dương vừa mới như vậy đại.

Diệp Chấn hỏi một chút thánh tôn ăn không, thánh tôn nói lười đến ăn, nhưng là Diệp Chấn đối, vừa mới đem thánh tôn khuyên hảo cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm. Tống Hồ liền đã trở lại, trong tay dẫn theo mấy com hộp hộp, ba người nhanh chóng giải quyết.

Bởi vì thời gian quan hệ, ăn xong đã là tam điểm xuất đầu, ba người quay chung quanh mua phòng sự tình thương lượng trong chốc lát, Diệp Chấn nói: “A Hồ, người ở gần đây dài như thế lâu, người ngắm lại nơi nào hảo, mua một đồng, hoặc là chính mình kiến một đồng.”

Tổng Hồ lắc đầu, giải thích nói. “Đừng như vậy, ta ở chỗ này cả ngày cơ bản đều là ở công ty, buổi tối cũng có không ít thời gian dài ở công ty, nơi này chẳng qua là ta trang so một chỗ, nếu người nếu muốn, phụ cận nhưng thật ra có một khối đất bằng, là không tồi.”

“Ta cảm thấy đi, nếu muốn mua phòng, nơi này thuộc về trung tâm khu, cũng không phải đặc biệt hảo, ta cảm thấy yên lặng một chút, có một đồng cùng ninh ninh không sai biệt lắm như vậy, ta cảm thấy không tồi.”

Tổng Hồ đối Diệp Chấn cách nói cũng không phải đặc biệt tán đồng, nói: “Ta và người nói, đây đều là việc nhỏ, nếu người muốn, ta vừa vận tốt có một khối địa phương thích hợp, người xem cái này, ly ninh Ninh gia không tính xa, có xe năm phút đồng hồ sự, hơn nữa nơi này rất lớn, thật xinh đẹp. Sau đường, hoa viên, núi giả cái gì đều có.” Tổng Hồ lấy ra đi động, cấp Diệp Chấn nhìn một chỗ, có mấy trương ảnh chụp, đều rất xinh đẹp.

“Anh em người đầu ta đầu, hiện tại này xã hội, mười sự có chín sự là giả, này đã phá ảnh chụp liên bãi đẹp, không nên không nên.” Diệp Chấn lắc đầu, không phải đặc biệt thích, Tổng Hồ cũng liền không có cưỡng cầu.

Thánh tôn bị phoi ở một bên, cũng không có người tìm hân nói chuyện, thánh tôn dứt khoát nói một câu: “Ta đi nghỉ trưa.” Diệp Chấn cùng Tổng Hồ hai người cười trộm, đưa thánh tôn lên lầu, Diệp Chấn liền nhận được một chiếc điện thoại, Diệp Chấn đi ra cửa tiếp, đánh tới chính là Lý Đình Mặc.

Liên ở Diệp Chấn do dự rốt cuộc muốn hay không tiếp điện thoại thời điểm, một ý niệm hiện lên, cô nàng này như thế nào sẽ có chính mình điện thoại? Hơn phân nửa lại là Giang Ninh Ninh cấp, cũng thế, Diệp Chấn tiếp điện thoại, hỏi xảy ra chuyện gì.

Đối phương “Măng, măng, măng.” Vài giây, mới truyền đến một thanh âm, nói: “Là ta, ta là đình mặc, người không liên hệ ta ba đúng không, ta đánh cho ta ba, ta ba đợi lát nữa liền sẽ cho người gọi điện thoại, xem người chọc sai người.”

Diệp Chấn không có tiếp theo nghe, trực tiếp liền treo. Nghĩ thầm giấc tới thì đánh, nước lên nâng nèn, cũng liền này mấy cái biện pháp. Quả nhiên, thực mau liền đánh tới một chiếc điện thoại, Diệp Chấn lắc đầu, ngồi ở ngạch cửa thượng chuyển được.

Lý sở áp ứng hỏi một câu: “Diệp huynh đệ, chuyện như thế nào?” Diệp Chấn cảm giác được không thích hợp, này Lý sở ở kỳ đạt gia đại nghiệp đại, đại trường hợp gặp qua rất nhiều, như thế nào khả năng sẽ áp ứng, cùng cái người nhất gan giống nhau.

Hỏi mới biết, nguyên lai Lý sở sinh điểm bệnh, Diệp Chấn tin, bởi vì Lý sở không cần phải đi lừa Diệp Chấn. Bất quá Lý sở mục đích vẫn là ở khuyên Diệp Chấn, nói: “Diệp huynh đệ, ta đem người đương huynh đệ, phía trước sự ta không cùng người nói rõ, nhưng là ta chỉ cùng người nói một sự kiện, đó chính là, người phía trước đi đến địa phương, hung hiểm vạn phần, nếu người tính toán lại lần nữa đi, trừ bỏ ta, phòng chừng các người không có biện pháp khác.”

Diệp Chấn say, kỳ thật mục đích của chính mình căn bản là không phải muốn đi quân đây là cái gì sự, bởi vì nơi này mặt trên chính là Côn Luân sơn, theo đạo lý như thế nào luân cũng đều không có khả năng đến phiên Diệp Chấn, việc này, Diệp Chấn kỳ thật căn bản là không cần phải xen vào, nhưng là Diệp Chấn đoán rằng đây là Lý sở cuối cùng nhất chiêu, nếu tùy tiện cự tuyệt, không chỉ là không cho hân Lý sở mặt mũi, càng là cùng chính mình không qua được, hy sinh cái tôi, cứu vớt đại cục.

Diệp Chấn đáp ứng rồi, rồi mới vội vàng cáo biệt Tổng Hồ. Đi tới rồi Giang Ninh Ninh gia môn, cũng đã là bốn điểm nhiều, Lý Đình Mặc còn oán giận Diệp Chấn vì cái gì như vậy chậm, bất quá Diệp Chấn sợ Giang Ninh Ninh không cao hứng, ngay cả Giang Ninh Ninh hai người cùng nhau mang đi, Lý Đình Mặc rất ngoài ý muốn, ánh mắt cũng để lộ ra một chút không vui.

Ba người thực mau tới đến bách hóa đại lâu, tuyến không ít thương phẩm, dạo đến buổi tối, Diệp Chấn thỉnh Giang Ninh Ninh cùng Lý Đình Mặc hai người ăn đón bữa tối, liền đưa Lý Đình Mặc sẽ tới Lý gia, trở về thời điểm, Giang Ninh Ninh rõ ràng cũng không vui, Diệp Chấn hỏi: “Ninh ninh, như thế nào lạ, hôm nay mua như thế nhiều đồ vật, còn không vui?”

Giang Ninh Ninh đỏ đỏ miệng, hôn Diệp Chấn một chút, hỏi: “Diệp Chấn, người có thể hay không không cần ta?” Diệp Chấn dọa dẫm một cái phanh lại, Diệp Chấn đem xe đình đến ven đường, hai người nhìn nhau một phen nhiều chung, Diệp Chấn đột nhiên một chút hôn qua đi, Giang Ninh Ninh cũng không có phản kháng, trong chốc lát sau, Diệp Chấn buông ra về mặt không biết làm sao Giang Ninh Ninh, nói. “Sẽ không.”

“Chán ghét, đi thôi đi thôi.” Giang Ninh Ninh then thùng vỗ vỗ Diệp Chấn, rồi mới đem quần áo sửa sang lại một chút, Diệp Chấn lái xe đưa Giang Ninh Ninh tới cửa, lại ái muội hàn huyên vài câu, liền lái xe đi trở về. Nghĩ thầm, Lý Đình Mặc, cái này thỏa mãn người đi?

Diệp Chấn đem xe ngừng ở đèn đỏ khẩu, liền thu được WeChat nhắc nhở âm, là Lý Đình Mặc phát tới một cái tin tức, viết “Ngủ ngon” hai chữ, Diệp Chấn sờ sờ đồng hồ, đó là ngày hôm qua buổi sáng nhất được, buổi sáng cũng không có còn, bất quá thật sự khá xinh đẹp.

Thừa dịp đèn đỏ, Diệp Chấn trở về một câu: “Mau ngủ đi, hôm nay thứ ba, thứ năm ở tìm ta.” Kỳ thật Diệp Chấn không biết phải về cái gì, Diệp Chấn rất ít cùng nữ sinh nói chuyện phiếm, bất quá này đèn đỏ rất dài lâu, Diệp Chấn lại nhận được một chiếc điện thoại, là Lý hào đánh tới.

Chương 163 : người chọc tới ta

Bởi vì sợ xảy ra chuyện cổ, Diệp Chấn liền đem điện thoại cúp, kỳ thật quan trọng nhất lý Tổng Hồ gia cũng không xa. ((())) Diệp Chấn liền khai tiến Tổng Hồ tiểu khu bãi đỗ xe, buổi tối người không nhiều lắm, đen như mực, Diệp Chấn chạy đến tiểu khu bãi đỗ xe cửa, khai đèn xe mới biết được, buổi tối 10 giờ môn liền đóng.

Diệp Chấn đem xe ngừng ở phụ cận không dừng xe không vì, treo tường qua đi, nghĩ thầm này tiểu khu cũng quá mẹ nó lạng, thế nhưng cái gì bảo hộ thì đều không có, lần này là có thể bỏ lại đây, liền tính không có võ công cái gì, kỳ thật người nhiều điệp la hán cũng thực dễ dàng lại đây.

Diệp Chấn vỗ vỗ trên người tro bụi, nghĩ nghĩ, rồi mới gọi điện thoại cho Lý hào, nói: “Anh em, ngược ngừng a, vừa mới lái xe đâu. Hiện tại còn sớm, nếu không, uống một chén?”

Lý hào vội vàng cự tuyệt, liền để lại một câu, nói: “Anh em, cho người một kinh hi ha, người mau về đến nhà đi? Vào xem.”

Diệp Chấn không thích thích thừa nước đục thả câu người, liền hỏi vài câu gần nhất quá có được không, cảm thấy không sai biệt lắm, liền đem điện thoại treo. Diệp Chấn đi tới cửa, nhẹ nhàng gõ gõ cửa, không ai ứng, nghĩ thầm cũng có khả năng, như thế vẫn, không ai ở, Tổng Hồ thánh tôn đều ngủ cũng không phải không có khả năng.

Bất quá thực mau bên trong liền khai một cái đèn, có người đem cửa mở ra, Diệp Chấn vừa thấy, là thánh tôn. Diệp Chấn hỏi: “Thánh tôn, xảy ra chuyện gì? Có ý lên cho ta mở cửa? Xem người mất buồn ngủ mộng lung, mơ mơ màng màng cũng chưa tỉnh.”

“Ân, là thực vậy, bất quá là ngủ cũng chưa ngủ.” Thánh tôn lời nói Diệp Chấn cũng nghe không hiểu, Diệp Chấn liền đỡ lưng lay thánh tôn, hai người đi vào đi. “Ha!” Bỗng nhiên, từ cửa truyền đến một thanh âm, Diệp Chấn hoảng sợ, tuy nói Diệp Chấn không tin thời gian này thượng đầu trâu mặt ngựa, nhưng là này hơn phân nửa đêm đột nhiên chính là tới một a, nhưng không hù chết người?”

Bất quá Diệp Chấn thực mau phản ứng lại đây, chính mình tim đập cũng ở gia tốc, bất quá vẫn là trang làm không có việc gì bộ dáng, thấy là Tổng Hồ cùng Lý hào, nói: “Các người hai cái a, đều là bao lớn người, vô ngữ, đi một chút đi.” Như vậy tiểu xiếc cũng chính là hù dọa hù dọa tiểu bằng hữu, Diệp Chấn đem Tổng Hồ cùng Lý hào đẩy mạnh đi, Lý hào vẫn là thực gây, đẩy liền động.

Bốn người đi vào đi, lại phát hiện đang chuẩn bị dọa Diệp Chấn nhảy dựng Lý Tiểu, bất quá bị bắt được. Diệp Chấn dờ khóc dờ cười, chính mình là gan kỳ thật căn bản là không nhiều lắm, chỉ là bề ngoài trấn định thôi. Lý Tiểu thấy bị phát hiện, một chút năm liệt trên sofa bất động, trên bàn bãi ba lượng chai bia, còn có rất đại một đĩa đậu phộng.

Năm người hàn huyên vài câu, Diệp Chấn nói: “Lý hào, người gia đại nghiệp đại, nhưng này đệ đệ không đáng tin cậy a.” Lý Tiểu cảm lấy một phen đậu phộng liền nhét vào Diệp Chấn trong miệng, lập tức giải thích: “Nói vậy, ca, người đừng nghe hán.” Mấy người cãi nhau ầm ĩ, thánh tôn cũng buông cái giá, cùng nhau hải, bia thực mau uống xong, thánh tôn hỏi: “Hồ a, bia còn có hay không?”

“Nga, ta đi lấy.” Đừng nói làm Tổng Hồ đi lấy bia, chính là đi đến mặt sau phòng chừng hán đều té ngã, Diệp Chấn nhưng không nghĩ thu thập cục diện rồi rầm, liền rửa mặt hảo lúc sau liền hỏi một chút chính mình phòng, ngủ đi.

Còn lại bốn người có thể nói là ‘ mau đối chết con ngựa hoang ’ uống tới rồi Diệp Chấn phòng chừng đều tỉnh ngủ, buổi sáng 5 giờ nhiều thời điểm, đặc sao bốn người còn ở ăn ăn uống uống, mấu chốt là còn đang nói chuyện thiên.

“Này —— này chuyện như thế nào? Các người nói chuyện phiếm hàn huyên một buổi tối?” Được đến kết quả chính là ba người trầm miệng một lời ‘ ân ’. Diệp Chấn nguyên bản còn cảm thấy nếu là thánh tôn không say nói, buổi sáng còn có thể đi ra ngoài, hiện tại liền chính mình. Diệp Chấn đi đến WC rửa mặt đánh răng, “Dựa, các người bốn cái, xú bạo, ngủ dám vào đi.”

Hiện tại liền tính là tiêu tiền mướn Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng tuyệt không đi vào, sửa sang lại một chút áo thun, liền mở cửa thần chạy tới. Diệp Chấn chạy đến tiểu khu cửa, nghĩ thầm. Tổng Hồ tiểu khu thật đúng là rác rưởi, hiện tại đều không có trông cửa, đều nhiều ít điểm. Nhưng là chính mình cũng không thay đổi được cái gì, liền treo tường qua đi.

Đi vào bên ngoài, vừa vận tốt phía dưới là một bãi người bán hàng rong, Diệp Chấn không chế vận vô nhất thất, vừa mới vừa vận không có chuyện, tức khắc dọa cái kia tiểu lão bán cả người mồ hôi lạnh, cũng không biết nơi nào toát ra tới một người.

Tiếp đón hảo Diệp Chấn, điểm hai bàn ăn sáng, một chén lớn cháo, Diệp Chấn ăn tương đối nhiều, ăn no đều cảm thấy này một bộ vừa vận tốt là có thể ăn no, chuẩn bị trả tiền, kết quả liền sờ đến một trương thẻ ngân hàng, hỏi: “Lão bản, cấp xoát tạp sao?”

Lão bản ánh mắt thực khó chịu, chính là đụng tới kẻ lừa đảo giống nhau, nói: “Người là tới ăn bá vương cơm đi? Chúng ta cả ngày như thế cực cực khổ khổ, xem người trên tay biểu, quần áo quần, một kiện liền nhiều ít bao nhiêu tiền. Tuần tứ lịch sự, thế nhưng làm loại sự tình này.”

“Lão bản, người hiểu lầm ta đi.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ tới, điểm này điểm việc nhỏ, lão bản liền khen chính mình như thế nào như thế nào, Diệp Chấn thật là có điểm không thích ứng. “Ân, lão bản, người giúp ta đem ta cùng hán cùng nhau thôi bỏ đi.” Diệp Chấn nghe này ôn nhu thanh âm, xoay người vừa thấy, còn không phải là kia dã man Lý Đình Mặc.

Hôm nay thứ tư, Diệp Chấn nhưng không có gì tâm tình bồi, lão bản cũng thực khó chịu, nhưng là vẫn là cấp Lý Đình Mặc thối tiền lẻ, Lý Đình Mặc cũng đều nhận lấy. Bất quá ở Diệp Chấn trong mắt, rất nhiều điện ảnh phim truyền hình bên trong kẻ có tiền không đều là, ‘ một trăm, không cần thối lại ’ linh tinh sao?

Diệp Chấn đều hoài nghi chính mình suy nghĩ nhiều quá, vội vàng đối với Lý Đình Mặc nói một câu, “Cám ơn, hôm nay thực cảm ơn người, bất quá ta là thật sự không mang tiền.”

Lý Đình Mặc nghe được có chút không cao hứng, bĩu môi, hỏi. “Người hôm nay có thể hay không a?” Diệp Chấn ngây ngẩn cả người, cô nàng này hay là lại muốn chiêm dụng chính mình, “Không rảnh, không rảnh.”

Diệp Chấn nhưng không nghĩ luôn bị động, liền chủ động hỏi một câu. “Người như thế nào sẽ ở loại này tiểu quán a?” “Tiểu quán xảy ra chuyện gì? Kẻ có tiền lại không thể lấy sao? Chính là kẻ có tiền, mới muốn nhiều cổ không có tiền người.” Tuy rằng này lý do tương đối ‘ ngành ’, bất quá Diệp Chấn không có gì để tài có thể nói, lại hỏi một câu. “Tôi hôm qua khách sạn cách rất xa a, như thế nào tới đây ăn?”

“Không nói, người vấn đề thật nhiều. Nếu không, hôm nay ta ước người ra tới bãi?” Lý Đình Mặc nói xong, cúi đầu, liền cùng một cái phạm sai lầm thỏ con, xấu hổ xấu hổ.

“Àn, không cần, ta hôm nay thực sự có sự, cúi chào.” Diệp Chấn cảm thấy, này Giang Ninh Ninh rốt cuộc muốn làm cái gì đâu, mỗi lần đều lấy như thế xinh đẹp, nói chuyện lại ngọt, người lại đẹp, đáng người có trước đột sau kiểu người, tới câu dẫn chính mình.

Thượng một chiếc taxi, Diệp Chấn liền nói muốn đi lão nội thành, bởi vì thật lâu không có đến nơi đó, Diệp Chấn còn nhớ rõ, nơi đó là chính mình trước kia trụ quá địa phương, hiện tại có rảnh, tự nhiên muốn vào xem một chút.

“Sư phó, lão nội thành.” Tài xế gật gật đầu, bất quá Diệp Chấn bắt đầu có chút lo lắng, bởi vì phía trước lộ yêu cầu quái tả, hẳn lại quái hữu. Nếu là cái dạng này, kỳ thật cũng liền hai loại khả năng, một chính là tu lộ, nhưng là lão nội thành bên kia cơ bản là không có người lý, nhị là tài xế không biết lộ, loạn đạo, tiền tự nhiên cũng nhiều. Tam, chính là đánh cướp.

Diệp Chấn thực mau liền phân tích ra tới, bất quá bất động thanh sắc nhìn nhìn bốn phía phong cảnh, đã tới rồi một cái hẻm nhỏ, thực mau, đi ra hẻm nhỏ, thế nhưng là một cái đại lộ, phía trước vây quanh cầm đủ loại vũ khí người, gậy gộc, thiết quân, dao gọt hoa quả, cái gì đều có.

Diệp Chấn biết thượng tặc thuyền, một chân liền đem cửa xe đá bay, đi ra ngoài, khí phách nói một câu. “Đánh cướp ta? Nếu các người không muốn chết, chạy nhanh lên.” Những lời này ở Diệp Chấn xem qua tiểu thuyết, xuất hiện quá rất nhiều lần, chính mình kêu một lần, cũng là thực sáng cảm giác.

“Tiểu thí hài, tiền tới, bằng không chúng ta chém chết người.” Cái kia tài xế rõ ràng là đầu thú, xuống xe liền chạy đến mặt sau đi, lần này nói chuyện chính là một cái * cùng điều ti, Diệp Chấn không có nhiều lý, bất quá người ở đây không ít, phỏng chừng đến có bốn năm mươi cái, khẳng định là phía sau có người, Diệp Chấn hỏi một câu. “Cái nào giúp cái nào phải?”

Dẫn đầu khả năng thật bị trấn trụ, một chút liền nói một câu. “Thanh — thanh — thanh, Thanh Long Bang.” Nói xong, sau lưng một người, lập tức cầm dao gọt hoa quả hướng Diệp Chấn trái tim bên kia dao đâm tới, Diệp Chấn còn ở cười nhạo này tiểu tử thêm cái gì bang phái, không trốn cấp, liền lóe một chút, đâm trúng cánh tay.

Tức khắc biến người tấp nập vọt lại đây. Diệp Chấn nhảy đến xe đình, lại nhảy đến phía trước một chiếc đại xe vận tải xe đầu, lại nhảy một chút liền thượng nóc nhà, thực mau liền chạy đi ra ngoài. “Thanh Long Bang, Thanh Long Bang!” Diệp Chấn nhớ kỹ, hung hăng nhớ kỹ, hiện tại chính mình đã không phải một cái đơn thuần thiếu niên.

Diệp Chấn chạy ra đi, lại quái mấy cái ngõ nhỏ, “Ai da.” Diệp Chấn chỉ lo chân tay, kết quả đụng vào người, đứng dậy vừa thấy, ai nha má ơi, lại là cái này Lý Đình Mặc.

Lý Đình Mặc quăng ngã cũng không nhẹ, bất quá thực mau liền đứng lên, thấy Diệp Chấn cánh tay, gì cũng không hỏi, đánh xe đến gần nhất bệnh viện. Diệp Chấn môi có chút trắng bệch, rốt cuộc lần này kia dao gọt hoa quả không ngắn, ở Diệp Chấn cánh tay chém một chút, cơ hồ có mau bảy tám centimet, hơn nữa thật sâu một ngân, phỏng chừng là biến mất không xong.

Ở bệnh viện nhẹ nhàng băng bó một chút, bác sĩ cũng nói. “Này chẳng qua là bị thương ngoài da, nói cách khác, thiếu chút nữa điểm liền thương đến xương cốt, nhưng là còn không có thương đến xương cốt, làm thịt trường hảo là được.”

Lý Đình Mặc một đường bồi Diệp Chấn, theo đạo lý hẳn là sẽ gọi điện thoại cấp Giang Ninh Ninh, Diệp Chấn không hiểu, liền hỏi. “Như thế nào không gọi ninh ninh tới?”

Ai biết Lý Đình Mặc nói một câu. “Vì cái gì ta đối với người như vậy hảo, người đầy miệng đều là ninh ninh, ninh ninh, ta không tốt?”

Diệp Chấn hai mắt phóng không, cười ngây ngô hai câu, liền xuất viện, đi ở bệnh viện bên trong, trên đường còn có thể thấy vết máu, há là băng bó là có thể tốt? Diệp Chấn nhưng không nghĩ tới, chính mình hôm nay một chút sát khí đều không có, căn bản là không nghĩ động thủ, bằng không, đừng nói liền kia bốn năm mươi người, hẳn toàn bộ Thanh Long Bang đều giết chết.

“Như thế nào lạ, ta hỏi người, ta được không, người vì cái gì không trả lời?” Lý Đình Mặc lắc lắc Diệp Chấn tay, hỏi. “Không có việc gì, người vì cái gì luôn là cùng ta gặp phải?” Diệp Chấn hiện tại càng thêm hoài nghi, này Lý Đình Mặc có theo dõi chính mình hiềm nghi.

“Có duyên.” Nói, Lý Đình Mặc ôm Diệp Chấn, Diệp Chấn đều có thể cảm giác được Lý Đình Mặc hai chỉ tiểu bạch thủ, cứ như vậy đụng phải Diệp Chấn.

“Ôm ta làm cái gì, đây đều là người đầu.” Diệp Chấn đem Lý Đình Mặc ôm khai.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 164 : loli cường công mãnh đánh

Nhưng không nghĩ tới, cô nàng này làn da thực hảo, liền cùng có linh tính giống nhau, vừa trượt liền hoạt đến Lý Đình Mặc hơi hơi thành thực mm (đại gia hiểu, nói trắng ra là không dễ nghe. (((phồn thể tiểu thuyết võng))) thỉnh) Diệp Chấn liền cùng thả sai giống nhau, không biết làm cái gì, liền vẫn luôn làm Lý Đình Mặc ngồi ở chính mình trên người.

“Người vừa mới lại trộm sờ ta, cái gì cảm giác, như thế nào không nói lời nào?” Lý Đình Mặc mặt cũng thực hồng, bất quá còn ở khiêu khích Diệp Chấn.

“Không có, đó là không cẩn thận, hôm nay tiền thuốc men cảm ơn người ứng ra, thỉnh người sau này tự tôn tự ái một chút.” Diệp Chấn gần nhất vẫn là có nghe nói bảo bảo ly hôn án kiện, chạy nhanh chính mình còn không có kết hôn đâu, liền luận hãm, kết hôn làm sao bây giờ? Chính mình nhưng không nghĩ lắm vào như vậy không tốt sự.

Diệp Chấn lần này một đường chạy như bay đến bệnh viện cửa, tuy rằng vô dụng bước nhanh, nhưng là tốc độ đủ Lý Đình Mặc truy. Diệp Chấn đánh một chiếc xe, ngồi trên xe, vẫn là có chút cảnh giác, hỏi một câu sư phó. “Sư phó, ngài không có việc gì đi?”

Diệp Chấn đột nhiên cảm giác chính mình có phải hay không ngốc tử, linh tính là này xe có nguy hiểm, tài xế cũng sẽ không thừa nhận. Bất quá tài xế vừa thấy linh tính một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nhân, một tay cái kén, nhìn rất hòa ái, trở về một câu. “Tiểu ca, xem người lớn lên khá tốt, đi đâu?”

Diệp Chấn không có tại hoài nghi, liền nói muốn đi Tổng Hồ tiểu khu cửa, hiện tại mới 9 giờ nhiều, mười, Diệp Chấn đều oán giận ra cửa chịu cái thương, còn muốn tu dưỡng mấy ngày rồi, phòng chừng. Tài xế người rất không tồi, này một thế hệ Diệp Chấn tính thực, biết tài xế phòng chừng quái chính mình hợp hời ngộ nhỏ, vì đều là nhanh hơn đến mục đích địa.

“Uy, A Hồ, hỏi người một vấn đề, Thanh Long Bang là cái gì đồ vật?” Diệp Chấn sờ sờ băng bó cánh tay, còn dùng tám vân gỗ cố định người, rất kỳ quái, Diệp Chấn đã lâu không có chịu quá bị thương, còn dùng hôm nay thể nhưng đột nhiên không có một tia sát khí.

Tổng Hồ lăng ban ngày, nói một câu. “Ca, xảy ra chuyện gì? Kia đám người sẽ không chọc tới người đi?” Diệp Chấn điều một cây yên bạc lửa, này bao yên là hấn tới hôm qua một lần nữa mưa, hiện tại mới động một cây, cũng chính là trang trang so, nói. “Không trêu chọc ta, không trêu chọc ta ta đánh cho người làm cái gì, nói đi, cái này bang phái có cái gì đặc biệt?”

“Cái này, cái này.” Tổng Hồ tự hỏi trong chốc lát, mới nói. “Này bang phái kỳ thật tốt nhất không cần chọc, đừng nói, này Thanh Long Bang ở Phú Châu, Kỳ Châu, nghi châu ba cái liền nhau thành thị đều có người, Phú Châu không phải bọn họ đại bộ đội, đại bộ đội ở nghi châu, nơi đó phòng chừng có bọn họ người, ước chừng vài ngàn, bên này cũng liền mấy trăm, gần một ngàn đi, mặc sau rất ngu, nghe nói lão đại được xưng là Thanh Long, ở chợ đêm có không nhỏ thanh danh.”

Diệp Chấn đều hoài nghi Tổng Hồ có phải hay không nghe lầm bang phái, phải biết rằng, Tổng Hồ phía trước hỗn hồ mưa gọi gió, cũng không thể chế bá Phú Châu, đừng nói Phú Châu, năm đại bang phái yếu nhất, không nghĩ tới này Thanh Long Bang thể nhưng cơ hồ còn khai ‘ chi nhánh ’ bất quá nhìn đáng vẻ, hai người phòng chừng là giằng co. Tổng Hồ thấy Diệp Chấn không nói chuyện, liền nói. “Ca, Thanh Long Bang kỳ thật không thể nào nóng quá, lão đại ngoại hiệu kêu Thanh Long, lão Tam hiện tại ở nghi châu, kêu bạch hồ, lão Tứ hiện tại ở Phú Châu, kêu Huyền Vũ, lão Nhị kêu Chu Tước, là cái mỹ nhân, ở nghi châu, tự nhiên, đây đều là đoàn người cho bọn hấn xưng hô.”

Diệp Chấn thiếu chút nữa còn tưởng rằng bốn người đã kêu Thanh Long bạch hồ Huyền Vũ Chu Tước, thật đúng là đủ 10. Liền nói một câu. “Này đám người hôm nay mười, chém ta tay, bốn năm centimet, đừng nói, ta phía trước chữa khỏi năng lực không thấy, hôm nay đối mặt như vậy nhiều người, thể nhưng lựa chọn chạy, sát khí cũng không biết chạy nơi nào.”

“Ca, nếu người có việc, tìm ta, người nhưng đừng loạn đi, tuy rằng bọn họ ở Phú Châu cũng có một cái lão Tứ Huyền Vũ thủ, bất quá bọn họ đều là võ giả, võ công không tầm thường, cho nên Thanh Long Bang mới phát huy không tồi.” Tổng Hồ giống như hiểu biết không ít, bất quá Diệp Chấn nơi nào quản có phải hay không võ giả, này thù thị phi báo không thể.

Liền trở về một câu. “Lời nói không nói nhiều, ta đều có đúng mực. Mười, kêu thánh tôn xuống dưới, ta tìm hấn xem phòng ở.” Diệp Chấn cảm thấy, liêu Thanh Long Bang liêu như thế nhiều, cũng không có báo thù phương pháp, cũng liền cảm thấy trước làm chính sự, hôm nay bọn họ phòng chừng không

phải có ý sát Diệp Chấn, chính là xem Diệp Chấn có tiền đánh cướp thôi, Diệp Chấn bắt quả chính là động thủ giết bọn hắn một cái dẫn đầu, phỏng chừng không có gì ghê gớm.

“Hành, ta đây liền kêu hắn đi xuống.” Tổng Hồ ứng xong liền treo, quả rất đúng lúc, bởi vì xe đã tới cửa, đợi vài phút, mới thấy thánh tôn xuống dưới. Tiếp thánh tôn lên xe, Diệp Chấn liền cùng sư phó nói. “Sư phó, này phụ cận có cái gì đại hình hoa viên, mang chúng ta đi là được.”

Tài xế gật gù đầu, dùng gps hướng dẫn đạo phụ cận một cái tương đối nổi danh ‘ long quang hoa viên ’.

Diệp Chấn nghe tên cũng cảm giác không tồi, liền hỏi thánh tôn. “Thánh tôn, người có hay không nghe qua long quang hoa viên?” Thánh tôn nói nghe qua, là trung tâm thành phố một khu nhà so quý hoa viên, thánh tôn lại hỏi Diệp Chấn cánh tay chuyện như thế nào, Diệp Chấn nói. “Thanh Long Bang, chính là cái kia Thanh Long Bang đảo loạn, bắt quả hắn là không phải hướng về phía ta, hơn nữa vừa vận tốt đánh cướp ta thôi, mấu chốt hôm nay ta thể nhưng một chút sát khí đều không có.”

Thánh tôn cười cười, Diệp Chấn cũng không biết hiện tại lúc này, thánh tôn thể nhưng cười ra tới. Thánh tôn không có nhiều lời cái gì, liền nói đến địa phương. Hai người xuống xe, thể nhưng có một ngày giám đốc ở bên ngoài mạo hiểm giữa trưa thái dương đang đợi, Diệp Chấn cũng thật cao hứng nắm cái tay.

Nắm hảo giám đốc mang theo Diệp Chấn đi đến trong hoa viên, nói. “Tiên sinh, a đồng là chúng ta vip phòng, còn có b đồng, c đồng, ngài phòng ở đã vì ngài chuẩn bị tốt.” Diệp Chấn còn kỳ quái, ai sẽ cho chính mình chuẩn bị tốt phòng ở?

Bắt quả giám đốc đi rất nhanh, Diệp Chấn cũng liền theo sau, a,b,c đồng đều là tầng hai mươi, b,c đồng cũng rất nhiều phơi ở bên ngoài quần áo, a đồng cơ hồ không có. Hướng sau đi rồi một trăm nhiều mét tả hữu. Diệp Chấn đầu tiên là thấy một cái bể bơi, tiếp theo thấy một cái ba tầng biệt thự, đối diện bể bơi, đây là một cái thực điển hình biệt thự.

“Tiên sinh, Lý Đình Mặc tiểu thư là long quang hoa viên lão bản, là nàng vì ngài chuẩn bị hoa viên, bắt quả nàng nói, vì sợ người cự tuyệt, kim ngạch từ ngài ra.” Giám đốc lấy ra một cái hộp đồng, bắt quả Diệp Chấn chủ yếu vẫn là muốn vào xem một chút, liền mang theo thánh tôn, làm giám đốc ở bên ngoài chờ.

Tầng thứ nhất lầu là phòng khách, tủ lạnh, TV cái gì đều ở tầng thứ nhất. Tầng thứ hai là có năm cái phòng, nhìn dáng vẻ là có thể ở không ít người. Tầng thứ ba liền tương đối bí ẩn, nguyên bản năm cái phòng vị trí đổi thành một cái thư quán một cái cất chứa gian, thư quán là phóng cất chứa thư, cất chứa gian là phóng cất chứa đồ vật, hai cái phòng đều không tồi, một chút đồ vật đều không có, nhưng là ra giá, cất chứa hộp, cất chứa quầy, lại đều chuẩn bị tốt.

Diệp Chấn chuẩn bị nhận lấy Lý Đình Mặc hảo lễ, bởi vì lại không phải nàng trả tiền, nếu là Lý Đình Mặc trả tiền nói, Diệp Chấn hơn phân nửa là không có khả năng sẽ mua, nhìn một chút hộp đồng, là một trương khế nhà, này phiền mà cũng dùng lâu là Diệp Chấn, hơn nữa đã hảo trang hoàng, bắt quả mới hai trăm vạn, Diệp Chấn thực sáng khoái liền đáp ứng rồi.

Hỏi thánh tôn muốn hay không tới bên này trụ, rốt cuộc thánh tôn hẳn là cùng chính mình càng quen thuộc một chút, thánh tôn cũng liền đáp ứng rồi. “Thánh tôn, phiền tới người trở về chính mình đánh xe, đem người ta hành lý đều lấy lại đây, ta còn có một chút sự.” Thánh tôn gật gù đầu nói không thành vấn đề, Diệp Chấn kỳ thật rốt cuộc tưởng về nhà nhìn xem chính mình ở Phú Châu gia, bởi vì chính mình mụ mụ phía trước bởi vì một cái biểu cửu nhận được Phú Châu ngoại một cái thôn trang nhỏ, hiện tại sinh hoạt không tồi đâu, Diệp Chấn vẫn là tưởng trở về nhìn xem, nói không chừng có lưu cái gì.

Tiền đi giám đốc, Diệp Chấn liền ở chính mình gia sơ pha ngồi một chút, da thật, Lcd Tv cũng mở ra, phát hiện pha lê hai tầng bàn thể nhưng dán một trương tiêu giấy, mặt trên viết. “Lầu hai nhị gian, ta phòng, ta thích người.”

Diệp Chấn lẳng là choáng váng nửa ngày, TV đều không kịp quan, liền chạy thượng lầu hai, năm cái phòng, thật đúng là, một, tam, bốn, năm là rộng tuếch, liền số 2 mở ra tới vừa thấy chính là nước hoa vị, một chút liền kích thích đến Diệp Chấn hormone, Diệp Chấn tưởng đóng cửa, nhưng là lòng hiếu kỳ vẫn là làm chính mình đi vào, đem cửa đóng lại.

Bên trong đồ vật phần lớn cùng Giang Ninh Ninh không sai biệt lắm, một cái tủ quần áo, một máy tính, một cái bàn gỗ, một trương giường, còn có một trương gỗ đồ bàn, gỗ đồ bàn bày không ít vật phẩm trang sức, Diệp Chấn không có gì hứng thú, nhưng là ở bàn gỗ thượng phát hiện một quyển bút ký, đệ nhất trang viết “Nhật kí” hai chữ, Diệp Chấn biết làm như vậy khẳng định không đúng, liền nằm trên giường tự hỏi trong chốc lát, không nghĩ tới này giường phỏng chừng còn lưu có Lý Đình Mặc mùi thơm của cơ thể, Diệp Chấn một chút nhảy lên.

Xuất phát từ từ mò, Diệp Chấn vẫn là mở ra Lý Đình Mặc bút ký, bắt quả là chạy đến lầu một xem, phòng này phát ra mị lực rất lớn, nói không chừng Diệp Chấn mở ra tủ quần áo còn muốn lột quần đâu (cái này khai một cái vui đùa, chân heo (vai chính) vẫn là xử nam.)

Môn quan trọng có điểm khó, Diệp Chấn cũng liền không quan, chính mình lỗ tai nhanh nhạy thực, khẳng định sẽ không bị phát hiện. Liền mở ra đệ nhất trang, viết.

15 năm trung tuần tháng 7, ta mười tám tuổi, hôm nay thực vui vẻ, ba ba tặng ta rất nhiều lễ vật, ta cũng tính toán chính mình dốc sức làm sự nghiệp, cho nên ta rồi đi ba ba.

15 năm tám tháng, nửa tháng làm ta hiểu được chính mình sinh tồn khó xử, thực vui vẻ ba ba vẫn luôn là yên lặng trợ giúp ta, ta đi phỏng vấn, ba ba ngầm thông tri đối phương nhất định làm ta thành công. Ta phát hiện, ta không vui, này không phải chuyện tốt.

16 năm một tháng, ta cùng ba ba rất ít liên hệ, hôm nay khuê mật ninh ninh nói cho ta, hẳn thích thượng một cái soái ca, kêu Diệp Chấn.

16 năm ba tháng, ta cùng Giang Ninh Ninh cùng đi đi dạo phố, mua quần áo.

16 năm ba tháng, cùng ninh ninh có một ít khác nhau, ta không biết còn có thể hay không làm bằng hữu.

16 năm bảy tháng, ta ba ba tới điện thoại nói ninh ninh bạn trai muốn bồi ta đi dạo phố, ta muốn rụt rè, đây là ninh ninh bạn trai.

16 năm chín tháng sơ, ninh ninh làm ta thử Diệp Chấn, bắt quá ta phát hiện hần mị lực rất lớn, có lẽ ta thích hần.

Diệp Chấn coi như đang xem diễn giống nhau, nhật kí chẳng lẽ không phải một ngày một lần ghi lại? Như thế nào một hai tháng một lần, này rất khác thường. Xem xong, Diệp Chấn nhiếp tay nhiếp chân chuẩn bị lên lầu, xuất phát từ chợt dạ, Diệp Chấn theo bản năng nhìn nhìn cửa, có từng biết, Lý Đình Mặc liền đứng ở cửa.

Diệp Chấn lập tức đem nàng nhật kí đặt ở sau lưng, nói. “Đình mặc, đã trở lại?” Kêu đình mặc đã xem như mẫn thân cận. “Nga, không có việc gì a, người có hay không thu được ta tờ giấy?”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165 : loli biến nư tử

Lý Đình Mặc cởi ra giày cao gót, đi đến Diệp Chấn bên người, đem Diệp Chấn một chút đẩy đến trên sofa, cả người ghé vào Diệp Chấn trên người. (((phồn thể tiểu thuyết vòng))) Diệp Chấn lần này có chút xấu hổ, tưởng tùy tay đem nàng nhật kí quăng ra ngoài, không nghĩ tới bị bắt một cái thể nhưng bị trào vừa vụn.

“Nột, ta liền biết, ngươi vẫn là thích ta, có hay không nhìn đến cuối cùng a?” Lý Đình Mặc những lời này lại là ám chỉ Diệp Chấn, bởi vì cuối cùng một ngày cũng chính là viết chính mình khả năng thật sự thích thượng Diệp Chấn những lời này.

Diệp Chấn cũng không nghĩ tới, một người phát hiện người khác nhìn lên nhật ký của hần, thế nhưng không phải tức giận phurong thức, vẫn là ở trên chọc. “Đình mặc, ngươi đừng làm ta trên người.” Này sofa rất lớn, nằm một cái Diệp Chấn thể nhưng còn đủ, phòng chừng là hai mét, nhưng là Lý Đình Mặc an vị ở chính mình hai chân thượng, chính mình đều mau ao kích, như vậy liền ảnh hưởng quá lớn, nếu Lý Đình Mặc chính mình không đứng dậy, Diệp Chấn kỳ thật căn bản là không có cách nào đẩy ra Lý Đình Mặc, bởi vì đẩy ra rất lớn tỷ lệ là sẽ đụng vào cái bàn, huống chi cái bàn vẫn là pha lê.

“Tĩnh, dưa hái xanh không ngọt, từ từ tới, đừng không.” Lý Đình Mặc vỗ vỗ Diệp Chấn cơ bụng, liền đứng lên, sửa sang lại một chút váy, hỏi Diệp Chấn giữa trưa muốn ăn cái gì.

“Cái này, cái này phòng ở là của ta, đợi lát nữa có người tới trụ, ngươi nhưng đừng loạn đối ta động tay động chân.” Người bình thường đối với Lý Đình Mặc như vậy loli có lẽ sẽ chống đỡ không được, nhưng là Diệp Chấn cũng tuyệt đối chính mình là có ‘ gia thất ’ người, huống chi Lý Đình Mặc cùng Giang Ninh Ninh là hảo tỷ muội.

“Hảo đi, ta đây về phòng.” Lý Đình Mặc phòng chừng dạo qua một vòng, Diệp Chấn xem cũng không dám xem, liền nói chạy nhanh đi thôi. “Như thế nào lạ, ngươi xem ta nhật kí, còn đuổi ta đi.”

Diệp Chấn đành phải đem nhật kí hai tay dâng lên, Lý Đình Mặc mới tạm thời lên lầu, Diệp Chấn sửa sang lại một chút quần áo, hiện tại cả người quá quái, nhưng là nói không nên lời chuyện như thế nào, liền đến cửa phơi phơi nắng, đánh một chiếc điện thoại cấp Giang Ninh Ninh.

“Ninh ninh, ta nói, ngươi cái kia tỷ muội Lý Đình Mặc là chuyện như thế nào?” Giang Ninh Ninh tỏ vẻ cái gì cũng không biết, này càng làm cho Diệp Chấn hoài nghi, Diệp Chấn liền đem sự tình nguyên nhân gây ra trải qua kết quả đều nói, bắt quá nhảy vọt qua bị khiêu khích bộ phận, Giang Ninh Ninh có chút tức giận nói. “Ta cùng ta mẹ nói một chút liền hảo, ngươi từ từ, ta đi ngươi bên kia trụ.”

Này Diệp Chấn nhưng thật ra nghe tán đồng, bởi vì Giang Ninh Ninh mẹ mẹ chính là nói như vậy, đem Giang Ninh Ninh tiếp nhận tới, Giang Ninh Ninh mẹ mẹ khẳng định liền càng yên tâm, chính mình cũng sẽ không đặc biệt bị động.

Diệp Chấn lại vui vẻ nói vài câu lưu hành ‘ sao sao dát, ái ngươi nha. ’ linh tinh nói, ngọt ngọt ngào ngào quai điện thoại, thánh tôn cũng vừa vừa vụn nâng hành lý tới, nơi này chung quanh vẫn là có một cái đại môn, thuộc về loại nhỏ biệt thự, tính lên bắt quá ba trăm mét vuông, không tính bể bơi, bốn phía đều có cục đá xây tường.

Diệp Chấn đi mở cửa, thánh tôn một người chính là hai cái lữ hành rương, “Cảm tạ a, thế nhưng còn mang theo ta đồ vật.” Diệp Chấn thật cao hứng, thế nhưng còn mang đến chính mình hai cái tù sắt. Tiếp đãi thánh tôn, nhất hảo phòng là cho Diệp Chấn trụ, số 2 lại là Lý Đình Mặc, số 3 Diệp Chấn tính toán cấp Giang Ninh Ninh, số 4 liền cấp thánh tôn.

Diệp Chấn nói đơn giản một chút phòng, cẩn thận lại đi lên lầu ba, vẫn là có một cái cửa sắt cách trụ, môn chìa khóa bị Diệp Chấn lưu trữ, Diệp Chấn đi đến lầu ba khóa trái, một mình một người đi lên lầu ba, lầu ba có điểm giả cổ bộ dáng, thang lầu đều thực cổ xưa, Diệp Chấn vuốt đều thích, đi đến lầu ba, nguyên bản hai cái phòng, Diệp Chấn thật sự cảm thấy quá nhiều, một phòng có ba mươi mét vuông tả hữu, lại nói, Diệp Chấn căn bản không có đặc biệt nhiều thư, bất quá sửa chữa quá phiền toái, còn chưa tính, sửa sang lại một chút, xem như không tồi.

Chính thể Diệp Chấn vẫn là thập phần vừa lòng, lúc này, thánh tôn ở lầu hai thượng lầu ba cửa sắt gõ gõ, thanh âm rất đại, Diệp Chấn ở phòng cũng đều nghe thấy được, liền đem hai cái tù sắt cấp buông, xuống lầu, thấy thánh tôn, Diệp Chấn cũng chút nào không có tính toán làm thánh tôn thượng lầu ba, liền nói có việc đến phòng khách.

Hai người đi đến phòng khách, trên đường đi ngang qua lầu hai năm cái phòng, nhất hảo rõ ràng vẫn là khá lớn, số 2 phòng Lý Đình Mặc, môn phòng hơi hơi khai một chút, nhìn kỹ vẫn là có thể nhìn đến một chút cái gì, bất quá hai người cũng không có gì chú ý, liền một đường đi đến phòng khách.

Phòng khách bên ngoài mặc dù có bể bơi, bất quá hiện tại vẫn là thực nhiệt, Diệp Chấn liền đem nội môn đóng, đại môn cũng quan trọng, bên trong thoải điều hòa. Thánh tôn uống lên một chén nước, yên lặng chính mình thừa thốt râu, nói. “Diệp Chấn, vừa mới lầu ba là cái gì, còn cần một cái cửa sắt, như thế nào, ta người đều không tin?”

“Nói cho người cũng không có việc gì, người một nhà, nếu người cũng không thể tin tưởng nói, kia cũng không ai có thể tin tưởng.” Diệp Chấn nói lầu ba là một gian thư phòng cùng một gian cất chứa phòng, còn nhắc nhở nói môn là siêu hợp kim, đương đương cái này môn liền yêu cầu hơn bốn trăm vạn, bất quá cái này là bị Lý Đình Mặc miễn, đừng nhìn là cửa sắt, bất quá mặc kệ người là ai, súng ống đạn dược, thần tiên cũng giống nhau, không có chìa khóa, mở không ra.

Thánh tôn không thể nào tin tưởng, cho rằng Diệp Chấn là sợ chính mình đi vào, liền nói. “Người một nhà, người đem ta đương người một nhà, ta tự nhiên sẽ không đi khai kia phiền môn, bất quá, lầu ba phòng chừng không nhỏ, người thư phòng có như vậy nhiều thư, cất chứa phòng có như vậy nhiều bảo bối?”

Siêu hợp kim Diệp Chấn vẫn là hiểu là, là thời gian thượng duy nhất bất cứ thứ gì đều mở không ra, bao gồm cái gì lực lượng, chính phủ hiện tại không có biết rõ võ giả người tu tiên, liền đem Diệp Chấn người như vậy, trở thành quái nhân, cái này siêu cửa hợp kim, cũng là chuyên môn chống đỡ Diệp Chấn người như vậy.

“Ta không lừa người, người căn bản mở không ra, cũng đừng phí lực khí, ân, thư sao, từ từ tới, bảo bối cũng muốn chậm rãi cất chứa.” Diệp Chấn nói, điểm đệ nhị điều thuốc, Lý Đình Mặc liền đi xuống lầu, về mặt không hài lòng nói. “Diệp Chấn, người hút thuốc a?”

“Ngẫu nhiên, một gói thuốc lá một tháng một năm đều có thể.” Diệp Chấn nói xong liền hỏi hận, bởi vì Lý Đình Mặc gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình không có cái gì ý kiến, Diệp Chấn càng là muốn đánh chính mình, sớm biết rằng liền nói chính mình mỗi ngày hút thuốc, nói không chừng có năng này liền sẽ không nháo ra cái gì sự tình.

“Hai vị đại nhân, giữa trưa ăn cái gì a, hiện tại 12 giờ.” Lý Đình Mặc một bộ duyên dáng yêu kiều bộ dáng, chọc thánh tôn chảy nước miếng, “Thánh tôn, người bao lớn rồi, vài trăm mấy ngàn tuổi người, còn như vậy đáng khinh không thu người.” Bộ dáng nhưng không nghĩ chính mình bên người đều là sắc quý, liền nói. “Chính người chuẩn bị đi, tính, xem người đại tiểu thư bộ dáng, phòng chừng cũng sẽ không nấu, ta đi giúp người đem.”

Lý Đình Mặc gật gật đầu, vút cho Diệp Chấn một cái mị nhãn, rồi mới ngượng ngừng xoắn xít đi đến phòng bếp. “Tới, tay cầm tay dạy ta.” Diệp Chấn vừa mới tiến phòng bếp, Lý Đình Mặc liền nắm Diệp Chấn, rồi mới từ chính mình phía sau xuyên đến phía trước, nói. “Tới, cầm tay của ta rửa rau.”

Diệp Chấn xấu hổ đành phải cười cười, buông ra tay, nói. “Người đi tẩy nồi đốt lửa, ta xắt rau, bằng không ta nấu liền hảo.” Lý Đình Mặc chút nào không có tính toán buông tha chính mình, thế nhưng ở chính mình đã đơn bạc quần áo lại giải một cái nút thắt, Diệp Chấn vội vàng hừ một câu. “Ta có bạn gái, người đi ra ngoài.”

Lý Đình Mặc bị cự chi ngoài cửa, nhỏ giọng nói thầm. “Ta ba như vậy có tiền, mấy trăm triệu, người phải biết rằng, ta cao cao tại thượng, thích người là người vinh hạnh, hôm nay còn chuẩn bị bán đứng sắc tướng, hừ.” Thanh âm không có đặc biệt đại, Diệp Chấn cũng không có nghe rất rõ ràng, liền nghe thấy dồn dập tiếng bước chân cùng lên lầu quan phòng thanh âm.

Diệp Chấn không có để ý cái gì, nữ sinh đặc biệt là đại tiểu thư, có tính tình là bình thường nhất, Diệp Chấn chọn hai cái màu ớt, còn có một chút điểm thịt bò, chuẩn bị xào rau, thánh tôn liền đi vào tới, “Diệp Chấn, người đem nhân gia xảy ra chuyện gì, người xem nhân gia nhiều xinh đẹp, ra tới thời điểm đều mau rơi lệ.”

“Kia tính cái gì, nếu người đã đến rồi, đi cho ta trợ thủ, chụp hai cái tôi cánh tôi.” Diệp Chấn đem màu ớt rửa sạch sau, thiết mau, rồi mới hạ du bày thành nhiệt tại hạ màu ớt, rồi mới bạo xào một hai phút liền yêu cầu hạ thịt ngư, vốn dĩ thịt bò hẳn là trước hạ, bất quá Diệp Chấn quá nóng nảy, màu ớt xuống phía dưới phòng chừng thịt bò rất khó thực.

Phòng bếp liền hai cái nồi, thánh tôn chụp xong tôi cánh liền hỏi Diệp Chấn muốn hay không hỗ trợ, Diệp Chấn nói tùy ý. Đây lão nhân gia liền chính mình mở ra bếp lò cổ lên, rồi mới ném tôi cánh, đem Diệp Chấn tẩy tốt rau muống hạ đi xuống.

Qua vài phút, Diệp Chấn liền mở ra khói dầu cơ, nếu không phải yên quá nhiều, Diệp Chấn cũng chưa phát hiện, Lý Đình Mặc cẩn thận đều trang hảo khói dầu cơ, cái này làm Diệp Chấn thật cao hứng. Lại quá ba bốn phút, hai người liền đều có thể, dùng hai cái mâm trang, từ Diệp Chấn lấy đi ra ngoài,

thánh tôn đã lại làm tiếp theo nói đồ ăn.

Diệp Chấn đem đồ ăn đặt ở trên bàn, rồi mới nhẹ chân nhẹ tay đi đến lầu hai Lý Đình Mặc phòng, lần này cửa phòng co chặt, Diệp Chấn gõ gõ phòng, bên trong truyền ra một tiếng. “Ai a, cửa không có khóa, mở ra.”

Diệp Chấn mở ra sau, Lý Đình Mặc đang ngồi ở ghế trên, chơi bài ở trên bàn máy tính để bàn. “Như thế nào lạp, sẽ không còn sinh khí đi?” Diệp Chấn đi đến Lý Đình Mặc sau lưng, phát hiện Lý Đình Mặc thế nhưng đang xem gameshow, chạy nhanh là như thế nào không khai thanh âm

“Sinh khí, ngươi thân thân ta a.” Lý Đình Mặc nói, nhắm mắt lại chữ, cảm giác giống như chính là nói, ta chuẩn bị tốt, ngươi thân đi, lãng là dọa Diệp Chấn một cái. “Không có, không sinh khí liền hảo, có thể ăn cơm, đi thôi.” Diệp Chấn bắt đầu cảm thấy, Lý Đình Mặc nếu trụ xuống dưới, phát sinh cái gì là thực bình thường, Diệp Chấn còn nhớ rõ Lý sở lời nói, Lý Đình Mặc xuống lầu thời điểm, Diệp Chấn bồi thêm một câu. “Này một vòng ta liền miễn cưỡng làm ngươi trụ xuống dưới, chờ Lý bá bá giao cho ta sự làm tốt, này phòng ở ta cũng mua tới, ngươi liền đi ra ngoài trụ.”

Lý Đình Mặc không có trả lời, phòng chừng là sinh hồn đổi. Lúc này, một đồn tiếng đập cửa, Diệp Chấn mở ra nội môn, chạy ra đi, vòng qua bể bơi tới rồi đại môn, mở ra. “Bảo bối, tới?” Diệp Chấn mở ra liền thấy Giang Ninh Ninh, hai người liền ở Lý Đình Mặc trước mặt hôn một hồi lâu, Giang Ninh Ninh mới xấu hổ xấu hổ nói.

“Ta khuê mật ở đâu.” Diệp Chấn gật gật đầu, giúp Giang Ninh Ninh đem hành lý lấy đi vào, hôm nay Giang Ninh Ninh sơ một tịch tóc dài, đẹp như vẽ. Cùng Lý Đình Mặc so sánh với, Giang Ninh Ninh ăn mặc không bại lộ, lại so với Lý Đình Mặc gọi cảm đáng yêu.

Tiếp đãi Giang Ninh Ninh đã đến, thánh tôn cũng xào hảo đồ ăn, Diệp Chấn làm Giang Ninh Ninh đem hành lý buông, ăn cơm trước. Giang Ninh Ninh giặt sạch cái tay, cùng Lý Đình Mặc động động tay, ngươi cào cào ta, ta cào cào ngươi, thỉnh thoảng còn nhắc lên quần áo vậy

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: nhớ kỹ ta nói

Chọc thánh tôn vô tâm tư ăn cơm, Diệp Chấn đành phải kêu hai người đừng đùa náo loạn, có thể tắm tay tới ăn cơm, bằng không thánh tôn liền ăn cơm tâm tư đều không có. (((phồn thể tiểu thuyết võng))) thỉnh

Ăn cơm xong sau đã không còn sớm, càng làm cho Diệp Chấn khiếp sợ chính là, đại tiểu thư Lý Đình Mặc thế nhưng xưng phong nhận việc nói muốn đi hy vọng, sấn Lý Đình Mặc xưng phong nhận việc đi rửa chén, liền mang theo Giang Ninh Ninh cùng nàng hành lý, đến lầu hai cấp Giang Ninh Ninh tuyến hảo phòng. “Vì cái gì đình mặc ly ngươi càng gần?” Hai người đi đến lầu hai, trải qua Diệp Chấn cùng Lý Đình Mặc phòng, biết Diệp Chấn cùng Lý Đình Mặc là phòng là dựa gần, không cao hứng biểu tình liền toát ra tới.

“Xảy ra chuyện gì, ngươi ghen a, tới, thân thân.” Nói, Diệp Chấn liền cùng Giang Ninh Ninh lại hôn vài giây, Giang Ninh Ninh ngoài miệng đồ đến son môi đều có điểm dính vào Diệp Chấn môi, “Hừ, ta là sợ ngươi rụt rè không được, bị câu đi rồi hôn.”

Diệp Chấn cảm thấy ở tầng trệt thông đạo như vậy không thích hợp, vạn nhất Lý Đình Mặc đi lên liền không hảo, liền ôm Giang Ninh Ninh đẩy ra số 3 phòng, khóa trái. “Ninh ninh, cái này chính là phòng của ngươi, ngươi sau này liền cùng ta trụ, biết không?”

Đơn giản phân phó cho nhau khiêu khích sau, Diệp Chấn liền ra cửa, nguyên nhân vẫn là cảm thấy, chính mình trong nhà có một loại mạc danh lực hấp dẫn, lại nói không ra, Diệp Chấn quyết định đi xem. Bối một cái loại nhỏ ba lô, đánh chiếc xe liền đi. “Sur phó, lão nội thành.”

“Không thể nào? Tiểu ca, ta xem ngươi tuần tú lịch sự, còn trụ nơi đó?” Một cổ miệt thị cảm giác truyền đến, bất quá tài xế tựa hồ biết tự mình nói sai, lập tức lái xe không nói lời nào.

Diệp Chấn liền ven đường chơi chơi di động, tới rồi địa phương, vừa vận tốt đối diện thế nhưng là một nhà ngân hàng, ngân hàng đối diện chính là lão nội thành, nảnh liệt đối lập. Diệp Chấn lấy ba ngàn đồng tiền. Chuẩn bị đi vào lão nội thành, lão nội thành cửa có một đồng tiêu chí tính vật kiến trúc, một đồng cự nay có ba trăm năm lịch sử một đồng lâu, là nơi này tiêu chí tính vật kiến trúc, bất quá tài xế già đại bộ phận cũng chưa cái gì người, chỉ có thâm nhập địa phương có người, bởi vì bên kia không cần lấy tiền, cũng rất ít người nguyện ý đi xem

Dọc theo tiểu đạo đi vào đi, ngẫu nhiên thấy mấy cái quần áo phá phá khát cái, Diệp Chấn đều sẽ cấp mười khối hai mươi, đây là không đành lòng. “Vội thúc, ngươi như thế nào ra tới?” Diệp Chấn còn nhớ rõ, phía trước đi qua đi qua người là chính mình thúc thúc, trước kia trợ giúp chính mình không ít.

“Đây là —— là con a, là con có tiền đồ, tuần tú lịch sự a.” Vội thúc xuyên còn hảo, Diệp Chấn qua đi hai người ôm một chút. “Vội thúc, này tiền, cho ngươi.” Diệp Chấn đếm một ngàn hai trăm, cho vội thúc.

“Đây là, cái gì ý tứ?” Với thức lảng trong chốc lát, tích một giọt nhiệt lệ, nghẹn ngào vài giây, nói. “Lá con, với thức đều có công tác, không có việc gì, ta không cần người tiền, bất quá người a, thật trưởng thành.”

Diệp Chấn sờ sờ bị thương tay, dùng một cái tay khác cầm số hào một ngàn hai trăm đồng tiền, một cái bước nhanh, đem tiền nhét vào với thức túi tiền, vừa lúc với thức chớp cái mắt, Diệp Chấn lại chỉ dùng không đến nửa giây, với thức cũng không phát hiện.

“Những cái đó, với thức, nếu người có việc nói, ở gần đây hỏi thăm hỏi thăm, nói ta Diệp Chấn, đưa tới ta công ty, ta sẽ trợ giúp người.” Diệp Chấn khôi phục như lúc ban đầu, cùng cái gì đều không có phát sinh giống nhau, cười cười, liền đi rồi.

Bên trong lộ liền có chút không dễ đi, còn có một cái tương đối lớn lên chuồng heo bên ngoài, thực xú, tuy rằng bên trong là chuồng heo, nhưng là bên ngoài hương vị cũng không dễ ngửi, Diệp Chấn phía trước đi học mỗi ngày đều yêu cầu trái qua, dần dà liền sẽ không đề ý, chính là hiện tại, Diệp Chấn có chút tưởng phun, đi vào đi, quai một cái đại cống, Diệp Chấn liền thấy lão nội thành chỗ sâu trong, cũng là trung tâm.

“Diệp nhai con, diệp nhai con, người đã về rồi!” Một đám trước kia chiếu cổ quá Diệp Chấn lão bà bà ở trước cửa nói chuyện, vừa lúc thấy Diệp Chấn, lại thấy Diệp Chấn một thân hào quần áo, đều nói Diệp Chấn hỗn tiền đồ.

Diệp nhai con là nơi này người kêu Diệp Chấn tên, bởi vì xem nhẹ sở cần phí dụng, Diệp Chấn đành phải cấp mấy cái lão bà bà một người hai trăm, nhất nhất khom lưng tạ quá sau, lại đánh cái điện thoại cấp thánh tôn, nói. “Thánh tôn, người đi ngân hàng lấy một vạn lại đây, ở lão nội thành đối diện, ta đi tiếp.”

Diệp Chấn nói xong, liền vội vàng ra tới, bởi vì chính mình trên người bất quá liền ba trăm đồng tiền, lại đi vào nếu không có đưa tiền, kia quá ngượng ngùng.

Lấy hào tiền, Diệp Chấn gặp được nhận thức đều tặng điểm tiền, đều là một ít Diệp Chấn gia thời điểm khó khăn cùng nhau hoan thanh tiểu ngữ người, Diệp Chấn hiện tại đều cảm thấy, có tiền, sinh hoạt là biến hảo, người cũng sẽ không miệt thị chính mình, nhưng là chính mình lại xa ly chính mình người nhà, thân nhân.

Tặng ba ngàn nhiều, dư lại Diệp Chấn cũng liền không tặng, bởi vì đã đến chính mình cửa nhà, rách tung toé cửa gỗ bị con mối tiêu diệt từng bước từng bước động, rất nhiều con nhện ở trên cửa đều dẹt võng, bất quá xem cái này môn bộ dáng, khả năng bên trong có người.

Diệp Chấn hoảng sợ, quý dị không khí rất kỳ quái, chính mình mụ mụ bị tiếp đi cũng đã thật lâu, ba ba lại qua đòi, chẳng lẽ phương diện này có quý? Quý, Diệp Chấn là không tin, Diệp Chấn một chân giữ cửa đá văng, cũ nát môn kinh không được Diệp Chấn một chân, liền tán giá.

Bên trong một mảnh đen nhánh, tán không tốt không khí, Diệp Chấn nhiếp tay nhiếp chân ấn một chút bật đèn cái nút, nhấn một cái không lượng, hai ấn cũng không có phản ứng, phỏng chừng là lâu lắm, hỏng rồi đi.

“Có người sao? Có người sao?” Diệp Chấn hướng tới bên trong thuận thế hô vài tiếng, không có cái gì thanh âm, vì bằng không nhà bên láng giềng cho rằng Diệp Chấn có bệnh, Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, liền đi vào.

Diệp Chấn không phải có chuẩn bị, nho nhỏ ba lô là dùng để trang một chút tiền, bất quá Diệp Chấn vẫn là mang theo một lọ trăm tuổi sơn nước khoáng cùng một cái đèn pin, đây là Diệp Chấn ra cửa chuẩn bị, chính là đi tới gần địa phương, ra cửa tản bộ, Diệp Chấn cũng sẽ mang.

Pin có chút không điện, mở ra đèn pin, đèn pin chột lóe chột lóe, Diệp Chấn đi rồi vài bước liền cảm giác càng thêm khủng bố, bất quá không có gì đặc biệt, Diệp Chấn phòng ở là hai tầng lầu, lầu hai là trụ địa phương, Diệp Chấn từ bên ngoài thái dương chiếu tiến vào, có chút chói mắt, bỗng nhiên, hiện lên một cái hắc ảnh, “Ai?”

Diệp Chấn nhìn nhìn bốn phía, thân thể không khỏi run lên một chút, nhưng là lại không có bất luận cái gì phát hiện. “Huynh đệ, là ta, khụ khụ khụ.” Một câu truyền đến, Diệp Chấn hướng nơi đó chiếu, nguyên lai là góc ngồi một cái lão nhân, quần áo rách tung toé, phỏng chừng là đem này trở thành gia, Diệp Chấn thử hỏi một chút đối phương tên, bất quá đối phương không nói lời nào, Diệp Chấn kiểm tra sau, phát hiện lão nhân này vừa không là kẻ điên, cũng không phải người câm, vì cái gì không nói lời nào?

Mượn dùng một trương giấy, lão nhân viết một hàng tự, viết. “Khát nước, tương uống nước, cảm ơn.”

Diệp Chấn đề ra đề trong nhà ấm nước, cũng không có thủy, cái bàn trung gian còn bày mấy cái đã xú bánh bao, Diệp Chấn đem chính mình ba lô thủy cấp lão nhân uống, lão nhân chậm rãi uống, ba bốn phút sau, lão nhân bắt đầu nói chuyện. “Người kêu cái gì?”

“Diệp Chấn, như thế nào, lão nhân người nhận thức ta?” Diệp Chấn đi ra ngoài cửa đánh một xô nước đi nấu.

“Cảm ơn người thủy, bất quá ta cảm giác được trên người của người chân khí, cho người xem một trương ảnh chụp.” Nói, lão nhân sờ sờ chính mình sau lưng túi, Diệp Chấn cũng không dám xem, này túi thực phá, nhìn phỏng chừng là thật nhiều vô dụng vải dẹt phùng, tiếp theo, Diệp Chấn kết quả lão nhân cấp một trương ảnh chụp.

“Huynh đệ, ta biết người là người tu tiên, người này trương ảnh chụp, có hay không phát hiện cái gì đặc biệt?” Lão nhân lại ho khan hai hạ, bị Diệp Chấn đỡ, hai người đều làm được ghé trên.

Diệp Chấn quan sát hai hạ, Diệp Chấn ánh mắt thực nhạy bén, phát hiện trong đó huyền bí, bất quá này cảnh tượng quá khủng bố, Diệp Chấn có đánh bóng mắt xác nhận một lần, nói. “Lão nhân, hay là, là nơi này người đều không có bóng dáng?” Bên trong có ba người, nhất bên trái phỏng chừng chính

là trước mắt lão nhân không sai, bất quá, Diệp Chấn xem thực chuẩn, hơn nữa xác nhận, này ba người, ở thái dương hạ, không có bóng dáng!

Lúc này Diệp Chấn đã dọa ra một thân mồ hôi lạnh, liền chờ lão nhân trả lời. “Ha ha, không có nhận sai, ngươi cũng đã nhìn ra, đừng sợ, ta là người, phải biết rằng, trên thế giới này, kỳ thật chia làm tam giới, nhân giới, Ma Giới cùng Tiên giới, nhân giới là người nhiều nhất địa phương, nhưng là tam giới cũng có bất đồng địa phương, nhân giới chia làm võ giả, người tu tiên, cùng dị năng giả. Ma Giới cùng Tiên giới ta liền không nói.”

Diệp Chấn ngộ tính rất cao, nói. “Tiền bối chẳng lẽ là dị năng giả?” Nhưng là Diệp Chấn vẫn là bán tín bán nghi, chỉ cần này ảnh chụp, hoàn toàn không thể thuyết minh, lão nhân này là cái gọi là dị năng giả, một, nếu thực sự có, thánh tôn không có khả năng không nói ra tới. Nhị, này ảnh chụp kỳ thật hoàn toàn có thể ps, lấy hiện tại khoa học kỹ thuật.

“Ngươi biết ngươi không tin lời nói của ta, ngươi không tin là bình thường, ta cũng không nghĩ tới. Dị năng giả năng lực ở ba loại trung, đứng hàng đệ nhị, tiểu tử ngươi là người tu tiên, này thực không tới, bất quá ta muốn nói cho ngươi, mỗi cái dị năng giả đều có chính mình sứ mệnh, ta và ngươi thấy mặt khác hai người, sứ mệnh là tiêu diệt người tu tiên cùng võ giả, chúng ta ở thái dương hạ là nhìn không thấy, tự nhiên, là người thường nhìn không thấy, nhưng là võ giả cùng người tu tiên

Lại có thể xem rành mạch, từ ngươi vào cửa đến phát hiện ta, ta mới biết được ngươi là người tu tiên.”

Diệp Chấn cảm thấy lời này có chút không chân thật, nhưng là chính mình là người tu tiên lại có ai tin? Liền nói. “Lão nhân, ngài tiếp theo.”

“Ta cuối cùng muốn nói cho ngươi, ta bị khóa tại đây thật lâu, này ảnh chụp cũng chụp lại mấy chục cái năm đầu, ta sợ dĩ trốn ở chỗ này, là bởi vì ta không nghĩ lợi dụng ta dị năng giả thân phận bị lợi dụng, ngươi nhớ rõ, nhớ rõ, Từ Thần tổ chức.”

Lời còn chưa dứt, Diệp Chấn hoảng một chút, nhìn xem bốn phía, chính mình thế nhưng ở cửa nhà, bị còn cơ chặt. “Dựa, chẳng lẽ vừa mới đồ vật đều là giả?” Diệp Chấn vỗ vỗ chính mình, rất đau, xem ra vừa mới khả năng thật là khẩn trương quá độ, Diệp Chấn sờ sờ trái tim, trái tim nhảy lên thực thường xuyên, xác thật thực không bình thường, nhìn nhìn bốn phía, đã là buổi chiều, Diệp Chấn hoảng sợ, liền như thế điểm sự ngươi muội dùng một cái buổi sáng, vài tiếng đồng hồ?

Sờ sờ túi tiền, lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra vừa thấy, có không ít tin tức cùng điện thoại. Diệp Chấn cảm thấy nơi này nhưng thật ra rất tà hồ, liền không tính toán đi vào, vừa mới từ nay về sau mặt bước ra một bước, liền truyền đến một tiếng. “Đừng đi, ta ở, nhớ kỹ ta nói Từ Thần —— Từ Thần tổ chức!”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: choáng váng đầu đau đầu

Nói, Diệp Chấn đột nhiên quay đầu lại, này thanh âm không thấy, môn vẫn là khóa chặt. (((phồn thể tiểu thuyết võng))) thỉnh “Ta nhớ ra rồi, phía trước muốn hại ta, kêu Từ Thần tổ chức, ở phi cơ thượng, cũng là Từ Thần tổ chức, nhưng mà Lưu Đại Bản, là từ vong tổ chức.”

Diệp Chấn cũng ý thức được, phía trước hẳn là chính mình quá nóng nảy, mới đem hai cái tổ chức hỗn hợp. Diệp Chấn sờ sờ đầu óc cùng huyết Thái Dương, chính mình đầu có điểm hôn mê, hơn nữa phía trước ảo giác cái gì cái gì, Diệp Chấn đều cảm thấy chính mình có phải hay không có bệnh, liền tìm một cái trước kia thường xuyên chiếu cố Diệp Chấn nãi nãi, nghỉ ngơi vài phút, uống nước.

Nghỉ ngơi sau, Diệp Chấn đã cảm thấy chính mình hoàn toàn không có việc gì, liền cùng nãi nãi cáo biệt, đi ra lão nội thành, đi ra lão nội thành cửa, liền phát hiện có hai lượng xe taxi nghe, nhìn rất kỳ quái, bất quá Diệp Chấn vẫn là chính mình đi chính mình, tiếp theo, Diệp Chấn nghe được mở cửa xe thanh âm, đi ra mười mấy cái mặc hắc tây trang, mang mực tàu kính đại hán.

Diệp Chấn có 1 mét 8 nhiều một ít, này đó đại hán nhìn khổ người đều không thể so Diệp Chấn tiểu, bất quá Diệp Chấn không phải không có gặp qua việc đòi người, trước mắt điểm này rác rưởi, hẳn căn bản phóng không thượng mắt, bất quá, hiện tại Diệp Chấn bị thương, vẫn là tiểu tâm vì thượng tốt hơn.

Một cái tây trang nam đi lên đánh giá Diệp Chấn, phỏng chừng là nhận định Diệp Chấn là mục tiêu sau, cầm côn sắt ở Diệp Chấn trước mặt loạn ném, nói. “Huỳnh đệ, theo chúng ta đi một chuyến, như thế nào?”

“Ngươi tính cái rắm!” Diệp Chấn lãnh trào một chút, hiện tại chính mình ly đại hán có ba bốn mét, Diệp Chấn một cái bước nhanh, phát hiện thế nhưng cùng người thường giống nhau nhảy hai mét nhiều, Diệp Chấn lúc này mới phát hiện, chính mình chân khí có lẽ không thể sử dụng.

Không có tới cấp phản ứng, Diệp Chấn bị một quyền đánh vào trên bụng, trên mặt đất cuộn tròn thành một đoàn, lần này không nhẹ, Diệp Chấn đau

muốn chết, đôi phương nói. “Tiểu tử thú, tưởng tập kích ta? Ta còn tưởng rằng ngươi cỡ nào lợi hại, ở Phú Châu, ai không biết chúng ta Thanh Long Bang, dám trêu chúng ta, hừ, bị ngươi nghe thấy được, cho ta đánh!”

Nói, một đám người liền vọt đi lên, Diệp Chấn cũng nghe nhẹ nhàng, đỉnh thiếu hai chữ, bắt quá nhìn đáng vẻ, cái này đỉnh thiếu hẳn là không làm hạ tử thủ, cho nên bọn họ đều ném xuống còn sắt, dùng quyền cước đá vài phút, Diệp Chấn khi còn nhỏ ai quá không ít tấu, bắt quá phần lớn đều là không có bắt đầu tu luyện trước, cho nên thân thể tổ chất vẫn là không tồi.

Đánh có bốn năm phút đồng hồ sau, Diệp Chấn hai tay ôm đầu cuộn tròn, còn không dám động, ngẫu nhiên vươn đầu tới còn bị phun mấy khẩu đàm, Diệp Chấn không thể nhìn được nữa, đứng lên đối gần nhất người chính là mấy quyền, không nghĩ tới Diệp Chấn này mấy quyền đánh lúc sau, Diệp Chấn cười, chân khí giống như thể nhưng đã trở lại, đừng nói, bị đánh hàm răng rớt vài cái, miệng hình đã bị đánh oai.

Dư lại người đều không biết làm sao, chạy chạy, trốn trốn, liền xe taxi đều ném xuống, Diệp Chấn ngồi xổm xuống, trên người nhưng thật ra thực toan, đi bất động, mở ra đi động, đánh cấp thánh tôn, thánh tôn không tiếp, Diệp Chấn theo bản năng liền đánh cho Lý Đình Mặc.

“Uy, đình mặc, đang nghe sao?”

“Àn, ngươi nói, ta đang nghe đâu, cái gì sự a, chủ động đánh cho ta?” Lý Đình Mặc giống như thật cao hứng bộ dáng, bắt quá Diệp Chấn cười không nổi, nói. “Lại đây tiếp ta là được, đợi lát nữa cho ngươi phát địa chỉ.”

Diệp Chấn đem địa chỉ tiết hảo phát qua đi, không đến ba phút, liền mở ra một chiếc xe máy, khai thực mau, thanh âm cũng rất lớn, Diệp Chấn còn tưởng rằng ai buổi chiều như thể nhiệt còn tiêu xe, gần gũi xem, thể nhưng là Lý Đình Mặc.

“Như thế nào, ta soái đi, thích thượng ta không có?” Lý Đình Mặc đem xe ngừng ở phụ cận, tháo xuống mũ giáp, nghiêm trang hỏi.

Diệp Chấn cũng ngượng ngùng nhiều lời nhân gia, bởi vì hiện tại chính mình trạm đều trạm không dậy nổi, đừng nói đi chê cười nàng. “Ngươi soái, bắt quá ta đứng dậy không nổi, đỡ ta.”

Lý Đình Mặc còn tưởng rằng Diệp Chấn muốn chiếm chính mình tiện nghi, do dự trong chốc lát, nói. “Có phải hay không tưởng chiếm ta tiện nghi? Tùy ngươi lựa, ta này đáng người chính là cho ngươi chuẩn bị.” Nói, Lý Đình Mặc tề tề trước ngực hai đồng thịt.

“Bệnh tâm thần, không hỗ trợ chạy nhanh lẫn.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ thấy cái gì không tốt, ý đồ đứng lên, bắt quá thất bại. Cuối cùng vẫn là ở Lý Đình Mặc xe máy tái đến bệnh viện. Diệp Chấn đi bất động, Lý Đình Mặc quan hệ khá tốt, không ít bác sĩ đều nhận thức, mới đến bệnh viện cửa, liền tới rồi mấy cái hộ sĩ tới đón Diệp Chấn.

Diệp Chấn một đường nhưng thật ra rất thanh tĩnh, thấy Lý Đình Mặc đưa chính mình lên lầu, chạy bộ là trước ngực hai đồng thịt vẫn luôn không tự chủ lúc ẩn lúc hiện, nhưng thật ra tốt nhất ‘ phong cảnh ’, nghĩ, Diệp Chấn đột nhiên một cái tát trêu chính mình một chút, rồi mới lại trêu chính mình một chút, trong lòng thầm mắng. “Diệp Chấn, ta cái hoa tâm đại củ cải!”

Bắt quá này động tác nhưng thật ra ước chừng đem Lý Đình Mặc cùng hộ sĩ hoảng sợ, còn tưởng rằng Diệp Chấn xảy ra chuyện gì. Đưa vào phòng bệnh kiểm tra một chút, một vị bác sĩ đi vào tới, đối với Lý Đình Mặc nói. “Người bệnh người nhà phải không? Thương còn không nhẹ, tuổi nhỏ, chuẩn là đánh nhau, hai cùng xương sườn, tay phải ngón tay cái gãy xương, tay trái vẫn là phía trước băng bó, có phải hay không?”

Lý Đình Mặc gật gật đầu, nói. “Đúng vậy, bác sĩ, ta là người bệnh người nhà, kia, có cần hay không giải phẫu?” Nhìn Diệp Chấn hiện tại bộ dáng, sắc mặt trắng bệch, Lý Đình Mặc cũng đỉnh cấp.

“Gia hỏa này lại nói tiếp rất đặc biệt, cốt cách thực cường tráng, ở bệnh viện nghỉ ngơi cái một hai chu phòng chừng liền có thể xuất viện.” Bác sĩ nói càng là đem Lý Đình Mặc dọa nhảy dựng, có ai có thể không động thủ thuật, gãy xương còn tự động khỏi hẳn?

“Kia hành, bác sĩ ngươi đi ra ngoài đi.” Diệp Chấn biết Lý Đình Mặc trong lòng suy nghĩ, Diệp Chấn này gian vẫn là vip người bệnh phòng, một trương người bệnh giường, hai trương người bệnh người nhà giường. “Làm cái gì kêu bác sĩ đi a? Ngươi biết không, nếu không có phẫu thuật, như thế nào khả năng sẽ khỏi hẳn a, thật là, ta kêu ta ba khai trừ nàng.”

Diệp Chấn nghe phiền thực, nói. “Đại tiểu thư, hôm nay cuối tuần tam, ngày mai cuối tuần bốn, không tới thời gian đâu, hoặc ngốc, hoặc lẫn trở về gia.” Đây thanh âm không nhỏ, làm Lý Đình Mặc hốc mắt đã ươn ướt.

“Ngươi không cần ta?” Lý Đình Mặc bĩu môi hỏi.

“Cái gì ý tứ a? Ta thích chính là ninh ninh, Giang Ninh Ninh, không phải ngươi, ngươi ở như vậy, bằng hữu đều làm không thành.” Diệp Chấn khí tưởng từ trên giường bệnh xuống dưới, bắt quá vẫn là bị Lý Đình Mặc ngăn lại.

“Từ từ tới, ngươi đừng tức giận trứ, ta đến trên giường nằm nghỉ ngơi tốt đi, ta an tĩnh không nói lời nào.” Lý Đình Mặc nói xong, thấy Diệp Chấn cũng không có không đồng ý ý phản ứng, liền nằm ở người bệnh người nhà phòng ngủ.

Diệp Chấn sờ sờ tay phải ngón tay cái, “Gãy xương?” Diệp Chấn nhỏ giọng thở dài một hơi, thật cẩn thận sờ sờ chính mình tay trái, bị băng bó thực kín mít, Diệp Chấn lại ý đồ động động thân thể, căn bản là không thể động dậy, nghĩ thầm. “Ta không phải lại chữa trị thuật sao? Mau sử dụng a.”

Nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ, những lời này không sai, Diệp Chấn lẫn lộn một hồi lâu, thể nhưng ở khai điều hòa dưới tình huống còn chảy một chút hân, Diệp Chấn từ bỏ phản kháng, bởi vì đánh tới một chiếc điện thoại. “Uy, Lưu mập mập, làm cái gì đâu?” Diệp Chấn nghĩ nghĩ, đại béo không

bằng mập mập dễ nghe.

“Như thế nào, cái gì thời điểm xuất phát a?” Lưu mập mập ngữ khí có chút khó chịu cùng không kiên nhẫn, tiếp theo nói. “Ta về đến nhà sau, nghỉ ngơi không sai biệt lắm, hôm nay đã là hai mươi hào, cùng lắm thì chính là còn có mười ngày, đúng hay không?”

Diệp Chấn ho khan hai hạ, này đảo không phải trang, bởi vì chính mình hiện tại có thể nói là nhiều bị bệnh. “Mập mập, không nói gạt ngươi, hôm nay ta bị đánh, ta thân thù ngươi là biết đến, từ chúng ta trở về lúc sau, ta không ngừng có ảo giác, nằm mơ, choáng váng đầu đau đầu, tứ chi vô lực chờ bệnh trạng. Bất quá, mười ngày thời gian, ta tưởng đủ rồi.”

“Kia hành, hiện tại mới hai mươi hào, ngươi nghỉ ngơi nhiều, đúng rồi, ta và ngươi nói, chín hào buổi tối có nhất ban phi cơ, ngươi chín hào buổi tối bay tới, ta thuận tiện đi tìm Lan Khôn lan đại hiệp, cách thiên chúng ta gặp mặt, ngươi nghỉ ngơi một ngày, chúng ta mười một số 12 liên xuất phát, như thế nào?”

Diệp Chấn mệt thực, liền nói. “Hành đi, kế hoạch lớn đến lúc đó ở bàn bạc kỹ hơn, hiện tại ta rất mệt, chín hào buổi sáng ta tự nhiên liên hệ ngươi, cúi chào.” Treo điện thoại lúc sau, Diệp Chấn liền ngủ.

Ngủ đến buổi sáng ăn qua cơm chiều, là Giang Ninh Ninh đưa tới tình yêu bữa tối, Lý Đình Mặc cũng có phân, thánh tôn cũng theo tới, Tống Hồ còn lại là công ty buổi tối mở hộp tăng ca, đêm nay còn trụ công ty đâu, không rảnh Diệp Chấn cũng lý giải.

Giang Ninh Ninh làm tình yêu bữa tối là cho Diệp Chấn chuẩn bị, bất quá Giang Ninh Ninh, thánh tôn cùng Lý Đình Mặc vẫn là từng người đều có một cái hộp cơm, ăn xong sau, Diệp Chấn chiều không tìm tới thánh tôn, đem cùng Lưu mập mập thương lượng sự tình nói, thánh tôn cũng không có ý kiến, khiến cho Diệp Chấn sớm một chút nghỉ ngơi, mặt khác sự tình dừng động.

Vào lúc ban đêm, Diệp Chấn 8 giờ nhiều liền ngủ rồi, 21 hào buổi sáng, Diệp Chấn mộng lung tung lại, toàn thân gân cốt thực đau nhức, bất quá thể nhưng có thể đi rồi, có lẽ là nửa đêm phát huy chữa trị thuật đi, có chữa trị thuật, Diệp Chấn cũng không cảm thấy có cái gì kỳ quái.

Đi lại trong chốc lát, gãy xương địa phương cơ bản đều hảo, Diệp Chấn hủy đi tay trái băng gạc, ở phòng vận động một chút, thánh tôn tỉnh lại liền cấp Diệp Chấn đi mua bữa sáng, ăn xong Diệp Chấn vẫn là ngủ, giữa trưa kiểm tra biểu ra tới, bác sĩ cũng nói Diệp Chấn đã hoàn toàn toàn toàn khỏi hẳn, bất quá cốt cách còn vừa mới trường ra, cũng là nghỉ ngơi cái đám ba bữa là được, Diệp Chấn giao một chút nằm viện phí, liền yêu cầu vài ngàn.

Ra tới Lý Đình Mặc cũng không dám làm Diệp Chấn mang chính mình đi làm cái gì, liền trở lại Diệp Chấn chính mình trong nhà, sau khi về đến nhà, Diệp Chấn đem Lý Đình Mặc cùng Giang Ninh Ninh quan đến từng người phòng, Lý Đình Mặc nhảm chán, liền chạy đến Giang Ninh Ninh phòng, Diệp Chấn cũng không có không đồng ý, khiến cho hai người không chuẩn ở thay đổi.

Diệp Chấn cùng thánh tôn về tới lâu một, tắt đi TV, chung quanh một mảnh yên tĩnh, Diệp Chấn nói. “Lần này xuất phát, yêu cầu mạng bao nhiêu người?” Thánh tôn thế nhưng nhìn có chút thẹn thùng, xấu hổ một hồi lâu, mới nói. “Nếu đáp ứng quá mập mập cùng Lan Khôn, bọn họ hai người chuẩn bị, hơn nữa chúng ta hai người chuẩn bị, bốn người, không may mắn, người cũng quá ít.”

Diệp Chấn cũng cảm thấy người quá ít, liền nói. “Ta buổi sáng chính là nghe thấy Lý sở Lý bá bá cho ta đánh điện thoại, hắn vẫn luôn nói bằng chúng ta là không có khả năng, hắn còn nói trừ bỏ hắn không ai có thể, hắn nói hắn cần thiết đi, hắn còn nói hắn tìm hai người, một cái là bộ đội đặc chủng đội trưởng, một cái là toàn cầu sinh tồn chuyên gia.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168 :chia đôi

“Hừ, chúng ta không được, bọn họ có thể?” Thánh tôn liếm liếm bên miệng, tiếp theo nói. “Lý sở ở kỳ đạt rất có thể lực, này không sai, hắn kêu người cũng nên không yếu, Lan Khôn, Lưu Đại Bàn, ngươi, ta, Lý sở, còn có hai người, hơn nữa Tống Hồ. Ân, tám người, như thế nào?”

Diệp Chấn không có can đảm nói không được, liền hỏi. “Tám người? Hành.”

Hai người thương lượng thực không tồi, Diệp Chấn làm thánh tôn đi làm cơm trưa, chính mình nhiều đi một chút, nghĩ thầm đi lâu ba nhìn xem. Tưởng tượng chính mình có một gian thuộc về chính mình thư phòng cùng một gian thuộc về chính mình cất chứa phòng, là thực không tồi.

Thánh tôn tẩy rửa rau, làm Diệp Chấn không cần kịch liệt vận động, Diệp Chấn gật đầu lên lầu. Ở lầu hai gặp phải Giang Ninh Ninh cùng Lý Đình Mặc, Lý Đình Mặc đi ra, đỡ lấy Diệp Chấn, hỏi. “Như thế nào, khá hơn nhiều đi?”

“Không có việc gì.” Diệp Chấn lạnh nhạt trở về một câu, rồi mới liền một mình đi đến lầu ba siêu cửa hợp kim, cửa này lần trước quên nói, cửa này phân ba cái khóa, một cái là vân tay khóa, một cái là mặt mã khóa, một cái là chìa khóa khóa, là yêu cầu hoàn thành ba cái khóa tài năng, phía trước bởi vì Diệp Chấn không có thiết trí mặt mã cùng chính mình trông cậy vào, cho nên chỉ cần chìa khóa. Diệp Chấn cẩn thận đánh giá sau, đưa vào mặt mã, lại buông tay phải ngón tay cái.

Đem cửa sắt đóng lại sau, đi rồi một đoạn ngắn lộ liền đến lầu ba, lầu ba đệ nhất gian là thư phòng, đệ nhị gian là cất chứa phòng, hai gian môn đều là đóng lại, bất quá không có khóa đầu, Diệp Chấn nhưng thật ra thực yên tâm.

Kéo phía trước thật lâu vô dụng một cái túi du lịch, bên trong có thật nhiều bảo bối, có một quyển thật thể thư 《tu tiên kỳ tài ở đô thị》, này bốn Diệp Chấn còn nhớ rõ là phía trước ở thư viện thấy, rồi mới một phát không thể vân hồi, Diệp Chấn còn nhớ rõ này tác giả đâu.

Đi vào thư phòng, cái thứ nhất giá sách liền bày biện quyển sách này, Diệp Chấn xem qua thư cơ bản đều là ở thư viện, rất ít ở chỗ này, thư phòng hảo thuyết, Diệp Chấn đánh một chiếc điện thoại cấp Phú Châu thư viện. “Ừ, có người ở sao?”

“Àn, đây là chúng ta đường tàu riêng, xin hỏi tiền sinh có cái gì sự?”

“Ta là Diệp Chấn, nghe qua đi? Ta bên này có một cái ta tự nhân sách bảo thất, bất quá còn không có tiền thư, ngươi cho ta tiền, Trung Quốc lịch sử, cổ văn, thơ cổ, văn xuôi, còn có tiểu thuyết loại, liền chọn huyền nghi bát mĩ trộm mộ bút ký, quỷ thối đèn, huyền nghi bát mĩ nhiều tới mấy quyển, đều phải nguyên bộ, còn lại chính ngươi xem đi, ta sách này giá, ước chừng có thể mấy ngàn bốn, đêm nay đưa tới, địa chỉ ta chia ngươi, giá cả hảo thuyết, ngươi này đó thư yêu cầu bao nhiêu tiền, ta phò gấp ba.”

Đối phương lắng một hồi lâu, mới nói. “Tiền sinh, tốt, chúng ta chờ ngươi phát tới địa chỉ, đi trước chuẩn bị.” Chẳng lẽ đối phương không cảm thấy, này có thể là âm mưu? Hiện tại ăn trộm kẻ lừa đảo không ít, bị lừa càng là thực nhẹ nhàng sự.

Bất quá đối phương sáng khoái làm Diệp Chấn thực vừa lòng, tính toán đến lúc đó còn muốn nhiều cấp một chút. Nói, Diệp Chấn đi tới cửa, cầm lấy cũ nát túi du lịch, này trong bao liền không có cái gì đặc biệt đồ vật, trừ bỏ còn có một cái vạn Phật kim chén, thả thật lâu, bất quá vẫn là kim quang lấp lánh, chính là cái này cầm đi trang sức cửa hàng, phòng chừng mấy ngàn vạn quá trăm triệu cũng không phải không có khả năng.

Diệp Chấn phùng nhẹ mấy khẩu, đóng lại cửa thư phòng, mở ra cất chứa gian môn, đi ra ngoài, chính là một cổ lồng làm cho đầu gỗ hương vị, xác thật thực đặc biệt. “Ta dựa.” Bên trong không có cửa sổ, bất quá cũng bình thường, có cửa sổ dễ dàng bị trộm.

Bên trong triển lãm đài rất nhiều, trên mặt đất phóng hai cái tủ sắt, là hai cái lò luyện đan. Diệp Chấn quét tước một cái cùng vạn Phật đêm nay không sai biệt lắm lớn nhỏ một cái triển lãm đài, phóng thượng vạn Phật kim chén, ở phóng thượng cách ly pha lê, bên trong còn có một cái tiểu đèn, che đây cũng không tồi, ít nhất sẽ không dính vào tro bụi.

Này đó triển lãm đài chế tác đều không tồi, độ cao giống nhau, lớn nhỏ giống nhau, bả nổi lên cũng giống nhau đẹp, Diệp Chấn đem tiểu nhân lò luyện đan lấy ra tới, cũng cùng vạn Phật kim chén giống nhau, giống nhau bước đi, bất quá cái này lò luyện đan rất trọng, cuối cùng phóng hảo đại lò luyện đan, lại đem vị trí đi hảo, căn phòng này hiện tại lên ba cái thu tàng phẩm, nhìn quá cô đơn, cho nên thoát nhìn cũng không mỹ quan, không phải đặc biệt đẹp, nhân rồi triển lãm đài có ba bốn mươi cái đâu.

Cho nên, Diệp Chấn cảm thấy có rảnh vẫn là có thể vào tay mấy cái tới cất chứa, nhưng thật ra không tồi.

Diệp Chấn còn tưởng dư lại này bảy tám thiên, có phải hay không còn muốn đi nơi nào đào điểm bảo bối tới, liền nghe thấy thánh tôn ở lầu ba siêu cửa hợp kim gõ cửa, “Tới rồi, ngươi đi kêu kia hai cái đại tiểu thư.”

Diệp Chấn lại đi động hai hạ, chủ yếu chính là đem này đó đi động đến một cái đường thẳng song song, Diệp Chấn nhìn thật cao hứng, này tam kiện Diệp Chấn liền hoa không dưới một trăm triệu, bất quá Diệp Chấn một chút cũng không đau lòng.

Vội vàng xuống lầu, thánh tôn, Giang Ninh Ninh cùng Lý Đình Mặc ba người đã động chiếc đĩa ăn cơm, Diệp Chấn rửa tay sau ngồi ở Giang Ninh Ninh bên cạnh, gần nhất liền cấp Giang Ninh Ninh gấp duy nhất một cái chân gà, nói. “Ninh ninh, ngươi chính là phương diện này, ta duy nhất.”

Lời này ngọt, Diệp Chấn cảm chân gà, làm Giang Ninh Ninh cắn mấy khẩu, chọc đến thánh tôn cùng Lý Đình Mặc chỉ có thể vui đầu ăn cơm, ăn no lúc sau, bốn người liền trở lại các phòng ngủ cái ngủ trưa, ước chừng tại hạ ngo tam điểm nhiều, Diệp Chấn nghỉ ngơi trong chốc lát, liền ngủ không được, đi đến số 4 thánh tôn phòng, gõ hai hạ, không ai ứng, môn cũng không khóa, Diệp Chấn cứ như vậy mở ra, nghĩ thầm. “Lão nhân này, cho rằng chính mình nhiều ngu bức? Như vậy nhưng dễ dàng tiến tặc.”

Bất quá, Diệp Chấn đi vào đi mới phát hiện, thánh tôn thể nhưng còn nằm ở trên giường ngủ gà ngủ gật, Diệp Chấn làm được thánh tôn phòng một cái ghé dựa, mỗi một phòng đều có một cái máy tính để bàn thêm TV, bất quá nhất hảo Diệp Chấn phòng liền không giống nhau, Diệp Chấn phòng trừ bỏ một cái TV, không có máy tính, cũng không biết, có phải hay không Lý Đình Mặc biết Diệp Chấn chính mình có notebook?

Diệp Chấn mở ra chính mình bao, khai bút nhớ bốn, ấn vài cái khởi động máy kiện đều không có dùng. “Muội!” Cẩn thận tương tượng, chính mình ở Côn Luân sơn bên kia là té ngã lộn nhào chạy ra, này mấy dật hồng rồi cũng bình thường, bất quá vì cái gì vẫn luôn sủy ở túi tiền đi động không có việc gì?

Cũng là, này notebook bất quá mấy ngàn đồng tiền, này đi động là hoa một ngàn vạn. Diệp Chấn đem notebook USB rút ra, bên trong download không ít đồ vật (nơi này USB download đồ vật đều không phải là ô, đại gia mặc nghĩ nhiều.) đâu, nếu đổi một cái notebook, còn có thể trang thượng, nói nữa, này notebook có mười tác quá lớn, kỳ thật Diệp Chấn hy vọng có một cái mê ngươi bản notebook, cùng Diệp Chấn đi động giống nhau, sáu tác là được.

Đem USB rút ra, notebook liền không có cái gì dùng, Diệp Chấn chuẩn bị ném, lấy ra đi động, nhìn nhìn thời gian, là 16:37, Diệp Chấn lại chú ý tới, bên cạnh lượng điện, không nghĩ tới, thế nhưng còn có 89?

Diệp Chấn cảm thấy không thích hợp, thực không thích hợp, liền đánh cho Âu Dương Long, “Âu Dương Long, vì cái gì ngươi bán cho đi động của ta không mang theo nạp điện khí?”

Đối diện ù ù vài giây, truyền đến một câu. “Ngươi ngốc a, ngươi đi động phát hiện có thể cắm nạp điện khí không sao? Này đi động lượng điện đến 0 đâu, đúng rồi, tháng 10, nhất hảo chúng ta lại muốn xuất phát, muốn hay không cùng chúng ta lại đi một chuyến?”

“Cứu thiên sau này đúng không, đến giờ lại nói, ta bên này rất vội.” Cũng không biết vội cái gì, Diệp Chấn nhớ rõ, Âu Dương Long là từ rút công tác, nga, Diệp Chấn còn nhớ rõ, Âu Dương Long còn nhận Tổng Hồ lão đại, đi hẳn công ty đâu.

“Hành, đến lúc đó liền đến thời điểm.” Diệp Chấn đem điện thoại treo, cười hai hạ, xoay người vừa thấy, dọa Diệp Chấn nhảy dựng, thánh tôn thế nhưng hai mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chính mình. “Ta đi, ngươi tỉnh không thanh âm, quý a!”

“Đừng đâu, ngươi nói, Âu Dương Long còn muốn đi?” Thánh tôn không chờ Diệp Chấn trả lời, yên lặng cúi lông chân, nói. “Này có điểm khó, chúng ta phía trước nói tốt tám người, hiện tại thêm cái Âu Dương Long, còn có phía trước Lý Tiểu, nói không chừng còn có này hai cô nàng, mười hai người?”

Diệp Chấn nằm ở trên giường, tự hỏi trong chốc lát, nói. “Từ từ, ngươi đầu óc có vấn đề? Lần này căn bản là không phải việc nhỏ, nơi nào là muốn đi liền đi?” “Nếu thật tính, Quái Bán Tiên què thúc, Trương Đà trương thúc, như thế nào nói?”

“Đem này hai người quên mất, cũng đúng, ta đây cảm thấy, chúng ta không thể để cho người khác nhân cơ hội mà nhập, đem Tổng Hồ lưu lại, cũng hảo quản lý nơi này, đúng không?” Thánh tôn cũng nghiêm túc lên, về mặt nghiêm túc.

“Muốn ta nói, hơn mười người là tốt nhất, tám người đến mười hai người tốt nhất, người nhiều cũng hảo làm bạn, chẳng qua, chúng ta đi ra ngoài như thế nhiều người, khó mà nói, chúng ta bị phát hiện tỷ lệ rất lớn, huống chi ở Phú Châu, có không ít người nhìn chăm chăm chúng ta, tỷ như, Đinh gia.” Đinh Mão, đinh rung trời xác thật là không dễ chọc, đinh rung trời là cái dạng gì người, Diệp Chấn vẫn là biết đến, Đinh Mão lại thích chính mình nữ nhân, nếu chính mình đi rồi, Giang Ninh Ninh sẽ như thế nào, cũng không dám nói.

Liền ở hai người lâm vào trầm tư, tới một chiếc điện thoại, là nặc danh điện thoại, Diệp Chấn tiếp, hỏi. “Vị nào?”

“Là ta, đinh rung trời.” Diệp Chấn không nghĩ tới, chính mình địch nhân đinh rung trời thế nhưng sẽ cho chính mình gọi điện thoại, bất quá Diệp Chấn cùng đinh rung trời tiếp xúc không nhiều lắm, nếu dùng tương tự thanh âm tới lừa gạt Diệp Chấn, cũng không phải hoàn toàn không có khả năng sự.

“Không có việc gì không đăng tam bảo điện, cái gì sự. Ngươi nói thẳng đi, ta cũng hảo trực tiếp cự tuyệt.” Diệp Chấn cảm thấy, đối Đinh gia hoàn toàn không cần vô nghĩa, gia hỏa này đây mình mực nước, Diệp Chấn trở lại Phú Châu cũng không phải đặc biệt hảo quá, hơn phân nửa khả năng vẫn là cùng hắn có quan hệ, đặc biệt là Đinh gia hắc thế lực không nhỏ, Thanh Long Bang hoặc nhiều hoặc ít cùng Đinh gia là có liên lụy.

Nghĩ, này đinh rung trời khẳng định là có việc, hơn phân nửa cũng không phải chuyện tốt, Diệp Chấn liền ấn ghi âm cái nút.

“Ha ha, nếu không phải ta buông tha ngươi, ngươi cho rằng ngươi cái kia huynh đệ, có thể hoàn toàn toàn cứu ngươi? Ta liền không nói nhiều, cùng ta hợp tác, ta biết các ngươi mục đích, tự nhiên, nơi nào có bảo tàng, ha ha, chia đôi, bằng không, trong khoảng thời gian này, ngươi liền Phú Châu đều đừng tính toán đi!” Đinh rung trời ngữ khí mang mỉa sát khí, hơn nữa thanh âm êm-xi-ben không nhỏ, nhìn dáng vẻ chung quanh hẳn là không có người.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169 :bất quá như vậy

Đinh rung trời nói nhưng thật ra người Diệp Chấn thực khiếp sợ, việc này lại nói tiếp, hoàn toàn là không có khả năng bị phát hiện, “Ngươi đánh rắm, cái gì bảo tàng. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiêu thuyết” hiện tại chính là không thể rồi loạn đầu trận tuyến, bằng không tình cảnh sẽ càng không tốt.

“Ha ha, người sáng mắt không nói tiếng lóng, điệp luôn là kẻ có tiền, không thiếu mấy cái trăm triệu đi? Kia nơi đó khẳng định có hảo bảo bối, ta lại lập lại một lần, chia đôi, bằng không, ngươi đừng tính toán đi.” Đinh rung trời cười nói, lộ ra một tia giảo hoạt.

Diệp Chấn hiện tại mới phát hiện, nguyên lai đinh rung trời không chỉ là hung tàn, ích kỷ, càng là cáo già xảo quyết! “Ân, người sáng mắt không nói tiếng lóng, bảy tam.” Hiện tại biện pháp tốt nhất, chính là trước thỏa hiệp, bằng không, cũng liền năm phút đồng hồ, Diệp Chấn phòng ở bên ngoài liền vây đầy

cảnh sát.

“Bảy tam? Ha ha, ngươi là đậu ta đi? Một trăm triệu ta liền ba ngàn vạn?” Đinh rung trời rõ ràng một cái ngoài cười nhưng trong không cười ‘ha ha’, làm Diệp Chấn thực khó chịu, Diệp Chấn nói. “Tám nhị, chính mình ngẫm lại, ta thân thủ không thể so ngươi kém, nói vậy ngươi cũng phải người đi vào, hơn phân nửa là chết chết, không chết cũng là điên, không có chúng ta, ngươi tưởng đi vào?”

Diệp Chấn phỏng đoán, hẳn là đinh rung trời cho rằng Diệp Chấn chạy trốn sau ngoài ý muốn phát hiện bảo tàng, lại phải người đi tìm, nhiều lần cũng chưa tìm được, đi vào người khẳng định cũng là không một may mắn còn tồn tại, trước không nói nơi đó ra tới lại cỡ nào khó, liền nói nơi đó quái lão thử, Lan Khôn bị nơi đó lão thử cần thương quá, nói chuẩn xác, kia phỏng chừng là biến dị thể. Không thể tính bình thường lão thử, đừng không tin, người thường một ngụm, nhiều lắm căng cái năm phút đồng hồ thôi.

“Tám nhị?” Đinh rung trời không nghĩ tới Diệp Chấn sẽ khai ra như vậy giới, một lát sau, nói. “Gần nhất phía trên tra được ngay, súng ống đạn dược là không có khả năng tự nhiên có thể có được, bằng không tội danh không hảo đỉnh, bảy tam, thương (súng) ta cho các ngươi bị.”

Phú Châu hiện tại có hay không mạnh mẽ đã kích tự nhiên cảm súng Diệp Chấn không biết, nhưng là được một tắc lại muốn tiến một thước Diệp Chấn không thích, liền nói. “Chúng ta bên này người không ít, lúc này đây chúng ta bên này hoặc nhiều hoặc ít có hơn mười người, người quá nhiều, sẽ không có phiền toái?” Thế nhưng hai người muốn hợp tác, Diệp Chấn liền yêu cầu chuẩn bị tốt lộ tuyến, bất quá này đinh rung trời không thể hoàn toàn tin tưởng, phía sau cái gì tiểu xiếc, Diệp Chấn vẫn là yêu cầu đề phòng.

“Các ngươi yêu cầu phòng chính là ta, xe ta chuẩn bị, thương (súng) ta chuẩn bị, đúng rồi, ngươi đợi lát nữa đem yêu cầu mang đồ vật tin nhắn chia ta, ta bên này sẽ mang năm cái bộ đội đặc chủng, hơn nữa ta, sáu cá nhân.” Đinh rung trời là bộ đội đặc chủng xuất thân, thể trạng cùng thể lực không là vấn đề, bộ đội đặc chủng cũng thích hợp, Diệp Chấn liền không có cự tuyệt.

“Chuẩn bị xem tin nhắn đi.” Diệp Chấn treo điện thoại, nhìn nhìn đồng hồ, này một chiếc điện thoại thế nhưng đánh mười mấy phút, hiện tại thời gian đã mau là 5 giờ, Diệp Chấn đem yêu cầu đồ vật tin nhắn đi qua, mỗi người ước chừng chính là mấy bình nước khoáng cùng bánh quy khô là chuẩn bị, mặt khác thương (súng) cùng đao cùng yêu cầu, còn nữa yêu cầu khiến cho bọn họ bị vài món quần áo là đủ rồi.

Tin nhắn phát qua đi, thời gian cũng vừa vừa vặn tới rồi 5 giờ, Diệp Chấn hoa bốn năm phút đồng hồ, giải thích chính mình cùng đinh rung trời gọi điện thoại toàn quá trình, thánh tôn nghe đều rối loạn, nói. “Ngươi nói, đinh rung trời gia hòa này, muốn cùng chúng ta hợp tác?”

“Ân, ta cũng đáp ứng rồi, bọn họ bên kia sáu người, xe bọn họ chuẩn bị, thương (súng) bọn họ chuẩn bị, có quân đội tên, sẽ hảo thuyết rất nhiều.” Bất quá Diệp Chấn cũng biết, đạo bất đồng khó lòng hợp tác, Diệp Chấn không phải vì cái gì tiền tài, thứ này Diệp Chấn căn bản chú ý mất.

“Sáu người, hành đi, đến lúc đó lại nói, hiện tại cũng không còn sớm, ngươi nghỉ ngơi nghỉ ngơi, kia gì, ngươi đính sách báo đã tới cửa, ta đi chợ bán thức ăn, chính ngươi đi chơi.” Diệp Chấn nghe xong, chạy đến cửa, quả nhiên, có mấy cái ăn mặc ‘Phú Châu thư viện’ ấn tự quần áo, đứng ở bên ngoài, một người ôm không ít thư, Diệp Chấn làm cho bọn họ tiến vào, đặt ở phòng khách, hỏi bao nhiêu tiền, tổng cộng là một ngàn ba trăm nhiều, Diệp Chấn xoát tạt, đưa vào bốn ngàn suốt, liền quá độ đi rồi bọn họ.

Giữ cửa khóa kỹ, Diệp Chấn xoay người vừa thấy, dọa một cái, cũng không biết cái gì thời điểm, Lý Đình Mặc cùng Giang Ninh Ninh này hai cô nàng, thế nhưng ở hũy đi chính mình thư. “Ai ai ai, chuyện như thế nào, cùng ta nói một tiếng a.”

Hai người cũng là kinh hoàng thất thố, đứng lên, đôi tay không ngừng phe phẩy, trắm miệng một lời nói. “Thực xin lỗi a, ngươi mua như thế nhiều thư làm cái gì?” Cũng là vì khó bọn họ, này đoạn tự muốn cùng nhau nói ra, nếu muốn nghiêm túc luyện, cũng là ít nhất vài tiếng đồng hồ sự.

“Ngươi bán cho ta căn phòng này lâu ba, là thư phòng cùng cất chứa phòng, thư phòng trống trơn, ta đương nhiên muốn phóng một chút thư.” Đem thư dọn xong, ăn xong cơm chiều Diệp Chấn tắm rửa sau liền ngủ, một đêm ngủ không tồi.

Cách sáng sớm thượng, cũng chính là số 22 buổi sáng, 6 giờ nhiều, Diệp Chấn liền tỉnh, kỳ thật Diệp Chấn tới hôm qua giấc ngủ là không tồi, chính là Diệp Chấn chính là thiết trí mỗi ngày 6 giờ rưỡi đứng giờ nào chung, Diệp Chấn cứ như vậy bị đánh thức.

Diệp Chấn đứng lên, tay tay trái có điểm ma, phỏng chừng là tới hôm qua áp tới rồi, nghỉ ngơi một chút, Diệp Chấn liền đi rửa mặt, rửa mặt hảo, Diệp Chấn liền ra cửa, hôm nay duy nhất mục tiêu, đó chính là tìm cái gọi là Thanh Long Bang!

Ăn mấy cái bánh bao, Diệp Chấn cũng muốn nghe được một chút, liền hỏi lão bản. “Lão bản, ta hỏi ngươi một sự kiện, ngươi nói ra, có tiền boa.” Lão bản người rất lão, này bánh bao phỏng chừng lão bản làm có ba bốn mươi năm đâu, cho nên khách hàng không ít. “Cái gì? Tiểu tử, ngươi nói thẳng đi, lão nhân ta già rồi, ngươi nói xong ta còn muốn tiêu hóa đâu.”

Cũng là, trước mắt vị này lão nhân ít nhất bảy tám mươi, còn ra tới bán bánh bao, bất quá, thực mau, Diệp Chấn liền nhìn đến một cái nam, hơn bốn mươi tuổi, nhìn dáng vẻ là lão nhân nhi tử, hẳn thò qua tới, hỏi Diệp Chấn làm cái gì.

“Ta đây trực tiếp hỏi, nơi này, ngươi có hay không nghe qua Thanh Long Bang?” Đáp án là chưa từng nghe qua, Diệp Chấn lại thăm viếng phụ cận mấy chục gia cửa hàng, cũng chưa cái gì người, thẳng đến mau giữa trưa, mới nhận được Giang Ninh Ninh điện thoại.

“Lão công, ngươi như thế nào không ở nhà a? Ta tỉnh ngủ, ngươi đi đâu, cơm trưa đều chuẩn bị tốt.” Diệp Chấn vừa nghe thấy Giang Ninh Ninh làm nũng thanh âm, tâm tình lập tức thì tốt rồi không ít, nói. “Là sao, các ngươi ăn trước, ta ở bằng hữu gia đâu.”

Diệp Chấn hiện tại chân khí có thể dùng, không sợ cái gì Thanh Long Bang, bất quá vẫn là không thể làm Giang Ninh Ninh lo lắng, liền nói ở bằng hữu gia. Phản phó vài câu, treo điện thoại lúc sau, Diệp Chấn lại đi vào một nhà chuyên bán yên.

“Huỳnh đệ, Thanh Long Bang, nghe qua không?” Diệp Chấn đưa qua đi một cây yên, bắt quá bị hỏi cự.

“Mới tới? Thanh Long Bang a, ở thẳng tấp đi, rồi mới hữu quả một cái đường xi măng, bên trong có một nhà báo hồng lâu bốn bãi đỗ xe, chính là bọn họ căn cứ địa, người không ít, vài trăm hào người, anh em, chuyện như thế nào? Tính toán đi?” Lão bản một bộ khinh thường bộ dáng, xem Diệp Chấn trừu yên một bao hơn ba mươi, cầm một bao năm mươi ra tới trừu.

“Ngạ, cảm ơn.” Diệp Chấn không thèm để ý người khác như thế nào xem chính mình, đưa cho một trương một trăm, liền đi ra ngoài. Bất quá Diệp Chấn còn có thể nghe thấy, chính mình đi ra ngoài sau, lão bản nói một câu. “Có tiền mẹ nó ghê gớm, bại gia tử!” Diệp Chấn còn nghe thấy kia một trương một trăm đồng tiền bị xé thanh âm.

Bởi vì Diệp Chấn cảm thấy chính mình tiêu hao thể lực rất lớn, liền đánh một chiếc chính quy xe taxi. “Su pho, đường xi măng.” Diệp Chấn nhìn một chút gps, vừa mới lão bản nói địa phương, con đường kia thật đúng là kêu đường xi măng.

“Huỳnh đệ, kia lộ không dễ đi, người nếu là rơi vào đi, đều có khả năng chết, tiền ta tính toán hảo, nếu ở con đường kia phía trước rất, ba mươi, qua con đường kia nói, chỉ thu người năm mươi.” Diệp Chấn không thèm để ý nhiều ít, hưởng chỉ chính mình trên người vừa vặn có một trương năm mươi, cũng không cần tốn nhiều bước chân, liền lên tiếng ‘k’

Năm phút đồng hồ sau, xe tới rồi, vừa mới đường xi măng, xác thật rất khó đi, bất quá Diệp Chấn sẽ bước nhanh, nhẹ như vân, đối Diệp Chấn không thể cấu thành uy hiếp. “Su pho, nơi này là làm cái gì?”

“Mau đưa tiền, ta phải đi, nơi này là Thanh Long Bang, đừng nói nữa, nơi này lão bản không chỉ là hắc đạo, ở tài chính ngành sản xuất, cái gì đều làm không tồi.” Diệp Chấn cho một trương năm mươi, su pho nhấn ga quẹo vào liền đi rồi, nhìn từng đợt khói đặc, loại này bị vứt bỏ cảm giác cũng không phải thực hảo.

Diệp Chấn đi phía trước đi, liền nghênh đón ba bốn tiểu đệ. “Người tính mấy cái, tới làm cái gì?” Diệp Chấn ăn mặc tuất, cùng một cái thân thể nhu nhược người giống nhau, bị người xem biếm là thực bình thường, nói, kia một tiểu đệ tiếp theo nói. “Chuyện như thế nào? Rất h. Cộng còn chỉ tuần bị để ngư mông loại phục quỳnh Thuận khuê don từng mộ đề hiệt br />

Diệp Chấn một cái vài bước, 0 điểm lè loi một giây sau, người nọ ngón tay gãy xương, một giây sau, ba bốn tiểu đệ đều ngã trên mặt đất, không thể động đậy, nhìn bọn họ biểu tình rất thống khổ, Diệp Chấn thể nhưng có chút hưởng thụ.

Bất quá không có thể được ý thật lâu, liền ra tới tới mấy cái tiểu đệ, “Dựa, tạp bãi? Chúng ta bên trong mấy trăm hào huỳnh đệ, người còn tưởng từng bước từng bước đá đảo?” Lần này tới không ít, có bảy tám cái.

Xem Diệp Chấn không phản ứng, một bộ thực tất anh khiêm tuyển điểm phản mộ nương tao hoàng phường > hình nham don trình sao châu châu Γ don điển tao Hoàn quang sợ hoạch sở khó anh hoàn nón huy hân II xá cự mai Hoàn ốc nói mộ quan đạo nguyên thọc hôi phách chơi chuy ㄗ ㄗ mộ cạy tường tự giai na tụng quảng táo còn don tịch gia hôi hoài manh toàn cật áp hi O lục mục sủi cáo điều ký lam đây học chọc chơi đải br />

“Có —— người, người có —— có cái gì sự?” Nhìn dáng vẻ, mấy người bị Diệp Chấn cấp dọa sợ, Diệp Chấn chấn động, trên mặt đất hăm một cái hổ, Diệp Chấn nói. “Một phút đồng hồ, gọi người ra tới, bằng không các người liền chết!”

Vừa nghe có thể chạy, ba người phù phù một tiếng đã không thấy tăm hơi, trước khi đi dẫn đầu còn lớn mật phóng lời nói. “Người thâm!” Diệp Chấn cười lạnh, thâm chính là bọn họ! Đợi vài phút, Diệp Chấn cảm thấy nhàm chán, liền nhắm hai mắt chờ mị trong chớp lát, rồi mới liền từ nơi xa loáng thoáng nghe thấy. “Lão đại, chính là phía trước người này.”

Cái kia lão đại đạp dẫn đầu một chân. “Người không thấy, rồi mới ở nghỉ ngơi, chúng ta bắt động thanh sắc trực tiếp trao!” Sau lưng vài người cùng bị đá vào trên mặt đất dẫn đầu liên tục nói. “Lão đại lợi hại lợi hại!”

“Ha ha, Thanh Long Bang? Ta xem bất quá như vậy, oanh!” Oanh một trận dòng khí, Diệp Chấn bạo phát chân khí, mười mấy cái tay cầm côn sắt, lang nha bổng, đao phay, đao gọt hoa quả người, tức khắc bay đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 170 :tập thể ấu dả?

Có mấy cái ngã xuống bị chính mình cầm côn sắt tạp cái mũi gãy xương, có bị chính mình đao gọt hoa quả chém, rất nhiều, Diệp Chấn nói. “Các người

tính cái điều, còn có hay không người?” Diệp Chấn qua loa tính một chút, chính mình đã đánh ngã 5-60 cá nhân.

“Người là ai? Nói ra, hôm nay người đối đãi ta như thế nào nhóm, chúng ta ngày sau nhất định sẽ gấp bội còn chi!” Cái kia dẫn đầu ho khan hai hạ, nhìn nhìn chính mình bên người hai cái bị chính mình cầm dao gọt hoa quả thùng thương, đã máu chảy thành sông, chính mình cũng khó tránh khỏi run lên.

“Ha ha, đại danh Diệp Chấn!” Diệp Chấn sát ý đã khởi, phát tay bạc hồn kiếm liền ra tới, nhất kiếm huy hạ, bất quá cuối cùng đều không có xuống tay. “Các người cút cho ta, không cần đi theo hần.” Nói xong, cái kia dẫn đầu gât gât đầu, nói. “Ta là bị buộc, cảm ơn, cảm ơn.” Nói, hần nắm mấy cái tiểu đệ, chạy đi rồi.

Diệp Chấn nhìn bọn họ an toàn đi qua đường xi măng, vì cái gì chính mình vừa mới không hạ thủ được? “A!” Diệp Chấn nhìn trời rỗng giần, “Ta muốn giết người!” Diệp Chấn hai mắt đỏ lên, không ngăn nữa may trong tay bạc hồn kiếm, hướng bên trong một tầng đi đến.

“Lão đại, người xem, người —— xem” Diệp Chấn vừa mới đi vào, một tiểu đệ liền trở về chạy, dừng chạy bên kêu ‘ cứu mạng ’. Diệp Chấn nơi nào còn sẽ hương tay, nói cho chính mình muốn báo thù, nhất kiếm huy hạ, Diệp Chấn chuẩn chuẩn đâm trúng người nọ trái tim, máu phun tới, dính đầy bạc hồn kiếm, ngược lại là Diệp Chấn càng thêm hưng phấn.

Lại lao tới ba bốn mươi cái tiểu đệ, mỗi người đều là dao gọt hoa quả, đem Diệp Chấn vây đến chật như nêm cối. “Cho các người biết, vô địch là cỡ nào khủng bố!” Một giây sau, mọi người ngã xuống, không một tồn tại.

Diệp Chấn lại đi lên lầu hai, người đã chạy không sai biệt lắm, liền dư lại mấy cái ‘ cảm tử đội ’ còn thủ, bất quá Diệp Chấn sợ cái gì, nơi này lão đại nhất định cho rằng nơi này thực an toàn, ở chỗ này kê cao gối mà ngủ, phòng chừng cũng sẽ không lưu cái gì ám đạo, không thấy người, phòng chừng đều ở lầu ba.

“Mục tiêu của ta không phải các người, thức thời lăn.” Kia mấy cái tiểu đệ nhìn đều là thanh niên lêu lổng, bất quá nghe thấy lúc sau, đều rất cao hứng chạy, rốt cuộc ai nguyện ý không có việc gì liền động thủ đâu, vạn nhất ném mệnh, kia nhưng không tốt.

Diệp Chấn mục tiêu kỳ thật là sát biến Thanh Long Bang, hiện tại ngắm lại, cũng không khó. “Phanh, phanh, phanh.” Diệp Chấn nhìn mấy người đi xa, vài giây sau, từ lầu ba truyền đến vài tiếng tiếng súng, chạy mấy người kia cũng theo tiếng ngã xuống đất.

Diệp Chấn sát vài người, bất quá là hoạt động hoạt động gân cốt, “Trên lầu, ta tới!” Diệp Chấn nhảy lại nhảy, đi tới lầu ba, thấy tầng trệt liền tràn đầy cầm dao người. “Các người lão đại đâu?”

Những người này nhìn quái quái, liền Diệp Chấn nói cũng sẽ không trả lời, Diệp Chấn càng là hoài nghi, bất quá Diệp Chấn suy nghĩ vài giây, đã bị phía trước một cây đao thiếu chút nữa chém bị thương, tới một cái, mặt sau toàn bộ người cũng liền đều vọt lại đây, này khí thế, thực uy vũ, từ khí trầm trầm, bất quá Diệp Chấn không có thời gian thưởng thức, đi lên chính là một đao.

Vài phút sau, Diệp Chấn vẫn là đại ý, tuy rằng toàn bộ người đều ngã xuống đất, nhưng là Diệp Chấn cảm giác được, mỗi người đều rất lợi hại, Diệp Chấn đã dùng ba bốn thành công lực, bất quá trong chớp lát, bên trong lại lao tới không ít người.

“Ngọa tào, người còn không ít.” Lời nói chưa dứt mà, Diệp Chấn liền xuất kiếm, một cái bước nhanh qua lại, lại đổ mấy chục cái, bất quá Diệp Chấn cũng bị thương, sau bối bị chém một chút, còn ở mạo huyết.

Bất quá Diệp Chấn bắt đầu hoài nghi, đối diện người có phải hay không ở kéo dài thời gian, nếu đối phương lão đại muốn chạy, nhìn đến là có biện pháp, này phòng chừng chỉ là bám trụ Diệp Chấn một cái biện pháp, Diệp Chấn đối với bên cạnh cửa sổ nhảy, từ lầu ba ném tới lầu một, “Dựa!” Diệp Chấn bị một chút pha lê bột phấn đâm đến, bất quá không nghiêm trọng, còn hảo không có bị đại khối đâm đến.

Quả nhiên, Diệp Chấn phát hiện, ra cửa địa phương có hai lượng xe việt dã khai đi ra ngoài. Diệp Chấn thu hồi bạc hồn kiếm, dùng bước nhanh đuổi theo, Diệp Chấn chạy thực mau, nhưng là vẫn là có tàn ảnh, đối phương phát hiện sau, cũng nhanh hơn khi tốc, còn đối Diệp Chấn khai thương (súng).

Vừa lúc phía trước có một khối cao lớn thời điểm, Diệp Chấn mượn dùng bước nhanh, vận dụng toàn lực, nhảy đến cục đá sau phản nhảy, một chút nhảy tới xe việt dã phía trên, “Bắt giặc bắt vua trước!” Diệp Chấn dùng tay đập phá pha lê, chuẩn bị lòi ra tới đối phương lão đại Huyền Vũ, bất quá tài xế một phương hướng bàn tùy ý đảo quanh, cũng là đem Diệp Chấn thiếu chút nữa vút ra tới, bất quá tài xế kỹ thuật khả năng không có gì đặc biệt, hoặc là quá khản trương, thế nhưng đem xe khai hướng ven đường song sắt côn.

“Ta đi.” Diệp Chấn nhảy dựng, chạy đi ra ngoài, mắt thấy xe liền dụng phải đi lên, còn ở bốc khói, một lát sau, mặt sau xe thế nhưng còn theo đuôi, Diệp Chấn dở khóc dở cười, từ trên mặt đất đứng lên, đợi trong chớp lát, đệ nhất chiếc xe mới đi ra một cái, vừa đi vừa nói chuyện. “Mẹ nó, bốn người chết ba cái.”

Xem nói chuyện ngữ khí, phòng chừng chính là cái kia Huyền Vũ, “Huynh đệ, Diêm Vương gia tới lấy mạng!”

“Đình đình đình.” Huyền Vũ điên một bước, rồi mới hướng sau chạy, theo Huyền Vũ chạy đến đệ nhị chiếc xe, Diệp Chấn cũng đuổi theo đi, đột nhiên toát ra tới mấy cái tiểu đệ, kia cầm mấy cái súng máy tùy ý loạn quét.

Một trận yên sau. “Ta thao, các người mấy cái, đánh trúng không có?” Một tiểu đệ ứng. “Lão đại, trúng, đã chết, không có việc gì.”

“Làm tốt lắm, ta liền nói, đừng một đám cầu, không bằng đừng các người mấy cái.” Huyền Vũ cười cười, chính là không chờ Huyền Vũ cười xong, bên người vài người cũng đã hết thầy chết ở Diệp Chấn dưới đao. “Này mấy cái có phải hay không càng vô dụng?” Nói, Diệp Chấn đem bạc hồn kiếm đặt tại Huyền Vũ trên đầu.

Huyền Vũ cũng cảm giác được này bạc hồn kiếm hàn khí, bất quá nếu Huyền Vũ là một cái người sợ chết, kia hẳn cũng không có khả năng có thể hỗn như vậy nông nổi, ổn định tâm thần khẳng định là có thể, Huyền Vũ mạo một thân mồ hôi lạnh, nói. “Người ta không oán không thù, ta Thanh Long Bang thế lực trải rộng tam thị, người xác định muốn giết ta? Không bằng, chúng ta nói chuyện?”

“Nói chuyện, có thể là có thể, bất quá, đừng ra về.” Hiện tại Diệp Chấn xuất phát từ thượng phong, bất quá thế lực đã có chút theo không kịp, hiện tại chính mình nếu giết Huyền Vũ, khó tránh khỏi đối khiến cho mặt khác ba vị, cho nên, đàm phán cũng là không tồi.

“Không ra về, bất quá, người thanh đao buông, người xem, người giết ta như thế nhiều người, ta võ công lại hảo, có khả năng có thể chạy?” Vì tỏ vẻ kính ý, Diệp Chấn liền thu hồi bạc hồn kiếm, bất quá Huyền Vũ cũng là không thấy quái bộ đáng, cũng không có cảm thấy bạc hồn kiếm hư không tiêu thất rất kỳ quái.

Diệp Chấn nguyên bản còn tưởng rằng có thể dọa dọa người này, không nghĩ tới, này Huyền Vũ, vô cùng có khả năng cũng là có võ công, liền nói. “Như thế nào cái đàm phán pháp?”

“Trước nói, vì cái gì giết ta, muốn giết ta người nhiều, người tham cái gì?”

“Ta không tính toán giết qua người, bất quá người phía trước nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, thiếu chút nữa đưa ta lên đường, ta là tới báo thù.” Diệp Chấn run run vuốt cổ tay áo, hai người đối thoại thực nghiêm túc, chút nào không có nửa điểm buồn cười chi tượng.

“Hôm nay, nếu ta không tỏ vẻ cái gì, ta đoán ta cũng không thể tồn tại đi ra ngoài, nếu người có thể sát là ta, kia mặt khác ba vị huynh trưởng, nhưng không thể so ta nhược.” Huyền Vũ đem cùng Diệp Chấn khoảng cách đi xa một chút, nói. “Ta nơi này, có mấy viên long đan, người buông tha ta, ta cho người.”

“Long đan?” Diệp Chấn không có nghe nói qua, liền hỏi. “Cái gì đồ vật?”

Huyền Vũ cười lạnh, từ bên hông lấy ra một cái túi gấm, nói. “Này long đan, chính là thượng cổ long giới Long Vương linh đan, chỉ có tu luyện đủ 500 năm long, mới có thể tu luyện ra tới, này long đan quý giá thực, một công hiệu, có thể cứu sống 72 giờ nội bị thương cực kỳ nghiêm trọng người, chỉ cần liền khí ở, không tắt thở, đều có thể cứu sống. Nhị công hiệu, ta biết, người ta đều là võ giả, này long đan, có thể tăng lên một cái cấp bậc, tam công hiệu, này long đan, là luyện chế hoàn hồn thuật quan trọng nhất đồ vật chi nhất, bốn công hiệu, này long đan, đối với chúng ta tu luyện người, có thể đề cao tu vi nội lực, bất quá đối với phàm nhân, có thể vĩnh sinh!” Huyền Vũ nói ban ngày, bất quá Diệp Chấn không không nghe hiểu cái gì.

Cũng chỉ nghe được một ít tương đối quan trọng, Diệp Chấn nghĩ nghĩ, nói. “Này long đan như thế trân quý, người lão đại sẽ làm người bảo tồn?” Đây cũng là nhất rõ ràng, nếu thứ này thực sự có như thế hảo, ai không nghĩ muốn.

“Hôm nay rớt ở trong tay người, ta không ngại nói cho người, Thanh Long Chu Tước Huyền Vũ bạch hổ, nhìn như Thanh Long vì lão đại, thực tế lão đại là bạch hổ.”

“Bất quá Thanh Long cùng Chu Tước hai người, có độc chiếm chúng ta ý tứ, bất quá bên trong mạnh nhất vẫn là bạch hổ, hẳn cao ngạo tự đại, không chịu cùng ta liên thủ, sớm hay muộn sẽ quay đầu. Này long đan là phi thường không tồi tu luyện dược vật, ngàn năm khó gặp, ta có thể nói, này long đan, tam thị, chỉ có ta có.” Huyền Vũ nói rất mơ hồ, Diệp Chấn không biết có nên hay không tin.

“Người nói không tồi, ta cũng không phải nhất định phải người mệnh, giao ra đây.” Diệp Chấn lấy quá Huyền Vũ đưa cho long đan, đột nhiên, từ mặt sau chạy ra mấy chục cái tiểu binh. “Lão đại, chúng ta đã tới chậm.”

“Ta đi người đại gia, ta thiếu chút nữa liền đã chết, vây quanh!” Huyền Vũ đột nhiên biến sắc mặt, gọi người đem Diệp Chấn vây quanh, Diệp Chấn thực mau bị vây quanh, lần này hoặc nhiều hoặc ít cũng là có một trăm nhiều người. “Huyền Vũ, ta không đưa người lên đường, hiện tại, người là cái gì ý tứ?”

“Người ta không oán không thù, hôm nay, ta liền không so đo, người trên tay long đan giá trị không thể đo lường, là thần vật, ta liền không cùng người nhiều biện, giao ra, cũng hảo bảo người một mạng!” Huyền Vũ cầm khuếch đại âm thanh khí, rống to.

“Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích!” Đột nhiên, khai ra tới một chiếc xe cảnh sát, chạy ra ba bốn cảnh sát, cầm súng tự động, tạm thời hù ở cục diện, nhanh chóng, lại khai ra tới hai ba lượng xe cảnh sát, người càng ngày càng nhiều, nhìn đáng vẻ, còn không phải bình thường cảnh sát, là đặc cảnh!

Huyền Vũ cũng lặng trong chốc lát, chờ đến đình rung trời từ xe cảnh sát xuống dưới sau, Huyền Vũ mới cười cười, nói. “Ha ha, đình trưởng quan, cái gì phong đem người thổi tới?” Huyền Vũ nói chuyện đều không tự chủ được nhìn Diệp Chấn, bất quá nhìn đáng vẻ, cùng đình rung trời rất quen thuộc.

“Như thế nào, quần thể ầu đã a?” Đình rung trời giống như thực không cho Huyền Vũ mặt mũi, bất quá hiện tại là cảnh sát thiên hạ, kẻ bắt cóc ở càn rỡ, cũng là có tiết chế. “Không có, người ta quan hệ như thế hảo, người còn không hiểu ta? Còn không phải là này tiểu mao hải, người xem, này tiểu mao hải không chỉ có xông vào, còn giết ta không ít huynh đệ đâu.” Huyền Vũ cúi đầu, nói.

Chương 171: người ta mang đi

Xảy ra chuyện gì? Người này đó huynh đệ, từng bước từng bước cũng không biết giết bao nhiêu người, trên tay dính đầy không ít người huyết đầu. Thành đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vông) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết hắc giết bọn họ, có sai?” Đinh rung trời nghĩ nghĩ, cũng không hảo xé rách mặt, liền nói. “Huyền Vũ huynh đệ, người này ta mang đi, việc này, liền hiểu rõ, người ở Phú Châu hắc thế lực như thế nào, ta cũng không phải không biết, nhưng là ta ở Phú Châu hỗn như thế nào, chính người cũng hảo hảo ngắm lại là được.”

Đinh rung trời cứ như vậy, ở Huyền Vũ mí mắt hạ đem Diệp Chấn đưa lên xe cảnh sát, như thế nào nghênh ngang khai đi rồi. Chờ Diệp Chấn khai lâu rồi, Huyền Vũ mới giận dỗi mặt đất một chút, “Dựa! Long đan! Ta long đan! Long đan!” Huyền Vũ tê tâm liệt phế bao rống, như thế nào ho khan quỳ trên mặt đất, ngắt xiu đi. “Các huynh đệ, đem lão đại nâng trở về.” Nói, này đó tiểu đệ thật đúng là không câu oán hận, thoạt nhìn, người này còn rất sẽ bồi dưỡng nhân tài.

“Người như thế nào tới nơi này? Người không biết, người một người nhiều nguy hiểm, bắt quá người đừng nghĩ nhiều, ta không phải theo dõi người. Ta là ở vì người an toàn suy xét, bọn họ chọc không được.” Xe khai không bao xa, đinh rung trời xe cảnh sát là cùng khác xe cảnh sát không giống nhau, sau tòa là cùng trước tòa cách ly, đinh rung trời nói chuyện man lộn tiếng, Diệp Chấn cũng là thực khinh thường, nói. “Kỳ thật người không tới, bọn họ khẳng định chết.” Nói, Diệp Chấn lại sờ sờ chính mình trên tay hộp, vừa mới chính mình là có mở ra, này long đan, bắt quá chính là màu mặt chín một cái ‘ viên ’ thôi.

“Người đánh chết hắc, người nguy hiểm vừa mới vừa tới, chúng ta Đinh thị gia tộc khổng lồ, chính là chúng ta căn bản không dám chọc Thanh Long Bang người chân hòa lên, này Thanh Long Bang, không chỉ có lũng đoạn hắc giới, ở hắc giới, Thanh Long Bang là có cũng đủ khí thế, có thể nói, hiện tại hắc giới, chia làm tam bộ phận, đệ nhất bộ phận chính là bình thường hắc giới, không có quyền uy cùng lập phái tên côn đồ, đệ nhị bộ phận chính là Thanh Long Bang, tương đương một cái đế quốc, tự nhiên, là hắc giới nội. Đệ tam bộ phận, chính là Thanh Long Bang tử địch, tử vong tổ chức.”

Diệp Chấn nghe được hiểu, nói cách khác, hiện tại hắc giới thực lực, Thanh Long Bang chiếm một phần ba, Lưu Đại Bàn tương ứng tử vong tổ chức chiếm một phần ba, mặt khác lớn lớn bé bé bang phái tổng hoà cũng mới chiếm một phần ba, bắt quá, vẫn luôn yếu hại chính mình Từ Thần tổ chức, chẳng lẽ còn không thể lấy một phần ba? “Ta hỏi, này Thanh Long Bang cùng tử vong tổ chức, là thiên địch, vì sao không phân phối hai bên?” Hiện tại xã hội này, hắc bang thế lực đang ở chậm rãi khuếch tán, không xem không biết, ngay cả đinh rung trời đều lấy Huyền Vũ không có cách nào, cũng biết, hắc bang thế lực.

“Không như vậy đơn giản, hai cái bang phái tổng bộ không ở một chỗ, Thanh Long Bang tổng bộ ở Kỳ Châu, lại khuếch tán đến Phú Châu, Kỳ Châu, nghị châu tam châu đều có Thanh Long Bang người, nhưng là tử vong tổ chức, chỉ ở nghị châu phát triển, hiện tại nghị châu cũng có Thanh Long Bang người, bắt quá lưỡng bang là ‘ nước giếng không phạm nước sông ’ cũng là ích lợi thượng ‘ người trong nhà ’.” Đinh rung trời điều một cây yên, tiếp theo nói. “Hôm nay nếu không phải ta cứu người, nếu người giết Huyền Vũ, đừng nói ta cứu người, phỏng chừng chính là đáp thượng người toàn bộ vài tỷ gia sản, phỏng chừng cũng không thể bãi bình.”

“Thí lời nói thật nhiều, như thế nào biết ta tại đây?” Diệp Chấn hiện tại không quan tâm vấn đề này, chính mình cầm Huyền Vũ long đan, nếu thật là 500 năm mới tu luyện ra một viên bảo vật, này thật đúng là ngàn năm khó được một vật.

“Tính, ta cũng không muốn biết, bởi vì người miệng, nói ta cũng không nhất định tin, người nhìn xem, cái này là cái gì.” Diệp Chấn lại đem Huyền Vũ nói nói một lần, tự nhiên là đem tu luyện mấy cái đi, đinh rung trời vô công không tội, bắt quá chính là một phạm nhân, liền nói “Một, 72 giờ nội, chỉ cần không ngừng khí người, đều có thể cứu sống, nhị, phạm nhân có thể sống lâu trăm tuổi, tam, là hoàn hồn thuật quan trọng vật phẩm, đây là ta cùng gia Huyền Vũ đổi, giá trị thiên kim, không, là thiên kim đều không đổi được.”

“Thực sự có như thế mơ hồ? Bắt quá, đừng nói, ta thật đúng là nghe qua, này long đan, là thượng cổ Long tộc chi vật, người, như thế nào sẽ có?” Đinh rung trời thật đúng là đồ vật, hỏi muốn hay không vội vã ra tay.

“Không nói nhiều, đưa ta trở về, mấy ngày nay ta cũng hảo hảo nghỉ ngơi, Thanh Long Bang sự người áp xuống đi, thời gian vừa đến, hoặc là không sai biệt lắm, ta tự nhiên kêu người.” Đinh rung trời đưa Diệp Chấn sau khi về đến nhà, đã là buổi tối 7 giờ, Diệp Chấn có điểm đói, còn tưởng rằng yêu cầu mua mì ăn liền, liền trước tiên mua, đi tới cửa, mở cửa, lại vừa vận tốt, ba người đều còn đang đợi Diệp Chấn.

“Như thế nào, các người không ăn?” Diệp Chấn về mặt ngốc bức, hỏi.

“Chờ người, tới ăn đi.” Ăn xong, Diệp Chấn bồi Giang Ninh Ninh nhìn trong chốc lát TV, rồi mới Lý Đình Mặc liền ăn mặc áo ngủ tiến vào, đuôi cũng đuôi không đi, cuối cùng thế nhưng vẫn là ‘ kiều ngạo quá ’ Giang Ninh Ninh, nói cùng nhau xem.

Ba người cứ như vậy, nằm ở trên giường xem TV, tự nhiên không có phát sinh cái gì, vừa cảm giác hừng đông, nhị số 3 sớm, một ngày vô quan trọng sự, Diệp Chấn chính là ăn ăn ngủ ngủ, rồi mới liền nghỉ ngơi.

Đừng nói, như vậy sinh hoạt Diệp Chấn thích, cứ như vậy, ăn ăn ngủ ngủ, chơi ngoạn nhạc nhạc, có rảnh liền bồi Lý Đình Mặc đi dạo phố.

Nhoáng lên mắt, hai mươi số tám vẫn, ăn no sau, Diệp Chấn cấp Lý sở Lý bá bá đánh qua đi điện thoại. “Lý bá bá, phía trước chuyện của người, ta liền không truy cứu, hôm nay là cuối cùng một ngày, ta nhiệm vụ hoàn thành, đứng rồi, Lý bá bá, người hai người, không thành vấn đề đi?” Ngày mai chính là

chín hào, ngày mai liền yêu cầu đi người ở Phú Châu tập hợp.

Lý sở nhưng thật ra thực sáng khoái, còn nói chính mình sẽ võ công, bắt quá Diệp Chấn mấy ngày nay thật đúng là tiêu dao nì, vài người đều không có liên hệ, liền nói. “Không thành vấn đề liền hào, người xem, đáp nhanh nhất, ngày mai buổi sáng cần thiết đến.”

Diệp Chấn lại đánh cắp Lưu Đại Bàn, Lan Khôn hai người, Kỳ Châu ly Phú Châu không xa, hai người làm phi cơ, ngày mai buổi sáng khẳng định có thể tới, Lý sở liền có điểm khó khăn, bắt quá Lý sở người này thật đúng là rất sáng khoái, liền nói không thành vấn đề.

Diệp Chấn lại đánh cắp Lý Tiểu, nói không thể dẫn hắn đi, không nghĩ tới tiểu tử này thế nhưng chết ăn vạ. “Vì cái gì không mang theo ta đi đâu? Người xem, người liền Lý Đình Mặc cô nàng này đều phao tới rồi, còn không phải ít nhiều?”

Diệp Chấn vừa nghe liền vội vã, nhảy lên liền nói, “Gì ngoạn ý, gì ngoạn ý a! Ai phao nàng, ca có bạn gái, treo.” Diệp Chấn khí muốn chết, hương tử lạnh liền cầm ra một tá bia, đặt ở trên bàn, bởi vì còn có một chút gọi món ăn, Lý Đình Mặc cùng Giang Ninh Ninh đều ăn no, Diệp Chấn liền kéo xuống thánh tôn bồi chính mình.

“Chuyện như thế nào? Đánh cắp kia phú nhị đại rồi mới liền khí thành như vậy? Bọn họ ngày mai liền đều tới rồi, người uống, uống chết người, chúng ta ngày mai muốn đi, hoặc là nói, ngày mai muốn quy hoạch lộ tuyến.” Nói là nói mười hào đi, bắt quá không tới mười hào trước tiên đi, cũng không phải không được.

“Tính, này rượu, đừng uống.” Diệp Chấn đem bia xác đã mở ra, đột nhiên lại nói đừng khai, nhìn thánh tôn vẻ mặt khó chịu, Diệp Chấn giải thích nói. “Ta còn có không ít người không liên hệ, người xem hiện tại 7 giờ nhiều, ta uống say, ngày mai như thế nào chiêu đãi?”

“Ta dựa, sớm biết rằng người liền chậm một chút khai, người đi đánh, uống một lọ sẽ không có việc gì.” Thánh tôn đem Diệp Chấn đẩy ra, Diệp Chấn liền đánh cho Tổng Hồ. “A Hồ, quá mấy ngày.” Diệp Chấn chưa nói xong đâu, Tổng Hồ liền vội vã nói. “Ta trong khoảng thời gian này tu vì mệnh tướng, mang lên ta!”

“Sáng khoái, bắt quá, đỉnh rung trời cũng phải đi, bắt quá hắn đi cũng hào, xe cùng súng ống đạn dược, đều là bọn họ cống, bắt quá yêu cầu là, hắn cho rằng nơi đó có bảo tàng, bảy ba phần.”

“Mẹ nó, cho hắn điểm mặt mũi hắn còn trời cao? Hắn bảy chúng ta tam?” Tổng Hồ dùng khó chịu ngữ khí, hỏi Diệp Chấn có phải hay không đỉnh rung trời bảy, bọn họ tam.

“Có khả năng sao, như vậy ta sinh ý ta tự nhiên là không làm, chúng ta bảy, bọn họ tam, tuy rằng hắn ra cho chúng ta vũ khí, bắt quá hắn còn dẫn người, nhìn đáng về, chúng ta bắt quá là pháo hôi đỉnh đầu, hắn là bị tiền tài mê hoặc hai mắt, phỏng chừng còn chuẩn bị bắt được đồ vật liền giết chúng ta.” Đỉnh rung trời là cái dạng gì người, Diệp Chấn không biết, bắt quá hôm nay đỉnh rung trời đột nhiên xuất hiện, ít nhất có thể khẳng định, gia hỏa này ở theo dõi chính mình!

“Cũng là, người từ từ, ta đêm nay khai cái sẽ, 8 giờ khai, 10 giờ phỏng chừng liền có thể trở về, đến lúc đó, cho các người mang bữa ăn khuya.” Tổng Hồ hảo ý Diệp Chấn cũng không có cự tuyệt, liền nói đừng mua quá nhiều, sáng mai phỏng chừng liền sẽ tới không ít người, không thể uống say, hơn nữa muốn ngủ sớm, ngày mai không nhất định phải xuất phát, nhưng là ngày mai là đi mua thiết bị, tập hợp thời gian, xuất phát có lẽ lại quá mấy ngày.

Treo điện thoại, Diệp Chấn đột nhiên cảm thấy, phía trước Lý Tiểu nói không rất hợp, liền đã phát một câu qua đi. “Lời nói khả năng quá nặng, đừng cùng ta cấp.” Lúc này mới vừa mới biểu hiện tin tức tới, kết quả lập tức liền trở về một cái. “Ta không có việc gì, bắt quá chính là đậu đậu người.”

Diệp Chấn bỗng nhiên cảm thấy, giống như quên mất một cái, nga đối, là Lưu Vũ Phi, tiểu tử này, phía trước nói qua, một thời gian dài không gặp, quan hệ liền sơ sót, còn nói cái gì lần này cần cùng đi, Diệp Chấn cũng cảm thấy, tiểu tử này, hiện tại phỏng chừng cũng không kém, liền gọi điện thoại qua đi.

“Uy, không quên ta đi?” Diệp Chấn cười cười, rồi mới ngồi ở ghế trên, nói.

“Không a, cái gì sự, người nói thẳng đi, ta tâm tình không phải đặc biệt hảo.” Từ thanh âm cũng nghe đến ra, Lưu Vũ Phi rất buồn bực bộ dáng, bắt quá Diệp Chấn nơi nào quán có buồn bực hay không, liền nói. “Anh em, phía trước không phải nói muốn cùng nhau lại đi, người khẳng định cho rằng không có lần sau đi, bắt quá sự thật không đúng, chúng ta còn muốn lại đi một lần, người có đi hay không?”

“Hành, ta cũng hảo đi giải sầu.” Lưu Vũ Phi liền cùng không có tinh thần một cái con rối, nói chuyện đều lao lực bộ dáng. “Xảy ra chuyện gì, nói đến nghe một chút.”

“Àn, chính là sao, ta thích thượng bệnh viện hộ sĩ, nàng kêu lâm hiểu manh, hắn đáp ứng làm ta bạn gái.” Lưu Vũ Phi lời nói không nói chuyện, đã bị Diệp Chấn đánh gãy. “Hào a, này người còn buồn bực, có phải hay không bạn gái chết quần lấy người, này liền đúng rồi.”

“Người đừng xen mồm, ta tiếp theo nói. Nàng a, nói phải cho ta một tháng thời gian, chuẩn bị một kiện làm nàng cảm giác nhất lãng mạn sự, ta không biết cái gì sự nhất lãng mạn, lần này không nguy hiểm đi? Mang ta đi tán tẩn, tẩn, vừa vận công ty cũng nói, đua xe ngành sản xuất đại bi tái kết thúc, chúng ta vẫn là đệ nhất, thật sự, vô địch là cỡ nào tịch mịch.”

Diệp Chấn trong lòng liền hai cái ‘ha ha’, rồi mới bả vai đã bị chụp một chút, Diệp Chấn xoay người, đem điện thoại lấy ra, nhỏ giọng hỏi thánh tôn, “Làm cái gì?” “Tổng Hồ đã trở lại.” Quả nhiên, Diệp Chấn cẩn thận nghe, cửa có tiếng đập cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172 :việc này không giống tầm thường, lập giấy sinh tử

Ta dựa, ta gọi điện thoại đâu, đương nhiên là người đi khai.” Diệp Chấn không dám nói quá lớn thanh, rồi mới liền nghe thấy trong điện thoại truyền đến “Như thế nào không nói lời nào.”

Diệp Chấn đập thánh tôn một chân, thánh tôn mới nhiếp tay nhiếp chân đi mở cửa. “Không có việc gì, tín hiệu vấn đề, đúng rồi, chúng ta ngày mai xuất phát, nơi này có phòng, người có thể hiện tại liền tới đây.” Ngày mai tới, chậm đại gia còn đều phải chờ, cho nên, đêm nay liền tới là tốt nhất.

“Hành, ta đây đợi chút thu thập hành lý qua đi.” Lưu Vũ Phi đem điện thoại treo, Tống Hồ cũng vừa vừa vặn vào. “Chuyện như thế nào, 7 giờ nhiều, như thế nào liền đã trở lại?” Diệp Chấn kết quả Tống Hồ lấy lại đây hai ba hộp, không biết là cái gì, mở ra một khai, là tam hộp chưng sủi cao, Diệp Chấn nhưng thật ra rất thích.

“Người nói người, mau xuất phát cũng làm người lo lắng, ta vừa mới nhận được tin tức, người chuyện như thế nào? Vừa mới chuẩn bị đồ vật, đi ở công ty đều nghe thấy công nhân nói cái gì ai đánh Thanh Long Bang, ta tưởng tượng chính là người.” Tống Hồ nói chuyện ngữ khí liền cùng Diệp Chấn phạm sai lầm giống nhau.

“Chuyện như thế nào, ăn đi ăn đi, vừa thấy liền biết người đêm nay không ăn đâu.” Diệp Chấn lắc đầu, Tống Hồ đối với công tác thực liều mạng, đặc biệt là hấn công ty vừa mới bắt đầu, tuy rằng leo lên Lý sở này cá lớn, bất quá mấy cái hộ khách, vẫn là muốn đi bồi một chút, ăn cơm không ăn là thực bình thường, ngủ có thể ngủ ngon, cũng liền không có gì.

“Ta là không ăn, nhưng là người, ta nói người, người làm cái gì đi trên chợ Thanh Long Bang?” Tống Hồ vẫn là nắm lời này không nghe, Diệp Chấn liền không rất cao hứng, nói. “Bọn họ muốn giết ta, huống chi, hôm nay ta chính là cùng Huyền Vũ trao đổi bảo bối, hấn dùng hấn bảo vật đổi hấn mệnh, xem” Nói, Diệp Chấn thật cẩn thận lấy ra trang long đan hộp, đưa cho thánh tôn.

“Gi ngọa ỷ?” Thánh tôn tiếp nhận sau, sùng sốt, hỏi. “Người mở ra nhìn xem, hảo bảo bối, giá trị liền thành!” Diệp Chấn biết, thánh tôn biết hàng, nếu này long đan thật sự có kia thần kỳ công hiệu, thánh tôn không có khả năng không biết.

Thánh tôn liếc liếc mắt một cái Diệp Chấn, rõ ràng là cảm thấy Diệp Chấn lại chơi cái gì trò đùa dai, rồi mới mở ra vừa thấy, kinh ngạc nói. “Cái gì! Ngàn năm khó được một ngộ long đan!” Thánh tôn còn không có cầm lấy tới liền đã nhìn ra, rồi mới đem long đan cầm lấy tới, xem xét trong chớp lát. “Long đan là thượng cổ trong long tộc quý tộc chi vật, không long chết sau một viên, còn cần thiết là tu luyện có 500 năm long, này long đan, thế nhưng có một ngàn năm tu vi!” Thánh tôn không thể tin được chính mình sở xem, thật cẩn thận thả lại.

“Không sai, thứ này, Huyền Vũ nói, ở Phú Châu, Kỳ Châu cùng nghi châu tam khu phố, duy nhất hấn có một viên, xem ra, thật giá trị không ít tiền.” Diệp Chấn đem long đan thu hảo, tiếp theo nói. “Theo Huyền Vũ giới thiệu, này long đan, một có thể tăng lên một cái phẩm cấp năng lực, nhị có thể thấy trọng thương người cứu sống, tam có thể sử phạm nhân trường sinh bất lão, bốn, này long đan là hoàn hồn thuật quan trọng một bộ phận, thánh tôn, đúng hay không?”

“Không phải vậy, này long đan là thượng cổ Long tộc quý tộc chi vật, này viên, là thượng cổ Long tộc tu luyện ra tới có được ngàn năm tu vi long đan, này long đan mỗi năm mới có thể phục một viên, quá độ sẽ thất khiếu đổ máu, mất đi. Này viên long đan gần là thượng cổ Long tộc tu luyện, đều không phải là thượng cổ Long tộc quý tộc, thực lực giảm đi, bất quá vẫn như cũ là không tồi.”

Diệp Chấn kiểm tra rồi một chút chính mình cấp bậc, không nghĩ tới là linh tịch nhị phẩm, Diệp Chấn trong khoảng thời gian này bị hưởng hôn đầu óc, lập tức không biết này tu vi là so phía trước thăng vẫn là hàng, bất quá Diệp Chấn không có bao lớn cảm giác.

“Kia hành, này long đan thật đúng là không tồi đồ vật, ta chạy nhanh thả lại đi.” Diệp Chấn lúc này mới từ thánh tôn trong tay lưu luyến không rời cầm lại kia hộp, “Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.”

Này chuẩn là Lưu Vũ Phi, Diệp Chấn đoán. “Các người hai cái ai đi khai đều được, ta đi phóng hảo.” Nói, Tống Hồ liền chạy vội đi ra ngoài, Diệp Chấn đi đến lầu ba siêu cửa hộp kim, đưa vào mật mã, vân tay, còn có một phen chia khóa, nếu không phải chính mình có thời gian, này thật không phải cái gì hảo biện pháp, vạn nhất thực cấp làm sao bây giờ. “Bảo bối, long đan bảo bối.” Mở cửa, Diệp Chấn còn vừa đi vừa cùng chính mình làm bầm lâu bầu, đi đến cất chứa gian, cùng phía trước giống nhau, đem long đan trở thành bảo vật.

Diệp Chấn nghĩ thầm, này long đan, phỏng chừng đều có mấy trăm năm, như thế nào khả năng nói hư liền hư. Phóng hảo sau, xoay người liền gặp phải thánh tôn, lẳng là dọa Diệp Chấn nhảy dựng. “Người như thế nào đi lên, nga, cũng là, chúng ta không quan.” Diệp Chấn đi lên cấp, không cũng không quan.

“Người đem nó đương thành bảo bối cất chứa? Huỳnh đệ, ta nói người đừng choáng váng, mới mẻ long đan bảo đảm chất lượng kỳ chi có 24 tiếng đồng

hồ, 24 giờ sau, này long đan sẽ âm đạm xuống dưới, lúc ấy, liền không nhiều lắm tác dụng, bắt quá cấp phạm nhân làm đồ bỏ, là không tòi.” Cũng là, cho dù này long đan bỏ qua tốt nhất thời gian, chỉ biết đối tu luyện người mất đi càng nhiều tu vi, đối với phạm nhân, này long đan là có thần được chỉ xưng.

Diệp Chấn lãnh thánh tôn đi vào, rồi mới đem long đan lấy ra tòi. “Ngươi xem, tươi sáng sáng rọi đi.” Nói, Diệp Chấn đánh giá trong chốc lát, này long đan khổ người không nhỏ, không chờ thánh tôn phản ứng, Diệp Chấn liền toàn bộ nuốt mất.

“Như thế nào?” Thánh tôn xem Diệp Chấn nhắm nuốt rất khó ăn bộ dáng, hỏi.

“Không như thế nào, hiện tại thân thể, thân thể cảm giác chậm rãi biến nhiệt.” Diệp Chấn chú ý tới, chính mình toàn thân bắt đầu nóng lên.

Linh tịch nhị phẩm!

Linh tịch tam phẩm!

Linh tịch tứ phẩm!

Linh tịch ngũ phẩm!

Linh tịch lục phẩm!

Linh tịch thất phẩm!

“Thất phẩm? Không tòi a, ngươi đều có linh tịch thất phẩm.” Thánh tôn tràn đầy vui mừng nói.

Linh tịch tám phẩm!

“Không, là tám phẩm” Diệp Chấn một hơi nghẹn đã lâu, lời này làm thánh tôn thập phần xấu hổ, cùng ăn bẹp giống nhau. “Tám phẩm? Này thượng cổ Long tộc lại không phải quý tộc, thế nhưng có như thế tốt tăng lên.”

Hai người lúc này mới nhớ tới Lưu Vũ Phi, vội vàng xuống lầu.

“Lưu Vũ Phi, Lưu Vũ Phi, hảo huynh đệ, đã lâu không thấy a.” Diệp Chấn xuống lầu liền cùng Lưu Vũ Phi ôm hảo một thời gian, “Ngươi như thế nào mạng như thế nhiều hành lý?” Diệp Chấn quên mất, lúc trước chính mình là nói ra đi giải sầu, lữ hành.

“Lữ hành a, ngươi không phải nói lữ hành sao? Đại bộ phận đều là viết tư nhân vật phẩm cùng quần áo quần, còn có một ít tiểu đồ ăn vật.” Diệp Chấn dở khóc dở cười, mấy thứ này, trừ bỏ quần áo quần có thể chọn đi hai bộ, còn lại, cơ bản không có gì tác dụng.

Diệp Chấn thấy thánh tôn cùng Tống Hồ đều nhìn Diệp Chấn, từ mắt đều có thể đủ cảm giác được, hai người nói. “Gi ngoạ ý? Ngươi chưa nói muốn đi đâu?”

“Ta a, lần này là làm ngươi cùng chúng ta cùng đi thám hiểm, ngươi mang đồ vật, không phù hợp.” Diệp Chấn ngưng ngưng nói đồ vật yêu cầu toàn bộ sửa sang lại một lần, bởi vì hần tin tưởng Lưu Vũ Phi là hiểu.

Đàm tiểu chơi chơi lúc sau lại là một trận tiếng đập cửa. Diệp Chấn đi mở cửa, là Lý Tiểu cùng Lý hào hai người. “Gi sự anh em, đi một chút đi, bên trong nói.” Nếu người đều tới, còn kéo lên Lý hào cái này cũ ‘chiến hữu’, Diệp Chấn thật đúng là đoán không ra Lý Tiểu mục đích, chẳng lẽ là chết tính toán đi theo đi?

“Đến, ngươi đừng quá khách khí, chúng ta ca đệ hai người chuẩn bị đi theo ngươi đi, có được hay không nói thẳng.” Lý Tiểu khí thế tới thực mãnh, bắt quá bị Lý hào đánh một chút. “Có ta ở đây, ta nói, ngươi chớ chọc Diệp ca, hần nhưng không ăn này bộ.”

“Lý hào, ngươi hần là hiểu biết ta, còn có, tục ngữ nói đến hảo, “Chết từ tế không bằng lại tồn tại” có mệnh cho ngươi sống thật tốt, làm cái gì muốn đi? Ta không phải không mang theo các ngươi, lần này không phải đi chơi chơi như vậy đơn giản.” Diệp Chấn nhưng không cảm thấy, lần này có thể có bao nhiêu nhẹ nhàng, lần trước là mơ mơ màng màng ra tới, ra tới sau quý dị sự một kiện quá một kiện, Diệp Chấn kết luận, nơi đó căn bản không phải hảo địa phương.

“Đừng nói nữa, huynh đệ tình, liền bãi ngươi trước mắt, cần thiết mang ta ca đệ hai người.” Diệp Chấn nói bất quá bọn họ, liền nói tùy ngươi, ngày mai lại đến, liền đóng cửa lại, Lý hào trước khi đi còn nói. “Ngươi thuyết mình thiên mạng chúng ta đi, gạt người tiểu cầu!”

Diệp Chấn nếu đáp ứng rồi, liền khẳng định là muốn đi, buổi tối tiếp đãi hảo Lưu Vũ Phi ở thứ năm hảo phòng gian đánh cái mà phở, tắt đèn sau, mọi người liền nghỉ ngơi.

“Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc. Lan đại hiệp, ngươi nói, bên trong người có phải hay không ngủ đã chết a?” Cách thiên 6 giờ nhiều, Lưu Đại Bàn liền ở cửa kêu to, Diệp Chấn lỗ tai linh, cũng không dám toàn ngủ, tự nhiên nghe thấy được, liền đi ra ngoài mở cửa nghênh người.

Nói nói cười cười, chơi chơi đùa đùa nháo, cãi nhau âm ỉ đến mau 10 giờ, người liền tề tựu. Tới người bên trong có Lưu mập mập, Lan Khôn, Quái Bán Tiên, Trương Đà, Tống Hồ, Lưu Vũ Phi, Lý sở, Lý Tiểu cùng Lý hào, bất quá ở Lý sở cùng Lý Đình Mặc thỉnh cầu cùng làm nũng dưới, Diệp Chấn cũng chỉ hảo mang lên cái Lý Đình Mặc.

Giang Ninh Ninh liền cùng uống lên một chén lớn dấm giống nhau, bĩu môi đối Diệp Chấn nói. “Người có thể hay không không cần ta?” Tất cả mọi người đều ở đùa giỡn nói chuyện phiếm, chỉ có Diệp Chấn chú ý đâu. “Sẽ không, lần này, ta mang người cùng đi.” Hiện tại lưu lại Giang Ninh Ninh ở Phú Châu cũng không thích hợp, vạn nhất toát ra cái Huyền Vũ, Đinh Mão cái gì, kia không dễ làm, cùng lắm thì, đến bên kia tìm cái khách sạn lưu lại là được.

Diệp Chấn đếm đếm nhân số, thiếu đình rung trời mấy người, liền đem đại môn mở rộng ra, tùy thời xin đợi.

Diệp Chấn xem Lý sở chỉ tới một người, đồ vật đình rung trời đều chuẩn bị, nếu không có dị nghị, hôm nay liền đi rồi, Lý sở mang người đâu? “Lý bá bá, như thế nào, người không phải nói có dẫn người sao?”

“Nga, bọn họ, bọn họ a, nói cái gì không có phương tiện, ta cũng không hảo cường cầu, ta võ công cũng không tồi.” Lý sở sắc mặt không tốt lắm, quảng thâm mắt thực trọng, hơn phân nửa là Lý Đình Mặc tới hôm qua biết tin tức, chết cầu chính mình lão cha.

“Đại gia hảo, đại gia hảo, ta đã tới chậm.” Đình rung trời từ đại môn đi vào tới, sau lưng còn có năm cái cầm trong tay súng tự động bộ đội đặc chủng, không biết, còn bên ngoài nơi này có cái gì nghị phạm hoặc là ****.

Nếu hai người muốn hợp tác, tuy rằng đạo bất đồng khó lòng hợp tác, nhưng là có thể hòa thuận ở chung, cũng liền không có tất yếu xé rách mặt. “Nếu người đến đông đủ, ta bên này, có một trương giấy trắng, ta không có gì lộng cái gì hợp đồng, nhưng là này ‘giấy sinh tử’ là không thể không lập, lần này không giống tầm thường, nếu đã chết, giết nhau không phụ trách.”

Diệp Chấn biết, dám đến hơn phân nửa đều sẽ không sợ, ít nhất đều là có một chút điểm võ công bản lĩnh, Diệp Chấn kỳ thật chính là tướng tiền đi mấy cái nhất gan một chút, tỷ như Lý Đình Mặc, Lý Tiểu đám người. “Hảo hảo hảo, có có võ công người ở đâu, sợ cái gì.”

Đại bộ phận người vẫn là không dám rút lui có trật tự, bởi vì đều đã tới, ai không biết xấu hổ nói sợ chết không dám đi?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: nơi đây không nên ở lâu

Mọi người tùy ý ký tên hào lúc sau. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết Diệp Chấn đột nhiên cảm thấy, này căn bản là không phải mục đích của chính mình, nếu Giang Ninh Ninh, Lý Đình Mặc mấy người cũng đi nói, Diệp Chấn căn bản là không tính toán dùng này phương pháp, bởi vì trừ bỏ Lý Đình Mặc, Giang Ninh Ninh, Lý Tiểu cùng Lý hào bốn người, còn lại người đều là có võ công bản lĩnh. Diệp Chấn vừa định tiếp theo hạ bộ, đã bị Lý sở giành trước

“Đại gia nếu dám đến, ai lại dám đi? Huống chi, điệp tiểu đệ cùng ta võ công đều là thượng đẳng, nơi này sẽ võ công người không ít, ta xem ra, tỷ như vị này, thánh tôn lão tiên sinh, vững như Thái sơn, đây là ta đã thấy người lợi hại nhất.” Lý sở mạn xấu hổ, không ai đáp lại, tiếp theo nói. “Lại nói, chúng ta lại rung trời cho chúng ta bị đồ vật, quá Phú Châu môn yêu cầu 12 giờ đầu, hiện tại vừa vặn tốt 10 giờ nhiều, tới cập.”

Kỳ thật Côn Luân sơn trọng địa là cùng ngoại ngăn cách, bằng không cũng sẽ không các nơi sân bay, xe lửa đều không cho khai qua đi. Nói trắng ra là, Côn Luân sơn chính là một cái có tuyệt thế cao thủ trọng địa, có thể nói là một cái cường quốc.

“Lần này còn lại quá nhiều vũ khí là phế vật, ta tin tưởng, đình rung trời sẽ không hư đại gia sự, xuất phát đi.” Diệp Chấn nào dám toàn tin đình rung trời, chính mình sớm đã bị hảo bốn cái ba lô, là cho trung tâm nhân vật, Diệp Chấn chính mình, thánh tôn, Lan Khôn cùng Lưu mập mập.

Diệp Chấn từ trên lầu bắt lấy bốn cái ba lô, đem đình rung trời xem lăng, vội giải thích. “Ta toàn bộ người đều chuẩn bị tốt, chúng ta hiện tại là một đám người, chẳng lẽ là, huynh đệ, không tin ta?” Nói trắng ra là, Diệp Chấn xác thật không tin đình rung trời.

“Gi ngoan ý, đừng nghĩ nhiều, đi liền dựa bốn cái trung tâm nhân vật, chúng ta yêu cầu đồ vật, người nhất định bị không đến.” Diệp Chấn làm như vậy, chính là hảo phòng đình rung trời, gia hỏa này bị tiền tài che dấu hai mắt, này đình rung trời chuẩn bị trong bao, hơn phân nửa là có mưu nị.

“Đại gia đi thu thập.” Vừa thu lại nhật liền không đình, chờ đến 12 giờ chung một gồ. “Hôm nay có phải hay không không qua được?” Lý sở một bộ thực lo lắng bộ dáng, hỏi Diệp Chấn.

“Không có việc gì, ta bao, ta có tư nhân phi cơ trực thăng.” Mọi người chuẩn bị tốt lúc sau, đã là 12 giờ rưỡi, ngồi một chiếc quân dụng xe tải lớn, chạy đến bộ đội đặc chủng căn cứ.

Mọi người đều thấy không ít bộ đội đặc chủng, nhìn thấy đình rung trời, đều nhất nhất cúi chào, chờ tới rồi đình rung trời tư nhân tư nhân phi cơ trực

thăng, “Ta dựa, người căn bản là là mua một chiếc phi cơ sao.”

Trừ bỏ cùng phi cơ trực thăng nhất nhất mái chèo, còn lại cùng đại hình hàng không phi cơ không một, bất quá mọi người đi lên nhìn một chút, hơn nữa lái phi cơ, hai mươi cái ngồi.

“Tới, tới điểm số, các người xếp thành một đôi.” Đinh rung trời đầu vào đây trước cấp ‘ đại bộ đội ’ xếp hàng. “Điểm số, bắt đầu!”

“Một, Diệp Chấn.”

“Nhị, nhân xưng Lưu mập mập, Lưu Đại Bàn.”

“Đinh! Không phải tự giới thiệu, báo danh liền hảo!” Đinh rung trời này đã có thể không cao hứng, đem Lưu mập mập kêu ra tới huân một đôn. “Một lần nữa!”

“Một, Diệp Chấn.”

“Nhị, Lưu mập mập.”

“Tam, thánh tôn.”

“Bốn, Lan Khôn.”

“Năm, Giang Ninh Ninh.”

“Sáu, Lý Đình Mặc.”

“Bảy, Lý sở.”

“Tám, Quái Bán Tiên.”

“Chín, Trương Đà.”

“Mười, Lý hào.”

“Mười một, Tống Hồ.”

“Mười hai, Lý Tiểu.”

“Mười ba, bộ đội đặc chủng, ‘ liệt ung nhất hào ’.”

“Mười bốn, bộ đội đặc chủng, ‘ liệt ung số 2 ’.”

“Mười lăm, bộ đội đặc chủng, ‘ liệt ung số 3 ’.”

“Mười sáu, bộ đội đặc chủng, ‘ liệt ung số 4 ’.”

“Nhập đội, mười bảy, đinh rung trời, liệt ung năm hào, tập hợp điểm số xong.” Đinh rung trời nhập đội sau, nói. “Đại gia đội lát nữa thượng phi cơ có thể mở ra ba lô, một người có một cái vô tuyến bộ đàm, mặt trên dán có các người vừa mới điểm số, ngàn vạn không cần hỗn tạp, nếu thất lạc, này bộ đàm pin có thể duy trì 48 giờ, ba lô một người còn có mấy tiết pin, dựa theo vừa mới vị trí, thượng phi cơ!”

Cuối cùng đi lên đinh rung trời cùng ‘ liệt ung số 4 ’ chọn đi lái phi cơ, Diệp Chấn liền triệt rút năm cái ngồi, bởi vì mặt sau liền yêu cầu mười lăm cái ngồi, Diệp Chấn đem triệt hạ tới đôi đến mặt sau đi, không gian cũng lớn không nhỏ.

“Đại gia có thể nghỉ ngơi, mục đích địa, nước mũi khô trán, là Côn Luân sơn phụ cận một tòa cổ trấn, dân cư có 13, 100, vĩ độ xxx, nhìn ra đêm nay 8 giờ tới mục đích địa.” ‘ liệt ung số 4 ’ ngồi chính là ghế điều khiển phụ, chủ yếu nhiệm vụ kỳ thật chính là mang theo cái microphone, cấp đại gia bá bá quảng bá, rồi mới phó điều khiển nhiệm vụ là có thể cầm trục phụ cận, tỷ như phụ cận phi cơ, một km nội, đều có thể phát hiện, có thể thấy được như thể công nghệ cao.

“Nghỉ ngơi nghỉ ngơi, đại gia nghỉ ngơi.” ‘ liệt ung số 3 ’ đứng lên, cùng đại gia bắt tay sau, nói. Diệp Chấn gật gật đầu, nghĩ thầm, này liệt ung chiến đội mỗi người tuy rằng đều 1 mét 8 nhiều, nhưng là cơ bắp không tới, còn tưởng rằng thích trang cao lãnh, cũng không chưa xảy ra, không nghĩ tới còn rất cùng tới.

Đánh xong tiếp đón, liệt ung số 2 đứng lên, từ hậu thuẫn lấy ra hơn mười com hộp hộp, “Giữa trưa tới rồi.” Diệp Chấn vừa thấy, chuẩn chuẩn 12 giờ, xem ra bộ đội đặc chủng là có rất cường thời gian quan niệm!

Ăn com xong sau, Diệp Chấn nhìn nhìn bên ngoài, tất cả đều là mây trắng, một tầng lớn một tầng lớn. Bất quá Diệp Chấn luôn có loáng thoáng cảm giác không thích hợp, cũng nói không nên lời, chính là cảm giác không thích hợp. “Tất cả mọi người đều nghỉ ngơi một chút đi.”

Mọi người đều rất vây, nằm xuống liền ngủ rồi. Một ngủ Diệp Chấn chính là ngủ đến buổi tối 6 giờ ăn cơm mới đánh thức, vẫn là giống nhau, cùng giữa trưa giống nhau, là một cơm hộp hộp, bất quá không tối. Lúc này, Lưu mập mập ngồi lại đây, đối với Diệp Chấn lỗ tai nói. “Chuyện như thế nào a, như thế nào nhiều cái gì bộ đội đặc chủng liên ung mấy hào mấy hào?”

Mọi người đều đang nói chuyện thiên, ăn cơm, hi hi ha ha, không ai chú ý ở góc hai người, tự nhiên sẽ không có người nghe thấy được. “Không có việc gì, đừng hỏi thăm quá nhiều, đến địa phương còn dựa bọn họ.”

“Cũng là, này phi cơ khá tốt.” Lưu mập mập cười cười, rồi mới ngồi trở lại tại chỗ. Cơm sau, liên ung nhất hào còn cấp đại gia đã phát một lọ đồ uống. “Mau tới rồi, đại gia không cần khẩn trương.”

8 giờ mười bảy phân, tư nhân phi cơ trực thăng ở Côn Luân sơn chân núi một cái bộ đội đặc chủng đặc hàng mà hạ xuống rồi, “Ngươi hào, Phú Châu cảnh sát cục cục trưởng kiêm Phú Châu đặc chiến đội huấn luyện đội trưởng, liên ung đội trưởng, cúi chào!”

Biết được có phi cơ trực thăng muốn giảm xuống, đối phương phỏng chừng cũng phái ra khá lớn quan, trở về một cái. Rồi mới hỏi. “Các ngươi tới này, như thế nào không để cấp tới trước thông tri? Mặt trên cũng không có nói các ngươi muốn tới, chẳng lẽ là gạt người? Bất quá rung trời huynh đệ cùng ta là bằng hữu, chẳng lẽ là tới nơi này du lịch?”

“Du lịch, đừng hiểu lầm, sẽ không phiền toái ngươi, chúng ta cũng có việc, đêm nay liền cáo từ.” Đinh rung trời sắc mặt không tốt lắm, vội vàng cáo biệt đối phương, mang theo còn lại mười mấy đi ra bộ đội đặc chủng căn cứ.

“Đinh rung trời, ta là cảm thấy, đề cử đêm nay lưu nơi này, một, buổi tối đêm hành, còn cần tay cầm điện, cũng chính là không đi xuống liền lãng phí chúng ta có tài nguyên, nhị, buổi tối không khí kỳ quái, chỉ bằng đi căn cứ nghỉ ngơi nghỉ ngơi.” Lưu mập mập đi mở hời đây đâu, này Lưu mập mập buổi tối là xảy ra chuyện gì, dựa theo phía trước tới nói, Lưu mập mập căn bản là sẽ không như thế mau liền một.

“Nếu ra tới, vậy đừng tính toán trở về. Ra căn cứ chính là rừng núi hoang vắng, chú ý.” Đinh rung trời cảm sung lục, đi ra ngoài lúc sau chính là một mảnh hoang dã, “Côn Luân sơn bên này không cho bất luận cái gì xây dựng, tự nhiên, trừ bỏ chúng ta phía trước đi cái kia du lịch khu có một bộ phận xây dựng ở ngoài, nơi này căn bản là không cho phép tự mình đi vào.” Ý tứ chính là, cái này bộ đội đặc chủng căn cứ vẫn là tự mình kiến, bất quá này phi cơ trực thăng, chiến đấu cơ cái gì, thăng lên xuống hàng, chẳng lẽ sẽ không bị phát hiện?

Mọi người, đi ở trung gian chính là mấy cái nhất không có can đảm, lại nói tiếp cũng chính là Lý Tiểu, Lý hào hai người, còn lại Lý Đình Mặc đi theo chính mình ba ba Lý sờ bên người, Giang Ninh Ninh đi theo Diệp Chấn bên người, mấy chục người đánh xuống tay điện đi phía trước chiếu đi, lượng thực, bất quá này phụ cận đều là rừng cây, cũng quái khủng bố.

“Các ngươi mấy cái, bắt tay điện đóng, bảo tồn lượng điện, chúng ta khai là được.” Đinh rung trời kêu Diệp Chấn mấy người bắt tay điện đóng, ở đây cũng chỉ có bốn cái liên ung đội viên cùng đinh rung trời cầm đèn pin, bởi vì tất cả mọi người đều rất sợ hãi, thuộc về tinh thần căng chặt, đột nhiên “A!” Một tiếng, mọi người nhìn lại, mọi người nhìn kỹ.

Má ơi, không xem không biết, vừa thấy dọa nhảy dựng, một con có miều giống nhau lớn nhỏ lão thử, thế nhưng ngành sinh sinh đem liên ung số 4 cấp cắn vài khẩu. “Đại gia hướng sau lui!” Đinh rung trời rất bình tĩnh, cầm lấy sung lục, “Phanh, phanh.” Một chút nhìn hai thương (súng), một thương (súng) đánh chết kia chỉ lão thử, một thương (súng) đánh chết liên ung số 4, bất quá đinh rung trời cũng không phải là sung hỏa.

“Dựa, ngươi chuyện như thế nào, người một nhà còn sát!” Lưu mập mập xem cẩn thận, đinh rung trời kia một thương (súng) rõ ràng đánh trúng chính là liên ung số 4 trái tim, nếu là cướp cò, khả năng như thế chuẩn?

“Các ngươi sống nhẹ nhàng, nhưng là các ngươi không biết, các ngươi mất tích thời điểm, Côn Luân sơn liền xuất hiện như vậy lớn nhỏ lão thử, bất quá Côn Luân sơn là thánh địa, tự nhiên không dám bị người như thế nói, đêm này đó ‘lão thử’ đuổi tận giết tuyệt, đại bộ phận đều đã chết, bất quá này đó ‘lão thử’ năng lực sinh sản không yếu, cho nên thực mau liền ở chung quanh có góc đầu trở lại, bất quá ta này thương (súng) sẽ không cướp cò, ta là có ý, này ‘lão thử’ là ăn người chết trái tim biến đại, các ngươi nhưng đừng nghĩ quá đơn giản, này bị lão thử một cắn, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.” Đinh rung trời không có dừng lại, tiếp theo nói.

“Bất quá, này lão thử cũng không phải là một con hai chỉ, chỉ có đánh nát trái tim, mới có thể sợ bị ‘lão thử’ cắn nuốt trái tim, này ‘lão thử’ cắn thương người này, bất quá chỉ là tưởng giết chết hẳn lại ăn hẳn trái tim thôi.” Đinh rung trời cũng phát hiện mọi người đều là sắc mặt tái nhợt, giải thích nói. “Này ‘lão thử’ sợ ánh mặt trời, cùng sợ dương tính, gia hỏa này vừa mới bị ta phân phối đến so ngoại chỗ, lá gan cũng không nhỏ, cho nên hẳn đi tới địa phương dương khí không đủ, bất quá, chỉ cần vượt qua ba bốn người đội ngũ, dương khí là đủ rồi, bất quá, ta ý tứ không phải nói chúng ta có thể buông ra, vẫn là muốn cùng nhau.”

“Hành, nếu là bất đắc dĩ, chúng ta đây liền không thể làm này huynh đệ bạch chết! Chúng ta mau xuất phát, này phụ cận cũng không an toàn.” Diệp Chấn nhìn ra Lưu mập mập đối đinh rung trời không hài lòng, hơn nữa hiện tại không phải nói cái này thời điểm, nói nữa, này ‘lão thử’ năng lực sinh sản cường, tự nhiên này phụ cận còn sẽ có ‘đồng lõa’, có thể nói, nơi đây không nên ở lâu. Đinh rung trời cũng thấy Diệp Chấn cấp chính mình dưới bậc thang, liền nói muốn dẫn đường.

Chương 174 : thật thật giả giả , giả giả thật thật

Chờ đình rung trời đi xa, Diệp Chấn mới đối với Lưu mập mập nói. Thỉnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ￥￥ vồng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết “Người đừng vội, người này tuy rằng cùng ta từng có tiết, bất quá hiện tại nếu cùng nhau, cũng đừng nháo mâu thuẫn.” Tới nơi này liền không thể không cho nhau tín nhiệm, tuy rằng Diệp Chấn đối đình rung trời còn không thể nào tin tưởng, nhưng là nghĩ người thì không dùng người, dùng người thì không nghĩ ngờ người, Diệp Chấn cảm thấy, cho nhau tín nhiệm, kỳ thật cũng là ít nhất.

Diệp Chấn đi tới đi tới, luôn là cảm giác rất kỳ quái, liền lôi kéo Giang Ninh Ninh đi đến phía trước, bất quá nơi này rừng núi hoang vắng, đại gia lại đều lẳng lặng mà không nói lời nào, không khí xác thật thực quý dị, cho nên Diệp Chấn liền vỗ vỗ Tống Hồ, Tống Hồ cũng hiểu, liền nói lời nói liền lớn tiếng một chút. “Đại gia đừng sợ, chúng ta hơn mười người đâu, tận lực tới gần là được, trên thế giới này a, luôn có người chính mình dọa chính mình, là gan lớn một chút, tâm sự thiên đúng không?”

Diệp Chấn đi ở phía trước, xoay người cấp Tống Hồ một cái ngón tay cái, gia hỏa này quả nhiên hiểu chính mình, đại gia cũng đều không sợ cái gì, bắt đầu lớn tiếng nói chuyện.

“Đình rung trời, chúng ta phía trước lộ, kia buồn tẻ thạch giếng, chẳng lẽ người không đồ?” Nếu ngăn chặn nói, đi vào đều vẫn là việc khó.

“Không có không có, người suy nghĩ nhiều. Các người mất tích, chúng ta cũng ở toàn lực tìm các người, cái kia giếng, chúng ta trước khi đi mấy ngày liền có chuẩn bị cho tốt, còn phải ba bốn mươi người đội ngũ, kết quả, cũng đều chết ở bên trong.” Bất quá đình rung trời cũng không có biểu hiện ra sợ bộ dáng, đối với Diệp Chấn tiếp theo nói. “Bất quá người đừng sợ, có các người ở, nói, các người đi xuống quá, nguy không nguy hiểm?”

Diệp Chấn cúi đầu, nhỏ giọng nói thầm. “Thập phần nguy hiểm, bất quá người nhiều có người nhiều chỗ tốt, hiện tại chúng ta nhân tâm hỗn loạn, yêu cầu củng cố nhân tâm, cho nên đều nói tốt, nói bậy đừng nói.”

Không nghĩ tới, Tống Hồ nói câu kia lúc sau, đại gia thật đúng là đều đang nói chuyện, không khí bắt đầu sinh động. “Phía trước chính là chúng ta yêu cầu tiến vào khu cây số có hơn, đại gia tiểu tâm, rồi mới đừng nói lời nói.” Mọi người hoảng sợ, trước một giây còn vui vui vẻ vẻ chơi đùa, tiếp theo giây bên trong liền khẩn trương lên.

Trừ bỏ đèn pin có thể chiếu đến địa phương tương đối rộng ở ngoài, còn lại địa phương đều là đen như mực, bất quá đình rung trời là có vạn năng tìm vị định nghĩa. “Đi theo ta.” Đình rung trời có huấn luyện quá, đi tốc độ không chậm, thực mau liền tới đến phía trước Diệp Chấn đến địa phương, Diệp Chấn cũng nhận ra tới, đây là chính mình phía trước đi vào bên trong kia giếng.

Không nghĩ tới, trải qua một phen thăm dò, Diệp Chấn thế nhưng phát hiện. “Các người mọi người xem xem, thiên có điểm thấp sáng, thái dương đang lên tới.” Diệp Chấn vì sợ đồng hồ quartz ngã hư, liền đặt ở ba lô, hiện tại lấy ra tới vừa thấy, đã là buổi sáng 5 giờ bốn năm mươi phút.

“Kia hành, nếu hiện tại đã là buổi sáng, chúng ta đây sẽ không sợ ‘ lão thử ’, bởi vì bọn họ sợ ánh mặt trời, cho nên, chúng ta liền tại đây giếng ngoại, ăn một đón bữa sáng, đại gia chính mình vừa mới chính mình ba lô, bên trong mỗi người đều có không ít đồ vật, mỗi người, ta bên trong phóng có một phen tuyệt đối sẽ không cướp cò súng lục, mỗi cái ba lô có mười sáu viên viên đạn, tự nhiên, nếu sẽ không sử dụng thương (súng), cũng có thể phòng thân, rồi mới ta nhắc nhở một cái, ba lô thủy là có thể duy trì 10 thiên, là đối với các người tới nói, đối với chúng ta bộ đội đặc chủng, còn có Diệp Chấn mấy người, là có thể duy trì 30 quá, đồ ăn đối với các người, có thể duy trì 8 thiên, đối với chúng ta mấy cái, vẫn là có thể duy trì 30 thiên, đại gia từng người lấy từng người đồ ăn ra tới.”

Nói, đình rung trời ngồi dưới đất, trên mặt đất mọc đầy cỏ xanh, nhưng là khá xinh đẹp, bất quá đình rung trời giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì, nói. “Đừng rồi, mỗi người bên trong có năm bao bánh quy khô, không cần ăn, loại này bánh quy khô, có 5 năm bảo đảm chất lượng kỳ, hơn nữa một bao quản no, không ở cuối cùng, không cần ăn.”

Mọi người đều ăn lên, Diệp Chấn mở ra chính mình túi du lịch, rồi mới kêu đại gia tề tựu, “Tối hôm qua tất cả mọi người đều là biết đến, ra cửa mười bảy người, hiện tại liền mười sáu người, chúng ta chia làm, bốn bốn một tổ, bốn tổ, rồi mới vây quanh ở cùng nhau ăn.” Nói, Diệp Chấn cùng thánh tôn, Lưu mập mập còn có Lan Khôn, bốn người liền làm được một bên, rồi mới đình rung trời còn có còn lại ba gã ‘ liệt ung ’ thành viên liền vây quanh ở một đám.

Còn lại liền từng người từng người tuyển, cũng là bốn bốn chia làm hai tổ. “Mọi người xem xem, bên trong bánh quy khô, thực nhẹ một bao, đơn ta nói chúng ta phải dùng chính mình túi du lịch khi, đình rung trời đưa cho chúng ta, không cần ăn, ta cấp đại gia mua lương khô, bất bảo cháo linh tinh.”

Vội vàng ăn qua cơm trưa, tất cả mọi người đều không dám ăn quá nhiều, cũng sợ chống, đều là ăn ba bốn thành no, uống một chút thủy, liền tụ tập ở bên giếng. “Hiện tại là 8 giờ nhiều một chút điểm, có thể nói là 8 giờ chính, đại gia xuất phát đi, ta trước đi xuống.”

Đình rung trời đem dây thừng một mặt cố định ở mặt trên, rồi mới chính mình chậm rãi nâng đi xuống, “Không thành vấn đề, ‘ liệt ung ’ số 3, hạ!” ‘ liệt ung ’ số 3 hạ sau, Diệp Chấn liền nhảy xuống đi, qua ba bốn phút, cuối cùng một cái, Lý Tiểu cũng đi theo đi xuống.

“Dựa, bên trong không khí ngột ngạt, đại gia chú ý một chút, đường khí khả năng không đủ, bất quá lần này nếu nơi này không có bị cục đá che lại, liền sẽ nhiều ra rất nhiều đường khí.” Đình rung trời đem đội ngũ sửa sang lại kết thúc sau, liền dùng đèn pin đi đầu. “Người làm cái gì, nơi này ta đã tới, ta

đến mang đầu.”

Diệp Chấn đi tuốt đằng trước, Lan Khôn thì tại cái thứ hai, đi qua một đoạn ngắn, liền đến phía trước cửa đá, thời gian trôi qua không lâu, Diệp Chấn còn biết như thế nào khai, liền cùng phía trước giống nhau, đem cửa mở ra. “Đại gia chú ý, đều súc ở phía trước.” Trải qua sự tình lần trước lúc sau, Diệp Chấn vẫn là lo lắng sẽ cùng phía trước giống nhau, có một bộ phận người ngã xuống.

May mắn lần này không có việc gì, đi qua cửa đá, liền đến phía trước địa phương. “Như thế nào khả năng, như thế nào khả năng? Lan Khôn ngơ ngác xem, nơi này, nơi này, thế nhưng biến thành mười sáu cái thạch động.” Diệp Chấn không có nhìn lắm, trừ bỏ nhất tiếp theo hành có tám cửa động, đệ nhị hành cũng không thể hiểu được nhiều ra tám cửa động.

Mọi người đều luống cuống, nhìn Lan Khôn, Lan Khôn trấn định hướng đi tiến đến, sờ sờ trên mặt đất, nói. “Ngươi suy nghĩ nhiều, nơi này trên mặt đất tro bụi, ít nhất trước nhất một đợt tới người, là vài thập niên trước, nơi này chúng ta không có đã tới.”

Diệp Chấn dọa không nhẹ, vỗ vỗ chính mình, hẳn là khẩn trương quá độ, sờ sờ trên mặt đất tro bụi, thật sự, Lan Khôn phán đoán không có bất luận cái gì sai lầm. “Các huynh đệ, nơi này ta đã tới.” Lúc này, ở cuối cùng lót nền Lý sở đi hướng trước.

Mọi người ánh mắt chú ý tới Lý sở trên người. “Thật thật giả giả, giả giả thật thật, nơi này ta xác thật đã tới, khi đó đã là hai ba mươi năm trước, ta còn thích mạo hiểm, đi theo ước chừng, tám huynh đệ đi vào nơi này, tồn tại đi ra ngoài, chỉ có hai người.” Lý sở tiếp theo nói. “Nơi này nhưng không thể so các ngươi tưởng tượng đơn giản, chỉ cần toàn bộ người tập trung không rơi sau bất luận cái gì một người, là có thể không có việc gì.”

Nói, Lý sở nhảy, tới rồi tầng thứ hai cửa động, “—————.” Cũng không biết là cái gì, cũng chỉ loáng thoáng nghe thấy Lý sở riu rít một người nói chuyện. “Nơi này, đi!”

Lý sở hai bò tam nhảy, đi vào thứ năm cái cửa động, đi vào, “Một người tiếp một người.” Tự nhiên là có công phu đi trước. Diệp Chấn nhảy liền đi lên, thánh tôn còn lại là chuẩn chuẩn lướt nước, nhẹ nhàng nhảy, cũng nhẹ nhàng rơi xuống, cơ hồ đại bộ phận người đều có võ công, Lý Đình Mặc cùng Giang Ninh Ninh tự nhiên là người kéo lên đi, nhưng thật ra không khó, đỉnh rung trời cuối cùng cũng lên đây, ngược lại là Lý Tiểu cùng Lý hào hai người còn ở lửng.

Mọi người đều lên lầu lúc sau, bởi vì Lý Tiểu cùng Lý hào là gan quan hệ, Diệp Chấn cùng đỉnh rung trời thương lượng lúc sau, làm ‘liệp ưng nhất hào’, ‘liệp ưng số 2’ hai người canh giữ ở cuối cùng lót nền.

Đi rồi một đoạn có một đoạn, tất cả mọi người đều rất mệt, mấu chốt là phía trước đi mau, mặt sau càng không quá thượng, dần dần mà, cũng đã buông ra giống nhau. “Đừng đi quá nhanh!” Diệp Chấn một rống, ở trong động hồi âm mau một phút đồng hồ mới đình.

Lý sở lúc này mới ý thức được chính mình đi nhanh, điều chỉnh tốt nhân số, một cái không thiếu mới xuất phát, lại đi rồi vài phút, tha mấy cái cửa động, dẫn đầu Lý sở rõ ràng ăn không tiêu, mệt đại thở dốc, “Hai ba mươi năm trước sự tình, từ từ tới.” Diệp Chấn không nghĩ tới, này lão nhân gia thế nhưng còn rất tự tin.

Đã tới nói đến cùng vẫn là không giống nhau, tuy rằng mệt, nhưng là cuối cùng vẫn là có thể đi ra ngoài, bất quá không có thể toàn đi ra ngoài, vẫn là trở lại đồng dạng phía trước giống nhau địa phương, bất quá cửa đá đã nhắm chặt.

“Nơi này, chúng ta không có tới quá, cùng phía trước không giống nhau.” Nơi này cùng phía trước kỳ thật cũng không có bất luận cái gì khác nhau, thậm chí có thể nói, là giống nhau như đúc. “Chuyện này không có khả năng a, này cùng chúng ta phía trước không phải giống nhau như đúc sao!” Lưu mập mập cái thứ nhất theo kịp, vừa mới Lưu mập mập là có phi thường lưu ý mặt đất, Lưu Đại Bàn quan sát vài phút, cúi đầu nói.

“Nơi này chúng ta xác thật không có tới quá, bất quá này trên mặt đất không có một chút tro bụi, rất là kỳ quái.” Không có tro bụi cũng không nhất định chuyện xấu, Diệp Chấn làm tất cả mọi người đều đem túi du lịch đặt ở cửa đá trước, mọi người ngồi ở cùng nhau. “Các ngươi nhìn xem, nơi này cùng chúng ta phía trước địa phương không giống nhau, chúng ta đi vào, đại gia cũng đều biết, bên trong liền cùng một cái mê cung giống nhau, căn bản không có đường ra, có thể hay không, chúng ta là rớt mê cung?”

“Này cũng không phải không có khả năng, bất quá, nơi này hẳn là không lớn, chỉ là một cái mê cung thôi, vì mục đích chính là làm chúng ta cho rằng, nơi này là ra không được, kỳ thật, nơi này cũng không phải cái gì đặc biệt địa phương.” Lan Khôn nói xong, nhìn nhìn đại gia, mọi người sắc mặt không có chuyển biến tốt đẹp, đều là thực trắng bệch. “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta chia làm hai lộ xuất phát như thế nào? Một đường thủ tại chỗ này, một đường xuất phát!” Lan Khôn gấp không chờ nổi đứng lên, cầm lấy chính mình trong tay Xích Huyết Kiếm, nói.

“Cũng đúng!” Diệp Chấn đứng lên, chọn mấy người, tuyển đi rồi Lan Khôn, đỉnh rung trời, Lưu mập mập cùng Trương Đà. Cộng thêm chính mình có năm cái người, trong đó, liền Lưu mập mập cùng Trương Đà có bồi túi du lịch, còn lại, Diệp Chấn cảm tốc sủng tự động, đỉnh rung trời tắc lấy hai thanh sủng lục, đỉnh rung trời điện sau, Diệp Chấn ở cái thứ hai, Lan Khôn ở trước nhất. Qua loa đại khái làm thời quyết định, cứ như vậy xuất phát.

“Đại gia theo sát.” Lan Khôn đi tuốt đằng trước, thế lực không tồi, mặt sau cũng cùng không chậm, thực mau liền biến mất ở đại gia trước mắt. Đi rồi có ba bốn phút, Lan Khôn dừng lại, lau mặt thượng hân.

Chương 175 : sống lại tiểu cường

Lan đại hiệp, người như thế nào dẫn đường, rõ ràng chính là từ lộ, hồ chúng ta đâu?” Lưu mập mập cũng không phải không muốn tin tưởng Lan Khôn, chính là chính mình mắt không hạt, trước mắt chính là một bức tường thôi. Thành đại gia tìm tòi (phẩm # thư..... Vỡ) xem nhất toàn! Đòi mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Mập mập, bao!” Lan Khôn không rảnh phản ứng Lưu mập mập, nói một câu, thấy Lưu mập mập một bộ không vui bộ dáng, thăm hừ một tiếng. “Nhanh lên! Đừng chậm trễ sự tình!” Lưu mập mập cũng bị hoảng sợ, trên mặt sọc lồi run lên, rồi mới đem bên người ba lô lấy ra túi, đưa cho Lan Khôn.

“Đây mặt tường chính là mấu chốt, còn nhớ rõ chúng ta phía trước như thế nào đi ra ngoài sao?” Lan Khôn lấy ra một cái loại nhỏ co duỗi cây búa, rồi mới dùng búa nhọn một mặt, gõ vỡ vách tường. “Đây mặt tường thế nhưng không phải trống không!” Lan Khôn thật cẩn thận lại gõ cửa hai hạ. “Chạy mau! Bên trong có động tĩnh!”

Quả nhiên, có một ít cổ quái thanh âm, bắt quả không phải khủng bố thanh âm, nghe đảo như là, lão thử ở găm đồ vật! Diệp Chấn tức khắc giác ngộ, đây là bên trong ‘ lão thử ’, thế nhưng ở găm tường!

Liên ở Lưu mập mập còn oán giận Lan Khôn hù dọa hấn thời điểm, tường đã bắt đầu có cái khe. “Dựa! Đinh rung trời, người không phải nói, ba bốn người liền không có việc gì sao? Chúng ta năm người đâu!” Diệp Chấn cùng đinh rung trời hiện tại đi ở cuối cùng, đối diện vách tường, chậm rãi hướng sau lui, bởi vì mọi người giữa, cũng liền bọn họ hai người có thương (súng).

“Có lẽ bọn họ người nhiều, nga, không đứng, là bọn họ chuột nhiều. Ta hiện tại liền biết, nếu chúng ta không chạy, liền sẽ mất mạng!” Lan Khôn đi được thực mau, còn lại bốn người cũng cùng thực mau, liền ở chỗ rẽ thời điểm, vách tường bị oanh khai, Diệp Chấn ở cuối cùng một giây còn tỉ mỉ thấy, là rất nhiều rất nhiều cái đầu rất lớn ‘ lão thử ’ cái đầu đã phân biệt không nhiều lắm là một cái chỗ sẵn như vậy lớn.

“Thao, đại gia đi mau! Bọn họ ra tới.” Diệp Chấn đã ý thức được không thích hợp, liền thúc giục phía trước Lan Khôn. Không nghĩ tới này lão thử bỏ tốc độ thực mau, chỉ có ba bốn giây thời gian, thế nhưng liền đem phía trước cùng Diệp Chấn khoảng cách kéo trở về. “Nổ súng! Đột, đột, đột!” Diệp Chấn dùng tốc súng tự động, tựa hồ là dùng hỏa lực ngăn chặn ‘ lão thử ’ nhóm, chúng nó bị loạn bắn phá đã chết không ít, hiện tại tạm thời là không dám tiếp cận, bắt quả nhìn chúng nó lửa đỏ hai mắt đỏ như lửa, Diệp Chấn vẫn là rất sợ hãi.

Diệp Chấn vừa đi vừa nổ súng, ngay từ đầu ‘ lão thử ’ nhóm còn theo đuổi không bỏ. Đến mặt sau, dần dần mà, ‘ lão thử ’ nhóm đã bắt đầu theo không kịp, năm người cũng mệt mỏi thở hồng hộc, mỗi người liền mỗi người đều là đỏ rực. “Dựa, đại gia điều chỉnh tốt hô hấp! Đừng hư đại sự! Ở chỗ này, người rơi xuống hạ, nhưng chính là muốn bỏ mệnh.” Lan Khôn nghỉ ngơi một chút, Lưu mập mập thực khó chịu hướng đi trước, chỉ trích Lan Khôn một câu.

“Người đã tới không có? Không có nhưng đừng cậy mạnh a, này cũng không phải là có thể trang.”

“Phía trước không phải có một lần? Tin tưởng ta đó là, xuất phát!” Lan Khôn cũng khó chịu, bắt quả Lan Khôn mặt ngoài vẫn là băng lãnh lãnh, ngồi trong chốc lát, nhấc lên Xích Huyết Kiếm vô kiếm cùng kiếm, đi đâu đi ra ngoài.

Năm phút đồng hồ sau, mọi người rút cuộc ra tới. “Má ơi, ta dựa, này mệt.” Lưu mập mập vừa ra tới liền mệt nằm liệt trên mặt đất.

Lan Khôn thì tại phụ cận quan sát quan sát, Diệp Chấn cũng là, ở phụ cận đi rồi đi. Đột nhiên, Diệp Chấn phát hiện, ở so ám ra địa phương, có một khối thi thể!

“Dựa, nơi này chúng ta thế nhưng có hay không đã tới!” Cùng lần trước giống nhau, Lan Khôn ở chung quanh nhìn nhìn, vẫn là nói cái này địa phương là không có đã tới, bất quá, Diệp Chấn căn bản nhìn không ra, có cái gì đặc biệt khác nhau.

“Mặc kệ như vậy nhiều, Lan Khôn, người lại đây!” Diệp Chấn cùng Lan Khôn, đem người kia cấp nâng dậy tới, làm ‘ thần y ’ nhìn trong chốc lát, mới xác định, người này đã chết, bất quá chết thời gian, thế nhưng mới là 24 tiếng đồng hồ trong vòng.

“Ta đã hiểu, như thế nói, người này vừa không là chúng ta mang tiến vào, cũng không phải chúng ta này đội ngũ trung, nói cách khác, nơi này còn có một đường nhân mã?” Diệp Chấn căn bản không nghĩ tới, thế nhưng còn có một đường nhân mã cắm vào, đây là Diệp Chấn trăm triệu không nghĩ tới.

“Không nói gạt người, người này, là Thanh Long Bang, nhìn dáng vẻ, chúng ta xuất phát thời điểm bại lộ. Bọn họ, hẳn là theo kịp.” Nói, đinh rung trời đem cái kia Thanh Long Bang để từ trên người thu thu, không phát hiện cái gì đặc biệt liền, cũng chỉ có một trương tờ giấy, Diệp Chấn mở ra vừa thấy, thế nhưng chính là một trương phổ phổ thông thông giấy trắng.

“Tĩnh, người này không có gì đặc biệt địa phương, bất quá, nếu là Thanh Long Bang, kia cũng chính là là đi theo chúng ta xuống dưới, theo đạo lý, về tình về lý tới nói, không có khả năng sẽ so với chúng ta mau, đúng không. Tiếp theo, nơi này liền cùng mê cung giống nhau, nhưng là chúng ta xuống dưới thời gian căn bản là không dài, nói cách khác, người này, rất có thể cũng không phải bởi vì nơi này đặc thù nguyên nhân mà chết.” Lan Khôn nói ban

ngày vô nghĩa, bất quá không bao nhiêu người lý.

“Các người tránh ra!” Đây là, Trương Đà đột nhiên chạy tiến vào, đè lại người nọ ngực, nhìn bốn năm phút đồng hồ, trên đường còn có cấp người nọ hô hấp nhân tạo. Lại qua một hai phút, người nọ bắt đầu có phản ứng, “Hào, trái tim bắt đầu chậm rãi nhảy lên!”

Mọi người nghe được sau, sôi nổi nở nụ cười. Lại qua ước chừng mười mấy phút, Diệp Chấn cho hắn uống nước, hắn cấp ôn một lọ bát bảo cháo, người nọ rốt cuộc tỉnh lại, ngay từ đầu người nọ còn thực sợ hãi, dần dà, thể nhưng bắt đầu đối đãi gia nô nụ cười.

“Từ từ ăn, từ từ ăn. Đừng nóng vội, người vừa mới mới vừa khôi phục, người vừa mới từ quỷ môn quan đi rồi một chuyến, còn may mà Trương Đà thương thức thức, khó trách có ‘giang hồ Hoa Đà thần y’ chi xưng a!” Diệp Chấn trước hết vỗ tay, còn lại người cũng đi theo vỗ tay.

“Không không không, ta chỉ là ngựa chết trở thành ngựa sống y, ta còn là lần đầu, ha ha.” Trương Đà khiêm tốn thực, cũng không có nói chính mình nhiều lợi hại nhiều lợi hại, điểm này Diệp Chấn nhưng thật ra bội phục.

“Người có thể cứu sống là chuyện tốt, bất quá nguy hiểm trước nay liền không có đình quá, chuẩn bị chuẩn bị, chúng ta xuất phát từ xuất phát.” Ở chỗ này dãi ở, còn hảo là người nhiều, bằng không bất luận ai, ai một người đợi, khẳng định cũng là sẽ sợ này sợ kia, đây là quan trọng nhất vấn đề, không có những người khác, cũng chính là, nơi này cũng không phải chính mình phía trước địa phương, nhưng là như vậy cửa ra vào, lại có bao nhiêu cái đầu?

“Đây là một cái mê cung, vẫn là nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi.” Lưu mập mập không đồng ý Lan Khôn nói, tiếp theo nói. “Ta không phải cố ý đồ người, người xem này tiểu tử, cũng là vừa rồi tỉnh lại, tất cả mọi người đều không ăn qua, người không thể quá độ mệt nhọc a!” Lan Khôn nhìn xem đại gia, cũng không có gì biện pháp, làm còn lại bốn người ngồi ở cửa đá trước nghỉ ngơi, chính mình tắc quan sát cái này địa phương, ba bốn phút sau, Lan Khôn lắc đầu, ngồi ở Diệp Chấn trước mặt, thở dài một hơi, nói. “Không sai, nơi này chúng ta thật sự không có tới quá, hơn nữa, chúng ta khả năng xác thật bị nhốt ở chỗ này.”

Lan Khôn luôn luôn là cái người thành thật, lời nói mặc dù có chút ‘hoang đường’, nhưng là đều là thật sự.

“Người là nói, chúng ta yêu cầu bị nhốt cái mười trăm thiên?” Diệp Chấn cảm thấy, nơi này, luôn là ở Diệp Chấn trong lòng, có loại cảm xúc, càng ngày càng thâm, Diệp Chấn liền cảm giác, chính mình là đã tới, nhưng là cụ thể, Diệp Chấn đã quên không còn một mảnh.

“Xem chúng ta đi ra ngoài phương thức, nếu tuyên đúng rồi nói, hôm nay liền có thể, nếu chọn sai nói, cả đời đều khả năng ra không được.” Lan Khôn nói liền đi theo kể chuyện xưa. Trong chốc lát sau, Lan Khôn đi đến người nọ trước mặt, hỏi một chút đối phương kêu cái gì, không nghĩ tới, hắn ngoại hiệu thể nhưng kêu ‘tiểu cường’ nhưng thật ra khá buồn cười.

Bất quá mặc kệ Diệp Chấn cùng Lan Khôn như thế hỏi, hỏi Thanh Long Bang như thế nào theo tới, kia tiểu cường duy nhất đáp án, đó chính là ba chữ, ‘không biết’, bất quá nói đến khác, này tiểu cường liền bắt đầu hăng say.

“Đại gia ăn một chút gì.” Lan Khôn cũng cảm giác được chính mình có chút đói bụng, khiến cho đại gia ăn cái gì, bất quá nơi này giống như so trên mặt đất lạnh rất nhiều, vốn dĩ hiện tại là mùa thu, mọi người xuyên liền tương đối thiếu, không nghĩ tới, nhất thời thể nhưng có người bắt đầu đánh hắt xì.

“Biến lạnh, nơi này không quá thích hợp, đại gia ăn một chút gì, chúng ta còn muốn xuất phát, liền không cần ở chỗ này chậm trễ quá nhiều thời giờ.” Mọi người vừa nghe, sôi nổi công lên túi du lịch đứng lên, Lan Khôn khóe miệng giờ lên. “Đi!”

Lan Khôn tùy ý chọn lựa một cái cửa động liền đi vào, vừa mới tỉnh lại tiểu cường ở Trương Đà nâng đỡ hạ, cũng chậm rãi chậm rãi có thể đi lại. “Lan Khôn, người đi chậm một chút, tiểu cường thể lực vừa mới mới vừa khôi phục.” Bất quá này giai đoạn thể nhưng đi rất thuận, mười phút sau, mọi người đã mệt lại khát, thể nhưng phát hiện, ở chỗ ngọt chỗ, đi ra ngoài cửa động chính là lưu thủ đội người.

Mọi người cùng nhìn đến hy vọng giống nhau, đột nhiên, tiểu cường tễ Lan Khôn một chút, chạy ở trước nhất. Lan Khôn kéo tiểu cường quần, ngược lại bị tiểu cường đánh một giơ. “Đừng! Đừng qua đi!” Diệp Chấn nhìn một chút Lan Khôn, cũng không biết Lan Khôn không có việc gì rỗng cái gì, ai nhìn thấy cứu mạng rom rạ không kích động.

“A!” Không nghĩ tới, tiểu cường đi ra ngoài sau, thể nhưng rút đi xuống! Phát ra ‘a’ thanh âm. “Này, này, này không phải rõ ràng là có thể đi ra ngoài sao?” Lưu mập mập nhẹ nhàng nâng ra chân trái nhất giẫm, kết quả dẫm không.

Liền tại đây khăn trương không khí, đột nhiên từ sau lưng truyền đến vài tiếng “Vượng, vượng, vượng!” Cầu kêu.

“Ta đi, chúng ta không mang cầu, đây là chuyện như thế nào?” Đinh rung trời hoảng sợ, tưởng chính mình ảo giác, kéo Diệp Chấn một phen, hai người cảm thương (súng), liền như vậy, từ khí trầm trầm nhìn chăm chăm chỗ ngọt chỗ.

“Này, làm sao bây giờ!” Này cũng không phải ảo giác, tất cả mọi người nghe thấy được, Lưu mập mập vẫn là khăn trương đồ mồ hôi lạnh, bất quá dĩ vãng kinh nghiệm nói cho Lưu mập mập, hiện tại không phải khăn trương thời điểm.

“Mau, trụy!” Đột nhiên, lại truyền đến một tiếng, là một cái lão nam nhân thanh âm. Lan Khôn so một cái ‘hư’ thủ thế, làm đại gia an tĩnh lại, rồi mới mới túi tiền lấy ra một bao đồ vật, đi phía trước một rai, tức khắc phía trước một mảnh tẩy trắng.

Mọi người bẽ khí, đợi trong chốc lát, lại truyền đến một tiếng. “Lão đại, này nhóm người, giống như tìm không thấy.” “Đánh rầm! Bọn họ tới nơi này khẳng định không phải đơn thuần thám hiểm, phỏng chừng là có cái gì bảo vật, nơi này chúng ta đi ba bốn giờ, người muối, đường ra đâu!” Người nói chuyện Diệp Chấn không xa lạ, chính là Huyền Vũ bản nhân.

“Này chuyện như thế nào? Nơi này rốt cuộc sống người?” Lưu mập mập hé miệng nói một câu, không nghĩ tới, bên kia cầu liền bắt đầu cuồng khuyển.
“Vượng, vượng! Vượng!”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: hư không tiêu thất

Ân... Ân...” Lan Khôn che lại Lưu mập mập miệng, chính là Lưu mập mập vẫn là nhìn không được ân ân kêu, Lan Khôn thiếu kiên nhẫn đánh Lưu mập mập một chút. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm % thư ¥¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

Không nghĩ tới này Lưu mập mập liền cùng là ở Lan Khôn đầu khí, muốn Lan Khôn một ngụm. “Ta dựa!” Lan Khôn nhỏ giọng mắng một câu. “Đừng nói lời nói, ta buông tay!”

Lan Khôn không dám nói lời nào quá lớn thanh, thanh âm rất nhỏ. Nói xong, Lan Khôn nhẹ nhàng buông tay, Lưu mập mập hô hai khẩu khí, cũng không dám nói thêm.

“Vượng, vượng!” Không nghĩ tới, cầu thể nhưng còn có thể theo thanh âm đi vào Diệp Chấn vị trí kia một cái tiểu đạo.

“Ta đi.” Lan Khôn thật đúng là không dự kiến đến, bất quá trước mắt vẫn là một mảnh sương trắng, nhưng là chỉ cần từ thanh âm nghe khởi, liền biết đã ly mấy người không xa. “Mau! Nhảy xuống đi, không có việc gì!” Lan Khôn đẩy trước nhất Lưu mập mập một phen, “Dựa!” Lưu mập mập rống to, rút đi xuống.

Lan Khôn lại thanh đao vô ném cho Diệp Chấn, đem Diệp Chấn trên tay súng tự động đoạt lấy đi, lại đẩy hạ còn lại ba người, “Đột, đột, đột!” Chuẩn xác không có làm đánh chết Thanh Long Bang cầu sau, Lan Khôn khẩu súng tùy ý một ném, cả người cũng đi theo nhảy xuống.

“Ai da, ta này cổ, ta này eo, toan!” Diệp Chấn sờ sờ chính mình cổ, phát hiện chung quanh thể nhưng một người cũng không có. Diệp Chấn khiếp đảm đứng lên, vỗ vỗ chính mình, hiện tại chính mình cái gì đều không có, ở chỗ này lại không dùng được chân khí, nếu bị nhốt trụ, chết chỉ là vấn đề thời gian.

“Có người ở sao? Có người ở sao?” Nơi này cùng phía trước giống nhau, mười sáu cái cửa động, nhìn dáng vẻ, Diệp Chấn phỏng chừng là từ tầng thứ hai ngã xuống, bất quá lúc trước cái kia tiểu cường ngã xuống cảm giác, sẽ không liền như thế điểm a. “Là ta.” Không nghĩ tới, này chung quanh thể nhưng còn có người, Diệp Chấn nhìn kỹ, là ở bên kia Lưu mập mập.

“Mập mập, chuyện như thế nào?” Diệp Chấn qua đi nâng dậy Lưu mập mập, hỏi.

“Cái gì chuyện như thế nào, ta như thế nào biết. Còn không phải là bị cái kia cái gì Lan Khôn ném xuống tới, đúng rồi, như thế nào theo ta nhóm hai người?” Lưu mập mập thực cảnh giác hỏi.

“Làm cái gì như vậy xem, chẳng lẽ còn sợ ta hố người? Lại nói, ta cũng là vừa mới tỉnh lại, còn lại vài người, ta như thế nào biết ở đâu.” Diệp Chấn không phục nói.

“Thánh tôn, người nói, chúng ta bên này đợi như thế lâu, hòa đều khởi hảo, như thế nào còn không có người trở về? Sẽ không đã xảy ra chuyện đi?” Đinh rung trời cấp ba lô là có bật lửa một ít làm củi gỗ. Giang Ninh Ninh cùng thánh tôn đoàn người dùng bật lửa cùng làm củi gỗ biến thành một cái đồng lửa sưởi ấm.

“Đánh rầm, bọn họ người không ít, lại nói, có lấy thương (súng) cầm đao, có sẽ võ công, có bác sĩ, như thế nào khả năng có việc.” Nói xong, thánh tôn cũng chột dạ nhìn mấy cái cửa động xem.

“Đại gia đừng tức giận nổi, các người tưởng, mọi người chúng ta tiến vào thời điểm, quanh co lòng vòng mới tìm được nơi này, chính là nơi này cùng chúng ta lần đầu tiên có không giống nhau, có lẽ bọn họ chính an toàn, chẳng qua là tìm không thấy chúng ta, chúng ta cũng tìm không thấy bọn họ thôi.” Lý sở đứng lên, tiếp theo nói. “Hai mươi năm trước, ta đã tới nơi này, ta mấy cái bằng hữu đều là tuyệt thế cao thủ, đáng tiếc theo ta một người tồn tại, hai mươi cuối năm, ta nhất định sẽ coi bỏ cái này bí ẩn.”

Mọi người ăn chút gì, bất quá ai cũng không có cái gì tâm tư. “Ca, người nói, này Diệp ca đi ra ngoài như thế lâu rồi, có thể hay không thật xảy ra chuyện a?”

Lý hào trừng mắt nhìn chính mình đệ đệ Lý Tiểu liếc mắt một cái, nếu không phải nơi này có người, Lý hào phỏng chừng một cái tát liền ném qua đi. “Người nói gì, người Diệp ca võ công ta là gặp qua, đừng nói hấn không được, chúng ta đây những người khác cũng đừng suy nghĩ, nghỉ ngơi nghỉ ngơi

đi.” Lý Tiểu cùng Lý hào hai người oa ở bên nhau, Lý Tiểu móc ra di động.

“Làm gì ngoạn ý a, ngươi tới này còn chơi cái gì di động.” Lý hào một phen đoạt lại đây, tiếp theo nói. “Nơi này không tín hiệu không ifi, lưu lại đi.”

“Ai ngươi đừng nói, ca. Ta liền dự đoán được nơi này sẽ thực nhàm chán, từ từ, xem, ba cái nạp điện bảo, ta di động còn download vài tập TV, hoàn tồn vài bốn tiểu thuyết đâu.” Lý hào lấy Lý Tiểu không có biện pháp, nơi này phỏng chừng cũng liền Lý Tiểu còn có này tâm tư.

“Tiểu, nếu ngươi muốn chơi, cũng đừng khai quá lớn thanh, đoàn người đều nghỉ ngơi đâu. Ta cũng nghỉ ngơi, bắt quá ta là nhắm mắt dưỡng thần, ngươi nhớ rõ, một có động tĩnh, nói cho ta chính là.” Nói, thánh tôn hai chân ngồi xếp bằng, cùng trong trò chơi mắt ‘ đã tọa ’ giống nhau, bắt quá Lý Tiểu nơi nào có để ý, tả nhĩ tiến hữu nhĩ ra thôi, tùy ý ứng một tiếng. “Không thành vấn đề.”

Năm phút đồng hồ sau, mọi người cơ bản đều ngủ rồi, chỉ để lại Lý Tiểu còn đang xem phim truyền hình.

“Ta dựa, ta này thân thể, ai nha má oi, eo đau bối đau.” Bên kia, Trương Đà vừa mới mới vừa tỉnh lại, phát hiện chính mình bên người nằm vài cá nhân, vội vàng nhất nhất đánh thức.

“Tiểu cường, Lan Khôn lan cười to, rung trời huỳnh đệ.” Lại nhiều kêu vài cái, Lan Khôn bắt đầu có phản ứng, Trương Đà vỗ vỗ Lan Khôn, Lan Khôn cũng gật đầu, ý bảo nói chính mình không có việc gì, kêu những người khác đi.

Vài phút sau, còn lại người đều tỉnh, bốn người đứng lên. “Không thích hợp, chúng ta là cùng nhau xuống dưới, như thế nào khả năng sẽ phân tán?” Lan Khôn tìm cái biến, thật đúng là chính là không phát hiện Diệp Chấn cùng Lưu mập mập.

“Nơi này địa phương không lớn, kỳ thật nhìn kỹ liền biết, nơi này tàng không được người, nhìn không tới, liền không ở nơi này, chúng ta, vẫn là trước xuất phát đi.” Đinh rung trời lời nói rất có đạo lý, bốn người không có ý kiến, vô vô vút trên mặt đất ba lô, chuẩn bị xuất phát, Lan Khôn đi tuốt đằng trước.

“Đại gia chú ý, các ngươi đều chú ý điểm, hiện tại theo ta cây đao này, chúng ta yêu cầu nhanh lên, lại nói, hai cái bao đều ở chúng ta nơi này, tìm không thấy bọn họ, bọn họ cũng căng không được bao lâu ta phỏng chừng.”

“Ha ha, tiểu ca, mập mập ta chính là nói chơi, ngươi còn thật sự. Bắt quá tiểu ca, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy, chúng ta tới tới lui lui đều là ở như vậy giống nhau như đúc địa phương, khả năng, là chúng ta hiện tại vị trí địa phương có điều bất đồng, có lẽ có cơ quan, khả năng sao?” Có thể nói là Lưu mập mập nào động mở rộng ra, bắt quá cái gì sự đều là có khả năng, đáng giá thử một lần, vậy có khả năng.

“k, tuy rằng không thể nào có khả năng, bắt quá tổng so thất thần hảo, đi, chúng ta đều tự tìm tìm.” Diệp Chấn không nói hai lời, đi đến vách tường biên, cơ hồ là giọng nói nói hạ mười mấy giây sau. “Ta tìm được rồi!”

Lưu mập mập mừng thầm đã đi tới, quả nhiên, ở Diệp Chấn ẩn địa phương, có một cái thực ả nấp tiểu cái nút. “Kèo kẹt, kèo kẹt, kèo kẹt.” Thanh âm xuất hiện tam hạ, rồi mới Diệp Chấn đột nhiên phát hiện bốn phía thay đổi.

“Ta dựa, ngươi xem!” Không nghĩ tới, thay đổi lúc sau, Diệp Chấn thể nhưng phát hiện lưu thủ đội mấy người.

“Ngọa tào, trống rỗng xuất hiện a, làm ta sợ nhảy dựng, thánh tôn.” Lý Tiểu cũng hoảng sợ, di động đều rớt trên mặt đất, hoảng loạn đập thánh tôn một chân, thánh tôn thật đúng là ngủ, bắt quá bị một chân đá tỉnh.

“Các ngươi, các ngươi, ta không nhìn lầm đi?” Diệp Chấn cảm thấy, thời gian này thượng, là sẽ không có giống nhau như đúc người, nhìn đến, khẳng định chính là thật sự, xem ra, cái này địa phương cũng không phải cái gì mê cung.

“Các ngươi, như thế nào liền trở về hai người?” Thánh tôn cũng là ngờ ngác bộ dáng, bắt lấy Diệp Chấn, hỏi.

Diệp Chấn liền đem qua lại đều nói một lần, còn đem tìm được cái nút sự cũng nói, nói cuối cùng thời điểm, ở thứ bảy cái cửa động, còn lại bốn người cũng hết thấy đã trở lại.

“Dựa, Diệp Chấn, ngươi thể nhưng tới rồi.” Đinh rung trời mặt nằm liệt, ngồi dưới đất.

Trương Đà cùng Lan Khôn cũng thở hồng hộc, không có quá nhanh an vị hạ, đỡ cửa động nghỉ ngơi trong chốc lát.

Thánh tôn lợi dụng đồng lửa nướng mấy chỉ đinh rung trời cấp chân gà (nguyên bản ba lô liền có.) cấp vừa mới ra tới dò đường đội, mọi người vây quanh ở cùng nhau, Giang Ninh Ninh thâm tình hôn Diệp Chấn một ngụm, gắp gạo ôm Diệp Chấn không buông tay.

Mọi người cũng là xem quen rồi, chính là Lý Đình Mặc cũng không biết cao hứng, đô đô miệng, đôi tay chống nạnh. Không nghĩ tới, Giang Ninh Ninh một thân liền hôn một phen nhiều chung. “Các ngươi tiếp tục, các ngươi tiếp tục ha.”

“Ta giải thích một lần, liền ở vừa mới chúng ta trở về trên đường, chúng ta phát hiện một bí mật, đó chính là, nơi này tà khí thực trọng, tự nhiên, không phải nhân vị, phỏng chừng là có tà giáo người ở chỗ này, phỏng chừng còn không phải bình thường nhân vật, bị trấn áp mấy ngàn năm.” Nói, Lan Khôn đứng lên, một chút liền đem hần áo somi cởi xuống dưới.

Ở đây hai nữ sinh đều không có chút nào cảm thấy không ổn địa phương, còn ở thường thức Lan Khôn đáng người. Tiếp theo, Lan Khôn rút ra hần Xích Huyết Kiếm, hướng tay trái bàn tay chính là một tiểu hoa, huyết liền bắt đầu đi xuống tích, Lan Khôn dùng tay trái bàn tay lưu lại huyết, tích bên phải tay, rồi mới dùng tay phải lòng bàn tay huyết, bồi trên chính mình trước ngực.

“Ta.” Lưu Mập mập hoảng sợ, bất quá thực mau bị Diệp Chấn che miệng lại. “Đừng nói lời nói!” Diệp Chấn hấp thụ phía trước giáo huấn, nói xong liền đem không cần thận khai, Lưu Mập mập cũng không cần người, mọi người cứ như vậy nhìn.

Mọi người cũng không biết Lan Khôn là ở chơi cái gì tên tuổi, dần dần mà, dần dần mà. Lan Khôn trước ngực bắt đầu xuất hiện một chút một chút hoa ngân, “A! A! A!” Lan Khôn ‘phù phù’ một tiếng, quỳ trên mặt đất, xuyên tim đau làm Lan Khôn cũng chịu không nổi, có hoa ngân địa phương, đều nhỏ giọt huyết, dần dần mà, thế nhưng hình thành một bộ bản đồ.

“A, a.” Lan Khôn thực suy yếu đổ xuống dưới, lúc này Lan Khôn trước ngực bản đồ đã cơ bản hoàn chỉnh. Trương Đà lấy ra hòm thuốc, cấp Lan Khôn sát hảo gói thuốc trát sau, “Cái này hiện tượng rất kỳ quái, bất quá này bản đồ liền cùng hình xăm giống nhau, có thể như thế nói, cứ như vậy ấn đi xuống, vô pháp biến mất.” Chỉ cần sẽ không ra mạng người, Diệp Chấn liền không thể nào đặc biệt lo lắng.

“Ta lạc sát, ca, người vừa mới thấy không có? Nơi này thật là khủng khiếp.” Lý Tiểu đem điện thoại buông, người đều ở run. “Không có việc gì, sợ cái gì, này vẫn là người một nhà, người xem này bản đồ, kỳ thật có thể thấy được, nơi này rất lớn rất lớn.”

Rất lớn nhưng thật ra đối. Diệp Chấn cũng tán đồng, “Đi, không đúng không đúng, ta đi, như thế nào cảm giác quái quái, nga, ta quên mất một người!” Diệp Chấn cần thận tưởng tượng, vì cái gì lúc trước xuất phát đêm đó còn có Lưu Vũ Phi, nhưng là điểm số thời điểm, Lưu Vũ Phi lại không thấy?

Không thấy là không có khả năng, ai có khả năng có thể hư không tiêu thất? Diệp Chấn bắt lấy đỉnh rung trời, một phen trực tiếp bắt lên, hỏi. “Huỳnh đệ, ta anh em Lưu Vũ Phi đâu?”

Đỉnh rung trời bị gió khó chịu, hán cũng không nghĩ tới Diệp Chấn có như thế đại sức lực, Diệp Chấn cũng phát hiện chính mình có thể là xúc động, liền buông.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Lan Khôn té xỉu

Nghe ta nói, việc nhỏ từ lúc, chúng ta thương máy bay trực thăng thời điểm, ta liền mang theo hán, hán ở hậu thuẫn, ta điểm số thời điểm các người đều không có phát hiện, bởi vậy, ta cho hán bố trí đặc thù nhiệm vụ, chính là quan sát chúng ta, nếu chúng ta ở 72 giờ nội, không có hướng ra phía ngoài phát ra đèn tín hiệu, hán liền sẽ cứu chúng ta. Phẩm thư vòng (..)” đỉnh rung trời giải thích một phen, Diệp Chấn mới cười khổ vỗ vỗ đỉnh rung trời.

“Nga? Kia xin hỏi, hiện tại chúng ta xuống dưới nhiều ít tiếng đồng hồ.” Hiện tại Diệp Chấn đã hoài nghi đỉnh rung trời, chỉ cần chính mình vấn đề nhiều một chút, đỉnh rung trời liền sẽ lộ ra đuôi cáo.

“Tay của ta biểu có tính giờ, chúng ta mới xuống dưới 17 tiếng đồng hồ.” Đỉnh rung trời thực nhẹ nhàng phá giải cái này xấu hổ cục diện, còn bắt tay biểu cấp Diệp Chấn nhìn, Diệp Chấn nhìn, không sai, là 17 giờ 02 phút 13 giây, xem ra xuống dưới không lâu.

“Ngượng ngùng, hiểu lầm. Chính là, vì cái gì, người sẽ lựa chọn đem nhiệm vụ này cho hán?” Diệp Chấn lựa chọn căn bản là không thể hoàn toàn tin nhiệm đỉnh rung trời, bởi vì đỉnh rung trời là vì tiền mà đến, hơn nữa đỉnh rung trời tính tình Diệp Chấn không phải một chút cũng không biết, đỉnh rung trời căn bản không có khả năng sẽ chỉ lấy tam, hơn nữa, đỉnh rung trời để cho Diệp Chấn không tin địa phương là, người khác tới vì huỳnh đệ tình, tỷ như Tổng Hồ Lưu Vũ Phi linh tính, đỉnh rung trời vì tiền, cái này làm cho Diệp Chấn không thể tin tưởng.

Diệp Chấn tưởng tượng đến, có khả năng đỉnh rung trời vì giảm bớt đối thủ, trước hết giết Lưu Vũ Phi, hoặc là Lưu Vũ Phi phía trước cùng đỉnh rung trời có mâu thuẫn, đều là có khả năng. “Ngạch.” Đỉnh rung trời người này chính là ở vào ngốc trạng thái, rồi mới một lát sau, nói. “Người nhưng đừng không tin ta, ta sở dĩ lựa chọn hán, là bởi vì hán cụ bị ta nhu cầu, còn có một chút, ta không thể nói cho người. Bất quá người tin tưởng ta, ta không cần phải lừa gạt người, chúng ta lựa chọn là một cái dây thừng thượng châu châu, ai cũng không thể rời đi ai, cho nhau tín nhiệm.”

Diệp Chấn nghĩ thầm “Cho nhau tín nhiệm? Buồn cười, nếu người thật sự cho nhau tín nhiệm, vì cái gì không đem việc này ngay từ đầu liền nói?” Bất quá những lời này Diệp Chấn cuối cùng vẫn là chưa nói, đem khí ghen xuống dưới, đỉnh rung trời thực rõ ràng là ở tránh né cái này đề tài, càng là không thích hợp, bất quá lựa chọn không phải nháo bên trong mâu thuẫn thời điểm, Diệp Chấn liền nhịn.

Đơn giản điều chỉnh lúc sau, Lan Khôn tỉnh. Thánh tôn đổ một ly nước ấm cấp Lan Khôn ấm áp thân mình.

“Người không sao chứ? Cảm giác như thế nào?” Diệp Chấn cấp Lan Khôn mặc xong quần áo, cảm giác Lan Khôn cả người cùng không có xương cốt giống nhau, mềm mại. “Không có việc gì, Diệp Chấn, người đem bản đồ nhớ một chút, dùng đầu óc.” Nói xong, Lan Khôn nếu liền như vậy té xỉu, dọa Diệp Chấn nhảy dựng.

“Trương Đà, mau tới! Lan Khôn té xiêu!” Trãi qua ‘ trên đồi Hoa Đà ’ Trương Đà kiểm tra rồi một lần sau, “Không có việc gì, hẳn chính là mất máu quá nhiều, thân thể tạm thời quá hư, chúng ta nơi này không có đồ bổ. Liền nghỉ ngơi nhiều là được.” Nếu là ở có đồ bổ dưới tình huống, khôi phục sẽ hao rất nhiều.

Đờ Lan Khôn nằm xuống sau, Diệp Chấn liền bắt đầu nhớ Lan Khôn trên người bản đồ. “Thật là kỳ quái, ta còn không có gặp qua cái dạng này, thật đúng là khó xử ta lan đại hiệp.”

Nhớ một hồi lâu, Diệp Chấn sợ chính mình không nhớ được, liền dùng di động chiếu một chụp ảnh, để ngừa vạn nhất, rồi mới lại bắt đầu nhớ. Hai mươi phút sau, Diệp Chấn đã đem đại khái nhớ rồi chứ. “Nhìn đáng vẻ, này bản đồ thập phần không lỗ, Lan Khôn có thể cho ta triển lãm, có lẽ chỉ là băng sơn một góc!”

Lúc này Lan Khôn lại một lần tỉnh lại, uống lên mấy chén nước ấm sau, đã có thể tự do hoạt động. “Không tồi, khôi phục thực mau, đây là cái kỳ tích.” Đối với cô võ công bán lĩnh, là một người võ giả Lan Khôn, có lẽ cũng sẽ chữa khỏi, cho nên, tự nhiên sẽ không cùng người thường giống nhau, yêu cầu tu dưỡng mấy chu mấy tháng.

“Người nhớ kỹ không có?” Lan Khôn đi lại đi lại, hoạt động hoạt động chính mình gân cốt sau, câu đầu tiên lời nói chính là hỏi cái này vấn đề. “Thật chuyên nghiệp, nhớ rồi chứ, vì phòng ngừa, ta còn chụp một trương ảnh chụp.” Diệp Chấn cười nói chính mình là thiên tài.

“Không tồi.” Lan Khôn tựa hồ thực vừa lòng, rồi mới nhẹ nhàng xốc lên áo somi một góc, phía trước cái kia bản đồ thứ thân đã biến mất. “Nơi này còn có đệ nhị sóng người, nếu chúng ta có thể tìm được cơ quan cái nút, bọn họ phỏng chừng cũng đứng, nơi này chính là một cái có thể vây người chết từ vòng mê cung, nếu Diệp Chấn người đã biết bản đồ, liền mang đại gia rồi đi đi.” Diệp Chấn dẫn đầu, còn lại người gát gao đi theo.

“Ai da, không nghĩ tới, lan đại hiệp quả nhiên không phải người thường, bội phục! Nếu còn có thể như vậy, bất quá thời đại biến hóa, ta cũng già rồi.” Nói, Lý sở ho khan hai hạ, hiện tại thậm chí còn muốn Lý Đình Mặc nâng trứ.

Đi rồi một đoạn ngắn lộ, Diệp Chấn rõ ràng so Lý sở lần đầu tiên dẫn đường hao rất nhiều, thực mau liền đi ra, đi tới một cái tân địa phương, cái này tân địa phương thật đúng là không tồi, ít nhất không cần cùng phía trước giống nhau, không phải ngồi xổm đi, đó chính là bò đi, cũng là một chết người, hiện tại rốt cuộc có thể đứng lên. Mọi người liền theo hoàng cung thật lâu ra tới một lần cung nữ giống nhau, kích động muốn chết, chỉ có Lan Khôn cùng mấy cái định lực cường, còn ở nghen.

“Ta đi, rốt cuộc ra tới! Rốt cuộc không phải phía trước giống nhau như đúc địa phương, bằng không nhìn quái hạ nhân.” Lưu mập mập cười đi phía trước chạy. “Đừng đi quá cấp, nơi này chỉ có Diệp Chấn biết bản đồ, khụ khụ khụ, đi theo hắn đi thôi.” Cũng không biết chuyện như thế nào, Lan Khôn đột nhiên mãnh liệt ho khan lên, đem mọi người đều sợ hãi.

“Ta không có việc gì, điểm này việc nhỏ, như thế nào khả năng, phù phù một tiếng” Lan Khôn chưa nói xong đâu, ngay sau đó phù phù một tiếng, Lan Khôn liền như vậy quảng ngã đi xuống. “Ta đi, mau đi cứu hắn a!” Diệp Chấn đi tuốt đằng trước, Lan Khôn không biết cái gì thời điểm đã lạc hậu đến mặt sau, Diệp Chấn tự nhiên vô pháp tại đây sao thấp bé địa phương trực tiếp qua đi, khiến cho phụ cận Lưu mập mập cùng ‘ liệt ung số 2 ’ nâng dậy Lan Khôn.

“Ta không có việc gì, nghỉ ngơi một chút liền hảo.” Lan Khôn sắc mặt tái nhợt, môi đã biến thành màu đen. “Ta đi, người đây là chuyện như thế nào?” Đờ Lan Khôn Lưu mập mập cũng hoảng sợ, rồi mới cùng ‘ liệt ung số 2 ’ cùng nhau đem Lan Khôn nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất nghỉ ngơi.

“Nếu ra tới, chúng ta là dựa vào bản đồ, bên trong rất khó đi ra, Thanh Long Bang phỏng chừng còn cần đi cái mười trăm thiên, phỏng chừng này Huyền Vũ lần này còn cần chết ở chỗ này, ra tới không đơn giản, nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi.” Lan Khôn hiện tại cái dạng này, lên đường cũng đi không được, vậy chỉ có thể nghỉ ngơi.

“Ăn một chút gì đi.” Đình rung trời còn tỉnh ẩm áp, từ ba lô móc ra mấy chục căn gói bánh cấp đại gia. “Không tồi không tồi, này hương vị chính là sáng.” Lưu mập mập một cây không đủ, còn ăn phỏng chừng có hai ba căn.

“Bên này có mấy bao mì gói, chúng ta có thể đốt lửa, nôi ta cũng mang theo, bất quá liền một cái tiểu nôi, đợi lát nữa nấu chín sau, đại gia một người một ngụm, đỉnh trong chốc lát, này sống nghỉ ngơi, lại không biết kế tiếp phải đi bao lâu.” Đình rung trời lấy ra một cái nôi, nhanh chóng đem hỏa bạc lửa, rồi mới chờ hỏa đã đến nhất định hỏa hậu, mới lấy ra hai bình, trước dùng nửa bình nước khoáng thô sơ giản lược súc rửa một lần, rồi mới liền đem mì gói đi xuống, hạ điểm gia vị, rồi mới đem dư lại một lọ nửa nước khoáng đi xuống.

“Đợi lát nữa có thể là tương đối thanh đạm mặt, chúng ta không có quá nhiều thủy, nếu thu hút quá nhiều muối phân, thủy sẽ không đủ.” Đình rung trời tưởng rất chu đáo, mọi người đều là một đón khen ngợi.

“Kia hành, xem người như thế sẽ, cũng như thế vì đại gia chiếu tướng, có thể thấy được đến ta phía trước trách oan người.” Đối với đình rung trời gần đây biểu hiện, Diệp Chấn vẫn là muốn khẳng định một chút, hoặc đình rung trời là thiết tình muốn cùng nhau hợp tác, hoặc chính là ở tận tâm tận lực diễn kịch! Tương đối tới giăng, Diệp Chấn vẫn là hy vọng là cái thứ nhất.

“Đừng đừng đừng, người ta yêu cầu cái gì, đều hiểu, nếu hợp tác, vậy không cần bối mà ám cấm đao, ta chỉ cần ta muốn, còn lại, ta cam đoan sẽ không quấy rầy.” Những lời này tuy rằng không thể nào dễ nghe, nhưng là xác thật như là đình rung trời nói ra nói.

Diệp Chấn vỗ vỗ đình rung trời bả vai. “Có thể ăn.” Phán lên mặt kỳ thật không nhiều lắm, nhưng là mạn ăn ngon, đình rung trời không dám ăn nhiều, bởi vì cái thứ nhất chính là hẳn, liền ăn một cái miệng nhỏ mặt, uống lên điểm canh, liền đưa cho Diệp Chấn. “Gi ngon ý, người ăn như thế điểm, cùng không ăn giống nhau a.” Nói, Diệp Chấn mồm to ăn một ngụm, nói mồm to cũng không thể tính mồm to, ít nhất so đình rung trời nhiều không ít.

“Sợ cái gì, có rất nhiều, ăn đi.” Đại bộ phận người cũng không dám ăn quá nhiều, cuối cùng còn để lại toàn bộ thập phần chi nhĩ tả hữu, cấp Lan Khôn. “Lộc cốc, lộc cốc, lộc cốc.” Lan Khôn nâng tiểu nôi, một hơi đem hết cùng canh đều uống xong, “No!” Diệp Chấn lần đầu tiên thấy Lan Khôn lộ ra cảm thấy mỹ mãn cười cùng cái loại này bình đạm không có gì lạ tươi cười.

Mọi người đều ăn no sau, lại chuẩn bị xuất phát. Đỉnh rung trời chuẩn bị một chút, từ ‘liệp ung nhất hào’ ‘liệp ung số 2’ ‘liệp ung số 3’ trung, cảm tam bắt tay thương (súng), một phen chính mình, một phen Diệp Chấn, một phen cấp lốt đuôi thánh tôn, rồi mới Lan Khôn đi ở trung gian, Diệp Chấn trước nhất, đỉnh rung trời cái thứ hai, còn lại người còn lại là ở bên trong bộ phận.

“Một mỗi quá a, một ngày đi một chút đuôi, không hảo chơi.” Giang Ninh Ninh cùng Lý Đình Mặc hai nữ nhân cho nhau nâng, điên tới điên đi, lúc ăn lúc hiện, có mấy lần thể nhưng còn kém điểm ngã xuống đi. Diệp Chấn chuyển qua tới nhìn một chút, không nghĩ tới, này hai muội chỉ nhìn dáng vẻ cũng rất mệt.

“Ăn, thật sự không hảo chơi, hơn nữa nơi này tức dờ, lại không khí không tốt, sớm biết rằng, ta không tới.” Lý Đình Mặc có điểm vô công bản lĩnh, cùng chính mình lão ba Lý sở đều đi không tới, chẳng qua Lý sở đã bắt đầu run nhè nhẹ, bởi vì đều đã là hơn sáu mươi tuổi người. Nói đến cũng kỳ quái, này Lý sở a, là Lý Đình Mặc muội, là ở mau bốn mươi tuổi mới hoài thượng Lý Đình Mặc.

“Rung trời, mặt sau người đều rất mệt, bằng ta ký ức, này bản đồ trung, chúng ta hiện tại này giai đoạn, mới là chinh giai đoạn không đến 1%, ta cảm thấy, hiện tại chúng ta xuống dưới đã bao lâu.” Diệp Chấn cảm thấy, yêu cầu tìm một chỗ, hảo hảo nghỉ ngơi, người một khi lâu lắm không có nhìn thấy ánh mặt trời, là có bất hảo phản ứng.

“Ăn, 20 giờ 47 phân.” Khoảng cách xuống dưới đã tiếp cận một ngày, đại gia thể lực cũng đều tới rồi cực hạn, mặc dù có tiếp viện, có cái gì có thể ăn, nhưng là dùi ở độ cao mãnh liệt đi lại lâu lắm cùng trái tim quá mức với khản trương, Diệp Chấn đều có thể cảm giác được, chính mình sau lưng người, hơn phân nửa đều đã mau tê liệt ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178 : Quỷ Ảnh

Làm sao bây giờ, người là đầu nhĩ, người làm quyết định. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vồng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết” đỉnh rung trời cũng là rất mệt, bất quá đỉnh rung trời mỗi ngày ở bộ đội có mãnh liệt vận dụng, cho nên điểm này sự đối với hắn, không tính cái gì.

“Ta? Hảo đi, vậy người từ từ.” Diệp Chấn dừng lại bước chân, từ nay về sau nhìn lại, “Tất cả mọi người đều như thế nào, có thể kiên trì một chút sao?” Diệp Chấn là hy vọng có thể kiên trì một chút, bởi vì hiện tại này một cái ‘ vô tận lộ ’ đã đi rồi mười mấy phút, tại đây loại trước vô tận đầu, mặt sau cũng là một mảnh đen như mực địa phương, nếu ở loại địa phương này nghỉ ngơi nói, kia cũng không phải là chuyện tốt, vạn nhất mặt sau Thanh Long Bang đuổi theo? Kia làm sao bây giờ? Không sợ nhất vạn, kia cũng sợ vạn nhất a!

“Có thể.” Lan Khôn thử buông ra Lưu mập mập cùng ‘liệp ung nhất hào’ không nghĩ tới, thân thể đã hoàn toàn khôi phục, từ Lý sở trên người lấy quá Xích Huyết Kiếm, lại là một bộ khí huyết phương cương bộ đáng.

“Có thể!” Lưu mập mập cùng ‘liệp ung số 3’ còn có hiệp ung mặt khác thành viên, bốn người trăm miệng một lời rống. “Có thể!” Còn lại người cũng bị cảm nhiễm, đều lớn tiếng kêu lên. “Hành hành hành, không cho các người như thế lớn tiếng, ngược lại quá dọa người, kia chuẩn bị xuất phát!”

Tưởng tượng đường xá nhất định so thực tế muốn đoản, thực tế khoảng cách lại so với tưởng tượng lộ trường không ít. Mọi người đi rồi có lại một cái mười mấy phút sau, mới nhìn thấy cuối. “Đến cuối, gi!” Diệp Chấn cầm đèn pin, cuối là một phiến môn, có thể nói là gấp ghe cửa đá, cùng phía trước không giống nhau, phía trước cửa đá là có trải qua chuyên môn mài giữa hoa bình, nơi này liền cùng không có tới cấp chuẩn bị cho tốt giống nhau.

Bất quá làm Diệp Chấn càng không nghĩ tới sự, này cửa đá thể nhưng đẩy liền khai. “Ta đi, này không khóa a, như thế nào như thế không cẩn thận.” Có lẽ bên trong có cơ quan, Diệp Chấn cơ trí ném cái cặp sách qua đi, “Hur!”

Một tiếng, cặp sách bị một phen mũi tên bắn thủng. “Quả nhiên có cơ quan, ta còn tưởng rằng kiến cái này người có bao nhiêu bản, nhìn dáng vẻ, còn hành, ít nhất biết hắn là thiết trí cơ quan.” Diệp Chấn làm theo ý mình quán, điểm này cơ quan nhỏ, kỳ thật đối với Diệp Chấn, là không có nửa điểm uy hiếp.

Diệp Chấn một cái bước nhanh, một đạo ảnh hiện lên, ngay cả cơ quan đều không có kích phát cũng đã tới rồi đối diện.

“Rung trời, người trước đừng tới đây, làm Lan Khôn.” Lan Khôn khôi phục không tới, hiện tại cơ bản đã cùng phía trước cao lãnh thời điểm không có

hai dạng khác biệt, Lan Khôn cũng là, chợt lóe, cũng đã đến đối diện. “Tiếp theo cái, Trương Đà.”

Tự nhiên, đây là ở không có thông đồng dưới tình huống, Lan Khôn điểm. Chính là Trương Đà cũng sẽ không võ công, đây mới là mấu chốt. “Hừ!” Cứ như vậy, thánh tôn mang theo Trương Đà, bắt quá lần này không giống phía trước, thánh tôn vẫn là dựa khinh công, nhảy bay qua đi, bắt quá Trương Đà không nhẹ, trên đường bất hạnh kích phát cơ quan, còn hảo thánh tôn thời điểm mấu chốt tránh thoát đi.

Dur lại, cơ bản chính là người dẫn ta, ta mang người, hai người cùng nhau. Cuối cùng, toàn bộ đều tới bên này. “Xuất phát xuất phát.” Nơi này không thích hợp dừng lại, bởi vì đã phát hiện một cái cơ quan, nếu lại phát hiện cái thứ hai, đã có thể không phải cùng phía trước như vậy đơn giản.

Mọi người cũng đều đồng ý, chỉ lo đi theo Diệp Chấn đi, lại quải quá nhảy dựng lộ. “Nơi này không tồi, các người xem, trung gian thể nhưng còn có một cái cái ao, ài, không đúng a?” Diệp Chấn cảm thấy chính mình trước mắt nhìn đến không chân thật, bởi vì chính mình thể nhưng thấy một cái cái ao.

“Nơi này thủy thực thanh triệt, uống yêu cầu nấu đến sôi trào, tắm rửa giặt quần áo không có vấn đề.” Lan Khôn thật đúng là bên trong nhất hiểu, cái gì sẽ không, Lan Khôn thể nhưng hết thấy đều hiểu.

“Đại gia lại đây, đây là một cái đại thạch đầu, rất cao, tất cả mọi người đều đem ba lô phóng đi lên.” Lưu mập mập nói xong, trước thả đi xuống, kia cục đá phóng chừng độ cao phải có một mét sáu tả hữu, đại gia cơ bản cũng đều có thể bắt được.

Mọi người đem ba lô phóng hảo sau, ở cục đá phía trước địa phương, mọi người làm thành một vòng, rồi mới dùng làm củi gỗ đốt lửa. “Rung trời, chúng ta xuống dưới đã bao lâu?” Diệp Chấn đem hỏa bạc lửa, bắt đầu chuẩn bị nhìn xem, có hay không cái gì ăn ngon đồ vật.

“Chúng ta đã xuống dưới có 28 giờ, 37 phân.” Đinh rung trời sờ sờ đồng hồ, xoa xoa, nói.

“Các người mấy cái, bên này địa phương hữu hạn, đội lát nữa đại gia còn đều phải nằm ở ngủ, nghe ta phân phó, bốn người một tổ, lập tức buông ra.” Lập ung chiến đội thực nhanh chóng, ba gã đội viên đến đồng đủ sau, đinh rung trời cũng gia nhập.

Cứ như vậy, ở phụ cận, có ba cái tiểu đội ngũ. “Nghe ta nói, các người đội ngũ các người chính mình lựa chọn, mỗi một cái thời gian đoạn, cấp một người dừng ngủ, ba cái đội ngũ ba người, một có động tĩnh nhớ rõ đánh thức đại gia, còn lại người liền ngủ đi, hiện tại đại gia có thể nghỉ ngơi, ta vội vàng làm điểm ăn.” Diệp Chấn mở ra túi du lịch, bên trong cơ bản liền đều là lương khô cùng thủy.

Không có đặc biệt đồ vật, Diệp Chấn liền đành phải cấp đại gia một người phát một bao lương khô, một tổ bốn chịu trách nhiệm cho đến khi xong lương một lọ nước khoáng, cứ như vậy. Diệp Chấn vội vàng đem chính mình lương khô ăn được lúc sau, đầy miệng thực làm, đều sắp làm đã chết, lấy quá nước khoáng liền uống lên thật nhiều.

Mọi người ba cái đội ngũ chuẩn bị không sai biệt lắm, liền đều ngủ, cái thứ nhất thủ chính là đinh rung trời, Lan Khôn, cùng Lý sở, có thể nói là thực lực phái. “Ăn no liền đều nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi.” Thời gian nghỉ ngơi không dài, bởi vì mọi người ăn no đã là xuống dưới 30 tiếng đồng hồ, Diệp Chấn khiến cho đinh rung trời thiết trí cái đầu óc, ở 36 giờ nhắc nhở một chút, rồi mới một người thủ một tiếng rười ban.

“Chủ nhân, ngài con rẻ mụ mụ mời tới, đang ở cửa, muốn hay không thỉnh nàng tiến vào?” Một cái rất lão người, cầm khăn tay, một bộ nho nhã lễ độ bộ dáng, đối với Giang Ninh Ninh mụ mụ nói.

“Quản gia, người tới đã bao lâu? Điểm này sự cũng đều không hiểu sao? Như thế nào khả năng không cần, mau đi mời đi theo, bên ngoài nhiệt độ.” Giang Ninh Ninh mụ mụ người này tính tình đảo cũng rất hỏa bạo.

“Người hảo người hảo ha, ta là Diệp Chấn mụ mụ, xem ngài như thể xinh đẹp, nói vậy chính là Diệp Chấn bạn gái, Giang Ninh Ninh mụ mụ đi?” Diệp Chấn mụ mụ cũng không có khách khí, không chờ Giang Ninh Ninh mụ mụ mời ngồi, liền chính mình tìm một trương lý Giang Ninh Ninh mụ mụ rất gần ghé dựa, hai người cứ như vậy ngồi ở cùng nhau.

“Không có không có, ta nói a. Bà thông gia, ngài ở nông thôn gốc lâu rồi, đi vào nơi này có thể hay không say xe a?” Diệp Chấn mụ mụ vụng không say xe, kỳ thật Diệp Chấn chính mình bản thân đều không biết, bởi vì Diệp Chấn bản nhân quá ít quan tâm chính mình ba ba mụ mụ.

“Có một chút điểm, tổng thể còn hành, đúng rồi, là con đâu?” Thật đúng là Diệp Chấn thân mụ, vừa mới tiến vào, nhìn không thấy Diệp Chấn liền sốt ruột.

“Nga, người nói ta con rẻ a? Hần nha, gần nhất luôn là mang theo nữ nhi của ta đi du lịch đi chơi, khoảng thời gian trước vừa mới trở về, người xem, mấy ngày nay có tài vừa mới đi.” Giang Ninh Ninh mụ mụ liền cùng đánh nghiêng bình dấm chua, thể nhưng bắt đầu khóc nhe.

“Nga, phải không? Thật đúng là, đều nói nam nhi, cưới tức phụ đã quên nương. Bất quá du lịch hảo, du lịch không tồi đâu, đúng rồi, hiện tại, ta đi cho ngài làm bữa cơm như thế nào?” Đối với Diệp Chấn mụ mụ nhiệt tình, Giang Ninh Ninh mụ mụ thể nhưng nhất thời không biết như thế nào cự tuyệt, liền đáp ứng rồi.

“Hảo, chúng ta cùng nhau.” Giang Ninh Ninh mụ mụ, đỡ Diệp Chấn mụ mụ, hai người đi vào phòng bếp.

Người giúp giúp ta, ta giúp giúp người, rộn ràng nhốn nháo. Giang Ninh Ninh mụ mụ ngày thường kia cao quý kính cũng không biết đi nơi nào, thể nhưng cùng Diệp Chấn mụ mụ cùng rất tới.

Hai cái giờ sau, Diệp Chấn từ đệ nhất ban, kết thúc sau, cùng cái thứ hai thủ người giao ban sau, liền vẫn luôn ngủ đến đã đến giờ, tiếng chuông vang lúc sau mới tỉnh.

“Đỉnh rung trời, chúng ta xuống dưới đã bao lâu?” Diệp Chấn đột nhiên cảm giác cả người không thoải mái, hỏi đỉnh rung trời.

“Đã đến 36 giờ, nói cách khác, nếu chúng ta 72 giờ nội vô pháp đi ra ngoài, chúng ta khả năng liền yêu cầu lần thứ hai tới nơi này.” Đỉnh rung trời một bộ muốn đi thì đi bộ đáng.

“Nơi này không người nghĩ ra đi, tưởng tiến vào như vậy đơn giản.” Hiện tại Diệp Chấn cảm giác thực không thoải mái, thậm chí có điểm tưởng phun. “Này cái ao thủy, nhưng thật ra rất ngọt.” Diệp Chấn không chịu nổi, sẵn không ai liền uống lên mấy khẩu.

“Ngọt?” Lan Khôn kéo tới Diệp Chấn, tiếp theo nói. “Này thủy cũng không biết là như thế nào tới, há là người tưởng uống liền uống?” Nếu xuất hiện cái gì nguy hiểm, kia đã có thể không hảo, nơi này có thể nhớ kỹ bản đồ, cũng cũng chỉ có Diệp Chấn cùng Diệp Chấn đi động.

“Có điểm giống trên núi chảy xuống nước suối, tới, thừa mần một lọ, yêu cầu bổ sung hơi nước, kia cũng có thể đỉnh trong chốc lát.” Diệp Chấn lấy ra mấy cái trống không nước khoáng, liền hướng trong nước thừa mần.

“Nghe, có người!” Lan Khôn bỗng nhiên xoay người, chính là sau lưng cái gì cũng không có, nhưng là Lan Khôn nói lại đem tất cả mọi người đều hoảng sợ. “Như thế nào khả năng, ta cảm giác luôn luôn thực chuẩn, thật sự có người.” Không chỉ là Lan Khôn, kỳ thật sẽ vô công mấy người, cũng đều cảm giác được.

“Diệp Chấn, người có hay không nghe thấy?” Diệp Chấn cũng cảm thấy cổ quái, đem thủy bỏ vào cặp sách, triều mặt sau phương hướng, chỉ chỉ nhập khẩu, nói. “Có lẽ, thật sự có người.”

Diệp Chấn không nghĩ nói ra, ít nhất không nói là cùng cố nhân tâm hảo biện pháp, nhưng là không thể chờ đối phương đã xuống tay, lại nói, kia đã quá muộn. “Đại gia đừng hoảng hốt, có lẽ, là các người nghe lầm, không có không có.” Thánh tôn là bên trong nhất có quyền uy người, lúc này, thánh tôn thế nhưng ra tới nói một câu là Lan Khôn cùng Diệp Chấn nhìn lầm rồi.

“Đại gia đừng sảo, cho dù có người không ai, người xem, hiện tại hẳn lại không hiện thân, đó chính là không ai, xuất phát đi.” Diệp Chấn không biết thánh tôn kia trong hồ lô bán cái gì được, nhưng là thánh tôn Diệp Chấn vẫn là tin tưởng.

Chẳng qua như vậy vô đầu ngón ngón nói, Diệp Chấn cũng không hiểu, liền theo thánh tôn nói, đi đầu bắt đầu xuất phát, “Thánh tôn, vì cái gì người vừa mới muốn như vậy nói? Sẽ không, người thật không cảm giác được?”

“Có, bất quá nhân gia không động thủ, chúng ta cũng đừng tự loạn đầu trận tuyến, người xuất phát, ta điện sau.” Có thánh tôn điện sau, Diệp Chấn nhưng thật ra mạn yên tâm. Sửa sang lại hảo suy nghĩ sau, Diệp Chấn liền dừng lại, nghĩ nghĩ chính mình đồng hồ báo thức lộ tuyến. “Con đường này lại đi trong chốc lát, phỏng chừng có ba điều lộ có thể tuyến.”

Quả nhiên, lại đi ước chừng ba bốn phút, liền thấy một mặt cửa đá, vẫn là đẩy liền khai, mọi người đi vào đi sau, cửa đá liền “Oanh!” Một tiếng nhắm chặt. “Ba điều lộ, như thế nào tuyến?”

“Bản đồ người trong đầu, hỏi chúng ta, không có việc gì đi người?” Lan Khôn một bộ thực khó chịu bộ đáng, Diệp Chấn nhưng thật ra rất ít thấy Lan Khôn tức giận, vội vàng khuyên.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179 : chung mỗi ngày đều

Là, chính là, người bản đồ, liền ấn đến nơi đây, trách ta? Người quá gầy, nếu là Lưu mập mập, phỏng chừng là có thể thấy nhiều điểm lộ tuyến. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiêu thuyết”

Lưu mập mập này đã có thể không phục, tưởng xông lên đi, bất quá vẫn là bị thánh tôn giữ chặt. “Biết rõ thị phi, hiện tại không biết đường đi, mặt sau bị ngăn chặn, nếu chúng ta phía trước không có người tới trước, nơi này là an toàn, nếu chúng ta vô pháp đi ra ngoài, người cũng đừng kích động, liền tính người tiến lên, một, có thể giải quyết vấn đề sao? Nhị, người đánh quá Diệp Chấn sao? Liền đi hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi.”

Lưu mập mập cũng là vẻ mặt xấu hổ, ba lô tụt tay vung, ngồi ở trên mặt đất. Diệp Chấn đoàn người nghỉ ngơi qua, nếu không có quá lớn động lực, liền quan là nghỉ ngơi, xuất phát, nghỉ ngơi, xuất phát. Này cũng quá nhàm chán, hướng chi, người là không thể lâu lắm không thấy đến ánh mặt trời, này Diệp Chấn đã nhắc nhở chính mình vài biến.

Mọi người đều ngồi ở tới, bất quá không nghĩ tới, Lan Khôn thể nhưng lại đứng lên, còn đem Diệp Chấn túm lên, nói. “Đừng nghỉ ngơi, đi nhanh đi, thời gian không còn kịp rồi.”

Diệp Chấn rút ra Lan Khôn túm chính mình tay, hỏi. “Cái gì ý tứ, cái gì thời gian không còn kịp rồi?”

“Có chuyện muốn phát sinh, tin tưởng ta, chuẩn bị đi!” Lan Khôn nói xong, lập tức so một cái ‘hur’ thủ thế, Diệp Chấn còn lại là về mặt ngực bức, bất quá cũng không dám nói chuyện, mọi người nhất thời không ai dám nói chuyện, liền nhớ rõ nghe.

“Lão đại, mệt mỗi quá, mệt mỗi quá, còn hảo chúng ta thủy nhiều đồ ăn nhiều, bằng không thật đi không ra.” Diệp Chấn như thế nào không chút suy nghĩ đến, hiện tại Thanh Long Bang, thể nhưng cùng chính mình chỉ có một mặt tường đá khoảng cách.

“Đánh rầm! Ngày thường đã kêu các ngươi nhiều vận động, hô hô.” Huyền Vũ còn không quên nhớ mắng chửi người, bất quá Huyền Vũ cũng rất mệt, biên thở dốc biên tiếp theo mắng. “Nha, này cửa đá đầy không khai, các ngươi mấy cái, đẩy ra nó!”

“Không ổn!” Diệp Chấn nhỏ giọng nói. Tuy rằng này cửa đá trước có cơ quan, khả năng có thể giết chết Thanh Long Bang mấy người, bất quá Huyền Vũ có thương (sủng), đẩy ra phát hiện Diệp Chấn, tự nhiên là trước nỗ sủng, cho nên, lưu trữ không phải hảo lựa chọn.

Một lát sau, vừa mới cái kia tiểu đệ liền đi qua đi, cúi đầu, đối với Huyền Vũ nói. “Lão đại, đẩy không khai a!”

“Ta đi, ngày thường ngươi còn nói ngươi nhiều ngu nhiều ngu, hiện tại như thế nào như thế kẻ bất lực! Điều thượng đều thượng.” Huyền Vũ nhưng thật ra rất khôn khéo, nếu là phổ phổ thông thông là có thể đẩy ra cửa đá, kia ba bốn người đã có thể đẩy ra, tuy rằng chính mình là võ giả, nhưng là chính mình nếu đẩy không khai, kia mặt mũi liền không biết hướng nơi nào gác.

“Là là là, các ngươi ba cái, lại đây lại đây.” Cái kia tiểu đệ giống như rất may mắn, kêu một cái rất trắng người, cùng đi đẩy vừa mới Diệp Chấn đi vào cửa đá.

“Thời gian không dung chúng ta lựa chọn, liền một.” Lan Khôn đi tuốt đằng trước, cảm Xích Huyết Kiếm, trực tiếp chạy vào nhất hảo cửa động. “Không dung lựa chọn, vậy ngươi cũng không thể lỗ mắng a!” Diệp Chấn rống to, đã toàn bộ quên chính mình sau lưng tường đá sau chính là Huyền Vũ.

Diệp Chấn cũng phát giác chính mình nói chuyện quá lớn thanh, bất quá cách vách thể nhưng không có động tĩnh, “Cách âm hiệu quả hảo? Không có khả năng, nếu cách âm hiệu quả hảo, chúng ta bên này lại như thế nào khả năng nghe thấy đối diện thanh âm?” Bởi vì thời gian khẩn cấp, Diệp Chấn tường cái vấn đề, cũng đã rơi xuống.

“Lão đại, ngươi có hay không nghe thấy cách vách tường thanh âm, chúng ta người muốn tìm, phòng chừng liền ở bên trong.” Cái kia tiểu đệ, cười hi hi nói.

“Bang.” Một cái tát quăng qua đi, cái kia tiểu đệ mặt tức khắc nóng rất, nhưng là vẫn là ghen không dám nói lời nào. “Ngươi nha chạy nhanh mở ra a, ta điếc a, ngươi không đẩy ra lời nói như thế nhiều.”

“Oanh!” Liền ở Lan Khôn dẫn dắt đoàn người tiến vào sau, cửa đá bị toàn bộ đẩy ra. “Lão đại, thật mệt, thật mệt.” Vẫn là vừa mới cái kia tiểu đệ, sát sát chính mình trên đầu hãn.

“Lão đại, muốn ta xem a, thôi bỏ đi, nghỉ ngơi nghỉ ngơi đi. Đợi lát nữa lại đi.” Cái kia tiểu đệ cũng rất mệt, bị đánh mặt có thể nói có điểm hơi hơi sưng đi lên.

“Còn muốn ăn một cái tát có phải hay không? Còn muốn ăn một cái tát có phải hay không? Muốn hay không ta cho ngươi một bên đánh một chút, cho ta truy!” Huyền Vũ thiếu chút nữa lại ném một cái tát đánh cái kia tiểu đệ, bất quá thời gian không dung bọn họ nháo mâu thuẫn.

“Là là là, đuổi, nhất định phải đuổi tới bọn họ. Lão đại, chính là này ba điều lộ, như thế nào đi?”

“Bức ta bạo thô khẩu có phải hay không? Chúng ta hơn ba mươi hảo nhân vật, nha sẽ không chia làm tam đội?” Huyền Vũ triều cái kia tiểu đệ chính là một đốn rống giận.

“Là là là, lão đại đã hiểu, các ngươi mấy cái, số 3, các ngươi mấy cái, số 2, còn lại, đi theo chúng ta tiến nhất hảo.” Huyền Vũ nghe xong, đảo còn rất vui, mang theo ước chừng có mười một mười hai người, hơn nữa Huyền Vũ chính mình, còn có cái kia tiểu đệ, cùng nhau đi vào nhất hảo cửa động.

“Nơi này cùng phía trước không giống nhau, nơi này chính là trường, giống như cũng không có mấy cái ngã rẽ a.” Diệp Chấn cùng Lan Khôn đi tuốt đằng trước, Diệp Chấn nói xong, quai quá một cái giao lộ, chính là rậm rạp cửa động.

“Miệng quạ đen!” Lan Khôn nhẹ giọng a một tiếng, rồi mới tiếp theo nói. “Tám tám 64, 64 cái cửa động, một cái còn như thế tiểu, nhìn đáng vẽ, là yêu cầu chậm rãi bò đi vào.” Lan Khôn nói xong.

“Như thế tiểu nhân cửa động, đương nhiên muốn bò, này không phải vô nghĩa sao? Mấu chốt là cái nào cửa động, tính, nếu chúng ta là mới nhất hảo cửa động, chúng ta đây liền đi nhất hảo đi.” Quyết định này, đại gia là có đồng ý, cũng có bộ phận là không đồng ý.

“Đồng ý nhiều, không đồng ý thiếu, liền nhất hảo cửa động. Lại nói, chúng ta không có bản đồ cái gì, chẳng lẽ ngươi còn tưởng dựa ngươi phong phú sức tưởng tượng, tuyên một cái lộ?” Diệp Chấn thực khó chịu phản kích nói.

“Lão đại, mệt a, đi chậm một chút đi.” Không nghĩ tới, Diệp Chấn nói xong, sau lưng thế nhưng liền truyền đến một tiếng, bất quá thanh âm rất nhỏ, nhìn đáng về còn có chỗ điểm điểm khoảng cách.

“Mệt người liền nghỉ ngơi, trở về ta lại thu thập người, không mệt cho ta chạy!” Huyền Vũ rống rất lớn thanh, liền cùng bắt được Diệp Chấn liền nhất định có thể giết chết Diệp Chấn bộ dáng.

“Chạy!” Diệp Chấn nơi này mặc dù có mấy cái là một người là có thể diệt cái này Thanh Long Bang, nhưng là nơi này địa hình phức tạp, bị thương còn lại không biết võ công liền không hảo. Lại nói, nơi này như thế điểm vị trí, ngộ thương huynh đệ cũng không phải không có khả năng sự tình.

Mọi người liền cùng tiêu sấu giống nhau từng bước từng bước bò tiến nhất hào cửa động. Lại là như thế xảo, liền ở Diệp Chấn bọn họ tập thể vào động khẩu ước chừng hai mươi giây sau, Huyền Vũ một đám người vào được.

“Wow, thật nhiều cửa động a, lão đại, đi nơi nào?” Cái kia tiểu đệ vẫn là giống nhau ngốc, kỳ thật đối với chính mình lão đại là trăm triệu không thể nói loại này lời nói, nói không chừng tiếp theo giây phút chừng đã bị Huyền Vũ xem khó chịu một phát súng bắn chết.

“Wow người muội, nếu chúng ta là từ nhất hào cửa động tiến vào, vậy đi nhất hào đi.” Huyền Vũ biết, này tám tám 64 cái cửa động, làm cái này tiểu đệ tuyển, cũng chính là làm hấn hạt mông, không bằng liền tuyển lúc trước tiến vào cửa động, cũng không phải chuyện xấu.

“Là là là.” Cái kia tiểu đệ chính đón một chút đội ngũ, đi theo Huyền Vũ, đi vào.

Lý Tiểu cùng Lý hào là thiên sau, khả năng nghe được một chút, đối phía trước Diệp Chấn nói. “Diệp ca, ta đến nơi đây đều có thể nghe thấy bọn họ nói chuyện, phỏng chừng bọn họ cũng tuyển đệ nhất hào cửa động.”

Diệp Chấn tuy rằng ở phía trước, nhưng là lỗ tai nhưng thật ra so Lý Tiểu tốt hơn gấp mười lần không ngừng, tự nhiên nghe được rành mạch. “Chúng ta đi chúng ta, mau mau mau.”

Bỏ phỏng chừng có hai mươi tới phút, có đã đem quần áo quần ma phá, bất quá Diệp Chấn còn không có tính toán nghỉ ngơi. “Bọn họ khẳng định là nghỉ ngơi, hiện tại là ném ra bọn họ tốt nhất cơ hội, không cần bạch bạch lãng phí, tin tưởng ta, liền cho ta bỏ nhanh lên.”

Mọi người đều nghẹn khí không dám phản kháng, kỳ thật cũng chính là ở kiên trì.

“Lão đại, ta loáng thoáng nghe thấy được bọn họ thanh âm, bọn họ thể lực hảo, ta cảm thấy, chúng ta không thể rơi xuống, vạn nhất phía trước lại có chỗ rẽ, chúng ta đây liền rất khó đuổi theo.” Cái kia tiểu đệ nghiêm trang nói.

“Đừng đừng đừng, này Diệp Chấn sớm hay muộn phải về Phú Châu, chúng ta trở về ở tỉnh sở, nếu nơi này bọn họ nguyên ý xuống dưới, ít nhất là có bảo tàng, người nhưng đừng quên, chúng ta ở mặt trên cũng có người, chúng ta liền tìm chúng ta, bọn họ tìm bọn họ. Cùng lắm thì, bọn họ tìm được, chúng ta đoạt là được.” Huyền Vũ cũng là rất mệt, nói một đồng lớn vô nghĩa, kỳ thật chính là nói có thể nghỉ ngơi nghỉ ngơi.

Mười phút sau, Huyền Vũ đoàn người lại lần nữa xuất phát.

“Rốt cuộc ra tới, ra tới.” Lưu mập mập rõ ràng ở bên trong, ra tới sau xác thật cái thứ nhất kêu cao hứng. “Ra tới, nơi này liền cùng mê cung giống nhau, người chỉ cho rằng đi ra vừa mới mê cung, kỳ thật vừa mới mới vừa đi tiến mê cung.” Vẫn luôn không có tiếng tăm gì Lý sở đứng lên.

“Cái gì đi vào đi ra, người xem, hiện tại rốt cuộc không cần bỏ đi, nghỉ ngơi nghỉ ngơi.” Lưu mập mập thể lực có bao nhiêu hảo, tất cả mọi người đều biết, bất quá Lưu mập mập thể lực ở bên trong này, sẽ không tính nhược. Hơn nữa Lưu mập mập phỏng chừng vẫn là sẽ một chút võ công, bằng không ai cấp một cái không biết võ công gia nhập hắc bang cái gì, giết người tổ chức.

“Có đi hay không?” Lan Khôn liếc Diệp Chấn liếc mắt một cái, thực rõ ràng, Lan Khôn là tưởng tiếp theo đi.

“Nếu chúng ta đã ra tới, từ nơi này xem qua đi, phỏng chừng là có thể đứng thẳng hành tẩu, người nhìn nhìn lại, này mà không quá mấy mét sẽ có một chút điểm hơi hơi hạ khuynh, cho nên, này căn đi thang lầu không hai dạng khác biệt, sẽ thực nhẹ nhàng.” Đi thang lầu, hướng lên trên đi một, ngay từ đầu tự nhiên không mệt, cho người cái năm mươi lâu, bỏ chết người. Đi xuống dưới liền sẽ không đặc biệt mệt, năm mươi lâu cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Lời này đem Lưu mập mập thuyết phục, vỗ vỗ mông liền làm lên, “Các người nói, như thế nào liền như thế nào, dù sao ta cũng nói bất quá các người.” Điều này cũng đúng, Diệp Chấn mới là nơi này quan chỉ huy, hết thảy phục tùng mệnh lệnh.

“Xuất phát đi.” Lúc này, đình rung trời cũng đứng ra, tiểu tiểu thanh đối với Diệp Chấn nói.

“Kia hành, đại gia xuất phát đi!” Diệp Chấn đột nhiên phát hiện, nơi này liền cùng du ngoạn giống nhau, hiện tại giống như là đi đến nào đó cảnh khu quỹ động linh tinh địa phương, không không có cái gì đặc biệt sợ hãi cảm.

Diệp Chấn theo lộ đi xuống dưới, đi rồi lại là ba bốn phút, đã muốn chạy tới xuất khẩu, ánh vào mi mắt chính là nhảy dựng xích sắt, đối diện thế nhưng là một tòa phía dưới cái gì cũng không có phù thành, kia phù thành liền cùng một cái lâu đài giống nhau.

Nói cách khác, đối diện địa phương, là một tòa chính mình có thể độc lập ném ra sức hút của trái đất thành thị.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180 : chúa cứu thế

Đây là, cái gọi là Côn Luân thiên đều.” Thánh tôn sát sát trên đầu hân, nói.

“Đây là Côn Luân thiên đều? Kia vì cái gì lại ở chỗ này, chẳng lẽ không phải ở Côn Luân trên núi phượng?” Này, rõ ràng liền ông nói gà bà nói vịt, phía trước liền nghe nói qua Côn Luân thiên đều ở Côn Luân trên núi, hiện tại lại xa đến nơi đây, không thể tin.

Lưu mập mập càng là vẻ mặt lằng. “Côn Luân thiên đều là cái gì đồ vật? Người nói cho ta, chúng ta đã muốn chạy tới cuối?”

“Đây mới là Côn Luân thiên đều chân thân! Đi!” Lan Khôn đã gấp không chờ nổi, lôi kéo Diệp Chấn đi phía trước chạy. “Lan Khôn, này xích sắt yêu cầu rất lớn sức chịu đựng, hơn nữa người nhìn kỹ, nhìn như ngắn ngủn một cây, thực tế lại là rất dài, yêu cầu rất lớn thể lực, không thể tùy tiện hành sự.” Theo Diệp Chấn quan sát, này xích sắt đi thông bên kia, ít nhất có thượng trăm mét, nếu không có cường đại sức chịu đựng, nửa đường tới cái rút gân, chẳng phải là tìm chết?

Lan Khôn không có thể nghe đi vào, hừ một tiếng. “Ta đi trước một bước, các người nhanh lên!” Ra lệnh một tiếng, Lan Khôn liền nhảy xuống, rồi mới vững vàng bắt lấy xích sắt, đi phía trước dùng sức bò. Mọi người ở mặt trên xem rành mạch, này Lan Khôn bò sát tốc độ, quả thực không phải người!

“Đại gia làm làm vận động, ta đi trước!” Nói xong, thánh tôn cũng nhảy xuống, vẫn là vững vàng bắt lấy. Chẳng qua đem phía trước Lan Khôn hoảng sợ. “Ta đi, ta còn tưởng rằng mặt trên đồ vật, người nhưng đừng dọa người a.”

Ngay sau đó, lại có vài người nhảy xuống, Diệp Chấn, đỉnh rung trời, Lý Tiểu, Lý hào mấy người đều nhảy xuống đi. Rồi mới là Lưu mập mập, đi xuống sau, mọi người đều phát hiện này xích sắt phỏng chừng muốn chặt đứt. “Phía trước, mau bò, nha, này mập mập quá nặng!”

Nói xong, đằng trước thánh tôn cùng Lan Khôn đã bò lên trên đi, nhanh nhất Diệp Chấn cũng hoàn thành thập phần chi tám. Mười phút sau, cuối cùng một người, bởi vì phải bảo vệ chính mình nữ nhi Lý Đình Mặc Lý sở, cuối cùng một cái đi lên sau.

Tất cả mọi người đều rất mệt, nhưng là đều áp lực không được nội lực hi nhạc. “Cửa này là đóng lại, chúng ta gõ gõ cửa.” Diệp Chấn lộng không hiểu nơi này thời gian, liền hỏi đỉnh rung trời. “Rung trời, người tính tính hiện tại vài giờ, buổi tối quá muộn cũng đừng quấy rầy nhân gia.”

Lan Khôn đẩy ra Diệp Chấn, trực tiếp gõ vài cái lên cửa. Diệp Chấn bị người nâng dậy tới, cũng là không biết làm sao. “Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc.” Đợi trong chốc lát, “Kéo kẹt.” Cửa mở, một vị lão giả ở bên trong, thân cao ước chừng chỉ có một mét sáu xuất đầu, nhưng là nhìn đáng vẻ, không phải người bình thường.

“Lão giả thiên đều môn thần, thỉnh.” Lão giả bày ra ‘thỉnh’ động tác, rồi mới làm Lan Khôn cái thứ nhất tiến, thánh tôn cái thứ hai tiến, Diệp Chấn cái thứ ba tiến. “Còn lại người, cửa chờ.” Nói xong, lão giả xoay người rồi đi, môn tự động đóng cửa.

“Lão giả, này Côn Luân thiên đều, vì sao không phải thể nhân tương truyền, ở Côn Luân trên núi, mà là tại đây không thấy được thái dương địa phương?” Diệp Chấn xem cái này lão giả hành tẩu nên bước là có thể nhìn ra, liền tính Diệp Chấn, Lan Khôn cùng thánh tôn tề phát lực, có lẽ đều không phải trước mặt người đối thủ.

“Chính là bởi vì nhiều thể hệ tương truyền, chúng ta mới quyết định đi vào nơi này, thỉnh.” Không nghĩ tới, này lão giả thể nhưng nói chuyện rất hòa ái, làm Diệp Chấn hảo cảm gia tăng không ít.

Ba người đi vào một phòng, đèn liền sáng, rồi mới môn quan trọng. “Ba vị, xin đợi các người đã đến.” Ngay sau đó, là lại một vị lão giả, đã phát hiện, thể nhưng chính là lúc trước cấp chính mình vận Phật kim chén vị kia đại tiên.

“Ngài chính là?” Diệp Chấn vừa định mở miệng nói tạ, đã bị vị kia lão giả đánh gãy. “Ta là hân sinh đôi đệ đệ, hân đã qua đời.” Diệp Chấn gật gật đầu, không hề mở miệng. “Ca ca sinh thời đã nói với ta, có vị tên là Diệp Chấn người tu tiên, trở về đến nơi đây, cứu vớt thương sinh, không sai đi?”

Diệp Chấn vẻ mặt ngốc bức, khăn trương liền loạn gật đầu một chút. “Ta đây liền thật không dám dấu diếm, ba năm trước đây, một cao thủ đi vào nơi này, đem Côn Luân thiên đều cướp sạch không còn, Côn Luân thiên đều trăm tên thánh nhân, đều không có thể tránh được hân lòng bàn tay. Nhưng mà hân ở chúng ta thiên đều trung tâm, dùng tà năng sáng tạo ra một cái tà môn, này tà môn có thể mở ra người ma nhị giới! Nếu không thể tổ chức, này thiên hạ người, đừng nói dùng thương (súng) dùng đại pháo giết hân, kia cũng vô dụng.”

Xem ra này lão giả cũng không phải không chú ý thiên hạ, cũng biết hiện tại khoa học kỹ thuật đã không ngừng phía trước chỉ có đao, hiện tại thậm chí có hạch đạn đạo cái gì.

“Ba năm trước đây, kia vì sao chờ tới bây giờ?” Nếu này ba năm gian, người Ma Giới không có bất luận cái gì chiến dịch?

Đúng vậy, chúng ta không dám truyền ra đi, nhưng là, bị giết trăm tên thánh nhân gần là chúng ta thiên đều trăm thánh, nhưng là không đủ để đem chúng ta thiên đều diệt, chúng ta có bảy tiên, lúc trước chính là bảy tiên hợp lực, mới đưa người tới đánh bại, đáng tiếc bị chạy thoát. Sau đó bảy tiên dùng chính mình toàn thân lực lượng phong ấn người ma tà môn, an an ổn ổn qua hai năm, liền ở ba tháng trước, chúng ta phát hiện tà môn động tĩnh, ngoài ý muốn thả chạy một cái đến từ Ma Giới cao thủ.

“Kia hiện tại làm sao bây giờ? Người ta cũng không phải là tùy tiện tiện là có thể cứu vớt nơi này người.” Diệp Chấn liền cười, nghe tới thực hoang đường, áy này ngoại thả chạy Ma Giới cao thủ? Kia phòng chừng chính là tà ma, liền ở thượng một hồi, tà ma dùng chính là phân thân, kia phòng chừng chân thân còn chưa sống lại.

“Ngàn năm luân hồi, chờ chính là người.” Diệp Chấn cũng không biết, cái gì thời điểm chính mình trên đầu liền xuất hiện một cái chứa cứu thế danh hiệu, ngược lại là Lan Khôn cùng thánh tôn, thánh tôn liền cùng nghe chuyện xưa giống nhau, Lan Khôn thì tại nghiêm túc nghe.

“Chờ ta? Ta nói, ta như thế nhược, người chờ ta làm cái gì.” Này Diệp Chấn liền nóng nảy, chính mình hiện tại có lẽ liền thánh tôn đều không phải đối thủ, như thế nào khả năng có thể chiến thắng cái gì Ma Giới tà giáo. Lại nói, vì cái gì một cái tà giáo như thế ngư mục, này Côn Luân thiên đều chính là chính phái cấp bậc cao nhất.

“Đừng vội, hôm nay cơ không thể tiết lộ, không phải không nói, thời điểm chưa tới a!” Nói xong, này lão giả liền tan thành mây khói. Ba người cũng nhaoang lên thân, “Ta đi, như thế nào đã trở lại?”

Không nghĩ tới, ba người cứ như vậy, quỳ gối trước cửa vẫn không nhúc nhích. “Cái gì như thế nào đã trở lại, các người ba người liền vẫn luôn tại đây quỳ, làm ta sợ nhóm nhảy dựng đầu.” Này đạo không phải không có khả năng, Diệp Chấn cũng lười đến xa đông xa tây, liền nhìn thoáng qua bên người Lan Khôn cùng thánh tôn, hai người gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình cũng thấy.

“Trở về đi, nơi này không phải chúng ta có thể chơi địa phương.” Diệp Chấn biết, hiện tại chính mình như vậy cũng không phải rút lui có trật tự, chỉ là chính mình trong lòng có một câu vẫn luôn lặp lại. “Đi thôi, đi thôi, đi thôi.”

Mọi người lại hao hết sức lực mới trở lại đối diện. “Đình rung trời, đợi lát nữa chúng ta đi ra ngoài thời điểm, người xem chuẩn nhập khẩu, đem giếng dùng cục đá lấp đầy, hết thấy có thể tiến vào địa phương, hết thấy từ bỏ.”

Trở về liền đơn giản, bởi vì Diệp Chấn đầu óc cũng không kém, ước chừng hai ba giờ, mọi người về tới mặt trên, vừa vặn tốt là sáng sớm sáu bảy điểm, ánh nắng tươi sáng. “Đã lâu không có phơi nắng, đình rung trời, chúng ta đi xuống đã bao lâu?”

“52 giờ.” Không tới 72 giờ, đó chính là đi xuống hai ngày nhiều.

“Người người đâu?” Mọi người đều nằm ở mặt cỏ nghỉ ngơi. Diệp Chấn cũng phát hiện, hiện tại không phải nghỉ ngơi hảo thời điểm, vạn nhất kia đại ‘lão thử’ đột nhiên liền ra tới, chẳng phải là hư đại sự?

“Ta người a, người xem, liền ở chỗ này.” Không sai, nơi xa thật là có mấy chục cái lều trại. Đình rung trời đánh một cái đèn tín hiệu, đối phương người tập tễ chạy tới.

Năm phút đồng hồ sau, nhất ban người đã tới rồi. “Diệp Chấn, lúc này đây tới, không có thể bắt được ta muốn, nhưng là ta trông trải việc đời. Người nói ta sẽ đi làm, chúng ta ở gần đây kia một cái bộ đội đặc chủng căn cứ có việc, liền đi trước.”

Nha, lúc trước tới thời điểm thỉnh bọn họ ngồi máy bay, hiện tại trở về đều phải chính mình hồi. Nhưng là xem đình rung trời ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, Diệp Chấn cũng không hảo nói nhiều cái gì.

“Anh em, ta nhiệm vụ còn không có hoàn thành các người liền đã trở lại, thực xin lỗi lần này không có thể cùng nhau.” Nói, Lưu Vũ Phi liền nhảy ra tới, cấp Diệp Chấn một cái đại đại ôm.

“Này phụ cận cũng liền một chỗ có xe lửa, đường dài xe lửa, nói thẳng bất luận cái gì địa phương, đi thôi.” Nói thẳng bất luận cái gì địa phương, Diệp Chấn nhưng thật ra không nghe nói qua, phụ cận thành thị hẳn là có thể.

Mọi người lại hoa một ngày thời gian, đi đi dừng dừng, đi tới nhà ga, đáp thượng cuối cùng nhất ban xe, nơi này khả năng tương đối hẻo lánh, trên xe trừ bỏ Diệp Chấn đoàn người, cũng chỉ có hơn mười người. Đại bộ phận người đều là đang xem báo chí cái gì, cũng không ai chú ý Diệp Chấn này mệnh môn đội ngũ.

Cách thiên giữa trưa hơn mười một giờ, hạ xe lửa lại chuyển thượng một tòa xe lửa, mục đích địa chính là Phú Châu. Nhưng mà liền ở chuyển xe lửa thời điểm, đại gia cũng từng người đi từng người. Lý Tiểu cùng Lý sở đi đáp đi kỳ đạt xe lửa, Lý Đình Mặc biểu hiện là tương lưu lại, nhưng là bị Lý sở hung hăng huân một đòn, liền đi rồi.

Lưu mập mập cùng Lan Khôn liền đi Kỳ Châu, Trương Đà thì tại xuống xe thời điểm liền đi rồi. Còn lại, Tống Hồ, Lưu Vũ Phi, thánh tôn, Diệp Chấn cùng Giang Ninh Ninh, liền cùng đi Phú Châu xe lửa.

Buổi tối, xe tới rồi, Giang Ninh Ninh về trước chính mình gia, Tống Hồ cũng trở về chính mình gia. Buổi tối, thánh tôn ở Phú Châu không phòng ở, liền đi cùng chính mình thân cận nhất Diệp Chấn gia. Diệp Chấn mở cửa còn gặp phải chính mình mụ mụ.

Nước mắt không cảm đi xuống lưu. “Mẹ, người như thế nào đã trở lại?”

“Àn, đây người hân xú vị, người đi du lịch không tắm rửa a?” Diệp Chấn mụ mụ vẫn là như vậy cẩn thận, trở về thế nhưng còn có bữa tối, cấp Diệp Chấn nhiệt nóng lên, Diệp Chấn, thánh tôn cùng Diệp Chấn mụ mụ, liền lại ăn nhiều một đón.

Kế tiếp, ngày hôm sau, Giang Ninh Ninh liền tới đây ở. Tối hôm qua quá muộn, yêu cầu tự mình đi báo bình an, cho nên liền ở tại bên kia, hiện tại bên này có chính mình mẹ vợ cùng chính mình bạn trai, ở nơi này cũng không có cái gì dị nghị.

Ba ngày sau, này ba ngày đại gia cũng chính là chơi chơi đùa đùa chơi đùa nháo, Diệp Chấn cũng cảm nhận được không giống nhau ba ngày, thật sự làm đại gia sáng.

Ba ngày sau buổi sáng. “Diệp Chấn, rời giường, có việc cùng người nói.” Diệp Chấn liền ở ngủ đến một nửa đã bị chính mình mụ mụ đánh thức, phải biết rằng, Diệp Chấn mỗi ngày liền ngủ sáu giờ là đủ rồi, hôm nay có thể ngủ như thế nhiều, thế nhưng bị đánh gãy, cũng là thực khó chịu.

“Ta cho người báo một khu nhà đại học, một tháng sau liền có thể đọc, ta xem người tiểu học đầu óc không tồi, trung học thành tích cũng thực hảo, cái này cao trung liền cho người lãnh phí, hiện tại người liền trực tiếp đọc đại học.” Diệp Chấn mụ mụ ném xuống mấy quyển thư, liền đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181: người long nhị giới

Cái gì đồ vật a, cấp cái gì thư không tốt, cấp cái gì thi đại học ôn tập đề, đại học kiểm tra đo lường, đại học nhập học yếu điểm. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đổi mới nhanh nhất tiêu thuyết” Diệp Chấn phiên phiên, chính mình thế nhưng đã đổi thư tịch không thể nào cảm thấy hứng thú, có lẽ, chính mình sinh hiện tại liền vận mệnh bất đồng đi.

Nhìn chính mình mụ mụ càng chạy càng xa bóng dáng, Diệp Chấn lập tức đuổi theo, “Mẹ, kỳ thật ta tưởng nói, học được sơ trung đủ rồi, đã sẽ nhận thức cơ bản tự, đã sẽ tính vài vị số nhân chia, xã hội thượng liền yêu cầu này đó, hà tất sống uống thời gian đâu?”

“Sống uống gì thời gian, một tháng sau, ninh ninh a, cũng phải đi cái này đại học.” Diệp Chấn sừng sốt, không nghĩ tới thời gian quá như vậy mau, Diệp Chấn nghĩ nghĩ, vẫn là không tin, liền chạy tới hỏi chính mình bạn gái Giang Ninh Ninh.

“Ninh ninh, người một tháng sau muốn đi vào đại học phải không?” Diệp Chấn kỳ thật hy vọng Giang Ninh Ninh đi đọc đại học, nhưng là chính mình đã không thói quen đại học hoàn cảnh. Không thói quen đại học đọc sách, không có một đoạn thời gian, căn bản thích ứng bất quá tới.

“Đúng vậy, ta vừa mới còn nghe thấy mụ mụ người nói chúng ta là cùng sơ đại học, cùng ban đầu.” Nhìn hôm nay Giang Ninh Ninh ăn mặc áo ngủ bộ dáng, thế nhưng có vài phần thanh thuần.

“Ta khẳng định là không đọc sách, chính người đọc đi.” Giả thiết kia lão giả lời nói là đúng, kia hân bộ dáng liền càng không thể đọc sách. Nói, Diệp Chấn lập tức quăng chính mình một cái tát. “Bang!” Một tiếng thực vang dội, Diệp Chấn nghĩ thầm: Ta suy nghĩ cái gì đâu, theo ta này điều hóa, Diệp Chấn, người còn tưởng rằng chính mình là chúa cứu thế a!

“Xảy ra chuyện gì, còn đánh chính mình một cái tát a.” Nói, Giang Ninh Ninh liền đem Diệp Chấn truyền hương trên giường ôm, hôn hôn Diệp Chấn đánh chính mình một cái tát địa phương.

“Người có phải hay không chỗ nha.” Đối với Diệp Chấn vấn đề, Giang Ninh Ninh lập tức đỏ bừng mặt, ôm Diệp Chấn không dám nói lời nào. “Như thế nào không nói lời nào, có phải hay không a?”

“Đương nhiên là, rời giường rời giường.” Nói xong, Giang Ninh Ninh lập tức toàn bộ mặt sau hồng giống cái chi quả giống nhau, chạy xuống lầu đi WC. Diệp Chấn liền nằm ở Giang Ninh Ninh trên giường, hưởng thụ mềm mại giường cùng tràn đầy nữ nhân hương.

Diệp Chấn đột nhiên lại phát hiện, gần nhất chính mình có phải hay không biến tà ác, thế nhưng sẽ hỏi ra như vậy vấn đề. Lại thường chính mình nhẹ nhàng một cái tát, rồi mới liền đem cửa đóng lại, xuống lầu.

“Mẹ, người báo cái gì đại học, ta không đọc.” Diệp Chấn thật sự không tính toán đọc đại học, không có đọc ba năm cao trung Diệp Chấn đã phát hiện, kỳ thật học xong sơ trung như vậy đủ rồi, cao trung cùng đại học, nếu yêu cầu, cùng lắm thì ở nhà học, đi trường học liền có điểm chuyện bé xé ra to.

“Không đọc gì, nói ngốc lời nói đâu hài tử, người không phải từ tiểu liền ái đọc sách? Còn nói muốn đọc sách rồi mới kiểm đồng tiền lớn dưỡng chúng ta

sao?” Diệp Chấn mụ mụ cũng nóng nảy. “Là, nhưng là hiện tại ta có tiền, ta có rất nhiều rất nhiều tiền, người muốn cái gì ta có cái gì, ta chỉ là tưởng nói, mẹ, bằng cấp không trọng yếu, một đời người, dựa vào là vận khí cùng nỗ lực (nội dung yêu cầu, không đại biểu cá nhân cái nhìn!).”

“Ta mặc kệ, ta không đọc sách, dù sao người cần thiết đi, này một tháng, khiến cho người tiêu dao, dù sao một tháng sau, người cần thiết đi!” Diệp Chấn mụ mụ cứ như vậy đem lời nói buông xuống, Diệp Chấn cũng không biết như thế nào nói.

“Như thế nào lạ, đi liền đi sao, người còn không nghĩ đọc sách a?” Chờ đến Giang Ninh Ninh rửa mặt xong rồi ra tới sau, còn thấy Diệp Chấn ở thất thần.

“Không phải đặc biệt tưởng, cao trung ba năm đã bỏ lỡ, có lẽ, kia ba năm chính là ông trời không muốn ta đọc.” Diệp Chấn vẫn luôn đều tin tưởng chính mình vận mệnh, nếu có gặp được chuyện khó khăn, Diệp Chấn đều sẽ ném tiền xu, chính phản diện, là ông trời quyết định.

Kỳ thật này xem ra thực hoang đường. “Liên tính cao trung ba năm là ông trời an bài không cho người đọc, kia hiện tại đâu, không phải ông trời an bài làm người đọc đại học sao?”

“Người đi ăn cơm sáng đi, ta sẽ hảo hảo suy xét suy xét.” Diệp Chấn hạ không được quyết tâm, còn muốn hỏi hỏi thánh tôn ý tứ.

Đưa Giang Ninh Ninh đến lầu hai, Diệp Chấn tiếp đón thánh tôn lại khách thỉnh, hỏi thánh tôn ý kiến. “Muốn ta nói, người đi đọc sách cũng không có việc gì, dù sao người cái này tuổi, đọc đọc sách cũng không có việc gì.”

“Đúng không, người cũng như thế tưởng. Chẳng qua, người xác định? Ân ta tư duy, ta tới tưởng, ta là cảm thấy ta không thể đi đọc sách, phía trước chuyện đó người ta, Lan Khôn đều biết đi? Nếu việc này là thật sự, người ma hai giới người ma tà môn mở ra, không phải người ta có thể khống chế, nhưng là hiện tại người ma tà môn còn chưa hoàn toàn mở ra, chúng ta yêu cầu tấn chúng ta lực lượng.”

“Người đem chính mình lúc trước chứa cứu thế sao? Việc này lại không phải người có thể trộn lẫn, ta đều ngăn không được kia tà ma nhất chiêu, huống chi ngay lúc đó tà ma gần là cái phân thân thôi, nếu làm Ma Giới đại quân chân chính tiến vào nhân giới, người cho rằng báo nguy kêu quốc tế ném cái bom nguyên tử là có thể giải quyết sự tình sao?”

“Ta nói bất quá người, nhưng là này học, là nhất định không thể thương!” Diệp Chấn còn tưởng rằng, tìm được thánh tôn thương lượng, ít nhất là có người đồng ý. “Người không thể không đi, nghe ta, đi liền đi thôi, liền điểm này sự tình. Huống chi, người hiện tại đi đọc đại một, lại không ai sẽ nói người cái gì, còn có thể thu hoạch tri thức. Cùng lắm thì, đọc mấy chu, hiện tại sự tình còn không có phát triển đến tui bụi nông nổi, lúc trước tà ma cũng có thể mở miệng, nếu thật sự không được, chúng ta có thể chế định điều ước cái gì.” Thánh tôn đem chế định điều ước dọn ra tới, chẳng lẽ là muốn phân chia chúng ta nhân giới lãnh thổ cấp Ma Giới?

Diệp Chấn không phải nhất định không đi, nếu thánh tôn chết bức, Diệp Chấn vẫn là có thể suy xét. Chạy nhanh hần nha mới mười bảy tuổi, liền vào đại học không hảo đi? Thánh tôn thấy Diệp Chấn còn thất thần tự hỏi, liền nói. “Người đi trường học, lại không nhất định là chuyện xấu, cứ như vậy định rồi đi, nếu mụ mụ người muốn cho người đi, người cũng đừng phản kháng.”

Diệp Chấn thật đúng là liền đồng ý. Lên lầu tìm được chính mình mụ mụ. “Mẹ, một tháng sau, ta đi đọc, người đừng lo lắng.” Diệp Chấn mụ mụ vừa nghe, hai mắt nước mắt lưng tròng. “Lá con, người tốt cuộc —— tốt cuộc trưởng thành.”

“Đừng khóc, khóc cái gì, đi một chút đi, xuống lầu uống uống trà.” Diệp Chấn nắm chính mình mụ mụ tay, lại kêu Giang Ninh Ninh xuống lầu. Bốn người liền tề tựu.

“Ninh ninh, người hiện tại biết chúng ta lớp học có ai là đồng học không có?” Diệp Chấn chính là muốn biết, có hay không sơ trung đồng học cùng nhau hỗn. “Có, Phương Thước cùng chúng ta cùng lớp, không có.”

Phương Thước người này, Diệp Chấn trước sau sẽ không quên, chỉ cần bằng phía trước kia sự kiện, Diệp Chấn liền sẽ cùng Phương Thước giao bằng hữu. “Một người, hảo đi. Chuyện xấu không đề cập tới, ta nghĩ ra đi chơi chơi.” Mở ra một chiếc bảo mã (BMW), là ninh ninh tọa giá, hòa lực thêm đủ, đến nào chính là ‘ hừ hừ hừ ’ ô tô kết thúc.

Hơn mười ngày sau, Diệp Chấn quá thượng hần sinh mệnh thứ tám cái sinh nhật, đây là hần từ mười tuổi bắt đầu, mới có ăn sinh nhật bánh kem, mười tuổi trước, đều là một câu cổ vũ. “Qua sinh nhật sau, Diệp Chấn, người liền thành niên.”

“Đúng rồi, ninh ninh. Người năm nay bao lớn?” Diệp Chấn đột nhiên phát hiện, chính mình có phải hay không so Giang Ninh Ninh nhỏ một chút? “Ta sang năm mười chín, năm nay sinh nhật đã qua. Cho nên, ta so người đại.” Giang Ninh Ninh về mặt kiêu ngạo nói.

Đêm nay sinh nhật, bởi vì có rất đại bánh sinh nhật, kết quả tất cả mọi người đều không tính toán ăn cơm chiều. Ăn xong bánh kem phát hiện khả năng không đủ, sau tới bốn người đều rất đói, khiến cho Diệp Chấn đi mua cơm hộp, Diệp Chấn liền nhắc lên thánh tôn cùng đi.

“Thánh tôn, mười mấy ngày nay, ta đều ở chơi, người có hay không phát hiện cái gì động tĩnh?” Diệp Chấn mười mấy ngày nay xác thật điên điên khùng khùng, cùng cái ngốc tử giống nhau. Chính mình công ty không có nhiều đi vài lần, còn cả ngày nơi này đi dạo nơi đó đi dạo, nhưng là Diệp Chấn công ty hiện tại cũng bắt đầu chậm rãi lớn mạnh, Diệp Chấn đều có đang âm thầm quan sát.

“Có.” Một cái băng lãnh lãnh thanh âm từ mặt sau truyền đến, Diệp Chấn cùng thánh tôn lập tức quay đầu lại, Diệp Chấn thấy một cái khác chính mình, quần áo quần là giống nhau, hoàn toàn không có khác nhau, trừ bỏ khoác một kiện hắc áo choàng.

“Tà ma? Này đều bao lâu, còn chấp mê bất ngộ!” Diệp Chấn nói là rất ngu bực, nhưng là đối mặt mạnh mẽ địch nhân tà ma, hai người căn bản không

phải đối thủ. “Côn Luân thiên đều nữ nhân giới thánh địa, ở Côn Luân trên núi có nhân giới người mạnh nhất, các người hai người, hôm nay tha các người một con ngựa, không thương các người tánh mạng!” Ngay sau đó là ‘oanh’ một tiếng.

Diệp Chấn cùng thánh tôn bị tà ma cuồng phong đánh ra đi mười mấy dặm, Diệp Chấn cùng thánh tôn đều mất phun ra một búng máu. Quay đầu lại, tà ma đã không thấy. “A, a. Thánh tôn, người không sao chứ?” Diệp Chấn hiện tại đã không động dậy nổi, cảm giác cả người đau nhức.

“Có việc, eo đau bối đau, nhưng là nơi này không an toàn, chúng ta vẫn là trở về đi.” Thánh tôn khoe miệng tràn đầy huyết, “Này tà ma không nhẹ không nặng, nhẹ nhàng đánh chúng ta một chút, thiếu chút nữa giết chúng ta.”

Hai người lẫn nhau đỡ lên, khập khiễng đi trở về gia. Ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày, Diệp Chấn thể nhưng trước khôi phục, thánh tôn chậm mấy cái giờ. “Nha ha ha, người hiện tại đã mau bị ta siêu việt, người nói người, sống mấy trăm năm hơn một ngàn năm người, liền tà ma nhất chiêu người đều đánh không được.”

“Ta công lực tại rất sớm trước cũng đã bị phong ấn, coi bỏ chỉ có ngàn năm long đan.” Thánh tôn thấy Diệp Chấn cho rằng chính mình là nói giỡn, tiếp theo nói. “Ta có năng lượng có thể mở ra người long nhị giới chi môn, đáng tiếc ta mở ra quá trình chỉ có ba giây.”

“Người long nhị giới?” Như thế nói đến, hiện tại đã có Tứ Giới, phân biệt làm người giới, Ma Giới, Tiên giới, long giới Tứ Giới. “Ý tứ là, người cho ta mở ra người long chi môn, làm ta cho người mang đến ngàn năm long đan?” Thượng cổ Long tộc là ngàn năm trước, hiện tại lại như thế nào khả năng gặp được?

“Này thượng cổ Long tộc là ngàn năm trước, nhưng là hiện tại cũng chưa diệt sạch, nếu người tưởng ta khôi phục thực lực, người liền đi một chuyến đi.” Tiếp theo, thánh tôn đem Diệp Chấn đưa tới một cái trống trải địa phương.

“Nhớ rõ, đi đến long giới, bên kia cũng có người bộ lạc, rất ít thôi. Nhưng là người đi đến bên kia, chính là cùng chúng ta gián đoạn tín hiệu, như thế nào trở về, nhớ rõ, đây là một khối long thạch, trên mặt đất đồng dạng cái vòng sau, tiểu thuyết nói thậm ‘người long nhị giới, khai!’ là được, này long thạch chỉ cung một cái qua lại, nhớ rõ đừng thất thủ.” Diệp Chấn liền mơ mơ màng màng nhìn thánh tôn hoa hảo vòng, niệm một câu. “Người long nhị giới, khai!”

Quả nhiên xuất hiện một cánh cửa, cùng phim truyền hình điện ảnh không hai dạng khác biệt, nhưng là Diệp Chấn biết đây là mở ra hai giới chia khóa. Diệp Chấn đi phía trước nhảy, “A, xé, đau đầu.” Diệp Chấn tỉnh lại, chung quanh là một loại cùng loại nhà bạt vật kiến trúc, chính mình liền thân ở trong đó, Diệp Chấn đánh giá một chút nhà ở.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182 : chiến thắng trở về

Trong phòng kỳ thật không thể nào hiện đại hoá, không có máy tính không có di động cái gì, bất quá còn có thể thấy, trên vách treo một tảng da sói. Thỉnh đại gia tìm tôi (phẩm @ thư ¥ vòng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết một lát sau, liền thấy một cái nữ tử cầm một cái mâm tiến vào, Diệp Chấn lập tức nhắm mắt lại chứ, trang thành thực ngủ bộ dáng, có phải hay không còn đánh hai cái khò khè, làm như vậy, kỳ thật cũng chính là nhìn xem đối phương là hữu hảo vẫn là như thế nào.

“Mau tỉnh lại.” Diệp Chấn nghe được rành mạch, hần giăng Hán ngữ, ngay sau đó, cái kia nữ tử đem Diệp Chấn miệng nhẹ nhàng bẻ ra, Diệp Chấn không dám phản kháng, đành phải tòng phạm vì bị cưỡng bức. Đợi trong chốc lát, nguyên lai là cho Diệp Chấn uống lên một chút cháo.

Cháo Diệp Chấn một ngụm không lãng phí, uống xong sau. Nữ tử liền đi ra ngoài, Diệp Chấn lập tức ngồi thẳng lên, lại một lát sau, vị kia nữ tử lại vào được. “Người tỉnh?”

“Là, nơi này là chỗ nào?” Diệp Chấn xem trước mắt vị này nữ tử cùng đã nhân không sai biệt lắm, trừ bỏ miễn cảm bộ vị có bộ y che lại, nhưng là đại bộ phận đều là lỏa lồ bên ngoài.

“Nơi này là Sax tộc (giả thuyết, như trong đời sống hiện thực có tương đồng, chỉ do ngoài ý muốn!).” Vị kia nữ tử cũng phát hiện Diệp Chấn nhìn chăm chăm chính mình nhìn tới nhìn lui, trên mặt cũng là một mảnh đỏ ửng.

“Sax tộc? Chính mình chẳng lẽ không phải từ nhân giới đi đến long giới sao? Như thế nào đi vào cái này chim không thềm ịa địa phương.” Tự nhiên, đây là Diệp Chấn trong lòng lời nói, Diệp Chấn như thế nào khả năng sẽ nói chính mình từ nhân giới tới. “Sax tộc, xin hỏi, các người nơi này, có phải hay không có thượng cổ thần long a?”

Nữ tử nhẹ nhàng đỡ Diệp Chấn ngồi xuống, nói. “Đúng vậy, nơi này thượng cổ Long tộc bị tôn xưng vì Thần tộc, là nơi này hết thảy, thượng cổ Long tộc quần cư ở một cái nhất phồn hoa đảo, thế giới này nhân loại bộ lạc không nhiều lắm, cũng chỉ có chúng ta Sax bộ lạc, cũng rất xa tất cả bộ lạc (giả thuyết bộ lạc, như hiện thực sinh hoạt có tương đồng, chỉ do ngoài ý muốn!).”

“Sax bộ lạc? Tất cả bộ lạc? Ta đây hỏi một chút, các người là ở nơi nào phát hiện ta?” Thánh tôn nói, yêu cầu ở long giới truyền tông điểm mới có thể trở về, hiện tại chính mình tỉnh lại chính là ở cái này Sax trong bộ lạc, chính mình là ở nơi nào cũng không biết.

“Người là ở chúng ta Sax bộ lạc một cây thần trên cây bị phát hiện, lúc ấy người hôn mê bất tỉnh, ta tộc nhân đem người cứu.” Vị kia nữ tử lại cấp Diệp Chấn một chén nước, Diệp Chấn còn tưởng rằng là nước sôi để nguội, nhiệt tình khó cự, vừa uống nhưng thật ra man hảo uống.

Diệp Chấn lại hỏi một chút, cái gọi là thần thụ nơi phát ra, nhân gia liền nói. Thần thụ là Sax bộ lạc thời đại cung cấp nuôi dưỡng một thân cây, này cây đã sống có hơn một ngàn năm, thế thế đại đại bị bọn họ Sax bộ lạc người tế bái, Diệp Chấn lúc này trong lòng liền ba cái từ ngữ. ‘buồn cười’ ‘hoang đường’ ‘kỳ ba’

“Vậy người có thể mang ta đi nhìn xem này phụ cận sao?” Nhưng là bất quá nếu thần thụ là Diệp Chấn truyền tông điểm tại đây khóa thần thụ, nhất định này thần thụ cũng không phải giống nhau đồ vật.

“Không thể, ta là Sax bộ lạc Đại vương nữ vương, ta phụ thân đã thỉnh người cho người xem qua, người phía trước hôn mê bất tỉnh, chúng ta nơi này sở hữu đại phu đều xem không hiểu. Nếu người cảm thấy người không quá đáng ngại, ta lại tìm bác sĩ cho người xem xem, bằng không không thể tùy ý đi lại.” Này nữ tử vừa nói vừa dùng ngáp nước mắt nhìn Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng không dám cùng này nữ tử đối nhìn, bất quá vẫn là trộm ngấm vài lần, này nữ tử thật đúng là một cái tiểu công chúa, không chỉ có là lướt tiểu xảo, hơn nữa dễ coi.

“Ta hôn mê đã bao lâu?” Diệp Chấn yên lặng chính mình sau đầu, rồi mới ở trong phòng phụ cận đi một chút. Xác thật là eo đau búi đau, đi là có thể đi, chỉ có thể không thể lâu lắm. “Nga, người gia hỏa này, ngủ một tháng, nếu không phải mạch đập bình thường cũng có tim đập có hô hấp, chúng ta đều chuẩn bị hạ táng.” Diệp Chấn không nghĩ tới, này nữ tử thế nhưng còn sẽ tán tỉnh, lợi hại.

“Một tháng?” Diệp Chấn hoảng sợ, Diệp Chấn tới nơi này, ở nguyên bản nhân giới, một tháng sau là yêu cầu đi đọc đại một, chẳng lẽ hiện tại cái dạng này, là đã khai giảng? “Là nha, người một ngủ một tháng, mỗi ngày cũng chỉ có thể lộ khai người miệng cùng điểm cháo, thật là kỳ quái. Chúng ta bên này đại phu cũng không biết đây là chuyện như thế nào, theo ta a, còn có thể chiếu cố người.”

“Cám ơn, ta tưởng, người có thể nói cho ta, Sax bộ lạc cùng tất cả bộ lạc chuyện xưa đi, này long giới bị thượng cổ Long tộc thống trị, các người nhân loại tồn tại, vì cái gì không cùng nhau?” Nhìn đáng vẻ, nơi này là chia làm bốn dạng, một là thượng cổ tôn quý Long tộc. Nhị là bình thường Long tộc. Tam là Sax bộ lạc, bốn là tất cả bộ lạc. Phương diện này, Sax bộ lạc cùng tất cả bộ lạc nhất định không yên ổn, bởi vì người đã tâm là vô pháp dự đánh giá.

“Ngao, cái này là không thể nói, người hẳn là biết, một chỗ là sẽ không thái bình, chúng ta Sax bộ lạc là đã thành lập mấy trăm năm, mặt sau khởi nghĩa tất cả bộ lạc bởi vì có lĩnh đánh thuê, ở một khác khối lãnh thổ đại sát tứ phương, bất quá hiện tại chúng ta nước giếng không phạm nước sông.” Cái kia nữ tử cấp Diệp Chấn cầm một cái bánh nướng.

Diệp Chấn nhưng thật ra man đói, bụng liền cùng có thứ giống nhau, nếu là hôn mê một tháng, không đói bụng mới là lạ. Diệp Chấn yên lặng chính mình bụng cùng cánh tay, phía trước cơ bắp đã biến mất không ít, thịt cũng mềm mại. Diệp Chấn “Bẹp.” Một ngụm, muốn một ngụm này nữ tử đưa cho bánh nướng.

“Ăn ngon!” Diệp Chấn cấp cái kia nữ tử so một cái ngón tay cái. Đột nhiên, cho rằng mặc vài bông y, cầm trong tay một thanh tự chế một phen trường đao, chạy tiến vào. “Công chúa, tất cả bộ lạc đột kích! Ba ngàn nhân mã!”

Cái kia nữ tử rõ ràng không cao hứng, kêu đi đến người, xoay người đối với Diệp Chấn, lại khôi phục phía trước ôn nhu, nói. “Người kêu cái gì tên đâu?”

“Tại hạ họ Diệp, danh chấn!” Diệp Chấn từ trước đến nay là có ân tất báo, ngạn ngữ hảo ‘có thù không báo phi quân tử!’ “Công chúa cứu ta một mạng, hôm nay ta Diệp Chấn nguyện chi ba trăm binh lính, ra trận giết địch!” Diệp Chấn nói xong, chính mình nhưng thật ra trang bức kích thích trong chốc lát, chính mình thế nhưng trở lại phía trước thời đại, cũng là quái quái.

“Xin đứng lên, Diệp Chấn, người, không có nói giỡn?” Vị kia nữ tử dùng hoài nghi ánh mắt nhìn Diệp Chấn, Diệp Chấn nhưng thật ra không thể nào vui vẻ, nói. “Đãi ta chiến thắng trở về!”

Mở cửa, đi ra ngoài sau. “Ta đi, này mặt trời chói chang, ít nhất ba bốn mươi độ, không có trường kỳ tại đây người, như thế nào khả năng có thể sống sót?” Diệp Chấn oán giận hỏi lâu mới phát hiện có chính sự, dắt con ngựa, mang theo ba trăm người, hướng cửa thành đi ra ngoài.

“Hừ! Kẻ hèn mấy trăm hào nhân mã, người tới người nào?” Đối diện cũng ngồi một nguyên ‘đại tướng’ trong tay cầm một phen cùng loại đại đao vũ khí. Diệp Chấn cười lạnh, nghĩ thầm. “Rốt cuộc có thể quá một hồi cổ đại đánh giặc!” Diệp Chấn xem qua không ít thư, Tam Quốc Diễn Nghĩa, Thủy Hử truyền, trong đó trừ danh chiến dịch thật đúng là không ít.

“Người tới Diệp Chấn, chờ chết đi!” Diệp Chấn huy đao giá mã phóng đi, đối diện đại tướng cũng ra tới, không đến tam hạ, đối diện đại tướng đầu rơi xuống đất. “Ai tới!” Diệp Chấn một tiếng gầm lên, đối diện người đã chạy chạy, tán loạn, không ít người ngã xuống mã, còn có không ít người trực tiếp bị chạy loạn mã đâm chết, “Đây là ‘bắt giặc bắt vua trước!’ đi!” Diệp Chấn giá mã trở về.

Vừa mới cái kia nữ tử ở trong thành mấy mét đứng, sau lưng còn có một cái ngồi ở trên giá nam nhân, kia nam nhân sau lưng còn có một đám mặc khôi

giáp binh lính. “Tối, đây là ta phụ thân.”

“Ngài hảo, tại hạ Diệp Chấn.” Diệp Chấn không thể nào nên như thế nào xưng hô, cũng liền đành phải giới thiệu chính mình. “Người tới a! Thượng hoàng kim khôi giáp!” Nói xong, một người mang lên một bộ vàng óng khôi giáp, ở hoàng kim thái dương chiếu rọi xuống, Diệp Chấn căn bản không mở ra được mắt, vội vàng mặc vào một thân hoàng kim khôi giáp.

Nghĩ thầm, nơi này kỳ thật cũng sẽ không đặc biệt lạ hậu, có lẽ vừa mới là cái gì dân tộc thiểu số đi, mới có thể xuyên dáng vẻ kia, bằng không hiện tại nhìn kỹ, tới đón tiếp Diệp Chấn chiến thắng trở về, còn có cùng Diệp Chấn cùng nhau ra trạm người, đều là khôi giáp. “Phụ thân, chúng ta đi vào ngồi đi, nơi này nhiệt.” Diệp Chấn cũng đi theo đi vào, nhìn dáng vẻ, nơi này khoa học kỹ thuật không phát đạt, còn không có súng ống đạn dược, cho nên đánh giặc đều dựa vào trong tay đao.

Diệp Chấn một đường đi theo đi vào, nửa đường cũng đã áo somi ướt đẫm, bất quá này hoàng kim khôi giáp thật đúng là soái khí, trên đường binh lính không có một cái là không hâm mộ. Đi vào đại đường, cấp Diệp Chấn tìm một vị trí, ngồi xếp bằng, Diệp Chấn đỡ xuống hoàng kim khôi giáp.

“Nữ nhi, người đi hỏi hỏi, người nọ mặc cái gì đồ vật?” Diệp Chấn lúc này mới tỉnh ngộ, chính mình hiện tại quần áo, ở chỗ này chính là kỳ ba một cái. “A? Ta này quần áo, là ta chính mình làm.” Nói gì cũng sẽ không có người tin, bởi vì nơi này đã không có loại này vải dệt, cũng không có tiên tiến may vá cơ.

“Không ngại, thượng đồ ăn đi.” Nam nhân kia an vị ở cao nhất một cái bảo tọa, nhìn dáng vẻ liền cùng hoàng đế vương vị giống nhau. “Ha ha, diệp đệ vững hôn một tháng, tình lại lại lập hạ khí công! Công phá đánh bắt ngờ tất tưng bộ lạc lính đánh thuê, lợi hại lợi hại.” Người nọ vỗ tay, Diệp Chấn đều ngưng ngưng.

“Tại hạ cả gan hỏi, gì là lính đánh thuê?” Lính đánh thuê, chẳng lẽ chính là lấy tiền giết người quân đội? Lính đánh thuê, tên này Diệp Chấn rất quen tai, đáng tiếc chính là nhất thời viết không đứng dậy.

“Này lính đánh thuê, là bắt bộ tất tưng bộ lạc bộ đội, chia làm năm sao cấp, này phụ cận có không ít tiểu bộ lạc, chẳng qua quá mức yếu đi, tất tưng bộ lạc một tinh lính đánh thuê tắc nhưng một lần tiêu diệt này đó tiểu bộ lạc, lần này tất tưng bộ lạc tới là bốn sao lính đánh thuê.” Nam nhân kia cấp Diệp Chấn thượng một đạo ở đây người đều không có đồ ăn, nhìn dáng vẻ là thật muốn cảm ơn Diệp Chấn.

“Không dám không dám, tại hạ bất quá tam chân miêu công phu.” Diệp Chấn nghĩ thầm, này Sax bộ lạc cùng tất tưng bộ lạc đấu tranh phòng chừng cũng không dưới trăm năm. “Tại hạ cả gan hỏi lại, nơi này phụ cận, hay không có thượng cổ Long tộc?” Diệp Chấn là vì tìm long đan kích hoạt thánh tôn nội lực, đây là chính sự, còn có chính mình túi tiền, di! Túi tiền long thạch đâu?

“Này thượng cổ Long tộc là ở long đỉnh sơn, mỗi năm một lần mới có thể mở ra giới hạn, kỳ thật cũng không phải một không gian khác, mà là Long tộc sợ chúng ta quấy nhiễu bọn họ sinh hoạt, mới đưa thiên hạ phân chia hai khối, một khối là đại khối, ước chiếm toàn bộ mặt đất diện tích hai phần ba, là bình thường Long tộc cùng thượng cổ Long tộc địa bàn, còn lại một phần ba, chính là chúng ta nhân loại địa bàn. Mà này Long tộc lập hạ quy định, một năm bên trong chỉ có một ngày có thể có một người tiến vào Long tộc địa vực, bất quá ở Long tộc địa vực, còn có một chỉ cường đại nhất năm sao lính đánh thuê.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 183: làm ta phu quân

“Một khi người đi vào Long tộc lĩnh vực, chứng minh người tùy thời khả năng có sinh mệnh nguy hiểm, bởi vì Long tộc sức chiến đấu phi thường cường, còn nữa, kia chi năm sao lính đánh thuê làm ơn tất tưng bộ lạc khổng chế, ở trong long tộc cũng là một viên Đại tướng. Thịnh đại gia tìm tòi (phẩm # thư ¥ vãng) xem nhất toàn! Đối mới nhanh nhất tiểu thuyết bất quá nội liền một cái long đỉnh sơn, còn lại vẫn là thảo nguyên đất bằng, truyền thuyết, thượng cổ Long tộc sở tại, liền ở nơi đó.” Cái kia nam tử nhưng thật ra đối Diệp Chấn vấn đề nhưng thật ra man cảm thấy hứng thú, giải thích cũng thực toàn.

“Đúng rồi, vì sao tại hạ túi tiền trung cục đá không thấy? Nhị vị hay không biết này rơi xuống?” Diệp Chấn còn chưa nói xong, đã bị ngồi ở bên cạnh nữ tử đánh gãy. “Ồ ta phòng.”

Diệp Chấn vừa nghe còn ở, vậy không có gì nhưng lo lắng, liền hỏi. “Không biết, hai vị như thế nào xưng hô?” Diệp Chấn biết, đi vào long giới trước, thánh tôn vẫn là có nói, cùng phía trước vị kia nam tử nói giống nhau như đúc, bất quá này long giới bên trong, không thuộc về long giới người, là sẽ không thay đổi lão sẽ không thay đổi đại.

Nói cách khác, Diệp Chấn ở long giới nghỉ ngơi mười năm, ra tới đến nhân giới, vẫn là phía trước thời gian kia, vừa vận tốt, một giây bất biến, này Diệp Chấn liền an tâm rồi, ít nhất chính mình sẽ không quá sốt ruột, bất quá ở chỗ này một năm, mười năm trung ký ức, Diệp Chấn chính là sẽ nhớ kỹ cả đời.

“Tà Khâu thiên hoa, Sax bộ lạc lạc chủ, ta nữ nhi, Tà Khâu oánh, Sax bộ lạc phó lạc chủ. Cái này, người nhưng nhận thức đi?” Nam nhân kia lại cấp Diệp Chấn kính một chén rượu, Diệp Chấn cũng trở về một chén rượu, bất quá có thể là nơi nào vì quy, không phù hợp bọn họ bộ lạc truyền thống, Tà Khâu thiên hoa nhìn, không phải đặc biệt cao hứng, mặt một chút liền trầm hạ tới.

“Thiên hoa đại ca, ân, còn có oánh tiểu muội, ta muốn hỏi một chút, mỗi năm một lần đi thông Long tộc giới hạn thời gian còn có bao nhiêu lâu?” Diệp Chấn cũng thật không nghĩ lãng phí quá nhiều thời giờ. “Ta thật đúng là không nhìn lầm Diệp huynh đệ, đi thông Long tộc giới hạn ở bảy ngày sau, nhưng là ngày mai bắt đầu, liền có tuyển chọn tái, rốt cuộc một năm chỉ có hai người, chúng ta Sax bộ lạc một người, tất tư bộ lạc một người.” Tà Khâu thiên hoa cũng không phải ngốc tử, nếu Diệp Chấn sẽ hỏi, khẳng định chính là muốn đi.

“Tại hạ có chút việc trước cáo lui, bất quá còn cần thiên hoa đại ca cấp tiểu đệ lộng cái danh ngạch.” Diệp Chấn đứng dậy, lại kính một ly, liền ra bên ngoài mặt đi đến, Tà Khâu oánh lập tức theo đi lên.

“Người như vậy mau muốn đi sao? Không tính toán bồi bồi ta?” Nhìn Tà Khâu oánh đô đô miệng, còn quán lấy Diệp Chấn. Diệp Chấn nguyên bản còn chưa tin chính mình có phải hay không đào hoa vận quá vượng, xem ra thật đúng là, mị lực quá lớn. Bất quá Tà Khâu oánh thực mau ý thức đến chính mình là một cái bộ lạc công chúa, lập tức tránh ra, “Người hiện tại đi đâu?”

“Ta tưởng cảm lại ta kia tảng đá, nó đối ta trọng yếu phi thường.” Như thế nào khả năng không trọng yếu, không có long thạch liền trở về không được. “Cấp, ta cũng cảm thấy hân hình dạng cùng hoa văn rất đẹp, vốn đang tính toán kêu người tặng cho ta, nếu đối với người quan trọng, khẳng định là đòi lấy vật gì về nguyên chủ.” Diệp Chấn tiếp nhận Tà Khâu oánh đưa cho long thạch, xem ra thật đúng là hàng thật giá thật! Bất quá Diệp Chấn cũng nhìn ra, Tà Khâu oánh là thật thích, bằng không cũng sẽ không tùy thân đặt ở trên người.

“Ta tưởng nghỉ ngơi nghỉ ngơi, rốt cuộc ngày mai liền bắt đầu thi đấu.” Tuy rằng này thi đấu Diệp Chấn một chút cũng không lo lắng, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít vẫn là không thể hạ chân lực, bằng không đã thương người cũng không phải là việc nhỏ.

“Ân, tốt. Người cùng ta tới, ta nói cho người người trụ địa phương.” Đi theo Tà Khâu oánh đi rồi bốn năm phút đồng hồ, đi đến vừa mới kia một tòa cùng loại nhà bạt thấp, Diệp Chấn nhớ rõ, đây là vừa mới chính mình ở địa phương. “Bên trong chính là người trụ, cách vách là ta, còn có cách vách là ta phụ thân, có việc kêu ta, ta đi rồi.” Nhìn Tà Khâu oánh tiệm đi xa dần bóng dáng, này Tà Khâu oánh nhiều lắm cũng chính là mười bảy đến mười chín tuổi xấp xỉ.

Diệp Chấn ở bên trong nghỉ ngơi một thời gian, cảm giác chính mình cũng quá nhàm chán đi. Nơi này không có quạt cũng không có điều hòa, lập tức liền nhiệt không được. “Ngài khô giáp, cho người bãi này.” Nói, vài người thấy hoàng kim khô giáp phân bãi ở một cái trên đài. Thật đúng là dọa Diệp Chấn nhảy dựng, nơi này không có môn, có thể nói ra vào vào thực phương tiện, nói cách khác, nếu có người đánh bất ngờ, là không có môn, một hướng liền trực tiếp có thể vọt vào tới.

Diệp Chấn tổng cộng mấy người đi ra ngoài, sờ sờ túi tiền. “Di, ha ha!” Không nghĩ tới, Diệp Chấn thế nhưng còn mang theo đi động tại bên người, thật đúng là một đại kỳ tích. Chạy nhanh chính là, cái này đi động không phải giống nhau đi động, hiện tại trước mắt còn có 82% điện đầu, cái này pin là siêu cường, xem ra có thể căng không lâu, đáng tiếc, bên này không có tín hiệu. “Cũng là, một cái liền TV đều không có địa phương, đừng nói khác, xe đạp đều còn không có xuất hiện địa phương, nơi này thật lạc hậu.”

Không có tín hiệu, Diệp Chấn ném thử khai lưu lượng, còn hảo có thể khai lưu lượng, chính là vô pháp dùng ứng dụng mạng xã hội, cùng loại qq, WeChat linh tinh ứng dụng mạng xã hội, đều là “Vị trí quá nhiều, vô pháp kiểm tra đo lường hay không có internet.” Một hàng tự. Diệp Chấn liền đánh lên chơi trò chơi, Diệp Chấn trước tra xét một chút chính mình lưu lượng, không nghĩ tới cái này 1008611 lại là có thể đánh.

Biết được chính mình lưu lượng có vô hạn, Diệp Chấn đều say, xem ra một ngàn vạn cũng không tới. Trở về yêu cầu cùng Âu Dương Long đem hân bên kia pin cũng cùng nhau mua. Diệp Chấn phiên phiên chính mình đi động sở hữu phần mềm, đại bộ phận còn đều là không biết cái gì thời điểm download, nhưng là nội tồn lại không ít, một cái tiểu trò chơi có thể nói chiếm vài trăm nội tồn. Diệp Chấn lần qua lộn lại, cũng không tìm được cái gì hảo ngoạn trò chơi, rốt cuộc Diệp Chấn ngày thường cũng không thể nào chơi trò chơi.

Do dự hồi lâu, Diệp Chấn vẫn là trước mở ra trình duyệt, “Nhìn xem tin tức đi.” Diệp Chấn làm bầm lâu bầu nói, bất quá, này tin tức thật đúng là có thể đổi mới, vừa thấy, là cùng từ nhân giới xuyên qua lại đây thời gian giống nhau. Vẫn không nhúc nhích, Diệp Chấn lui ra tới, mới phát hiện, này bộ đi động thời gian thế nhưng dừng hình ảnh ở hân đi vào long giới trước thời gian. Diệp Chấn vẫn là quay trở lại một chút Phú Châu tin tức, tuy rằng này Phú Châu tin tức vẫn luôn dừng hình ảnh ở tới long giới trước, nhưng là Diệp Chấn cơ hồ rất ít chú ý tin tức. Phát sinh cái gì, Diệp Chấn cũng cơ bản không biết Phú Châu tin tức, thừa dịp hôm nay có rảnh, tới giải hiểu biết cũng không phải vấn đề.

“Hôm nay đầu đề, cũng chính là cao nhất tin tức, cao nhất tin tức.” Diệp Chấn phát hiện chính mình đi động trình duyệt tốc độ nhưng thật ra thực mau, tiến vào giao diện sau, Diệp Chấn lại điểm ‘tin tức’ hai chữ, “Di?”

Không nghĩ tới, hôm nay đầu đề đề danh thế nhưng là: Hắc bang lão đại huyền nữ (Huyền Vũ) hôm nay xác nhận đã chết. Một hàng tự, hấp dẫn Diệp Chấn. Diệp Chấn click mở vừa thấy, tin tức chủ yếu nội dung:

Hắc bang ngoại hiệu Huyền Vũ, huyền nữ với ngày gần đây với Côn Luân sơn chân núi phát hiện này thi thể, còn lại từ vong nhân viên trải qua xác nhận, hiện đã xác nhận, còn lại từ vong nhân viên đều huyền nữ “Mã tử”. Huyền nữ khi chết toàn thân có thương tích, hoài nghi núi cao trượt ngã, hiện đã bài trừ hân giết khả năng tính.

Muốn nói như thế đại đầu đề, vì cái gì sẽ không có người nói cho Diệp Chấn đâu? Chẳng lẽ đem Diệp Chấn trở thành cái gì, này Huyền Vũ như thế đại sự tình, thật đúng là không có người nói cho Diệp Chấn. “Tới, cho người đưa điểm tâm tới.” Tà Khâu oánh liền đứng ở cửa, nói một câu.

“Mời vào.” Diệp Chấn đem điện thoại màn hình đóng, rồi mới tùy tiện đặt ở một chỗ. Chỉ thấy Tà Khâu ánh thay đổi một loại quần áo, nhìn càng giống công chúa, “Ăn đi, cái này là chúng ta nơi này mỹ thực.” Chỉ thấy Tà Khâu ánh bụng một mâm cùng loại bánh đậu xanh giống nhau đồ vật, còn có một mâm phòng chừng là bánh hoa quế. Bất quá bên này khoa học kỹ thuật không như vậy phát đạt, tự nhiên sẽ càng khỏe mạnh một chút.

“Người bên này có hay không rượu?” Này bánh đậu xanh còn có bánh hoa quế là lương khô, có điểm rượu là tốt nhất, có điểm rượu tới cùng nhau ăn, mới ăn ngon. “Người tới thưởng rượu!” Tà Khâu ánh một tiếng uống xong, đem Diệp Chấn hoảng sợ, không nghĩ tới nữ hài tử mọi nhà thể nhưng còn có thể rống như vậy lớn tiếng?

Chỉ chớp lát sau, thượng hai cái bình rượu. “Người có thể uống nhiều ít? Ta không thể uống quá nhiều.” Tà Khâu ánh cấp Diệp Chấn cùng chính mình đều chuẩn bị một cái chén. “Ta kỳ thật, cũng không thể uống quá nhiều.” Bìa Diệp Chấn đều không thể tính lành nghề, bìa loại này không có nhiều ít số độ rượu, Diệp Chấn cũng chính là một lọ hai bình, này một cái bình lớn rượu, Diệp Chấn cũng không biết chính mình có dám hay không uống đầu.

“A? Người, đem này một vò giải, một khác đàn, cầm lại đi.” Tà Khâu ánh thật đúng là nơi này lão Nhị, nói cái gì năng thủ hạ còn đều man nghe lời, xác thật, không nghe lời kia đã có thể gặp.

“Tới, rượu miễn thượng. Đúng rồi, quên nói cho người một sự kiện, chính là đi, ngày mai thi đấu, trở về rất nhiều người võ lâm cao thủ, nhưng là có một cái tiềm quy tắc, người biết không?” Tà Khâu ánh thoát nhìn giống như thực còn sợ Diệp Chấn không hỏi tiếp bộ dáng, Diệp Chấn liền nói không biết.

“Nga, đó chính là, tuyển ra tới, người. Phải làm ta phụ quân.” Nói xong, Tà Khâu ánh liền cùng một cái phạm sai lầm thô con giống nhau, mặt đỏ hồng. Hận không thể chạy trốn, bất quá năng giống như còn chờ mong Diệp Chấn trả lời. “Người mới bao lớn, khai cái gì vui đùa.” Diệp Chấn căn bản không có khả năng đáp ứng, chính mình là có bạn gái người, như thế nào khả năng tùy tiện tình lại một ngày liền đáp ứng làm nhân gia cái gì phụ quân, như thế nào đối khởi Giang Ninh Ninh đợi như vậy lâu.

“Không có cùng người nói giỡn, ta nghiêm túc. Hơn nữa, đây cũng là ta phụ thân kế hoạch.” Tà Khâu ánh thấy Diệp Chấn vẻ mặt không tình nguyện, cũng là thực không cao hứng. “Người đừng như vậy, chúng ta chẳng lẽ không phải bạn tốt sao?” Tà Khâu ánh nói Diệp Chấn không phải không có nghe hiểu, nói cách khác, chỉ cần người tướng tiến vào long đình sơn, như vậy, người nhất định yêu cầu chiến thắng mọi người, rồi mới làm Tà Khâu ánh phụ quân hai điều kiện.

“Hảo đi, kỳ thật là có không ít người ở theo đuổi ta, nhưng là, ta phụ thân vốn dĩ đã tuyển hảo, là phụ cận một cái trung đẳng bộ lạc, quên nói cho người, chúng ta ở chỗ này, hai cái cao đẳng bộ lạc, mười mấy trung đẳng bộ lạc, còn có đếm không hết cấp thấp bộ lạc, phụ cận một cái bộ lạc lạc chủ nhân từ vốn dĩ đã cùng ta phụ thân thương lượng hảo, liền vào ngày mai, hẳn có thể chiến thắng mọi người, hẳn là có thể cưới ta. Chẳng qua hẳn tàn nhẫn độc ác, cưới ta chẳng qua là muốn giết ta phụ thân đoạt vị.” Tà Khâu ánh giải thích như vậy nhiều, nhưng là Diệp Chấn chính là lách không ra phụ quân hai chữ.

“Vậy người là cái gì ý tứ?” Diệp Chấn tổng cảm thấy làm khó Tà Khâu ánh, vốn dĩ phải làm nam nữ bằng hữu chính là nam sinh thô lộ nhiều, làm Tà Khâu ánh như vậy một cái tiểu mỹ nữ nói nói như vậy, thật là khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: ba giây đánh bò người

Ngày mai rồi nói sau, uống rượu uống rượu.” Diệp Chấn vẫn là chủ động giải khai cái này xấu hổ cục diện.

“Ân, uống.” Tà Khâu ánh cái miệng nhỏ uống một ngụm, vừa thấy cũng là rất ít uống rượu người.

Vội vàng uống lên mấy chén, Diệp Chấn thể nhưng mê thượng nơi này rượu, nói tóm lại cũng chính là hai chữ ‘ hảo uống ’ bất quá sắc trời tiệm晚, Diệp Chấn tùy tiện dùng cái lý do tiền đi Tà Khâu ánh, rút cuộc nhân gia từ hoàng hôn ngồi vào buổi tối, trừ bỏ uống mấy khẩu rượu, giống như liền cơm chiều cũng chưa ăn, lại nói, một cái nữ tử, buổi tối vẫn là đừng tới một cái nam sinh trong nhà.

Diệp Chấn tiến đi Tà Khâu ánh, dùng di động nhìn một chút thời gian, “Ta đi, nơi này người là như thế nào xem thời gian, ta nơi này đều xem không được thời gian.” Diệp Chấn vỗ vỗ quần áo của mình, đi đến bên ngoài, bên ngoài trừ bỏ mấy ngôi cao cao thấp, thấp thượng là ngọn lửa, này ngọn lửa khoảng cách đã cũng đủ thấp sáng này phụ cận, bất quá này phụ cận ở ngoài, nơi xa đã một mảnh đen như mực.

“Ngủ ngủ.” Diệp Chấn một mình một người, lại có khả năng điểm cái gì? Cái gì cũng làm không được, còn không bằng sớm một chút nghỉ ngơi. Diệp Chấn nghĩ nghĩ, liền dùng di động thiết hạ đồng hồ báo thức, bảy tiếng đồng hồ sau đồng hồ báo thức, bắt đầu rồi đếm ngược. Không nghĩ tới, đếm ngược có thể đảo, nhưng là thời gian chính là vĩnh viễn bất biến, cũng thật là kỳ quái.

Diệp Chấn nguyên bản vẫn là nằm nằm, bất quá nơi này giường thực xoa, Diệp Chấn một ngủ là ngủ đến hừng đông, Tà Khâu ánh đã cấp Diệp Chấn

đưa thật sớm com. “Uy, Diệp Chấn, tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh.” Diệp Chấn bị Tả Khâu oánh nhẹ nhàng thưởng mấy bàn tay, mới tỉnh lại.

“A, Tả Khâu Oánh muội muội, người tỉnh?” Diệp Chấn xoa xoa mắt, ngồi thẳng thân mình. “Cái gì Tả Khâu Oánh muội muội, đừng gọi bậy. Là người tỉnh đi, ta đều chờ người đã bao lâu, ăn bữa sáng.” Diệp Chấn uống lên Sax bộ lạc đặc sắc bữa sáng sau, đi theo Tả Khâu oánh đi đưa ngựa nghỉ ngơi nghỉ ngơi.

“Đúng rồi, Tả Khâu oánh, các người nơi này loại này phòng ở kêu cái gì a? Nhưng thật ra rất giống dân tộc Mông Cổ nhà bạt.” Diệp Chấn thật đúng là man tò mò nơi này phòng ở, kỳ thật cùng nhà bạt cũng không có hai dạng khác biệt.

“Ta cho người phổ cập khoa học một chút đi, cái gì nhà bạt, ta cũng không biết nói. Chúng ta loại này, gọi là nửa vòng tròn thức phòng ốc.” Tả Khâu oánh lại phí vài phút nói loại này phòng ở kiến trúc phương thức, bất quá Diệp Chấn cũng không có để ý nhiều, liền tưởng kỵ cười ngựa nghỉ ngơi nghỉ ngơi.

Diệp Chấn cùng Tả Khâu oánh đi ra cái này cái gọi là ‘ nửa vòng tròn thức phòng ốc (ngẫu hứng nghĩ ra, như có tương đồng, chỉ do trùng hợp!) ’ “Cười ngựa, người chọn lựa người mã, ta liền này thất.” Tả Khâu oánh cùng cùng mã nhận thức giống nhau, vào mã vòng liền chọn một con ngựa.

“Ta này một con.” Diệp Chấn rất ít cười ngựa, nhưng là hoặc nhiều hoặc ít học quá một hai ngày, liền chọn một con béo tốt hắc mã, tự nhiên là ngụ ý chính mình ở đại tài thượng, cùng một con hắc mã giống nhau, sát ra trùng vậy thôi.

Đi ra mã vòng, hai người từng người kỵ thượng thuộc về từng người mã. “Ai da, người kỵ không tồi.” Tả Khâu oánh cũng nhìn không được khen khỏi Diệp Chấn. Bất quá Diệp Chấn mã thật đúng là quật, vài lần không phục tòng mệnh lệnh ném xuống Diệp Chấn, bất quá cuối cùng đều bị Diệp Chấn giữ chặt.

“Còn có hơn một giờ liền bắt đầu luận võ đại tái, người phải hảo hảo thả lỏng thả lỏng chính mình, không thể quá khẩn trương, đúng rồi. Vì cái gì ta đều bị thấy vũ khí của người a?” Tả Khâu oánh về mặt tràn đầy nghi vấn.

“Vũ khí? Ta không có vũ khí, như thế nào, không phải tay không đánh sao?” Nếu là vũ khí nói, kia đối với Diệp Chấn là phi thường không tốt. Diệp Chấn tài từ giới đến long giới, đừng nói vũ khí, toàn thân có thể dùng, trừ bỏ này một bộ quần áo, quần quần lót ở ngoài, cũng liền một tay cơ.

“A? Vậy người hiện tại theo sát ta, ta mang người đi tuyển tuyển vũ khí.” Tả Khâu oánh nói xong, hướng lên trời một rống “Giá!” Ngay sau đó, Tả Khâu oánh con ngựa trắng liền chạy băng băng bay qua. “Giá!” Diệp Chấn cười qua ngựa, nhưng là đều là dùng roi, rất ít hô lên thanh âm, bất quá tại đây sao rộng lớn siêu việt hô lên thanh âm, nhưng thật ra man sáng.

Ở vừa nhìn vô nhai thảo nguyên chạy như bay bốn năm phút đồng hồ sau, tới rồi một nhà lều tranh trước, lều tranh lại đi phía trước một bộ phận, ước chừng năm sáu trăm mét, bất quá Diệp Chấn vẫn là có thể thấy rõ, có nhảy dựng tơ hồng. “Kia tơ hồng là cái gì đồ vật?”

“Cũng không biết người là như thế nào phiêu tới, ta đều hoài nghi người có phải hay không ở thế giới này ra đời. Đây tơ hồng, là chúng ta phụ cận một cái tiểu bộ lạc, bộ lạc cùng bộ lạc gian tơ hồng, là không thể vượt qua, đi, đi theo ta.” Đi theo Tả Khâu oánh đẩy ra lều tranh môn.

“Tả Khâu oánh công chúa, người một người tới, vạn nhất bọn họ tập kích người đâu? Người cái này vũ khí kho, như thế nào liền cái tiểu binh cũng không có?” Diệp Chấn đi theo đi vào, bên trong vũ khí đảo thật đúng là rực rỡ muôn màu, có thể nói là cái gì loại hình đều có, trường mâu, đoản đao, trường kiếm, lưu tinh chùy, đại đao, cái gì đều có.

“Chúng ta này khối lĩnh vực chi gian là rất ít có chiến tranh, nhưng là ở tất tư bộ lạc một bên không giống nhau, bọn họ hàng năm có chiến tranh, lại nói, các bộ lạc trưởng lão bộ lạc trưởng, cũng đều không sai biệt lắm đến chúng ta đại tái.” Tả Khâu oánh cấp Diệp Chấn chọn một cái mười lăm cm tiểu đao, bị Diệp Chấn uyển chuyển cự tuyệt. “Này tiểu đao không tồi, cũng thực sắc bén, đáng tiếc, ta không thích dùng đoản đao.” Diệp Chấn không nghĩ dùng đoản đao cũng liền một nguyên nhân, Tả Khâu oánh đưa cho tiểu đao Diệp Chấn mở ra quá, này lưỡi đao lợi vô cùng, liền tính gần là đặt tại người dự thi trên cổ, phỏng chừng cũng sẽ đổ máu.

“Đúng rồi, kia đội lát nữa luận võ đại tái, tất tư bộ lạc người, có thể hay không tới?” Diệp Chấn kỳ thật thực chờ mong tất tư bộ lạc bên kia người là cái dạng gì từ, lần trước lĩnh đánh thuê là thực ngu, từ cái kia đại tướng có thể thấy được, tất tư bộ lạc lĩnh đánh thuê là có nhất định thực lực, bất quá chính là quân tâm không xong, bằng không cũng sẽ không một khi rắn mất đầu liền hỗn loạn.

“Người nha, người không ngủ tỉnh liền nói bậy lời nói, ta không phải nói sao? Chúng ta Sax bộ lạc cùng tất tư bộ lạc có thể nói là đại biểu nam bắc hai cái cường thịnh nhất bộ lạc, tự nhiên là một bên một người, người nhìn xem cái nào vũ khí thích hợp người, cây đao này là long văn thanh huyết đao, sắc bén vô cùng, nhẹ nhàng ở thành thực đồng thau một hoa, cũng là vỡ ra.” Nói, Giang Ninh Ninh lại đem chính mình trên tay long văn thanh huyết đao đưa cho Diệp Chấn.

Diệp Chấn sờ sờ đao thượng hoa văn, xác thật một con rồng, rất là khí phái, “Này đao đáng giá cất chứa, ta tuyển này đem” Cái này địa phương đao tự nhiên là không thể loạn dùng, Diệp Chấn đem long văn thanh huyết đao cấp thu ở túi tiền, lại tùy ý chọn một phen bình thường kiếm.

“Nga, ta xem người cái dạng này, vững vàng mà, phỏng chừng dùng tay cũng có thể thắng.” Diệp Chấn nhìn không được lời hay, cười trộm vài cái, đột nhiên, Tả Khâu oánh nhìn nhìn ngoài cửa, kinh ngạc nói. “Nha, đã bắt đầu rồi, đi nhanh đi!” Hai người người truy ta đuổi, ra roi thúc ngựa trở về chạy.

“Mỗi năm một lần luận võ đại tái bắt đầu rồi, đến từ các nổi danh bộ lạc lạc chủ, cho mời!” Một cái giới thiệu chương trình sau khi nói xong, cái thứ nhất đứng lên, là Tả Khâu thiên hoa, xoay người cấp mặt sau ‘ người xem ’ cúi chào, rồi mới lại cùng phụ cận lạc chủ đánh cái tiếp đón.

“Hảo, Sax bộ lạc lạc chủ Tả Khâu thiên hoa, mời ngồi.” Giới thiệu chương trình thanh thanh giọng nói, tiếp theo nói, “Phía dưới bởi vì thời gian khẩn cấp,

liền đem các bộ lạc tên niệm một lần. Tác đạt cát kham bố bộ lạc, đại hắc sơn bộ lạc, a tán giêng bộ lạc, áo đức tái bộ lạc, từ từ chờ tiểu bộ lạc. (đều vì tùy ý định ra, cũng trong đời sống hiện thực nếu có tương đồng, chỉ do trùng hợp, chứ bịa đặt!)”

“Kế tiếp, cho mời chúng ta các bộ lạc phái ra người được chọn, 32 cái bộ lạc tuyển ra 32 người, đến từ Sax bộ lạc Diệp Chấn, tới này tác đạt cát kham bố bộ lạc bố tắc đồn, đến từ đại hắc sơn bộ lạc húc tạp, từ từ chờ ba mươi hai vị thi đấu nhân viên, kế tiếp, chúng ta làm ba mươi hai vị tuyển thủ đứng dậy.” Nói, từng bước từng bước người đều đi lên. Đột nhiên một cái tiểu binh, chạy đến Tả Khâu thiên hoa bên tai, phỏng chừng là nhỏ giọng nói thầm Diệp Chấn còn chưa tới tràng nói, “Cái gì?” Tả Khâu thiên hoa một bộ không có khả năng bộ dáng, “Chờ một chút! Đi tìm!”

“Ta tới rồi!” Diệp Chấn đến không tính đúng lúc, nhưng là cũng không chậm, bởi vì đại gia cũng vừa vừa vặn đều đứng lên, hắn cũng vừa vừa vặn xuống ngựa chạy đến cuối cùng nhất hào dự thi tuyển thủ. “Nguyên lai tiểu thuyết, phim truyền hình, điện ảnh cuối cùng vài giây đến đều là giả!” Diệp Chấn còn tưởng rằng chính mình đến thời điểm sẽ là giới thiệu chương trình lại nói cuối cùng vài giây đâu, thật đúng là làm Diệp Chấn thất vọng rồi.

“Hào, trận đầu, thỉnh phân phối đến tuyển thủ lên đài.” Tiếp theo, Diệp Chấn thu được một khối mộc bài, viết chính mình là ba mươi hai hào, trận đầu là ở mười hào tràng, nói cách khác, ngày đầu tiên là mười sáu cái nơi sân, thẳng cấp, cũng chính là mười sáu người. Diệp Chấn bị phân phối đến mười một hào, bất quá không có họ danh.

“Bởi vì nơi sân vấn đề, chúng ta không áp dụng vũ khí, bàn tay trần, đem đối thủ đã đảo bảy giây không thể lên, này đối phương thắng lợi, mười sáu tràng, bắt đầu!” Diệp Chấn cũng thượng đến mười hào đài, lên đài trước, Diệp Chấn còn chú ý còn lại đài, cơ bản cũng đều là một cái đại mập mập đánh một cái tiểu người gầy.

Diệp Chấn tính cao, bất quá cũng thực gầy, chính mình đối thủ là một cái phỏng chừng có một mét chín nhiều, thể trọng khả năng có thể có một trăm kg. “Ngươi hảo.” Diệp Chấn chủ động vươn tay đi bắt tay.

“Tiểu tử, ta đem ngươi đánh bò! Làm ngươi một tháng đều khởi không tới, bất quá, là có cơ hội văn hồi, hiện tại lập tức cho ta chụp mấy cái móng ngựa, có lẽ ta sẽ làm ngươi thua cái đẹp điểm.” Đối phương rất cao thực trắng, vẻ mặt tràn đầy hồ bệch phận, nói chuyện khí thế hồng hồng, người chung quanh cũng đều bị hắn hấp dẫn lại đây.

“Đánh bò, đánh bò, đánh bò!” Người chung quanh đều cảm lòng không đậu cùng nhau kêu, Diệp Chấn không biết là đang nói chính mình đem đối phương đánh bò, vẫn là đối phương đem chính mình đánh bò, bất quá Diệp Chấn thủ đoạn nhưng nhiều, “Ta đi! Ở long giới còn không thể sử dụng chân khí!” Diệp Chấn còn tưởng thúc dục chân khí, bắt đầu đều cấp đối thủ một quyền, không nghĩ tới, ở chỗ này liền chân khí đều không thể sử dụng.

“Ngươi buông lời hung ác? Ta luôn luôn không thích nói mạnh miệng ngươi, nhưng là hôm nay ta sẽ không đem ngươi đánh bò, nhưng là ta sẽ làm ngươi chụp mà đầu hàng! Nhiều lời vô ích, bắt đầu đi!” Diệp Chấn huy một quyền, quyền phong khiến cho đối phương hoảng sợ.

“Vô công bản lĩnh không tới.” Đối phương nhẹ nhàng băng quơ xả qua vừa mới kia một động tác, nội tâm đã bắt đầu sợ hãi. “Luận võ bắt đầu, mười sáu tràng thi đấu, bắt đầu!”

“Cho ta hai phút quan sát, chính thức bắt đầu trước ta sẽ vẫy tay, vẫy tay quá sau, ta cam đoan, ba giây ngươi liền đảo.” Nói xong, phụ cận người đã bắt đầu cười ha ha, đều cho rằng Diệp Chấn phóng tàn nhẫn lời nói quá nặng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 185: hạn khi bảy ngày

Đối phương sắc mặt đại biến, bất quá còn ở cường trạng trấn định xoa xoa chính mình trên đầu hãn, mắt nhìn thẳng nhìn Diệp Chấn, nói. Phẩm thư võng (..) “Bắt đầu đi, ta cũng sẽ tốc chiến tốc thắng! Ngươi cố hảo chính ngươi đi!”

Diệp Chấn cùng đối thủ chu toàn một phút đồng hồ nhiều chung, phần lớn chính là đối tới đối lui. Diệp Chấn không dám ra tay, chính mình không thể sử dụng chân khí, cũng chỉ có thể dựa vào một ít bình đạm công phu, đối thủ đối phương lại trọng lại béo, là rất khó đã đảo, nếu không có nắm giữ yếu điểm, đừng nói thắng, chính mình sẽ không bị đánh bò thì tốt rồi.

“Số 3 tràng, thi đấu kết thúc.” Không nghĩ tới, một lát sau, giới thiệu chương trình thế nhưng nói, có một hồi thi đấu kết thúc, đây chính là mỗi năm một lần thi đấu, không thể tiến trận chung kết không là vấn đề, nhưng là thua quá nhanh, cái kia bộ lạc cũng quá thật mất mặt.

“Tà đui!” Diệp Chấn nhỏ giọng một a, ước chừng lại đi qua hơn bốn mươi giây, Diệp Chấn tay trái nhất chiêu, đối phương trực tiếp vọt lại đây, cùng một đầu heo giống nhau, bất quá sức lực tự nhiên không có lợn rừng như vậy đại. Diệp Chấn nhìn thấu đối phương nhược điểm, tự nhiên là đột nhiên một quyền đi xuống. Đối phương cũng là sắc mặt đại biến, đáng tiếc không có tới cấp kô. “A!”

Đột nhiên, này một đầu ‘ lộn rừng ’ đột nhiên hướng trên mặt đất va chạm, tự nhiên, tràng thượng sản nhà là có co dãn, không chết được. Diệp Chấn không có chân khí, tự nhiên không dùng được bước nhanh, bất quá dùng bước nhanh thật lâu Diệp Chấn, tốc độ tự nhiên không chậm, hướng chỉ trên đài địa phương cũng không phải đặc biệt đại, một loạt động tác liền một giây nhiều, đối thủ ném ngã trên mặt đất.

“Hào!” Mọi người đem ánh mắt tụ tập lại đây, dùng sức vỗ tay. “Một! Nhị! Tam!” Giới thiệu chương trình theo lại đây, từng bước từng bước số số, chuẩn xác mà nói, một cái tràng đều có một cái giới thiệu chương trình.

“Bốn! Năm!” Diệp Chấn cũng không nghĩ nhiều kéo, vừa mới kia nhất chiêu làm Diệp Chấn đã bắt đầu đỏ mồ hôi lạnh, “Sáu! Không có hiệu quả, đối thủ đứng lên.” Không nghĩ tới, liền ở cuối cùng một giây, đối thủ đột nhiên vùng thân đứng lên. “Ta đi.” Diệp Chấn xoa xoa chính mình trên đầu hãn, nhìn đối phương liếc mắt một cái, phát hiện đối diện trong ánh mắt thể nhưng có một tia sát khí.

“Tam! Nhị! Một! Thi đấu tiếp tục.” Giới thiệu chương trình tránh ra, Diệp Chấn đi lên chính là một chân, đáng tiếc bị vững vàng bao ở, đối phương lại dùng chân phải cấp Diệp Chấn Diệp Chấn một chân, liền biến thành Diệp Chấn chân trái đi qua đi, đáng tiếc bị bắt được, đối phương chân phải đá tới, ở giữa Diệp Chấn bụng, hai người cùng nhau quăng ngã đi xuống. Diệp Chấn đau đứng dậy không nổi, cảm giác đối phương giầy giống như có một viên cái đinh giống nhau, hiện tại bụng đau muốn chết.

“Mau, các người hai người ai đứng lên, liền có thể điểm số.” Hai người đều ngã xuống dưới tình huống, chỉ cần bò dậy một cái, liền có thể tính một người khác bảy giây. Quả nhiên, qua một vài giây, đối phương lập tức lại là một cái ‘ cá chép lộn mình ’ trực tiếp đứng lên.

“Một! Nhị! Tam! Bốn!” Diệp Chấn không nghĩ tới, chính mình thể nhưng như thể lại không được, chính là hiện tại chính mình căn bản là không động dậy nổi, dùng nói đứng lên. “Năm! Không có hiệu quả, đối thủ đứng lên.” Diệp Chấn miễn cưỡng vẫn là có thể đứng lên, chính là loáng thoáng cảm giác đối thủ giầy khả năng có cùng loại tiêu ông tiêm, Diệp Chấn hoài nghi chính mình có phải hay không trúng độc

“Ta dựa.” Diệp Chấn còn có thể nghe thấy, đối phương nhẹ nhàng mắng một câu. “Tam! Nhị! Một! Thi đấu tiếp tục!” Thi đấu đã liên tục có năm phút đồng hồ, mười sáu tràng đã có mười bốn tràng kết thúc, đại bộ phận đều là thực lực chênh lệch không nhỏ, hiện tại toàn bộ liền dư lại hai tràng, người xem cũng đem ánh mắt đều đầu nhập ở Diệp Chấn trận này thi đấu.

Diệp Chấn không màng đại gia ánh mắt, yên lặng chính mình trước ngực. “Ta không đoán sai!” Diệp Chấn nhẹ nhàng rút ra một cái nho nhỏ châm. “Nha!” Đối phương lại xông tới, cái này Diệp Chấn một cái trở tay không kịp. “Oanh!” Diệp Chấn đột nhiên bay đi ra ngoài, còn hào trận này thượng là có chống đỡ, bằng không Diệp Chấn trực tiếp bị đánh bay kết cục. “Khụ khụ.” Diệp Chấn phi mấy khẩu huyết đi ra ngoài, “Một! Nhị!” Đây một quyền thực trọng, bất quá không có đánh trúng Diệp Chấn nhược điểm, Diệp Chấn ganh sinh sinh ăn này một quyền, thật không có bao lớn chân thật thương tổn.

Cũng chính là hô hai ba giây, Diệp Chấn liền bò dậy, “Trận thứ hai, thi đấu kết thúc! Đồng!” Một tiếng tiếng trống, cũng chứng minh chỉ còn lại có Diệp Chấn cùng đối thủ hai người ở chu toàn.

“Hô hô hô.” Đối phương thô ráp tiếng hít thở quán triệt toàn trường. Ngay sau đó, đối phương một quyền liền đánh lại đây, Diệp Chấn lại không phải ngốc tử, tổng không thể ngây ngốc đứng cho người ta đánh, quyết đoán vuron tay đi chấn, không nghĩ tới thể nhưng phát ra thật lớn một tiếng. “Oanh!” Một tiếng, Diệp Chấn sùng sững ở sân ga thượng, đối thủ tắc vẫn không nhúc nhích nằm. “Mau mau mau, đại phu!” Điểm số hoảng sợ.

Một lát sau, Diệp Chấn đối thủ đều nâng đi, Diệp Chấn bị cho cảnh cáo, nhưng là vẫn là Diệp Chấn thắng lợi. Cảnh cáo là: Nếu đối phương cùng Diệp Chấn thực lực chênh lệch quá lớn, không thể cấu thành quá lớn thương tổn. Nói cách khác, nơi này người này đây vì Diệp Chấn phía trước đều là cùng kia đối thủ ở chơi đùa, cuối cùng nhất chiêu mới dùng thực lực.

Diệp Chấn chậm rãi đi xuống tràng, tổng số không rõ người xem bắt tay, rồi mới mang theo Tả Khâu oánh, cười ngửa đi trở về. Trở lại Sax bộ lạc, Tả Khâu thiên hoa cũng đã đã trở lại. “Diệp Chấn huynh đệ, biểu hiện không tồi, ta liền hỏi một chút, ngươi trận này, dùng bao lớn kính?”

“Có sáu thành.” Nói thật, bất quá năm thành, bất quá Diệp Chấn cũng không dám phóng đại lời nói, nếu ở trang bức tường, tiếp theo tràng thật đúng là khó mà nói, bất quá Diệp Chấn cùng Diệp Chấn đối thủ hai quyền chạm nhau kết quả sẽ là như thế này, Diệp Chấn kỳ thật một chút cũng không nghĩ tới, Diệp Chấn chẳng qua là theo bản năng háng hạ thôi.

“Hành! Giữa trưa ta thỉnh ngươi tới ăn bữa tiệc lớn, ngươi đi trước nghỉ ngơi, oánh, đi xem nhân gia.” Tả Khâu thiên hoa giống như có việc, cũng liền lãnh một đợt người đi rồi. Dư lại liền Diệp Chấn cùng Tả Khâu oánh, hai người đi vào Diệp Chấn phòng ốc. “Diệp Chấn, ngươi hôm nay mới dùng sáu thành thực lực liền đánh thắng đối thủ?”

“Khó mà nói, người này, a!” Diệp Chấn a một tiếng, ngã trên mặt đất, còn hào này mặt đất là mặt cỏ thượng phô một tầng cái đệm, nếu là gạch khối hoặc là tấm ván gỗ, Diệp Chấn khả năng liền treo.

“A, ta xảy ra chuyện gì, ta là ở đâu?” Diệp Chấn theo bản năng nhìn nhìn bên cạnh, phát hiện phòng ốc một người cũng không có, Diệp Chấn lại nhìn nhìn chính mình, phát hiện chính mình áo trên bị cởi, bụng cái này địa phương dùng cùng loại hiện đại cảm máu bố bao hảo. Diệp Chấn ngồi thẳng lên, lúc này, Tả Khâu oánh đi đến.

Tả Khâu oánh thấy Diệp Chấn đã làm đi lên, vội vàng hoảng loạn chạy tới. “Đỉnh đỉnh đỉnh, ngươi đừng nhúc nhích, ngươi hiện tại thân trung kịch độc, nếu ngươi lại động, ngươi khả năng liền mệnh đều không có.” Nhìn Tả Khâu oánh lấy hơi hơi tơ máu mắt, Diệp Chấn liền biết, chính mình ít nhất là ngất xỉu vài tiếng đồng hồ.

“Ta xảy ra chuyện gì?” Diệp Chấn nhìn nhìn chính mình bị bao bụng, cái này bộ vị là phía trước trận đầu thi đấu cùng đối thủ, bị đối thủ đá. “Đối thủ của

ngươi am hiểu nguy trạng, thô ráp công phu cùng lỗ mắng bên ngoài, lại có một viên tinh tế tâm, toàn thân mang độc vũ khí không ít. Ngươi nào đối thủ đã bị hủy bỏ hạ giới, hạ hạ giới, vĩnh sinh không thể tham gia bất luận cái gì thi đấu, hơn nữa muốn rời xa bộ lạc.” Tà Khâu ánh nói xong, Diệp Chấn nhưng thật ra lẳng trong chốc lát, mới nói.

“Thi đấu nếu đi qua, ta cảm thấy liền không cần quá lớn xử phạt, rốt cuộc nhân gia cũng bị ta đánh ngã, tổng cảm thấy như vậy không tốt.” Diệp Chấn đột nhiên cảm giác bụng phát đau. “A! Đau!”

“Đại phu! Mau tới người!” Chờ đến đại phu tới thời điểm, Diệp Chấn đã đau hôn mê, lúc này đã là rạng sáng một vài điểm. Một cái đại phu đi tới, cấp Diệp Chấn kiểm tra xong, đối với Tà Khâu ánh, nói. “Công chúa, cái này làm cho trong cơ thể kịch độc thể nhưng bị một cổ thần kỳ hơi thở cắn nuốt, hiện tại đã một chút sự tỉnh cũng đã không có, chẳng qua yêu cầu nghỉ ngơi nghỉ ngơi, công chúa, chúng ta lui ra đi, ngài cũng hảo hảo nghỉ ngơi.”

“Thật vậy chăng?” Tà Khâu ánh về mặt tái nhợt, nói chuyện đều thực vô lực. Cảm giác đã không phải mười bảy tám tuổi tiểu muội muội. “Thiên chân vạn xác! Thịnh công chúa không cần lo lắng, người này trong cơ thể có cổ cường đại hơi thở, cắn nuốt độc khí, nhìn đáng vẻ, người này chính là bách độc bất xâm!” Nói xong, Tà Khâu ánh cũng đi trở về, tắt hỏa, phòng ốc liền Diệp Chấn một người.

“Đi? Nơi này là chỗ nào?” Diệp Chấn hoảng sợ, chính mình thể nhưng xuất hiện ở một chỗ, nơi này bốn phía tất cả đều là sương mù, trừ bỏ có thể thấy Diệp Chấn chính mình, cùng chính mình đường kính một thước một vòng tròn là thấy được ở ngoài, địa phương khác đều là sương mù.

“Là ta.” Diệp Chấn nghe này quen thuộc bộ dáng, không sai, đợi trong chốc lát, thánh tôn ra tới.

“Thánh tôn, nơi này là chỗ nào?” Chính mình rõ ràng đã tới long giới, vì cái gì còn sẽ xuất hiện ở chỗ này, cái này làm cho Diệp Chấn thực không hiểu.

“Đây là ngươi tâm cảnh, ngươi hiện tại thân ở long giới, mà ta thân ở nhân giới. Ngươi vị trí hoàn cảnh cảm giác phía trước nhân giới thời gian là bất động, ngươi sai rồi! Nơi này cùng ngươi nơi đó thời gian là nhất trí, ta xuất hiện ở ngươi tâm cảnh, chỉ nghĩ nói cho ngươi, chúng ta kế hoạch đã kế hoạch hảo, chờ ngươi trở về, chúng ta lại đi một chuyến Côn Luân thiên đều, thỉnh đại thần rời núi. Bên này Ma Giới đã ngo ngoe rục rịch, ta rất nhiều lần cảm giác tà khí tới gần, dự tính ngươi thời gian chỉ có bảy ngày không nhiều lắm.” Nói xong, thánh tôn liền tan thành mây khói, Diệp Chấn đột nhiên mở ra mắt.

“Tâm cảnh, tâm cảnh.” Diệp Chấn dùng tay xoa xoa chính mình trên đầu hãn, đứng lên, bụng miệng vết thương đã không ngại, Diệp Chấn mở ra vừa thấy, cái gì cũng đã không có, nguyên bản một khối to tím huyết cũng lui.

Lần này Tà Khâu ánh không có chuẩn xác tiến vào, Diệp Chấn ở phòng ốc đi rồi một vòng, phát hiện không đến chính mình áo somi, liền đi ra cửa. “Ta dư lại bảy ngày, này đại tái yêu cầu bảy ngày hoàn thành, đó chính là đại tái còn có sáu ngày, ta như thế nào khả năng đánh thắng mọi người còn muốn chỉ dùng một ngày tiến vào long đỉnh sơn, hơn nữa bắt được ngàn năm long đan ở phản hồi nơi này, này cơ bản là không có khả năng.”

Diệp Chấn ở thảo nguyên đi rồi trong chốc lát, sáng sớm thái dương thực thoải mái, Diệp Chấn liền tùy ý đi rồi đi. “Tại đây.” Diệp Chấn phát hiện một khối địa phương, đúng là thái dương mãnh liệt chiếu rọi xuống một khối địa phương, phơi một đồng lớn quần áo, đại bộ phận đều là trước đây quần áo, Diệp Chấn một kiện áo somi rất là xuất chúng.

Diệp Chấn đem áo somi bắt lấy tới nghe nghe, xem ra là tẩy qua, Diệp Chấn nhưng không nghĩ chính mình vài thiên không tắm rửa liền trực tiếp xuyên, liền vẫn đặt ở nơi đó bất động, lại ở phụ cận đi rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: trời xui đất khiến đến long kinh

Nơi này là?” Diệp Chấn phát hiện một kiện rất lớn nửa vòng tròn thức phòng ốc, cửa hữu dụng đầu gỗ phong bế cửa, có thể nói, cái này bộ lạc, Diệp Chấn quan sát một lần, cũng liền Tà Khâu ánh, Tà Khâu thiên hoa, còn có mấy cái phỏng chừng là trưởng lão linh tinh, môn mới là dùng cửa gỗ có thể khóa, còn lại đều là không có cửa đầu, nơi này thể nhưng còn phong.

Đều nói tốt kỳ hại chết miêu, đáng tiếc Diệp Chấn chính là không chế không được, “Đi? Ta đi, phương diện này thể nhưng như thế hắc.” Buổi sáng thái dương chiếu thoải mái, ánh mặt trời là không lớn, nhưng là như thế nào khả năng một cái thảo phòng một chút ánh mặt trời cũng không có chiếu tới? Thảo phòng là thảo phòng, trừ bỏ đặc thù kiến trúc, cùng loại bộ lạc lạc chủ như vậy, sẽ đắp kín mít, mặt khác có điểm khe hở mưa đột là bình thường bất quá.

Diệp Chấn vận vận cổ, thể nhưng phát hiện chính mình có thể vận dụng chân khí. “Ta một giấc này đã xảy ra cái gì?” Bất quá có thể sử dụng chân khí có từng không phải chuyện tốt, Diệp Chấn một cái bước nhanh, giữ cửa khẩu tám ván gỗ đâm nát.

“Có ngon nển.” Nơi này ngon nển là tương đối lão, Diệp Chấn bậc lửa ngon nển, sờ soạng chạy đi vào. “Nơi này, thế nhưng là Tàng Thư Các?” Tàng Thư Các là mỗi một chỗ duy nhất cấm địa, nơi đó là bày thế thế đại đại sách cấm, tự nhiên không phải cái gì tà ác thư, là một ít thiên hạ võ công bí tịch, hoặc là một ít gia tộc không thể ngoại truyện thư.

“Nơi này thư như thế nhiều, đáp như thế kín mít, như thế nào khả năng cửa liền mấy khối tám ván gỗ?” Diệp Chấn ở bên cạnh giá sách đi bộ trong chốc lát, đột nhiên ngoài cửa truyền đến một tiếng. “Di, này tám ván gỗ thế nhưng bị đâm toái, hay là có người?”

Diệp Chấn xem tình thế không đúng, lập tức dùng miệng thổi tắt ngọn nến, rồi mới tùy ý từ kệ sách rút ra một quyển sách, hợp với chính mình chuyển tiền này Tàng Thư Các duy nhất một trương lão cái bản. Bên ngoài người lập tức chạy vào, ở bên trong đi bộ trong chốc lát, “Không xong, long kinh bị trộm!” Nói xong, người nọ sờ sờ ngọn nến. “Vừa mới mới vừa tắt, đi không xa!” Nói xong, người nọ lập tức chạy đi ra ngoài.

Đội hơn mười giây, Diệp Chấn mới lặng lẽ bò ra tới, bậc lửa ngon nển, sát sát trong tay kia thư bia mặt, kia thư bia mặt đã che kín tờ nện, Diệp Chấn sát đầu bạc hiện, mặt trên rãnh mạch dùng bút lông viết hai chữ “Long kinh.” Nói vậy này long kinh khẳng định cũng là thứ tốt, Diệp Chấn cười trộm, không nghĩ tới gia hỏa kia thế nhưng như thế bốn, còn tưởng rằng Diệp Chấn điểm ngọn nến, trộm cái này cái gọi là long kinh liền chạy.

Diệp Chấn vỗ vỗ chính mình ống quần, nhiếp tay nhiếp chân chạy ra đi, trước đó đầu ra, rồi mới phát hiện không có người, lại lập tức chạy về đi. Chạy về Diệp Chấn phòng ốc thời điểm, Tà Khâu oán đã ở phòng trong.

“Như thế nào, đội ta bao lâu?” Diệp Chấn đem long kinh giấu ở quần túi tiền, thoát nhìn phình phình, quyển sách này thế nhưng ‘ mềm dẻo tính ’ không tồi, còn có thể chiết thành mấy phần.

“Người —— người làm cái gì, như thế nào không mặc quần áo?” Tà Khâu oán vốn đang đứng lý hợp tình mà đứng lên, thấy Diệp Chấn nửa người trên, kia cứng đờ cơ bắp, cánh tay cơ bắp cùng bụng tám khối cơ bụng. Tà Khâu oán bùm mặt, lại còn ở trộm xem, mặt đã hồng không được, “Chúng ta Sax bộ lạc ném một quyển trăm năm bảo tồn thần thư ‘ long kinh ’, không phải ta hoài nghi người, người vừa mới đi nơi nào?” Không nghĩ tới, này Tà Khâu oán đảo còn rất ôn được chân, không bị Diệp Chấn sờ ‘ dụ hoặc ’ xác thật, hiện tại Diệp Chấn vốn là nên đãi ở chỗ này.

“Ta a, ta vừa mới đi ra ngoài đi một chút, ta còn phát hiện ta áo somi đâu, người đừng sợ, ta không có không an phận chi tướng.” Diệp Chấn xác thật là vài thiên không tắm rửa, bằng không Diệp Chấn cũng sẽ không không mặc quần áo. “Hừ, người nha, ta tin tưởng không phải người, bắt quá, sau này ra đại sự người có thể hay không không cần chạy loạn.” Không nghĩ tới, Tà Khâu oán nhưng thật ra rất tin tưởng Diệp Chấn, bắt quá từ Tà Khâu oán nói chuyện ngữ khí, Diệp Chấn nghe ra, này Tà Khâu oán là ở cùng chính mình làm nũng.

“Ra đại sự người cũng không thể tìm ta làm nũng, mau đi phá án đi, đúng rồi, này phụ cận nơi nào có thể tắm tắm?” Không cần hỏi, nơi này là khẳng định không có xa hoa WC nước ấm khí phòng tắm, phòng chừng chính là cùng phim truyền hình giống nhau, đi bờ sông tắm rửa lạc.

“Người đi hướng nơi này Tây Bắc phương hướng hai dặm lộ một cái đại khe, đi nơi đó mức nước, rồi mới trở lại nơi này, chúng ta bên này có chuyên môn chỗ tắm rửa, ta đi trước lạc, cúi chào. Đúng rồi, hôm nay ra chuyện này, chúng ta đã đem thi đấu kéo dài đến đêm nay, đêm nay người nhớ rõ đi.” Tà Khâu oán thật đúng là không hoài nghi Diệp Chấn, Diệp Chấn đảo có điểm áy náy.

“Hai dặm?” Diệp Chấn không tin bên này không có thủy, liền đem túi tiền ‘ long kinh ’ cùng đi động cùng nhau đặt ở một cái ẩn nấp địa phương, rồi mới ra cửa hỏi một chút người khác. Quả nhiên, Diệp Chấn đến phụ cận mấy cái phòng ốc hỏi một chút, phòng phòng đều có, có một phòng mượn cấp Diệp Chấn một đại xô nước cùng khăn tắm. “Ai, cái kia, chỗ tắm rửa ở đâu?” Nơi đó binh lính nhưng thật ra rất nhiệt tình, chỉ chỉ nơi xa một tòa dùng cục đá xây khởi phòng ốc, rồi mới cười trộm tiễn đi Diệp Chấn.

Diệp Chấn dẫn theo thủy đi đến nơi đó, đã là mờ hôi đầy đầu. Đi tới cửa, vừa vặn tốt có một cái nữ tử. “Tiên sinh, ta nghe nói nơi này tới một cái không phải chúng ta nơi này người, nói vậy chính là ngài đi, ta xem người quần áo quần xuyên vài thiên, quần áo buổi sáng vẫn là ta tẩy, ngài tại đây chọn một bộ quần áo, ra tới thay, người hiện tại quần áo quần, ta đợi lát nữa cho người cầm đi tẩy.” Diệp Chấn nhìn đối phương, đối phương là một cái thật xinh đẹp nữ tử, mang theo đỉnh chụp mũ, Diệp Chấn đoán, nếu không có này mũ mào tử, phỏng chừng thành người da đen.

Nhìn nàng kia tinh tế mảnh dài tay, Diệp Chấn đều ngượng ngùng làm nhân gia cấp chính mình tẩy quần nội nội như vậy miễn cảm đồ vật. “Không cần, ta thường xuyên giặt quần áo quần, liền này một bộ, ta đợi lát nữa thay, này quần, ta chính mình tẩy chính là.” Diệp Chấn chọn một bộ cùng trước mắt nữ tử cùng loại quần áo, có thể nói, Diệp Chấn tới như thế lâu, còn không có nhìn thấy quá loại này Diệp Chấn quần áo, kỳ thật cùng hiện đại cái loại này tình lý trang, nhưng thật ra rất giống.

Diệp Chấn đi vào sau, phát hiện kỳ thật còn rất không tồi, cũng không phải mọi người mọi người cùng nhau, tự nhiên có thể, chúng tắm mười lạc tề, độc tắm năm lạc tề. Diệp Chấn thấy trước mắt một khối thẻ bài thượng viết, lạc tề phòng chừng là cái này địa phương tiên, chính là Diệp Chấn không hiểu chính là, vì cái gì cùng nhau tắm rửa ngược lại sẽ càng quý? Chẳng lẽ cùng nhau tắm rửa là nam nữ? Đây là không có khả năng sự.

Diệp Chấn trên người đừng nói năm lạc tề mười lạc tề, chính là roi xuống tề, Diệp Chấn cũng không có nói, bắt quá bên ngoài người nếu không có thu chính mình tiền, cùng lắm thì đợi lát nữa đi ra ngoài lại chạy là được. Diệp Chấn tìm từng bước từng bước người phòng, là cửa gỗ, đem cửa đóng lại sau, “Ta đi.” Diệp Chấn thói quen ở đô thị nước ấm, tuy rằng thân thể không tồi, nhưng là này thủy cũng quá lạnh.

“Mẹ nó, ta rốt cuộc biết vì cái gì một người sẽ tương đối tiện nghi, bởi vì là nước lạnh, chúng tắm liền cùng suối nước nóng giống nhau.” Như vậy giải thích, thật đúng là rất phù hợp. Diệp Chấn cũng liền nhẫn nại trong chốc lát.

Tẩy xong sau, mặc tốt bọn họ bên kia quần áo, quần chỉ có ngắn ngắn một cái, quần áo cũng là, bắt quá là tăng lớn hào, vừa mới ngoài cửa muối chỉ ăn mặc còn lộ ra *** cùng một cái, nhìn là đã đáng yêu lại gọi cảm, Diệp Chấn mặc vào tới, liền có điểm biệt nữ, bắt quá xem ra, là nam trang cùng nữ trang, cho nên Diệp Chấn hơi chút sẽ khoan một chút.

“Ài, ta tẩy hạo, mỹ nữ, người kêu cái gì tên?” Diệp Chấn ra tới, dùng khăn tắm sát sát đầu, phát hiện thủ vệ muội chỉ là thật sự thật xinh đẹp. “Bằng cái gì nói cho người.” Vị kia nữ tử thỉnh hừ một tiếng, quay đầu đi, không phản ứng Diệp Chấn.

Diệp Chấn tùy thời sờ soạng tay nàng, cái loại này mềm nhẵn cảm, làm Diệp Chấn say mê. “Người làm cái gì!” Vị kia nữ tử hướng sau lui lại mấy bước, cũng gặp được sắc lang giống nhau, cũng là, Diệp Chấn đã đã lâu không có đáng khinh qua.

“Không có việc gì, hỏi một chút tên của người mà thôi, ta là nơi này khách, sẽ đãi thật lâu.” Nói thật, Diệp Chấn trước mắt cái này thiếu nữ, cũng không phải đặc biệt đẹp, nhưng là chính là dễ coi. “Tĩnh tĩnh, không thú vị, đi rồi đi rồi.” Diệp Chấn xác thật chỉ là vầy vầy nhân gia, vạn nhất nếu là nhân gia cùng Lý Đình Mặc giống nhau, hiện tại làm cho Diệp Chấn cũng không dám cùng Lý Đình Mặc nói chuyện.

Trở lại chính mình phòng ốc, Diệp Chấn phát hiện cửa dính đầy binh lính, “Diệp huynh đệ, chúng ta lạc chủ cho mời!” Một vị binh lính đứng ra, mang theo Diệp Chấn đi vào Diệp Chấn phòng ốc. “Thiên hoa huynh, tùy tiện tiền kẻ hèn phòng ốc, không ổn đi?” Diệp Chấn nhưng không thích nhân gia loạn lục soát, tuy rằng này ‘ long kinh ’ liền ở chính mình này phòng ốc gian, nhưng là Diệp Chấn kỳ thật cũng không muốn làm cái gì, này kỳ thật cũng chính là một cái hiểu lầm, nói khai là được.

“Hừ, chê cười, ta thật đúng là nhìn lầm người, người thiện sấm ta Tăng Thư Các, cũng không ổn đi?” Tả Khâu thiên hoa chết trừng mắt Diệp Chấn, chính là ở quan sát Diệp Chấn biểu tình biến hóa. “Thiên hoa huynh, người sáng mắt không làm chuyện mờ ám. Người cái gì Tăng Thư Các, ta không đi qua.” Hiện tại nếu thừa nhận, khẳng định chính là tử tội, liền tính không phải tử tội, kia tử tội nhưng miễn, mang vạ cũng khó thoát.

“Ha ha, quả nhiên, ta thiên hoa huynh vẫn là có ánh mắt, kia ‘ long kinh ’ há là bình thường đồ vật, chúng ta tự nhiên sẽ dụng tâm bảo quản, kia người xấu chẳng qua cầm đi phòng chế, Diệp huynh đệ, chờ mong người đêm nay, vừa mới bắt quá một cái khảo nghiệm, người biểu hiện thực không tồi, người tới, thường một trăm lạc tệ.” Một trăm lạc tệ, Diệp Chấn không hiếm lạ, cũng chính là mười lần suối nước nóng thôi.

Diệp Chấn không hiếm lạ này một trăm lạc tệ, càng là giật mình Tả Khâu thiên hoa nói ‘ long kinh ’ đã trở về vị trí cũ sự thật. Kết quả kia một hộp cái hộp nhỏ, tiền đi Tả Khâu thiên hoa cùng Tả Khâu oánh, Diệp Chấn ngồi xếp bằng, mở ra kia hộp, đếm đếm, quả nhiên là một trăm không kém, này lạc tệ mỗi người mặt trên cũng không phải là hiện đại một nguyên tiền xu, nhưng là cũng là hình tròn, đồ án liền không nói, có thể nói là sinh động như thật.

Diệp Chấn nằm sấp xuống vừa thấy, chính mình đi động cùng ‘ long kinh ’ đều ở nhà, vì cái gì Tả Khâu thiên hoa sẽ nói lời này? Cẩn thận nghĩ nghĩ, vừa mới chính mình quá khẩn trương, Tả Khâu thiên hoa nói cái gì, Diệp Chấn đều quên không sai biệt lắm, “Nga, nói cách khác, ta này vốn là giả?”

Diệp Chấn phiến phiến, hơn phân nửa đều là chính mình xem không hiểu tự, khả năng Cổ Long văn, Diệp Chấn có thể xem hiểu, thật đúng là kỳ quái. “Không đúng, này Tả Khâu thiên hoa có thể là thủ thuật che mắt, này vốn là thật sự, nếu là thật sự, hẳn nói cho ta là giả, ta đây tất nhiên sẽ ném.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187 : đều nhưng thất mệnh , đối đãi người về

Diệp Chấn gật gật đầu, hiện tại chính mình trên tay này long kinh Diệp Chấn cũng xem không hiểu, nói không chừng là nơi này người một loại khác độc đáo ngôn ngữ cũng không nhất định, dù sao hẳn là không phải cái gì võ công bí tịch. Diệp Chấn phiến phiến, trừ bỏ một ít Diệp Chấn xem không hiểu văn tự, cũng liền mấy bức án long đồ án họa mà thôi.

Diệp Chấn vẫn là đem ‘ long kinh ’ thu hảo, “Đêm nay có thi đấu, đáng tiếc ta thời gian chỉ có bảy ngày! Qua đêm nay, vậy dư lại sáu ngày thời gian, không được, ta không thể đãi ở chỗ này.” Nói, Diệp Chấn đang muốn đem ‘ long kinh ’ lấy ra tới, đột nhiên Tả Khâu oánh đi đến, Diệp Chấn lập tức tắc đi vào, rồi mới lấy ra đi động.

“Người ẩn dấu cái gì?” Tả Khâu oánh một cái kính chạy tới, bắt quá bị Diệp Chấn lôi kéo ngồi ở ngũ địa phương. “Ta đến từ rất xa địa phương, người xem, vừa mới chính là thứ này.” Diệp Chấn đem điện thoại đưa cho Tả Khâu oánh, Tả Khâu oánh rất hiếu kỳ chơi chơi, phỏng chừng là có chính sự, không đem sờ hữu tâm tư phóng mặt trên. “Ta nói, người ẩn dấu cái gì?” Tả Khâu oánh tường ngồi xồm xuống nhìn xem, bắt quá bị Diệp Chấn ngăn lại.

“Chính là ta cho người cái này nha, thiên hoa huynh không phải nói kia cái gì ‘ long kinh ’ đã tìm được rồi sao? Người còn hoài nghi ta?” Từ Tả Khâu oánh tiến vào ánh mắt, Diệp Chấn liền biết, này chân chính ‘ long kinh ’ nhất định là còn chưa trở về vị trí cũ.

“Người thật sự không có?” Tả Khâu oánh lời này liền cùng thừa nhận phía trước Tả Khâu thiên hoa nói câu nói kia, Diệp Chấn cũng chính là đoán đúng rồi. “Từ từ, cấp, trả lại người, các người này ‘ long kinh ’ ta xem không hiểu, cũng không có tác dụng, ta chẳng qua là hỗn loạn khi không cẩn thận, ta trả lại cho người, nếu người vô pháp công đạo, ta đêm nay ở lên quay về đi thả lại đi là được.” Diệp Chấn cầm cái gọi là ‘ long kinh ’ là một chút tác dụng đều không có, ngược lại mất đi Tả Khâu thiên hoa cùng Tả Khâu oánh tín nhiệm.

“Ha ha, ta liền nói, ta thật đúng là không có nhìn lầm Diệp huynh đệ!” Đột nhiên, không biết từ nơi nào toát ra một cái Tà Khâu thiên hoa, “Người căn phòng này, ta vừa mới sẵn người đi ra ngoài còn đánh một cái động, tới, đem ‘long kính’ giao cho ta nghiệm chứng thật giả.”

“Là thật sự, ha ha, Diệp Chấn huynh đệ, nhìn dáng vẻ, chúng ta là hiểu lầm người, luận võ đại tái lập tức bắt đầu, thỉnh!” Tà Khâu thiên hoa đầy mặt vui mừng, vừa lòng vỗ vỗ Diệp Chấn bối. “Thiên hoa huynh, không nói gạt người, ta không thể ở chỗ này, ta đến từ một cái khác phương xa bộ lạc, ta đi vào nơi này chỉ có bảy ngày thời gian, ta yêu cầu tiến vào long đỉnh sơn, thỉnh cho ta mượn một con ngựa cùng bảy ngày nội cũng đủ lương thực.” Đây luận võ đại tái còn có sáu ngày đầu, sáu ngày quá sau, cũng chính là vừa vặn tốt kết thúc thời gian, Diệp Chấn hiện tại mới phát hiện, chính mình đi động qua nhân giới là sẽ không động, đều là nhân giới một phân một giây, cùng long giới là giống nhau.

“Lời này thật sự? Đây long đỉnh sơn chính là ngàn năm Long tộc vạn long nơi, Diệp huynh đệ vì cái gì muốn tới như vậy địa phương? Đây Long tộc nơi là chúng ta nhân loại nhiều thế hệ cung kính, một năm hai người, cũng không phải là nói giỡn, huynh đệ nếu không có nói giỡn, vẫn là lưu lại tham gia thi đấu đi, cũng hảo chứng minh chính mình, không phải sao?” Tà Khâu thiên hoa bội phục Diệp Chấn dám làm dám chịu, nhưng là cấp Diệp Chấn đi long đỉnh sơn, phỏng chừng vẫn là yêu cầu do dự trong chốc lát, bởi vì này cũng không phải là nói giỡn, cũng không phải hấn một cái bộ lạc lạc chủ có thể nói tính, này nam bộ sở hữu bộ lạc tuy rằng là Sax bộ lạc lớn nhất, nhưng là trung bộ lạc tiểu bộ lạc tổng hoà cũng có không dưới trăm cái.

“Tại hạ không có nói giỡn, nếu có thể, quá xong hôm nay, ngày mai sáng sớm, ta còn có năm ngày thời gian, thiên hoa huynh, thỉnh cho ta bị hảo mã cùng lương thực, sau đó lại quá ba ngày, cũng chính là cuối cùng một ngày trước, thỉnh phái người đến giới hạn chờ ta, nếu đợi không được, liền không cần trông ta, nếu chờ tới rồi, tại hạ nhất định có ân báo ân!” Diệp Chấn chỉ là muốn đúng lúc trở lại nhân giới, nếu không có bắt được ngàn năm long đan, kia cũng là yêu cầu trở lại nhân giới.

“Kia hành, Diệp huynh đệ đã nói, ta cũng tin tưởng Diệp huynh đệ đều không phải là gian trá tiểu nhân, cái này hợp tác đáng giá, người trước nghỉ ngơi đi. Ngày mai buổi sáng, mã cùng lương thực hết thầy cung thượng, ta cùng Tà Khâu oánh liền đi trước.” Đây Tà Khâu thiên hoa đảo cũng rất sáng khoái, làm Diệp Chấn có vài phần hoài nghi có phải hay không thật sự.

Hai người đi sau, Diệp Chấn liền nằm nghỉ ngơi.

Cách thiên, Diệp Chấn sớm liền rời giường, dựa theo Diệp Chấn phỏng đoán, hiện tại chẳng qua là rạng sáng tiếp cận 5 giờ đi. Kéo ra ngoài cửa trường mình, Diệp Chấn đi ra ngoài, không nghĩ tới Tà Khâu thiên hoa đã ở cửa, đi theo hấn còn có hấn sau lưng một con ngựa, còn có một cái cổ đại người dùng ba lô, trang phình phình. “Diệp huynh đệ, tỉnh lại thật là thời điểm, người mã cùng lương thực.”

“Đứng rồi, thiên hoa huynh, quên hỏi, ta thi đấu tư cách?” Đây Tà Khâu thiên hoa nguyên ý nói cho chính mình, kia còn sợ cái gì, tư cách khẳng định là hủy bỏ, hiện tại còn hảo, người khác ở thi đấu, Diệp Chấn đã chuẩn bị xuất phát, chỉ là thời gian thượng vấn đề, nếu có thể nhiều tới mấy ngày, kia không còn gì tốt hơn.

“Người thi đấu tư cách đã hủy bỏ, đối thủ của người vốn dĩ liền vẫn là một cái rất lợi hại. Mau xuất phát đi, vẫn luôn hướng bắc đi, đi đến có tới cao ngọn núi khi, biến là long đỉnh sơn chân núi, đến đỉnh núi người sẽ phát hiện bất đồng cảm giác, xuất phát đi.” Tà Khâu thiên hoa nói xong, Diệp Chấn gạt gạt đầu, trở lại trong phòng lấy ra đi động cùng long thạch, đặt ở trong bao quần áo, giả mã hướng bắc chạy.

Diệp Chấn không biết Sax bộ lạc nhất nại đối đồ vật là cái gì, vẫn luôn kỵ đến giữa trưa, Diệp Chấn vừa vặn tốt đi vào một mảnh rừng rậm, liền ở nơi đó nghỉ ngơi. “Còn dư lại năm ngày thời gian, ta hiện tại đầu đều hôn mê.” Đây mã là chạy nhanh, Diệp Chấn là không cần dùng chính mình chân, nhưng là này mã lúc ẩn lúc hiện, cũng là sẽ làm Diệp Chấn choáng váng đầu.

Ngồi ở một viên đại thụ hạ, Diệp Chấn đem ngựa cột vào dưới tàng cây, gỡ xuống tay nải. “Ai, nơi này không có gì người, nhưng là có người, ít nhất buổi tối ngủ còn có thể biết, ta bên người có cái có sinh mệnh, cũng là không tồi.” Nói, Diệp Chấn yên lặng kia mã, rồi mới ngồi xuống mờ ra tay nải.

“Không tồi, ngọn nến, không tồi không tồi còn có vài căn.” Xem ra này Tà Khâu thiên hoa chuẩn bị chính là thật chu đáo, Diệp Chấn lấy ra một củ ngọn nến, tự nhiên là dùng phía trước Tà Khâu thiên hoa giáo củ xưa nổi lửa phương thức, chỉ chốc lát sau thì tốt rồi. “ok, ta đã xác nhận ta học xong.” Tiếp theo, Diệp Chấn đem ngọn nến tắt, hiện tại Diệp Chấn bất quá là muốn thử xem Tà Khâu thiên hoa nói rất đúng không dùng tốt, bằng không buổi tối điểm không được hỏa liền quá muộn.

Diệp Chấn thu tay nải, bên trong liền một phen bình thường chủy thủ, hai ba điều dây thừng, ngọn nến, một cái hộp nhỏ lạc tệ, còn có một chút lút nước, cùng mấy cái túi gấm. Còn có một túi dùng một cái khác tay nải trang đồ vật. “Không ăn?” Diệp Chấn cũng hoảng sợ, liền xem này cuối cùng kia tay nải.

Diệp Chấn sờ sờ kia tay nải, vẫn là nhiệt, mờ ra vừa thấy, nguyên lai là mười mấy bánh nướng, cái này Diệp Chấn thích. “Thiệt, trang cái gì trang, bán cái gì cái nút, cho rằng chính mình là Gia Cát Khổng Minh?” Diệp Chấn lấy ra kia mấy cái túi gấm, không nghĩ tới, một cái viết ‘thấy liền hủy đi’ một cái khác viết ‘khát liền hủy đi’ sau một cái viết, ‘tùy thời nhưng khai’.

Diệp Chấn nơi nào quán như vậy nhiều, “Ba cái đều hủy đi!” Nói, Diệp Chấn đem cái thứ nhất cái kia ‘thấy liền hủy đi’ cấp mờ ra, có một hàng xinh đẹp tự. “Mã đối yêu cầu ăn củ, bằng không tính tình cấp không tốt, đi có thảo địa phương.” Lời này cùng vô nghĩa không sai biệt lắm, bất quá Diệp Chấn xác thật quên cấp mã ăn củ, nhưng là cuối cùng một củ, đi có thảo địa phương, nơi này từng mảnh từng mảnh đều là thảo, tự nhiên, nơi này không phải cái gì cao nguyên, nơi này là có đường, Diệp Chấn vừa mới đi địa phương chính là có đại lộ, hấn là chuyên môn kiến hảo, sợ mất tích, mà Diệp Chấn muốn đi long đỉnh sơn, cũng vừa vừa vặn là con đường kia, phỏng chừng chính là chuyên môn kiến cấp mỗi năm một lần đi long đỉnh sơn cũng không nhất định.

Diệp Chấn ăn mấy cái bánh nướng liền đi rồi, đại giữa trưa, Diệp Chấn nằm cũng mệt mỏi, xoay người vừa thấy, này mã đã chính mình ở gặm thảo. “Không tồi không tồi, ăn nhiều một chút, ăn no ở lên đường.” Diệp Chấn nói xong, ý thức được chính mình nói sai rồi, sửa bổ khẩu. “Nói sai rồi ha, ăn nhiều một chút, chúng ta tiếp theo phải đi đến buổi tối đâu.”

Diệp Chấn lại rút chút thảo cấp mã ăn, bỗng nhiên cảm thấy có vài phần khát nước, ở thái dương bạo phoi hạ, Diệp Chấn đã cảm giác có điểm mất nước, còn hảo đây là thảo nguyên, nếu là là sa mạc, kia nhưng khó mà nói Diệp Chấn có thể hay không hoặc là đến địa phương đâu. Diệp Chấn mở ra tay nải, “Ngạch.” Lục soát trong chốc lát, Diệp Chấn mới phát hiện chỉ có một lọ nước khoáng như vậy nhiều thủy.

“Ta đi, mặt khác ta đều vừa lòng không lời gì để nói, đây là cái gì ý tứ.” Diệp Chấn chưa từ bỏ ý định lại tìm tìm, vẫn là chỉ có kia một chút thủy. Diệp Chấn nằm ở đại thụ hạ, mở ra cái kia ‘khát liền hủy đi’ cũng là một trương tờ giấy nhỏ, viết. “Khát sao? Tin tưởng người khát, này phụ cận có không ít sông nhỏ lưu, thủy đều là sạch sẽ, đứng rồi, người quần áo, còn có ta chuẩn bị một khác bộ quần áo, ở yên ngựa.”

Diệp Chấn hoảng sợ, còn không có nghe nói qua yên ngựa có thể phóng quần áo, bên trong chạy tới xem, mở ra yên ngựa, quả nhiên, còn có một cái đề nặng bẹp bẹp tiểu tay nải. “Oát đi, ta lại không phải không tay, nơi này còn có có thể phóng, làm cái gì làm ta mông đê ép nửa ngày.” Mở ra vừa thấy, thật đúng là hai bộ quần áo.

“Phụ cận có không ít dòng suối nhỏ, đâu ta đâu, ta tới cũng chưa thấy, tính, đi thôi, mã ca, cấp điểm lực, chúng ta đi nhanh lên.” Diệp Chấn đem ngựa cỡi bỏ, yên lặng nó kia làn da. Dọn dẹp một chút kia hai cái tay nải, liền đem cuối cùng một cái túi gấm mở ra. “Long đình sơn nguy hiểm, đều nhưng thất mệnh, đối đãi người về —— Tà Khâu oán.” Không nghĩ tới, phía trước tự đã thật xinh đẹp, này Tà Khâu oán tự càng là xinh đẹp ngàn lần.

Ba cái túi gấm Diệp Chấn là nhớ kỹ nội dung, lưu trữ bất quá là lãng phí không gian, “Đi, ta có phải hay không ngốc, muốn thiếu làm cái gì, nói không chừng mẩu chốt còn có thể viết viết huyết thư đâu, dù sao thứ này không nặng.” Xác thật không nặng, Diệp Chấn liền chiết hảo tắc đi lên, cười ngựa, hừ vài tiếng “Giá!” Nghênh ngang mà đi.

Nhoáng lên mắt, đã là buổi tối. “Mã ca, ta xem người cũng mệt mỏi, phía trước có rừng rậm, rừng rậm hảo lộng hỏa, chính là nơi đó, mã ca cấp điểm lực, tới rồi cho người bánh nướng.” Diệp Chấn xuống ngựa, trên mặt đất nhặt mấy cây khá lớn căn gây gỗ, quán lên chút bên trong có bột, rồi mới bắc lửa, “Ta thật đúng là say, không bật lửa, lộng điểm tiêu hỏa trả lại cho ta sát trầy da, mẩu chốt này hỏa còn không cho lực nha.”

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: chỉ dư năm ngày , đủ sao?

Diệp Chấn dùng chính mình trong tay chùy, ở tĩnh lặng trong trời đêm mưa may hai hạ, phát hiện trừ bỏ gần gũi hơn hai thước có thể thấy rõ, nơi xa đã là cái gì đều không có. Phẩm thư vòng (w w w . c o m) “Ngao ô, ngao ô!” Bỗng nhiên, truyền đến vài tiếng mơ mơ màng màng lang kêu.

“Ngọa tào, làm ta sợ chơi đâu? Nơi này như thế nào khả năng có lang.” Diệp Chấn lời nói tựa như đang an ủi chính mình, một lát sau, lang kêu đình chỉ. Diệp Chấn cũng phát giác chính mình kỳ mã bắt đầu ở cảm xúc có chút biến hóa. Vì trấn an mã cảm xúc, Diệp Chấn lúc sau thả chậm tốc độ, rốt cuộc này con ngựa là duy nhất có thể đi đến mục đích địa phương tiện giao thông. Diệp Chấn thật cẩn thận kỳ tới rồi mục đích địa, cũng chính là phía trước một mảnh rừng rậm.

Diệp Chấn xuống ngựa sau, chuyện thứ nhất chính là đem ngựa cột vào trên cây, rồi mới làm mã chính mình ăn chút thảo. “Ta đi chém điểm cây cối, nấu lửa, bằng không theo ta trên tay này chùy, một cổ gió to liền diệt.” Buổi tối nhất yêu cầu hỏa, không có hỏa lại tương đối lửa, kia cũng không phải là sự tình đơn giản.

Diệp Chấn cầm một phen chùy thủ, ở phụ cận chém điểm buồn tẻ nhánh cây, liền đem chùy thượng hỏa dòi đi đi qua. Xếp thành một đống hỏa, Diệp Chấn cũng cảm giác ấm áp không ít. Ăn qua mấy cái bánh nướng, Diệp Chấn lại cùng mã nói chuyện tâm sự, “Người nói, ngày mai sẽ phát sinh cái gì đâu?” Diệp Chấn lại tùy ý hàn huyên vài câu, phát hiện chính mình cùng cái gốc tử giống nhau, này mã tuy có sinh mệnh, lại không cách nào nói chuyện, Diệp Chấn thoát nhìn tựa như một cái gốc tử, Diệp Chấn lấy ra tiểu tay nải, tính tính, Diệp Chấn trừ bỏ chính mình trên người này bộ phía trước đi tắm rửa đổi, còn có chính mình ở nhân giới quần áo, cùng còn có một khác bộ.

Tổng cộng là có tam bộ quần áo, nơi này buổi tối không thể nào lạnh, có thể nói là cùng sáng sớm không sai biệt lắm, chính là có phong cũng là gió ấm, Diệp Chấn cởi ra áo trên, treo ở một cái nhánh cây thượng, liền liền ngủ rồi.

Cách mỗi ngày sáng ngời, Diệp Chấn liền tỉnh. “Bang.” Diệp Chấn phát hiện cánh tay thượng một con muỗi, một chút chụp đi, bắn ra không ít huyết. “Ta dựa, đây đều là ta huyết.” Diệp Chấn một rùng, phát hiện chính mình yết hầu đều làm, thật là khó chịu. “Ta này yết hầu, sớm biết rằng bất đại kinh tiểu quái, hiện tại có điểm khàn khàn.” Diệp Chấn cầm nước uống mấy khẩu, không nghĩ tới đã thấy đây.

“Tà Khâu thiên hoa, người là tính toán hại chết ta sao? Vì cái gì người cho ta thủy như thế điểm, còn có năm ngày, người làm ta uống cái gì? Còn nói cái gì trên đường dòng suối, sông nhỏ một đống lớn, ta đi một ngày không phát hiện một lần.” Diệp Chấn tuy rằng yết hầu khàn khàn, lại vẫn là nhịn không được hướng lên trời hơi hơi rống lên vài cái, phát hiện như vậy cũng không có cái gì tác dụng, ngược lại là càng mệt.

Yết hầu khàn khàn, khát khô, liền tỉnh là ngồi không hiểu, đến giữa trưa cũng là sẽ bị khát chết. Diệp Chấn quyết định đem ngựa cấp trời chặt, rồi mới ở phụ cận tìm xem có hay không thủy. Diệp Chấn thu thu đại tay nải, lấy ra một phen chủy thủ, liền xuất phát. Ở chung quanh đi rồi vài bước, phát hiện nơi xa vài bước thật là có điều sông nhỏ. “Đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi đạt được chẳng tốn công a!” Diệp Chấn ba bước cũng làm hai bước, về phía trước chạy tới.

Diệp Chấn đi đến sông nhỏ trước, “Này con sông động xu thế là cái dạng này, nói vậy phía trước nhất định là nguồn nước chi sơ, dân cư khát thường thường càng là người nhất bạc nhược thời điểm, lúc này nhìn thấy thủy càng là không thể khản trương.” Bất quá Diệp Chấn nghĩ đến, nơi này đã không có nhà xưởng cái gì, cũng không có thành thị vật kiến trúc, nguồn nước hẳn là thanh triệt mà lại ngọt. Nghĩ, Diệp Chấn thí uống một ngụm. “Quả nhiên là cùng ở Phú Châu không giống nhau, thật là thuần thiên nhiên hảo thủy, một ngụm ngọt lạnh thủy, cả đêm khát nước, yết hầu khàn khàn cái gì, hết thấy đều giải quyết.”

Diệp Chấn xác định thủy không có chuyện lúc sau, lại uống một ngụm, mới phản hồi, trở lại phía trước địa phương. Diệp Chấn trước đem quần cấp cởi, phơi ở cùng quần áo cùng nhau địa phương. Tự nhiên là còn có một kiện tiểu nội nội, tổng không thể cái gì cũng chưa xuyên liền đi ra ngoài, Diệp Chấn là tưởng tắm rửa bôi lợi, bất quá nơi này rốt cuộc không phải phòng tắm, cũng không phải tắm rửa địa phương, bị người phát hiện không quan trọng, không cần bị xem quang liền hảo.

Trở lại sông nhỏ bên, Diệp Chấn trước tham lam uống nhiều mấy khẩu, lại nhìn không được uống lên mấy khẩu, mới ‘phù phù’ một tiếng nhảy vào giữa sông, chỉ chốc lát sau, Diệp Chấn lại từ bên kia bò lên trên án. “Ta lạc cái đi, không bôi lợi không biết, này đáy nước cùng thành ngàn thượng trăm cùng thứ giống nhau, trát chết người.” Diệp Chấn nhẹ nhàng chạm vào chạm vào chính mình cánh tay trái, đã có nhảy dựng gần mười lăm centimet tả hữu hoa ngân, bắt đầu mạo huyết.

Này sông nhỏ rất dài, mệnh mông vô bờ, nhưng là lại không khoan, cũng chính là hai ba mét. Diệp Chấn thích nhảy xa, thực lực tự nhiên không tầm thường, nhảy liền lướt qua đi, nếu không phải tay thương, Diệp Chấn có lẽ còn có thể nhiều nhảy xa điểm.

Trở lại bên kia ngân sau, Diệp Chấn đã phát hiện chính mình cánh tay khác thường, phía trước lên bờ lúc sau, cánh tay bắt đầu xuất hiện kia ước mười lăm centimet hoa ngân, ngay từ đầu chỉ là hoa ngân, gặp phải trên tay dư có thủy khí, thế nhưng bắt đầu mạo huyết.

“Ta đi, ta thật đúng là không biết bên trong như vậy độc, bằng không ta khờ nha ta nhảy xuống đi, tính, bất quá này thủy là thanh triệt không sai, phía dưới thứ vật phỏng chừng chỉ có thể vẫn luôn trong nước thực vật đi.” Diệp Chấn ngồi xổm xuống, phát hiện sông nhỏ cũng không có bị Diệp Chấn huyết cấp ô nhiễm, cũng là, là Diệp Chấn lên bờ sau mới đỏ máu. Diệp Chấn trang mẫn thủy sau, liền đi trở về.

Trở về khi, Diệp Chấn cánh tay học đã mau ngăn không được, trên đường điểm điểm tích tích đều là vết máu. Còn hảo trở lại nơi đó sau, Diệp Chấn còn có thể tại trong bao quần áo tìm được một chút cùng loại cùng cảm máu bỏ đồ vật, phỏng chừng cũng là Tả Khâu thiên hoa chuẩn bị, đảo cũng khá tốt dùng, phỏng chừng là mặt thượng cái gì thuốc bột, đau là đau, lại có thể cảm máu cùng bức ra độc huyết. Này mã thế nhưng còn động lòng người tính, nhỏ giọng hừ vài tiếng, hình như là ở vì Diệp Chấn tiếc hận.

Một lát sau, Diệp Chấn sắc mặt bắt đầu có chuyển biến tốt đẹp, từ vừa mới sắc mặt tái nhợt, đã trở nên cùng người bình thường không sai biệt lắm, cánh tay huyết cũng ngừng, Diệp Chấn thu thu tay nải, này đó cùng loại cùng cảm máu bỏ đồ vật, thế nhưng còn không ít, đều là dùng một cái tiểu giấy bao ở, thế nhưng có mười mấy điều. Diệp Chấn đem một ít trên đường tích thượng chính mình huyết thảo bỏ ra tới, để ngựa lưu lại cái gì dấu vết, thuận tiện cũng hảo cấp mã ăn.

Này mã phụ cận thảo đều ăn không sai biệt lắm, có thể nói mã chung quanh một cái chuồng, đường kính hai mét địa phương, đã không có thảo, cùng Diệp Chấn ngồi địa phương, hình thành tiên minh đối lập. Diệp Chấn đem thảo báo qua đi, này mã cao hứng cực kỳ, lập tức ăn lên, Diệp Chấn xem này ánh mặt trời còn không phải đặc biệt mãnh liệt. Phỏng chừng chính là buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ thời gian này.

Nghỉ ngơi quá sau, Diệp Chấn ném thủ dùng tay trái đề bao phục, kết quả vẫn là vô pháp hoàn thành điểm này đối với người thường tới nói việc nhỏ, dùng nói hẳn người tu tiên. Diệp Chấn ở lòng tự tin thượng có chút nhụt chí, nhưng là lên đường là không thể biến. Diệp Chấn thu thập hảo hai cái tay nải, cơ bản đều là dùng tay phải hoàn thành sau, cởi bỏ dây thừng, lên ngựa sau, Diệp Chấn liền cười ngựa xuất phát.

“Mã ca nha mã ca, tối hôm qua ta ngủ nhưng không tới, tin tưởng ngươi ngủ cũng không tới đi, xem ngươi buổi sáng ăn những cái đó thảo ăn kia sàm dạng, đói bụng ngươi liền dùng hàm răng cho nhau đánh đánh, làm liên lụy ngươi liền đứng bất động, được chưa, mã ca, ta mấy ngày nay đều dựa vào ngươi.” Này con ngựa là trắng, nhưng là Diệp Chấn hơn nữa này đó tay nải, phỏng chừng là có sáu bảy mười kg đầu.

Đi rồi một đoạn đường sau, này mã thật đúng là dừng lại. “Gi ngoan ý, mã ca, ta vừa mới chính là khai cái vui đùa, ngươi xem, nơi này trừ bỏ thảo nguyên chính là thảo nguyên, ta trừ bỏ biết đi này đại đường cái liền không có, bất quá nơi này không có rừng rậm, nếu không chúng ta tiếp theo đi điểm, rồi mới giữa trưa đi tìm cái có thụ nghỉ ngơi tốt không tốt.” Diệp Chấn hồng người nhưng thật ra nhất lưu, dừng nói, Giang Ninh Ninh liền thế nhưng bị Diệp Chấn hồng, nói, Diệp Chấn từ đại tay nải lấy ra một cái bánh nướng, loại này bánh nướng thực nại đói, hơn nữa bên trong có thịt heo cái gì, là một loại mỹ thực.

Một đường đi tới giữa trưa, đang lúc thái dương bạo phơi thời điểm. “Không được a, mã ca, ngươi đừng nghỉ ngơi, ta kia bánh nướng ăn ngon không? Ăn ngon đợi lát nữa ta lại cho ngươi, hiện tại cũng không thể dừng lại, chính ngươi nhìn xem, này phía trước không có rừng cây cái gì, như thế nào chốn thái dương.” Diệp Chấn cảm thấy chính mình một người tới chính là một cái rất lớn sai lầm, sớm biết rằng liền người Tả Khâu thiên hoa mang mấy cái cùng đi cùng nhau tới.

Lại qua nửa giờ, mới ở từ mấy cái cây nhỏ cấu thành loại nhỏ rừng cây nghỉ ngơi trong chốc lát. “Mã ca, nơi này thụ đều không thể nào trắng, ngươi nhưng đừng chạy, ta ở đầu, ta cho ngươi ăn cỏ, ngươi đừng chạy.” Nơi này thụ, trừ bỏ một viên là so thô trắng, phải cho Diệp Chấn giải tỏa nỗi lo âu dựa vào, còn lại liền đều là một ít hai mét nhiều cây nhỏ, nhánh cây cũng đều rất non, này mã kính rất lớn, muốn chạy chính là việc nhỏ.

Vì biểu đạt tâm ý, Diệp Chấn đem tay nài bụng sau, rút không ít thảo cấp trước mắt này mà ăn. “Nha, điểm này thụ mà thôi, không nghĩ tới thể nhưng này viên lớn nhất còn có sinh chi quả.” Diệp Chấn không biết cái này là cái gì, bất quá cùng chi quả giống nhau, là màu đỏ, Diệp Chấn không xác định chỉ là bởi vì này long giới cùng nhân gia không giống nhau địa phương nhiều lắm đâu, chính là đây là chi quả, khả năng được đến hiệu quả là bất đồng.

Này thụ là không cao, đáng tiếc Diệp Chấn tay bị thương. Diệp Chấn lúc này nghĩ nhiều cánh tay có thể hảo. “Ai.” Diệp Chấn thở dài một hơi, vẫy vẫy tay trái, ngạc nhiên phát hiện tay trái thể nhưng có thể động, Diệp Chấn lập tức xoay người dùng tay trái nhắc tới kia tay nài.

“Ha ha, ta chân khí vẫn là có thể dùng, chữa khỏi a!” Diệp Chấn có thể nhắc tới hai cái đại tay nài, lại nhìn nhìn phía trước vết sẹo, đã biến mất không sai biệt lắm, không nghĩ tới, cũng chỉ là ba bốn giờ, thể nhưng là có thể khôi phục như thể mau.

Diệp Chấn vốn đang tưởng, nếu vô pháp bỏ, còn cần dùng chủy thủ đem thụ chém đứt. Bất quá trước mắt không phải cổ cái này là thời điểm, Diệp Chấn vẫn là nhiều rút một ít thảo đi hầu hạ kia ‘tiểu tổ tông’ đi. Diệp Chấn còn đem chính mình thủy cấp hắc mã uống, không nghĩ tới này hắc mã thể nhưng còn bỏ xuống dưới, Diệp Chấn cười qua ngựa, cũng có thể nói là thường xuyên cười ngựa, nhưng là nói xem ngẩng sắp hạ, nhưng thật ra không có.

“Mã ca sẽ hưởng thụ, không sợ, người nằm bò đi, ta cũng mệt mỏi đâu, người nằm bò, ngoan ngoãn, ta khẳng định nuôi sống người, người xem, ta hiện tại liền đi trích chi quả.” Diệp Chấn nói xong, này hắc mã đã bắt đầu nhắm mắt, Diệp Chấn cũng ngưng ngưng quấy nhiễu, liền dùng chân khí nhẩy, liền bò đến thụ đỉnh, hái được có bảy tám cái, liền xuống dưới.

Diệp Chấn dựa vào đại thụ, dùng tay xoa xoa trước mắt mấy cái cùng loại chi quả đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189 : bị nhốt mười năm

Hiếm lạ, ở long giới, người không thể dùng nhân loại ánh mắt tới đối đãi nơi này đồ vật, bằng không, tùy thời có khả năng ra vấn đề.” Diệp Chấn xoa xoa, rồi mới cần một ngụm. “Ăn, này nước sốt thật nhiều.” Ăn như là chi quả, nhưng là nước sốt có thể so chi quả nhiều một gấp hai còn không ngừng, loại này hoa quả tuyệt đối là ngăn khát hảo hoa quả.

Diệp Chấn đem dư lại sáu cái trang hảo, bỏ vào tay nài sau, cầm trong tay hoa quả cấp ăn xong, lại đi cấp kia con ngựa ăn chút thảo, liền lại bắt đầu lên đường. Vừa đi liền đi tới hoàng hôn, Diệp Chấn loáng thoáng thấy phía trước đã không có đại lộ, nói cách khác, đi đến cuối. “Ta đi tới!” Diệp Chấn ra roi thúc ngựa, chạy tới phía trước, có một khối to cục đá, viết, “Long đình sơn, chớ nhập!”

“Bốn ngày nhiều thời giờ, ta không có thời gian có thể do dự, đi!” Diệp Chấn chạy vào bên trong một cái đường nhỏ, “Ta đi, nơi này hẳn là cần phải có người dẫn đường, bằng không khẳng định lạc đường.” Diệp Chấn đi vào sau, phát hiện bên trong vắng vẻ méo mó, kỳ quái thực, một cái đường nhỏ thượng phủ kín hòn đá nhỏ, Diệp Chấn biết này con ngựa không thích hợp đi này đó lộ, càng đừng nói chờ một người đi này đó lộ, liền quá khó xử này mã.

Diệp Chấn xuống ngựa sau, dẫn theo hai cái tay nài, nắm mã tiếp theo đi phía trước đi, có phải hay không nhìn sang sau lưng kia một khối to cục đá, thẳng đến sau tới, Diệp Chấn đã càng chạy càng xa, ánh vào trước mắt chính là một tòa núi lớn. “Nói vậy đây là long đình sơn không nghĩ tới thời gian còn thừa không ít.” Có thể tranh thủ Diệp Chấn tự nhiên tưởng tranh thủ, hiện tại chẳng qua là vừa rồi hoàng hôn, năm 6 giờ, về hưu tức còn có một đoạn thời gian. Diệp Chấn đột nhiên tưởng đi ngoài, liền đem ngựa kéo đến thụ biên, rồi mới rút điểm thảo uy ăn. “Mã ca, ta trước WC, vài phút sự tình mà thôi, mã ca người hảo hảo đợi.”

Diệp Chấn đem hai cái tay nài cột vào trên người, ở phụ cận một khối không ai địa phương giải quyết sau, liền đi trở về tới. Còn hảo này mã cũng rất ngoan, tại chỗ ăn mùi ngon. Bỗng nhiên, từ Diệp Chấn sau lưng truyền đến một câu, “Uy, anh em, người —— người như thể nào tiến vào?”

Diệp Chấn lảng hoảng sợ, xoay người vừa thấy, là một cái cùng Diệp Chấn không sai biệt lắm tuổi trẻ người, thân cao phổng chừng so Diệp Chấn lùn điếm, nhìn rất tuổi trẻ tiểu thịt tươi, bất quá chính là đây mặt râu, nhìn quái quái. “Ta liền từ kia đại thạch đầu đi vào tới nha, cái gì như thể nào tiến vào, chỉ cần không hạt, hẳn là đều có thể tiến vào đi.” Diệp Chấn bắt đầu hoài nghi Tả Khâu thiên hoa lời nói, còn nói cái gì mỗi năm một lần đại tái, một năm chỉ có thể vào tới một người, không nghĩ tới Diệp Chấn nhẹ nhàng liền tiến vào, huống chi chi phương diện này còn có một người.

“Người là không biết, huynh đệ, này long đình sơn há là người ta này đó bình phạm người nhưng tiến? Nơi này mỗi năm một lần mười tháng nhất hảo, đều sẽ có một người ở kia đại thạch đầu chờ, lãnh nam bắc hai đại bộ lạc tuyển ra người vào núi, chính là không tuyển đến người, tiến kia đại thạch đầu đơn giản, nhưng là tiến vào, người liền vào không được núi lớn, lại đi ra ngoài.” Người nọ về mặt hồ then, tiếp theo nói. “Huynh đệ, một mình ta ở chỗ này đãi thật lâu, kỳ thật ta vừa mới thấy người, là ta không có gọi lại người, ta thật sự chịu không nổi, hơn nữa, chỉ cần tiến vào người, là vĩnh viễn bất lão, khác không nói, ta đã bị nhốt nơi này có mười một, mười hai năm, ta một chút cũng không có biến lão.”

Cũng là, Diệp Chấn vừa mới còn tưởng rằng người này chuyện như thế nào, đầy mặt râu, nguyên lai là vấn đề này. “Khó trách ta cảm thấy ngơ ngác thanh âm như vậy thành thực, đừng sợ, nếu ta vào được, nhất định có thể mang ngươi đi ra ngoài, việc nhỏ.” Có thể hay không đi ra ngoài, Diệp Chấn còn cần bác một bác, nhưng là sĩ khí là khẳng định không thể trầm thấp.

“Huynh đệ, nơi này tà thực, ta ngay từ đầu cũng là ý chí chiến đấu sục sôi, đáng tiếc hiện thực sẽ đem ngươi đánh bại.” Người nọ tiếp theo than thở dài, “Bị nhốt chết ở chỗ này người không phải một cái hai cái, là một tảng lớn, ta có thể sống sót chỉ có một nguyên nhân, bởi vì ta hiểu được ở chỗ này trông trộm thực vật, tỷ như cái loại này thụ, tuy rằng ta không biết là cái gì, nhưng là lại ngọt lành giải khát, bên trong ta dường như mấy khóa, lớn lên cũng mau, quan trọng nhất, vẫn là ta lạc quan ha.”

Nói, người nọ cười vài tiếng, Diệp Chấn gật gật đầu, ở như vậy hoàn cảnh, Diệp Chấn là có chán khí, mới không có nhụt chí. Nếu Diệp Chấn cái gì vô công cũng sẽ không, chính là một cái gặm cha mẹ phú nhị đại công tử, phỏng chừng sẽ sống sờ sờ đối chết. “Thiên mau tối sớm, ta nơi này có nỗi lửa, chúng ta tìm cái nghỉ ngơi đi.” Diệp Chấn tuy rằng rất muốn lên đường, nhưng là hiện tại đột nhiên nhiều ra một người, Diệp Chấn không hảo trực tiếp động thủ, lại nói, Diệp Chấn cánh tay tuy rằng hảo, nhưng là Diệp Chấn sợ lưu lại nội thương, còn có kỳ cả ngày mã, Diệp Chấn còn cảm thấy eo đau bối đau, nghỉ ngơi một ngày là cái ý kiến hay.

“Nỗi lửa? Huynh đệ, ta đã mười mấy năm không có gặp qua phát hỏa, vừa đến buổi tối, ta đều là trực tiếp nằm, đi một chút đi, nơi này ta tìm được một cái an toàn huyết động.” Người nọ lãnh Diệp Chấn vẫn luôn đi đến chỗ sâu trong, quả nhiên có một cái huyết động, phía trên là một tòa tiểu sơn, này huyết động chiều cao gần hai mét, nhìn có mười mét vuông tả hữu, cửa có bộ phận đầu gỗ đồ, lưu trữ một cái không sai biệt lắm môn như vậy đại khẩu tử.

“Nơi này buổi tối gió lớn, cùng bên ngoài không giống nhau, có thể sống hạ là cái vấn đề. Cho nên ta dùng đầu gỗ che lại một ít không cần địa phương, hiện tại không sai biệt lắm trời sắp tối rồi, ta nơi này có một cây đao, bất quá có chút sinh, ta đi ra ngoài chém điểm đầu gỗ, nhìn xem có thể hay không duy trì một buổi tối, bằng không, nửa đêm là vô pháp đi ra ngoài, quá lạnh.” Người nọ cầm một phen có ba mươi centimet lớn lên thạch khí, phân đầu nhòn nhọn, Diệp Chấn lúc này mới giác ngộ, xác thật, long giới còn không có kim loại đao. “Đây là ta tư nhân một cây đao, sắc bén thực, ngươi chuẩn bị chuẩn bị, ta đi chém đầu gỗ đi.”

Nói, Diệp Chấn công lên hai cái tay nải đi ra ngoài. “Như thế nào, tay nải có thể buông, bằng không quá nặng đi. Tự nhiên, ngươi không tin ta nói, coi như ta chưa nói ha.” Người nọ xấu hổ cười cười. “Không có việc gì, bên trong đều là một ít quần áo cái gì, ta thói quen công, buông có điểm không thói quen đâu.”

Một lát sau, Diệp Chấn đôi tay lấy đầy đầu gỗ. “Này đầu gỗ có mười mấy căn, cấp, cây đao này có thể phách đoạn bọn họ, bất quá ngươi phải cẩn thận, thực sắc bén. Đầu gỗ đủ rồi, nhưng là đầu gỗ khó thiếu, ta còn muốn rút điểm thảo cùng nhánh cây.” Diệp Chấn đem chủy thủ ném qua đi, này chủy thủ vẫn là cổ đại chủy thủ, là dùng thiết ma đến, có thể nói, thanh chủy thủ này là Tả Khâu thiên hoa đưa, hẳn là toàn Sax bộ lạc đều không nhiều lắm đến. Bất quá này đem cổ đại chủy thủ cùng Tả Khâu oánh đưa kia đem long văn thanh huyết đao liền không phải một cái cấp bậc.

Tả Khâu oánh long văn thanh huyết đao, nếu có thể đoạt lấy nửa hiện đại, chỉ cần chính là kia một cái vô kiếm, liền không ngừng trăm triệu, hợp lại có thể nói là chân chính giá trị liên thành, rốt cuộc cây đao này là dùng đồng thau làm thành, còn ở vô kiếm vẫn có một con rồng, đao bản thân cũng có một con rồng, còn có chính là, này lưỡi đao lợi vô cùng, không thể nói là cái gì đều có thể cắt ra, nhưng là bình thường đồ vật, cắt ra là hoàn toàn không có vấn đề, tỷ như phía trước có một khối đá hoa cương, một chút trực tiếp vỡ ra là thực bình thường.

Diệp Chấn nhặt không ít nhánh cây sau, đột nhiên nghe thấy một tiếng “A!”, Diệp Chấn bên trong ôm nhánh cây trở về chạy, “Kêu ngươi tiểu tâm, ngươi cùng cái ngốc từ a, cùng ngươi nói thực sắc bén, tới tới tới, dán lên.” Diệp Chấn lập tức cầm trong tay đồ vật buông, lại buông đại tay nải, lấy ra phía trước cầm máu bổ, một cái cuốn lấy người nọ tay.

“Xé, thật lạnh, thế nhưng cầm máu.” Không nghĩ tới, kia huyết trên mặt đất tích một tiểu quán sau, liền tự động ngừng, kỳ thật ít nhiều này cầm máu bổ. “Ngươi ngồi, đồ vật ta đều chuẩn bị tốt, ta hiện tại liền nổi lửa.” Diệp Chấn dùng mấy cây thảo đầu gỗ bãi khỏi một cái tam giác to lớn ‘cái giá’ rồi mới phóng điểm nhánh cây cái gì, quả nhiên thực nhanh lên châm, người nọ thấy nổi lửa sau, cũng rất hưng phấn.

“Anh em ngươi kêu cái gì? Nhận thức một chút đi.” Qua đêm nay, liền dư lại bốn ngày, có một người cùng nhau đi cũng không được chuyện xấu, nói nữa, hiện tại đã không phải cùng nhau có đi hay không sự. “Ta quên mất, ngươi hẳn là biết đến, ở bên trong này mười năm, ta là không có biến lão, nhưng là trí nhớ kém rất nhiều.” Nói, người nọ lắc đầu, nhặt lên một chút nhánh cây hướng đồng lửa ném.

“Đêm nay thượng phong đại, điểm này hỏa khả năng có thể ngăn trở, bởi vì rốt cuộc chúng ta là ở chỗ này, phong có hoàn toàn hảo là từ chúng ta sau lưng ra bên ngoài thổi, ta đi xem ngựa của ta.” Diệp Chấn ném mấy cây nhánh cây, liền đi ra ngoài nhìn xem Diệp Chấn hắc mã, đi ra ngoài thiên đã thực đen, Diệp Chấn liền cầm một cây chủy đi ra ngoài.

“Mã ca, đi, bên trong phòng chừng ngươi cũng có thể tiến, cùng nhau vào đi thôi.” Diệp Chấn nắm mã đi vào, trên đường có rút không ít thảo. “Vừa vặn tốt có thể tiến vào, này mã cũng là có linh tính, đối năng hảo khẳng định có hồi báo.” Diệp Chấn lấy ra mấy cái cùng loại chỉ quả những cái đó hoa quả, là Diệp Chấn ban ngày trích đến.

“Diệp huynh đệ, hay là, ngươi vừa mới đi mặt sau trích này đó?” Người nọ về mặt nghi vấn, hỏi Diệp Chấn. “Nơi nào, ta như thế nào có thể là người như vậy, loại chuyện này ta không làm, này đó là ta ở trên đường tới rồi thời điểm ở một cây đại thụ phát hiện, rất có thể giải khát, hiện tại gió to tới, không hảo đi ra ngoài, ăn một cái đi.”

Hai người ăn xong sau, hạch liền đều phun ra đi, Diệp Chấn có từ đại tay nải lấy ra mấy cái bánh nướng, “Đây là chúng ta đặc sắc bánh nướng, lạnh, bất quá có thể hơi hơi nướng ăn, ngươi cầm, một người một cái, nhưng nại đối bụng.” Hai người dùng tinh tế nhánh cây đem thịt bánh nướng chọc thủng, rồi mới đặt ở đồng lửa thượng, hơi hơi nướng trong chốc lát.

“Ngươi nghe nghe, không tởi đi, ta liền nói sao. Nhưng thơm” Diệp Chấn tra tra chính mình mau nhỏ giọt tới nước miếng, trước cắn một ngậm “Ân, hiện tại tốt nhất, nhiệt nhiệt, nhưng là lại không năng miệng, hương hương nhưng là du lại bị hấp thu.” Người nọ thấy Diệp Chấn nói như vậy dễ nghe, cũng ‘bẹp bẹp’ ăn lên.

“Ăn ngon đi, này bánh nướng chính là chúng ta đặc sắc đâu. Ăn no, chúng ta liền nghỉ ngơi đi, ngươi xem này mã, thể nhưng đã nằm bò mau ngủ rồi.” Người nọ xoay người nhìn nằm bò mã, cười cười, không nói lời nào.

Diệp Chấn cùng người nọ ăn xong rồi lúc sau, liền sớm đi vào giấc ngủ, Diệp Chấn còn nhớ rõ hân ở ngủ trước có thêm không ít hỏa, kết quả ở nửa đêm liền tắt, lạnh lùng gió thổi tiền Diệp Chấn trong quần áo, Diệp Chấn có mấy bộ quần áo, liền cấp người nọ cùng chính mình cùng nhau cái trứ.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190 : đập mồn giày sắt không tìm được

Cách sáng sớm thân, thiên lại là không lượng, Diệp Chấn liền cảm giác đã không có gió lạnh, hai mắt hơi hơi mờ. Diệp Chấn xoa xoa chính mình mơ hồ hai mắt, “Anh em, trời đã sáng, rời giường” Diệp Chấn vỗ vỗ chính mình sau lưng người nọ, hiện tại người nọ không biết chính mình kêu cái gì, Diệp Chấn đành phải kêu người nọ kêu hân anh em.

Diệp Chấn lại liền chụp vài cái, kia anh em ngủ đến thực chết, Diệp Chấn liền không tính toán quấy rầy nhân gia, thiên tài vừa mới lượng, Diệp Chấn bỗng nhiên có ý tứ ngộ đạo, liền vỗ vỗ mã, nắm mã đi ra ngoài. “Nơi này địa phương không lớn, duy nhất lộ chính là phía trước thẳng đi, loáng thoáng có thể thấy lên núi lộ, nếu kia anh em bị nhốt mười năm cũng chưa có thể đi ra ngoài, kia lộ phòng chừng cũng không phải cái gì chính xác, liền dư lại bốn ngày.”

Diệp Chấn nắm mã ở bên ngoài đi rồi một vòng, đêm nay thượng là gió lớn, buổi sáng thế nhưng chính là gió ẩm, thật là kỳ quái. Diệp Chấn đi tới một cây đại thụ bên, đem mã trời chặt, kỳ thật trời chặt mã dây thừng đủ trường, là có thể cho mã hơi chút hoạt động. “Diệp Chấn, ngươi tỉnh như vậy sớm? Tối hôm qua ngủ như thế nào?” Cái kia đây côi lông tươi cười đi ra, thường thường còn vậy vậy tay.

“Còn hành, chính là phong rất lớn, ra ngoài ta dự kiến.” Diệp Chấn rút điểm thảo chôn chặt ở mã diện trước, đối với người nọ tiếp theo nói. “Ngươi không cần lo lắng, mã ăn no, chúng ta nghỉ ngơi tốt liền xuất phát.”

“Diệp Chấn huynh đệ, ngươi tưởng quá đơn giản, phía trước kia lộ là không qua được, ta đi lên qua, đến cuối cùng đến đỉnh thời điểm thế nhưng là một mặt tường, phí thể lực.” Người nọ than thở dài, ngồi xổm xuống cũng rút điểm thảo cấp Diệp Chấn mã.

“Này phụ cận có dòng suối đi? Chúng ta hai người cả người thum thum, tối hôm qua ta còn che lại sạch sẽ quần áo, hôm nay chúng ta toàn bộ đều giặt sạch đi.” Hai người thoát hảo sau, Diệp Chấn dư lại một kiện tứ giác quần, nhưng mà người nọ còn dư lại một gian tiểu quần đùi.

“Phụ cận có dòng suối, bằng không ngươi cho rằng không có nguồn nước ta chỉ cần lấy lút nước quả, sống không được tới, đi theo ta.” Người nọ đi tuốt đằng trước, hai người vai trần đi rồi một phân nhiều chung. “Chính là nơi này, thủy là thiếu điểm, nhưng là thanh triệt thấy đấy, hơn nữa sẽ không khô khốc, ta ở chỗ này như thế lâu, chưa từng có gặp qua hân đình chỉ nước chảy, cùng nhau tẩy đi.” Nói xong, người nọ ngồi xổm xuống, đoạt lấy Diệp Chấn trong tay vừa mới lộn ướt quần áo, có lẽ là tưởng trợ giúp Diệp Chấn đi.

“Giúp cái gì giúp, ngươi trên tay thương a, ngốc tử. Trở về nghỉ ngơi đi.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ mặt sau yêu cầu người nọ thời điểm hân ra không được lực, huống chi phía trước Diệp Chấn bị thương, là có cầm máu bổ, còn có Diệp Chấn người tu tiên kia so cường thân thể cùng chữa trị thuật, phạm nhân phòng chừng muốn mười ngày qua, còn sẽ đóng vảy.

“Ta kêu mặc kiệt, mực nước mặc, kiệt xuất kiệt.” Người nọ đột nhiên vỗ vỗ Diệp Chấn bả vai, lại nói. “Diệp Chấn huynh đệ, ngươi vất vả điểm, ta cho ngươi đi lộn điểm thịt, nơi này ta vừa mới tới vẫn là đánh quá sẵn, sau tới cơ bản đều quyền đường đi lên, ngươi đừng nói, ta hiện tại liền đường có con thỏ, heo, nguru, ba loại, tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là ta thích náo nhiệt, ha ha, từ từ ta cho ngươi lộn điểm thịt.” Mặc kiệt nói xong liền đi, Diệp Chấn nhàn nhạt cười.

“Mặc kiệt? Nhưng thật ra một cái tên rất hay nha.” Diệp Chấn đem sờ hữu quần áo đều tắm ở trong nước, rồi mới mới phát hiện nơi này không có bột giặt, cũng không có xà phòng cái gì, tẩy hảo cũng không hương không bạch. Chính là lại có cái gì biện pháp, Diệp Chấn liền chà xát quần áo, mười phút quá sau, Diệp Chấn thẳng thân sống lưng, đứng lên. “Ta này eo, ta nếu là mỗi ngày như thế tẩy, ta không được chết.” Diệp Chấn cẩn thận tưởng tượng, khi còn nhỏ, không có mấy tính, không có mấy giặt thời điểm, mỗi ngày chính mình mụ mụ đều sẽ bung một chậu quần áo đến bên dòng suối tẩy, một tẩy chính là nửa giờ một giờ.

Mỗi khi Diệp Chấn trải qua thời điểm, Diệp Chấn mù mù lại đều sẽ dám đi Diệp Chấn, nhưng là Diệp Chấn thấy hần mù mù lên nháy mắt, liền biết mù mù eo là có bao nhiêu sao toan, chân, có phải hay không trạm đã tê rần.

Diệp Chấn lắc lắc đầu, “Không nghĩ, không nghĩ.”

Diệp Chấn ôm lấy không sai biệt lắm quần áo, ở huyết động cửa dừng lại té lại lớn lên nhánh cây đáp một cái phơi quần áo, rồi mới đem này cái giá chuyển qua có thái dương địa phương, rồi mới phủ thêm quần áo. “Diệp Chấn, hôm nay có thể ăn chút thịt.” Diệp Chấn hướng tới mặc kệ truyền đến thanh âm bên kia nhìn lại, chỉ thấy mặc kệ dùng cổ đại chùy thủ giết chết một con con thỏ, rồi mới bùng từ con thỏ trên người lột hạ thịt, đến bờ sông tẩy tẩy. (cốt truyện yêu cầu, thỉnh đại gia yêu quý tiểu động vật.)

“Ngạch.” Diệp Chấn có chút xấu hổ, ở trong đời sống hiện thực, Diệp Chấn chính là ha ha thịt heo nhiều nhất, ngẫu nhiên cũng chính là thịt thăn gì, đối với con thỏ như vậy tiểu động vật, Diệp Chấn thể nhưng có vài phần câu đối phúng dụ. Một lát sau, mã thảo đã ăn xong rồi, thể nhưng ở bên cạnh hừ vài tiếng phát phát giận.

“Mã ca, ta là đối đãi ngươi hảo, ngươi là đi không tới. Nhưng là ngươi không thể không có kiên nhẫn, ta khẳng định tới sao.” Diệp Chấn lại rút không ít thảo qua đi, mỗi lần đều là vừa rồi rút hảo lấy qua đi, phía trước đã bị mã ăn xong rồi. Tuần hoàn có ba phút, Diệp Chấn mệt nằm liệt, “Không nên không nên, hôm nay không cười ngươi, ngươi cho ta chờ điểm đồ vật cùng nhau đi là được, ta đi vội.”

Chờ Diệp Chấn đi đến huyết động, mặc kệ đã dùng tinh tế nhón nhón nhánh cây xuyên qua thịt thỏ, bãi ở tới hôm qua đồng lửa trên giá, mặc kệ tiếp đón Diệp Chấn tới nổi lửa, Diệp Chấn thực mau liền đem hỏa sinh hảo. “Kiệt ca, ta nói, chúng ta thời gian khẩn, hiện tại phòng chừng mới 9 giờ 10 giờ, ăn xong ngươi đi theo ta, ta cam đoan có thể đi lên.”

“Diệp huynh đệ, nơi này liền con đường kia, tin tưởng ta đi. Dù sao ta không đi lên, lãng phí ta thể lực sự tình ta tuyệt đối không làm.” Hai người đề ý thấy thượng có khác nhau, nhưng là Diệp Chấn vẫn là kiên nhẫn nói, cuối cùng vẫn là thuyết phục mặc kệ cùng Diệp Chấn cùng đi.

“Kiệt ca, đừng lãng, từ ngươi đáp ứng cùng ta đi lúc sau, cả người đều lãng choáng váng, có thể ăn lập, ăn đi.” Một lát sau, bộ phận thịt thỏ đều nướng đen, Diệp Chấn mới nhắc nhở có thể ăn, hai người nhẹ nhàng cắn một ngụm. “Như thế nào, Diệp huynh đệ, này đó con thỏ, heo, ngư gì, ta dường ít nói có sáu bảy năm, ăn ngon không?”

Diệp Chấn gật gật đầu, nhưng là nhánh cây thượng thịt đã biến mất, nói đúng ra kia nhánh cây thượng thịt căn bản gần không được Diệp Chấn một hai khẩu liền ăn xong, “Ăn ngon ai, ta trước tiếp theo ăn.” Diệp Chấn lại chọn một khối sinh thịt thỏ, cầm hảo phóng nướng, hiện tại đồng lửa thượng liền hai căn, ăn xong lại cầm thịt đã quá chậm, Diệp Chấn nhanh chóng chạy ra đi, lại giặt sạch mấy cái nhón nhón nhánh cây, rồi mới trở về, lại nhiều cầm mấy cây.

Hai người ăn thực vui vẻ, ăn đến thái dương đã nóng rất thời điểm, hai người mới đưa một con con thỏ ăn xong. “Kiệt ca ngươi dọn dẹp một chút đồ vật, chúng ta thực mau liền xuất phát, đừng lo lãng, thật sự có ta đâu.” Diệp Chấn vỗ vỗ mặc kệ, tự nhiên không phải dùng du du tay nào ra đòn.

Mặc kệ gật gật đầu, nhìn Diệp Chấn đi ra ngoài, vội vàng nói. “Từ từ ta, ta tay cũng du, cùng đi.” Hai người ở bên dòng suối tẩy xong tay, quần áo đã ở bạo phơi hạ ẩm áp, Diệp Chấn gỡ xuống ở không có ánh mặt trời địa phương lại thả vài phút, hai người liền đều mặc xong quần áo, Diệp Chấn liền đem dư lại hai bộ quần áo thu thập hảo, phóng hảo.

“Cần phải đi.” Diệp Chấn vỗ vỗ mặc kệ, rồi mới đem hai cái tay nải đều treo ở mã trên người, nắm mã chờ Ma Giới ra tới. “Tới.” Mặc kệ cầm một cái tay nải chạy ra tới, nói. “Phương diện này có một chút điểm dùng tốt, còn có một ít vừa mới thịt thỏ đâu, đi thôi đi thôi.”

“Ngươi có tin hay không ta đâu?” Diệp Chấn nhìn chăm chăm mặc kệ, xem hần kia bắt đầu bộ dáng, liền cùng là Diệp Chấn dẫn hần đi du lịch giống nhau. “Tin tưởng đi, chẳng qua ta phía trước thật sự đi qua, ai, tới rồi liền biết, đi thôi đi thôi.” Mặc kệ một chút chạy đi ra ngoài, cùng một cái tiêu hải tử giống nhau, Diệp Chấn cũng nắm mã theo sau. “Bảo trì thể lực gốc từ, chạy chậm một chút.”

Diệp Chấn không biết lộ, tự nhiên là đi theo mặc kệ, hai người một đường đi đến trời tối, bởi vì ra cửa khi cũng đã là mau giữa trưa. “Ngươi xem, chúng ta hiệu suất, chúng ta đều đi như thế xa.” Hai người ngồi ở một khối đại thạch đầu thượng, Diệp Chấn chỉ chỉ nhất đề, xác thật đi rồi rất dài một cái lộ.

“Ân, lúc trước ta hoa khả năng ba bốn thiên, rốt cuộc một người không có gì động lực, không nghĩ tới chúng ta như thế mau, nhìn dáng vẻ ngày mai là có thể đến.” Mặc kệ trút được gánh nặng, cấp chính mình cùng Diệp Chấn lộng hai cái chùy, chuẩn bị ở phụ cận tìm xem cũng không có cái gì địa phương có thể nghỉ ngơi.

“Ngươi xem, nơi nào có cái phong bế cửa động, bên ngoài lại là bụi cỏ, nhìn dáng vẻ ở bên trong đốt lửa là sẽ không bị dập tắt.” Mặc kệ cao hứng một kêu, chỉ chỉ phía trước một cái lỗ nhỏ khẩu, bất quá dự tính so phía trước nhỏ điểm, nhưng là vẫn là có thể ở lại Diệp Chấn, mặc kệ cùng một con ngựa.

“Nơi này đen tuyền, lại là lưng chừng núi phong, phong khẳng định không nhỏ, đợi lát nữa chúng ta đáp chân, này hỏa liền lộng nhiều điểm sai, đêm nay đừng ngủ, thủ đêm tâm sự thiên, bằng không một ngủ hỏa một không, cùng tới hôm qua như vậy, lãnh chết ta.” Nếu nếu là đêm Tống Hồ, Lưu mập mập, Lưu Vũ Phi mấy người mang đến, bọn họ tuyệt đối nửa đêm liền nhện không được, Diệp Chấn tới hôm qua nổi lên cả đêm nổi da gà.

“Cũng là, ta mười năm, mỗi một buổi tối ta đều cảm thấy lạnh, ngươi một tân nhân, hành, dù sao chúng ta có lương thực, cùng lắm thì một người ngủ một cái thủ.” Ma Giới mang theo mã đến kia trong động, lập tức an vị xuống dưới, tiếp theo nói. “Không đúng, ta còn là cảm thấy hai người hảo một chút, liền hai người đi.”

Diệp Chấn gật gật đầu, ở mấu chốt nhất thời điểm, càng là không thể có phần kỳ, nếu xung đột tăng lớn, nơi này Diệp Chấn cái gì cũng đều không hiểu,

một đường còn may mà này mặc kiệt. Diệp Chấn là mơ mơ màng màng nhớ lộ, nhưng là một người buổi chiều lại có khả năng cái gì.

“Hành, người tay bị thương, đợi đi, còn nhớ rõ chúng ta từ chân núi mang lên hỏa? Ta trước cấp điểm, rồi mới người phóng đầu gỗ nhánh cây đi xuống, ta lại đi chém.” Diệp Chấn lấy ra đốt lửa, lại đòi một tiểu đôi đầu gỗ nhánh cây cái gì, lại là lập tức liền chuẩn bị cho tốt, rồi mới Diệp Chấn liền đi nhặt nhánh cây.

Kia Ma-lo thật sự, vừa thấy đến hỏa cũng hoảng sợ, gọi dậy lên. Mặc kiệt nhưng thật ra rất có biện pháp, sờ sờ kia mã phần đầu, nói thảm hai câu, mã liền không gọi, ngoan ngoãn nằm bò.

Diệp Chấn trở về sau, bên ngoài thiên đã hắc không được, bảo đảm an toàn, Diệp Chấn chỉ có thể đem thu thập đến đầu gỗ cùng nhánh cây trước mang về, Diệp Chấn đi đến huyết động ngoại, cũng đã bắt đầu quất gió to.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191: được đến lại chẳng phí công

“Ta đi, này phong vừa mới vừa mới bắt đầu quất, trời tối không hắc bao lâu, liền như thế gió to, xem ra buổi tối khả năng không dễ chịu lắm.” Diệp Chấn vừa mới tiến vào thời điểm liền quất lên gió to, hiện tại bên ngoài là ‘suru suru suru’ thanh âm, nghe quái người.

“Đúng vậy, ta ở nơi này như thế lâu, bình thường gió lạnh là thói quen, nhưng là ta xem đêm nay, khả năng thật không hảo quá.” Mặc kiệt ngồi xuống, cấp đồng lửa lại ném vào mấy cây nhánh cây. “Này gió lớn, nhưng là chúng ta gác đêm liền không có việc gì, hiện tại phong không phải rất lớn, ta lấy chùy nhiều nhặt điểm nhánh cây, người đừng thêm quá nhiều, mau rất hỏa, hoặc là, không sai biệt lắm lại hạ, bằng không khẳng định không đủ.” Hiện tại phong vừa mới khởi, là toàn bộ buổi tối tốt nhất thời điểm, Diệp Chấn dùng một cây so thô gây gỗ.

“Mặc kiệt, người kia cầm máu bỏ bên trong có dễ chăm vật chất, tay hẳn là hảo đi, tới, hảo liền cầm cho ta.” Hiện tại Diệp Chấn không có cầm máu bỏ bao ở gây gỗ thượng, là rất khó ngành sinh sinh bậc lửa một cây đầu gỗ.

“Muốn ta nói, người cũng đừng đi ra ngoài, ngồi đi, ta này tay còn không có hảo đâu.” Mặc kiệt thế nhưng chối từ, phải biết rằng, Diệp Chấn ngày thường nói cái gì, hẳn đều là tích cực lạc quan thái độ đồng ý. “Cũng là, người này tay không hoàn toàn hảo đâu, ta xem này đầu gỗ nhánh cây cũng không sai biệt lắm, bên ngoài cũng nguy hiểm, hành cứ như vậy đi.” Nói, Diệp Chấn ngồi xuống, mặc kiệt cũng vẩn vẩn mông, cấp Diệp Chấn triệt điểm vị trí.

Diệp Chấn ngồi địa phương vừa vẩn tốt là có thể sờ đến mã, Diệp Chấn biên sờ này kia thất hắc mã, biên hỏi mặc kiệt, “Này mã ngủ như thế nào?”

“Không thành vấn đề, người từ từ, hôm nay chúng ta đi như vậy nhiều, phỏng chừng ngày mai buổi sáng là có thể đi đến phía trước ta bị ngăn trở địa phương, kia thịt thỏ ta trước lấy ra tới nướng ăn.” Diệp Chấn cũng mệt mỏi, liền trợ giúp mặc kiệt cùng nhau thịt nướng ăn.

Ăn xong rồi, hai người nói thầm trong chốc lát, Diệp Chấn nói. “Hiện tại thiên như thế hắc, bên ngoài phong lách cách, ta chịu không nổi.” Xác thật, hai người đã kiên trì có hơn ba giờ, nhưng là thiên chính là không thấy lượng.

“Ta cũng là, nha này hỏa quá nhỏ, như thế nào lộng cũng vô pháp sưởi ấm, không nên không nên, bộ dáng này không phải biện pháp, chúng ta nằm ở cuốn thành một đoàn đi, ít nhất không nói lời nào, mấy sưởi sẽ không xói mòn, rồi mới thường thường ném hai khối cục đá đi vào liền hảo.” Mặc kiệt nói xong, đầu tiên liền làm mẫu cấp Diệp Chấn xem, Diệp Chấn cũng không có do dự, lập tức liền nằm cuốn thành một đoàn.

Lại không biết buồn ngủ tới cũng nhanh, hai người một chút nhện không được liền ngủ rồi.

Cách sáng sớm thần, Diệp Chấn đuổi đuổi người, “Ai nha má ơi, ta dựa, sớm biết rằng không thể ngủ, bị cảm.” Diệp Chấn hiện tại cảm giác cái mũi tắc ỏ, rồi mới thường thường còn lưu nước mũi.

“Cái gì là cảm mạo?” Diệp Chấn thấy mặc kiệt trạng thái thế nhưng không tồi, chút nào không có sự tình, cũng liền không muốn giải thích cái gì. “Hiện tại ngày mới mới vừa lượng, xuất phát đi.” Hai người dọn dẹp một chút đồ vật, Diệp Chấn có điểm mệt, liền cười ngựa hướng đỉnh núi đi, mặc kiệt tắc cùng ‘Trư Bát Giới’ giống nhau, nằm mã. Tự nhiên, Diệp Chấn đi rồi có trong chốc lát lúc sau, liền xuống ngựa nhường cho mặc kiệt, chính mình tới dẫn ngựa.

Giữa trưa không đến, hai người liền đi tới cuối. “Đúng không, nơi này chính là này mặt tường đá, vào không được đỉnh núi, phụ cận sơn thủy chơi chơi đi.” Mặc kiệt về mặt thương tâm, nhưng là kết quả Diệp Chấn tin tưởng là không có ra ngoài mặc kiệt dự kiến.

Diệp Chấn nếu tới, khẳng định liền có cách thức. Diệp Chấn đem toàn thân chân khí tụ tập bên phải cánh tay, mạnh mẽ một quyền đánh đi, “Oanh!” Một tiếng, toàn bộ tường đá đảo đảo, toái toái, đi xuống mặt lún.

“Ta —— ta, ta cái gì, cái gì cũng không có thấy, ngươi —— đừng giết ta.” Mặc kệ phù phù một tiếng quỵ xuống, xem cũng không dám xem Diệp Chấn mặt. “Kia hành, ta thả ngươi đi, đồ vật tay nải hết thấy lưu lại, còn có này con ngựa.” Diệp Chấn không nghĩ tới gia hỏa này là gan như thế điểm, rõ ràng chính là người một nhà. Nhưng là từ mặc kệ vừa mới ngôn hành cử chỉ, Diệp Chấn có thể thấy được, nếu hắn bị áp chế lộ ra Diệp Chấn hành tung cái gì, hơn phân nửa hắn cũng sẽ chiều.

Người như vậy, Diệp Chấn cũng không biết giết nhiều ít, chẳng qua này mặc kệ tốt xấu cũng giúp không ít vội. “Là là là, ta lập tức lún, ngươi xem, đây là ta tay nải, còn có ngai tay nải cùng mã, ta lập tức đi rồi.” Mặc kệ lập tức chạy đến phụ cận một cái cây nhỏ tung, bang một chút vô tung ảnh.

“Cũng thế, này tường đá đã bị ta đánh nát, đến đỉnh núi nhiều lắm chính là vài phút sự tĩnh, kia mới là chân chính tiến vào long giới thượng cổ Long tộc lĩnh vực, ta cũng không nghĩ kéo ngươi cùng chết nha, ta biết có bao nhiêu sao nguy hiểm, mặc kệ, hy vọng ngươi có thể chạy ra đi.” Diệp Chấn tiếc hận trong chốc lát, liền nhảy bay qua tường đá, đã không có mặc kệ câu thúc, Diệp Chấn tự nhiên có thể tùy tâm sở dục muốn dùng chân khí liền dùng chân khí.

Quả nhiên, không có mặc kệ, Diệp Chấn lại đem ngựa cột vào thụ biên, chính mình liền nhảy vài bước, không đến hai ba phút, Diệp Chấn liền đến đạt đỉnh chóp. “Ta đi, vừa lên tới liền ăn về mặt tro bụi thổ.” Diệp Chấn phun ra mấy khẩu, rồi mới quét quét chính mình trên mặt hạt cát, hơi hơi mở mắt ra.

“Má ơi, đây là một cái tân quốc gia?” Diệp Chấn hơi hơi mở ra hai mắt, phát hiện nơi này cơ hồ là tung trong mây phong, hơn nữa cát bụi thế nhưng rất lớn, xa xa nhìn lại, phía trước thế nhưng vẫn là một tòa sa lâu đài. “Nơi này tùy thời có bão cát cái gì, xem ra cần thiết tìm một chỗ, nơi này nguy hiểm thực, như vậy xem đi xuống, phía dưới lộ chênh vênh thực, huống chi đã lên đây, cũng không thể đi xuống, lại nói thời gian liền dư lại ba ngày nhiều một chút điểm.” Diệp Chấn chống cát bụi đi phía trước đi.

Ba phút sau, Diệp Chấn tìm được rồi ở chỗ này duy nhất một mảnh nhỏ rừng rậm. “Nơi này rừng rậm, trước mắt cũng chỉ có này một cái, nhìn đáng vẻ, bọn họ là ở chuẩn bị từ nơi này ra bên ngoài khoáng.” Khác không nói, Diệp Chấn vừa mới thật đúng là thấy một con rồng, bất quá hắn là không phải thượng cổ Long tộc, chính là bình thường long.

“Oanh! Oanh! Oanh!” Bỗng nhiên, từ bầu trời truyền đến vài tiếng long thanh bạo nộ, Diệp Chấn ngẩng đầu vừa thấy, trước mắt một màn càng là dọa Diệp Chấn nhảy dựng, ước chừng có mười con rồng, bài đội ngũ, đội ngũ quy luật chính là đệ nhất hành một con rồng, đệ nhị hành hai con rồng, đệ tam hành ba điều long, đệ tứ hành bốn con rồng, nhưng này mỗi con rồng trên người đều xuyên này Tử Tinh long áo giáp.

“Má ơi, ta nhưng không có nhìn lầm, thật sự, đây là thượng cổ Long tộc!” Diệp Chấn nhất thời há hốc, thúc dục chân khí, một cổ kính hướng long đàn đuổi theo. Này long đàn là ngàn năm Long tộc, vẫn là bầu trời thần long, há là Diệp Chấn muốn đuổi theo liền truy, long đàn không có phát hiện trên mặt đất đuổi theo nhỏ yếu Diệp Chấn, bằng không phỏng chừng có thể trực tiếp ném phi Diệp Chấn.

Nhìn đáng vẻ, này long đàn hẳn là đến thượng cổ Long tộc nghỉ ngơi mà, bằng không sẽ không như thế chậm phi, Diệp Chấn không dám nói lời nào, biên dùng bước nhanh biên bảo trì hô hấp bình thường, nếu hô hấp một khi rối loạn, thực mau liền theo không kịp.

“Đệ tam hành đệ nhị điều, hữu quân bị thương, phát hiện mục tiêu.” Diệp Chấn thầm nghĩ trong lòng, nhưng là chính mình không có cánh, kia thần long phi thần tốc, Diệp Chấn đã chỉ có thể thấy được mờ mờ, đột nhiên, từ Diệp Chấn hậu phương bay qua một con rồng, phía trước đứng một người, nhìn đáng vẻ là đem long trở thành tọa kỵ, bất quá Diệp Chấn nhìn kỹ, này long nhiều lắm chính là cao đẳng một chút long, không có khả năng là thượng cổ thần long.

“Năm sao lính đánh thuê phó đội trưởng, người tới người nào? Khoảng cách mỗi năm một lần thần độ người còn có ba ngày, ngươi cũng dám đánh vỡ tường đá nhập long đỉnh son?” Người nọ mặc cổ bào, cánh tay vẫn một cái bạch hổ, không dám lúc ấy khả năng không có hình xăm đầu, có lẽ là di truyền. Bất quá người nọ cầm một phen ước chừng trường 1 mét 8 nhiều trường mâu, hướng trên mặt đất một phóng, trầm trọng thiết thanh, chấn khởi không ít hạt cát.

“Năm sao lính đánh thuê? Nhìn đáng vẻ chính là Tà Khẩu thiên hoa nói kia chi đội ngũ.” Diệp Chấn trong lòng âm thầm ngầm đồng ý, rồi mới mở miệng nói. “Tại hạ không phải có ý mạo phạm, dám vì năm sao lính đánh thuê phó đội trưởng, có không, làm ngài người đem vũ khí phát hạ?” Diệp Chấn dạo qua một vòng, phát hiện, chính mình đã bị vây quanh, bốn phía toàn thân ăn mặc chiến bào, tay cầm trường mâu binh lính, vũ khí áo giáp đều không sai biệt lắm, nhưng là khí thế cùng dẫn đầu phó đội trưởng kém không ít.

“Buông? Nếu là làm ngươi chạy, ta như thế nào công đạo? Báo thượng tên họ, còn đây hứa hẹn đầu ra này.” Kia phó đội trưởng thế nhưng giờ lên trường mâu, chỉ vào Diệp Chấn, bất quá hai người có điểm khoảng cách, ước chừng có năm mét khoảng cách, cho nên Diệp Chấn cũng là sừng sốt, rồi mới nói.

“Phó đội trưởng, các ngươi này đó rác rưởi, chẳng lẽ là ta muốn nhìn ngươi một chút nhóm thực lực, các ngươi hoàn toàn không bởi cùng ta nói chuyện, ta là muốn đi thì đi, ngươi cho rằng ngươi vậy trụ ta?” Ở long giới, võ công cao khẳng định có, nhưng là có tu vi liền không nhất định.

Người nọ giờ trường mâu, vẫn không nhúc nhích, nhìn chằm chằm Diệp Chấn, khoe miệng hơi hơi giờ lên, cười lạnh một tiếng, nói. “Còn tuổi nhỏ, bất quá dung hợp tám phẩm, lại như thế cuồng?”

“Ta lặc cái đi.” Diệp Chấn trong lòng thầm mắng, lại là một cái có thể nhìn thấu đối phương tu vi người, nhìn đáng vẻ, này chi năm sao cấp lính đánh thuê thật đúng là không phải bình thường đội ngũ, bởi vì chỉ có cường đại người, mới có thể xem kẻ yếu tu vi, này phó đội trưởng như thế cường, đối tượng đã không biết có sao cường đại, Diệp Chấn cũng không dám tưởng tượng.

“Ta cuồng? Đừng ngăn đón ta.” Diệp Chấn một cái bước nhanh, bay đi ra ngoài, chính là thế nhưng bị kia phó đội trưởng ngành sinh sinh dùng tay phải chặn lại tới, tự nhiên, tay trái nắm kia trường mâu.

Diệp Chấn cho rằng chính mình tốc độ thực nhanh, cùng một trận gió không có khác nhau, không nghĩ tới thế nhưng bị kia phó đội trưởng dường như không có việc gì chặn lại. “Bảo thượng tên, ta quen thuộc quen thuộc, nhìn xem ngươi rốt cuộc là thần thánh phương nào.” Người nọ vẫn là dường như không có việc gì dò hỏi Diệp Chấn tên.

“Tiêu gia ta biết không thay tên, ngôi không thay đổi họ, họ Diệp, danh chấn. Lá cây diệp, tỉnh lại chấn, xin hỏi các hạ tôn xưng?” Diệp Chấn đi vào nơi này mấy ngày, không nghĩ tới thế nhưng còn hiểu được không ít cổ đại nói chuyện phạm cùng chữ.

“Hoắc lãng hàng, còn thỉnh các hạ đi một chuyến, tuyệt không sử dụng trọng hình, ngài không có lựa chọn nào khác, thỉnh, người tới, mang đi!” Hoắc lãng hàng một a, lên đây vài cá nhân, Diệp Chấn sát sát mồ hôi lạnh, không nghĩ tới này hoắc lãng hàng thượng một giây còn nói cái gì ‘ thỉnh ’, tiếp theo giây liền nói ‘ người tới, mang đi ’, thật là tức chết Diệp Chấn.

Còn có thể phản kháng cái gì, Diệp Chấn đôi tay bị nắm chặt, “Từ từ, ta này hai cái tay nài, đều có thứ tốt, đừng lộn xộn!” Diệp Chấn kia trong bao quần áo có long thạch, nếu thật là không thấy, Diệp Chấn chẳng phải là muốn chết già ở chỗ này?

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: mỹ nữ sư phó

Ngươi có lựa chọn? Bất quá nếu ngươi không có phản kháng, này tay nài ta đáp ứng ngươi, bất động, có thể đi? Mang đi!” Hoắc lãng hàng đem chỉ vào Diệp Chấn trường mâu buông, rồi mới vẫy vẫy tay, mấy người liền mang theo Diệp Chấn đi rồi.

“Cái gì gọi là ta không phản kháng? Rõ ràng chính là đánh không lại ngươi! Bằng không ngươi cho rằng ta khờ có thể chạy không chạy?” Diệp Chấn trong lòng nhưng khó chịu, thâm mắng hoắc lãng hàng vài câu.

Tiếp theo, Diệp Chấn bị bắt lấy thượng một con rồng bay, kia long thượng còn có áp Diệp Chấn ba bốn binh lính. “Diệp Chấn huynh đệ, ngươi có hay không phạm sai lầm, chúng ta không biết, nhưng là ngươi chạy trốn, chính là phóng tội, nếu ngươi không hảo hảo ngốc, rút xuống long, ngươi này mệnh liền khó giữ được.” Hoắc lãng hàng hướng lên trời cười to, rồi mới giá long phi thiên.

“Đánh rắm, ta dựa, ta lại không chạy, bị lạc khăn, tay của ta!” Diệp Chấn khó chịu mắng một câu “Đánh rắm”, kết quả bị áp binh lính lạc càng khăn, Diệp Chấn đành phải ngoan ngoãn bất động.

Tiếp theo, Diệp Chấn long cũng bay lên trời, bất quá áp Diệp Chấn rõ ràng là tay già đòi, một chút sợ hãi đều không có, phải biết rằng, giống Diệp Chấn như vậy trong lòng tố chất cường người, đối với lần đầu tiên, đều có chút không trấn định cùng sợ hãi.

Năm phút đồng hồ sau, áp Diệp Chấn long hạ xuống rồi, bay đến một tòa lâu đài nhỏ. “Các ngươi cho ta buông ra, vừa mới chỉ là vì bảo hộ Diệp huynh đệ, để ngừa hắn trượt chân rơi xuống. Tới, Diệp huynh đệ, thỉnh đi” cũng không biết cái gì thời điểm, này hoắc lãng hàng thế nhưng đối Diệp Chấn thập phần khách khí.

“Các ngươi không đi vào sao? Cùng nhau đi.” Diệp Chấn phóng nhãn nhìn lại, bên trong mặc dù có thái dương chiếu đi vào, bất quá nhìn đáng vẻ từ khí trầm trầm.

“Ngài một người là đủ rồi, thỉnh đem.” Hoắc lãng hàng có điểm không kiên nhẫn, Diệp Chấn cũng nhìn ra hắn là có người sai sử hoắc lãng hàng không thể đối Diệp Chấn vô lễ kính, bằng không sẽ không liên câu cung kính nói đều nói nghẹn đỏ mặt.

Diệp Chấn không có lại do dự, bằng không chính là người nhất gan. Diệp Chấn về phía trước bước đi đi, đem hơi hơi mở ra môn toàn bộ mở ra. “Diệp Chấn, vào đi.” Diệp Chấn đột nhiên nghe thấy bên trong truyền đến một cái nữ tử thanh âm, thanh âm kia là tức lạnh nhạt lại cao lãnh.

Bất quá này thanh âm có điểm từ tính, Diệp Chấn thậm chí cảm thấy cùng chính mình nhận thức người có vài phần nhất trí. Diệp Chấn bỗng nhiên ý thức được môn đã khai thật lâu, ngoài cửa hoắc lãng hàng cũng là thập phần khó chịu hừ tới hừ đi, Diệp Chấn đành phải quan trọng môn, hướng trong đi đến.

Kia không khí nói là cổ quái, Diệp Chấn đi đến cuối cùng cũng chưa phát hiện một người, “Kỳ quái, tìm ta không ra, hiện tại là cùng ta chơi trốn miêu miêu sao? Có người sao! Ra tới nha!” Cuối cùng vài tiếng Diệp Chấn cơ hồ là bạo nộ rống ra tới.

Diệp Chấn rộng giận xong sau, phát hiện thân thể của mình thế nhưng bắt đầu hơi hơi nghiêng, rồi mới dần dần thoát ly sức hút của trái đất, Diệp Chấn cả

người chính mình trời nổi lên. “Nhân giới thần đồng, chính là loại thực lực này sao? Xem ra trước mắt nhân giới thật đúng là yếu nhất.”

“Tiểu gia ta danh Diệp Chấn, không ở lập lại, giả thần giả quỷ tính len lỏi, ra tới cấp gia nhìn một cái, nghe này thanh âm, hẳn là a.” Diệp Chấn biết chính mình hoàn toàn không phải đối phương đối thủ, thực lực bản thân chênh lệch ngoài, Diệp Chấn vẫn là ở vào chỗ sáng, đối phương là chỗ tối.

Nghe này thanh âm Diệp Chấn không thể nào tin tưởng, nhưng là này thực lực Diệp Chấn chính mình trước mắt xác định phỏng chừng là năm sao linh đánh thuê tổng đội trưởng. “Ta tại đây.”

Diệp Chấn xoay người, quả nhiên có một nữ tử, khoác hắc áo choàng, một bộ tóc dài, bất quá Diệp Chấn là đối với nàng kia phía sau. “Là người lớn lên xấu vẫn là người mù? Làm cái gì dùng mông đối với ta?” Đối với mỹ nữ, Diệp Chấn có vô số đùa giỡn phương thức.

“Ta đẹp như thiên tiên, người là lớn lên không tồi, đáng tiếc một võ công không tốt, tư chất lại không tồi. Hai người sắc, có thể nói người tà ác, tướng cái gì đều là tà ác. Tam ta đối với nhân giới đã thương thấu tâm, nếu không phải người bên ngoài không tồi, đã chết.” Nàng kia khinh cuồng cười đến, thanh âm kia là tội ác trung ôn nhu, cao lãnh trung nghịch ngợm.

“Nói đến cuối cùng bất quá là tưởng nói ta soái sao, ta soái ta biết, nhưng là người có phải hay không đẹp như thiên tiên, ta muốn nhìn.” Diệp Chấn dùng sắc mị mị dương quang chạy xuống đi.

“Ân, như thế nào.” Nàng kia xoay người, đối diện Diệp Chấn, Diệp Chấn cũng thiếu chút nữa đụng phải nàng kia. Nàng kia phỏng chừng có một mét bảy, nhưng là cùng Diệp Chấn có mười mấy cm chi kém, Diệp Chấn tự nhiên mộng tưởng thức đến nàng kia trước ngực một chút trống không bộ phận.

“Sắc lang! Người xem đủ không có?” Không nghĩ tới nàng kia thế nhưng hướng sau lui lại mấy bước, rồi mới tiếp theo nói, “Ta nãi nhân giới Hoa Sơn đệ tử lâm ngạo ngọc, ngàn năm tu vi cao tiên, cho người phổ cập khoa học một chút, năm giới vì Tiên giới, Ma Giới, long giới, nhân giới, huyền giới, giới giới có bốn loại bất đồng người, vì người tu tiên, vô giả, dị năng giả, người thường, giới giới cùng có mười lăm cấp, một bậc mười phẩm người hẳn là biết.”

“Mười lăm cấp vì luyện thể, Trúc Cơ, linh tịch, dung hợp, tích cốc, Kim Đan, Nguyên Anh, tâm động, hóa thần, Đại Thừa, thấp tiên, trung tiên, cao tiên, thiên tiên, Tiên Tôn mười lăm cấp, ta nói như thế nhiều, chỉ nghĩ nói cho người, người mới dung hợp tám phẩm, không cần quá kiêu ngạo” lâm ngạo ngọc nói xong, phát hiện Diệp Chấn căn bản vô tâm, mà là ở thưởng thức chính mình khuôn mặt hòa mỗ bộ vị.

“Là, ta đang nghe, chỉ là không biết, mỹ nữ, người như thế tuổi trẻ, đáng người như thế hảo, không có người đau không?” Diệp Chấn cười xấu xa sát sát miệng, hỏi lâm ngạo ngọc.

“Tướng cái gì đau! Ta nói, người tư chất thật không sai, như vậy đi, người bái ta làm thầy, như thế nào?” Lâm ngạo ngọc buông tay.

“Mỹ nữ, là là là, mỹ nữ sư phó, ta nghe người, bất quá người nói, người cũng đến từ nhân giới?” Bạch bạch một vị mỹ nữ sư phó, thường thường còn có thể ăn vụng đậu hũ, chơi chơi lưu manh, lại nói, này lâm ngạo ngọc là Diệp Chấn gặp qua mỹ nữ, đẹp nhất một cái, chính là Diệp Chấn bạn gái Giang Ninh Ninh, vẫn là Diệp Chấn tỷ tỷ thư vũ tiêu, vẫn là tùy hứng công chúa Lý Đình Mặc, đều không phải một cái cấp bậc mỹ nữ.

“Nghiêm túc một chút, đừng tấn tưởng không tốt. Trả lời một chút vấn đề của người, ta xác thật là đến từ nhân giới, đáng tiếc đại phái Hoa Sơn lạc hậu, một lần bị tà phái đục nuốt hết, Hoa Sơn chừng môn vì bảo hộ chúng ta này một thể hệ người, dùng long thạch truyền tống này long giới, đi theo cùng nhau tới, còn có người nhìn thấy hoặc lắng hàng cùng nơi này mọi người.” Lâm ngạo ngọc nói chuyện trước vẫn luôn chú ý chính mình ăn mặc, nhưng thật ra làm Diệp Chấn không có cách nào ăn cái gì đậu hũ.

“A? Mỹ nữ sư phó, người không đậu ta đi, kia hành, ta cũng thăng thần, ta cũng là lợi dụng long thạch đi vào này, vì nơi này thượng cổ thần long ngàn năm long đan, sư phó người có thể giúp giúp ta sao?” Lâm ngạo ngọc hiểu được năm giới mười lăm cấp, cùng thánh tôn so, cũng không phải một cái cấp bậc.

“Ngàn năm long đan? Đồ đệ, ta thân ái đồ đệ, người đừng đem sư phó tưởng quá vĩ đại, người hiện tại phóng nhãn năm giới, có thể lấy ngàn năm long đan có thể đếm được trên đầu ngón tay. Hiện tại Ma Giới thế lực lớn mạnh, nhân giới, long giới, huyền giới đều gặp phải nguy nan, chính là trường kỳ xung bá đệ nhất Tiên giới trước mắt đều chỉ có thể tự vệ gia môn.” Lâm ngạo ngọc coi bỏ hắc áo choàng, càng là một thân đáng người bày ra nên ao ao, nên đột đột.

“Mỹ nữ sư phó, ta hỏi, này long giới, là lại vô ngàn năm long đan sao?” Diệp Chấn ngoài miệng là hỏi một chút đề, nhưng này mắt chính là không chế không được a, Diệp Chấn xem chính là hoa cả mắt, này trước mắt mỹ nữ sư phó thật đúng là đẹp như thiên tiên, nếu là nói nhân giới có người có thể cùng này mỹ nữ sư phó liều mạng, Diệp Chấn đều không tin có người này.

“Đồ đệ, người có thể hay không đừng luôn xem ta, khuôn mặt xem không đủ, tư tưởng còn ác ta! Không tính toán lý người, người đi ra ngoài tìm tiểu hoắc, hẳn cho người an bài hôm nay trụ địa phương.” Lâm ngạo ngọc thật sự nhìn không nổi Diệp Chấn xem này xem kia, đành phải oanh đi Diệp Chấn.

“Kia hành, mỹ nữ sư phó, ta đi rồi a, người nếu là có việc, đặc biệt là buổi tối, lăn giường cái gì, tìm ta, hắc hắc hắc.” Diệp Chấn tà ác cười sau, đụng vào cửa.

“Uy, sư phó là sư phó, ta là mỹ, nhưng là không thể kêu mỹ nữ sư phó, nghiêm túc điểm a! Còn có, không chuẩn đối ta có ác ta ý tưởng!” Lâm ngạo ngọc nói xong, cả người đỏ mặt lên, chính mình từ mở đầu đến bây giờ hoàn toàn toàn thay đổi, ngay từ đầu cao lãnh, rồi mới là nghiêm túc, cuối cùng là làm nũng.

“Hành, ta nghe được, mỹ nữ sư phó cúi chào.” Diệp Chấn vui sướng hài lòng đóng cửa cho kỹ, xoay người liền gặp phải hoặc lắng hàng, “Má ơi, hoặc huynh đệ, người thật là đuổi không thẳng, quý bất giác a. (vui đùa, không phải đánh chữ sai.)”

“Tiểu học lão sư như thế nào dạy ngươi, ghép vần nha. Tính, ngọc tỷ tỷ đội trưởng có hay không nói cái gì? Nàng đã bế quan đã lâu, nói thật, ngọc tỷ tỷ trước nay đến nơi đây ngày đầu tiên ra tới nói chuyện qua sau, liền không còn có ra tới qua.” Hoắc lăng hàng về mặt chờ mong hỏi Diệp Chấn.

“Ta làm cái gì nói cho ngươi đâu, nhanh lên, mỹ nữ sư phó nói ngươi cho ta bị hao trụ địa phương.” Diệp Chấn chiếm hữu dục cực cường, như thế nào khả năng sẽ đem một cái tiếp cận hoàn mỹ, thậm chí siêu việt hoàn mỹ mỹ nhân chia sẻ đâu?

“Mỹ nữ sư phó? Diệp huynh đệ, này ngươi không thể nói vậy, ngọc tỷ tỷ là không thu đệ tử, gạt ta, còn mỹ nữ sư phó!” Hoắc lăng hàng uể oải mặt chạy thật xa.

“Hoắc huynh đệ, hoắc huynh đệ! Ta trụ địa phương nha!” Diệp Chấn la hét vài tiếng, phát hiện không có tác dụng, liền xoay người đi gõ cửa. “Mở cửa, mở cửa nha.”

“Mở cửa a, mở cửa a!” Diệp Chấn lại không ngừng kêu mui mui mấy biến, vẫn là không có bất luận cái gì đáp lại. “Uy, mỹ nữ sư phó, ta là Diệp Chấn nha!”

“Vào đi, nhớ rõ đem cửa đóng lại.” Lâm ngạo ngọc lại khôi phục như lúc ban đầu kia cao lãnh thanh âm, liền như một cái đỉnh băng trung Ngọc Nữ.

“Hắc hắc hắc, sư phó, kia? Hoắc huynh đệ hâm mộ đã chết, chạy không biết đi nơi nào, chính là không nói cho ta ta trụ nào.” Diệp Chấn một mở cửa, cười cười, rộn ràng nhón nháo hỏi.

“Quản không được, ngày mai ngươi nhớ rõ tới tìm ta, giáo ngươi công phu. Đi ra ngoài đi, ta luyện công, không cần nói nữa.” Lâm ngạo ngọc một lần nữa phủ thêm áo đen tử, ngồi xếp bằng.

“Ta đây trụ địa phương, là là là, ta đi ra ngoài.” Diệp Chấn nhưng thật ra trưởng trí nhớ, không dám vi phạm chính mình mỹ nữ sư phó, chỉ thấy lâm ngạo ngọc gật gật đầu, rồi mới Diệp Chấn liền đóng cửa đi ra ngoài.

Diệp Chấn ở cửa đợi nửa ngày, từ đại buổi chiều đến buổi tối, mới thấy hoắc lăng hàng trải qua. “Anh em, ta nói giỡn đâu, mau mau mau, ta cũng chưa ăn cơm đâu, làm sao bây giờ, ngươi như thế nào bồi thường ta?”

“Tính, ta nói bất quá ngươi, không nghĩ tới, ngọc tỷ tỷ thế nhưng còn làm ngươi trụ nàng cách vách, hừ! Đi thôi, ăn cơm đi, ăn no nghỉ ngơi.” Hoắc lăng hàng cũng là đầy mình oán khí, đáng tiếc không có cách nào.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193 : ngọc sư pháp

“Nói bất quá ta liền đối, đi thôi đi thôi.” Diệp Chấn thích bị khen, đặc biệt là cái loại này khí thế bằng bạc người đối chính mình cúi đầu, là cỡ nào hảo.

Diệp Chấn đi theo hoắc lăng hàng vẫn luôn đi, đi đến một cái nhà gỗ trước, “Đứng rồi, phản phó ngươi một sự kiện. Ân, đó chính là, chúng ta này nhà ăn yêu cầu tiền, mười lạng tệ một đồn, ăn đến no, ngươi có hay không, yêu cầu không cần cùng ca ca ta mượn mượn.” Hoắc lăng hàng một bộ thấy tiền sáng mắt bộ dáng, bổ sung nói. “Roi xuống tệ ngươi yêu cầu còn tam lạng tệ, là lạng tệ liền còn ba mươi lạng tệ, ngươi có tiền kỳ thật cũng không nhiều lắm sao.”

Diệp Chấn lau mồ hôi, đây là nghiệm chứng cổ nhân văn ‘ người chết vì tiền chìm chết vì mối ’ những lời này sao? “Liền ngươi yêu tiền, ta không yêu tài? Lỗ vốn sinh ý ta khờ nha ta đi làm.”

“Không có việc gì, hành a, giao tiền đi vào, gia ta đi trước, thủ vệ, người nợ mặc kệ cái gì thân phận, không giao tiền liền không cho ăn cơm đường.” Hoắc lăng hàng đi rồi vài bước, rồi mới lại quay đầu lại nhìn xem Diệp Chấn, phỏng chừng là tưởng hồ Diệp Chấn một phen. “Đại gia, ngươi cảm ta tay nải, ta tiền đều bên trong đâu, ngươi cảm thấy ta có khả năng tùy thân mang theo tiền?” Diệp Chấn phía trước nhảy ra quá một cái hộp nhỏ lạng tệ, một trăm phỏng chừng đều có, đừng nói mười.

“Kia hành, hiện tại trời tối, 6 giờ đến 7 giờ một đoạn này là tốt nhất không cần đi ra ngoài, bởi vì 7 giờ bắt đầu chúng ta mới điểm đèn hỏa đèn, hành đi, ngươi đã có tiền, kia nói tốt, gia ta trước phó, mặt sau trả ta, liền mười lạng tệ, không hổ ngươi.” Nói, hoắc lăng hàng cười tùm tùm lôi kéo Diệp Chấn đi vào.

Đây ra nhà ăn đại môn, liền có một cỗ đồ ăn mùi hương, “Ha ha, mới đến, nơi này chúng ta mỗi ngày ăn, đều ăn nị, nhưng là đồ ăn nhiều muốn chết, một ngày giống nhau, tới tới tới, cho chúng ta thượng tốt nhất đồ ăn, nhìn xem ta là ai.” Quả nhiên, kia hoắc lăng hàng danh khí không nhỏ, thế nhưng sau khi

nói xong, lục tục lên đây mấy cái người phục vụ, một người bung vài bàn.

“Người ta đều là nhân giới người, đây là ta vì người chuẩn bị, thỉnh đi.” Hoắc lăng hàng đứng lên, đem đồ ăn một đạo một đạo phát hạ, Diệp Chấn nhìn một chút, không nghĩ tới đều là hiện đại đồ ăn, đếm kỹ có, ớt xanh xào thịt bò, mai đồ ăn khẩu thịt, nắm hương hầm canh gà, bạo xào rau muống, ớt cay ốc đồng, tay xé thịt dê từ từ chờ, số đều đếm không hết, cái bàn đều bãi tràn đầy.

“Cám ơn, hoắc ca.” Diệp Chấn cắn răng, tiếp theo nói. “Hoắc ca, như thế nhiều đồ ăn, người sẽ không hổ ta tiền đi?” Diệp Chấn mở ra tay, tỏ vẻ chính mình thật sự không mang tiền. “Nói cái gì lời nói, này ca tự cũng không phải là nói không, hướng người kêu ta ca, tự nhiên là thỉnh người, bất quá có chuyện, chính là, chúng ta tới này lâu lâu rồi, nguyên nhân chính là, tới lúc này, chúng ta người nhiều, long thạch chỉ cung một người tới hồi, như thế nhiều người, liền đủ cái tới, trở về không được.”

Hoắc lăng hàng thấy Diệp Chấn mở to mắt, cười nói. “Không sai, ca ta cũng không phải có tâm đi phiền người tay nải, nhưng là người hẳn là biết, người kia long thạch, là có thể dẫn dắt đại gia trở về, người cũng không nghĩ bị nhốt cả đời, chúng ta cũng không nghĩ, nói nữa, không phải còn có sư phó của người sao, người hẳn tâm nhìn một cái thiên hạ đệ nhất mỹ, trước đột sau kiều mỹ nữ ở chỗ này hoang phế?”

“Cảm tình đây là một hồi Hồng Môn Yến? Người là đang ép ta? Người như thế có thể đem sư phó nói thành như vậy!” Diệp Chấn tự nhiên không thoải mái, đứng lên. Bất quá bị hoắc lăng hàng kéo một phen, lại ngồi xuống. “Diệp huynh đệ, người hiện tại tay nải ở ta này, phiền toái người vẫn là ngoan ngoan, bằng không người cũng đừng nghĩ trở về!” Hoắc lăng hàng cười lạnh nói, rồi mới xoay người đi ra ngoài.

“Người muội!” Diệp Chấn mắng một câu, rồi mới triệu tiểu nhị nói, “Thượng bầu rượu.” Diệp Chấn kết quả tiểu nhị truyền đạt rượu, nghĩ thầm “Không thích hợp, hôm nay là ngày thứ tư, liền dư lại ba ngày nhiều, này mỹ nữ sư phó nói qua này long giới đã lại vô ngàn năm long đan, ta đây lưu trữ làm cái gì? Tiểu nhị, đóng gói đánh đi!” Diệp Chấn ngày thường tùy hứng quán, cũng đã lâu không có đóng gói quá, nhưng là đêm nay chạy trở về, trên đường ở hương thụ cũng không muộn.

Chờ tiểu nhị đóng gói hảo, Diệp Chấn cầm tay nải liền ra bên ngoài chạy, đi đến lâm ngạo ngọc trụ địa phương, Diệp Chấn trực tiếp xông đi vào. “Là ai a!” Lâm ngạo ngọc về mặt tức giận, hỏi đứng ở bên ngoài Diệp Chấn.

“Sư phó, là đồ đệ Diệp Chấn, sư phó, ngài ở nơi nào a? Ra tới sao, ta như thế nào không phát hiện ngài?” Diệp Chấn đem cửa đóng lại, phát hiện bốn phía đen như mực, lại điểm trần đèn, phát hiện căn bản không ai.

“Người cái đồ tồi, không ai dám xông tới, người cố tình hư quy củ, sư phó ta tắm rửa đâu, nói sự đi.” Tiếp theo, Diệp Chấn nghe được thủy từ lâm ngạo ngọc thân thể xẹt qua thanh âm. “Mã lặc sa mạc!” Diệp Chấn trong lòng thầm mắng chính mình không phải người, quảng chính mình mấy bàn tay. “Sư phó, cái kia, ta phải đi về, sư phó, ngài chờ, ta nhất định trở về!” Phía trước trong mộng thánh tôn đã nói nhân giới liền dư lại bảy ngày tả hữu thời gian, nhìn đáng về tả ma đã chuẩn bị tiến quân, có thể về sớm đi tự nhiên là chuyện tốt.

“Không được, đồ đệ, ta này công phu không có giao cho người, người như thế nào có thể đi? Từ từ, người trước ngồi uống nước, vì sư lập tức liền hảo.” Tiếp theo, lại nghe thấy xôn xao thanh âm, Diệp Chấn luôn là sẽ suy nghĩ bậy bạ, bất quá đều sẽ cấp chính mình tới hai đại miệng từ, đã cảnh kỷ chính mình không thể loạn tưởng.

“Được rồi, vì sư tắm rửa hảo, người từ từ, ta quần áo ở bên ngoài, làm sao bây giờ?” Lâm ngạo ngọc dùng làm nũng thanh âm hỏi Diệp Chấn, cùng giữa trưa kia cao lãnh thanh âm một chút cũng không giống nhau. “A? Sư phó, ta như thế nào biết làm sao bây giờ, ta trước tiên lui hạ, ngài hảo chỉ ta một tiếng.” Diệp Chấn nhưng không nghĩ lấy quần áo cấp chính mình sư phó, liền đóng cửa lại, ở bên ngoài chờ.

“Này sắc lang, đào cũng cơ trí.” Lâm ngạo ngọc mặc tốt quần áo sau, “Diệp Chấn, có thể, vào đi.”

“Là, mỹ nữ sư phó, ta vào được, hắc hắc hắc.” Diệp Chấn đáng khinh cười cười, mở cửa, thấy lâm ngạo ngọc đang ngồi ở ghế trên, “Đồ đệ, vì sư lời nói không nói nhiều, đêm nay vì sư sắp sửa giáo người một giang hồ tuyệt học, gọi là ngọc sư pháp, vì võ lâm tuyệt học, chỗ tốt đồng đẳng, trong đó làm vì sư nhất cảm thấy thích hợp người, chính là tu luyện tu vi phiên bội, công lực tăng nhiều, còn có chính là này ngọc sư pháp cần nam nữ âm dương tương trợ, mới có thể dùng ra lớn nhất công hiệu, thực rõ ràng là người cùng ta, tốt nhất phối hợp, đây là ngọc sư pháp thư, chính người hảo hảo xem xem.”

“Giống người như vậy tư chất, phỏng chừng là không cần ta như vậy sáu tháng, hẳn là một hai ngày sự tình, hảo hảo xem, này bốn không hậu, mười hai trang, lại trang trang không thể thiếu, hảo hảo xem, vì sư ta tu luyện đi, sáng mai đối đãi người luyện thành, ta liền đưa người trở về.” Nói, lâm ngạo ngọc vung tay lên, Diệp Chấn cả người phiêu lên, trực tiếp liền người mang thư quăng ngã ra ngoài cửa, sau đó môn ‘kêu kẹt’ một tiếng nhắm chặt.

“Mỹ nữ sư phó, người đây là trở mặt so phiên thư mau a!” Diệp Chấn vỗ vỗ roi trên mặt đất thư, đi đến khoảng cách mỹ nữ sư phó lâm ngạo ngọc cách vách một gian phòng, ‘kêu kẹt’ một tiếng, Diệp Chấn đẩy cửa ra, điểm ngọn nến, đóng cửa lại. Hai chân ngồi xếp bằng ở trên giường.

“Ta nhớ kỹ, bất quá chiêu thức đồng đẳng, đãi ta hảo hảo nghỉ ngơi, sáng mai phỏng chừng liền có thể hoàn hoàn toàn toàn khắc ở não trung.” Diệp Chấn cười cười, một nằm liền ngủ rồi. “Cốc cốc cốc, cốc cốc cốc, mở cửa, Diệp huynh đệ.”

“Hoắc ca, cửa không có khóa, các người nơi này cũng không khóa đầu, tiến vào nha.” Diệp Chấn ngồi dậy, vẩy vẩy hỗn độn đầu tóc, hoắc lăng hàng mở cửa, vừa nhìn thấy Diệp Chấn mơ mơ màng màng bộ dáng, liền lôi kéo Diệp Chấn ngồi ở ghế trên, hoắc lăng hàng đang muốn nói điểm cái gì, Diệp Chấn liền trước nói.

“Ta phải đi, tay nải.” Đối với tới hôm qua sự tình, Diệp Chấn đã biết này hoắc lăng hàng là đối mỹ nữ sư phó lâm ngạo ngọc là như hổ rình mồi, thậm chí là tưởng chiếm cho riêng mình. “Tay nải? Người tới, dẫn tới.” Hoắc lăng hàng nói xong, một cái nô từ lấy ra Diệp Chấn hai cái tay nải.

Hoắc lăng hàng gật gật đầu, “Ân? Ta có thể nói sao?”

“Không thể, ta cũng chưa xem bên trong thiếu đồ vật không, ta nhìn kỹ xem, ngươi đừng vội.” Diệp Chấn lần qua lộn lại, phát hiện gì cũng không thiếu, mới nói. “Nói đi, cái gì sự.”

“Ta biết ngươi phải đi, nhưng là ngươi thật sự nhẫn tâm buông chúng ta?” Hoắc lăng hàng chỉ chỉ Diệp Chấn tay nải, tiếp theo nói. “Tự nhiên, ngươi ta xưa nay không quen biết, gần nhận thức không đến một ngày, có lẽ ngươi không đem ta trở thành huynh đệ anh em, nhưng là, ngươi không tính toán vì ngươi mỹ nữ sư phó suy nghĩ?”

“Hoắc ca, không công phu phản ứng ngươi, ta chuẩn bị đi rồi, yêu cầu lại đi bãi phòng một chút sư phó, mang không mang theo đi các ngươi ta nói không tính, xem sư phó.” Diệp Chấn tự nhiên là không dám tự chủ trương, nhưng là hoắc lăng hàng cử ra tay phải, chống đỡ không cho Diệp Chấn đi. “Hoắc ca, đừng cản ta.”

“Oanh!” Hoắc lăng hàng một quyền đánh hạ, trực tiếp đánh vào Diệp Chấn trên bụng, Diệp Chấn trực tiếp đánh vào trên bàn, bàn gỗ vỡ ra, trên bàn pha lê cũng toái đầy đất. “Khụ khụ khụ, hoắc lăng hàng, mấy cái ý tứ?” Diệp Chấn ho khan hai hạ, tay trái đã có điểm điểm địa phương bị pha lê cắt qua da.

“Long thạch giao ra đây, dập đầu ba cái vang dội kêu ba tiếng cha, ta thả ngươi tánh mạng.” Hoắc lăng hàng chỉ chỉ Diệp Chấn sau lưng tay nải. “Đánh rầm, đừng nói kêu cha ngươi, ngươi chính là ta tôn tử!”

“Ha ha ha, hảo hảo hảo, ngươi có loại, thật không sai a.” Hoắc lăng hàng cười to, sau lưng mấy cái nô tài lập tức lui xuống đi đóng cửa cho kỹ. “Thật không giao ra tới dập đầu kêu cha?” Hoắc lăng hàng còn tưởng buộc Diệp Chấn khu phục, bất quá Diệp Chấn nơi nào là dễ dàng đầu hàng người, tự nhiên là ở lặp lại một lần. “Đừng nói kêu cha ngươi, ngươi chính là ta tôn tử! Tôn tử! Tôn tử!”

Hoắc lăng hàng hai mắt đỏ lên, trực tiếp bóp Diệp Chấn yết hầu, ngạnh sinh sinh đem Diệp Chấn cả người cử lên, “A!” Diệp Chấn yết hầu bị bóp khản, cả người phản đầu đã phát tím nói không được lời nói. “Oanh!” Một tiếng, hoắc lăng hàng đem Diệp Chấn thật mạnh ngã ở trên giường, giường cũng sụp thành mấy khối.

“Khụ khụ khụ, khụ khụ khụ.” Diệp Chấn không ngừng ho khan, không ngừng ho khan. “Ngươi không có một tia phản kháng cơ hội, thực lực của ngươi, cùng ta thực lực chênh lệch, chính ngươi trong lòng mình bạch, cũng thế, ngươi như thế quật cường người, phỏng chừng là rất khó khuất phục, bất quá, ít nhất yêu cầu ngươi thân thủ giao ra long thạch, bằng không, ta sẽ không bỏ qua ngươi.”

Hoắc lăng hàng ngồi xổm xuống, chuẩn bị móc ra Diệp Chấn trong bao quần áo long thạch, đột nhiên, môn phá vỡ tới, một cái khoác màu đen áo choàng người, thẳng tắp cầm một phen kiếm đâm vào hoắc lăng hàng phần lưng.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: chín dương huân châu

“A! A! Lâm —— lâm —— ngạo ngọc, ngươi giết phân thân của ta, lại không thể chung ta sinh mệnh, chờ! Ta sẽ báo thù, ta sẽ công hãm long giới, đến lúc đó, ở chậm rãi chết —— tra tấn ngươi. Phẩm thư vòng w w w . c o m” chỉ thấy hoắc lăng hàng bị lâm ngạo ngọc dùng kiếm đâm vào địa phương bắt đầu chậm rãi khôi phục, rồi mới hoắc lăng hàng cả người liền biến mất vô tung vô ảnh.

“Này, mỹ nữ sư phó, đây là chuyện như thế nào? Ngài —— ngài như thế nào làm như vậy?” Diệp Chấn không nghĩ tới này hoắc lăng hàng thế nhưng hóa thành một trận yên, gì cũng đã không có, càng không tin lâm ngạo ngọc thế nhưng sẽ giết này hoắc lăng hàng. “Hoắc phó đội trưởng đã bị hại, người này là Tà Đế. Trước mắt Ma Giới tam cường, tà ma lão Tam, trước mắt ở nhân giới, Tà Đế lão Nhị, trước mắt ở long giới. Lão đại Ma quân, trước mắt phân thân đều còn chưa thức tỉnh, nhưng là tà ma Tà Đế phân thân đã kích hoạt, nếu không có cách nào tổ chức bọn họ, chân thân khôi phục trọng lâm thời, chính là chúng ta Từ Giới tề diệt khi.”

Lâm ngạo ngọc thanh kiếm cắm vào vỏ kiếm, tiếp theo nói. “Thật sự hoắc phó đội trưởng đã hy sinh, này Tà Đế tội ác tày trời! Chúng ta định không thể tha hân, ngươi long thạch chỉ có thể cung ngươi qua lại, chạy nhanh đi thôi.” Lâm ngạo ngọc đẩy đẩy Diệp Chấn.

“Mỹ nữ sư phó, vậy ngươi cùng người binh lính làm sao bây giờ? Ở Tà Đế phân thân tuy nhược, nhưng là chân thân nhưng không yếu, ngươi dài ở chỗ này nhiều nguy hiểm a!” Diệp Chấn không phải người nhất gan, nhưng là nhân giới cũng yêu cầu Diệp Chấn, bên này, Diệp Chấn cũng đi không khai a!

“Lời nói không thể như thế nói, ta dài ở chỗ này, cũng có thể hao trụ bọn họ, Ma Giới đã chuẩn bị đại nuốt chúng ta nhân giới, long giới, huyền giới tam giới, nếu không có tổ chức hân, phỏng chừng chúng ta toàn bộ người đều yêu cầu táng mệnh, này Tà Đế chân thân không thể kích hoạt, nghe ta, ngươi chỉ cần ở nhân giới hảo hảo đợi, ngươi cầm, đây là cái chín dương huân châu, có ta quán chú đi vào thần lực, khi ta chân chính ngăn cản không được khi,

này chín dương huân châu sẽ lóng lánh sáng lên, người sẽ trực tiếp đi vào nơi này, này chín dương huân châu có phòng âm Cổ Dương tác dụng, là một cái thần vật, giá trị liên thành, người yêu cầu mỗi ngày mang theo, biết không?” Lâm ngạo ngọc từ túi tiền lấy ra nhày dựng vòng cổ, tùy ý ném cho Diệp Chấn.

“Này —— đây là chín dương huân châu?” Diệp Chấn yên lặng lâm ngạo ngọc đưa cho tới hạt châu, hạt châu này từ phòng chừng là một viên đường kính tam centimet một cái hạt châu, chung quanh dùng dây thừng biến thành một cái vòng cổ, nhìn thập phần tinh xảo cùng trân quý.

“Là, việc này không nên chậm trễ, người yêu cầu long đan ở long giới đã hoàn toàn không có khả năng tìm được, liền không cần uống phí sức lực, chạy nhanh đi thôi, nhớ rõ vì sự sở giáo ngọc sư pháp, có rãnh nhiều luyện, có thể nắn hình, bảo trì người cơ bắp, càng cần nữa ở nhân giới phòng trụ tà ma, không thể làm hẳn thực hiện được, sư phó ta liền ở long giới nơi đây, vẫn luôn ở, chờ người trở về!” Lâm ngạo ngọc gật gật đầu, xoay người nháy, chỉ để lại nhàn nhạt dư hương.

Diệp Chấn gật gật đầu, đem lâm ngạo ngọc cấp chín dương huân châu mang ở trước ngực, đi tới cửa, phát hiện ngoài cửa đã đứng mấy cái binh lính. “Diệp huynh đệ, chúng ta lão đại phân phó, từ chúng ta bốn người bảo hộ, bảo hộ người an toàn trở lại, thỉnh lên ngựa, ngài ba cái tay nải, đã chuẩn bị tốt, đừng lo, trên xe ngựa có thể an tâm nghỉ ngơi.”

Diệp Chấn lại gật gật đầu, “Tà Đế! Chờ ta trở lại, ta định diệt người, khác không nói, chỉ cần vì ta huynh đệ hoặc lãng hàng, liền yêu cầu đưa người xuống địa ngục!” Diệp Chấn nhẹ giọng một hừ, rồi mới ngồi trên xe ngựa, trên xe ngựa một hàng ghế dựa thượng bái Diệp Chấn ba cái tay nải, Diệp Chấn phiên một chút, phát hiện long thạch còn ở, liền không có lo lắng cái gì, bên ngoài có người thù, Diệp Chấn cũng hào nghỉ ngơi nghỉ ngơi.

“Xuất phát!” Bên ngoài binh lính rống to, xe ngựa xuất phát, ở Diệp Chấn phía trước mấy thớt ngựa cũng lãnh lộ đi phía trước chạy, sau lưng còn có mấy thớt ngựa. Nhìn dáng vẻ nói bốn người chỉ là lừa gạt Diệp Chấn, này cây thế ít nhất là có mười người ít nhất.

“Hai ngày nhiều, đủ đâu, nghỉ ngơi đi Diệp Chấn, là nên nghỉ ngơi.” Diệp Chấn nhắm mắt lại, liền nhẹ nhàng ngủ rồi.

“Uy, thánh tôn tiên sinh, người nói, ta con rể, là chuyện như thế nào? Như thế nào đột nhiên không thấy bốn năm ngày, người đâu, ta đây là biết được hẳn cuối cùng là cùng người đi đến lâu một khu, vì cái gì liền người ra tới, cho ta một cái hồi đáp!” Giang Ninh Ninh mụ mụ phần nộ cảm điện thoại, đối với điện thoại một khác đầu thánh tôn lớn tiếng nói.

Thánh tôn gãi gãi đầu da, giải thích nói. “Ngài đừng nóng vội, này Diệp Chấn sao, phòng chừng là tân công ty vừa mới đưa ra thị trường đi, ta cũng cảm thấy hẳn mấy ngày nay như thế nào không ở, phòng chừng là đang bế quan, không có biện pháp, người nhiều từ từ, ta vừa mới mới từ hẳn văn phòng ra tới đâu, hẳn vội vàng.” Thánh tôn cười cười, cũng coi như là viên đi qua.

“Người lừa gạt ta đâu? Người cho ta ngọc a? Ta con rể nhất định là đã xảy ra chuyện, bằng không không có khả năng sẽ không tiếp ta điện thoại, khẳng định là.” Giang Ninh Ninh mụ mụ đã ở vào một loại phát điên bộ dáng. “Ta nói cho người, không chỉ là ta, còn có Diệp Chấn nẫu thân, Diệp Chấn bạn gái Giang Ninh Ninh, chúng ta đều phi thường lo lắng, nếu người không có gạt ta, thỉnh người làm bế quan ta con rể cho ta đánh cái điện thoại, có thể đi?”

“Uy, người nói cái gì a? Ta không nghe rõ đâu, phòng chừng là internet không tốt, internet không tốt, không có biện pháp a.” Thánh tôn cũng là không có cách nào, học phim truyền hình bộ dáng, đem điện thoại treo.

“Nha, hiện tại tà ma phân thân đã cuồng không được, chung quanh đã có mấy khởi giết người án kiện, lấy ta sở xem, hiềm nghi người đều là tà ma phân thân, ta nói, Diệp Chấn người tiểu tử này, rốt cuộc có hay không ở trong mộng nghe thấy lời nói của ta, thấy ta a? Liền dư lại hai ngày nhiều, người nếu là mang không trở về long thạch, chúng ta liền đều xong đời a!”

“Hỗn đản, đây là cái gì người, cái gì tổ chất! Thế nhưng quai ta điện thoại!” Giang Ninh Ninh mụ mụ phần nộ đem điện thoại ngã ở sô pha, bắt quả Giang Ninh Ninh mụ mụ biết, khí là nên khí, nhưng là đồ vật cũng không thể loạn quăng ngã, nhiều lắm quăng ngã ở trên sô pha giải hạ giận, nhất không quá.

“Mẹ, thánh tôn như thế nào nói a? Diệp Chấn đâu, gửi điện trả lời lời nói không có a!” Lúc này, Giang Ninh Ninh từ lầu hai đi xuống tới, ngày thường một tịch tóc dài, đến bây giờ cũng biến thành hỗn độn phát ra, hồng nhạt áo ngủ cùng quần ngủ, cả người ở vào một loại vừa mới tỉnh ngủ bộ dáng, xoa xoa mắt, trực tiếp ngồi ở trên sô pha.

“Không có tin tức, chờ đi, còn có thể làm cái gì, cũng chỉ có đợi, phòng chừng thật là có cái gì sự, người từ từ, ta gọi điện thoại cấp quản gia, mướn điểm người đi ra ngoài tìm xem đi, nghe nói gần nhất Phú Châu giết người án đã không phải một tông hai tông, hơn nữa gây án thủ pháp ghê tởm thô bạo.” Giang Ninh Ninh mụ mụ ý ngoài lời, phòng chừng chính là cảm thấy Diệp Chấn hơn phân nửa là thật đã xảy ra chuyện, bằng không cũng sẽ không biến mất cái bốn năm ngày, di động tắt máy, người lại không biết đi nơi nào.

“Mẹ người đừng nói vậy, nói cái gì lời nói có thể nói, loại này không có bằng chứng sự tình, chúng ta không thể loạn truyền, vạn nhất không phải thật sự, chẳng phải là hỏng rồi chúng ta thanh danh, từ từ đi, ta ngủ tiếp sẽ, người đừng quấy rầy ta.” Giang Ninh Ninh đem chính mình mụ mụ đẩy ra, một chuyển liền trực tiếp ở sô pha nằm yên ngủ.

“Tiểu nha đầu, mau hai mươi tuổi người, còn không thể chiếu cố chính mình.” Giang Ninh Ninh mụ mụ cười khổ nói, rồi mới dọn dẹp một chút sô pha, lên lầu cấp Giang Ninh Ninh ôm một kiện chăn cấp Giang Ninh Ninh cái. “Cám ơn mụ mụ, người thật tốt, đi ngủ trưa đi, giữa trưa.”

“Người tới, hiện tại bao lâu mấy khác.” Diệp Chấn vừa mới tỉnh ngủ, đột nhiên phát hiện thái dương đã chiếu thực mãnh, bên ngoài lại không có một tia dừng lại ý tứ, tốc độ ngược lại so bắt đầu thời điểm nhanh không ít.

“Diệp huynh đệ, đã là chính Ngọ, phòng chừng đêm nay ngày mai có thể đến mục đích địa, Diệp huynh đệ, ngài là lựa chọn nhiều đi một chút, vẫn là nghỉ

ngôi đầu?” Một sĩ binh, ở Diệp Chấn xe ngựa phía trước, cười một con hoàng mã, nghe thấy Diệp Chấn kêu gọi, lập tức xuống ngựa lại đây xem Diệp Chấn.

“Chính ngộ?” Nhìn dáng vẻ, hiện tại hẳn là chính là chính ngộ 12 giờ một chút tả hữu điểm này. “Đúng vậy, Diệp huynh đệ, chính ngộ.” Người nọ thấy Diệp Chấn lắng không trả lời, lại hỏi một câu. “Diệp huynh đệ, người là tính toán hiện tại nghe nghỉ ngơi, vẫn là chuẩn bị tiếp theo đi?”

“Ta nói không tính, ta ở trên xe ngựa ta tự nhiên là nhất thoải mái, người hét lớn một tiếng, nhìn xem đại gia là cái gì cảm giác.” Diệp Chấn ở trên xe ngựa là ngủ đặc biệt hảo, cùng ở lục địa nằm ngủ không hề sai biệt, ngược lại là cười ngựa dẫn đầu, lót đuôi người, càng là chịu nhiệt thái dương bạo phơi, còn cần phòng bị địch nhân cái gì, tự nhiên là bọn họ càng vì vất vả.

Người nọ nhảy lên ngựa, cảm trường mâu hướng thiên một lông tay, rộng to. “Các huynh đệ, các người có mệt hay không?”

“Không mệt, chúng ta có thể tiếp theo xuất phát!” Còn lại người đều trầm miệng một lời nói này một câu, nhưng thật ra làm Diệp Chấn chấn kinh rồi một hồi lâu. “Hảo! Xem đại gia sĩ khí đều thập phần lớn mạnh, xuất phát!” Diệp Chấn này trên xe ngựa có ba cái tay nải, có túi hôm qua đóng gói sở hữu đồ ăn, còn có phía trước bánh nướng cùng mấy cái cùng loại chi quả hoa quả.

Diệp Chấn chọn một cái hoa quả, dùng quần áo xoa xoa, rồi mới liền từng ngum từng ngum cắn lên, cẩn thận hút nhuận hoa quả mang đến hơi nước, đột nhiên, xe ngựa ngừng. “Diệp huynh đệ, chúng ta đến chân núi, phát hiện nơi này thể nhưng còn có một khối thi thể, xem người này vừa vận tốt ngăn trở chúng ta đường đi, chờ ta đem người này mang đi sau, chúng ta liền xuất phát, ngài đừng nóng vội.” Người nọ cười tủm tỉm nói.

“Có cổ thi thể?” Lúc trước cùng Diệp Chấn cùng nhau tới, trừ bỏ mặc kiệt, cũng liền một con ngựa, Diệp Chấn xuống núi khi cũng không có phát hiện mã, lại nói lúc trước Diệp Chấn không dám dùng sức trời, rốt cuộc nếu chính mình cũng chưa về, này mã cũng có thể tránh thoát. “Đúng vậy, có một khối nam sinh thi thể, nhìn dáng vẻ vừa mới mới vừa qua đời, bên ngoài kiêu nộ, là một người tuổi trẻ văn nhân.”

Diệp Chấn lập tức kéo ra màn hình, đi phía trước mặt chạy tới, chạy đến người nọ trước mặt, nhìn kỹ, thật đúng là chính là mặc kiệt. “Mặc kiệt, mặc kiệt, người nói một chút lời nói, người nói một chút lời nói a! Ta là người anh em Diệp Chấn, ta là Diệp Chấn a! Người nhưng thật ra mở mắt ra nhìn xem ta, nhìn xem ta a!” Diệp Chấn lắc lắc đầu, đứng lên.

“Hắn có thể cứu sống đúng không, tùy thân đại phu, cho ta nhanh lên, mặc kệ người như thế nào xem, hắn tắt thở không tắt thở, đại phu gọi tới, ít nhất nói cho ta là như thế nào qua đời, nhanh lên a!” Diệp Chấn đột nhiên sững người nọ một chân, “A!” Rồi mới hướng lên trời rống giận.

“Là là là, Diệp huynh đệ đừng nóng vội, ta hiện tại đã kêu tùy thân đại phu!” Người nọ hấp thụ giáo huấn, không dám ly Diệp Chấn thân cận quá, liền rất xa gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: người đều là vì ích lợi

“Đại phu tới, đại phu tới, đại phu người nhìn xem, người này như thế nào, còn có thể cứu sống sao?” Người nọ cố ý đem giọng kéo dài, phòng chừng cấp Diệp Chấn nghe được rõ ràng hơn.

“Người này? Người này tuy vừa mới tắt thở, nhưng là mệnh đã quy thiên, không có thuốc nào cứu được, nguyên chủ nén bi thương.” Kia đại phu lại cấp Diệp Chấn khải hai cái vang đầu, phòng chừng là sợ Diệp Chấn nhất thời khó chịu liền trực tiếp đem đại phu kéo xuống chém, rốt cuộc cổ đại như vậy cốt truyện không ít.

“Đại phu mau mau xin đứng lên, người chết không thể sống lại, ta sẽ hảo hảo nén bi thương.” Diệp Chấn gật gật đầu, rồi mới đem đại phu nâng dậy tới. “Kia ai, lại đây, người cấp đại gia phát điểm lương thực, ăn xong nghỉ ngơi tốt lúc sau liền yêu cầu xuất phát.” Diệp Chấn nói xong, chào hỏi ý bảo đem đại phu dẫn đi, chính mình đem nằm trên mặt đất mặc kiệt đỡ đến phía trước cái kia huyết động.

Diệp Chấn lắc đầu, đi ra huyết động sau, ngoài ý muốn phát hiện phía trước mặc kiệt nằm địa phương hữu dụng người huyết viết hai chữ mẫu, phân biệt là ‘x’ cùng ‘d’. “Tà Đê? Nhìn dáng vẻ hẳn là, Tà Đê, người giết ta huynh đệ hoặc là hàng, lại giết ta anh em mặc kiệt, ta —— ta nhất định sẽ báo thù!” Diệp Chấn rống giận quá sau, hướng sau lưng thụ một quyền oanh đi, toàn bộ thụ kéo kẹt một chút, từ trung gian tách ra, toàn bộ chặt đứt đi xuống.

“Diệp huynh đệ, nén bi thương thuận biến a! Lương thực ta đã phát hảo, thỉnh Diệp huynh đệ đến xe ngựa đi ăn cơm, cũng hảo tránh thái dương, chúng ta có nghĩa vụ cam đoan ngài an toàn, yên tâm đi, thỉnh.” Người nọ nắm Diệp Chấn, nhìn theo Diệp Chấn đi vào xe ngựa.

Diệp Chấn tâm tình phức tạp nóng này, nhưng là Diệp Chấn không phải ngốc tử, không ăn không thể vẫn hỏi cái gì, nhưng là Diệp Chấn vẫn là không có

bao lớn tâm tình. Liền nganh sinh sinh ăn vài bần đồ ăn tới đồ bụng, đừng bị đói liền hảo. “Diệp huynh đệ, ngài ăn no sao? Các huynh đệ đều nghỉ ngơi không sai biệt lắm, tùy thời nghe ngài phân phó!”

“Nếu các huynh đệ không mệt, xuất phát đi.” Diệp Chấn gật gật đầu, roi xuống lều vải, chính mình ở trong xe ngựa nghỉ ngơi.

Ở Diệp Chấn trong nhà phòng khách, ngồi mấy người, thánh tôn trước nói, “Tiểu tử này, đến bây giờ cũng chưa trở về, cũng thật là dị thường.” Tống Hồ ngồi thẳng thân mình, nói. “Thánh tôn, chúng ta nhiều quen thuộc, này Diệp Chấn phát sinh cái gì sự, tốt xấu người nói một câu đi?”

“Liền ở chúng ta trở về quá mấy ngày, hắc bang Huyền Vũ qua đời sự tình đã oanh động toàn Phú Châu, mỗi người hô to lại vô ác bá, đáng tiếc này Thanh Long Bang ở Phú Châu nhân mã còn có mấy trăm, là đối mắng bọn họ người dùng sức chen ép, giết chết đã thương không ít người, bất quá đều bị này đỉnh rung trời cấp áp xuống đi, xem ra đỉnh rung trời là hắc bạch thông ăn! Hắc bang hắc cầm một chân, quan chức hắc lại đoạt một cái.” Thánh tôn lắc đầu.

“Này đỉnh rung trời ở Phú Châu ít nhất là số một số hai người, này Phú Châu tuy không lớn, nhưng là mấy vạn dân cư vẫn phải có, này đỉnh rung trời cơ hồ là khống chế cảnh sát đặc cảnh binh cùng hắc giới tay nắm, ở Phú Châu có thể nói là hồ mưa gọi gió.” Tống Hồ cũng gật gật đầu, tiếp theo nói. “Trước mắt thế cục, này Thanh Long Bang hơn phân nửa sẽ đem thù oán ở chúng ta trên người, này đỉnh rung trời tuy có cùng chúng ta cùng đi, nhưng là hai nhà người càng là không hiểu động tay.”

“Cũng là, gần nhất này Thanh Long Bang là ngo ngoe rục rịch, ta thấy bọn họ không ngừng có người ở chúng ta tiểu khu phần ngoài có nhĩ tuyến, nếu không hảo hảo phòng bị, phòng chừng thật sẽ xảy ra chuyện!” Thánh tôn lời còn chưa dứt, cửa liền truyền đến một tiếng thiết đập môn thanh âm.

“Này, cái nào bằng hữu tới cũng không trước gọi điện thoại.” Tống Hồ không nói hai lời, chạy đi ra ngoài.

“Chậm một chút, hừ, bên ngoài phỏng chừng không phải người một nhà.” Thánh tôn lập tức giữ chặt Tống Hồ, quả nhiên, đợi trong chốc lát, ngoài cửa đánh thanh lớn hơn nữa. “Lão đại, bên trong có thể hay không không ai a? Cửa này chắc chắn này đâu.”

“Hừ, Diệp Chấn, ta biết người ở nhà, điểm này tiểu xiếc lừa người gia gia ta! Người giết ta lão đại Huyền Vũ, mau mau lăn ra đây, một mạng còn một mạng!” Ngoài cửa một người rống lớn.

“Chúng ta mở cửa, thỉnh người chú ý điểm, cửa này mấy trăm vạn, gõ hừ người chính là muốn bồi!” Thánh tôn một bộ lực lượng ngang nhau bộ dáng, khí thế bàng bạc mở ra môn, thấy ngoài cửa bất quá là một người tuổi trẻ thanh niên lêu lổng, thánh tôn một chân sù đến người nọ bụng, người nọ lập tức quỳ xuống tới khóc rống.

“Các huynh đệ, cho ta đánh a, các người thất thân làm cái gì, báo thù a!” Người nọ gắt gao ôm bụng không dám nhiều lời nói, lăn chạy bên cạnh đi, hắc sau lưng mấy chục cái thanh niên lêu lổng lập tức vọt đi lên, đại bộ phận đều là dao gọt hoa quả, còn lại liền một hai cái là côn sắt.

Tống Hồ một quyền đem một người đánh bay ba mét nhiều, lại tới một người, tay cầm dao gọt hoa quả trực tiếp chém đi xuống, tự nhiên là bị Tống Hồ mạnh mẽ tránh thoát đi. “Ta dựa, thật đúng là chém, nhìn đáng về đùa thật a!”

“Vô nghĩa đừng nhiều lời, oanh!” Thánh tôn lợi dụng chưởng phong, một chưởng liền bay ra đi bốn năm cái, dao gọt hoa quả rơi xuống trên mặt đất ‘bạch bạch bạch’ rung động. “Mã lặc sa mạc, các người đều là ăn phân a? Liền một cái lão nhân, còn có thể bị đánh lăn như vậy đi xa!” Kia thanh niên lêu lổng dẫn đầu nhặt lên trên mặt đất dao gọt hoa quả, lấy hết can đảm vọt đi lên.

“Người gia gia ta kêu người cái gì gọi là gãy xương!” Tống Hồ vọt đi lên, một chân, văng văng kia dao gọt hoa quả liền bay đi ra ngoài, Tống Hồ chân phải trước đi sau đột nhiên tả đá, người nọ trực tiếp bị lực đạo, Tống Hồ ngồi xổm xuống một phần khóa, ‘kèo kẹt’ một tiếng, thanh thủy gãy xương thanh.

“Ai nha! Ta mù mù nha! Đại gia —— gia, ta sai rồi, này, đau a!” Kia thanh niên lêu lổng lập tức từ bỏ phản kháng, bởi vì hắn biết chính mình căn bản không có Tống Hồ sức lực đại, chính mình càng là phản kháng, này Tống Hồ càng là đại kính.

“Biết đâu? Nếu chúng ta võ công không tốt, người có phải hay không còn chém chết chúng ta a?” Tống Hồ cười cười, “Các người hoàn toàn không nghĩ tới buông tha chúng ta, còn tưởng buông tha người, ta dùng lớn hơn nữa kính, làm người cảm thụ cái gì gọi là sống không bằng chết!” Tống Hồ sát ý đã khởi, đối với loại này sợ chết lại thích trang bức xã hội tên côn đồ, Tống Hồ thật là thấy một cái muốn giết một cái.

“Gia —— gia ta thật sai rồi, là —— là, là kia định nhị thiếu khiến, chúng ta không biện pháp a, còn có, này —— người này cũng đều là Đình gia cấp.” Người nọ sấn Tống Hồ không chú ý, tránh thoát đi ra ngoài, bất quá người nọ không có lại lần nữa nhặt lên dao gọt hoa quả, chỉ là luống cuống tay chân bò đến kia một đám người bên cạnh.

“Đại gia, đa tạ người.” Vừa mới nói xong, một phen dao gọt hoa quả liền nganh sinh sinh từ hắc trái tim địa phương đã đâm, người nọ phun ra khẩu huyết, đương trường tắt thở. “Nha, đây là cái gì dẫn đầu, sợ chết liền tính, thế nhưng còn dám cung ra chúng ta nhị thiếu? Nguyên lai Thanh Long Bang đều là này tưng hóa, các huynh đệ, bọn họ đã biết không nên đã biết, thượng!” Người nọ đem đâm vào kia thanh niên lêu lổng đao rút ra, cái thứ nhất xông tới thứ hướng thánh tôn.

“Oanh!” Một tiếng, người nọ bay ra có năm mét tả hữu, đụng phải một viên đại thụ, phun ra vài khẩu huyết, trong tay kiếm đã phi vào bể bơi, phiêu phù ở thủy thượng.

“Đừng nhúc nhích! Đừng nhúc nhích! Chúng ta là cảnh sát, không được nhúc nhích, giờ lên tay tới!” Đột nhiên, từ cửa lao ra một đồng ăn mặc cảnh phục người, bọn họ một tay cầm súng lục, một tay cầm mặt trên viết ‘cảnh tuần’ hai chữ một khối plastic trong suốt phòng ngự tuần.

Thánh tôn cùng Tống Hồ đều là bàn tay trần, tự nhiên không sợ cái gì, nhưng thật ra cầm đao kia một đám tên côn đồ, bị cảnh sát bắt lấy. Tiếp theo, từ cửa đi vào đình rung trời. “Đình trưởng quan!” Thấy đình rung trời sở hữu cảnh sát, trừ bỏ đang ở bắt giữ những người đó, còn lại người đều khom lưng cúi chào, có thể thấy được đình rung trời quan chức không nhỏ.

“Những người này đều dẫn đi, đặc biệt là trên mặt đất nằm mấy người, nhìn xem có hay không sinh mệnh nguy hiểm, chạy nhanh, thánh tôn huynh đệ, Tống Hồ huynh đệ, chúng ta bên trong ngồi.” Đình rung trời cười cười, thánh tôn gật gật đầu, mang theo đình rung trời đi đến bên trong.

“Đình huynh đệ, hay là hôm nay là cái gì ý tứ? Ta chính là biết, các người Đình gia, là cho bọn họ nhân mã, mang theo bọn họ, tới sát Diệp Chấn a?” Tống Hồ tự nhiên là không phục, không tới phòng khách số pha liên nhin không được hỏi.

“Ha ha, là nhị vị hiểu lầm, kỳ thật cũng trách ta, không có nói trước nói cho nhị vị, nhưng là ta biết nhị vị võ công cao cường, việc này không có cùng nhị vị thương lượng, cũng là thời gian cấp bách, này ở Phú Châu tiêu dao nhiều năm Huyền Vũ tử vong sau, Thanh Long Bang là càng thêm can rờ, ta cùng với Huyền Vũ huynh đệ có vài phần huynh đệ tình, mới lưu này Thanh Long Bang, hiện tại bọn họ lợi dụng Huyền Vũ khống chế ta, ta tự nhiên là yêu cầu nhị vị huynh đệ tay, trừ bỏ này Thanh Long Bang, đúng không?” Đình rung trời nói chính là dễ nghe, nhưng là người này cấu kết với nhau làm việc xấu, cực kỳ giảo hoạt.

“Là Tống Hồ huynh đệ vô lễ, nếu chúng ta đã sớm là một đường người, lần trước ngươi cũng không vót đến cái gì, bảy ngày sau có một hồi thiên nga đình yến, ta nơi này có bốn trương vào bàn cuốn, tự nhiên là cùng huynh đệ ngươi chia sẻ một trương.” Nói, thánh tôn lấy ra một cái tinh xảo cái hộp nhỏ, mở ra sau, lấy ra một trương tiền giấy đưa cho đình rung trời.

“Thánh tôn đại ca quả nhiên ra tay rộng rãi, này thiên nga đình yến vị nhân gian đình cấp phòng đấu giá, nghe nói là mười năm một hồi, ta chính là nghe nói này Phú Châu, Kỳ Châu, nghị châu ba tòa thành thị cũng liên bốn trương phiếu, là kẻ có tiền cũng lộng không tới, không nghĩ tới thánh tôn đại ca ngài là như thế đại phân lượng a!” Đình rung trời cũng là hai mắt tỏa ánh sáng mang, này thiên nga đình yến là trên thế giới này nổi tiếng nhất đến nổi cao cấp nhất đấu giá hội, nơi đó bảo bối, đồ cổ, là khắp thiên hạ người xem đều nhìn không tới thần vật.

“Tại hạ cũng chính là thông qua một ít môn đạo được đến, Đình huynh đệ không cần đa lễ, chúng ta bên này có chút việc, cũng chính là thứ cho không tiền xa được!” Thánh tôn cười cười, cung ra một tay chỉ vào đại môn.

“Ha ha, thánh tôn đại ca đây là hạ lệnh trực khách a, kia hành, Đình mỗ ta liền đi trước, ngày sau chắc chắn hảo hảo thỉnh ngươi ăn thượng một đốn.” Đình rung trời cười nói, xoay người liền đi. “Toàn thể đều có, thu binh, rút về!”

“Tống Hồ, sau này nhớ kỹ, người đều là vì ích lợi, không có đến mức tận cùng khi, không thể trở mặt, cấp, ngươi tiền giấy.” Thánh tôn lại đưa cho Tống Hồ một trương phiếu.

“Ta hiểu, chính là ta a, chính là một mãng phu, mấy năm nay mới có thể thông minh điểm, đúng rồi, dư lại hai trương phiếu đâu? Không cần nói, ta muốn kêu mấy mỹ nữ cùng đi a.” Tống Hồ cười tủm tỉm nhìn chăm chăm thánh tôn trong tay hai trương phiếu, thiên nga đình yến tên này Tống Hồ cũng không phải không có nghe nói qua, có thể nói, chỉ cần ngươi là làm sinh ý, liền không khả năng không có nghe nói qua tên này.

“Đừng quá lòng tham, này tiền giấy không để lại cho ta cùng Diệp Chấn sao? Ngươi liền nghĩ chính ngươi.” Thánh tôn đem kia hai trương tiền giấy từ Tống Hồ trước mắt tàng đến kia tinh xảo hộp.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Kỳ Tài ở Đô Thị Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.